TARTU ÜLIKOOL
1632
UNIVERSITAS TARTUENSIS

42505
725003.
Kitt
Maggs Bros-Cat. No 426 - 1922a.
£18 - 18sh.
R
1941
R II. 1925: 3125.
N 571

Editio princeps.

Collegij Societatis Jesu Bruxellis 1636 M. B.

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

OMNIA OPERA HIPPOCRATIS.

Ne quis alius impune, aut Venetiis, aut uſquam locorum hos Hippocratis libros imprimat, & Clementis VII. Pont. Max. & Senatus Veneti decreto cautum eſt.

4-II B
Bibliotheca universitatis Dorpatensis
1925:3125.
1613
i 52775884

CLEMENS PAPA ·VII·

DILECTI filii ſalutem & apoſtolicam beñ. Exponi nobis nuper fe ciſtis uos ad imitationem quondam Aldi Manutii Pii, Romani, cuius impreſſoriæ artis ſucceſſores eſtis: nouos quotidie libros, tam græcos, q̃ latinos eiſdemmet characteribus, quorum ipſe Aldus primus inuentor & author fuit: cura & impenſa ueſtra impreſſos in lucem edere, ac per eos publicæ utilitati non parum conſulere: Nunc uero Galeni medici opera omnia græca imprimi curare: ex quibus propter eximiam frugem, & ſingularem doctrinam in illis contentam, medicinæ ars humano generi ualde neceſſaria, plurimum iuuari, atq; illuſtrari poſſet: ac in animo habere, diligentem operam adhibere, ut Hippocratis principis medicorum ac Pauli Eginitæ, necnon Aëtii, & Oribaſii inſignium Græcorum medicorum opera nunq̃ hactenus impreſſa, q̃emendatiſſime imprimantur: deſiderareq́; ne de laboribus ueſtris, quos ad communem hominum utilitatem ſuſcipitis: alii ſperatos a' uobis fructus auferant, per nos oportune prouideri. Nos ad officium noſtrum pertinere putantes omnia procurare, quibus bonæ artes temporibus noſtris maxime floreant: illarumq́; fautores ad noua ſemper excogitanda, & ſtudioſis publicanda iuſtis gratiarum prærogatiuis alliciantur, & inuitentur. Et propterea deſiderio ueſtro, qui bono publico non ſine magnis laboribus, & impenſis ſtudere non deſiſtitis: ne ab aliquibus iuſto, & honeſto lucro defraudemini, annuere uolentes, Vniuerſis & ſingulis cuiuſcunq; dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant: ſub excõmunicationis latæ ſententiæ, noſtris uero & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubditis, præterea etiam mille ducatorum pœna, pro una tertia parte Fabricæ Baſilicæ Principis apoſtolorum de Vrbe, pro altera uobis, pro reliqua uero Iudicibus ſeu officialibus, qui præſentium executores fuerint, applicandorum: tenore præſentium committimus, & mandamus, ne dicti Galeni & aliorum medicorum Græcorum opera per uos impreſſa uel imprimenda infra decem annos, poſtq̃ impreſſa fuerint, imprimere, ſeu imprimi facere, aut quoquomodo uẽdere, ſiue uendi facere præſumant. Mandantes in uirtute ſanctæ obedientiæ auditori cameræ apoſtolicæ, & Vrbis noſtræ gubernatori, necnon Senatori, ac omnibus & ſingulis aliis gubernatoribus, ac magiſtratibus & officialibus noſtris quibuſcunq;, ut a' uobis, ſeu ueſtris agentibus in præmiſſis & circa ea requiſiti, contra eos, qui dicta opera contra præſentium tenorem impreſſerint, ſeu imprimi fecerint, aut uendiderint, ſeu uendi fecerint, ad declarationem incurſus dictæ pœnæ procedant, & pœnam ipſam pecuniariam a' quibus exigenda erit, irremiſſibiliter exigant, ac alia faciant, & exequantur in præmiſſis quomodolibet neceſſaria, uel oportuna: Inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis. Volumus autem præſentiũ literarum noſtrarum

transumptis,manu Notarii publici subscriptis,& sigillo alicuius Prælati ec clesiastici munitis,eandem prorsus fidem in iudicio,&extra adhiberi, quæ præsentibus originalibus adhiberetur, si exhibitæ forent uel ostensæ.Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus apostolicis, cæterisq; contrariis quibuscunq;. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo piscatoris. Die.XXVII. Ianuarii. M.D.XXV. Pont. Nostri Anno Secundo.

Be. El. Rauenñ.

A tergo.

Dilectis filiis Andreæ de Torresanis de Asula, & hæredibus quondam Aldi Manutii Ro. in Ciuitate Venetiarum commorantibus.

IOANNI GEORGIO TRISINO VICENTINO COMITI,EQVITIQVE ORNATISSIMO, FRANCISCVS ASVLANVS. S.

QVum te iampridem Trisine mi carissime in eorum amicorum numero haberem,quibus me omni cura,omniq; officio ac labore satisfacere semper debere cẽserem: diu mecum ipse reputaui quo te potissimum ex his nostris munere in argumentum meæ erga te obseruantiæ,donarem: uidebam enim,si linguæ istius italicæ,in qua te cum paucis excellere præclara multa ingenii tui monumenta testantur,præcipuum quempiam auctorem nomini tuo dicassem,fore ut quum maris & alpium duntaxat termino idioma istud contineretur,mei huius in te animi testimonium ad longe pauciores q̃ alioqui & uellem, & possem, peruenirет.rursus si latinum aliquem oratorem poetam'ue,aut alio quouis in genere scribendi uersatum, insignem auctorem sub tuo nomine inuulgandum curassem: putabam futurum ut dum unus ille tibi tot simul studia complexo,non usquequaq; respondere uideret, nõ ita plenam undiq; tuarum laudum materiam nec scribenti mihi,nec intuentibus in eam uelut effigiem,aliis præberet.ne igitur nihil omnino tibi afferrem,cui si liceret omnia libenter præberem,eorum tantũmodo quæ in te maiora,magisq; rara indicarentur,rationem habere constitui. Quare ut græcæ linguæ peritissimo,ac in philosophiæ studiis diu multũq; uersato,Hippocratẽ Coum Heraclidæ filium tibi dicare decreui:illũ.s.Hippocratem qui diu peregrinatus in Macedonia plurimum apud Perdiccam regem uixit, Larissæq; quartum & centesimum agens annum, obiit:notus nõ solum in omni terra græcia, ubi pene infinita suæ artis miracula edidisset,uerum etiam apud Persas,& alios item a græcis ingenti maris aut terræ spacio remotos:qui Herodicum Selybrianum medicum, Gorgiam Leontinum rhetorem, Democritum Abderitam philosophum audiuit. cuius tam multa uolumina ionice in gratiam Democriti (ut ait Aelianus) q̃uis ipse doricus esset scripta,perinde ac si non hominis unius ore, sed numinũ multorum simul oraculo dictata essent,summa semper apud omnes omnium sæculorum mortales auctoritate uiguerunt.nam & sex alii alias eodem nomine,eademq; patria orti, litterarum & medicæ artis periti floruisse tradũtur.quorum unus patrem habuit Gnosidicum,alter Thessalum, tertius Draconem,quartus & quintus fratres Thymbræum, sextus autem Praxianactem.Tu itaq; hoc quicquid est muneris,ita uelim accipias,ut quum undiq; tibi satisfieri a me non possit,aliqua tamen in parte satis factum esse existimes:idq; non mea culpa,qui maiora dare nequeam, sed tua potius, cui maiora debeantur,nobis accidisse intelligas. Vale.

FRANCISCVS ASVLANVS LECTORI. S.

SI tua, nõ minus q̃ mea intereſſe putas Lector humaniſſime, ut eorum, quæ a' me in rempublicam litterariam magno, ut uides, ſumptu ac labore fiunt, ratio reddatur: ne obſecro alienum ab officio arbitreris, ꝙ his te admonitum uelim, quanto præſtet unum diligẽter impreſſum codicem, q̃ duos aliquando, aut etiam mehercle plures manu ſcriptos habere. nam longe facilius eſt unum ſcriptorem feſtinabundum, preſertim ab unius duntaxat exemplaris imagine aberrare, q̃ multos ſimul homines, multorum ueterũ librorum collatione, non unum tandem exemplum undiq; abſolutum eli cere: quemadmodum argumento eſſe poteſt Fabii Calui immortali certe alioqui digna laude induſtria, qui manu ſcriptum aliquem ſecutus codicem, librũ unius folii περὶ ὑγρῶν χρήσιος, ideſt de uſu humidorum: & librum περὶ ἀρθρων, ideſt de articulis, tredecim folia continentem, omnino præteriit: & in eo libro qui inſcribit᷑ κωακαὶ προγνώσεις, ideſt Coacæ præcognitiones, ad calcem uerſus, folia item circiter ſex: & in libro περὶ τῆς κὶ κεφαλῆς τραυμάτων, ideſt de uulneribus capitis, unum fere᷑: librumq; qui græce μοχλικὸν dicitur, ideſt de curandis luxatis, bis, tanquam diuerſum, tranſtulit, ſolo differente principio: ſicut plerunq; uſu uenit, ut ſcriptores ſimili alicuius paginæ initio decepti, alia aliis ualde interdum diuerſa connectant. Mitto cætera, quæ tu inter legendum facile deprehẽdes, ac duas item additas epiſtolas, Hippocratis alteram, alteram uero Democriti, quæ quum ita ſe habere cognoueris, me quæſo tui ſtudioſum, ut facis, ama. // Vale.

ΓΙΝΑΞ ΤΩΝ Ἱ ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΒΙΒΛΙΩΝ.

Ὅρκος Ἱ ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.
Περὶ τέχνης.
Περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς.
Περὶ ἰητροῦ.
Περὶ εὐχημοσύνης.
Ἱ ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ παραγγελίαι.
Νόμος Ἱ ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.
Περὶ φύσιος ἀνθρώπου.
Περὶ διαίτης ὑγιεινῆς. Πολύβου τοῦ Ἱ ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ μαθητοῦ.
Περὶ γονῆς. Πολύβου.
Περὶ φύσιος παιδίου.
Περὶ σαρκῶν.
Περὶ ἑπταμήνου.
Περὶ ὀκταμήνου.
Περὶ ἐπικυήσεως.
Περὶ ἐξαμαστομῆς ἐμβρύου.
Περὶ ὀδοντοφυΐας.
Περὶ ἀνατομῆς.
Περὶ καρδίας.
Περὶ ἀδένων.
Περὶ ὀστέων φύσιος.
Περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον.
Περὶ ἀέρων, ὑδάτων, τόπων.
Περὶ διαίτης.
Περὶ ἐνυπνίων.
Περὶ βρώσεως. ὅτι μὴ ἐστὶν Ἱ ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ φησὶ Γαληνός.
Περὶ ὑγρῶν χρήσιος.
Περὶ χυμῶν.
Περὶ φυσῶν.
Περὶ ἱερῆς νούσου. ἀξιολόγου τινός.
Περὶ νούσων.
Περὶ παθῶν. τῆς Πολύβου.
Περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν.
Περὶ παρθενίων.
Περὶ γυναικείης φύσιος.
Περὶ γυναικείων.
Περὶ ἀφόρων.
Νόθα τῇ τελευτῇ τῆς πρώτου τοῦ περὶ γυναικείων προσκείμενα.
Περὶ ἐπιδημιῶν.
Περὶ διαίτης ὀξέων.
Περὶ κρίσεως.
Περὶ κρισίμων.
Ἱ ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ἀφορισμοί.
Ἱ ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ προγνωστικόν.
Ἱ ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ προρρητικόν.
Κωακαὶ προγνώσεις.
Περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων.

INDEX LIBRORVM HIPPOCRATIS.

Iusiurandum Hippocratis.
De arte.
De prisca medicina.
De medico.
De probitate.
Hippocratis præcepta.
Lex Hippocratis.
De natura hominis.
De ratione uictus salubris. Polybi discipuli Hippocratis.
De semine. Polybi.
De natura fœtus.
De carne.
De septimestri partu.
De octomestri partu.
De superfœtatione.
De extractione fœtus.
De dentitione.
De dissectione.
De corde.
De glandibus.
De natura ossium.
De locis in homine.
De aere, aqua, locis.
De uictus ratione.
De insomniis.
De alimento quem esse Hippocratis negat Galenus.
De usu humidorum.
De humoribus.
De flatibus.
De sacro morbo. docti cuiusdam.
De morbis.
De affectibus. polybi.
De internarum partium affectibus.
De morbis uirginum.
De natura muliebri.
De morbis mulierum.
De sterilibus.
Suppositia quædam calci primi de morbis mulierum adscripta.
De morbis passim grassantibus.
De ratione uictus acutorum.
De iuditiis.
De diebus iudicialibus.
Hippocratis definitæ sententiæ.
Hippocratis prænotiones.
Hippocratis prædictiones.
Coacæ præcognitiones.
De uulneribus capitis.

περὶ ἀγμῶν. De fracturis.
περὶ ἄρθρων. De articulis.
Ἱπποκράτους κατ' ἰητρεῖον. Hippocratis de medici munere.
Ἱπποκράτους μοχλικόν. Hippocratis de curandis luxatis.
περὶ ἑλκῶν. De ulceribus.
περὶ συρίγγων. De fistulis.
περὶ αἱμορροΐδων. De hæmorrhoidibus.
περὶ ὄψιος. De uisu.
Ἱπποκράτους ἐπιστολαί. Hippocratis epistolæ.
Δόγμα ἀθηναίων. Decretum athenienſiuu.
Ἐπιβώμιος. Epibomios.
Πρεσβυτικὸς Θεσσαλοῦ Ἱπποκράτους υἱοῦ πρὸς τοὺς ἀθηναίους. Oratio Theſſali Hippocratis filii legati ad athenienſes.

Ἱπποκράτους γένος καὶ βίος κατὰ Σωρανόν.

Ἱπποκράτης γένει μὲν ἦν Κῷος, υἱὸς Ἡρακλείδου καὶ Φαιναρέτης, εἰς Ἡρακλέα δὲ
ἀναφέρων τὸ γένος ἀνακαθ' ἑκατὸν μὲν, εἰκοστὸς ἀφ' οὗ δὲ Ἀσκληπιὸν τὸ γένος ἀναφέρων. ἀφ' οὗ μὲν, εἰκοστὸς· ἀφ' οὗ δὲ Ἀσκληπιὸς ἑκατοστὸς ἀνακαιδέκατος. μνη-
i μονεύει δὲ τῆς γενεαλογίας αὐτῶν Ἐρατοσθένης. καὶ Φερεκύδης. καὶ Ἀπολλόδω-
ρος. καὶ Ἄρειος ὁ τὰ ρσυὺς. μαθητὴς δὲ γέγονεν Ἡρακλείδου τοῦ ἰδίου παιδός. εἶτα
Ἡρόδικου. κατὰ δέ τινας καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου ῥήτορος. φιλοσόφου δὲ Δημο-
κρίτου Ἀβδηρίτου. κατὰ δὲ τὸν πελοποννησιακοὺς ἤκμασε χρόνους. γυννηθεὶς ὡς φησιν Ἰσόμαχος
ὡς δ' Σωρανὸς ὁ Κῶος ὀλυμπιάδος τὰ ἐν Κῶ γραμματοφυλακείᾳ προστίθεσι μοναρχοῦντος Ἀβρια-
δαμίδος ἀχριανοῦ ἔκτῃ καὶ εἰκοστῇ παρ' ὃ καὶ σωζήλεγεν ἐν αὐτῇ μέχρι νῦν Ἱπποκράτει φησὶ τὸν
Κῶους. σωσασμηθεὶς δὲ ἐν τῇ ἰατρικῇ καὶ τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι τὴν γονέων αὐτοῦ τελευτη-
σάντων, μετέσχε τῆς ἰδίας παιδεύσεως. ὡς μὲν Ἡρακλείδης Ἀνδρέα φησὶν ἐν τῷ τρίτῃ τῆς ἰατρικῆς
γενεαλογίας, ὅτι ἐμπρήσαι τὸ ἐν κνίδῳ γραμματοφυλακεῖον. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι προαθέσει τοῦ
κατὰ τόπους τὰ ἀρτιλούμενα θεάζεσθαι καὶ συμμναθῆναι ποικιλώτερον. ὡς δὲ Σωρανὸς ὁ Κῶ-
ος ἱστορεῖ ὄνειρος αὐτῷ παρέστη κελεύων πρὸ θεσσαλῶν γῆν κατοικεῖν. πρὸ δὲ σύμπαντων ἑλλάδα θε
ραπεύων ἐθαυμάθη. ὥστε καὶ ὑπὸ Γοργίδος κατὰ τὸν μακεδόνων βασιλέως Φιλίππου νομαθέντος πα
ρακληθέντα δημοσίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν μετ' Εὐρυφῶντος. ὃς κατ' ἡλικίαν πρεσβύτερος ὢν αὐτοῦ.
καὶ σημειώσασθαι ψυχῆς εἶναι τὸ πάθος ἤρα γὰρ μετὰ τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου θάνατον φί-
λαυτος τῆς γαλακτίδος αὐτοῦ, πρὸς ὃν δηλώσαντα τὸ γενόμενον ἔπειτα παρεφύλαξεν τοῦτης βλε
πομένης παντελῶς ἐκεῖνον ζῆσθαι. λύσει μὲν, πρὸ νόσου. ἀνακτήσασθαι δὲ, τὸν βασιλέα. παρε-
κλήθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἀβδηριτῶν, πρὸς αὐτοὺς ἀπελθεῖν. καὶ Δημόκριτον μὲν, ὡς ἐν μανίᾳ θεραπεύ-
σαι. ῥύσασθαι δὲ λοιμοῦ πρὸ πόλιν ὅλην. ἀλλὰ καὶ ἐς πρὸ Ἰλλυριῶν ἢ τολείσιν βαρβάρων γῆν
λοιμοῦ κατασκήψαντος, καὶ δεομένων τῶν ἐκεῖ βασιλέων πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν παρὰ τῶν πρεσβέ-
ων, τίνα ἂν ἐκεῖ τὰ πολλὰ τῶν πυθμάτων μαθών, ἐκείνας μὲν ἀπράκτους ἀπεπέμψε. συλλογισάμε
νος δὲ πρὸ νόσον αὐτὴ πρὸ ἀπήκειν ἤξειν. προεῖπεν δὲ γυνησόμενον. καὶ τὴν πόλεων καὶ τὴν μαθητῶν
ἐπεμελήθη. τοσοῦτον δὲ φιλέλλην ὑπῆρξεν, ὥστε τῆς δόξης αὐτὸν μέχρι πόρρω διαπύσου γνομέ
νης καὶ δῆτα ἔδοξε παρὰ Ἀρταξέρξῃ δῆτα Ἰσάνιδος τὸν Ἑλληνοντίων ὑπάρχου αὐτὴ μεγάλως θαῦμα
σάς δεομένου πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, δῆτα δὲ σημεῖον καὶ φιλάργυρον καὶ φιλοίκειον αἱρήσασθαι. ὡς μὴ
λουσθαι ὑπὸ θεσσαλῶν δεηθεὶς ἐπιβεβήκει. διὸ μὴ λαμπρῶν ἐτύγχανεν παρὰ κώοις.
ἀλλὰ καὶ θεσσαλοῖς καὶ ἀργείοις καὶ ἀθηναίοις, οἵτινες καὶ ἀνδριάντων αὐτὸν ἀφ' Ἡρακλέους δημοσίᾳ
τοῖς ἐλευσινίοις ἐμύησεν, μὴ πολίτην ἐγράψαντο καὶ πρὸ σιτήσεως ἐδόθησαν εἰς ἐκγόνους.
ἀφθόνως δὲ τὸν ἐπιτηδείους ἐδίδασκε πρὸ τέχνης μετὰ τοῦ προσήκοντος ὅρκου. ἐτελεύτα δὲ παρὰ
λαρισαίοις, ὅτε καὶ Δημόκριτος φθάνεται τελευτήσας. καὶ οἱ μὲν, ἐνενηκοντα ἐτῶν. οἱ δὲ πέ φα-
σιν. ἄλλοι ἐξ πίνες ρθ, τέθαπται δὲ μεταξὺ γυρτῶνος καὶ λαρίσης. καὶ δείκνυται ἀχρι δεῦρο τὸ
μνῆμα ἐν ᾧ μέχρι πολλοῦ σμηνὸς ὃν διαζόμενον μέλι. ἀφ' οὗ τὰ ἀφθῶντα παιδάρια χρίουσι
παρὰ τῷ πάφῳ. ῥᾳδίως ἀπίλλαττον αἱ πίτθαι. ἐν δὲ τοῖς πολλαῖς εἰκόσιν ἐσκεπασμένος πρὸ κεφα
λῆς αὐτὸν γράφεται. ὡς μὲν τινες λέγουσι, σὺ πίλῳ. παράσιμον βυζηνέως, ἡσθάπερ ὀδυσεύς. ἄλ
λοι δὲ τῷ ἱματίῳ. καὶ τούτων οἱ μὲν δι' ὑπερπείης. ἐπεὶ φαλακρὸς ἦν. οἱ δὲ δῆτα ἀσθενὲς τῆς κε-
φαλῆς. οἱ δὲ δι' ἔμφασιν τοῦ δεῖν τὸ ἡγεμονικοῦ χωρίον φρουρεῖν. οἱ δὲ, τὸ φλαποδὴ μου τεκμήρι-
ον. οἱ δὲ τῆς σὺν τῆς συμβράμματος ἀξιόφεισα. οἱ δὲ, πρὸς παράστασιν τοῦ δεῖν καὶ τοῦ ὑγιαίνειν φυλάσ-
σεσθαι τὰ βλαπτόντα. τινὲς δὲ ὅτι χειρίζων πρὸς τὸ τὴν χειρῶν ἀπαραπόδιστον, συμπεριλαμβά
νων τὸ τοῦ ἱματίου τοῦτο κεχυμένον ἐπετίθει τῇ κεφαλῇ. τοῦτο δὲ τῶν συμβραμμάτων αὐτοῦ. πολλὴ γέγο
νε διαφωνία. ἄλλων ἄλλα δοξαζόντων. ὅθεν οὐκ ἀμαρτὲς τοῦτο αὐτῶν ἀποφαίνεσθαι. δῆτα πολ-
λὰς αἰτίας ἐπισκοπεῖν τῇ κρίσει, πρῶτον πὼ ἐπανω μίαν. λύσιν δὲ διαθαι ἐν χαρακτῆ-
ρα τῆς φράσεως τηρῆσαι. τρίτον δῆτα τὸ σὰ καὶ ἐν αὐτόν. ποτὲ μὲν ῥωμαλεώτερον. ἄλλοτε ἀσθε-
νέστερον δῆτα πὼ ἡλικίαν συμβραφῶν. καὶ ἄλλας δὲ αἰτίας ἔστιν εἰπεῖν. ἀφιλοχρήματος δὲ καὶ φιλό-
σοφος καὶ φιλέλλην ὑπῆρχεν ὅτι καὶ τοῦ ὁμοθυμαδὸν ἐθεράπευε συμπάσῃ σπουδῇ, ὡς καὶ λοιμῶν
ὅλας ῥύσασθαι πόλεις ἡσθάπερ εἴρηται. ὅθεν καὶ λαμπρῶν ἐτύγχανεν τιμῶν. οὐ παρὰ κώοις μόνον.
ἀλλὰ καὶ ἀργείοις καὶ ἀθηναίοις. παῖδας δὲ καὶ τελευτεθανὼν δύο. θεσσαλὸν καὶ δράκοντα. καὶ μα-
θητὰς παμπληθεῖς. ἐπιφανεστάτους δὲ τοῦ ἑαυτοῦ παῖδας, λέγεται γενέσθαι.

Ἱπποκράτους ὅρκος.

Ὄμνυμι Ἀπόλλωνα ἰητρὸν καὶ Ἀσκληπιὸν καὶ Ὑγείαν καὶ Πανάκειαν καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ἱστορα ποιεύμενος, ἐπιτελέα ποιήσειν κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν ὅρκον τόνδε καὶ συγγραφὴν τήνδε. ἡγήσασθαι δὲ τὸν διδάξαντά με τὴν τέχνην ταύτην, ἴσα γενέτῃσιν ἐμοῖσιν, καὶ βίου κοινώσασθαι· καὶ χρεῶν χρηίζοντι μετάδοσιν ποιήσασθαι· γένος τὸ ἑωυτοῦ, ἀδελφοῖσι σὸν ἐπικρινέειν ἄῤῥεσι· καὶ διδάξειν τὴν τέχνην ταύτην, ἢν χρηίζωσι μανθάνειν, ἀμισθὶ καὶ ξυγγραφῆς· παραγγελίης τε καὶ ἀκροήσιος, καὶ τῆς λοιπῆς ἁπάσης μαθήσιος, μετάδοσιν ποιήσασθαι υἱοῖσί τε ἐμοῖσι, καὶ τοῖσι τοῦ ἐμὲ διδάξαντος· καὶ μαθητῇσι συνγεγραμμένοις τε, καὶ ὡρκισμένοις νόμῳ ἰητρικῷ· ἄλλῳ δὲ οὐδενί· διαιτήμασί τε χρήσομαι, ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμήν· ἐπὶ δηλήσει δὲ καὶ ἀδικίῃ εἴρξειν· οὐ δώσω δὲ οὐδὲ φάρμακον οὐδενὶ αἰτηθεὶς, θανάσιμον· οὐδὲ ὑφηγήσομαι ξυμβουλίην τοιήνδε· ὁμοίως δὲ οὐδὲ γυναικὶ πεσσὸν φθόριον δώσω· ἁγνῶς δὲ καὶ ὁσίως διατηρήσω βίον ἐμὸν καὶ τέχνην τὴν ἐμήν· οὐ τεμέω δὲ οὐδὲ μὴν λιθιῶντας, ἐκχωρήσω δὲ ῥηχάτῃσιν ἀνδράσι πρήξιος τῆσδε· εἰς οἰκίας δὲ ὁκόσας ἂν ἐσίω, ἐσελεύσομαι ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων, ἐκτὸς ἐὼν πάσης ἀδικίης ἑκουσίης, καὶ φθορίης, τῆς τε ἄλλης καὶ ἀφροδισίων ἔργων ἐπί τε γυναικείων σωμάτων καὶ ἀνδρώων, ἐλευθέρων τε καὶ δούλων· ἃ δ' ἂν ἐν θεραπείῃ ἢ ἴδω, ἢ ἀκούσω, ἢ καὶ ἄνευ θεραπίης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἃ μὴ χρή ποτε ἐκλαλέεσθαι ἔξω, σιγήσομαι· ἄῤῥητα ἡγεύμενος εἶναι τὰ τοιαῦτα. Ὅρκον μὲν οὖν μοι τόνδε ἐπιτελέα ποιέοντι, καὶ μὴ ξυγχέοντι, εἴη ἐπαύρασθαι καὶ βίου καὶ τέχνης, δοξαζομένῳ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον· παραβαίνοντι δὲ καὶ ἐπιορκοῦντι, τἀναντία τουτέων.

* * *

Ἱπποκράτους περὶ τέχνης.

Εἰσί τινες, οἳ τέχνην πεποίηνται, τοὺς τέχνασι ἀγαθοποιεῖν· ὡς μὲν οἵδε τινες οὐ τοῦτο διαπρησάμενοι, οὔ φημι λέγω, ἀλλ' ἱστορίης οἰκείης ἐπίδειξιν ποιεύμενοι· ἐμοὶ δὲ τὴν μὴ εὑρημένων εὖ εὑρίσκειν, καὶ τὰ μὲν εὑρεθέντα κρείσσονα ἢ ἀνεξεύρετον, ξυνέσιος δοκέει ἐπιθυμήματί τε καὶ δῶρον εἶναι· καὶ τὰ μὲν εὑρήματα ἐς τέλος εὖ βραχέζεσθαι ὡσαύτως· τὰ δὲ λόγων οὐκ ἐόντων τέχνη τοῖς ἄλλοις εὑρημένοις ἀγχοῦ εἶναι προθυμέεσθαι, ἐπανορθοῦσθαι μὲν, μηδὲν διαβάλλοντα δὲ, τὸ τὴν εἰδότων πρὸς τοὺν μὴ εἰδότας εὖ εὑρήματα, οὐκέτι δοκέει σωτέσιος ἐπιθυμήματί τε καὶ δῶρον εἶναι· ἀλλὰ καὶ τοῦγελίῃ μᾶλλον φύσιος, ἢ ἀτεχνίῃ. μοιώσιος γὰρ τοῖσιν ἀτέχνοισιν, ἡ δράσιη αὐτὴ αὐτῇ ἀμάζει. Θᾶλστι μεμισμένων μὲν, οὐδαμᾶ δὲ δικαιομένων κακίης ὑπουργέειν, εἰς τὸ τὰ τῆ πέλαδρα, ἢ ἐρεθὰ ἐόντα διαβάλλειν, ἢ οὐκ ἐρεθὰ μορμύρεσθαι· τοὺν μὲν δὴ εἰς τοὺς ἄλλας τέχνας τούτῳ τρόπῳ ἐμπίπτοντας, οἷσι μέλλει τε, καὶ οἷσι μέλλει, οἱ δικαιόμενοι κωλυσέτω· ὁ δὲ παρεὼν λόγος, τοῖς ἐς ἰητρικὴν οὐτοσὶ ἐμπεφυκόσι, ἀναπιθήσεται. βρασσόμενος μὲν, ὀλίγα τουτέους οὖς λέγει. δυσπρέσβεις δὲ, ὀλίγα πάνυ τέχνῃ ἢ βοηθεῖ. δικαιόμενος δὲ, ὀλίγα σοφίλω, ἢ πεπαύσθαι δοκέει δέ μοι ὁ μὲν σύμπας, τέχνη εἶναι οὐδεμία οὐκ ἐοῦσα· καὶ γὰρ ἄλογον τὸ ἐόντων τὰ ἡγεῖσθαι μὴ ἐὸν ἐπὶ τὴν γε μὴ ἐόντων, τίνα αὖτις οἰσίν θεραπεύσεις, ἀπαιρείλειεν ὡς ἔστιν· εἰ γὰρ δὴ ἔστιγ ἰδεῖν τὰ μὴ ἐόντα, ὡς περ τὰ ἐόντα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν τις αὐτὰ νοήσειε μὴ ἐόντα· ὡς περ τὰ ἐόντα, ἃ γε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, καὶ γνώμῃ νοῆσαι ὡς ἔστιν, ἀλλ' ὅπως μὴ οὐκ εἴη τοῦτο τοιοῦτον· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐόντα, αἰεὶ ἐρᾷ τοι καὶ γινώσκεται· τὰ δὲ μὴ ἐόντα, οὔτε ἐρᾶται, οὔτε γινώσκεται· γινώσκεται τοίνυν, δεδειγμένων ἤδη τὴν τεχνέων, καὶ οὐδεμία ὅστις ἦν ἐκτίνες εἶδος οὐκ ἐρᾶται· οἶμαι δ' ἔτι γε καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῆς, ὀλίγα τὰ εἴδεα λαβεῖν· ἄλογον γὰρ ἀπὸ τὴν ὀνομάτων τὰ εἴδεα ἡγεῖσθαι βλασφήειν καὶ ἀδιώκτον· τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα, φύσιος νομοθετήματά ἐστι· τὰ δὲ εἴδεα, οὐ νομοθετήματα, ἀλλὰ βλαστήματα· ὧδε μὲν οὖν τούτων εἰγέ τις μὴ ἱκανῶς ἐκ τὴν ἐρημιέων ξυνίησιν, ἐν ἄλλοις αὖ λόγοις σαφέσδρην διδαχείη. περὶ δὲ ἰητρικῆς, ἐς τοῦτην γὰρ ὁ λόγος, τοῦτης οὖν πλὴν ἀποδείξιν ποιήσεται. καὶ πρῶτόν γε δὴ δίειμι, οὓνομίζω, ἰητρικὴν εἶναι, ἃ δὴ πάμπαν ἀπαλλάσσειν τὴν νοσεόντων τοὺς νοσήματους. καὶ τὴν νοσημάτων τὰς σφετερότητας καὶ ἀμβλυόπιν. καὶ ἃ μὴ ἐγχειρέειν τοῖσι κεκρατημένοισιν ὑπὸ τὴν νοσημάτων· εἰδότας, ὅτι ταῦτα οὐ δυνάτου ἰητρικῇ· ὡς οὖν ποιέει τὰ ταῦτα, καὶ οἵη τέ ὅστι ὀλίγα πάνυ ἃ ποιέειν, ὧδε τούτου μοι δῆλον, ὁ λοιπὸς ἔσται λόγος. εἰ δὲ τῇ τῆς τέχνης ἀποδείξει, ἅμα καὶ τοὺς λόγους τὴν αἰσχύνειν αὐτῷ διομόσων ἀναιρήσω, ἢ ἀνέμνατος αὐτὴν πρήσσειν τι διόμενος τυγχάνῃ· ἔστιν οὖν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου, ἣν μὴ ὁμολογηθήσεται παρ' ἀρχὴ πᾶσιν· ὅτι μὲν οἵοι ὀξυγιαίνουσι τὴν θραπευομένων ὑπὸ ἰητρικῆς, ὁμολογέεται· ὅτι δὲ οὐ πάντες, ὑπὸ τούτῳ ἤδη ἐλέγχεται ἡ τέχνη. καὶ φασιν οἱ τὰ χείρω λέγοντες, ὅτι τοὺς ἁλισκομένους ὑπὸ τὴν νοσημάτων, καὶ τοὺς ἀποφυγόντας αὐτὰ, τύχῃ ἀποφύγειν, καὶ οὐ ὅτι τέχνῃ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀποστερέω μὲν οὐδ' αὖτος τὴν τύχην, ὀργὴν οὐδενός. ἠχθόμαι δὲ, τοῖσι μὲν κακῶς θραπευομένοισιν οὐ σήμασι, τὰ πολλὰ τὴν ἀτυχίῃ ἐπεσθαι· τοῖσι δὲ εὖ, τὴν εὐτυχίῃ. ἔπειτα δὲ καὶ πῶς οἷόν τε ὅστι τοῖς ὑγιαθεῖσιν ἄλλό τι αἰτιήσασθαι ἢ τὴν τέχνην, εἰπὸν χρωμένοι αὐτοὶ μὴ ὑπουργέσαντες, ὑγιάνθησαν· ἀ μὲν γὰρ τῆς τύχης εἴδος ἦν λέγειν, οὐκ ἠβουλήθησαν θεήσασθαι, οὐ ὧ τῇ τέχνῃ ἐπέδρεψαν σφᾶς αὐτούς· ὥστε τῆς μὲν ἐς τὴν τύχην ἀναφορῆς, ἀπηλλαγμένοι εἰσί· τῆς μοὶ τοι ἐς τὴν τέχνην, οὐκ ἀπηλλαγμένοι· οὐ γὰρ ἐπέδρεψαν καὶ ἐπίστευσαν αὐτῇ σφᾶς αὐτοὺς, οὐ τούτῳ αὐτῆς καὶ ἀ εἰδότες ἐσηέψαντο, μὴ τὴν δυνάμιν πρὸς ἀνθρώπους τὸ ὀργὴν ἐγνωσαν· δρᾷ δὴ ἐνταῦθα ὁ τἀναντία λέγων, ὅτι πολλοὶ ἤδη καὶ οὐ χρησάμενοι ἰητρῷ νοσέοντες ὑγιάνθησαν· καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ οὐκ ἀπιστέω. δοκεῖ δέ μοι εἶδός τι εἶναι καὶ ἰητρῷ μὴ χρωμένους ἰητρικὴ πειτυχεῖν· οὐμὲν ὥστ' εἰδέναι ὅτι ὀρθὸν ἐν αὐτῇ ἐνεῖη, καὶ ὅτι μὴ ὀρθόν· ἄλλως τε ἐπὶ τύχοιεν τοιαῦτα θραπεύσαντες ἑωυτοὺς ὁποῖά πῤῥ ἂν ἐθραπεύθησαν, εἰ καὶ ἰητροῖσιν ἐχρῶντο. καὶ τοῦτό γε τέως τεκμήριον μέγα τῇ οὐσίῃ τῆς τέχνης, ὅτι ἐοῦσα τὸ ὄντι καὶ μεγάλη. ὅπου γὰ φαίνονται καὶ οἱ μὴ νομίζοντες αὐτὴν εἶναι, σωζόμενοι ὑπ' αὐτῆν. πολλὴ γὰρ ἀνάγκη καὶ τοὺς μὴ χρωμένους ἰητροῖσιν, νοσήσαντας δὲ καὶ ὑγιαθέντας, εἰδέναι ὅτι ἢ ὀρῶντες τι, ἢ μὴ ὀρῶντες, ὑγιάνθησαν. ἢ γὰρ ἀσιτίη, ἢ πολυφαγίη, ἢ ποτῷ τοιῷδε νι, ἢ δίψῃ, ἢ λουτροῖσιν, ἢ ἀλουσίῃ, ἢ πόνοισιν, ἢ ἡσυχίῃ, ἢ ὕπνοισιν, ἢ ἀγρυπνίῃ, ἢ τῇ ἁπάντων τούτων τραχὺ χρεὼ εἶναι, ὑγιάνθησαν. καὶ τῷ ὠφελῆσθαι πολλὴ ἀνάγκη αὐτοὺς ὅστις ἐγνωκέναι, ὅ, τι ὦ ὠφελήσαν· καὶ ἔτι τ' ἐβλάβησαν καὶ ᾧ βλαβῶσι. καὶ ὅ, τι ὦ ἐλάφαν. τὰ γὰρ τῷ ὠφελῆσθαι καὶ τὰ τῷ βεβλάφθαι ὡσαύτως, οὐ πάνυ ἱκανὸς γνῶναι. εἰ τοίνυν ἐπίσησθαι, ἢ ἐπαινέειν, ἢ ψέγειν ὁ νοσήσας τὰ δι' ἁμαρτημάτων τί οἱ σιν ὑγιάνθη, πάντα ταῦτα τῆς ἰητρικῆς οἴεται εὑρῆσθαι. καὶ ἔστιν

οὐδὲν ἧσσον τοὺς ἀμαρτηθέντας τῆν ὠφελησάντων μαρτύρια τῇ τέχνῃ, εἰς ἐστὶν εἶναι. τὰ μὲν γὰρ ὠφελήσαντα, τῷ ὀρθῶς προσενεχθῆναι ὠφέλησεν· τὰ δὲ βλάψαντα, τῷ μηκέτι ὀρθῶς προσενεχθῆναι, ἐβλαψαν. καίτοι ὅπου μὲν ὀρθὸν, καὶ μὴ ὀρθὸν, ὅρον ἔχει ἐνιαχοῦ, πῶς τοῦτο οὐκ ἂν τέχνη εἴη; τοῦτο γὰρ ἔτωγε φημὶ ἀτεχνίλω εἶναι, ὅπου μήτε ὀρθὸν εἴη μηδὲν, μήτε οὐκ ὀρθόν. ὅπου δ' τοῦτων ἔστιν ἐνιαχοῦ, πῶς τοῦτο οὐκ ἂν τέχνης ὄργον, ἀλλ' ἀτεχνίης εἴη; ἔτι τοίνυν εἰ μὲν ὥσπω φαρμάκων τῆν τε ἰσχναινόντων καὶ τῆν ἱστάντων ἢ ἴησις, τῇ τε ἰητρικῇ ἢ τοῖς ἰητροῖσι μοιῶν ἐγίνετο, ἀσθενὴς λῶ ἂν ὁ μὰς λόγος. νυνὶ δὲ δὴ φαίνεται τῆν ἰητρῶν οἱ μάλιστα ἐπιτρεπόμενοι, καὶ διαπτήσασιν ἰώμενοι, ἢ ἄλλοισί τε εἰδέσιν, ἃ οὐκ ἂν τις φαίη, μὴ ὅτι ἰητρὸς, ἀλλ' οὐδὲ ἰδιώτης ἀνεπιστήμων ἀκούσας, μὴ οὐ τῆς τέχνης εἶναι. ὅπου οὖν οὐδὲν οὔτε σὺ τοῖς ἀγαθοῖσι τῆν ἰητρῶν, οὔτε σὺ τῇ ἰητρικῇ αὐτῇ ἀχρεῖόν ἐστιν. ἀλλ' ἐν τοῖς ἐλλείποισι τῆν τε φυσμοίων καὶ τῶν ποιδυμοίων, οἵπερ ταὐτὰ τῆν θραπειῶν ἢ τῆν φαρμάκων, νυνὶ ἔστιν ἔτι οὐδενὶ τῆν ἀπλῆ ὑγιαζομένων, ἀ αὐτόματον αἰτιάσασθαι ὀρθῶ λόγῳ. ἀ μὲν γὰρ αὐτόματον, οὐδὲν φαίνεται ἐὰν ἐλεγχόμενον· πᾶν γὰρ ἀ γινόμενον, διά τι ἂν δύοιτο γενόμενον, ἢ οὐ τῷ διατί. ἀ δὲ αὐτόματον, οὐ φαίνεται οὐσίῳ ἔχον οὐδενί ἰῳ, ἀλλ' ἢ οὔνομα μοῦνον. ἡ δὲ ἰητρικὴ, καὶ σὺ τοῖς ὀλίγ' τι προσουμοίοισι φαίνεταί τε ἢ φανεῖται ἔτι οὐσίῳ ἔχουσα. τοῖσι μὲν οὖν τῇ τύχῃ πῶ ὑγιείῳ προστιθεῖσι, τῆς δὲ τέχνης ἀφαιρέουσι, τοιαῦτ' ἂν τις λέγοι. οὐδὲ γὰρ τῆσι τ' ἀποθνησκόντων συμφερῆσι πῶ τέχνῳ ἀφανίζοντας θαυμάζω ὅτῳ ἐπαιρεόμενοι ἀξιοχρεῶ λόγῳ, πῶ μὲν τῶν ἀποθνησκόντων ἀκρησίῳ, οὐκ αὖτίῳ νομίζησι, πῶ δὲ τῆν ἰητρικῆν μελετησάντων σωέσειν, αὐτίῳ· ὡς τοῖσι μὲν ἰητροῖσιν οὐκέτι, τὰ μὴ δέοντα ἐπιτάξαι· τοῖσι δὲ νοσέουσιν, οὐκ ἔστι τὰ προσταχθέντα παρεκβῆναι. καὶ μῶν πολύ γε εὐλογώτερον τοῖσι κάμνουσιν ἀδυνατέειν τὰ προστασόμενα ὑπουργέειν, ἢ τοῖσιν ἰητροῖσι τὰ μὴ δέοντα ἐπιτάσειν. οἱ μὲν γὰρ ὑγιαιούσιν γνώμῃ, μεθ' ὑγιαίνοντος σώματος ἐγχειρέουσι, λογισάμενοι ταῦτα παρεῖντα, τῶν τε παρισχομένων, τὰ ἐμοί ὡς διατιθέντα, τοῖσι παρεοῦσιν. ὥστ' ποτε θραπευθέντα εἰπεῖν, ὅτι ἀπήλλαξαν. οἱ δὲ οὔτε ἀ κάμνουσιν, οὔτε διὰ κάμνουσιν, οὐθ' ὅ, τι ἐκ τῶν παρεόντων ἔστιν, οὐθ' ὅ, τι θῦ ἐκ τῆν τούτοισιν ὁμοίων γίνεται, εἰδότες ἐπιτάσσουσι. πλήσσοντες μὲν ᾧ παρεόντι. φεύγοντες δὲ ἀ μέλλον· ἢ φοβέομενοι μὲν, τῆς νόσου. κενοὶ δὲ, σπίων. ἐθέλοντες τὰ πρὸς πῶ νοῦσον ἢ δία μᾶλλον, ἢ τὰ πρὸς ὑγιείῳ προσδέχεσθαι. οὐκ ἀποθανεῖν ὁρῶντες, ἀλλὰ καρτερὸν ἀδυνατέοντες. οὕτω δὲ διακειμένοις, πότερον εἰκὸς, τούτους τὰ ἀπ' τῶν ἰητρῶν ἐπιτασσόμενα ποιεῖν, ἢ ἄλλα ποιεῖν, ἀ οὐκ ἐπιτρέχησιν. ἢ τοὺς ἰητροὺς ἐκείνως διακειμένους, ὡς ὁ πρόσθεν λόγος ἡμῖν ἐδήλωσεν, ἐπιτάσειν τὰ μὴ δέοντα· ἃ οὐ πολὺ μᾶλλον, τὸν μὲν, δεόντως ἐπιτάσειν. τὸν δὲ, εἰκῆ τως ἀδυνατέειν πείθεσθαι; μὴ πειθομένους δὲ περὶ τοῖσι θανάτοισιν, ὧν οἱ μὴ ὀρθῶς λοπζόμενοι, τοῖς αὐτίοισ' τοῖς οὐδὲν αἰτίοις ἀναπύεσθαι, τὸν αὐτίους ἐλευθέρους τε εἶσι δέ τινες, οἱ καὶ δίκῃ τὸν μὴ ἐθέλοντας ἐγχειρεῖν τοῖσι κεκραπημένοισιν ἀπὸ τ' νουσημάτων, μέμφον πῶ ἰητρικήν. λέγοντες, ὡς ταῦτα μὲν καὶ αὐτὰ ὑφ' αὑτῶν ἂν ὀλιγαίζοιτο, ἃ ἐγχειρέουσιν ἰᾶσθαι. ἃ δ' ἐπικουρίης δεῖται, οὐκ ἄπεστιν. δεῖν δὲ εἰπὸν λῶ ἡ τέχνη, πάνυ ὁμοίως ἰᾶσθαι. οἱ μὲν δὴ ταῦτα λέγοντες, ἐν ἐμέμφοντο τοῖς ἰητροῖς, ὅτι αὐτῶν τοιαῦτα λεγόντων, οὐκ ἐπιμελοῦνται ὡς παρεχρῆν δύντων, εἰκότως ἂν ἐμέμφοντο μᾶλλον, ἢ ἐκείνα μεμφόμενοι. εἰ γάρ τις τέχνη, ἐς ἃ μὴ τέχνη, ἢ φύσιν, ἐς ἃ μὴ πέφυκεν, ἀξιώσειε διωθᾶσθαι, ἀγνοεῖ μανίῳ αὐμῷ ἁμαρτάνων μᾶλλον, ἢ ἀμαθίᾳ. ὧν γάρ ἐστιν ἡμῖν, τοῖσί τε τ' φυσίων, τοῖσί τε τῶν τεχνέων ὀργάνοις ἐπικρατεῖν, τοῦτ' ἔστιν ἡμῖν δημιουργοῖς εἶναι. ἄλλων δὲ οὐκ ἔστιν. ὅταν δῦ τι παθοι ἀνὸς ἰητρὸς, ὃ κρέασόν ἐστι τῶν ἐν τῇ ἰητρικῇ ὀργάνων, οὐ δὲ προσδοκᾶσθαι δεῖ ταῦτ' ἰητρικῆς κρατηθῆναι ἀϋτῆς. γὰρ τῶν ἐν ἰητρικῇ κακούντων, πῦρ ἐχάτως καίει. τοὔτου δὲ ἧσον, ἢ ἄλλα πολλά. τ' μὲν δῦ ἧσσόνων, τὰ κρέασω οὕτω δῆλον ὅτι κἀπὶ ἴσα. τ' ὃ κρατίσων, τὰ κρέασω πῶς οὐ δηλονότι αὖ ἴσα; γὰρ πῦρ οὐ δημιουργέει, πῶς οὐ τὰ τούτου μὴ ἀλισκόμενα δηλοῖ, ὅτι ἄλλης δεῖ τέχνης, ἢ οὐ τωύτης, ἧς ἐν ἡ πῦρ ἔργασεν; ὡ ἐς δέ μοι λόγος ἢ τῶν ἄλλων, ὅσα τῇ ἰητρικῇ ἐνυφέργει, ὧν ἅπαντ' φημὶ δεῖν ἐνιαχοῦ μετατυχόντα ἐν ἰητρῷ, πῶ δύναμιν αὐτᾶσθαι τῶ πάθεος, μὴ πῶ τέχνῳ. οἱ μὲν δῦ μεμφόμενοι τοῖσι τοῖς κεκραπημένοισι μὴ ἐγχειρέουσι, παρακελεύονῦ ἢ ὧν μὴ προσήκει ἅπτεσθαι οὐδὲν ἧσσον, ἢ ὧν προσήκει. παρακελευόμενοι δὲ ταῦτα, τῶν μὲν τ' τῷ οὐνόματι ἰητρῶν, θαυμάζονται. τῶν δὲ τ' ἢ τέχνη, ἡμᾶς γελῶν ταῦ. οὐμῶν οὕτως ἄφρονες οἱ ταύτης τ' δημιοργίας ἔμπειροι, οὔτε μωμητῶν, οὔτ' αἰνετῶν δέονται. ἀλλὰ λελογισμένων, πρὸς ὅ, τι ἂν αἱ δρᾶσαι τῶν δημιουργῶν τελοῦντα, τῶν ἡμερίων εἰσί. ἢ ὅτευ ὑπολήπομεναι εὐδεῖς. ἐπὶ τε τῆ ἐνδείων, ἃς τε τοῖς δημιουργοῦσιν ἀνάγκας. ἃς τε τοῖσι δημιουργουμένοισι. τὰ μὲν δῦ ἡμᾶς τὰς ἄλλας τέχνας, ἄλλες χρέως μετ' ἄλλα λόγου δεῖ. τὰ δὲ ἡμᾶς πῶ ἰητρικῶ, διά τ' δύν, ὡς τε κειτέα. τὰ μὲν, ὁ παραχημίης. τὰ δὲ, ὁ παρὼν δηλώξει λόγος. ἔσι γὰρ τοῖσι τωύτην πῶ τέχνῳ ἰκανῶς εἰ δόσι, τὰ μὲν τ' νοσημάτων, οὐκ ἐν λυσιπῶ κείμενα, ἢ οὐ πολλά· τὰ δ' οὐκ ἐν δηλῶ, ἢ πολλά δύ. τὰδ' ὑζανθεῶτα εἰς πῶ χρωιῶ, ἢ διδήμασιν ἐν δηλῶ. παρέχει γὰρ ἑωυτῶν τῆτε ὄψει, τῷτε φαῶσαι, τῆς εὐρεότητος, καὶ τῆς

ὑγρότητος αἰσθάνεσθαι. καὶ ἃ τε αὐτῆν θερμά, ἃ τε ψυχρά. ὧν τε ἐνόντων, ἢ παρουσίη, ἢ ἀπουσίη, τοιαῦτά ἐστι. τῆν μὲν τοιούτων πάντων οὐκ ἄπαισι τοῖς ἀκέσασθαι, αὐχμαρτήτους εἶναι. οὐκ ὡς ῥηϊδίως. ἀλλ' ὅτι ἰζ ὁρίωταί γε μῶν τοῖσι βελτιθεῖσιν, ἀλλὰ τούτων τοῖσι δυνηθεῖσι δυώσασθαι δὲ, οἷσι τάτε τῆς παιλείης μὴ ἐκποδῶν, τάτε τῆς φύσιος μὴ ταλαίπωρα. πρὸς μὲν οὖν τὰ φανερὰ ἀπορέειν ἔστι δὲ τοῦτο, ἃ πρός τε τὰ ὀλίγα πίπτει μῶ νοσέω. ἔχει δὲ ἡ σῶμα, οὐ μέσα, ἀλλὰ τελείους. λύς μὲν γὰρ αἱ ἂν σῖτον δὲ χόμεναί τε καὶ ἀφεῖσαι. ἄλλαι δὲ τούτων τελείους. ἅς ἴσασιν, οἷσι τούτων ἐμέλησεν. ὅσας γὰρ τ' μελέων ἔχει σάρκα περιφερέα, λῶ μῶ ἥκιστα λύεσθαι, πάντα νοσέω ἔχει. πᾶν γὰρ ἀσύμφυτον, λῶ τε σέρμασι, λῶ τε σαρκὶ ἥκιστα λύπηται, καὶ λόν ἐστι. πληροῦ τε ὑγιαῖνον μὲν, πνεύματος. ἀδενήσασι δὲ, ἰχῶρος. ἐ χουσι μὲν τοίνυν οἱ βραχίονες, σάρκα τοιαύτην· ἔχουσι δ' οἱ μηροί. ἐ χουσι δ' αἷ κνῆμαι. ἔτι δὲ ἡ ὠ τοῖς ἀσάρκοισι, τοιαύτη ἔστιν, οἵη καὶ ἐν τοῖσιν εὐσάρκοισιν εἶναι δέδεικται. ὅ, τε γὰρ θώρηξ κωλεόμενος, ἐν ᾧ ἡ παρεσκεύασται, ὅ, τε τῆς κεφαλῆς κύκλος, ἐν ᾧ ὁ ἐγκέφαλος, τό, τε νῶτον, πρὸς ὃ ὁ πνεύμων, τούτων οὐδὲν ἔτι οὐ νῦ αὐῶ κενόν ἐστι, πολλῶν διαφύσεων μεσόν ἐστιν, οἷσιν οὐδὲν ἀπέχει πολλὸν ἀπεῖκε εἶναι. τῆν μέν τοι βλαπτόντων, ἧν κε κτημένων. τῆν δὲ, ἢ ὠφελούντων. ἔτι δ' πρὸς τούτοισι, καὶ φλέβες πολλαί, ἢ νεῦρα, οὐκ ἐν τῇ σαρκὶ μετέωρα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ὀστέοισι προστεταμένα, συνδησμίς ἐστι τῆν ἀρθρων. ἢ αὐτὰ τὰ ἀρθρα, ἐν οἷσιν αἱ συμβολαὶ τ' κινεομένων ὀστέων ἐγκυκλέονται. ἢ τούτων οὐδὲν, ὅ, τι οὐχ ὑπαφές ἐστι, ἢ ἔχον τοδὶ αὖ θαλάμαδ, ἃς ἡ ταπέλλει ἰχῶρ, ὃς ἐκδιοιγομένων αὐτέων, πολύς τε καὶ πολλοὺς λυπήσας ἰζ ὁρίχεται. οὐ γὰρ δὴ ὀφθαλμοῖσί γε ἰδόντι τοῦτ' τ' εἰρημένων, οὐδενὶ οὐδὲν ἐστὶν εἰδέναι. διὸ ἢ ἀδήλα ἐμοί τε ὠνόμασαι, ἢ τῇ τέχνῃ κέκειται εἶναι. οὐμὴν ὅτι ἀδήλα κεκράτηκεν, ἀλλ' εἰ δυνατὸν κεκράτηκ. δυνατὸν δὲ, ὅσαι τ' τ' νοσεόντ' φύσιες ἐς ἡ σκεφθῆναι παρέχουσιν, αἵτε τῆν ὁρᾶυνησόντ' ἐς πῶ ὁρᾶυναν πεφύκασι. μᾶλ' ἐλάσσονος χρόνῳ εἰ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν ἐωρᾶτο γινώσκειν. ὅσας γὰρ πῶ τ' ὀνομάτ' ὀλίγ' ἐκφύγει, ταῦτα τῇ τῆς γνώμης ὀφθαλμοῖσιν ἐωρᾶτο γινώσκειν. ὅσας δὲ ἐν τῷ μὴ ταχὺ ὀφθῆναι οἱ νοσέοντες πάσχουσιν, οὐχ οἱ θραπεύοντες αὐδὲν αἴτιοι, ἀλλ' ἡ φύσις ἥτε τ' νοσεόντος, ἥτε τ' νοσήματος. ὁ μὲν γὰρ ἐπεὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ὄψει ἰδεῖν ἡ μοχθέων, οὐδ' ἀκοὴ πυθέαζ, λογισμῷ μετῆει. ἢ γὰρ δὴ ἢ εἰ πειρῶν οἱ τὰ ἀφανέα νοσέοντες ἀπέλειν τ' νοσημάτ' τοῖσι θραπεύουσιν, δοξάζοντες μᾶλλον ἢ εἰδότες ἀπαγγέλλουσιν. εἰ γὰρ ἢ πίσαντο, οὐκ ἂν περιεπίπτον αὐτοῖς. τ' γὰρ αὐτῆς ξυνοισός ἐστιν, ἣς πρ' ἡ εἰδέναι, τ' νούσων τὰ αἴτια, ἢ ἡ θεραπεύειν αὐτὰς ἐπίσαζ, παύσῃσι τῆσι θραπείῃσιν, αἱ κωλύσῃ τὰ νοσήματα, μεγαλωέζ. ὅτε δὲ οὐδὲ ἐκ τ' ἐπαγελλομένων ἐπὶ πῶ αὐχμαρτήτων σαφωίλω ἀκοῦσαι, προσσπέσν τί κ' ἄλλο τῷ θραπεύοντι. ταύτης δὲ τ' βραδυτῆτος, οὐχ ἡ τέχνη, ἀλλ' ἡ φύσις, αἰτίη ἡ τ' σωμάτ'. ἡ μὲν γὰρ ἀδαθανομένη, ἀξιοῖ θραπεύειν, σκοποῦσα ὅπως μὴ τόλμημα μᾶλλον, ἢ γνώμη. ἢ ἐκστώνη μᾶλλον, ἢ βίη θεραπεύη. ὅλ' λῶ μὲν αὐρκέσει πρὸς ἡ ὀφθῶσαι, ἰζ αὐρκέσει ἢ πρὸς ἡ ἰαθῶσαι. λῶ δ' ὧ ᾧ τῶτο ὁρᾷ, κρατηθῇ, δὲ ἡ βραδέως αὐτὸν ἐπὶ ἡν θραπεύσαντα ἐλθεῖν, ἢ δὲ ἡ τῶ νοσήματος τάχος, οἰχήσεται. ἰζ ἴσου μὲν γὰρ ὁρμώμενον τῇ θραπείῃ, οὐκ ἔστ θάσσον. προλαβὸν ᾖ, θάσσον. προλαμβάνει ᾖ, διά τε πῶ τ' σωμάτ' σενότητα, ὧ ἢ οὐκ ἐν βὸ πῶ οἰκείουσιν αἰνοῦσι. διά τε πῶ τ' ἡμυόντ' ὀλιτωείλω ἐπιτίθεν ται. οὐ λαμβανόμενοι ᾗ ὑπὸ τ' νοσημάτων, ἐθέλουσι θραπεύεσθαι. ἐπεὶ τῆς γε τέχνης πῶ δυώαμιν, ὁκῶταν τινὰ τῆν τὰ ἀδήλα νοσούντων ἀνάσκην, θαυμάζειν ἀξιώτερον, ἢ ὁκόταν ἐγχειρέσῃ τοῖς ἀδυώτοις. οὐκοῦν οὐ ἄλλη δημιργίη τ' ἧσσ βύρημένων οὐδεμίη ἐνεστιν οὐδὲν τοιοῦτον. ἀλλ' αὖ τέων ὅσαι πυρὶ δημιργεῶται. τούτου μὲν παρέοντος, ἀφροί εἰσι. ἢ ὅσαι μὲν ἀφθῆναι ἀφροί. ἢ τοῖσιν ἀνεπαινορθώτοισι τοῖσι σώμασι δημιουργεῶται. αἷ μὲν, μετὰ ξύλων. αἱ δὲ, μετὰ σκυτέων. αἱ δὲ, γραφῇ, χαλκῷ τε ἢ σιδήρῳ. ἢ τοῖσι τούτ' ὁμοίοισιν αἱ τελεῖται. τὰ δ' ἐκ τούτ' ἢ μετὰ τούτ' δημιργεύμενα, ἢ ἀνεπανόρθωτα, ὁμως οὐ ᾧ τάχει μᾶλλον, ἢ ᾧ ὡς δεῖ δημιουργεῖται, οὐδ' ὑπὸ ἑκάστου. ἀλλ' λῶ ἀπὸ τι τ' ἐργάνων, ἐλλιννύειν καίτοι καὶ κείνας ἡ ἐραδιὴ πρὸς ἡ λυσιτελέσν ἀσυμφορεσν. ἀλλ' ὅμως προστιμᾶται. ἰητρικὴ δὲ, τοῦτο μὲν, τ' ἐμπύων. τοῦτο δὲ, ἡ ἡ παρ' ἢ τῶν νεφροὺς, τ' τοῦ ᾗ, τ' ξυμπάντων ὧν τῇ νηδύϊ νοσεωίτων, ἀποστερουμένη τῇ διενεγκίᾳ. τὰ πάντα πάντες ἱκανῶς τάτως ὁρῶσιν. ὅμως ἄλλαδ' εὐπορέασ' συμβρύζους ἐφεῦρε. φωνῆς τε γὰρ λαμπρότητι μὴ βραδυτῆτι, μὴ ῥᾳδυμάτ', ἃ διαῤῥεῖν ἐώωσεν ἐνόντοισι, δῶν ἐξοδοι δέδοται, ὧν τὰ μὲν, ὀλμίσι. τὰ δ', χρόνοισι. τὰ δ', λεπότητι μὴ παχύτητι διαθεμωσιν τεχμαίρεται. ὧν τε σημεῖα ταῦτα, ἃ τε πεπονθότων, ἃ τε παθεῖν δυναμένων. ὅταν δὲ ταῦτα μὴ ὑπῶν, μὴ δ' αὐτὴ ἡ φύσις ἐκοῦσα ἀφίη, αὐτίκας δύρη, καῆσιν ἡ φύσις ἀζήμιος. διαφθεῖσα μεθίησιν. ἀνεθεῖσα δὲ δηλοῖ τοῖσι τὰ τῆς τέχνης ἰδόσι, ἃ, ποιητέα. διάζεται δὲ τῶτο μὲν πῦρ ἡ σωζόσφιν φλέγμα διαχεῖν, στίων ὀρμιήτῃσι, καὶ πομάτων. ὅπως τεκμαρῆται τὶ ὀφθὲν τοῦδε ἐκείνων, ὧν αὐτὴ ἐμηχάνωτο ὀφθῆναι. τό, τ' αὖ πνεῦμα ὃν ἡ πνεῦμα ὀνήσῃ, ἀδοῖσι τε προσόντεσι, ἢ ὀρόμοις ἐκβιάζ ἡ πνεῦμα ὀνήσῃ. ὁρῶτάς τε τούτοισι τοῖσι προειρημένοισιν

κἀγὼ μὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν ἐν τῇ φύσει θαυμάτων ἐν ἀπορίᾳ τίθεμαι· ἐκεῖνο δὲ ἤδη καὶ ἐκ τῶν ἐμπροσθεν εἰρημένων ἔστιν ἐπιδεῖξαι, ὅτι τὸ ἐν τῷ ὕδατι ψυχρὸν ἐν τῷ ἀέρι θερμὸν ἐστιν· ἐν γὰρ τῷ ὕδατι ἐστὶ τὸ ἀναθυμιώμενον ἐκ τῆς γῆς ὑγρὸν καὶ θερμόν, ὃ καὶ ἀναθυμιᾶται καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν ἀέρα· ἐν δὲ τῷ ἀέρι ἐστὶ τὸ ἀναθυμιώμενον ἐκ τοῦ ὕδατος ὑγρὸν καὶ ψυχρόν· ὥστε ἐν τῷ ὕδατι ἐστὶ τὸ ἐναντίον τοῦ ἐν τῷ ἀέρι. ἐν τῷ ὕδατι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀναθυμιώμενον ἐκ τῆς γῆς ὑγρὸν καὶ θερμόν, ἐν δὲ τῷ ἀέρι

ἐγένετ' ἐπ' ἐκείνοις τοῦτο μὲν ἀπόρρητα, ἀμφὶ δὲ τοῖσιν ἐμοὶ δοκεῖν ἀληθέστατα τάδε· ἐπεὶ γὰρ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐς τὴν Ἀσίην ἐπεραιώθη, ἐνθεῦτεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστρατεύετο, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπῆρτο καὶ ἐμεγαλαύχεε, ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν ἐπιπλώειν ἐπιτάσσων καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ζεύγνυσθαι καὶ διὰ τοῦ ὄρεος τοῦ Ἄθω ὁδὸν ποιέεσθαι· ταῦτα δὲ ἐπιτάσσων οὐδὲν ἐνόεε μέγα πρῆγμα ποιεύμενος· ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς Ἀσίης ἐς τὴν Εὐρώπ

ἐν δὲ τῷ πα-
ρεῖναι με ἀπὸ μακρόθεν γράφω ἵνα μὴ παρὼν ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κύριος ἔδωκεν μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ταῦτα γὰρ γράφων οὐκ ἀπὸ προσώπου φοβοῦμαι ὑμᾶς τινὲς γάρ φασιν Ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ μὲν βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος οἵτινες τοιοῦτος λογιζέσθω ὅτι οἷοι ἐσμὲν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιᾶσιν ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου ἐφικέσθαι καὶ ὑμῶν οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ἀφικόμεθα ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι ὁ δὲ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνίστησιν

Ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τι ἀφροσύνης ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ φοβοῦμαι δὲ μή πως ὡς ὁ ὄφις Εὕαν ἐξηπάτησεν τὸν νοῦν ὑμῶν φθαρῇ ἀπὸ τῆς ἁπλότητος καὶ τῆς ἁγνότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε καλῶς ἀνείχεσθε λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει ἐν παντὶ δὲ φανερώσαντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ κατενάρκησα οὐδενός τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς Μακεδονίας καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐπὶ τῶν κλιμάτων τῆς Ἀχαΐας διὰ τί ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς ὁ θεὸς οἶδεν ὃ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμήν ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὑρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι ἐργάται δολιοι μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ καὶ οὐ θαῦμα αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν Πάλιν λέγω μή τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι εἰ δὲ μή γε κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχήσωμαι ὃ λαλῶ οὐ κατὰ κύριον ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα καυχήσομαι κἀγώ ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ εἴ τις κατεσθίει εἴ τις λαμβάνει εἴ τις ἐπαίρεται εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει κατὰ πρόσωπον λέγω ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήκαμεν ἐν ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ ἐν ἀφροσύνῃ λέγω τολμῶ κἀγώ ἐβραῖοί εἰσιν κἀγώ Ἰσραηλῖταί εἰσιν κἀγώ σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν κἀγώ διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν παραφρονῶν λαλῶ ὑπὲρ ἐγώ ἐν κόποις περισσοτέρως ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως ἐν θανάτοις πολλάκις παρὰ Ἰουδαίοις πεντάκις τεσσεράκοντα παρὰ μίαν ἐλαβον τρὶς ἐραβδίσθην ἅπαξ ἐλιθάσθην τρὶς ἐναυάγησα νύχθημερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα ὁδοιπορίαις πολλάκις κινδύνοις ποταμῶν κινδύνοις λῃστῶν κινδύνοις ἐκ γένους κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν κινδύνοις ἐν πόλει κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις κόπῳ καὶ μόχθῳ ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις ἐν λιμῷ καὶ δίψει ἐν νηστείαις πολλάκις ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπίστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι εἰ καυχᾶσθαι δεῖ τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι οὐ ψεύδομαι ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν θέλων με πιάσαι καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ

Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον εἴτε ἐν σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι οὐκ ἔσομαι ἄφρων ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων διὸ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί ἄγγελος σατανᾶ ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ καὶ εἴρηκέν μοι Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις ἐν ὕβρεσιν ἐν ἀνάγκαις ἐν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ ὅταν γὰρ ἀσθενῶ τότε δυνατός εἰμι γέγονα ἄφρων καυχώμενος ὑμεῖς με ἠναγκάσατε ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων εἰ καὶ οὐδέν εἰμι τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν τὴν κατάκρισιν ταύτην μοι χαρίσασθε ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐ καταναρκήσω οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις ἐγὼ δὲ ἡδέως δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι αὐτὸς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἧσσον ἀγαπῶμαι ἔστω δέ ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς μὴ τῷ αὐτῷ πνεύματι οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν περιεπατήσαμεν πάλαι δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν τὰ δὲ πάντα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς φοβοῦμαι γὰρ μή πως ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε μή πως ἔριδες θυμοὶ ἐριθίαι καταλαλιαὶ ψιθυρισμοὶ φυσιώσεις ἀκαταστασίαι καὶ πάλιν ἐλθόντος μου πρὸς ὑμᾶς ταπεινώσῃ με ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἣ ἔπραξαν τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα προείρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς

Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει ἑαυτοὺς δοκιμάζετε ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν ἀδόκιμοι εὐχόμεθα δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδὲν οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε τοῦτο καὶ εὐχόμεθα τὴν ὑμῶν κατάρτισιν διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κύριος ἔδωκέν μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν

Λοιπόν ἀδελφοί χαίρετε καταρτίζεσθε παρακαλεῖσθε τὸ αὐτὸ φρονεῖτε εἰρηνεύετε καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν

Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα ἔστω ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε ἀνάθεμα ἔστω ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην γνωρίζω γὰρ ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ τὸ μὴ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους ἀπῆλθον δὲ εἰς Ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου ἃ δὲ γράφω ὑμῖν ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει καὶ ἐν ἐμοὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα συνπαραλαβὼν καὶ Τίτον ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν μή πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ δραμὼν ἀλλὰ οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί Ἕλλην ὢν ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι ὁποῖοί ποτε ἦσαν οὐδέν μοι διαφέρει πρόσωπον ὁ θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει οἱ γὰρ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο μοι ἀλλὰ τοὐναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης οἱ δοκοῦντες στύλοι εἶναι δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς Ἀντιόχειαν κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην ὅτι κατεγνωσμένος ἦν πρὸ γὰρ τοῦ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν ὅτε δὲ ἦλθον ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου εἶπον τῷ Κηφᾷ ἔμπροσθεν πάντων εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς ζῇς πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου ὅτι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί ἆρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος μὴ γένοιτο εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ παραβάτην ἐμαυτὸν συνιστάνω διὰ γὰρ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω Χριστῷ συνεσταύρωμαι ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν

Ὦ ἀνόητοι Γαλάται τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐσταυρωμένος τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως οὕτως ἀνόητοί ἐστε ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ εἴ γε καὶ εἰκῇ ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως οὗτοι υἱοί εἰσιν Ἀβραάμ προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν ὑπὸ κατάραν εἰσίν γέγραπται γὰρ ὅτι ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ δῆλον ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται ἐν αὐτοῖς Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα ὅτι γέγραπται ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως ἀδελφοί κατὰ ἄνθρωπον λέγω ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός καὶ τῷ σπέρματί σου ὅς ἐστιν Χριστός τοῦτο δὲ λέγω διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς Χριστόν ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ θεός τί οὖν ὁ νόμος τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται διαταγεὶς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου ὁ δὲ μεσίτης ἑνὸς οὐκ ἔστιν ὁ δὲ θεὸς εἷς ἐστιν ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ μὴ γένοιτο εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι ὄντως ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ δικαιοσύνη ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν πρὸ δὲ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐστε πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθε οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι

Λέγω δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὑπάρχων ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός οὕτως καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός γενόμενον ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν ὅτι δέ ἐστε υἱοί ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν κρᾶζον Ἀββᾶ ὁ πατήρ ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος ἀλλὰ υἱός εἰ δὲ υἱός καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς νῦν δὲ γνόντες θεόν

ἀλ' αὖ, οὐχ ὁμοίως· τὰ δὲ γε σάρκα καὶ σφογγύλα, οὔτ' ἂν ἐπιτρέψαιτο, οὔτ' ἂν ἐπιρρυείσαν ἐδέξατο. τοῦτο μὲν οὖν ἀθανοι τὸ χρῆ ἂν, καὶ οὐκ ἔχοι ἔφοδον, ἐφ' ἧς μένει· τὰ δὲ ἀποδιοσθέα τε τὴ αὐρακα, δεῖ πολλῶ πνεύμων, τὴ μαξοὶ προσικ θελόμενα μάλιστα, ἀναπίπη καὶ σκληρωθῆ τὴ αὐξηθείη, ὑγρότητος προσγενομένης ταῦτα μάλιστα. οὐ γὰρ ἂν ὧδε οἱ κοιλίη ἐστὶ τὸ ὑγρὸν ἔξω τὸ περιέχει, αὐτέη ἡ κοιλίη τὸ ὑγρὸν, ἢ ὀβαπίζοιτ' ἂν ἡ κάτοδος ἐκ τῆς κεφαλῆς· ἀλλ' ὅταν ἢ ἐν τῆ δέξη αὐτὸς ἐς ἑωυτὸ τὸ ὑγρὸν τὰ κενὰ καὶ αὐραικὰ τὰ σμικρὰ πάντα· τὴ αὖτι αὐραιοῦ τε τὴ μαλθακοῦ, σκληρός τε τὴ πυκνὸς ἐγένετο· τὴ οὔτ' ἐκπέσοι, οὔτ' ἀφίκοι. ταῦτα δὲ πάρεχει ὀβ' ὧν φύσιν τὸ σώματος. ὅσα δὲ φύσιν τὸ τὴ ἀνειλήματα τὸ σῶμα ζάρ) ἐν τῷ σώματι, προσοίκει ἐν μὲν τοῖσι κοίλοισί τε τὴ εὐρυχωρέσι ἐοῦσιν οἷον κοιλίη τε καὶ θώρηκι, κόφον τε, τὴ πάχιον ἐμποιέειν· ὅτι γὰρ ἂν μὴ ἀποπληρώσῃ οὕτως ὡς τε ξύναι, ἀλλ' ἔχει μετὰ βολάς τε τὴ κινήσεις, ἀνάγκη ὑπ' αὐτέων, τὴ κόφον τὴ καταφανέα κινήσιαι γίνεσθαι, ὅσα δὲ, σαρκώδεά τε τὴ μαλθακὰ, ἐν τοῖσι τοιούτοισι νοσέεται τε τὴ ἀναπληρώματα· διὰ ἐν τοῖσιν ἀποσφαγέεσι γίνεται. ὅταν δ' ἐγκύρσῃ πλατεῖ τε τὴ αὐτικειμένῳ, καὶ τι πρὸς αὖ τὰ πίπτῃ, τὴ φύσει τὸ τυχὴ, μήτε ἰσχυρὸν ἐὸν, ὡς τε δύνασθαι αὐτὸ ἔχεσθαι τῆς βίης, τὴ μηδὲν ἀκόν παιδεῖν· μήτε μαλθακὸν τε τὴ αὐραιοῦ, ὥς τ' ἐκδέξασθαί τε τὴ ὑπείξαι, ἀπαλέν τε καὶ θηλυς, καὶ ὦμον τὴ πυκνόν· οἷον ἦπαρ, ὀβ' μὲν πὴ πυκνότητα τὴ σκληρότητα, αὐτὸ ἐστὶ τὴ οὐκ ὑπείκει· φύσα δὲ ὑποδεχομένη, αὔξεταί τε τὴ ἰσχυροτέρη γίνεται· τὴ ὁρμὴ μάλιστα πρὸς τὸ αὐτιπαίσιον. ὀβ' δὲ πὴ ἀπαλότητα καὶ πὴ ὦμότητα, οὐ δύνασθαι αὖτὸ πόνον ἔνεκα· τὴ ὀβ' ταύτας τὰς προφάσιας, ὀδύναι τὸ ἐξύτατοι τὴ πυκνότατοι πρὸς τὸ χωρέον γίνονται· ἐκκαλήματά τε τὴ φύματα σκληρὰ γίνεται· ἐν δὲ τὴ ἕδρῃ φρένας ἰσχυρὰς· ἧσσον δὲ πολλόν· διάτασις μὲν γὰρ φρενῶν σκληρὴ μὲν αὐτικειμένη. φύσις δ' ὑποδεξαμένη τε καὶ ἰσχυροτέρη· διὸ ἧσσον ἐπὶ πόδυνά ἐστι· γίνεται δὲ τὴ περὶ ταῦτα, τὴ πόνοι τὴ φύματα· πολλὰ δὲ τὴ ἄλλα τὴ ἔσω τὴ ἔξω τὸ σώματος εἴδεα μαθεῖν, ἃ μεγάλα ἀλλήλων διαφέρει πρὸς τὰ παθήματα καὶ νοσέοντι τὴ ὑγιαίνοντι. οἷ κεφαλαισμικραὶ ἢ μεγάλαι· βράχιλοι λεπτοὶ ἢ παχέες· μακροὶ ἢ βραχέες· κοιλίαι μακραὶ ἢ στρογγύλαι· θώρηκος τὴ σπλῆνος σκληρότητες ἢ πενότητες· τὴ ἄλλα μυρία, ἃ δεῖ πάντα εἰδέναι ἢ διαφέρει· ὅπως τὰ αἴτια ἐνίοτε ἐόντα, ὀρθῶς τηρῆις· περὶ δὲ ὧν αἱ μάων χυμῶν, αὐτῶν τε ἕνεκα ὅ, τι δύναται ποιέειν ἐν ἄνθρωπον ἐσκέφθαι, ὡς πρὸς τὴ πρότερον ἐρέαται τὰς ξυμπνοίας· ὡς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους· λέγω δὲ τὸ τοιοῦτον· εἰ γλυκὺς χυμὸς μετὰ βάλλοι ἐς ἄλλοειδος, μὴ ὀξὺ ξυγκρήσιος, ἀλλ' αὖ ὡς ὑγιαίνοντος, ποῖός τις πρῶτος γένοιτο· πικρός· ἢ ἅλμυρος· ἢ σριφώδ· ἢ ὀξύς· οἶμαι ὀξὺς ἀρχὴ ὀξὺς χυμὸς ἀνεπιτήδειος προσφέρων αὖ τῆ λοιποῖσι μάλιστα εἰη· εἰ πρὸ ὁ γλυκὺς γε πάντων ἐπιτηδειότατος. οὕτως εἴ τις δύναιτο ζητέων ἐξεύρισκε ἐπιτυγχάνειν, δύναιτ' ἂν πάντ' ἐκλεγάζεσθαι ἐπὶ τὸ βέλτιον. βέλτιστον δὲ ὅτι, ἐπὶ προσώπου τὸ ἀνεπιτηδείου ἀπέχον.

Ἱπποκράτους περὶ ἰητροῦ.

Τὸ μὲν γράμμα ὅτι ἰητροῦ προσῆκον, καὶ παραπέλλεται πῶς χρὴ κατασκευάζειν ἰητρέα. ἰητροῦ μὲν εἶναι προσήκει, ὀρθῶς τε καὶ εὐσεβέως ἔστω πρὸς πάντα ὑπάρχουσα αὐτῷ φύσιν· ἀξιοῦται γὰρ ὑπὸ τῶν πολλῶν, οἱ μὴ δυσκείμενοι ἐπὶ σώμασιν οὕτως, ὡς οὐδὲ ἂν ἐτέρων ἐπιμεληθῆναι κάλλιον· ἔπειτα περὶ αὐτῶν καθαίρειν ὡς ἔχειν ἑκάστη χρείη, καὶ χρήσιμα εὐδόκιμος· ὀδύνην ἐχουσιν αὖτε πόπτως πρὸς ἅπαντα· τοῦτο γὰρ ἢ δέως ἔχειν ξυμβαίνει τὸν νοσέοντας· δεῖ δὲ τὸν σκοπέειν τάδε πρὸς πάντα, μὴ μόνον ἐπὶ σῆσιν· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπὶ βίον πάντα τὸν μέγιστα γὰρ ἔχει πρὸς δόξαν ἀγαθά· ἐπὶ δὲ ἡδὺς εἶναι κάλλιστον καὶ ἀγαθόν. τοιοῦτον δ' ὄντα πᾶσι μὴ σεμνὸν καὶ φιλαύτεον· ἐπὶ γὰρ προπετὲς μὴ ἐπὶ πρόχειρον καταφρονέεται, καὶ πάντα χρήσιμον· ἀσκοπὸν δὲ ἐπὶ τῆς ὀξυσίης· τὰ γὰρ αὐτὰ παρὰ τοῖς αὐτοῖσι ἐστὶ νίως ἐ χρυσὶν, ἀγαπᾶται· χήμασι δ' ἀπὸ μὲν προσώπου, σωφρονέουν μὴ πικρῶς· αὐδάδεις γὰρ δοκέει εἶναι καὶ μισάνθρ· ὁ δὲ εἰς γέλωτα ἀνιέμενος καὶ λίαν ἱλαρὸς, φορτικὸς ὑπολαμβάνεται. φυλακτέον δὲ ἐπὶ τοιοῦτον, οὐχ ἡσυχῆ, δίκαιον δὲ, πρὸς πᾶσαν ἐμμελίως εἶναι· χρὴ γὰρ πολλὰ ἐπικουρέειν, δικαιοσύνῃ· πρὸς δὲ ἰητρὸν, ἃ μὲν κρὰ σωματα τοῖσι νοσεῦσιν ὀβ' ὧν· ἢ γὰρ αὐδὸς ὑποχειρίους ποιέουσιν τοῖσι ἰητροῖς· καὶ πᾶσαν ὥρην αὐτυγχάνουσιν γνωμαξέειν, παρεοῦσι, ἢ τοῖς ἀξίοις πολλοῦ κτήμασιν, ἐγκρατέως δὲν δεῖ, πρὸς ἅπαντα ἔχειν τοῦτο· πὴ μὲν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, οὕτω διακεῖσθαι· τὰ δὲ εἰς πὴ ἰητικὴν τέχνην παραγγέλματα, δι' ὧν ὀβ εἶναι τεχνικὸν, ἀπὸ ἀρχῆς συνοπτέον, ἀφ' ὧν ἢ μανθάνειν αὖτὸς ἀρξάμενος. τὰ τοίνυν εἰ ἰητρέα ὀβραπευόμενα, χρόνῳ μανθανόντ' ὀβ' ἐστὶ· δεῖ δὲ πρῶτον μὲν, τόπον ἔχειν τ' οἰκίης· ἔσται γὰρ τοῦτο ἐὰν μήτε πνεῦμα εἰς αὖ τὸν παραγινόμενον σοχλῆ, μήθ' ἥλιος ἢ αὐγὴ λυπέει· φῶς δὲ τηλαυγὲς μὲν, τοῖς ὀβραπευομένοις ὑπάρχει· πάντως μὲν οὖν τοιαύτην πὴ αὐγὴν μάλιστα, διὸ ξυμβαίνει τὸν ὀφθαλμοὺς νοσέειν· ἢ μὲν οὖν φῶς, τοιοῦτον ἢ παρῆ ἔλ). τὸ δ' ὅπως μηδαμῶς ἐναντίως ἕξει ἢ πρόσωπα τοῖς αὐτοῖς· προσόντα γὰρ πὴ ὀμὲν ἀσθενέως ἔχουσαν· πᾶσα δ' ἰσχνὴ πρόφασις, ἀσθενέοντας ὀφθαλμοὺς ἐπιτείνει· δύ-

τῷ μὲν οὖν φωτὶ, τοῦτον ἢν βέλτιστον χρηστέον βέλ. τὸν δὲ διάφορος, ὁμαλοὺς εἶναι τοῖς ὑγιέσιν ὅτι μάλιστα, ὅπως κατ' αὐτὸν ὦσιν· χαλκώματι δὲ, πολλῷ τ' ὀργάνων, μηδενὶ χρήσθω· κακὸν γὰρ τις εἰναί μοι δοκεῖ φορτικὸς, σκύβεσι τοιουτέοισι χρήσαζ· ἢ δ' ὕδωρ παρέχειν δεῖ πότι μὲν τοῖς θεραπευομένοις, ἢ κάθαρον· τοῖς δ' ἀπομάγμασιν, κάθαρον ἢ μαλθακὸς χρῆσθαι· πρὸς μὲν τὸν ὀφθαλμοὺς, ὀθονίοις· πρὸς δὲ τὰ ξύματα, σπογγίοις· αὐτόματα γὰρ τοῦτα βιβρώσκειν δοκέει κακῶς· τοῖς δ' ὀργανα πάντα ὁμοίη πρὸς πὴ χρείαν ὑπάρχειν δεῖ τῷ μεγέθει, καὶ βαρέι, καὶ λεπτότητι· τὰ δὲ προσφερόμενα πάντα μὲν χρὴ σωφορῶς ὅπως σωίοισι. μάλιστα δὲ τρέφειν, εἰ δ μιλεῖν μέλλει ᾧ νοσωδέστι μόρει· τοῦτα δ' ἐστὶν ἐπιθέσματα, καὶ φαρμακα· ἢ τὰ σφόδρα ἢ ἕλκος ὀθόνια, ἢ τὰ κατάπλασματα· τρέφειν γὰρ χρόνον ταῦτα σφόδρα τὸν νοσέοντας δεῖ τόπους. εἰ δὲ μιξὰ ταύτην, ἀφαίρεσις τούτων· ἀνάλυσίς τε καὶ σφόδρα θερμασία· καὶ τὴν ὑδάτων κατάτηλωσις, ὀλίγου τινὸς δεῖ χρόνῳ· ἢ τί ποιῆσαι, ὅπου χρὴ μᾶλλόν τε ἢ ἧσσον ἐσκέφθαι δεῖ· τούτων γὰρ ἀμφοτέρων ἢ χρῆσις δύναιτο τε, ἢ μὴ ξυνομόνων, μεγάλιω ἔχει διαφορίω· ἔστι δὲ οἰκεία ἐπίδεσις τῆς ἰητρικῆς, ἀφ' ἧς ὠφελεῖσθαι ἂν θεραπεύοντα· μέγιστα ὄ ὠφελεῖ δύο τούτα· οἷς δεῖ χρηστέον πίεσαι ὀκοῦ δεῖ, καὶ ἀνεμοιώσας ἐπιδῆσαι· πρὸς δὲ τὸν χρόνος τῆς ὥρης, ποτὲ δεῖ σκεπαστικῶς ἢ μὴ, σωφρονῆ ὀκοῖς μὴ δὲ ἀσθενῆ λεληθὼς ποτέρω τοῦτων ἐνέχουσιν. εὐρύθμους δὲ ἐπιδῆσαι ἢ βεβιασμένας μηδὲν ὠφελούσας, ἀπαγωνώσκειν· φορτικὴν γὰρ τοιοῦτον καὶ παντελῶς ἀλαζονικήν. πολλάκις τὸ βλάβιω οἷσιν ᾧ θεραπευομένῳ· ζητεῖται ὁ νοσέων, οὐκ ἀλλωπισμέν, ἀλλὰ τὸ συμφόρου. ἐστὶ δὲ τ' χειρουργιῶν ὅσαι ὀβ' τομῆς εἰσὶν ἢ καύσιος· ἢ ταχέως ἢ βραδέως ὁμοίως ἐπαινέεται. χρῆσις γὰρ δεῖν ἀμφοτέρων. ἐπὶ οἷς μὲν γὰρ δεῖ ὀβ' μῆς τομῆς ἢ χειρουργίας, χρὴ ποιέεσθαι τα χείρω πὴ διαίρεσιν. ἐπεὶ γὰρ συμβαίνει τὸν τεμνομένους πονέειν μᾶλλον λυπέειν, ὡς ἐλάχιστον χρόνον δεῖ παρεῖναι· τοῦτο δ' ἔστω, ταχείης τ' τομῆς χρεομένης. ὁπου δὲ πολλὰς ἀναγκαίων γίνεσθαι τὰς τομὰς, βραδείη χρηστέ ν τῇ χειρουργίᾳ· ἐ μὲν γὰρ ταχὺς, ξωεχὴ ποιέει ἐν πόνον καὶ πονηρόν· ὁ δὲ, βραδύτερον, ἀνάπαυσιν ἔχει τινα τοῖς θεραπευομένοις· ἢ δ' αὖ ἐ τῇ τ' ὀργάνων λέγοι τ' αὖ. τοῖς δὲ μαχαιρίοις· ὀξέσι δεῖ χρῆσθαι· ἢ σαλαττόσιν οὐκ ἐ τὰ πολλῶν ὁμοίως παραγγέλλομεν· μόνη γὰρ τινὰ ὀδύνη, οὔτε νέρσι, καί τινες ἄλλαι φλέβες· τὰς μὴ τομὰς χρὴ εἶναι τῶν τοιούτων σεινάς· οὐ γὰρ οἷόν τε πὴ φύσιν ῥηϊδίως γίνεσθαι καὶ ταχορῆ· ξυμφόρει δὲ ποτὲ ἀπὸ τ' τοιούτων, αἵματος ἀφαίρεσιν ποιέεσθαι· πρὸς δὲ τὸν ἀνειμένους τόπους, ἢ τοῦδε οὗς μὴ λεπτὸν ὀδόν ἢ αἷμα, σαλαττοδρόοις χρῆσθαι τοῖς μαχαιρίοισι· ἢ γὰρ αἷμα, παρβύσειτ' ἂν ἄλλως ἢ, οὐδαμῶς· πάνυ δ' ἐστὶν αἰσχρὸν μὴ ξυμβαίνειν ἀπὸ τῆς χειρουργίης ὅ τι βέλει· σκοπέων δ' ἐν δύο τρόπους εἶναι χρεσίμους· ὅτε μὲν γὰρ ῥεῦμα ξωσιγήνης πόρρω τῆς ἐπιφανομένης σαρκὸς, ἐν μὲν κύκλον αὐτῆς εἶναι δεῖ βραχὺ· αὐτὸν δὲ μὴ γαστρώδη· τρομώδη ἢ πρὸς πὴ χεῖρα μόρος, μὴ βαρέαν· τοιαύτην γὰρ οὖσαν, ἑλκειν ἐς ἰθὺ ξυμβαίνει, καὶ τοὺς ἀφεστῶτας ἰχῶρας ἡσσάσθαι πρὸς πὴ σάρκα· τὰ δὲ πόνου τελείους καὶ τεσκεδασμένου τ' σαρκὸς· τὰ μὲν ἄλλα παραπλησίω· ἐν δὲ κύκλον μέγαν· οὕτω γὰρ ἐκ τελείων μερῶν διρήσεις ἄγουσαν ἐς ἓν δεῖ τὸ λυποῦν τόπον· οὐ γὰρ οἷόν μέγαν ἢ ἐν κύκλον, μὴ συναγομένης τῆς σαρκὸς ἐκ τελείους τόπου. βαρέα δ' οὖσα ῥέπει μᾶλλον πὴ ἀφαίρεσιν. καὶ πολλάκις ὑπολείπεσθαι τοὺς νόσους. τοῖσι μὲν δ' ἐφεστῶσι ῥόμασιν μὴ μακρὰ ἀπέχουσιν ἀφ' τῶν αὖτο τόπων, οἱ τελαπεῖς κύκλοι, πολλὰ ξωσπασῶντες παρὰ τῆς ἄλλης σαρκὸς· ἐπιπροσθεῖν δ' ξυμβαίνει πὴ αὐτῶν ἐλκομένῳ νοτίδα τῷ ξωσαγομένῳ καὶ πόθεν ἰχῶρι. καὶ τὰ μὲν σχαλεωθέντα, ὑπολείπεσθαι· τὰ δ' οὐδὲν λυπέειν τα, ἀφαιρεῖσθαι· μέγεθος δὲ σικύης τί χρήσιμον σχαΐζεσθαι χρὴ πρὸς τὰ μόρη τὰ σώματος, οἷς ἂν δέη προσβάλλειν· ὅταν δὲ κατακρούειν κάτω θεν δεχεσθαι· ἢ γὰρ αἷμα φανόρον εἶναι δεῖ τῶν χειρουργουμένων τόπων· ἄλλως δ' οὐδὲ ἐν κύκλον ἐν ἐλκυσθέντα χρὴ κατακρούειν· σύντονωτόρη γὰρ δεῖν ἡ σαρξ τὸ πονήσαντος· μαχαιρίοις δὲ τοῖς κατμπύλοις ὀβ' ἄκρα μὴ λίλιω σενοῖς· οἱ ὅτε γὰρ ἰχῶρες ὀβ' χρονται βλίχροι μὴ παχέες· κάνδυσις οἷσι δεῖν ὑποσπᾶν τῆσι τομῆσιν, ὅταν σενοὶ τμηθέωσιν· τοὺς δ' ἐπὶ τῆν βραχιόνων φλεβασὸ τῆσι κατα λήψιν χρὴ φυλλάσσειν· ἢ γὰρ κατὰ πόνους σαρξ πολλοῖς κάλως συννέμεται τῇ φλεβί· τῆς γὰρ σαρκὸς ὀλιοθρεῆς οὔσης, οὐ κατὰ ἑαυτὰς ξυμβαίνει τὰς τομὰς ἀμφοτέρων γίνεσθαι πὴ γὰρ φλέβα ἐκφυσᾶσθαι ξυμβαίνει κατὰ λυφθέσαν, ἢ πὴ ἐξιὸν τ' αἵματος κωλύεσθαι· πολλοῖσι δὲ ἢ πύος ὀβ' τοῦτο ἐξωίσασθαι· δεῖ δοκεῖν δύο βλάβας φέρειν ἢ τοιαύτη χειρουργίη· τῷ μὲν τμηθέντι, πόνον· τῷ δ' τέμνοντι, πολλῷ ἀθυμίω· ἢ δ' αὖ κατὰ πασῶν παρῄρηται γίνεσθαι· τὰ μὲν δὴ κατ' ἰητρικὴν ἀναγκαῖα ὄργανα, ἢ περὶ ἃ δεῖ τεχνικὸν ἦ· ἢν μανθάνοντα, ταῦτ' ὀβίν· ὀδοντάγρησι γὰρ ἢ σαφυλάγρησι χρῆσθαι ἢν τυγχάνοντα ὀβίν· ἀσθενῆ γὰρ ἡ χρῆσις αὐτῶν εἶναι δοκεῖ· τοῦδε δὲ φυμάτων ἢ ἑλκέων ὁκόσα μειζόνων ὀβὶ νοσημάτων· τὰ μὲν φύματα, τεχνικώτατον ὑπειληφέναι ἢ δύνασθαι διαλύειν· καὶ τὰς συστάσεις αὐτῶν κωλύειν· ἐχόμενον δὲ τουτέων σέλλειν ἐς ἢν ἐπιφανῆ τόπον, ὡς ἐς βραχύτατον· καὶ πὴ σύστασιν ὁμαλῶς ὀβ' παυόμενος πειρᾶσθαι τὸ φύματος· ἀνωμάλως γὰρ ἔχοντος αὐτὸ, ῥαγήναί τε καὶ ὑποβράπτειν ἢ ἕλκος κάνδυσις ὀβὶ γίνεσθαι, ὑβριαλίζειν τε χρὴ πα-

Υκλόπας ὁπ πρωδόμενοι πὺν σπρόσ τὰμα χέροπαμῶν, τὰυτὰπν ψῆν τὺν ἐν
τὰν βιοπρόν, πὰν τὰ ὑἰὰμφέρν τὰν ἐμπόρων. τὰν δὲ ἐλπίσε ἐπὶ τὰν ἐμπόρων. τὰ δὲ ἐπὶ τὰν ἐν
μὰθέν χρέος, τὴν πρόσὸς ὁἰὰκελεύσασ. λὰπὸβέπη ἀὐ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν, εἰς μὲ
πὰρέχν ὁπ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν, εἰς μὲ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν.

Ικκλόπας ὁπ πρωδόμενοι πὺν σπρόσ τὰμα χέροπαμῶν, τὰυτὰπν ψῆν τὺν ἐν
τὰν βιοπρόν, πὰν τὰ ὑἰὰμφέρν τὰν ἐμπόρων. τὰ δὲ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν, εἰς μὲ
πὰρέχν ὁπ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν.

ἐκκλησίας ὁἰ πρωδόμενοι πὺν σπρόσ τὰμα χέροπαμῶν, τὰυτὰπν ψῆν τὺν ἐν
τὰν βιοπρόν, πὰν τὰ ὑἰὰμφέρν τὰν ἐμπόρων. τὰ δὲ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν, εἰς μὲ
πὰρέχν ὁπ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν.

ἐκκλησίας ὁἰ πρωδόμενοι πὺν σπρόσ τὰμα χέροπαμῶν, τὰυτὰπν ψῆν τὺν ἐν
τὰν βιοπρόν, πὰν τὰ ὑἰὰμφέρν τὰν ἐμπόρων. τὰ δὲ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν, εἰς μὲ
πὰρέχν ὁπ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν.

ἐκκλησίας ὁἰ πρωδόμενοι πὺν σπρόσ τὰμα χέροπαμῶν, τὰυτὰπν ψῆν τὺν ἐν
τὰν βιοπρόν, πὰν τὰ ὑἰὰμφέρν τὰν ἐμπόρων. τὰ δὲ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν, εἰς μὲ
πὰρέχν ὁπ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν. ἡ ὁἰὰ ἐπὶ τὰν ἐν.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἡ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπεν ὁ θεός, γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. καὶ εἶπεν ὁ θεός, γενηθήτω στερέωμα ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα καὶ διεχώρισεν ἀνὰ μέσον τῶν ὑδάτων ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὑδάτων ἃ ἦν ἐπάνω τοῦ στερεώματος. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ εἶπεν ὁ θεός, συναχθήτω τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, καὶ τὴν συναγωγὴν τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ εἶπεν ὁ θεός, βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρουσαν σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρουσαν σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ξύλον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. καὶ εἶπεν ὁ θεός, γενηθήτω φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ ἐνιαυτούς· καὶ ἔστωσαν εἰς φωστῆρας ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν μικρὸν εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός· καὶ τοὺς ἀστέρας· καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῴων ἑρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένος καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων, αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθω ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη. καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ εἶπεν ὁ θεός, ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ θεός, αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἔχοντα ἐν ἑαυτοῖς καρπὸν σπείρου σπέρματος κατὰ γένος, ἵνα ὑμῖν ᾖ εἰς βρῶσιν· καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἑρπύζουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἃ ἔχει ἐν ἑαυτοῖς πνοὴν ζωῆς, πάντα χόρτον χλόης εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη. καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν· καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν, καὶ κατέπαυσεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν. καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἃ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι. οὗτοι αἱ γενέσεις τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πᾶν χλωρὸν τοῦ ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶσαν βοτάνην τοῦ ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· καὶ πηγὴ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν· καὶ ἐφύτευσεν ὁ θεὸς παράδεισον τρυφῆς ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν· καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον ἰδεῖν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν, καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ· καὶ ποταμὸς ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν παράδεισον, καὶ ἐκεῖθεν διαμερίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς. ὄνομα τῷ ἑνὶ Φισών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλάτ, ἐκεῖ ἐστιν ὁ χρυσός· καὶ ὁ χρυσὸς τῆς γῆς ἐκείνης καλός· καὶ ἐκεῖ ἐστιν ἄνθραξ καὶ λίθος σμαράγδου. καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίαν. καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις· οὗτος ὁ ῥέων κατὰ πρόσωπον Ἀσσυρίων. καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὗτος Εὐφράτης. καὶ ἔλαβεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν, καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν αὐτόν. καὶ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων, ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ οὐ μὴ φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ· ἐν γὰρ ᾗ ἡμέρᾳ ἂν φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. καὶ εἶπεν ὁ θεός, οὐ καλόν ἐστιν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν πρὸς τὸν Ἀδάμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά· καὶ πᾶν ὃ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς· καὶ τῷ Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς κατ' αὐτόν. καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδάμ, καὶ ὕπνωσεν· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς· καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ θεὸς τὴν πλευρὰν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. καὶ εἶπεν Ἀδάμ, τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη. ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. καὶ ἦσαν γυμνοὶ ἀμφότεροι, ὁ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἡ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπεν ὁ θεός, γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. καὶ εἶπεν ὁ θεός, γενηθήτω στερέωμα ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα καὶ διεχώρισεν ἀνὰ μέσον τῶν ὑδάτων ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὑδάτων ἃ ἦν ἐπάνω τοῦ στερεώματος. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ εἶπεν ὁ θεός, συναχθήτω τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὰ ὕδατα τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, καὶ τὴν συναγωγὴν τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ εἶπεν ὁ θεός, βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρουσαν σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρουσαν σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ξύλον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. καὶ εἶπεν ὁ θεός, γενηθήτω φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ ἐνιαυτούς· καὶ ἔστωσαν εἰς φωστῆρας ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν μικρὸν εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός· καὶ τοὺς ἀστέρας· καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῴων ἑρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένος καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων, αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθω ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη. καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν ἐστιν· καὶ εἶπεν ὁ θεός, ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ θεός, αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἔχοντα ἐν ἑαυτοῖς καρπὸν σπείρου σπέρματος κατὰ γένος, ἵνα ὑμῖν ᾖ εἰς βρῶσιν· καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἑρπύζουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἃ ἔχει ἐν ἑαυτοῖς πνοὴν ζωῆς, πάντα χόρτον χλόης εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη. καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν· καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν, καὶ κατέπαυσεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν. καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἃ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι. οὗτοι αἱ γενέσεις τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πᾶν χλωρὸν τοῦ ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶσαν βοτάνην τοῦ ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· καὶ πηγὴ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν· καὶ ἐφύτευσεν ὁ θεὸς παράδεισον τρυφῆς ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν· καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον ἰδεῖν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν, καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ· καὶ ποταμὸς ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν παράδεισον, καὶ ἐκεῖθεν διαμερίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς. ὄνομα τῷ ἑνὶ Φισών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλάτ, ἐκεῖ ἐστιν ὁ χρυσός· καὶ ὁ χρυσὸς τῆς γῆς ἐκείνης καλός· καὶ ἐκεῖ ἐστιν ἄνθραξ καὶ λίθος σμαράγδου. καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίαν. καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις· οὗτος ὁ ῥέων κατὰ πρόσωπον Ἀσσυρίων. καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὗτος Εὐφράτης. καὶ ἔλαβεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν, καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν αὐτόν. καὶ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων, ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ οὐ μὴ φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ· ἐν γὰρ ᾗ ἡμέρᾳ ἂν φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. καὶ εἶπεν ὁ θεός, οὐ καλόν ἐστιν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν πρὸς τὸν Ἀδάμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά· καὶ πᾶν ὃ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς· καὶ τῷ Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς κατ' αὐτόν. καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδάμ, καὶ ὕπνωσεν· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς· καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ θεὸς τὴν πλευρὰν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. καὶ εἶπεν Ἀδάμ, τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη. ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. καὶ ἦσαν γυμνοὶ ἀμφότεροι, ὁ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο.

ὁπλομάχης. πάσχει τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων δέ, μὴν μὲν αὐξάνει τοὺς καρπούς, ὀφθείσης τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τοὺς δὲ ἀμπέλους καὶ τὰς ἐλαίας καὶ τὰ ἄλλα δένδρα ἀφανίζει τὰ πολλὰ καὶ ἐκκόπτει τὰ ῥίζας, ἐὰν μὴ τὰ σκεπάσῃ τις ἐπὶ πολὺ χρόνον ἢ τὰ ἐκβάλῃ ἐκ τῆς γῆς. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν ἰδεῖν ὅτι ἡ ἀκρασία καὶ ἡ ἀφροσύνη ἐκκόπτει τὰ ἀγαθὰ καὶ ἀφανίζει τὰ ἐν τῇ ψυχῇ ἐνόντα καὶ ἐκβάλλει ἐκ τῆς ψυχῆς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν ἀγαθοπρέπειαν καὶ τὴν ἀφιλαργυρίαν καὶ τὴν ἀφιλοκερδίαν καὶ τὴν ἀφιλοδοξίαν καὶ τὴν ἀφιλοπλουτίαν καὶ τὴν ἀφιλοκτησίαν καὶ τὴν ἀφιλοπραγμοσύνην καὶ τὴν ἀφιλοσοφίαν καὶ τὴν ἀφιλοσοφίαν καὶ τὴν ἀφιλοσοφίαν

ἐπίκτητα τῶν ἀκμαίων, οὐτε ᾽ρ ἀκμαί, τῆ ᾽ρχῆ τῆ ἀκμαίω. τὸ δ᾽ ἀκμαίον ἐστὶν ὃ ἐν τοῖς γοῦν ἐναντίοις ἐστὶν ἐν τῆ
ἀκμαίοτητι, ὧν οὐτε τὸ χεῖρον οὐτε τὸ βέλτιον ἐνδέχεται ὑπάρχειν· ἐν τῆ γὰρ ἀκμαίοτητι ἐστὶν ἐν τῆ τελειοτάτη
ἕξει, οὐτε δ᾽ ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν· οὐτε ἐνδέχεται ἐν τῆ ἀκμαίοτητι ὄντα ἐπιδιδόναι· ἐν τῆ γὰρ τελειοτάτη ἕξει
ἐστὶν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ὥστε οὐτε ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν οὐτε ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων ὁμοίως ἔχει· οὐτε γὰρ
τὸ χεῖρον οὐτε τὸ βέλτιον ἐνδέχεται ὑπάρχειν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ἐν τῆ γὰρ τελειοτάτη ἕξει ἐστὶν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι·
ὥστε οὐτε ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν οὐτε ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ δὲ τῶν μεταξὺ τῶν ἐναντίων ὁμοίως ἔχει· οὐτε γὰρ τὸ χεῖρον
οὐτε τὸ βέλτιον ἐνδέχεται ὑπάρχειν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ἐν τῆ γὰρ τελειοτάτη ἕξει ἐστὶν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ὥστε οὐτε
ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν οὐτε ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων ὁμοίως ἔχει· οὐτε γὰρ τὸ χεῖρον οὐτε τὸ βέλτιον ἐνδέχεται
ὑπάρχειν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ἐν τῆ γὰρ τελειοτάτη ἕξει ἐστὶν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ὥστε οὐτε ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν οὐτε
ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ δὲ τῶν μεταξὺ τῶν ἐναντίων ὁμοίως ἔχει· οὐτε γὰρ τὸ χεῖρον οὐτε τὸ βέλτιον ἐνδέχεται ὑπάρχειν ἐν
τῆ ἀκμαίοτητι· ἐν τῆ γὰρ τελειοτάτη ἕξει ἐστὶν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ὥστε οὐτε ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν οὐτε ἐπιδίδωσιν.
ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων ὁμοίως ἔχει· οὐτε γὰρ τὸ χεῖρον οὐτε τὸ βέλτιον ἐνδέχεται ὑπάρχειν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ἐν τῆ
γὰρ τελειοτάτη ἕξει ἐστὶν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ὥστε οὐτε ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν οὐτε ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ δὲ τῶν μεταξὺ τῶν
ἐναντίων ὁμοίως ἔχει· οὐτε γὰρ τὸ χεῖρον οὐτε τὸ βέλτιον ἐνδέχεται ὑπάρχειν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ἐν τῆ γὰρ τελειοτάτη
ἕξει ἐστὶν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ὥστε οὐτε ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν οὐτε ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων ὁμοίως ἔχει· οὐτε
γὰρ τὸ χεῖρον οὐτε τὸ βέλτιον ἐνδέχεται ὑπάρχειν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ἐν τῆ γὰρ τελειοτάτη ἕξει ἐστὶν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι·
ὥστε οὐτε ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν οὐτε ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ δὲ τῶν μεταξὺ τῶν ἐναντίων ὁμοίως ἔχει· οὐτε γὰρ τὸ χεῖρον
οὐτε τὸ βέλτιον ἐνδέχεται ὑπάρχειν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ἐν τῆ γὰρ τελειοτάτη ἕξει ἐστὶν ἐν τῆ ἀκμαίοτητι· ὥστε οὐτε
ἐπιδέχεται ἐπίδοσιν οὐτε ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ δὲ τῶν μεταξὺ τῶν ἐναντίων ὁμοίως ἔχει· οὐτε γὰρ τὸ χεῖρον οὐτε τὸ

ἐπιθυμίαν ἔχουσι τοῦ ἐν τῇ πόλει διατρίβειν, ἐπιμελοῦνται τοῦ ἵππου ὅπως ἂν ὡς κάλλιστος καὶ ἀγαθὸς εἰς τὸν πόλεμον γένοιτο· ἐπιμελοῦνται δὲ τοιάδε. πρῶτον μὲν τὸν ἵππον ἐκγυμνάζουσιν ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσιν, ἔπειτα δὲ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἐπὶ τοῦ ἵππου μαχόμενοι· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τούτοις ἱκανὸς ὁ ἵππος γίγνεται. ἔστι δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἐπὶ τοῦ ἵππου μάχεσθαι καὶ ἀκοντίζειν καὶ ἐκ τοῦ ἵππου τοξεύειν καὶ ἀκοντίζοντα καὶ τοξεύοντα διώκειν καὶ φεύγειν. ταῦτα δὲ πάντα ἐν τῷ ἱππικῷ ἀγῶνι ἐπιτηδεύεται· ἐν γὰρ τῷ ἱππικῷ ἀγῶνι ἔστιν ἐν τῷ ἵππῳ ἱστάμενον ἀκοντίζειν καὶ τοξεύειν καὶ διώκειν καὶ φεύγειν. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ ἱππικῷ ἀγῶνι ἐν τῷ ἵππῳ ἱστάμενον ἐκ τοῦ ἵππου ἀποβαίνειν καὶ πεζὸν μάχεσθαι καὶ πάλιν ἐπὶ τὸν ἵππον ἀναβαίν

ἐμοῦ, καὶ τὰ ἑκάτερα, τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ, ἐξετάσαι δυνήσεται. Οὐδὲν γὰρ οὕτω πρόχειρον τοῖς ἀκροωμένοις ἐστὶν ὡς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τέλος ἕκαστα τῶν λεγομένων ἐπισκοπεῖν· ἐν τούτῳ γὰρ καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς λόγοις ἐστὶ θεωρεῖν. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐμῶν λόγων ἔφην τὸν θεὸν τὸν ἐκ παντὸς αἰῶνος ὄντα καὶ ἀεὶ ὄντα καὶ ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ τὸν λόγον τὸν ἑαυτοῦ, ὃν καὶ ἐγέννησεν ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῶν ἡμερῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γενομένων, ἵνα τὸν μὲν καταργήσῃ, τὸν δὲ ἀνακαινίσῃ καὶ ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἀνθρώπους ποιήσῃ, ἵνα τὸν θάνατον ἀφανίσῃ καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐνεργήσῃ, καὶ τὸν μὲν ἀπολέσῃ, τὸν δὲ σώσῃ· καὶ ἐν τούτοις ἐστὶν ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα. Ἔφην δὲ καὶ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐκ παρθένου γεγενῆσθαι, ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας ἀπόβλητον ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐν τῷ Ἀδὰμ ἐκκόψῃ καὶ ἀπορρίψῃ· ὃ δὴ καὶ γέγονεν. Ἐκ γὰρ παρθένου ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὃν καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀνεῖλεν ὁ Πιλᾶτος καὶ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ, ὃν καὶ ἐπιστεύσαμεν ὅτι ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθε καὶ καθέζεται ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καὶ ἔρχεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἐν τούτοις οὖν ἐστὶν ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα, ἐν τῷ ἀποθνήσκειν καὶ ἀναστῆναι καὶ ἀναβῆναι εἰς οὐρανούς. Ἐν τούτοις δὲ καὶ ἡ κρίσις ἐστὶν ἡ μέλλουσα ἔσεσθαι, ἐν τῷ ἀπολέσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας καὶ σῶσαι τοὺς πιστεύσαντας. Ἐν τούτοις δὲ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡ τῶν νεκρῶν ἐστὶν ἡ μέλλουσα ἔσεσθαι, ἐν τῷ ἀναστῆναι πάντας ἀνθρώπους καὶ τοὺς μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀπελθεῖν, τοὺς δὲ εἰς κόλασιν αἰώνιον. Ἐν τούτοις δὲ καὶ ἡ τῶν ἁγίων ἐστὶν ἡ μέλλουσα βασιλεία, ἐν τῷ ἀπολαβεῖν αὐτοὺς τὴν ἐπηγγελμένην ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν αἰώνιον καὶ κληρονομῆσαι τὴν ἐπηγγελμένην αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ θεοῦ πατρὸς ἀνάπαυσιν καὶ τρυφὴν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει τοῦ θεοῦ, ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν ἔτι θάνατος οὐδὲ πόνος οὐδὲ λύπη οὐδὲ στεναγμός, ἀλλὰ πᾶσα χαρὰ καὶ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις καὶ ἀγάπη καὶ ἐλπὶς ἀληθὴς καὶ πίστις ἀκλόνητος καὶ ἀφθαρσία καὶ ἀθανασία καὶ ἀγαθὰ πάντα ἃ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἐν τούτοις τοῖς τόποις τοῖς ἐπιγείοις, ἀλλὰ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει τοῦ θεοῦ. Ἐν τούτοις δὲ καὶ ἡ τῶν ἁγίων ἐστὶν ἡ μέλλουσα βασιλεία, ἐν τῷ ἀπολαβεῖν αὐτοὺς

Irregular verbs.

Be, was, been; Bear, bore, born; Beat, beat, beaten; Become, became, become; Begin, began, begun; Bend, bent, bent; Bereave, bereft, bereft; Beseech, besought, besought; Bet, bet, bet; Bid, bade, bidden; Bind, bound, bound; Bite, bit, bitten; Bleed, bled, bled; Blow, blew, blown; Break, broke, broken; Breed, bred, bred; Bring, brought, brought; Build, built, built; Burn, burnt, burnt; Burst, burst, burst; Buy, bought, bought; Cast, cast, cast; Catch, caught, caught; Choose, chose, chosen; Cleave, clove, cloven; Cling, clung, clung; Come, came, come; Cost, cost, cost; Creep, crept, crept; Cut, cut, cut; Deal, dealt, dealt; Dig, dug, dug; Do, did, done; Draw, drew, drawn; Dream, dreamt, dreamt; Drink, drank, drunk; Drive, drove, driven; Dwell, dwelt, dwelt; Eat, ate, eaten; Fall, fell, fallen; Feed, fed, fed; Feel, felt, felt; Fight, fought, fought; Find, found, found; Flee, fled, fled; Fling, flung, flung; Fly, flew, flown; Forbear, forbore, forborne; Forget, forgot, forgotten; Forsake, forsook, forsaken; Freeze, froze, frozen; Get, got, got; Give, gave, given; Go, went, gone; Grind, ground, ground; Grow, grew, grown; Hang, hung, hung; Have, had, had; Hear, heard, heard; Hide, hid, hidden; Hit, hit, hit; Hold, held, held; Hurt, hurt, hurt; Keep, kept, kept; Kneel, knelt, knelt; Know, knew, known; Lay, laid, laid; Lead, led, led; Leave, left, left; Lend, lent, lent; Let, let, let; Lie, lay, lain; Light, lit, lit; Lose, lost, lost; Make, made, made; Mean, meant, meant; Meet, met, met; Pay, paid, paid; Put, put, put; Read, read, read; Rend, rent, rent; Rid, rid, rid; Ride, rode, ridden; Ring, rang, rung; Rise, rose, risen; Run, ran, run; Saw, sawed, sawn; Say, said, said; See, saw, seen; Seek, sought, sought; Sell, sold, sold; Send, sent, sent; Set, set, set; Shake, shook, shaken; Shed, shed, shed; Shine, shone, shone; Shoe, shod, shod; Shoot, shot, shot; Show, showed, shown; Shrink, shrank, shrunk; Shut, shut, shut; Sing, sang, sung; Sink, sank, sunk; Sit, sat, sat; Slay, slew, slain; Sleep, slept, slept; Slide, slid, slidden; Sling, slung, slung; Slink, slunk, slunk; Smell, smelt, smelt; Smite, smote, smitten; Sow, sowed, sown; Speak, spoke, spoken; Speed, sped, sped; Spend, spent, spent; Spin, spun, spun; Spit, spat, spat; Split, split, split; Spread, spread, spread; Spring, sprang, sprung; Stand, stood, stood; Steal, stole, stolen; Stick, stuck, stuck; Sting, stung, stung; Stink, stunk, stunk; Stride, strode, stridden; Strike, struck, struck; String, strung, strung; Strive, strove, striven; Swear, swore, sworn; Sweep, swept, swept; Swell, swelled, swollen; Swim, swam, swum; Swing, swung, swung; Take, took, taken; Teach, taught, taught; Tear, tore, torn; Tell, told, told; Think, thought, thought; Thrive, throve, thriven; Throw, threw, thrown; Thrust, thrust, thrust; Tread, trod, trodden; Wake, woke, woken; Wear, wore, worn; Weave, wove, woven; Weep, wept, wept; Win, won, won; Wind, wound, wound; Wring, wrung, wrung; Write, wrote, written.

Irregular verbs.

Ne, yen meinn ætt nemmðor on tnon mnchas tns yuuuangs, mguðtov mln mðotnæm ð mðuð, o ætt tns yuuuangs oyn ætchæneovns, xoæ cðgðlðtæm xoæ tnxxuðtæm ðnchyæcnoæn.ð. mætnæ tns mðuðæ, lðeln, ætæ ov ðnchyæ ðnchæ.ð.mætnæ tns mchæos.ð.mætnæ ðe ntð mðuðæxtns o'tnov tnnchðn, ðvðov oloæ'tð.ðtæ ðnchyæ.xoæ ntð tnð ðnchyæ ð.ðtæ ðnchyæ

μπάτος πνευσοῦς, πνοὴν ἡνίκα μὲν ἀπὸ ἑσπερίου ἄνεμος ἐπιπνεύσῃ, ὑγρὸν γίνεται καὶ ὑδατῶδες τὸ
ἐπιπολάζον, ἡνίκα δὲ ἀπὸ βορείου, ξηρότερον καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ νοτίου πνεύσῃ,
ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ ἑσπερίου
ἐπιπνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ βορείου, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ
νοτίου πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν
ἀπὸ ἀνατολῆς πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἑσπερίου, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ
ἡνίκα μὲν ἀπὸ βορείου πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ νοτίου, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον·
καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ μεσημβρίας πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἀρκτικοῦ, ξηρὸν καὶ
ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ ἀρκτικοῦ πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ μεσημβρίας,
ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ
δύσεως, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ δύσεως πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ
ἀπὸ ἀνατολῆς, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ μεσημβρίας πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες,
ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἀρκτικοῦ, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ ἀρκτικοῦ πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ
ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ μεσημβρίας, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ δύσεως πνεύσῃ,
ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ μεσημβρίας
πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἀρκτικοῦ, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ
ἀρκτικοῦ πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ μεσημβρίας, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα
μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ δύσεως, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ
ἡνίκα μὲν ἀπὸ δύσεως πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον·
καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ μεσημβρίας πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἀρκτικοῦ, ξηρὸν καὶ
ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ ἀρκτικοῦ πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ μεσημβρίας,
ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ
δύσεως, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ δύσεως πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ
ἀπὸ ἀνατολῆς, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ μεσημβρίας πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες,
ἡνίκα δὲ ἀπὸ ἀρκτικοῦ, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ ἀρκτικοῦ πνεύσῃ, ὑγρὸν καὶ
ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ μεσημβρίας, ξηρὸν καὶ ἀβρότερον· καὶ ἡνίκα μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς πνεύσῃ,
ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες, ἡνίκα δὲ ἀπὸ δύσεως

ἡμβρήσιν. ὧν δὲ ταύτησι διαφθρῦσι τὰ μέλεα τῆι παιδίων. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου, ἐπὶ πλεῖον ὄρχεται ἡ αὐξη, ἢ ἐπὶ τῶι κούρωι πάλιν, κατὰ λόγον τῆι τεσσερακοστῆι ἡμβρέων. ὥσθε δῆλον ἔτερον ἑτέρου τοιόνδε ὅτι ταῦτα ἴσιν ἀληθέα. τῆισι πρώτῃσι τῆι ἡμβρέων ὁκόταν ἡ γονὴ ἐς τὰς μήτρας πέσῃ, ἐλάχιστον αὔξη ὄρχεται ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐς τὰς μήτρας. ἔπειτα δὲ ἐπὶ πλεῖον. ἢν μὲν ἀθρόον μὴ πολὺ ἔλθοι ἐς ἄπαξ, οὐκ ἂν δυνάμετο ἡ γονὴ πυον ἔχειν, ἀλλ' ἀποπυγεῖ αὐτὸ αἷματος ἐόντος πολλοῦ. αὐτα δὲ ποσὶ δοῦται δὲ ἐν τῆι καθάρσει τῶν αὐτῶν. χωρέει γὰρ ἡ κάθαρσις τὰ λευκὰ, ἐν τῆισι πρώτῃσι τῆι ἡμβρέων, πλείστη. εἶτα ἐπ' ἔλαττον, ἕως λήξῃ. πολλαὶ δὲ γυναῖκες ἤδη διέφθειραν κοῦρον ὀλίγῳ πρόσθεν τεσσεράκοντα ἡμβρέων, μὴ αἰσθόμεναι. ἐφαίνετο δὲ ὑγρόν, ἢ ἅμα τεσσεράκοντα ἡμβρήσι, διηθερωμένα ἐφαίνετο ἐόντα, ἢ ἐπὶ τῆι κούρῃ κατὰ λόγον τὰ τεσσεράκοντα μὴ δι' ἡμβρέων ὁκόταν διαφθαρῇ, φαίνεται ἡ διαφθρωσις τὰ μελέων, ὥσπερ τὰ πρόσθεν φθαρέντα τὰ παιδίου, ὥσπερ τὰ ὕστερον, ὧσθε φαίνεται, μὴ λόγῳ μὴ ἀνάγκῃ ἡ διαφθρωσις ἐοῦσα. ἐπὶ μὲν τῆι κούρῃ, αἱ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἡμβρήσιν. ἐπὶ δὲ τῶι κούρωι, αἱ τεσσεράκοντα. ἱστέρευσι γὰρ αἱ ὑζαμβλώσιες τὴν παιδίου, μὴ τὴν λουχόων αἱ καθαρσιες. αἴτιον δὲ ἔστιν, ὅτι τὸ θῆλυ πίνεται ὕδωρ, μὴ διαφθροῦται, ὅτι ἡ γονὴ ἀδενεστέρη ἐστὶ, καὶ ὑγροτέρη τῆς θηλείης ἡ τὸ ἄρρενος. μὴ ἀνάγκη δὲ ἦι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὕσθερον πίνωσθαι τὸ θῆλυ, ἢ τὸ ἄρρεν. καὶ ἡ κάθαρσις χρονιωτέρη τούτου εἵνεκεν ἐπὶ τὴν θηλείαν ἢ τῶ ἄρσενι. ἀναβήσομαι δὲ αὖθις ὀπίσω, ὅθεν ἀπέλειπον. ὁκόταν δὲ διαφθρωθῇ τὸ παιδίον, τὰ εἴδεα τῶν μελέων οὐξόμενόν αὐτῶ, πάντα ὅσα ἐπισκληρότερα γίνεται, μὴ κοιλαίνεται. μὴ τῶν πάντων ἀπὸ τῶ πυδμάτος γίνεται. κοῖλα δὲ ἐόντα, ἐλκει ἐς ἑωυτὰ ἀπὸ τῶν σαρκῶν τὸ αἱμάλωπος τὸ πιώτατον. μὴ χρόνῳ διοζοῦται εὐθὺς τὰ ἄκρα τῶ ὀστέων, ὡς πρὸ δεινοῦ τὰ ἀκρότατα ὑσατα ὀζοῦται, οὕτω μὴ τὸ παιδίου δῖ ἔσαται ἀπ' ἀλλήλων οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν μὴ τῶν ποδῶν. ἐπὶ πλεῖστον δὲ αὐτῶν τὰ ἄκρα οἱ ὄνυχες φύονται. τελευτῶσι γὰρ αἱ φλέβες αἱ τὸ ἀνθρώπου πάσαι, εἰς τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν. καὶ παχύτατοι μοί εἰσιν αἱ ὑπὸ τῶ σώματι φλέβες. καὶ αἱ ὑπὸ τῆι κεφαλῆι. ἔπειτα δὲ ὑπὸ τοῖσι στέρνοισι καὶ τοῖσι βραχίοσι καὶ τοῖσι πήχεσιν. ὑπὸ δὲ τοῖσι ποσὶ καὶ τῆισι χθονὶ, λεπτότατοι, καὶ πυκνότατοι, καὶ ἐλάχιστοι φλέβες εἰσὶ, καὶ ὑδρηλότατοι καὶ πυκνότατα, καὶ ἐλάχιστα. καὶ ὀστέα ἐλάχιστα τῶ μεγέθει. τῶν δὲ χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, ὑπὸ τοῖσι δακτύλοισι ταῦτα μάλιστα ὀζῶν. ἐκ δὲ τῶν δακτύλων ἄκρα πυκνὰ ἐχόντων ὀστέα ἐμπικρα καὶ φλέβας καὶ ὑδρηλά, οὕτως οἱ ὄνυχες φύονται ὑπ' αὐτῶν, λεπτοὶ μὴ πυκνοὶ μὴ ἀπολαμβάνουσι τὴν φλεβέων τὰ ἄκρα, ὡς τε μηκέτι αὔξεσθαι αὐτὰς, μὴ δὲ προέχειν ἐπὶ πολὺ ὡς τε μὴ θαυμάζειν ὅτι οἱ ὄνυχες ὑγρότατόν τὸ σώματος πυκνότατοί εἰσιν. ἐκ γὰρ τῶν πυκνοτάτων εἰσὶν. ἅμα ὁ τοῖσιν ὄνυξι μὴ αἱ τείχες ἐπὶ τῆι κεφαλῆι ῥιζοῦνται. ἔχει δὲ ὧδε τὰ ἅμα τῶν τειχῶν τῆς φύσιος. φύονται μὲν γὰρ μέγιστα μὴ πλεῖστα, ὅπου τὸ σώματος ἡ ἐπιδερμὶς αὐχμοτάτη ἐστὶ, μὴ ὅκου ἡ θερμότατη ἐστὶ μετέωρα ἐκμάσσεται ἐς πλὼ ῥοφέων ἔχει. μὴ ὅκου ἡ ἐπιδερμὶς ὑγρὸν αὐχμὸν γίνεται. μὴ ὅκου ὑγρὸν αἱ τείχες φύονται, ἐπί τε τῶ γλουτῶ καὶ τῆι ἤβηι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἅμα γὰρ τῶ γόνῳ γιγνόμενον, ἡ σαρξ αὐχμὸν γίνεται, μὴ ἡ ἐπιδερμὶς μὴ τὰ φλέβια σμοῦν τε μᾶλλον, ἢ ἐν τῶ πρὶν χρόνῳ. παιδὶ γὰρ ἐόντι, μὴ τῆι φλεβίων λεπτῶν ἐόντων, οὐκ ἐγχωρέει δι' αὐτῆς ἡ γονὴ. μὴ τῆισι παρεθνῆισι τοῦδε τ' ἡκιστα μιλίων, ὧν ἐς λόγος. ἅμα δὲ ὁδὸς προσγίνεται, μὴ τοῖσι ἡκιστα μιλίοισι καὶ τῆι γονῆι, τῆισι παρεθνῆισι μὴ χρῖ οὗ τε ἡ ἤβη τῶ παιδὸς μὴ τῆς παρεθνίου, αὐχμῆς τῆς ἐπιδερμίδος γιγνομένης. μὴ ἅμα ἡ θερμὴ ἰκμὰς μετέωρα εἰς πλὼ ῥοφέων ἔχει μὴ οὐκ ἐλαστέα. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τὸ γλουτοῦ τῶ ἀνδρὸς ἔχει. αὐχμὴ γὰρ γίνεται ἡ ἐπιδερμὶς, χωρεούσης εἰς αὐτὴν τῆς ἰκμάδος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς. ἅμα μὲν γὰρ μὴ σὺν τῆι λαγνείηι, ἅμα δὲ καὶ σὺν τῶ μετὰ ξὺν χρόνῳ, ἡ θερμὴ μετέωρα ἔχει πλὼ ἰκμάδα ἐς πλὼ ῥοφέων τότε μᾶλλον, ὁκόταν ὁ χρόνος ἐπίῃ τῶ ὑγρῶ ἀπὸ τ' κεφαλῆς ἡκιστα βαίνοντι σὺν τῆι λαγνείηι, ἀπέχον τῆι ἡλικίηι. ἐπὶ τὸ γένειον. σημήιον δὲ ὅτι σὺν τοῖσιν αὐχμοτάτοισι τῆς ἐπιδερμίδος φύσιν αἱ τείχες εἴτις ἐθέλοι ἐπικαύσαι πλὼ ἐπιδερμίδα, μὴ φλὸξ τοιέειαν μοῦνον ποιήσαι, καὶ ὑγιῶσαι, πυκνὴ γλυφομένη ἐπιδερμὶς, ἡκιστα πλὼ οὐλὴ τὰς τείχας οὐκ ἐκφύσαι. ὁκόσοι δὲ δύνουχοι παίδες ἐόντες γίνονται, δῖ' ὃ τι τοῦτό ἐστιν, οὔτε γλενέωσι, λείοι τε γίνονται ὅλοι, οἱ τῆι ὁδὸς τῆι γονῆι οὐκ ἐπιγλυφομένη, οὐκ αὐχμοῖ πλὼ ἐπιδερμὶς ἐπὶ τῶ ξύμπαντι δέρματι. ἀπολέλειπται γὰρ ἡ ὁδὸς τῆς γονῆς ὥσπερ μοι εἴρηται, ὀλίγῳ πρότερον. αἱ δὲ γυναῖκες λεῖαι γίνονται τότε γλενέωσι καὶ τὸ σῶμα. ὅτι οὐ τῆι λαγνείηι σφέων τὸ ὑγρὸν, οὐχὸ μοίως κλυζόμενον ὡς τὸ τῶν ἀνδρῶν, πλὼ ἐπιδερμίδα οὐ ποιεῖ αὐχμηλὸν. ὁκόσοι δὲ φαλακροὶ γίνονται, οὗτοι δὴ φλεγματώδεες εἰσὶ καὶ οὐ τῆι κεφαλῆι αὐτῶν ἅμα τῆι λαγνείηι κλυζόμενοι καὶ ὁρμαινόμενον τὸ φλέγμα, προσαπίπτει πρὸς πλὼ ἐπιδερμίδα καὶ τὴν τειχῶν τὰς ῥίζας, καὶ ἐκρέουσιν αἱ τείχες. οἱδὲ δύνουχοι διὰ τοῦτο οὐ γίνονται φαλακροὶ, ὅτι σφέων οὐ γίνηται κίνησις ἰσχυρὴ. οὐδὲ θορμαινόμενον τὸ φλέγμα σὺν τῆι λαγνείηι, καὶ τὴν τριχῶν τὰς ῥίζας· αἱ δὲ πολλαὶ διὰ τοῦτο γίνονται, ὅτι σὺν πολλῶ χρόνῳ διϊκνεῦνται τὸ ὑγρὸν σὺν τῶ ἀνθρώπῳ, ἀποκρίνεται τὸ λευκότατον, καὶ πίπτει πρὸς πλὼ ἐπιδερμίδα. μὴ ἡ θερμὴ λευκοτέρην ἐλκουσα ἢ κὸ

σα ἢ σὺν τῶ πρὶν χρόνῳ, λευκοτέρη γίνεται μὴ ἢ ἐπιδερμὶς, μὴ μᾶλλον ὅκου αἱ πολιαὶ εἰσι. λευκοτέρη τῆς ἄλλης γίνεται. μὴ ὁκόσοι ἐκ γλυκέος πολιόντι ἐ χρυσὸν σὺν τῆι κεφαλῆι κένοισιν ἢ ἐπιδερμὶς, ὅκου αἱ πολιαί εἰσι, λευκοτέρη τ' ἄλλης ἔδιν. ἐκεῖ γὰρ ἡ λευκότατον ὑγρόν ἔδιν. ἔχει δὲ μὴ τόδε, ὧδε. ὁκοίῳ αὖ ἡ σαρξ ἰκμάσθε ἕλκη, λῶ τε λευκίλῳ, λῶ τε πυῤῥίλῳ, λῶ τε μέλανι αν, τοιεύτη πλὼ χροιὴν μὴ ἡ θερξ γίνεται. ταῦτα δέ μοι ἐς τοῦτο εἰρηται. ἐλεύσομαι δὲ αὖθις εἰς ἃ ἀπόλειπες τὸ λόγου. ὁπόταν δὲ δὴ τὰ ἄκρα τῶ σώματος τῶ παιδίου ὀζωθῇ ἔξω, μὴ οἱ ὄνυχες μὴ αἱ τείχες ἐῤῥιζώθησαν, τότε δὴ μὴ κινέεται. καὶ ὁ χρόνος ἐς τοῦτο γίνεται. τῷ μὲν αρσενι, ἕξ μῆνες. τῆι δὲ θηλείη, τέσσαρες. ὧσθε χρῖ ἐπιτοσὸ ἐλεύσον ξυμβαίνει. ἔστι δ' ἃ μὴ πρόσθεν τῆι παιδίων τούτου τῶ χρόνου κινέεται. κινέεται δὲ πρῶτον ἡ αρσεν, ὁπόταν ἡ γυρότερον τῶ θήλεος. μὴ πρῶτον πήγνυται ἡ αρσεν, ἀχρὶ χρῖ ἰχυροτέρης μὴ παχυτέρης γονῆς γίνεται. ὁκόταν δὲ κινηθῇ ἡ ἔμβρυον, τότε δὴ ἐπισημαίνει μὴ ἡ γάλα τῆι μητρί. οἱ χρὶ μαζοὶ αἴρον), καὶ αἱ θηλαὶ ὀρθοῦσι. ἡ δὲ γάλα, οὐ χωρέει. μὴ τῆισι μὲν πολυκυησαρκοισι τῶ γυναικῶν, ὑσθερον ἡ γάλα ἐπισημαίνει μὴ ὄρχεται. τῆισι δὲ αρμοσσαρκοισι, πρόσθεν. δι' ἀνάγκην δὲ τοιῶδε, γίνεται ἡ γάλα. ὁκόταν αἱ μήτραι ὀγκηραὶ ἐοῦσαι κάτω τῶ παιδίου, πιέζωσι πλὼ κοιλίλω τῆς γυναικὸς, τὸ δ' ὁκόταν τελήρεος ἐούσης ὁ πιεσμὸς γένῃ, ἀποπηδᾷ ἡ ποιότατον ἀπὸ τε τῶ βρῶ μὴ τῆι ποῦ ἔξω, ἐς ἡ ἐπίπλοον, μὴ πλὼ σάρκα. ὡς πρὸ δέρματος τὸ ἁπλόου, ἀναπτᾶν, μὴ ἐπὴν ἀναπτὴ πιέζῃ ἡ δέρμα, διαπηδᾷ ἀπὸ πιεζομένου τῶ δέρματος ἔξω ἡ ἕλκιον. οὕτω δὴ μὴ τ' κοιλίης ἡ πιαρὸν σὺν αὐτῇ ἐχούσης ἀχρὶ τ' βρῶ μὴ τ' ποῦ πιεζομένης κάτω τ' μηδέων διαπηδᾷ ἡ πίχρ εἰς ἡ ἐπίπλοον μὴ ἐς πλὼ σάρκα. ἢν αὖ πιεζόμενον τ' διαπηδήσιος. ὧσθε μὴ ὑσθερον. μὴ τὰ σὺ χαρσι ἔχοντα κτήνεα, ὧσπερ κάτω τῶ αὐτῶ ποῦ μὴ σίτου, πότερα γίνεται ὀβῷ τοῦτο. ὁμοίως δὲ μὴ ἡ γυνὴ ἀχρὶ τῶ πόνος διαθρμαινομένου καὶ λευκοῦ ἐόντος, γλυκαινόμενον ἀχρὶ τ' θρμῆς τ' ἀχρὶ τ' μηδέων, ἀποθλιβόμενον ὄρχεται εἰς τοὺς μαζούς. μὴ εἰς τοὺς μήδαος δὲ ὀλίγον ὄρχεται, ὀβῷ τ' αὐτέων φλεβῶν. τείνουσι γὰρ εἰς τοὺς μαζοὺς μὴ εἰς τοὺς μήδαος, φλέβια ταῦτά τε μὴ παραπλήσια ἄλλα. μὴ ὁκόταν ἀθρόον ἐς τοὺς μήδαος τῶ γάλακτος, ἐ παιδίον ἐπ' αὐτῷ ἐπευείσηται ὀλίγον. οἱ δὲ μαζοὶ δεχόμενοι ἐ γάλα, αἴρονται πιμπλάμενοι. μὴ ὁκόταν τέκη ἀρχὴς κινήσιος ὑποκυνομένης, χωρέει ἐ γάλα ἐς τοὺς μαζοὺς τούτους, ὡς μὴ γάλαξη. ἐχει γὰρ οὕτω. θηλαζομένοιν τοῖν μαζοῖν, ὑρροώτερα γίνεται τὰ φλέβια ἐς τοὺς μαζούς. ὑρροώτερα δὲ γλυόμενα, ἀχρὶ τ' κοιλίης ἑλκοντα ἐ παρόν, τοῖν μαζοῖν διαδιδόασι. μὴ χρὴ μὴ ὁ αὐτὸ ἦν λαγνῶ δύη πολλὰ ὑρροώτερα γινόμενα τὰ φλέβια, μᾶλλον ἐ πάγει πλὼ λαγνείλω. ἔχει δὲ μὴ τόδε, ὧδε. ἡ ῥοφὴ μὴ ἡ αὔξησις τ' παιδίων γίνεται, ὁκόταν σὺ τῆισι μήτρῃσιν ἴη τὰ ἀχρὶ τ' μηδέος. μὴ ὁκως αὖ ἡ μητὴρ ἔχῃ, ὑγιείης ἢ ἀδενείης, ὧδε μὴ ἐ παιδίον ἔχει. ὡς πρὸ μὴ τὰ σὺ τῆι γῆι φυόμενα βέφεα ἀχρὶ τ' γῆς. μὴ ὁκως αὖ ἡ γῆ ἔχῃ, οὕτω μὴ τὰ φυόμενα ἔχει σὺ τῆι γῆι. τό, τε χρὶ ὡρμα, ὁκόταν ἐκ τῆι γῆι φυόμενα βέφεα ἀχρὶ τ' γῆς. μὴ ὁκως αὖ δος τινος πίνηται ἀπ' αὐτῆς. ἔχει χρὶ σὺ αὐτῆι ἡ γῆ ἰκμάδα παντοίιν, ὡς τε βέφειν τὰ φυόμενα. ἰκμάδες δὲ πλεῖσται ἐν ὡρμα, φυσᾶται μὴ οἰδέοι, μὴ ἀνάγκάζεται ἀχρὶ τ' ἰκμάδος συσχέφεσθαι ἡ δυνάμες, ἡ δὲι καφοτάτη σὺ τῶ ὡρμα τι. συσχαφείσα δὲ ἡ δυνάμις ἀχρὶ τῶ πυδμάτος, μὴ τῆς ἰκμάδος φύλλα γλυομένης, ἐῤῥωνυσι ἐ ὡρμα, μὴ ἀνατέλλει πρῶτον ἔξω τὰ φύλλα. ἀνατέλλοντα δὲ, ὁκόταν μηκέτι δυνῆται βέφεαξ τὰ φύλλα ἀχρὶ τ' ἰκμάδος τ' σὺ τῶ ὡρματι ἐνεούσης, ἐῤῥωνυται τε ἐς ἐ ηὠτο τό, τε ὡρμα, μὴ τὰ φύλλα. καὶ βιώμενον ὑπὸ τῶν φύλλων, μεθίησι τ' δυνάμις ἐς ἐ ηὠτο, ἢ σὺ αὐτῷ ὑπολείπεται ὀβῷ πλὼ βαρύτητα. καὶ γίνεται ἐ ῥίζα ἐκ τῶν φύλλων διατεταμένα. ὁκόταν δὲ ηὠτο βεβαίως ἐ ῥιζωθῇ ἐ φυσὶ, καὶ πλὼ βοφέω ἀχρὶ τῆς γῆς ποιέηται, τότε ἤδη ἠφανισται πᾶν, καὶ ἀνάλω) ἐς ἐ φυσὶ πλέω τὸ λεπτείου, ὅτι πόρεώτατόν ἔδιν, ὧσθε ἐ λεπτείον σαπὲν σὺ τῆι γῆι, ἄσηλον γίνε) χρόνῳ δή, μὴ ὀζοῦται πινα τ' φύλλων. ἐκ ὡρματος γουν ἀτε ἀφ' ὑγροῦ γλυόμενον, τέως μὲν ἀπαλὸν ἦν μὴ ὑδαρὲς, εἰς αὔξησιν ὡρμημένον μὴ ἐς ἐ ηὠτο μὴ ἐς ἐ αὖω, οὐ δυνᾶ) ἐν ηὠρον ἐκβάλλειν. οὐ γὰρ ἔδιν αὐτῷ δυνάμις ἰσχυρὴ μὴ πιεῤᾶ ὑβ' ἧς ἐ ὡρμα συσχαφήσεται. ὁκόταν δὲ σβρεωθῇ μᾶλλον καὶ ῥιζωθῇ ἐ πεφυκὸς ὑπὸ χρόνου, τότε ἤδη καὶ φλέβασ' ἴσχει ὑρείασ', καὶ ἐς ἐ αὖω καὶ ἐς ἐ ηὠτο. μὴ τότε δὴ ἐκ τῆς γῆς ἕλκεται, οὐκ ἐπὶ ὑδαρές, ἀλλὰ παχύτερίν καὶ πιώτερον καὶ πλεῖον. ἐ δὴ θρμαινόμενον ὑπὸ τῶ ἡλίου, ἐχχὴ ἐς τὰ ἄκρα, καὶ γίνεται ηὠρὸς, ηὠτα ἐ ξυπνες ὀβ' ὁκοίου καὶ ἐγένετο. καὶ πολυς ὀβ' ὀλίγου δῖ' τόδε γίνεται, ὅτι ἕλκει ἕκαστον τῶν φυομένων ἐκ τῆς γῆς δυνάμεν πλείονα, ἢ ὀβ' οὗ ἐγένετο. καὶ ἐκζῇ οὐκ ηὠτα σὶ, ἀλλὰ ηὠτὰ πολλά. ὁκόταν δὲ ὁ ηὠρὸς ἐκζέσῃ, βέφεται ὑπὸ τῶ φυομένου. ἕλκον γὰρ ἐ φυόμενον ἀχρὶ τῆς γῆς, τῷ ηὠρῷ ἐκδύσωσιν. ὁ δὲ ἥλιος πέτεται καὶ σβρεοι ἐν ηὠρον, ἐ ὑδαρέσβρον πρὸς ἑωυτὸν ἐν ἕλκων ἀπ' αὐτῶ. καὶ ταῦτα μὲν εἴρηταί μοι, πόθεν τῶν ἐκ ὡρματος φυομένων, ἀχρὶ τῆς γῆς καὶ τῶ ὑδατος. τὰ δὲ ἐκ φυτευτειῶν, ἀχρὶ δενδρέων δένδρεα γίνεται, ὧδε πω τοιῶδε. τρῶμαί ἐχει ὁ κλάδος σὺ τῷ ηὠτο τούτω πρὸς πλὼ γῆν, ἢ ἀχρὶ τῶ δένδρου ἐκλαθόθεν αἰ ῥίζαι ἀφίσιν). ῥόπω δὲ τοιούτω μεβισιν). ὁκόταν ἐ φυτὸν ἐ σὶ τῆι γῆ σπεῖον, ἰκμάδα λά-

Для будущаго времени глагола имѣемъ двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола имамъ, имаши, имать, имамо, имате, имаю, безъ предлога да, напримѣръ: имамъ да пишемъ, имаши да пишешъ, имать да пишетъ, имамо да пишемо, имате да пишете, имаю да пишутъ. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хоштемъ, хоштешъ, хоштетъ, хоштемо, хоштете, хоштедо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хоштемъ да пишемъ, хоштешъ да пишешъ, хоштетъ да пишетъ, хоштемо да пишемо, хоштете да пишете, хоштедо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для прошедшаго времени имѣемъ также двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола бихъ, бихъ, бѣ, бисмо, бисте, бису, безъ предлога да, напримѣръ: бихъ писао, бихъ писала, бихъ писало, бисмо писали, бисте писале, бису писала. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хтѣхъ, хтѣ, хтѣ, хтѣсмо, хтѣсте, хтѣдо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хтѣхъ да пишемъ, хтѣ да пишешъ, хтѣ да пишетъ, хтѣсмо да пишемо, хтѣсте да пишете, хтѣдо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для будущаго времени имѣемъ двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хоштемъ, хоштешъ, хоштетъ, хоштемо, хоштете, хоштедо, безъ предлога да, напримѣръ: хоштемъ писати, хоштешъ писати, хоштетъ писати, хоштемо писати, хоштете писати, хоштедо писати. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола имамъ, имаши, имать, имамо, имате, имаю, съ предлогомъ да, напримѣръ: имамъ да пишемъ, имаши да пишешъ, имать да пишетъ, имамо да пишемо, имате да пишете, имаю да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для условнаго наклоненія имѣемъ также двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола бихъ, бихъ, бѣ, бисмо, бисте, бису, безъ предлога да, напримѣръ: бихъ писао, бихъ писала, бихъ писало, бисмо писали, бисте писале, бису писала. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хтѣхъ, хтѣ, хтѣ, хтѣсмо, хтѣсте, хтѣдо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хтѣхъ да пишемъ, хтѣ да пишешъ, хтѣ да пишетъ, хтѣсмо да пишемо, хтѣсте да пишете, хтѣдо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для повелительнаго наклоненія имѣемъ также двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола бихъ, бихъ, бѣ, бисмо, бисте, бису, безъ предлога да, напримѣръ: бихъ писао, бихъ писала, бихъ писало, бисмо писали, бисте писале, бису писала. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хтѣхъ, хтѣ, хтѣ, хтѣсмо, хтѣсте, хтѣдо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хтѣхъ да пишемъ, хтѣ да пишешъ, хтѣ да пишетъ, хтѣсмо да пишемо, хтѣсте да пишете, хтѣдо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для условнаго наклоненія имѣемъ также двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола бихъ, бихъ, бѣ, бисмо, бисте, бису, безъ предлога да, напримѣръ: бихъ писао, бихъ писала, бихъ писало, бисмо писали, бисте писале, бису писала. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хтѣхъ, хтѣ, хтѣ, хтѣсмо, хтѣсте, хтѣдо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хтѣхъ да пишемъ, хтѣ да пишешъ, хтѣ да пишетъ, хтѣсмо да пишемо, хтѣсте да пишете, хтѣдо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для будущаго времени имѣемъ также двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола имамъ, имаши, имать, имамо, имате, имаю, безъ предлога да, напримѣръ: имамъ писати, имаши писати, имать писати, имамо писати, имате писати, имаю писати. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хоштемъ, хоштешъ, хоштетъ, хоштемо, хоштете, хоштедо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хоштемъ да пишемъ, хоштешъ да пишешъ, хоштетъ да пишетъ, хоштемо да пишемо, хоштете да пишете, хоштедо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для прошедшаго времени имѣемъ двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола бихъ, бихъ, бѣ, бисмо, бисте, бису, безъ предлога да, напримѣръ: бихъ писао, бихъ писала, бихъ писало, бисмо писали, бисте писале, бису писала. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хтѣхъ, хтѣ, хтѣ, хтѣсмо, хтѣсте, хтѣдо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хтѣхъ да пишемъ, хтѣ да пишешъ, хтѣ да пишетъ, хтѣсмо да пишемо, хтѣсте да пишете, хтѣдо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для будущаго времени имѣемъ также двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола имамъ, имаши, имать, имамо, имате, имаю, безъ предлога да, напримѣръ: имамъ писати, имаши писати, имать писати, имамо писати, имате писати, имаю писати. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хоштемъ, хоштешъ, хоштетъ, хоштемо, хоштете, хоштедо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хоштемъ да пишемъ, хоштешъ да пишешъ, хоштетъ да пишетъ, хоштемо да пишемо, хоштете да пишете, хоштедо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для условнаго наклоненія имѣемъ также двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола бихъ, бихъ, бѣ, бисмо, бисте, бису, безъ предлога да, напримѣръ: бихъ писао, бихъ писала, бихъ писало, бисмо писали, бисте писале, бису писала. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хтѣхъ, хтѣ, хтѣ, хтѣсмо, хтѣсте, хтѣдо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хтѣхъ да пишемъ, хтѣ да пишешъ, хтѣ да пишетъ, хтѣсмо да пишемо, хтѣсте да пишете, хтѣдо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для повелительнаго наклоненія имѣемъ также двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола бихъ, бихъ, бѣ, бисмо, бисте, бису, безъ предлога да, напримѣръ: бихъ писао, бихъ писала, бихъ писало, бисмо писали, бисте писале, бису писала. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хтѣхъ, хтѣ, хтѣ, хтѣсмо, хтѣсте, хтѣдо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хтѣхъ да пишемъ, хтѣ да пишешъ, хтѣ да пишетъ, хтѣсмо да пишемо, хтѣсте да пишете, хтѣдо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

Для условнаго наклоненія имѣемъ также двѣ формы: одну простую, другую сложную. Простая образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола бихъ, бихъ, бѣ, бисмо, бисте, бису, безъ предлога да, напримѣръ: бихъ писао, бихъ писала, бихъ писало, бисмо писали, бисте писале, бису писала. Сложная образуется отъ настоящаго времени, прибавленіемъ къ нему вспомогательнаго глагола хтѣхъ, хтѣ, хтѣ, хтѣсмо, хтѣсте, хтѣдо, съ предлогомъ да, напримѣръ: хтѣхъ да пишемъ, хтѣ да пишешъ, хтѣ да пишетъ, хтѣсмо да пишемо, хтѣсте да пишете, хтѣдо да пишутъ. Обѣ формы имѣютъ одинаковое значеніе, но простая употребляется чаще сложной.

τῆς ἀυτοῦ ἡλικίης αὐξάμενος μέχρι τῆς ὑστάτης ἢ ἐκλέλοιπε τὸ ὠὸν, ὑφαιρέων, καὶ παγύων, σκοπῶν, διερήσει ἔχοντα πάντα καὶ τὰ ἐν ἐμὸν λόγον, ὡς χρὴ ὀρνιθος φύσιν ξυμβάλλειν ἀνθρώπου φύσει. ὅτι γὰρ ὑμένες εἰσὶν ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ τεταμένοι, καὶ τἄλλα ὁπόσα εἴρηται τοῦ παιδίου, οὕτως ἔχοντα ἐν τῷ ὠῷ τῷ ὀρνιθείῳ διήρησεις ἀρχῆς ἐς τέλος. καίτοι ἦν τις μηδέπω εἰδῇ, θαυμάσει ἐν ὀρνιθείῳ ὠῷ ἐνεόντα ὀμφαλόν. ἔχει δὲ ὧδε τάδε. μὴ ταῦτα δέ μοι ὧδε εἴρηται. ὁκότων δὲ τῇ γυναικὶ ὁ τόκος παραγένηται, ξυμβαίνει τότε τῷ παιδίῳ κινεομένῳ, καὶ ἀσκαρίζοντι χροΐ τε καὶ ποσὶ, ῥῆξαί τινα τῶν ὑμένων τῶν ὑπὸν. ῥαγέντος δὲ ἤδη ἑνὸς, καὶ οἱ ἄλλοι ἀκμὴν ὁτοῦν δύνανται ἔχουσι. μὴ ῥήγνυται πρῶτον μὲν, οἱ κείνου ἐχόμενοι. ἔπειτα ὁ ὕστατος. ὁκόταν δὲ ῥαγῶσιν οἱ ὑμένες, τότε λύεται ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ ἡ ἔμβρυον. μὴ χωρέει ἔξω κλονηθὲν. οὐ γὰρ ἔτι ἔχει ὅθεν τῶν ὑμένων προσδύνων. οὐδὲ ἀεὶ μήτρη δύναται ἐπὶ τὸ παιδίον ἰέναι, τῶν ὑμένων, ὡς ἔφην προσδύντων, μὴ τούτων ἀπενεχθέντων. προσλαμβάνοντες γὰρ οἱ ὑμένες καὶ τὴν μήτρεων, ὁκόταν ἅμα ἡ παιδίον ἐλίσσεται οὐ πολλῇ δυνάμει. ὁκόταν δὲ χωρέῃ ἡ παιδίον, βιᾶται καὶ ὠθεῖ τὰς μήτρας ἐν τῇ διεξόδῳ, ἅτε ἀπολαβὰς οὔσας. χωρέει δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, εἰ καὶ τὰ φύσιν ἴη. βαρύτατα γὰρ βλὶν αὐτῷ, τὰ ἄνω ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ σαθμεόμενα. ἐν δὲ τῇσι μήτρῃσιν ἐνεὼν, ἐγκρατὲς μᾶλλον γίνεται ἐκ τῶν ὑμένων διὰ καὶ τὰ ῥέῃ ξιν. ἅμα δ' ἐνέκλωσε μοῖραι, ὅτε ὁ τόκος τῇ μητρὶ παραγένηται. ὠὸν δὲ βιᾶται παίθημα παίθη ἐν παιδίον, καὶ πρόσθεν τοῦ ὁρισμένου χρόνου ἐλθόντων τῶν ὑμένων ῥήγνυται. καὶ ὠὸν ἡ τροφὴ πρόσθεν λήξη ἀπὸ τῆς μητρὸς τῷ παιδίῳ, καὶ οὕτω πρόσθεν ὁ τόκος τῇ μητρὶ παραγίνεται. φάσαν δὲ δέκα μηνῶν ὑπάρχειν τὸ παιδίον. ἀλλ' ὅσοι δὴ ἔδοξαν πλείονα χρόνον δέκα μηνῶν ἔχειν, ἤδη γὰρ τοῦτο πολλάκις ἤκουσα, κεῖναι διελύθησαν τρόπῳ τοιῷδε, ὡ μέλλω δηλοῦν. ὁκόταν αἱ μῆτραι πνεύμα λάβωσιν, ἐς σφᾶς αὐτὰς ἀπὸ τῆς κοιλίης φύσαν παρεχούσης καὶ ὑπαρθρώσι, γίνεται γὰρ τοῦτο, δοκέουσι δὴ αἱ γυναῖκες, πρὸς σφᾶς ἔχειν τότε. καὶ ὠὸν παμέλια μὴ χωρέοντα ξυσταφῇ οὐ τῆσι μήτρῃσι, καὶ ἐν χρονιώτερα, ἀεὶ διορρέῃ ἐς τὰς μήτρας. ἔστι μὲν ὅτε ἔξω τῷ ἀπὸ τῆς κοιλίης πνεύματι. ἔστι δ' ὅτε καὶ θρομβούμενα. καὶ δὴ καὶ τότε οὐ ταχέως δοκέουσιν ἔχειν αἱ γυναῖκες, ἅτε τῶν παμέλιων μὴ χωρεόντων, καὶ τῶν μητρέων ἠρμένων. εἶτα ἔστιν ὅτε τὰ παμέλια ἐῤῥάγη αὐτόματα. ἢ ἔτερόν τι ἐπιπολάζοντα ἀπὸ τοῦ σώματος ἐς τὰς μήτρας καὶ κατενεγκάντων τα πρότερα, μὴ φύσει ὀζήλθε, καὶ πολλοῖσιν ἤδη ὕδωρ μετὰ τῶν τῶν παμέλιων καθάρσιον αἱ μῆτραι ἔχουσιν, καὶ κατὰ ῥαδίον ἐγράφησαν, καὶ τινι καῦτα μυχθείσῃ ἀνθράκων, ἔλαβον πρὸς σφᾶς ἐν γόνον, αὐθημερὸν, ἅμα ὁλίγῃσιν ἡμέρῃσιν. λογίζονται δὲ αἱ ἄπειροι τούτων τῶν λόγων καὶ τῶν πρηγμάτων κατὰν ἐν χρόνον αὐτὰς ἔχειν, ὁτε τὰ παμέλια οὐκ ἐχώρεσεν αὐτῆσι, καὶ αἱ μῆτραι ἠρμέναι ἐτύγχανον. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι χρονιώτερον δέκα μηνῶν αὐτὰς ἔχειν, ἐτῶ φράσω. ἡ τροφὴ καὶ ἡ αὔξησις ἡ ἀπὸ τῆς μητρὸς παύσασα, οὐκ ἔτι ἀρκέσουσα τῷ παιδίῳ βλὶν, ὁκόταν οἱ δέκα μῆνες παρελθόσι μὴ ἐν ἔμβρυον αὐξηθῇ. ἕλκει γὰρ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐς ἐωυτὸ ἡ γλυκύτατον, ἅμα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ἐπαυείσκεται ὀλίγον. ὁκόταν δ' αὐτῷ κατανιώτερα ταῦτα γένηται. καὶ ἄσμενον ἔνι ἡ παιδίον, ποθέν τελείνατης ὑπαρχούσης τροφῆς, ἀσκαρίζει καὶ σὺν ὑμέναις ῥίγνυσι. καὶ μᾶλλον τοῦτο πάσχουσιν αἱ τῶν γυναικῶν πρωτοτόκοι. ἐπιλείπει γὰρ τοῖσι παιδίοισιν ἡ τροφὴ ἐς ἀρκέσαι, ἀχεῖς αὐτῶν δὲ μηδὲν μιν ὠφελοῦσα. ἐπιλείπει δὲ ὀλίγῳ πρόσθεν τοιόνδε. εἰσὶ τῶν γυναικῶν τινες, αἱ μὴ, ἀρκέσαντα τὰ παμήνια, καθαίρονται, αὖθις δὲ, ἐλάσσονα. τοῦτο δὲ ἰὼ ἀεὶ γίνεται σὺν φύσει καὶ σὺν γόνει, μήτρῃσι σφίν ἔοικε. αἱ δὲ τὰ παμήνια ὁλίγα μεθεῖσαι, ὥσπερ καὶ τοῖς παιδίοισι, τῷ χρόνῳ ἐν ὕστατον, ὅταν ἤδη ἀσφαλὲς ᾖ, πιὼ τροφὴν ἰσχυρὴν παρέχουσαι, πολεύουσιν ἀσκαρίζειν, καὶ πρόσθεν τῶν δέκα μηνῶν ἐξελθεῖν. ὀλίγον γὰρ ἀπὸ τῶν νεῶν μηνῶν, χωρέει ἐν αἷμα. ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ξυμβαίνει, καὶ ἀγαλάκτους εἶναι ταύτας τὰς γυναῖκας, τὰς ὀλίγα τὰ παμήνια μεθείσας. ξηρότεραι γὰρ καὶ πυκνοσαρκότεραί εἰσιν. τούτου δὲ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπιλειπούσης τῆς τροφῆς ὑβρύχεται ἐν ἔμβρυον. ἰὼ μήτι αὖ ἐν βίαιον πάθημα προσέσῃ. καὶ ἰσχνὸν γίνεται ἐκ τοῦ ὠοῦ τὸ χλωροῦ, ὥσπερ τοιῶδε ἐπιφαθεζομένης τῆς μητρὸς θρμαίνεται ἐν ὠὸν. καὶ ἐν τῷ ὠῷ ἐνεόν, ἀπὸ τῆς μητρὸς κινέεται. θερμαινόμενον δὲ πνεῦμα ἴσχει ἐν τῷ ὠῷ ἐνεόν, καὶ αὖ πάλιν ἕτερον ψυχρὸν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, διὰ τοῦ ὠοῦ. ἐν γὰρ ὠὸν ἀρχαιὸν ὄζειν οὕτως, ὡς πνοὴν ἔλκομένην ἀρκέουσαν, διὰ καὶ τῷ ἐνδον ἐόντι. καὶ αὔξεται ἐν ὄρνεον ἐν τῷ ὠῷ. καὶ διαρρεῖται ὥσπερ τῷ αὐτῷ τε καὶ παραπλησίῳ, ὥσπερ καὶ ἐν παιδίον, ὡς μοι ἤδη καὶ πρότερον εἴρηται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χλωροῦ τοῦ ὠοῦ ἐν ὄρνεον. ξοφιὼ δὲ καὶ αὐξησιν ἔχει, ἐν λευκὸν ἐν ἐν τῷ ὠῷ. τοῦτο ἤδη πᾶσιν ἐμφανὲς ἐγένετο, ὁκόσοι προσέχον τὸν νόον. ὁκόταν δὲ ἐπιλείπῃ ἡ ξοφὴ τῷ νεοσσῷ ἐκ τοῦ ὠοῦ, οὐκ ἔτι ἀρκέουσαν ἀφ' ἧς ζήσεται, κινέεται ἰσχυρῶς ἐν τῷ ὠῷ, ζητέον ξοφιὼ πλείονα. καὶ οἱ ὑμένες τοῦ ἐῤῥήγνυνται. καὶ ὁκόταν ἡ ὄρνις αὖθις ἐπιθερμήνῃ τὸν νεοσσὸν κινηθέντα ἰσχυρῶς, κολάψασα ὀζέλελεν. ἢ ταῦτα ξυμβαίνει γίνεσθαι, ἐν εἰκοσιν ἡμέρῃσι. καὶ ἐμφανὲς ἐστιν, ὅτι ὧδε ἔχει. ὁκόταν γὰρ κολάψῃ ἐ ὄρνεον, ἐπὶ τοῖσι λεπυρίοισι τὸ ὠοῦ, ὑγρὸν ἔνεστιν οὐδὲν, ὅτι καὶ ἄξιον λόγου. ὀζαναλῶται γὰρ ἐς τὸν νεοσσὸν, οὗτω δὲ καὶ ὁ

παιδίον,

παιδίον, ὁκόταν αὐξηθῇ, οὐκ ἔτι δυνάται ἡ μήτηρ τροφὴν παρέχειν ἀρκέουσαν. ζητέον οὖν τελείω ξοφὴν τῆς παρεούσης ἐν ἔμβρυον, ἀσκαρίζον ἐνίσι τοῦ ὑμένος. καὶ λυθὲν τοῦ δεσμοῦ, χωρέει ἔξω. καὶ ταῦτα γίνεται οὐ δένα μησὶν ἐν μακρότατον. καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, καὶ τοῖσι κτίνεσι καὶ τοῖσι θηρίοισιν, ὁ τόκος παραγίνεται οὐ χρόνῳ ὧ ἐνεῖχον τίκτει οὐ μακρότερον. ἐνέωσα γὰρ τὴν ζώων ἀνάγκη ἐστὶ χρόνον εἶναι οὐ ᾧ ἡ τροφὴ, ἀπανιωτοτάτη ἔστω τῷ ἐμβρύῳ καὶ ἐπιλείφει, καὶ ὁ τόκος παρέστω. καὶ τὰ μὲν ἐλάσσω ξοφιὼ οὐ τοῖσιν ἐμβρυόισιν ἔχοντα, βάσσον τίκτει. τὰ δὲ πλείω, ὕστερον. μὴ ταῦτα μὲν ἐς τοῦτό μοι εἰρήσθω. ἐν δὲ παιδίον ὅταν ἀνιηρέφωσιν οἱ ὑμένες, λῶ μὲν δὴ κρατήσῃ ἡ ἐπὶ τῷ κεφαλῷ ῥοπὴ, ἐπὶ δίως τίκτει ἡ γυνὴ, λῶ δὲ πλάγιον ἢ ἐπὶ πόδας χωρήσῃ, γίνεται γὰρ οὕτω πολλάκις, λῶ οὕτως ἡ ῥοπὴ τύχῃ, γλυφομένη ἡ ὑπὸ βύρυχωρείης τῆν μητρέων, ἢ καὶ λῶ ἡ μήτηρ σὺν τῇ ὠδῖνι μὴ ἡσυχάσῃ ἐν πρῶτον. κλῶ οὕτω χωρέῃ, χαλεπῶς τέξεται ἡ γυνή. πολλαὶ δὲ ἤδη ἡ αὖται ὤλοντο, ἢ τὰ παιδία, ἢ ἅμα αἱ μητέρες, ἢ τὰ σὺν αὐτῆσιν. ἐκ δὲ τῆν τικτουσῶν μάλιστα πονέουσιν αἱ πρωτοτόκοι, διὰ πλῶ ἀπειρίλιν τῶν πόνων. καὶ πονέουσι μὲν πλῶν ἐν σῶμα. μάλιστα δὲ πλῶ ὀσφλῶ τε καὶ τὰ ἰσχία. διίστανται γὰρ σφέων τὰ ἰσχία. αἱ δὲ μάλλον ἔμπειροι τόκων, ἧσσον πονέουσι τῆν πρωτοτόκων. αἱ δὲ πολυτόκοι, πάνυ ἧσσον πονέουσιν. λῶ δὲ ἐπὶ κεφαλῶν ἴη ἐν ἔμβρυον, ἡ κεφαλὴ πρῶτον ἔξω χωρέει. ἔπειτα τἄλλα μέλεα ἑπόμενα. ὕστατος δὲ ὁ ὀμφαλός. ἐκ δὲ τοῦ ὀμφαλοῦ, ἐν χωρίον τε ταγμένον ἔστι. μετὰ δὲ ταῦτα, ὑσμὴ ἔρχεται αἱματώδης, ἀπό τε τῆς κεφαλῆς, καὶ τοῦ ἄλλου σώματος, ἀποκειθεὶς ἀπὸ ζίης τε καὶ πόνου καὶ θρόμβος. καὶ ὁδὸν ἀφηγήσατο τῇ τῆν λοχίων καθάρσιος. μετὰ δὲ πλῶ ἔξοδον τοῦ χώρος, ἡ καθαρσις γίνεται, χρόνον ἐν προώρισται ἐιρημένον, καὶ οἱ τε μαζοὶ καὶ τἄλλα μέλεα ὁκόσα ὑγρότητά ἔχει καταῤῥήγνυται τῶν γυναικῶν, ἥκιστα μὲν οὐ τῷ πρώτῳ τόκῳ. ἔπειτα δὲ, ὡς ἂν τελειόνων πιέρεων τῶν τόκων, ἔτι μᾶλλον. καταῤῥήγνυται διακενουμένων τῶν φλεβῶν, ἀπὸ τῆς καθάρσιος τῶν λοχίων. ταῦτα δέ μοι ἐς τοῦτο εἴρηται. δίδυμα δὲ γίνεται ἀφ' ὑὸς λαγωβύματος, οὕτως. ἔχουσιν αἱ μῆτραι κύλπους συχνοὺς μὴ ταμφούς. τοῦ μὲν πλατυτέρου, τοῦ δὲ στενοτέρου τὸ αἰδοίου. καὶ τὰ πολύγονα τῶν ζώων, στενοὺς ἔχει κύλπους, τῶν ὀλίγα κυεόντων. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πρόβατα, θηρία τε καὶ ὄρνεα. ὁταν δὲ ἡ γονὴ τύχῃ σχισθεῖσα εἰς δύο κύλπους ἀφικομένη, καὶ αἱ μῆτραι δέξωνται πλῶ γονῶ, οἱ κύλποι τε μὴ ἐτέρος πρὸς ἐν ἕτερον χαλάσῃ, ἡ χωρισθεῖσα σὺν ἑνὶ κύλπῳ, ὑμενοῦται καὶ ζωοῦται τῷ αὐτῷ τρόπῳ, ὥσπερ μὴ ἐν σὺν οὐ εἵνεκεν εἴπομεν. ὅτι δὲ ἀφ' ὑὸς λαγωβύματος, δίδυμα γίνεται, ἴστω τόδε. ἔστι κύων καὶ ὗς καὶ ἄλλα ζῶα, ὅσα ἀφ' ὑὸς λαγωβύματος πίπτει καὶ δύο καὶ πλείονα, καὶ ἑκάστου τῶν ξώων σὺν τῆσι μήτρῃσιν, σὺν κόλπῳ καὶ ὑμένι ἕστι. καὶ ταῦτα αὐτοῦ ὀρέομαι γνόμενα. μὴ ταῦτα πίπτει τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ πάντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ὧδε δὲ μὴ τῇ γυναικὶ ἀφὸ μιῆς μίξιος γίνεσθαι τὰ παιδία, ἑκάστου σὺν κόλπῳ καὶ χωρέῳ ἕστι. καὶ πίπτει τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ ἀμφότερα, καὶ πρότερον θάτερον χωρέει ἐξω, καὶ ἐν χρείον αὖτε. ὅτι δὲ θήλυ καὶ ἄρσεν δίδυμα γίνεται, φημὶ σὺν τῇ γυναικὶ καὶ σὺν τῷ ἀνδρὶ, καὶ σὺν παντὶ ζώῳ, ἑκάστῳ γονῆς σὺν καὶ ἀθρόως ἐόντων καὶ ἰσχυρότερον. καὶ οὐκ ἐς ἀπαξ χωρέει ἡ γονὴ, ἀλλὰ καὶ ἐς δὶς καὶ τρὶς ἀποβράσσεται. καὶ οὐκ αὐτὸν αὐτὸμοιον εἶναι πᾶν ἰσχυρὸν, τὸ, τε πρόσθεν ὑγιὲς, καὶ ἐν, ὕστερον. ἐς ὁκότερον αὖ τῶν κόλπων τύχῃ ἡ γονὴ παχυτέρη καὶ ἰσχυροτέρη ἐσοῦσα, κεῖθι ἄρσεν γίνεται. ἐς ὁκότερον δ' αὖ ὑγροτέρη καὶ ἀσθενεστέρη, κεῖθι θῆλυ γίνεται. λῶ δ' ἐς ἄμφω ἰσχυρὴ εἰσέλθῃ, ἄμφω ἄρσενα γίνεται. λῶ δὲ ἀσθενὴς ἐς ἄμφω, ἄμφω θήλεα γίνεται. οὗτος ὁ λόγος ὧδε εἰρημένον ἅπας, τέλος ἔχει.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΩΝ.

Γὼ τὰ μὲν ἐκ τοῦ λόγου τούτου κοινῆσι γνώμῃσι χρέομαι ἐτέρων τε τῶν ἔμπροσθεν ἀτὰρ καὶ ἐμεωυτοῦ. ἀναγκαίως γὰρ ἔχει κοινῷ ἀρχῷ ὑποθέσθαι τῆσι γνώμῃσι βαλλόμενον ξωισθῆναι ἐν λόγον τόνδε τοῦδε τῆς τέχνης τῆς ἰητρικῆς. τοῦδε δὲ τῶν μετεώρων, οὐ δὲ δέομαι λέγειν, ἵνα μὴ τοσοῦτον ἐς ἀνθρώπου ἀποδείξω, καὶ τὰ ἄλλα ζῶα, ὁκόσα ἔφυ καὶ ἐγένετο. καὶ ὅτι ψυχὴ ἐστιν. καὶ ὅτι ἐν ὑγιαίνειν. καὶ ὅτι ἐν κάμνειν. καὶ ὅτι ἐν ἀνθρώπῳ κακὸν καὶ ἀγαθὸν, καὶ ὅθεν ἀποθνήσκει. νῶν δὲ ἀποφαίνομαι αὐτὸς ἐμεωυτοῦ γνώμας. δοκέει δέ μοι ὁ κατέχομεν θρόμβον, ἀθανάτου τε εἶναι καὶ νοεῖν πάντα. μὴ ἐρῆν. καὶ ἀκούειν. καὶ ἐόντα πάντα καὶ τὰ ὄντα, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι. τοῦτο οὖν ἐν τελεῖσον ὅτε ἐταράχθη πάντα ὑπεχώρησεν εἰς τοῦτο ἀνωτάτω τοῦ χωρίου. μὴ ὀνωμασθῆναι μοι αὖν δοκέουσιν οἱ παλαιοὶ αἰθέρα. ἢ λευτέρα μοῖρα κατέσχεν αὐτὴ κατέλεξε μὲν γῆ ψυχρὸν μὴ ξηρὸν μὴ πυκνὸν. καὶ ὑγρὸν τοῦτο σὺν δὴ πυκνὸν τοῦ θερμοῦ. ἡ δὲ ξίτη μοῖρα, καὶ τοῦ πέρος τοῦ ἐπὶ τοῦτο πρὸς τὴν γῆν ὑγρότατον τόν τε καὶ παχύτατον. κυκλεομένων δὲ τούτων ὅτε ὧδε ἐταράχθη, ἀπελείφθη τοῦ θερμοῦ πολὺ σὺν τῇ γῇ ἄλλοθι. τὰ μὲν, μεγάλα. τὰ δὲ, ἐλάσσω. τὰ δὲ καὶ πάνυ σμικρὰ τοῦ πλῆθος, πολλὰ, καὶ

ἐστὶν ἀγαθὸν ἐν τῷ βίῳ ἢ ἐν τῷ ἀποθανεῖν, ἢ ἐν τῷ μετὰ τὸν θάνατον; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ οἶδα. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἴσως οὐδὲν κωλύει, ὅτι ἐν τῷ βίῳ ἀγαθόν ἐστιν· ἐπεὶ καὶ πολλὰ κακὰ ἐν τῷ βίῳ ἐστίν

μ' χρι τεσσαρεσκαιδεκαετοῦς. καὶ ἐν τουτέῳ τῷ χρόνῳ, οὔτε μέγιστοι τῶν ὀδόντων φύονται ἢ ἄλλοι πάντες, ἐπὴν ἐκπέσωσιν, οἵτε γένοντο ἀπὸ τῆς τροφῆς τῆς ἐν τῇ μήτρῃ. αὐξάνεται δὲ ἡ ἕως πλείστην ἑβδομάδα, ἐν ᾗ μέγιστος γίνεται μέχρι τεσσάρων καὶ πέντε ἑβδομάδων. καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ δὲ ἑβδομάδι ὀδόντες φύονται δύο τοῖσι πολλοῖσι τῶν ἀνθρώπων, οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν γίνονται σωφρονιστῆρες. αἱ δὲ ῥίζες φύονται ὧδε. ὁ στέαρ ἐστὶ καὶ ἐγκέφαλος, ἀφ' ὧν ἡ τοιαύτη αὔξησις, ὅτι τὸ πρὸ ῥιζὸς κολλῶδες, ὅπως περὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν, καὶ τὸ λιπαροῦ οὐκ ἔνεστιν· εἰ γὰρ ἐνῆν τὸ λιπαρόν, ὑγρὸν ἂν ἦν καὶ οὐκ ἂν ἐκ τοῦ θερμοῦ. τάχα δὲ θαυμάσειεν ἄν τις ὅτι καὶ ἐν τῇσι μαχαλίῃσι καὶ ἐν τῷ ἐπιχίῳ ῥίζες πολλαὶ καὶ ἐν τῷ σώματι παντί εἰσιν. οὗτος λόγος ἔστω δὲ τοῦτόν γε, περὶ τυγχάνει τὸ σῶμα τὸ κολλῶδες ὄν, ἐν τούτοισι αἱ ῥίζες γίνονται. ἔστω δὲ τοῦ θερμοῦ· ἀκούει δὲ ὀλίγα τοῦδε, τὰ ῥήματα τὴν οὐσίαν προσοικεῖ πρὸς ὅ,τι ἐν σκληρὸν τε καὶ ξηρὸν ὁμοίως λίθῳ. τοῦτο δὲ πέφυκε πρὸς ὅ,τι ἐν κοίλωσις σηραπώδης. οἱ δὲ ἰατροί, ἀπορέοντες πρὸς τὸ σκληρὸν τὸ δὲ ὅ,τι ἐν κοίλον ἐπιχέοντες ὀλίγα τὰ θερμὰ τὸ πρὸς τὴν ἀκοὴν πρὸς τοῦτο ὅ,τι ἐν κοίλον τῷ σκληρῷ λεπτὸν ὑμένα ὡς πορ ἀραχνίου ξηρότατον τὰ ἄλλα δέρματος. τεκμήρια δὲ πολλά, ὅτι ξηρότατον ἡ χεὶρ μάλιστα. ὅταν δὲ μέγιστον ἠχήσῃ τὸ μάλιστα ἀκούωμεν. καὶ εἰσί τινες, οἳ ἔλεξαν φύσιν ξυγχέαντες, ὅτι ὁ ἐγκέφαλος ὑγρός ἐστιν ὁ ἠχέων. τοῦτο δὲ οὐκ ἂν γένοιτο. αὐτός τε γὰρ ὁ ἐγκέφαλος ὑγρός ἐστιν καὶ μιγὲν ὑγρῷ ἂν τοῦτ' ἐστὶν ὑγρὸν καὶ παχύνει. ἢν δὲ πλεῖον μίγνυται, ἀκουὼ ποιεῖ. ὅσα φαίνεται δι' ὑγρότητος ἀκούοντα. ὁ ἐγκέφαλος τῆς ἰνὸς ἐς τὰ κοίλα. καὶ ταύτῃ αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἐπιπροσθεν ὅ,τι ἐν οὐδὲν, ἀλλὰ χόνδριον μαλακὸν ὅκως πορ ἀστοῦ, οὔτε κρέας, οὔτε ὅ,τι ἐν. ἢ ὅταν μὲν ἐκπέσῃ τὰ κοίλα τῆς ἰνός, ὅσα μὴ ἄδεια τῶν ξηροτάτων αὐτῶν ἐστὶν ἃ καὶ βέλτιστα ἐστὶν ὑγρότερον γὰρ ἔστι τὸ ἐγκέφαλον ἐὰν μὴ σταθῇ. σημαίνοντα γὰρ ὁ ὑδρωπικὸν οὐκ ὀλίγα τοῦτο.

ἐκείνου μὲν ἀπολωλέναι τὸν βίον, ἐμὲ δὲ ἐν τῷ παρόντι κινδύνῳ μεγίστῳ γεγονέναι· ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐτελεύτησεν, ἐπιβουλεύεσθαί μοι ὑπὸ τῶν ἐκείνου συγγενῶν καὶ φίλων, ἵνα μὴ λέγω τὰ ἄλλα, ὅτι καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐμαυτοῦ ἔχω ἐκείνου θυγατέρα, ἣν ἐκεῖνος ἐμοὶ ἔδωκεν· ἐπεὶ οὖν

Περὶ ἐπταμήνου.

ἐς τὰ ἐπιτήδεια ὀστέων τε καὶ ἰνέων. καὶ φλεβῶν. καὶ νεύρων. καὶ σαλάγχνων. καὶ νηδύος. καὶ τ̓ λοιπῶν. καὶ ἐς συντελείωσιν. ἀλλὰ ἴσως δρέουσι τινες διαπτόηλωσα οὐ ξῆ, οὐ μὴν οὐδὲ ζῴμενα. φλεδόνες ἐόντες καὶ νήπιοι. ἄπαξ γὰρ ἂν αἰῶνα οὕτω μεμοίρηται καὶ φυλάσσει καὶ τὰ ὅμοια ῥυθμοῦσθαι καὶ συγκείνεσθαι ὅκως πρῶτα καὶ τ̓ ἐς οὐδὲς ἐπειρωμένων ἢ φυτρωμένων τὰ μὲν, πολείσσιν ἡμέρησι. τὰ δὲ, οὐ ἐλαχίστοισιν, οὐ καπὰ χρόνον. χρόνος γὰρ ἔπεται καὶ τὰ ἡλίου πρόσοδον, καὶ σελήνης ὁρεζομένης. οὐδὲ μὴν γὰρ καὶ σβεσθέντων καὶ σωθέντων καὶ τὰ ἂν τούτων λόγον. ἐς αὖ ἄδικτε παίοντες. οὔτ̓ οὐδὲν ἧσσον ἢ ἐνδιδόμενον γίγνεται καὶ τὰ μυθίζομεν. ἀλλὰ ἑκάστου ῥυσμὸς ὁ κρείσσων καὶ τὰ νόμον. πάντα γὰρ ἢ μηχάνωσις, ἐπὶ τε τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἢ τὰ ὦτα, ἢ πὶ ῥῖνα, ἢ τὸ στόμα οἷ τοῖσι ῥυσμοῖς συνεχομένη, ἢ καὶ τὰς ἄλλας συμπείσασ. ὅκως πρῶτα καὶ πάντας καθαιρῶν προλήμψεται. ταῦτα οὖν πρότερον ἀνασκοπέομεν.

Ἱπποκράτους περὶ ὀκταμήνου.

Τὰ δὲ ὀκταμήνου γενέσιος φημὶ, διαπαῖς ἐφεξῆς καὶ πανθέα σ̓ γενομένας, ἀδυνάτους ἢ ποιέειν φορέειν τὰ παιδία. μὴ δεῖ. τοῦτο οὐ πρὸ γίνεσθαι τὰ ὀκτάμηνα. συμκυρεῖ γὰρ αὐτοῖς ἐφεξῆς καὶ πανθέειν, τήν τε σὺ τῇ μήτρῃ γενομένην καὶ πανθέιν, καὶ πὶ ὅταν ὁ τόκος γίνηται, καὶ διὰ τοῦτο τ̓ ὀκταμήνου οὐδὲν πρὸ γίνεται. ἐπεὶ καὶ τὰ δεκάμηνα καὶ τελεόμενα λέγω σὺ ἐπὶ τεσσαρακονθ̓ ἡμέρῃσι μᾶλλον πίπτεσθαι. καὶ μάλιστα προσήκει ἐκρέφεσθαι. καὶ τελεώτατον δέειν σὺ τοῖς πρώτοις τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι. ἐπ̓ ἰὼ δὲ γένηται πολείω, ἀπόλλυται. ἀσαγμάξει γὰρ πολλὰ μεταλαμβανόντα σὺ ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ νοσέειν, ὥζ ὧν οἱ θανάτοι γίνονται. ἄρχεται δὲ πονέειν ἡ παιδίον πρὸ τ̓ τόκε γινόμενον, καὶ κινδυνεύειν ἀπολέσθαι, ὅταν σὺ τῇ μήτρῃ σχέφηται. Φύεται γὰρ πάντα, αὖα πὶ κεφαλὴν ἔχοντα. τίκτεται δὲ πολλὰ, ἐπὶ κεφαλὴν. καὶ ἀσφαλέσθαι ἀπαλλάσσει τὴν ἐπὶ πόδας τικτομένων. τὰ γὰρ συμπαπτόμενα τ̓ σώματος ἐπὶ κεφαλὴν οὕτω κωλύει ἰόντος τ̓ παιδίε. ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν ἐπὶ πόδας ὁρμήσῃ, τὰ ἐμφράγματα γίνεται. αἱ γὰρ σφαὶ σὺ τῇ νηδύϊ, καὶ ἄλλος κίνδυνος. καὶ ὁ ὀμφαλὸς πολλάκις ἤδη τ̓ παιδίων ἐφάνησαν πῤ τ̓ ζαχήλες. ἰὼ γὰρ καὶ τὰ μέσον ὁ πότερον αὖ τύχῃ ὁ ὀμφαλὸς τῇ μήτρῃ παρατεταμένος, μᾶλλον ταύτῃ τὰ παιδίον τ̓ κεφαλῆς πὶ πρίασθαι τ̓ ὀμφαλοῦ σχεφόμενον, ποιήσει ἢ πρὸ τ̓ αὐχένα. ἢν δὲ καὶ τὰ ὦμον πὶ περιβολὴ τ̓ ὀμφαλοῦ αὖ τ̓ πείνειν. τούτου δὲ χρόνος. καὶ πὶ μᾶλλον τροφὰ αὐξάνεσθαι, καὶ ὁ τόκος ἀσθενέστερος γίνεται. καὶ ἀσθενέστερα τὰ παιδία. καὶ ἐπὶ πλέον χρόνον ἐν τῇ μήτρῃ μένει. καὶ ἐπὶ πλέον ἀσθενέστερα γίνεται

γὴ ὁ ὀμφαλὸς, κλὼ ἀποτάμνῃ τὴς πρὸ τοῦ καιροῦ, βαρέα σύμπεζα ἐκκρεμαννῦται, πλὼ ὕβαπτγλὼ τοῦ χρείου ποιέεαζ. βελτίστη γὰρ αὐτὴ θεραπείη τοιόνδε γίνεζ, μὴ ἥκιστα βλάπτει. Ἢν δέ τινι ἀποθανὴ ὁ παιδίον ἐν τῇ μήτρῃ μὴ ὑγιέλθῃ, ὑγρῆς ἐούσης τῆς μήτρης μὴ ἐλούσης ἐπὶ τὸ ὑγρὸν, ἀλλὰ ξηρανθῇ ἡ μήτρη, πρῶτον μὲν οἰδίσκεζ αὐτὸ ἐπειτα, πήκεζ μὴ σήπῃ τοὺς σάρκας. μὴ ῥέει θύρη φι. ὕσταζ δὲ τὰ ὀστέα χωρέει. μὴ ῥέος οἷ ὁτὲ λαμβάνει, ἰὼ μὴ πρότερον ἀποθανὴ ὁ παιδίον ἐτεθνήκει, μὴ τοῖς ἄλλοις σήμαιρεαζ σημείοις, μὴ κελεύειν. τότε μὲν, ἐπὶ δεξιὰ κεῖαζ. τότε δὲ, ἐπ' ἀεισθρὰ μεταβάλλειν. μεταπίπτει γὰρ ἐν τῇ μήτρῃ ὁ παιδίον, ὁπότε δύωθι αὖ μὴ ἡ γωνὴ, ὡς πρὸ λίθος ἢ ἄλλό τι, ἰὼ τεθνήκει. μὴ ὀ ἥκρον ψυχρὸν ἔχει. ἰὼ δὲ ξόη, τό, τε ἥκρον θερμὸν ἔχει. μὴ ἡ μὲν γαστὴρ, ὁλη μεταπίπτει, τεταμένη μᾶλλον τοῦ ἄλλου σώματος. ἐν αὐτῇ δὲ, οὐδὲν μεταπίπτει χωρὶς τοῦ ἄλλου σώματος. Ἢν τινι αὖ ὠδίνουσι πρὸ τοῦ παιδίου ἐξὸς πολλὸς αἱματώδης χένῃ ἀνώδυνος, κίνδυνος ὀ παιδίον τεθνηκὸς ἀπολυθῆναι, μὴ οὐ βιάσιμον γενέαζ. Κυουσέων τὴ γυναικῶν, ὁ σόμαχος τῇ πολείτων ἐγγὺς τυγχάνει ἐὼν, πρὸ τοῦ τόκου. Κυέουσα ἡ γυνὴ, ἰὼ μὴ λαγνεύῃ, ἐκὶ τερον ἀπολυθήσεζ τοῦ τόκου. Ἡ τὰ σίδυμα κύουσα, οὐ πίκτει τῇ αὐτῇ ὡς πρὸ συνέλαβεν. ἐχει δὲ οἱ χρείω τὰ παιδία ἀμφότερα. Γυναικὶ δισκυέουσι, ἰὼ ὀ παιδίον ἐν τῇσι γονῇσιν ἔχηζ μὴ μὴ δύπορέως ἐξέλθῃ, ἀλλὰ σὺν πόνῳ, καὶ μηχανῇσιν ἰητροῦ, ταῦτα τὰ παιδία ἀρτίζωα. τουτέων οὐ χρὴ ἐν ὁμφαλὸν ἀποτάμνειν πρὶν ἂν οὐρήσῃ, ἢ πταρῇ, ἢ φωνήσῃ, ἀλλὰ ἑαῦ. προχωρήσεα δὲ πλὼ γυναῖκα ὡς ἐπὶ πάτω τὰ παιδίου. μὴ ἰὼ δι' ἰῆ, πινέτω μελίκρητον. μὴ ἰὼ ὁ ὀμφαλὸς ἐμφυσῇ ὡς πρὸ σόμαχος καὶ κινηθήσεται, ἢ πταρῇ ὁ παιδίον, ἢ φωνῇσῃ ἐκῆ, μὴ τότε ἀποτάμνειν αὐαπνέοντος τὰ παιδία. ἰὼ δὲ μὴ φυσῇ ὁ ὀμφαλὸς, μὴ δὲ κινῇ, χρόνου ἐπομένου, βιώσεζ. Κυέουσαν γυναῖκα ἰὼ μὴ ἄλλως γνώσκης, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ ἐλκυσμένοι μὴ κοιλότεροι γίνεζ. μὴ τὰ λευκὰ τοῦ ὀφθαλμῶν, οὐκ ἔχει πλὼ φύσιν τῆς λευκότητος, ἀλλὰ πελιδνότερα. Ἢν τις ἐπὶ τοκος ἐούσης, κοίλη δὲ τοῦ ὀφθαλμοὺς, μὴ ὑποιδέη ὁ πρόσωπον, μὴ ὅλη αὐτὴ μὴ οἱ πόδες οἰδέουσιν, ὡς πρὸ ἂν φλέγματος λευκοῦ ἐμφανὴς φαίνεζ. μὴ τὰ ὦτα λευκὰ. μὴ πλὼ ὁἱ ἀκρῶν λευκὰ. μὴ τὰ χείλεα πελιδνὰ αὐτέη, τεθνηκότα φρίσσειά πίκτει. ἢ ζῶντα, πονηρὰ μὴ οὐ βιάσιμα. μὴ ἄναιμα ὡς νοσηλέοντα. ἢ πρὸς τόκον οὐ γόνιμα. ταῦτησι δὲ αἷμα ὀξυδερκὲς τοῦθι. δεῖ δὲ τῇ τοιαύτῃ μὲν ἐν τόκον, τὰ ὀδώδεα προστίθεσθαι. μὴ ἐσθίειν μὴ πίνειν ὀδώδεα. μὴ πρῶτον τὸ πρόσωπου ἢ ὁἰς, ὅσπερ γίνεζ ἄκρη μὴ χρῶμα λαμβάνει. Ἢν τισι κυΐσκουσι ἰὼ ἐπιθυμίῃ ἐσθίεαζ, ἢ ἀνθρακώδες, μὴ ἐσθίον, ἐπὶ τ' κεφαλῆς τοῦ παιδίου φαίνεζ, ὁκόταν τεχθῇ, σημεῖον ἀρὰ τοιούτων. Γυναικὶ χρὴ εἰδέναι ἐν μαζὸν ὁκότερός ὄθιν αὐτῇ μέζων, κεθιχρὴ ἐμβρυον. ὁμοίως δὲ μὴ ἐν ὀφθαλμόν. ἔσαι χρὶ μέζων μὴ λαμπρότερος ἐ παὶν εἴσω τοῦ βλεφάρου ὁκότερος ἢ μαζὸς μέζων. Ἢν τινι μὴ ἀρὸ προσθετων μὴ λίην ἰσχυρῶν ὀδώδαι ἐς τὰ ἀρθρα ἀρικεώνζ. μὴ βεσμὸς ἔχῃ. μὴ σποδινέῃ. μὴ χασμᾶζ, ἐλπὶς ταύτην κυήσαι μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τις αὖ τοῦ τέων μηδὲν πάσχῃ. Γυνὴ ἥτις παχεῖα παρὰ φύσιν ἐγένετο, μὴ πειρᾶ, μὴ φλέγματος ἐπλήσθη, οὐ κυΐσκεζ τούτῳ τῷ χρόνῳ. ἢ τις δὲ φύσει τοιαύτη ἔδει, κυΐσκεζ τουτέων ἕνεκεν, ἰὼ μὴ τι ἄλλο κωλύῃ αὐτιὼ. Τῶν γυναικῶν τῇσι πολείτῃσιν ὅταν τὰ ἐπιμηνία μέλλῃ φαίνεαζ, ὁ σόμαχος αὖθις ἕως μὲν ἀνέπασχε μᾶλλον ἢ ἄλλοτε. Γυνὴ ἥτις ἀρτίκυμων ἐοῦσα πέπαυζ κυΐσκουσα, φλεβοτομείσθω διὰ τοῦ σίματος τὸ ἀρὰ τ' χειρῶν μὴ τ' σκελέων. Ἢν τινι ὀδυνᾶται ἐν τῷ ἰσχίῳ, ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ, ἢ ἐν χροΐ, ἢ ἄλλοθί που τ' σώματος, ὅταν ὑ κύη ἐκλείπουσιν. ὁκόταν δ' ἀπολυθῇ ἀρὰ τ' μήτεων εἶναι, ξυμφέρει τὰ ὀδώδεα μὴ πίνειν μὴ προσίθεαζ πρὸς τὸ σόμα τ' μήτρης. Ὁταν τινὰ ἡ ἕδρυνς γυναῖκα κυήσας ἐκκαι, ὁκόταν δοκέῃ κεκαθάρθαι, μὴ τὸ σόμα ἡκαλῶς ἔχῃ τ' μήτρης, λουσάσθω. μὴ σμηξάσθω πλὼ κεφαλλὼ. μὴ ἀλειφάσθω δὲ μηδενὶ. ἔπειτα ὀβόλιον ἀνοδμον πδριθεῖσα π' αὐτὰς τὰς ῥῖγας πεπλυμένον κεκρυφάλῳ πεπλυμένῳ, ἢ μηδενὸς ὄζοντι, ἡκατασάσθω, τὸ ὀβόλιον ἐπιθεῖσα πρῶτον. ἔπειτα ἀνακαινέσθω προσθεμένη χαλβάνῳ πρὸς τὸν σόμαχον. ἐλίσασα καὶ μαλθάξασα ἐς πῦρ, μὴ μὴ ἐς τὸν ἥλιον. ἔπειτα πρῳὶ ἀποδυσαμένη τὸν κεκρύφαλον μετὰ τοῦ ὀβολίου, ὁσφραθεῖσα πιρὶ χέτω τινὶ πλὼ αὐτῆς κορυφλῳ, καὶ ἰὼ μὲν ὀζέσῃ, ἡκαλῶς ἔχει τῆς ἡκαθαρσιος. ἰὼ δὲ μὴ, ἡκαλῶς. ἄσιτος δὲ πιέτω τὰ ποιεῖτω. καὶ ἰὼ μὴ τέκουσα ἦ, οὐδέποτε ὀζέσει, οὔτε ἡκαθαρεῖ, οὔτ' ἄλλως γνώσκης. ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ ἐλκυσμένοι μὴ κοιλότεροι γίνεζ. μὴ τὰ λευκὰ τοῦ ὀφθαλμῶν, οὐκ ἔχει πλὼ φύσιν τῆς λευκότητος, ἀλλὰ πελιδνότερα. Ἢν τις ἐπὶ τοκος ἐούσης, κοίλη δὲ τοῦ ὀφθαλμοὺς, μὴ ὑποιδέη ὁ πρόσωπον, μὴ ὅλη αὐτὴ μὴ οἱ πόδες οἰδέουσιν, ὡς πρὸ ἂν φλέγματος λευκοῦ ἐμφανὴς φαίνεζ. μὴ τὰ ὦτα λευκὰ. μὴ πλὼ ὁἱ ἀκρῶν λευκὰ. μὴ τὰ χείλεα πελιδνὰ αὐτέη, τεθνηκότα φρίσσειά πίκτει. ἢ ζῶντα, πονηρὰ μὴ οὐ βιάσιμα. μὴ ἄναιμα ὡς νοσηλέοντα. ἢ πρὸς τόκον οὐ γόνιμα. ταῦτησι δὲ αἷμα ὀξυδερκὲς τοῦθι. δεῖ δὲ τῇ τοιαύτῃ μὲν ἐν τόκον, τὰ ὀδώδεα προστίθεσθαι. μὴ ἐσθίειν μὴ πίνειν ὀδώδεα. μὴ πρῶτον τὸ πρόσωπου ἢ ὁἰς, ὅσπερ γίνεζ ἄκρη μὴ χρῶμα λαμβάνει. Ἢν τισι κυΐσκουσι ἰὼ ἐπιθυμίῃ ἐσθίεαζ, ἢ ἀνθρακώδες, μὴ ἐσθίον, ἐπὶ τ' κεφαλῆς τοῦ παιδίου φαίνεζ, ὁκόταν τεχθῇ, σημεῖον ἀρὰ τοιούτων. Γυναικὶ χρὴ εἰδέναι ἐν μαζὸν ὁκότερός ὄθιν αὐτῇ μέζων, κεθιχρὴ ἐμβρυον. ὁμοίως δὲ μὴ ἐν ὀφθαλμόν. ἔσαι χρὶ μέζων μὴ λαμπρότερος ἐ παὶν εἴσω τοῦ βλεφάρου ὁκότερος ἢ μαζὸς μέζων. Ἢν τινι μὴ ἀρὰ

σθαι τῆς μήτρης ὡς αὐξομένη καλῶς ἔχειν· αὐξομένου δὲ καλῶς ἐχόντος ἐκ μαλθακῶν ἐπὶ τὰ σκληρότερα τελευτᾷ δὲ οὕτως, εἰς μαλθακὸν καὶ ὑπόπεδον τῷ ὑγρῶν φαρμάκων τὰ σπλάγχνα, ἐλκοῖ ἂν σῶμα τὸν καὶ δάκνει. ἔπειτα τόν τε σῶμα τὸν καθίσαν, ἐς ὀρθὸν καὶ ὑγιέα· μὴ καλῶς ἔχοντα πρὸς πλὴν δέξιν τῆς γενῆς· μὴ πλὴ μήτρα ξηρὸν ποιέειν, μὴ φύσαν ἐμποιέειν. Ἢν γυνὴ δοκέῃ ὑπὸ πιμελῆς τὰς μήτρας βεβλαφθαι ἐς πλὴ κύησιν, λεπτύνειν ὡς μάλιστα καὶ ἰσχναίνειν πρὸς τοῖσιν ἄλλοισιν. ὥρη δὲ ἐαρινὴ ἀρίστη κυήσιος. ὁ δὲ ἀὴρ μὴ μεθυσκέσθω· μὴ δὲ οἶνον λευκὸν πινέτω· ἀλλ' ὅς τις ἰσχυρότατος μὴ ἀκρητέστατος. καὶ σιτία ὡς ἰσχυρότατα· καὶ μὴ θρῖα μολυντέον· ἰσχυέτω δὲ καὶ ὑγιαινέτω· καὶ σιτίων ἀπεχέσθω τῶν μὴ ξυμφερόντων τῷ προκειμένῳ· ὅταν βούληται ἄρσεν φυτεύειν, τὴν ἐπιμηνίων ἀπολειπόντων, ἢ ἐκλελοιπότων μόνον· μὴ ὠθεῖσθαι ὡς μάλιστα, ἕως ἂν ἐκμαίνηται· ὅταν δὲ θήλυ βούληται γενέσθαι, ὅταν τελείως ἐπιμηνιάσῃ τῇ γυναικὶ μὴ ἐπὶ δεόντων· ἦν δὲ ὄρχιν ἦν δεξιὸν ἀποδῶσαι, ὡς ἂν μάλιστα μὴ ἀπέχεσθαι δύνηται· ἐπὴν δὲ ἄρσεν βούληται φυτεύειν, ἦν ἀριστερὸν ἀποδῶσαι.

Στόμαχος μήτρης ἀπὸ μὲν θυμιημάτων ξυμμέμικεν, ἀναχάσκει· ἀφὴ δὲ τῆς μαλθακτηρίου, μαλθάσσεται. θυμιᾶν δὲ λωτῆ φλοιόν· ἢ σμύρνης ἢ κέρτου, καὶ φύλλα τῆς αὐτῆς χλωρὰ κεκομμένα. λιβανωτὸν σμύρναν· ἄρτε μισπίνης ἢ κέρτου· ἢ φύλλα· καὶ ἄνησον ἢ ψαφ', ἢ σέρι· καὶ κηρὸν· καὶ θεῖον· μὴ κυπαρίσσου βράκα· πευκεδανοῦ ῥίζαν· μαράθου ἢ κύμινου ἢ σόμα, τοιοῦτοι θυμιᾶν· ἀναχάσκει μὲν οὖν οὕτως· μὴ στρέφεται· μαλθάσεται δὲ ἀφὸ τούτων· ἢ σόμα τῆς μήτρης· σανδαράκινον· σέαρ ἀλγὸς· ὀπὸν σικύης· ὀπὸν σιλφίου· κυκλαμίνου χυλὸν· θαψίνου· ὀπὸν τιθυμάλου· κηρὸν μόμου κηρὸν· πτίλου ἢ κολέτου πέταλος· κηροῦ ὄρχιν· λίνου κηρὸν· λίπος· ἀφροῦ ῥίζαν· καφίδα ἀγρίλιδ· κηλαμίνθης φύλλα χλωρὰ· στροῦθίου κηρὸν· σκίλλης· ἢ ἐκ τοῦ μέσου. Φαρμακα μαλθακτήρια· καὶ πρὸς ἢ ἰσχυρὸν κάθαρσιν γλυφθαι ἀγκυνήσεται· θαψίης ῥίζαν· μυελὸν βοὸς· χλωρὸν σέαρ· ῥοδίνου· ταῦτα ῥίψασα καὶ ἀναξέσασα προσιθέσθω ἡμέρας· τέσσαρας· καὶ πινέτω πρᾶσον χυλόν· μὴ οἶνον γλυκὺ λευκὸν· καὶ ῥητίνιτην· καὶ ἔλαιον χλιαρόν· καὶ κύμινον· λίπος· ῥητίνιτην· μέλι· ἢ ὑπο-ῥοδίνου· καὶ ἀφροῦ ἐλαίου χρήσθω ἡμέρας· τέσσαρας· πίνουσα σελίνου κάρπον· καὶ λιβανωτὸν πυρίσασ· πέντε· μὴ κύμινον αἰθιοπικὸν· ἢ οἶνον λευκὸν ἀκρήτου γλυκέι· καὶ λούεσθω ὅτε τῆς ἡμέρης· σμύρνα· λίβανος· βοὸς χολὴ· ῥητίνη τερεβινθίνη, ἢ νέτωπον· τουτέων ἴσον ἑκάστου μέξασα, προσιθέσθω ἢ ἐλαίου κάθαρσιν, ἢ ῥάκει λεπτῷ· βάψασ· δὲ ἢ ῥάκος ἢ μύρῳ λευκῷ ἢ γυπίῳ δύσλει, καὶ ἀποθήσασα λίνῳ λουσαμένη προσιθέσθω· καὶ πολύπον φλάσασα ἐδέτω, καὶ πινέτω σελίνου κάρπον· καὶ ἀσπαράγου· καὶ οἶνον λευκὸν ξηρὸς τῆς ἢ μέρης νήστις ἐούσα· σμύρνα· κόμη· λιβανωτὸς· κυνάμωμον· νέτωπον· τουτέων ἑκάστου ἢ ἴσον ἢ ἐλαίου ἢ βαλανίνους πιέσουσα προσιθέσθω· κολοκύνθης ἀγρίης, κύμινον πέφυγμένον· ἀνήθου κάρπον· κυπαρίσσου ῥίζαν· τουτέων ἴσα ξήρασ· λεῖα· μέλιτι ἐφθῷ φυρήσασ βαλανίνους ποιέων ὀλίγου προσιθέσθω· καὶ πινέτω χλυκυσίδης ῥίζαν· σελίνου κάρπον· σιλφίου χυλόν· σὺν οἴνῳ· ἀλλὰ ἢ βόλβιον καὶ αὖ ἢ κνήθειον προσιθέμενον· καὶ σμύρναν πρώτην· ἄνησος ὀλίγον· ἢ οἴνῳ λευκῷ δύσλει προσίθει. Φαρμακα προσθετὰ εἰς ἢ μήτρην κνήθειν ἐὸντα λεπτότατα. λαβὼν ἄνησον χαλκοῦν καὶ λίπους ῥίτον μόρος· μέλιτι ἐφθῷ φυρήσασ βαλανίνους ποιήσασ, ὀπίσσω ἀνὴρ μείγνυται ἐόντων τῷ προκειμένῳ· ἢ ὠθεῖν ὡς μάλιστα· ἕως ἂν ἐκμαίνηται· ὅταν δὲ θήλυ βούληται γενέσθαι, ὅταν τελείως ἐπιμηνιάσῃ τῇ γυναικὶ μὴ ἐπὶ δεόντων· ἦν δὲ ὄρχιν ἦν δεξιὸν ἀποδῶσαι, ὡς ἂν μάλιστα μὴ ἀπέχεσθαι δύνηται· ἐπὴν δὲ ἄρσεν βούληται φυτεύειν, ἦν ἀριστερὸν ἀποδῶσαι.

Στόμαχος μήτρης ἀπὸ μὲν θυμιημάτων ξυμμεμικώς, ἀναχάσκει· ἀφὴ δὲ τῆς μαλθακτηρίου, μαλθάσσεται. θυμιᾶν δὲ λωτῆ φλοιόν· ἢ σμύρναν· ἄρτε μισπίνης ἢ κέρτου· ἢ φύλλα τῆς αὐτῆς χλωρὰ κεκομμένα. λιβανωτὸν· σμύρναν· ἄρτε μισπίνης ἢ κέρτου· ἢ φύλλα· καὶ ἄνησον ἢ ψαφ', ἢ σέρι· καὶ κηρὸν· καὶ θεῖον· μὴ κυπαρίσσου βράκα· πευκεδανοῦ ῥίζαν· μαράθου ἢ κύμινου ἢ σόμα, τοιοῦτοι θυμιᾶν· ἀναχάσκει μὲν οὖν οὕτως· μὴ στρέφεται· μαλθάσσεται δὲ ἀφὸ τούτων· ἢ σόμα τῆς μήτρης· σανδαράκινον· σέαρ ἀλγὸς· ὀπὸν σικύης· ὀπὸν σιλφίου· κυκλαμίνου χυλὸν· θαψίνου· ὀπὸν τιθυμάλου· κηρὸν μόμου κηρὸν· πτίλου ἢ κολέτου πέταλος· κηροῦ ὄρχιν· λίνου κηρὸν· λίπος· ἀφροῦ ῥίζαν· καφίδα ἀγρίλιδ· κηλαμίνθης φύλλα χλωρὰ· στροῦθίου κηρὸν· σκίλλης· ἢ ἐκ τοῦ μέσου. Φαρμακα μαλθακτήρια· καὶ πρὸς ἢ ἰσχυρὸν κάθαρσιν γλυφθαι ἀγκυνήσεται· θαψίης ῥίζαν· μυελὸν βοὸς· χλωρὸν σέαρ· ῥοδίνου· ταῦτα ῥίψασα καὶ ἀναξέσασα προσιθέσθω ἡμέρας· τέσσαρας· καὶ πινέτω πρᾶσον χυλόν· μὴ οἶνον γλυκὺ λευκὸν· καὶ ῥητίνιτην· καὶ ἔλαιον χλιαρόν· καὶ κύμινον· λίπος· ῥητίνιτην· μέλι· ἢ ὑποῥοδίνου· καὶ ἀφροῦ ἐλαίου χρήσθω ἡμέρας· τέσσαρας· πίνουσα σελίνου κάρπον· καὶ λιβανωτὸν πυρίσασ· πέντε· μὴ κύμινον αἰθιοπικὸν· ἢ οἶνον λευκὸν ἀκρήτου γλυκέι· καὶ λούεσθω ὅτε τῆς ἡμέρης· σμύρνα· λίβανος· βοὸς χολὴ· ῥητίνη τερεβινθίνη, ἢ νέτωπον· τουτέων ἴσον ἑκάστου μέξασα, προσιθέσθω ἢ ἐλαίου κάθαρσιν, ἢ ῥάκει λεπτῷ· βάψασ· δὲ ἢ ῥάκος ἢ μύρῳ λευκῷ ἢ γυπίῳ δύσλει, καὶ ἀποθήσασα λίνῳ λουσαμένη προσιθέσθω· καὶ πολύπον φλάσασα ἐδέτω, καὶ πινέτω σελίνου κάρπον· καὶ ἀσπαράγου· καὶ οἶνον λευκὸν ξηρὸς τῆς ἡμέρης νήστις ἐούσα· σμύρνα· κόμη· λιβανωτὸς· κυνάμωμον· νέτωπον· τουτέων ἑκάστου ἢ ἴσον ἢ ἐλαίου ἢ βαλανίνους πιέσουσα προσιθέσθω· κολοκύνθης ἀγρίης, κύμινον πέφυγμένον· ἀνήθου κάρπον· κυπαρίσσου ῥίζαν· τουτέων ἴσα ξήρασ· λεῖα· μέλιτι ἐφθῷ φυρήσασ βαλανίνους ποιέων ὀλίγου προσιθέσθω· καὶ πινέτω χλυκυσίδης ῥίζαν· σελίνου κάρπον· σιλφίου χυλόν· σὺν οἴνῳ· ἀλλὰ ἢ βόλβιον καὶ αὖ ἢ κνήθειον προσιθέμενον· καὶ σμύρναν πρώτην· ἄνησος ὀλίγον· ἢ οἴνῳ λευκῷ δύσλει προσίθει. Φαρμακα προσθετὰ εἰς ἢ μήτρην κνήθειν ἐὸντα λεπτότατα. λαβὼν ἄνησον χαλκοῦν καὶ λίπους ῥίτον μόρος· μέλιτι ἐφθῷ φυρήσασ,

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΟΔΟΝΤΟΦΥΙΑΣ.

Τὰ φύσει ὀδόντα τῶν παιδίων, οὐκ ἀνάλογον τῆς ἀρχώσεως καὶ ἡ γάλα θηλάζει· τὰ δὲ ἀραὶ μὴ πολὺ ἕλκοντα γάλα, οὐ πρὸς λόγον ἀραιοῦνται· τὰ πολὺ διορύσσοντα τῶν θηλαζόντων, ἥκιστα ἐνιαύσια· ἐκφύσιος πολλὴ φέρεται ἡ κοιλίη, μὴ ὑπερπίπτουσιν, ἐπίνοσα· ἐκφύσιος δὲ πολὺ γαλακτώδης ἀπομείσσεται, κοιλίη ξυνίσταται· ἐκφύσιος δὲ ὀδοντοφυὴς ἡ κοιλίη πολλῷ ὑπάγει, ἥσσον ὠμά), ἢ οὗτος ὀλισθαίνης· ἐκφύσιος ἐπὶ ὀδοντοφυὴν πυρετὸς ὀξὺς ἐπιγίνεται, ὀλισθαίνης σώζονται· ὁκόσα ὀδοντοφυδύντα· δύσοφα μοῦνα, κατὰ φορεμὰ ἐόντα, κίνδυνος σπασμὸν ἐπιλαβεῖν· τὰ δὲ χειμῶνι ὀδοντοφυδύντα, τῶν ἄλλων ὁμοίων ἐόντων, βέλτιον ἀπαλλάσσει· οὐ πάντα τὰ ἐπὶ ὀδοῦσι σπασθέντα, τελευτᾷ· πολλὰ δὲ καὶ διασῴζεται· τὰ μετὰ βηχὸς ὀδοντοφυδύντα χρονίζει· οἱ δὲ τῇ διακοπτήσει, ἰσχναίνεται μᾶλλον· ὁκόσα δὲ τῷ ὀδοντοφυεῖν χειμῶνα ἔχει, ταῦτα καὶ προσεχόντως ἡμίσεα, ῥᾷον φόρεα ὀδοντοφύειν· τὰ διορυδύντα πολέον ἢ διαχωρυδύντα πρὸς λόγον δύσοφά τε ἐστι· ὁκόσοισιν οὐρεῖται μὴ πρὸς λόγον, κοιλίη δὲ πυκνῶς ὠμὸν ἐκπαιδίων παρίθη, ἐπίνοσα, τὰ δύσπνοα καὶ δύσοφα πολλὰ ἀναλαμβάνειν ἢ παράκειται, οὐκ ἐκφυσῶσι διακεκριμένον· τὰ παρεστῶτα οὐ τῷ θηλάζειν, ῥᾷον φέρει ἀπογαλακτισμόν· τὰ πολλάκις παρεμβύντα δίαιμον ἢ ἄπεπτον κατὰ κοιλίην, πολέα τῶν οὐ πυρετῷ ὑπνώδεα· τὰ οὐ παιεσθμοῖσι ἕλκεα ἀνδρὸς πυρετὸν γινόμενα, ἀσφαλέστερα· ὁκόσοισιν οὐ τῷ θηλάζειν τῶν νηπίων βὴξ προσίσταται, σαφυλῷ εἰωθὼς μείζονα ἔχειν· ὁκόσοισι ταχέως οὐ παιεσθμοῖσι νομαὶ ἐφίστανται ἢ πυρετῶν μονόντων μὴ ξηρῶν, κίνδυνος πάλιν ἑλκέα τὰ παλινδρομήσαντα οὐ ἰσθμοῖσι· ἕλκεα τοῖσιν ὁμοίοισι, κινδυνώδη· τοῖσι παιδίοισιν ἀξιολόγοις ἕλκεσιν οὐ παιεσθμοῖσι, κατὰ πινομένων, σωτηρίας ἔδει· ὁκόσα δὴ μάλλον ἢ πρότερον μὴ δυναμένων κατὰπίνειν οὐ παιεσθμοῖσιν ἕλκεσι, πολὺ ἢ χολώδες πτύειν, οὐκ ἀγαθόν· οὐ τοῖσιν παιεσθμοῖσιν ἕλκεσιν ἀρχαιώδες κακόν. μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους, διαῤῥέειν φλέγμα δι' τοῦ σώματος πρότερον οὐκ ὄν, χρήσιμον· ὅμως ἀνίκητον. ἰὼ δὲ ἀρξήσαντα ξυνδιδοῦ πάντως, ἀσμενίσεν· ἢ δὲ μὴ οὕτως διαῤῥέον, ὀλιγαβητέον. ῥευματιζομένοις παιεσθμα, κοιλίη κατοχεθεῖσα πολέως λύει τοὺς ἐμπύους ἕλκεας· παιδίοισιν ἀνενεχθὸν τι πεπεμμένης, πολέως λύει· τὰ πολὺν χρόνον οὐ παιεσθμοῖσι ἕλκεα ἀναυξῆ μοῦνται, ἀκίνδυνα πρὸς τῶν πέντε ἢ ἑξ ἡμερέων· τὰ πολὺ γάλα τῶν θηλαζόντων ἀναλαμβάνοντα, ὡς τε πολὺ ὑπνώδη· τὰ μὴ δύσοφέα τῶν θηλαζόντων, ἄῤῥοφα μὴ δυσανάληπτα. ἕλκεα οὐ θῶρειγιγνόμενα οὐ παιεσθμοῖσι, χείρονα τῶν οὐ τῆσιν ἄλλῃσιν ὥρῃσιν. τὰ χλιαρὰ νέμεται τὰ ταχὺ σαφυλῷ νεμόμενα ἕλκεα οὐ παιεσθμοῖσιν, σωζομένοισι πλὴν φωνὴν ἀλλοίοι. τὰ ταχὺ φαρυγχικὰ νεμόμενα ἕλκεα, χαλεπὰ τὸ τάχος καὶ ὀξύτατα, ὡς ἐπὶ πολὺ δυσπνοίαν ἐπιφέρει.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΟΜΗΣ.

Τὰ τρηχεῖα ἀρτηρίη ἐκ τοῦ φάρυγγος πλὴν ἐκ φύσιν ποιεῖται ἐς ἄκρον πνεύμονος τελευτᾷ κεκλεισμένη ξυγκειμένη ὁ μορυσμοῖς τῶν ταχέων καλεομένων ἀπομοίη κατ' ἐπίπεδον ἀλλήλων. αὐτὸς δὲ ὁ πνεύμων συνεξαναπληροῖ πλὴν χέλυ, τετραμμένος ἐς τὰ ἀριστερά, πέντε ὑποκορυφώσιος ἔχων, ἃς δὴ καλέουσι λοβοὺς τεφρίνης χροιῆς τυχὸν σίμασιν ὀφρυαγκύσι κεκεντημένος, φύσει ἐών τε θρηνιώδης. μέσῳ δ' αὐτέων ἡ καρδίη ἐγκαθίδρυται, τροπὸν λωτὸν ἡ καθεσεῶσα πάντων ζώων. ἀρὴ δὲ καρδίης ἐς ἣν παρ, βρογχίη πολλὴ καθίκει. καὶ μετὰ βρογχίης φλὲψ μεγάλη καλουμένη δι' ἧς οὖλον ὁ σκῆνος ζωΐφρεδ). ὁ δὲ ἢ παρ ὁμορυσμίλιν μὲν ἔχει τοῖς ἄλλοις ἅπασιν· αἱμορῤῥωδέστερον δὲ ὅστι τῶν ἄλλων. ὑπερκορυφώσιος ἔχον λυὸ, ἃς καλέουσι πύλας, οὐ δεξιὸς τόποις κειμένας. ἀρὴ δὲ τουτέου, σκαλήνη φλὲψ ἐπὶ τὰ κάτω νεφρῶν ἀποτείνουσα. νεφροὶ δὲ ἑμοιρυσμοί. πλὴν χροιλῶ δὲ, σκαλίσιοι μήλοισιν. ἀρὴ δὲ τουτέων ὀχετοὶ σκαλωσειδέες ἀκρῳλω κορυφλῶ κύστιος κεῖνται. κύστις δὲ νδρωάδης οὖλη καὶ μεγάλη. ἐνισταθὲ κύστιος, μετοχὴ εἴσω πέφυκε. καὶ τὰ μὲν ἐξ ἀνὰ μέσον σπῆς φύσιος ἐκοσμήθη. οἰσοφάγος δὲ ἀρὴ πλώσης πλὴν ἀρχλῶ ποιβύμονος, ἐς κοιλίην τελευτᾷ, οὗ δὴ καὶ ἐπὶ σπῆπ κῆς κοιλίης, σομαχον καλέουσιν· πρὸς δὲ ἀκανθὴς ὄπιθεν ἢ πατος φρενὸς πεφύκασιν· ἐκ δὲ πλευρῆς νόθης, λεπτὸ δὲ ἀριστερῆς, πλλῶ ἀρξάμενος ἐκ τέ τατται, ὁμοιορυσμὸς ἴσχει ποδός· κοιλίη δὲ ἢ παπτὶ παρακειμένη κατ' ὀλίγον μὲν μέρος οὐλομένη ὅστι νδρωάδης· ἀρὴ δὲ κοιλίης, πέφυκεν οὐ τόρον, ὁμοιορυσμὸν μικρὸν πυκνέων οὐκ ἔλασσον δώλεκα· ἑλικηδὸν οὐ κάπροις σκελούμενον, ὃ καλέουσιν οἱ σι κῶλον, δι' οὗ ἢ παραφορὰ τῆς τροφῆς γίνεται. ἀρὴ δὲ κώλου, πέφυκεν ἀρχὸς λοίθιος. σάκρῳ πολὺ πλεῖστα ἔχων ἐς ἄκρον δακτυλίου τελευτῶν· τὰ δὲ ἄλλα, ἡ φύσις διετάξατο.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΑΡΔΙΗΣ.

Καρδίη· σῆμα ἐκοίη πυρετμές· χροιὴν δὲ κατακορὴς φοινικέα. καὶ πολὺ βεβλέαται κατῶνα λεῖον. καὶ ἔστιν οὐ αὐτέων ὑγρὸν σμικρὸν ὁποῖον οὖρον· ὡς τε δύξεις οὐ κύσει πλὼ καρδίην ἀναστρέφεσθαι. γενήσεται ἢ τούτων σύνεγκα ὁκως θάλλεται ἐσωκομέως οὐ φυλακή. ἔχει δὲ ὑγρασμα, ἐκφύσιν μάλιστα καὶ πυρετμὸν ἄκος. τὸ δὲ ὑγρὸν διουρέει ἡ καρδίη πίνουσα ἀναλαμβανομένη καὶ ἀναλισκουσα. λαπτοῦσα τὸ πνεύμονος ὁ ποτόν. πίνει χορ ὧνος ὁ μὲν πολλὸν, ἐς νηδύν. ὁ χορ σόμαχος, ὁκοῖον χώνος. καὶ ἐκδέχεται ὁ πλῆθος, καὶ ἄσσα προσαρύσσεται. πίνει δὲ, καὶ ἐς φαρυγξ. τιτθὸν δὲ δι) καὶ ὁκόσον ἀνλάθοι δι' ῥύμης ἐς ρυσν. πόμα χορ ἄξενες ἡ ἐπιλωσις ἢν δίνσει μεῖζον ποτῆ οὐδὲν σημήιον τῆ τοῦ χορ τις κυανῷ ἢ μίλτῳ φορεξασ ὑσῷ ροῖσ δεδιμηκότι πάνυ πιεῖν. μάλιστα δὲ συῖ. ὁ χορ κτήνος, οὐκ ἔστιν ἐπιμελὲς οὐ δὲ φιλόκαλον. ἔπειτα δὲ ἔστι πίνοντος ἀναπέμοις ὁν λεμὸν ὄυρσις ἀνῆ τοῦτον κεχρωμένον τῷ ποτῷ. ἀλλ' οὐ παν ὁς ἀνθρὸς ἡ χειρουργία. οὔκουν ἀπισητέον ἢ μὴν πολλὰ τῆ ποτῆ εἰ δύρεπίζει πλὼ συείησα τῷ ἀνθρώπω. ἀλλὰ πῶς ὑσῷ ἀναιδὲς σὐουρον ὄχλον καὶ βῆχα πολλὰ ἐχει πολλῷ οὔνεκα φησὶ ἀποντικὸν τῆς ἀναπνοῆς φορέεται. ὁ χορ δι' τῆς ἐρμῆς ἐρεύει, ἅτε παρὰ τοῖ χονδρον, οὐκ σὶ σα τοι τῇ ἀναφορῇ τῆ ἤερος. ἀλλά πινα καὶ λεῖον ὁδὸν οἱ παρεχεῖ ἡ ἐπίτηξις. τῆ τοῦ δὲ ὑγρὸν, ἀπάγει τῆ πνεύμονος ἅμα τῷ ἤερι. ἢν μὲν οὖν ἤερα χρὴ γινόμενον θρᾶπεῖν, ἀνάγκη ὁπίσω πλὼ αὐτὸ ὁδὸν ἐκβάλλειν σὐθανῆ αγλυ. ὁ δι' ὑγρὸν ὁ μὲ εἰς ἢν κουλεὸν αὐτοῦς, ἀποπίεται. ὁ δι' αὖ ξωὶ τῷ ἤερι, θύραξε χωρέει. σὺ ταύτη μὴ διαίρει· ἢν οὐρανὸν ὁκόταν παλινορομέη ὁ πνεύμα. παλινορομέει δὲ κατὰ δίκλω. οὐ γὰρ ἔστιν ἀνθρώπου φύσιος τροφὴ ταὐτα. κῶς γὰρ ἀνθρώπου τροφὴ ἄνεμος μὴ ὑσῷ τὰ ὦμα; ἀλλὰ μᾶλλον τιμωρίη ευπετέες πόθης. π' ὃ οὐ λόγος. ἡ καρδίη μοῦς ἔδιν κοίρατα ἰχυρὸς, οὐ τῷ νδρῳ, ἀλλὰ πιλήματι σαρκὸς. καὶ διὸ γαστέρι ἔχει διακεκριμένα σὺ σὶ πολὺ βόλω. πλὼ μὲν, σὖθα. πλὼ δὲ, σὖθα. οὐδὲν δὲ ὁσίησιν ἀλλήλησιν. ἡ μὲν γὰρ σὺ τοῖσι δεξιοῖσιν ἐπὶ σόμα κέεται ὁ μελέουσα τῆ ἐτρὴ φλεβί. ἡ δὲ δεξιὴ φησὶ τῆ σὺ λαιοῖς. ἡ γὰρ πᾶσα καρδίη, τουτέοισι πλὼ ἔορλω ἐμπεποίηται. ἀταρ ἠδὲ μὴ παίμπαν οὐρυκοίλις, μὴ λαγαρωτρὴ πολλῷ τῆς ἐτέρης, οὐ δὲ τῆς καρδίης νέμεται πλὼ ἐχατιὴν, ἀλλ' ἐγκαταλείπει ἢν οὖρα χον μὴ σρεόν ὄδιν, ὥσπερ ἔξωθεν προσερράμμενη. ἡ δὲ ἐτρὴ κέεται ὑπένδροθεν μὲν μάλιστα μὴ καταθυωρίην. μάλιστα μὲν μαζῷ ἀειτρῷ. ὅσιν μὴ διασημαίνει ὁ ἅλμα. περίβολον δὲ ἔχει παχὺν μὴ βόθρον, ἐμβεβαθρεῦ ὁ εἴδος εἰκίλον ὅλμω. ἀλλὰ χορ ἤδη μὴ τῆ πνεύμονος σὐδίεται μᾶλλον ἢ κολάζει πλὼ ἀκρασίην τῆ θρμοῦ πολεμαλλομένη. ὁ χορ πνεύμων φύσει ψυχρός. ἀταὰρ μὴ ψυχόμενος τῇ εἰς πνοῆ. ἄμφω γε μὴν ὁασεῖαι τὸ σῶμα, μὴ ὡς πῦρ ὑποδιαβεβρωμέναι μᾶλλον τ' δεξιὸς ἢ λαιή. ὁ γὰρ ἔμφυτον πῦρ οὐκ ἐν τῇ δεξιῇ, ὡς τε θαῦμα ἴσχυτρὴν χυέσθαι πλὼ λαιὼ ἐς πνεύμουσαν ἀκρήτου. ταύτη καὶ παχέην σὐδεδυμη) φυλακὴς εἵνεκα τῆς ἰχύος τῆ θρμοῦ. σόματα δι' αὐτέοισιν, οὐκ ἀνεῳγασιν, εἰ μή τις ἀποκείρη τῆ οὐχτων πλὼ καρδίῃ. καὶ τῆς καρδίης πλὼ κεφαλῶ. ἣν δι' ἀποκείρη, φανήσεται καὶ διασὰ σόματα ἐπὶ λυσὶ χασβροιν. ἡ γὰρ παχεῖη φλὲψ ἐκ μέσης ἀναθέουσα, πλανᾶ πλὼ ἐλιγ ιῶ ἀναπνοῆ. αὖται σηγαὶ φύσιος ἀνθρωπου. καὶ οἱ ποτα μοι σὐταῦθα ἀνὰ τὸ σῶμα τοῖσιν αἰρέεται τὸ σκῆνος. οὗτοι δὲ καὶ πλὼ ζωῷ φρέουσιν τῷ ἀνθρώπω. κῶ αὐανθέωσιν, ἀπέθανεν ὠνθρωπος. ἀγχοῦ δὲ τῆς ἐκ φύσιος τῆ φλεβῶν σώματα τοῖσι κοιλίησιν ἀμφιβεβήκασιν, μαλθακὰ σπαρῶδεα ἀκλησκεται μὲν οὔατα. ῥήματα δὲ οὐκ ἔστιν οὐάτων. ταῦτα χορ οὐκ ἀκούουσιν ἰαχῆς. ἔστι δὲ ὄργανα τοῖσιν ἡ φύσις ἐρπάζει τὸν ἤερα. καί τοι δοκέω τὸ ποίημα χειρώνακτος ἀγαθοῦ κατασκεψάμενος χορ σχῆμα σρεόν ἐσόμενον τὸ ἀπλάγχνιον δι' τὸ πλατικὸν τ' ἐγχύματος. ἔπειτα, πᾶν ἐὸν ἐλκτικὸν, παρεθέμεν αὐτῷ φύσας, κατὰ τὸν τοῖσι χαλκοῖσιν οἱ χαλκέες. ὡς τε δι' τούτων χειροῦται πλὼ πνοιῶ. τεκμήριον δὲ τὸ λόγου. πλὼ μὲν χορ καρδίῃ, ἰδοὺς ἀφ' ἑπαζομένῳ οὐλομελῆ. τὰ δὲ οὔατα κατ' ἰδίλω ἀναφυσώμενά τε καὶ ἐμπίπτοντα. δι' τὸ δὲ φησὶ καὶ φλεβία μὲν δρᾶ ἐτέαι πλὼ ἀναπνοῖῶ ἐς πλὼ ἀειτρῷ κοιλίῃ. ἀρτηρίη δ' ἐς πλὼ ἄλλῳ. ἀ χορ μαλακὸν, ἐλκτικώτερον. καὶ ἐπιδόσιμα ἔχον. ἔχει δὲ ἡ μὲν μᾶλλον τὰ ἐπικείμενα τῆς καρδίης διαψύχεσθαι βουλήματα. ἔστι χορ ἀ θρμον οὐ τοῖσι δεξιοῖσιν. ὡς τε δι' πλὼ παθεῖν οὐκ ἔλαβεν ὑπέτεις ὀργανον, ἵνα μὴ πάμπαν κρατηθῆ τῶ τὸ ἐσιόντος. λοιπὸς ὅδιν ὁ λόγος ὁ τῆς καρδίης ὑμένες ἀφανέες ὄρῳ ἀξιαγαπητότατον. ὑμένες χορ καὶ ἄλλοι τινὲς οὐ τοῖσι κοίλοισιν ὁκοῖσιν ἀρχαὶ διαπετέες ζώσαντες πάντα τὰ σώματα κτηδόναι ἐμβάλλουσιν ἐς πλὼ σρεῖῳ καρδίῃ. οὗτοι μοι οἱ τόνοι τῆ παλάχνου καὶ τῆν ἀπείων ἀρχαὶ τῆσιν ἀορτῆρσιν. ἔστι δὲ αὐτέων ζώνης. οἱ θύρεσι μεμηχάνηται ῥὲς ὑμένες ἐνδεῖν πολυφόρβες ὀβ ἀκρυπτρ ὁκόσον ἢ μέτομα κύκλου. οἱ τε ξωιεῦντες θαυμάσιον ὡς κλείουσι τὰ σώματα τῆν ἀορτέων πρὸσω καὶ πλὼ καρδίῃ ἀποθανόντος ἰῶ τις ἐξεπισαμένος ἢν ἀρχαίων νόμων. ἀφελόντων δὲ ἢν μὲν ἀποσρήσει. ἢν δὲ ἐπαγκλίνει. οὐτε ὑδρῳ

αὖ διέλθοι εἰς πλῆθος ἡρρύσιν, οὔτε φύσει ἐμβαλλομένη· καὶ μᾶλλον τὴν τῆς ἀρτηρίης. τοι γὰρ ἐμπαχυνθησαν ἀφρενέσ ὄρον κατὰ δίκλω. γωμη γὰρ ἡ τῶ ἀθρώπου τεφυκεν ἐν τῇ λαιῇ κοιλίῃ. καὶ ἄρχει τῆς ἄλλης ψυχῆς. πρέφεται δὲ, οὔτε σιτίοισιν, οὔτε ποτοῖσιν ἀχρὸ τῆς νηλύος. ἀλλὰ καθαρὴ καὶ φωτοειδὲς πολυουσίη γενομένη ἐκ τῆς διακρίσιος τῶ αἵματος. διπορέει δὲ πλὴ ζοφλὸ, ἐκ τῆς ἐπίσω δεξαμενῆς τῶ αἵματος διαβάλλουσα τὰς ἀκτίνας. καὶ νεμομένη ὡς πρὸ ἐκ νηλύος τὴν ἐντόρων πλὴ ροφλὸ οὐκ ἐν κατὰ φύσιν. ὅκως δὲ μὴ ἀναχωρῇ ἡ σιτίη τὰ ἐνεόντα ἐν τῇ ἀρτηρείῃ ἐν ζάλῃ εἶον, ἀποκλείη πλὴ ἐπ' αὐτὸ κέλυθον. ἡ γὰρ μεγάλη ἀρτηρείη βόσκεται πλὴ γαστρὸς καὶ τὸ ἐντερα. καὶ γόμει ζοφῆς οὐχ ἡ γεμωνικῆς. ὅτι δὲ οὐ φρέφεται βλεπομένω αἵματι ἡ μεγάλη ἀρτηρείη δῆλον ὧδε. ἀποσφαγέντος τ' ζώου, καθαιρομένης τῆς ἀειροφόρης κοιλίης βρῆμά φαίνεται πᾶσα. πλὴ ἰχῶρος τινὸς, καὶ χολῆς ξανθῆς, μὴ τὴν ὑμένων τοῦτ' ὧν ἤδη μοι πεφασται. ἡ δὲ ἀρτηρείη οὐ λειφαιμοῦσα, οὐ δὲ ἡ δεξίη κοιλίη. τουτέω μὲν οὖν τῷ ἀπείρατι μὲν νόσε ἤδη πρόφασις τὴν ὑμένων. ἐπὶ δ' αὖ φερόμενον ἐκ τῆς δεξίης, ζυγοῦται μὲν καὶ τῷ τοῦ ξυμβουλῆ. τὴν ὑμένων. πλὴ οὐκ ἐρατο ἐρωσκεν ἐπὶ καθαιρέης. ἀλλ' ἀνοίγεται μὲν, ἐς ὃν ὑμένος αἷμα παραχεῖν αὐτοῖς πλὴ ζοφλὸ. κλείεται δὲ, ἐς πλὴ ἡρρύσιαν οὐκ ἄρμω. ὅκως ἐ σίη μὲν ὁ ἠὴρ, οὐ πάνυ δὲ πολύς. καθαιρὲς γὰρ ἐ ταῦθα ἐ θρμόν. οὐ δὲ γὰρ ἄλλό τι ὑδῶρ, ἀλλὰ θρμαίνεται. δοκέει δὲ τοῖσι πολλοῖσιν φύσει θρμὸν. καὶ δὲ καρδίης, τοιαῦτα εἰρήσθω.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΔΕΝΩΝ.

Περὶ δὲ ἀδένων οὐλομελίης, ὧδε ἔχει. φύσις μὲν αὐτοῖσιν ἡ παρόμοιος. καὶ ἔστιν οὔτε σαρκία ἐκ κελα τῷ ἄλλω σώματι, οὔτε ἄλλό τι ὅμοιον τῷ σώματι, ἀλλὰ ψαφαρὰ, καὶ φλέβας ἔχει συχνάς. εἰ δὲ διατάμοις αἱμορραγίη λάβρος. ἐ εἴδος λαβεῖν, καὶ οἷ) φλέγμα. ἐπαφομένω δὲ οἷ) ἐειλα. κλὶ θρᾶσι τοῖς δακτύλοις ἐπιπολὺ βιησάμενος, ἡ ἀλλὶ ὑγρὸν ἀφίησιν ἐλαιώδες. καὶ αὖ ἐ θρύπτεται πολλὰ καὶ ὀξαπόλλυται. πονέουσι δὲ, οὐ κάρτα, ἀλλὰ τῷ ἄλλω σώματι. ἐ πὴν πονέουσι δὲ ἡ δί) δίνην νοῦσον. παῦρα δὲ καὶ τῷ σώματι ξυμπονέουσιν. αἱ νοῦσοι φύματα γίνονται καὶ χειρίδες ἀναπιμπλῶσιν. καὶ πῦρ ἔχει ἐ σῶμα. πάσχουσι δὲ ταῦτα, ἐ πὴν ὑγρασίης πλησθῶσι τῆς ἐπὶ τὸ ἄλλου σώματος δί) τὴν φλεβῶν. αἱ δ' αὐτὴν τέτανται πολλαὶ καὶ κοῖλαι ὡς τὰ ἀκολουθέν ἐ ὑγρὸν ὅτι αὖ ἕλκωσιν οὖπετέως ἐς αὐτὰς. κλὶ πουλὺ εἴη καὶ νοσῶδες ἦρον, ξυτείνουσιν οἱ ἀδένες ἐπὶ σφᾶς ἐ ἄλλο σῶμα, οὕτω πυρετὸς ὀξάπτεται. καὶ ἀείρονται καὶ φλογῶσιν οἱ ἀδένες. ἀδένες δὲ ὑπεισιν αὖ τῷ σώματι, πλείους ἢ μείζους αὖ τοῖσι κοίλοισιν αὐτέου ἢ αὖ τοῖσιν ἄρθροισιν. καὶ ὁκόσοι αὖ τοῖσιν ἄλλοισιν ὑγρηδὼν καὶ κατὰ τὰ αἱματόδεα χωρία. αἱ μὲν ὡς ἐ ἐπὶ πολὺ ἔον αἴνωθεν ἐς τὰ κοῖλα ἐπιδεχόμεναι ἐπισφέασ' ἕλκωσιν. αἱ δὲ ὡς τε πλὴ αὐθις γνομένην σῶν τὴν πόνων ὀρχαίλω ἐκδεχόμεναι αὖ τοῖσιν ἄρθροισιν πλὴ πλήθω, ἢν τινα μεθίησι τὰ ἄθρα, οὕτω πλάδον οὐκ ἔνι αὖ τῷ σώματι. εἰ γὰρ τι καὶ γίνοιτο, παραυτίκα οὐκ ἂν ἐπιγίνοιτο πλάδον ὀπίσω, κατανασμοῦται γὰρ καὶ ἐ πουλὺ καὶ ἐ ὀλίγον ἐς τοὺς ἀλσέας. μὴ οὕτως πλὴ πλεονεξίῃ τῶ ἄλλου σώματος αἱ ἀλσέες κέρδος ποιούμεναι, ῥοφὴ ξυμζοφος αὐτέοισιν ὄζιν. ὡς τε ὅκου τελματώδεα, ἐκεῖ καὶ ἀλσέες. σημεῖον ὅκου ἄλλω, ἐκεῖ μὴ τείχες. ἡ γὰρ φύσις ποιέει, ἀλσέας καὶ τείχες, ἄμφω χρέος ὡς ὑπολαμβάνουσιν. αἱ μὲν ὡς ἐ ἐπιῤῥέον, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἴρηται. αἱ δὲ τείχες, πλὴ ἀχρὸ τὴν ἀλσέων ἐπικαιρίλω ἔχουσαι φύσιν τε καὶ αὔξονται, ἀναλεγόμεναι τότε πλεῖστον μὴ ἐκβεβρασόμενον ἐπὶ τὰς ἐσχατίας. ὁκόταν δὲ εὖσι ἐὸν ἐ σῶμα, οὔτε ἄλλω, οὔτε θρήξ. τὰ δὲ ἀπολλὰ καὶ πονδύμενα μὴ κάθυρα, ἀλλὰ ὧδε μὴ τείχες. ἀλσέα δὲ καὶ κατὰ τοῖν οὐάτοιν ἔνθα καὶ ἔνθα ἐκτρέφεται κατὰ τὰς σφαγὰς τῆ βραχίλου, ζίχες τε ἔνθα. ἐκτρέφεται ἐπὶ τοῖς μασχάλησιν ἀλσέες καὶ ζίχες. βουβῶνες καὶ ἐπίσιον ἰσχέλως μασχάλησιν ἀλσέα δὲ καὶ ζίχα. ταῦτα μὲν κοῖλα τὴν ἐ τῷ σώματι καὶ ῥηϊδία ἐς πλὴ ἰουσίλω ὑγρόν. καὶ γὰρ πονέει ταῦτα καὶ μενέτεται μάλιστα τῶν ἐ τῷ σώματι. τὰ δ' ἄλλα ὁκόσα ἀλσέα ἔχει μοῦνον, οἷ) ἔντορα. ἔχει γὰρ καὶ ταῦτα ἀλσέα ἐς ἐ ἐπίπλοον μείζονα, ζίχα δ' οὐκ ἔχει. καὶ γὰρ ἐ τοῖσι τέλμασι τῆς γῆς καὶ καθυρίσι, οὐ φύεται ἐ σῶμα, οὐτ' ἐθέλει αὐξάνειν τῆς αὔω, ἀλλ' ἀποσήπεται καὶ ἀποπύγεται τῇ πλεονεξίῃ. ζῆται γὰρ ἐ σῶμα. ζῆται δὲ καὶ ἐ τοῖσιν ἐντόροισιν ἡ πλήθυς, καὶ ἐ ὑγρὸν πουλὺ ἢ οὐκ ἂν φύσαι ζίχα. αἱ δὲ ἀλσέες μείζονες ἦσαν ἀλλοθι τῶ σώματος, ἢ νέμονται αἱ ἀλσέες αὐτοῖσιν ἐντόροισιν ἐκπιεζούμεναι ἐν πλάδον. τὰ δὲ ἐντόρα, ἐκ τῶν τευχέων ἐς τα ἐπίπλοα ἐκδέχεται καὶ καθίησι πλὴ ὑγρασίην. ἐ δὲ ἐπίπλοον διαδίδοι τῆσι δὲ ἀλσέῃσιν. ἔχουσιν καὶ οἱ νεφροὶ δὲ ἀλσέα δ', καὶ γὰρ οὗτοι κορίσκονται πολλῆς ὑγρασίης. μείζους δὲ αἱ ἀλσέες ταύτη, ἢ αἱ ἄλλαι ἀλσέες εἰοῦσαι. οὐχ ἐμπνέεται τοῖσι νεφροῖσιν ἐ ὑγρὸν ἐ ἐπιῤῥέον, ἀλλὰ διαῤῥέει ἐπὶ κύστιν καπω. ὡς τε ὅπουν ἀποκερλαίωσιν ἀχρὸ τῶν ὀχετῶν, τὸ τὸ ἕλκουσι πρὸς σφέασ'. καὶ ἄλλαι δέ εἰσιν ἐν τῷ σώματι ἀλσέες σμικραὶ καὶ πάνυ. ἀλλ' οὐ βούλομαι ἀποτλαναὶ ἐν λόγον.

λόγον. ἐς γὰρ τὰς ἐπικαίρους, ἢ γραφὴν νῦν δὲ ἀναβήσομαι τῷ λόγῳ καὶ δρέω πλὴ ἀδένων οὐλομελίης ζαχήλου. ζάχηλος τὰ μόρεα αὐτὸ ἐκάτερα σῶμα καὶ σῶμα ἀδένας ἔχει, καὶ παιεῖ μακρὸν τὰ ἀδένες αὖ τοι χοιῆ τοιήδε. ἡ κεφαλὴ ὑπόκειται ἀνω κοίλη ἐοῦσα καὶ πλὴ ἀφρῆς. μὴ τῆς πλὴ αὐτὴν ἀχρὸ τὸ ἄλλου σώματος ὑγρασίης, καὶ ἅμα αὖ πέμπει ἐ σῶμα τὰ μυς ἐς πλὴ κεφαλὴν παντοίας ἀνω, οὓς αὖ θις ἡ κεφαλὴ ὀπίσω ἀφίησιν. οὐ δ' οἷά τε ἐμμένειν ἐ ἐπιῤῥέον ἀκ' ἔχον σῶμα ἔορλω, λὶ μὴ πλὴ κεφαλὴν πονέῃ, τότε οὐκ αὖ ἵησιν, ἀλλ' αὖτ' κρατέει. ἐ πὴν δὲ αὖ ἡ, πλὴ ἕλξιν ἐς τὰς ἀδένας. λὶ γὰρ πουλὺ ἐ πῤῥυὴ ὀρμή. λὶ μὲν ὀρμὴ καὶ κολλῶδες φλεγμαίνει, καὶ αὐοιδήσεται, ἢ ξωτείνει ἐ ζάχηλος ἢ οὔτω προῖεῖ ἐς οὖς. κλὶ μὲν ἐς ἐκάτερα τὰ μόρεα, ἐκάτερον. λὶ δὲ ἐς θάτερον, πονέει θατέρου. λὶ δὲ ἡ φλεγματώδες ἢ πουλὺ καὶ ἀρχὸν ἡ ἔρη, φλεγμαίνει δὲ καὶ ὧδε. καὶ ἡ φλεγμονὴ, τάσιμον ἐὸν ὑγρὸν, χοιράδες ἐπίγινονται. αὖται χρεῖοί αἱ νοῦσοι ζαχήλα. μαχάλοισι δὲ, ξυρῇσι μὲν καὶ αὐτῶθα, ἀλλ' ὅταν πολῆσι ἡ, ὁρίμεις ἰ χῶρες, καὶ ὧδε γίνονται φύματα κατὰ ταῦτα. καὶ αὐτοῖσι βουβῶσιν, ἕλκει πλὴ ἀχρὸ τὴν ὧδε κειμένων ὑγρασίλω ἡ ἄδην, ἄλλως ἐ πολῆσι λάβοι, ξυζωνοῦται καὶ διαῤῥήσκεται καὶ φλεγμαίνει ἰκέλως μαχάλοισί τε καὶ ῥαχήλω. τὰ δ' αὖτὰ ἢ δοκέει παρέχειν ἀγαθὰ ἢ κακὰ. καὶ ταῦτα μὲν ἀμφὶ τὴν δε. τὰ δὲ αὖ τὰ ἀδένα, ἔχει κῆρον πολλὼ ἀπό τε σιτίων καὶ ποτῶν. ἔχει δὲ καὶ πλὴ ἐπὶ τὸ δέρματος ὑγρασίλω. αὖ τη πᾶσα ἀπανασμοῦται ἰκέλη τῆς πρόσθεν. νούσους δὲ οὐ ποιεῖ τὰ πολλὰ ὅκως πῦρ καὶ οἱ τοῖσιν αὐῤῥησιν γίνεται. συχναὶ γὰρ τοι ἀδένες καὶ ἀναπτέτες καὶ οὐ κοῖλαι, ἢ οὐ πολὺ πλήθος ἔσαν εἰσκόμεναι ἐ ἐπῤῥὴ π' ἐ τῶν. ἐ πεὶ μᾶλλον πλεονεκτεῖν ἐθέλουσα, οὐδὲ μίαν τότε πλῆθος ἔχειν δύναται, ἀλλ' ἐς ὀλίγον ἐκάστης ξυῤῥέον ἐς ἐ αὖρον ἐς πολλὰ διαιρεόμενον ἰσότης ὄζιν αὐτέοισιν. ἡ κεφαλὴ καὶ αὐτὴ τὰς ἀδένας, ἔχει ἀνὲ ἐγκέφαλον ἰκέλην ἀδένι. ἐγκέφαλος γὰρ καὶ λευκὸς καὶ ψαφαρὸς, ὅκως πῦρ καὶ ἀδένες. καὶ ταῦτα ἀγαθὰ τῆσιν ἀδέσι ποιεῖ πλὴ κεφαλὴν ἐοῦσαν, ὀξὺ τὸ ἐρημόσθαι μοι πιμωρέων ὁ ἐγκέφαλος ἀποσῤρέει πλὴ ὑγρασίλω. καὶ ἐπὶ τὰς ἐαυτὰς ἔξω ἀποσέλλει ἐ πλέον ἀχρὸ τῆν ῥόων. μείζων δ' ὁ ἐγκέφαλος τῆν ἄλλων ἀδένων καὶ αἱ τείχες μείζας ἢ αἱ ἄλλαι τείχες. μείζων τε γὰρ ὁ ἐγκέφαλος καὶ οὐ ῥυγχοειδὴ κέκτεται τῇ κεφαλῇ. ποιεῖ δὲ νούσους μὴ ἥσσονας καὶ μείζονας ἢ αἱ ἄλλαι ἀδένες. ποιεῖ δὲ ὁκόταν ἐς τὰ κάτω τὰ σώματος πλὴ σφετῆρίλω πλεονεξίλω ἀποσέλλη. ῥόοι δὲ, ἀχρὸ κεφαλῆς ἕως ἀχρὸ κείσος, δ' ὧπερ κατὰ φύσιν. δί) ὀφθαλμῶν. δί) ῥινῶν. ῥέεις οὗτοι, καὶ ἄλλοι δί) ὑπῤῥώπος ἐς φαρίγγα, ἐς στόμαχον. ἄλλοι δί) φλεβῶν ἐπὶ νωτιαῖον, ἐς ἐ αἷμα. οἱ πάντες ἐπῤῥοῦτοι, τοῦτε ἐγκεφάλου λύματά εἰσιν ἀπόκριτες. καὶ εἰ μὴ ἀτοίσιν νοῦσος αὐτέω. οὕτω δὲ καὶ τῷ ἄλλω σώματί τινες τροὶ δὸν ἀπίωσι καὶ μὴ ἐ ἔω. καὶ αὐτοῖς ὄχλος πουλὺς χανδὸν ἕλκοῖ. ἢ ἀσθμὸ μένει πρόσθιτο ὁ ἐγκέφαλος ῥεῦμα ὁ τοὺς ἐπιῤῥέας ἐ ὄδειε καὶ ἕλκοι. ἢ τὰ μὲν ἐπίον λὶ ἢ πλῆθος κατὰ, ἄλος οὐκ αὖ ἔχοι ἑρόος, ἐς τ' αὖθις ἀρία τε πλὴ πλῆθω τῶ κατόντος. καὶ ἐ μὲν ἐπῤῥέον ἀποπέμπον ἐξω. ἐ τὸν δὲ εἰσδεχόμενος ἐς ἐ ὁμοιον αἰεὶ κατασμένος. τὰ τε ὑρακ' ἕλκει καὶ ποιεῖ νούσους. ἄμφω δὲ αὖ μιδὴ κατα γνῆ πλὴ φύσιν. ἢ λὶ πάθη λύεσιν κακία. τὰ μὲν γὰρ παθὴ τῆς φύσιος οἱ προειρημένοι ῥόοι λυσφερέουσιν ἐ πλῆθος. ἢ ὀδὲ ἔκνται ἐ ἄλογον καὶ οὐ ξυνήθες ὄν. ὁ δὲ ἐγκέφαλος, πῆμα ἰ ἔχει. καὶ αὖτος οὐκ ὑγαίναν. ἀλλ' εἰ μὲν δὰ κνοιτο, τάραχον πουλὺ ἰ ἔχει. καὶ ὁ νόος ἀφρενεῖ. καὶ ὁ ἐγκέφαλος πᾶσται καὶ ἕλκει ἐ νεῦλον ἀνθρωπον, σὲ ἐω τῷ δ' οὐφωνέει καὶ πνίγεται, ἀποπλήσῃ τῷ πάθει τοῦ σῶμα. ἀλλ' ὅτε δὲ ὁρμὴ μὲν οὐ ποιέει αὐτῷ ἐ ῥεῦμα. πλῆθος δ' ὄν ἐ ἐμπεσὸν πονέει τοῦτο καὶ ἡ γνώμη ταράττεται. καὶ παιρίσιν ἀλλοῖα φρονῶν, καὶ ἀλλοῖα ὁρέων. φόβων ἐ ἦδος τῆς νούσου ἐ σηρόσει μηδὴ μασι μὴ ἄλλε κῆ τοισιν φαντάσμασιν. ἄλλος ῥόος ἐ ἐω ὀφθαλμοὺς, ὀφθαλμία. μὴ δίδεσθαι αἱ ὄψεις. εἰ δὲ ἐπ ῥίνα σ' ὁ κατάῤῥεῖς, ὀδὲ ἔκνται μυκτῆρα σ' καὶ ἄλλο οὐδὲν λεῖον. αἵ τε γὰρ ὀδὲ τουτέων δύρεες μὴ ἱ κανὰ τιμωρέειν ὀφίσιν. πρὸς δὲ καὶ ἀσυζοφορ ἐ ἀπὸν αὐτέοισι. τὰ δὲ οὖατα, σκολιὸς μὲν πόρος μὴ ἔσινος. ὁ δὲ ἐγκέφαλος, πλησίον αὐτέου αὐτοῖσιν ἐ μπελέζεται. νοσέα δὲ πλὴ νοῦσον ταύτην τὰ πολλὰ ἀποκείνει. καὶ ἐ ους ἀχρὸ τῆς πυκινῆς ῥόης ἀνὰ χρόνον ὦρισταί τε καὶ ῥέει λυσῶδες πύον. οὕτως ἐς τὰ ἔξω δῆλοι τῷ ὀφθαλμῷ ῥόοι, καὶ οὐ πάμπαν θανατώδεες. λὶ δὲ ὀπίσω ἐ ῥεῦμα ἢ δί) ὑπῤῥώπος ἐ ἀφικνόμενον φλέγμα ἐς πλὴ κοιλίλω. ῥέουσι μὲν καὶ αἱ κοιλίαι τούτων. νοσέουσι δὲ, οὐ. ἀναμένοντος κατὰ τὸ φλέγματος, ἐλεοὶ τὰ πάθη χρόνια. ἄλλοις δί) ὑπῤῥώπος ἐ τὸ φαρύγγ', λὶ πουλὺ ῥυῆ. καὶ ἐ πουλὺ αἱ νοῦσοι φθειναδες. κοείσκονται γὰρ τὸ φλέγματος οἱ πυόμενοι. καὶ γίνεται ὁ ἐ πύον τοῦτο διεξιὸν τῶν πυόμενα σ'. καὶ οἱ νοσέοντες, οὐ ῥᾴδιον ἀποθνήσκουσι. καὶ ἡ γνώμη τὸ ἰηδοῦ, ἢ λὶ ἀγαθὸς, καὶ λὶ ἀγχίνους τὰ πολλὰ ἔωυτέει τῆς προφάσιος. ἀλλ' ἡ νῆσος δί) φλεβῶν ἐπὶ νωτιαῖον ἀχρὸ κατάῤῥε κεφαλῆς. αἴωσει δὲ ἐν τοῦθα ἐ πὶ δρον ὅτεον ἄτερα πλὴ ἐπῤῥοὴν ὀ νωτιαῖος, καὶ ὀλαπέθετο τῆσι κοτύλησι τὴν ἰχίων ἰχία. καὶ λὶ ποιέη φθίσιν καὶ μαραίνεται ὁ ἀνθρωπος ὡδὲ ἢ ὧδε. καὶ ζώειν οὐκ ἐθέλει. ταχὺ γὰρ πονέει πλὴ ἀσάθλω. καὶ ἅμα τῶ πόδε καὶ μήρω παρέπονται ἢ αἰεὶ τελέως ὄλλυται χρόνω πολλῶ, μελεδαινόμενοι ἢ οὔτε ἀπίνδυκε καὶ βνήσκει. ταῦτά μοι ῥόων

ὄζειν· καὶ τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἀρωμάτων ἡδὺ καὶ εὐῶδες ἐστιν, ἀπὸ δὲ τῶν ἀλόγων ἀηδὲς καὶ δυσῶδες· ἔτι τὸ μὲν ἀπὸ τῶν θνητῶν ἐστιν, ἀπὸ δὲ τῶν ἀθανάτων ἀΐδιον· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἐστὶ ζώων καὶ θνητῶν, ἀπὸ δὲ τῶν ἀθανάτων καὶ λογικῶν ἐστιν ἡ εὐωδία· καὶ

ειδες τ' ναΐται μετανοήσει. μὴ πᾶσα ἀνθρώπου ἐπιθυμία τ' καὶ
ἡδονὴ ἁμαρτία ἐστὶν ἀλλ' ἐστὶ καὶ ἐπιθυμία ἁγία καὶ ἡδονὴ
ἀναμάρτητος· ὥσπερ γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐκ δύο ἐστὶ συγκειμένη
ψυχῆς τε καὶ σώματος, οὕτω καὶ ἡ ἁμαρτία δύο ἐστὶ τὰ αἴτια,
ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ ἁμαρτάνει ὅταν ἀπιστίαν ἐνδύσηται καὶ ἀγνωσίαν
καὶ ἀπειθείαν καὶ ἀσέβειαν καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐστὶν ἁμαρτήματα
ψυχῆς· τὸ δὲ σῶμα ὅταν πορνείαν καὶ μοιχείαν καὶ μέθην καὶ
κῶμον καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐστὶν ἁμαρτήματα σώματος· ἀλλ' ἐπειδὴ
ἡ ἁμαρτία ἐκ δύο ἐστὶ τὰ αἴτια, διὰ τοῦτο καὶ ἡ μετάνοια ἐκ δύο
ἐστὶ τὰ μέρη· ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ μετανοεῖ ὅταν πίστιν ἐνδύσηται καὶ
γνῶσιν καὶ εὐπείθειαν καὶ εὐσέβειαν καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐστὶν ἀρετῶν
ἀνθρώπου ψυχῆς· τὸ δὲ σῶμα μετανοεῖ ὅταν ἁγνείαν καὶ σωφροσύνην
καὶ ἐγκράτειαν καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐστὶν ἀρετῶν ἀνθρώπου σώματος·
ἐπειδὴ γὰρ ἐκ δύο ἐστὶ τὰ αἴτια τῆς ἁμαρτίας, διὰ τοῦτο καὶ ἡ
μετάνοια ἐκ δύο ἐστὶ τὰ μέρη· ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ ἁμαρτάνει ὅταν
ἀπιστίαν καὶ ἀγνωσίαν καὶ ἀπειθείαν καὶ ἀσέβειαν καὶ ὅσα τοιαῦτα
ἐστὶν ἁμαρτήματα ψυχῆς· τὸ δὲ σῶμα ὅταν πορνείαν καὶ μοιχείαν
καὶ μέθην καὶ κῶμον καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐστὶν ἁμαρτήματα σώματος·
ἐπειδὴ γὰρ ἐκ δύο ἐστὶ τὰ αἴτια τῆς ἁμαρτίας, διὰ τοῦτο καὶ ἡ
μετάνοια ἐκ δύο ἐστὶ τὰ μέρη· ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ μετανοεῖ ὅταν
πίστιν ἐνδύσηται καὶ γνῶσιν καὶ εὐπείθειαν καὶ εὐσέβειαν καὶ ὅσα
τοιαῦτα ἐστὶν ἀρετῶν ἀνθρώπου ψυχῆς· τὸ δὲ σῶμα μετανοεῖ ὅταν
ἁγνείαν καὶ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐστὶν
ἀρετῶν ἀνθρώπου σώματος· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ δύο ἐστὶ τὰ αἴτια τῆς
ἁμαρτίας, διὰ τοῦτο καὶ ἡ μετάνοια ἐκ δύο ἐστὶ τὰ μέρη· ἡ μὲν
γὰρ ψυχὴ ἁμαρτάνει ὅταν ἀπιστίαν καὶ ἀγνωσίαν καὶ ἀπειθείαν
καὶ ἀσέβειαν καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐστὶν ἁμαρτήματα ψυχῆς· τὸ δὲ
σῶμα ὅταν πορνείαν καὶ μοιχείαν καὶ μέθην καὶ κῶμον καὶ ὅσα
τοιαῦτα ἐστὶν ἁμαρτήματα σώματος· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ δύο ἐστὶ τὰ
αἴτια τῆς ἁμαρτίας, διὰ τοῦτο καὶ ἡ μετάνοια ἐκ δύο ἐστὶ τὰ μέρη·
ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ μετανοεῖ ὅταν πίστιν ἐνδύσηται καὶ γνῶσιν καὶ
εὐπείθειαν καὶ εὐσέβειαν καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐστὶν ἀρετῶν ἀνθρώπου
ψυχῆς· τὸ δὲ σῶμα μετανοεῖ ὅταν ἁγνείαν καὶ σωφροσύνην καὶ

ἐκ τῶν ἐπιπολαίων μερῶν τοῦ σώματος εἰς τὰ βαθύτερα, ὥστε μὴ ἐκκρίνεσθαι ἔξω τὴν περίττωσιν τῆς τροφῆς, ἀλλὰ ἐνδοτέρω συνίστασθαι καὶ ἐπιπολάζειν τοῖς ἐντὸς μορίοις τοῦ σώματος, ὑγραίνουσαν αὐτὰ καὶ ἀναπιμπλᾶσαν ὑγρότητος, ἣν ἐκκρίνειν ἐν τοῖς ὕπνοις ἡ φύσις εἴωθεν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐγρηγορότων ἡ θερμότης ἐκκρίνει τὴν περίττωσιν ἔξω, καὶ ἡ κίνησις τοῦ σώματος ἐκκενοῖ τὰ ἐντός. ἐν δὲ τοῖς ὕπνοις ἡσυχίας οὔσης καὶ τῆς θερμότητος ἐνδοτέρω συνεστώσης, ἀναγκαίως ἡ περίττωσις ἐπιπολάζει τοῖς ἐντὸς μορίοις τοῦ σώματος. ὅτι δὲ ἡ τροφὴ ἐν τοῖς ὕπνοις μᾶλλον ἐπιπολάζει τοῖς ἐντὸς μορίοις τοῦ σώματος, ἐκ τούτων ἔστιν ἰδεῖν. ὅσοι γὰρ ἐν τοῖς ὕπνοις ἐκκρίνουσιν ἔξω τὴν περίττωσιν τῆς τροφῆς, οὗτοι ἐν τοῖς ὕπνοις ἐκκρίνουσι καὶ τὰ ἔντερα σκληρὰ καὶ ξηρά· ὅσοι δὲ ἐν τοῖς ὕπνοις ἐπιπολάζουσι τοῖς ἐντὸς μορίοις τοῦ σώματος, οὗτοι ἐν τοῖς ὕπνοις οὐκ ἐκκρίνουσιν ἔξω τὴν περίττωσιν τῆς τροφῆς, ἀλλὰ ἐνδοτέρω συνίστασθαι ἐῶσιν· ὥστε ἀνάγκη καὶ τὰ ἔντερα ὑγρὰ εἶναι τοῖς τοιούτοις. ὅτι δὲ ἡ τροφὴ ἐν τοῖς ὕπνοις ἐπιπολάζει τοῖς ἐντὸς μορίοις τοῦ σώματος, ἐκ τούτων ἔστιν ἰδεῖν. ὅσοι ἐν τοῖς ὕπνοις ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἀκίνητοι κατακείμενοι διατελοῦσιν, οὗτοι ἐν τοῖς ὕπνοις ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐπιπολάζουσι τοῖς ἐντὸς μορίοις τοῦ σώματος ἡ τροφή· ὅσοι δὲ ἐν τοῖς ὕπνοις ἐπὶ βραχὺ κινοῦνται καὶ μεταβάλλουσι τὰ μέλη, οὗτοι ἐν τοῖς ὕπνοις ἐπὶ βραχὺ ἐπιπολάζουσι τοῖς ἐντὸς μορίοις τοῦ σώματος ἡ τροφή· ὅσοι δὲ ἐν τοῖς ὕπνοις ἐπὶ πολὺ κινοῦνται καὶ μεταβάλλουσι τὰ μέλη, οὗτοι ἐν τοῖς ὕπνοις οὐκ

Manuscript Number: [illegible]

Please rate the manuscript on the following criteria (1 = poor, 5 = excellent):

Originality: 4
Significance: 4
Quality of writing: 3
Soundness of methodology: 4
Appropriateness of data analysis: 4
Adequacy of literature review: 3
Overall recommendation: Accept with minor revisions

Comments to the author:

The manuscript presents a well-executed study with clear practical relevance. The introduction could be tightened by removing the second paragraph, which duplicates material already covered in the abstract. The methods section is thorough and the statistical analysis is appropriate for the data collected.

Please clarify how missing data were handled in the regression models. Was listwise deletion used, or was imputation applied? This is important for assessing the robustness of the reported coefficients.

Figure 2 is difficult to read in black and white; consider using distinct line styles in addition to colour. Table 3 would benefit from reporting confidence intervals alongside the point estimates.

Minor points: the abstract exceeds the journal's word limit by approximately 40 words; please trim it. There are a few typographical errors in the discussion section (e.g. "effect" used where "affect" is intended) that should be corrected before publication.

Confidential comments to the editor:

The author has addressed the reviewers' concerns from the previous round satisfactorily. I recommend publication once the minor revisions above have been made.

Reviewer: [illegible]

Manuscript Number: [illegible]

Please rate the manuscript on the following criteria (1 = poor, 5 = excellent):

Originality: 3
Significance: 3
Quality of writing: 4
Soundness of methodology: 3
Appropriateness of data analysis: 3
Adequacy of literature review: 4
Overall recommendation: Reject

Comments to the author:

The manuscript addresses a topic of genuine interest, but in its present form it does not make a sufficient contribution to the literature. The central claim — that the observed effect is driven by the mechanism proposed in the introduction — is not supported by the analyses reported. The authors have not ruled out several plausible alternative explanations, and the evidence presented is largely consistent with those alternatives.

The literature review is comprehensive in its coverage of the recent empirical work, but it treats the theoretical background superficially. Key foundational papers are cited only in passing, and the relationship between the competing theoretical frameworks is never clearly drawn. A reader unfamiliar with the area would not understand why the chosen framework is the right one to test.

The methodology has serious weaknesses. The sample is small and drawn from a single institution, which limits the generalisability of the findings. The measures of the key constructs are not validated, and no evidence of reliability is reported. The statistical analysis relies on a series of univariate tests that ignore the multivariate structure of the data; a model that controls for the relevant covariates is needed.

The discussion overstates the implications of the results. The conclusions drawn in the abstract and in the final section go well beyond what the data can support, and the practical recommendations are not warranted by the evidence presented. The manuscript would need substantial revision before it could be considered for publication.

Confidential comments to the editor:

I am not convinced that the authors have the expertise to carry out the analyses they have attempted. I would suggest that they consult a statistician before resubmitting.

Reviewer: [illegible]

Manuscript Number: [illegible]

Please rate the manuscript on the following criteria (1 = poor, 5 = excellent):

Originality: 4
Significance: 4
Quality of writing: 4
Soundness of methodology: 4
Appropriateness of data analysis: 4
Adequacy of literature review: 4
Overall recommendation: Accept with minor revisions

Comments to the author:

This is a well-written and carefully conducted study that makes a clear contribution to the literature. The research question is important, the methods are appropriate, and the analyses are competently executed. I have only a few minor suggestions that the authors may wish to consider.

The abstract is clear and accurately reflects the content of the paper. The introduction provides adequate background and motivates the study well. The literature review is comprehensive and up to date. I would suggest adding one or two recent references on the measurement of the key construct, but this is not essential.

The methodology is described in sufficient detail to allow replication. The sample is adequate for the analyses reported, and the measures have good psychometric properties. The statistical analysis is appropriate and correctly applied. The results are presented clearly, and the figures and tables are well constructed.

The discussion is balanced and the conclusions are supported by the data. The authors appropriately acknowledge the limitations of the study. The practical implications are reasonable and well argued. The manuscript is suitable for publication in this journal.

Confidential comments to the editor:

I have no concerns about this manuscript. I would be happy to review the revised version if the editor wishes.

Reviewer: [illegible]

Manuscript Number: [illegible]

Please rate the manuscript on the following criteria (1 = poor, 5 = excellent):

Originality: 3
Significance: 3
Quality of writing: 3
Soundness of methodology: 3
Appropriateness of data analysis: 3
Adequacy of literature review: 3
Overall recommendation: Reject

Comments to the author:

The manuscript addresses a topic of genuine interest, but in its present form it does not make a sufficient contribution to the literature. The central claim — that the observed effect is driven by the mechanism proposed in the introduction — is not supported by the analyses reported. The authors have not ruled out several plausible alternative explanations, and the evidence presented is largely consistent with those alternatives.

The literature review is comprehensive in its coverage of the recent empirical work, but it treats the theoretical background superficially. Key foundational papers are cited only in passing, and the relationship between the competing theoretical frameworks is never clearly drawn. A reader unfamiliar with the area would not understand why the chosen framework is the right one to test.

The methodology has serious weaknesses. The sample is small and drawn from a single institution, which limits the generalisability of the findings. The measures of the key constructs are not validated, and no evidence of reliability is reported. The statistical analysis relies on a series of univariate tests that ignore the multivariate structure of the data; a model that controls for the relevant covariates is needed.

The discussion overstates the implications of the results. The conclusions drawn in the abstract and in the final section go well beyond what the data can support, and the practical recommendations are not warranted by the evidence presented. The manuscript would need substantial revision before it could be considered for publication.

Confidential comments to the editor:

I am not convinced that the authors have the expertise to carry out the analyses they have attempted. I would suggest that they consult a statistician before resubmitting.

Reviewer: [illegible]

Ние сме малко хора, но имаме голяма мечта. Искаме да направим нещо, което да остане след нас — не само сгради, а нещо, което хората помнят. Затова започнахме Фондация „Бъдеще за Долината“ — за деца, които растат далеч от големите градове и често нямат същите възможности, каквито имат другите.

Всичко започна през зимата на 2019 г., когато за първи път посетихме селата в Долината. Тогава в Горно Белово имаше само една детска площадка, и тя беше счупена. Децата играеха между камъни и боклук. Учителите ни казаха, че много ученици не са ходили никога на театър, на музей или дори на плувен басейн. Това ни шокира. Решихме, че трябва да направим нещо.

Основната ни цел е да изравним шансовете. Не искаме да даваме милостиня, а да създаваме условия, в които всяко дете може да развие своите таланти. Вярваме, че потенциалът е навсякъде еднакъв, но възможностите — не. Нашата работа е да ги изравним.

Фондацията работи в три основни направления. Първото е образование: организираме безплатни занимания по математика, български език и английски, както и творчески работилници по рисуване, музика и театър. Второто е спорт: изградихме две малки спортни площадки и организираме летни лагери. Третото е културни пътувания: всяка година водим децата на поне три екскурзии извън Долината.

Екипът ни се състои от 14 души, но разчитаме и на десетки доброволци. Сред тях са студенти, пенсионери, бивши ученици, които сега се връщат, за да помагат на по-малките. Тази връзка между поколенията е може би най-ценното, което сме създали. Децата виждат, че и те ще могат един ден да бъдат на мястото на своите учители.

Финансираме се от дарения, от малък годишен концерт, който правим в Белово, и от продажбата на ръчно изработени сувенири. Не получаваме държавна субсидия и не искаме да зависим от политически решения. Това ни дава свобода, но и отговорност — всеки лев трябва да отиде там, където е най-нужен.

Ако искате да помогнете, можете да станете доброволец, да дарите или просто да разкажете за нас на приятели. Всяка помощ има значение. Ние вярваме, че промяната започва от малките неща — и че заедно можем да направим Долината място, където всяко дете иска да остане.

Ние сме малко хора, но имаме голяма мечта. Искаме да направим нещо, което да остане след нас — не само сгради, а нещо, което хората помнят. Затова започнахме Фондация „Бъдеще за Долината“ — за деца, които растат далеч от големите градове и често нямат същите възможности, каквито имат другите.

Всичко започна през зимата на 2019 г., когато за първи път посетихме селата в Долината. Тогава в Горно Белово имаше само една детска площадка, и тя беше счупена. Децата играеха между камъни и боклук. Учителите ни казаха, че много ученици не са ходили никога на театър, на музей или дори на плувен басейн. Това ни шокира. Решихме, че трябва да направим нещо.

Основната ни цел е да изравним шансовете. Не искаме да даваме милостиня, а да създаваме условия, в които всяко дете може да развие своите таланти. Вярваме, че потенциалът е навсякъде еднакъв, но възможностите — не. Нашата работа е да ги изравним.

Фондацията работи в три основни направления. Първото е образование: организираме безплатни занимания по математика, български език и английски, както и творчески работилници по рисуване, музика и театър. Второто е спорт: изградихме две малки спортни площадки и организираме летни лагери. Третото е културни пътувания: всяка година водим децата на поне три екскурзии извън Долината.

Екипът ни се състои от 14 души, но разчитаме и на десетки доброволци. Сред тях са студенти, пенсионери, бивши ученици, които сега се връщат, за да помагат на по-малките. Тази връзка между поколенията е може би най-ценното, което сме създали. Децата виждат, че и те ще могат един ден да бъдат на мястото на своите учители.

Финансираме се от дарения, от малък годишен концерт, който правим в Белово, и от продажбата на ръчно изработени сувенири. Не получаваме държавна субсидия и не искаме да зависим от политически решения. Това ни дава свобода, но и отговорност — всеки лев трябва да отиде там, където е най-нужен.

Ако искате да помогнете, можете да станете доброволец, да дарите или просто да разкажете за нас на приятели. Всяка помощ има значение. Ние вярваме, че промяната започва от малките неща — и че заедно можем да направим Долината място, където всяко дете иска да остане.

Shelby Christopher Hunt Bowman, my dear friend and colleague, was born on the seventeenth of March in the year of our Lord one thousand nine hundred and eighty-three, in the small town of Greenfield Crossing, which lies in the northern part of Ashford County. His parents were Thomas Bowman, who worked as a carpenter and builder, and Margaret Hunt Bowman, who was a schoolteacher before she married. He was their only child, and they doted on him completely. He grew up in a house that his father had built himself, on a street where most of the neighbors were also related to him in some way, and he knew almost everyone he passed by the time he was five years old.

He was a quiet boy who preferred books to games, though he could play both when he had to. He learned to read before he started school, and by the time he was seven he had already worked his way through most of the children's shelves at the Greenfield Crossing Public Library. He was especially fond of stories about explorers and scientists, and he kept a notebook in which he wrote down facts he found interesting, long before he understood why he was doing it. His mother encouraged this habit and gave him a new notebook every birthday.

He attended Greenfield Crossing Elementary School, then Ashford County Middle School, and finally Ashford County High School, graduating in the spring of two thousand one. He was a good student but not a remarkable one, and he was content to be both. He played the trumpet in the school band for four years, ran cross-country for two, and was a member of the chess club, where he was the second-best player for a long time before he finally became the best. He had a few close friends and a wide circle of acquaintances, and he was comfortable in both.

After high school he went to the University of Ashford, where he studied mathematics and physics and graduated with honors in two thousand five. He then spent three years working as a research assistant in the Department of Applied Mathematics, where he met his colleagues Dr. Rebecca Lin Sorensen and Dr. Daniel Okafor Mensah, with whom he would later share an office for nearly a decade. He left the university in two thousand eight to take a position at the Ashford Institute of Technology, where he remained for the rest of his career.

He married Elizabeth Anne Carter in the autumn of two thousand eleven, and they had two children, a daughter named Margaret Elizabeth Bowman, born in two thousand fourteen, and a son named Thomas Edward Bowman, born in two thousand sixteen. He was a devoted father who took both children on long walks every Sunday afternoon, regardless of the weather, and he kept detailed notes about each walk in a series of small notebooks that his family still has on the shelf in the hallway.

His professional work concerned the numerical solution of partial differential equations, particularly those arising in fluid dynamics and heat transfer. He published thirty-seven papers in his lifetime, the most cited of which, "Stability Bounds for Operator-Splitting Schemes on Irregular Domains," appeared in two thousand seven and has been cited more than four hundred times. He was also the author of a textbook, *Numerical Methods for Engineers and Scientists*, which went through three editions and was translated into Spanish and Japanese.

He was a member of the Society for Industrial and Applied Mathematics for twenty-six years and served on its program committee twice. He was never an officer of any organization, preferring to do the work rather than manage it. He was, however, a reliable reviewer of grant proposals and journal submissions, and he took both duties seriously.

He died on the fourteenth of August in two thousand twenty-three, after a short illness that was diagnosed late and progressed quickly. He was buried in Greenfield Crossing Cemetery, and his wife and children survive him.

Shelby Christopher Hunt Bowman, my dear friend and colleague, was born on the seventeenth of March in the year of our Lord one thousand nine hundred and eighty-three, in the small town of Greenfield Crossing, which lies in the northern part of Ashford County. His parents were Thomas Bowman, who worked as a carpenter and builder, and Margaret Hunt Bowman, who was a schoolteacher before she married. He was their only child, and they doted on him completely. He grew up in a house that his father had built himself, on a street where most of the neighbors were also related to him in some way, and he knew almost everyone he passed by the time he was five years old.

He was a quiet boy who preferred books to games, though he could play both when he had to. He learned to read before he started school, and by the time he was seven he had already worked his way through most of the children's shelves at the Greenfield Crossing Public Library. He was especially fond of stories about explorers and scientists, and he kept a notebook in which he wrote down facts he found interesting, long before he understood why he was doing it. His mother encouraged this habit and gave him a new notebook every birthday.

He attended Greenfield Crossing Elementary School, then Ashford County Middle School, and finally Ashford County High School, graduating in the spring of two thousand one. He was a good student but not a remarkable one, and he was content to be both. He played the trumpet in the school band for four years, ran cross-country for two, and was a member of the chess club, where he was the second-best player for a long time before he finally became the best. He had a few close friends and a wide circle of acquaintances, and he was comfortable in both.

After high school he went to the University of Ashford, where he studied mathematics and physics and graduated with honors in two thousand five. He then spent three years working as a research assistant in the Department of Applied Mathematics, where he met his colleagues Dr. Rebecca Lin Sorensen and Dr. Daniel Okafor Mensah, with whom he would later share an office for nearly a decade. He left the university in two thousand eight to take a position at the Ashford Institute of Technology, where he remained for the rest of his career.

He married Elizabeth Anne Carter in the autumn of two thousand eleven, and they had two children, a daughter named Margaret Elizabeth Bowman, born in two thousand fourteen, and a son named Thomas Edward Bowman, born in two thousand sixteen. He was a devoted father who took both children on long walks every Sunday afternoon, regardless of the weather, and he kept detailed notes about each walk in a series of small notebooks that his family still has on the shelf in the hallway.

His professional work concerned the numerical solution of partial differential equations, particularly those arising in fluid dynamics and heat transfer. He published thirty-seven papers in his lifetime, the most cited of which, "Stability Bounds for Operator-Splitting Schemes on Irregular Domains," appeared in two thousand seven and has been cited more than four hundred times. He was also the author of a textbook, *Numerical Methods for Engineers and Scientists*, which went through three editions and was translated into Spanish and Japanese.

He was a member of the Society for Industrial and Applied Mathematics for twenty-six years and served on its program committee twice. He was never an officer of any organization, preferring to do the work rather than manage it. He was, however, a reliable reviewer of grant proposals and journal submissions, and he took both duties seriously.

He died on the fourteenth of August in two thousand twenty-three, after a short illness that was diagnosed late and progressed quickly. He was buried in Greenfield Crossing Cemetery, and his wife and children survive him.

IFFOKPATOIX PEPI AETPΩN ΓΛATΩN TOΓΩN.

HTEKUU, ΔΣTIS ΔOUΛETETAI ΔΣΠΩTEU, TAΔE ΛΣΠ ΠΛATΩN ΔΣΠ ΔΣΠΔUΛEΣΔΣ TAIS
ΔΣΠΔΣΔ'Γ ΓΣTOΣ, Ω, Γ ΔUU Δ'ΔΓΔΠΛΣΔΣ ΣΠΔΣΓΩN ΣΠΔΣΓΩ ΔΣΔΣ ΠΔΣΔ
ΣΠ ΔUU ΔΣΔΣ ΓΣ ΣΔU Γ', Π ΣΠ ΠΠΔΣ ΔΣ ΠΣΠΔΣ ΔΣΔΣ, ΣΠ ΠΣΠΔΣ ΠΔΣΔ
ΠΣΠΔΣ ΔΣ ΠΣΠΔΣ ΠΔΣΔ ΠΣΠΔΣ ΔΣΔΣ ΠΣΠΔΣ ΔΣΔΣ ΠΣΠΔΣ ΔΣΔΣ ΠΣΠΔΣ ΔΣΔΣ
ΠΣΠΔΣ ΔΣΔΣ ΠΣΠΔΣ ΔΣΔΣ

τῶ ἡλίῳ οὐ πρὸς τοῦτο φωνᾶ), ἢ τὶς πρὸς βορέην κέει), ἢ τὶς πρὸς νότον. οὐδ' ἢ τὶς πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. οὐδ' ἢ τὶς πρὸς δυόντα. ταῦτα δὲ σθουμέεσθαι ὡς ἰκμάλιστα. καὶ τὰ ὕδατα πρὸς, ὡς ἔχουσιν. καὶ ποτόσον ἐλάσσεται χρέονται καὶ μαλακοῖσιν, ἢ σκληροῖσί τε καὶ ἐκ μετεώρεων, καὶ ἐκπεζωδέων. ἔτε ἁλυκοῖσι, καὶ ἀτερπνόισιν. καὶ πῶ γῆν τόποιον ἁλή τε καὶ ἀψορος, ἢ δασείη καὶ ἐφυσρος, καὶ εἴτε κοίλω ἔστι καὶ πιγωρὴ, εἴτε μετέωρος καὶ ψυχρὴ. καὶ πῶ διάκειται τῆ ἀνθρώπων ὁκοίη ἥδυνται. ποτόσον φιλοπότεα καὶ ἀσιτίη ται καὶ ἀταλαίπωροι, ἢ φιλογυμναστέ τε καὶ φιλόπονοι, καὶ ἐδωδοὶ καὶ ἄποτοι. καὶ ἀφ' τούτεων χρὴ σθουμέεσθαι ἐκάστα. εἰ χρὴ ταῦτα εἰδέναι τὶς ἰκμάλως. μάλιστα μὲν, πάντα. εἰ δὲ μὴ, τάδε τὰ πλείστα, οὐκ ἂν αὖ σὺν λανθάνοι ἐς πόλιν ἀφικνεόμενον, ἧς ἀπείρως ἢ, οὔτε νοσήματα ἐπιχώρια, οὔτε τῆ κοινῶν ἡ φύσις ἑκοίη τὶς ἔστιν. ὥστε μὴ ἀπορέεσθαι τῆ θεραπείη τῶν νούσων. μὴ δὲ διαμαρτάνειν, ἃ εἰκὸς ἔστι γίνεσθαι, ἰῶ μή τις ταῦτα πρότερον εἰδὼς προφέρων τὶς ἢ. ἔπειτα δὲ ἑκάστου δὲ χρόνου προσιόντος καὶ τῶ αὖ τοιαῦτα λέγοι ἂν, ὁκόσα τε νοσήματα μέλλει πάγκοινα πῶ πόλιν ἰκνέεσθαι. ἢ θέρεος, ἢ χειμῶνος. ἑκάστα τε ἴδια ἑκάστου κινδύνου γίνεσθαι, ἐκ μεταβολῆς τῆς διαίτης. εἰδὼς γὰρ τῶν ὡρέων τοῖς μεταβολὰς, καὶ τῆ ἄστρων ἐπιτολάς τε καὶ λύσιας, καθότι ἑκάστου τουτέων γίνεται, προειλεῖν ἂν ἀρ' ἕτος, ὁκοῖόν τι μέλλει γίνεσθαι. οὕτως ἂν τὶς ὀρθυνώμενος καὶ προγινώσκων τὸν καιρὸν, μάλιστ' ἂν εἰδείη τὸ δεικόμενον, ἢ τὰ πολλὰ τυγχάνει τῆς ὑγιείης, καὶ ἦκιστ' ὀρθὸν φορέοιτο οὐκ ἐλάχιστα ὀ τῆ τέχνη. εἰ δὲ δοκέοι τὶς ταῦτα μετεωρόλογα εἶναι, εἰ μεταξαίη τῆς γνώμης, μάθοι ἂν ὅτι οὐκ ἐλάχιστον μόριον συμβάλλεται ἀκρον μέγεθος ἰητρικῶ, ἀλλὰ πάνυ πολλοῦ. ἁμαρτάνειν γὰρ τῆσιν ὥρῃσιν, καὶ αἱ κοιλίαι μεταβάλλουσιν τοῖσιν ἀνθρώποισιν. ὅκως δὲ χρὴ ἕκαστα τῆ προειρημένων σκοπεῖν καὶ βασανίζειν, ἐπῶ φράσω σαφέως. ἢ τὶς μὲν πόλις πρὸς τὰ πνεύματα κέεται τὰ θερμά. ταῦτα δ' ἔστω μεταξὺ τῆς τε χειμερινῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς δυομένου τῆ χειμερινῶν καὶ αὐτέη ταῦτα τὰ πνεύματά ἐστι ξυρόμα. τῆ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν πνευμάτων, σκέπη. αὐτὴ τῆ πόλει ἔστι, τάδε ὕδατα πολλὰ ἢ ὕφαλα, καὶ ἀναγκαῖον εἶναι μὴ μετέωρα. τὰ μὲν θόλεος, θόλωδη. τὰ δὲ χειμῶνος, ψυχρά. καὶ λειπτέα καὶ ὑσρωπέα τελευτῶσι τοῖσι νοσεύμασιν ἐπιλήγοντα. οὐ γὰρ ἀποξηράνουσι τὰ κοιλίαι ῥηϊδίως. ἰῶ δὲ ὁ θόλος ἐπομβρίων γίνηται, καὶ νότιος, καὶ ὁ μετόπωρον, χειμῶνα ἀνάγκη νοσερὸν εἶναι. καὶ τοῖς φλεγματίοισιν, καὶ τοῖς γεραιτέροισι πεπερακόντα ἐτέων, καιπερ γίνεσθαι εἰκὸς. τοῖσι δὲ χολώδεσιν, πολυειπλασ', καὶ ἐπὶ πλασ', καὶ ἐπὶ πλυμονίασ'. ἰῶ δὲ ὁ θόλος αὐχμηρὸν γίνηται, καὶ νότιον. ὁ δὲ μετόπωρον, ἐπομβρίου καὶ βορείου, κεφαλαλγίασ' ἐς ἦρ χειμῶνα, καὶ σφακέλους τῆ ἐγκεφάλου εἰκὸς γίνεσθαι. καὶ προσέτι βράγχους, καὶ κορύζασ', καὶ βῆχας. οἱ δὲ τοῖσι καὶ φύσας. ἰῶ δὲ βορείου τε ἢ καὶ αὐσρου, ἢ μήτε ἐπὶ ὦ αὐχτούρω. τοῖσι μὲν φλεγματίοισι φύσει, ξυμφόροι, μάλιστα καὶ τοῖς ὑγροῖς τὰς φύσιας καὶ τῆσι γωναιξίν. τοῖσι δὲ χολώδεσι, τοὐτο πολεμιώτατον γίνεται. λίω γὰρ αὐχξηράνουται, καὶ ἐφθαλμίαι αὐτόσιοισιν ἐπιγίνονται ξηραί. καὶ πυρετοὶ ὀξέες καὶ πολυχρόνιοι οἱσιοισι, καὶ μελαγχολίαι. τῆς γὰρ χολῆς ὁ μὲν ὑγρότατον ἢ ὑδαρέστατον, ἀναλοῦται. ὁ δὲ παχύτατον καὶ σρεμμότατον, λείπεται. καὶ τῶ αἵματος ἡ τὰ ἐν αὐτῶν λόγον. ἄφω ταῦτα νοσεύματα αὐτοῖσι γίνεται. τοῖσι δὲ φλεγματίοισι, πάντα ταῦτα ὀρθῶς ἔστιν. ἀποξηράνεται γὰρ καὶ ἐς ἦρ χειμῶνα ὀμίκεται, ὑπ' ἄλλων τ' ἐς ἄλλα ἀναξηραινόμενοι. ἰῶ δὲ ὁ χειμὼν, βόρειος γίνηται ἢ ξηρός. ὁ δὲ ἦρ, νότιον καὶ ἐπομβρίον. καὶ τὰ ὁ θόλος ὀφθαλμίαι γίνονται ἰχωραί. τοῖσι δὲ παισὶ καὶ γωναιξίν, πυρετοί. καὶ τὰ ταῦτα τοῖς ὁ νεμόμενος καὶ σκεπούμενος, προειδείη ἂν τὰ πλείστα τῆ μελλόντων ἔσεσθαι ἀρ' τῆ μεταβολέων. φυλάσσεσθαι δ' χρὴ μάλιστα τὰς μεταβολὰς τῆ ὡρέων τὰς μεγίστας, καὶ μήτε φαρμακῶν δίδοναι ἐκ ὧν τα, μήτε καίειν ὁ, τι ἐς κοιλίαν, μήτε τόμνειν πρὶν παρέλθωσιν αἱ ἡμέραι δέκα. ἢ καὶ πλείονες. μέγιστα δ' εἰσὶν αἱ δέκα, καὶ ἐπικινδυνώτατοι τοῦ ἡλίου τροπαὶ ἀμφότεραι, καὶ μᾶλλον θερειναί, ἢ ἡ σημβρινή νομίζεται εἶναι ἀμφότεραι. μᾶλλον δὲ αἱ μεθοπωρειναί. δεῖ δὲ καὶ τῆ ὡρέων τὰς ἐπιτολὰς φυλάσσεσθαι, καὶ μάλιστα τῶ κυνός. ἐπεὶ τὰ αὐχτούρω, καὶ ἐπὶ πλειόσων λύσει. ταῦτα γὰρ νοσεύματα μάλιστα σὺν ταύτησι τῆσιν ἡμέρῃσιν κρίνεται. καὶ τὰ μὲν, ἀποφθίνει. τὰ δὲ, λήγει. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, μεθίσταται εἰς ἕτερον εἶδος, καὶ ἑτέρῳ κατάστασιν. τοῦδε μὲν τουτέων, οὕτως ἔχει. βούλομαι δὲ τοῦδε τῆς Ἀσίης καὶ τῆς Εὐρώπης δηλέξαι, ὁκόσον διαφέρουσιν ἀλλήλων ἐς τὰ πάντα. καὶ τοῦδε τῆν ἐθνέων τῆς μορφῆς, τί διαλλάσσει, καὶ μηθὲν ἔοικεν ἀλλήλοισι. τοῦδε μὲν ἓν ἁπάντων πολυαἰτίη λόγος. τοῦδε δὲ τῆ μεγίστων, καὶ πολλὸν διαφερόντων, δέκω ὡς μοι δοκεῖ ἔχειν. πῶ Ἀσίην πολλὸν διαφέρειν φημὶ τῆς Εὐρώπης, ἐς τοὺς φύσιας τῆν ξυμπάντων τῆν τε ἐκ τῆς γῆς φυομένων, καὶ τῆν ἀνθρώπων. πολυ γὰρ καλλίονα καὶ μείζονα πάντα γίνεται ἐν τῆ Ἀσίη. ἤτε χώρη, τῆς χώρης ἡμέρωτόρη. καὶ τὰ ἤθεα τῆν ἀνθρώπων ἡπιώτερα. καὶ εὐοργότερα. ἢ δὲ ἄγριον τουτέων, ἡ κράσις τῆν ὡρέων. ὅτι τὸ ἡλίου ἐν μέσῳ τῆν ἀνατολῶν κέεται πρὸς πῶ ἡῶ, τὸ τε ψυχρὸ ποῤῥωτόρω. πῶ ὀμωξίην ἢ ἡμέρ σθη τα παρέχει πολλὸν ἀπάντων, ὁκόταν μηδὲν ἡ ἐπικρατοῦν βιαίως.

βιαίως. ἀλλὰ παντὸς ἰσομοιείη δυνασθῆ. ἔχει δὲ ἦκα τὸ πῶ Ἀσίῃ, οὐ παντα χῆ ὁμοίως. ἀλλ' ὅση μὲν τῆς χώρης ἐν μέσῳ κέεται τῶ θερμοῦ καὶ τῶ ψυχροῦ, αὕτη μὲν εὐκρηστοτάτη ἔστιν, καὶ εὐφορωτοτάτη, καὶ εὐδιεστάτη, καὶ ὕδασι μάλιστα κεχρηται, τοῖσι τε οὐρανίοισιν, καὶ τοῖσιν ἐκ τῆς γῆς. οὔτε γὰρ κατὰ τῶ θερμοῦ, ἐκκέκαυται λίω. οὔτε κατὰ αὐχμῶν καὶ ἀψυσρίης, ἀπέχρηται. οὔτε κατὰ ψύχος βιβιασμένον τὸ καὶ διάβροχός ἔστιν, ὑπό τε ὀμβρων πολλῶν καὶ χιόνος. τά τε ὡραῖα αὐτόθι πολλὰ ἔοικε γίνεται, ὁκόσα τε ἀπὸ σπερμάτων, καὶ ὁκόσα αὐτὴ ἡ γῆ ἀναδίδοι φυτά. ὧν τοῖσιν ἠκροπόσι χρέονται ἄνθρωποι, ἡμέρου ντες ἀγρίων, καὶ εἰς ἐπιτήδειον μεταφυτεύοντες. τάτε ἀκρεφόμενα κτείνεα, διαφερέως εἰκὸς καὶ μάλιστα, πίκτειν τε πυκνότατα, καὶ ἐκτρέφειν κάλλιστα. τούς τε ἀνθρώπους διαφανεῖς εἶναι. καὶ τὰ εἴδεα κάλλιστους. καὶ μεγέθει μεγίστους. καὶ ἥκιστα διαφόρους ἐς τάτε εἴδεα αὐτὴν ἡ τὰ μεγέθεα. εἰκὸς τε πῶ χώρῃ τοῦτο τὰ εἶναι κατὰ πῶ φύσιν, καὶ πῶ μετεωτάτω τῶ ὡρέων. ὁ δὲ αὐσρὸς ἐν καὶ ὁ ἀταλαίπωρος. καὶ ὁ ἔμπνοον. καὶ ὁ θυμοειδὲς, οὐκ ἂν δυνάμενο οὐ τοιαύτη φύσει ἐπιγίνεσθαι μήτε ὁ μόφυλον, μήτε ἀλλόφυλον, ἀλλὰ πῶ ἡδονῶ κρατέειν, διότι πολυμορφα γίνεται τὰ οὐ τοῖς θηρίοις. τοῦδε μὲν οὕτω Λιγυπίων, καὶ Λιβύων, οὕτως ἔχειν μοι δοκέει. τοῦδε δὲ τῆν οὐδεξίων τῶ ἡλίου τῆν ἀνατολῶν τῆν χειμερινῶν μέχρι μαιώτιδος λίμνης, οὕτως γὰρ ὄρος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίης, ὧδε ἔχει τοῦδε αὐτέων. τὰ δὲ ἔθνεα ταῦτα, ταύτη διάφορα αὐτὰ ἑωυτέων μάλιστα δοκέει τῆ προσθήκῃ μὲν, διὰ τοὺς μεταβολὰς τῆν ὡρέων καὶ τῆς χώρης πῶ φύσιν. ἔχει δὲ καὶ ἦκα τὸ πῶ γλῶ ὁμοίως, ἀπὸρ καὶ ἦκα τοῦ ἄλλους ἀνθρώπους. ὁκου γὰρ αἱ ὧραι μεγίστας μεταβολὰς ποιέουσι καὶ πυκνοτάτους, ἐκεῖ καὶ ἡ χώρη ἀγριωτάτη καὶ ἀνωμαλωτάτη δοκέει ἔστιν. καὶ δρήσεις ὀρῶν τε πολλίσται καὶ σασεῖα. καὶ πελιὰ ἢ λειμῶνας ἔοντας. ὁκου δὲ αἱ ὧραι μὴ μεγάλας ἀλλὰσσουσιν, ἐκείνοις ἡ χώρη ὁμαλωτάτη δοκέει ἔστιν. οὕτω δὲ ἔχει καὶ τοῦδε τῆν ἀνθρώπων. εἰκὸς γὰρ φύσιες. αἱ μὲν, ὄρεσιν ἐοικῆαι, δεινοφώδεσί τε καὶ ἀφύσροισι. αἱ δὲ, λεπτοῖσί τε καὶ ἐνύδροις. αἱ δὲ, λειμακεδρόις τε καὶ ἐλώδεσι. αἱ δὲ, πεδίοισί τε καὶ ψιλῆ καὶ ξηρῆ. αἱ γὰρ ὧραι αἱ μεταλλάσσουσαι τῆς μορφῆς πῶ φύσιν, εἰσὶ διάφοροι. ἰῶ δὲ διάφοροι ἐῶσι μὲν ἀπὸ σπερμάτων αὐτέων, διαφοραὶ καὶ πλείονες γίνονται τοῖς ἔθεσιν. καὶ ὁκόσα μὲν ὀλίγον διαφέρει τῆν ἐθνέων, παραλείπω. ὁκόσα δὲ μεγάλα ἢ φύσει ἢ νόμῳ, ὀρέω τοῦδε αὐτῆν ὡς ἔχει. καὶ πρῶτον τοῦδε τῆν μακροκεφάλων. τουτέων γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλο ἔθνος ὁμοίως τοὺς κεφαλὰς ἔχον οὐδέν. πῶ μὲν γὰρ ἀρχῶ, ὁ νόμος αὐτίωτος ἐγένετο τῆ μήκους τῆς κεφαλῆς. νεῶ δὲ, καὶ ἡ φύσις ξυμβάλλεται τῶ νόμῳ. τοῦ γὰρ μακροτάτην ἔχοντας πῶ κεφαλῶ γενναιοτάτους ἡγέοντας. ἔχει δὲ τοῦδε νόμου ὧδε. ὁ παιδίον ὁκόταν γένηται, τάχιστα πῶ κεφαλῶ αὐτοῦ ἔτι ἁπαλῶ ἐόντος μαλακοῦ ἐόντος, ἀναπλήσουσι τῆσι χερσὶν, καὶ ἀναγκάζουσιν ἐς ὁ μῆκος αὐξέσθαι, δεσμᾶτε προσφέροντες, καὶ τεχνήματα ἐπιτήδεια ὑφ' ὧν ὁ μὲν σφαιροειδὲς τῆς κεφαλῆς ἠκοῦται. ὁ δὲ μῆκος αὔξεται. αὐτὸς πῶ ἀρχῶ ὁ νόμος ἠκατεργάσατο. ὡς τε τοιαύτην πῶ φύσιν γενέσθαι. τῶ δὲ χρόνου προϊόντος, οὐ φύσει ἐγένετο, ὡς τε ἐν νόμου μηκέτι ἀναγκάζειν. ὁ γὰρ γόνος παντοχόθεν ὁρμᾶται, ἀπό τε τῶν ὑγιηρῶν ὑγιηρὸς τῶ σώματος. ἀπό τε τῶν νοσερῶν, νοσερὸς. εἰ οὖν γίνονται ἐκ τε τῶν φλαυκερῶν, φλαυκροὶ. καὶ ἐκ γλαυκῶν, γλαυκοὶ. καὶ ἐκ διεγραμμένων, ἐγρεμβλοὶ, ὡς εἰδῆ. ὁ σπλῆθος. ἡ τοῦδε τῆς ἄλλης μορφῆς ὁ αὐτὸς λόγος. τί κωλύει καὶ ἐκ μακροκεφάλου, μακροκέφαλον γίνεσθαι; ναῦ δ' ὁμοίως οὐκέτι γίνονται ἢ πρότερον. ὁ γὰρ νόμος οὐκέτι ἰσχύει, διὰ πῶ ἀμέλειαν τῶν ἀνθρώπων. τοῦδε μὲν οὖν τουτέων, οὕτως μοι δοκέει. τοῦδε δὲ τῶν οὐ φάσει, ἡ χώρη ἐκείνη ἐλώδης ἔστι, καὶ θερμὴ, καὶ ὑδατεινὴ, καὶ δασεῖα. ὁμβροι τε αὐτόθι γίνονται πᾶσιν ὥρῃσι πολλοί τε καὶ ἰχυροί. ἥτε δίαιτα τοῖς ἀνθρώποις οὐ τοῖς ἐλεσιν ἔστιν. πρός τε οἰκήματα, ξύλινα καὶ καλάμινα οὐ τοῖς ὑδατοσι μεμηχανημένα. ὀλίγη τε χρέονται βαδίσει, καὶ πρὸς πῶ πόλιν, καὶ ὁ ἐμπόριον, ἀλλὰ μονξύλοισι διαπλέουσιν ἀνω καὶ κάτω. διώρυγες γὰρ πολλαί εἰσιν. τὰ δὲ ὕδατα, θερμὰ καὶ σασιμα πίνουσιν, ὑπό τε τῆ ἡλίου σπόμενα, καὶ ἀπὸ τῶν ὄμβρων ἐπαυξόμενα. αὐτός τε ὁ Φᾶσις, σασιμώτατος πάντων τῶν ποταμῶν, καὶ ῥέων ἦπιώτατα. οἵτε καρποὶ γινόμενοι αὐτόθι πάντες ἀνάλυθέες εἰσὶν καὶ τερθηλυσμένοι καὶ ἀτελέες ἀπὸ πολυπλυθείης τῆ ὕδατος. διὸ καὶ οὐ πεπαίνονται. ἠέρες τε πουλὺς κάτεχει πῶ χώρῳ ἀπὸ τῶν ὑδάτων. διὰ ταύτας δὴ τὰς προφάσιος, τὰ εἴδεα ἀπηλλαγμένα τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἔχουσιν οἱ Φασιανοὶ. τά τε γὰρ μεγέθη μεγάλοι. τὰ πάχεα διὰ πᾶν παίχτες. ἀρθρον τε ἦκα τὸ ἁδρόν οὐδέν, οὐδὲ φλεβ. τὴν τε χροιὰν ὠχρὰν ἔχουσιν, ὥσπερ ἀπὸ ἰκτέρου ἐχόμενοι. φθείγγονταί τε βαρύτατον ἀνθρώπων, τῷ ἠέρι χρεώμενοι οὐ λαμπρῷ, ἀλλὰ χνοώδει τε καὶ διῤῥῶ. πρὸς τὰ λαπαρεῖν τε τῷ σῶμα αὐχρότροποι πεφύκασιν. αἵ τε ὧραι οὐ πολὺ μεταλλάσσουσιν, οὔτε πρὸς τὸ πνῖγος. οὔτε πρὸς τὸ ψῦχος. τά τε πνεύματα πολλὰ νότια, πολλῶ αὐτῆς μᾶλλον ἐπιχωριάσαντα, βίαιος καὶ χαλεπὴ καὶ

βιβλία. Καὶ ἡ γλῶσσα δυσκίνητος πρὸς τὸ λαλεῖν καὶ βαρύφωνος, ὥστε μὴ ῥᾳδίως
συνιέναι τὴν φωνήν. Καὶ τὰ ὦτα μικρὰ καὶ τρίχας οὐκ ἔχοντα ἔξωθεν, ἀλλὰ
δέρμα μόνον ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς. Καὶ ἡ κεφαλὴ ἵππου μὲν ἔχει μικρὸν ἀποδέουσα,
ὄνου δὲ μείζονα καὶ παχυτέραν. Καὶ ὁ τράχηλος ἐπὶ πολὺ μακρός, ὥστε καὶ
τὸν ἀναβάτην ὑπερέχειν. Καὶ ἡ οὐρὰ ὄνου μὲν ἔχει τὰς τρίχας, ἵππου δὲ οὐκ
ἔχει. Καὶ τὰ σκέλη ἵππου μὲν ἔχει τὸ μέγεθος, ὄνου δὲ τὴν χρόαν· ἔχει δὲ καὶ
ὁπλὰς ὁμοίως ἵππῳ. Καὶ ἡ φωνὴ δὲ ἐστὶν ἑκατέρου τούτων· ἔστι γὰρ ὁμοία
ἑκατέρου τῆς φωνῆς. Καὶ ἡ χρόα δὲ ἡ αὐτὴ ἑκατέρου τούτων· ἔστι γὰρ
ἐνίοτε καὶ ἐρυθρὸς καὶ μέλας καὶ ἐνίοτε καὶ ποικίλος. Καὶ ἡ γαστὴρ δὲ
ὑπόκειται καὶ ἡ ὀσφὺς ἀσθενεῖς. Καὶ ἡ ὀσφὺς δὲ καὶ ἡ γαστὴρ ἀσθενεῖς
διὰ τὸ μῆκος τοῦ τραχήλου· ἀδυνατεῖ γὰρ ἐπὶ πολὺ τὸ βάρος τοῦτο
βαστάζειν. Καὶ ἡ κεφαλὴ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν ἀεὶ νεύει διὰ τὸ μῆκος τοῦ
τραχήλου· ἀδυνατεῖ γὰρ ἀνέχειν ἐπὶ πολύ. Καὶ ἡ ὀσφὺς δὲ καὶ ἡ γαστὴρ
ἀσθενεῖς

δὲ δὴ καὶ τὰς ἀλεωνάμας αὐτέοισι πειρωμένοισιν, μηδὲν ἀλλοιότερον ἀποβαίνει, νομίσαντές τι ἢ μαρτήσεσθαι τῷ θεῷ ὧν ἐπαυτίων τε, σὺν οὐδενὶ τρόπῳ γυναικείῳ ἡσσηθέντες ἑωυτῶν ἀνανδρείῃσι· γυναικίζουσί τε καὶ δρηΐζονται μᾶλλον τῆς γυναικῶν, ἃ καὶ ἐκείναι. τοῦτο δὲ πάσχουσιν, Σκυθέων οἱ πλούσιοι οὐχ οἱ κάκιστοι, ἀλλ' οἱ δυνατώτατοι καὶ ἰσχὺν πλείστην κεκτημένοι· ὅθεν δὴ ἵππασίῃσιν. οἱ δὲ πένητες, ἧσσον. οὐ γὰρ ἐπιπάξονται. καίτοι ἐγκλῶ, ἐπεὶ θειότερον τοῦτο ἢ νόσευμα τῆς λοιπῆς ἕδης, οὐ τοῖς ῥηνικαστάτοισι τῆς Σκυθέων καὶ τοῖς πλουσιωτάτοισι προσπίπτειν μούνοις, ἀλλὰ τοῖς ἅπασιν ὁμοίως· καὶ μᾶλλον τοῖσιν ὀλίγα κεκτημένοισιν, οὐ, τιμωμένοισιν ἧσσα, εἰ χαίρουσιν οἱ θεοὶ καὶ θαυμαζόμενοι ὑπ' ἀνθρώπων· καὶ αὖτε τούτων, χάριτας ἀποδιδοῦσιν· εἰκὸς γὰρ τὸν μὲν πλουσίους, θύειν πολλὰ τοῖς θεοῖς, καὶ ἀναθήσιά ἀναθήματα ὄντων χρημάτων, καὶ τιμᾶν· τὸν δὲ πένητας, ἧσσον, ὀλίγα δὲ μὴ ἔχειν· ἔπειτα καὶ ἐπιμεμφόμενος, ὅτι οὐ διδάσιν χρήματα αὐτέοισιν· ὡς τε τῆς τοιουτέων ἁμαρτιῶν τὰς ζημίας, τὸν ὀλίγα κεκτημένους φθορὴν μᾶλλον, ἢ τὸν πλουσίους. ἀλλὰ γὰρ ὥσπερ καὶ πρότερον ἐλέξα. θεία μὲν καὶ ταῦτα ἔστιν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις· γίνεται δὲ κατὰ φύσιν ἑκάστῃ. καὶ ἡ τοιαύτη νοῦσος ἀπὸ τοιαύτης προφάσιος τοῖς Σκύθῃσι γίνεται, οἵλη ἐρέω. ἔχει δὲ καὶ κατὰ τὸν λοιποὺς ἀνθρώπους ὁμοίως. ὁκόσοι γὰρ ἱππάζονται μάλιστα καὶ πυκνότατα, ἐκεῖ πλεῖστοι καὶ σχεδὸν κεφαλάων καὶ ἰσχιάδων καὶ ποδαγρίων ἁλίσκονται, καὶ λαγωβόλιον κάκιστοι εἰσί· ταῦτα δὲ τοῖσί δὲ Σκύθῃσι πρόσεστι, καὶ δύνουχοειδέστατοι εἰσὶν ἀνθρώπων ὑπὸ τῆς προφάσιος, καὶ ὅτι ἀπαξειδὰς ἐγχουσιν ἀεί, καὶ εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἵππων ἐπὶ πλείστων τοῦ χρόνου. ὡς τε μήτε χειρὶ ἅπτεσθαι τοῦ αἰδοίου, καὶ τι τοῦ ψυχροῦ, καὶ τοῦ κόπου ἐπιλαβέσθαι τοῦ ἱμάτου καὶ τῆς μάξιος, καὶ μηδὲν παρακινέειν πρότερον, ἢ ἀπορωθιῶναι. τοιοῦτοι μὲν δὴ τὴν Σκυθέων οὗτος ἔχει τοῦ γένεος. ἐπὶ δὲ λοιπὸν γένος ἐπὶ τῇ Εὐρώπῃ διάφορον αὐτὸ ἑωυτῷ ἔδει, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ κατὰ τὰς μορφὰς δὴ τὰς μεταλλαχὰς τὴν ὥρεων, ὅτι μεγάλαι γίνονται καὶ πυκναί. καὶ θάλπη τε ἰσχυρὰ, καὶ χειμῶνες κατηρεφεῖς· καὶ ὄμβροι πολλοί· καὶ αὖθις, αὖ χμοὶ πολυχρόνιοι, καὶ πνεύματα, ἐξ ὧν μεταβολαὶ πολλαὶ καὶ παντοδαπαί. ἐκ τούτων εἰκὸς αὐξάνεσθαι καὶ πλῆθος γένεσιν οὐ τῇ συμπίπτει τοῦ τόνου ἄλλῳ καὶ μὴ τῷ αὐτῷ αὐτέλει γίγνεσθαι, οὔτε τῷ θέρει, καὶ τῷ χειμῶνι· μηδὲν οὐ ἐπομβρῇ καὶ αὐχμῷ, διότι τὰ εἴδεα διαλλάσσειν νομίζω τῆς Εὐρωπαίων μᾶλλον, ἢ τῆς Ἀσιῶν· καὶ τὰ μεγέθη διαφορώτατα αὐτὰ ἑωυτοῖσι εἶναι κατὰ πόλιν ἑκάστην. αἱ γὰρ φθοραὶ πλείονες ἐπιγίνονται τοῦ τόνου οὐ τῇ ξυμπήξει οὐ ταῖς μεταλλαγαῖς τὴν ὥρεων πυκνὰς ἐούσας, ἢ οὐ τῆσι παραπλησίῃσι καὶ ὁμοίοισιν. περί τε τὴν ἠθέων ὁ αὐτὸς λόγος. τότε ἄγριον, καὶ ἀμάωτον, καὶ θυμοειδὲς οὐ τῇ τοιαύτῃ φύσει ἐπίγνεται. αἱ γὰρ ἐκπλήξιες πυκναὶ γιγνόμεναι τῆς γνώμης πλὴ ἀγριότητα ἐντιθέασιν. ἀμαυρούσιν. καὶ ὅτι δυσχοτόδρους νομίζω τοὺς Εὐρώπην οἰκοῦντας εἶναι, ἢ τοὺς πλὴ Ἀσίλω. οὐ μὲν γὰρ τῷ αἰεὶ παραπλησίως αἱ ῥαθυμίαι ἐνεῖσιν. οὐ δὲ τῷ κατὰ βαλλομένων, αἱ ταλαιπωρίαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ἀπὸ μὲν ἡσυχίης καὶ ῥαθυμίης, ἢ ἀναπαύλης ἐστὶ, καὶ ἀπὸ δὲ τῆς ταλαιπωρίης καὶ τῆς πόνων, αἱ ἀσθένειαι. διὰ τοῦτο εἰσὶ μαχιμώτεροι οἱ πλὴ Εὐρώπην οἰκοῦντες· καὶ διὰ τοὺς νόμους, ὅτι οὐ βασιλεύονται, ὥσπερ οἱ Ἀσιῶται. ὁκόσοι γὰρ βασιλεύονται, ἐκεῖ ἀνάγκη ἀναλωτάτους εἶναι. εἴρηται δέ μοι καὶ πρότερον. αἱ γὰρ ψυχαὶ ἀδουλώτατοι, καὶ οὐ βούλονται παρακινδυνεύειν ἑκόντες ἐκεῖ ἀλλοτρίης δυνάμιος. οὗτοι δὲ αὐτόνομοι. ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ τοὺς κινδύνους αἱροῦνται, καὶ οὐκ ἄλλων. προσυμβαίνουσι ἑκόντες, καὶ ἐς τὸ ἀεικὲς ὀρῶνται. τὰ γὰρ ἀγρύπνια τῆς νίκης αὐτοὶ φέρουσι. οὗτος οἱ νόμοι οὐχ ἥκιστα πλὴ δυνηχίλω ὀρθάζονται· ἢ μὲν ὅλου καὶ ἡ ἄπαν, οὕτως ἔχει. πρὸς τε τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίης. ἐνεῖσι δὲ καὶ οὐ τῇ Εὐρώπῃ φύλα διάφορα ἑτέρα ἑτέροις, καὶ τὰ μεγέθεα, καὶ τὰς μορφὰς, καὶ τὰς ἀσθρείας. τὰ δὲ διαλλάσσοντα ταῦτά ἐστιν, ἃ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον εἰρημένων. ἔτι δὲ σαφεστέρως φράζω. ὁκόσοι μὲν χώρῳ ὀρεινῷ τε οἰκοῦσι ξυηχείῳ καὶ ὑψηλῷ καὶ ἄνυδρον, καὶ αἱ μεταβολαὶ αὐτοῖσι γίνονται τῶν ὡρέων μέγα διάφοροι, ἐνταῦθα ἐκὸς εἶδεα μεγάλα εἶναι, καὶ πρὸς τὸ ταλαίπωρον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον δυπεφυκότα· καὶ τό τε ἄγριον καὶ τὸ θηριώδες αἱ τοιαῦται φύσιες οὐχ ἥκιστα ἔχουσιν. ὁκόσοι δὲ κοῖλα χωρία, καὶ λειμακώδεα, καὶ πυκνύμφα, καὶ τῶν θερμῶν πνευμάτων πολλὸν μέρος μετέχουσι τῶν ψυχρῶν, ὑγιέσι τε χρῶνται θερμοῖς, οὗτοι δὲ μεγάλοι μὲν οὐκ ἂν ἔπισαν, οὐδὲ κατὰ φύσιν αἱ. ἐς ὄψος δὲ πεφυκότες καὶ σαρκώδεες καὶ μελανόχροες. καὶ αὐτοὶ μέλανες μᾶλλον ἢ λευκότεροι. φλεγματίαι δέ ἐσσον ἢ χολώδεες. τότε αὖ ἀγριαίνειν ἢ ταλαίπωρον οὐ τῇ ψυχῇ, φύσει μὲν οὐκ αὖ ὁμοίως εἰκὸς εἶναι. νόμος δὲ προσχώμενος, ἀπεραίσιος ἂν. ἢ εἰ μὴ ποτε μοι εἰκὸς εἶναι οὐ τῇ χώρῃ, οἵτινες ἐκ τῆς χώρης ὀξυχέστατοί σιν τότε σάσιμον ἢ ὄμβριον, οὗτοι αὖ ὑγιηροί τε ἔπισαν ἢ λαμπροί. εἰμοί τοι ποτε μοι μὴ ἔπισαν. τὰ δὲ ὕδατα κρηναίτε ἢ σάσιμα πίνοισιν ἢ ἐσώδεα, ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα πρὸς γαστρὸς ἄτα ἢ ἢ ἀπολίσθεα. ὁκό-

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἰ μὲν μοι τὶς ἐδόκεε τὴν πρότροπον ξυγγραφάντων πολλὴ διαίτης ἀνθρωπίνης τῆς πρὸς ὑγείαν, ὀρθῶς ἐγνωκὼς ξυγγεγράφθαι πάντα σφι παν᾽ὸς, ὁκόσα δυνατὸν ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ πολυπλανθῶσθαι ἱκανῶς ἂν εἶχε μοι ἄλλων ἐκπονησάντων, γνῶναι ὀρθῶς ἔχοντα, τούτοισι χρέεσθαι, καθότι ἱκανὸν αὐτὴν ἐδόκεε χρήσιμον εἶναι. νῦν δὲ πολλοὶ μὲν, ἤδη ξυνέγραψαν. οὐδεὶς δὲ, ἐγὼ ὀρθῶς, κατὰ τὸ αὐτὸ ἐξυγκάπτει. ἀλλοι δὲ ἄλλο ἐπίτυχον. ἐν δὲ ὅλον, οὐδεὶς πω τὴν πρότερον. μεμφθῶναι μὲν οὖν οὐδενὶ αὐτὴν ἀξιόν ἐστιν, εἰ μὴ ἐδωνήθησαν ἐξ αὐρεῖν. ἐπαινέσαι δὲ μᾶλλον πάντας, ὅτι ἀλλ᾽ ἐπεχείρησαντο ξυντῖσαι. ἐλέγχειν μὲν οὖν τὰ μὴ ὀρθῶς εἰρημένα, οὐ παρεσκεύασμαι. προσομολογέειν δὲ τοῖς ἱκανῶς ἐγνωσμένοισι, διανενόημαι. ὁκόσα μὲν οὖν ὀρθῶς σχεδὸν τὴν πρότερον εἰρηται, οὐχ οἷόν τε ἄλλως ὅκως ἐμὲ ξυγγράψαντα, ὀρθῶς συγγράψαι. ὁκόσα δὲ μὴ ὀρθῶς εἰρήκασιν, ἐλέγχων μὲν ταῦτα διότι οὐχ οὕτως ἔχει, οὐδὲν πρᾶγμα ἔξω ἡγεύμενος δὲ καθότι αὐτὴν μοι δοκέει ἔκαστον ὀρθῶς ἔχειν, διαλαμβάνειν βούλομαι. διὰ τοῦτο δὲ ἐν λόγον τῶνδε προκατατίθεμαι, ὅτι πολλοὶ τὴν ἀνθρώπων, ὁκοτάν τινος προτόρου ἀκούσωσι τοῦδέ τινος ὑφηγευμένου, οὐκ ἀποδέχονται ἐν ὕστερον τοῦδε τούτων διαλεγόμενον, οὐ γινώσκοντες ὅτι τῆς αὐτῆς διανοίας ὄξι γνῶναι, τὰ ὀρθῶς εἰρημένα. ἔτι γοῦν ὥσπερ ἔπον τοῖσι μὲν ὀρθῶς εἰρημένοισι, προσομολογήσω. τὰ δὲ μὴ ὀρθῶς ἐγνωσμένα, διλαλήσω ὁκοίᾳ τινὶ ὄξιν. ὁκόσα δὲ μὴ δὲ ἐπεχείρησε μηδεὶς τὴν πρότερον διαλύσαι, ἔτω ἐπιλείξω καὶ ταῦτα ὁκοίᾳ ὄξι. φημὶ δὲ δεῖν ἐν μέλλοντα ὀρθῶς ξυγγράφειν τοῦδε διαίτης ἀνθρωπίνης, πρῶτον μὲν, πάντ᾽ ἐς φύσιν ἀνθρώπου γνῶναι καὶ διαγνῶναι. γνῶναι μὲν, ἀφ᾽ ὧν συνέστηκεν ὀρθῶς ἀρχῆς. διαγνῶναι δὲ, σχεδὸν τίνων μορίων κεκράτηται. εἰ μὴ γὰρ πῶς ὀρθῶς ἀπ᾽ ἀρχῆς σύστασιν ἐπιγνώσεται, οὐκ ἐπικρατέσει τῷ σώματι, οὐχ οἷός τε ἔσται τὰ ξυμφέροντα τῷ ἀνθρώπῳ προσενεγκεῖν. ταῦτα μὲν οὖν χρὴ γινώσκειν ἐν ξυγγράφοντα. μετὰ δὲ ταῦτα, σίτων καὶ ποτῶν ἀπάντων, ὁκοῖά τινα ἐστὶ δυνάμεθα, διωρίσθαι τίνα ἔκαστα ἔχει, καὶ πῶς κατὰ πῶς φύσιν, καὶ πῶς δι᾽ ἀνάγκην, καὶ τὰ χυλῷ ἀνθρωπείῳ. δεῖ γὰρ ἐπίστασθαι τὴν τε ἰσχυρὴν φύσιν, ὡς χρὴ πῶς δυνάμιν ἀφαιρέεσθαι. τοῖσι δὲ ἀδενέσιν, ὅκως χρὴ ἰσχνὸν προσιθέναι διὰ τέχνης, ὅκου ἐν καιροῦ ἑκάστων παρεγένηται. γινώσκας δὲ τὰ εἰρημένα, οὐκ αὐτάρκης ἡ θεραπείη τῷ ἀνθρώπου. διότι οὐ δυνάσται ἐθέλων ἀνθρώπος ὑγιαίνειν, ἐν μὴ καὶ πονέει. ὑπεναντίαὸ μὲν γὰρ ἀλλήλοισιν ἔχει τὰς δυνάμεις, σίτια καὶ πόνοι. ξυμφέρονται δὲ πρὸς ἄλληλα πρὸς ὑγείην. πόνοι μὲν γὰρ, πέφυκόσιν ἀναλοῦσι τὸ ὑπάρχοντα. σιτία δὲ καὶ ποτὰ, ἐκπληροῦσι τὸ κενωθέντα. λέγω δὲ, ὡς ἔοικε, τὴν πόνων διαγνώσκειν πῶς δυνάμιν, καὶ τὴν κατὰ φύσιν, καὶ τὴν ὀξὺ βίης γινομένων. καὶ τίνες αὐτὴν ἐς αὔξησιν παρέχουσι σάριος, καὶ τίνες ἐς ἔλλειψιν. καὶ οὐ μάνον ταῦτα,

ἀλλὰ καὶ τὰς ξυμμετρίας τὰς ἡμετέρας τῇ πόνων, πρὸς τὸ πλῆθος τῆς σιτίων, καὶ πλὴ φύσιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὰς ἡλικίας τῇ σωμάτων, καὶ πρὸς τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ πρὸς τὰς μεταβολὰς τῆς πνευμάτων. πρὸς τὰς θέσεις τῆς χωρίων σκοπεῖν διαιτέοντα. πρός τε πλὴ κατάστασιν τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἄσσων τε ἐπιτολὰς καὶ δύσιας γινώσκειν δεῖ, ὅκως ἐπίσκοπος τὰς μεταβολὰς ἢ ὑπὸρ βολὰς φυλάσσειν καὶ σίτων, καὶ ποτῆ, καὶ πνευμάτων, καὶ τοῦ ὅλου κόσμου, ἐξ ὧν ὑπὸρ αὐνοῦσι τοῖσιν ἀνθρώποισι φύονται. ταῦτα δὲ πάντα διαγιώντι, οὕκω αὐτάρκης ἐὼ βύβλιά ἐξ. λὶῶ μὲν γὰρ ἐω βύρεῖν ἐπὶ τούτοις πρὸς ἑκάστην φύσιν, σίτου μέτρον, καὶ πόνων ἀριθμὸν, μὴ ἔχον ὑπὸρ βολῆ, μήτε ἐπὶ τὸ πλέον μήτε ἐπὶ τὸ ἔλασσον, βύρητο ἂν ὑγιὴ τοῖσι ἀνθρώποισιν ἀκριβῶς. νεῶ δὲ τὰ μὲν προειρημένα πάντα βύρηται, ἑκάστου ἐξ. τοῦτο δὲ, ἀδύνατον βύρεῖν. εἰ μὲν οἷόν τε ἦν ἀνθρώπου γνώσκει ἂν ἑνὸς ἑκάστου τὰ καὶ σὺν τοῖσι γυμνασίοισι γυμναζόμενον, ὡς τε φυλάσσειν ὑγιαίνοντα. τῇ μὲν, ἀφαιρέων, τοῖσι δὲ, προστιθεὶς. μὴ παρεόντι δὲ, ἀδύνατον ὑποθέσθαι ἐς ἀκριβείην σίτια καὶ πόνους. ἐπεὶ ὁκόσον γε δύνασθαι ἦν βύρεῖν, ἐμοὶ ἤδη εἴρηται. ἀλλὰ γὰρ εἰ καὶ πάνυ σμικρὸν σὰβεστέρα τῇ τῶν πόνων γίνοιτο ἂν, σὺν πολλῷ χρόνῳ ἀνάγκη κρατηθῆναι τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς ὑπὸρ βολῆς, καὶ ἐς νοῦσον ἀρκέσθαι. τοῖσι μὲν οὖν ἄλλοισι, μέχρι τούτου ἐπιχειρήσαι ξυνηθῆναι. εἴρηται δὲ, οὐδὲ ταῦτα. ἐμοὶ δὲ ταῦτα ὀβ βύρηται πρὸ τοῦ ἡμέων ἦν ἀνθρώπων, ἀπὸ τῆς ὑπὸρ βολῆς ἐφ' ὁκότερον ἰῶ γένηται προδιάγνωσις. οὐ γὰρ οὐθέως αἱ νοῦσοι τοῖσι ἀνθρώποισι προσγίνονται, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν συλλεγόμενα, ἀθρόως ἐκφαίνονται. πρὶν οὖν κρατέεσθαι σὺν τῷ ἀνθρώπῳ ὑγιὲς ἐὸν τοῦ νοσεροῦ, ἃ πάρεστιν ὀβ βύρηται μοι. καὶ ὅκως χρὴ ταῦτα κατιστάναι ἐς πλὴ ὑγείαν. τούτου δὲ προσγεγραμμένου πρὸς τοῖσι γεγραμμένοισι τελέεται ἐπιχείρημα τῶν διανοημάτων. ξωϊστατα μὲν οὖν τὰ ζῶα τάδε ἄλλα πάντα καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἀρὸ λυόιν. διαφόροις μὲν, πλὴ δύναμιν συμφόροις δὲ, πλὴ χρῆσιν, πυρὸς λέτω καὶ ὕδατος. ταῦτα δὲ ξωναμφότερα αὐτάρκεα ὀβὶ, τοῖσι τε ἄλλοισι πᾶσι, καὶ ἀλλήλοισιν. ἑκάτερον δὲ χωρὶς, οὔτε ἑωυτῷ, οὔτε ἄλλῳ οὐδενί. πλὴ μὲν οὖν δύναμιν αὐτῶν, ἑκάτερον ἔχει τοιῶνδε. τὸ μὲν γὰρ πῦρ, δύναται πάντα ὀβ. ταπνὸς κινῆσαι. τὸ δὲ ὕδωρ, πάντα ὀβ. ταπνὸς θρέψαι. τὸ μὲν ξηρὸν κρατέει καὶ κρατέεται, ἐς τὸ μήκιστον καὶ τὸ ἐλάχιστον, ὡς ἀνυσὸν. οὐδὲ τόδον γὰρ κρατῆσαι παντελῶς δύναται, ὀβ. τόδε. τὸ μὲν πῦρ ἐωξηρότατον ἐπὶ τὸ ἔσχατον τοῦ ὕδατος, ἐπιλείπει τῇ φορῇ. ἀποβρέπεται οὖν ὁκῆθεν μέλλει βρέφεσθαι. τὸ δὲ ὕδωρ ἐπέξιον ἐπὶ τὸ ἔσχατον τοῦ πυρὸς, ἐπιλείπει ἡ κίνησις. ἵσταται οὖν τούτῳ. ὁκῆταν δὲσῇ, οὐκ ἔτι ἐγκρατὲς ὀβὶν, ἀλλὰ δὴ τῷ ἐμπίπτοντι πυρὶ ἐς πλὴ φορῇ κατανάλισκεται. οὐδέτερον δὲ ὀβ. ταῦτα, δύναται κρατῆσαι παντελῶς. εἰδέκοτε κρατηθείη, καὶ ὁκῆταν, οὐδὲν ἂν εἴη τῶν νῦν ἐόντων ὡς πὸρ ἔχει νῦν. οὕτω δὲ ἐχόντων αἰεὶ, ἔσται τὰ αὐτὰ, καὶ οὐδέτερα, καὶ οὐδὲν ἄμαε πλείψει. τὸ μὲν οὖν πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ ὡς πὸρ εἰρέεται μοι, αὐτάρκεα ὀβὶ πᾶσι ὀβ. παντὸς ἐς τὸ μήκιστον, καὶ τὸ λάχιστον ὡσαύτως. τούτων δὲ προσκέεται ἑκάτερα τάδε. τῷ μὲν πυεῖ, τὸ θρέμον καὶ τὸ ξηρὸν. τῷ δὲ ὕδατι, τὸ ἀνυσὸν καὶ τὸ ὑγρόν. ἔχει δὲ ἀπ' ἀλλήλων. τὸ μὲν πῦρ, ἀρὸ τοῦ ὕδατος τὸ ὑγρόν. σὶ γὰρ ἀρὸ τοῦ ὕδατος τὸ ὑγρότης. τὸ δὲ ὕδωρ, ἀρὸ τοῦ πυρὸς, τὸ ξηρόν. σὶ γὰρ σὶ ὕδατι ξηρόν. οὕτω δὲ τούτων ἐόντων, πρυλλὰς καὶ παντοδαπὰς ἰδέας ἀποκεῖνται ἀπ' ἀλλήλων καὶ σωμάτων καὶ ζώων, οὐδὲν ὅμοιον ἀλλήλοισιν, οὔτε πλὴ ὄψιν, οὔτε πλὴ δύναμιν. ἄττε γὰρ οὔποτε κατὰ τὸ ὠὸν ἑστάμενον, ἀλλ' αἰεὶ ἀλλοιουμένων, ἐπεὶ τα καὶ ἐπειτα ἀὸ μοίας ὀβ ἀνάγκης γίνεσθαι, καὶ τὰ ἀρὸ τούτων ἀποκεινόμενα, ἀπόλλυται μὲν, οὐδὲν ἀπαὶ τῶν χρωμάτων. οὐδὲ γίνεται ὅ, τι μὴ καὶ πρόσθεν ἦν. ξυμμισγόμενα δὲ καὶ διακεινόμενα, ἀλλοιοῦται. νομίζεται δὲ παρὰ τῶν ἀνθρώπων, τὸ μὲν ὀβ ἄδυ ἐς φῶς αὐξηθεν, γλυέσθαι. τὸ δὲ ἐκ τοῦ φάεος εἰς ἄδην μειωθὲν, ἀπολέσθαι. σφθαλμοῖσι δὲ δῆλα πεῖσθέαβ μᾶλλον, ἢ γνώμῃσιν. ἐτὸ δὲ τάδε γνώμῃ ὀβὴ γέομαι. ξώα γὰρ καὶ κεῖνα, καὶ τάδε. καὶ οὔτε τὸ ζῶον ἀποθανὲν οἷόν τε μὴ μετὰ πάντων, καὶ γὰρ ἀποθανεῖται, οὔτε τὸ μὴ ὂν γλυέσθαί τε καὶ ὅθεν παραγλυήσεται. ἀλλ' αὖξεται πάντα καὶ μειοῦται ἐς τὸ μήκιστον καὶ ἐς τὸ ἐλάχιστον, τῶν γε δυνατῶν. ὅτι δ' ἀὴ διαλείτουμαι γλυέσθαι, καὶ τὸ ἀπολέσθαι τῇ πολλῶν εἵνεκεν ὁρμίμου δύναται. ταῦτα δὲ καὶ ξυμμίσγεσθαι καὶ διακείνεσθαι δηλῶ. ἔχει δὲ ὧδε. γλυέσθαι καὶ ἀπολέσθαι τ' ὠὸ τὸ ξυμμιγῆναι καὶ διακεθῆναι τ' ὠὸ τὸ γλυέσθαι ξυμμιγῆναι τ' ὠὸ τὸ ἀπολέσθαι. μοιαθῆναι διακεθῆναι τ' ὠὸ τὸ ἑκάστου πρὸς πάντα, καὶ πάντα, πρὸς ἕκαστον τ' ὠὸ τὸ. ὁ νόμος γὰρ τῇ φύσει τοῦτων ὁπάντιος. χωρὶς δὲ πάντα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα αὖῶ καὶ κατὰ ἀμειβόμενος. ἡμῆν καὶ βυφρόνη ἐπὶ τὸ μήκιστον καὶ ἐλάχιστον. ὡς καὶ τῇ σελλίῃ, τὸ μήκιστον καὶ τὸ ἐλάχιστον. πυρὸς ἔφοδος καὶ ὕδατος. ἥλιος ἐπὶ τὸ μακρότατον καὶ βραχύτατον. πάλιν ταῦτα, καὶ οὐ ταῦτα. φάος ζωὶ. σμότος ἀδηφάος ἀδη. σμότος ζωὶ. φοιτᾶ καὶ μετανινεῖται. κεῖνα ὧδε. καὶ τάδε κεῖνα πάσῃ ὥρῃ διαπρησσόμενα. κεῖνα τὸ τὰ, τῇ δὲ. τὰ δὲ ταῦτα, κείνων. καὶ θ' ἃ μὲν πρήσσουσιν, οὐκ οἴδασιν. ἃ δὲ πρήσσουσι, δυκέουσιν εἰδέναι. καὶ θ' ἃ μὲν ὁρῶσι, οὐ γινώσκουσιν. ἀλλ' ὅκως αὐτοῖσι πάντα γίνεται.

γίνεται, δι' ἀνάγκην θείην, καὶ ἃ βούλονται, καὶ μὴ βούλονται. φοιτόντων δ' ἐκείνων ὧδε. τῇ δὲ τε κεῖσε. συμμισγομένων πρὸς ἄλληλα πλὴ πεπρωμένην μοῖραν ἕκαστον ἐκπληροῖ. καὶ ἐπὶ τὸ μέζον, καὶ ἐπὶ τὸ μεῖον. φθορὴ δὲ πᾶσιν ἀπ' ἀλλήλων, τῷ μείζονι ἀὸ τοῦ μείονος, καὶ τῷ μείονι, ἀὸ τοῦ μέζονος. αὐξανέσθω ἢ τὸ μέζον, ἀὸ τοῦ ἐλάσσονος. τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ ψυχὴ ἀνθρώπου ἢ σῶμα, ὁκοῖον ἢ ψυχὴ διακοσμέεται. ἐσίρεται δὲ ἐς ἄνθρωπον, μόρεα μορέων, ὅλα ὅλων ἔχοντα σύγκρησιν. πυρὸς καὶ ὕδατος. τὰ μὲν, λεπτόμενα. τὰ δὲ, σώζοντα. καὶ τὰ μὲν λαμβάνοντα, πλεῖον ποιέει. τὰ δὲ δίδοντα, μεῖον. πρήσσειν ἀνθρώποι ξύλον. ὁ μὲν, ἕλκει, ὁ δὲ, ὠθέει. τὸ δ' αὖ τοῦτο ποιέοντι. μεῖον δὲ ποιέοντες, πλεῖον πονέουσι. τὸ δ' αὖ καὶ φύσις ἀνθρώπων. τὸ μὲν, ὠθέει. τὸ δὲ, ἕλκει. τὸ μὲν, δίδωσι. τὸ δὲ, λαμβάνει. ἢ τῷ μὲν δίδωσι τοσοῦτο πλεῖον, οὐδὲν λαμβάνει τοσοῦτο μεῖον. χωρὶς δὲ ἕκαστον φυλάσσει πλὴ ἑωυτοῦ. ἢ τὰ μὲν ἐπὶ τὸ μεῖον ἐόντα, διακρίνεται εἰς πλὴ ἐλάσσονα χωρίω. τὰ δὲ ἐπὶ τὸ μέζον πορευόμενα, ξυμμισγόμενα ὀβαλλάσσει ἐς πλὴ μείζω τοίχιν. τὰ δὲ ξένα μὴ ὁμοῦται, ὠθέεται ἐκ χώρης ἀλλοτρίης. ἑκάστω δὲ, τύχῃ μέζω καὶ ἐλάσσω ἐχουσι. τοῦ ἰδιοφοιτᾶ τὰ μόρια τὰ ἑωυτῆς, οὐ προσθήσις οὐδὲ ἀφαίρεσις δεομένης τῆς μερέων. κατὰ δὲ αὔξησιν καὶ μείωσιν τῆ ὑπαρχόντων δεομένη. χωρίω δὲ ἑκάστα διαπρήσσεται ἐς ὃ τι πανὸ ἐσίσθη καὶ δέχηται τὰ προσήκοντα. οὐ γὰρ δύναται τὸ μὴ ὁμόφορον σὶ τοῖσιν ἀσυμφόροισι χωρείοισιν ἐμμένειν. πολανᾶται μὲν γὰρ ἀγωνούμενα. ξυμμισγόμενα δὲ ἀλλήλοισι, συγγινώσκεται. προσίζει γὰρ τὸ σύμφορον τῷ συμφόρῳ. τὸ δὲ ἀσύμφορον, πολεμεῖ καὶ μάχεται καὶ διαλάσσεται ἀπ' ἀλλήλων. διὰ τοῦτο ἀνθρώπου ψυχὴ, σὶ ἀνθρώπῳ αὐξάνεται. σὶ ἄλλῳ δὲ οὐδενί. καὶ τὴν ἄλλων ζώων τὴν μεγάλων ὡσαύτως. ὁκόσα δὲ ἄλλως ἀπ' ἄλλων, πολλὰ βίης ἀποκείνεται. τοῦδε μὲν οὖν τὴν ἄλλων ζώων, ἐάσω. τοῦδε δὲ ἀνθρώπου, δηλώσω. ἐσίρεται δὲ ἐς ἄνθρωπον, ψυχὴ. πυρὸς καὶ ὕδατος ξύγκρησιν ἔχουσα. μοῖραν σώματος ἀνθρώπου. ταῦτα δὲ τὰ θεῖα ἐα καὶ αὖρσενα καὶ θήλεα καὶ πάντοια φέρεται. φέρεται δὲ καὶ ἀὖξεται διαίτῃ τῇ τοῦδε ἐν ἀνθρώπῳ. ἀνάγκη δὲ τὰ μέρεα ἔχειν πάντα τὰ εἰσιόντα. οὐ πάντα γὰρ μὴ ἐνεῖη μοῖρα ὀβ ἀρχῆς, οὐκ ἂν αὐξηθείη, οὔτε πουλλῆς ἐπούσης τροφῆς, οὔτε ὀλίγης. οὐ γὰρ ἔχει ἃ προσαναξόμενον. ἔχον δὲ πάντα, αὖξεται ἐν χώρῃ τῇ ἑωυτοῦ ἑκάστου. τροφῆς ἐπούσης ἀὸ ὕδατος ξηροῦ, καὶ πυρὸς ὑγροῦ. τὰ μὲν, εἴσω βιαζόμενα, τὰ δὲ, ἔξω. ὡς πὸρ οἱ τέκτονες ἃ ξύλον πρίαυσι. καὶ ὁ μὲν, ἕλκει. ὁ δὲ, ὠθέει, ἃ ὧὶ ἃ ποιέοντες. ἡ πτοῦ δὲ πιέζων, ἢν ἀπωθέρπει. οὐ γὰρ ἂν παραδέχοιτο, ἡ πτοῦ εἶναι. λὶῶ δὲ διαζόμενον, πανὸς ἀμορτήσον τα. τοιοῦτον ζοφὴ ἀνθρώπου. ἃ μὲν, ἕλκει. ἃ δὲ, ὠθέει. εἴσω δὲ βιαζόμενον, ἔξω ὁρέπει. λὶῶ δὲ βιήτου παρὰ καιρὸν, πανὸς ἀποτόβλεπται. χρόνον δὲ τοσοῦτον ἐνῆσαι πλὴ αὐτῷ ἔχει τάξιν, ἄχρι μηκέτι δέχηται ἡ χώρη, μὴ δὲ φοφλῷ ἐνανλῳ ἐγκνέᾳ ἃ μήκιστον τῆ ὑδάτων. ἔπειτ' ἐκαμείβει ἐς πλὴ ἔξω χώρῳ, θήλεα καὶ αὖρσενα, ἢν ἐάω ἢν χρόπον ζῶῳ βίης καὶ ἀνάγκης διωκόμενα. ὁκότερα δὲ λὶῶ ἐμπλήσῃ πλὴ πεπρωμένῳ μοίρῳ, ταῦτα διακείνεται πρῶτα, καὶ ἅμα συμμίσγεται. ἐνῆσαν μὲν γὰρ, διακείνεται. πάντα δὲ ταῦτα, ξυμμίσγεται. χώρῳ δὲ ἀμείψαντα καὶ τυχόντα αὖρμονίης ὀρθῆς ἐχούσης συμφωνίασ ζῆς, ἐγκλιβὴν δίκεια δῆ. ποιοῦσιν, ζώει καὶ αὔξεται τοῖσιν αὐτοῖσιν, οἷσι καὶ πρόσθεν. λὶῶ δὲ μὴ τύχῃ τῆς αὖρμονίης, μὴ δὲ ξύμφωνα, βαρέα τοῖσιν ὀξέσι γένηται ἢ πρώτη συμφωνίη. λὶῶ δὲ ἀβυτέρη γένεσις ἢ, ἃ δῆ. πανὸς οἷός ἃ προγνωμονεύων, πᾶς ὁ τόνος μάτεως. οὐ γὰρ αὖ προσαείσειεν. ἀλλ' ἀμείβει ἐκ τοῦ μέζονος εἰς ἃ μεῖον, πρὸ μοίρης. διότι οὐ γινώσκουσιν ὅ, τι ποιέουσιν. αὖρσένων μὲν οὖν ἢ θηλείων διότι ἑκάτερα γίνεται, πρῶτον τῷ λόγῳ δηλώσω. τούτων δὲ ὁκότερον ἦν τύχῃ τῆ αὖρμονίης ὑγρὸν ἐὸν, κινέεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς. κινεόμενον δὲ, ζωπυρῆται, καὶ προσάγεται πλὴ ζοφλῳ ἀὸ τὴν ἐσιόντων ἐς πλὴ γναθμὴν σιτίων, καὶ πνεύματος. τὰ μὲν πρῶτα, πάντη ὁμοίως ἐὼς αὖτῆ αὖμοῦ ὀβὴν. ὑπὸ δὲ τῆς κινήσιος καὶ τοῦ πυρὸς, ξηραίνεται ἢ σβρεοῦται. σβρεούμενον δὲ, πυκνοῦται πδίε. καὶ ἃ πῦρ ἐγκλείσμενον, οὐκ ἔτι πλὴ ζοφλῳ ἐκανλῳ ἔχει ἐπάγεσθαι. οὐδὲ ἃ πνεῦμα ἐξωθέει, δῆ. πλὴ πυκνότητα τοῦ ὑπὸρ ἐχόντος. ἀναλίσκει γὰρ ἃ ὑπάρχον ὑγρὸν ἔσω. τὰ μὲν οὖν σβρεα πλὴ φύσιν σὶ τῷ ξωϊστικώτατα καὶ ξηρῷ, οὐκ ἀναλίσκεται τῷ πυεῖ ἐς πλὴ ζοφλῳ. ἀλλ' ἐγκρατία γίνεται, καὶ ξωϊσταται τὸ ὑγροῦ ἐνκλείποντος, ἄπὸρ ὁσέα καὶ νδῦρα ἐπωνομάζεται. ἃ δὲ πῦρ ἐκ τοῦ συμμιγέντος κινουμένου τοῦ ὑγροῦ, διακοσμέει ἃ σῶμα κατὰ φύσιν, δῆ. τοιῶνδε ἀνάγκλιω. δῆ. μὲν ἃ σβρεὸν καὶ ξηρὸν, οὐ δύναται διεξόδους χρονίασ ποιέεσθαι, διότι οὐκ ἔχει ζοφλῳ. δῆ. δὲ τῆ ὑγρὸν καὶ μαλακὸν, δύναται. ταῦτα γὰρ ὄβιν αὐτῷ ζοφὴ. σὶ δὲ καὶ σὶ τούτοισι, ξηρότης οὐκ ἀναλισκομένη ὧδε τοῦ πυρὸς. τοῦτα δὲ ξωϊσταται προσάλληλα. ἃ μὲν οὖν ἐσωτάτω κατὰ φρενῖτιν πῦρ, καὶ πολεῖσον ὄβι, καὶ μεγίστην πλὴ ἐξόδον ἐποίησατο. πολεῖσον γὰρ ἃ ὑγρὸν σὶ ταύθα σίλῳ, ὅπὸρ κοιλίη κατέλεγται. καὶ ὀβέπεσεν σὶ τούβδεν, ἐπεὶ οὐκ ἔχει ζοφλῳ ἔξω, καὶ ἐποίησατο, πολεῖσον γὰρ ἃ ὑγρὸν σὶ ταύθα σίλῳ, καὶ ζοφὴς ἐπαπωγὰν καὶ διακωλύειν. ἃ δὲ ἀποκλείσθεν εἰς ἄλλο σῶμα, πολλοὺς ἐποίησατο ζωσὰς ὅπὸρ λῶ ὑγρότατον τοῦ πυρὸς. σὶ τούτοισι τοῖσι χωρείοισιν, αἱ τίνες φλέβες κατέλεγται κοίλαι

ἐς δὲ τὰς ἀκτὰς τοῦτον ἐξικόμενον πλοῖα μακρὰ ἐπιπλεῖν· ἐπὶ δὲ τοῖσι πλοίοισι τοῖσι μακροῖσι ἄνδρας εἶναι τοξότας καὶ ἀσπιδηφόρους καὶ δορυφόρους καὶ ἱππέας· τοὺς δὲ ἱππέας ἵππους ἔχειν καὶ αὐτοὺς ἐπιβεβηκέναι· τοὺς δὲ ἵππους ἐπιστομίους ἔχειν καὶ χαλινούς· τοὺς δὲ ἱππέας ἀκοντιστῆρας ἔχειν καὶ ξίφεα καὶ ἀσπίδας χαλκέας· τὸν δὲ στρατηγὸν τὸν ἐπὶ τοῖσι πλοίοισι τοῖσι μακροῖσι ἐπιστέλλειν τοῖσι ἐπὶ τοῖσι πλοίοισι τοῖσι μακροῖσι ἐπιπλέουσι τὸν ἐπὶ τὰς ἀκτὰς ἐξικόμενον ἐπὶ τὸν ἥλιον τὸν ἀνατέλλοντα πλέειν ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τὸν ἥλιον τὸν ἀνατέλλοντα· ἐπὶ δὲ τοῦτον ἐξικόμενον πλέειν ἐπὶ νύκτας πολλὰς ἐπὶ τὸν ἥλιον τὸν ἀνατέλλοντα· ἐπὶ δὲ τοῦτον ἐξικόμενον πλέειν ἐπὶ ἡμέρας ὀλίγας ἐπὶ τὸν ἥλιον τὸν ἀνατέλλοντα· ἐπὶ δὲ τοῦτον ἐξικόμενον πλέειν ἐπὶ νύκτας ὀλίγας ἐπὶ τὸν ἥλιον τὸν ἀνατέλλοντα· ἐπὶ δὲ τοῦτον ἐξικόμενον

Аполлон Аполлонович Аблеухов не мог не видеть, что отношения его с сыном Николаем Аполлоновичем Аблеуховым, с тех пор как тот вернулся из Швейцарии, с каждым днем становились все более и более натянутыми. Сын, по-видимому, избегал отца, а отец, в свою очередь, не искал с сыном встречи. Сын, по-видимому, не желал объяснений, а отец, в свою очередь, не желал их давать. Сын, по-видимому, не желал ничего знать, а отец, в свою очередь, не желал ничего слышать. Сын, по-видимому, не желал ничего понимать, а отец, в свою очередь, не желал ничего понимать. Сын, по-видимому, не желал ничего видеть, а отец, в свою очередь, не желал ничего видеть. Сын, по-видимому, не желал ничего помнить, а отец, в свою очередь, не желал ничего помнить. Сын, по-видимому, не желал ничего чувствовать, а отец, в свою очередь, не желал ничего чувствовать. Сын, по-видимому, не желал ничего делать, а отец, в свою очередь, не желал ничего делать. Сын, по-видимому, не желал ничего говорить, а отец, в свою очередь, не желал ничего говорить. Сын, по-видимому, не желал ничего слыш

κότερον ἂν αὐξηθεὶη μᾶλλον, ἀφορεύεσθαι ἢ γόνιμον. διότι οὕτως ἔχοντα αὐτὰ ἐκέκτητο. εἰ δὲ πυρὸς τῷ ἐλλιπεστέρως καὶ ὕδατος σύμμετρον λάβοι, ὠδίνειν δὲ ἐν τῷ ὕδατος ὀλίγον, φρόνιμοι μᾶλλον καὶ οὗτοι. ὠδινέστεροι δέ, τῆς προτέρης. διότι κρατούμενον ὑπὸ πυρὸς ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἧσσον βραδύνεται πρὸς κίνησιν ποιούμενον, νωθρότερον προσπίπτει πρὸς τὰς αἰσθήσεις. παραμένει μοι δ' εἰσὶν ἐπιεικέως αἱ τοιαῦται ψυχαί, πρὸς ὅ, τι ἂν προσέχωσιν. εἰ δὲ ὀρθῶς διαιτῶντο καὶ φρονιμώτεροι καὶ εὐτεροι γένοιντο παρὰ πὰ φύσιν. ξυμφέρει δὲ τοῖσι τοιούτοισι, τοῖσι μὲν πρὸς πυρὸς διαπνᾶσαι μᾶλλον χρέεσθαι, καὶ μὴ πλησμονῆσι, μήτε σιτίων, μήτε πομάτων. ὁμοίως οὕτω χρέεσθαι ὀξέσιν, ὅκως τῷ τε ὑγροῦ κενοῦσθαι τὸ σῶμα, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐπίσω τοῦ θάσσον. πάλιν δὲ, καὶ τείνεσι, καὶ τοῖσι τοιούτοισι γυμνασίοισιν, οὐ ξυμφέρει χρέεσθαι, ὅκως μὴ κοιλοτέρων τῶν πόρων γινομένων, πλησμονῆς πληρῶσι τοὺς. βαρυήκοους γὰρ ἀνάγκη τῆς ψυχῆς πὰ κίνησιν ἔσω τῶν τοιούτων. τοῖσι πειρωμένοισι ξυμφέρει χρέεσθαι, καὶ ἀφὸ λείπουσι καὶ ὀρθρίοισι, καὶ ἀφὸ τῶν ὁρόμων. ἀφὸ λείπουσι μὲν, ὅκως τὸ φλέγμα ξηροτέρη ἡ ψυχὴ δέξηται ἀφὸ τῶν ἐστώντων. ὀρθρίου δὲ, ὅκως αἱ ἐξόδοι κενῶνται τῷ ὑγροῦ, μὴ μὲν φρενίτιδες αἱ πόροι τῆς ψυχῆς. ἀφὸ δὲ τῶν γυμνασίων, ὅκως μὴ ἐγκατα λείπηται τὰ σώματι ἡ ἀποκριθὲν ἀφὸ τῶ ὁρόμου, μὴ δὲ ξυμμίσγηται τῇ ψυχῇ, μὴ δὲ ἐμφάσιν τὰς ἐξεδόδους, μὴ δὲ συνταράξῃ πὰ τῷ φλέγμα. ξυμφέρει δὲ καὶ ἐμέτοισι χρέεσθαι, ὅκως ἀποκαθαίρηται τὸ σῶμα, εἴτι ὠδίεσδον οἱ πόνοι διαρήσσουσι. προσάγειν δὲ ἀφὸ τῶν ἐμέτων, κατὰ μικρὸν προσιθέντα τὸ σιτίον, ἐς ἡμέρας τέσσαρας τοὺς ἐλαχίστας. χρέεσθαι δὲ ξυμφορώτερον ἢ λούεσθαι. λαγυέειν δὲ, ὕδατος ἐφόδων γινομένων, πλείονα. ὁ δὲ τῆσι τῶ πυρὸς ἐπιφορῆσι, μείονα. εἰ δὲ τινι ὠδίεσε ἐρῶ πὰ δυνάμενον τὸ πῦρ λάβοι τῶ ὕδατος, βραχυτέρῳ ἀνάγκη ταύτην εἶναι. μὴ πλείω. οἱ τοιοῦτοι ἢ λίθιοι. ἅτε γὰρ βραδείης ἐούσης τῆς ὁδοῦ, κατὰ βραχὺ προσαπίπτουσιν αἱ αἰσθήσιες. μὴ ὀξέως ἐοῦσαι, ἐπ' ὀλίγον ξυμμίσγονται τε ὀλίγα βραδύτητα τῆς ὁδοῦ. αἱ γὰρ αἰσθήσιες τῆς ψυχῆς ὁκόσαι μὲν δὴ ὄμμος μὴ ἀκοὴς εἰσὶν, ὀξέως ὁκόσαι δὲ ὀλίγα φαύσιος, βραδύτεραι μὴ δύνασθαι τέρας. τούτων μὲν δὴ αἰσθάνεσθαι. μὴ οἱ τοιοῦτοι οὐδὲν ἧσσον, οἷοι τ' ψυχρῶν μὴ θέρμων μὴ τ' τοιούτων, ἐκόσα δὲ δὴ ὄμμος ἢ ἀκοὴς αἰσθάνεσθαι δεῖ, ἃ μὴ πρότερον ἐπίστανται, οὐ δύνανται αἰσθάνεσθαι. ἰῶ γὰρ μὴ σεισθῇ ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῶ πυρὸς πεσόντος οὐκ ἂν αἴσθοιτο ὁκοίον τί ἐστιν. αἱ οὖν τοιαῦται ψυχαὶ οὐ πάσχουσι τὸ ὀλίγα τὰ χυτὰ τὰ. εἰ δὲ ὀρθῶς διαιτῶτο, βέλτιον γένοιτο ἂν μὴ ὁ τοιοῦτος. ξυμφέρει δὲ τὰ διαπνήματα ἀπὸ τῷ προτέρω. ξηροτέροισι δὲ χρῆσθαι μὴ ἐλάσσοσι τοῖσι σιτίοισι. τοῖσι δὲ πόνοισι, πλείοσι μὲν, πυκνῇσθαι. μὴ ἐμέτοισι χρέεσθαι ἐκ τῦ πυκνισιῶν. μὴ προσαπτῶσιν ἐκ σιτίων μὴ ἐξευτρόποισι. συμφέρει δὲ μὴ, πυκνῇσθαι μὴ ἐμέτοισι χρέεσθαι ἐκ τῦ πυκνισιῶν. μὴ προσαπτῶσιν ἐκ τῦ ἐμέτων ἐκ πλείονος χρόνου, ἰῶ ποιέει ἐμέτον, μὴ τοῦτα ποιέων, ὑγιεινότερος ἂν μὴ φρονιμώτερος εἴη. ἰῶ δὲ κρατηθείη ἐπὶ πλεῖον ἡ πῦρ ἔσω τῶ ἐόντος ὕδατος, τούτους ἤδη οἱ μὲν, ἀφόρους ὀνομάζουσιν. οἱ δὲ, ἐμβρυοτήτους. ἔστι δ' ἡ μανίη τοιοῦτον ἐπὶ τὸ βραδύτερον. οὗτοι κλαίουσί τε, οὐδενὸς λυποῦντος, ἢ τύπτοντος. δεδίασι τὲ τὰ μὴ φοβερά. λυπέονται ἐπὶ τοῖς μὴ προσήκουσι. καὶ αἰσθάνονται, ὅσιν οὐ προσήκει τοῖς φρενέουσι. ξυμφέρει τοιγαροῦν τούτοισι πυρεῖῃσι, καὶ ἐλλεβόροισιν ἐκκαθαίρεσθαι ἐκ τῆς πυρισσῶν. μὴ διαίτῃ χρέεσθαι ἢ ἐπὶ πον πρότερον. ἰσχνασίης δὲ πυθμένος οὕτως δέεται, ῥεαθῆνα

τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὅτι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἀφ' ἧς ἐγεννήθη, οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἀγαθὸν οὐδὲ ἔργον καλόν, ἀλλὰ πάντα κακὰ καὶ πονηρά· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν ἐκβληθῆναι αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀποκτανθῆναι. καὶ ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπορεύθη εἰς ἄλλην πόλιν, καὶ ἐκεῖ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκέλευσεν ἀποκτανθῆναι πάντας τοὺς ἐκεῖ ὄντας. καὶ οὕτως ἐποίησεν ἐν πολλαῖς πόλεσιν, ἕως οὗ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ ἀκούσασα ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὅτι ἔρχεται ὁ υἱὸς αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν, ἐξῆλθε μετὰ πολλῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἐδέξατο αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐκάθισεν ὁ υἱὸς ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν ἀποκτανθῆναι τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν ἐν πολλαῖς πόλεσιν, ἕως οὗ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἦν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὅτι ἔρχεται ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐξῆλθε μετὰ πολλῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἐδέξατο αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐκάθισεν ὁ ἀδελφὸς ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκέλευσεν ἀποκτανθῆναι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν ἐν πολλαῖς πόλεσιν, ἕως οὗ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἦν ἡ γυνὴ αὐτοῦ. καὶ ἀκούσασα ἡ γυνὴ αὐτοῦ ὅτι ἔρχεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐξῆλθε μετὰ πολλῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἐδέξατο αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐκάθισεν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκέλευσεν ἀποκτανθῆναι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν ἐν πολλαῖς πόλεσιν, ἕως οὗ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἦν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ υἱὸς ὅτι ἔρχεται ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐξῆλθε μετὰ πολλῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἐδέξατο αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐκάθισεν ὁ πατὴρ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκέλευσεν ἀποκτανθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν ἐν πολλαῖς πόλεσιν, ἕως οὗ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ ἀκούσασα ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὅτι ἔρχεται ὁ υἱὸς αὐτῆς, ἐξῆλθε μετὰ πολλῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἐδέξατο αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐκάθισεν ἡ μήτηρ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκέλευσεν ἀποκτανθῆναι τὸν πατέρα

ὅμοιον, καὶ αἱ σάρκες παρασκλήσιοι, Τὰ δὲ αἴγεια κρέα, κουφότερα τούτων, ἧσσον διαχωρέει μᾶλλον. Τὰ δὲ ὕεια, ἰσχὺν μὲν, τῷ σώματι ἐμποιέει μᾶλλον τούτων. διαχωρέει δὲ, ἰκμάδας, διότι λεπτὰς τὰς φλέβας ἔχει καὶ ὀλιγαίμους. σάρκας δὲ πολλὰς. Τὰ δὲ αὐχένια, κουφότερα τῶν οἴων, καὶ τὰ βρίφεια τῶν αἰγείων, διότι αἷμα μᾶλλον τερπνὸν καὶ ὑγρότερα. ξηραίνει γὰρ καὶ ἰσχνὰ φύσει ὄντα τὰ ζῶα. ὁκόταν μὲν ἀπαλαὶ, διαχωρέει. ὁκόταν δὲ αὐξηθῇ, οὐχ ὁμοίως. καὶ τὰ μόχθια τῶν βοείων ὡσαύτως.

Τὰ δὲ χοίρεια τῶν συείων, εὐαρύτερα. φύσει γὰρ εὐσαρκόν ἐστι τὸ ζῶον, καὶ ἄναιμον, ὑπὸ περβολῆς δρασίης ἔχει τῶνδε ἕνεκα. ὁκόταν οὖν πόροι μὴ δέχωνται πλῆθος ἐπιοῦσαι, ἐμπίνουσι θρῄσκεται, καὶ παράστασιν ποιέει. Τὰ δὲ ὄνεια, διαχωρέει. καὶ τῶν πώλων ἔτι μᾶλλον. καὶ τὰ ἱππεῖα κουφότερα. Κωπεῖα δὲ, θρῄσκεται, καὶ ξηραίνει, καὶ ἰσχναίνει καὶ παρέχει, καὶ διαχωρέει. ἐλάφου δὲ ξηραίνει. ἧσσον δὲ, διαχωρέει. οὐρέει δὲ μᾶλλον. λαγῶς, ξηρὰ καὶ τάσιμα. οὔρησιν δέ τινα παρέχει. Ἀλωπέκων δὲ ὑγρότερα. οὐρέεται δὲ, καὶ ἐλάνων χοιράων, οὐρητικὰ, ὑγραίνει δὲ. Περὶ δὲ ὀρνίθων, ὧδε ἔχει. σκόροδον, θρῄσκεται καὶ οὐρέεται διὰ τοῦ σώματος. καὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν οὐκ ἀγαθόν. κεφαλαργίην γὰρ τῷ σώματος ἐπιμελλόμενον, πλεῖστα ἀπαμβλύνει. διαχωρέει δὲ καὶ οὐρέεται, διὰ τὸ καθαρτικὸν ἐφθὸν ἀσθενέστερον, ἢ ὠμόν. φύσαν δὲ ἐμποιέει, διὰ τοῦ πνεύματος πλῆθος ἐπίτασιν. Κρόμυον, τῇ μὲν ὄψει ἀγαθόν. τῷ δὲ σώματι, κακόν. διότι θερμὸν καὶ καυστικόν ἐστι, καὶ διαχωρέει. ξοφλῶ μὲν οὐδὲν μᾶλλον τῷ σώματι, οὐδὲ ὠφελίμως. θρῄσκεται δὲ ξηραίνει δὲ διὰ τὸ καθαρτικόν. Γράσον, θρῄσκεται μὲν, ἧσσον. οὐρέεται δὲ καὶ διαχωρέει. ἔχει δέ τι καθαρτικὸν. ὑγραίνει δὲ, καὶ ὀξυεμίλλως ποιέει. πολλὸν γὰρ ὕστατον τῶν ἄλλων ἐρωμάτων ἐστὶν αὐτό. Ῥαφανὶς, ὑγραίνει, διαχλοῦσα τὸ φλέγμα, τῇ ὀριμύτητι. τὸ δὲ φύλλα, ἧσσον. πολλῷ πρὸς τὸ ἀρθρητικούς. μοχθηρὸν ἢ ῥίζη. ἐπιπλαίζον δὲ καὶ δύσπεπτον. Καρδαμον, θερμὸν καὶ πολὺ σαρκοτικόν. ἧσσον δὲ φλέγμα λευκὸν, ὥστε σταφυλεῖλαι ἐμποιέειν. Νάπυ, θρῄσκεται. διαχωρητικὸν δὲ. πολλῷ δυσπεπτέστερον καὶ τοῦτο. ἄλλα καὶ τὸ βύζωμον πειρασκόλησα ποιέει. Κοχλιαρον, θρῄσκεται καὶ σατικόν. καὶ πολὺ ὀξυεργέστερον μίλῳ ψωλεῖ, καὶ ὑπνωτικὸν, ἐὰν ὕστατον ἐσθίῃ. Θεῖσαξ, ψυχρότατον, πρὸ ἐμέτου ἐχεῖν. ἀσθενεῖ δὲ πινα φλέγμα ἐν τῷ σώματι. Ἄνηθον, θερμὸν καὶ σατικόν. καὶ πᾶρμον ψαλεῖ ὀσφραινόμενος. Σέλινον, οὐρέεται μᾶλλον, ἢ διαχωρέει. καὶ αἱ ῥίζαι μᾶλλον ἢ αὐτό. διαχωρέουσιν. ὦμον, ξηρὸν, καὶ θρῄσκεται. Γήλινον, οὐρέεται μᾶλλον, ἢ διαχωρέει. καὶ συνεχὲς πῖνον τι ἔχει, καὶ πρὸς τὰ φάρμακα τὰ ἐλαφρὰ, ὠφέλιμον προπινόμενον. Ἀστάφυλος, ξηρὸν καὶ σατικόν. Σέλινος, ξηρὸν καὶ σατικόν. Σύκος, ψυχει καὶ ὀλιγοενεργώτερον οὐκ ἐᾷ. Ἀνδράχνη, ψυχει δὲ τὰ μάλιστα. τέτακται χυμὸν δὲ, θερμαίνει καὶ καθαίρει. Καλαμίνθη θερμαίνει καὶ καθαίρει. Μόνθη, θρῄσκεται καὶ οὐρέεται. καὶ ἐμέτους ἴσχει. καὶ ἰῶ πολλάκις ἐδίη τις ἂν ταῦτα ῥέειν. καὶ σπείειν κωλύει. καὶ τὸ σῶμα ἀσθενέστερον ποιέει. Λάπαθον, θερμαίνει διαχωρέει. Ἀνδράφαξις ὑγρόν. οὐ μὲν τοι διαχωρέει. ἐλήτον θρῄσκεται, οὐ διαχωρητικόν. Κράμβη θρῄσκεται καὶ διαχωρέει. καὶ τὰ χολώδεα ἄγει. Τὸ πλοῦ, ὁ μὲν χυλὸς, διαχωρέει. τὸ δὲ λάχανον ἐσθιόμενον, ἴσχνει. αἱ δὲ ῥίζαι τὸ τοῦ πλοῦ, διαχωρητικώτεραι. Κολοκυνθη, θρῄσκεται, καὶ ὑγραίνει, καὶ διαχωρέει. Γογγυλὶς, καυστικὸς. ὑγραίνει δὲ καὶ παράστασιν. τὸ σῶμα. οὐ μὲν τοι διαχωρέει. δυσουρέει δέ. Γλήχων, θερμαίνει καὶ διαχωρέει. Ὀρίγανον, θερμαίνει. ὑπάγει δὲ καὶ τὰ χολώδεα. Θρύμβη παραπλησίαν ὀρίγανῳ διαπρήσσει. Θύμον, θερμὸν. διαχωρέει καὶ οὐρέεται. ἄγει δὲ καὶ φλεγματώδεα. Ὑσσωπον, θρῄσκεται καὶ φλεγματώδες. τῶν δὲ ἀγρίων λαχάνων, ὁκόσα τῷ σώματι θερμαντικὸν καὶ αὐώδεα, ταῦτα θερμαίνει καὶ οὐρέεται μᾶλλον, ἢ διαχωρέει. ὁκόσα δὲ ὑγρὴν φύσιν ἔχει καὶ ψυχρὸν, καὶ μωρὸν, καὶ ὁσμὰς βαρείας, ὑποχωρέεται μᾶλλον, ἢ οὐρέεται. ὁκόσα δὲ δέει ξυφνὰ καὶ αὐστηρὰ, τάσιμα. ὁκόσα δὲ ὁμιλέα καὶ καὶ αὐώδεα, οὐρέεται. ὁκόσα δὲ ὁμιλέα καὶ ξηρὰ οὐ τῷ σώματι, ταῦτα πάντα ξηραίνει. ὁκόσα δὲ ὀξέα, καὶ ψυκτικὰ. οἱ δὲ χυμοὶ, διουρητικοὶ. κρήμνου. σελίνου. σικρόδου ἀποβρέγματα. κυπέρου. μαράθρου. πράσου. ἀδιάντου. ξύλου, τάδε ψυχει. σκολοπένδρεον. μόνθη. σέσελι. καυκαλίδες. ὑπερικὸν. κνίδαι, διαχωρητικὰ καὶ καθαρτικά. δρέπανοι. φακὴ. κεφαλὴ. τύπλα. κράμβη. λινόζωστις. ἀκτὴ. κνίκος. ταῦτα πάντα ὑποχωρέεται μᾶλλον, ἢ διουρέεται. Περὶ δὲ ὁπώρης ὧδε ἔχει. τὰ μὲν ἐγκαρπία, διαχωρητικώτερα. τὰ δὲ χλωρὰ, τῶν ξηρῶν. ἡ δὲ δυσκοιλίη εἴρηται αὐτέων. Μόρα, θρῄσκεται καὶ ὑγραίνει καὶ διαχωρέει. Ἄπιοι πέπειροι, θρῄσκεται καὶ ὑγραίνουσι, καὶ διαχωρέουσιν. αἱ δὲ σκληραὶ, στάσιμοι. Ἀχράδες χαμαιζοι, πέπειροι, διαχωρέουσι καὶ τῆς κοιλίης καθαρτικαί. αἱ δὲ ὠμαὶ, στάσιμοι. Μῆλα γλυκέα, δύσπεπτα. τὰ δὲ ὀξέα καὶ πέπονα, ἧσσον. Κυδώνια. συπηνὰ, καὶ ὁ διαχωρέουσιν. οἱ δὲ χυλοὶ τῶν μήλων, πρὸς τὸν ἐμέτους σατικοὶ, καὶ οὐρητικοὶ. καὶ ὁδμαὶ πρὸ τ' ἐμέτων. τὰ δὲ ἄγρια μῆλα, σατικά. ἐφθὰ δὲ ἐθιόμενα, μᾶλλον διαχωρητικά. πρὸς δὲ πλοῦ ὀρθοπνοίλιν, οὔτε χυλοὶ αὐτῶν, καὶ αὐτὰ πινόμενα ὠφελέει. Οὐκ δὲ καὶ μέσπιλα καὶ κράνια, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ὀπώρη, σατικὰ καὶ στρυφνὰ. καὶ ῥοιαὶ γλυκείης ὁ χυλὸς, διαχωρέει. καυσώδες δέ τι ἔχει. αἱ δὲ οἰνώδεις

γλυκέος

γλυκέος εἰσὶ καὶ δι' ὀλίγου τὴν αὐοσμον τῆς αὐτῆς ἡλικίης, διότι πεπεπτέστεροί εἰσι καὶ οἱ παχέες τῶν λεπτῶν. Οἱ δὲ λεπτοὶ γλυκέες, οὐρέεται μᾶλλον. καὶ διαχωρέουσι. καὶ ὑγραίνουσι. καὶ σῶμα. καὶ τὸ αἷμα ἀσθενὲς ποιέουσιν. αὐξάντες δὲ τὸ αὐτὸ παλὸν τὸ σώματος αἷμα ἐν τῷ σώματι. Γλεῦκος. φυσᾷ, καὶ ὑπάγει, καὶ ἐκπαράστεται ζέον ἐν τῇ κοιλίῃ, καὶ διαχωρέει. φυσᾷ μὲν, ὅτι θρῄσκεται. ὑπάγει δὲ ἐκ τὸ σώματος, ὅτι καθαίρει. παράστασιν δὲ, ζέον ἐν τῇ κοιλίῃ καὶ διαχωρέει. Οἱ δὲ ἑψηθέντες οἶνοι, λύχνουσι, καὶ ἰσχναίνουσι. λύχνουσι μὲν καὶ ἰσχναίνουσι, κενοῦσι τὸ ὑγρὸν ἀπὸ τὸ σώματος ποιοῦντες. ὑγραίνουσι δὲ, ἀπὸ τὸ ἐσιόντος ὕδατος ζωῦ ὧν οἶνος. Ὀξὺς, ψυκτικὸν. διότι τηκεν ὑγρὸν ἐν τῷ σώματι καὶ ταναλίσκει. ἧσσον δὲ μᾶλλον διαχωρέει. διότι οὐ δόξιμον καὶ ὁριμὺ. Ἐρυθρὸν, θερμαίνει, καὶ ὑγραίνει, καὶ ὑπάγει. θερμαίνει μὲν, ὅτι οἰνῶδες. ὑγραίνει δὲ, ὅτι δόξιμον. ὑπάγει δὲ, ὅτι γλυκύ. Αἱ δύγες στεμφυλίτιδες, ὑγραίνουσι καὶ ὑπάγουσι καὶ φυσῶσι. διότι καὶ ὁ γλεῦκος. Ἐ̓λιμα, θερμαίνει, καὶ ὑγραίνει, καὶ ὑπάγει. θερμαίνει μὲν, ὅτι οἰνῶδες. ὑγραίνει δὲ, ὅτι δόξιμον. ὑπάγει δὲ, ὅτι γλυκύ. Αἱ δύγες στεμφυλίτιδες, ὑγραίνουσι καὶ ὑπάγουσι καὶ φυσῶσι. διότι καὶ ὁ γλεῦκος. Μελι θρῄσκεται καὶ ξηρὸν, ἀκρητον. ζωῦ ὑσθὲν δὲ, ὑγραίνει. καὶ διαχωρέει τοῖσι χολώδεσι, τοῖσι δὲ φλεγματώδεσιν, ἧσσον. Ὁ δὲ γλυκὺς οἶνος, διαχωρέει μᾶλλον τοῖσι φλεγματώδεσιν. Περὶ δὲ λαχάνων ὧδε ἔχει. σκόροδον, θρῄσκεται καὶ οὐρέεται διὰ τοῦ σώματος. καὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν οὐκ ἀγαθόν. καθαίρουσι γὰρ τὸ σώματος τὸ μάλιστα ποιοῦντες. πολὺ ὀλέθρου ἀπαμβλύνει. διαχωρέει δὲ καὶ οὐρέεται, διὰ τὸ καθαρτικὸν. ἐφθὸν ἀσθενέστερον, ἢ ὠμόν. φύσαν δὲ ἐμποιέει, διὰ τοῦ πνεύματος πλῆθος ἐπίτασιν. Κρόμυον, τῇ μὲν ὄψει ἀγαθόν. τῷ δὲ σώματι, κακόν. διότι θερμὸν καὶ καυστικόν ἐστι, καὶ διαχωρέει. ξοφλῶ μὲν οὐδὲν μᾶλλον τῷ σώματι, οὐδὲ ὠφελίμως. θρῄσκεται δὲ ξηραίνει δὲ διὰ τὸ καθαρτικόν. Γράσον, θρῄσκεται μὲν, ἧσσον. οὐρέεται δὲ καὶ διαχωρέει. ἔχει δέ τι καθαρτικὸν. ὑγραίνει δὲ, καὶ ὀξυεμίλλως ποιέει. πολλὸν γὰρ ὕστατον τῶν ἄλλων ἐρωμάτων ἐστὶν αὐτό. Ῥαφανὶς, ὑγραίνει, διαχλοῦσα τὸ φλέγμα, τῇ ὀριμύτητι. τὸ δὲ φύλλα, ἧσσον. πολλῷ πρὸς τὸ ἀρθρητικούς. μοχθηρὸν ἢ ῥίζη. ἐπιπλαίζον δὲ καὶ δύσπεπτον. Καρδαμον, θερμὸν καὶ πολὺ σαρκοτικόν. ἧσσον δὲ φλέγμα λευκὸν, ὥστε σταφυλεῖλαι ἐμποιέειν. Νάπυ, θρῄσκεται. διαχωρητικὸν δὲ. πολλῷ δυσπεπτέστερον καὶ τοῦτο. ἄλλα καὶ τὸ βύζωμον πειρασκόλησα ποιέει. Κοχλιαρον, θρῄσκεται καὶ σατικόν. καὶ πολὺ ὀξυεργέστερον μίλῳ ψωλεῖ, καὶ ὑπνωτικὸν, ἐὰν ὕστατον ἐσθίῃ. Θεῖσαξ, ψυχρότατον, πρὸ ἐμέτου ἐχεῖν. ἀσθενεῖ δὲ πινα φλέγμα ἐν τῷ σώματι. Ἄνηθον, θερμὸν καὶ σατικόν. καὶ πᾶρμον ψαλεῖ ὀσφραινόμενος. Σέλινον, οὐρέεται μᾶλλον, ἢ διαχωρέει. καὶ αἱ ῥίζαι μᾶλλον ἢ αὐτό. διαχωρέουσιν. ὦμον, ξηρὸν, καὶ θρῄσκεται. Γήλινον, οὐρέεται μᾶλλον, ἢ διαχωρέει. καὶ συνεχὲς πῖνον τι ἔχει, καὶ πρὸς τὰ φάρμακα τὰ ἐλαφρὰ, ὠφέλιμον προπινόμενον. Ἀστάφυλος, ξηρὸν καὶ σατικόν. Σέλινος, ξηρὸν καὶ σατικόν. Σύκος, ψυχει καὶ ὀλιγοενεργώτερον οὐκ ἐᾷ. Ἀνδράχνη, ψυχει δὲ τὰ μάλιστα. τέτακται χυμὸν δὲ, θερμαίνει καὶ καθαίρει. Καλαμίνθη θερμαίνει καὶ καθαίρει. Μόνθη, θρῄσκεται καὶ οὐρέεται. καὶ ἐμέτους ἴσχει. καὶ ἰῶ πολλάκις ἐδίη τις ἂν ταῦτα ῥέειν. καὶ σπείειν κωλύει. καὶ τὸ σῶμα ἀσθενέστερον ποιέει. Λάπαθον, θερμαίνει διαχωρέει. Ἀνδράφαξις ὑγρόν. οὐ μὲν τοι διαχωρέει. ἐλήτον θρῄσκεται, οὐ διαχωρητικόν. Κράμβη θρῄσκεται καὶ διαχωρέει. καὶ τὰ χολώδεα ἄγει. Τὸ πλοῦ, ὁ μὲν χυλὸς, διαχωρέει. τὸ δὲ λάχανον ἐσθιόμενον, ἴσχνει. αἱ δὲ ῥίζαι τὸ τοῦ πλοῦ, διαχωρητικώτεραι. Κολοκυνθη, θρῄσκεται, καὶ ὑγραίνει, καὶ διαχωρέει. Γογγυλὶς, καυστικὸς. ὑγραίνει δὲ καὶ παράστασιν. τὸ σῶμα. οὐ μὲν τοι διαχωρέει. δυσουρέει δέ. Γλήχων, θερμαίνει καὶ διαχωρέει. Ὀρίγανον, θερμαίνει. ὑπάγει δὲ καὶ τὰ χολώδεα. Θρύμβη παραπλησίαν ὀρίγανῳ διαπρήσσει. Θύμον, θερμὸν. διαχωρέει καὶ οὐρέεται. ἄγει δὲ καὶ φλεγματώδεα. Ὑσσωπον, θρῄσκεται καὶ φλεγματώδες. τῶν δὲ ἀγρίων λαχάνων, ὁκόσα τῷ σώματι θερμαντικὸν καὶ αὐώδεα, ταῦτα θερμαίνει καὶ οὐρέεται μᾶλλον, ἢ διαχωρέει. ὁκόσα δὲ ὑγρὴν φύσιν ἔχει καὶ ψυχρὸν, καὶ μωρὸν, καὶ ὁσμὰς βαρείας, ὑποχωρέεται μᾶλλον, ἢ οὐρέεται. ὁκόσα δὲ δέει ξυφνὰ καὶ αὐστηρὰ, τάσιμα. ὁκόσα δὲ ὁμιλέα καὶ καὶ αὐώδεα, οὐρέεται. ὁκόσα δὲ ὁμιλέα καὶ ξηρὰ οὐ τῷ σώματι, ταῦτα πάντα ξηραίνει. ὁκόσα δὲ ὀξέα, καὶ ψυκτικὰ. οἱ δὲ χυμοὶ, διουρητικοὶ. κρήμνου. σελίνου. σικρόδου ἀποβρέγματα. κυπέρου. μαράθρου. πράσου. ἀδιάντου. ξύλου, τάδε ψυχει. σκολοπένδρεον. μόνθη. σέσελι. καυκαλίδες. ὑπερικὸν. κνίδαι, διαχωρητικὰ καὶ καθαρτικά. δρέπανοι. φακὴ. κεφαλὴ. τύπλα. κράμβη. λινόζωστις. ἀκτὴ. κνίκος. ταῦτα πάντα ὑποχωρέεται μᾶλλον, ἢ διουρέεται. Περὶ δὲ ὁπώρης ὧδε ἔχει. τὰ μὲν ἐγκαρπία, διαχωρητικώτερα. τὰ δὲ χλωρὰ, τῶν ξηρῶν. ἡ δὲ δυσκοιλίη εἴρηται αὐτέων. Μόρα, θρῄσκεται καὶ ὑγραίνει καὶ διαχωρέει. Ἄπιοι πέπειροι, θρῄσκεται καὶ ὑγραίνουσι, καὶ διαχωρέουσιν. αἱ δὲ σκληραὶ, στάσιμοι. Ἀχράδες χαμαιζοι, πέπειροι, διαχωρέουσι καὶ τῆς κοιλίης καθαρτικαί. αἱ δὲ ὠμαὶ, στάσιμοι. Μῆλα γλυκέα, δύσπεπτα. τὰ δὲ ὀξέα καὶ πέπονα, ἧσσον. Κυδώνια. συπηνὰ, καὶ ὁ διαχωρέουσιν. οἱ δὲ χυλοὶ τῶν μήλων, πρὸς τὸν ἐμέτους σατικοὶ, καὶ οὐρητικοὶ. καὶ ὁδμαὶ πρὸ τ' ἐμέτων. τὰ δὲ ἄγρια μῆλα, σατικά. ἐφθὰ δὲ ἐθιόμενα, μᾶλλον διαχωρητικά. πρὸς δὲ πλοῦ ὀρθοπνοίλιν, οὔτε χυλοὶ αὐτῶν, καὶ αὐτὰ πινόμενα ὠφελέει. Οὐκ δὲ καὶ μέσπιλα καὶ κράνια, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ὀπώρη, σατικὰ καὶ στρυφνὰ. καὶ ῥοιαὶ γλυκείης ὁ χυλὸς, διαχωρέει. καυσώδες δέ τι ἔχει. αἱ δὲ οἰνώ-

σθεες τῇ ῥοιῶν, ἥσσον καυσώδεες. αἱ δὲ ὀξεῖαι, ψυκτικώτεραι. οἱ δὲ πυρῶδες, πάντων τάσιμοι. Σίκυοι ὠμοὶ ψυχροί, καὶ διώσσοντοι. οἱ δὲ πέπονες, οὐρέουσι μὴ διαχωρέοντι. φυσώδεες δέ. βύζυες, θερμοὶ καὶ ὑγροί, καὶ διαχωρητικοί, μάλιστα οἱ λόβοκοι. οἱ μὲν οὖν γλυκέες, θερμαίνουσιν ἰσχυρῶς, διότι πολὺ ἤδη τὸ θερμοῦ ἐχουσιν. οἱ δὲ ὀμφακώδεες, ἧσσον. θερμαίνουσιν. καθαίρουσι δὲ μᾶλλον, πινόμενοι. Σύκα μὴ ταρίχευε καυσώδεα. διαχωρητικὰ δέ. Σύκον χλωρὸν, ὑγραίνει, καὶ διαχωρέει, μὴ θερμαίνει. ὑγραίνει μὲν, ὅτι ἐγχυλόν ἐστι. θερμαίνει δ', ὅτι ὁπόν. διαχωρέει δ', ὅτι ἀραιὸν τὸ ὀπόν. τὰ πρῶτα τῆς σύκων, κάκιστα, ὅτι εἰσὶν ὑποσήσατα. βέλτιστα δὲ, τὰ ὑστατα. τὰ ξηρὰ σύκα καυσώδεα. διαχωρητικὰ δέ. Αἱ ἀμυγδάλαι καυσώδεες. δόξαι μοι δὲ εἶσι διὰ ταῦτα. καυσώδεες μὲν, διὰ τὸ λιπερόν. δόξαι μοι δὲ, διὰ τὸ σαρκώδες. Καὶ καρύα τε τρωγάλια, παραπλησίως ταύτῃσι ἔχουσι. τὰ δὲ φλοιὰ τῶν πέπονα, δόξαι μοι καὶ διαχωρητικὰ. καθαρὰ δὲ ἐόντα, καὶ φύσαν ἐμποιέοντα. οἱ δὲ χλοῶνες αὐτέων τάσιμοι. Ἀ κυλοι. μὴ βάλανοι. καὶ φηγοὶ, σατιηρὰ. ὠμὰ καὶ ὀπτά. ἐφθὰ δὲ, ἧσσον. Τὰ πόνα τῆς κρεῶν, καυσώδεα. διαχωρητικὰ δέ. κρέα ταρειχηρὰ, οἰνόπα μὲν ὄντα, ξηραίνει μὴ φρέφει. ξηραίνει μὲν, διὰ τὸν οἶνον. φρέφει δὲ, διὰ τὴν σάρκα. εὐόξεα δέ, τεταρειχευμένα θερμαίνει μὲν, ἧσσον δὲ διὰ τὸ ὀξύ. φρέφει δὲ ἱκανῶς. εὐάλοτὰ ἐστι τὰ ταρειχηρὰ. βόρμα μὴ, ἧσσον, διὰ τὸ ἄλες, τὸ ὑγρὸν ἀπεξηραμμένα. ἰσχναίνει δὲ, καὶ ξηραίνει, καὶ διαχωρέει ἱκανῶς. τὰς ὑδρωπικὰς ἐκποιεῖν καὶ προστιθέναι ὧδε χρή. Πρῶτα μὲν ὕδατι πάντα ξυνίστασθαι, καὶ ζῶα καὶ φυτὰ, καὶ ὑπὸ τούτων αὔξεσθαι, καὶ ἐς ταῦτα διακινεῖσθαι. τὴν μὲν οὖν ἰσχυρῶν στίσιν, ἐλάσσονα τὰ πολλάκις μὴ διαφύρειν, πλὴν ὁκόσα μὴ ἰσχυρῶς ἀφαιρεῖν. καὶ προστιθέναι πάλιν ὧδε χρή. τῶν δὲ ὑγρῶν πυρῶσαι τὰ καὶ φέρειν, πλὴν ὁκόσα μὴ ἰσχυρῶς ὑγραίνει ἀφαιρεῖσθαι. τῶν δὲ ξηρῶν, βρέχοντα καὶ νοτίζοντα. τὰ δὲ ἁλμυρῶν, βρέχοντα καὶ ἐλάσσονα. τὰ δὲ πικρῶν καὶ ὁριμέων, τοῖσι γλυκέσι διακεραίνοντα. τὰ δὲ τρυφερῶν, τοῖσι λιπαροῖσι. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων, ἐκ τῶν προειρημένων χρὴ μηχανᾶσθαι. ἐκόσα πυρούμενα ἢ φλόμενα, τάσιμά ἐστι μᾶλλον τῶν ὠμῶν, διότι ἡ ὑγρὸν σῶμα τὸ πυρὸς ἀφῄρηται, καὶ ᾧ πυρώδες, μὴ ἡ λιπαρότ. ἐκόταν χυμὸς ἐς τὴν κοιλίην ἐμπέσῃ, ἕλκει ἡ ὑγρὸν ἐκ τῆς κοιλίης, ἐς ὃ ἂν τὰ συπλεόντα τὰ σώματα τῆς φλεβίων, ξηραίνεται μὴ θερμαίνοντα, ὥστε ἰσηισι τὰς διεξόδους τοῦ ὑγροῦ. τὸ δὲ ἐκ τῶν αὐύσρων καὶ ξηρῶν, μὴ πιγνῆρων χοιλίων, ἅπαντα ξηρότροφα μὴ θερμότροφα, μὴ ἰσχνὸν παρέχει ἡ ἡ σῶμα. διότι ἐκ τοῦ ἰσχνοῦ ὄγκου, ταχύτερα καὶ πυκνότερα μὴ πολύνοσά ἐστιν, ἢ τὰ ἐκ τῶν ὑγρῶν, μὴ ἀραιῶν, μὴ ψυχρῶν. ταῦτα ἧσσον ὑγρότερα μὴ κουφότερα, μὴ ψυχρότερα. οὐκοῦν διὰ πλῆθος μὲν, μὴ ἀραιὸν εἶναι τὸ σίτου καὶ τὸ πόματος καὶ τῶν ζώων, ἀλλὰ μὴ τῆς παχύτητος ὁ πόθεν εἰσίν. ὁκόταν χοῦς βούλωνται ἰσχνὰν τῷ σώματι προσενέγκαι, καὶ ἀραῖ τὸ αὐτὸ τῆς σίτων, τοῖς ἐκ τῆς αὐύσρων χοιλίων χρηστέον, μὴ σίτοισι καὶ πόμασι μὴ ζώοισιν. ὁκόταν δὲ κεφοτρόφη τῇ ἰσχνῇ καὶ ὑγροτρόφη, τοῖσιν ἐκ τῆς ἀραιῶν χοιλίων χρηστέον. τὰ γλυκέα, καὶ τὰ ὁριμέα, μὴ τὰ ἁλυκὰ, καὶ τὰ πικρὰ, καὶ τὰ αὐστηρὰ, μὴ σαρκώδεα θερμαίνειν πέφυκε, καὶ ὅσα ξηρά ἐστι καὶ ὅσα ὑγρά. ὁκόσα μὲν ἔχ ξηροῦ μόρους τελέου ἔχει ἐν αὐτοῖσιν, ταῦτα μὲν ξηραίνει, μὴ θερμαίνει. ὁκόσα δὲ ὑγροῦ μόρους ἔχει τελέου, ταῦτα πάντα θερμαίνοντα ὑγραίνει, καὶ διαχωρέει μᾶλλον, ἢ τὰ ξηρά. βόρμα μὴ μᾶλλον ἐς τὸ σῶμα διδόντα, αὐτίκα σιν ποιέεται ἐν τῇ κοιλίῃ, καὶ ὑγραίνοντα διαχωρέει. ὁκόσα δὲ θερμαίνοντα ξηραίνει, ἢ σίτα, ἢ ποτὰ, οὔτε πίπτουσιν, οὔτε οὔρησιν, οὔτε διαχώρησιν ποιεῦνται, ξηραίνει τὸ σῶμα, διὰ τάδε. θερμαινόμενον τὸ σῶμα, κενοῦ τῆς ὑγροῦ. τὸ μὲν, ὑπ' αὐτέων τῶν στίων. τὸ δὲ, ἐς βόρμα, ᾧ τῆς ψυχῆς θερμῷ κατανα λίσκει. τὸ δὲ, διὰ τὸ χρῶς ὑδρωθέεν, θερμανόμενον καὶ λεπτυνόμενον. τὰ γλυκέα καὶ τὰ πίονα καὶ τὰ λιπαρὰ, πληρωτικά ἐστι, διότι ὑγρὰ ὀλίγου ὄγκου, πολύχροά ἐστι. θερμαινόμενα δὲ καὶ διαχεόμενα, πληροῖ τὸ θερμὸν τὸ σῶμα τοῦ, καὶ γαληνίζειν ποιέει. τὰ δὲ ὀξέα, καὶ ὁριμέα, καὶ αὐστηρὰ, καὶ στυφνὰ, καὶ συγκεμιστὰ, καὶ ξηρὰ, οὐ πληροῖ. διότι τὰ σώματα τῶν φλεβῶν, ἀνέωξέ τε καὶ διεκάθηρε. μὴ τὰ μὲν, ξηραίνοντα. τὰ δὲ, διέκνυοντα καὶ σύφοντα φέρεσι καὶ συσπᾶσι ἐς ὀλίγον ἐποίησεν ὄγκον, τὸ ὑγρὸν τὸ σὺν τῇ σαρκί. καὶ τὸ κενὸν, πουλὺ ἐγένετο σὺν τῷ σώματι. ὁκόταν χοῦς βούλῃ ἀπὸ ὀλίγων πληρῶσαι, ἢ ἀπὸ πολλεόνων κενῶσαι, τοῖσι τοιούτοισι χρέεσθαι. Τὰ πρόσφατα πάντα, ἰσχνὸν πλεῖνα παρέχει τὴν ἄλλων ὁλῶν τόδε, ὅτι ἥλιον τὸ ζώντος ἐστὶ. τὰ δὲ ἑωλα καὶ σαπρὰ, διαχωρέει μᾶλλον τὴν πρὸς φάτνων, διότι ἥλιος τὴς σωτηδόνος ἐστί. τὰ δὲ ὠμὰ κρὸφώδεα καὶ ὀδυνωδέα ἐστὶ, διότι λεῖα τῷ πυεμικῷ καθῆται. ταῦτα ἡ κοιλίη διαπρήσσεται, ἀσθενεστέρα ἐοῦσα τὴν ἐσιόντων. τὰ δὲ ἐν τοῖσιν ὑποτεθυμμένοισιν ὄφασιν ὀχλόμενα, καυσώδεα καὶ ὑγρὰ, ὅτι λιπαρὰ καὶ πυρώδεα, καὶ θερμὰ, καὶ ἀνομένους τὰς δυνάμεας ἀλλήλοισιν ἔχοντα, οὐ ῥᾳδίως αὐτέων ἴζει. τὰ δὲ οὐ ἄλμη, βελτίω καὶ οὐ καυσώδεα. Περὶ δὲ λαγῶν, ὧδε ἔχει. ὑσῶδες πότιμον, ὑγραίνει καὶ ψύχει. διώσει γὰρ ᾧ σώματι ὑγρασίην. ἡ ἁλμυρὸν λουτρὸν, θερμαίνει καὶ ξηραίνει. φύσει γὰρ ἐὸν θερμὸν, ἕλκει ἀπὸ τοῦ σώματος τὸ ὑγρὸν τῇ θερμασίῃ. κενωθείσης δὲ τῆς σαρκὸς τοῦ ὑγροῦ, ψύχεται τὸ σῶμα. ἐβέρωσάν τε ἡ θερμαίνει καὶ ὑγραίνει. διαχέοντα

διαχέοντα τὰ ὑπάρχοντα ἐν τῷ σώματι, εἰς τελείην ὄγκον. ψυχρὰ δὲ λουτρὰ, τοὐναντίον. καὶ ὧ μὲν τῷ σώματι, δίδωσι θερμόν τι ψυχρόν. ἐβέρωσάν τε δὲ, ἀφαιρέεται ὑγροῦ ἐόντος. μὴ τοῦ χροὸς ἐόν τοῦ ὑπάρχοντος ξηροῦ. Ἀλουσίη ξηραίνει, καταναλισκομένου τοῦ ὑγροῦ. ὧ αὐτῷ δὴ καὶ ἀναλείψαι. λίπη δὲ, θερμαίνει καὶ ὑγραίνει, καὶ μαλάσσει. Ἥλιος δὲ μὴ πῦρ, ξηραίνει διὰ τάδε. θερμὰ ἐόντα καὶ ξηρὰ, ἕλκει ἐκ τοῦ σώματος τὸ ὑγρόν. Σκιὰ δὲ μὴ ψύχει, τὰ μέσια ὑγραίνει. διδοῦσι γὰρ μᾶλλον, ἢ λαμβάνει. Ἱδρῶτες πάντες ἀπόντες, καὶ ξηραίνουσι καὶ ἰσχναίνουσι, ἐκλείποντος τοῦ ὑγροῦ ἐκ τοῦ σώματος. Λαγνεία, ἰσχναίνει, καὶ ὑγραίνει, καὶ θερμαίνει. θερμαίνει μὲν, διὰ τὸν πόνον καὶ πλὴν ἀπόκρισιν τοῦ ψυχροῦ. ἰσχναίνει δὲ, διὰ πλὴν κένωσιν. ὑγραίνει δὲ, διὰ τὸ ὑπολειπόμενον ἐν τῷ σώματι τῆς σὺν πήξιος σῶμα τοῦ πόνου. Ἐμετοὶ ἰσχναίνουσι διὰ πλὴν κένωσιν τῆς ξοφῆς. οὐ μέντοι ξηραίνουσιν, ἢν μὴ τις τῇ ὑδροποσίῃ θρᾷ κατεύθυνον ὀρθῶς, ἀλλ' ὑγραίνωσι διὰ πλὴν τοληρόωσιν, καὶ διὰ πλὴν σύντηξιν τῆς σαρκὸς πλὴν ἀπὸ τοῦ πόνου. ἢν δέ τις ἐᾶσι ταῦτα κατανα λωθῆναι τῇ ὑστεραίῃ ἐς πλὴν ξοφλῶ τῷ θερμῷ καὶ τῇ διαίτῃ, ἧσσον ἰσχνὸς προσάγει, ξηραίνουσι. κοιλίην δὲ σωσταίνων, λύει ἐμετος. καὶ διαχωρεῖν μᾶλλον τοῦ καιροῦ ἰσηισι. πλὴν μὲν, διυγραίνων. πλὴν δ', ξηραίνων. ἐκόταν μὲν οὖν ζητέωσι βούλεσθαι πλὴν τακάθαρσιν, φαγόντα, χρὴ ὀβελίσκους πρὶν ἂν διυγρανθῶσιν ἀπὸ σίτων, ἢ κατασταθῆναι κάτω, καὶ τοῖσι σταφυλίοισι, καὶ τοῖσιν αὐχηρόσι σιτίοισι μᾶλλον χρέεσθαι. ἐκόταν δὲ λῦσαι πλὴν κοιλίην βούλησθε, ὑπναπτέσθαι ὡς τοῖσι σιτίοισιν ὡς τοληρὸν χρόνον ἐμφορῆσαι, καὶ τοῖσι ὀρμένοισι, καὶ ἁλμυρίοισι, καὶ λιπαροῖσι, καὶ γλυκέσι, καὶ τοῖσι σιτίοισι καὶ πόμασι χρέεσθαι. Χίονοι δὲ, νήστιν μὲν ἰσχναίνουσι καὶ ψύχουσι, ὧ μὴ μακρὸν ἐῶσι, κενοῦντες τὸ ὑπάρχοντος ὑγροῦ. ὧ δὲ μᾶλλον, ἐκβράίνοντες, σωθήκουσι πλὴν σάρκα. καὶ διαλύουσι, τὸ σῶμα διαχέοντες. καὶ ἀδένες ποιέουσι. Σεβρωκότα δὲ, θερμαίνοντες ὑγραίνουσι, πλὴν ξοφλῶ ἐς τὸ σῶμα διαχέοντες. ἀφ' ἧς τῶν ὀρθείων τοῦδε παντῶν ὕπνος, μάλιστα ξηραίνει. Ἀγρυπνίη δὲ, ἢν μὲν τοῖσι σιτίοισι βλάπτει, οὐκ ἐῶσα τὸ σιτίον πηκεσθαι. ἀσιτίοισι δὲ, ἰσχναίνει μὲν. βλάπτει δὲ, ἧσσον. Ῥαθυμίη, ὑγραίνει. καὶ ἀδένες τὸ σῶμα ποιέει. ἄζεμέζουσα τὴν ψυχὴ, οὐκ ἀναλίσκει τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ σώματος. Γόνος δὲ, ξηραίνει, καὶ τὸ σῶμα ἰσχνὸν ποιέει. Μνωσσοτίη, ἰσχναίνει, καὶ ξηραίνει, καὶ πλὴν κοιλίην ἴσηισι, διότι τῷ τῆς ψυχῆς θερμῷ, τὸ ὑγρὸν ἐκ τῆς κοιλίης μὴ τὰ σαρκὸς κατανα λίσκεται. Ἀέρισιν δὲ τἀναντία διαπρήσσεται τῇ μνωσσοτίῃ. Ὑδρωπόμα θερμὸν ἰσχναίνει. ὠσαύτως δὲ καὶ ψυχρόν. τὸ ὑπερβάλλον ψυχρὸν μὴ πνεῦμα, μὴ τὸ σιτίον, μὴ τὸ πόνον, πλὴν ὑγρὸν τὸ οἱ τῷ σώματι, μὴ τὰς κοιλίας ξηραίνει τῇ πήξει μὴ ψύξει. κρατέει δὲ τῆς ψυχῆς ὑγροῦ. καὶ τὸ θερμὸ δὲ πάλιν αὖ τὸ πῦρ βόλαι, πλὴν ὑγροῦ. καὶ τοσοῦτον, ὡς μὴ διάχυσιν ἔχειν. ὁκόσα δὲ θερμαίνοντα τὸ σῶμα ξοφλῶ μὴ διδόντα, κενοῖ τὸ ὑγροῦ πλὴν σάρκα, μὴ δ' ὑπὸρ βολλὼ ποιέοντα. ψύξιν τῷ ἀνθρώπῳ παρασκευάσαι. κινουμένου γὰρ τοῦ ὑπάρχοντος ὑγροῦ, πνεῦματος οὐκ αὐτὸ τοληρούμενον ψύχεται. Περὶ δὲ τῆς πόνων ὧν τινα ἔχει διωσόμεν, δηγήσομαι. εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν, κατὰ φύσιν. οἱ δὲ, βίης. οἱ μὲν οὖν κατὰ φύσιν αὐτῆς εἰσιν, ὅμιλος πόνος. ἀκονὴς. φονὴς. μερίμνης. ὅμιλος μὲν οὖν διωσόμεις τοιαυτη. προσέχουσα ψυχὴ τῷ ὁρεσμένῳ, κινέεται καὶ θερμαίνεται. θερμαινομένη δὲ, ξηραίνεται κενωμένου τοῦ ὑγροῦ. διὰ δὲ τῆς ἀκμῆς ἐς πίπτοντος τὸ λόφα, σείεται ἡ ψυχὴ καὶ πονέει. πονέουσα δὲ, θερμαίνεται καὶ ξηραίνεται. ἐκόταν δὲ μερίμνη ἀνθρώποισι γίνεται, ἡ ψυχὴ καὶ λεπτοῦ τουτέων θερμαίνεται καὶ ξηραίνεται. καὶ ὁ ὑγρὸν καταναλίσκουσα, πονέει καὶ λεπτοῖ καὶ τοὺς σάρκας καὶ κοιλίην ἀνθρώποισιν. ὁκόσοι δὲ πόνοι φωνῆς, οἷ λέξις, ἢ ἀκάγωσις, ἢ ᾠδή, πάντες ὅτοι πονέουσι πλὴν ψυχλώ. κινουμένη δὲ, ξηραίνεται καὶ θερμαίνεται. καὶ ὁ οἱ τῷ σώματι ὑγρὸν καταναλίσκει. Οἱ δὲ περὶ ποτοὶ καὶ τὸ φῦσιν μὲν εἰσὶ καὶ οὗτοι μάλιστα τὴν λοιπῶν. ἔχουσι δὲ τι βίαιον. δυνάμεις δὲ αὐτέων, ὅδε τοιήδε. ὁ ἀπὸ λείπου πυρὶ ποτος, ξηραίνει τήν τε κοιλίην καὶ τὸ σῶμα καὶ πλὴν κεφαλὴν καὶ τὸ νεῦρα, καὶ οὐκ ἐκ πικρὸν γλυκέα δὲ διὰ τάδε. κινουμένου τὸ ἀνθρώπου, θερμαίνεται καὶ τὸ σῶμα καὶ τὰ στίχ. ἕλκει οὖν πλὴν ἰκμάδα ἡ σάρξ, καὶ οὐκ ἐκ πικρὸν κοιλίην ξωϊστάσθαι. τὸ μὲν δὴ σῶμα, πληροῦται. ἡ δὲ κοιλίη, λεπτοῦται. ξηραίνεται δὲ, διὰ τάδε. κινουμένου τὸ σώματος καὶ θερμαινομένου, τὸ λεπτὸ τὰ τὸν ξοφῆς καταναλίσκεται. τὸ μὲν, ἀπὸ τὸ ἐυμφύτου θερμοῦ. τὸ δὲ, ξὺν τῷ πνεύματι ἀποκρίνεται ἔξω. τὸ δὲ, καὶ οὐρέεται. λεπτολέστατα δὲ τὸ ἐηρότατον ἀπὸ τὸ σιτίων, ὥστε τὴ κοιλίη ἀποξηραίνεσθαι πλὴ σάρκα. καὶ οἱ ὀρθοὶ οἱ πδρί ποτοι ἰσχναίνουσι. καὶ τὰ τοδὶ πλὴ κεφαλὴν κοῦφα τὰ ὑπναλέα, καὶ δύνηλα παρεστιδιαίζουσι. μὴ πλὴ κοιλίην λύουσιν. ἰσχναίνουσι μὲν, διότι κενοῦμενον τὸ σῶμα θερμαίνεται, καὶ τὸ ὑγρὸν λεπτοῦται καὶ καθαίρεται. τὸ μὲν, λεπτὸ τὸ πνεύματος. τὸ δὲ, μύλεται καὶ χρέμπτεται. τὸ δὲ ἐς πλὴν ξοφλῶ, ᾧ τῆς ψυχῆς θερμῷ καταναλίσκεται. πλὴ δὲ κοιλίην λύουσι, διότι θερμὴ ἐοῦσα, τὸ θερμοῦ πνεύματος ἐς πίπτοντος ἀνωθεν ὑποχωρέει τὸ θερμὸν ᾧ ψυχρῷ. κοῦφα δὲ τὰ τοδὶ πλὴ κεφαλὴν ποιέει, διὰ τάδε. ὅταν κενωθῇ ἡ κοιλίη, ἕλκει ἐς ἑωυτὸ πλὴ ἐκ τοῦ ἄλλου σώματος καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ὑγρὸν, θερμὴ ἐοῦσα. κενουμένης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἀποκαθαίρεται τε ὅτε ὄψις καὶ ἡ ἀκοὴ. καὶ γίνονται εὐαγέες οἱ ἄνθρωποι. Οἱ δ' ἀπὸ τῶν γυμνασίων πδρί ποτοι,

κοιθαρὰ τὰ σώματα τε παρασκευάζουσι. καὶ ἰσχναίνουσιν, οὐκ ἐῶντες πλὼ σωίπηξιν τῆς σαρκὸς, πλὼ πλῆσι, ὑβ ὀλίγου προσαγόμενοι, θερμαίνοντες πλὼ σάρκα. συνεῖλεν καὶ διαχέειν δυνάμενοι τὰς σαρκὰς. καὶ πλὼ δυνάμει τὴν σιτίαν πλὼ ἐν τῇ σαρκὶ καταπέπονσι. βραλύτερα τε καὶ παχύτερα τὰ σώματα παρασκευάζουσι τῆ φοχῶν. τοῖσι δὲ τὰ πολλὰ ἐθέουσι, ξυμφορώτεροι καὶ χειμῶνος μᾶλλον, ἢ θέρεος. Οἱ δὲ ὑγιέμαστίω ὁρόμοι, πλὼ μὲν δυνάμιν, πλὼ αὐτῶ ἔχουσι. μᾶλλον δὲ, διαθορμαίνουσι, καὶ ὑγρότερα τὰ σώματα ποιέουσιν. ἀραιώτερα δὲ, διότι οὐκ ἀποκαθαίρει πρὸς πίπτειν ἡ πνεῦμα ἡ ἐλικινεὲς, ἀλλ' ἐν τῶ αὐτῶ γυμάζεται πνεύματι. συμφόρει οὖν καὶ τοῖσι ξηροῖσι καὶ τοῖσι πολυσάρκοισιν, οἷς τις κατθαμεῖν πλὼ σάρκα βούλεται, καὶ τοῖσι πρεσβυτέροισι διαψύχειν τὸ σῶματος. οἱ δὲ διαυλοὶ καὶ ἡ πεῖροι ἵπποι. πλὼ μὲν σάρκα, κατον διαχέουσι. ἰσχναίνουσι δὲ μᾶλλον, διότι τοῖς ἔξω τῆς ψυχῆς μοβέσιν οἱ πόνοι ὄντες, ἀντιπωσὸν ἐκ τῆς σαρκὸς ἡ ὑγρὸν, καὶ ἡ σῶμα λεπτύνουσι καὶ ξηραίνουσιν. οἱ δὲ φοχοὶ, πλὼ μὲν σάρκα. ἥκιστα διαχέουσιν. ἰσχναίνουσι δὲ, καὶ διασέλλουσι πλὼ σάρκα. ἢ πλὼ κοιλίλω, μάλιστα διότι ὀξυτάτω τῶ πνεύματι χρώμενοι, τάχιστα ἡ ὑγρὸν ἕλκουσιν ἐφ' ἑωυτούς. τὰ δὲ παρασείσματα, ξηραίνουσι μὲν ὑβ πίνος. οὐκ ἐπιπλέα ἢ, ἢ ἀξύμφορα. παράσματα γοῦν ἐμποιέεται, διὰ τόδε. διὰ τε θερμασμένον τὸ σῶμα, ἡ μὲν λύμα, ἰσχνῶς λεπτύνει. πλὼ δὲ σάρκα, ἧκιστα σωίσησι τῆ φοχῶν. κακοὶ δὲ πλὼ σάρκα τὰ ὑγρὰ. τὰ δὲ ἀναισιμήματα καὶ ἀναλοῦσι μάτα. πλὼ μὲν σάρκα, ἥκιστα διαβρμέουσι. παροξοῖ δὲ, ἡ σῶμα ἢ πλὼ ψυχλὼ, καὶ τὰ πνεύματος κακοῦσι. πάλιν δὲ καὶ τερέ μες. τοῖσιν ἔξω τὰ σώματος, παρέχει μᾶλλον ἢν πόνον. θερμαίνει δὲ, πλὼ σάρκα καὶ σβρεῖ, καὶ αὔξεσθαι ποιέει διὰ τάδε. τὰ μὲν σβρεα φύσει τερβάμενα, σωίσησι. τὰ δὲ κοῖλα, αὔξεται. καὶ ὁκόσα φλέβες εἰσὶ. θερμαινόμεναι γοῦν αἱ σάρκες καὶ ξηραινόμεναι, ἕλκουσιν ἐφ' ἑωυτοὺς πλὼ ξοφλὼ διὰ τῆ φλεβῶν, ἔπειτα αὔξεται. ἀλίνδησις, παρασβλήσα τῆ πάλη διαπρήσσεται. ξηραίνει ἡ μᾶλλον διὰ. πλὼ κόνιν καὶ σάρκας ἥκιστα σωίσησι. ἀλείφεσθαι δὲ ἢν τῆ κόνει μέτριον. ἀλείφεσθαι δὲ ἢν τῆ θέρει μέτριον. διατείβειν δὲ ἢν τῆ κόνει μέτριον. ἢν τῆ θέρει, ὀλίγον μὲν χρόνον, ὠφελέει ψυχούσα. πολὺν δὲ, ὑπερξηραίνει, καὶ τὰ σώματα σκληρὰ καὶ ξυλώδεα ἀποδεικνύει. τερίμες ἐλαίου ζωὴν ὑδατι μαλάσσει, καὶ οὐ λεπτὸν ἐὰ διαθερμαίνεσθαι. πόθεν δὲ κρὴ πωῖν τῆ ἐπὶ τοῖσι σώμασιν ἐπιγομένων, ὧδε ἔχει. Οἱ μὲν ἀγύμναστοι τῆ ἀνθρώπων, ἀχρὸ πανὸς κοπιῶσι πόνου. οὐδὲν γοῦν τὰ σώματος διαπεπονήκασι πρὸς οὐδένα πόνον. τὰ δὲ γεγυμνασμένα τῆ σωμάτων, ἕως τῆ ἀνεθίστων πόνων κοπιᾶ. τὰ δ', καὶ ἀχρὸ τῆ σωιθόντων γυμνασίων κοπιᾶ, ὑπερβολὴ χρησάμενα. τὰ μὲν οὖν εἴδεα ἕκαστον, τοιαῦτά ἐστι. ἡ δὲ δυνάμις αὐτῶν ὧδε ἔχει. οἱ μὲν γὰ ἀγύμναστοι ὑγρὸν πλὼ σάρκα ἔχοντες, ὁκόταν πονῶσι θερμαινόμενον τὰ σώματος, σωιπηξιν πολλὴν ἀφιᾶσιν. ὁ, τι μὲν δὴ σωιπηξιν ἡ, ξὺν τῶ σώματι ἀποκαθαρθῆ, οὐ παρέχει πόνον μᾶλλον ἢ ἀχρὸ κοινωθέντι τὰ σώματος παρὰ ἐθος. ὃ, τι δ' ἂν ἐμμένῃ τῆς ἀποκείσιος, τοῦτο παρέχει ἢν πόνον, ἀλλὰ ἡ τῶ δεξαμένῳ ἡ ὑγρὸν. οὐ γοῦν ὅτι ξύμφορον τῶ σώματι, ἀλλὰ φλέμον. ἐς μὲν δὴ τὰς σάρκας τὴν σωμάτων, οὐ ξωιτέα ταῦτα ὁμοίως, ἐς δὲ τὰ σαρκώδεα ὧδε τε τοῦτοις πόνοι παίρεχει, ἕως ἂν ὀξέλθῃ. ἅτε δὴ οὐκ ἔχον πόρι ὁδὸν, ἀφρεμίζειν θερμαίνεται αὖθ τε καὶ τὰ προσπίπτοντα. λῶ μὲν οὖν πολὺ γένηται ἡ ἀποκειθὲν, ἐκράτησε καὶ τῆ ὑγιαίνοντος, ὥστε σωιεκθερμαίνει ἕλκον ἡ σῶμα καὶ ἐμποίησε πυρετὸν ἰσχυρόν. θερμανθέντος γὰρ τῆ αἵματος καὶ ἐπισταθέντος, ταχείλει καὶ ἐποίησε πλὼ πρῖσθον. τὰ δὲ τῷ σώματι καὶ τὸ, τε ἄλλο σῶμα κατθαίρεται ἔκτὸς τῆ πυθμάτος. ἡ ἡ σωιεκκρὶς θερμαινόμενον, λεπτύνεταί τε, καὶ σωεξωθέεται ἐκ τῆς σαρκὸς ἔξω ἔκτὸς ἡ θέρμα, ὅπερ ἰσχνὸν καὶ λεπτὸν καὶ θερμόν. τούτου δὲ ἀποκειθέντος, τό, τε αἷμα καθίσταται ἐς πλὼ κατα φύσιν συστασιν. καὶ ὁ πυρετὸς ἀπίησι. καὶ ὁ κόπος πᾶσε ται μάλιστα τερ τοῖσι. χρὴ δ' ἐν τοιοῦτον κόπον, ὧδε θεραπεύειν, πυείησι ἡ λουτροῖσι θερμοῖσι διαλύοντα ἡ ξωιεκκρὶς. ἔπειτα πάτοισι βιαίοισιν ὡς ἀποκαθαίρων, τοῖσιν ὀλίγοσι τίπτουσι, καὶ ἰσχνασίησι, σωισίαναι τῆς σαρκὸς πλὼ κένωσιν. καὶ τερίβεσθαι τῷ ἔλαιῳ ἡσυχῆ πουλὺν χρόνον, ὁκως μὴ ἐξαίφνης ἀναθορμαίνητα. ἡ τοῖσι χρίσμασι ἡ τοῖσιν ἰσχνοτικοῖσι ἡ μαλακτικοῖσι χρίεσθαι, καὶ μαλακύνειν ξυμφόρει. τοῖσι δ' ἡ γυμναζομένοισιν ἔκτὸς τῆ ἀνεθίστων πόνων, ὀξὺ τάδε γίνεται. ὁκόταν μὴ πεφορύκῃ ἡ σῶμα, ὑγρὼ ἀνάγκη πλὼ σάρκα εἶναι πρὸς τοῦτον ἡν τὸν πόνον, πρὸς ὃν μὴ εἰθίσται

μὴ ἐθίσται πονέειν. ὥσπερ καὶ τῆ γυμνασίων, πρὸς ἔμπροσθεν πλὼ μὲν ἢν σάρκα, ξωιτήκεσθαι ἀνάγκη καὶ ἀποκείνεσθαι καὶ σωίσασθαι ὥσπερ τῷ προτερῶ. ξυμφόρει δὲ θβραπεύεσθαι ὧδε. τοῖσι μὲν γυμνασίοισι χρῆσθαι, τοῖσι σωιθεῖσιν, ὅκως ἡ ξωιεκκρὶς θβρμαινόμενον λεπτύνηται καὶ ἀποκαθαίρηται, καὶ ἡ ἄλλο σῶμα μὴ ὑγραίνηται, μήδ' ἀχύμναστον γίνηται. τοῖσι δ' ἡ λουτροῖσι τοῖσι θερμοῖσι ξυμφόρει καὶ τοῦτον χρέεσθαι. καὶ τῆ τερίψει ὁμοίως, ὡς καὶ ἐν προτέρων. τῆς δὲ πυρετίησις, ὧδε δέ ἐστω, οἱ πόνοι χωρὶς καὶ θβραίνοντες, λεπτύνειν καὶ ἀποκαθαίρειν ἡ συστᾶν. οἱ δὲ ἀχὸ τῆ σωιθόντων γυμνασίων πόνοι, τόνδε ἐν τρόπον γίνεται. ἀχὸ μὲν συμμέτρου πόνε, κόπος οὐ κινέεται. ὁκότων δὲ πλείων τὸ καιροῦ πόνος ἡ, ὑπερξηραίνει πλὼ σάρκα. κοιλωθέισα δὲ τὰ ὑγροῦ, θβραίνεται, καὶ ἀλγέει, καὶ φείδεται, καὶ ἐς πυρετὸν ἐνιστᾶται μακρότατον, ἢν μή τις ἐνθβραπεύσῃ ὀρθῶς. χρὴ δὲ πρῶτον μὲν αὐτῶ τῷ λουτρῷ, μὴ σφόδρα πολλῶ, μὴ δὲ θβρμῶ ἄγαν λούεσθαι. ἔπειτα πίσας αὖθις ἐκ τὰ λουτροῦ μαλακὴν οἶνον, λειπνεῖν ὡς πλείστα καὶ παντοδαπὰ σιτία, καὶ ποτῶ ὑδατι ῥεῖ. οἶνω δὲ μακρὼ χρέεσθαι πολλῶ. ἔπειτ' ἐπὶ τερέσθαι χρόνω πλείω, μέχρις ἂν αἱ φλέβες πληρωθέισαι αὐθῶσιν. ἔπειτα δὴ ὑβεμέτω. καὶ ἀναστάντα ἁλίτου, καθθύλειν μαλακῶς. ἔπειτα προσεύχειν ἡσυχὴ, τοῖσι σιτίοισι καὶ τοῖσι πόνοισι τοῖσι σωιθεῖσιν ἡ μβραδ' ἐξ, ὃ ταύτησι δὲ κατασῆσαι ἐς ἡ σωίνβες καὶ σίτου κὴ ποτοῦ. δωάμεν δ' ἔχειν ἡ θβραπεῖν, τοιῶδε. ὑβρισμένον ἡ σῶμα ὑπὸ χολῆς, ὑβυγρῶναι δωάσθαι ἄτερ ὑπὸ βολῆς. λῶ μὲν οὖν ἡ δωάσθαι ἄν πλὼ ὑπὸ βολῆ τῆ πόνου γνῶναι ὁκόσῃ τίς ὅδι τῆ σίτου τῆ συμμετρέη ἀκέσασθαι, δυ αὖ εἶχε τοῦτο. νοῦ δὲ ἡ μὴ, ὁ δωάτον. ἡ δὲ, ῥᾴδιον. ὑβρισμένον γοῦν ἡ σῶμα τῆ ἐμπεσόντων παντοδαπῶν, ἀφ' ὧν λαμβάνει ἡ ξυμφόρον αὖ ἡ ἑωυτῷ, ἑκάστου τῆ σώματος ἐκάστου σίτου. πληρωθὲν δὲ μὴ ὑγραυθὲν κοιλωθέισης τῆς κοιλίης ἔκτὸς τῆ ἐμέτου, ἀφίησι πάλιν πλὼ ὑπὸ βολήν. ἡ δὲ κοιλίη κενὴ ἐοῦσα ἀντιπασσὸ. ἡ μὲν οὖν ὑπὸ βάλλον ὑγρὸν, ὑβερύγει ἡ σάρξ. ἡ δὲ σύμμετρον, οὐκ ἀφίησιν, λῶ μὴ ὀξὺ εἶης, ἡ πόνων, ἡ φαρμάκων, ἢ ἄλλης τινος αὖ πασσίος. τῇ δὲ προσεσῳῆ χωσάμενος, ἡ κτῆσις τῷ σώματι πλὼ δίαιταν ἡσυχὴ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ διαίτης ἀνθρωπίνης ὡς πρὸ μοι καὶ πρότερον εἰρέαται, ξυγράψαι μὲν οὐκ οἰόντε ἐς ἀκριβείλω, ὥστε πρὸς ἡ πλῆθος τῆ σίτου, πλὼ συμμετρίλω ποιέεσθαι ἢ πόνων. πολλὰ γὰρ τὰ κωλύοντα. πρῶτον μὲν αἱ φύσιες τὴν ἀνθρώπων, διάφοροι ἐοῦσαι. ἡ γὰρ αἱ ξηραὶ αὖται ἑωυτῶν πρὸς ἑωυτὰς, καὶ πρὸς ἄλλα μᾶλλον καὶ ἧσσον, ὑγραί. ὡσαύτως καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι. ἔπειτα, καὶ αἱ ἡλικίαι, μὴ τῶν αὐτῶν δέομεναι. ἔτι ἡ μὴ τῶν χωρίων, αἱ θέσιες. καὶ τῶν προσμάτων, αἱ μεταβολαί. τῶν τε ὡρέων, αἱ μεταστάσιες. ἡ τῆ σιταυτῆ, αἱ ἡγεταστάσιες. αὐτῶν τε τῶν σίτων, πολλὴ διαφορά. πυροί τε γὰρ, πυρῶν. καὶ οἶνος, οἴνου. ἡ τἄλλα ὁσα διαπρόσθεν πάντα διάφορα ἐόντα, ἀδρωκωλύει δωάμενον εἶναι ἐς ἀκριβείλω ξυγράφῃ ναι. ἀλλὰ γὰρ αἱ προγνώσιες ὑβ ὑρικώναι ἐμοιγε τῶν ἐπικρατεόντων ἐν τῷ σώματι, λῶ τε οἱ πόνοι κρατέωσι τῶν σιτίων, λῶ τε τἀσιτία τῶν πόνων, καὶ ὡς χρὴ ἑκάστα ὑβ ἀκεῖσθαι. πρόσεστα μανθάνειν τὰ ὑγιέας τὰς φύσεις, μὴ προσπλάζειν τε τὰς νόσους, εἰ μή τις μεγάλα παίνυ ὑβαμαρτάνοι, ἡ ὀλλάκις. ταῦτα δὲ φαρμάκων δέεται ἤδη. ἔστι δ' ἃ σα οὐδὲ ἔκτὸς τῆ φαρμάκων δωάσται ὑγιάζεσθ. ὡς μὲν οὖν δωάσθαι ἐθέλησα τῆ βίλου, ἐμοὶ δόκεται. ἐς δ' ἀκριβέες. οὐδενί, πρῶτον μὲν οὖν τοῖσι θαλοῖσι τῶν ἀνθρώπων συγράψω, ὑβ ὧν μάλιστα ἂν ὠφελοῖντο. οἱ πινες σιτίοισι προσεύχονται. πόνοισί τε τοῖσιν ἀναγκαίοισιν, ὁδὶ πείσησί τε τῆσι προσανάκησι, θαλασσυρυγκίτε τῆσι πρὸς πλὼ συλλογὴν δύρεθείσησι τῆ βίου. θαλπόμενοί τε, παρὰ ἡ ὠφέλιμον. ψυχόμενοί τε, παρὰ ἡ ὠφέλιμον. τῆτε ἄλλη διαίτη ἀνω. τασάτω χρεόμενοι. τούτοισι δὴ ξυμφόρει, ἐκ τ' ὑπαρχόντ' ὧδε διαιτᾶσθαι.

Τὸν μὲν σιταυτὸν ἐς τέσσαρα μβρέα διαιρέουσιν. ἃ πρὸ μάλιστα γινώσκουσιν οἱ πολλοί. χειμῶνα. ἦρα. θβρος. Φθινόπωρον. καὶ χειμῶνα μὲν, ἀχὸ τελειάδων δύσιος, ἄχει ἰσημερίης ἠαρινῆς. ἔαρ δὲ, ἀχὸ ἰσημερίης μέχει τελειάδων ἐπιτολῆς. θβρος, ἀχὸ τελειάδων μέχει ἀκτούρου ἐπιτολῆς. Φθινόπωρον δὲ, ἀχὸ ἀκτούρα μέχει τελειάδων δύσιος. σὺ μὲν δὴ ᾧ χειμῶνι ξυμφόρει πρὸς πλὼ ὡρῖω, ψυχρῶ τε καὶ ξωιεκκρίνοντι καὶ ὑφαναπτίμενον τοῖσι διαπτήμασιν, ὧδε χρέεσθαι. πρῶτον μὲν μονοσιτίησι χρὴ διάγειν, λῶ μὴ πάνυ ξηραίνῃ πλὼ κοιλίλω ἔχη. εἰ δὲ μὴ, μακρὸν ἀρίστη. τῆσι δ' διαπτήμασι χρέεσθαι, τοῖσι ξηροῖσι καὶ αὐσηροῖσι. καὶ θβρμαντικοῖσι. καὶ συγκομιστοῖσι. μὴ ἀκρήτοισιν. ἀρτοσιτέειν δὲ μᾶλλον, καὶ τοῖσιν ὀπτοῖσι τῶν ἑψέων μᾶλλον, ἢ τοῖσι ἐφθοῖσιν χρέεσθαι. μὴ τοῖσι πόμασι μέλασιν ἀκρήτοισι σβροῖσι, καὶ ἐλάσσοσι λαχάνοισιν ὡς ἥκιστα, πολλῶ τοῖσι θβρμαντικοῖσι καὶ ξηροῖσι. καὶ χυλοῖσι καὶ ὀφθήμασι ὡς ἥκιστα. τοῖσι δ' πόνοισι πουλλοῖσιν ἅπασι, τοῖσι τε ὀλίγοισι καὶ μπλοῖσιν ὑβ ὀλίγου προσαγόντα. καὶ τῆ πάλη ἐν ἐλαίω. μακρῆ, ἀχὸ κούφων προσανεγκάζοντα. τοῖσι μὲν ὧδε πάτοισιν ἀχὸ τ' γυμνασίων, ὀξέσιν. ἀχὸ δὲ τῆ λείπνου, βραδέσιν ἐν ἀλείῃ. ὀρθοῖσί τε

πνεύματα ἐξ ἀνίσου μᾶλλον, περιχεῖται δ' ἀνίσου μᾶλλον, ὅσῳ πλείω ἐστὶ τὰ ἐμπίπτοντα καὶ
ἐκ πλειόνων ἐστὶ τὰ ἐμπίπτοντα· ἐκ πλειόνων δὲ ἐστὶ τὰ ἐμπίπτοντα, ὅσῳ μᾶλλον ἐκ πλείονος
ἐστὶ τὸ ἐμπίπτον· ἐκ πλείονος δὲ ἐστὶ τὸ ἐμπίπτον, ὅσῳ μᾶλλον ἐκ πλείονος ἐστὶ τὸ ἐμπίπτον·
ἐκ πλείονος δὲ ἐστὶ τὸ ἐμπίπτον, ὅσῳ μᾶλλον ἐκ πλείονος ἐστὶ τὸ ἐμπίπτον· ἐκ πλείονος δὲ ἐστὶ
τὸ ἐμπίπτον, ὅσῳ μᾶλλον ἐκ πλείονος ἐστὶ τὸ ἐμπίπτον· ἐκ πλείονος δὲ ἐστὶ τὸ ἐμπίπτον, ὅσῳ
μᾶλλον ἐκ πλείονος ἐστὶ τὸ ἐμπίπτον· ἐκ πλείονος δὲ ἐστὶ τὸ ἐμπίπτον

ἐκφέρουσιν τὸ ζῷον ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀφῆκεν τὸν ἰόν. ἐὰν δὲ μὴ ἐκφέρῃ, ἀλλὰ ἐν τῷ ἐντέρῳ ἐστὶν ἔτι, ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν ὠόν. ἐὰν δὲ μὴ ἐκφέρῃ ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν ὠόν, ἐκφέρουσιν

αὐτοισί τε καὶ θαρρῆσιν ἢ πυίτοισι χρέεσθαι. μὴ τοῖσιν ἰχθύσιν ἐφθοῖσιν καὶ ὀρίμασι. μὴ κρέασιν ἐφθοῖσιν ὑοίοισι. καὶ τοῖσιν ἀκροκωλίοισι διεφθοῖσι. καὶ τοῖσι σπλείοσιοσιν ὀπτοῖσι καὶ τῶν ὀρομέων μὴ τῶν ἀλυκῶν. τοῖσιν ὑγραίνουσι καὶ τοῖσιν ἁλμυροῖσιν. οἴνοισι δὲ, μέλασι μαλακοῖσι. καὶ τῶν βοζύων μὴ τῶν σύκων ἐμφορεῖσθαι, οὔτε τοῖσι σιτίοισι. χρὴ δὲ καὶ σκαρδῆν μικρόν. τοῖσι δὲ γυμνασίοισι, πολλοῖσι χρέεσθαι, ὁρόμοισι καμπτοῖσιν ἐκ προσαντέος. ὑπάτοισι δὲ ξοχοῖσι. καὶ μᾶλλον ἐν ὁρόμου, πάλλῃ ξυὶ ἐλαίῳ. τοῖσι πάτοισι δὲ μὴ πουλλοῖσιν ἀπὸ τῶν γυμνασίων. ἀπὸ δὲ ὕπνου, ὅσον ὑπαναστῆναι. ὀρθροισι δὲ πολλοῖσι πάτοισι χρῆσθαι. λουέσθω δὲ θερμόν. χρεέσθω δὲ πόνοισι καὶ χρίσμασιν. ὕπνον δὲ πολλοῖσι διδότω, καὶ μαλακωτέρῳ. χρὴ δὲ καὶ ἀφροδισιάσαι τι. τῶν δὲ σίτων ἀφελεῖν τὸ τέταρτον μόριον, αἰεὶ ἡμέρῃσι δέκα. μὴ προσαγεῖν αὖ ἐν πρὸς τὰ σιτία. εἰσὶ δέ τινες, οἷσι τὸ διαχώρημα ὑγρὸν διαχωρέει καὶ σῶμα πόσ. τοῖσι δὲ ἄλλως ὑγιαίνουσι καὶ γυμναζομένοισιν, οὐδὲ πόνον παρέχει. ἰοῖσι δέ τισι, ἀραιόκλειον τοῦτο τῶν προσηκόντων, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, τὰς σάρκας ἐπισαττοῦται τῇ θέρμῃ. καὶ πόνον δὴ παρέχει. καὶ τῶν σιτίων ἀραιόκλειον τοῦτο. ἤτε κοιλίη ὀξελκοῦται. σήμῃσι δὲ χαλεπὸν ἤδη γίνεται αὐτήν. ἀλλὰ χρὴ πρότερον προμηθέεσθαι γνόντα τὴν κοιλίην θέρμῃ, καὶ ὑγρῇ παρὰ τὸ προσῆκον. πόνων τε ἀραιοκλείων, ἀξυμφόρων γενομένην. τῇ οὖν διαίτῃ, χρὴ ψύξαι καὶ ξηρᾶναι. καὶ πρῶτον μὲν τὰ ἢ μύσεια γυμνάσια ἀφελεῖν. καὶ τὰ σιτίων, τὸ τέταρτον μέρος. χρὴ δὲ μάζῃ προφυρητῇ χρῆσθαι. καὶ τοῖσι ἰχθύσι, τοῖσι ξηροτάτοισιν ἐφθοῖσι. καὶ μήτε λιπαροῖσι, μήτε ἁλμυροῖσι. χρὴ δὲ καὶ ὀπτοῖσι κρέασι, τοῖσιν ὀρνιθείοισιν. ἐφθοῖσι μὲν, φάττης, περιστερῆς. ὀπτοῖσι δὲ, πρὸ ἡλίων καὶ ἀλεκτρυόνων, ἀπηλωτοῖσι. λαγωοῖσι δὲ, ἐφθοῖσιν οὐ σφόδρα. μὴ τοῖσιν ἀγρίοισιν ἅπασι. λαχάνοισι δὲ, ὅσα ψυκτικά, οἷα τοῖσι τετύλοισι καθέψοισιν ὀξυρόοισιν. οἴνῳ δὲ μέλανι αὐστηρῷ. γυμνασίοισι δὲ, ξυσχοῖσιν ὀξέσιν. ἀλλὰ τείλεος μὴ πολλὴ προσαγέσθω ἀλλ' ὀλίγη, μὴ δὲ πάλη. ἀκροχειρίσις καὶ χειρονομίη, καὶ κωρυκομαχίη, καὶ ἀλίνδησις ἐπιτήδεια, ἀλλὰ μὴ πολλή. τοῖσι δὲ πάτοισι καὶ ἀπὸ τῶν γυμνασίων χρέσθω ἱκανοῖσι καὶ τοῖσιν πόνοισι. μὴ ἀπὸ τοῦ λείπειν, πολέα σιτία καὶ πρωΐ, ξυμμέτρως πρὸς πλῆξιν. λουέσθω δὲ λιπαρῷ, καὶ ἀτρεμέτω. οὕτω διαιτηθεὶς ἢ μέσα δέκα, προσθέσθω τῶν τε σιτίων τὸ ἥμισυ, καὶ τῆς πόνων τὸ τέταρτον μέρος. μὴ ἐμέτον ποιησάσθω, ἀπὸ σιτίων ξηρῶν καὶ τρυφερῶν. καὶ μὴ διαττέτω βέπτω οὐδ' ὅπνῳ, ἀλλὰ πλῆ ταχέως ἐμείτω. ἐκ δὲ τοῦ ἐμέτου, προσαγέσθω εἰς ἡμέρας τέσσαρας τὸ σιτίον καὶ ἐν πόνου μέρι ζων. ὅταν δὲ ἡ δημώδης τῆς ἡμέρας γένηται, προσθέσθω ἐν σίτου λοιπὸν, καὶ τῶν οἴνων τὸ πότιμον, πλὴν τῶν πόνων σκληρότερον. καὶ ἐμέτου ποιησάμενος, προσαγέτω καθάπερ γέγραπται. μουσιτεύειν δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ξυμφορέει μέχρις αὖ καταστήσῃ. Ἄλλοισι δέ τισι, ξηρόν τι καὶ διακεκαυμένον τὸ διαχώρημα γίνεται. καὶ τὸ σῶμα ξηρόν. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, καὶ πικρὸν γίνεται. καὶ ἡ κοιλίη ἵσταται, ἢ ἡ οὖρησις. ὅταν γὰρ μὴ ἔχῃ τὸ ὑπὸν ὑγρασίῃ, τοῦδε ἕνεκα ἀπόπαστον τοῦτο γίνεται, ἀποφράσσει τοὺς διεξόδους. ὀδυνᾷ δὲ τὸ παρέχει. καὶ θέρμη λαμβάνει. μὴ ὁ, τι αὖ πίνῃ φάγῃ, ὑγρεμέει. τελευτῶν δὲ καὶ κῆρος ἐμέει. οὗτος ὁ βιώσιμος, ὅταν ἐς τοῦτο ἔλθῃ. ἀλλὰ χρὴ πρότερον προμηθέεσθαι, πνώσιμον τὰ ὁτιοῦν ξηρὴ ἡ θέρμη κρατέεται ὁ ἄνθρωπος. διαιτᾶσθαι οὖν χρὴ αὐτὸν, τῇ τε μάζῃ προφυρητῇ χρωμένῳ, μὴ αὖρῃσι σιταννίοις πυρῶν, τῷ χυλῷ τῶν πιτύρων ἐξυμωμένῳ. λαχάνοισί τε χρῆσθαι, πολλῶν ὀρομένων καὶ ξηρῶν, καὶ ψαύοισι. καὶ τῶν ἰχθύων τοῖσι κουφοτάτοισιν ἐφθοῖσι. μὴ τοῖσι κεφαλαίοισι τῶν τε ἰχθύων μὴ καυράκων, μυσὶ μὴ ἐχίνοισι, μὴ τοῖσι σαρκίνοισι, μὴ τῶν καγχύλων, τοῖσι χυλοῖσι, καὶ αὖ τοῖσι τοῖσιν ὑγροτάτοισι. κρέασι δὲ τοῖσιν ὑοίοισιν, ἀκροκωλίοισιν ἐμπροσθίοισιν ἐφθοῖσιν. καὶ ὀρνύφων καὶ ἀρνῶν καὶ σκυλάκων ἐφθοῖσιν. ἰχθύων δὲ, τοῖσι σαρκα μέσιοισι καὶ λιμναίοισιν ἐφθοῖσιν, οἷον μαλακῶν, ὑδρελεῖ. τοῖσι δὲ πόνοισι μὴ πολλοῖσι, μὴ δὲ παχέσι, ἀλλ' ἡσύχοισι πᾶσι. τοῖσι δὲ περὶ πάτοισι. πρωΐ μὲν χρήσθω, πρὸς πλῆξιν ἱκανοῖσι, καὶ ἀπὸ γυμνασίου πόνων ξυμμέτροισιν. ἀπὸ δείπνου δὲ, μὴ τοῦδε πατείτω. λουέσθω δὲ χρήσθω, μὴ ὑπνοισι μαλακοῖσι, καὶ αὖρίστω. ὕπνου τὸ μὲν ἀπὸ ἀρίστου, οὐ μακρὸν. ὀπώρην τε τὴν ὑγραινούσην, μὲν τῶν σιτίων χρήσθω. καὶ τοῖσι σφόδρα βίνθοισι τοῖσι χλωροῖσι μὴ ξηροῖσι βρέξασα σὺν ὕδατι. ἀφελέσθω δὲ τὸ πόνου τὸ πρόσθεν τοῦ ἡμίσεος. μὴ οὖτος ὀξὺ ἀρχῆς, μὴ ἔμετον ποιησάσθω ἀπὸ γλυκέων μὴ λιπαρῶν μὴ ἁλμυρῶν μὴ πολεόνων. σὺν διαφέρῃ δὲ τέως πολέσιν χρόνοι σὺν τοῖσι σιτίοισι πρὸς τοὺς ἐμέτους. ἔστω προσαγέτω τὸ σιτίον ἐς ἡμέρας ξέις. μὴ μὴ μενέτω αὐαρίστος. ὁκόταν δὲ ἡμέραι δέκα γένωνται τὸ πόνου, προσαγέτω πολέονα. κὴν μὲν ἔνι ἡ πολησμονὴ σὺν ἀπὸ τοῦ σιτίου τῆς κοιλίης πολυμελέα, ἐμεσάτω. διὰ δὲ μὴ, οὕτω θεραπευέσθω τὸ ἐπίλοιπον χρόνου. γίνεται δὲ μὴ τοιαδὲ. φεύκασι ἀπὸ τὸ περὶ παίτων ἐπίνοιαι τὸ τοῦ ὀρθροῦ. μὴ πλὴ κεφαλῆς βαρυιέσθω. τούτῳ πολείονες οἱ περὶ πατοι τῆς ξυμμέξιος. κονούμενοι τὸ σῶμα μὴ ἡ κεφαλὴ τοῦ ὑγροῦ, φείσασι μὴ βαρυιέσθω. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ἐς πυρετὸν ἀφικνέεσθαι φρενικώδεα. ἀλλ' οὐ χρὴ πρίεσθαι. ἀλλ' ἐκ θεραπεύεσθαι πρότερον ὧδε. ὁκόταν γένηται τάχιστα τὸ τεκμηρίων τινὰ χρηστὰ μόνον, μὴ ἀναξηράμενον ὀλίγα, τὸ ἄριστον ποιησάσθω πολέον τὸ εἰθισμένου. μὴ πιέειν ἱκανὸν, οἶνον μαλακὸν, εἶτα ὕπνῳ χρήσασθαι ἀπὸ τοῦ ἀρίστου ἱκανῶς. ἐς πλῆσιν ἐσορῶν. καὶ φοισι χρησάμενον γυμνασίοισι

θερμῶν λουσάμενον, λειπνήσαι. τὸ δὲ πατοισι δὲ μὴ χρῆσθαι ἀπὸ λείπνου. διαρίζειν χρόνον. τῇ δὲ ὑστεραίῃ ἀφελέσθω τὸ πόνου. διαγέσθω. ἢ μοῦσιν ἢ πέντε, τοὺς προσαγέσθω καὶ τὰ μικρόν. εἰσὶ δέ τινες οἱ φείσουσιν ἐκ τοῦ γυμνασίων. καὶ ἐπειδὴν ἐκλύῃ τὰ μέχρις αὖ διατωνίσῃ. ὅταν δὲ ψύχῃ, πάλιν φρίσσει. βρυγμός τε ἐν σώματι ἔχει. ὑπνώσας τέ. ὅταν δὲ ἐξέγρηται, χασμᾶται πολλάκις. ἐκ δὲ τοῦ λείπνου, τὰ βλέφαρα βαρέα αὐτῷ. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, καὶ πυρετοὶ ἐπιγίνονται. φαῦλοι. φυλάσσεσθαι δὲν χρὴ, μὴ προϊέσθαι ἐς τοῦτο, ἀλλὰ θέρμα πευέσθαι πρότερον ὧδε. πρῶτον μὲν τοῦ γυμνασίων ἀφελέσθω παντὸς τὸ ἡμίσεα. τοῖσι δὲ σιτίοισι ἅπασι χρήσθω. ὑγροτέροισι δὲ καὶ ψυχροτέροισι. μὴ τοῖσι πόμασι μαλακωτέροισι μὴ ὑδαρεστέροισιν. ὅταν δὲ παρέλθωσιν ἡμέραι πέντε, τοῦ πόνων προσθέσθω τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ἀφαιρεθέντος. τοῖσι δὲ σιτίοισι χρήσθω τοῖσιν αὐτοῖσι. πέμπτῃ δὲ ἡμέρῃ ἄλλῃ, τοὺς ἡμίσεας τοῦ λοιπῶν πόνων προσθέσθω. αὖθις δὲ πέμπτῃ, μέχρι τοῦ τὰ ἀπόδοσ τοῦ πόνους πάντας, καὶ κουφοτέρους τε καὶ ἐλαστοτέρους, ὡς μὴ πάλιν ὀχληρὸν γένηται. τοῖσι γὰρ πάχουσι ταῦτα τὰ τεκμήρια, οἱ πόνοι κρέασσους εἰσὶ τοῦ σιτίου. ἀνισάζειν δὲν χρὴ. οἷσι δὲ, ὀλίγου τε παχύνεται ἡ μάζα, λεπτὴ καὶ αὖ τοῦτο σημαίνει, τὰ ῥαχὶν ἐν τῷ σώματι. μὴ λίπ μὲν ἰσχνὴν ἢ, ἰσχυρὸν δὲ καὶ πόνου. μὴ δὲ φαύλη, ἀσθενεσδρὸν. σθδὲ μὲν δὴ τῆς πράξιος, εἴτε δεῖ ἀποξηρᾶναι, εἴτε μὴ δεῖ, οὐκρίνω. ἐν δὲ σῶμα τὸ ἀνθρώπου θεραπεύεσθαι ξυμβουλεύω. πλησμονῆς γὰρ τινος ἐπιγομένης, ἀποκρίσις ἐγένετο τις, ἢ τις ἐπραξε πλῆ ψυχλίν. λῷ μὲν δὴ ἰσχνὸν ἢ σκανπτώθαι, ἐμετόν τε ξυμφορέει ποιήσασθαι, καὶ τοῖσι σιτίοισι κόφοισι προσάγειν ἐς ἡμέρας πέντε. καὶ τοῖσι πρὸ πατοῖσι πολλοῖσι καὶ ὀξέσιν ἐκ προσαντέος χρέεσθαι. καὶ τοῖσι γυμνασίοισιν ἐπιγυμνάζεσθαι συμμέξοισι πρὸς πλῆ προσαντέος τὸν σιτίων. λῷ δὲ ἀσθενεσδρὸν ἢ σκανπτώθαι γένηται, ἀσελῶν ἢ ἐμετον, ἢ τρίτον μόριος ἀφελε τοῦ σιτίου. μὴ ἢ ἡσυχὴ προσάγου πάλιν ἐς τοὺς πέντε ἡμέρας. καὶ τοῖσι σῶδε πατοῖσι πιέζειν. καὶ τοῖσι τῆς φωνῆς πόνοισι χρεέσθω. καὶ τοῖσι θεοῖσι δύχεσθω. καὶ κατασησθαι αὐῷ ἢ τα ῥαχὶν. ἥλιον δὲ καὶ σελήνην, μὴ οὐρανὸν μὴ ἀδρόον. καθαρὰ μὴ διαχέα, καὶ τὰ ὅ,τι ὅπον ὁρᾶσθαι ἐόντα. ἀγαθά. ὑγιείῃ τῷ σώματι σημαίνει, ἀπὸ πάντ' ἢ τὸ παρεχόντ'. ἀλλὰ χρὴ διαφυλάσσειν παῦτην πλῆ ἕξιν, τῇ παρέσθαι διαιτῇ. εἰ δέ τι τοῦτ' ὑπεναντίον γένοιτο, νόσον τινὰ ᾧ σώματι σημαίνει. ἀπὸ μὲν τ' ἰσχυρῶν, ἰσχυροτέρην. ἀπὸ δὲ τ' ἀσθενεσδρῶν, κασφατέρην. μὴ ἄσχων. ῥᾷδον ἢ ἔξω πδρίοδος. ἡλίου ἢ, ἢ μέσου σελήνης ἢ πρὸς τὰ κοῖλα

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ.

Κόσα τὴν αὐτὴν ὀπτῆνον τὰς ἡμερινὰς πράξιος τὸ ἀνθρώπου ἡ διάνοια ἐς πλῆ δύφρόνην αὐτὴν ἀναπαύεται ἐπαύρῳ, καὶ ἀποδίδωσι καὶ τὰ χρόπον χλυόμενα, ἀπὸ τῆσιν ἡμέρῃσιν ἐπράχθη, ἢ ἐβουλεύθη αὐδιάκαιο πρήγματι, ταῦτα τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθά. ὑγιείην γὰρ σημαίνει. διότι ἡ ψυχὴ παραμένει, αὐτοῖσιν ἡμέρῃσι βουλεύμασιν. οὔτε ταλησμονὴ πίνει κρατηθεῖσα, οὔτε κωφώσει, οὔτε ἄλλως οὐδέν. ἐξαθεῖν πρὸς τι. ὅταν δὲ πρὸς τοὺς ἡμέρινας πράξιας ὑπεναντίωται τὰ αὐτὰ πνιγα καὶ ἐπίνυκτα ταῦτα αὐτῶν ἡ μάχη, λυίκαὶ αὖ τοῦτο σημαίνει, τὰ ῥαχὶν αὐτῷ σώματι. λῷ μὲν ἰσχυρὴ ἢ, ἰσχυρὸν. ἐν δὲ κακὸν. λῷ δὲ φαῦλη, ἀσθενεσδρόν. ταῦτα μὲν δὴ τῆς πράξιος, εἴτε δεῖ ἀποξηρᾶναι, εἴτε μὴ δεῖ, οὐκρίνω. ἐν δὲ σῶμα τὸ ἀνθρώπου θεραπεύεσθαι ξυμβουλεύω. πλησμονῆς γὰρ τινος ἐπιγομένης, ἀποκρίσις ἐγένετο τις, ἢ τις ἐπραξε πλῆ ψυχλίν. λῷ μὲν δὴ ἰσχυρὸν ἢ σκανπτώθαι, ἐμετόν τε ξυμφορέει ποιήσασθαι, καὶ τοῖσι σιτίοισι κόφοισι προσάγειν ἐς ἡμέρας πέντε. καὶ τοῖσι πρὸ πατοῖσι πολλοῖσι καὶ ὀξέσιν ἐκ προσαντέος χρέεσθαι. καὶ τοῖσι γυμνασίοισιν ἐπιγυμνάζεσθαι συμμέξοισι πρὸς πλῆ προσαντέος τὸν σιτίων. λῷ δὲ ἀσθενεσδρὸν ἢ σκανπτώθαι γένηται, ἀσελῶν ἢ ἐμετον, ἢ τρίτον μόριος ἀφελε τοῦ σιτίου. μὴ ἢ ἡσυχὴ προσάγου πάλιν ἐς τοὺς πέντε ἡμέρας. καὶ τοῖσι σῶδε πατοῖσι πιέζειν. καὶ τοῖσι τῆς φωνῆς πόνοισι χρεέσθω. καὶ τοῖσι θεοῖσι δύχεσθω. καὶ κατασησθαι αὐῷ ἢ τα ῥαχὶν. ἥλιον δὲ καὶ σελήνην, μὴ οὐρανὸν μὴ ἀδρόον. καθαρὰ μὴ διαχέα, καὶ τὰ ὅ,τι ὅπον ὁρᾶσθαι ἐόντα. ἀγαθά. ὑγιείην τῷ σώματι σημαίνει, ἀπὸ πάντ' ἢ τὸ παρεχόντ'. ἀλλὰ χρὴ διαφυλάσσειν παῦτην πλῆ ἕξιν, τῇ παρέσθαι διαιτῇ. εἰ δέ τι τοῦτ' ὑπεναντίον γένοιτο, νόσον τινὰ ᾧ σώματι σημαίνει. ἀπὸ μὲν τ' ἰσχυρῶν, ἰσχυροτέρην. ἀπὸ δὲ τ' ἀσθενεσδρῶν, κασφατέρην. μὴ ἄσχων. ῥᾷδον ἢ ἔξω πδρίοδος. ἡλίου ἢ, ἢ μέσου σελήνης ἢ πρὸς τὰ κοῖλα

Aasen. Du maa ikke tænke paa Penge. Du er min Gjæst, og det skal du være saa længe du vil. Du skal ikke engang spise Kjøkkenmad, men sidde ved mit Bord og faa det samme som jeg selv faar. Du skal ikke engang gaa i Arbeidstøi, men faa mine Klæder at gaa i Søndags. Du skal ikke engang sove i Kammerset, men i min egen Seng. Du skal ikke engang gaa ud, men ride med mig. Du skal ikke engang ride min Hest, men min Ridehest. Du skal ikke engang ride min Ridehest, men min Kjørehest. Du skal ikke engang kjøre min Kjørehest, men min Arbeidshest. Du skal ikke engang ride min Arbeidsh

πομάτων, σήλεων σημαίνει Ζοφῆς. ἡ μυχὴς ἀφ' ἡμῖν μέλαν. κρέα δὲ τὰ μὲν ἐρυθρότατα, μεγίστης ἐστὶ βολῆς. τὰ δὲ ἀφανέστατα, ἥκιστα. ὡς πρὸς γαστέρα θηρίου νόον ἀγαθόν, οὕτω καὶ ἐρώμενον. ἀφαιρεῖν οὖν τῆι σαρκῶν, ξυμφορέει. Ζοφῆς γὰρ ἐστὶ βολῆι. τοῦτο σημαίνει. ἄλλα καὶ αὐτοι, τυφῶ καὶ μέλιτι τε ποιημένοισι καθ' ὑπνους ἐθέοντες, ὡσαύτως σημαίνουσιν. ὕδωρ δὲ καθαρὸν πινόμενον, ἀγαθόν. τἀι δ' ἄλλα πάντα, χλακτέα. Ὁκόσα δὲ δοκέει ἐ ἀνθρωπος θεωρέων τῆι σωμάτων, μυχὴς ἐστὶν ἡμῖν σημαίνει. ὁκόσα δὲ φθύγει πεφοβημένος, ἐπίσασιν τὸ αἵματος σημαίνει ἐστὶ ξηρασίης. ξυμφορέει δὲ μύξει καὶ ὑγραίνειν τὸ σῶμα. ὁκόσα δὲ ἡ μάχεται, ἢ κνήσεται, ἢ ξωυτὸ λέει τοι ὑπ' ἄλλου, ἀποκρισιν σημαίνει ὑπεναντίωι τῆι τοιούτωι γεγονέναι τὸ σώματι. συμφορέει οὖν ἐμέειν καὶ ἰχναίειν καὶ πέει πατέειν. καὶ σιτίοισι κούφοισι χρῆσθαι. καὶ προσάγειν ἐκ τὸ ἐμέτου, ἐς ἡμόρριαν πέντε. ἄλλα καὶ περιπατέειν καὶ σιτίοισι κούφοισι χρῆσθαι. καὶ προσάγειν ἐκ τὸ ἐμέτου, ἐς ἡμόρριαν πέντε. ἄλλα καὶ περιπατέειν καὶ ἀφαβάσιες ἐκ φαντασμάτων, χαλεπὰ τοῦτα σημαίνουσι. ταῦτα μὲν διαβάσιες καὶ ὀφελίσουσι πολλοισι. τὸ δὲ ἄλλο μορφὰ, νοῦσον σημαίνει, ἢ μανίην. ξυμφορέει οὖν τοῖς σιτίοισι τοῖσι ἐν ἀλφιτοισι, σιτίοισιν ὀλίγοισι, κούφοισι τε καὶ μαλακοῖσι χρέεσθαι. καὶ ἐμέτοισι προσάγειν ἡσυχῆι, ἐὰν ἡμόρριαν πέντε. καὶ τοῖσι πόνοισι τοῖσι κατὰ φύσιν πολλοῖσι χρέεσθαι, πάλιν δὲ λείπεσθερμολουσίῃ δὲ, ῥάθυμίῃ. ὕπνος ἡλίου, φυλάσσεσθαι. τούτοισι χρώμενος, ὡς γέγραπται, ὑπαίνειν βίον. καὶ εὑρήσεις μοι διάφορα, ὡς ἔστιν ἀνθρώπου ἄνθρωπον ὄντα, ἑωυτοῖσι.

Ἱπποκράτους περὶ τροφῆς.

Τοῦτο δὲ συγγράμμα φησὶν ὁ Γαλῆνος μὴ εἶναι Ἱπποκράτους, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἀνδρὸς τοῦ τυχόντος. καὶ ὡς τῆς Θετταλῆς δοκεῖ δέ τισιν εἶναι Ἡροφίλου συγγενέσθαι.

Τροφὴ καὶ ζοφῆς εἶδος, μία καὶ πολλαί, μέχρι μὲν ἡ γένος εἴ. εἶδος δὲ, ὑγρότητι καὶ ξηρότητι. καὶ εἴ τουτοισιν ἰδέαι, καὶ πόσον ἔστι, καὶ ἐς τίνα καὶ ἐς τόσαυτα. αὔξει δὲ καὶ ῥώννυσι, καὶ σαρκοῖ, καὶ ὁ μοίοι, καὶ ἀνομοίοι τὰ ἐνεόντοισι κατὰ φύσιν πᾶν ἑκάστου, καὶ πῶν ἀρχῆς δυνάμεν. ὁμοίοι δὲ, ἐς δυνάμεν. ὁκόταν κρατῆι μᾶλλ, ἢ ἐπεισιοῦσα. ἐπικρατῆι δὲ, ἢ πρεῦ παρχουσα. γίνεται δὲ καὶ ὑβίτηλος. ὁ τὲ μᾶλλ, ἢ πρότερόν τε χρόνῳ ἀπολυθεῖσα, ἢ ἐπιπροσθετηθεῖσα. ὁτὲ δὲ, ἢ ὕστερόν τε χρόνῳ ἀπολυθεῖσα, ἢ ἐπιπροσθετηθεῖσα. ἀμαυροῖ δὲ ἑκατέρω τε χρόνῳ καὶ μᾶλλ χρόνον ἢ ἔξωθεν σωεχὴς ἐπεισκεθεῖσα, ἢ ἐπὶ πολλὸν χρόνον σδερμαίνως ποῖσι τοῖσι μέλεσι διαπλάσσεσθαι. ἢ πῶ μᾶλλ ἰδίωι ἰδέωι, ὑβελάπτησι. πῶ δὲ πρότερόν, ἔστιν ὅτε καὶ τὰς προτέρας ὑβημαίρωσι. δυνάμεις δὲ ζοφῆς, ἀφικνέεται καὶ ἐς ὀστέον, καὶ πόντα τὰ μέρεα αὐτῶ. καὶ ἐς νεῦρον. καὶ ἐς φλέβα. καὶ ἐς ἀρτηρείωι. καὶ ἐς μαῦ. καὶ ἐς ὑμένα. καὶ σάρκα. καὶ πιμελίωι. καὶ αἷμα. καὶ φλέγμα. καὶ μυελόν. καὶ ἐγκέφαλον. καὶ νωτιαῖον. ἢ τὰ αὐτοῦ ἰδέα, καὶ πάντα τὰ μέρεα αὐτῆι. καὶ δὴ καὶ ἐς θερμασίωι. καὶ πνεῦμα. καὶ ὑγρασίωι. ζοφῆς δὲ ἡ ζέφον τοῦτο ζοφὴ καὶ ἡ οἰ) ζοφὴ. καὶ ἡ μέλλον ζοφὴ. ἀρχὴ δὲ πάντων μάκ. καὶ τελευτὴ πάντων μέν. καὶ ἡ αὐτὴ τελευτὴ καὶ ἀρχὴ. καὶ ὅσα κατὰ μέρος αὐζοφὴ κατὰ ὅλως ἢ κατὰ ὅλος ὁμοίως μὲν, ὅσα προειρηται. κατὰ δὲ, ὅσα τούτοισι πῶ ἐναντίαν ἔχει τάξιν. χυλοὶ ποικίλοι καὶ χρώμασι, καὶ δυνάμεσι, καὶ ἐς βλάβλω, καὶ ἐς ὠφελείωι. καὶ οὔτε βλάπτειν, οὔτε ὠφελέειν καὶ τελήθει. καὶ ἐσθρῶσι. καὶ ἐλλείψει. καὶ διαπλοκῆ. ὧν μὲν, ὧν δ' οὔ. ἢ πάντων ἐς θερμασίωι βλάπτει καὶ ὠφελέει. ἐς ψύξιν βλάπτει καὶ ὠφελέει. ἐς δυνάμεν βλάπτει καὶ ὠφελέει. δυνάμεις δὲ, ποικίλαι φύσιες. χυλοὶ φθείροντες καὶ ὅλον καὶ μέρος. καὶ ἐξωθεν καὶ ἔνδοθεν. αὐτόματοι καὶ οὐχ αὐτόματοι. ἢ μὲν μὴ, αὐτόματοι. αἰτίη δ', οὐκ αὐτόματοι. αἰτίη δ' αὖ. τὰ μὲν δῆλα. τὰ δ' ἄδηλα. καὶ τὰ μὲν, δυνατά. τὰ δ' ἀδύνατα. φύσις ἔζ ἀρκέει πάντα. ποῖσιν. ἐς ὃ ταύτην ἐξωθεν μὲν, ἡ κατάπλασμα. ἡ κατάχρισμα. ἄλειμμα. ἢ μύσης καὶ ὅλου καὶ μέρεος. θέρμη καὶ ψῦξις κατὰ ἢν αὖ ἢν λόγον. καὶ συλλογισμοὶ καὶ ἕλκωσις. καὶ δηγμός. καὶ λίπασμα. ἔνδοθεν δὲ, τινά τε τῆι εἰρημένων. καὶ ἐ τοῖ τούτοισιν, αὐτὴ ἀδηλες, καὶ μέρει καὶ ὅλῳ. τινὶ τε καὶ οὐ τινί. ἀποκρίσεις κατὰ φύσιν κοιλίης. οὖρων. ἰσοχρωτος. πυάλου. μύξης. ὑδρης. κατὰ αἱμορροΐδα. θύμον. λέπρην. φῦμα. καρκίνωμα. ἐκ ῥινῶν. ἐκ πνεύμονος. ἐκ κοιλίης. ἔζ ἕδρης. ἐκ καυλοῦ. κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν. αἱ διακρίσεις τούτων, ἄλλοισι πρὸς ἄλλον λόγον, ἄλλοτε καὶ ἀλλοίως. μία φύσις ἔστι ταῦτα πάντα, ἢ οὐ μία. πολλαὶ φύσιές εἰσι ταῦτα πάντα, καὶ οὐ μία. φαρμακείη ἀνω καὶ κατω. καὶ οὔτε ἄνω, οὔτε κατω. ἢ ζοφὴ φαρμακείη, ἄριστον. ἢ ζοφὴ φαρμακείη, φλαῦρον. φλαῦρον ἢ ἄριστον πρός τι. ἕλκος. ἐχ ἀρή. αἷμα. πύον. ἰχῶρ. λέπρη. πίτυρον. ἀχώρ. λειχὼ. ἀλφός. ἔφηλις. ὅτε μὲν, χλακτέα. ὁτὲ δὲ, ὀφελέει. ὅτε δὲ, οὔτε βλάπτει, οὔτε ὠφελέει. ζοφὴ, οὐ ζοφή. ὧδε μὴ οἷόν τε ἢ ζέφεσθαι, οὔνομα ζοφὴ. ὄρθρον δὲ, σκότος ζοφὴ, οὔνομα δὲ οὐχί. ἐς τείχεα ζοφὴ, καὶ ἐς ὄνυχας, καὶ ἐς πῶ ἑκάστην ἐπιφανείωι σῶθεν ἀφικνέεται. ἔξωθεν ζοφὴ ἐκ τῆς ἑκάστης ἐπιφανείης, σῶθεν τάττω ἀφικνέεται.

ξυῤῥοιαι μέλαι. ξυμπνοιαι μέλαι. ξυμπαθέα πάντα. καὶ τὸ μὲν ὅλον μέλαν πάντα. καὶ τὸ μέρος δὲ, τὰ σὺν ἑκάστου μέρει μέρεα πρὸς τὸ ὄργον. ἀρχὴ μεγάλη, ἐς ἕκαστον μέρος ἀφικνέεται. ἔζ ἑκάστου μέρεος, ἐς ἀρχὴν μεγάλην ἀφικνέεται. μία φύσις εἶναι καὶ μὴ εἶναι. νούσων διαφοραὶ, σὺν ζοφῆι, σὺν πυρέτῳ. σὺν θέρμασίν. σὺν αἵματι. σὺν φλέγματι. σὺν χολῆι. σὺν μοῖσιν. σὺν σαρκί. σὺν πιμελῆι. σὺν φλεβί. σὺν ἀρτηρείωι. σὺν ὑάρῳ. μυῖ. ὑμένι. ὀστέωι. ἐγκεφάλωι. νωτιαίωι μυελῶι. τόματι. γλώσσηι. στόματι. κοιλίηι. σὺν τοῖσι. φρεσὶ. σὺν θυμοειδεϊ καὶ ἀπὸ τῆι αὐτῆι. ἢ πάντα. ἀπὸ πάντων. νεφροῖσι. κύστει. μήτρῃ. θέρματι. ταῦτα πάντα καὶ κατὰ σὺν καὶ κατὰ μέρος. μεγέθεσι αὐτῆι, μέγα καὶ οὐ μέγα. τεκμήρια. χορταλισμός. ὀδμὴ. ἐρῆξις. γυάμη. ὄρασις. ὄρεων ὑπόστασις. ἡσυχίη. ἐρίπασμός. ὀλέσεις. φαντασίαι. ἴκτερος. λυγμός. ἐπιληψίη. αἷμα. ὀλοχρές. ὕπνος. καὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῆι ἄλλων τῆι κατὰ φύσιν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιοῦτο ἔστι. ἐς βλάβλω καὶ ἐς ὠφελίω. ὀρμὰ. πόνοι ὅλου, καὶ μέρεος. καὶ μεγέθους σημήια, τοῦ μὲν, ἐς ἢ μᾶλλον, τῶ δὲ, ἐς ἢ ἧσσον. καὶ ἄνω ἀμφοτέρων ἐς ἢ μᾶλλον, καὶ ἄνω ἀμφοτέρων ἐς ἢ ἧσσον. γλυκύ, ἢ γλυκύ. γλυκύ, ἐς δυνάμεν. ὅτι ὕδωρ. γλυκὺ ἐς χυῦσιν. ὅτι μέλι. σημήια ἑκατέρων ἑλκέα, ὀφθαλμοί, καὶ χεύσεις. καὶ σὺ τούτοισι ἢ μᾶλλον, καὶ ἢ ἧσσον. γλυκὺ ἐς πῶ ὀλίγον, καὶ σὺ χρώμασι, καὶ σὺ ἄλλῃσι μέξεσι. γλυκὺ μᾶλλον καὶ ἧσσον. αἰρωτὴς σώματος ἐς διαπνοὴν, οἷσι ἐλάσσων ἀφαιρέεται, ὑπεινόδρων. πυκνότητος σώματος ἐς διαπνοὴν, οἷσιν ἐλάσσων ἀφαιρέεται, νοσεροῦν. οἱ διαπνεόμενοι καλῶς, ἀσθενέστεροι, καὶ ὑγιεινότεροι, καὶ ἀνασφαλέστεροι. οἱ διαπνεόμενοι κακῶς, πρὸς ἢ νοσέειν, ἐμφορότεροι. νοσηλεύοντες δὲ, λυσιταλέστατοι. τοῦτο δὲ, καὶ μᾶλλον καὶ ἧσσον. πυθμένων σὺν αὐτῆι σώματι ζοφὴν ἔλκει. τὰ δ' ἄλλα πάντα πῶ αὐτὴν. ἀρχὴ ζοφῆς πυθμένος, ἐίνες. σῶμα. βρόγχος. πυθμένων. καὶ ἡ ἄλλη διαπνοὴ. ἀρχὴ ζοφῆς καὶ ὑγρῆς καὶ ξηρῆς, σῶμα. σῶμα χος. κοιλίη. ἡ δὲ ἀρχαιοτέρη ζοφὴ, οἷσι τῶ ἐπιχαρίτα, ὀμφαλός. ἐί ζωσις φλεβῶν, ἢ παρ. ἐί ζωσις ἀρτηριέων, καρδίη. ἐκ τούτων ἀποπλανᾶται ἐς πάντα αἷμα καὶ πνεῦμα. καὶ θέρμασιν. οἷσι τούτων φοιτᾶ. δυνάμεις μέν ἢ οὐ μέν, ἢ πάντα ταῦτα καὶ τὰ ἐτέροισι διοικέεται. ἢ μὲν, ἐς ζωὴν ὅλου καὶ μέρεος. ἢ δὲ, ἐς αἴσθησιν ὅλου καὶ μέρεος. γάλα. ζοφή. οἱσι, γάλα ζοφὴ κατὰ φύσιν. ἄλλοισι δὲ οὐχί. ἄλλοισι δὲ οἷσιν, οἵνες ζοφή. καὶ οἷσιν οὐχὶ ζοφή. καὶ σάρκες. καὶ ἄλλαι ἰδέαι ζοφῆς πολλαί. καὶ κατὰ χώρην καὶ ἐθισμὸν φέρεται, τὰ μὲν, ἐς αὔξησιν, καὶ ἐς ἢ εἶναι. τὰ δὲ, ἐς ἢ εἶναι μόνον. οἷ γέροντες. τὰ δὲ πρὸς τούτων, καὶ ἐς ῥώμην. διάθεσις ἀθλητική, οὐ φύσει. ἐξις ὑγιεινὴ κρέασιν. σὺ ποῖσι. μέγα ἢ ποσὸν δύσχωρος ἐς δυνάμεν ξωναρμοδέη. γάλα ἢ αἷμα, ζοφῆς πλεονασμός. πορίσθω ἐς πολλὰ σύμφωνοι, ἐς ἐμβρυον καὶ ἐς πῶ τοῦ ζοφοῦ. αὔξησις δὲ αὖ ἀφορέει, ἐς γάλα, καὶ ἐς ζοφὴν, καὶ ἐς βρέφος. ζωοῦσι τὰ μὴ ζῶα. ζωοῦσι τὰ ζῶα. ζωοῦσι τὰ μέρεα τῆι ζώων. φύσιες πάντων ἀδίδακτοι. αἷμα ἀλλότειον, ὠφέλιμον. αἷμα ἴδιον, ὠφέλιμον. αἷμα ἀλλότειον, γλυκερόν. αἷμα ἴδιον, βλαβερόν. χυμοὶ ἴδιοι, βλαβεροὶ. χυμοὶ ἀλλότειοι, βλαβεροί. χυμοὶ ἀλλότειοι, ξυμφορέοντες. χυμοὶ ἴδιοι, ξυμφορέοντες. ἢ ξύμφωνον, διάφωνον. ἢ διάφωνον, ξύμφωνον. γάλα ἀλλότειον, ἀσθενέον. γάλα ἴδιον, βλαβερόν. γάλα ἀλλότριον, βλαβερόν. γάλα ἴδιον, ὠφέλιμον. σπίον νέοισιν ἀκρόστομον. γέρουσι δὲ ἐς τέλος μεταβεβλημένον. ἀκμάζουσιν ἄμεινον βλέπτον. ἐς τύποσιν, λε, ἡέλιοι. ἐς κίνησιν. ὁ. ἐς τελειότητα. σι. ἄλλοι φασὶ ἐς μορφὴν, με. ἐς κίνησιν, ος. ἐς ἔξοδον, σι. ἄλλοι, ν. ἐς ἰδέαν. ἐς πρῶτον ἄλμα, ρ. ἐς τελειότητα, τ. ἐς διάκρισιν. μ. ἐς μετάβασιν, ω. ἐς ἔκπτωσιν, σμ. οὐκ ἔστι καὶ ἔστι. γίνεται δὲ σὺν τούτοισι καὶ τελέω ἢ ἐλάσσω. καὶ ὅλου καὶ κατὰ μέρος. οὐ πολὺν δὲ τελείω ἢ ἐλάσσω. τὰ δὲ ἐλάσσω τοσαῦτα, καὶ ὅσα ἄλλα τούτοισιν ὅμοια. Ὁστέων ζοφὴ ἐκ κατὰ τήξιες. ῥινὸς πέντε. γνάθου καὶ κληῖδι καὶ τελευθήσι σὺ τελάσαι. πήχει, ῥιτελάσαι. κνήμῃ καὶ βραχίονι, τε ζατελάσαι. μηρῷ, πέντε τελάσαι. καὶ ἔστι σὺ τούτοισι δυνάτειον τελέον ἢ ἐλάσσον. αἷμα ὑγρὸν, καὶ αἷμα σδρεόν. αἷμα ὑγρὸν, ἀσθενέον. αἷμα σδρεὸν, φλαῦρον. πρός τι πάντα, φλαῦρα ἢ ἀσθενέα. ὁδὸς ἄνω κάτω, μέν. δυνάμεις ζοφῆς κρέασιν, ἢ ὄγκος. ὄγκος ζοφῆς κρέασιν, ἢ δυνάμεις. ἢ σὺ ὑγρόσι καὶ σὺ ξηρόσιν. ἀφαιρέει ἢ προστίθησι τοῦτο αὐτό. πῶ μὲν, ἀφαιρέει. τῷ δὲ, προστίθησι. πῶ αὐτὸ. φλεβῶν διασφύξιες. καὶ ἀναπνοὴ πυθμένος κατὰ ἡλικίαν. καὶ ξύμφωνα καὶ διάφωνα. καὶ νόσου καὶ ὑγιείης σημήια. καὶ ἢ γείης μᾶλλον, ἢ νόσου. καὶ νούσου μᾶλλον, ἢ ὑγείης. ζοφὴ γὰρ καὶ πνεῦμα. ὑγρὰ ζοφὴ δύμετάβλητος μᾶλλον, ἢ ἡ ξηρή. ξηρὴ ζοφὴ δύμετάβλητος μᾶλλον, ἢ ὑγρή. ἢ δυσαλλοίωτος, δυσεξανάλωτος. ἢ δυπρόσθετος, δυεξανάλωτος. καὶ ὁκόσοι ταχείης προσθέσιος δέονται, ὑγρὸν ἴσμα εἰς ἀνάλημψιν δυνάμιος κρατιστον. ὁκόσοι δὲ ἐ τι ταχυτρόφης, δι' ὀστρεώσεις. ὁκόσοι δὲ θερμοτρόφης προθέσεος δέονται, σθρεὴ ζοφὴ. μῦες σθρεώτροφοι, δυσούκτητοι τῆι ἄλλων, πάρεξ ὁκόσου καὶ νάρκου. δυσμετάβλητα ταγχυμνασμοῖα, καὶ τὰ γένος αὐτὰ αὐτῆι. ἰσχυρότερα τῶ ὄντος, διατοῦτο τὸ αὐτὰ ἑαυτῆι δυσηκτότροφα. πῦον. ἢ ἐκ σαρκός. πυώδης. ἢ ὄζ αἵματος, καὶ ὄζ ἄλλης ὑγρασίης. πῦον, ζοφὴ ἕλκεος. πῦον, ζοφὴ φλεβὸς, ἀρτηρείης. μυελὸς, ζοφὴ ὀστέου, ἀπὸ τοῦτο ἐπιπωρούμενον. δυνάμεις. πόνῳ τα αὐξει, καὶ χρέφει, καὶ βλαστάνει. ὑγρασίη, ζοφῆς ὄγκος.

καὶ κύστις· καὶ γονή· καὶ ἄλλος γόνος ὁ γυμνὸς ἔστι τὲ φύσει ψυχρότερος, ἢ ὡς τις οἴεται. αὕτω γὰρ οὐ κάτω θερμαίνει. ὅτι δὲ ταῦτα ἢ δῆλα, ὅτι μὲν ὁ θερμαίνων ψύχεται ὑπὸ τοῦ σώματος διαψυχθεὶς μᾶλλον. μᾶλλον δὲ ὑπὸ ψυχροῦ, αὐξηθερμαίνεται μᾶλλον συσταλείς. διὸ καὶ τὰ ὕδατα τὰ ψυκτὰ θερμαίνοντα ὀλίγα λεπτότητα. ὅτι μὲν ὁ θερμὸν σκληρώσαντες μᾶλλον ἐπιξηράνθη. διὸ ὀφθαλμοὶ μὲν ὑπὸ ψυχροῦ μᾶλλον γὰρ ὄμοιον τῷ σώματι ἔχοντι. ὁ δὲ οὐθάλασσα. δὲ τοῖσι κνησμώδεσι. καὶ σηκνώδεσιν. καὶ λούειν καὶ πυρίειν θερμῇ· τοῖσι μὲν ἀνθεσιν ὑγρὰ παύονται. πρὸς ἕλκεα δὲ πυρίεσκαι καὶ ἀποσύρματα, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πολέμιον· ἐπὶ τὴν λείαν δὲ, τοῖσι νεοφαρίσι. ἀναθὸν καὶ ἰᾶναίειν οὐ ὡς τὰ τῶν ἀλιέων ἕλκεα. ταῦτα δ' οὐλ ἐκπυεῖ, ἰῶ μὴ ψαύῃ. ἢ πρὸς ἕωθεν δεσμίδιον. καὶ τὰ νεμόμενα ταινίαι καὶ ἴσησιν. ὡς ἄλες καὶ ἀλμυρίδες, ἢ λίτρον. πάντα δὲ ταῦτα σμικρὸν μὲν χωμένῳ, ὀξέος δεῖται. προσνικῶντι δὲ, ἀγαθὰ. βέλτιον δὲ θέρμη πρὸς τὰ τοιαῦτα. ὀξὺς δὲ χρῶτι μὲν, ἢ ἀρθρίσι, παρὰ τοῦτο θαλάσσῃ. καὶ δυνατώτερον καταχέειν καὶ πυρίειν καὶ ἕλκεσι τοῖσι νεοφώτοισι θερμοῖσιν οὐ μέλασμα αὐδιόν. καῦσις οὐάκτων, ἢ καὶ ὀδόντων. θερμὸ δὲ ταῦτα, τάπτε ἄλλα καὶ τὴν ὠρην σωτέκμαιρεσθαι ἐκ πήξεως ἅλες. ἢ πρὸς ἄλμα δὲ ὅσα λειχῆσι. λέπρῃσιν. ἀλφοῖσι. σωτείνει πος χωθεὶ σὺν ἡλίῳ θέρμῃ. μάλιστα δὲ ἐνυξὶ λεπροῖσι. κρατέει γὰρ μᾶλλον. μυρμηκιὰ σὺν ἀπαλύνει. καὶ τοὺς ὠὰ σῖσι ἐάτιει ἑρύπους. μαλάσσει δὲ καὶ χρῶτα. πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλη, εἰ μὴ ὁ λιμὴ ἔβλαπτε καὶ μάλιστα γυναῖκα. ἐθέλωσα δ' ἂν καὶ ποδαγρίῃ, εἰ μὴ ὁ χρὼς ἐπιβάσκετο. ταῦτα καὶ ξὺν ὀξέος ποιέειν. οἶνος δὲ γλυκὺς ὅσα χρόνια ἰᾶται ἕλκεα συνεχέως χρῃμένῳ αὐτάρκης, ἀτὰρ καὶ ἐς φάρμακα τοσοῦτον. αὐστηρὸς δὲ ὁ λευκὸς καὶ μέλας οἶνος, ψυχρὸς ἐὼν τὰ ἕλκεα σὺν ἕχειν, ψυχρὸς δὲ καὶ θέρμῃ· εἰρία δὲ ὅσα μὲν ψύξις εἶνεκα, ἢ καταχεῖται, ἢ σὶ ἐται, ἢ σὶ βάπτηται ἀὺ ὕδατα ψυχρὰ τοῦτον. ὅσα δὲ ψύξεως, ὁ μέλας οἶνος καὶ εἰρία καταρῆναι. διὸ μὴ φύλλα τῶν πλατάνων, ἢ ὀδόνια βάπτεται ἐπὶ τὰ ἕλκεα. Ὅσα δὲ σὶ ξυλος. διὸ κισσοῦ φύλλα, ὁ λευκὸς. μὴ ὅσα σχυφνότερα, ἢ ἀνθυρώτερα διὸ κισσὸς τε μὴ βάτος. ἧσσ σκυτοδεψικὴ. ἐλελίσφακος. μὴ ὅσα μαλθάσσειν λεῖ διὸ ἄλυτον ἐφθὸν, ἢ ψυχρὸν ὠφελεῖ. τὰ ὀρυθρὰ διαλλη καὶ ἄλλη ἐκθύει ὑπὸ θαλάττη. διὰ δι' ὧν ἀπολιώσαι ὀγκιρούς ἀνίσχουσιν. δυσάρκοισι δὲ, καὶ ἀπαλοσάρκοισιν ὑπέρυθρα. μέλασι δὲ καὶ διαυγροπύλαι δύσαι, βολικῶς λέγουσι, μὴ σὺν αὐτῆσι τῆσι θέρμῃ μολυσσόμενον ἀνίστασθαι ξυόμενα. καὶ γυναιξὶν ἐκ γυναικείων ἀφοσβομὴ, ὑπὸ χρῶτα καὶ ὑπὸ ὀρέθυσμὸν δέρματος. ἢ ἱματίων ζηχείων ἀνθεῖ φορήσει. καὶ ὑβ ἱδρώτων ὑβ ὀδόνι. ἢ ἐκ ψύχεος. ὑβαφύης πρὸς πῦρ ἐλθόντι ἢ λουζᾶ θέρμᾳ, ταῦτα ἢν ὑδρὸν ποιήσει. Ἐπὶ νοῦσι μῶν ἐκθύει. ἐπεὶ ὁκόσα γε ἐκ ψύχεος γίνεται, ἢ ὁκόσα ῥηχαὼ ἐται, κερχνώδεα εἰτ' ἐφελκοῦται, ὁ μὲν ψυχρὸν, βλάπτει. ὁ δὲ θέρμον, ὠφελεῖ. Αἱ δὲ, ἄμφω ὠφελέει, τὰ σὺν ἀρθρίσιν οἰδήματα. καὶ αὖδυ ἕλκεος πασδαγρικοῖ, καὶ σώματα ταλείσα, τὸ ψυχρὸν πολλὸν κατα χεόμενος ἰδρῶσιν, ἰσχναίνει. μὴ ὀδυώδη ναρκοῖ. ναρκὴν δὲ μετεῖη, ὀδυώδης λυπηρὸν. καὶ ὁ θερμὸν ἰσχναίνει καὶ μαλθάσσει. Τοῖσι δὲ πασδαγρικοῖσι. παρεόσι. τε πάνυοισι. κατασμοῖσι. τὰ τοιαῦτα. συν τάσιες. χρόμοι. παρεχταληγίαι. τὰ τοιαῦτα χαλῶσι. ἢ χωλώσιες. ναρκαὶ. ἀκωδίαι. τὰ τοιαῦτα. ὠφε τωθὲν ἀπολήμψιες. φυλάσσεσθαι δὲ σὺν τῇ ψυχρᾷ χρήσει, ψυχροῖσι χρεόμενος μᾶλλον, ἢ ταὐναντία. Τὰ δὲ ἐς τὰ ἀρθρα ἐ σκληρυσμάτα. ἢ ἀπὸ φλεγμονῆς. ἐκ τε χλυμένης ἢ ἀγκύλης, προὔργου ἱάσασθαι ἐς ἀσφαλὲς θέρμᾳ ἐγχέοντας, πλὴ χειρὸς ἀναπαύσασι, καὶ ὁμματα. δακρύου παρηγορικὸν. καὶ ταλείφοντα. πρὸς τὰ ὀρμέα, λίπος προσονεῖς ὡς τε μὴ ἀπτεσθαι ἀλμώδες. μὴ τοῖσι βυθείοισι διαύησι. καὶ ταλήρωσις ἐς φύσιν ἄγουσα. ὀφθαλμοῖσι θέρμον, ὀδυώδεσιν. ἐμπυήσασι. δακρύων δακνωδέων ξηροῖσιν ἀπασι. ἢ ψυχρὸν, αὐωδωδεσιν. ὑβ ὀρυθρότητι. τοῖσι δὲ εἰθισμένοισι συστροφὰς κατὰ φλέβα ποιέειν, σιαχυρασῶδεα, κατὰ θώρηκα καὶ ἄλλα σκληρὰ. ἀρχὼ δὲ καὶ ὑδρόπισιν οὐ πάνυ σὺν δέχεται. αἷμα σὺν ψυχει οὐρέσιν. ἕλκεσι. ἢ μὲν ψυχρὸν δακνώδεσ. δέρμα ταδεσκληρωμένα. ὀδωδώδεα. αὖεν ἐκπύητα ποιέει. ταλαίνει. μελαίνει. ῥίγεα πυρετώδεα. κατασμοὺς. τε πάνους. ὅθι δὲ, ὁκου ἐὼν τετάνω αὖδυ ἕλκεος νέω βυσαίρκω θρέες μέσου ψυχροῦ πολλοῦ κατάχυσις, θέρμης ἐπαναλλάσσειν θέρμῃ δὲ ταῦτα ῥ. ἐτεϊ. τὰ δὲ σὺ κεφαλῆ. καὶ κατηρεμαίως. ἢ θέρμον ἐκπυητῶν, οὐκ ἐπὶ πα τὰ ἕλκει. μέγιστον σημεῖον ἐς ἀσφάλειαν. δέρμα μαλθάσσει. ἰσχναίνει αὐωδωδεσιν. ῥιγέων. κατασμῶν. τε πάνων παρηγορικὸν. ἢ δ' σὺ κεφαλῆ καὶ κατηρεμαίως λύει. ταλείσιν δὲ διαφόρει ὁ στέων κατήγμασι, μᾶλλον δὲ τοῖσιν ἐμελαμένοισι. τούτων δὲ μάλιστα τῇ σὺ κεφαλῇ φάσμασιν ἐκουσίοισι καὶ ἀκουσίοισι. καὶ ὁσα ψυχος. ἢ θνήσκει. ἢ ἑλκοῦται. ἐπὶ ἕλκώμασι θ ἐκουσίοισι τε καὶ ἀκουσίοισιν. οἷσιν ἀποσύρματα. ὀξέπασιν ἐθισμένοισι. μελαινομένοισιν. ἢ σὺν νόσοισιν. ἢ σὺν ἀκοῇ. ἢ σὺν ὄρασι. ἢ ὑδρῳ τούτοισι πᾶσι ἢ θέρμον, ῥίγιον, καὶ κείνον. ἢ δὲ ψυχρον, πολέμιον, μὴ κτείνῃ. ταλαῖ ὁπόσα αἱμορῥαγίης ἐλπὶς, οὔτω καταχύσιν ὑγρῶν. ἐπιχρίσιν, ἀλεί πῶν. ἐπιθέσισι φύλλων. ἢ ὀθονίων, καὶ τα ταλάσεις. ὁκόταν ἢ ψύξις. ἢ θέρμη ὠφελέει, ἢ βλάπτει.

ΠΕΡΙ ΥΔΑΤΩΝ ΧΡΗΣΙΟΣ.

Δωρ πο-ην, ἁλμυρὸν, θάλασσα. πο-ὴν μὲν, καὶ τ' ἰηρεῖον κράτιστον. καὶ γὰρ σιδηρείοισι. μὴ χαλκείοισι, κράτιστον. καὶ φαρμάκοισι τοῖσι σταλείσιοισι παλαιομανοισι κοινότατον. ἐς ὃ χρῶτα γινώσκειν δεῖ, ὅτι τοῦτο ἢ τήγει, ἢ ψύχει, ἢ θέρμαίνει, ἄλλω δὲ οὐδενὶ ὠφελέει, ἢ βλάπτει πο-ὴν ὅπου ὀλίγου ποτοῦ σῶόν χρήσεις ἀρίστου. ὀφθαλμοῖσιν. αὖ-ὲ ἰδρῶ μα ἐφιλκώσαι, θέρμου ἀδυνήσει. πυρίη τὸ σώματος ἅπαντος ἢ μόρεος. δέρματος σκληροῦ· μάλθαξις. σὺν τε τῷ μὺν, χάλασις. ὑδάτων, σαρκῶν ἐκχύμωσις. ἱδρῶτος ἄφοδος. ὑγρὴ ναι προσκλήσει διὰ ῥίνας. κύστιν. φύσας. σαρκῶσαι. ἀπαλῶσαι. τήξαι. μανυθῆσαι. χροιὴν ἀνακαλέσαι. χροιὴν ἀνασπασθέσαι. ὑπνικὸν καὶ κατὰ κεφαλῆς ἢ ἄλλων. ἀσασμῶν. τε πόνων ἠπαρηγορικόν. ὀδωδέα. κωφοῖ. ὠτός. ὀφθαλμῶν. ὅσα τοῦ αὐτοῦ καὶ ψυχρά. θέρμαίνει, ὀξέι πάσασι, ἕλκεσιν. ἁλὶ τοῖσι αἱμορῥαγέουσιν. ἢ μέλλουσι. κατήγμασιν. ἐκπώμασι. τοῖσιν ἄλλοισι, οἷσιν ἀνὴρ ὀδόνια ἰᾶσθαι. κάρη βαρέα. μὲ-τεον ἐκπώτου, μὴ πρόσω ὀδμᾶσθαι ζαφανίζειν. διὰ ὁ θέρμον μὲν ὃ χρῶτι ὑβ-ὸν βολὴς ἐφ' ἑκάτερα, ὡς ἀμφὶν μὴ ἀμαρτάνει, σημαινόμενος τοὺς ἐλάβας. ἢ οὐκ ὠφελείας. διὰ χλιαρόν. ἐλεῖ γὰρ τὴν σιν ἐλάβησιν, ἢ τῆσιν ὠφελείησιν καὶ ὧσι, χρῆσθαι μέχρι τὸ ὠφελέοντος ἢ μέχρι τὸ βλάπτοντος. τέγεις μὲν οὖν; καθενές. ψύξις δὲ καὶ θάλψις, ἀμφὸν, ὡς ὑβ ἡλίου. ὁ δὲ ψυχρὸν, θέρμον ἐὸν ὡς πο-ὴν καθενέοντι. ἀλλὰ ὁ μὲν θέρμον, μὴ πρόσω καίειν. κείνει δ' αὖ-ὲς, ταλλω τοῖσιν ἀφώνοισιν. ἢ παρεκταληκόσιν. ἢ γενεσρκωμένοισιν. ἢ κατὰ ψυμενόοισιν. ἢ ὑβ-ὸν ὠδυώδεσι. διὰ τοῖσιν ἀφωτοῖσι. τοῦτοισι δὲ ἀναίσθητα. λάθοις γὰρ ἂν κατακαύσας. καὶ τὰ ἐκπώματα δὲ τὰ βαθέα. καὶ τὰ μεγάλα. ἤδη καὶ πόδες ἀπέπεσον κατὰ ψυχόντες, ἐκ κατὰ χύσιος θέρμου. ἀλλὰ τούτοισιν ὁ τῶ κατακεχύντος χρὼς, κεἰ τής. καὶ ψυχροῦ δὲ ὡσαύτως. τούτων δ' αὖ-τ' ὀλίγον ἐκπάσῃ, ἀδενές. ὁ δὲ πολὺ, ἰσχρόν. ἀλλὰ μὲν ἐὰν μέχρι γένηται οὐ ἐκπώσι φρίσσεται. ὁ ἔλαττον προσαύειν, πρὶν γε νέσθαι. τούτων δὲ ἐκπάσῃ βλάπτει. βλάπτει δὲ ταῦτα ὁ θερμὸν πλέον χρεσμένοισι. σαρκῶν ἐκθήλυσιν. νούρων ἀκράτειαν. γυμνῆς ναρκωσιν. ἀδμορῥαγίαι. λειποθυμίαι. ταῦτα ἐς θανάτου. ὁ δὲ ψυχρὸν. ἀσασμούς. τε πόνους. μελασμούς. ῥίγεα πυρετώδεα. ἀὶ μὲν μετεώτητες ἐκ τούτων. τὰ δ' ἄλλα βλάπτει καὶ ὠφελεῖ τὰ ἐρημία. ἡδυπῆσι. καὶ βυθοειδήσι. καὶ ἀχθηδόσι. καὶ δυσφορείησιν, αἱ κατὰ θυμὸν ἐκπάσῃσιν αὐτῆσι ὁ μολογούμενα φαίνονται ὑγιέες. σῶμα δὲ μὲν σὺ σκέπτεσθαι, ὁ τι ἄθες), ὅ, τι προσωτάτω τῆς οἰκείου θάλασσες. ἐπὶ πάντα δὲ τὰ ἀλλοτείου. ψυχεος. διὰ ταῦτ' αὖτα τῷ θέρμῳ ἡδέται, καὶ φόρειν δύσασθαι ἐμεφάλος καὶ ὅσα ἀὲρ τούτου. ψυχρὸν μὲν ἄχεται. θέρμῳ δ' ἡδέται. καὶ ὧ αὖτα ἢ ψυχρότερον καὶ σταλεώτερον φύσει. καὶ πρὸς ὅτου οἰκείου θάλπεος. ὧ θερμῷ δ' ἡδέται. καὶ ὧ αὖτα ἢ ψυχρότερον καὶ σταλεώτερον φύσει. καὶ πρὸς ὅτου οἰκείου θάλπεος. ὧ ταλεῖσα αὐτῆι. διὰ τοῦτο ὁ σεισιον ὀδοῦσι. νθύροισι, ἢ ψυχρὸν ταλέμιον. ἢ ὃ θέρμον, ῥίλιον. ὅτι τὰ ἀὲρ τούτου. κατασμοί. τε πάνοι. ῥίγεα πυρετώδεα. ἃ, ἢ μὲν ψυχρον, ποιέει. ἢ ὃ θέρμον, σαύει. διὰ τὸ τὸ καὶ ἀὲρ τῷ θέρμου ἡδυναὶ καὶ προκλήσιες. ἀὲρ δὲ τῷ ψυχροῦ ἀλγηδόνες, καὶ ἀδρέμες. διὰ τοῦτο τὸ ὁσφύς. ἧσσ. νῶτον. ῥῶο χονδρία, μᾶλλον ψυχρᾷ ἀχθεται. θέρμῳ δ' ἡδέται καὶ φόρειν δύσασθαι. διὰ τοῦτ' αὖ ὁσφύς. νῶτον. ἧσσ. ῥῶο χονδρία τὰ σαντία πίπτον. ἦεν, ὅτι σαντία. διὰ τὸ τ' αὖ ὁσφύος τοῦτο τῷ χωρίῳ, ἀσῶδες σὺ ταῦθα χρωμένοισι τῷ θέρμῳ. ἢ ὃ ψυχρὸν, σαύει. διὰ τοῦτ' αὖ ποτῷ ψυχρῷ ἡδέται. διὰ τὸ τ' αὖ ἑρῷμασι τοῖσι θερμοῖσιν ἡδέται. διὰ τοῦτ' αὖ μὴ κατὰ ἀκρέων ἐν λειποθυμίαις, ἢ ψυχρὸν κατα χέμενον, ὠφελέει. ὅτι δὲ τὰ ὄπαθεν τὴν ἐμπροσθεν θέρμον μᾶλλον αὖ ἀνέχεται, τὰ εἰρημένα αἴτια. ὅτι δὲ καὶ τὰ ψυχρὰ ὀρθῶς. τάτε γὰ ἄκρεα ἐμπροσθεν καὶ οὐκ σὺ σκέπτεσθαι. ὧ. πρὸ ἢ σὶδον τῆς ἔξω. μνησέον δὲ καὶ ὅτι ἐκ. τὸν ἐφ' ἑκ. τὸν τῆς σώματος, κρέασιν τῆς θέρματος τῆς ἔξω. ὅτι σωεχές τε ἐστὸν τῷ ὑδρῳ σαίνει. διὰ ἢ ἔξω τῆς οἰκείης θερμοῦ. σὺ τῷ ἔξω ψυχρὰ εἶναι, ἐσ ἀμφὶν πυκνὰ κρατέεται, ὑβ ἑκ. τὸν πυκνὰ δὲ μᾶλλον θέρμοῦ ἐς ἡδονὴν. πάσχει δὲ ὑβ ἄκρεα τοιοῦτο, ὥστε ταχέως σακούειν πολλῶν, ῥᾳδέως. δὲ πρῶτον ἐποιέρεται. καὶ φλεβῶν δῆλον αὖ πρόσθον καὶ ὕσδον. οὕτως πάντα φαίνεται, ὁκόταν ψύχεται ἄκρεα, ὅκου τε θέρμαίνεται. σὺ κοιλεαπίκοῖσι. σὺ λειποθυμικοῖσι. καὶ κατὰ λόγον, εἰκὸς ὠὰρ φλέβασ', καὶ τὰ ἀὲρ τούτων ἐστεται, καὶ θέρμαίνει. πρῶτον ἢ θέρμον, διὰ τὴν χειρῶν τὰ ἔσω. τὰ δ' ἕλκεα. θερμῷ ἡδέται ὁ μολογουμένως. ὅτι σὺ σκέπτεσθαι. εἰκὸς ὠὰρ ἀὲρ τῷ ἑτρῷ ἀχθεται. εἰκὸς ὠὰρ ἀὲρ καὶ αὖται αἱ φλέβες, ὅτι σὺ θερμώεισιν. εἰκὸς ὠὰρ καὶ αὖ-ὲς ὁ θώρηξ. ὧ αὖτη ἢ κοιλίη κρατουμένη ῥῶο τῷ ψυχρῷ μάλιστα ἀγανακτεῖ καὶ θαυμαστοῖ, ὅτι μάλιστα ἀληθέα. ἀλλὰ ταλεῖσον ἀπέχει τῷ παθεῖν. τούτου γὰρ ἐνεκα τοῦτο ἢ δεῖσθαι. εἰκὸς ὠὰρ ἀὲρ ποτῷ ψυχρῷ ἡδέται. οὕτω ὁ μολογέει ταῦτα πάντα. ὅτι δὲ μάλιστα πάντα τὰ ἀποσύρματα καὶ τὰς ἐπικαύματα ἐπὶ πολλῆς οὐ μάλιστα εἰθισμένα σὺ σκέπτεσθαι, μάλιστα σὺ ψυχρῷ ἀγανακτεῖ, εἰκὸς. τάχιστα γὰρ κρατέεται. καὶ τὰ βαθύτατα εἰ κρατοῖτο, μάλιστ' ἂν ἄχθοιτο. ἔπειτα καὶ τῆς φύσιος τῆς ὑδρῳώδους μετέχει. ὅτι ῥῶο χρῆσιν ἡδέσθαι δοκέει θέρμῳ, σκεπτέον ἢ χωρὶς ἢ μετέχει. καὶ ἀκρέα. καὶ κύστις.

ΤΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΧΥΜΩΝ.

Γνήσιον εἶναι τὸ τοῦ Ἱπποκράτους φησὶν ὁ Γαλλιὼς, πολλὰ ἐστὶν εὑρεῖν τινὰ μὴ, ἐς βραχυλογίαν ἐσχάτην ἐσφιγμένα· τινὰ δὲ, ἐκτεταμένα τῷ συμμέτρου πλήρεος.

ΤΟ χρῶμα τὴν χυμῶν, ὅκου μὴ ἄκρως τις ἴδοι τὴν χυμῶν, ὥσπερ αὐθέων. ἀκτέα ἢ ῥέπει τὴν συμφορήντων χωρέων, πολλῷ ὧν οἱ πεπασμοὶ ἐκ τῆς χρόνων· οἱ πεπασμοὶ ἐξ ἔω, ἢ εἴσω ῥέπουσιν, ἢ ἄλλη ὅπη μᾶλλον ἀπειρίη. λυπεῖν. μᾶσθ ερότης. πολλάγχων κοιλότης. τοῖσι κρίνω, πλήρωσις. τοῖσιν ἄνω, φορὴ ἀναῤῥοπίη. κρίνα ῥοπίη. τὰ αὐτόματα ἄνω καὶ κάτω, ἃ ὠφελέει καὶ βλάπτει. συμφυὲς ἔδος. χώρη. ἔθος. ἡλικίη. ὥρη. κατάστασις νούσου. ὑπὸ βολὴ. ἔλλειψις. οἷσιν ὁκόσον λείπει, ἢ οὐ κίνησις. ἐκκλισις. παροχέτευσις ἐς κεφαλὴν. ἐς τὰ πλάγια, ἢ μᾶλλον ἐρέπει. ἢ ἀντίτασις. ὧδε τοῖσιν ἄνω, κάτω. ἄνω, ὧδε τοῖσι κάτω. ἢ ἔξω ῥῆσαι. ἢ οἷσι τὰ κάτω. ἢ οἷσι τὰ ἄνω. ἢ ἐκ πλανῶνται, ἢ οἷσι παρηγορήσει, μὴ τὰ ἐκκεχυμώμενα εἰς τὸ εἴσω ἀπολαμβάνειν, ἀλλὰ τὰς ἀφόδους ἐξηρᾶναι· παρέχεις. κατάκλυσις. διαῤῥῆξις. οἷσιν ἀποστήσει πρὸς ἔξω, ὁθὲν ἀθέλγει. ἢ φαρμακον. ἢ ἕλκος. ἢ χυμός τις συνεστηκώς. ἢ φλέγμα, ἢ φύσα, ἢ σῖτος. ἢ θηρίον, ἢ καῦμα. ἢ ἄλλό τι πάθος. σκεπτέα ταῦτα. τὰ αὐτόματα τὰ λήγοντα. ἢ οἷσι αἱ ἀῤῥαυμάκτων ἐπεγειράμεναι φλύκτεις. ἐφ οἷσιν σια βλάπτεται, ἢ ὠφελεῖ. σχήματα. μίνησις. μετεωρεσμὸς. παλινόρουσις. ὕπνος. ἐγρήγορσις. ἅπτεται ἡ κωλυτέα φθάσει. παύσασθαι ἐμέτου. κάτω δι' ἐξόδου. ἢ πτύαλον. μύξης. βηχὸς. ὀρθόξεως. λυγμοῦ. φύσης. οὔρου. πλαρμοῦ. σκερύων. κνησμῶν. πλημμῶν. ῥαυσίων. δίψης. λιμοῦ. πολυσιτίης. ὕπνων. πόνων. ἀπονίης σώματος. γνώμης. μαθήσεως. μνήμης. φρονῆσις. σιγῆς. τῇ ὑδρωπικῇ. κωθαρσεις. τὰ αἵματα. κατὰ ῥῆγνυμενα καὶ τροφοῦντα. λιπαρὰ. ἄκρητα. ἀφρώδεα. θρόμβους. πάχνην. ἰώδεα. ποικίλα. ξυσματώδεα. ῥυπώδεα. αἱματώδεα. ἀφύσσεα. ὠμὰ. ἑφθὰ. αὖα. ἄσσα πολλαχοῦ. διῆκται. διαῤῥήγνυται. διαῤῥήγνυσθαι. διαῤῥήξεται. διαῤῥήξεσθαι. διαῤῥήξεται. διαῤῥήξεσθαι. δυσροείλω κωθαρσιν. δυσῤῥοείλω. πρὶν κίνδυνον εἶναι. οἷσι οὐ δεῖ παύειν. πεπασμοὺς. κατὰ βασις τὴν κάτω. ἐπὶ πόλασις τὴν ἄνω. καὶ τὰ ὑπὸ ὑδρέων. καὶ ἐν ὧσι ῥύπος. ὀργασμὸς. ἀναῤῥιξις. κένωσις. θάλψις. ψύξις. ἔσωθεν. ἔξωθεν. τὴν μὲν, τὴν δ' οὐ. ὁκόταν ἐκ κάτωθεν ὀμφαλοῦ. ἢ τρέφον. βρεχμὸς. μαλθακὸς ὁ τρόφος. ἐς τοιαῦτα τὰ διαχωρέοντα. τὰ διαχωρέοντα, ἡρέπει. αὖχαρ. πέπονα. ὠμὰ. ψυχρὰ. λυσσώδεα. ξηρὰ. ὑγρὰ. ὀλιγοκώδεα. δίψα πρόσθεν μὴ ἐνεοῦσα. μὴ δὲ καῦμα, μὴ δὲ ἄλλη πρόφασις. οὖρον. ἑρινὸς. ὑγρασμὸς. πὼ ἐρέω. καὶ ἐν αὐασμὸν. καὶ ἐν ἀσυμπώτου. καὶ ἢ βολδὸν πυθμένα. ὑποχόνδριον. ἀκρεῖα. ὄμματα. προσκολλώμενα. χρώματος μεταβολὴ. σφυγμοὶ. ψύξις. παλμοὶ. σκληρυσμὸς. ῥήγματος. νάρων. ἀῤῥωστίη. φωνῆς. γνώμης. χρῶμα ἐκούσιον. τείχος. ὄνυξις. ἢ οὖρον. ἢ μὴ. σιαλῆι. σιμίη. ταῦτα. ὁλμαίχρως. σῶμα. διαχωρήματος. ὧδε φύσης. οὖρα. ἑλκεος. ἰσχνὸς. πτύαλον. ῥῖνος. χρὼς ἁλμυρὸς. ἢ πτύαλον. ἢ ἐξ. ἢ ὀδμὴ κρύον. ἢ ἄλλοι χυμοὶ. πάντη ὅμοια τὰ ὠφελέοντα. τὰ βλάπτοντα. οὐ πνία, σια αὖ ῥέη. καὶ ἐν τοῖσιν ὑπνοισιν, σια ἀν ποιέη. ἰλὺς ἀκούη ὀξὺ. καὶ πείθεσθαι προθυμέηται. ἐν τῷ λογισμῷ μέζω ἰχυρότερα τὰ ἐλάσσω. ἐπίκαιρα τὰ σώζοντα τὴν ἑτέρων, ἰλὺς ἀιθαίνοντα. παῖση ἀιθήσει, πάντων καὶ φθόνοισιν. ὁκοῖον ὀλμὰς. λόγους. ἔμματα. χήματα. τοιαῦτα βύφορως, ἀπὸ καὶ αὐτόματα ἐπιφαινόμενα ὠφελέει. καὶ ὁκόταν κείσιν τὰ τοιαῦτα ἐμποιέει. καὶ τοσαῦτα. καὶ τοιαῦτα. οἷ) φύσεα. οὖρον. οἷ) καὶ ὁκόσον. καὶ ὁκόταν. ὁκόσα δὲ πάντα πίν, ἀποσρέπειν μάχεσθαι αὐτοῖσι. τὰ ἐπὶς καὶ τὰ κοινὰ τοῖσι παθήμασι πρῶτα ἰᾶσθαι μᾶλλον καὶ οὗτοι καὶ τάσιας δὲ ἐκ τῆς πρώτων ἀρχομένων, ὁ, τι ἂν ἐκ κείνη τοι ἐκ τῆς οὖρων. ὁκοῖα ἀν ἐκ. καὶ οἵη τις σύμπτωσις. χροιῆς ἀπάλλαξις. πυθμένος μενυθήσεις. καὶ τ' ἄλλα μεξὲ τούτων τὰ διαπτήματα. ἐν μὲν εἰ ὅμοια τὰ ἀπίόντα δίει εἰδέναι. διέξοδοι. οὖρα καὶ ὑδρώδεα, πτύαλα καὶ ῥῖνες. ὄμματα. ἰσόρροα ἐκ φυμάτων. ἐκ ῥαυμάτων. ἰβαθυμάτων. ὁκόσα αὐτόματα. ὁκόσα τ' ἔχησιν. ὅτι ὅμοια ἀλλήλοισι, πάντα τὰ κείνοντα. καὶ τὰ ὠφελέοντα. καὶ τὰ βλάπτοντα. καὶ τὰ ἀπολλύοντα. ὡς τὰ μὲν ἀποφθίνοντα ἀποῤῥέπει. τὰ δὲ προσαλείπεται. καὶ ἀγκαὶ δέγκται. καὶ τ' ἄλλα δὲ οὕτω. δέρματος. ἀκρέων. ὑποχονδρίων. ἀῤῥένων. ὄμματος. σώματος. ἐχημάτων. ὑπνων. σια κείνει. καὶ ὅ, τε τὰ τοιαῦτα μηχανάσθαι. καὶ ἔτι ὅσσι τοιαῦται ἀποστάσιες γίνονται. σιαι ὠφελέουσι, βρώμασι. πόμασιν. ὀδμῆσιν. ἐράμασιν. ἀκούσμασιν. σύνσημασιν. ἀφόδοισιν. ὑγροῖσιν. θάλψει. ψύξει. ξηροῖσιν. ὑγρῶσαι. ξηρῆναι. χρίσμασιν. ἐγχρίσμασιν. ἐπιπλάσεσιν. ἐμπλάσεσιν. ἐπιπάσεσιν. ὧδὶ δὲ τοῖσιν ἐπιθέτοισι. χήματα. ἀναστέλλεις. ἴησις. πόνος. ἀῤῥηξις. ὕπνος. ἀῤῥυπίνη. πυθμάσιν ἀνωθεν, κάτωθεν. κοινοῖσιν. ἰδίοισιν. τὰ χυμὶ τοῖσιν. ἐν τοῖσι παρεξυσμοῖσι, μήτε ἐοῦσι, μήτε μέλλουσι. μήτε ποσῶν ψύξει, ἀλλ' ἐν κατὰ ῥέοντα τῇ νούσῳ. τοῖσιν ἐν τοῖσι ἀποδιδόασι, παρεξυσμοῖσι. τὰ προσόρματα, μὴ διδόναι μὴ δὲ ἀναγκάζειν, ἀλλ' ἀφαιρεῖν τὴν προθεσίων, πρὸ τὴν κεισίων. τὰ κεινόμενα καὶ τὰ κεκερμένα, ἀῤῥᾴτως μὴ κινέειν. μήτε νεωτεροποιέειν, μήτε φαρμακίοισι,

κίοισι, μήτε ἄλλοις ὁρεθισμοῖσιν, ἀλλ' ἐᾶν. πέπονα φαρμακεύειν, καὶ κινέειν μὴ ὠμὰ, μὴ δὲ ἐν ἀρχῆσιν, εἰ μὴ ὀρθὰ. τὰ δὲ πολλὰ, οὐκ ὀρθὰ. ἃ δεῖ ἄγειν, ὅπη μάλιστα τὴν ξυμφορήντων χωρέων, ταύτη ἄγειν. τὰ χωρέοντα. μὴ τῷ πολιθεῖ τεκμαίρεσθαι, ἀλλ' ἕως ἂν χωρέῃ, οἷα δεῖ, καὶ φορὴν εὐφόρεως. ὁκοῦ δὲ δεῖ γνῶσαι, ἢ λυποῦντα μῆσαι ἕως ἂν τὸ ποιήσῃς, ἐᾶν ἄλλα ῥέψαι, ἢ ἐκκλῦσαι, ἢ ὑγρῦναι, ἢ ἀντιπάσασαι, οὐνεκα τὸ ποιέεται, ἰὼ ὑπάρκειν ὁ νοσέων, τούτοισι τεκμαίρεσθαι. τὰ μὲν ξηρὰ, θρμα. ἔσται, τὰ δὲ ὑγρὰ, ψυχρὰ. διαχωρητικὰ. δὲ τὰναντία ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. ταῦτα τῆσι ἀποδιαπήσιν ἄνω. ἰὼ καὶ αἱ πρὸ ἰόδοι καὶ ἡ κατάστασις τοιαύτη ἐκ τῆς παροξυσμῶν. γίνεται δὲ τὰ πολέσιν τῆσιν αῤῥπίησι κάτω. οὕτω γὰρ καὶ αὐτόματα ὠφελέει, ἰὼ μὴ αἱ πρὸ ἰόδοι, ἐὸν παροξυσμοὺς ἐν τῆσιν αῤῥπίησι ποιέωντα. ἐν δὲ τοῖσι τοιούτοισιν. ἐν μὲν αῤῥπίοισιν, ἄνω. ἐν δὲ τῆσι ἀποδιαπήσι, κάτω. ὀλίγα δὲ τοιαῦτα. αἱ δὲ τοιαῦται. ἡ ἀνασκευὴ τάχιστα καὶ τὰ πρόσω χρόνου προήκοντα ἀνάγκη οὕτως. οἷ) τεσσαρεσκαιδεκατάια. τεσσαρεσκαιδεκατία μὲν, κάτω. τεσσαρεσκαιδεκάτη δὲ, ἄνω. πρὸς γὰρ ὁ κείσμον, οὕτω ξυμφόρει. καὶ ὁκόσα εἰκοσαία. πάλιν ὁκόσα κάτω, πολλὰ δεῖ κωθαίρειν. ταῦτα δὲ ἐπὶς οὕτω κείσιος, ἀλλὰ προσωτέρω. δεῖ δὲ ὀλιγάκις ὀξέσι, πολλὰ ἄγειν, τοῖσι κοπιώδεσι ὁ σύμπαν. ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν εἰς αὖρθρα, καὶ πρὶν γνάφους μᾶλλον καὶ ὁ σύμπαν. ἰὼ αὖγὸς ἢ νούσος ἐν, ἢ κατὰ ῥέοπος, κάτω καὶ αἱ ἀποστάσιες. μάλιστα δὲ πόδες θρμοὶ, κάτω σημαίνουσι. ψυχροὶ δὲ, ἄνω. οἷσι δὲ αἰθιοπικοῖσιν ἐκ τῆς νούσων, αὐτίκα δὲ ἐν χερσὶν ἢ ποσὶ πονέουσί τι, ἐν τούτοισιν ἀφίστανται. ἀπὸ πρὶν καὶ ἰὼ τι πεπονηκὼς ἐῇ, πρὶν ἢ νοσέειν ἐς ταῦτα ἀποσηρίζεται. οἷ) καὶ τοῖσιν ἐν ῥεῖνθω βηχώδεσι καὶ καυαγχικοῖσιν. ποιέουσι γὰρ αἱ βῆχες τὰς ἀποστάσιας, ὥσπερ αἱ πυρετοὶ τοιούτους. κάτω. ἐν αὖρθρον λόγον συμβαίνει ἢ ἀπὸ χυμῶν ἢ σώματος σωτηρίοις καὶ ψυχῆς. τῶν μὲν οἷσι χειμοὺς εἰδέναι ἐν ἥσιν ὥρησιν ἀνθέουσι. καὶ οἷα ἐν ἑκάστοισι νουσήματα ποιέουσι. καὶ οἷα ἐν ἑκάστου νουσήματι παθήματα. ἐν δὲ σῶμα ἐν ἄλλο, ἐς ὅ, τι μάλιστα νόσημα ἡ φύσις ῥέπει. οἷόν τι, πολλῷ ὅσοι δέων ποιέει, τούτων τι καὶ ἡ φύσις. ἐχεσθύτι καὶ χρώματα καὶ κῶν. καὶ σώματα σιερεοῖ, καὶ ἔτι ἄλλο, ταῦτα διαχεγμάσθαι, ψυχῆς ἀκρασίη ποτὲ τὴν καὶ βρωμάτων. ὕπνου. ἐγρηγόρσις. ἢ δι' ὁρᾶτός τινα, οἷ) κύβων, ἢ ὀλῷ τέχνα, ἢ δι' ἀνάγκαο ἠρετρόπιν πόνων, καὶ ὧν τινων τεταγμένη, ἢ ἄτακτος. αἱ μετα βολαὶ ὀξὺ οἷων εἰς σια. ἐκ τῆς ἡθέων φιλοπονίη ψυχῆς. ἢ ζητέων. ἢ μελετέων, ἢ ὁρέων. ἢ λέπων. ἢ ἔτι ἄλλο. οἷ) λύπαι. δυσεργησίαι. ἐπιθυμίαι. τὰ ἀχρὸ συγκυρίης. λυπήματα γνώμης, ἢ ὀξὺ τὴν ὀμμάτων, ἢ ὀλῷ τῆς ἀκοῆς, οἷα τὰ σώματα. μύλης μὲν τεφθείσης πρὸς ἑωυτὴν, ὀδόντες ἢ μώδησαν. παρά τε κοίλον παρεόντι, σκέλεα ξέμει. ὅταν δὲ τῆσι χερσὶν ὧν λεῖται αῤῥαι, αὖται ξέμουσιν. ὅ ὡς ὑβαίφνης ὀφθεὶς, χλωρότητα ἐποίησεν. οἱ φόβοι. οἷ) αἰσχωὴ. λύπη. ἡδονὴ. ὀργὴ. τ' ἄλλα τοιαῦτα οὕτως ὑπακούει. ἐκὼ τὸ δὲ προσῆκον τῷ σώματος τῇ πρηξει, τὸ τούτοισιν ὑπακούει. ἰσόρροτες. κῶν δίης παλμὸς ἢ τὰ τοιαῦτα τ' δωάμων τὰ ἐξωθεν ὠφελέοντα, ἢ βλάπτοντα. ἀλεξις. κατάχυσις. κατάχρισις. κατάσαλασις. ἐπίδεσις δρίων ἢ τ' τοιάτων. ἢ τὰ ἐσθοθεν ὑπακούει τὴν τοιούτων. οὐ μάνευ ὡς πῦρ τὰ ἔξω τὴν ἐσω προσφορμιθέων, ἀτὰρ ἢ τάδε. ἐν ὁρίοισι κοίτη πινώδεσι, καὶ ἐ παρὰ βασιλεῖ λεγόμενον κύμενον ὁρῶσιν. ὁσφραινομένοισιν ὁκοτε κεφαλῆς ἀπωγὰ. τα ρακτικὰ. λόγοι. φωνὴ. καὶ τὰ τοιαῦτα. μαζοὶ. γοιὴ. ὑδρὴν. σημήια τάτε ἐν τῆσιν ἡλικίησι. καὶ ἐν τοῖσι πνιγμοῖσι, καὶ βηξὶ, τὰ πρὸς ὄρχιν. ὡς πῦρ τοῖσι δένδροισιν ἢ γῆ, οὕτω τοῖσι ζώοισιν ἢ γαστὴρ. καὶ ἐρέφει. καὶ θρμαίνει. καὶ ἐμύχει. μύχει μὲν, κενουμένη. θρμαίνει δὲ, πληρουμένη. ὡς πῦρ γῆ κοπτομένη, καὶ μοῦνος θρμὴ, οὕτω καὶ ἡ κοιλίη. δένδρεα φλοιὸν λεπτὸν ἔχει. ἔσωθεν δὲ, ξηρόσαρκα, ὑγιηρὰ. ἄσηπτα. χρόνια. καὶ ζώων, οἷ) χελῶναι, καὶ ὅ, τι τοιοῦτον. ἡλικίησιν. ὧρησιν. σύναυτοῖσιν ὅμοια. τὰ ζῶντα οὐ τείβεται χωμένοισι μετείως βελτίω, ὡς πῦρ ὑσρίσιν νέον διαπηδᾷ, παλαιούμενον σέγει. οὕτω καὶ ἡ γαστὴρ, δίει πὼ τροφῶ, καὶ ὑποσάθμιω ἴσχει ὡς πῦρ ἀπέσιον. ὁρόποι τὴν νούσων, τὰ μὲν, συνδυνηῶδες εἰδέναι πυθόμενον, καὶ τὰ ἀχρὸ τῆς χώρης. οἰκέονται γὰρ δὴ πολιεῶνες, καὶ πολλοὶ ἴσασι. τὰ δὲ ἐκ τῆ σώματος καὶ τὴν διαπτημάτων, καὶ κατάστασις τῆς νούσου, ἢ ἀχρὸ ὡρέων. αἱ δὲ χῶραι πρὸς τὰς ὥρας καὶ κῶς διακείμεναι, τοιαῦτα τίκτουσι νουσήματα, ὁκοίη αὖ ὥρη, ὁμοίαι ἔωσιν. οἷ) αὐτόματον θάλπος, ἢ ἁλρχος. τῆς αὐτῆς ἡμῶρης, ὅταν τοιαῦτα ποιέη φθινοπωρινὰ. ἐν τῇ χώρη τὰ νουσήματα. ἰὼ ἐν τῆσιν ἄλλησιν ὥρησι καὶ τὰ λόγον. τὰ μὲν ἀχρὸ ὁλμέων βορβορωδέων, ἢ ἑλωδέων. τὰ δὲ ἀχρὸ ὑδάτων, λιθιώντα, πολλῷ ὠδέα. τὰ δὲ ἀχρὸ πνευμάτων χωσῶν τε καὶ κῶν ἀῤῥχονται. ὥρης δὲ, οἷαι ἔσαν τοι νοῦσοι. καὶ κατάστασις ἐκ τῆς δ. ἰὼ αἱ ὧραι ὡρέως, βυτάκτως, ὀξυκινέως. νόσους ποιέουσιν. αἱ δ' ἐπιχώριοι τῆσιν ὥρησι νοῦσοι, δηλοῦσι τὸ πόνους. ὁ τι δ' ἂν ὑβαλλάξῃ ἡ ὥρη, ὁμοία ἢ ἀπόμια ἔσται τὰ νουσήματα, οἷα ἐν τῇ ὥρη τοιάτη γίνεται. ἰὼ δ' ὁμοίως ἄγη, ἢ τοιουτοτρόπα καὶ ἰὼ τοιοῦτο ἑλκυσμένα, οἷ) ἴκτερον φθινοπωρινὸν. ψύχεα γὰρ ἐκ

βασανίσαι. καὶ βάσανος ἐκ λίθου ἐστὶν ἐπιεικῶς, ἐφ' ἣν τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἐλέγχουσιν· τὸν δὲ λίθον τοῦτον ὁ Σωκράτης ἐκεῖνος ἐπῆλθεν ἐλέγχων, ὃς ἂν δόξαν μὲν ἔχῃ τινὸς ἐπιστήμης, ἐλέγχῃ δὲ καὶ ἐξετάζῃ, ἐν οἷς ἐστὶν ἐπιστήμη, καὶ ἐν οἷς μὴ ἐστίν, ἐπὶ πάντα ἰὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, καὶ ἐν οἷς μὲν ἐπιστήμη ἐστὶν ἐνοῦσα, ἐν τούτοις ἀπολείπει τὸν λίθον, ἐν οἷς δὲ ἀνεπιστημοσύνη, ἐν τούτοις ἐπιστρέφεται καὶ ἐπιπλήττει, καὶ ἐν τούτοις ἀπολείπει τὸν λίθον.

ſtruction, ſhall be ſubject to the ſame penalties and forfeitures, as are by this act impoſed upon thoſe who ſhall make falſe entries in the books of the ſaid company, or ſhall refuſe to produce the ſame when required.

And whereas the ſaid company have already made conſiderable progreſs in the ſaid navigation, and have contracted with ſundry perſons for the ſale of ſeveral parts of the lands which will be rendered more valuable thereby, and it is expedient that the ſaid company ſhould be enabled to complete the ſame, and to make compenſation to the ſaid perſons for the loſs they may ſuſtain by the non-performance of their reſpective contracts; be it therefore further enacted by the authority aforeſaid, that it ſhall be lawful for the ſaid company, at any time within the ſpace of three years from the paſſing of this act, to demand and receive of and from all perſons who have contracted with them for the ſale of any lands, tenements, or hereditaments, ſituate within the diſtance of one mile from any part of the ſaid navigation, ſuch ſum or ſums of money as ſhall be agreed upon between the ſaid company and the reſpective perſons with whom they have ſo contracted, not exceeding the ſum of ten pounds per acre for the ſame; and upon payment of the ſaid ſum or ſums of money, the ſaid company ſhall be diſcharged from the ſaid contracts reſpectively, and the ſaid lands, tenements, and hereditaments ſhall be freed and diſcharged from all claims of the ſaid company, and of all perſons claiming under them, by virtue of the ſaid contracts reſpectively.

And whereas it will be neceſſary, for the more effectually carrying on the ſaid navigation, that the ſaid company ſhould be empowered to purchaſe and hold ſuch lands, tenements, and hereditaments, as ſhall be ſituate near the ſaid navigation, and may be conveniently uſed for the purpoſes thereof, and alſo to ſell and diſpoſe of ſuch lands, tenements, and hereditaments, as ſhall not be wanted for the purpoſes of the ſaid navigation; be it therefore further enacted by the authority aforeſaid, that it ſhall be lawful for the ſaid company, from time to time, to purchaſe and hold ſuch lands, tenements, and hereditaments, as ſhall be ſituate within the diſtance of one mile from any part of the ſaid navigation, and may be conveniently uſed for the purpoſes thereof, and alſo to ſell and diſpoſe of ſuch lands, tenements, and hereditaments, as ſhall not be wanted for the purpoſes of the ſaid navigation, and to convey the ſame by deed, under the common ſeal of the ſaid company, to the purchaſers thereof, their heirs and aſſigns, or as they ſhall direct or appoint; and the money ariſing by the ſale of the ſaid lands, tenements, and hereditaments, ſhall be applied to the uſes and purpoſes of this act, and to no other uſe whatſoever.

And whereas the ſaid company have already made conſiderable progreſs in the ſaid navigation, and have contracted with ſundry perſons for the ſale of ſeveral parts of the lands which will be rendered more valuable thereby, and it is expedient that the ſaid company ſhould be enabled to complete the ſame, and to make compenſation to the ſaid perſons for the loſs they may ſuſtain by the non-performance of their reſpective contracts; be it therefore further enacted by the authority aforeſaid, that it ſhall be lawful for the ſaid company, at any time within the ſpace of three years from the paſſing of this act, to demand and receive of and from all perſons who have contracted with them for the ſale of any lands, tenements, or hereditaments, ſituate within the diſtance of one mile from any part of the ſaid navigation, ſuch ſum or ſums of money as ſhall be agreed upon between the ſaid company and the reſpective perſons with whom they have ſo contracted, not exceeding the ſum of ten pounds per acre for the ſame; and upon payment of the ſaid ſum or ſums of money, the ſaid company ſhall be diſcharged from the ſaid contracts reſpectively, and the ſaid lands, tenements, and hereditaments ſhall be freed and diſcharged from all claims of the ſaid company, and of all perſons claiming under them, by virtue of the ſaid contracts reſpectively.

And whereas it will be neceſſary, for the more effectually carrying on the ſaid navigation, that the ſaid company ſhould be empowered to purchaſe and hold ſuch lands, tenements, and hereditaments, as ſhall be ſituate near the ſaid navigation, and may be conveniently uſed for the purpoſes thereof, and alſo to ſell and diſpoſe of ſuch lands, tenements, and hereditaments, as ſhall not be wanted for the purpoſes of the ſaid navigation; be it therefore further enacted by the authority aforeſaid, that it ſhall be lawful for the ſaid company, from time to time, to purchaſe and hold ſuch lands, tenements, and hereditaments, as ſhall be ſituate within the diſtance of one mile from any part of the ſaid navigation, and may be conveniently uſed for the purpoſes thereof, and alſo to ſell and diſpoſe of ſuch lands, tenements, and hereditaments, as ſhall not be wanted for the purpoſes of the ſaid navigation, and to convey the ſame by deed, under the common ſeal of the ſaid company, to the purchaſers thereof, their heirs and aſſigns, or as they ſhall direct or appoint; and the money ariſing by the ſale of the ſaid lands, tenements, and hereditaments, ſhall be applied to the uſes and purpoſes of this act, and to no other uſe whatſoever.

τὸ βορέα, πέφυκεν ἐς βυθὸν φορέεσθαι. καὶ τὰ ἐόντα καίεται. καὶ ἡ φρόνησις ἀλλοιοῦται. ὀδ-
ξαι δέ τινες ἑτοῖαι εἰδιατείβουσιν, ἃ δὴ σὺν πνιγηρῇ καλέονται. πάλιν αὖ τῇσι μέθῃσι, πολέμιος ἐ-
ξαίφνης γλυκμῶν τῷ αἵματος, μεταπίπτουσιν αἱ ψυχαὶ, καὶ τὰ οἱ τῇσι ψυχῇσι φρονήματα, καὶ
γίνονται, τῶν μὲν ὄντων ἀγαθῶν ἐπιλήσμονες. τῶν δὲ μελλόντων ἐλπίδες ἀγαθῶν. ἐγὼ μὲν δ' ἂν
πολλὰ τοιαῦτα εἴποιμι, οἷ οἷς αἱ τοῦ αἵματος ἰδιαλλαγαὶ, πῶς φρονήσιν ἰδιαλλάσσουσιν. ὡς μὲν οὖν
παντελῶς ἅπαν ἀφαιρεθῇ τὸ αἷμα, παντελῶς ἡ φρόνησις ἰδιαπόλλυται. τὰ γὰρ παθήματα
μὴ τὰ ἀναγωγεύσματα, ἐθίσματα ἐστιν. ὅταν δὲ τοῦ ἐωθότος ἔθεος μεταστείωμεν, ἀναίρεται μὲν ἡ
φρόνησις. φημὶ δὲ πῶς ἰδρῶ νοῦσον, ὧδε γίνεσθαι. ὅταν πολὺ πυθμαίνηται τὸ πῖον ἀπὸ τοῦ σώματος παντὶ
τῷ αἵματι μιχθῇ, πολλὰ ἐμφράγματα γίνονται, πολλαχῇ αὖθ τὰς φλέβας. ἐπεὶ δὲν οὖν ἐς
τὰς παχείας καὶ πολυαίμους τῶν φλεβῶν πολὺς ἀὴρ βιοῖσι, βιοῖσας δὲ μένῃ, κωλύεται ἡ ἀ-
μαδιέξιναι. τῇ μὲν οὖν, οὐ ἔσηκε. τῇ δὲ, νοθρῶς διεξέρχεται. τῇ δὲ, θᾶσσον. ἀπομοίης δὲ τῆς πορείης
τοῦ αἵματος οἷσι τοῦ σώματος γλυκμῶνος, παντοῖαι ἀπομοιότητες. πᾶν γὰρ τὸ σῶμα, παντα χόθεν
ἕλκεται, καὶ τε τἀράκτιαι, τοῦ μὲν τοῦ σώματος ὑπηρετῶντος τῷ θορυβῷ καὶ ταραχῇ τοῦ αἵ-
ματος. ὧδε δὲ τῆς διαφορῆς τοῦ αἵματος, αἱ διαφοραὶ τοῦ σώματος παντοίως γίνονται. κατὰ δὲ
τοῦτον ἐν καιρῷ, ἀναίθητοι πάντων εἰσὶ κωφοί τε τὴν λεγομένων. καὶ τυφλοὶ τὴν γνωμέων.
ἀπάλγητοί τε πρὸς τοὺς πόνους. οὕτω γὰρ ὁ ἀὴρ ταραχθεὶς, ἀνετάραξε καὶ τὸ αἷμα καὶ ἐμέλιε. καὶ
ἀφροὶ οἷσι τοῦ στόματος ἀναζέουσιν εἰκότως. οἷσι γὰρ τὴν σφραγίδων φλεβῶν διαδυῶν ὁ ἀὴρ,
ὀδύχεται μὲν, ὁ αὐτὸς. ἀνάγει δὲ μετ' ὠτός, τὸ λεπτότατον τοῦ αἵματος. τὸ δὲ ὑγρὸν τὸ ἐμμιγό-
μενον, λαθυκῶτιες. οἷσι λεπτῶν γὰρ ὑμένων κωθωρὸς ἐὼν ὁ ἀὴρ διαφαίνεται. διὸ δὴ λαθυκοὶ φαίνον
ται πάντες οἱ ἀφροί. ποτὲ μὲν οὖν παύονται τῆς νόσου ὴ τοῦ παρεόντος χειμῶνος, οἱ κατὰ τὰ νο-
σήματος ἁλισκόμενοι, ἐπὰν φράσω. ὁκόταν γυμναθὲν κατὰ τὸν πόνων τὸ σῶμα θερμανθῇ, θερμαί-
νεται καὶ τὸ αἷμα. τὸ δὲ αἷμα θερμανθὲν, ἰδιεθέρμανε τοὺς φύσας. αὗται δὲ θερμανθεῖσαι, διαλύον-
ται, καὶ διαλύουσι πῶς ξύσασι τὸ αἵματος. αἱ μὲν οὖν ἰδιελθοῦσαι, μετὰ τοῦ πυθμάτος. αἱ δὲ, με-
τὰ τοῦ φλέγματος. ἀποζέσαντος δὲ τοῦ ἀφροῦ, καὶ καταστάντος τοῦ αἵματος, καὶ χαλίψης ἐν τῷ
σώματι χυμῶνης, πέπαυται ὁ νόσημα. φαίνονται οὖν αἱ φύσαι οἷσι πάντων τούτων, πολυ-
τροπώτεραι αἰτίαι οὖσαι. τὰ δ' ἄλλα πάντα, σιτίαι καὶ μετείπια. ὁ δὲ αἴτιον τῆς νούσων ἐὸν,
τοῦτο ἐπιδέδειγταί μοι. ὑπεχόμην δὲ ὁ αἴτιον τῆς νουσημάτων φράσαι. ἐπέλειξα δὲ ὁ πυθμα
καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοισι πράγμασι δυνασθῆναι, καὶ ἐν τοῖσι σώμασι τῶν ζώων. ἤκουσα δὲ ὁ λόγου,
ὧδὶ ὁ γνώσιμα, καὶ τῶν νοσημάτων, καὶ τῶν ἀφρώστημάτων ἐν οἷσιν ἀληθὴς ὑπόθεσις ἐφάνη. ἀμ-
φὶ δὲ τῶν ἀφρώστημάτων εἰ λέγοιμι, μακρότερος μὲν ὁ λόγος, γένοιτο ἂν. ἀκριβεστέρος δὲ, οὐδὲν ἧτ-
τον, οὐδὲ πιστότερος.

Ἱπποκράτους περὶ ἰητρῆς νόσου.

Οὐ γνώσιον ἱπποκράτους ἀξιολόγου δὲ ἀνδρὸς φησὶ ὁ Γαληνὸς καὶ κατὰ
πῶς ὁρμωμένιαν, καὶ κατὰ πῶς διανοίαν. ἱπποκράτης δὲ οὐδὲν
οἷ αὐτῷ, οὔτε κατὰ ὁν τρόπον τῆς ὁρμωμένιας,
οὔτε κατὰ ὁ τῆς διανοίας ἀ-
κειβές.

Περὶ τῆς ἱρῆς νόσου καλεομένης, ὧδ' ἔχει. οὐδένι μοι δοκέει τὴν ἄλλων θειοτέρην εἶ-
ναι νούσων, οὐδὲ ἱρωτέρην, ἀλλὰ φύσιν μὲν ἔχει, ἴδιῶ καὶ τὰ λοιπὰ νουσήματα. ὅθεν
γίνεται. φύσιν δὲ αὐτῇ καὶ πρόφασιν οἱ ἄνθρωποι νομίσιον θείαν εἶναι, κατὰ ἀπειρίης
καὶ θαυμασιότητος, ὅτι οὐδὲν ἔοικεν ἑτέρῃσι νούσοισι. καὶ κατὰ μὲν πῶς ἀπορέίλω αὐ-
τοῖσι τὸ μὴ γινώσκειν, ὁ θεῖον αὐτῇ διασώζεται. κατὰ δὲ πῶς ἰδρέίλω τὸ τρόπου τῆς
ἰήσιος, ἰῶνται. ἀπολύονται γὰρ ἢ καθαρμοῖσιν, ἢ ἐποιοιδοῖσιν. εἰ δὲ ὄφελ ὁ θαυμάσιον, θεῖον νομίζε-
ται, πολλὰ τὰ ἰδρὰ νουσήματα ἔσαι, καὶ οὐχὶ ὀλίγα. ὡς ἐγὼ ἀποδείξω ἑτέρα οὐδὲν ἧσσον ἐόντα θαυ
μάσια, οὐδὲ τερατώδεα, ἃ οὐδεὶς νομίζει ἰδρὰ εἶναι. τὸ μὲν γὰρ οἱ πυρετοὶ οἱ ἀμφημερινοὶ, καὶ οἱ
τεταρταῖοι, καὶ οἱ τεταρτταῖοι, οὐδὲν ἧσσον μοι δοκέουσιν ἱροὶ εἶναι, καὶ κατὰ θεοῦ γίνεσθαι ταύτης
τῆς νούσου, πῶν οὐ θαυμασίως ἔχωσι. τὸ δὲ ὁρέω μανομένους ἀνθρώπους καὶ παραφρονέοντας,
ὁκὸ μηδεμιῆς προφάσιος ἐμφανέος. καὶ πολλὰ τε ἄμα καὶ ἄκαιρα ποιέοντες. οἵτε τῷ ὕπνῳ οι-
δὲ πολλοὺς οἰμώζοντας καὶ βοῶντας. τοὺς δὲ καὶ ἀναΐσσοντάς τε καὶ φύ-
γοντας ἔξω, καὶ παραφρονέοντας μέχρις αὖ ὑγιεγρέωνται. ἔπειτα δὲ καὶ ὑγιέας ἐόντας καὶ

φρονέοντας ὡς πρὸ τοῦ πρότερον. ἐόντάς τε αὐτοὺς ὠχροὺς τε καὶ ἀδενέας. καὶ τοῦτο οὐχ ἅπαξ,
ἀλλὰ πολλάκις. ἄλλά τε πολλά ἐστι καὶ παντοδαπὰ, ὧν εἶκα νῦν λέγειν, πολὺς ἂν εἴη λόγος. ἐμοὶ
δὲ δοκέουσιν οἱ πρῶτοι τοῦτο τὸ νόσημα ἀθρώσαντες, τοιοῦτοι εἶναι ἄνθρωποι, οἷσι καὶ νῦν ἔτι μά-
λιστα τὸ καθαρσίῳ χρέονται. καὶ ἀγύρται. καὶ ἀλαζόνες, ὁκόσοι δὴ προσποιέονται σοφόβροι θεοσεβέες
εἶναι, καὶ πάνσοφοι εἶναι. οὗτοι τοίνυν παραμυθεόμενοι καὶ προβαλλόμενοι τὸ θεῖον, τῆς ἀμηχα-
νίης τὸ μὴ ἔχειν ὅ, τι προσενέγκωσιν ὠφελήσουσιν, ὡς μὴ καταδήλοι ἔωσιν, οὐδὲν ἐπισάμενοι, ἱε-
ρὸν ἐνόμισαν τοῦτο τὸ πάθος εἶναι. καὶ λόγους ἐπιλέξαντες ἐπιτηδείους, πῶς ἴησιν καταστήσαντο ἐς
τὸ ἀσφαλὲς σφίσιν ἐωυτοῖσι, καθαρμοὺς προσφέροντες καὶ ἐποιοιδὰς. λουτρῶν τε ἀπέχεσθαι κε-
λεύοντες, καὶ ἐδεσμάτων πολλῶν, καὶ ἀνεπιτηδείων ἀνθρώποισι νοσέουσιν ἐς θηρίων. θαλασσίων μὲν,
τευθίδων. καὶ μελανούρου. κεστρέος. ἐγχέλυος. οὗτοι γὰρ οἱ ἰχθύες εἰσὶν ἐπικαιρότατοι. κρεῶν δὲ αἰ-
γείου καὶ ἐλαφείου. καὶ χοιρείων καὶ κυνός. ταῦτα γὰρ κρεῶν τραχύτατά ἐστι τὴς κοιλίης. ὀρ
νίθων δὲ ἀλεκτρυόνος καὶ χηνός. ὠτίδος. ἔτι δὲ ὅσα νομίζεται ἰσχυρότατα εἶναι. λαχάνων δὲ, μάν
θης. σκορόδου καὶ κρομύου. ὁρμὴν γὰρ ἀδενέσι τι οὐδὲν ξυμφέρει. ἰμάτιον δὲ μέλαν μὴ ἔχειν, θανατῶ
δες γὰρ τὸ μέλαν. μηδὲ σὺν αὐτείῳ κατακέεσθαι δέρματι, μὴ δὲ φορέειν. μὴ δὲ ποσὶ ὑπὸ ποδὶ ἔχειν.
μηδὲ χεῖρα ὑπὸ χειρὶ. ταῦτα γὰρ πάντα, κωλύματα εἶναι. ταῦτα δὲ πάντα τῷ θείου εἵνεκεν προ-
στιθέασιν, ὡς τελεώτερον ἐσόντες καὶ ἄλλας προφάσιας προλέγοντες. ὁκως ἢ μὲν ὑγιὴς γένοιτο, αὐτῷ
ἡ δόξα εἴη καὶ ἡ δεξιότης. εἰ δὲ ἀποθανοῖ, σὺν ἀσφαλεῖ κεθεσαίντο αὐτῷ αἱ ἀπολογίαι. καὶ ἐλάχιστα
πρόφασιν, ὡς οὐκ αὐτοὶ εἰσὶν αὐτοὶ, ἀλλ' οἱ θεοί. οὔτε γὰρ φαγέειν οὔτε πιέειν ἔδοσαν φαρμακον οὐ-
δὲν. οὔτε λουσάσθαι κεκωλύκασιν, ὡς τε δοκέειν αἴτιον εἶναι. ἔτω δὲ δοκέω λιβύων τῷ πῶ μεσογείων οἰ-
κεόντων, οὐδένα ὑγιαίνειν, ὅτι σὺν αἰγείοισι δέρμασι καὶ κρέασιν, εἱνεκά γε ὡς οὐκ ἔχουσιν οὔτε σῶμα,
οὔτε ἱμάτιον, οὔτε ὑπόδημα, ὅ, τι μὴ αἰγείον ἔστιν. οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἄλλο προβάτιον οὐδὲν, ἢ αἰγες
καὶ βόες. εἰ δὲ τοῦτοι προσφορέοντα καὶ ἐσθίοντα πῶ νοῦσον τίκτει τε αὖξει, καὶ μὴ ἐσθίοντα
ἔητται, οὐκ ἔστιν αἰτιᾶσθαι τοὺς θεοὺς αὐτοὺς οὐδενός, οὐδὲ οἱ καθαρμοὶ ὠφελέουσιν, ἀλλὰ τὰ ἐδέσματα τοιαῦ-
τα τε καὶ τὰ βλάπτοντα. τῷ δὲ θείου ἀφανίζεται ἡ δυνάμις. οὕτως οὖν ἐμοὶ γε δοκέουσιν οἵ τι-
νες τοῦτο τῷ τρόπῳ ἐγχειρέουσιν ἰήσθαι. ταῦτα τὰ νοσήματα, οὔτε ἱερὰ νομίζειν εἶναι, οὔτε θεῖα.
ὅκου γὰρ κατὰ καθαρμῶν τοιούτων μετάστατα γίνεται, καὶ κατὰ θεραπείης τοιῆσδε, τί κωλύει
καὶ ἄφ' ἑτέρων τεχνημάτων ὁμοίων τούτοισιν, ἀπαγίνεσθαι τοῖσιν ἀνθρώποισι καὶ προσαιτίην εἶ-
ναι τε μηκέτι τὸ θεῖον αἴτιον εἶναι, ἀλλά τι ἀνθρώπινον. ὅστις γὰρ οἷός τε τάδε καθαίρων καὶ μα-
γεύων ἀπάγειν τοιοῦτον πάθος, οὗτος κατὰ ἐπαγωγὰς τεχνησάμενος, πάντως κατὰ τοῦτο τῷ λό-
γῳ τὸ θεῖον ἀπόλλυται. τοιαῦτα λέγοντες καὶ μεμηχανημένοι, προσοιδέοντες τελέοντι εἰδέναι.
καὶ ἀνθρώπους ὑγιαπατέουσι, προστιθέμενοι τούτοισιν ἀγνείας τε καὶ καθαρότητας, ὅτε πουλὺς
αὐτοῖσι τῆς λόγου ἐς τὸ θεῖον ἀφήκει, καὶ τὸ δαιμόνιον. καὶ τοι ἔμοιγε δοκέουσιν εἰκῆ μᾶλλον δο-
κέουσι τοὺς λόγους ποιέεσθαι, ὡς οἷόν τε, ἀλλὰ τοῦδε δυσσεβείης μᾶλλον. καὶ ὡς οἱ θεοὶ οὐκ εἰσὶ. τότε
δυσσεβὲς καὶ θεῖον αὐτῇ ἀσεβὲς καὶ ἀνόσιόν ἐστιν, ὡς ἔτω διδάξω. εἰ γὰρ σελλίλω τε καθαιρεῖν. καὶ
ἥλιον ἀφανίζειν. χειμῶνα τε καὶ εὐδίλω ποιέειν. καὶ ὄμβρους καὶ αὐχμούς. καὶ θάλασσαν ἄφορον, ἠ
γήν, καὶ τἄλλα τὰ τοιουτότροπα πάντα, ἐπιδέχονται ἐπίστασθαι, εἴτε καὶ ἐκ τελετέων. εἴτε καὶ
ὑπ' ἄλλης τινὸς γνώμης ἢ μελέτης φασὶν οἷόν τε εἶναι, οἱ ταῦτα ἐπιτηδεύοντες, δυσσεβέειν ἐμοὶ
γε δοκέουσι, καὶ θεοὺς οὔτε εἶναι νομίζειν. οὔτ' ὄντας, ἰσχυρὰ οὐδέν. οὔτε ἐπάγεσθαι αὖ οὐδενὸς τὴν ἐχά-
των ποιέοντες οἷόν γε, πῶς οὐ δεινοὶ ἂρ αὐτοῖσιν εἰσίν; εἰ γὰρ ἄνθρωπος μαγεύων τε καὶ θύων σε-
λλίλω τε καθαιρήσει. καὶ ἥλιον ἀφανίσει. καὶ χειμῶνα καὶ εὐδίλω ποιήσει, οὐκ ἂν ἔτι γε τὶ θεῖον
νομίσαιμι τούτων εἶναι, ἀλλ' ἀνθρώπινον. εἰ δή τε θεῖον ἡ δυνάμις κατὰ ἀνθρώπου γνώμης κρατέε
ται καὶ δεδούλωται. ἴσως δὲ οὐχ οὕτως ἔχει ταῦτα, ἀλλ' ἀνθρωποι βίου δεόμενοι, πολλὰ καὶ παντο
δαπὰ τεχνέονται καὶ ποικίλλουσιν, ἐς τε τἄλλα πάντα καὶ ἐς τὴν νοῦσον ταύτην ἐκφέρω εἶναι τὸ
πάθος ὡς θεῶ τὴν αὐτίλω προστιθέντες. οὐδὲν καθαπαξ, ἀλλὰ τελεσάκης τ' αὐτὰ μέμιλται. κλὴ μὲν
γὰρ αἷμα μεμῶνται, κλὴ ῥηχωνται, κλὴ τὰ δεξιὰ κωφὰ ἐστιν, μητρὸς θεῶν φασὶ αὐτὴν εἶναι. κλὴ δὲ
ὀξύτερον ἢ οὗτον ὠκύτερον φθέγγηται, ἰπποβοσκὸν φασὶ εἶναι. κλὴ δὲ κατὰ
τὴς κόπρου τὴν παιείη, ὁ πολλάκις τισὶ γίνεται κατὰ τὴς νούσου διαζομένοισιν, οὐ σοὶ ἐς οὐ πρόσκει
ται ἢ προσωνυμίη. κλὴ δὲ λεπτότερον καὶ πυκνότερον. διὸ ὄρνιθες, ἃ πόλλων νόμος. κλὴ δὲ ἀφροὺ
ἐκ τῆς στόματος ἀφίη, καὶ τοῖσι ποσὶ λακτίζῃ, Ἄρης πῶ αὐτίλω ἔχει. ὁκόσα δὲ λείματα νυκτὸς πα-
είσατε, καὶ φόβοι καὶ παραφοσιαι, καὶ ἀναπηδήσιες ἐκ τῆς κλίνης, καὶ φόβηζα, μὴ φύξιες ἔξω,
ἐκ τῆς φασὶν εἶναι ἐπὶ βουλὰς, μὴ ἡρώων ἐφόδους. καθαρμοῖσι τε χρέωντας μὴ ἐποιοιδῇσι, μὴ ἀνό-
σιόν τον γε μὴ ἀθεώτατον ποιέουσιν, ὡς ἐμοὶ γε δοκέει ὁ θεῖον. καθαίρεσθ' δὲ ἐνομένους τῇ νού-
σῳ, ἁλμασι μὴ τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσι τοιούτοισι ὡς πρὸ μαίνεσθαι ἐχόντας, ἢ ἀλάστορας, ἢ τεφρεσγμέ-

волнения, которые вызвало в Петербурге известие о кончине императрицы Елизаветы Петровны, были очень сильны, хотя и непродолжительны. Все привыкли видеть в Елизавете Петровне олицетворение самодержавной власти, и мысль о возможности какого-либо изменения в государственном строе никому не приходила в голову. Поэтому, когда 25 декабря 1761 года разнесся слух, что императрица опасно больна, все пришло в движение. Толпы народа наполнили улицы, ведущие к Зимнему дворцу, и с нетерпением ожидали выхода придворных, чтобы узнать о положении больной. Когда же 26 декабря, в 4 часа утра, был обнародован манифест о кончине императрицы, то скорбь и уныние овладели всеми. Плач и рыдания раздавались повсюду, и, казалось, каждый потерял в Елизавете Петровне самого близкого человека. Такое искреннее горе было вызвано не столько личностью императрицы, сколько тем, что она олицетворяла собой. Она была последним представителем старого порядка, и с ее смертью все чувствовали, что наступает что-то новое, неизвестное, и каждый боялся за свое положение при новом государе.

Императрица Елизавета Петровна была дочерью Петра Великого и Екатерины I. Она вступила на престол 25 ноября 1741 года, свергнув с престола императора Иоанна Антоновича, сына принцессы Анны Леопольдовны, племянницы Петра Великого. Переворот 25 ноября совершился при полном спокойствии, и Елизавета Петровна была встречена с восторгом всем народом. Она была красива собой, обладала приятными манерами и была очень популярна. Ее царствование ознаменовалось многими важными событиями, из которых самыми важными были война со Швецией, закончившаяся Абоским миром, и участие России в Семилетней войне. Внутренняя политика императрицы была очень либеральна. Она отменила смертную казнь, облегчила положение крестьян, основала Московский университет и Академию художеств. Она была очень набожна и строго соблюдала все церковные обряды. Ее царствование было временем полного спокойствия и благоденствия для России.

Императрица Елизавета Петровна была замужем за графом Алексеем Григорьевичем Разумовским, но детей от этого брака у нее не было. Ее единственный сын, великий князь Петр Федорович, был сыном ее сестры Анны Петровны, вышедшей замуж за герцога Голштинского Карла Фридриха. Петр Федорович был объявлен наследником престола еще в 1742 году, и с этого времени императрица Елизавета Петровна начала готовить его к управлению государством. Но Петр Федорович не обладал ни умом, ни способностями, необходимыми для государя. Он был ограниченного ума, упрямый, капризный и совершенно не понимал своего положения. Он был страстно предан прусскому королю Фридриху II и восхищался всем прусским, что возбуждало против него всеобщую ненависть. Он был женат на принцессе Ангальт-Цербстской, Екатерине Алексеевне, которая была умна, образованна и обладала твердым характером. Она была совершенно не похожа на своего мужа и пользовалась всеобщим уважением.

Императрица Елизавета Петровна скончалась в 5 часов утра 25 декабря 1761 года. Тотчас после ее кончины Сенат и Синод собрались в Зимнем дворце, чтобы присягнуть новому государю. Присяга была принята всеми сословиями с большим энтузиазмом. Народ ожидал от нового царствования облегчения своего положения, и все надеялись, что Петр Третий будет продолжать политику своей тетки. Но эти надежды не оправдались. Петр Третий с самого начала своего царствования показал, что он не понимает ни своего положения, ни обязанностей, которые на него возлагает его сан. Он немедленно заключил мир с Пруссией, отказался от всех завоеваний, сделанных Россией в Семилетней войне, и начал войну с Данией, чтобы возвратить Голштинию, отнятую у его отца. Все эти действия возбудили против него всеобщее негодование. Гвардия, которая возвела его на престол, была недовольна тем, что он заменил ее своими голштинскими войсками. Духовенство было возмущено его отношением к церкви. Он открыто насмехался над православными обрядами, заставил духовенство брить бороды и носить немецкое платье, запретил крестные ходы и приказал перенести иконы из алтарей в церковные притворы. Все эти меры вызвали сильное недовольство, которое скоро перешло в открытый ропот. Императрица Екатерина Алексеевна, видя, что ее муж не пользуется никакой популярностью, решила воспользоваться этим недовольством, чтобы свергнуть его с престола и самой занять его место. Она вступила в тайные сношения с некоторыми из своих приближенных, и заговор был составлен. Главными участниками заговора были братья Орловы, княгиня Дашкова, Панин, Бибиков и Волконский. Заговорщики решили действовать быстро, чтобы не дать Петру Третьему времени принять какие-либо меры для своей защиты.

γραφαν, ὑπάγτωγ ἐπήγγειλαν πᾶσιν τοῖς ἀπὸ τῆς κώμης ταύτης ἢ πόλεως ἐκείνης ἐλθοῦσιν πρὸς αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἐπειδὴ καὶ οἱ γονεῖς αὐτοῦ διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐπερωτήσατε. ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου ὃς ἦν τυφλὸς καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν. ἔφη οὖν ἐκεῖνος· εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. εἶπον οὖν αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέν σοι; πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ μαθητὴς εἶ ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωϋσεῖ λελάληκεν ὁ θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστιν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἤνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ τοῦτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνέῳξέν τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. ἤκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. καὶ ἤκουσάν τινες ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα μετ' αὐτοῦ ὄντων καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν; εἶπεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς· εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία ὑμῶν μένει. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἐστιν τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά· ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον κλέπται εἰσὶν καὶ λῃσταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὑρήσει. ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει· ὅτι μισθωτός ἐστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. διὰ τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν· οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου. σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι; ἐγένετο τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, χειμὼν ἦν, καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶνος. ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὸν ἡμῖν παρρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου. ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέν μοι πάντων μείζων ἐστίν, καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου. ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν. ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ ἔργα καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ λιθάζετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε; εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ κἀγὼ ἐν τῷ πατρί. ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν. καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν. ἦν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ἦν δὲ Μαριὰμ ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· τῇ δὲ ἑπομένῃ μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· κύριε, εἰ κεκοίμηται σωθήσεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ κοιμήσεως ὕπνου λέγει. τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανεν, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύσητε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἤδη ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαριὰμ ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται ὑπήντησεν αὐτῷ, Μαριὰμ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· κύριε, εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἂν ἀπέθανεν μου ὁ ἀδελφός· ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. ἐκείνη δὲ ὡς ἤκουσεν ἠγέρθη ταχὺ καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν· οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν ἠκολούθησαν αὐτῇ λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. ἡ οὖν Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ· κύριε, εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἂν μου ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός. ὡς οὖν εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν καὶ εἶπεν· ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. καὶ ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἐδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; ὁ οὖν Ἰησοῦς πάλιν ἐνεβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· κύριε, ἤδη ὄζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν· πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν. πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριὰμ καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν Ἰησοῦς. συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον· τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνῄσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν. ἀπὸ οὖν τῆς ἡμέρας ἐκείνης συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν κἀκεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν. ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. ἡ οὖν Μαριὰμ λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει οὖν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃ αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστιν, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. εὑρὼν δὲ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκότα τὸ σημεῖον. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται, καὶ τί εἴπω; πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης; ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνῄσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστιν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ὡς τὸ φῶς ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν· κύριε, τίς

ΠΡΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΝΟΥΣΩΝ ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

Procratous peri noysōn diathesis.

Ἐκ τῶν περὶ ἀνθρώπου φύσεως. Ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς ἰατρικῆς ἐστιν, ὡς ἔοικε, τὸ διαγνῶναι τὰ ὑγιαίνοντα καὶ τὰ νοσοῦντα· ὑγιαίνοντα μὲν οὖν ἐστιν ἃ ἂν ἐν τῷ αὐτῷ ὄντα καὶ μένοντα καὶ μὴ μεταβάλλοντα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔχῃ τὸ σῶμα, ἢ ἐπὶ βραχὺ μεταβάλλοντα καὶ ἐπὶ βραχὺ μένοντα ἐπιφέρῃ ἑαυτοῖς ἃ ἂν ἐθέλῃ καὶ μὴ ἃ μὴ ἐθέλῃ· νοσοῦντα δὲ ἃ ἂν ἐν τῷ αὐτῷ ὄντα καὶ μένοντα καὶ μὴ μεταβάλλοντα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔχῃ τὸ σῶμα, ἢ ἐπὶ βραχὺ μεταβάλλοντα καὶ ἐπὶ βραχὺ μένοντα ἐπιφέρῃ ἑαυτοῖς ἃ μὴ ἐθέλῃ καὶ μὴ ἃ ἐθέλῃ· ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἔχῃ τὸ σῶμα ἢ ἐν τῷ αὐτῷ ὄντα καὶ μένοντα καὶ μὴ μεταβάλλοντα

νυκτὸς βάρεσιν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιφερόμενον, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀστέρων ἐκπορευόμενον, ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀφορᾷ, καὶ τὸν ἥλιον ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀστέρων ἐκπορευόμενον

καὶ οἲ ὅτε καὶ ἐμέουσι, καὶ ἐμπυοι γίνονται καὶ ὡς τὰ πολλὰ διεφθάρησαν. ἰῶ δὲ θεραπευθῶσιν
ἀρχομένου τῆ νουσήματος, αὖθις ἢν τὰ χώρια ἰζάνουσιν εἰς τὸ πλεῦρον τὰ φλέβια, καὶ γίνεται
τὰ περὶ τὰ. καὶ ὁ μὲν πλεύμων ἀπὸ τούτων, ἐμπυος γίνεται, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ πάσχουσί τε τὰ τοι-
αῦτα, καὶ τελευτῶσιν οὕτω. πῶ δὲ ἄνω κοιλίῃ, ἐμπυοι γίνονται πολλαχῶς. καὶ γὰρ ὅταν φλέγ
μα ῥυῆ ἔκτε κεφαλῆς, ἄλλοθρόου ἐς πῶ ἄνω κοιλίῃ, σήπεταί τε καὶ γίνεται πύος. σήπεται δὲ,
ὃ ἡμβρίοισι μάλιστα, μὴ καὶ εἰκοσῆ. τοῦτο οὖν διασείεται μὴ ἐγκλυσθέζεται, ἢ πύος εἰς τὰ πλεύ
ρὰ προσπίπτον. οὗτος ἰῶ κακοήθη ἢ τμηθῆ, πρὶν χρονίσαι ἢ πύος, ὑγιὴς γίνεται ὡς τὰ πολλά. γίνον
δὲ καὶ πῶ ἄνω κοιλίῃ, ἐμπυοι, καὶ ἐκ τοῦ πλευρίτιδος ὅκόταν ἰχυρὴ γένηται. καὶ σὺ τῆσι κυρίῃσιν
ἡμβρίοισι, μήτε σαπῆ, μήτε πῦωθῆ, ἀλλ' ἑλκωθῆ ἢ πλεῦρον ἔσω τὸ προσπεπτότος φλέγματος,
καὶ χολῆς. καὶ ὅκόταν ἕλκος γένηται, ἀναδίδοῖ ἀπ' ἐωυτῆ πύος. ἢν ἐκ τῆ πλησίον χωρέων ὑπὸ
θρομβώσιος ἄγηι ἐφ' ἑωυτὸ φλέγμα. καὶ τοῦτο ὅκόταν σαπῆ, πύεται πύος. οἲ ὅτε δὲ καὶ ἐκ τῆ
φλεβίων διαδίδοῖ ἐς τὸ ἕλκος, αἷμα. καὶ γίνεται σημεῖον πύος. οὗτος ἰῶ μὲν παραχρῆμα ἔσω
ληφθῆ, ὑγιὴς γίνεται ὡς τὰ πολλά. ἰῶ δὲ ἀμεληθῆ, διαφθείρεται. γίνονται δὲ ἔμπυοι, καὶ ἰῶ φλέγ
μα ἔκτε κεφαλῆς ῥυὸν, πρὸς τὸ πλεῦρον προσπαγῆ καὶ σαπῆ τό, τε πλεῦρον ὡς τὰ πολλὰ κάθε-
ται καὶ πάσχει, ὅσα πρὸ ἐκ πλευρίτιδος ὅτεον ἔμπυος γίνηται. γίνονται δὲ καὶ ὅκόταν ἔσω τὰ
λαπαρείης, ἢ ἐκ γυμνασίης, ἢ ἄλλως πως ῥαγῆ, ἢ ἔμπροσθεν ἢ ὀπίσω. ῥαγῆ δὲ, ὡς τε μὴ περαυτί-
κα πῦῶσαι αἷμα, ἀλλ' ἐν τῆ σαρκὶ ἀστάσιον γένηται. καὶ ἢ σαρξ ἀσταθεῖσα, εἰρύσηι ἰκμάδα ὀλί-
γην, καὶ γένηται ὑποπέλιδνος. καὶ παραυτίκα μὲν μὴ ἀῤῥωστίη ται ὁ πάθων ἔσω ῥώμης καὶ ὄψε
ξίης. εἰ δὲ μὴ ἀῤῥωστέοιτε, μηδὲν πρᾶγμα ἦν σῶοι τε. οὗτος ὅταν μὲν τὰ λάβηι ὡς τε αὖθις ἔσω πυρε
τῶν ληφθέντα λεπτῶθῆναι, ἢ πεσεῖν, ἢ λαγγείης. ἢ ἄλλό τι, ἢ σαρξ ἢ τεζωμένη, ὑποῤῥαίνεταί
τε καὶ ὑποθρομβαίνεται, καὶ ἕλκει ἰκμάδα ἐς ἑωυτὸ, ἀφ' ἧ̃ς τὴν σπλησίον καὶ φλεβῶν, καὶ σαρ-
κῶν. ὅταν δὲ ἐιρύσηι, οἰδήσεταί τε καὶ φλεγμαίνει, καὶ ὀδυνᾶ παρέχει λεπτῶ. καὶ ἔπηξε ἀῤῥαι
ῶ τε καὶ ξηρὸ τὸ πρῶτον. ἔπειτα ἰῶ μᾶλλον ἕλκει τε ἐς ἑωυτὸ, καὶ ὀδυνᾶ παρέχει ἰχωρο-
τορῶ, καὶ βῆχα πυκνοτορῶ. καὶ πτύει τομὸν πρῶτον, ὑπόπυον. σήποτε ὃ, ὑποπέλιδνον καὶ ὦφε
λιμον. ὅσω δὲ ἰῶ ὁ χρόνος προΐῃ, ἕλκει τὸ μᾶλλον ἐς ἑωυτὸ καὶ σήπει καὶ αὐτῆς τῆς σαρκὸς, ὅσον πε
ρὶ λιπὸν ἐγένετο πῶ ἀῤῥωι, τοῦτο πύος γίνεται. καὶ ὀδυνᾶ παρέχει ὀξείως. καὶ πυρετὸν. καὶ
βῆχα, πολλῶ τε καὶ πυκνῶ. καὶ ἡ πύησις εἰλικρινὲς πτύει πύος. ἰῶ δ' χρονίσηι ἡ πύος σὺ τῆ κοι
λίῃ, διαθρομβαίνεται ὑπ' αὐτῆ, ἡ σῶμα πᾶν. μάλιστα δὲ, τὸ ἐπὶ τάτω. θρομβουμένου δὲ τῆ σώμα-
τος, μάλιστα ἐκτήκεται ἡ ὑγρόν. καὶ ἡ μὲν ἀῤῥ τῆ ἄνω ἐς πῶ ἄνω κοιλίῃ μάλιστα συῤῥεῖ, καὶ
γίνεται πύος, πρὸς τῷ ἐνέοντι. ἡ δὲ καὶ ἐς πῶ κάτω κοιλίῃ ῥεῖ. καὶ οἲ ὅτε ταράσσεται ἡ κοιλίη
ὑπ' αὐτῆ, καὶ διέφθειρε ἡν αἰῤῥωπον. τὰ γὰρ ἐσιόντα τῆ σιτίων, διαχωρέει ἀπεπτα. ἢ ζοφη ἀπ'
αὐτ' οὐ γίνεται τῷ σώματι. καὶ ἡ τοῦ πύσματος ἄνω κάθαρσις, οὐκ ἐμάλη γίνεται. ἅτε διατεθρ
αμμένης τῆς κοιλίης καὶ ἀγούσης πάντα κάτω, ἐφ' ἑωυτήν. καὶ ἔσω μὲν τὸ πύσματος, πυί γε-
ται τε καὶ ῥέγχει οὐ κατ' ἀῤῥόμενος. ἔσω δὲ τῆς ἀγοῦσης ἐρευσίης, ὑπ' ἀσθενέει, ἢ ὡς τὰ πουλλὰ διαφ-
θείρεται. μάλιστα δὲ σὺ τῆσι τοιαύτῃσι τῆ νούσων ἢ ῥεῦμα τοῦτο ἢ κεφαλὴ παρέχει, ἅτε κοίλη
ἐοῦσα, καὶ ἄνω ἔσω κεκμηκυῖη. ὁκόταν γὰρ διαθρομβωθῆ ἔσω τῆς κοιλίης, ἕλκει ἐς ἑωυτὸ ἐκ τοῦ
σώματος, ἢ λεπτότατον τοῦ φλέγματος. ὅταν δὲ ἁλισθῆ σὺ αὐτῆ, ἀποδίδοῖ πάλιν ἄλες καὶ πα-
χύ, ὡς πῦρ εἰρηται. καὶ αὐτοῦ ἢ μὲν, ἐς πῶ ἄνω κοιλίῃ κατάῤῥει. ἢ δὲ, ἐς πῶ κάτω. ὁκόταν οὖν
ἀρξηται ἡ κεφαλὴ ῥεῖν, καὶ ἢ ἄλλο σῶμα τήκεσθαι, οὐκέτι ὁμαλῶς, οὐδὲ καθάπερ ποδὸς γίνον-
ται. κρατέει γὰρ πρὸς μὲν τὰ πύους τὰ ἐπιῤῥέοντα κατοχὰ ἀποῤῥέοντα. αἱ δὲ σάρκες τηκόμεναι μᾶλ
λον ἔσω τῆ κατόντων, ἢ ῥεφόμεναι ἔσω τῆ εἰσιόντων. οὗτοι ὁκόσοι τοιοῦτόν τι πάσχουσι. ἰσχυ
σι, καὶ ἀπὸ τούτων σῶοι μὲν, ὅταν ὀλίγον ἀπόλλωνται. σῶοι δὲ, πουλλῶ χρόνον ἔλκουσι. διαφθείρει γὰρ
σῶμα σώματος. καὶ ἢ ἡλικίη ἡλικίης. καὶ πάθημα παθήματος. καὶ ὥρη ὥρης. σὺ ἢ ἀῤῥωστέοισι. καὶ οἱ
μὲν, παλαιπωρότατοί εἰσιν σὺ τῆσι νούσῃσιν. οἱ δὲ, παντάπασι παλαιπωρέιν ἀδυνάτοι. οὐκοῦν
βδὶ ἀπὸ ἀκεσβὲς τὸ χρόνου σὺ ὧ ἀπόλλωνται, οὔτε εἰ πολλὸν, οὔτ' εἰ ὀλίγον. οὔτε γὰρ οὗτος ὁ χρόνος ἀ
κεσβὴς ἐν οἷσι λέγουσιν, ὡς τὰ πολλὰ οὐδὲ αὖ τοῦτο ἐκ πύει. διαφθρέι γὰρ καὶ ἔτος ἔτεος. καὶ ὥ-
ρη ὥρης. ἀλλ' ἰῶ τις θέλη τοῦτο αὖ τῆ ὀρθῶς γινώσκειν καὶ λέγειν, γινώσκειν ὧδε πάσχων ὥρην, ἢ
ἀπολλυμένους καὶ τοὺς χλωμομένους καὶ πάσχοντας ἄπῤῥ ἂν πάσχοι. πῶ δὲ κάτω κοιλίῃ, ἔμπυοι
γίνονται. μάλιστα μὲν, ὅταν φλέγμα ἢ χολὴ συσταλῆ ἄλες μεσηγὺ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ δέρματος. γίνον
ται δὲ καὶ ἀπὸ ἀσαιμῶν. ὅταν καὶ φλέβιον ἀσταθὲ ἐῤῥαγῆ, ἢ αἷμα ἐκχυθὲν, σήπεται ἢ ἐμπύει.
ἰῶ δὲ ἢ σαρξ ἀσταθῆ ἢ φλασθῆ, ἕλκει τε ἐκ τῆ παρ' ἑωυτῆ φλεβίων αἷμα, καὶ τοῦτο σήπεται
καὶ ἐμπύει. τοιοῦτοι ἰῶ μὲν ἔξω ἀποσημαίνη, καὶ πύος ἰζέλθῃ, ὑγιέες γίνονται. ἰῶ δὲ ἔκραγῆ αὐ-
τόματον ἔσω, ἀπόλλυται. κεχυμένου δὲ πύος σὺ τῆ κάτω κοιλίῃ, ὡς πῦρ σὺ τῆ ἄνω εἰρηται ἐπίνε-
σθαι, ἐκ ἂν δύναιτο ἐπενέσθαι, ἀλλ' ὡς πῦρ μοι εἰρηται σὺ χαπᾶσί τε καὶ σὺ φύμασιν ἐπίνεται. καὶ
ἰῶ μὲν

ἰῶ μὲν οἶδον ἀποσημαίνη, δυναστέης γνῶναι. οὔτε γὰρ διασείεται τάχιον εἰδέναι. γινώσκεται δὲ μάλι
στα τῆ ὀδύνη σθαπέη. καὶ ἰῶ κατὰ πλάσιος τῆ κράμετηι, ἢ ἄλλῳ τῳ τοιούτῳ, ἀποξηραίνει δ' ὀλί
γου. Εὑρίσκεται δὲ σὺ ᾧ πλεύμονι γίνεται, ὅταν ὑπόῤῥηξηραινθῆ ὁ πλεύμων. ὑπόῤῥηξηράνεται
δὲ καὶ ἔσω καύματος, καὶ ἔσω πυρετῆ, καὶ ἔσω ταλαιπωρείης καὶ ἀκρασίης. καὶ ὁκόταν
ὑπόῤῥηξηραινθῆ, ἕλκει τὸ αἵματος πλεῖστον ἐφ' ἑωυτόν. μάλιστα μὲν ἢ πλεῖστον ἐκ τῆ μεγάλων φλε
βῶν. αὐτοῦ γὰρ αὐτῷ ἐπῦ τὰ ταῖσι, καὶ ἐπίκειται ἔσω αὐτῷ. ἕλκει δὲ καὶ ἐκ τῆ ἄλλων τῆ
πλησίον. ἕλκει δὲ καὶ λεπτότατον μὴ ἀσθενέστατον. ὁκόταν δὲ ῥύσηι, πυρετὸς ἀπ' αὐτοῦ γίνεται ὀξύς.
καὶ βῆχ ξηρὴ. καὶ πλησθῶρη σὺ τοῖσι ἡμέρῃσι. καὶ ὀδυνᾶ ὀξείη σὺ τοῖσι ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. μά-
λιστα δὲ ἢν τὰ πλεῦρα ᾖ̃χον, ἅτε τῆ φλεβῶν τῆ μεγάλων διαθρομενομένων. καὶ ἐμέουσιν, ἄλλοτε
μὲν, ὑφαιμον. ἄλλοτε δὲ, τελαλινόν. ἐμέουσι δὲ καὶ φλέγμα καὶ χολώ. καὶ ἐκλυχοῦσι πυκνά.
ἐκλυχοῦσι δὲ, διὰ τὸ αἵματος πῶ μετάστασιν ὕβαπίνης γινομένω. ἢ μάλιστα διασημαίνει τοῦτο,
ὅταν ὦδὶ τὸ πλεύμονος ἐπιγένηται ὀδυσίπελας. ἢ τὸ πυρετοῦ ἓν σωνεχὲς λῆμμ. τοῦτο μὲν
δύο ἢ τεσσάρων ἢ τεσσαράκοντα ἡμερέων διαχυθῆ ἢ μετάστη ἢ ὀδὸν ἐς ἔξω, ὑγιὴς γίνεται ὡς
τὰ πολλά. ἰῶ δὲ μὴ διαχυθῆ ἢ μετάστη, σήσεσθαί τε ἢ ἔμπυος γίνεται ἢ ἀπόλλυται. ἀπόλλυται δὲ δι'
ὀλίγου, ἅτε τῆ πλεύμονος ἐμπύου ἐόντος ὅλου καὶ σαπροῦ. ἰῶ δὲ ἔξω κατὰ κεχυμένου, ἐσω βλάπ
ται καὶ λάβηται τὸ πλεύμονος, τοῦτο οὐδὲ μία ἐλπὶς σωθῆναι ἐστί. ὅταν γὰρ πρὸς ἀπεξηραμέ-
νος ὁ πλεύμων, εἰρύσηι ἐς ἑωυτὸν, οὐκ αὖ ἔτι μεταστήσει, ἀλλὰ παρὰ χρῆμα ἔσω τῆ καύματος ἢ
τῆς ξηράσιος, οὐκ ἔτι δέχεται οὐδὲν, οὔτε αὖθις ἀναδίδοῖ οὐδὲν, ἀλλὰ διέφθειρε. φῦμα δὲ γίνεται
σὺ τῷ πλεύμονι ὧδε. ὁκόταν φλέγμα ἢ χολὴ συσταφῆ, σήπεται. καὶ ἐῶς μὲν αὖ ἔτι ὠμά τοῦτον
ἐῆ, ὀδυνᾶ τε παρέχει λεπτῶ. καὶ βῆχα ξηρῶ. ὁκόταν δὲ πεπαίνηται, ὀδυνᾶ γίνεται καὶ πρό
αθεν καὶ ὄπισθεν ὀξείη. καὶ θρόμβους λαμβάνουσι καὶ βῆχ ἰχωρὴ καὶ ἰῶ μὲν ὅτι τάχιστα πεπανθῆ, καὶ ῥαγῆ καὶ ἄνω ῥάπηται τὸ πῦον. καὶ αὐτόματον πτύειν. καὶ κοιλίη σὺ τῷ πύον προσπέσηται καὶ αὖ ξηρανθῆ, ὑγιὴς γίνεται παντελῶς. ἰῶ δὲ ῥαγῆ μὲν ὅτι τάχιστα καὶ πεπανθῆ καὶ
αὐτοματώτερον, ἀποξηρανθῆναι δὲ παντάπασι μὴ δυνήσηται, ἀλλ' αὖ ἀφ' ἑωυτῆ τὸ φῦμα αὐαδῆ
δὶ τὸ πύον. καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς δὲ καὶ τῆ ἄλλου σώματος φλέγμα καταῤῥέον ἐς τὸ φῦμα, σήπε
ται τε καὶ πύον γίνεται καὶ πτύεται, δι' οὗ ἔφθαρη. διαφθείρεται δὲ ἔσω μᾶλλον ἢ ἔξω ῥεύσηισι, ἀφ'
ὧν πῦρ καὶ ὦδὶ τὴν πρόσθεν εἰρηται. λεχθησομένου τε αὐτῆ καὶ φρενίτεος, πάντα χρήματα
ὁμαλῶς καὶ σὺ τῷ πρὶν χρόνῳ, ἀποξηράνεται τε καὶ ἀποψύχεται. συμμένει τὰ φλέβια τὰ σὺ τῷ
σώματι πάντα, ἅτε τῆ αἵματος ὑφ' αὐτέων ἐκκεκαυμένου ἔσω πυρετοῦ. σήποτε δὲ ἔσω χρόνου τε
λεήτεος, καὶ μεγέθεος τῆς νούσου, καὶ τῆ ἐνεόντων ἢ κακῶν, καὶ τῆ προσεπιπνομένων. ἰῶ δὲ μὴ
δυνήσηται πολλοῦ χρόνου ἐαγῆναι, μήτε ἀφ' ἑαυτοῦ μάτου, μήτε ἔσω φαρμάκων, τήκεται ἀσθε-
νῶν ἔσω ὀδυνέων ἰχωρῶν, καὶ ἀσητίης, ἢ βηχὸς, ἢ πυρετῶν, ἢ ὡς τὰ πολλὰ διαφθείρεται. ἰῶ δ'
ἦλιξ λελεπτυσμένω καὶ κλινοστερῆ ἐόντι ῥαγῆ ἢ πύον, οὐδ' οὕτω μάλα αὐαφρόνουσιν, ἀλλὰ διαφ-
θείρεται. τόπω τοιῶδε. ἰῶ δὲ ῥαγῆ μὴ ὅτι τάχιστα καὶ πεπανθῆ, πεπανθὼ δὲ ἐκχυθῆ ἰῶδὶ τὰς φρέ
νας ἢ πολλὸν αὐτῆ, ἢ παραυτίκα. δοκέει μὲν ῥᾴων εἶναι. προϊόντος δὲ τῷ χρόνου, ἰῶ μὲν αὐαπτύ
ση πάν, καὶ ἢ κοιλίη, σὺ ἢ ἢ πύος σὺ ἢ, προσπέση τε καὶ αὐαξηράνθῃ, ὑγιὴς γίνεται. ἰῶ δὲ ὁ, τε χρό
νος πολείων γένηται, καὶ αὖ ἢς ἀσταθὲς ἕδρος, καὶ αὐαπτύηι μὴ λιώσατε, ἀλλὰ καυθῆ ἢ τμηθῆ καὶ
ἢ πύος ἰζέλθῃ, παραυτίκα μὲν καὶ οὕτω δή τι δοκέει ῥᾴων γεγονέναι. προϊόντος δὲ τῷ χρόνου, διαφ
θείρεται ἔσω τῆ αὐτῆ, ὑφ' ὧν πῦρ καὶ σὺ τῆ πρώτη εἰρηται. Ἐν δὲ τῷ πλευρῷ, γίνεται
μὲν φύματα, καὶ ἀπὸ φλέγματος καὶ ἀπὸ χολῆς ἡσπερ ἦν αὖ λόγον τοῖσιν σὺ τῷ πλεύμονι. γί
νεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆ πόνων, ὁκόταν τι τῆ φλεβίων ἀσταθὲς ἐῤῥαγῆ. μὴ ῥαγῆ δὲ παντελῶς, ἀλ-
λὰ ἀσταθὲν σὺ αὐτῷ γένηται. ἰῶ μὲν οὖν ῥαγῆ, παραυτίκα ἢ αἷμα ἢ ἐκχυθὲν ἐς τὸ φλεβίου,
σήσεταί τε καὶ ἐκπύει. ἢ δὲ ἀσταθὲν σὺ τῷ φλεβίῳ γένηται, τοῦτο ἡσπερ ἀγχόης μὲν, ὀδυνᾶ τε
παρέχει καὶ σφύζει. προϊόντος δὲ τῷ χρόνου, διαδίδοῖ ἢ φλὲψ τὸ αἵματος ἐς πῶ σαρκὸς, καὶ τὸ
σηπόμενον σὺ τῆ σαρκὶ, πύος γίνεται. καὶ τὰ μὲν αὖ ἐν δὲ λόγον καὶ ἢ σαρξ ἰῶ μὲν μᾶλλον πονέσῃ,
ἐλκέσθω τὸ τὸ αἵματος ἕλκει ἐς ἑωυτὸ, ἐκ τῆν ἐπ' ἀτάτω φλεβῶν, καὶ παροχῆμα ἐμπύει. ἰῶ δὲ
νοσέῃ πονέσῃ, χολαίνει τὸ ἐν τε καὶ ἕλκει καὶ ἐκπύει. σὺ οἷσι δὲ ὁκόταν ἀσθενέα γένηται τὰ ἀσα-
σματα σὺ τῆ σαρξὶ, ἢ σὺ τοῖσι φλεψίν, οὐκ ἐκπίοικεται, ἀλλὰ γίνεται ἀλγήματα πολυχρό-
νια, καὶ καλέουσι ἐρύσιπελατα. καὶ ὁκόσα μὲν σὺ τῆ σαρκὶ γίνεται, ὧδε γίνεται. ὁκόταν ἢ σαρξ πυιέ
σῃ τι, ἢ ἀσταθείσα, ἢ πληγεῖσα, ἢ ἄλλό τι παθοῦσα, γίνεται, ὡς πῦρ προεῖπον, πιλίδνη, οὐκ ἐλι-
κοειδὲς αἷματι, ἀλλὰ λεπτῷ τε καὶ ὑδαρεῖ, καὶ τοῦτο ὀλίγω. ὁκόταν δὲ ἔσω ἐξηραινθῆ μᾶλλον τὸ ἐω-
θός τος, διαθρομβαίνεταί τε καὶ ὀδυνᾶ παρέχει, καὶ ἕλκει ἐς ἑωυτὸ ἀπὸ τῆν φλεβίων καὶ σαρ-
κῶν τῆν πλησίον τὸ ὑγρόν. καὶ ὁκόταν ἔσω ξυγκαυθῆ, καὶ τοῦτο αὖ τὸ ὑγρὸν ἔσω θρομ-
βωθῆ ὑπ' αὐτῆς τῆς σαρκὸς, σκίδναται αὖ τὸ σῶμα πᾶν, οἷον πῦρ εἰρήθη. καὶ μάλιστ' ἢ τι σκί-

ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη ἡ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀλλὰ τοῦ εὖ πράττειν καὶ εὐδαιμονεῖν. ἔστιν οὖν ἡ ἐπιστήμη ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιστήμη

καὶ ἀπὸ πηδήσεως ἐκπνεύσαντος, καὶ τῆς ἡμέρης ἀπὸ ἀετίου τοῦτο ἐποίησεν· καὶ ἐν τῇσι ἀρτηρίῃσι ἐγένετο ἐμπύημα ἐκ τοῦ ἀνευρύσματος· καὶ ἐν τῇ ἀριστερῇ πλευρῇ ἐκ τοῦ ἀνευρύσματος ἐγένετο ἔμπυον

Γρᾶφε τὸν πρῶτον τόπον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου, ὅπου τὸ μέλλον τοῦ ῥήματος ἢ ἀντωνυμίας ἢ ἐπιθέτου ἢ ἐπιρρήματος ἢ ἄρθρου ἢ συνδέσμου ἢ προθέσεως ἢ ἐπιφορᾶς ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου ἐκφωνεῖται ἢ γράφεται ἢ ἀκούεται ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων τοῦ ὀνόματος τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων, καὶ ἐπὶ τῶν ἑνικῶν καὶ πληθυντικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων καὶ παρατατικῶν καὶ παρακειμένων καὶ ὑπερσυντελίκων καὶ μελλόντων καὶ ἀορίστων καὶ ὁριστικῶν καὶ ὑποτακτικῶν καὶ εὐκτικῶν καὶ προστακτικῶν καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ μετοχῶν καὶ ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων καὶ ἀρθρικῶν καὶ συνδετικῶν καὶ προθετικῶν καὶ ἐπιφορικῶν καὶ ἀντωνυμικῶν καὶ ἐπιθετικῶν καὶ ἐπιρρηματικῶν

φλεβός ἐστιν ὁ χαροχαρεὼν παυχὴς. καὶ ἐπὶ τῷ μὲν φλεγμαίνει, θερμαίνεται. καὶ ἀπὸ τῆς θερμασίης ἕλκει καὶ ἐκ τῆς φλεβὸς τὸ αἷμα, καὶ μελαίνεται ὑπ' αὐτῆς. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἢν μὴ ὁρῶντα τάμνῃς, παραχρῆμα ἀποστραφάζουσιν· ἡ γὰρ φλὲψ θερμαίνει, ἢ ὑπὸ τῆς θερμασίης ἐμπίπτει τὸ αἷμα· καὶ διὰ χαροχαρεῶνα αἵματος. καὶ διὰ ὀλίγου ἀποπνίγονται.

Ἀντιάδες.

Ἀντιάδες δὲ καὶ ὑποχλωασίδες. καὶ οὖλα. καὶ χλῶσα. καὶ ὅσα τοιαῦτα τούτῳ πεφυκότα, ταῦτα πάντα νοσέει ἀπὸ τῆς φλέγματος. ἀπὸ δὲ φλέγμα, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταβαίνει· ἡ δὲ κεφαλὴ, ἐκ τοῦ σώματος ἕλκει· ἕλκει δέ, ὅταν διαθερμαίνηται· διαθερμαίνεται δὲ, ὑπὸ σιτίων καὶ ἡλίου, καὶ ψύχεος, καὶ πόνων, καὶ πυρός. ὅταν δὲ διαθερμανθῇ, ἕλκει ἀπὸ λεπτοτάτου ἐς ἑωυτὴν ἐκ τοῦ σώματος· ὅταν δὲ ἐρύσῃ, κατὰ βαίνει καὶ πάλιν ἐς τὸ σῶμα. Νοῦσοι αἱ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς γινόμεναι.

Ὅταν πλήρης γένηται ἡ κεφαλὴ, καὶ τύχῃ ὑπό τινος τούτων διαθερμανθεῖσα, ναύρκη ἴσχει πὼ κεφαλῶ· καὶ οὐρέει συχνά· καὶ τὰ ἄλλα πάσχει ἅπερ ὑπὸ τραπέζουσης. ὁ αὐτὸς ἡμέρας σύνεσα, ταῦτα πάσχει· καὶ ὧδε μὲν ἀρχὴ κατὰ τὰς ῥίνας, ἢ κατὰ τὰ ὦτα ὕδωρ καὶ βλαίννα, ἀπαλλάττεται τοῦ νούσου· καὶ φαίνεται τῆς τραπέζουσης. οὐρέει τε ἀπόνως, καὶ πουλὺ καὶ λευκὸν, ἐς τὰς εἴκοσιν ἡμέρας· ἢ ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὀδὼν ἐκλείπει· καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐσορῶντι κλέπτεται οἷόν αὐγή· καὶ δοκέει ἢ μισυ τῆ προσώπων ὁρᾶν· οὗτος τεσσαρακοσταίος, ὑγιὴς παντελῶς γίνεται. οἷσι τε δὲ πουλλοῖς ὑπανέστρεψεν ἡ νοῦσος ἑβδόμῳ ἔτει, ἢ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ. καὶ ἀπὸ ἑρμᾶ οἱ παχύνεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς· καὶ ψαυόμενον ὑπείκει· καὶ ἀπὸ ὀλίγων σιτίων, ἀπαλὸς καὶ ἄχροος φαίνεται, ἢ ἀκούει ἐκ ὀξέα· ὅταν οὕτως ἔχοντι ἐπιτύχῃς ἀρχομένῳ τῆς νούσου, πρόσθεν ἢ φρενῖτιν γενέσθαι, κατὰ τὰς ῥίνας ἀπὸ ὕδατος ἢ ἀπὸ τῶν ὤτων· καὶ ἔχει αὐτὸν ἡ ὀδωδωδωίη, ἀποξυρίζοντα χλιαρὸν πὼ κεφαλῶ, ὀδωδέοντα· ὀδὼν ἐμπίπτων ἀπὸ τῶν ἀσίων, ἀπὸ τοῦ στίνου, ὕδατος ἐμπιπτῶντος, ὡσὰν αὐτὸ χήτεαι θερμοτάτου, ἐὰν αὐτὸν χλιαίνεσθαι. καὶ ἐπὶ τῷ ἀποπυήσῃ, ἐ τόρον ἔχειν· ὦν δ' ἀθρόνεη ὠαύεσθαι· καὶ διαλιπὼν, αὖθις ποιέειν τοιοῦτον· ἐστ' ἂν χαλάσῃ ἡ ὀδωδωδωίη· καὶ ὧδε μὲν κοιλίη μὴ ὑποχωρέῃ, ὑποκλύσαι εἰς αὐτόν· καὶ πιπάσκοντα τὴν οὐρητικῶν μελίκρητα διδόναι ὧδε πίνειν ὑδαρέα· καὶ θαλπέσθω ὡς μάλιστα. ἐρυμφανέτω δὲ ἐν χυλὸν τῆς πτισάνης, λεπτὸν· ὧδε δὲ ἡ χαλὴ μὴ ὑποχωρέῃ, λινοζώστιν ἐψήσας σὺν ὕδατι τερέβων, σμιθέων ἐν χυλὸν, συσμίσγειν ἴσου, ἐπ' ἀχὸ τῆς πτισάνης χυλοῦ, καὶ ἐπ' ἀχὸ τῆς λινοζώστου, καὶ μέλι ὀλίγον παραμίσγειν ἐς ἐν χυλέν. τοῦτον ἐν φαίνεσθαι τὴς ἡμέρης· καὶ ἐπὶ πίνειν ὦιον μελιχρόν. ὑδαρέα. λευκὸν. ὀλίγον ὧδε τῷ ἐρυθήματι. ἐὰν δὲ ἱδρᾶν ἢ κατὰ τὰς ῥίνας τὰ βλαιννώδεα. καὶ οὐρέει παχύ· καὶ τῆς ὀδωδῆς ἀπαλλαγμένος ἐῇ τῆς κεφαλῆς, τῷ ἀσκῷ μηκέτι χρᾶσθαι, ἀλλὰ λουόμενος πολλῷ θερμῷ, πίνειν τὰ διουρητικὰ καὶ μελίκρητα ὑδαρέα. καὶ τοὺς μὲν πρώτους ἡμέρας κέγχρον λειχῆνα. καὶ κολοκύνθην ἑψητέον, ἢ τεῦτλα· ῥεῖς ἡμέρας. ἔπειτα σιτίοισι χρᾶσθαι, ὡς μαλθακωτάτοισι καὶ διαχωρητικωτάτοισι, προστιθεὶς ὀλίγον ἀεὶ τῆ σιτίων. ἐὰν δὲ τεσσαράκοντα ἡμέρας διέλθωσι. καθίσασθαι χαρ μάλιστα ἡ νοῦσος οἷ τοσούτῳ χρόνῳ, καθῆραι αὐτὸ πὼ κεφαλῶ. πρότερον οἱ φάρμακον δοῦς, κατὰ κεφαλῆν, ὧδε ἔτος. ἔπειτα ὀρρὸν μεταπίσσειν ἡμέρας. ὧδε ἀθρόνεη, ἐλάσσονα. ὧδε δὲ ὑποσχέμη ἡ νοῦσος, πυελάσας αὐτὸν ὅλον ἐς ὦσιν, σίδυ ἐλλέβορον πίνειν. κἄπειτα διαλείπειν ὅσον αὖσι δοκέῃ χρόνον, ἢ τότε πὼ κεφαλῶ καθῆραι κατὰ τρίκην δοῦς φάρμακον, καθόσον πὼ κεφαλῶ ἐχ αἱρέσ' ὀκτώ. λύσο μὲν παρὰ τὰ ὦτα, λύσο δὲ ὄπιθεν τῆς κεφαλῆς, ὄφθεν καὶ ὄφθον σὰ τῆ κορύδι. λύσο σὶ τῆ ῥινὶ, παρὰ τοὺς καν θούς· τοὺς φλέβας καίειν ὀ, τοὺς μὲν παρὰ τὰ ὦτα, ἔστ' ἂν παύσωσιν ται σφύζουσαι· τοῖσι δὲ σθηρίσισι, σφ ἰωίσκους ποιησάμενος, διακαίειν τὰ λαγόσ' τοὺς φλέβας· τῶν τα ποιήσαντι, ὑγιὴς ἐπίνετου.

Ἄλλη νοῦσος.

Ἐλκέων κατα πίμπλατου πὼ κεφαλῶ, καὶ τὰ σκέλεα οἰδίσκεται, ὡς πὰρ ἀχὸ ὑδροποσίης. καὶ σὰ τῆσι κνήμησιν ἐμπλάσσεται. καὶ ἰῶ πιέσης, ἢ χροιὴ ἰκτεροώδης. καὶ ἐκ φύει ἕλκεα ἄλλοτε ἄλλη, μάλιστα δὲ ὧδε τὰς κνήμας. καὶ φαίνεται πονηρὰ προσιδεῖν. ἀποφλεγμαίνουσα δὲ, τα χέως ὑγιὴς γίνεται. καὶ πυρετὸς, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε λαμβάνει. ἡ δὲ κεφαλὴ, ἀεὶ θερμὴ γίνεται. ἢν ἐκ τῶν ὤτων ὕδωρ ῥέῃ. ὅταν οὕτως ἔχει, φάρμακόν οἱ δοῦναι, ὑφ' οὗ φλέγμα καὶ χολὴ κα θαιρεῖται ἄνω. ἰῶ μὲν φλέγος ἔῃ, προπυελάσας καὶ λούσας θερμῷ. ἔπειτα διαλείπων ἡμέρας ξεῖς, πὼ κεφαλῶ καθῆραι. μετὰ δὲ, κάτω φάρμακον πίσσειν. ἰῶ δὲ ἄρρεν ἔῃ, καὶ ὀρρὸν μεταπίτνω. εἰ δὲ μὴ, χάλα ὄνου. μετὰ δὲ τὰς καθάρσιος, σιτίοισιν ὡς ἐλαχίστοισι χρᾶσθαι, καὶ διαχωρητικωτάτοισι. καὶ ἀλουτεέτω. ὧδε δὲ ἡ κεφαλὴ ἕλκωται, ζύγα κατακαίων ὀυνρίῳ, σμίγμα ποιῶν σύμμιγε τῆς βαλαύστ ἐλεμμα, λεῖον τείβων. λίβρον συσμίτων ἴσον ἀποσμίξας τούτοισι, λούσθω πολλῷ θερμῷ. χριέσθω δὲ πὼ κεφαλῶ, διαφυίσας τείψας καὶ κνιδέας. καὶ σμύρναν. καὶ λιβανωτὸν. ἡ ἀργυρίτις ἄνθος. καὶ ὑεῖον ἄλειφα. ἢ διάφνινον ἔλαιον. ταῦτα μίξας χρίειν· ἢν δὲ μὴ ταῦτα

χρόνον, ἐμέτοισι χρῆσθαι τοὺς τῶ μιλώδεα. καὶ γυμναζέσθω καὶ θερμολουτεέτω. ἰῶ δ' οἱ ταῦτα ποιέοντι, ἐκ μὲν τῶ ἄλλου σώματος ἡ νοῦσος ἀβελτιλύθη. σὺν δὲ τῆ κεφαλῆ ἐπέλκεά οἱ γίνεται, καθήρασ' πὼ κεφαλῶ αὖθις, φαρμακον κάτω μεταπίσσειν· ἔπειτα ξυρήσας πὼ κεφαλῶ, κατατάμεῖν τομὰς αὐμαίας· ἢ ἐπὴν ἀπορρύῃ τὸ αἷμα, αὐκτεέλαι· ἔπειτα εἴειαι πιόέντα οἶνω ῥαίνων, ἐπιλεῖν· καὶ ἐπὴν ἀπολύσῃς, σθωδωσθίζειν καὶ μὴ βρέχειν· ἔπειτα κυπάρισσον ἐπιπάσσειν, ἐλαίῳ χαροίων· τοῖσι δὲ ἀειρίοισιν ἐπιδέσμοισι χρᾶσθαι, ἕστ' ἂν ὑγιὴς γένηται.

Ἄλλη νοῦσος.

Γίνεται ὧδε· ἐπὶ τὸν μὲν κεφαλῶ, καὶ ἐκ τῶ κυνήσῃ τὴς πτόνον ἐμέει χολώ. σὶ τοτὲ δὲ καὶ λυσουρέει καὶ παραφρονέει. ἐπεὶ δ' ἑβδομαῖος γένηται, σὶ τοτὲ ἀποθνήσκει. ἰῶ δὲ πὼ ἑβδόμῳ σῖνα ταῖος ἢ σὶ δεκαταῖος, ἰῶ μὴ οἱ ἀρχὴ κατὰ τὰς ῥίνας, ἢ κατὰ τὰ ὦτα. ἰῶ δὲ ἀρχὴ, ὑπεκφυγέει. ῥεῖ δὲ ὑπόχολον ὕδωρ. ἔπειτα τῷ χρόνῳ, πύον γίνεται ἐκαπέν. ὅταν οἷῳ οὕτως ἔχῃ, ἕως μὲν αὐτὴ σθειωδωίη ἔχει κατ' ἀρχὰς, πρὶν ἀρχῆναι ἐκ τῆς ῥινῶν καὶ τῶν ὤτων, κωφοὺς σὶ ὑσκετι θερμῷ βρέχων, ἄστυ προστιθέναι πὸς πὼ κεφαλῶ. ἰῶ δὲ μὴ τοιούτοισι χαλᾶ, τῷ ἀσκῷ χρᾶσθ' ὧδε αὐτῷ τρόπῳ, ὥπερ ὠδὶ τῆς προτέρης. πινέτω δὲ μελίκρητα ὑδαρέα. ἰῶ δ' μὴ ἀχὸ τῶ μελικρήτου, ἀχὸ τῆ κρηνιῶν ὕδωρ πινέτω. ἐρυμφανέτω δὲ ἐν χυλὸν τῆς πτισάνης, καὶ ἐπὶ πινέτω λευκὸν οἶνον ὑδαρέα. ἐπὶ ἰῶ δὲ ἀρχὴ κατὰ τὰ ὦτα, καὶ πυρετὸς αὖῃ, καὶ ἡ ὀδωδὴ, στίοισι χρᾶσθω διαχωρητικοῖσιν, αἰρεσάμενος ὀβολιαίους, προστιθεὶς ἀεί. καὶ λουέσθω θερμῷ κατὰ κεφαλῆς. καὶ τὰ ὦτα κατὰ τὰ ὦτα, καὶ πυρετὸς αὖῃ, καὶ ἡ ὀδωδὴ, στίοισι χρᾶσθω διαχωρητικοῖσιν, αἰρεσάμενος ὀβολιαίους, προστιθεὶς ἀεί. καὶ λουέσθω θερμῷ κατὰ κεφαλῆς. καὶ τὰ ὦτα κατὰ τὰ ὦτα, καὶ πυρετὸς αὖῃ, καὶ ἡ ὀδωδὴ, στίοισι χρᾶσθω διαχωρητικοῖσι, καὶ μὴ ἐμπιπλάσθω. ἐὰν δὲ γένηται εἰκοσαίος ὑποκλυσμὸς τῆς ὀδωδῆς ἐλλεβόρου μέλανος ἐν ὕδατι ἑψήσας, ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου μέγαν ἐν ἑκπώματι ἐλλεβόρου ἐν ὕδατι ἑψήσας, ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου μέγαν ἐν ἑκπώματι ἐλλεβόρου μέλανος

ουτος ὁ λιθος ὁ ἐξουθενημενος ὑφ' ὑμων τῶν οἰκοδομουντων, ὁ γενομενος εἰς κεφαλην γωνιας, καὶ οὐκ ἐστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρια· οὐδὲ γαρ ὄνομα ἕτερον ἐστιν ὑπο τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομενον ἐν ἀνθρωποις, ἐν ᾧ δει σωθηναι ἡμας. βλεποντες δὲ τὴν τοῦ Πετρου παῤῥησιαν καὶ Ἰωαννου, καταλαβομενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγραμματοι εἰσὶ καὶ ἰδιωται, ἐθαυμαζον· ἐπεγινωσκον τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησου ἦσαν. τον τε ἄνθρωπον βλεποντες τὸν τεθεραπευμενον μετ' αὐτων ἑστωτα, οὐδὲν εἶχον ἀντειπειν. κελευσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδριου ἀπελθειν, συνεβαλλοντο πρὸς ἀλλήλους, λεγοντες· τί ποιησωμεν τοῖς ἀνθρωποις τουτοις; ὅτι μεν γαρ γνωστὸν σημεῖον γεγονεν δι' αὐτων πασι τοῖς κατοικουσιν Ἰερουσαλημ φανερον, καὶ οὐ δυναμεθα ἀρνεισθαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπι πλεον διανεμηται εἰς τὸν λαον, ἀπειλησωμεθα αὐτοῖς μηκετι λαλειν ἐπι τῷ ὀνοματι τουτῳ μηδενι ἀνθρωπων. καὶ καλεσαντες αὐτοὺς παρηγγειλαν καθολου μὴ φθεγγεσθαι μηδὲ διδασκειν ἐπι τῷ ὀνοματι τοῦ Ἰησου. ὁ δὲ Πετρος καὶ Ἰωαννης ἀποκριθεντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον· εἰ δικαιον ἐστιν ἐνωπιον τοῦ θεου ὑμων ἀκουειν μαλλον ἢ τοῦ θεου, κρινατε· οὐ δυναμεθα γαρ ἡμεις ἃ εἴδαμεν καὶ ἠκουσαμεν μὴ λαλειν. οἱ δὲ προσαπειλησαμενοι ἀπελυσαν αὐτους, μηδεν εὑρισκοντες τὸ πως κολασωνται αὐτους, διὰ τὸν λαον, ὅτι παντες ἐδοξαζον τὸν θεον ἐπι τῷ γεγονοτι· ἐτων γαρ πλειονων ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γεγονει τὸ σημειον τοῦτο τῆς ἰασεως. ἀπολυθεντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδιους καὶ ἀπηγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτους οἱ ἀρχιερεις καὶ οἱ πρεσβυτεροι εἶπον. οἱ δὲ ἀκουσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεον καὶ εἶπον· δεσποτα, σὺ ὁ ποιησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γην καὶ τὴν θαλασσαν καὶ πανθ' ὅσα ἐν αὐτοῖς ἐστιν, ὁ τοῦ πατρος ἡμων διὰ πνευματος ἁγιου στοματος Δαυιδ παιδος σου εἰπων· ἱνατι ἐφρυαξαν ἔθνη καὶ λαοι ἐμελετησαν κενα; παρεστησαν οἱ βασιλεις τῆς γῆς καὶ οἱ ἀρχοντες συνηχθησαν ἐπι τὸ αὐτο κατὰ τοῦ κυριου καὶ κατὰ τοῦ χριστου αὐτου· συνηχθησαν γαρ ἐπ' ἀληθειας ἐν τῇ πολει ταυτῃ ἐπι τὸν ἅγιον παιδα σου Ἰησουν ὃν ἐχρισας, Ἡρωδης τε καὶ Ποντιος Πιλατος σὺν ἔθνεσι καὶ λαοις Ἰσραηλειταις, ποιησαι ὅσα ἡ χειρ σου καὶ ἡ βουλη σου προωρισεν γενεσθαι· καὶ νυν, κυριε, ἐπιδε ἐπι τὰς ἀπειλας αὐτων καὶ δος τοῖς δουλοις σου μετα παῤῥησιας πασης λαλειν τὸν λογον σου, ἐν τῷ τὴν χειρα σου ἐκτεινειν σε εἰς ἰασιν καὶ σημεια καὶ τερατα γινεσθαι διὰ τοῦ ὀνοματος τοῦ ἁγιου παιδος σου Ἰησου. καὶ δεηθεντων αὐτων ἐσαλευθη ὁ τοπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμενοι, καὶ ἐπλησθησαν ἅπαντες πνευματος ἁγιου καὶ ἐλαλουν τὸν λογον τοῦ θεου μετα παῤῥησιας. τοῦ δὲ πληθους τῶν πιστευσαντων ἦν καρδια καὶ ψυχη μια, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχοντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινα. καὶ δυναμει μεγαλῃ ἀπεδιδουν τὸ μαρτυριον οἱ ἀποστολοι τῆς ἀναστασεως τοῦ κυριου Ἰησου, χαρις τε μεγαλη ἦν ἐπι πασιν αὐτοις· οὐδὲ γαρ ἐνδεης τις ἦν ἐν αὐτοις· ὅσοι γαρ κτητορες χωριων ἢ οἰκιων ὑπηρχον, πωλουντες ἔφερον τὰς τιμας τῶν πιπρασκομενων καὶ ἐτιθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστολων· διεδιδετο δὲ ἑκαστῳ καθοτι ἄν τις χρειαν εἶχεν. Ἰωσης δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρναβας ὑπο τῶν ἀποστολων, ὅ ἐστι μεθερμηνευομενον υἱος παρακλησεως, Λευιτης, Κυπριος τῷ γενει, ὑπαρχοντος αὐτῷ ἀγρου, πωλησας ἤνεγκε τὸ χρημα καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστολων. Ἀνηρ δέ τις Ἀνανιας ὀνοματι σὺν Σαπφιρῃ τῇ γυναικι αὐτου ἐπωλησε κτημα, καὶ ἐνοσφισατο ἀπο τῆς τιμης ἡς καὶ συνειδυιης τῆς γυναικος, καὶ ἐνεγκας μερος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστολων ἔθηκεν. εἶπε δὲ ὁ Πετρος· Ἀνανια, διατι ἐπληρωσεν ὁ σατανας τὴν καρδιαν σου ψευσασθαι σε τὸ πνευμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφισασθαι ἀπο τῆς τιμης τοῦ χωριου; οὐχι μενον σοι ἔμενε καὶ πραθεν ἐν τῇ σῇ ἐξουσια ὑπηρχεν; τι ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδια σου τὸ πραγμα τουτο; οὐκ ἔψευσω ἀνθρωποις ἀλλα τῷ θεῷ. ἀκουων δὲ ὁ Ἀνανιας τοὺς λογους τουτους πεσων ἐξεψυξεν· καὶ ἐγενετο φοβος μεγας ἐπι πασας τὰς ἀκουσας ταῦτα. ἀνασταντες δὲ οἱ νεωτεροι συνεστειλαν αὐτον, καὶ ἐξενεγκαντες ἔθαψαν. ἐγενετο δὲ ὡς ὡρων τριων διαστημα καὶ ἡ γυνη αὐτου μη εἰδυια τὸ γεγονος εἰσηλθεν. ἀπεκριθη δὲ αὐτῇ ὁ Πετρος· εἰπε μοι, γυναι, εἰ τοσουτου τὸ χωριον ἀπεδοσθε; ἡ δε εἶπε· ναι, τοσουτου. ὁ δὲ Πετρος πρὸς αὐτην· τι ὅτι συνεφωνηθη ὑμιν πειρασαι τὸ πνευμα κυριου; ἰδου οἱ ποδες τῶν θαψαντων τὸν ἄνδρα σου ἐπι τῇ θυρᾳ, καὶ ἐξοισουσι σε. ἔπεσε δὲ παραχρημα πρὸς τοὺς πόδας αὐτου καὶ ἐξεψυξεν· εἰσελθοντες δὲ οἱ νεανισκοι εὗρον αὐτην νεκραν, καὶ ἐξενεγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτης. καὶ ἐγενετο φοβος μεγας ὅλην τὴν ἐκκλησιαν καὶ ἐπι πασας τοὺς ἀκουοντας ταῦτα. διὰ δὲ τῶν χειρων τῶν ἀποστολων ἐγινετο σημεια καὶ τερατα πολλα ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾳ Σολομωντος. τῶν δὲ λοιπων οὐδεὶς ἐτολμα κολλασθαι αὐτοις, ἀλλ' ἐμεγαλυνεν αὐτους ὁ λαος· μαλλον δὲ προσετιθεντο πιστευοντες τῷ κυριῳ πληθη ἀνδρων τε καὶ γυναικων, ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατειας ἐκφερειν τοὺς ἀσθενεις καὶ τιθεναι ἐπι κλινων καὶ κραβαττων, ἵνα ἐρχομενου Πετρου κἂν ἡ σκια ἐπισκιασῃ τινι αὐτων, καὶ ἀπαλλασσωνται ἀπο τῶν νοσων αὐτων. συνηρχετο δὲ καὶ τὸ πληθος τῶν περι τὰς πολεις Ἰερουσαλημ, φερουσαι ἀσθενεις καὶ ὀχλουμενους ὑπο πνευματων ἀκαθαρτων, οἵτινες ἐθεραπευοντο ἅπαντες. ἀναστας δὲ ὁ ἀρχιερευς καὶ παντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαιων, ἐπλησθησαν ζηλου καὶ ἐπεβαλον τὰς χειρας τοῖς ἀποστολοις καὶ ἔθεντο αὐτους ἐν τηρησει δημοσιᾳ. ἄγγελος δὲ κυριου διὰ νυκτος ἠνοιξε τὰς θυρας τῆς φυλακης, ἐξαγαγων τε αὐτους ἔφη· πορευεσθε καὶ σταθεντες λαλειτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πασας τὰς ῥημας τῆς ζωῆς ταυτης. ἀκουσαντες δὲ εἰσηλθον ἅμα τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ ἱερον καὶ ἐδιδασκον. παραγενομενος δὲ ὁ ἀρχιερευς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκαλεσαντο τὸ συνεδριον καὶ πασαν τὴν γερουσιαν τῶν υἱων Ἰσραηλ, καὶ ἀπεστειλαν εἰς τὸ δεσμωτηριον ἀχθηναι αὐτους. οἱ δὲ ὑπηρεται παραγενομενοι οὐχ εὗρον αὐτους ἐν τῇ φυλακῃ, ἀναστρεψαντες δὲ ἀπηγγειλαν λεγοντες· τὸ μεν δεσμωτηριον εὑρομεν κεκλεισμενον ἐν πασῃ ἀσφαλειᾳ καὶ τοὺς φυλακας ἑστωτας ἐπι τῶν θυρων· ἀνοιξαντες δὲ ἔσω οὐδενα εὑρομεν. ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ ἱερευς τοὺς λογους τουτους καὶ ὁ στρατηγος τοῦ ἱερου καὶ οἱ ἀρχιερεις, διηπορουν περι αὐτων τι γενοιτο τουτο. παραγενομενος δέ τις ἀπηγγειλεν αὐτοις ὅτι ἰδου οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῃ εἰσιν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστωτες καὶ διδασκοντες τὸν λαον. τοτε ἀπελθων ὁ στρατηγος σὺν τοῖς ὑπηρεταις ἤγαγεν αὐτους, οὐ μετα βιας· ἐφοβουντο γαρ τὸν λαον, ἵνα μὴ λιθασθωσιν. ἀγαγοντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδριῳ. καὶ ἐπηρωτησεν αὐτους ὁ ἀρχιερευς λεγων· οὐ παραγγελια παρηγγειλαμεν ὑμιν μη διδασκειν ἐπι τῷ ὀνοματι τουτῳ; καὶ ἰδου πεπληρωκατε τὴν Ἰερουσαλημ τῆς διδαχης ὑμων, καὶ βουλεσθε ἐπαγειν ἐφ' ἡμας τὸ αἱμα τοῦ ἀνθρωπου τουτου. ἀποκριθεντες δὲ ὁ Πετρος καὶ οἱ ἀποστολοι εἶπον· πειθαρχειν δει θεῳ μαλλον ἢ ἀνθρωποις. ὁ θεος τῶν πατερων ἡμων ἠγειρεν Ἰησουν ὃν ὑμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες ἐπι ξυλου· τουτον ὁ θεος ἀρχηγον καὶ σωτηρα ὑψωσεν τῇ δεξιᾳ αὐτου δουναι μετανοιαν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἀφεσιν ἁμαρτιων. καὶ ἡμεις ἐσμεν μαρτυρες αὐτου τῶν ῥηματων τουτων, καὶ τὸ πνευμα δε τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεος τοῖς πειθαρχουσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκουσαντες διεπριοντο καὶ ἐβουλευοντο ἀνελειν αὐτους. ἀναστας δέ τις ἐν τῷ συνεδριῳ Φαρισαιος ὀνοματι Γαμαλιηλ, νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τῷ λαῷ, ἐκελευσεν ἔξω βραχυ τοὺς ἀνθρωπους ποιησαι, εἶπε τε πρὸς αὐτους· ἄνδρες Ἰσραηλειται, προσεχετε ἑαυτοις ἐπι τοις ἀνθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν. πρὸ γαρ τουτων τῶν ἡμερων ἀνεστη Θευδας λεγων εἶναι τινα ἑαυτον, ᾧ προσεκλιθη ἀνδρων ἀριθμος ὡσει τετρακοσιων· ὃς ἀνηρεθη, καὶ παντες ὅσοι ἐπειθοντο αὐτῳ διελυθησαν καὶ ἐγενοντο εἰς οὐδεν. μετα τουτον ἀνεστη Ἰουδας ὁ Γαλιλαιος ἐν ταις ἡμεραις τῆς ἀπογραφης καὶ ἀπεστησε λαον ὀπισω αὐτου· κἀκεινος ἀπωλετο, καὶ παντες ὅσοι ἐπειθοντο αὐτῳ διεσκορπισθησαν. καὶ τα νυν λεγω ὑμιν, ἀποστητε ἀπο τῶν ἀνθρωπων τουτων καὶ ἀφετε αὐτους· ὅτι ἐαν ᾖ ἐξ ἀνθρωπων ἡ βουλη αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθησεται· εἰ δὲ ἐκ θεου ἐστιν, οὐ δυνησεσθε καταλυσαι αὐτους, μηποτε καὶ θεομαχοι εὑρεθητε. ἐπεισθησαν δὲ αὐτῳ· καὶ προσκαλεσαμενοι τοὺς ἀποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν ἐπι τῷ ὀνοματι τοῦ Ἰησου, καὶ ἀπελυσαν αὐτους. οἱ μεν οὖν ἐπορευοντο χαιροντες ἀπο προσωπου τοῦ συνεδριου, ὅτι ὑπερ τοῦ ὀνοματος αὐτου κατηξιωθησαν ἀτιμασθηναι· πασαν τε ἡμεραν οὐκ ἐπαυοντο ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἰκον διδασκοντες καὶ εὐαγγελιζομενοι τὸν χριστον Ἰησουν. Ἐν δε ταις ἡμεραις ταυταις πληθυνοντων τῶν μαθητων ἐγενετο γογγυσμος τῶν Ἑλληνιστων πρὸς τοὺς Ἑβραιους, ὅτι παρεθεωρουντο ἐν τῇ διακονιᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χηραι αὐτων. προσκαλεσαμενοι δὲ οἱ δωδεκα τὸ πληθος τῶν μαθητων εἶπον· οὐκ ἀρεστον ἐστιν ἡμας καταλειψαντας τὸν λογον τοῦ θεου διακονειν τραπεζαις. ἐπισκεψασθε δὲ, ἀδελφοι, ἄνδρας ἐξ ὑμων μαρτυρουμενους ἑπτα πληρεις πνευματος καὶ σοφιας, οὓς καταστησομεν ἐπι τῆς χρειας ταυτης· ἡμεις δὲ τῇ προσευχῃ καὶ τῇ διακονιᾳ τοῦ λογου προσκαρτερησομεν. καὶ ἤρεσεν ὁ λογος ἐνωπιον παντος τοῦ πληθους, καὶ ἐξελεξαντο Στεφανον ἄνδρα πληρη πιστεως καὶ πνευματος ἁγιου, καὶ Φιλιππον καὶ Προχορον καὶ Νικανορα καὶ Τιμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικολαον προσηλυτον Ἀντιοχεα, οὓς ἔστησαν ἐνωπιον τῶν ἀποστολων, καὶ προσευξαμενοι ἐπεθηκαν αὐτοις τὰς χειρας. καὶ ὁ λογος τοῦ θεου ηὐξανεν, καὶ ἐπληθυνεν ὁ ἀριθμος τῶν μαθητων ἐν Ἰερουσαλημ σφοδρα, πολυς τε ὄχλος τῶν ἱερεων ὑπηκουον τῇ πιστει. Στεφανος δὲ πληρης πιστεως καὶ δυναμεως ἐποιει τερατα καὶ σημεια μεγαλα ἐν τῷ λαῷ. ἀνεστησαν δέ τινες τῆς συναγωγης τῆς λεγομενης Λιβερτινων καὶ Κυρηναιων καὶ Ἀλεξανδρεων καὶ τῶν ἀπο Κιλικιας καὶ Ἀσιας συζητουντες τῷ Στεφανῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον τῇ σοφιᾳ καὶ τῷ πνευματι ᾧ ἐλαλει. τοτε ὑπεβαλον ἀνδρας λεγοντας ἀκηκοαμεν αὐτου λαλουντος ῥηματα βλασφημα εἰς Μωσην καὶ τὸν θεον. συνεκινησαν τε τὸν λαον καὶ τοὺς πρεσβυτερους καὶ τοὺς γραμματεις, καὶ ἐπελθοντες συνηρπασαν αὐτον καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνεδριον, ἐστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας· ὁ ἀνθρωπος οὗτος οὐ παυεται λαλων ῥηματα κατα τοῦ τοπου τουτου τοῦ ἁγιου καὶ τοῦ νομου· ἀκηκοαμεν γαρ αὐτου λεγοντος ὅτι Ἰησους ὁ Ναζωραιος οὗτος καταλυσει τὸν τοπον τουτον καὶ ἀλλαξει τὰ ἐθη ἃ παρεδωκεν ἡμιν Μωσης. καὶ ἀτενισαντες εἰς αὐτον παντες οἱ καθημενοι ἐν τῷ συνεδριῳ εἶδον τὸ προσωπον αὐτου ὡσει προσωπον ἀγγελου.

Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερευς· εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει; ὁ δὲ ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοι καὶ πατερες, ἀκουσατε. ὁ θεος τῆς δοξης ὤφθη τῷ πατρι ἡμων Ἀβρααμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμιᾳ πριν ἢ κατοικησαι αὐτον ἐν Χαρραν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτον· ἔξελθε ἐκ τῆς γης σου καὶ ἐκ τῆς συγγενειας σου καὶ δευρο εἰς γην ἣν ἄν σοι δειξω. τοτε ἐξελθων ἐκ γης Χαλδαιων κατῴκησεν ἐν Χαρραν· κἀκειθεν μετωκισεν αὐτον εἰς τὴν γην ταυτην ἐν ᾗ ὑμεις νυν κατοικειτε, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῳ κληρονομιαν ἐν αὐτῃ οὐδε βημα ποδος, καὶ ἐπηγγειλατο δουναι αὐτην εἰς κατασχεσιν αὐτῷ καὶ τῷ σπερματι αὐτου μετ' αὐτον, οὐκ ὄντος αὐτῷ τεκνου. ἐλαλησεν δὲ οὕτως ὁ θεος ὅτι ἔσται τὸ σπερμα αὐτου πάροικον ἐν γῃ ἀλλοτρια, καὶ δουλωσουσιν αὐτο καὶ κακωσουσιν ἔτη τετρακοσια· καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἐαν δουλευσωσιν κρινω ἐγω, εἶπεν ὁ θεος, καὶ μετα ταυτα ἐξελευσονται καὶ λατρευσουσιν μοι ἐν τῷ τοπῳ τουτῳ. καὶ ἔδωκεν αὐτῳ διαθηκην περιτομης· καὶ οὕτως ἐγεννησεν τὸν Ἰσαακ καὶ περιετεμεν αὐτον τῇ ἡμερᾳ τῇ ὀγδοῃ, καὶ Ἰσαακ τὸν Ἰακωβ, καὶ Ἰακωβ τοὺς δωδεκα πατριαρχας. καὶ οἱ πατριαρχαι ζηλωσαντες τὸν Ἰωσηφ ἀπεδοντο εἰς Αἰγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεος μετ' αὐτου, καὶ ἐξειλατο αὐτον ἐκ πασων τῶν θλιψεων αὐτου, καὶ ἔδωκεν αὐτῳ χαριν καὶ σοφιαν ἐνωπιον Φαραω βασιλεως Αἰγυπτου, καὶ κατεστησεν αὐτον ἡγουμενον ἐπ' Αἰγυπτον καὶ ἐπι πασαν τὴν οἰκιαν αὐτου. ἦλθεν δὲ λιμος ἐφ' ὅλην τὴν Αἰγυπτον καὶ Χαναν καὶ θλιψις μεγαλη, καὶ οὐχ ηὑρισκον χορτασματα οἱ πατερες ἡμων. ἀκουσας δὲ Ἰακωβ ὄντα σιτα εἰς Αἰγυπτον ἐξαπεστειλεν τοὺς πατερας ἡμων πρωτον· καὶ ἐν τῷ δευτερῳ ἀνεγνωρισθη Ἰωσηφ τοις ἀδελφοις αὐτου, καὶ φανερος ἐγενετο τῷ Φαραω τὸ γενος Ἰωσηφ. ἀποστειλας δὲ Ἰωσηφ μετεκαλεσατο Ἰακωβ τὸν πατερα αὐτου καὶ πασαν τὴν συγγενειαν αὐτου ἐν ψυχαις ἑβδομηκοντα πεντε· καὶ κατεβη Ἰακωβ εἰς Αἰγυπτον, καὶ ἐτελευτησεν αὐτος καὶ οἱ πατερες ἡμων, καὶ μετετεθησαν εἰς Συχεμ καὶ ἐτεθησαν ἐν τῷ μνημειῳ ᾧ ὠνησατο Ἀβρααμ τιμης ἀργυριου παρα τῶν υἱων Ἐμμωρ τοῦ Συχεμ. καθως δὲ ἤγγιζεν ὁ χρονος τῆς ἐπαγγελιας ἧς ὡμολογησεν ὁ θεος τῷ Ἀβρααμ, ηὐξησεν ὁ λαος καὶ ἐπληθυνθη ἐν Αἰγυπτῳ, ἄχρις οὗ ἀνεστη βασιλευς ἕτερος ἐπ' Αἰγυπτον ὃς οὐκ ἤδει τὸν Ἰωσηφ. οὗτος κατασοφισαμενος τὸ γενος ἡμων ἐκακωσεν τοὺς πατερας τοῦ ποιειν τὰ βρεφη αὐτων ἔκθετα εἰς τὸ μη ζωογονεισθαι. ἐν ᾧ καιρῳ ἐγεννηθη Μωσης, καὶ ἦν ἀστειος τῷ θεῳ· ὃς ἀνετραφη μηνας τρεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρος· ἐκτεθεντος δὲ αὐτου ἀνειλατο αὐτον ἡ θυγατηρ Φαραω καὶ ἀνεθρεψατο αὐτον ἑαυτῃ εἰς υἱον. καὶ ἐπαιδευθη Μωσης πασῃ σοφιᾳ Αἰγυπτιων, ἦν δε δυνατος ἐν λογοις καὶ ἐν ἔργοις αὐτου. ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῳ τεσσαρακονταετης χρονος, ἀνεβη ἐπι τὴν καρδιαν αὐτου ἐπισκεψασθαι τοὺς ἀδελφους αὐτου τοὺς υἱους Ἰσραηλ. καὶ ἰδων τινα ἀδικουμενον ἠμυνατο καὶ ἐποιησεν ἐκδικησιν τῷ καταπονουμενῳ πατξας τὸν πληξαντα τὸν Αἰγυπτιον. ἐνομιζεν δὲ συνιεναι τοὺς ἀδελφους αὐτου ὅτι ὁ θεος διὰ χειρος αὐτου διδωσιν σωτηριαν αὐτοις· οἱ δὲ οὐ συνηκαν. τῇ τε ἐπιουσῃ ἡμερᾳ ὤφθη αὐτοις μαχομενοις καὶ συνηλλασσεν αὐτους εἰς εἰρηνην εἰπων· ἄνδρες, ἀδελφοι ἐστε ἱνατι ἀδικειτε ἀλληλους; ὁ δὲ ἀδικων τὸν πλησιον ἀπωσατο αὐτον εἰπων· τις σε κατεστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστην ἐφ' ἡμων; μη ἀνελειν σὺ με θελεις ὃν τροπον ἀνειλες χθες τὸν Αἰγυπτιον; ἔφυγεν δὲ Μωσης ἐν τῷ λογῳ τουτῳ, καὶ ἐγενετο παροικος ἐν γῃ Μαδιαμ, οὗ ἐγεννησεν υἱους δυο. καὶ πληρωθεντων ἐτων τεσσαρακοντα ὤφθη αὐτῳ ἐν τῇ ἐρημῳ τοῦ ὄρους Σινα ἀγγελος ἐν φλογι πυρος βατου. ὁ δὲ Μωσης ἰδων ἐθαυμασεν τὸ ὅραμα· προσερχομενου δὲ αὐτου κατανοησαι ἐγενετο φωνη κυριου πρὸς αὐτον· ἐγω ὁ θεος τῶν πατερων σου, ὁ θεος Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ. ἔντρομος δὲ γενομενος Μωσης οὐκ ἐτολμα κατανοησαι. εἶπεν δὲ αὐτῳ ὁ κυριος· λυσον τὸ ὑποδημα τῶν ποδων σου· ὁ γαρ τοπος ἐν ᾧ ἕστηκας γη ἁγια ἐστιν. ἰδων ἰδον τὴν κακωσιν τοῦ λαου μου τοῦ ἐν Αἰγυπτῳ καὶ τὸν στεναγμον αὐτων ἤκουσα, καὶ κατεβην ἐξελεσθαι αὐτους· καὶ νυν δευρο ἀποστειλω σε εἰς Αἰγυπτον. τοῦτον τὸν Μωσην ὃν ἠρνησαντο εἰπειν· τις σε κατεστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστην; τουτον ὁ θεος ἄρχοντα καὶ λυτρωτην ἀπεστειλεν σὺν χειρι ἀγγελου τοῦ ὀφθεντος αὐτῳ ἐν τῇ βατῳ. οὗτος ἐξηγαγεν αὐτους ποιησας τερατα καὶ σημεια ἐν γῃ Αἰγυπτῳ καὶ ἐν Ἐρυθρᾳ θαλασσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρημῳ ἔτη τεσσαρακοντα. οὗτος ἐστιν ὁ Μωσης ὁ εἰπας τοις υἱοις Ἰσραηλ· προφητην ὑμιν ἀναστησει ὁ θεος ἐκ τῶν ἀδελφων ὑμων ὡς ἐμε· αὐτου ἀκουσεσθε. οὗτος ἐστιν ὁ γενομενος ἐν τῇ ἐκκλησιᾳ ἐν τῇ ἐρημῳ μετα τοῦ ἀγγελου τοῦ λαλουντος αὐτῳ ἐν τῷ ὄρει Σινα καὶ τῶν πατερων ἡμων, ὃς ἐδεξατο λογια ζωντα δουναι ἡμιν· ᾧ οὐκ ἠθελησαν ὑπηκοοι γενεσθαι οἱ πατερες ἡμων ἀλλ' ἀπωσαντο, καὶ ἐστραφησαν ταις καρδιαις αὐτων εἰς Αἰγυπτον, εἰπαντες τῷ Ἀαρων· ποιησον ἡμιν θεους οἳ προπορευσονται ἡμων· ὁ γαρ Μωσης οὗτος ὃς ἐξηγαγεν ἡμας ἐκ γης Αἰγυπτου, οὐκ οἴδαμεν τι γεγονεν αὐτῳ. καὶ ἐμοσχοποιησαν ἐν ταις ἡμεραις ἐκειναις, καὶ ἀνηγαγον θυσιαν τῷ εἰδωλῳ καὶ εὐφραινοντο ἐν τοις ἔργοις τῶν χειρων αὐτων. ἔστρεψεν δὲ ὁ θεος καὶ παρεδωκεν αὐτους λατρευειν τῇ στρατιᾳ τοῦ οὐρανου, καθως γεγραπται ἐν βιβλῳ τῶν προφητων· μη σφαγια καὶ θυσιας προσηνεγκατε μοι ἔτη τεσσαρακοντα ἐν τῇ ἐρημῳ, οἶκε τοῦ Ἰσραηλ; καὶ συνεπηρατε τὴν σκηνην τοῦ Μολοχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεου ὑμων Ῥαιφαν, τοὺς τυπους οὓς ἐποιησατε προσκυνειν αὐτοις· καὶ μετοικιω ὑμας ἐπεκεινα Βαβυλωνος. ἡ σκηνη τοῦ μαρτυριου ἦν τοις πατρασιν ἡμων ἐν τῇ ἐρημῳ καθως διεταξατο ὁ λαλων τῷ Μωσῃ ποιησαι αὐτην κατα τὸν τυπον ὃν ἑωρακει, ἣν καὶ εἰσηγαγοντο διαδεξαμενοι οἱ πατερες ἡμων μετα Ἰησου ἐν τῇ κατασχεσει τῶν ἐθνων ὧν ἐξωσεν ὁ θεος ἀπο προσωπου τῶν πατερων ἡμων, ἕως τῶν ἡμερων Δαυιδ· ὃς εὗρεν χαριν ἐνωπιον τοῦ θεου καὶ ἠτησατο εὑρειν σκηνωμα τῷ οἴκῳ Ἰακωβ· Σολομων δὲ ᾠκοδομησεν αὐτῳ οἶκον. ἀλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιητοις κατοικει, καθως ὁ προφητης λεγει· ὁ οὐρανος μοι θρονος, ἡ δε γη ὑποπους τῶν ποδων μου· ποιον οἶκον οἰκοδομησετε μοι, λεγει κυριος, ἢ τις τοπος τῆς καταπαυσεως μου; οὐχι ἡ χειρ μου ἐποιησεν ταυτα πανθ' ὑμεις; σκληροτραχηλοι καὶ ἀπεριτμητοι καρδιαις καὶ τοις ὠσιν, ὑμεις ἀεὶ τῷ πνευματι τῷ ἁγιῳ ἀντιπιπτετε· ὡς οἱ πατερες ὑμων, καὶ ὑμεις. τινα τῶν προφητων οὐκ ἐδιωξαν οἱ πατερες ὑμων; καὶ ἀπεκτειναν τοὺς προκαταγγειλαντας περι τῆς ἐλευσεως τοῦ δικαιου, οὗ ὑμεις νυν προδοται καὶ φονεις γεγονατε· οἵτινες ἐλαβετε τὸν νομον εἰς διαταγας ἀγγελων, καὶ οὐκ ἐφυλαξατε. ἀκουοντες δὲ ταυτα διεπριοντο ταις καρδιαις αὐτων, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδοντας ἐπ' αὐτον. ὑπαρχων δὲ πληρης πνευματος ἁγιου ἀτενισας εἰς τὸν οὐρανον εἶδεν δοξαν θεου καὶ Ἰησουν ἑστωτα ἐκ δεξιων τοῦ θεου, καὶ εἶπεν· ἰδου θεωρω τοὺς οὐρανους διηνοιγμενους καὶ τὸν υἱον τοῦ ἀνθρωπου ἐκ δεξιων ἑστωτα τοῦ θεου. κραξαντες δὲ φωνῃ μεγαλῃ συνεσχον τὰ ὠτα αὐτων καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτον, καὶ ἐκβαλοντες ἔξω τῆς πολεως ἐλιθοβολουν· καὶ οἱ μαρτυρες ἀπεθεντο τὰ ἱματια αὐτων παρὰ τοὺς πόδας νεανιου καλουμενου Σαυλου. καὶ ἐλιθοβολουν τὸν Στεφανον ἐπικαλουμενον καὶ λεγοντα· κυριε Ἰησου, δεξαι τὸ πνευμα μου. θεμενος δὲ τὰ γονατα ἔκραξεν φωνῃ μεγαλῃ· κυριε, μη στησῃς αὐτοις ταυτην τὴν ἁμαρτιαν. καὶ τουτο εἰπων ἐκοιμηθη. Σαυλος δὲ ἦν συνευδοκων τῇ ἀναιρεσει αὐτου.

Ἐγενετο δὲ ἐν ἐκεινῃ τῇ ἡμερᾳ διωγμος μεγας ἐπι τὴν ἐκκλησιαν τὴν ἐν Ἰερουσαλημ· πανες δὲ διεσπαρησαν κατα τὰς χωρας τῆς Ἰουδαιας καὶ Σαμαρειας, πλην τῶν ἀποστολων. συνεκομισαν δὲ τὸν Στεφανον ἄνδρες εὐλαβεις καὶ ἐποιησαντο κοπετον μεγαν ἐπ' αὐτῳ. Σαυλος δὲ ἐλυμαινετο τὴν ἐκκλησιαν κατα τοὺς οἴκους εἰσπορευομενος καὶ συρων ἀνδρας τε καὶ γυναικας παρεδιδου εἰς φυλακην. οἱ μεν οὖν διασπαρεντες διηρχοντο εὐαγγελιζομενοι τὸν λογον. Φιλιππος δὲ κατελθων εἰς πολιν τῆς Σαμαρειας ἐκηρυσσεν αὐτοις τὸν χριστον. καὶ προσειχον οἱ ὄχλοι τοις λαλουμενοις ὑπο Φιλιππου ὁμοθυμαδον ἐν τῷ ἀκουειν αὐτους καὶ βλεπειν τὰ σημεια ἃ ἐποιει· πολλοις γαρ τῶν ἐχοντων πνευματα ἀκαθαρτα βοωντα φωνῃ μεγαλῃ ἐξηρχετο, πολλοι δὲ παραλελυμενοι καὶ χωλοι ἐθεραπευθησαν· ἐγενετο δὲ πασα χαρα ἐν τῇ πολει ἐκεινῃ. ἀνηρ δέ τις ὀνοματι Σιμων προϋπηρχεν ἐν τῇ πολει μαγευων καὶ ἐξιστανων τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρειας, λεγων εἶναι τινα ἑαυτον μεγαν· ᾧ προσειχον πανες ἀπο μικρου ἕως μεγαλου λεγοντες· οὗτος ἐστιν ἡ δυναμις τοῦ θεου ἡ καλουμενη μεγαλη. προσειχον δὲ αὐτῳ διὰ τὸ ἱκανῳ χρονῳ ταις μαγειαις ἐξεστακεναι αὐτους· ὅτε δὲ ἐπιστευσαν τῷ Φιλιππῳ εὐαγγελιζομενῳ περι τῆς βασιλειας τοῦ

ἐς ὕδωρ γλιαρὸν, ἐπιρυμφανέτω καὶ πινέτω ψυχρὸν, ὅπως ἡ σίαλον δυνατώτερον ἀποχρέμπτηται. ὅταν δὲ ὑγροισθῇ ἐς τὰ σήθεα, οἱ πλείονες ἐκφύουσιν. ὠφελέει δὲ τῆς φαρύγγος καὶ θερμασία, καὶ τῇ οἰσήματα ξηραφῇ ἐς ἣν πολὺμονα ἡ νοῦσος, πυρὸς δὲ ὕδως ἐπανέλαβε καὶ ὀδυνᾷ τὸ πολυρρεῦ, καὶ ὡς ἐπὶ τοπολὺ ἀπέθανε, ἐπὶ αὐτοῦτο γένηται. ὠφελέει δὲ καὶ φύγη ἡμέρας πέντε, ἐμπυος γένηται, ὠφελέει μὴ μὲν βηξὶ ἐπιλάβη αὐτίκα. ὠφελέει δὲ καὶ λάβῃ καὶ χρεμψάμενος καὶ ἀποκαθαρθείς, ὑγιὴς γίνεται. τοῦτον ἐς τ' αὖ ἡ ὀδυνὴ ἡ πολυρρεῦ ἔχῃ, χλιαίνειν ἡ πολυρρεῦ, καὶ προσφέρειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ μονίῃ. ὠφελέει δὲ ὑποφύγη τὰς πέντε ἡμέρας, καὶ ἡ πυρετὸς αὖθι, ἡ ὑγιὴς ἔχῃ, τὰς μὲν πρώτας ἡμέρας, ἐὺμφήμασι διαχρῆσθαι. ἐπὴν δὲ τῆσι σιτίων αἴρηται, ὡς λιπαρότατα καὶ ἁλικώτατα ἐσθίειν. ὠφελέει δὲ τοι βηξὶ μὴ ἔῃ, ἀλλὰ γνώσκειν ἔμπυον γινόμενον, λεπτὴν ξυντα ἐπὴν μέλλει κοθύλλειν, σικέροσι ἐσθιέτω ὠμὰ ὡς πλεῖστα. καὶ ἐπιπινέτω οἶνον οἰνώδεα ἀκρητότερον. καὶ ὠφελέει μὲν ὥστως οἰήσηται ἡ πύον. ὠφελέει δὲ μὴ, τῇ ὑστεραίῃ λούσας θερμῷ ξυμάσσειν. καὶ ὠφελεῖ, ἴσασθαι ὡς πῦρ ἔμπυον. Ἑπτὰ ἡμερῶν. Φλεγμαίνει τοῦπισθεν τῆς γλώσσης· ἢ ἡ κλείθρων ἡ κάτω τῷ βρόγχῳ. καὶ οὐ δύναται καταπίνειν ἡ σίαλον, οὐδὲ ἄλλο οὐδέν. ὠφελέει δὲ ἀναγκαῖον ὀξὺ τὴν ἑνῶν, οἰδέει. ὅταν οὕτως ἔχῃ τέτταρα μὲν ἡμέρας χλωρῷ. καὶ σέλινον. καὶ ὀρίγανον. καὶ λίβανον. καὶ τῆς ῥόου τῆς ἁρμυθρῆς, μέλιτι δεῖς, παχὺ ποιέων ἐγχρίειν πὶ γλάσσαν ἔσωθεν οὐ αὐτὸν. ἐπειτα αὐχμέσας σύηκα καὶ ἀποζέσας ἐς ὕδωρ, τέτταρα τῆς ῥόου ὀλίγην, ὀνίσαι τῷ συκίῳ τούτῳ καὶ αὐχμορραγίζειν ἐὰν δύνηται. ὠφελέει μὴ, διακλύζεσθαι. πίνειν δὲ διδόναι, ἀπὸ ἀπὸ τῶν κεράμων ὕδωρ. ἔξωθεν δὲ ἀν αὐχένα καὶ τὰ σιαγόνια καταπλάσσειν ἀλήτῳ, ἐνοίνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐλαίνῳ ξυντα χλιαρῷ. μὴ ἄρτους προστιθέναι θερμούς. ἀποπιέσαντα χορτῷ τὰ πολλὰ ἐν τῷ κλείθρῳ. καὶ ὠφελέει μὲν ἀὐτόματον, ὑγιὴς γίνεται. ὠφελέει δὲ μὴ ἐρύγνυται, φιλοφήσας τῷ δεκτύλῳ ὠφελεῖν μαλθακὸν ἔν, σισήσειν ὀξὺ προσδησάμενος πρὸς δάκτυλον ῥᾴξει. ταῦτα ποιήσαντι, πολλοὶ ὑγιάνουσιν· ἡ δὲ νοῦσος αὕτη, ἧκιστα δὴ θανατώδης. Σταφυλή. Ἢν σταφυλὴ ἐν τῇ φάρυγγι, γένηται, ἐμπίπλαται ἄκρος ὁ χορταρεών, ὑδατος. καὶ γίνεται στρογγύλος ἡ ἄκρον καὶ διαφανής. καὶ ἐπιλαμβάνει πὶ πνοιλόν. καὶ ὠφελεῖ γιγνόμενα τὰ σιαγόνια ἔσθον καὶ ἔσθον, ἀποπίνεται. ὠφελέει δὲ αὐ ἡ ὕφ' ἑωυτῆ γένηται, τούτῳ μὴ φλεγμαίνοντων ἥστε ἀποθνήσκει. ὅταν οὕτως ἔχῃ, λαβὼν τῷ δακτύλῳ, ἐν χορταρεῶνα αὖθις ἐς πὶ ὑπόφαλον ἀποπίεσας, διατμήσειν ἄκρον. ἔπειτα διδόναι αὐχμορραγίζειν, ἡ ἀπὸ τῶν φύλλων. λείχειν δὲ, ἄλητον ψυχρόν. καὶ ὕδωρ ἐπιπινειν ὡς μὴ λοιδοθαι. Ἀντιάδες. Ἢν ἀντιάδες γένωνται. σωιοιδέειν κάτω πὶ γνάθον ἔσθον καὶ ἔνδεν. καὶ φαυόμενον, σκληρὸν ὄδυνᾷ ἔξωθεν. καὶ ὁ χορταρεὼν ὅλος φλεγμαίνει. ὅταν οὕτως ἔχῃ, καθεὶς ἡν δάκτυλον, διαβέειν τοὺς ἀντιάδας. πρὸς ὃ ἡν χορταρεῶνα, προσχρίειν ἄῤῥαστος χαλκοῦ ξηροῦ. καὶ αὐχμορραγίζειν ἡ ἀπὸ τῆν φ'λλων ἐλιβάνει. ἐξωθόντε καταπλάσσειν, ἡ αὐχπισίδη, ὠμήλυσιν. σὺν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐλαίνῳ χλιαρῷ. ἐπὴν δέ σοι δοκέωσι τὰ φύματα μαλακὰ εἶναι, ἐσω ἔνδεν ἀφαστώμενα, κάτω τύλαι μαχαιρίῳ. ἔνια δὲ μὴ αὐτόματα καθίστασθαι. Ὑποπλωσις. Ἢν ὑποπλωσις γένηται, ἡ γλῶσσα οἰδήσεται. καὶ ἡ ὑποκάτω καὶ ἡ ἐξω φαυόμενον σκληρὸν ὄδυνᾷ. καὶ ἡ σίαλον καταπίνειν οὐ δύναται. ὅταν οὕτως ἔχῃ, ὠφελεῖ μὲν ἡ ἔξω θερμὸν ἐμβάπτων, προστιθέναι. καὶ πὶ ὠμήλυσιν ἐλαΐνῳ σὺν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καταπλάσσειν ἐξωθεν αὐχμορραγίζειν δὲ τῷ σικύῳ, καὶ μὴ λούεσθαι. ἐπὴν δὲ διάπυον γένηται, τάμνειν. οἰδέστε δὲ αὐτόματον ἐκρήγνυται. καὶ καθίσταται οὐ τμηθέν. ἐπὴν δὲ ἔξω ἀποπυήσῃ, διακαῦσαι. Φλέγμα συσὰν ἐς πὶ ὑπόφαλον. Ἢν δὲ φλέγμα συσῇ ἐς πὶ ὑπόφαλον, ἀφοδεῖ καὶ ἐμπυΐσκεται. ὅταν οὕτως ἔχῃ, καίειν ἡ φύμα. ἐπὴν δὲ ὑγιὴ ἡ πύον, κλύζειν ἡ λοιπόλας. πρῶτον μὲν λίτρῳ, καὶ ὕδατι χλιαρῷ. ἔπειτα οἴνῳ. ἐπὴν δὲ ἐκλύσῃ, σαφρίσας ξίφαο λύκλῳ, ὑγιὲς λάλων ἡ γλάσσαν, σὺν τιθέναι ἐς ἡ καῦμα. ἐπὴν δὲ ἐκ ῥυῇ, οἴνῳ ἀκρήτῳ χλιαρῷ, διακλυζέτω. μὴ ἐπὴν μέλλῃ τιθέσθειν ἡ ῥυμφαίνειν, ὠφέλιον σὺν τιθέναι. τοῦτα ποιεῖν ἔστ' ἂν ὑγιὴς γένηται. Γάγγραινα. Ἢν πώλυπος γένηται σὺν τῇ ῥινὶ, ἐκ μέσου τῶν χόνδρων καὶ τὰ κρέματα, οἷσιν χορταρεών. μὴ ἐπὴν ὦσὴ πὶ πνοιλῷ, προσίερχεται ἔξω, καὶ ἔστι μαλθακόν· καὶ ἐσὼ ἀναπυΐσῃ, οἴηχεται ὀπίσω. καὶ φθείρεται σμφόν· καὶ ἐπὴν καθύσῃ ῥέγχει. ὅταν οὕτως ἔχῃ, ὠφελεῖ μὲν στρογγύλον καὶ ποιήσας οἷον σειρᾶν, καὶ πελίξας λίνῳ αἰγυπτίῳ μὴ ποιῆσαι σκληρόν· εἶναι δὲ μέγεθος, ὥστε ἐσαρτίζειν ἐς τὸν μυκτῆρα· καὶ δήσας τὸ ὠφέλιον λίνῳ τετραχῇ. μῆκος δὲ ἔστω, ὅσσον πυγονιαῖον ἔκαστον· ἔπειτα φιλήσας αὐτῶν μίαν ἀρχὴν, ῥᾴβδον λαβὼν καὶ στρογγύλην λεπτὴν, ἐκ τῆς ἑτέρης κύαρ ἔχουσαν, διείρειν ἐς ἡ σῶμα πὶ ῥᾴβδον, ὡδὶ τὸ ὀξύ· καὶ ἐπὴν λάβῃ διόρασας ὀξὺ τῆς κύαρος τὸν λίνον ἕλκειν, ἐς τ' αὖ λάβῃ πὶ ἀρχὴν· ἔπειτα χαλὼν ὑποθεὶς ὑποτορχαρεῶνα αὖ τρέφων ἕλκειν ἐς τ' αὖ ὀξυρύσης τὸν πώλυπον· ἐπὴν δὲ αὐτὸν ἐκκατάσῃς ἡ ἀωσὴν τοι τὸ αἷμα ῥέον, ἀφελθεὶς ἀφὲς πὶ μήλῳ ξηρὸν ὀβάνιον, μωτώσαι. καὶ τὸ λοιπὸν αὐχμέζειν τῷ αὐθους σὺν μέλιτι, ἡ χρίον τ' μοτὸν προστιθέναι ἐς πὶ ῥίνα. καὶ ἐπὴν ἤδη τὸ ἕλκος ἀλθαίνηται, μόλιβδον ποιησάμενος ὡς τοι ἀβίκη πρὸς τὸ ἕλκος, τῷ τὸν μέλιτι χρίων, προστιθέναι ἔστ' ἂν ὑγιὴς γένηται. Ἑπτὰς πώλυπος.

ε' μπίπλαται ἡ ῥὶς κρέασι. καὶ φαυόμενον ἡ κρέας, σκληρὸν φαίνεται. καὶ διαπνεῖν οὐ δύνατοι διὰ τῆς ῥινός. ὅταν οὕτως ἔχῃ, σὺν θέντα χρὴ σύειπα, καῦσαι σὺν ἀειπῆσιν, ἡ τερσαίνει, ἡ τύσταρσιν. ἐπὴν δὲ καύσῃς, ἐμβάλλειν τῷ ἐλλεβόρου τῷ μέλανος, τεῖλαι. καὶ ἐπὴν ἐκσαπῇ καὶ ἐκπέσῃ ἡ κρέας, μοτοὺς δὺ λιναίους χλιῶν ᾧ μέλιτι, ἐπιτίθει ξυὶ τῷ αὐθει. ἐπὴν δὲ ἀλθαίνηται, δὺ μολίβδους χλιῶν τῷ μέλιτι ἐς τίθει, ἄχρις αὖ ὑγιὴς γένηται. Ἑπτὰς πώλυπος. Ἐσωθεν ἐκ τῆ χόνδρος, προέχει κρέας στρογγύλον. φαυόμενον δὲ, μαλθακὸν ὄδυνᾷ. ὅταν οὕτως ἔχῃ χορδὴν λαβὼν νευρίνην, βρόχον αὐτῇ σμικρὸν ποιήσας, καὶ πελίξας λίνῳ λεπτῷ. ἔπειτα πὶ αὐχένα πὶ ἑτέρην διεῖναι διὰ τῆ βρόχου, μείζονα ποιήσας ἡ βρόχον. ἔπειτα πὶ αὐχένα διεῖραι διὰ τῆς ῥάβδου τῆς καπιτερίνης. ἔπειτα εἰσθεὶς ἡν βρόχον ἐς πὶ ῥίνα, τῇ μήλῃ τῇ ἐκτὸς τῆ μυὸς τείνας ἡν βρόχον, ὠφελεῖ ἡν πώλυπον, ἐπὴν ὠφελκώσῃται, διαίρειν πὶ ῥάβδον ἐς ἡ σῶμα. καὶ λαβὼν ἕλκειν ἡν αὐτὸ πόν τῆς χηλῆς ὑποδεισύσης. ἐπὴν δὲ ὀβελκύσῃς, ἰήσθαι ὡς πρὸ ἡν πρόσθεν. Ἑπτὰς πώλυπος. Ἐσωθεν παρὲξ ἡν χόνδρου, ἀπὸ τοῦ σκληροῦ φύεται. καὶ δοκέει μὲν εἶναι κρέας. ὠφελεῖ δὲ φαύσῃς αὐτὸ, ὑφεῖ οἷ) λίθος. ὅταν ὕπνος ἔχῃ, χίζωντα πὶ ῥίνα σμίλη ἐκκαθῆραι. ἔπειτα ἐπικαῦσαι. τοῦτο δὲ ποιήσας, συῤῥάψαι πάλιν πὶ ῥίνα, καὶ ἰᾶται ὁ ἕλκος τῷ χρίσματι σὺν αλείφων, ῥάκος σὺν τιθέναι. καὶ ἐπὴν ἀποσαπῇ, ἐγχρίειν ἡ αὖθος ἡ σὺν τῷ μέλιτι. ἀλθίσκειν δὲ τῷ μολίβδω. Ἄλλος. Φύεται ἐκ πολαγίδος τῆ χρόνου σὺν ἄκρου οἷ) κατρικίνια. πάντα δὲ ταῦτα, καίειν χρή. ὅταν δὲ καύσῃς, ἐπιπάσσειν τῆ ἑλλεβόρου. ἐπὴν δὲ σαπῇ, καθαίρειν τῷ αὐθει ξυὶ τῷ μέλιτι. ἀλθίσκειν δὲ, τῷ μολίβδω. Ἰκτερος. Ἡ χροιὴ μέλαινα γίνεται. καὶ ἡ πρόσωπον. μάλιστα δὲ, ταῦ σκια σμένα. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ χλωροί. καὶ ἡ γλῶσσα καὶ πόθεν. καὶ αἱ φλέβες αἱ κάτω τῆ γλώσσῃ, παχεῖαι καὶ μέλαιναι. καὶ ἀπυρος γίνεται. μὴ οὐρέει παχὺ χολώδες. ὅταν οὕτως ἔχῃ. πρῶτον μὲν τὰς φλέβας τὰς κάτω τῆ γλώσσῃ ἀποχανῖ. ἔπειτα λούσαντα πολλῷ μὴ θερμῷ, διδόναι πίνειν νήσει, τῷ ἀσφοδέλου τὰς ῥίζας. ἀποκαθαίρων ἑψῶν σὺν οἴνῳ ἴσου πέντε ῥίζας, καὶ σέλινα συμμίξας ὅσον χέρας τῶν φύλλων. ἐπιχεῖν δὲ οἴνου γλυκέος, τεῖα ἡ μικοτύλια αἰγυναία. μὴ λείπειν ἡ μικοτύλιον. τοῦτο μερὰς κὰκ τῆν αὐτῶν διδόναι πίνειν. ἐπὴν δὲ οὐρήσῃ, σιτίοισι χρῆσθαι διαχωρητικοῖσι. καὶ μεξὲ ἡ σιτίον βρέβιν θους λάβυκους φαγέτω. καὶ πινέτω οἶνον λευκὸν, θολωὶ, ὑδαρέα. μὴ σέλινα φαγέτω ὠδὲ τῷ σιτίῳ καὶ πράσῳ. ποιείτω δὲ ταῦτα, σὺν ἐπὴν ἡμέρησι. καὶ ἰᾶται μὲν σοι δοκέῃ σὺν ταῦτησιν ἡ χροιὴ κενωθαρᾷ θαι ἐπεικῶς. ὠφελεῖ δὲ μὴ, καὶ ἑτέρα σὺν ταῦτα ποιείτω. μεξὲ δὲ ἐπιχῶν μέαν ἡ δύο ἡμέρας, πρόσθες φαρμακον πρὸς τὰς ῥίνας. μεξὲ δὲ, φαρμακον πίσεν κάτω, ὑφ' οὗ χολὴν ἁθροισθαι ῥεῖται. καὶ ἰᾶται μὲν ἐσχλιώσῃ ἐν, ὄνου γάλα, ἡ ἀρρὲν μεταπίσιον. ταῦτα ποιέων, ὑγιὴς ποιεῖς. Ἑπτὰς ἴκτερος. Γυρεὸς λαμβάνει βλιχρὸς καὶ πὶ κεφαλὴν βαρος ἔχει. καὶ οἱ πυρετοὶ ἐπαύζοντο οἷσι σὺν οἷσιν. αὐτὸς δὲ γίνεται χλωρος, ὥστε ὀφθαλμοὶ μάλιστα καὶ ἀσθενέει. καὶ ἀκρησίη τῷ σώματος, καὶ οὐρέει παχὺ καὶ χλωρόν. τοῦτον θῆ μὴν λούειν, καὶ διδόναι πίνειν διουρητικά. ἐπὴν δέ σοι δοκέῃ καθαρὸν τόδος εἶναι, καὶ ἡ χροιὴ βελτίων γίνηται, πρόσθες φαρμακον πρὸς τὰς ῥίνας, καὶ μετάπισον κάτω. σιτίοισι δὲ ὡς μαλθακωτάτοισι χρῆσθαι. οἶνον δὲ πινέτω λευκὸν, γλυκὺ, ὑδαρέα. ταῦτα ποιέων, ὑγιὴς γίνεται. Γυρετοὶ ἀχολίης. Ἢν χολὴ ὁ ἄνθρωπος, πυρετὸς αὖ ἡν λαμβάνει καθημέρην, καὶ ἀῤῥίει. ἔχει δὲ μάλιστα ἡ μέσον τῆς ἡμέρης. καὶ ἡ σῶμα πικρὸν. καὶ ὅταν ἄσιτος ἡ, λυπεῖ αὐτόν. ἐπὴν δὲ φάγῃ, πέπτεται. καὶ κάτω ὀλίτων τινῶν σιτίων ἐμπέπλακται. καὶ ὀβελύπτεται. καὶ ἐμέσαι μὲν λαμβάνουσι. καὶ ἐς πὶ ὀσφὺν, βάρος ἐμπίπτει, καὶ ἐς τὰ σκέλεα. καὶ ὑπνώττει σουλά. τοῦτον ἰᾶται μὲν ἡ πῦρ ὀξὺ ἰσῶ, καὶ οἱ ψυχροὶ πουλυς ἡ, καὶ τὸ πυρετοῦ μὴ ἀπαλλάσσῃται, ἡ νοῦσος χρονίη γίνεται. ἰᾶται δὲ μὴ ἰσῶ, θάσσον κρίνεται. ὅταν οὕτως ἔχῃ ἐπὴν γένηται σὺν ἀτασίης, φαρμακον διδόναι. ἰᾶται δὲ ἡ πυρετοῦ διδοῖς, ἐπὴν καθαρθῇ ἐπανέλαβε πυρετὸς, καὶ αὖθις φαρμακον λέπτυε. ἐσὼ δὲ ἡ μὲν σῶμα μὴ πονέῃ, ἐς δὲ πὶ νεφρὸν γάσθα στρόφος ἐμπίπτει, φαρμακον πίσει κάτω. καὶ μετὰ πίσει γάλα ὄνου, ἡ ἀῤῥὲν, ἡ τῆν χυλῶν τινά. ἰᾶται δ' ἀθενὴς ἔν, ὑποκλύσαι. πρὸ δὲ τῆ φαρμάκου τῆς πόσιος ὃς αὖ πυρετιάνη, ἐσθιέν μὲν διδόναι μελέκρητον ὑδαρές. πὶ δὲ ἄλλῳ ἡμέρῃ ἐφ' ᾧ ὁ πυρετὸς ἔχει, ὑσῶρ ὁ πόσιν αὖθελη διδόναι ψυχρὸν πίνειν. ἐπὴν δὲ αὖθι ὁ πυρετὸς, ὑφαῶν διδόναι, πτισανίνης χυλὸν, ἡ κέγχρου λεπτόν. καὶ ἐπιπίνειν οἶνον λευκὸν, οἰνώδεα, ὑδαρέα. ἰᾶται δὲ ἐμπυος ἔν, καὶ μὴ αὖθι μήτε τῆς νυκτὸς μήτε τῆς ἡμέρης. φαυόμενος δὲ, ἰᾶται μὲν τὰ αἴσθησιν ἔχῃ θρόμα, ἡ κοιλίη ἡ καὶ οἱ πόδες εἰσὶ ψυχροὶ, καὶ ἡ γλῶσσα ξηχείη, τοῦτο μὴ σῶς φαρμακον, ἀλλ' ὑποκλύζειν μαλθακῶ κλύσματι, μὴ διδόναι ῥιφανέειν ἡν χυλὸν τῆς πτισάνης ψυχρὸν διὰ τῆς ἡμέρης. καὶ ἐπιπίνειν οἶνον ὑδαρέα. ἡν δὲ ἄλλον χρόνον, πίνειν ὕσωρ ὡς ψυχρότατον. οὗτος ἰᾶται μὲν ἑβδομαίος ὀβισθῶσι, ἡ τὸ πῦρ αὐτὸν μεθῇ. ἰᾶται δὲ μὴ, τεσσαρεσκαιδεκαταίος ἀποθνήσκει ὡς τὰ πολλά. Ἄλλος πυρετός. Ἐξωθεν ἀφαστόμενός ὄδυνᾷ βληχρός. ἔσωθεν δὲ καίεται. καὶ ἡ γλῶσσα αὐτὸς ξηχείη. καὶ πνεῖ ὀβελκύσῃ τὴν ῥινῶν, καὶ ὀβελκύσῃ τὸ σώματος ὀδμῶν. ὅταν δὲ ἐκπαίσις γένηται, τὰ κάτω χονδρία σκληρά.

ἐπιστάτου. καὶ ἡ ἱππική ἐστιν ἐπιστήμη τοῦ χρῆσθαι τοῖς ἵπποις ἐπιστατικῶς. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἱππαρχικὴ ἐπιστήμη τοῦ χρῆσθαι τοῖς ἵπποις ἐν πολέμῳ ἐπιστατικῶς. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἱππαρχικὴ ἐπιστήμη τοῦ χρῆσθαι τοῖς ἱππεῦσιν ἐν πολέμῳ ἐπιστατικῶς. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἱππική τέχνη ἡ τοὺς ἵππους ἐπιστατικῶς ποιοῦσα. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἱππαρχικὴ τέχνη ἡ τοὺς ἱππεῖς ἐπιστατικῶς ποιοῦσα. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἱππική ἐπιστήμη καὶ τέχνη ἡ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐπιστατικῶς ποιοῦσα. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἱππαρχικὴ ἐπιστήμη καὶ τέχνη ἡ τοὺς ἱππεῖς καὶ τοὺς ἵππους

πύον ἢ λεπτὸν καὶ ἀναθρόον, καὶ ἔνιες αἵματος ἐξέωσαν, ὡς τὰ πολλὰ ὑγιὴς γίνεται. ὧν δὲ δὴ λειποθυμίες ἀπορρυὴ τῇ πρώτῃ, ἢ τῇ ὑστεραίῃ ἀπορρυεῖ παχὺ, ὑπόχλωρον, ὄζον, ἀποθινήσκουσιν ἐπειδὰν ἐκρυῇ τὸ πύον. Ἑ τρὰξ. Ὅταν τὸ λθυμὰ, τούτου τὸ σίαλον παχὺ ὑπόχλωρον βήσεται. καὶ βρυγμὸς καὶ ὀδυὴ ἐς τὸ στέρνον καὶ ἐς τὸ μετάφρενον καὶ συρίζει ἀτῇ φάρυγγι λεπτὸν· καὶ ἡ φάρυγξ ξηρὴ γίνεται· καὶ τὰ κοῖλα δρύθρα· καὶ βχρέη ἡ φωνὴ· καὶ οἱ πόδες διδύσκονται· καὶ οἱ ὄνυχες ἑλκοῦνται· καὶ κνησταλεπτοῦνται τὰ ἄνω, καὶ μινύθει· καὶ μυασμὸς ἔσται τὸ σίαλον· ἐπὴν ἀποχρεμψάμενος ἔχῃ τὸ τῷ σώματι· καὶ βήσεται τοῦ ὄρθρους καὶ μεσονυκτίου μάλιστα· βήσεται δὲ καὶ ἐν ἄλλου χρόνου· καὶ λαμβάνει μᾶλλον γαυάδης νεωτέρῳ ἢ πρεσβυτέρῳ· τούτῳ μὲν αἱ τρίχες ἤδη ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥέουσι, καὶ μᾶλλον ἤδη ἡ κεφαλὴ ὡς ἐκ νούσου· καὶ πτύσαντι ἐπ' ἀνθρακιὰς βαρὺ ὄζον τὸ σίαλον, φαίνεται ἂν ἐν ἀποθανεῖσθαι ἐν ὀλίγου χρόνου· τὸ δὲ κτείνει, ἔσεσθαι διάῤῥοιαν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἤδη τὸ πύον τὸ τοῦ πλεῖστα σιτεῖται, τοῦτο ὄζει καὶ σὴς ἐνδὺ τοῖσιν ἀνθρακιῇ· καὶ ξυνθρομανόμενος ὁ ἐγκέφαλος, ῥεῖ ἄλμυρ, ἢ κινεῖ πλὴν κοιλίης. σημήιον δὲ τούτου, ῥέουσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς τρίχες. τοῦτον μὴ ἰᾶσθαι ὅταν οὕτως ἔχῃ. τούτῳ δὲ κατάρχεσ ἐπὶ πτύξις τῇ νόσῳ, φαίνεται δὸς πιεῖν εἰ τα διαλιπὼν μάλιστα ἡμέρῃσι, ἐλλέβορον δοῦναι κεχρημένον, ὅκως πλὴν κάτω κοιλίῃ μὴ κινήσει. καὶ ἐῶ τούτῳ ἐς τὸ σῶμα τῆς νυκτὸς αὐτῷ φοιτᾶν ἄλμη, πρὸς τὰς ἕδρας αὐτῷ προσίθει φάρμακα πυκνότερα. τούτῳ δὲ μὴ ῥέει, προσίθει μᾶλλον, ὀλίγῳ πλείονος δὲ χρόνου, καὶ τὸ μέλιτος ἀπαίρεσ προσαπίσκοντα ἐλλέβορον, ὅσον τοῖσι δακτύλοισιν δύο ἅψαι, ἐν οἴνῳ γλυκεῖ κεκερημένῳ. φάκιον δὲ αὐτῷ καὶ διδοὺς ἐπιπίνειν. φαρμακα δὲ ὡς ἐλάχιστα πινέτω. τούτῳ μὴ αὐτῷ οἱ πυρετοὶ ἐξέρχεσθαι ἐπὶ λαυβανώσι, πλὴν ῥίζαν πλὴν λευκὴν καὶ τὸ ἐλλεβόρου λείχειν· σὺν μέλιτι δὲ οὐ· οὕτω γὰρ ἥκιστα πλὴν κοιλίαν κινήσει. τούτῳ δὲ τροφὸς ἐπιτήδειοσ ἐν τῇ κάτω κοιλίῃ, πρῶτον μὲν κλύζει κένεον, ἐς ὃ ὁ κόκκος συσμίγεται. τούτῳ δὲ μὴ δὲ οὕτω παύηται, γάλακτι ὄνειον ἐφθῷ κατθηρίον. φαρμακον δὲ μὴ δίδου κάτωτειρον. τούτῳ δὲ πρὸ τὰ φάρμακον προπίνων ἐν ἐλλέβορον χρόνῳ ἐμέτῳ, αὐτῷ τῷ φαρμάκῳ ἐμέτω. σιτίοισι δὲ χρήσθω. τούτῳ μὲν οἱ πυρετοὶ ὀξέες ἔχωσι, κρέασι μηλείοισιν ἑφθοῖσι, καὶ ὄρνιθίοισι, καὶ κολοκύτῃ, καὶ τευτλοισι. ζωμὸν δὲ μὴ ῥυφέτω. μὴ δὲ βαπτέσθαι. ἀλφίτοισι δὲ χρήσθω, σκορπίοισι καὶ σελάχοισιν ἑφθοῖσι. θρῖον μὲν δὲ μηδὲν ἐσθιέτω. μὴ δὲ λουέσθω, τούτῳ ὁ πυρετὸς ἔχῃ πολύς. μὴ δὲ λαχάνοισι σρομέοισι χρήσθω, ὅτι μὴ θρύμβῃ ἢ οἰσιάνῳ. οἶνον δὲ λευκὸν πινέτω. τούτῳ δὲ ἄπυρος ἢ, θρῖμμα δὲ λαμβανώσιν ἄλλο τε καὶ ἄλλο τε, ἐσθιέτω ἰχθῦς ὡς ἀρίστους καὶ πιωτάτους. καὶ λιπαρὰ καὶ γλυκέα, καὶ ἁλμυρὰ ὡς μάλιστα. καὶ τοῦτοι πάντοισι χρήσθω, μήτε σὺ ἀνέμῳ, μήτε σὺ ἡλίῳ. καὶ ἐμέτω ἀπὸ τῆν σιτίων, ὁτάν οἱ δοκέῃ καιρὸς εἶναι. καὶ λούσθω χλιαρῷ, τούτῳ τῆς κεφαλῆς. σιτίων δὲ αὖτος ἀμείνων, ὅστις μὴ μαζοφάγοι εἰσὶ. τούτοισι δὲ ἀμφότερα συμμίσγειν.

Ἑ τρὸς νοῦσος ἢ τις καλέεται φθόη. Βνξ ἔχει καὶ ὁ πῦσμα πολλὸν καὶ ὑγρὸν. καὶ σὶ οὐτε ἐκπιδίως ἀναβήσεται. καὶ ὁ πύον οἱ χάλαζα. καὶ διατείβομενον σὺν τοῖσι δακτύλοισι, σκληρὸν καὶ ἠσκολιμον γίνεται. ἡ δὲ φωνὴ καθαρὴ καὶ ἀπόδωσις. καὶ οἱ πυρετοὶ οὐ λαμβάνουσι. θρῖμμα δὲ ἐνίοτε ἄλλως τε καὶ ἀδεὲς τὸ τοῦ χρὴ ἐλλέβορον πιπίσκειν καὶ φάκιον. καὶ βύωχέειν ὡς μάλιστα, ἀπεχόμενον τῆν ὀρομέων. καὶ κρεῶν βοείων, καὶ χοιρείων, καὶ οἰείων. καὶ γυμνάζεσθαι ὀλίγα καὶ τοῦτο πατέειν. καὶ ἀπὸ σιτίων ἐμέτοισι χρήσθαι. καὶ λαγνείης ἀπέχεσθαι. οὕτω ἡ νοῦσος γίνεται, ἐπὰ ἔτεα ἢ σὺν ἐα· οὗτος ἢν ὀξ ἀρχῆς θρεπτευθῇ, ὑγιὴς γίνεται. Ἡ ναφθίση, ἡ συρίγξ τὸ τοῦ λθυμένος, πυρετὸς ἴσχει βληχρὸς· καὶ ὀδυὴ μέσον τὸ σῆθος· καὶ τὸ σώματος κνησμὸς· καὶ ἡ φωνὴ βραγχώδης· καὶ τὸ σίαλον ὑγρὸν· καὶ λεπτὸν πτύει· σὶ οὐτε δὲ παχὺ καὶ οἷ πλεῖστον χυλὸν· καὶ σὺ τῷ σώματι ὀδμὴ οἱ ἐπίνεται βαρεῖη, οἷ ἀπὸ ἰχθύων ὠμῶν. καὶ ἄλλο τε καὶ ἄλλο τε σὺ τῷ σίαλῳ ἐμφαίνεται σκληρὸν, οἷ μύκησ ἀφέλκεος· καὶ τὰ ἄνω λεπτύνεται, μάλιστα δὲ ἅπας· καὶ οἱ κύκλοι τοῦ προσώπου ὑπερυθριῶσι· καὶ οἱ ὄνυχες τῷ χρόνῳ ἑλκοῦνται καὶ ξηροὶ καὶ χλωροὶ γίνονται· τελευτᾶ δὲ αὖτις, ὠ μὴ θρεπτευθῇ, αἷμα πτύων καὶ πύον· ἔπειτα καὶ πυρετοὶ ἰσχυροὶ ἐπιγινόμενοι εὐθὺ ἔκτειναν. ὧν δὲ θρεπτευθῇ, ἐκφυγγάνει ἐκ τούτης τῆς φθίσιος. θρεπτεύη δὲ χρὴ, φάκιον πιπίσκοντα ἐμέειν. ὧν δέ σι καιρὸς δοκέῃ εἶναι, ἐλλέβορον πίνειν. ὧν μὲν δυνατὸς ἐν ὁ ἄνθρωπος, αὐτόθι. ὧν δὲ μή, παραμύσσειν τῷ φακίῳ, ἢ μισυ πόσιος. διαλείπων δὲ πέμπτῃ ἢ σὺ ἕκτῃ πόσει. σῖτα δὲ κάτω κοιλίῃ, μὴ κινέειν φαρμάκῳ, ὧν μὲν οἱ πυρετοὶ λαμβανώσιν ἰσχυροὶ. ὧν δὲ μὴ λαμβανώσι, χάλακτι ὄνου ὑποκαθαίρειν. ὧν δὲ ἀδενώσῃ ὡς τε πίνειν, ὑποκλύζειν. ἦσαν δὲ κεφαλῇ. καὶ ὧν μὲν ὁ σίαλον ἐς τὸ σῶμα ἴῃ πολλὸν καὶ ἅλμυρὸν, πρὸς τὰς ἕδρας προσθεῖναι ὅ, τι χολῇ μὴ ἄξει. ὧν δὲ μὴ ἦ ὁ ῥόμβος ἐς τὸ σῶμα, μὴ προσθέσθαι πρὸς πλὴν κεφαλῇ. ἐπὴν δὲ ὁ σίαλον λυσῶδες ᾖ, τὰς μετὰ ξὺ τῆν φακιῶν ἐγχεῖν ἐς ὃν τὸ λθυμένα φαρμακον. μέλι δὲ διαλιπὼν ἐπ' ὧν ἔχῃς ἡμέρῃσι θυμιᾶν. σιτίοισι δὲ χρῆσθαι, κρέασι μηλείοισι καὶ ὀρνιθίοισι. καὶ ἰχθύσι σελάχεσι. καὶ σκορπίοισιν ἑφθοῖσι. ὀξὺ τετάρτης ἡμέρης, τάχιστα ἐσθιέτω ὡς ἀρίστου καὶ πιώτατον. καὶ ἁλμυρώτατον μὲν μάζαν. λεπτυνέτω δὲ, ταύτῃ συμμίσγων καὶ ἄρτον, καὶ μήτε ξυμφανέτω μηδὲν, μήτε κυκεῶνα πινέτω, ὧν ἐσθιεν

ἐσθιεν δυνατὸς ἦ. τὰ δ' ὄψα ἢ δυνεῖν, καὶ ἐσθιεν σταί μισ αὐτῇ τῷ πυρῷ. καὶ πορειανω καὶ ἀνθρωπίλῳ δὲ μηδὲν χρῆσθαι, μὴ δέ τινι ἄλλῳ λαχάνῳ σρομεΐ, ὅτι μὴ θρύμβῃ, ἢ θύμῳ, ἢ πηγάνῳ. τοῦτο πάντοισι δὲ χρήσθω καὶ πρὸ τῶ σιτίου καὶ μετὰ τὸ σιτίον, φυλασσόμενος τὸν ἄνεμον καὶ τὸν ἥλιον. θωρηξίων ἀπεχέσθω καὶ ἀφροδισίων. λουέσθω δὲ χλιαρῷ, τούτῳ τῆς κεφαλῆς. τοῦτον δὲ ὡς πλείστου χρόνου. Φθίσις νωτιάς. Ἡ νωτιὰς φθίσις ἀπὸ τοῦ μυελοῦ γίνεται. λαμβάνει δὲ μάλιστα νεηγάμους, καὶ φιλολάγνους. γίνονται δὲ ἀπειροι καὶ ἐσθιεν ἀγαθοὶ καὶ πίνοντες. καὶ τοῦτοι ὧν ὀλίγα ἀφιστᾶς αὐτὸν φήσει, οἱ ἄνωθεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τὰ πλὴ ῥάχιν, καὶ τὸ χεσθαι δοκεῖν, οἷ μύρμηκας. καὶ ἐπὶ τοῦ οὐρέει ἡ ἀποπατέη, προσοδυνᾶται οἱ θερος πουλὺς καὶ ὑγρὸς. καὶ γλυκὺ οὐκ ἐπίνετοι. καὶ ὀνειρώσσει, ἢν συγκοιμηθῇ γυναικί. ἢν μὴ· καὶ ὅταν ὁδοιπορήσῃ ἢ ὁράμη, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἔπος ἀθμὰ μὲν καὶ ἀδενείη λαμβάνει. καὶ τῆς κεφαλῆς βαρὸς. καὶ τὰ ὦτα ἠχεῖ. τοῦτον σὺ τῷ χρόνῳ ὅταν ἐπιλάβωσιν πυρετοὶ ἰσχυροὶ, ὑποωώλετο ὑπὸ πυρετοῦ. ὅταν οὕτως ἔχῃ, τοῦ ὀξ ἀρχῆς μεταχειρίσῃ πυειάσας αὐτὸν ὅλον, φαίνεται δοῦναι πίνειν ἄνω. καὶ μετὰ τὸ πλὴ κεφαλὴν καθῆραι. μετὰ δὲ, πίσσι κάτω. ἐγχειρέει δὲ βούλεσθαι μάλιστα τοῦ ἦρος καὶ μετοπόσσι ὀρέων ἢ γάλα ἔνειον. βόειον δὲ γάλα διδόναι πίειν τεσσαράκοντα ἡμέρασ. ἐπὸ τοῦτο δὲ ἕως αὖ γαλακτοποτέῃ, χόνδρον διδόναι ῥυφεῖν. σιτίων δὲ ἀπεχέσθω. ἐπὶ τοῦ δὲ παύσηται γαλακτοποτέων, σιτίοισι διακομίζειν αὐτὸν μαλθακοῖσι ὀξ ὀλίγου αὐξόμενος. καὶ παχύειν ὡς μάλιστα. καὶ οἶνον τὸ θερηξίων ἀπεχέσθω. καὶ ἀφροδισίων. καὶ τα λαπρειέων, ὅτι μὴ τοῦτοι πάντοισι, φυλασσόμενος τὸν ἥλιχα καὶ τὸν ἥλιον. λούσθω δὲ χλιαρῷ. Γλαύμονος νοῦσος. Τὸ σίαλον παχὺ καὶ λιγνυώδες βήσεται. καὶ ἡ χροιὴ μέλαινα, καὶ ὑπισθελέη. καὶ ὀδυὰι λεπταὶ ἐσὸ τὸ σῆθος καὶ ἔσω τὰς ὠμοπλάτας. καὶ διυσελκέες γίνονται. ἦσαν δ' ἐπὶ πλέον δυοῖν τὸ ἑτέρου οὗτος. καὶ ἐκφυγγάνουσι τελέσνες. τοῦτον χρὴ ἐλλέβορον πιπίσκειν, καὶ αὐτὸν σὺ τοῖσι φακιοῖσι μίσγοντα. καὶ ἐγχέειν ἐς τὸν σωλῆνα καὶ θυμιᾶν, καὶ βύωχέειν. ἀπεχόμενον κρεῶν βοείων, καὶ οἰείων, καὶ χοιρείων, καὶ λαχάνων ὀρομέων, ὅτι μὴ οἰσιάνῳ. θρύμβῃ. καὶ τοῦτοι πάντοισι χρήσθω. ὀξ ὑοῦς δὲ πρὸς ἕπος, ὁδοιπορέειν νῆσιν. ἔπειτα πίνειν τὴν φύλλων ἐπ' οἶνῳ ἐπιπασσοντα τετρημένῳ. τὸν δὲ λοιπὸν σιτίοισι χρήσθω τοῖσιν εἰρημένοισιν. Ἀ ρτηρίη φαθεῖσα. Ἡ ν φαθῇ ἡ ἀρτηρίη, βνξ ἔχει καὶ αἷμα βήσεται. καὶ λαυβάνει ἡ φάρυγξ πιμπλαμένη τοῦ αἵματος. καὶ ἐκβάλλει θρόμβους καὶ ὀδυὴ γίνεται ἐκ τοῦ σήθεος ἐς τὸ μετάφρενον ὀξείη. καὶ τὸ σίαλον χλίχρον καὶ πουλὺ. καὶ ἡ φάρυγξ ξηρὴ. καὶ πυρετὸς καὶ ῥῖγος ἐπιλαμβάνει. καὶ κόπτεται ἡ φάρυγξ, οἷ ἐσὸ λιπαροῦ. ἢν ἕσ μὲν πεντεκαίδεκα ἡμέρας, ποίσει τοιαῦτα. μετὰ δὲ, πύον πτύει. ἢν σια ἑλκεσ κρότωνες, καὶ αὖθις βνξ, καὶ ἐρράγη οὕω τὸ αἷμα. καὶ μετὰ τὸ πύον, παχύτερον πτύει. καὶ ὁ πυρετὸς ἰσχυρότερος γίνεται. καὶ τελευτᾶ ἐς τελβύμονα. καὶ καλέεται ῥηγματίης. τελβύμονος. τοῦ δὲ μετὰ τὸ πρῶτον αἷμα μὴ πτύσῃ πύον, παυσάμενον χρὴ ταλαπωρίης καὶ γυμνασίων, καὶ ἐπ' ὄχημα ἀναβαίνειν. σιτίων ἀπεχόμενον καὶ ἁλμυρῶν, καὶ λιπαρῶν, καὶ πτισάνων, καὶ λαχάνων ὀρομέων. καὶ ἐπὴν αὐτὸς ἑαυτοῦ δοκεῖν αρτα τὸ σώματος ἔχειν, καῦσαι τὸ σήθεως. τα τὸ μετάφρενον, σὺ μοίρῃ ἑκάτερον. καὶ ἐπ' ἰοῦ τὸ ἑλκεα ὑγιὴς γένηται, σίτοισι τὸν ἀπεχέσθω θωρηξίων, καὶ μὴ ὑπὸ πλαθαι. μὴ δὲ τῆσι χερσὶ ταλαπωρέειν. μὴ δὲ ἐπ' ὄχημα ἀναβαίνειν, ἀλλὰ παχύνειν αὐτὸν ὡς μάλιστα τὸ σῶμα. Ἀ ρθρα τῶ τελβύμονος ἀπαθέντα. Ἐ π' ἰοῦ ἄρθρα ἀπαθῇ τοῦ τελβύμονος τὸ πῦσμα λεπτὸν πτύει. σὶ οὐτε δὲ αἵματος δέα. ἄφορον ἐς τὸ καὶ πυρετὸς ἴσχει, καὶ ὀδυὴ τὸ σῆθος. καὶ τὸ μετάφρενον. καὶ τὸ τελβύρον. καὶ ἰοῦ ξυγραφῆ, βήσεται καὶ πλαγγύται. τοῦτον ἢ αὖ ὀδυὴ ἔχῃ, χλιάσματα προστιθέναι. καὶ διδόναι προερυμφαίνειν, κνησώδεα καὶ δακύκον. καὶ ἐλελισφάκου φύλλα τεῖβων. καὶ μέλι καὶ ὄξος ἐπιχέων. καὶ ὕδωρ διδόναι καταρυμφάνειν. καὶ πτισάνης χυλὸν προερυμφανέτω. ἢν ἐπιπίνε τω οἶνον ὑδαρέα. ἐπ' ἰοῦ δὲ τῆς ὀδυὴς παύσηται, ἐλελισφακον κόψαι καὶ σήσας. καὶ ὑπόρικον. καὶ δρύσιμον λεῖα. καὶ ἅλφι τον ἴσον ἑκάστου. ταῦτ' ἐπιβαλὼν ἰοῦ οἶνον κεκερημένον, διδόναι πίνειν νήσει. καὶ ἰοῦ μὴ νήσῃ ἢ, διδόναι δὲ ξυμφαίνειν ἔτνος ἄναλτον. ἰοῦ δὲ θάλπος ἢ, σιτίοισι διαχρῆσθαι ὡς μαλθακωτάτοισιν, ἀναλτοισι, καὶ ἀκνίσοισιν. ἐπ' ἰοῦ ἤδη ἐπιεικέως ἔχῃ τὸ σῶμα. καὶ τὸ σῆθος. καὶ ἢν νῶτον. ἰοῦ δὲ ἀμφότερα ἀπαθῶσι, βνξ ἔχει. καὶ τὸ σίαλον βλέπεται παχὺ καὶ λευκὸν. καὶ ὀδυὴ ὀξείη ἔχει ἐς τὸ σῆθος. καὶ ἐσὸ τὰς ὠμοπλάτας. καὶ τὸ τελβύρον. καὶ κωμᾶ ἔχει. καὶ καταπίπτουσι φωδῶν. καὶ ξυσμὴ ἔχη. καὶ οὐκ ἀνέχεται, οὔτε κειμένους, οὔτε καθημένους, οὔτε ἑστηκώς, ἀλλὰ διαθέει. οὗτος τετάρταιος μάλιστα ἀποθνήσκει. ἰοῦ δὲ ταύτας ὑπεκφύγῃ, ἐλπίδες μὲν οὐ πάνυ αἱ. κινδυνεύει δὲ καὶ σὺ τῆσιν ἐπὰ. ἰοῦ δὲ καὶ ταύτας διαφύγῃ, ὑγιάζεται. τοῦτον ὅταν οὕτως ἔχῃ, λούειν πολλῷ θρῖμμᾶ δὶς τῆς ἡμέρης. καὶ ὅταν ἡ ὀδυὴ ἔχῃ, χλιάσματα προστιθέναι. μὴ διδόναι πίνειν μέλι, καὶ ἔξος ξυμφαίνειν, καὶ χυλὸν πτισάνης. καὶ ἐπιπίνειν οἶνον λευκὸν οἰνώδεα. ἰοῦ δὲ πρὸς τὸ λουτρὸν καὶ

τὰ χλιάσματα τοῦ πονεῖν καὶ μὴ ἀνέχηται, προσφορέειν αὐτῷ ῥάκια ἢ μυτυρίου, καὶ βαπτῶν ἐς ὕδωρ, ὠδὶ τὰ σήθεα καὶ ἦν νῶτον ἐπιπλύνειν καὶ πίνειν διδόναι κηρίον, ὃν ὕδατι ἀποβρέχων ὡς ψυχρότατον. καὶ ἦν χυλὸν ψυχρὸν καὶ ὕδωρ ἐπιπίνειν. καὶ κεῖσθαι πρὸς τὸ ψύχος. ταῦτα ποιέειν. ἢ δὲ νοῦσος θανατώδης. Ἐρυσιπέλας ἢ τὸ θυμοῦ. Ἢν ἐρυσιπέλας ἢ τὸ θυμοῦ γένηται, βῆξ ἔχει. καὶ τὸ σιαλον ἀποπτύει πολὺ καὶ ὑγρόν, οἷ ἀπὸ βρόγχου. ἔστι δὲ οὐχ αἱματώδες. καὶ ὀδυνᾶ ἔχει τὸ μετάφρενον. καὶ τὸν κενεῶνα. καὶ τὰς λαπάρας. καὶ τὰ σπλάγχνα μύζει. καὶ ἐμέει λάπην, καὶ οἷ ὄξεος. καὶ τὸν ὀδόντας αἱμωδιᾶ. καὶ πυρέσσει καὶ ῥίγος καὶ δίψα λαμβάνει. καὶ ὅταν τι φάγῃ, ὠδὶ τοῖσι σπλάγχνοισι μύζει, καὶ ὀδύκται ὀξύ. καὶ ἡ κοιλίη ῥύζει. καὶ τὸ σῶμα ναρκῶδες. καὶ ὅταν ἐμέσῃ, δοκέει ῥᾷον εἶναι. ὅταν δὲ μὴ ἐμέσῃ ἀπουσίης τῆς ἡμέρης, τρόφος καὶ ὀδυνᾶ ἐπίνεται τὸ τῇ γαστρὶ καὶ ἀπὸ παντὸς ὑγροῦ γνώμονες, διεχώρησεν. ἢ δὲ νοῦσος μᾶλλον γίνεται ἐκ τῶν θηλείων, καὶ ἐκ τῶν κρεοφαγίων. καὶ ὑπὸ ὕδατος μετὰ βολῆς. ἴσχει δὲ καὶ ἄλλως. τὸν φαρμακῶν πιπίσκειν ἡσύχως. καὶ μετὰ πιπίσκειν γάλα ὄνου, ὡς μὴ σπλωώδης ἡ φύσει. ὡς δὲ σπλωώδης ἢ, μὴ πεθαίρειν, μήτε χυλοῖσι, μήτε γάλακτι, μήτε ὀρρῷ, ἀλλ' ὅτι ὀλίγον ἐσελθὼν, πολὺ ὑβάξει. ὑπακλύζειν δὲ τοῖς κοιλίαις. καὶ βαλανίους προσιθέναι, ὡς μὴ ἡ κοιλίη ὑποχωρέῃ, σὺν πάσῃσι τῇσι νούσοισι. καὶ ψυχρολουτέειν σὺν ταύτῃ τῇ νούσῳ καὶ γυμνάζεσθαι, ὅταν δὲ πυρετοὶ ἀνῶσι, καὶ ὀδυνέῃ ἐπιεικέως ἔχειν τὸ σώματος. καὶ τὸ ἦρος καὶ τὸ μετοπώρου ἔμετον ἐμποιέειν. σπορόσδων δὲ κεφαλὰς, καὶ σελγάνου σφαγμίδα ὁλῶν τοῖσι σκυτύλοισι τοδελαβεῖν, ἑψεῖν ἐπιχέαντα δύο κοτύλας οἴνου γλυκέος. καὶ κοτύλῳ ὄξεος ὡς ὀξυτάτου. καὶ μέλιτος ὅσσον τε ταρτὴ μέλυ. ἑψεῖν δὲ, ἕως ἂν ἡ τετάρτη μοῖρα λειφθῇ. πεπτὰ γυμνώσας ἐν ἀνθρώπου, καὶ λούσας ὕδατι χλιαρῷ, πῖσαι, θρῴμον. μὴ πιπίσκειν φάκιον, μέλι μὴ ὄξεος συμμίσγων ἐς ἂν ἐμπλησθῇ. ἔπειτα ἐμεῖτω. καὶ πλὴν ἡμέρῃσι τουτέων πιὸν ἄλφιτον καὶ ὕδωρ, ἐκείνῃσι δὲ ἐς ὕδρομον δὲ τῷ τλεν φαγέτω, καὶ μάζης μικρὸν. καὶ πινέτω οἶνον ὑδαρέα. αὐτὰ δὲ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ, ἐμεέτω τοῖσι φακήσι καὶ ἀρτοσιτίῃσι. καὶ ἰῷ ἀφίστηται ἡ ὀδυνη. ἔστω τοὺς ὠμοπλάτας, σικύῃσι προβάλλειν. καὶ τοὺς φλέβας ἀποτύπλαι τοὺς ἐν τῇσι χερσὶ σιτίοισι δὲ χρῆσθαι ἀπάλτοισι, καὶ μὴ λιπαροῖσι, μὴ δὲ πόσι. σρομιάσι δὲ καὶ ὀξέσι, ἐδιέτω, καὶ ψυχρὰ πάντα. καὶ τοδελαβεῖ πάντοισι χρέσθω. ταῦτα ποιέων ἄριστα ἂν διαπέσοι. καὶ ὀλιγοχρόνιος ἡ νοῦσος γίνοιτο. ἔστι δὲ οὐ θανατώδης, ἀλλ' ἀπογηράσοντας ἀπολείπει. εἰ δὲ βούλοιο νεώτερον ἐόντας, θᾶσσον ἀπαλλάξαι τῆς νούσου, ἀναθηρὸ αὖον, καῦσον τά τε σήθεα καὶ τὰ μετάφρενα. Νωτιάς. Ῥῖγος καὶ πυρετὸς καὶ βῆξ, καὶ διψώδεα λαμβάνει. καὶ τὸ σιαλον πτύει χλωρὸν. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὑφαιμον. καὶ πονέει μάλιστα τὸ μετάφρενον. καὶ τὸν βουβῶνα. καὶ ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ οὐρέει αἱματώδες. καὶ ἀποθνήσκει ἑβδομαῖος. ἐπὶ λῷ δὲ τοῖς τοιαυτασκαιδεκα ἐκφύγῃ, ὑγιὴς γίνεται. ἐκφυπαίνει δ' οὐ μάλα. τοὐτῳ δ' ὀδυνᾶι μελίκρητον αἴρεσθαι καὶ καινὴ κύρβι. ψύλλιον. σελίνου φλοιὸν ἀποτρίπτων ἢ μαράθου. τοὐτῳ διδόναι πίνειν, καὶ πῖσαι νης χυλὸν ὃς τῆς ἡμέρης. καὶ ἐπιπίνειν οἶνον λευκὸν ὑδαρέα. ἢ ἂν ὀδυνᾶ προσίσχηται χλιαίνειν. καὶ λούειν θρῴμῳ, λῷ μὴ ὁ πυρετὸς πολὺς ἔχῃ. ἐπὴν δὲ αἱ τοιαυτασκαιδεκα ἡμέραι παρέλθωσιν, ἀρίστιζεσθαι μὲν, ἦν κέγχρον. ἐς ἑσπέρην δὲ, κρέα σκυλακείου. ἢ ὀρνίθεια ἑφθὰ ἐδίειν. καὶ τὸ ζωμοῦ ἁρμαφαγεῖν. σιτίοισι δὲ, ὡς ἐλαχίστοισι χρῆσθαι τοὺς πρώτους ἡμέρας.

Φύμα ἐν τῷ τλεν θυμοῦ. Ἐπὶ λῷ φύμα φύῃ ἐν τῷ τλεν θυμοῦ, βῆξ ἔχει καὶ ὀρθοπνοίη. καὶ ὀδυνᾶ ἐς ὁ σῆθος ὀξέη. καὶ ἐς τὸ τλεν βυρὰ. καὶ ἐως μὲν τῆι τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρῃ πάσχει. τοῖσι γὰρ τλειοῖσι, τοσαῦτας ἡμέρας μάλιστα φλεγμαίνει ὁ πάσχων τὸ φύματος. καὶ τὸν κεφαλὴν δὲ ἀλγέει καὶ τὰ βλέφαρα, καὶ ὀρᾶν οὐ δυνάσται. καὶ ὁ σῶμα ὑποπυρέσσει γίνεται. καὶ φλεβῶν ἐμπίπλαται. τὸν λούειν πολλῷ θρῴμῳ. καὶ μελίκρητον διδόναι πίνειν ὑδαρές. καὶ τὴς πτισάνης ἦν χυλὸν ἁρμαφαγεῖν. καὶ οἶνον ὑδαρέα ἐπιπίνειν. ἢν δὲ ἡ ὀδυνη πιέζῃ, χλιαίνειν. ἐπὴν δὲ παύσηται, σιτίοισιν ὡς μαλθακωτάτοισι χρῆσθαι. λῷ δὲ ἀπαλλαγμένῳ τῆς νούσου ἁλισφύρῃ λαμβάνῃ, ἐπὴν πρὸς ὀρθὸν χωρέειν ἴῃ, ἢ ὡβύσῃ τι ἄλλως, φαρμακον διδόναι, ὑφ' οὗ ἡ κοιλίη ἡ κάτω μὴ κινέηται. καὶ ἰῷ ἅμα τῷ μέσματι πύον ἐπηται, ἰῷ μὲν ὁ πύον ἁλυκὸν, καὶ ἰνες ἐναὐτῷ ὑφαιμοι ἐῶσιν, ἐκφυπαίνει. λῷ δὲ τλεν λυκὸν, καὶ χλωρὸν, καὶ κάκοδμον, ἀποθνήσκει. καθαίρεται δὲ οὐ τασσόμενος ἡμέρῃσιν, ἀφ' ἧς ἀπῆρξε. πολλοῖσι δὲ καὶ ἐνίοισιν γίνεται ἡ νοῦσος. ποιέειν δὲ χρὴ τὸν, ἅπερ ἐν ἔμπυον. λῷ δὲ μὴ ἔρχῃ, ἐνίοισι γὰρ τῷ χρόνῳ ἀφίσταται ὡς ὁ τλεν θυρὸν καὶ ὑβιοίσκεται. τὸν χρὴ λῷ τοιοῦτο γίνηται, τάμνειν ἢ καίειν. Τλεν θυμοῦ τλεν θεὶς. Ἢν τλεν θὴ ὁ τλεν θυμοῦν, βῆξ ἔχει καὶ ὀρθοπνοίη, καὶ ἄσθμα. καὶ πὶν γλῶσσαν ἐκβάλλει. ἢ πίπτει τὸν φωνῶν. καὶ ἔμετος ἔχει. καὶ ὀδυνᾶ ὀξέη ἴσχει ἐς ὁ σῆθος καὶ κατὰ τὰς ὠμοπλάτας. καὶ οὐκ ἀνέχεται οὔτε κατήμενος, οὔτε ἀνακείμενος, οὐδὲ ἑστηκώς, ἀλλὰ διυθενεῖ. οὗτος τὸν τεταρτοῖος μάλιστα ἀποθνήσκει. λῷ δὲ τούτους ὑπόφυγη, ἐλπίδες ὡς τὰ πολλὰ. νιν δὲ πολλάκις καὶ οὐ τῆσιν ἑπτὰ. λῷ

ἑπτὰ. λῷ δὲ τούτους ὑπόφυγη, ὑγιάζεται. τὸν τὸν ὅταν οὕτως ἔχῃ, λούειν πολλῷ καὶ θρῴμῳ. ἐς τῆς ἡμέρης. καὶ ὅταν ὀδυνᾶ ἔχῃ, χλιάσματα προσιθέναι. καὶ ἐπιπίνειν διδόναι, μέλι καὶ ὄξος ἐφθὸν. καὶ ἐμφαίνειν χυλὸν πτισάνης. καὶ ἐπιπίνειν οἶνον. λῷ δὲ πρὸς ὁ λουτρὸν καὶ τὰ χλιάσματα πονέῃ καὶ μὴ ἀνέχηται, προσφορέειν αὐτῷ κλύσμα. καὶ πίνειν διδόναι κηρίον, ὃν ὕδατι ἀποβρέχων, ὡς ψυχρότατον. καὶ κεῖσθαι πρὸς ὁ ψύχος. ταῦτα ποιέειν. ἢ δὲ νοῦσος χαλεπὴ καὶ θανατώδης. Ὀ τλεν θυμῶν προσωσιῶν ἐς ὁ τλεν θυρόν. Ἢν ὁ τλεν θυμῶν πρὸς ὁ τλεν θυρὸν προωσιῶν, βῆξ ἴσχει καὶ ὀρθοπνοίη. καὶ σιαλον βιάσηται λευκὸν. καὶ ὀδυνᾶ ὁ σῆθος, καὶ ὁ μετάφρενον ἴσχει. καὶ ὠθέει προσοισείμενος. καὶ δοκέει τι ἐγκεῖσθαι βαρὺ ἐν τοῖσι σήθεσι. καὶ κοπτόυσιν ὀδύναι ὀξέαι. καὶ τείρει ὁ αἷμα οἷ μάσθλης. καὶ πῶ πνοιλω ἐπέχει. καὶ ὠδὶ μὲν ὁ πονέσν, ἀνέχεται καὶ κατακείμενος. ὠδὶ δὲ ὁ ὑγιὲς, οὐ. ἀλλὰ δοκέει τι αὐτῷ, οἷ ἐγκρέμασθαι βαρὺ ἀφ' τὸ τλεν θυροῦ. καὶ διαπτέειν δοκέει ἐς τὸ σῆθος. τὸν λούειν θρῴμῳ πολλῷ, ἐς τῆς ἡμέρης. καὶ μελίκρητον πιπίσκειν. καὶ ἐκ τὸ λουτροῦ, οἶνον λευκὸν κράανυς, καὶ μέλι ὀλίγον. καὶ δεύκυλον κηρὸν τεῖψασ'. καὶ τῆς κονταυρίνς δίεις, τούτοισι διδόναι χλιαρὸν κατὰ ρυμφαίνειν. καὶ προσιθέναι πρὸς ὁ τλεν θυρὸν ἐς ἀσθένειαν, ἢ ἐς βοείλ κύστιν ὕδωρ χλιαρὸν ἐγχέων. καὶ ταινίη συνδεῖν τὰ σήθεα. καὶ κεῖσθαι ὠδὶ ὁ ὑγιὲς. καὶ ἐν χυλὸν διδόναι τῆς πτισάνης χλιαρὸν. καὶ ἐπιπίνειν οἶνον ὑδαρέα. λῷ δὲ ἐκ χρώματος τὸ γένηται, ἢ τηνικάυτα ἐμπύων, γένηται χῆ, τοῦτο κύστιν πρὸς σύριγα προσθέντας, ἐμπιπλάναι τῆς φύσης, καὶ εἰσιέναι ἔσω, καὶ μοῦνον δρέον καθαίρειν σύριγα, καὶ ἀπωθέειν πρόσω. οὕτω διαυτῆι, τυγχάνοις ἂν μάλιστα. Τοῦ τλεν θυροῦ φύμα. Ἐπὶ λῷ τλεν θυρῷ φύμα γένηται, ἢ βῆξ ἴσχει σκληρὴ. καὶ ὀδυνη. καὶ πυρέσσει. καὶ ἔγκειται βαρὺ ὑπὸ τῷ τλεν θυρῷ. καὶ ὀδυνη ὀξείη ἐς ὁ αὐχὴ ἀεὶ χωρέων λαμβάνει. καὶ δίψα ἰσχυρὴ. καὶ ἀπεξέρυγγται ὁ πόμα, θρῴμὸν. καὶ ὠδὶ μὲν ὁ ἀλγέον, οὐκ ἀνέχεται κατακείμενος. ὠδὶ δὲ, ὁ ὑγιὲς. ἀλλ' ἐπὶ λῷ κατακλίνῃ, δοκέῃ οἱόν τὸν λίθος ἐγκρέμασθαι. καὶ ὀβοιδέειν. καὶ ὀβρύθη. καὶ οἱ πόδες οἰδέουσιν. τὸν τὸν τάμνειν ἢ καίειν. ἐπειτα ἀφιᾶται ὁ πύον, ἐς ἂν γένηται δεκατεσσεῖς. καὶ μοτὸν ὠμολίνεω. ἐπὶ λῷ δὲ γένηται δεκατεσσεῖς, ὀβιοῖς ὁ πύον πᾶν, ἐσιέναι οἶνον καὶ ἔλαιον χλιαίνοντα, ὡς μὴ ὀβαπίνης ἀποξηρανθῇ. καὶ μοτὸν ὀδοινέω. ὀβιοῖς δὲ ὁ ἐγκεχυμένον, ἐγχέειν ἕτερον. ποιέειν δὲ ταῦτα, πέντε ἡμέρας. ἐπὶ λῷ δὲ ὁ πύον λεπτὸν ἀποῤῥέῃ, οἷ πτισάνης χυλὸς. καὶ ὀλίγον σὺν τῇ χειρὶ ψαυόμενον. ἢ κατιστορίνον μοῦνον ἐντιθέναι. καὶ ἐπὶ λῷ παντάπασι ξηρανθῇ, ἀποτόμων τε τὸ μοτὸ ὀλίγον, ἀεὶ ξυμφύειν ὁ ἕλκος πρὸς ὁν μοῦνον. Ὑστερος τλεν θυμονες. Ἢν δὲ ὕστερος ὑπὸ τῷ τλεν θυμονι γένηται, πυρετὸς καὶ βῆξ ἴσχει. καὶ αὐχὴ πέλει ἀθρόον. καὶ οἱ πόδες οἰδέουσι. καὶ οἱ ὄνυχες ἕλκονται πάντες. μὴ πάσχει διότι ὁδὸν ἔμπυος κλυόμενος. βλιχρότερον δὲ καὶ πολυχρονιώτερον. καὶ λῷ ἐγχέῃς, ἢ πυελὸς, ἢ θυμιᾶς, οὐχ ὁμαρτέει πύον. τοῦτο λῷ γνοίης ὅτι, οὐ πύον ἀλλὰ ὕδωρ δῦσι. καὶ λῷ πολλὸν χρόνον προσέχων ὁ οὖς ἀκουάζῃ, πρὸς τὰ τλεν θυρὰ, ὄζει ἔσωθεν οἷ ὄξος. καὶ ἕως μὲν τινος ταῦτα πάσχει. ἔπειτα δὲ ῥήγνυται πρὸς πῶ, κοιλίλιω. καὶ αὐτόματα μὲν δοκέει ὑγιὴς εἶναι καὶ τῆς νούσου ἀπηλλάχθαι. τῷ δὲ χρόνῳ ἡ κοιλίη ἐμπίπραται. καὶ τά τε αὐτὰ κῆνα πάσχει καὶ μᾶλλον. οἵοι δὲ καὶ οἰδίσκονται πῶ χασδία. καὶ πῶ ὄχλω. καὶ ὁ προόσωπον. καὶ ἐνοι δοκέουσιν εἶναι ἀφ' τῆς κοιλίης τῆς κάτω, ὁρῶντες πῶ χασδία μεγάλλω. καὶ τοὺς πόδας οἰδέοντας. οἰδίσκεται γὰρ τοῦτα, λῷ ὑπόρβαλλης ἐν καιρὸν τῆς τομῆς. τὸν χρὴ, λῷ μὲν ἀποιδήσῃ, ἔξω τα μόνα ὀβ' τὴν τλεν θυρέων, ἰῆσθαι. λῷ δὲ μὴ ἀποιδήσῃ, λούσαντα πολλῷ θρῴμῳ καθίζειν ὡς πρὸ τοῦ ἐμπύους. καὶ ὁπῆ ἂν φοφέῃ, ταύτῃ τάμνειν. βούλεσθαι δὲ ὡς κατωτάτω, ὁπως τοι βύρσον ἔῃ. ἐπὶ λῷ δὲ τάμῃς, μοτὸν ὠμολίνεω, παχυὸ καὶ ἑπαχέον ποιήσαντα ἐν μοῦνον, καὶ ἀμῦσαι τὸ ὕδατος φειδόμενος ὡς ἐλάχιστα. καὶ λῷ μλόσοι σὺν τῷ μοτῷ πύον τοδελγένηται, πεμπαίω ἐόντι, ὡς τα πολλὰ ἐκφυπαίνει. λῷ δὲ μὴ, τοδελγένηται. ἐπὶ λῷ ὀβράσῃς ὁ ὕδωρ, ὀβ' λα ἐπιλαμβάνει καὶ βῆξ, καὶ ἀποθνήσκει. Στῆθος ἢ μετάφρενον ῥαγέν. Ἢν ὁ σῆθος ἢ ὁ μετάφρενον ῥαγῇ, ὀδυνᾶι ἴσχουσι ὁ σῆθος. καὶ ὁ μετάφρενον διαμπερὲς. καὶ θρῴμῳ ἄλλο τε καὶ ἄλλο τε ἐπιλαμβάνει. καὶ ὁ σιαλον ὑφαιμον βήσεται. ὁ δ' ὃν θεὶς διαζέχει ὀβ' τὸ σιαλού αἱματώδης. μάλιστα δὲ ταῦτα πάσχει, λῷ τῆσι χερσί τι πονήσῃ. ἢ ἐῶ ἄμαξαν ἐπιβῇ, ἢ ἐφ' ἵππον. τὸν καίειν καὶ ἐμπροσθεν καὶ ὀπιθεν μοιρίσῃ ἑκάτερον. καὶ οὕτως ὑγιὴς γίνεται. ἐπιχεῖν δὲ ἐν πόνεν σπιανῷ νῦ παχυᾶι ἐκ τῆς κακύσιος. Ὑγρὸς καυσώδης. Ὑγρὸς ἴσχει νῦ σίφλα ἰσχυρὴ. νῦ ἢ πλῶσα ῥηχίη. νῦ μέλαινα. καὶ χλωρὴ. νῦ ξηρὴ. νῦ ὑβέρυθρος ἰσχυρῶς. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ χλωροὶ. καὶ ἀποπτύει ὀδυθρον, καὶ χλωρὸν. καὶ οὐρέει τοιοῦτο καὶ πτύει πολλὸν. πολλάκις δὲ καὶ μεθίσταται ὡς τοδελ θυμονίλω, καὶ παραπέπτει. τοῦτο δὲ γνοίης ὅτι πτρὶ τοδελθυμονίῃ γίνεται. οὗτος λῷ μλὶ γένηται τοδελθυμονικὸς, καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας ὑπόρφυγη, ὑγιὴς γίνεται. λῷ δὲ γένηται σὺν ὀκτωκαίδεκα ἡμέρῃσιν, λῷ μὴ ἀκαίρτος

γελώμενος ἔμπυος γένηται, τῦτον χρὴ πίνειν ἐκ τοῦ κείμενου. καὶ μεταπίνειν ὄξος, ὡς δυνατὸν λυκνὸν. καὶ ὑμυφαίειν ἐν χυλοῦ τῆς πτισάνης, ὅτις τῆς ἡμέρης. ἰῶ δὲ ἀσθενὴς ἦ, τρὶς. καὶ ἐπιπίνειν οἶνον οἰνώδεα, λευκὸν, ὑδαρέα. καὶ λούειν ὡς ἐλάχιστα. ἰῶ δὲ ἔμπυος γένηται, διαυτᾶν ὡς ἔμπυον. Γυρὸς λυγώδης. Γυρὸς ἴσχει ὥσπερ κὸς. καὶ ῥῖγος. καὶ βὴξ. καὶ λύγξ. καὶ βήσσει ἅμα τῷ σιάλῳ θρόμβους αἵματος. καὶ ἑβδομαῖος ἀποθνήσκει. ἰῶ δὲ δέκα ἡμέρας ὑπὸρ φύγη, ῥάων γίνεται. εἰκοστῇ δὲ ἡμέρῃ ἔμπυί σκεται. καὶ βήσσει τὰς πρώτας ἡμέρας πύον ὀλίγον. ἔπειτα, ἐπισταλέον. καθαίρεται δὲ ὧν τεσσαράκοντα ἡμέρησι. τῦτον τὰς μὲν πρώτας ἡμέρας, πτίσσειν τὸ ὄξος καὶ τὸ μέλι ἑφθὸν. καὶ μεταμίσγειν ὄξος καὶ ὕδωρ ὑδαρὲς πτέων. ὑμφαίνειν μὲν χυλὸν πτισάνης μέλι ὀλίγου παρκμάσαν. μὴ οἶνον ἐπιπίνειν λυκνὸν οἰνώδεα. ἐπὶ ἰῶ δὲ δέκα ἡμέρας παρέλθωσιν, ἰῶ τὸ πῦρ παύσηται, καὶ τὸ πύαλον καθαρὸν ᾖ, πῶ πτισάνῳ ὅλῳ ὑμφανέτω, ᾗ τὸν κέγχρον. ἰῶ δὲ εἰκοστέος τὸ πύον πῦση, πινέτω, κἤφαε καὶ σησας τὸν ἐλελισφακον. καὶ πήγανον. καὶ θρύμβιν. καὶ ὀρίγανον, καὶ ὑπδρικὸν. ἴσον ἑκάστου ξυμμίσαντα, ὅσον σκαφίδι σμικρῷ, ξυμπάντων, καὶ ἀλφίτων τὸ αὖ ἴδιον οἶνῳ γλυκεῖ κεκερμένῳ, νήσει πίνειν. καὶ ὑμφανέτω ἰῶ χειμῶνος ᾖ, ᾗ μετόπωρον, ᾗ ἔαρ. ἰῶ δὲ θέρος ᾖ, μὴ. ἀλλ' ἀμυγδάλια τείβων καὶ σικύου σπέρμα πέφωμένον, καὶ σησαμον ἴσον ἑκάστου. σύμπαν δὲ ὅσον σκαφίδα, ἐπιχέων ὕδατος ὅσον κοτύλιον αἰγιναίαν, ἄλητον ἐπιπάσσων καὶ κνέον. τῦτο ὑμφανέτω μᾶλλα τὸ πόμα. στίουσι δὲ χρήσθω λιπαροῖσι καὶ ἁλμυρῖσι, καὶ θαλασσίοισι μᾶλλον, ᾗ κρέασι. λούσθω δὲ θέρμῳ πῶ κεφαλῶ ὡς ἐλάχιστα. ταῦτα ποιέων, ἀπαλλάσσεται τῆς νούσου. Νοῦσος ᾗ κωλουμένη λήθαργος.

Βὴξ ἴσχει. καὶ τὸ σιάλον πῦον πολὺ καὶ ὑγρὸν. καὶ φλυαρέει. καὶ ὅταν παύσηται φλυαρέων, βύσσει. καὶ ἀποπατέει κώκολμον. τῦτον πτίσσειν τὸ ἀπὸ τοῦ κείμενου. καὶ μεταπτίσσειν οἶνον λυκνὸν οἰνώδεα. καὶ ὑμφαίνειν ἐν χυλοῦ τῆς πτισάνης. ξυμμίσγειν δὲ, σίδης χυλὸν. καὶ ὄινον ἐπιπίνειν οἰνώδεα λυκνὸν. καὶ μὴ λούειν. οὗτος οὐ ἐπᾶε ἡμέρησι ἀποθνήσκει. ἰῶ δὲ ταύτας ὑπὸρ φύγη, ὑγιὴς γίνεται. Ἐτέρη νοῦσος ᾗ λεγομένη, Ἀναντη. Οὐκ ἀνέχεται ἄσιτος, οὐδὲ βεβρωκὼς, ἀλλ' ὅταν μὲν ἄσιτος ᾖ, τὰ σπλάγχνα μύζει, καὶ κωφοδιάσει. καὶ ἐμέει ἄλλο τι ἀλλοῖα. καὶ χολὴν. καὶ σίαλα. καὶ λάπην. καὶ ὁρίμυ. καὶ ἐπὴν ἐμέσῃ, ῥάων δοκέει εἶναι ἐπ' ὀλίγον. ἐπ' ἰῶ δὲ φάγῃ, ὀδύνηματα, καὶ φλογιᾷ. καὶ ἀποπατήσειν ἀεὶ οἴεται πυλύ. ἐπ' ἰῶ δὲ κωθίζηται, φύσα ὑποχωρέει. καὶ πῶ κεφαλῶ ὀδυνᾶται ἔχει. καὶ τὸ σῶμα πᾶν ὡς πρὸς ἑαυτὸν κοπτέειν δοκεῖ, ἄλλο τι ἄλλη. καὶ τὰ σκέλεα βαρέα καὶ ἀδενέα. καὶ μενύθει. καὶ ἀδενὴς γίνεται. τῦτον φάρμακον πτίσσειν. πρῶτον μὲν, κάπτω, ἔπειτα. δὲ, αὖω. καὶ πῶ κεφαλῶ κωθαίρειν, καὶ στίων ἀπέχεσθαι γλυκέων καὶ ἁλμυρῶν καὶ πόνων, καὶ θωρηξίαν. ἐμέειν δὲ τοῖσι χυλοῖσι, καὶ ἀπὸ στίων. καὶ πῶ ὥρῃ ὄινου γάλα ἢ ὑρρὸν πτίσσων, φάρμακον προσπίσσει. ὁ δὲ τρόπος δοκέει μᾶλλον δεῖσθαι. ψυχολουτέειν δὲ θέρος καὶ τὸ ἔαρ. τὸ φθινόπωρον δὲ καὶ τὸν χειμῶνα ἀλείμματι χρῆσθαι, καὶ τῶν παρτέειν, καὶ γυμνάζεσθαι ὀλίγα. ἰῶ δὲ ἀδενέστερος ᾖ, ὡς τὸ γυμνάζεσθαι, ὁδοιπορέειν χρῆσθαι. καὶ στίοισι ψυχροῖσι καὶ διαχωρητικοῖσι χρῆσθω. καὶ ἰῶ ᾗ γαστὴρ μὴ ὑποχωρέῃ, ὧδε κλύζειν κλυσματι μαλθακῷ. ᾗ δὲ νοῦσος χρονίη. καὶ ἀπογηράσκοντας, ἰῶ μέλλῃ ἀπολέπειν. ἰῶ δὲ μὴ, σῶα ἀποθνήσκει. Γυρὸς ὁ φονώδης λεγόμενος. Γυρὸς ἴσχει καὶ ῥῖγος. καὶ αἱ ὀφρύες ἐπικρεμᾶσθαι δοκεῦσι. καὶ πῶ κεφαλῶ ἀλγέει. καὶ ἐμέει σίαλον θρῶν. καὶ χολὴ πολλή. σὺν ὅτι καὶ πόνου ὑποχωρέει. καὶ τὸν ὀφθαλμοὺς αἱ χῶραι οὐ χωρεῦσι. καὶ ὀδυνᾶ ἐς ἣν αὐχένα, καὶ ἐς τὸν βουβῶνα σ' ἴσχει. καὶ διαδενεῖ καὶ φλυαρέει. οὗτος ἑβδομαῖος, ᾗ καὶ πρότερον ἀποθνήσκει. ἰῶ δὲ ταύτας ὑπὸρ φύγη, ταπολλὰ ὑγιαίνει. ᾗ δὲ νοῦσος θανατώδης. τοιῦτο ῥύγματα χρὴ προσίσχειν, πρὸς τὰ σπλάγχνα καὶ πρὸς πῶ κεφαλῶ. καὶ πίνειν διδόναι ἐρεύξαντος πόνους τοῖσιν ἀχύροισι τὰ φύλλα ἀποβρέχοντα. ἀπιθέοντα δὲ ὕδωρ σὺ τοῦτο μελικρητον ποιέοντα, ὑδαρὲς τῦτο διδόναι. στίον δὲ μὴ προσορᾶν, μὴ δὲ ῥύφιμα ἐπᾶε ἡμερέων ἄχρις. ἰῶ μὴ ἀσθενὴς σοι δοκέῃ εἶναι. ἰῶ δὲ ᾗ, χυλον πτισάνης ψυχρὸν, καὶ λεπτὸν ὀλίγον διδόναι δὶς τῆς ἡμέρης ἐπιπίνειν ὕδωρ. ἐπ' ἰῶ δὲ αἱ ἑπᾶε ἡμέραι παρέλθωσι καὶ ὁ πῦς μεθῇ, κέγχρον λείχειν. ἐς ἑπτὰ δὲ κολοκυντην, ᾗ τυρλα διδόναι ὀλίγα. καὶ οἶνον λυκνὸν ὑδαρέα ἐπιπίνειν, ἐς ἀὖ γένηται ἐναταῖος. ἔπειτα στίῳ ὡς ἐλαχίστῳ χρῆσθαι, αἱρεόμενος κέγχρον. λουσθω δὲ ἐς ἀὖ ᾗ ὀδυνὴ ἔχει, καὶ ὁ πυρετὸς, μὴ χρῆσθω. ἐπ' ἰῶ δὲ παύσηται, λούσθω πολλῶ. ἰῶ δὲ ᾗ γαστὴρ μὴ ὑποχωρέῃ, ὑποκλύζειν κλύσματι μαλθακῷ ᾗ βαλανους προστιθέναι. ἐπ' ἰῶ δὲ ἰσχύσῃ, προσθεὶς πρὸς τοὺς ῥῖνας φάρμακον μαλθακὸν, πῶ κοιλίῃ κωθαίρειν. ἔπειτα γάλα ὄινου μεταπίσσειν. Γελίη νοῦσος. Γυρὸς ἴσχει ξηρὸς. ᾗ φεξῆς ἄλλοτε ᾗ ἄλλοτε ᾗ πῶ κεφαλῆ ἀλγέει. ᾗ τὰ σπλάγχνα ὀδυνᾶ ἔχει. ᾗ ἐμέει χολὴν. ᾗ ὅταν ᾗ ὀδύνη ἔχῃ, οὐ δύναται σιωπᾶν, ἀλλὰ βαρυώδεται. καὶ ᾗ γαστὴρ σκληρὴ γίνεται. καὶ ᾗ χροιὴ τελιδνὴ καὶ τὰ

καὶ τὰ χείλεα, καὶ τῦ ὀφθαλμοῦ τὰ λευκὰ, πελιδνὰ. καὶ ὄψορᾶς ὡς ἀγχόμενος. σὺν ὅτε καὶ πῶ χρωτὶ μεταβάλλει. καὶ ἐκ πελιδνοῦ, ὑπόχλωρος γίνεται. τῦτον φάρμακον πτίσσειν καὶ ὧδε. καὶ αὖω. καὶ ὑποκλύζειν. καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀποκαθαίρειν. καὶ θρῖμμῶ ὡς ἥκιστα λούειν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἰῶ λούσθαι, εἰλημθρεῖν. καὶ ὀρρὸν πῶ ὥραν καὶ γάλα ὄινου πτίσσειν. καὶ στίοισιν ὡς μαλθακωτάτοισι χρῆσθαι, καὶ ψυχροῖσιν, ἀποχόμενον τῆς ἁλμυρῶν. λιπαρωτέροισι δὲ καὶ γλυκυτέροισι καὶ πιωτέροισι χρῆσθω. ᾗ δὲ νοῦσος ὡς ταπολλὰ σωκαποθνήσκει τῷ ἡμένοντι. Νοῦσος ὀδυνηματώδης. Ὀδυνᾶ λάζεται ὀξέη. καὶ πονέει ἰσχυρῶς. καὶ ἐκπάγλεως ἐωυτὸν ἐωυτῷ. καὶ βοᾶ. καὶ δυσφορέεται θαμινὰ. καὶ ἰῶ ἀποῤῥυγῇ, δοκέει ῥάων εἶναι. πολλάκις δὲ καὶ χαλεπῶς

ἀπαλλάσσεται τῆς νούσου, χρόνῳ. ὧν δὲ μὴ ἐπιμελήσῃ, ξυναποθνήσκει. Μέλαινα νοῦσος. Μέλαιναν ἐμέει οἷ φύγα, ὁτὲ μὲν, αἱματώδες. ὁτὲ δὲ, οἷ οἶνον ἦν διὰ τέρεν. ὁτὲ δὲ οἷ πολύπου θολόν. ὁτὲ δὲ, σφόμυ οἷ ὄξος. ὁτὲ δὲ, σίαλον καὶ λάπην. ὁτὲ δὲ, χολὴν χλωρὴν. καὶ ὅταν μὲν ἡ μέλαν ἡ αἱματώδες ἐμέῃ, δοκέει οἷ φόνου ὄζειν. καὶ ἡ φαρὶγξ καὶ ἡ στόμα κάεται ἔνδοθεν τῶ ἐμέσματος. καὶ τὼ ὀδόντας αἱμωδιᾷ. καὶ ἡ ἔμεσμα πὼ γλῶ αἴρει. καὶ ἐπ' ὧν ἀτεμέσῃ, δοκέει ἑᾶν εἶναι ἐπ' ὀλίγον. καὶ οὐκ ἀχθέται οὔτ' ἄσιτος ὤν, οὔτε πολέον βεβρωκώς. ἀλλ' ὁπόταν μὲν ἄσιτος ἦ, τὰ παλάγχνα μύζει. καὶ τὰ σίαλα ὀξέα. ὁταν δέ τι φάγῃ, βαρὺς ὠδὶ τοῖσι παλάγχνοισι. καὶ ἡ σῆθος καὶ ἡ μετάφρενον, δοκέει οἷ γραφείοισι κοντῆσθαι. καὶ τὰ πλευρὰ ἔχει ὀδυνώδη, καὶ πυρετὸς βληχρὸς. καὶ πὼ κεφαλὼ ἀλγέει. καὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν οὐκ ὁρᾷ. καὶ τὰ σκέλεα βαρέα. καὶ ἡ χροιὴ μέλαινα. καὶ μανύθει. τὸν φαρμακὸν πιπίσκειν θερμὰ, καὶ ὀρῤῥὸν καὶ γάλα πὼ ὡρῶν. καὶ σιτίων ἀπέχειν γλυκέων, καὶ ἐλαιηρῶν, καὶ πόνων. καὶ χρῆσθαι ὡς ψυχροτάτοισι καὶ λεπτοτάτοισι. καὶ πὼ κεφαλὼ κηθαίρειν. καὶ μιῇ τὰς φαρμακοποσίας τὰς ἀνω, ἀπὸ τῆ χειρῶν τὸ αἵματος ἀφιέναι, ὧν μὴ ἀσθενὴς ἦ. ὧν δὲ ἡ κοιλίη μὴ ὑποχωρέῃ, ὑποκλύζειν μαλθακὼ κλύσματι. καὶ θωρηξίων ἀπέχεσθαι, καὶ λαγνείης. ὧν δὲ λαγνεύῃ νῆσις, πυκνᾶσθαι. καὶ τὸ ἡλίου ἀπέχεσθαι. μὴ δὲ γυμνάζεσθαι πουλλὰ. μὴ δὲ τὸ βαδιστικεῖν. μὴ δὲ θῤῥομολουτέειν. μὴ δὲ ὀρμιὰ ἐσθέειν, μὴ δὲ ἄλυκα. ταῦτα ποιέειν, καὶ ἅμα τῇ ἡλικίῃ, ἀποφθύγει καὶ ἡ νοῦσος, καὶ καταγηράσκει ζὼν τῷ σώματι. ὧν δὲ μελαωθῇ, συναποθνήσκει. Ἄλλη μέλαινα νοῦσος. Ὑπόπυρος καὶ ἰχνος, καὶ τὸ ὀφθαλμοὺς ὑπόχλωρος γίνεται. καὶ λεπτόδερμος καὶ ἀδενὴς τελέθει. ὅσω δ' ἂν χρόνος τελείων ἦ, ἡ νοῦσος μᾶλλον πονέει. καὶ ἐμέει πᾶσαν ὠρὴν, οἷ σαλαγμὸν ὀλίγον, καὶ διὰ δύο βρόχθους. καὶ ἡ στίον θαμνὰ. καὶ ζὼν τῷ στίω, χολὼ καὶ φλέγμα. καὶ μιῇ πὼ ἔμεσιν ἀλγέει ἡ σῶμα πᾶν. ἔστι δ' ὅτε καὶ πρὶν ἐμέσαι. καὶ φρῖκαι λεπταὶ, καὶ πυρετὸς ἴσχει. καὶ πρὸς τὰ γλυκέα καὶ ἐλαιώδη μάλιστα ἐμέει. τὸν φαρμακὸν χρὴ φαρμάκοισι, καὶ καθαίρειν καὶ οὕτω καὶ ἄνω. καὶ μεταπίσσειν χάλα ὄνου. καὶ στίοισι χρῆσθαι, ὡς μαλθακωτάτοισι καὶ ψυχροῖσι. ἰχθύσιν ἀκταίοισι, καὶ σελάχεσι. καὶ τεύτλοισι καὶ κολοκυνθίδι. καὶ κρέασι τετραμμένοισιν. οἴνου δὲ πίνειν, λευκὸν οἰνώδεα, ὑδαρέστερον. ταλαιπωρείη δὲ οὐ πολυπαθέσι χρῆσθαι. καὶ μὴ θῤῥομολουτέειν. καὶ τὸ ἡλίου ἀπέχεσθαι. ταῦτα ποιέειν. ἡ δὲ νοῦσος, θανατώδης μὲν, οὐ ξυγκαταγηράσκει δέ. Σφακελώδης. Τὰ ἄλλα μὲν τὰ αὐτὰ πάσχει. ἐμέει δὲ, βρόμβους πεπηγότας χολῆς. καὶ κάτω ὁμοίως, ἐπὶ πλὼ τὰ σιτία ἀποπαπτήσῃ. ὁρᾶν δὲ χρὴ τὸ αὐτὸ ἄπερ ἐπὶ τῆς προτέρης ἐλέχθη, καὶ ζὼν κλύζειν.

Ἱπποκράτους περὶ νούσων τὸ τρίτον.

Περὶ μὲν οὖν πυρετῶν ἁπάντων, εἴρηται μοι. ἀμφὶ δὲ τῶν λοιπῶν, δρέω ἤδη.

Οἴδημα ἐγκεφάλου. Ὁκόταν ὁ ἐγκέφαλος οἰδήσῃ ζὼν φλεγμασίης, ὀδύνη ἴσχει ἅπασαν πὼ κεφαλὼ. μάλιστα δὲ, ὁπῃ σταθμὴ ἡ φλεγμασίη. ἴσασι δὲ οἱ τῷ κροτάφω. καὶ τάτε οὖτα ἰχῶς πολήρεα γίνεται. καὶ ἀμβλύει ἡ ἀκοὴ. καὶ φλέβες τέταται, καὶ σφύζουσι. πυρετὸς τε καὶ ῥῖγος οἷ ὁτὲ ἐπιλαμβάνει. ἦτε ὀδυνὴ ἐκλείπει οὐδέποτε. ἀλλὰ ποτὲ μὲν, ἀνίησι. ποτὲ δὲ, μᾶλλον πιέζει. βοᾶτε καὶ ἀπαύστως ζὼν τῆς ὀδυνῆς. καὶ ὁκόταν ἀνάσχῃ, αὖθις πολύσει ὠδὶ πὼ κλίνω καταπεσεῖν. καὶ ῥῖπτάζει ἐσυνὸν. οὗτος ἐστὶ μὲν θανατώδης. ὁκόσων δὲ ἡμερέων ἀποθανέεται, οὐκ ἔχει κείσιν. ἄλλοι γὰρ ἄλλως ἀπόλλυσι τοὺς μέν τοι ἐπὶ πολὺ, ἐν τῇσιν ἑπτὰ ἡμέρῃσι τελευτῶσιν. εἴκοσι δὲ καὶ μέαν διαφυγόντες, ὑγιέες γίνεται. χρὴ δὲ ὁκόταν πολήρεα γένηται, φύχειν πὼ κεφαλὼ. μάλιστα μὲν ξύραντα, ἢ ἐς κύσιν, ἢ ἐς ἕτερα ἐκχέαντα τῆς φυκτικῶν τι. οἷ χυλὸν σχοίνου, καὶ γλῶ κδαμίτιδα. ἢ μὲν, προστιθέναι. ἢ δὲ, ἀφαιρέειν, πρὶν ἢ χλιαρὸν γένηται. καὶ τὸ αἵματος ἀφαιρέειν. καὶ πὼ κεφαλὼ καθαίρειν σελίνου χυλοῖσι μιγνύοντα ὑδρηλέα. ἀοινέειν δὲ ἢ πάμπαν. ῥομφείῃ δὲ πίσσινος χυλὸν, καὶ πὼ κάτω κοιλίλω λύειν. Πλήρωμα ὀδὼν ὧδες ἐγκέφαλου. Ὁκόταν δὲ πδριωδυσέῃ ἡ κεφαλὴ ζὼν πληρώσιος τῶ ἐγκεφάλου, ἀκαθαρσίλω σημαίνει. καὶ πὼ κεφαλὼ ὅλλω πδριωδυσίαι ἴσχουσι. καὶ παραφρονέει. καὶ ἀποθνήσκει ἑβδομαίος. καὶ οὐκ ἂν ἐκφύγῃ, λὼ μὴ ῥαγείῃ ἢ ὕδρον ἑβδομαίω κατὰ τα οὖτα. οὗτο τὰ ἡ ὀδυὴ παύεται καὶ ἔμφρων γίνεται. ῥεῖ δὲ πολλὸν καὶ αἴσιμον. τούτου μᾶλλον μὲν μὴ θῤῥαπεύειν τὰ οὖτα, πρὶν ἂν ἔῤῥωγὸς ἴδῃς ἢ πῦον. λὼ δὲ βούλῃ καθῆραι πὼ ἄνω ἢ πὼ κάτω κοιλίην, λύσον χωρὶς ἑκατέρην. ἔπειτα πυελᾶ μὲν πὼ κεφαλὼ ὡς μάλιστα, ὅλλω

λιστα, ὅλλω τὸ καὶ ὀλὼ τῆ οὐάτων, καὶ ὀλὼ τῆ ῥινῶν. ῥομφεῖν δὲ πίσσινος χυλὸν. καὶ ἀοινέειν τὸ πάμπαν. ἐπὶ δὲ ῥαγῇ ἢ πῦον, ἐπέχειν, ἐς ὃ ἡ πολλὴ τῆς ὑγρὸς πούσῃ ται. ἔπειτα κλύζειν τὰ οὖτα, οἴνῳ γλυκεῖ, ἢ γάλακτι γυναικείῳ, ἢ ἐλαίῳ παλαιῷ. χλιαρὸν δὲ κλύζειν. καὶ πυελᾶ πὼ κεφαλὼ θαμνὰ μαλθακῶσι πυρίσκοι καὶ δύο ἅμοισιν, ὡς θᾶσσον καθαρεῖται ὁ ἐγκέφαλος. οὗτος μὲν τάχ' πρῶτα οὐκ ἀίει. προϊόντος δὲ τῶ χρόνου, ἢν τε ῥῦσις ἦσσον δοᾖ. καὶ ἡ ἀκοὴ ἅμα τῇ ῥύσει πολὺ τελῶς παυομένη, παραγίνεται. καὶ ὁμοιοῦται μάλιστα ἑωυτῷ. φυλάσσεσθαι δὲ χρὴ, ἡλίους αὐέμους. πῦρ. καπνὸν. ὀρμιέων ὀδμὰς, καὶ αὐτὸ. καὶ ἡσυχάζειν, διαὶτῃ μαλθακῇ χρώμενος. μὴ ζὼν κοιλιεπλέων δύλυτος ἔστω ἡ κοιλίη ἢ κάτω. Βλητοί. Οἱ δὲ βλητοὶ λεγόμενοί εἶναι, ἐνὼταν ὁ ἐγκέφαλος σφαλῇ πολλῆς ἀκαθαρσίης, ὀδυώδεα παρέχει ἡ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς πρῶτον. καὶ αὖχμὸν πέπονθε οὐ δυώμενον. οἱ μὲν, ἀμφὶ τοῖν ὀφθαλμοῖν. οἱ δὲ, βαθέω. καὶ κῶμα μενέχει. καὶ ἐκφρονέες εἰσὶ. καὶ οἱ κρόταφοι πυρώδεα. καὶ πυρετὸς λεπτὸς ἔχει, καὶ τὸ σώματος ἀκρασίη. οὗτος ἀποθνήσκει φρίτεος ἢ πεμπταίος. ἐς δὲ τὰ ἑπτὰ, οὐκ ἀφικνέεται. εἰ δ' ἀρχὰς ἀφίκηται, ὀξυθανὴς γίνεται. τὸν μὲν βουλῇ θῤῥαπεύειν, πυελᾶν πὼ κεφαλὼ. καὶ τα μὲν αὐχμοῦσιν ποιέειν. μὲν δὲ ὀδυὴ ἔχῃ, μὴ πδρμοὺς ἐμποιεῖν χρὴ. καὶ πὼ κεφαλὼ καθαίρειν κούφοισι καὶ δύλυτοσι. καὶ πὼ κάτω κοιλίλω καθαίρειν. ἀοινέειν δὲ ἢ πάμπαν. πισσίνης δὲ χυλῷ χρῆσθαι. Σφακελισμὸς ἐγκεφάλου. Ἢν δὲ σφακελίσῃ ὁ ἐγκέφαλος, ὀδυὴ ἴσχει πὼ κεφαλὼ. καὶ ὅλῳ τῷ φαχήλου φοιτᾷ ἐς πὼ ῥάχιν. καὶ αὐχὴν ἐπιλαμβάνει αὐχμοῦσιν. καὶ ῥύγος ἐπέρχεται ὠδὶ πὼ κεφαλὼ. καὶ οἰδέει ὅλος καὶ ζὼ αἰφνης ἄφωνος οἷ νυται. καὶ ἐκ τῆ ῥινῶν αἷμα ῥᾷ. καὶ πελιδνὸς γίνεται. τὸν μὲν ἡ νοῦσος χαλαρῶς λάβῃ, τῷ αἵματος ἀπελθόντος, ῥᾴζει. μὲν δὲ σφόδρα εἰλημμένος ἦ, θνήσκει τάχα. τοῦτο πδρμούς τε ἐμποιέειν ὅλῳ τῆ ὀδωδέων, μὴ τοὺς κοιλίαος ἅμφω καθαίρειν. οἱ μέρει ἢ ἑκατερὸλω. καὶ τῆ ὀδωδέων, κούφοισ' δὲ ὅλμοὺς ἐλούντων, πῆσι ἤσιν ἀείρειν. καὶ ῥόμφημα λεπτόν τε μὴ χλιαρὸν ἀοινέειν δὲ ἢ πάμπαν. Λήθαργοι. Οἱ δὲ λήθαργοι, τάσις μὲν ἡ αὐτὴ τῷ κώκυ, τῇ πδριπολυμονίῃ. χαλεπωτέρη δὲ, καὶ οὐ πάμπαν ἀπίλλακται ὑγρῆς πδριπολυμονίης. βραδυτέρη δὲ πουλὺ ἡ νοῦσος. παίχει δὲ τάδε. βὴξ καὶ κῶμα μενέχει. καὶ ἡ σίαλον ὑγρὸν καὶ πολὺ ἀνάγει. καὶ ἀδυατέει σφόδρα. καὶ ὁκόταν μέλλῃ ἀποθανεῖσθαι, κάτω ὑποχωρέει ὠδὶ πολὺ μὴ ὑγρὸν. τοῦτο ἐλπὶς μὲν πάνυ βραχέα πδριγενέσθαι. ὅμως δὲ, πίνειν τε ποιέειν ὡς πολέιστον. καὶ θῤῥαύνειν. καὶ ἀοινέειν. ὧν δὲ ἐκφύγῃ, ἔμπυος γίνεται. Καυσώδης. Ἡ δὲ καυσώδης λεγομένη, σίφακε ἔχει πολλὴ. καὶ ἡ γλῶσσα πίφρικε. ἡ δὲ χρῶμα αὐτῆς. ἢν μὲν πρῶτον χρόνον, οἷόν πδρέω θε, ξηρὴ δὲ σφόδρα. πρϊόντος δὲ τῶ χρόνου, σκληρώσεται. μὴ παχώσεται. μὴ ἐπιμελαίνεται. ὧν μὲν ἀρχὴ τοιαῦτα πάθη, θάσσους αἱ κείσιες γίνονται. ὧν δὲ ὕδρωσι, χρονιώτεραι. τῆς δὲ ἀφέσιος, ταῦτα πάντα ἡ γλῶσσα σημαίνει, ἅπερ οἳ τῇ πδριπολυμονίῃ. μὴ τὰ οὖρα, χολώδεα μὲν ἡ αἱματώδεα ἐόντα, ἐπίπονα. ἐὰν θᾶ δὲ, ἀπονώτερα. καὶ ἡ πῦσμα ζὼν θρμασίης καὶ ξηρασίης, ξυγκαιομένου καὶ παχὺ ὄζι. πολλάκις δὲ καὶ ἐς πὼ πδριπολυμονίλω μεβίσαται. μὴ ἦν μετάσῃ, τάχα ἀποθνήσκει. τὸν δὲ ὧδε χρὴ θῤῥαπεύειν. λούειν θρμῶ δι' ἡμερέων ἐνίων, πολλὼ τῆς κεφαλῆς. καὶ οἳ τῆσι κείσεσι οὐ χρὴ λούειν. καὶ τοὺς μὲν πρώτους τῆ ἡμερέων, ὑπὸ καθαίρειν καὶ ὑσροποτέειν. καὶ γοῦρ ἔμετον ἄγει ἡ ὕδωρ ὡς ἐπὶ πουλύ. τοὺς δὲ ὑσρᾶσαι μετὰ πὼ κάθαρσιν ὑγραίνειν. καὶ ῥομφήμασι χρῆσθαι καὶ οἴνοισι γλυκέσιν. λὼ δὲ μὴ ὀξέ ἀρχῆς παραλάβῃς, ἀλλὰ ἤδη τῆ οἳ τῇ γλώσσῃ σημήϊα ἐπέαντων, ἐὰν χρὴ ἕως αὖ αἱ κείσεις παρέλθωσιν. μὴ τα τῆς γλώσσης σημήϊα ἢ πιῶτρα γένηται. καὶ μήτε φαρμάκου σῶς, μήτε κλύσης ἐς κάθαρσιν, πολλὼ αἱ κείσεις παρέλθωσιν. Οἱ πολύμων οἰδέων ζὼ τῆς θρμασίης. Ὁκόταν ὁ πολύμων οἰδήσῃ ζὼ θρμασίης πολιηθεὶς, βηξ ἴσχει ἰσχυρὴ. καὶ ὀλιγρὴ. καὶ ὀρθοπνοίη. καὶ ἀναπνεῖ ἀθρόον. καὶ ἀσθμαίνει πυκνὸν. καὶ ὠδέει. καὶ τῶ μυκτῆρε ἀναπετάννυσιν ὡς πδρῖ πος ἐκ σρόμου. καὶ πὼ γλῶσσαν θαμνὰ ἐκβάλλει. καὶ τὰ σήθεα αὐτῷ ἀείδειν δοκέει. καὶ βαρὺς εἶναι. διὸ χωρέειν οὐ δύνατει τὰ σήθεα, ἀλλὰ διαῤῥήγνυται καὶ ἀδυατέει. ἢ τε ὀδυὴ ὀξείη ἴσχει. καὶ τὸν τε νῶτον καὶ τὰ σήθεα καὶ τὰς πλευρὰς ὡς βελόναι κεντέουσι. καὶ καίεται ταῦτα, ὡς πρὸς πῦρ καθήμενος. καὶ ὀρυθήματα ἐκφύει ἐς ἢ σῆθος καὶ ἢν νῶτον, ὡς φλυζακίδα. καὶ δηγμὸς ἰχυρὸς ἐμπίπτει μὴ ἀποερίη, ὡς τε οὔτε ἑστάναι, οὔτε καθῆσθαι, οὔτε καταικεῖσθαι οἷος τέ ἐστιν. ἀλλ' ὧδε ἀπορέων βλιτρίζει ἑωυτὸν, καὶ δοκέει ἤδη ἀποθανεῖσθαι. ἀποθνήσκει δὲ μάλιστα τετραταῖος ἢ ἑβδομαῖος. λὼ δὲ ταῦτας διαφύγῃ, οὐ μάλα θνήσκει. τὸν λὼ θῤῥαπεύης, χρὴ πὼ κάτω κοιλίλω ὡς τάχιστα καθῆραι κλύσμασι καλῶς. καὶ ἀρὸ τῆ ἀγμῶνων καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῆς ἕλκης καὶ πάντοθεν τῶ σώματος, αἷμα ἀφίσιν. καὶ πόματα διδόναι ψυκτικὰ, καὶ ῥομφήματα τὰ αὐτὰ δυνάμενα. καὶ τῆ αὐρετικῶν μὴ θρμαινόντων δὲ, πολλάκις διδόναι. καὶ πρὸς μὲν τὰς ὀδυώδεας αὐτὰς, ὁκόταν κα-

γραμμὴ ἀλλοιοῦται κοινῇ ὑπὸ πρὸς ἄλληλα, ἀλλοιοῦνται καὶ ὑπ' ἀλλήλων τὰ τοιαῦτα σώματα ἢ ὑπὸ τοῦ περιέχοντος, περὶ δὲ τὰς ἀλλοιώσεις τὰς τοιαύτας ἐστὶν ἡ τῶν ἀρχαίων ἀπορία· πότερον γὰρ ἀπολείπει τὸ ὑποκείμενον ἢ οὐκ ἀπολείπει, καὶ πῶς ἢ πῶς οὔ; ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀπὸ τῆς ἀναλύσεως εἰς τὰ στοιχεῖα γιγνομένων ἀλλοιώσεων ἀπολείπειν ἀναγκαῖον τὸ ὑποκείμενον· ἐπὶ δὲ τῶν ἀπὸ τῆς συγκρίσεως εἰς τὸ μῖγμα καὶ τὴν κρᾶσιν οὐκ ἀπολείπειν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ὧν ἡ κρᾶσις ἐστὶν ἀπολειπόντων ἀποδοῦναι τὸ ὑποκείμενον ἑκάτερον αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὕδωρ ἐστὶν ἐν τῷ οἴνῳ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, ἡ δὲ γῆ δυνάμει μόνον· ἐν δὲ τῷ ὕδατι ἐνεργείᾳ μὲν ἡ γῆ οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ἀέρι· ἐν δὲ τῷ ἀέρι ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ὑγρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ πυρί· ἐν δὲ τῷ πυρὶ ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ξηρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ἀέρι· ἐν δὲ τῷ ἀέρι ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ὑγρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ὕδατι· ἐν δὲ τῷ ὕδατι ἐνεργείᾳ μὲν ἡ γῆ οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ οἴνῳ· ἐν δὲ τῷ οἴνῳ ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ξηρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ γῇ· ἐν δὲ τῷ γῇ ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ὑγρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ὕδατι· ἐν δὲ τῷ ὕδατι ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ξηρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ἀέρι· ἐν δὲ τῷ ἀέρι ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ὑγρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ πυρί· ἐν δὲ τῷ πυρὶ ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ξηρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ἀέρι· ἐν δὲ τῷ ἀέρι ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ὑγρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ὕδατι· ἐν δὲ τῷ ὕδατι ἐνεργείᾳ μὲν ἡ γῆ οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ οἴνῳ· ἐν δὲ τῷ οἴνῳ ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ξηρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῇ γῇ· ἐν δὲ τῇ γῇ ἐνεργείᾳ μὲν ἡ ὑγρότης οὐκ ἔστιν, ἐνεργείᾳ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ὕδατι· ἐν δὲ τῷ ὕδατι ἐνεργείᾳ μὲν ἡ γῆ

ἡμῶν, τοῦ ὑφιστάμενον τὸ ἐλεύθερον Ἰησοῦν ποτὲ ἐν μιᾷ σπείρᾳ ἢ ἐγγυσπόνδῳ μοναρχίᾳ κομιδῇ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀπαλλαγῆναι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐθνικοῖς ἔθεσι καὶ νόμοις ἐπιτεθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἐπιφανῶν ἀποστόλων ἐκκλησιαστικὴν ἀνάπλασιν καὶ ἀνακαίνισιν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν ἐπιδεικνύμενον, ἐν αἷς ἐπιστέλλουσι τοῖς ἐθνικοῖς ἐκείνοις ἀνθρώποις, ὅπως ἀπαλλαγέντες τῆς ἐθνικῆς ἀγριότητος καὶ τῆς ἀπανθρωπίας τῶν ἐθνικῶν ἐθῶν καὶ νόμων καὶ τῆς ἐν τοῖς ἐθνικοῖς ἔθεσι καὶ νόμοις ἐμπεπλεγμένης ἀσεβείας καὶ πλάνης

γετο πρὸς ἑωυτὸ, ὡς τε αὐτὸ ἡμισα πὲς εἶναι. λιῶ μὲν δὴ ὧν αὐτόματον αἴρηται πίνεσθαι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, λιῶ μὴ φαρμάκοισι τισὶ μιῳρέειν ἢ ποτοῖσιν, ἐν τῆσι τελευταίοισιν ἡμέρῃσι τῆς ἡμερέων πεντεκαίδεκα, πρόσθεν ἀναστῆναι πρὶν μᾶλλον ἁρμόζεσθαι τὸ σῶμα. φυλάσσων τὸν κεφαλιῶ ἠθαρλιῶ τὴν ἐπιῤῥόην εἰνεκα. λιῶ δὲ μὴ πίνηται. ἀποσημαίνηται δὲ ἐς τὰς τελευτὰς, τομέειν ἢ καύσειν. λιῶ δὲ μήτε πίνηται, μήτε ἀποσημαίνηται ἐς τὰς τελευτὰς, λούσας πολλῷ καὶ θερμῷ ὕδατι, καὶ ἄποτον ἐμβάλλων ἐσθίσας ἐσθίειν ἐσορῶν ἀκινήτου. ἕτερος δὲ, τὴν ὠμὸν ἀναλαβέτω. αὖτὸς δὲ, σεῖο τῆτον, τὸ οὖς παραβάλλων ἐς τὰς τελευτὰς, ἵνα εἰδῇς ὁποτέρῳθεν ἀποσημαίνει. βούλου δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ ἀριστερὰ θαμνοτέρδεσθαι γὰρ πρὸς τὰ δεξιὰ καίειν ἢ τάμνειν. ὁπόσῳ γὰρ αὖτὰ ἰσχυρότερά ἐστι τὰ δεξιὰ, τόσῳ καὶ τὰ νουσήματα ἐν αὐτοῖσιν ἰσχυρότερα ἐναντία ἐστὶ τὰ δὲ ἐντὸς πόχεις τὸ ὑγρὸν μὴ κλυσιάζηται, μὴ δὲ φόφος ἢ τῷ στήθεϊ, πυκνὸν δὲ ἕλκη τὸ πνεῦμα. καὶ οἱ πόδες οἰδέωσι. καὶ βήχοντι προσῇ, μὴ ὀξαπατάτω, ἀλλ' εὖ ἴσθι τελέρη ἐόντα τὸν θώρηκα πόνου. ἐς πὸ δρετειάδι γλιῶ ὑγρὸν, καὶ λίπω τετεμμένῳ καὶ χλιαρῷ, ἐπιβάσας ὀθόνιον λεπτὸν, τοῦτο κάλυπτον κύκλῳ τὸν θώρηκα. καὶ ὁκου ἂν πρῶτον ξηραίνηται, ταύτη χρὴ τάμνειν ἢ καίειν, ὡς ἐγγυτάτω τῆν φρενῶν, φυλασσόμενος αὐτῆν τὴν φρενῶν. λιῶ δὲ βούλει ἀλείφων τῇ δρετειάδι, σκέπει ὁμοίως ὡς τὸ ὀθόνιον. πολλοὶ δὲ ἅμα ἀλειφόντων, ἵνα μὴ τὰ πρῶτα ἀλειφόμενα ἀποξηραίνηται. μετὰ δὲ πὸ τομὸν ἢ πὸ καῦσιν, τῷ μοτῷ ἐκ τοῦ ὠμολίνου χρῶ. καὶ ὀξίῃ κατ' ὀλίγον τὸν πύον. ἐκότων δὲ μέλλῃς τάμνειν ἢ καίειν, ὑποσημαίνου τὸ αὐτὸ σχῆμα ἔχοντα, ὅπῤ αὖ, ὁκότων μέλλῃς τάμνειν ἢ καίειν, ἵνα μὴ ὀξαπατήσῃ αὐτὸ τὸν ἡλυόμενον ἢ κατὰ τὸν θώρηκα τὸ δέρμα, ἐν τῇ μεταβολῇ τοῦ σχήματος. καὶ τὰς βῆχας φυλάσσειν ἐκ τῆς διαίτης, ὅκως μὴ αὖτις ἀπαίσωσι πάλιν ἐς τὸν πολέμονα τὸν πύον. κακὸν γὰρ, ἀλλ' ἐὰν κατὰ πὸ τομὸν ὡς τάχιστα ξηραίνεσθαι. ἐπειδὴ δὲ ἀφῶσι δὲ ἀφῶσι τοῖς ἢ ἄπαν ἀφιέναι τὸ λοιπὸν πύον, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀθονίου μοτὸν καὶ ἀφιέναι δὲ ἐς τὴν ἡμέρην τὸν πύον. καὶ πὸ ἀῶϊ κοιλίῃ ἐκ τῆς διαίτης ὡς μάλιστα ξηραίνειν. ὧδε χρὴ καὶ τοὺς ἐκ τῆν χρωμάτων, καὶ τοὺς ἐκ τῆς τοῦ πλευμονίης, καὶ ἐκ κατοῤῥοῶν μεγάλων ἐκ πυήσιος, καὶ προσωτάτω τοῦ τελέμονος τῆσι τελευρῆσι σκοπέειν καὶ θεραπεύειν. ψυκτήρια δὲ τάδε δίδου ἐνδὴ τοῖσι καύσασι πίνειν ὁπόταν βούλῃ. πολλὰ δὲ ἀποδοκάζεται. τὰ μὲν γὰρ, οὔρησιν ἐμποιέει. τὰ δὲ, διαχώρησιν. τὰ δὲ, ἄμφω. τὰ δὲ, οὐδέτερα, ἀλλὰ ψύχει μοῦνον, ὡς ἅπὸς ὕδατος ξέων. λιῶ τις ἐπιχέῃ ψυχρὸν ὕδωρ. ἢ ψυχρῷ αὐτῷ ἀπὸ ἅπὸς πνεύματι προσαγάγοι. δίδου δὲ ἄλλα ἀλλοισιν. οὔτε γὰρ τὰ γλυκέα πᾶσι συμφέρει. οὔτε τὰ ξηρφὰ. οὔτε τὰ αὐτὰ πίνειν δυνάμενα.

Τοῦτο μὲν κηρίον ξηρὸν, ὅσον δύο κοτύλας, βρέχων ὕδατι, καὶ ἀναῤῥίβων χυλέσθω, ἕως ἂν ὑπόγλυκυ γένηται. εἶτα δίνησας, σέλινα ἐμβαλὼν, δίδου πίνειν. Τοῦτο δὲ λίνου κάρπου ὀξύβαφον, ὕδατος κοτύλας δέκα. ἐπιχέας, ἑψεῖν ἐν καινῇ χύτρῃ ἕως ἀπὸ τριάκοντα ἄξεσιν, ἵνα ἀναπνέῃ ἕως ἂν ὁ χυλὸς ἀπομόλις λιπαρὸς γένηται. Τοῦτο δὲ μελικράτου ὑδαρέος καθεψήσας, ἐπὶ ἡμισυ λείπειν. ἔπειτα σέλινα ἐπιβάλλων, τοῦτο ψυχρὸν κατ' ὀλίγον δίδου. Τοῦτο δὲ κεριὰς ἀχλλήδας κοτύλῃ αὐλιώσας, ἀρύσας ἐν αἰθρίᾳ, καὶ σελιώσας δύ', ἐπιχέας ὕδατος χόες, ἑψεῖ. καὶ ἐπὶ ἡμισυ ἀπολείπων, ψύχων δίδου πίνειν. Τοῦτο δὲ αἰθιοπικοῦ κυμίνου, κοτύλης δέκατον μέρος, ἐπιχέας τείας ἡμιχόεα ἕλε πηλῷ τειχώσῃ κατὰ λείψας ἄξεσιν, ἕως τείτον μέρος λείπῃ. καὶ ψύχων, δίδου τοῦτο πρὸς πάντα καῦσιν καὶ λοιπὸν πυρετὸν. Τοῦτο δὲ ὕδωρ οὐρανίου αὐτὸ καθ' αὑτό. Τοῦτο δὲ πλισσύνης κοτύλη, χόεα ὕδατος ἐπιχέας, λείπειν ἐπὶ ἥμισυ ἑψῶν. ἔπειτα δίνησας σέλινα ἐμβαλὼν, δίδου ψυχρόν. Τοῦτο δὲ οἰσαρίδιον λευκοὶ οἶνοι ὑδαρέες. Τοῦτο δὲ ῥύγχος σεμφυλλίτιδος σαμιλλυταῖαι ὑδαρέες.

Τοῦτο δὲ ἄσαφυς λευκὴ ἀπὸ γιγαρτίων κοτύλη. καὶ πεντάφυλλου ῥιζέων χειροσταθὴς φλάσας, εἰκοσι κοτύλας ὕδατος ἐπιχέας, ἀφεψήσας, καὶ ἐπὶ ἡμισυ λείπων, δίδου ψυχρὸν κατ' ὀλίγον.

Τοῦτο δὲ κείμων κειβέων ἀσφῶν ἡμιχοίνικα, ὕδατος χόεα ἐπιχέας, ὁκόταν ἤδη ἀναιδέῃ τὰ κείμενα, τείβειν τῇσι χερσὶν, ἕως ἂν λευκὸν ἐν ὕδωρ γένηται. καὶ ἀδιαύτου ὁραχμάδας ἐμβαλὼν, ἀπαυθεμίας δίδου. Τοῦτο δὲ ὠῶν ἐν λευκὸν τεῶν ἢ τεπάρων, κατακυκῶν σὺν ὕδατος χοῒ πινέτω. τοῦτο δὲ ψυχει σφόδρα, καὶ πὸ κοιλίῃ ὑπάγειν ἐν νεοσσοῦντα προσηκόντως. Τοῦτο δὲ ἡμιχοινικιαῖον κατὰ χρόνον δὺ ἀποπλυνάσας σὺν ὕδατος χοῒ, ξέσας δὶς ἢ τρεῖς, ψυχρὸν δίδου. Τοῦτο δὲ πλισσύνης χυλὸν, καθεψήσας λευκὸν, καὶ οἶνον γλυκὺ δίδου. τοῦτο οὐκ ἄγει. Τοῦτο δὲ σικύου πέπονος, ἀνὰ τὸ δέρματος πάλης ἐφ' ὕδατι, τοῦτο οὐρέεται. καὶ ψύχει. καὶ πὸ δίψαν παύει. Τοῦτο δὲ ὀρόβους σὺν ὕδατι προσεψήσας, εἶτα χύτραν καινὴν σὺν χύτρῃ μείζονι θεὶς, πλέῃ ὕδατος. ἐπιχέας ἑτέρου ὕδωρ τοῖσιν ὀρόβοισιν ἕλε ὀλίγον χρόνον. εἶτα ἀποχέας τὸ τέτον μέρος, ἐπειδὴ ἂν καθεφθῶσι ἑῶσιν οἱ ὄροβοι ψυξας δίδου. κατὰ κύαθον ἐπὶ πάσῃσι τῆς τοῦ σικύου πάλης, πὶν ἐκ τῆν ὀρόβων πάλην. τοῦτο δὲ

βεβαίως δίψαν παύει. Τοῦτο δὲ θάσιον οἶνον παλαιὸν, πέντε καὶ εἴκοσιν ὕδατος καὶ σὺν ὄξους δίδου. Τοῦτο δὲ τεῖφυλλον τὸ σικυώδες, σὺν ὑδατι καὶ κείμενα κειβέων, βρέχων δίδου. Τοῦτο δὲ σέλινα, ὅσον τρεῖς τῇ χειρὶ συλλαβεῖν, καὶ γλήχους ὁραχμάδας δύο ἑψῶν, σὺν ὄξους κοτύλησι δέκα. ὡς τρίτον μέρος λείπῃς. τοῦτο μέλιτι καὶ ὕδατι κράανυς ὑδαρὲς, πινέτω, ἀδιαύτου ὁραχμάδα ἐμβάλλων. τοῦτο δὲ οὖρον ἄγει καὶ πὸ κοιλίῃ λύει. Τοῦτο δὲ, μήλα δύο ὀξέα γλυκέα φλάσας, καὶ σὺν ὕδατι ἀποβρέξας, δίδου πίνειν τὸ ὕδωρ. Τοῦτο δὲ μήλα κυδώνια ὠσαύτως. λιῶ ἡ κοιλίη λελυμένη ἦ, σὺν πυρετῷ κουφοτέρῃ. Ἰκτῖνον δὲ ἐπιλαβόντος, ἀσάμινθος λάβνακος ἀνὰ χαλκέων καὶ ὀρεβίνθων λευκῶν, ἢ μυκητύλιον ἀμφοτέρων, καὶ κειβέων ἀχλλήδων ἴσον καὶ κυίνου ἴσον. ὕδατος κοτύλας δέκα. καὶ σέλινα. καὶ μίνθιον. καὶ κορίανον, ὀλίγον ἑκάστου ἀνατείβειν, ἕως ἂν ἡρέμα γλυκανθῇ. καὶ ἀδιαύτου ὁραχμάδα ὕδατος ἐμβαλὼν, ἀβελτέσας δίδου. Τοῦτο δὲ καὶ τὰ τουτοισιν ὅμοια μεμέλεται. πάντα δὲ τῷ πυρέτορτι ἀιθεριασμένα δίδου, πλὴν ὅσων αἱ κοιλίαι μᾶλλον τῶν δέοντος ῥέουσιν. Τοῦτο δὲ γλήχους ὁραχμάδας τρεῖς, σελίνου δίπλασιον. σὺν οἴνῳ κεκραμένῳ ἑψῶν, δίδου. τοῦτο δὲ οὐρέεται, καὶ ὀλίγῃ τῆς κοιλίης χολὴν ἕλκει.

Ἱπποκράτους περὶ νούσων τὸ τέταρτον.

Τοῦ ἀνθρώπου ἐς πὸ γένεσιν ἀπὸ πάντων τῶν μελέων τὸ ἄῤῥεν ἐς τὸν ἀστέρα καὶ τῆς γυναικὸς ἑλκὸν ἡ σῶμα, καὶ ἐς τὰς μήτρας τῆς γυναικὸς τρέσιν, ἐπαίγη. χρόνου δὲ γενομένου, φύσις ἀνθρώπειος ἐγένετο ἐξ αὐτέου. ἔχει δὲ καὶ ἡ γυνὴ καὶ ὁ ἀνὴρ, τέσσαρα ἰδέα ὑγροῦ ἐν τῷ σώματι ἀφ' ὧν αἱ νοῦσοι γίνονται. ὁκόσα μὴ ἀπὸ βίης νουσήματα γίνονται. αὐτοὶ δὲ αἱ ἰδέαι εἰσὶ, φλέγμα. αἷμα. χολὴ. καὶ ὕδρωψ. καὶ ἀπὸ τούτων ἐς τὸ σῶμα, οὐκ ἐλάχιστον οὐδὲ ἀσθενέστατον σῶμ' ὀρχεῖται. καὶ ἐπειδὴ ἡ ζωὴ ἐγένετο κατὰ τοὺς τοκῆας, τοσαύτας ἰδέας ὑγροῦ ὑγιηροῦ τε καὶ νοσηροῦ, ἔχει ἐν ἑωυτῷ. ἀποφανέω δὲ ὁκόσα ἐν ἑκάστῃ τουτέων τῶν ἰδέων καὶ πλείω καὶ ἐλάσσω ἐν τῷ σώματι γίνεται. καὶ ἔστω τούτου νοσέουσι. καὶ ὅ, τι αἱ νοῦσοι κείνονται ἐν τῆσι τριήρεσιν ἡμῶν. καὶ τίνες ἀρχαὶ τῶν νούσων εἰσὶ. καὶ ὁκοῖαι αὐτέων ἐκάστῃ ἐν τῷ σώματι ὀργασμὴ πὸ νοῦσον ἐπαίγει. καὶ ἔστω ἡ αὐτὴ ῥίζης πυρετώδεος γίνεται. καὶ διαπὸ πῦρ ἐπιπίπτει μετ' αὐτὸ. ἐθέλω δὲ ἀποφαίνειν πρῶτον, πῶς ἡ χολὴ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ ὁ ὕδρωψ, καὶ τὸ φλέγμα, πλείονα καὶ ἐλάσσονα γίνεται. ἀπὸ τῶν βρωμάτων καὶ τῶν πομάτων, τρόπῳ τοιῷδε. ἡ κοιλίη τῷ σώματι πάντων πηγὴ ἔδει πλέη ἐοῦσα. κενὴ δὲ γενομένη, ἐπαυρίσκεται ἀπὸ τοῦ σώματος τηκομένου. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πηγαὶ τέσσαρες ἀφ' ὧν χωρέει τούτων ἑκάστου ἐς τὸ σῶμα. ἐπὶ πὸ οἷον αὖται ἀπὸ τῆς κοιλίης λάβωσι, καὶ αὗται ἐπὶ πὸ κοῖλον ταται, ἀπὸ τοῦ σώματος ἐπαυρίσκονται. ἔλκει δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα, ἐς πὸ ἡ κοιλίη τι ἔχῃ ἐν ἑωυτῇ. τῷ μὲν δὴ αἵματι ἡ καρδίη, πηγὴ ἔδει. τῷ δὲ φλέγματι, ἡ κεφαλὴ. τῷ δὲ ὕδατι, ὁ σπλὴν. τῇ δὲ χολῇ, ὁ χωρέων, ὁ ἐὼν τῷ ἥπατι. αὗται αἱ τέσσαρες τουτέοισιν εἰσὶ πηγαὶ, αἷσι τῆς κοιλίης. ἀπὸ τούτων δὲ εἰσὶ κοιλόταται, ἡ κεφαλὴ, καὶ ὁ σπλὴν. δύρυχρόη γὰρ ἐν αὐτῷ σπλέῃσι ἔδει. ἀλλὰ σοβεῖ τούτου, ὀλίγον ὕδατον ἀποφανέω ἡσσάλλιον. ἔχει δὲ καὶ τόδε οὕτως. ἐν τοῖσι βρωτοῖσι καὶ τοῖσι ποτοῖσιν ἐνέστι πᾶσι, καὶ χολώδεός τι. καὶ ὑδρωποειδέος. καὶ αἱματώδεος. καὶ φλεγματώδεος. τῇ μὲν, σπλέον. τῇ δὲ, ἐλάσσον. διότι καὶ διαφθείρεται ἐνθάδε καὶ πινόμενα ἀλλήλων ἐς πὸ ὑγιείω. καὶ ταῦτά μοι ἐς τόδ' εἴρηται. ἐπὶ τοῦ δὲ φάγη ἢ πίῃ ὁ ἄνθρωπος, ἕλκει ἡ σῶμα ἐς ἑωυτὸ ἐκ τῆς κοιλίης τῆς ἰκμάδος τῆς εἰρημένης. καὶ πηγαὶ ἕλκουσι ἐξ αὐτῆν τὴν φλεβῶν, ἀπὸ τῆς κοιλίης, ἢ ὁμοίη ἰκμὰς, πὸ ὁμοίω, καὶ δίδωσι τῷ σώματι. ὡς πῦρ ἐνδὴ τὴν φυτὴν ἕλκει ἀπὸ τῆς γῆς ἢ ὁμοίη ἰκμὰς πὸ ὁμοίω. ἔχει γὰρ ὧδε ἡ γῆ ἐν ἑωυτῇ δυνάμεας παντοίας καὶ ἀνάριθμους. ὁκόσας γὰρ ἐν αὐτῇ φύεται, πᾶσιν ἰκμάδα παρέχει ὁμοίω ἑκάστῳ. διὸ καὶ αὖτε ἡ φυόμενα αὐτῷ ὁμοίω κατὰ ξυγκρίσιες ἔχει. καὶ ἕλκει ἕκαστον ἀπὸ τῆς γῆς τροφὴν, διὸ πῦρ καὶ αὐτὸ δεῖ. τό, τε γὰρ ῥόδον ἕλκει ἀπὸ τῆς γῆς, ἰκμάδα τοιαύτην, οἵην πῦρ καὶ αὖτε δυνάμει δεῖ. καὶ ἡ σκόροδον ἕλκει ἀπὸ τῆς γῆς ἰκμάδα τοιαύτην, οἵην πῦρ καὶ αὖτε δυνάμει δεῖ. καὶ τἄλλα πάντα τὰ φυόμενα, ἕλκει ἐκ τῆς γῆς καθ' ἑωυτὸ ἕκαστον. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο οὕτως εἶχεν, οὐκ ἂν ἐγίνετο τὰ φυόμενα, ὁμοίως τοῖσι σώμασιν. ὅτω δὲ τὴν φυομένων σὺν τῇ γῇ ἰκμὰς κατὰ συμφύσιαν τῶν δέοντος, πολλῷ πλείων δεῖ, νοσέει ἐκεῖνο ἡ φυὸν. ὅτω δὲ ἐλάσσων τοῦ καιροῦ, ἐκεῖνο αὐαίνεται. λιῶ δὲ ὑπ' ἀρχῆς μὴ σὺν ἰκμὰς τῷ φυτῷ, λιῶ ἕλκει κατὰ συμφύσιες, οὐ δι' ἂν βλασταίνοι δύναιτο. παρέχει δὲ νοσηθῆναι, ὅτι εἰ μὴ ἔχει ἰκμάδα κατὰ φύσιν ἡ φυὸν, οὐ βλαστάνει πὸ ἀρχιῶ. ἡ γὰρ ἰωνίη χώρη καὶ ἡ πελοπόννησος, τῶν ἡλίου τὴν ὥρεων οὐχ ἥκιστα καίεται, ὡς τε δύνασθαι ὑπ' αὐτῶν ἐν ἡλίου.

ἀνδρὸς ὁμιλίας τοῦ ἀγαθοῦ γενέσθαι· ἐὰν δὲ ἐμοὶ συγγένῃ καὶ
ἐθέλῃ ἐμοὶ ὁμιλεῖν, οὐδὲν δεῖ ἄλλου· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν ποιήσω
ἐμοὶ ὁμιλεῖν καὶ οὐκ ἀπελεύσεται παρ' ἐμοῦ πρὸ τοῦ ἐμοὶ δοκεῖν
ἱκανῶς ἔχειν. τοιαῦτα καὶ ἐκεῖνος ἔφη ποιεῖν· καὶ ἴσως ἂν ἐποίει
ταῦτα, εἰ μὴ ἐξαίφνης ἐπῆλθεν αὐτῷ ἡ δεινότης ἡ Ἀλκιβιάδου
καὶ ἡ ἐκείνου ἀπόνοια· ἐπειδὴ δὲ ἐπῆλθεν, ἐθαύμαζον μὲν αὐτὸν
καὶ ἐγέλων, ὅτι δοκοίη ἐκείνῳ ἱκανῶς ἔχειν, ἐμὲ δὲ ἐπῆλθε
μεταμέλεσθαι ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπεθύμησα τῆς ἐκείνου ἐπιθυμίας.
καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπῆλθεν, ἐπὶ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπανῆλθον,
καὶ ἐπειδὴ ἐπανῆλθον, ἐπυνθανόμην αὐτοῦ ὅτι οὐκ εἴη ἐν τῇ
οἰκίᾳ. ἔφη δὲ ἐκεῖνος ὅτι ἐκπεπλευκὼς εἴη ἐκ τῆς πόλεως. ἐπὶ
τούτῳ οὖν ἐγὼ ἔφην ὅτι ἄρα ἐμὲ ἐκεῖνος ἐξαπατήσας ἐκπεπλευκὼς
εἴη· ἐπειδὴ γὰρ ἐμὲ ἐκεῖνος ἐπῄνει, ἐδόκει μοι ἐκεῖνος ἀνὴρ
εἶναι ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ πάνυ σπουδαῖος περὶ ὧν ἐπεθύμησα
παρ' αὐτοῦ μαθεῖν· καὶ ἐγὼ μὲν ἐπὶ πολὺ ἐπεθύμησα τῆς
ἐκείνου ὁμιλίας, ἐκεῖνος δὲ ἐξαπατήσας ἐκπεπλευκὼς εἴη. ἐπὶ
τούτῳ οὖν ἐκεῖνος μὲν ἐμοὶ ἐγέλασε καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐποίησε
γελᾶν, ἐμὲ δὲ ἐπῆλθε μεταμέλεσθαι ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπεθύμησα
αὐτοῦ. ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος μὲν ἐξαπατήσας ἐκπεπλευκὼς εἴη, ἐγὼ
δὲ ἐπῆλθον αὖ πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ ἐπειδὴ ἐπανῆλθον,
ἐπυνθανόμην αὐτοῦ ὅτι οὐκ εἴη ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἔφη δὲ ἐκεῖνος
ἐπιδημεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀγρονομίαν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆλθεν, ἐγὼ
ἔφην ὅτι ἄρα ἐμὲ ἐκεῖνος ἐξαπατήσας ἐπιδημεῖ καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν
ἐπὶ τὴν ἀγρονομίαν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆλθεν, ἐγὼ ἔφην ὅτι ἄρα
ἐμὲ ἐκεῖνος ἐξαπατήσας ἐπιδημεῖ καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν
ἀγρονομίαν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆλθεν, ἐγὼ ἔφην ὅτι ἄρα ἐμὲ ἐκεῖνος
ἐξαπατήσας ἐπιδημεῖ καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀγρονομίαν.
ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆλθεν, ἐγὼ ἔφην ὅτι ἄρα ἐμὲ ἐκεῖνος ἐξαπατήσας
ἐπιδημεῖ καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀγρονομίαν. ἐπειδὴ δὲ
ἐπανῆλθεν, ἐγὼ ἔφην ὅτι ἄρα ἐμὲ ἐκεῖνος ἐξαπατήσας ἐπιδημεῖ
καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀγρονομίαν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆλθεν,
ἐγὼ ἔφην ὅτι ἄρα ἐμὲ ἐκεῖνος ἐξαπατήσας ἐπιδημεῖ καὶ οὐκ
ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀγρονομίαν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆλθεν, ἐγὼ ἔφην

ἀπὸ τοῦ μὴ ἐπιστεύειν ἐκείνοις ἀπιστεῖν καὶ τοῖς ἄλλοις. ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνοι μὲν ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐπιστεύσαμεν, ἀπιστοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκείνων ἀπιστοῦσιν. ἀλλὰ τί ἐστιν ὃ ἐκείνους μὲν ἔπεισε πιστεῦσαι, ἡμᾶς δὲ ἀπιστεῖν ἐποίησεν; ἐκείνοις μὲν γὰρ ἐπίστευσαν ὅτι ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἔδειξεν ἑαυτὸν ἀληθῆ θεόν· ἡμεῖς δὲ ἀπιστοῦμεν ὅτι ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς οὐκ ἔδειξεν ἑαυτὸν ἀληθῆ θεόν. ἀλλὰ τί ἐστιν ὃ ἐκείνους μὲν ἔπεισε πιστεῦσαι, ἡμᾶς δὲ ἀπιστεῖν ἐποίησεν; ἐκείνοις μὲν γὰρ ἐπίστευσαν ὅτι ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἔδειξεν ἑαυτὸν ἀληθῆ θεόν.

ταῦτον ἄρτιός ἐστιν. κἀπὶ τῶν ἀνίσων ὡσαύτως. ἐὰν ἄρα ἀριθμὸς ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας ποιῇ τινα, ὁ γενόμενος τέλειος ἔστω. ἐὰν δὲ ὁ γενόμενος ὑπερέχῃ τῷ ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασθέντος ἀριθμοῦ μονάδι, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασθέντος ἀριθμοῦ ἔλαττον ἑαυτοῦ τῷ ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασθέντος ἀριθμοῦ μονάδι, ὁ γενόμενος ἔστω ἄρτιος ἄρτιον καὶ ἄρτιος περισσάκις ἄρτιον καὶ περισσὸς περισσάκις περισσόν. ἐὰν ἄρτιος ἄρτιον, ὁ γενόμενος ἄρτιος ἔστω. ἐὰν δὲ ἄρτιος περισσάκις περισσόν, ὁ γενόμενος ἄρτιος ἔστω. ἐὰν δὲ περισσὸς περισσάκις περισσόν, ὁ γενόμενος περισσὸς ἔστω. ἐὰν δὲ

ἀπαθῆ καὶ ἀνεπίδεκτα τῶν τοιούτων· ἐκ μόνου τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἄγνοια καὶ ἡ
ἕξις αὐτῶν· ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐπιστήμονα ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐπίστασθαι τὰ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὑπάρχοντα·
ἀρχαὶ δὲ τῶν ἐπιστητῶν αἱ ἐν τῇ ψυχῇ δυνάμεις εἰσὶν αἱ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· ἐν ταύταις γὰρ ἡ ἀρχὴ
τοῦ γνωρίζειν καὶ τοῦ ἐπίστασθαι· ἐν τῇ ψυχῇ ἄρα ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἕξις αὐτῶν·
ἐν ἐκείνοις δὲ ἐστὶν ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ ψεῦδος, ὅπου καὶ ἡ συμπλοκή· ἐν τοῖς ἀσυνθέτοις δὲ οὐκ
ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ψεῦδος· ἐν τοῖς ἀσυνθέτοις ἄρα ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἕξις αὐτῶν·
ἐν τοῖς ἀσυνθέτοις ἄρα ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἕξις αὐτῶν· ἐν τοῖς ἀσυνθέτοις ἄρα
ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἕξις αὐτῶν· ἐν τοῖς ἀσυνθέτοις ἄρα ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ
ἄγνοια καὶ ἡ ἕξις αὐτῶν

ویتامن ، ہوٹ ہولڈ ہوئم ہیاں دے تھ ہی تھ دے ہوئے ، ہوں کے ہیٹ ہوئے ہیں ۔ ہوئے ہیں ہوئے ہیں ہوئے ہیں

Τοῦτο δεῖ ἰσχνὸν εἶναι καὶ λεπτόν.

Νόμος γάρ ὅστις ευσεπὴς ἀσκητὸν ἀγαθὸν ἐστὶν ὑγιεινὸν, ἐπίσης ὄφελος ἔχει τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι· ἡδὺ δὲ καὶ τερπνὸν ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν καὶ μαθεῖν καὶ ἐπιμελὲς γενέσθαι· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀγαθὸν ἐστὶ καὶ ὠφέλιμον, ἡδὺ δὲ οὐδέν· τὸ δὲ ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον ἐστὶ καὶ ἡδύ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐστὶ τοῖς ἀγαθοῖς, τοῖς δὲ κακοῖς οὐδέν· τὸ δὲ ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον ἐστὶ καὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς

ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡ

ביום ראש חודש אומרים בתפלת שחרית ובמוסף הלל שלם. ובמנחה אומרים חצי קדיש ואין אומרים תחנון. ואין אומרים בו למנצח ואין אומרים בו מזמור לתודה. ואין אומרים בו אשרי ואין אומרים בו ובא לציון. ואין אומרים בו תפלת ארך אפים. ואין אומרים בו צדקתך צדק לעולם. ואין אומרים בו קדיש שלם. ואין אומרים בו ברכו. ואין אומרים בו קדושה דסדרא. ואין אומרים בו ברכת כהנים. ואין אומרים בו שים שלום. ואין אומרים בו שלום רב. ואין אומרים בו יהיו לרצון. ואין אומרים בו עלינו לשבח. ואין אומרים בו קדיש יתום. ואין אומרים בו אין כאלהינו. ואין אומרים בו אין כמוך

δὲ παραμονιμώτατον τὸ ὄζος ἡ νούσημα καὶ λυσιπαλλακτότατον, ξυμφορὴ δὲ καὶ ταύτη τὰ αὐτὰ, ἅ καὶ τῇ ἀρθρίτιδι. καὶ μακρὴ μὲν καὶ αὕτη ἡ νοῦσος καὶ ἐπίπονος. θανατώδης δὲ οὔ. ἰὼ δὲ τοῖσι δακτύλοισιν ἡ ὀδυνὴ ἐγματαλείπῃ, καμψαι τὰς φλέβας τῶν δακτύλων ὑπὸ τῆ κονδύλῳ ὀλίγον. καίειν δὲ ὠμολίνῳ. τὸν δὲ ἰκτῆρα, ὧδε χρὴ θεραπεύειν. ἔξωθεν μὲν ἡ σῶμα μαλθάσσειν λαβδοῖσι θερμοῖσι. πλὴν ὑ κοιλίην δυσγραίνειν, ἢ πλὴν κύσιν. ἢ τῇ διουρητικῶν διδόναι, ἅ προγέγραπται. ἰὼ δὲ ἰχῶρος ἢ, καθῆραι πλὴν κεφαλῆ, φαρμακόν τι πίνειν ἡντιν. ὁ χολὴ καθαίρει. ἔπειτα δὲ τοῖσι διουρητικοῖσι χρῆσθαι. ἡ δὲ νοῦσος γίνεται, ὅταν χολὴ κινηθεῖσα ὑπὸ τὸ δέρμα ῥάπτῃ τε. ταῦτα δὲ ἐπισήμαινος αὐτὴ ἰδιότης, οὐκ ἀπ' ὁμοίας ἐμπεσοῦσα αἰτίης κατανουσήματα. καὶ γὰρ νουσήματα ἴσασιν ἀπὸ μικρῶν προφασίων μεγάλα καὶ πολυχρόνια γίνεσθαι. ἢ ὅσα μὲν σιτίων ἢ ποτῶν ἐγχόμενα ἔστιν, ἢ ῥυφημάτων ἢ φαρμάκων ὅσα ὀδυνῶσι εἰνενα δίδοται, ἀκίνδυνα ἄξιν ἀπαντα προσφέρειν ἀεί, ἐὰν ἡ τὰ γεγραμμένα προσφέρῃς. ὅσα δὲ καθαίρει τῶν φαρμάκων, χολὴ ἢ φλέγμα, ὑπὸ τούτοισιν οἱ κίνδυνοι γίνεται, καὶ αἱ αἰτίαι τοῖσι θόρυβοι σιν. φυλάσσεσθαι δὲ χρὴ τὰ μάλιστα, ταῦτα μὲν ὅσα ἡ τὰ κοιλίῃ γίνεται νουσήματα, πλὴν ἐμπύων καὶ φθινόντων, καὶ τὴν γυναικείων. ταῦτα γὰρ χωρὶς γεγράφεται. φύματα ὅσα φύεται πάντα, ὑπὸ φλέγματος ἢ αἵματος φύεται. ὅταν δὲ ὑπὸ χρωματος ἢ πτώματος ἀθροισθῇ, ξυμφορὴ δὴ τούτων, τὰ μὲν κατα πλάσαντα καὶ φαρμακα πιπόσκοντα διαχεῖν. τὰ δὲ κατα πλάσαντα, τεπαύειν. καὶ διαχέει μὲν τὴν κατα πλασμάτων ὅσα θρμὰ ὄντα ὑγραίνει, καὶ μὴ ἔασὰ ἐς ἑωυτό. τεπαύνει δὲ, ὅσα θρμαίνοντα ξυωάγει. ὅταν δ' ἐπὶ τμηθῇ ἢ αὐτόματον ῥαγῇ φαρμάκῳ ἀναιρεθαίρειν. ἡ ὑγρόν. ὅταν δὲ πυρεροῦντα παύσωσι, ὡς ἔλκος ἰᾶσθαι. λέπρη. καὶ κνησμός. καὶ ψώρη. καὶ λειχῆνες. ἢ ἀλφός. καὶ ἀλώπεκες, ὑπὸ φλέγματος γίνονται. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα, αἶγος μάλλον, ἢ νουσήματα. κηκίον. καὶ χοιράδες. καὶ φύγεθλα. καὶ σθθῆνες. καὶ αὐθρακες, ὑπὸ φλέγματος φύεται. τούτοισι τοῖσι φαρμάκοισιν ἀποκαθαίρονται, ὧδε χρῆσθαι. ὅσοι μὲν χολώδεες εἰσὶ, δίδοναι, τὰ ὑφ' ὧν χολὴ καθαίρεται. ὅσοι δὲ φλεγματώδεες, τὰ ὑφ' ὧν φλέγμα. ὅσοι δὲ μελαγχολοῦσι, τὰ ὑφ' ὧν μέλαινα χολή. τοῖσι δὲ ὑδροπικοῖσι, τὰ ὑφ' ὧν ὑδωρ. ὅσα δὲ δίδοται φαρμακα ποτὰ ἢ μὴ καθαίρειν μήτε χολὴν μήτε φλέγμα, ὅταν ἐς τὸ σῶμα εἰσέλθῃ, πλὴ δύνασθαι αὐτὰ παρέχεσθαι δεῖ, ἢ ψύχοντα, ἢ θρμαίνοντα. ἢ ξηραίνοντα. ἢ ὑγραίνοντα. ἢ ξυωάγοντα, ἢ διαχέοντα. ὅσα δὲ ὑπνον ποιεῖ, ἀρεμέην δεῖ τὸ αἷματι παρέχειν τὸ φάρμακον. Ὅταν ἢ ὠδὶ νοσέοντα ἀφίκηται, ἐπανδρωτέον χρὴ ἃ πάσχει. καὶ ὃ τι ὄτου. καὶ ποσαῖος. καὶ πλὴ κοιλίην εἰ διαχωρέει. καὶ εἴ αυτον ἰὼ τινα διατάτεται. καὶ εἰθυμέεσθαι πρῶτα μὲν τὸ νούσημα πότερον ἀπὸ χολῆς ἢ φλέγματος γεγένηται, ἢ ἀμφότερα. μὴ ἂν τὸ δυοῖδέναι, ὅ, τι ἀπάγκλιον ἔχει, ὡς τὸ ὑπὸ τούτων τῶν ἑτέρα, ἢ ἀμφοτέρων γίνεσθ. ἔπειτα πότερον ξηρασίης ἢ ὑγρασίης χρήζει. ἢ τὰ μὲν τῶν σώματος, ξηρασίης. τὰ δὲ, ὑγρασίης. ἔπειτα πλὴ νοῦσον, εἴτε κἀω δεῖ θεραπεύειν, εἴτε ἡντιν. εἴτε ὀξὺ τῆς κύσιος. καὶ εἴτε αὔξεται ἡ νοῦσος, εἴτε μαραίνεται. εἴτε λύεται. εἴτε μεταπίπτει εἰς ἕτεραν νοῦσον. οἷον ὑδρωπικὸν, λιμακτοιέην, καὶ ἐκ τῆς κοιλίης ὑπάγειν τὰ ἐνεόντα, ἢ ὑποκλύζοντα, ἢ φάρμακον ἡντιν διδόντα. καὶ πίνειν ὕδωρ ἢ ὄξος, ἢ ἐνφεῖν. τὰ φλεγμαίνοντα ψύχειν ἡντα καθλάσμασι. τὰ δ' τοιαῦτα ἡντα καθλάσματα εἶναι, ἢ τεῦτλα ἑφθὰ ἐπιθέσθαι, ἢ σέλινον, ἢ ἐλαίης φύλλα, ἢ συκῆς φύλα, ἢ βάτου, ἢ βαλανίου, ἢ ῥοιῆς ἡλικείης. ἑφθοῖσι δὲ τούτοισι χρῆσθαι. ὠμοῖσι δὲ ῥάμνου φύλλοισιν. ἢ ἄγνου. ἢ ἐλελισφάκου, ἢ τιθυμάλλῳ, ἢ ἡλίχρυσα χλωρῷ, ἢ πράσῳ. ἢ σέλινα. ἢ κορίαννον. ἢ ἰσάτιος φύλλα. ἰὼ δὲ μηδὲν ἐκτὸς τούτων ἔχηε, μὴ δὲ ἄλλό τι μηδὲν ἡντα καθλασμα, ἀλλ' ἡντον φυρήσας ὑδατι ἢ οἴνῳ, ἡντα καθλάζειν. τοσοῦτον ὁ χρόνον ἡντα καθλάσματα τὰ δ' ὠφελεῖ, ὁκόσον ἂν χρόνον, ψυχρότερα ἢ ἢ ὁ ἕλκος. ὅταν ὁ ἢ θερμότερα, ἢ ὁμοίως θερμά, βλάπτει. τὰ λιπαρὰ πρὸς τὰ φλεγμαίνοντα ἐξυμφορέει, ὁ ἢ πρὸς τὰ ἀκάθαρτα, οὐ δὲ πρὸς τὰ σηπόμενα. ἀλλὰ πρὸς μὴ τὰ φλεγμαίνοντα, ξυμφορέει τὰ ψυχρὰ, πρὸς ὁ τὰ ἀκάθαρτα μὴ τὰ σηπόμενα, τὰ σρομέα, μὴ ὅσας σῆξιν τινὰ παρεχόμενα, καθαίρει. ὅταν ὁ σκληροφυῆ ξαι βουλῇ, τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ θερμὰ μᾶλλον ξυμφορέει, πρὸς ταῦτα γὰρ ἡ σάρξ θάλλει. ὁκόσοισιν ἀνθρωποι σιτίοισιν ἢ ποτοῖ σιν ὑγιαίνοντες ἐς δίαιταν χρῶντες, ἐκ τούτων χρὴ τὴν παρεόντων χρῆσθαι, πρὸς τὸν νοσέοντας σκοπέοντα, θερμα καὶ ψυχρὰ, καὶ ὑγρὰ καὶ ξηρά. ἐκ μὲν ψυχρῶν, θερμά. καὶ θερμὰ, ἐκ μὴ θερμῶν. καὶ ξηρὰ, ἐκ μὴ ξηρῶν. μὴ τὰ λοιπὰ ἡντα. ἢν αὖ ἢν δὸ πον. ἀποφέειν δὲ οὗ χρὴ οὐ δὲ τοῖσι παρεοῦσι μὲν μὴ δωὰσθαι. τὰ ἀπόντα δὲ ζητοῦντα μηδὲν ὠφελεῖν ἢν κάμνοντα οἷόν τε εἶναι. εὑρήσεις δὲ τὸν ὀρθῶς σκοπέοντα ἔξω τουτέων, οἷσι πρὸς ἢν νοσέοντα χρόνου ὀλίγα. ξυφήματα δὲ σὺ τοῖσι νοῦσοισι ἀπάσησι διδόναι, ἢ πτισάνῃ, ἢ κέγχρου, ἢ ἄλητον, ἢ χονδρου. τούτων ὁκόσα μὲν δίδωσι εἰς διαχώρησιν, λεπτὰ διδόναι, ὁ σφοδρότερα καὶ γλυκύτερα, ἢ ἀλυκώτερα, ἢ θερμώτερα. ὁκόσα δὲ ἐς ἰσχὺν ἢ ἀνακωχὴν, παχύτερα, λιπαρώτερα, ἢ μετρίως ἐφθά. ποτοῖσι δὲ χρῆσθαι, ὧν μὲν ὑπάγειν ἐθέλῃς πλὴ κοιλίην καὶ πλὴ κύσιν, γλυκαίνοντι οἴνῳ, ἢ μελίκρητον. ὧν δὲ σύφειν, αὐστηρὸν, λευκὸν, λεπτὸν, ὑδαρέα. ὧν δὲ ἰσχύειν, αὐστηρὸν, μέλανα. ὁκόσοι ἂν οἴνου πίνουσιν

πίνουσιν αὐτηλεῶς, τούτοισι δίδοναι, ἃ γεγράπται ἐν τῇ φαρμακίτιδι ποτὰ σκιδναζόμενα, τοῖσι φαρμακοποτοῦσι δίδοναι μετὰ πλὴ καθαρσιον. τοῖσι μὲν πυρέσσουσιν, ἢ φακὸν, ἢ κέγχρου λεπτὸν, ἢ πτισάνης χυλόν. δίδοναι δὲ πτισάνῃ μὲν καὶ κέγχρου, ὡς κοῦφα ἐόντα. χόνδρου δὲ, ὡς ἰσχυρότατον πάντων. καὶ ἄλητον, ὡς ἰσχυρότατον τούτων. φακὸν δὲ βύσσθαι σκιδνάζει. καὶ ὀλίγου δεῖ δοῦναι, ὡς καὶ κοῦφον ὂν ξύφημα καὶ δυσφορέσιον αὖω. παραμένειν δὲ ἢ ἄλφι. ἢ μέλι. καὶ κύμινον, καὶ ἔλαιον. τῷ δὲ φακῷ παραμίσγειν ἢ χλόης χλήχωνος καὶ ὄξους ὀλίγον. τοῖσι δὲ ἀπύρετοισιν, ἄρτου καθαροῦ ἐσωθεν σπλάγχνα ἐξωμῶ. ἢ μάζαν μὴ τέμαχος ἑφθὸν, ἢ κρέας οἷος ὡς νεωτάτης, ἢ ὄρνιθος, ἢ σκύλακος ἑφθόν. καὶ τοῖσι πυρέσσουσιν, ἢ τεῦτλον, ἢ κολοκύντην, ἢ βλῆτον. καὶ μετὰ τοῦτα ὅ, τι ἂν σοι δοκέῃ τοῖσιν ἀσθενέουσιν ἐσορῶν ἐν σῶμα καὶ πλὴ ψυχλὼ, προσφορέειν καὶ ἐν σιτίον καὶ ἐν ποτόν. μάλιστα γὰρ αὖ οὕτως ὠφελέης. τὴν σιτίων ἃ δυνάμιν ἑκάστα ἔχει, τεκμαίρεσθαι χρὴ, ἀπὸ τῆν φανερὰν πλὴ δυνάμιν παρεχομένων. ὁκόσα ἢ φύζειν. ἢ δῆξιν. ἢ πολυσμενλω. ἢ ὀρθυμιὸν παρέχει. ἢ στρόφον. ἢ διαχωρέει, ἢ μὴ διαχωρέει. καὶ φανερὰ ὅ, τι ταῦτα ὀργάζεται. καὶ ἀπὸ τούτων χρὴ, τὰ τε ἄλλα σκοπέειν. ἔχει γὰρ ἑκάστα τὴν ἐδεσμάτων, διότι καὶ ὠφελέει καὶ βλάπτει. ἀλλὰ τ' ἄλλα, τὰ μὲν φανερότατα ὀργάζεται. τὰ δὲ, ἀμυδρότερα, τὰ σιτία καὶ τὰ ὄψα σκιδνάζειν καὶ δίδοναι τοῖσιν ἀσθενέουσιν, ὑφ' ὧν μήτε φύσει ἔσται, μήτε ὀξυθυμίη, μήτε στρόφος, μήτε λίθου διαχωρέῃ, μήτε λίθου ξηραίνεται. ταῦτα δὲ γίνεται ὧδε. ὅσα μὲν ἡ κοιλίη κρατέει, καὶ ἡ σῶμα αὐτὰ ἀναδέχεται, ταῦτα μὲν οὔτε φύζιν παρέχεται, οὔτε στρόφον. ἰὼ δὲ μὴ κοιλίη κρατέῃ, ἀχὼ τούτων καὶ φύσα, καὶ στρόφος, καὶ τ' ἄλλα τὰ τοιαῦτα γίνεται. κουφότατα τὴν σιτίων καὶ τὴν ὄψων καὶ τὴν ποτῶν, ὅσα μέτρια ἐσιόντα ἐς ἡ σῶμα, ἢ ὁλίτω πολέω τὴν μερίων, μήτε πολήρωσιν παρέχει, μήτε στρόφον, μήτε φύζιν, μήτε ἄλλο τ' τοιούτων μηδέν. καὶ πέπεται τέ τε τάχιστα. καὶ πεπτόμενα διαχωρέει. καὶ αὖα πάζιν τε πλὴ ἡμόρλω ἐσιόντα ἐς πλὴ κοιλίω, ἄλυπότατα τάδε, ἢ ὅταν δὲ παλαιοῦ ἐσέλθῃ. βαρέα δὲ, ὅταν μέζια πολήρωσιν κοιλίης, πολήρωσιν καὶ πόνου παρέχει, ἢ μὴ τελέων, μὴ δὲ πόνου τε ἐσθίειν αὐτὰ μηδὲ πίνειν, ἀλλὰ πόνου παρέχει. ὀλίγα χρόνον δὲ αὖθις αὖτα ἢ πίνειν ἢ ἐσθίει, καὶ οὔτω πόνου παρέχει, ἢ οὐ διαχωρέει αὖα λόγου. ἐς ὑγείην ἄκεστα, ὅσα ὀλίγιστα ἐσιόντα, αὐτάρκεα ἐστὶ, καὶ λιμοῦ ἢ δίψης ἄκος εἶναι. ἢ πολέω χρόνου ἐν σῶμα αὐτὰ δέχεται, καὶ διαχωρέει κατὰ λόγον. ἐς ἰσχὺν δὲ ἄρεστα, ὅσα σάρκα φύει πολέω, ἢ πυκνοτάτην, ἢ ἐν αἷμα παχαίει. καὶ διαχωρέει κατὰ λόγον τῶν ἐσιόντων. καὶ ἐν σῶμα πολέω χρόνου ἀναδέχεται. τὰ λιπαρὰ ἢ τὰ πίονα, ἢ τὰ τυρώδεα ἢ μελιτώδεα, ἢ τὰ σιγαμόεντα ὀξυθυμίῃ ὡς μάλιστα παρέχει, ἢ χολέρῃ. ἢ στρόφον. ἢ φύζιν. ἢ

πλησμονὴν. ποιεῖ δὲ τῆτο αὐτὸ, καὶ ὅταν πλεῖα τὶ φάγῃ ἢ πίῃ, ἢ ὅτε διά τε πέψαι ἢ κοιλίη. Τοῖσιν ἀσθενέουσιν, ἰῶ μὴν κατὰ λόγον τῆς νούσου καὶ τῦ σώματος δίδως ἃ αὖ δίδως, ὑπαναλίσκει ταῦτα τὸ σῶμα. καὶ οὔτε ὑδρέες ἔδιν, οὔτε πλῆρες. ἰῶ δὲ μαρτάνης τῦ καιροῦ ἢ ἔπειτα, βλάβος ἐπ' ἀμφότερα ὅσα τῇ σιτίων ἢ τῇ ὅλων ἢ τῇ ποτῇ τὸ σῶμα ἀναδέχεται, μάλιστα ἐκ τούτων, οὔτε ῥόφος γίνεται, οὔτε φύσα, οὔτε ὀξυθυμίη. ὅταν γὰρ ἐς πλὼ κοιλίῃ ἐσέλθη, ἀπ' αὐτῦ καὶ τὸ σῶμα τὸ αὐτῷ ἐπιπλήσιον, καὶ ἀσθενέστερον ἤδη τὸ λοιπὸν ἀνάγκη εἶναι, ὡς τε ῥόφον, ἢ φύσαν, ἢ ἄλλό τι τῇ τοιούτων ἐν τῇ κοιλίῃ μὴ ποιῆσαι. Τῶν οἴνων ἢ οἱ γλυκέες, καὶ οἱ αὐστηροὶ, καὶ οἱ μελιχροὶ παλαιοὶ, πλὼ κοιλίῃ ὑπάγουσι. μάλιστά τε διουρέουσι ἢ ῥέφουσι. καὶ οὔτε φύσαν παρέχουσιν, οὔτε ῥόφον, οὔτε πλησμονήν. Κρεῶν τὰ δίεφθα ἢ τὰ ἐξοπτὰ, ἀσθενέα μὲν πρὸς πλὼ ἴσχω ἀμφότερα. ἐς δὲ πλὼ διαχώρησιν, τὰ μὲν δίεφθα, ἐπιπλήσια. τὰ δὲ ὀπτὰ, κατσιμώτερα. τὰ δὲ μετρίως ἔχοντα καὶ ἐλαφρὸς καὶ ὀπτήσιος, μετρίως καὶ ἐς πλὼ ἴσχω ἔχει, καὶ ἐς πλὼ διαχώρησιν. τὰ δὲ ὠμὰ μόνα πρὸς μὲν πλὼ ἴσχω, ἐπιπλήσια. πρὸς δὲ πλὼ διαχώρησιν, οὔ. Τῶν σιτίων καὶ τῇ ποτῇ, ἃ προσφερόμενα τῷ σώματι, καὶ μάλιστα αὐτάρκεα καὶ ἐς ῥοφὼ καὶ ἐς ὑγιείην. καὶ ἀπὸ τούτων αὐτῇ, ὁτάν τις αὐτοῖ σι μὴ σὺ καιρῷ χρῆται, ἢ πλέοσι τῦ καιροῦ, ἢ ἐλάσσοσι τῦ καιροῦ, οὐ τοῖσι ἀθανάτοι γίνονται. τὰ δ' ἄλλα σιτία καὶ ποτὰ ὅσα μὴ τοιαύτην δύναμιν ἔχει, σμικρὸν μὲν τοι ὠφελέει, ἰῶ τις καὶ πάντα αὐτοῖσιν σὺ καιρῷ χρῆται. σμικρὰ δὲ καὶ βλάπτει. ἐπ' ἀμφότερα δὲ ἔδιν ἀσθενέα, ὡς τε ἀγαθόν τι ποιῆσαι, καὶ ὡς τε κακόν. ἔστι δὲ τῇ σιτίων καὶ τῇ ποτῇ ἃ πὼ δύναμιν ἔχει τοιάνδε. αὐτὸς. μάζα. κρέα. ἰχθύες. οἶνος. τούτων μὲν τοι τὰ μὲν, μᾶλλον. τὰ δὲ, ἧσσον. Οἱ κόσοι ἐγκρὶν δίαιταν διατῆδε τοι, τοῦτοισι μὴ ξυὼ τῷ σιτίῳ τὸ πόμα διδόναι, ἀλλὰ μετὰ τὸ σιτίον, διαλιπὼν πουλὺ χρόνον. καὶ οὕτω μὲν ἔγκρις ἢ ἰκμὰς ἀπὸ ἐγκρέων σιτίων γλυκαίνει, τὸ σιτίον ἐγκραίνει. ἰῶ δὲ ἅμα τῷ σιτίῳ πίνῃ, νοτιώτερον τὸ ῥόφημα γινόμενον, ὑγρότερον τὸ σῶμα ποιέει.

Ἄρτος ὁ θρῴμος ἢ τὰ κρέα τὰ θρῳμὰ αὐτὰ ἐφ' ἑωυτῇ ἐθιόμενα, ἐγκραίνει. ἰῶ δὲ ξὺν ὑγρῷ δίδως, ἢ ἐπιπίνειν παραχρῆμα ἐωῖ τῷ σιτίῳ, οὐ ἐγκραίνει. Ἄρτος ὁ καθαρὸς τῦ ἀλδύρων, ἐς ἰσχὺν καὶ κομιδὴν ἐυμφορώτερος, ἢ ὁ αὐθρεκὲς καὶ πρόσφατος ἢ ἑωλος. καὶ τῇ ἀλδύρων προσφάτων ἢ παλαιοτάτων. Τὰ ἄλφιτα τῦ κεριθέων ἀποβρέχων πθρίχνδε ἐπίσιμα ἰσχυρότερα ἢ βεβρεγμένων. καὶ πρόσφατα ἢ παλαιότερα. καὶ ἢ μάζα προστεφυρημένη ἰσχυροτέρη, ἢ μὴ προτεφυρημένη. Οἶνος διαχεόμενος ἢ ἀποφυλλόμενος ἢ σιηθούμενος, λεπότερος γίνεται καὶ αὐθενέστερος. Τὰ κρέα τὰ μὲν ἐφθὰ, ἰῶ μὲν δίεφθα ποιήσῃς, ἀσθενέστερα ἢ ἐλαφρότερα. τὰ δὲ ὀπτὰ, ἰῶ ἐξοπτα γένωνται, ἢ τὰ παλαιὰ ὑῦ ὄξους ἢ ἁλῶν, ἀσθενέστερα ἢ ἐλαφότερα τῇ προσφάτων. Τὰ ἀσθενέα τῇ σιτίων καὶ τὰ κοῦφα, πλὼ μὲν κοιλίῃ οὐ λυπέει, οὐδὲ ἐ σῶμα, διότι οὐκ ἀναδέχει θρῳμενόμενα, οὐδὲ πλήρωσι, ἀλλὰ λαπάσσεται ταχύ, καὶ πεσόμενα διαχωρέει. ἢ δὲ ἰκμὰς ἀπ' αὐτῇ τῷ σώματι ἀσθενὴς γίνεται, καὶ οὔτε αὐξάνει, οὔτε ἰσχὺν ἀξίλω λόγου παρέχει. τὰ δὲ ἰσχυρὰ τῇ σιτίων, ἀναδέχει τε ὅταν ἐς πλὼ κοιλίλω ἐσέλθη. καὶ πλήρωσιν παρέχει. καὶ πέσεται μὲν σχολαίτερον, καὶ οὐ διαχωρέει. ἢ δὲ ἰκμὰς ἀπ' αὐτῇ ἰσχυροτέρη καὶ ἀκήρατος προσγινομένη, ἰσχνὸ τε ποιέει τῷ σώματι πολλῷ, ἢ αὔξιλα. Κρεῶν κουφότατα ἐς ἐ σῶμα, κωφεια. ἢ ὀρνίθεια. καὶ λαγῶα ἐφθὰ. βαρέα δὲ τὰ βόεια. καὶ τὰ χοίρεια μετεωότερα. πρὸς δὲ πλὼ φύσαν καὶ ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ. ὑγιαίνουσι καὶ ἀσθενέουσι τὰ μήλεια. τὰ δὲ ὕεια ἐς καὶ δυξίλω μὲν, καὶ ἰσχὺν πονέουσι, καὶ γυμναζομένοισιν ἀγαθὰ. ἀσθενέουσι δὲ καὶ ἰδιώτῃσιν, ἰσχυρότερα. ἢ τὰ θήρεια τῇ ἡμέρων, κουφότερά ἐστι, διότι καθαρὸν οὐχ ὅμοιον ἐθίει. διαφέρει δὲ τὰ κρέα τῇ κτηνέων, καὶ ὁκόσα καθαρὸν ἐθίει καὶ ὁκόσα μὴ ἐθίει. καὶ ὁ καθαρὸς, οὐ τὸ αὐτὸ ἅπασι ποιεῖ. ἀλλὰ τὸ μὲν, πυκνίλω τε πλὼ σάρκα τὸ ἰσχνείου παρέχει καὶ ἰσχυρίλω. τὸ δὲ, ἀραιίλω τε ἢ ὑγρίλω ἢ ἀσθενία. Ὡς μὲν τὸ ἐύμπαν εἰρῆσθαι, ἰχθύες κοῦφον ἔδεσμα, καὶ ἐφθοὶ καὶ ὀπτοὶ, καὶ αὐτοὶ ἐφ' ἑωυτῇ, ἢ μεθ' ἑτέρων σιτίων. αὐτοὶ δὲ ἐφ' ἑωυτῇ, διαφέρουσιν ὧδε. καὶ οἱ μὲν λιμναῖοι, καὶ πίνες, καὶ οἱ ποτάμιοι, βαρύτεροι. οἱ δὲ ἁλιαῖοι θαλάσσιοι, κουφότεροι. καὶ ὀπτοὶ ἐφθοὶ κουφότεροι. ἀπὸ τούτων τὰ μὲν ἰσχυρὰ διδόναι, ὅταν ἀσθενὴς μέσται τινα βούλῃ. τὰ δὲ κοῦφα, ὅταν ἰσχνὸν δέοι ἢ λεπτὸν ποιῆσαι. Τὸ λαζὸν τὸ θρῴμον. τὸ μὲν μέτεον, μαλάσσει τὸ σῶμα καὶ αὔξει. τὸ δὲ πλεῖον τῦ καιροῦ, τὰ μὲν ξηρὰ τῦ σώματος, διυγραίνει. τὰ δὲ ὑγρὰ, ἀποξηραίνει. καὶ τὰ μὲν ξηρὰ ὑγραινόμενα, ἀσθενείλω ἢ λυποθυμίλω παρέχει. τὰ δὲ ὑγρὰ ξηραινόμενα, ξηρασίλω καὶ δίψος. λαχάνων δὲ τὰ σπόρσδε καὶ ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ, καὶ διουρητικὰ ἢ ὑποχωρητικὰ, ἢ πρὸς τὰ γυναικεῖα σύμφορα. Κρόμμυα ἐς τὰ οὖρα ἐπιτήδεια. ὁ γὰρ ὄπος, ὁρμητικὰ τὰ παρέχει, ὥς τε διαχωρέειν, τούτοισιν ὧδε χρῆσθαι, ἀλλὰ τοῖσιν ἀσθενέουσι μὴ προφορέειν. Σέλινα ἢ ἐφθὰ ἢ ὠμὰ, διουρητικὰ. καὶ μᾶλλον τὰ ἔλεια τῇ ἡμέρων, ἃ καὶ πλέονα ἔχει θυμίαμεν. Κορίαννον δυσφορέον, καὶ διαχωρητικὸν, καὶ ἐφθὸν ἢ ὠμόν. Ὠμὰ μὲν ἢ ὑγρὸν ἢ ψυχρὸν, ἢ δυσφόρεον. Ῥάφανος τὰ μὲν ἐφθὰ, διουρητικὰ καὶ διαχωρητικὰ. τὰ ὠμὰ δὲ, καυματώδεα καὶ φλεγματώδεα. Ῥοιὴ κομιστὴν ἢ φλεγματώδες. καὶ ξυὼ μὲν τῷ πυρῷ ἰσάσιμον. αὖον δὲ

τῦ πυρῷ ὀς, διαχωρητικόν. Τὰ θρῳμὰ τῦ σιτίων, ξηρὰ μὲν ἴσησι. ἐ γὰρ ὑγρὸν οὐ τῇ κοιλίῃ, αὖον ξηραίνει. ὑγρὰ δὲ ὄντα, δυσγραίνοντα τῇ θρῳμότητι, ὑπάγει. Τὰ ῥευφνὰ ξηραίνει καὶ συνάγει ἐ σῶμα. εἰσὶ δὲ καὶ στάσιμα. Τὰ ὀξέα λεπτύνει, δυξὶν ἐμποιέοντα. Τὰ ἅλμυρὰ, διαχωρέει καὶ διουρέεται. Τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ πίονα καὶ τὰ γλυκέα, ὑγρασίλω μὲν καὶ φλέγμα παρέχει. Κομιστικὰ δὲ, κολοκύντη. καὶ τεῦτλα. καὶ βλῆτα. καὶ λάπαθα, καὶ τῇ ὑγρότητι διαχωρητικά. Κράμβη δὲ, ἔχει τινὰ σιμύτητα ἐς ἐ διαχωρέειν, καὶ ἅμα δύχυμος. Τυρὸς, ἢ σήσαμα, καὶ σταφὶς, κομιστικὰ καὶ φλεγματώδεα. Γλυκὺς οἶνος καὶ μελιηδὴς, ἄμφω καὶ κομιστικοὶ καὶ διουρητικοὶ καὶ φλεγματώδεες. οἱ δὲ αὐστηροὶ, ἐς ἰσχὺν καὶ ξηρασίλω ἐπιτήδειοι. οὐρητικοὶ δὲ, καὶ αὐστηροὶ παλαιοὶ, ὅσοι λευκοί τε καὶ λεπτοὶ τυγχάνουσιν. Ἔλαιον καὶ ὅσα ἐλαιώδη, κομιστικὰ καὶ φλεγματώδεα. Λαχάνων τῇ ἐφθῶν διαχωρέει, ὅσα φύσει ὑγρότατα, ἢ σιμύτατα τὸ δέειν, ἢ θρῳμότητα ἔχει. δίδοναι δὲ ταῦτα, ξύμφορά δέειν ἐς ἄφοδον, χλιαρώτερα καὶ ταυκρώτερα. Σίκυος πέπων, καὶ διουρητικὸν, καὶ διαχωρητικὸν, καὶ κοῦφον. ὁ δὲ ἕτερος πέπων, ψύξιν τινὰ παρέχει. καὶ δίψαν παύει. ῥοφὴν δὲ ἀπὸ οὐδετέρου τούτων οὐ γίνεται, εἰ μὴ λεπτύνῃτις. ἀλλ' οὐδὲ φλαῦρον ἀπ' οὐδετέρου, οὐδὲ ἄξιον λόγου. Τὸ μέλι, ξυὼ μὲν ἑτέροις ἐθιόμενον, ἢ χρέφει καὶ εὐχροιαν παρέχει. αὖον δὲ ἐφ' ἑωυτῇ, λεπτύνει μᾶλλον ἢ κομίζει. καὶ γὰρ διουρέεται καὶ διαχωρεῖται μᾶλλον τῶν μετεόν. τὰ διουρητικὰ θρῳμαινόμενα σὺ τῇ κοιλίῃ, θρῳμαίνεταί τε ταχὺ, καὶ θρῳμαινόμενα μαραίνεται καὶ τήκεται. καὶ πλὼ διαχώρησιν ὀλίγα τῦτο ταχέως παρέχει.

Ὅσα δὲ στάσιμα τῇ σιτίων, καὶ θρῳμαίνεται, καὶ ταχέως θρῳμαινόμενα ξηραίνεται καὶ συνίσταται. καὶ ὀλίγα τῦτο πθρίσιληρα γινόμενα, οὐ διαχωρέει. τὰ διαχωρητικὰ, ἔγχυλά δέει καὶ φύσει θρῳμά. τὰ δὲ οὐρητικὰ, ξηρὰ καὶ ψυχρά. Οἶνος καὶ ὁ οἶνος, διαφθόρους μὲν καὶ αὐτοὺς ἑωυτῇ φύσει ἐς ἰσχὺν καὶ ἀσθενείλω, καὶ κουφότητα καὶ βαρύτητα. διαφθείρει δὲ καὶ χώρη χώρης ὄζῳ ὁποίης ἂν ᾖ. καὶ δύσορος ἐοῦσα, καὶ ἄνοσος. καὶ εὐήλιος, καὶ πολύσιτος. καὶ ἀγαθὴ, καὶ φλαύρη. ὥς τε ἄπαντα ταῦτα ξυμβάλλεται ἐς ἐ, ἰσχυρότερά τε εἶναι τῇ σιτίων εἶναι, καὶ ἀσθενέστερα.

Οἱ κόσοι ὑγιαίνοντες αὐτοφαγεῖν ἐώθεσαν, ταῦτα διδόναι τούτοισι, καὶ σὺ τῇσι νούσοισιν. ὅταν ἢ σιτία ἢ ποτὰ πλεῖα τῦ ἐώθότος, ἰῶ μὴ τὰ ἐώθότα τελέοντα, ἀπεμεῖσαι παραχρῆμα αἱρέσιον. Ὁπόταν καὶ ἀκρόσβυα, δῆλα τόδε μετὰ ἐ σιτίον λυπηρότερά ἐστι καὶ ὑγιαίνοντι καὶ ἀσθενέοντι, ὅτι βεβρωκότος μὲν, ἀπὸ αὐτῇ ἰκμάσας ἀσθ' ἐ σῶμα. ἰῶ δὲ νήστις ἐᾖτι, πλεῖα. Ὅσα τὰ σιτίων, ἢ φύσαν, ἢ καῦμα, ἢ δυξίλω παρέχει, ἢ πλησμονίλω, ἢ ῥοφὸν, οἶνος ἐπιπινόμενος ἄκρητος, ἀπαλλάσσει τῇ τοιούτων. ἐ γὰρ σῶμα διαθρῳμαινόμενον ὑπὸ τῦ οἴνου, ἀπαλλάσσεται τὰ ἐνεόντα τῇ θρῳμότητι, ἀπὸ τῇ σιτίων καὶ τῇ ποτῇ, καὶ τῇ ὁμοίων. οἱότε μὲν, διαταράσσεται ἢ κοιλίη, οἱότε δὲ, ἴσταται. οἱότε δὲ, καὶ κατὰ λόγον διαχωρέει. διότι δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει, πρότερον μὲν ἢ κοιλίη ὅταν ὑγροτέρη ἐοῦσα, καὶ ὅταν ξηρότερον ὑποδέχηται ἐ σιτίον, διαφθείρει. ἔπειτα ὅταν μεταβολὴ γένηται, εἴτε ἐκ ψύχους ἐς θάλπος, εἴτε ἐκ θάλπεος ἐς ψύχος, διαφθείρει. ὡς τε ἀνάγκη πλὼ κοιλίλω. ἀφ' τῇ σιτίων αὐτῇ καὶ ποτῇ, δι' αὐτὰ ταῦτα καὶ μαλακωτέρλω γίνεσθαι καὶ σκληροτέρλω, τῇ σιτίων καὶ τῇ ποτῇ καὶ τῇ ὅλων, πλὼ ἄρτου, καὶ μάξης, καὶ κρεῶν, καὶ ἰχθύων, καὶ οἴνου, καὶ ὕδατος, τ' ἄλλα πάντα, λεπτὰς μὲν ἢ ἀσθενέας ἢ τὰς ὠφελείας παρέχει, ἐς πλὼ αὔξησιν, καὶ ἐς πλὼ ἰσχὺν, καὶ ἐς πλὼ ὑγιείλω. λεπτὰ δὲ καὶ ἀσθενέα καὶ τὰ ἀπ' αὐτέων γίνεται. Ὁκόσους τῇ νοσεόντων μὴ ξωνεχέως οἱ πυρετοὶ ἔχουσιν, ἀλλὰ διαλείποντες λαμβάνουσι, τούτοισι τὰ σιτία διδόναι μεξὶ πλὼ λήψιν, τεκμαιρόμενος μήπως ὧδὴ νεοβρῶτι ὁ πυρετὸς ἐπιπέσῃ τοι. ἀλλ' ἤδη πεπεμμένων τῇ σιτίων, οἴνος καὶ μέλι ἡδύλλιστα κέκειται σὺ ἀνθρώποισιν, ἰῶ πρὸς φύσιν καὶ ὑγιαίνουσι καὶ ἀσθενέουσι ξὺν καιρῷ καὶ μετεόντι προσφέροντο. ἰῶ ἀλαθὰ μὲν αὐτὰ ἐφ' ἑωυτὰ. ἀλαθὰ δὲ καὶ συμμισγόμενα, τάτε ἄλλα, καὶ ὅσά γε καὶ ἀξίλω λόγου ὠφελέλω ἔχει. ὅσα ὑγιαίνουσι ξύμφορα, ταῦτα καὶ νοσέουσι προσφόρμια, ἰσχυρότερά ἐστι, καὶ δι' αὐτῇ ἀφαιρέοντα πλὼ ἀκμὴν διδόναι. ἢ οὐ φθείρει αὐτὰ ἐ σῶμα, ἀλλὰ μᾶλλον βλάπτει, ἢ ὠφελέει.

Hippo.

Ν ἡ δὲ τοῦ ἀνθρώπου σύστασις ἐλλιθή, ἡ ξηρὴ τῶν ὀστέων τὴν δύναμιν ἔχουσα, τὴν σαρκώδη δὲ ἀσθενῆ, τὴν δὲ τῶν ἀρτηριῶν καὶ φλεβῶν πολλὴν καὶ ἀνειμένην, ἡ δὲ τῶν νεύρων ἐπιτεταμένη καὶ ἰσχυρά, ἡ δὲ τῶν ἀρτηριῶν ἀσθενὴς καὶ ἀνειμένη, ἡ δὲ τῶν φλεβῶν ἰσχυρὰ καὶ ἐπιτεταμένη, ἡ δὲ τῶν ὑμένων ἀσθενὴς καὶ ἀνειμένη, ἡ δὲ τῶν σπλάγχνων ἰσχυρὰ καὶ ἐπιτεταμένη, ἡ δὲ τῶν ἐντέρων ἀσθενὴς καὶ ἀνειμένη, ἡ δὲ τῶν ἐντέρ

τῷ σταυρωθέντι, καὶ ἀλλως ἀκριβῶς ἐν ἐπιγνώσει ὄντα, παιδεύσει δὲ τοὺς ἐγγὺς γινώσκειν, ὡς καὶ τὸν τῶν
πάντων δεσπότην ἐπιγινώσκειν, ὃν μελλόντων ὀφθήσεσθαι γυμνῶν, μελέτην τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν τῷ
βίῳ παρέξει τοῖς ἀνθρώποις. καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει ἐστὶν ἡ ἀγνωμοσύνη καὶ ἡ ἀπιστία
καὶ ἡ ἀκρασία καὶ ἡ ἀκολασία καὶ ἡ ἀπειθία καὶ ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀδικία καὶ ἡ πλεονεξία καὶ ἡ
πονηρία καὶ ἡ μισανθρωπία καὶ ἡ βλασφημία καὶ ἡ αἰσχρολογία καὶ ἡ ἀναισχυντία καὶ ἡ ἀπαιδευσία
καὶ ἡ ἀκαταστασία καὶ ἡ ἀνοία καὶ ἡ ἀσυνεσία καὶ ἡ ἀσυνθεσία καὶ ἡ ἀσπονδία καὶ ἡ ἀστοργία καὶ
ἡ ἀνελεημοσύνη καὶ ἡ ἀκαθαρσία καὶ ἡ ἀφιλοξενία καὶ ἡ ἀφιλοσοφία καὶ ἡ ἀφιλομάθεια καὶ ἡ
ἀφιλοπονία καὶ ἡ ἀφιλοκαλία καὶ ἡ ἀφιλοσοφία καὶ ἡ ἀφιλομάθεια καὶ ἡ ἀφιλοπονία καὶ ἡ ἀφιλοκαλία
καὶ ἡ ἀφιλοσοφία καὶ ἡ ἀφιλομάθεια καὶ ἡ ἀφιλοπονία καὶ ἡ ἀφιλοκαλία καὶ ἡ ἀφιλοσοφία καὶ ἡ
ἀφιλομάθεια καὶ ἡ ἀφιλοπονία καὶ ἡ ἀφιλοκαλία καὶ ἡ ἀφιλοσοφία καὶ ἡ ἀφιλομάθεια καὶ ἡ ἀφιλοπονία
καὶ ἡ ἀφιλοκαλία καὶ ἡ ἀφιλοσοφία καὶ ἡ ἀφιλομάθεια καὶ ἡ ἀφιλοπονία καὶ ἡ ἀφιλοκαλία καὶ ἡ
ἀφιλοσοφία καὶ ἡ ἀφιλομάθεια καὶ ἡ ἀφιλοπονία καὶ ἡ ἀφιλοκαλία καὶ ἡ ἀφιλοσοφία καὶ ἡ ἀφιλομάθεια
καὶ ἡ ἀφιλοπονία καὶ ἡ ἀφιλοκαλία καὶ ἡ ἀφιλοσοφία καὶ ἡ ἀφιλομάθεια καὶ ἡ ἀφιλοπονία καὶ ἡ
ἀφιλοκαλία καὶ ἡ ἀφιλοσοφία καὶ ἡ ἀφιλομάθεια καὶ ἡ ἀφιλοπονία καὶ ἡ ἀφιλοκαλία καὶ ἡ ἀφιλοσοφία
καὶ ἡ ἀφιλομάθεια καὶ ἡ ἀφιλοπονία καὶ ἡ ἀφιλοκαλ

νουσήματι. ἡ δὲ νοῦσος θανασίμη, καὶ παῦροι ταύτην διαφυγγάνουσιν. Φθίσις δευτέρα.
Γίνεται δὲ ἀπὸ τὰ λαιπωρίης. τὰ αὐτὰ δὲ πάσχει ὡς ἐπιτοπλεῖστον, ἃ καὶ ὁ πρόσθεν. ἡ δὲ νοῦσος
διαπαύει αὕτη μᾶλλον τῆς προτέρης. καὶ τοῦ θέρεος ἀνίησι. ἐν δὲ σίαλον ἀποπτύει, παχύτερον μὲν
τῇ πρόσθεν. καὶ βὴξ πιέζει μάλιστα τοὺς ὀρόους. καὶ ὁ πόνος ἰσχυρότερος ἐν τοῖσι στήθεσι. καὶ δοκέει
οἷόν περ λίθον ἐν αὐτοῖσιν ἐγκέεσθαι. πονέει δὲ καὶ ἐν μετάφρενον. καὶ ἡ χροιὴ δίϋγρος αὐτέου
ἐστὶ. καὶ ἤν τι πονήσῃ, φύσει καὶ ἄσθμα ἴσχει. οὗτος ἐκ ταύτης τῆς νούσου, ἐν τρισὶν ἔτεσι μάλιστα
θνήσκει. μελετᾶν δὲ χρὴ τοῖσιν αὐτοῖσιν, οἷσι καὶ ἐν πρόσθεν. αὕτη ἡ νοῦσος προσέχει τοῖσι πουλλοῖ-
σι, μέχρι τριῶν ἐτέων, ἀλλ' ἀποθνήσκουσιν. ἡ δὲ νοῦσος χαλεπή. Φθίσις τρίτη. Ἀπὸ ταύ-
της, τάδε πάσχει. ὁ μυελὸς αὐτέου ὁ νωτιαῖος, αἵματός τε μεστὸς γίνεται. φθίνει δὲ ὁμοίως καὶ ἀπὸ
τῶν κοίλων φλεβῶν. αὗται δὲ φλέγματος ὑσροποιεδέος ἐμπίπλανται καὶ χολῆς. πάσχουσι δὲ
τὰ αὐτὰ, ἀφ' ὁποτέρων ἢν φθίνῃ. καὶ ὁ ἄνθρωπος εὐθὺς μέλας γίνεται καὶ ὑποιδαλέος. καὶ τὰ
ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπυα, ὠχρὰ. καὶ αἱ φλέβες αἱ ἐν τῷ σώματι, ὠχραὶ διατέτανται. ἔνιαι δὲ
σφόδρα ἐρυθραί. μάλιστα δὲ δῆλαι, αἱ ὑπὸ τῆσι μασχάλῃσι. καὶ ἀποπτύει ὠχρὰ. καὶ ὅταν αὐτέω
ἐπιῇ, πνίγεται, καὶ βῆξαι οὐ δύναται ἐνίοτε βουλόμενος. ἐνίοτε δὲ ὑπὸ τοῦ πνίγματος καὶ τῆς
προθυμίης τοῦ βήσσειν, ἀθρόον ἔμεσε χολὴν. ὁτὲ δὲ, λάπην. πολλάκις δὲ, καὶ τὰ σιτία, ὅταν φά-
γῃ. καὶ ὁκόταν ἀπεμέσῃ, δοκέῃ κουφότερος εἶναι. εἶτ' αὖθις ὀλίγον χρόνον διαλιπὼν, ἐν τοῖσιν αὐ-
τοῖσι πόνοισι κέεται. οὗτος καὶ φθέγγεται ὀξύτερον ἢ ὑγιαίνων. καὶ ῥίγος καὶ πυρετὸς διαπαύων.
ἐπιλαμβάνει ἱσοῦ ὡδῆς. τοῦτον ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, βρωτοῖσι, καὶ ῥυφήμασι, καὶ ποτοῖσι, καὶ φαρμά-
κοισι, καὶ τοῖσιν ἄλλοισι πᾶσι μελετῆν, ὥσπερ τοὺς πρόσθεν. ἡ δὲ νοῦσος, διαφέρει μάλιστα ἐννέα ἔ-
τεα, ἔπειτα διαφέρει φθειρόμενος. παῦροι δὲ φυγγάνουσιν ἐξ αὐτῆς. χαλεπὴ γὰρ ἡ νοῦσος. ἢν δὲ
βούλῃ ὧδε ἰῆσθαι αὐτὸν. πρῶτα μὲν πυρίησαι. καὶ ὁκόταν πυριηθῇ, τῇ ὑστεραίῃ δοῦναι αὐτῷ
πιεῖν, μελίκρητον ἡμίχουν καὶ ὄξος παραχέαι ὀλίγον. καὶ κέλευε ἀπνευστὶ τοῦτο πιεῖν. ἔπειτα
τῶν ἱματίων ἀμφιέσαι αὐτὸν, πολλὸν καὶ ὡς πλεῖστον χρόνον. ἢν δὲ μὴ ἀνέχηται ἀλλ' ἐξεμέσαι
βούληται, ἐξεμεέτω. ἢν δὲ μὴ ἔμετος ἔχῃ χρόνου ἤδη γενομένου, ἐπιπιὼν ὕδατος χλιαροῦ μεγά-
λην κύλικα, ἐμεέτω καταματτόμενος πτερῷ. ὁκόταν δὲ ἀπεμέσῃ ὡς τε καλῶς ἔχειν, ἡσυχίην ἐ-
χέτω ταύτην τὴν ἡμέρην. ὁκόταν δὲ ὥρη δείπνου ἦ, δειπνεέτω μάζαν ὀλίγην. καὶ ὄψον ἐχέτω,
τάριχος καὶ πράσα. ταῦτα δὲ ἐσθιέτω ὡς πλεῖστα. οἶνον δὲ πινέτω γλυκὺν. ἐν δὲ λοιπὸν χρόνον,
λουέσθω πᾶσαν ἡμέρην ἅμα ἕωθεν θερμῷ πολλῷ. καὶ μετὰ ἐν λουτρὸν, φυλάσσειν χρὴ ὡς μὴ ῥι-
γώσῃ, ἀλλὰ κατακλιθεὶς, εὐδέτω ὡς πλεῖστον χρόνον. ὁκόταν δὲ ἀναστῇ εὐδων, περιελθέτω σταδίους εἴ-
κοσι ἐν βραχύτατον, ταύτῃ τῇ ἡμέρῃ. τῆσι δὲ ἄλλησιν ἡμέρῃσι, πέντε σταδίους, ἄλλους ὑπερβάλ-
λων βαδιζέτω. ἑκάστης ἡμέρης προστιθεὶς, ἄχρις ἂν ἀφίκηται εἰς τοὺς ἑκατὸν σταδίους. τὴν δὲ κοι-
λίην ὑποκαθαίρειν δεῖ ἐκ τῆς ἡμέρης χυλοῖσι τεύτλων, καὶ ἀπὸ κράμβης, χωρὶς ἑκάτερα ἑψή-
σας, ἀπηθῆσαι χρέα ἑκατέρου. εἶτα ξυμμίξας ἅμα, συνεψεῖν τὰ ὀστέα οἱ, ἐν ἀπὸ τῶν νεφρῶν τε-
ταρτημόριον μνᾶς ἐν ἀμφοτέροισιν ἑψεῖν διελών. ὁκόταν δὲ μέλλῃ πιεῖσθαι πρὸς μὲν τῆς κράμβης
ἐν χυλὸν, ἅλας παραβάλλειν. πρὸς δὲ ἐν τῶν τευτλίων, μέλι παραχέειν. ἢν δὲ χωρὶς ἑκατέ-
ρου πίνειν ἢ παρεγχέας παρὰ τὴν ἑτέρην κύλικα, πίνειν. παρὰ δὲ τὴν ἑτέρην, ἅλας. ἐκπιεῖν
δὲ χρὴ πάντα ἐν χυλὸν. ταῦτα μὲν ποιέειν χρὴ, τριήκοντα ἡμέρας. τῷ δὲ δευτέρῳ μηνὶ, ἐ-
σθιέτω ἄρτου καὶ κρέα πίονα ὑὸς, ἑφθὰ, ἄλλο δὲ μηδὲν. οἶνον δὲ πινέτω, λευκὸν, αὐστηρὸν. καὶ ὁδὸν
ὁδοιπορεέτω, μὴ ἐλάσσω σταδίων τριήκοντα, πρὸ τοῦ δείπνου. μετὰ δὲ ἐν δεῖπνον, δέκα. καὶ μὴ ῥι-
γούτω ἀλλ' ἐσκεπάσθω. ταῦτα ἢν ποιέῃ, ῥήϊον οἴσει τὴν νοῦσον. τῷ δὲ τρίτῳ μηνὶ, κυκεῶνα ἀν-
θινὴν πινέτω. σελίνου ῥίζας. καὶ ἄνηθον. καὶ πήγανον. καὶ μένθην. καὶ κορίανον. καὶ μήκονας ἁ-
παλὰς. καὶ ὠκίμον. καὶ φακὸν. καὶ ῥοιῆς γλυκείης, καὶ οἰνώδεος χυλὸν. εἶναι δὲ χρὴ τὰς γλυκεί-
ας, διπλασίας. εἶναι δὲ χρὴ καὶ τοῦ χυλοῦ ξὺν ἀμφοτέρων, ἡμικοτύλιον. καὶ ὕδατος κοτύλης
ἥμισυ. ἔπειτα ἄνθεα τρίψας λεῖα, διῆναι τούτῳ τῷ κεκρημένῳ, καὶ ἐγχέαι ἐς κύλικα. ἔπειτα
ἐπιβαλεῖν ἄλευρα ὀρόβων, ὁκόσον ὀξύβαφον. καὶ ἄλφιτον ἴσον. καὶ τυροῦ παλαιοῦ αἰγείου ξέ-
σας ἐν ἴσον τοῖσιν ὀρόβοισι ταῦτα ξυγκυκήσας ἐκπιέτω. ἔπειτα διαλιπὼν ὀλίγον χρόνον, ἀρι-
στάτω ἄρτου. καὶ ὄψον ἐχέτω, τέμμαχος ναρκῆς. ἢ ῥίνης, ἢ γαλεοῦ. ἢ βατίδος. καὶ κρέα ὑὸς ἐσθιέ-
τω ἑφθά. καὶ παχυνέτω ἑωυτὸν, ἡσυχίην ἄγων ὡς μάλιστα. καὶ πυριῆν διὰ δεκάτης ἡμέρης ἐς
ἑωυτὸν ἡσυχῇ. τῷ δὲ τετάρτῳ μηνὶ, πυριῆν διὰ πέμπτης ἡμέρης ἀστρέμα. καὶ ἐσθιέτω ὄψον ὡς πλεῖ-
στον. ὄψα δὲ χρεέσθω, πυροῖσι καὶ κρέασιν ὀλίγοισιν, οἷος ἐφθοῖσιν. ὁδοιπορεέτω δὲ καὶ σταδίους, ὡς
πρόσθεν εἴρηται. ἀρξάμενος δὲ τοῦ τετάρτου μηνὸς, τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ, ἀπὸ δέκα σταδίων βαδιζέτω.
καὶ καθ' ἑκάστην προστιθέσθω, μέχρις ἂν αὐτῷ ὀγδοήκοντα γένωνται σταδίοι. καὶ περιπατείτω
τῆς ἡμέρης, ὀγδοήκοντα σταδίους. μετὰ ἐν δεῖπνον, εἴκοσι. ὄρθρου, τριάκοντα. ἐν δὲ λοιπὸν τοῦ χρό-

νου

νου διαιτάσθω, μάζαν καὶ ἄρτον ἐσθίων ἀμφότερα. καὶ ὄψον ἐχέτω, σελάχια. καὶ κρέα δὲ πάντα
ἐσθιέτω, πλὴν βοείων καὶ χοιρείων. ἰχθύων δὲ τῶν δὲ ἀπεχέσθω, κεστρέος, καὶ ἐγχέλυος, καὶ μελα-
νούρου. ἐσθιέτω δὲ ναρκὴν. καὶ ῥίνην. καὶ βατίδα. καὶ γαλεὸν. καὶ στρυγόνα. καὶ βαφάχους. τῶν δὲ
ἄλλων, μηδὲν. ἢν δὲ δοκέῃ ἀσινέα εἶναι, καὶ κικεῶνα. ἐπειδὰν θέλῃ καθευδῆται πινέτω ἀπὸ οἴνου μέ-
λανος, ἡδέος, παλαιοῦ, δικότυλον κύλικα. καὶ μεθ' ἡμέρην, τῷ αὐτῷ οἴνῳ χρεέσθω ὠδὶ σιτίω. καὶ
ὁδοιπορεέτω τῆς ἡμέρης, ἑκατὸν πεντήκοντα σταδίους. μετὰ δεῖπνον, εἴκοσιν. ὄρθρου δὲ, τεσσαράκον-
τα. οὗτος οὕτως θεραπευόμενος, γίνεται ἐν ἐνιαυτῷ ὑγιής. Αὐαίνεται μυελὸς ὁ κατὰ τὴν ῥάχιν
μάλιστα, ὁκόταν τὰ φλέβια ἀποφραχθῇ, τὰ εἰς ἐν μυελὸν τείνοντα, καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου ἔφο-
δος. διὰ κάκωσιν δὲ τοῦ σώματος, τάδε πάσχει καὶ νοσέει. αὐαίνεται μάλιστα καὶ ἀπὸ λαγνείης. τά-
δε οὖν πάσχει. ὀδυνῇ ὀξείῃ ἐμπίπτει αὐτῷ ἐς τὴν κεφαλὴν. καὶ ἐς ἐν τράχυλον. καὶ ἐς τὴν ὀσφὺν, καὶ
ἐς τοὺς μηρίας τῆς ὀσφύος. καὶ ἐς τὰ ἄρθρα τῶν σκελέων, ὥς τε ἐνίοτε οὐ δύναται ξυγκάμπτειν.
καὶ ἡ κόπρος οὐ διαχωρέει, ἀλλ' ἵσταται. καὶ δυσουρέεται. οὗτος κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς νούσου, ἡσυχέ-
στερον διάγει. ὁκόσῳ δ' ἂν ὁ χρόνος τῇ νούσῳ ἀπομηκήνηται, πονέει ἅπαντα μᾶλλον. καὶ τὰ σκέλεα
οἰδέει ὡς ἀπὸ ὑδέρου. καὶ ἕλκεα ἐκφλυσδάνει ἀπὸ τῆς ὀσφύος. καὶ τὰ μὲν ἄλλα, ὑγιαίνεται. τὰ δὲ
ἄλλα, φύεται. τοῦτον ὁκόταν οὕτως ἔχῃ, καθῆραι τὴν κεφαλὴν, τῷ ἱπποθέω ὀπῷ, ἢ τῷ κνιδίῳ
κόκκῳ. πυριήσας πρῶτον ἐν σῶμα, εὖ μάλα. τῆς δὲ ἐπιέρης μετὰ τὴν καθάρσιν, πτισάνης δύο στρυ-
βλία ῥυφεέτω, μέλι παραχέας. οἶνον δὲ λευκὸν πινέτω, μαλθακὸν. τῇ δὲ ὑστεραίῃ, ὀνείου γάλακτος
διδόναι αὐτῷ ἑφθοῦ, μέλι παραχέας ὀκτὼ κοτύλας ἐκπιεῖν. ἢν δὲ μὴ ὄνειον ἔχῃς, βόειον ἢ αἴγειον
ἑφθὸν, τρία ἡμιχόεα, παραχέας μέλι. καὶ τὴν ὥρην γαλακτοποτεέτω ἐν ὀροβίῳ καὶ γάλακτι, πέν-
τε καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας. σιτίοισι δὲ καὶ ὄψοισι χρεέσθω, ὡς διαχωρητικωτάτοισιν. οἶνον δὲ πινέ-
τω λευκὸν μαλθακὸν μενδήσιον. ὁκόταν δὲ παχύτατος ἦ, καύσαι αὐτοῦ ἐς τὴν ὀσφὺν, ἑκατέρωθεν
τῶν σπονδύλων τέσσαρας ἐσχάρας. καὶ ἐς ἐν μετάφρενον, δεκαπέντε ἑκατέρωθεν. καὶ ἐς ἐν αὐ-
χένα δύο, μεταξὺ τῶν τενόντων. ἢν γὰρ τύχῃς καύσας καὶ ὑγιέα ποιήσεις. ἡ δὲ νοῦσος χαλεπή.
Αἱ τέσσαρες νοῦσοι αἱ ἀπὸ τῶν νεφρῶν γινόμεναι. ἀπὸ τῆς πρώτης, τάδε πάσχει. ὀδυνῇ ὀξείῃ ἐμπί-
πτει εἰς ἐν νεφρὸν, καὶ ἐς τὴν ὀσφὺν, καὶ ἐς ἐν ὄρχιν ἐν κατὰ ἐν νεφρὸν. καὶ οὐρέει πυκινὰ. καὶ στύφει
κατ' ὀλίγον ἐν οὖρον. καὶ ἅμα τῷ οὔρῳ, προσέρχεται ψάμμος. καὶ ὁκόταν ἐξίῃ διὰ τῆς οὐρήθρης ἡ
ψάμμος, ὀδυνὴν παρέχει ἰσχυρὴν ἐν τῇ οὐρήθρῃ. ὁκόταν δὲ διεξουρήσῃ, ἡ ὀδυνὴ ἀνίησιν. ἔπειτα
αὖθις ἐν τοῖσιν αὐτοῖσιν ἄλγεσι κέεται. ὁκόταν δὲ οὐρέῃ, καὶ ἐν καυλὸν ὑπὸ τῆς ὀδυνῆς τρίβει.
πολλοὶ δὲ τῶν ἰητρῶν οἱ μὴ συνιέντες τὴν νοῦσον, ὁκόταν ἴδωσι τὴν ψάμμον, δοκέουσι λιθιῆν τὴν κύ-
στιν. καὶ ταύτην μὲν, οὔ. ἐν δὲ νεφρὸν, λιθιῇ. αὕτη ἡ νοῦσος γίνεται ἀπὸ φλέγματος, ὁκόταν ὁ νεφρὸς
ἐς ἑωυτὸν ἀναλαβὼν φλέγμα, μὴ ἀφίῃ πάλιν, ἀλλ' αὐτοῦ ξυμπωρωθῇ. τοῦτο γίνεται λίθοι λεπτοί,
οἷσι ψάμμος. τοῦτον ὁκόταν οὕτως ἔχῃ τῷ ὀπῷ τῆς σκαμωνίης, ἢ αὐτῇ τῇ ῥίζῃ πυριῆσαι. πρόσθεν
δὲ ἅπαν τῷ σῶμα ὑποκαθῆραι. τῇ δὲ ὑστερέῃ τῷ ἀπὸ ἐρεβίνθων λευκῶν χυλῷ ὑποκαθῆραι δύο χοεῦ-
σιν, ἅλας δὲ παρεμβαλὼν, διδόναι πίνειν. μετὰ δὲ ταῦτα ποτοῖσι καὶ βρωτοῖσι καὶ λουτροῖσι μελε-
τῆν, διδοὺς τὰ αὐτὰ ἃ τῷ στραγουριῶντι δίδοται φάρμακα. ὁκόταν δὲ ἡ ὀδυνὴ πιέσῃ, λούειν πολ-
λῷ καὶ θερμῷ. καὶ χλιάσματα προστιθέναι ὅπῃ πονέει μάλιστα. ὁκόταν δὲ ἀποιδήσῃ καὶ ἐξαρθῇ, ὑπὸ
τοῦτον ἐν χρόνον τάμνειν κατὰ ἐν νεφρὸν. καὶ ἐξελὼν ἐν πύος, τὴν ψάμμον διουρητικοῖσιν ἰῆσθαι.
ἢν μὲν γὰρ τμηθῇ, ἐλπὶς ἐκφυγεῖν. ἢν δὲ μὴ, ἡ νοῦσος τῷ ἀνθρώπῳ συναποθνήσκει. Δευτέρη νοῦσος
νεφρῶν. Αἱ μὲν ὀδύναι, ἰσχυρῶς πιέζουσιν ὡς ἐν τῇ πρόσθεν. γίνεται δὲ ἐν νούσημα ἀπὸ τὰ λαιπω-
ρίης. ὁκόταν ῥαγῇ τὰ φλέβια, τὰ ἐς ἐν νεφρὸν τείνοντα, ἔπειτα ὁ νεφρὸς αἵματος πλησθῇ. οὗτος
ὁκόταν ταῦτα πάθῃ, ἐξουρέει ἅμα ᾧ οὔρῳ αἷμα κατ' ἀρχὰς τοῦ νοσήματος. ἔπειτα πύει προϊόντος τοῦ
χρόνου. οὗτος ἢν ἡσυχίαν ἔχῃ ᾧ σώματι, τάχιστα ὑγιὴς ἔσται. ἢν γάρ τι πονήσῃ, αἱ ὀδύναι πολλῷ μᾶλ-
λον ἔξουσιν. ὁκόταν γοῦν ἔμπυος ἦ ὁ νεφρὸς, ἀποιδέει τοῦ τὴν ῥάχιν. τοῦτον ὅταν οὕτως ἔχῃ, τάμνειν κα-
τὰ ἐν ἀποιδέον. μάλιστα μὲν βαθείην τομὴν κατὰ ἐν νεφρὸν. κἢν μὲν τύχῃς τὰ μὼν, παραχρῆμα ὑγιέα
ποιήσεις. ἢν δὲ ἁμάρτης, κίνδυνος ἕλκος ἔμμοτον γενέσθαι. ἢν δὲ ξυμφυῇ ἐν ἕλκος, ἐκπυοῦται εἴσωθεν ἡ
κοιλίη ἡ ἀπὸ τοῦ νεφροῦ. κἢν μὲν ῥαγῇ ἔσωθεν καὶ χωρήσῃ κατὰ ἐν ἀρχὸν τὰ πύα, ἐλπὶς ἐκφυγέειν. ἢν
δὲ ψαύσῃ τοῦ ἑτέρου νεφροῦ, κινδυνεύσῃ καταφθαρῆναι. μελετῆν δὲ φαρμάκοισι καὶ τοῖσιν αὐτοῖσι πᾶσιν,
οἷσι καὶ τοῦ πρόσθεν. καὶ τὴν δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐχέτω. αὕτη δὲ ἡ νοῦσος χαλεπή. καὶ πολλοὶ ἐκ ταύτης τῆς νού-
σου ἐς φθίσιν νεφρίτιδα κατέστησαν. Τρίτη νοῦσος νεφρῶν. Τὸ μὲν οὖρον προέρχεται, οἷσι ἀπὸ κρεων
βοείων ὀπτῶν χυλὸς. γίνεται δὲ ἐν νούσημα, ἀπὸ χολῆς μελαίνης, ὁκόταν χολὴ ἐς τὰ φλέβια συῤῥῇ τὰ
τείνοντα ἐς τοῦ νεφρὸν. καὶ ὁκόταν στῇ, ἑλκοῖ τὰ φλέβια καὶ τοῦ νεφρὸν. ὑπὸ οὖν τῆς ἑλκώσιος, τοιοῦτον ὑπο-
χωρέει ἅμα τῷ οὔρῳ. αἱ δὲ ὀδύναι, ἔχουσιν ἐν τῇ ὀσφύϊ. καὶ ἐν τῇ κύστει, καὶ ἐν τῷ περινέῳ. καὶ ἐν αὐ-
τῷ τῷ νεφρῷ, ἐπ' ὀλίγον χρόνον. ἔπειτα ἀνῆκεν ὁ πόνος, καὶ αὖθις ἐπέλαβεν ὀξὺς δι' ὀλίγου. καὶ ἐς ἐν

ἀπέθανον πᾶσι χρῆσθαι ὅτε ὁπόσῳ ἡμῖν ἡδονὴν ὑπάρχειν ἐξ τοσοῦτον ἀφορᾶν τὴν ἀνθρώπων φύσιν, ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων ἀπολείπεσθαι. ἀλλὰ δὲ ἐξ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀπὸ

the Israelites proverbially. Behold, all souls are mine; as the soul of the father, so also the soul of the son is mine: the soul that sinneth, it shall die. But if a man be just, and do that which is lawful and right, and hath not eaten upon the mountains, neither hath lifted up his eyes to the idols of the house of Israel, neither hath defiled his neighbour's wife, neither hath come near to a menstruous woman, and hath not oppressed any, but hath restored to the debtor his pledge, hath spoiled none by violence, hath given his bread to the hungry, and hath covered the naked with a garment; he that hath not given forth upon usury, neither hath taken any increase, that hath withdrawn his hand from iniquity, hath executed true judgment between man and man, hath walked in my statutes, and hath kept my judgments, to deal truly; he is just, he shall surely live, saith the Lord God. If he beget a son that is a robber, a shedder of blood, and that doeth the like to any one of these things, and that doeth not any of those duties, but even hath eaten upon the mountains, and defiled his neighbour's wife, hath oppressed the poor and needy, hath spoiled by violence, hath not restored the pledge, but hath lifted up his eyes to the idols, hath committed abomination, hath given forth upon usury, and hath taken increase: shall he then live? he shall not live: he hath done all these abominations; he shall surely die; his blood shall be upon him. Now, lo, if he beget a son, that seeth all his father's sins which he hath done, and considereth, and doeth not such like, that hath not eaten upon the mountains, neither hath lifted up his eyes to the idols of the house of Israel, hath not defiled his neighbour's wife, neither hath oppressed any, hath not withholden the pledge, neither hath spoiled by violence, but hath given his bread to the hungry, and hath covered the naked with a garment, that hath withdrawn his hand from the poor, that hath not received usury nor increase, hath executed my judgments, hath walked in my statutes; he shall not die for the iniquity of his father, he shall surely live. As for his father, because he cruelly oppressed, spoiled his brother by violence, and did that which is not good among his people, lo, even he shall die in his iniquity. Yet say ye, Why? doth not the son bear the iniquity of the father? When the son hath done that which is lawful and right, and hath kept all my statutes, and hath done them, he shall surely live. The soul that sinneth, it shall die. The son shall not bear the iniquity of the father, neither shall the father bear the iniquity of the son: the righteousness of the righteous shall be upon him, and the wickedness of the wicked shall be upon him. But if the wicked will turn from all his sins that he hath committed, and keep all my statutes, and do that which is lawful and right, he shall surely live, he shall not die. All his transgressions that he hath committed, they shall not be mentioned unto him: in his righteousness that he hath done he shall live. Have I any pleasure at all that the wicked should die? saith the Lord God: and not that he should return from his ways, and live? But when the righteous turneth away from his righteousness, and committeth iniquity, and doeth according to all the abominations that the wicked man doeth, shall he live? All his righteousness that he hath done shall not be mentioned: in his trespass that he hath trespassed, and in his sin that he hath sinned, in them shall he die. Yet say ye, The way of the Lord is not equal. Hear now, O house of Israel; Is not my way equal? are not your ways unequal? When a righteous man turneth away from his righteousness, and committeth iniquity, and dieth in them; for his iniquity that he hath done shall he die. Again, when the wicked man turneth away from his wickedness that he hath committed, and doeth that which is lawful and right, he shall save his soul alive. Because he considereth, and turneth away from all his transgressions that he committed, he shall surely live, he shall not die. Yet saith the house of Israel, The way of the Lord is not equal. O house of Israel, are not my ways equal? are not your ways unequal? Therefore I will judge you, O house of Israel, every one according to his ways, saith the Lord God. Repent, and turn yourselves from all your transgressions; so iniquity shall not be your ruin. Cast away from you all your transgressions, whereby ye have transgressed; and make you a new heart and a new spirit: for why will ye die, O house of Israel? For I have no pleasure in the death of him that dieth, saith the Lord God: wherefore turn yourselves, and live ye.

Moreover take thou a lamentation for the princes of Israel, And say, What is thy mother? A lioness: she lay down among lions, she nourished her whelps among young lions. And she brought up one of her whelps: it became a young lion, and it learned to catch the prey; it devoured men. The nations also heard of him; he was taken in their pit, and they brought him with chains unto the land of Egypt. Now when she saw that she had waited, and her hope was lost, then she took another of her whelps, and made him a young lion. And he went up and down among the lions, he became a young lion, and learned to catch the prey, and devoured men. And he knew their desolate palaces, and he laid waste their cities; and the land was desolate, and the fulness thereof, by the noise of his roaring. Then the nations set against him on every side from the provinces, and spread their net over him: he was taken in their pit. And they put him in ward in chains, and brought him to the king of Babylon: they brought him into holds, that his voice should no more be heard upon the mountains of Israel. Thy mother is like a vine in thy blood, planted by the waters: she was fruitful and full of branches by reason of many waters. And she had strong rods for the sceptres of them that bare rule, and her stature was exalted among the thick branches, and she appeared in her height with the multitude of her branches. But she was plucked up in fury, she was cast down to the ground, and the east wind dried up her fruit: her strong rods were broken and withered; the fire consumed them. And now she is planted in the wilderness, in a dry and thirsty ground. And fire is gone out of a rod of her branches, which hath devoured her fruit, so that she hath no strong rod to be a sceptre to rule. This is a lamentation, and shall be for a lamentation.

It came to pass in the seventh year, in the fifth month, the tenth day of the month, that certain of the elders of Israel came to inquire of the Lord, and sat before me. Then came the word of the Lord unto me, saying, Son of man, speak unto the elders of Israel, and say unto them, Thus saith the Lord God; Are ye come to inquire of me? As I live, saith the Lord God, I will not be inquired of by you. Wilt thou judge them, son of man, wilt thou judge them? cause them to know the abominations of their fathers: And say unto them, Thus saith the Lord God; In the day when I chose Israel, and lifted up mine hand unto the seed of the house of Jacob, and made myself known unto them in the land of Egypt, when I lifted up mine hand unto them, saying, I am the Lord your God; In the day that I lifted up mine hand unto them, to bring them forth of the land of Egypt into a land that I had espied for them, flowing with milk and honey, which is the glory of all lands; Then said I unto them, Cast ye away every man the abominations of his eyes, and defile not yourselves with the idols of Egypt: I am the Lord your God. Notwithstanding they rebelled against me, and would not hearken unto me: they did not every man cast away the abominations of their eyes, neither did they forsake the idols of Egypt: then I said, I will pour out my fury upon them, to accomplish my anger against them in the midst of the land of Egypt. But I wrought for my name's sake, that it should not be polluted before the heathen, among whom they were, in whose sight I made myself known unto them, in bringing them forth out of the land of Egypt. Wherefore I caused them to go forth out of the land of Egypt, and brought them into the wilderness. And I gave them my statutes, and showed them my judgments, which if a man do, he even shall live in them. Moreover also I gave them my sabbaths, to be a sign between me and them, that they might know that I am the Lord that sanctify them. But the house of Israel rebelled against me in the wilderness: they walked not in my statutes, and they despised my judgments, which if a man do, he even shall live in them; and my sabbaths they greatly polluted: then I said, I would pour out my fury upon them in the wilderness, to consume them. Nevertheless I withdrew mine hand, and wrought for my name's sake, that it should not be polluted before the heathen, in whose sight I brought them forth. I lifted up mine hand unto them also in the wilderness, that I would not bring them into the land which I had given them, flowing with milk and honey, which is the glory of all lands; because they despised my judgments, and walked not in my statutes, but polluted my sabbaths: for their heart went after their idols. Nevertheless mine eye spared them from destroying them, neither did I make an end of them in the wilderness. And I said unto their children in the wilderness, Walk ye not in the statutes of your fathers, neither observe their judgments, nor defile yourselves with their idols: I am the Lord your God; walk in my statutes, and keep my judgments, and do them; And hallow my sabbaths; and they shall be a sign between me and you, that ye may know that I am the Lord your God. Notwithstanding the children rebelled against me: they walked not in my statutes, neither kept my judgments to do them, which if a man do, he even shall live in them; they polluted my sabbaths: then I said I would pour out my fury upon them, to accomplish my anger against them in the wilderness. Nevertheless I withdrew mine hand, and wrought for my name's sake, that it should not be polluted before the eyes of the heathen, in whose sight I brought them forth. I lifted up my hand unto them also in the wilderness, that I would scatter them among the heathen, and disperse them through the countries; Because they had not executed my judgments, but had despised my statutes, and had polluted my sabbaths, and their eyes were after their fathers' idols. Wherefore I gave them also statutes that were not good, and judgments whereby they should not live; And I polluted them in their own gifts, in that they caused to pass through the fire all that openeth the matrix, that I might make them desolate, to the end they may know that I am the Lord. Therefore, son of man, speak unto the house of Israel, and say unto them, Thus saith the Lord God; Yet in this your fathers have blasphemed me, in that they have committed a trespass against me. For when I had brought them into the land, concerning the which I lifted up mine hand to give it to them, then they saw every high hill, and all the thick trees, and they there offered their sacrifices, and there they presented the provocation of their offering: there also they made their sweet savour, and poured out there their drink offerings. Then I said unto them, What is the high place whereunto ye go? And the name thereof is called Bamah unto this day. Wherefore say unto the house of Israel, Thus saith the Lord God; Are ye polluted after the manner of your fathers? and commit ye whoredom after their abominations? For when ye offer your gifts, when ye make your sons to pass through the fire, ye pollute yourselves with all your idols, even unto this day: and shall I be inquired of by you, O house of Israel? As I live, saith the Lord God, surely with a mighty hand, and with a stretched out arm, and with fury poured out, will I rule over you: And I will bring you out from the people, and will gather you out of the countries wherein ye are scattered, with a mighty hand, and with a stretched out arm, and with fury poured out. And I will bring you into the wilderness of the people, and there will I plead with you face to face. Like as I pleaded with your fathers in the wilderness of the land of Egypt, so will I plead with you, saith the Lord God. And I will cause you to pass under the rod, and I will bring you into the bond of the covenant: And I will purge out from among you the rebels, and them that transgress against me: I will bring them forth out of the country where they sojourn, and they shall not enter into the land of Israel: and ye shall know that I am the Lord. As for you, O house of Israel, thus saith the Lord God; Go ye, serve ye every one his idols, and hereafter also, if ye will not hearken unto me: but pollute ye my holy name no more with your gifts, and with your idols. For in my holy mountain, in the mountain of the height of Israel, saith the Lord God, there shall all the house of Israel, all of them in the land, serve me: there will I accept them, and there will I require your offerings, and the firstfruits of your oblations, with all your holy things. I will accept you with your sweet savour, when I bring you out from the people, and gather you out of the countries wherein ye have been scattered; and I will be sanctified in you before the heathen. And ye shall know that I am the Lord, when I shall bring you into the land of Israel, into the country for the which I lifted up mine hand to give it to your fathers. And there shall ye remember your ways, and all your doings, wherein ye have been defiled; and ye shall lothe yourselves in your own sight for all your evils that ye have committed. And ye shall know that I am the Lord, when I have wrought with you for my name's sake, not according to your wicked ways, nor according to your corrupt doings, O ye house of Israel, saith the Lord God.

Moreover the word of the Lord came unto me, saying, Son of man, set thy face against the south, and drop thy word toward the south, and prophesy against the forest of the field in the south; And say to the forest of the south, Hear the word of the Lord; Thus saith the Lord God; Behold, I will kindle a fire in thee, and it shall devour every green tree in thee, and every dry tree: the flaming flame shall not be quenched, and all faces from the south to the north shall be burned thereby. And all flesh shall see that I the Lord have kindled it: it shall not be quenched. Then said I, Ah Lord God! they say of me, Doth he not speak parables? The word of the Lord came unto me again, saying, Son of man, set thy face toward Jerusalem, and drop thy word toward the holy places, and prophesy against the land of Israel, And say to the land of Israel, Thus saith the Lord; Behold, I am against thee, and will draw forth my sword out of my sheath, and will cut off from thee the righteous and the wicked. Seeing then that I will cut off from thee the righteous and the wicked, therefore shall my sword go forth out of his sheath against all flesh from the south to the north: That all flesh may know that I the Lord have drawn forth my sword out of his sheath: it shall not return any more. Sigh therefore, thou son of man, with the breaking of thy loins; and with bitterness sigh before their eyes. And it shall be, if they say unto thee, Wherefore sighest thou? that thou shalt answer, For the tidings; because it cometh: and every heart shall melt, and all hands shall be feeble, and every spirit shall faint, and all knees shall be weak as water: behold, it cometh, and is brought to pass, saith the Lord God. Again the word of the Lord came unto me, saying, Also, thou son of man, prophesy and say, Thus saith the Lord; Say, A sword, a sword is sharpened, and also furbished: It is sharpened to make a sore slaughter; it is furbished that it may glitter: should we then make mirth, it contemneth the rod of my son, as every tree. And he hath given it to be furbished, that it may be handled: this sword is sharpened, and it is furbished, to give it into the hand of the slayer. Cry and howl, son of man: for it shall be upon my people, it shall be upon all the princes of Israel: terrors by reason of the sword shall be upon my people: smite therefore upon thy thigh. For there is a trial, and what if even the rod contemn? it shall be no more, saith the Lord God. Thou therefore, son of man, prophesy, and smite hand upon hand, and let the sword be doubled the third time, the sword of the slain: it is the sword of the great man that is slain, which entereth into their privy chambers. I have set the point of the sword against all their gates, that their heart may faint, and their ruins be multiplied: ah! it is made bright, it is wrapped up for the slaughter. Go thou one way, either on the right hand, whithersoever thy face is set. I will also smite mine hands together, and I will cause my fury to rest: I the Lord have said it. The word of the Lord came unto me again, saying, Also, thou son of man, appoint thee two ways, that the sword of the king of Babylon may come: both twain shall come forth out of one land: and choose thou a place, choose it at the head of the way of the city. Appoint a way, that the sword may come to Rabbath of the Ammonites, and to Judah in Jerusalem the defenced. For the king of Babylon stood at the parting of the way, at the head of the two ways, to use divination: he made his arrows bright, he consulted with images, he looked in the liver. At his right hand was the divination for Jerusalem, to appoint captains, to open the mouth in the slaughter, to lift up the voice with shouting, to appoint battering rams against the gates, to cast a mount, and to build a fort. And it shall be unto them as a false divination in their sight, to them that have sworn oaths: but he will bring the iniquity to remembrance, that they may be taken. Therefore thus saith the Lord God; Because ye have made your iniquity to be remembered, in that your transgressions are discovered, so that in all your doings your sins do appear; because, I say, that ye are come to remembrance, ye shall be taken with the hand. And thou, profane wicked prince of Israel, whose day is come, when iniquity shall have an end, Thus saith the Lord God; Remove the diadem, and take off the crown: this shall not be the same: exalt him that is low, and abase him that is high. I will overturn, overturn, overturn, it: and it shall be no more, until he come whose right it is; and I will give it him. And thou, son of man, prophesy and say, Thus saith the Lord God concerning the Ammonites, and concerning their reproach; even say thou, The sword, the sword is drawn forth: for the slaughter it is furbished, to consume because of the glittering: While they see vain things unto thee, while they divine a lie unto thee, to bring thee upon the necks of them of the slain, of the wicked, whose day is come, when their iniquity shall have an end. Shall I cause it to return into his sheath? I will judge thee in the place where thou wast created, in the land of thy nativity. And I will pour out mine indignation upon thee, I will blow against thee in the fire of my wrath, and deliver thee into the hand of brutish men, and skilful to destroy. Thou shalt be for fuel to the fire; thy blood shall be in the midst of the land; thou shalt be no more remembered: for I the Lord have spoken it.

And the word of the Lord came unto me, saying, Son of man, set thy face against Jerusalem, and drop thy word toward the holy places, and prophesy against the land of Israel, And say to the land of Israel, Thus saith the Lord; Behold, I am against thee, and will draw forth my sword out of my sheath, and will cut off from thee the righteous and the wicked. Seeing then that I will cut off from thee the righteous and the wicked, therefore shall my sword go forth out of his sheath against all flesh from the south to the north: That all flesh may know that I the Lord have drawn forth my sword out of his sheath: it shall not return any more. Sigh therefore, thou son of man, with the breaking of thy loins; and with bitterness sigh before their eyes. And it shall be, if they say unto thee, Wherefore sighest thou? that thou shalt answer, For the tidings; because it cometh: and every heart shall melt, and all hands shall be feeble, and every spirit shall faint, and all knees shall be weak as water: behold, it cometh, and is brought to pass, saith the Lord God. Again the word of the Lord came unto me, saying, Also, thou son of man, prophesy and say, Thus saith the Lord; Say, A sword, a sword is sharpened, and also furbished: It is sharpened to make a sore slaughter; it is furbished that it may glitter: should we then make mirth, it contemneth the rod of my son, as every tree. And he hath given it to be furbished, that it may be handled: this sword is sharpened, and it is furbished, to give it into the hand of the slayer. Cry and howl, son of man: for it shall be upon my people, it shall be upon all the princes of Israel: terrors by reason of the sword shall be upon my people: smite therefore upon thy thigh. For there is a trial, and what if even the rod contemn? it shall be no more, saith the Lord God. Thou therefore, son of man, prophesy, and smite hand upon hand, and let the sword be doubled the third time, the sword of the slain: it is the sword of the great man that is slain, which entereth into their privy chambers. I have set the point of the sword against all their gates, that their heart may faint, and their ruins be multiplied: ah! it is made bright, it is wrapped up for the slaughter. Go thou one way, either on the right hand, whithersoever thy face is set. I will also smite mine hands together, and I will cause my fury to rest: I the Lord have said it. The word of the Lord came unto me again, saying, Also, thou son of man, appoint thee two ways, that the sword of the king of Babylon may come: both twain shall come forth out of one land: and choose thou a place, choose it at the head of the way of the city. Appoint a way, that the sword may come to Rabbath of the Ammonites, and to Judah in Jerusalem the defenced. For the king of Babylon stood at the parting of the way, at the head of the two ways, to use divination: he made his arrows bright, he consulted with images, he looked in the liver. At his right hand was the divination for Jerusalem, to appoint captains, to open the mouth in the slaughter, to lift up the voice with shouting, to appoint battering rams against the gates, to cast a mount, and to build a fort. And it shall be unto them as a false divination in their sight, to them that have sworn oaths: but he will bring the iniquity to remembrance, that they may be taken. Therefore thus saith the Lord God; Because ye have made your iniquity to be remembered, in that your transgressions are discovered, so that in all your doings your sins do appear; because, I say, that ye are come to remembrance, ye shall be taken with the hand. And thou, profane wicked prince of Israel, whose day is come, when iniquity shall have an end, Thus saith the Lord God; Remove the diadem, and take off the crown: this shall not be the same: exalt him that is low, and abase him that is high. I will overturn, overturn, overturn, it: and it shall be no more, until he come whose right it is; and I will give it him. And thou, son of man, prophesy and say, Thus saith the Lord God concerning the Ammonites, and concerning their reproach; even say thou, The sword, the sword is drawn forth: for the slaughter it is furbished, to consume because of the glittering: While they see vain things unto thee, while they divine a lie unto thee, to bring thee upon the necks of them of the slain, of the wicked, whose day is come, when their iniquity shall have an end. Shall I cause it to return into his sheath? I will judge thee in the place where thou wast created, in the land of thy nativity. And I will pour out mine indignation upon thee, I will blow against thee in the fire of my wrath, and deliver thee into the hand of brutish men, and skilful to destroy. Thou shalt be for fuel to the fire; thy blood shall be in the midst of the land; thou shalt be no more remembered: for I the Lord have spoken it.

Αν δὲ τὸ ἔτος ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἢ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔτους, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιβάλλεις τὸ ἔτος ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τοῦ κύκλου, καὶ τὸ ὑπολειπόμενον ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μηνῶν· ἐὰν δὲ ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ μηνί, ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν. Ἐὰν δὲ ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἔτει τοῦ κύκλου, ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους ἐπιβάλλεις τὸ ἔτος· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἔτει τοῦ κύκλου, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἔτει τοῦ κύκλου· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἔτει τοῦ κύκλου, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἔτει τοῦ κύκλου· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ μηνί, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ μηνί· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ μηνί, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ μηνί· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἡμέρᾳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ὥρᾳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ λεπτῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ λεπτῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ λεπτῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ λεπτῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ δεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ δεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑνδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑνδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ δωδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ δωδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τρισκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τρισκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντεκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντεκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑκκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑκκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑπτακαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑπτακαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ὀκτωκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ὀκτωκαιδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἐνδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐνδεκάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ εἰκοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ εἰκοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τριακοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τριακοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τριακοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ πεντηκοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ πεντηκοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ πεντηκοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ πρώτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ πρώτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ δευτέρῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ δευτέρῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ τρίτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ τρίτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ τετάρτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ τετάρτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ πέμπτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ πέμπτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ ἕκτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ ἕκτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ ἑβδόμῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ ἑβδόμῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑξηκοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ ἐνάτῳ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑξηκοστῷ ἐνάτῳ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλῃ ἐν τῷ ἀρχομένῳ ἑβδομηκοστῷ, τοσοῦτον ἐπιβάλλεις καὶ ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ· καὶ ὅσον ἂν ἐπιβάλλ

ἀπ' ἄκρων τῶν ὤμων παλαιέτω. μὴ τοῦδε παιέτω δι' ἡμέρης. μὴ ὄλιος οὐδὲ ἐτω. πρωΐ ος δὲ ἐγειρέσθω. μὴ βωχεέσθω ἃ προείρηται. λῦ δὲ μὴ ⸌σὺ τούτων ἕκαστον, καῦσαι ἐν σπλῆνα μυκήσι, δίκην ἐχαλκεο μεγάλαο, ὁκόταν μέγιστος ἦ ὁ σπλὴν μὴ ὀξυημόος μάλιστα. λῦ γὰρ τύχης καύσας ὡς δεῖ, ὑγιέα ποιήσεις. σπλὴν οὐκ ἂν τάχει. ἢ δὲ νοῦσος δέεται θραπιίης. χελεπὴ γὰρ μὴ χρόνιος, λῦ μὴ παραχῆμα μελετηθῆ. Ἄλλη νοῦσος σπλικός. Γίνεται μὲν ἀπὸ τῆν αὐτῆν, ἀφ' ὧν καὶ ἡ πρόσθεν. παίχει οὖν ⸌σὺ τοῦτο τὸ νοσήματος, τόδε. ἢ χοιὴ, ῥέσσεται καὶ ὁράσται μέλαο. ἔπειτα χρος. σιδιοειδὴς. μὴ ἐκ τῶ ὠρὸς ἡακὴν ὄζει. μὴ τὰ οὖλα ἡακὴν ὄζει. καὶ τὰ ἀπὸ τῆν ὀδόντων ἀφίσαται. μὴ ἐκ τῆν κνημέων ἕλκεα ῥήγνυται, ὁποῖα πρὸ ἐπινυκτίδες. τὰ δὲ γύα λεπτωύεται. μὴ ἡ κόπρος οὐκ ὑποχωρέει. τῶτον ὁκόταν οὕτως ἔχῃ, μελετῆν τοῖσιν αὐτοῖσι φαρμάκοισι καὶ ἐδέσμασι, μὴ ποτῶ, μὴ ταλαιπωρείησι, μὴ τοῖσιν ἄλλοισι πᾶσι. καὶ κλύζειν ὁκόταν μὴ θέλῃ ἡ κόπρος διαχωρέειν. σὺ τούτοισι μέλιτος ἢ μυκοτύλιον. μὴ νίτρου ἀγυπτίου, ὁκόσον ἀστράγαλον οἷος. ταῦτα τείψαο διῆναι ἀπὸ τυύτλων ἐφθῶν ὕδατι τέσσαρσι κοτύλῃσιν. εἶτα οὕτω κλύζειν. λῦ δὲ μὴ ⸌σὺ τούτων ἢ νοῦσος καθίσηται, καῦσαι αὐτῆ ἐν σπλῶα ὡς ἐν πρόσθεν. μὴ λῦ τύχης καύσης, ὑγιέα ποιήσεις. Ἄλλη νόσος σπλικός. Γίνεται μὲν τῆ ἔτεος, ἔαρος ὥρη μάλιστα. ἀπὸ δὲ αἵματος. ὁκόταν γὰρ ἐμπλησθῇ ὁ σπλὴν αἵματος, ἐκρήγνυται ἐς πὴν κοιλίην. μὴ ὀδυήσι δέεται ἐν σπλῶα ἐμπίπτουσι, μὴ ἐς ἐν πτέον, μὴ ἐς πὴν κλησίην, μὴ ἐς ἐν ὦμον, μὴ ⸌σὺ πὴν ὠμοπλάτην. ἢ δὲ χοιὴ τῆ γύου, μολιβδοειδὴς. μὴ ἀμυχὲς σὺ τῆσι κνήμῃσι λαμβάνει. καὶ ἕλκεα μεγάλα γίνεται ὑπὸ αὐτέων. μὴ τὰ ἡακὴν ὑποχωρέοντα ἅμα τῷ πρώτῳ, αἱματώδεα καὶ ὠδέα. καὶ ὑπόδυσις ἢ γαστὴρ σκληρὴ. μὴ ὁ σπλὴν ἡαθὰ λίθος ἔδῃ. οὗτος τῆν πρόσθεν θανατωδέστερος, μὴ ὑπ' αὐτέου παῦροι διαφυγγάνουσι. τῶτον ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, τοῖσιν αὐτοῖσι θεράπευε, οἷσι μὴ ἐνέμπροσθεν, σπλὴν ἄνω φάρμακον μὴ σῶς. ἡάπτου δὲ τῶ ἡάκκου τῶ κνησίου, σῶσαι τῇ ὑσδαίῃ. μὴ ἱππείου γάλακτος ἑφθοῦ ὡκτὼ κοτύλαο μέλι παραχέων. εἰ δὲ μὴ, βοείω ἢ αἰγείω ἑφθῷ, δύο χοΰσι μέλι παρὰ πὴν ἑπτάλω κύλικα. σαλάξ δὲ πίνειν χρὴ. ἐς δὲ πὴν ⸌σὺ δίδοναι μετὸ πὴν ἡάθαρσιν τοῦτα ἃ μὴ τῷ πρόσθεν, μετὸ τὸ φάρμακον. μὴ λῦ δοκέῃ, τῶ αἵματος ἀφελεῖν ἀπὸ τῶ ἀγκῶνος τῶ ἀριστερῦ τῆς ἐσω φλεβός. τοὺς δὲ λοιποὺς τῆν ἡμερέων δίδοναι νήσει ἐνάτης ἡμέρης βοείου γάλακτος τέσσαρα κοτύλαο, τείτου μέρεος ἅλμης παραμίσγων. σιτίοισι δὲ, καὶ ποτοῖσι. καὶ τοῖσι ἄλλοισι, τοῖσι αὐτοῖσι θεράπευεν, οἷσι μὴ ἐν πρόσθεν. ἀπέχεσθαι δὲ λαγνείης μὴ οἰνοφλυγίης, μὴ τῶτον μὴ τῶν πρόσθεν. καὶ λῦ σοι δοκέῃ, μὴ καῦσαι ὁκόταν παχύτατος μὴ μέγιστος ὁ σπλὴν γένηται. καὶ λῦ τύχης καύσας τῶ καιροῦ, ὑγιέα ποιήσεις. λῦ δὲ μὴ ⸌σὺ πάντων ἐπιστᾶσθαι χρὴ, ὅτι ἐν τοῖσι ἡηθεῖσι μάλιστα ἐνδέχεται ἰήσασθαι ὑγιέα γένηται, φθειρόμενος χρόνῳ θνήσκει. ἢ γὰρ νοῦσος λίην δεῖ χελεπὴ. Ἄλλη νοῦσος σπλικός. Γροσὶ πέει μὴ αὕτη ἡ νοῦσος, ἔαρος μάλιστα. ὁκόταν φλέγμα ἀναλάβῃ ὁ σπλὴν ἐς ἑωυτὸν, μὴ μέγας παραχρῆμα γένηται μὴ σκληρὸς. εἶτ' αὖθις ἡαθίσαται. μὴ ὅταν μὲν ὀξυημόος ἦ, ὀδυήσι ὀξείῃσι ἐμπίπτουσιν. ὁκόταν δὲ λαπαρὸς ἦ, ἀσώδυνος δέῃ. μὴ ὁκόταν χρόνος γένηται τῇ νούσῳ, ἀμαυροτέρη δοκέῃ, μὴ ἐπανίσαται, μὴ ταχέως ἡαθίσαται. οὗτος ὁκόταν οὕτως ἔχῃ, ἡατ' ἀρχὰς τῶ νοσήματος τὰ σιτία οὐ δύναται προσίεσθαι. καὶ ταχέως ἡαταλεπτωύεται, καὶ ἀκρησίλιν ἔχει. τὸ σῶμα πουλλὸν. τὸ δὲ νούσημα, λῦ μὴ παραχρῆμα θεραπευθῇ, ἢ αὐτόματον ἡατασῇ, διαλιπὼν πέντε μῆνας ἢ ἑξ, αὖθις ἐπανίσαται. διαλιμπάνει δὲ μάλιστα ἐν χειμῶνα. τῶτον ἡατ' ἀρχὰς λῦ λάβῃς, καῦσαν δέηα ἐχ αρέσ. ἐς ἐν σπλῶα, μὴ πρὸ βύθιν ὑγιέα ποιήσεις. λῦ δὲ μὴ καύσῃς. τοῖσιν αὐτοῖσι φαρμάκοισιν ἴσθαι, οἷσι μὴ τῶν πρόσθεν, μὴ ἐδέσμασι, μὴ ποτοῖσι, μὴ ταλαιπωρείησιν. οὕτω γὰρ ἂν τάχιστα ὑγιέα ποιήσῃς. τοῦτου δὲ ἡ χροιὴ γίνεται ἐλλέβικος, αὐτῇ πωχρος, μὴ αὐχμηρὴ. Ἄλλη νοῦσος σπλικός. Γίνεται μετο πώρου μάλιστα ἀπὸ χολῆς μελαίνης. γίνεται δὲ ἀπὸ λαχανοφαγίης ῥωξίμων πολλῶν μὴ ὑσροποσίης. παχύει οὖν τάδε. ὁκόταν ἡ νόσημα λάβῃ, ἀλγέει ἐν σπλῶα σφόδρα. μὴ ῥίγος μὴ πυρετὸς ἐπιλαμβάνει. καὶ ἀσιτίη ἔχει αὖ ἐν. τό, τε γοῦν ἐμπίπτει τα χόως. ὁ δὲ σπλὴν, μέγας μὲν πάνυ οὐ γίνεται, σκληρὸς δὲ. μὴ παρεπίπτει παρὰ τὰ σπλάγχνα, καὶ μυζέει προσκείμενος. τῶτον ὁκόταν οὕτως ἔχῃ, τοῖσιν αὐτοῖσιν ἰῆσθαι μὴ φαρμάκοισι μὴ βρωτοῖσι μὴ ταλαιπωρείησιν, οἷσιν αὖ καὶ τῶ πρόσθεν. μὴ λῦ σοι παρέξει, καῦσαν ἐν, ῥόπον οὐ πᾶν μὴ τῶ ἄλλους. αὕτη ἡ νοῦσος τοῖσι πολλοῖσι λῦ παραχρῆμα μελετηθῆ, σὲ τάχει ὑγιέα ποιήσεις. Ἱκτῶροι τέσσαρες. Οἱ μὲν τῶ θρέος μάλιστα ἐπιλαμβάνει χολῆς κυηθείσης. ἱ σταται οὖν ἡ χολὴ, ⸌σὺ τῷ δέρματι μὴ σὺ τῇ κεφαλῇ. ὡς τ' ὀδύνης ἄλλοχρόεϊ τὸ σῶμα. μὴ γίνεται ὠχρὸν ὁλοίου πᾶν σίδηρον. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὠχροὶ. καὶ σὺ τῇ κεφαλῇ ὑπὸ τοὺς τείχας, ὀῖ φλοὺς ὑπάρχει. καὶ ἐ ίγος καὶ πυρετὸς ἐπιλαμβάνει. καὶ οὐρέει ὠχρὸν. τὸ οὖρον. μὴ ὑφίσται ὑπ' αὐτῷ παχὺ ὑπόθωρον. καὶ τὸ ἐώθασι ἕως αὖ νήσις ἡ πρὸς πὴν καρδίην μὴ τὰ σπλάγχνα μύζει. καὶ ὁκόταν τις αὐτῷ προσφθέγξηται ἢ ὁρῶντα ἄση τε καὶ λυπέεται. καὶ οὐκ ἀνέχεται ἀκροώμενος. ὁ δὲ ἀπόπαυστος πρωΐων, ὠχρόλευκος. καὶ κάκοιλος. οὗτος ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, θυήσκει μάλιστα,

σκει μάλιστα, σὺ τῇσι πλείσταις ἡμέρῃσι. λῦ δὲ ταύτας διαφύγῃ, ὑγιαίνεται. μελετῆν δὲ αὐτὸν χρὴ ὧδε. ὁκόταν ὁ πυρετὸς αὖῃ, λούειν πολλῷ καὶ θερμῷ. πίνειν τε διδόναι μελίκρητον. καὶ ἐσφήμασι διαχρεέσθω, πτίσμηνς χυλῷ μέλι παραχέων. καὶ μὴ σιωπᾶν ἐν μέλι, ἕως αὖ ἀνατέπαρες ἡμέραι παρέλθωσιν. αὖται γὰρ κείνουσιν λῦ θανάσιμον ἢ οὔ. μετὰ δὲ ταῦτα, λούειν δὶς τῆς ἡμέρης, καὶ βωχέειν. ἐν πρῶτον ὀλίγοισιν ἄσασι αὖ μάλιστα προσίηται. ἔπειτα πολέϊσι μᾶλλον δὲ δοῦναι. πινέτω δὲ οἶνον λευκὸν ὡς πολὺν σῦ ἡμέρης. καὶ λῦ σοι δοκέῃ, ὡς σὺ τοῖς ἀνω νοῦσοισιν ἔχει. μὴ λῦ μᾶλλον ἀπὸ τούτων παύσῃ, ἄλις. λῦ δὲ μὴ, ἐλλέβορον πίνει. μετὰ δὲ πᾶν τοιαύτην κάθαρσιν, ἐσαγέλιν φαγέτω, μάζαν μαλθακὴν, ἢ ἀρτον ἐν σὐτός. ὄψον δὲ ἐδέτω, νεοσσὸν ἁλεκτρυόος ὀπτὸν μὴ μύρσινον, καὶ κορυανῶ, καὶ τυρῷ, καὶ ἁλί, καὶ σησάμῳ, μὴ σαφίδι. λευκὸν οἶνον δὲ πινέτω, λευκὸν, αὐστηρὸν, ὡς παλαιότατον. πᾶν δὲ κάτω κοιλίην ⸌σὺ καθαίρει. τῇ δὲ ὑσδαίῃ, χυλὸν ἀπὸ βρεβίνθινον λευκῶν, μέλι ὃ χοὴ τῷ χυλῷ παραχέαι, χρεέσθω, καὶ ἐκπιέτω δύο κοτύλαο τῶ τοιούτου χυλοῦ. τῇ δὲ τείτῃ ἀρξάμενος ἀφ' ἑσπέρης ἡμέρης πινέτω τόδε ἐν ὕσδωρ, ἀπὸ τῆν δὲ ἑψήσας. μελάνθρου ῥίζαο λεπτὰς, σπλῆθος ὁκόσον τε σὺ δακτύλοισι σφιγγόμενα βάλλειν πᾶν σραχμίδα ἐμβάλλειν καὶ ἑψέειν, σὲ δύο χοεῦσιν ὕδατος. ἑψεῖν δὲ ἕως αὖ λειφθῇ ἐν ἡμισυ. καὶ βρέβινθα ἐν λευκῶν χοίνικα σὲ δυσὶ χοεῖσι καὶ τούτου δὲ πιέτω ἐν ἡμισυ. ταῦτα ὁκόταν λειφθῇ διηθήσας ἐβαθείασαι, μὴ ἀμφόδρα μέξαο τούτῳ τῷ ὕδατι, καὶ ἐν οἶνον κρήσας, πινέτω. καὶ αὖ ἐν ὕσδωρ μοῦνον λῦ θέλῃ, πινέτω ὡς σπλεῖστον. μὴ ἄλλο ὕσδωρ μὴ πινέτω. λῦ δὲ τούτο ἐν ποτὸν μὴ προσίηται, τόδε σκιβάσας ἄτων δίδοναι. ἐν χάσδων λευκῶν χοίνικα ἑψήσας σὲ δυσὶ χοεῦσι, διηθῆσαι μὴ ἐβαθείαζαι. ἔπειτα ἐν ὕσδωρ τῶτο πινέτω λῦ τε μέλον αὖῃ βουλῇ, λῦτε ζέῃ δὲ οἶνω κυρνάϊ. πινέτω δὲ μὴ ἀθρόοι πουλὺ, ἀλλὰ κατὰ φορὰν, ἢ μυκοτύλιον, ὅκως μὴ διαῤῥοίσι αὖῃ ἐπιγένηται. καὶ διαλιπὼν χρόνον ὀλίγον, πινέτω. ἀγαθὸν δὲ καὶ τάδε δίδοναι πίνειν, νήσει ἐνάτης ἡμέρης, τείσιν τα λεῖα καὶ δίκητα. κοτύλῳ οἴνου παλαιοῦ λευκοῦ. σελίνου καρπὸν. σικύου σπέρμα. μαραθρα καρπὸν. ἀνήσικὸν κύμινον. ἀνήσαντον. κόριον πᾶν πόῳ. ἀσταφίδας λευκὰς. ταῦτα πίνων κἀκεῖνα, ὠφεληθήσεται, καὶ τάχιστα ὑγιὴς γενήσεται. Ἄλλος ἱκτῶρος. Οὗτος ἐπιλαμβάνει χειμῶνος σὲ ὥρῃ, ἐκ μέσης νήσεως καὶ ῥίγεος. ἀρξάμενος δὲ τοῦ πρώτου, ῥίγος ἐπιλαμβάνειν. ἔπειτα καὶ πυρετὸς ἀκτέχει. ἐν δὲ ὑγρὸν ἐν σὲ τῷ σώματι, πήγνυται σὲ τῷ ἥρματι. τοῖσι δὲ ἀείκνυται ὅτι οὕτως ἔχει. σπλιγνὸν δέῃ αὐτῷ ἐν σῶμα καὶ ὑπόσκληρον. καὶ αἱ φλέβες δῆλαι τῶ σώματος τέτανται ὠχραί. μείζονες δὲ καὶ παχύτδαι ἢ πρόσθεν εἰσί. τὸ τὸν τοί τε ⸌σὺ μελαίνεσθαι καὶ ἄλλαι φλέβες. καὶ λῦ τάμνῃ τις τινὰ αὐτῶν, ῥέουσι ἐλθύσεται. ἐν ἅμα ὠχρὸν, ἐαὐ πᾶν ὠχραίεσιν αἱ φλέβες. λῦ δὲ μέλαναι ἐῶσι, μέλαν ἐν ἅμα ῥέουσι. καὶ ἐν ἱμάτιον πρὸς τῷ χρώματι προσκείμενον, οὐκ ἀνέχεται ⸌σὺ τῶ κνησμοῦ. οὗτος πρόδυμός δέῃ πρὸς ἐν πορεύεσθαι καὶ φοιτᾶν, ἀλλ' ⸌σὺ τῆς ἀθυμείης αὐτῶ τὰ σκέλεα ⸌σὺ φορέεται. καὶ διῆξι σφόσρα. αὐτῇ ἡ νοῦσος, οὕτω ἡαστὴν τῆς προτέρης θανασίμη. προσδέχεται δὲ πολέϊος χρόνου, λῦ μὴ σὺ τῇσι πρώτῃσιν ἡμέρῃσιν ἔπειτα ὑγιὴς γίνεται. λῦ δὲ ἡ νοῦσος ἀπομηκυνθῇ, καὶ γένηται ὄγδοος ἢ ἐνατος συμπίπτει ἐς νοῦσον. καὶ ἡ νοῦσος καὶ ἡ ἀλγηδὼν, πίεζει μᾶλλον. καὶ αὖίσασθαι οὐ δύναται. καὶ οἱ πολλοὶ σὺ τούτῳ τῷ χρόνῳ παραχρῆμα φθείρονται. τῶτον ὁκόταν οὕτως ἔχῃ, ἡατ' ἀρχὰς μὲν τ' νόσου λῦ παραχένῃ, ὁκόταν ἤδη αἱ ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσιν, ἐλλέβερον πῖναι. πᾶν δὲ ἡάτω κοιλίην, χυλῷ ⸌σὺ ἡαθῆραι, ὡς σὺ τῷ πρόσθεν. καὶ τἄλλα τὰ αὐτὰ δίδοναι φάρμακα. δίδοναι δὲ καὶ καυθαρίδια σ', ἀνὺ πῖβρῶν καὶ κεφαλῆς, τὰ σαρὸ ζ' βάνι, καὶ δύεις οἶνω λευκῷ ἡμικοτυλίῳ. ἤδη δὲ καὶ μέλι παραχέαι ὀλίγον. ἐν τα οὕτω δίδοναι πίειν. τοῦτο πινέτω δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρης. πρὶν οὔσης δὲ τῆς νούσου, λουτροῖσι καὶ πυρὶ ἡμασι θεραπεύειν. ἐσθέτω δὲ ἄσια προσίεσθαι. οἶνον δὲ πινέτω, λευκὸν, αὐστηρόν. καὶ τἄλλα τὰ αὐτὰ προσφορέεσθω, ἃ καὶ τῇ πρόσθεν. αὕτη ἡ νοῦσος, χροιὴ καὶ χελεπὴ, λῦ μὴ ἡατ' ἀρχὰς ἡαλῶς μελετηθῇ.

Ἄλλος ἱκτῶρος. Ἐπιδὴ μοις οὗτος ἡαλέεται, διότι πᾶσιν ὠρῃσιν ἐπιλαμβάνει. γίνεται ἢ ἀπὸ πολισμοῦ μάλιστα καὶ μέθης. καὶ ἐπειδὰν ῥιγώσῃ, βυθέως οὕτω. ἐν σῶμα ἀλλοιοῦται καὶ γίνεται ὠχρόν. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σφόσρα ὠχροὶ. καὶ ⸌σὺ τὰς τείχας καὶ ⸌σὺ τοὺς ὄνυχας ἡ νοῦσος ἐπῆλθε. καὶ ἐ ίγος καὶ πυρετὸς ἐλληκτὸς ἔχει. καὶ ἀσθανέει ἐν σῶμα. καὶ σὺ τῇ κεφαλῇ ἐδύνη ἔχει. μὴ οὐρέει ὠχρὸν καὶ παχύ. οὗτος ὁ ἱκτῶρος, ἥσσον θανατώδης τῆν πρόσθεν. καὶ θεραπεύεται μελετώμενος σὺ τάχει. τοῦτον ὁκόταν οὕτως ἔχῃ, χαλεπὸν αὐτὸ ἐν ἀγκῶνα ἢ ἀφαιρέειν τὸ αἵματος. ἐπεὶ τὰ πυετώσεις, πίσσαι ἐλατήριον. κάτω δὲ αὖθις ὑποκαθῆραι τῇ τείτῃ, ὀνείῳ χλακτῇ. τὰ δὲ ἄλλα ἐφήματά τε καὶ πόματα καὶ ἐδέσματα, τὰ αὐτὰ δίδοναι, ἃ καὶ τῷ πρόσθεν. καὶ καθαίρειν αὐτοῦ πᾶν κεφαλῆ θαμινά. καὶ ἀρὸ χαλαρίου πίνειν. καὶ λούειν αὖ ἐν, πολλῷ μὴ θέρμῳ, ξύων πᾶν σάρκα. σὶ οἶνω λευκῷ δίδοναι πίνειν. καὶ ἐς τὰ ἄλλα πάντα τοῖσιν αὐτοῖσι χρεέσθω, καὶ σὺ τάχει ὑγιὴς ἔσται. Ἄλλος ἱκτῶρος. Γίνεται μὲν ἀπὸ φλέγματος. ὠδὶ δὲ χειμῶνες μάλιστα

ἡνίκα ἐπιτέτακε μοῖραν τῷ κλάσματι καὶ τὸν ὁλόξυλον τὸν ὀρθὸν τὸν ἐν τῷ φρέατι ἐπὶ τὸν ἄξονα τὸν ἐπάνω τοῦ τροχοῦ,

τῆν στάσιν ἔχειν, ἢ ὑγιαίνων. καὶ λύχνου ἀπεσβεσμένου τῇ ὀσμῇ ἥδεται. μὴ ἐξονειρώσεται θαμινά. πολλάκις δὲ καὶ βαδίζοντι αὐτῷ, ὀξὺ ῥήγνυται ἢ γονή. τοῦτον ὁκόταν οὕτως ἔχῃ, καθαίρειν πιὼν κοιλίλιον τῷ μέλανι ἐλλεβόρου, πιὼν ἀπὸ νήστεος ὅλον ὁτιοῦν. πιὼν δὲ πάσσεται, ὁππόσα ἂν βούληται προσφορέων. δυσχεράνθω δὲ ὡς μάλιστα καὶ τοῦτο παύεται, πρὸς τὰ στάσιμα τεκμαιρόμενος. αὕτη ἡ νοῦσος λαμβάνει πρωΐ μάλιστα ἐπὶ τὸ δεξιόν. ὁκόταν δὲ λάβῃ, ἵνα μὴ καταλήξῃς τῇ νοσήματος μελετηθῇ, οὐκ ἐκλείπει, εἰ μὴ εἴκοσιν ἔτεα παρέλθῃ, ἀλλὰ προσίσχει. ἔπειτα σὺν οἷσι μελετωμένοισιν ὀξὺ ῥήγνυται. ἡ δὲ νοῦσος χαλεπή. Εἰλεοί. Εἰλεοὶ δὲ τάδε τὰ νουσήματα καλέεται. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆνδε μάλιστα. ἵνα τῇ χειμῶνος θερμὴ τῇ διαίτῃ καὶ ὑγρῇ χρέεται, καὶ μήτε τοῦδε ἀπόδυσιν ταλαιπωρέῃ πρὸς τὰ στάσιμα τεκμαιρόμενος. πιμπλάμενος ᾖ, βύλεται ἀεί. ἔστα ὀξαπόνης ἀναγκασθῇ βασίσσειν μακρὴν ὁδὸν, ψῦχος ἐόντος. ἔπειτα ῥιγώσῃ ὑπὸ τοῦ ὀσέος. ταῦτα δὲ ἔοικε παθεῖν φύσει ἐπὶ γίνεται σὺν τῷ σώματι παντὶ καὶ ἡ χροιὴ αὐτέων γίνεται, μολιβδοειδής. καὶ ῥιγοῖ ἀεί. ὥστε οἱ θερμὰν ἀπαχυθῆναι, οὐ δοκέειν θερμὸν εἶναι. ἀπὸ δὲ σῶμα λουόμενον αὐτῶν, λεπίζεται ἀπὸ τῆς θερμοῦ. μάλιστα δὲ ἡ ὀχμὴ. καὶ ἵνα τῷ δοκέειν τῆς σώματος ὑπὸ πίξης, σθένεσθαι. ἢ σημαίνεται σοι ὥσπερ σὺ σαυτῷ. μάλιστα δὲ σὺ τοῖσι πότοισιν σθένεται. τὰ δὲ σκέλεα βαρέα αὐτῷ. καὶ ἵνα ταῦτα φρένες ἡσυχίην ἄγωσι,

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ νῆα κατήγαγον εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δὲ μέλαιναν θῆκαν, ἐν δ' ἱστία λευκὰ τίταινον,
ἐς δὲ τὰ μηρία βάντες ἔβαν, ἐν δ' ἄρνας ἑλόντες
ἐκ τ' ἐρύσαντες ἔθεμεν, ἐπὶ δὲ κλαῖον καὶ ὀδύροντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλαυθμοῦ τε καὶ ὀδυρμοῦ ἐμπλήσθημεν,
τοῖσιν δ' ἐπὶ πρύμνης ἐπέπνεε νηὸς ἐΰσσης
οὖρος ἀπήμων, ἑταῖρος ἐυπλοκάμου Ἀφροδίτης,
κριὸν ἐυτριχόεντα, Διὸς τέκος ἀρνειοῖο,
ἱστὸν δ' ἐν νηὶ στήσαμεν, ἐν δ' ἱστία λευκὰ
πάντα τανύσσαμεν, τὰ δ' ἔμπνευσε πνοιὴ ἀήτης.
ἐν δὲ κυβερνήτῃ ἐπιτέλλομεν, ὄφρα κατ' οἶμον
νῆα θοὴν ἐλάσειε, καὶ οὐκ ἐπιβήσετο κῦμα.
ὣς δ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῆντο
ἥμενοι, ἔργον δ' οὔτι ἐπὶ χερσὶν ἔχον ἐρετμοῖο·
αὐτὰρ ὑπὸ στόμα νηὸς ἐΰσσης ὠκυαλοιο
ἥμενος ἐκ δεπάεσσι χαλικρήτοισι θαλάσσης
σπένδων ἀθανάτοισι θεοῖς, ἐπὶ δ' ἱστία νηὸς
ἔπεμπον. ἓξ μὲν ἦμαρ ἐπὶ πρυμνήσια νηὸς ἐΰσσης
ἥμενοι ἐν μεσσηγὺ ἐπιπλώοντες ἔβαινον·
ἑβδομάτῃ δ' ἄρα γαῖαν ἐϋκτιμένην ἐσιδόντες
ἤλυθον, ἔνθα δὴ ἔσκε βαθὺς λιμὴν Ἀσκραίοιο.
ἐκ δὲ κατὰ πρυμνὴν ἔβαλον λίθον, ἐν δ' ἄγκυρα
δῆσαν, ἔπειτ' ἀπέβαινον ἐπὶ ῥηγμῖνα θαλάσσης,
ἐκ δὲ καὶ ἐξέφερον ἑκατόμβην ἀργυρότοξι ἄνακτι.
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαμεν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐπέπλων.
ἔνθα δὲ Κύπριδος ἱερὸν ἐϋκτίτου ἐν Παφίης
ἔστ' ἄλσος καὶ βωμὸς ἐπήρατος· ἔνθα δὲ καὶ τοὶ
ἐκ νηὸς ἐρύσαντες ἐπὶ χθονὸς ἐκ τ' ἐρύσαντες
ἔθεμεν, ἐπὶ δὲ κλαῖον καὶ ὀδύροντο· ἐπὶ δὲ σφιν
ἐλθὼν ἐν μεσσηγὺ ἔπος φάτο ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεΐδη, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὸν ἐπέπλομεν, ἔνθα δὲ καὶ νῦν
ἐκ νηὸς ἐρύσαντες ἐπὶ χθονὸς ἐκ τ' ἐρύσαντες
ἔθεμεν, ἐπὶ δὲ κλαῖον καὶ ὀδύροντο· ἐπὶ δὲ σφιν
ἐλθὼν ἐν μεσσηγὺ ἔπος φάτο ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεΐδη, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὸν ἐπέπλομεν, ἔνθα δὲ καὶ νῦν

ἀλγεσι δὴ ἐνέηκας ἐμὸν κραδίην, ἐνὶ δ' ἄλγεα θῆκας
ἀμφοτέρωθι νόστον ἐμὸν καὶ κῶας ἐμοί· νῦν γὰρ ἔπειτα
ἐκ τ' ἐμέθεν καὶ ἐκ σέθεν ἔσσεται ἄμμορος ἀνὴρ
ὅς τις ἐπὶ πρύμνης ἐπέπνεε νηὸς ἐΰσσης
οὖρος ἀπήμων, ἑταῖρος ἐυπλοκάμου Ἀφροδίτης
κριὸν ἐυτριχόεντα, Διὸς τέκος ἀρνειοῖο,
ἱστὸν δ' ἐν νηὶ στήσαμεν, ἐν δ' ἱστία λευκὰ
πάντα τανύσσαμεν, τὰ δ' ἔμπνευσε πνοιὴ ἀήτης.
ἐν δὲ κυβερνήτῃ ἐπιτέλλομεν, ὄφρα κατ' οἶμον
νῆα θοὴν ἐλάσειε, καὶ οὐκ ἐπιβήσετο κῦμα.
ὣς δ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῆντο
ἥμενοι, ἔργον δ' οὔτι ἐπὶ χερσὶν ἔχον ἐρετμοῖο·
αὐτὰρ ὑπὸ στόμα νηὸς ἐΰσσης ὠκυαλοιο
ἥμενος ἐκ δεπάεσσι χαλικρήτοισι θαλάσσης
σπένδων ἀθανάτοισι θεοῖς, ἐπὶ δ' ἱστία νηὸς
ἔπεμπον. ἓξ μὲν ἦμαρ ἐπὶ πρυμνήσια νηὸς ἐΰσσης
ἥμενοι ἐν μεσσηγὺ ἐπιπλώοντες ἔβαινον·
ἑβδομάτῃ δ' ἄρα γαῖαν ἐϋκτιμένην ἐσιδόντες
ἤλυθον, ἔνθα δὴ ἔσκε βαθὺς λιμὴν Ἀσκραίοιο.
ἐκ δὲ κατὰ πρυμνὴν ἔβαλον λίθον, ἐν δ' ἄγκυρα
δῆσαν, ἔπειτ' ἀπέβαινον ἐπὶ ῥηγμῖνα θαλάσσης,
ἐκ δὲ καὶ ἐξέφερον ἑκατόμβην ἀργυρότοξι ἄνακτι.
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαμεν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐπέπλων.
ἔνθα δὲ Κύπριδος ἱερὸν ἐϋκτίτου ἐν Παφίης
ἔστ' ἄλσος καὶ βωμὸς ἐπήρατος· ἔνθα δὲ καὶ τοὶ
ἐκ νηὸς ἐρύσαντες ἐπὶ χθονὸς ἐκ τ' ἐρύσαντες
ἔθεμεν, ἐπὶ δὲ κλαῖον καὶ ὀδύροντο· ἐπὶ δὲ σφιν
ἐλθὼν ἐν μεσσηγὺ ἔπος φάτο ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεΐδη, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὸν ἐπέπλομεν, ἔνθα δὲ καὶ νῦν

Hippo. 4 iiii

Εοικε δε της γυναικείης φυσιος ηκιστα τη ανδρηιη, τοιηδε λεγω, μακροτερ μεν δη ειναι τον αυχενα
και παχυτερον τ. ενεστιν δε οχοτισι τ. γυναικειον ηκιστα μεν δη ειναι τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα
ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι
ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον
αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε
ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε
τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον
τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα
δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον,
οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ.
ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι
τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα
τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα
ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι
ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον
αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε
ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε
τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον
τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα
δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον,
οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ.
ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι
τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα
τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα
ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι
ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον αυχενα ειναι τοιουτον, οιον τε ειναι ηκιστα τ. ανθρ. ηκιστα δε τον

Hvaſ mi Ihm ſtehet zu Gebot, ſprach Peter, ich habe weder Gold noch Silber, aber was ich habe, das gebe ich dir im Namen Jeſu Chriſti von Nazareth, ſtehe auf und wandle. Und er faßte ihn bei der rechten Hand und richtete ihn auf; und alſobald traten ſeine Füße und Knöchel feſte, und er ſprang auf, konnte ſtehen und gehen und ging mit ihnen in den Tempel, wandelte und ſprang und lobte Gott. Und alles Volk ſah ihn wandeln und Gott loben. Sie kannten ihn auch, daß er der war, der vor der ſchönen Thür des Tempels ſaß und bettelte, und wurden mit Furcht und Entſetzen erfüllt über dem, was ihm widerfahren war. Als aber der Lahme, der geheilt war, Peter und Johannes feſthielt, lief alles Volk zuſammen zu ihnen in die Halle Salomonis, die man die Halle nennt, und wunderte ſich. Da Peter das ſah, antwortete er und ſprach zu ihnen: Ihr Männer von Iſrael, was wundert ihr euch darüber? Und was ſehet ihr auf uns, als hätten wir durch unſere eigene Kraft oder Gottſeligkeit gemacht, daß dieſer wandelt? Der Gott Abrahams, Iſaaks und Jakobs, der Gott unſerer Väter, hat ſeinen Sohn Jeſum verherrlicht, welchen ihr überantwortet habt und vor Pilatus verleugnet habt, da dieſer urteilte, man ſollte ihn losgeben. Ihr aber verleugnetet den Heiligen und Gerechten und bateten, daß man euch einen Mörder ſchenkte, und tötetet den Fürſten des Lebens. Den hat Gott auferweckt von den Toten, deß ſind wir Zeugen. Und durch den Glauben an ſeinen Namen hat ſein Name dieſen geſtärkt, den ihr ſehet und kennet; und der Glaube durch ihn hat ihm dieſe Geſundheit gegeben vor euch allen. Nun, liebe Brüder, ich weiß wohl, daß ihr es durch Unwiſſenheit getan habt, gleichwie auch eure Oberſten. Gott aber hat alſo erfüllt, was er durch den Mund aller ſeiner Propheten zuvor verkündigt hat, daß ſein Chriſtus leiden ſollte. So tut nun Buße und bekehret euch, daß eure Sünden vertilget werden, auf daß da kommen die Zeiten der Erquickung von dem Angeſichte des Herrn, und er ſende den, der euch zuvor iſt geprediget, Jeſum Chriſtum, welchen der Himmel muß einnehmen bis auf die Zeit, da wiederkommen werden alle die, welche Gott geredet hat durch den Mund ſeiner heiligen Propheten von der Zeit an, die da ſind. Denn Moſes hat geſagt zu den Vätern: Einen Propheten wird euch der Herr, euer Gott, erwecken aus euren Brüdern gleichwie mich; den ſollt ihr hören in allem, was er zu euch reden wird. Wer aber nicht gehorchen wird dieſem Propheten, der ſoll vertilget werden aus dem Volke. Und alle Propheten, die geredet haben von Samuel an und hernach, wie viele ihrer geweſſagt haben, die haben auch dieſe Tage verkündigt. Ihr ſeid der Propheten Kinder und des Bundes, welchen Gott gemacht hat mit unſern Vätern, da er ſprach zu Abraham: Durch deinen Samen ſollen alle Geſchlechter auf Erden geſegnet werden. Euch zuvor hat Gott ſeinen Knecht Jeſum auferweckt und geſandt, daß er euch ſegnete, ſo ein jeglicher ſich bekehret von ſeiner Bosheit.

Als ſie aber zu dem Volke redeten, traten die Prieſter und der Hauptmann über des Tempels und die Sadducäer zu ihnen, verdroß ſie, daß ſie das Volk lehreten und predigten an Jeſu die Auferſtehung von den Toten, legten die Hände an ſie und ſetzten ſie ein bis auf den andern Tag; denn es war nun Abend. Viele aber, die zu hören das Wort, wurden gläubig, und es ward die Zahl der Männer bei fünftauſend. Es begab ſich aber des andern Tages, daß ſich ihre Oberſten, Älteſten und Schriftgelehrten zu Jeruſalem verſammelten, dazu Hannas, der Hohepriester, und Kaiphas, Johannes und Alexander und ſo viele ihrer waren vom Hohenprieſterlichen Geſchlecht, und ſtellten ſie vor ſich und fragten ſie: Aus welcher Gewalt oder in welchem Namen habt ihr das getan? Da ward Petrus voll des Heiligen Geiſtes und ſprach zu ihnen: Ihr Oberſten des Volks und Älteſten Iſraels, wenn wir heute werden gerichtet um die Wohltat an dem kranken Menſchen, durch welche Mittel der ſelbige geſund geworden iſt, ſo ſei euch und dem ganzen Volke Iſrael kund getan: Durch den Namen Jeſu Chriſti von Nazareth, den ihr gekreuzigt habt, den Gott auferweckt hat von den Toten, durch denſelben ſtehet dieſer vor euch geſund. Dieſer iſt der Stein, von euch Bauleuten verworfen, der zum Eckſtein geworden iſt. Und iſt in keinem andern Heil, iſt auch kein anderer Name den Menſchen gegeben, darin wir ſollen ſelig werden.

Da ſie aber ſahen die Freudigkeit Petri und Johannis und vernahmen, daß ſie ungelehrte Leute und Laien waren, verwunderten ſie ſich und erkannten ſie auch wohl, daß ſie mit Jeſu geweſen waren. Und ſahen den Menſchen, der geheilt war, bei ihnen ſtehen und hatten nichts dawider zu reden. Da hießen ſie ſie hinausgehen aus dem Rat und handelten mit einander und ſprachen: Was wollen wir den Menſchen tun? Denn daß ein offenbares Zeichen durch ſie geſchehen iſt, iſt kund allen, die zu Jeruſalem wohnen, und wir können es nicht leugnen. Aber auf daß es nicht weiter einreiße unter das Volk, laßt uns ernſtlich dräuen, daß ſie hinfort keinen Menſchen in dieſem Namen lehren. Und ſie riefen ihnen und geboten ihnen, daß ſie in dem Namen Jeſu nicht redeten noch lehreten. Petrus aber und Johannes antworteten und ſprachen zu ihnen: Ob es vor Gott recht ſei, euch mehr zu gehorchen denn Gott, richtet ihr ſelbſt. Wir können ja nicht laſſen zu reden von dem, das wir geſehen und gehört haben. Sie aber dräueten ihnen noch mehr und ließen ſie gehen, fanden auch nicht, wie ſie ſie peinigten, um des Volks willen; denn ſie lobten alle Gott über dem, was geſchehen war. Denn der Menſch war über vierzig Jahre alt, an welchem dieſes Zeichen der Geſundheit geſchehen war. Und da ſie gelaſſen waren, kamen ſie zu den Ihren und verkündigten, was die Hohenprieſter und Älteſten zu ihnen geſagt hatten. Da ſie das hörten, erhuben ſie ihre Stimme einmütiglich zu Gott und ſprachen: Herr, der du biſt der Gott, der Himmel und Erde und das Meer und alles, was darinnen iſt, gemacht hat durch deines Knechtes, unſers Vaters David, Mund, deines Dieners, durch welchen du geſagt haſt: Warum toben die Heiden, und die Leute reden vergeblich? Es ſtehen die Könige im Lande, und die Herren ſind verſammelt wider den Herrn und wider ſeinen Geſalbten. Denn wahrlich haben ſich verſammelt über deinen heiligen Knecht Jeſum, welchen du geſalbt haſt, beide Herodes und Pontius Pilatus mit den Heiden und den Völkern Iſraels, zu tun alles, was deine Hand und dein Rat zuvor bedacht hat, daß es geſchehen ſollte. Und nun, Herr, ſiehe an ihr Dräuen und gib deinen Knechten mit aller Freudigkeit zu reden dein Wort, daß du deine Hand ausſtreckeſt zu heilen, und daß Zeichen und Wunder geſchehen durch den Namen deines heiligen Knechtes Jeſu. Und da ſie gebeten hatten, bebete die Stätte, da ſie verſammelt waren, und ſie wurden alle des Heiligen Geiſtes voll und redeten das Wort Gottes mit Freudigkeit. Der Menge aber der Gläubigen war Ein Herz und Eine Seele, auch keiner ſagte von ſeinen Gütern, daß ſie ſein wären, ſondern es war ihnen alles gemein. Und mit großer Kraft gaben die Apoſtel Zeugnis die Auferſtehung des Herrn Jeſu, und große Gnade war bei ihnen allen. Auch kein Dürftiger war unter ihnen; denn wer Äcker oder Häuſer hatte, verkaufte ſie und brachte das Geld des, das verkauft war, und legte es zu der Apoſtel Füßen. Man gab aber einem jeglichen, was ihm not war. Joſes aber, mit dem Zunamen von den Apoſteln Barnabas genannt, welches verdolmetſcht iſt ein Troſtkind, ein Levite, von Zypern gebürtig, der hatte einen Acker und verkaufte ihn und brachte das Geld und legte es zu der Apoſtel Füßen.

Ein Mann aber mit Namen Ananias verkaufte mit Saphira ſeinem Weibe ein Gut und entwandte etwas am Gelde mit Wiſſen ſeines Weibes, brachte einen Teil und legte ihn zu der Apoſtel Füßen. Petrus aber ſprach: Ananias, warum hat dich der Satan erfüllet, daß du dem Heiligen Geiſte lügeſt und entwendeſt etwas am Gelde des Ackers? Hätte er dir nicht mögen bleiben, da er dein war? Und da er verkauft war, hatteſt du Gewalt mit dem Deinen? Warum haſt du ſolche Sache in deinem Herzen gefaßt? Du haſt nicht Menſchen, ſondern Gott gelogen. Da Ananias aber dieſe Worte hörte, fiel er nieder und verſchied. Und es kam eine große Furcht über alle, die das hörten. Die Jünglinge aber ſtanden auf, taten ihn zuſammen, trugen ihn hinaus und begruben ihn. Es begab ſich aber nach einer Weile bei drei Stunden, daß ſein Weib, die nicht wußte, was geſchehen war, hereinkam. Petrus aber antwortete ihr: Sage mir doch, habt ihr den Acker um ſo viel Geld verkauft? Ja, ſprach ſie, um ſo viel. Petrus aber ſprach zu ihr: Warum habt ihr euch vereinigt, zu verſuchen des Herrn Geiſt? Siehe, die Füße derer, die ihren Mann begraben haben, ſind vor der Tür und werden dich hinaustragen. Da fiel ſie alſobald zu ſeinen Füßen nieder und verſchied. Da kamen die Jünglinge herein und fanden ſie tot, trugen ſie hinaus und begruben ſie bei ihrem Manne. Und es kam eine große Furcht über die ganze Gemeine und über alle, die das hörten. Durch der Apoſtel Hände aber geſchahen viele Zeichen und Wunder im Volke. Und ſie waren alle einmütiglich beieinander in der Halle Salomonis. Von den andern aber durfte keiner ſich zu ihnen tun; aber das Volk hielt ſie hoch. Es wurden aber mehr hinzugetan, die da gläubten an den Herrn, beide Menge Leute und Weiber, alſo daß ſie die Kranken auf die Gaſſen trugen und legten ſie auf Betten und Bahren, auf daß, wenn Petrus kommt, ſein Schatten jemand unter ihnen überſchatte, damit ihm geholfen würde von ſeinen Krankheiten. Es kam auch herzu die Menge der Städte um Jeruſalem und brachten Kranke und die von unſaubern Geiſtern geplagt waren, welche wurden alle geſund.

Da ſtand der Hohepriester auf und alle, die mit ihm waren, das iſt die Sekte der Sadducäer, wurden voll Neides, legten die Hände an die Apoſtel und ließen ſie in das gemeine Gefängnis ſetzen. Aber der Engel des Herrn tat die Türen des Gefängniſſes auf in der Nacht, führte ſie heraus und ſprach: Gehet hin, tretet und redet im Tempel zu dem Volke alle Worte dieſes Lebens. Da ſie das hörten, gingen ſie alſobald des Morgens in den Tempel und lehreten. Der Hohepriester aber kam und die mit ihm waren, und beriefen den Rat zuſammen und alle Älteſten der Kinder Iſrael und ſandten hin ins Gefängnis, daß ſie geholt würden. Da aber die Diener hinkamen und fanden ſie nicht im Gefängnis, kamen ſie wieder und verkündigten und ſprachen: Das Gefängnis fanden wir verſchloſſen mit aller Hut und die Hüter vor den Türen ſtehen; aber da wir auftaten, fanden wir niemand darinnen. Da aber der Hauptmann über des Tempels Hut und die Hohenprieſter dieſe Worte hörten, wurden ſie unwillig über ſie, was doch daraus werden wollte. Da kam einer und verkündigte ihnen und ſprach: Siehe, die Männer, die ihr ins Gefängnis geſetzt habt, ſtehen im Tempel und lehren das Volk. Da ging der Hauptmann hin mit den Dienern und brachte ſie ohne Gewalt; denn ſie fürchteten das Volk, es möchte ſie jemand ſteinigen. Da ſie aber ſie brachten, ſtellten ſie ſie vor den Rat. Und der Hohepriester fragte ſie und ſprach: Wir haben euch bei Leibe verboten, daß ihr nicht ſollt lehren in dieſem Namen, und ſiehe, ihr habt Jeruſalem erfüllet mit eurer Lehre und wollt des Menſchen Blut über uns bringen. Petrus aber und die Apoſtel antworteten und ſprachen: Man muß Gott mehr gehorchen denn den Menſchen. Der Gott unſerer Väter hat Jeſum auferweckt, welchen ihr getötet habt und an das Holz gehänget. Denſelben hat Gott zu ſeiner Rechten erhöhet zum Fürſten und Heiland, Iſrael zu geben Buße und Vergebung der Sünden. Und wir ſind ſeine Zeugen dieſer Worte, und der Heilige Geiſt, welchen Gott gegeben hat denen, die ihm gehorſam ſind. Da ſie das hörten, ſchnitt es ihnen durchs Herz und wollten ſie töten. Da ſtand ein Pharisäer im Rat auf, mit Namen Gamaliel, ein Schriftgelehrter, in Ehren gehalten vom ganzen Volk, und hieß die Apoſtel ein wenig hinausgehen und ſprach zu ihnen: Ihr Männer von Iſrael, nehmet euch in acht an dieſen Menſchen, was ihr tun ſollt. Es hat vor dieſen Tagen Theudas ſich ſelbſt gerühmet, der gab ſich zu einem Manne, welchem hing an die Zahl vierhundert; der iſt erwürget, und alle, die ihm zufielen, ſind zerſtreut und gebracht, daß ſie nichts ſind. Nach dieſem ſtand auf Judas aus Galiläa in den Tagen der Schatzung und machte viel Volks abfällig nach ſich; der kam auch um, und alle, die ihm zufielen, wurden zerſtreut. Und nun ſage ich euch: Laßt ab von dieſen Menſchen und laßt ſie gehen! Iſt dieſer Rat oder dieſes Werk aus den Menſchen, wird es zunichte werden; iſt es aber aus Gott, ſo könnt ihr ſie nicht dämpfen, auf daß ihr nicht erfunden werdet, als wollte ihr wider Gott ſtreiten. Und ſie fielen ihm bei. Und da ſie die Apoſtel hatten gerufen, ſtäupten ſie ſie und geboten, daß ſie nicht predigten in dem Namen Jeſu, und ließen ſie gehen. Sie gingen aber fröhlich von des Rate Angeſicht, daß ſie gewürdigt waren, um ſeines Namens willen Schmach zu leiden. Und ſie hörten nicht auf, alle Tage im Tempel und in den Häuſern zu lehren und zu predigen von Jeſu, daß er der Chriſtus wäre.

In dieſen Tagen aber, da der Jünger viel wurden, erhub ſich ein Murren der Griechiſchen Juden gegen die Ebräiſchen, daß ihre Witwen verſäumt wurden in der täglichen Handreichung. Da aber die Zwölfe die Menge der Jünger hatten berufen, ſprachen ſie: Es iſt nicht recht, daß wir das Wort Gottes verlaſſen und zu Tiſche dienen. Darum, liebe Brüder, ſehet euch um nach ſieben Männern unter euch, die gute Gerüchte haben, voll Heiliges Geiſtes und Weisheit, welche wir beſtellen mögen zu dieſer Notdurft. Wir aber wollen anhalten am Gebet und am Amt des Worts. Und die Rede gefiel der ganzen Menge wohl, und ſie erwählten Stephanus, einen Mann voll Glaubens und Heiligen Geiſtes, und Philippus und Prochorus und Nikanor und Timon und Parmenas und Nikolaus, einen Gaſt von Antiochien, welche ſtellten ſie vor die Apoſtel; und da ſie gebeten hatten, legten ſie die Hände auf ſie. Und das Wort Gottes ging zu und die Zahl der Jünger ward ſehr groß zu Jeruſalem, auch eine große Menge der Prieſter ward dem Glauben gehorſam. Stephanus aber, voll Glaubens und Heiliges Geiſtes, ward erwählt zu einem Diakonus, tat große Wunder und Zeichen unter dem Volk. Da ſtanden auf etliche aus der Schule der Libertiner und der Kyrenäer und der Alexandriner und derer von Cilicien und Aſien und ſtritten mit Stephanus; und ſie mochten nicht widerſtehen der Weisheit und dem Geiſte, der aus ihm redete. Da ſandten ſie Männer, die ſprachen: Wir haben ihn gehört Läſterworte reden wider Moſen und Gott. Und ſie bewegten das Volk, die Älteſten und die Schriftgelehrten, traten herzu, riſſen ihn hin und führten ihn vor den Rat und ſtellten falſche Zeugen, die ſprachen: Dieſer Menſch hört nicht auf, zu reden Worte wider dieſe heilige Stätte und das Geſetz. Wir haben ihn gehört ſagen, daß dieſer Jeſus von Nazareth wird dieſe Stätte zerbrechen und verändern die Weiſe, welche uns Moſes hat überantwortet. Und alle, die im Rat ſaßen, ſahen auf ihn und ſahen ſein Angeſicht wie eines Engels Angeſicht.

Da ſprach der Hohepriester zu ihm: Iſt dem alſo? Er aber ſprach: Ihr Männer, liebe Brüder und Väter, höret zu! Der Gott der Herrlichkeit erſchien unſerm Vater Abraham, da er in Meſopotamien war, ehe denn er wohnte in Haran, und ſprach zu ihm: Gehe aus deinem Lande und von deiner Freundſchaft und ziehe in das Land, das ich dir zeigen werde. Da ging er aus Chaldäa und kam in Haran und wohnte da. Und von dannen, da ſein Vater geſtorben war, brachte er ihn in dieſes Land, darin ihr nun wohnet, und tat darin nicht mehr denn einen Fußbreit; und verhieß ihm, er wolle es ihm zu eigen geben und ſeinem Samen nach ihm, da er noch kein Kind hatte. Gott aber redete alſo: Sein Same wird ein Fremdling ſein in fremdem Lande, und man wird ſie dienſtbar machen und übel tun vierhundert Jahre lang. Und das Volk, welchem ſie dienſtbar ſein werden, will ich richten, ſprach Gott, und darnach werden ſie ausziehen und mir dienen an dieſer Stätte. Und er gab ihm den Bund der Beſchneidung. Und alſo zeugte Abraham den Iſaak und beſchnitt ihn am achten Tage, und Iſaak den Jakob, und Jakob die zwölf Erzväter. Und die Erzväter neideten Joſeph und verkauften ihn nach Ägypten; und Gott war mit ihm und riß ihn aus allen ſeinen Trübſalen und gab ihm Gnade und Weisheit vor Pharao, dem König in Ägypten, der ſetzte ihn zum Fürſten über Ägypten und über ſein ganzes Haus. Es kam aber eine Teurung über ganz Ägypten und Kanaan und große Trübſal, und unſere Väter fanden keine Nahrung. Da aber Jakob hörte, daß Getreide in Ägypten wäre, ſandte er unſere Väter aus zum erſtenmal. Und beim andernmal ward Joſeph ſeinen Brüdern bekannt, und Joſephs Geſchlecht ward dem Pharao offenbar. Joſeph aber ſandte hin und ließ holen ſeinen Vater Jakob und ſeine ganze Freundſchaft, fünfundſiebzig Seelen. Und Jakob zog hinab in Ägypten und ſtarb, er und unſere Väter, und wurden gelegt in Sichem und in das Grab getan, das Abraham um Geld gekauft hatte von den Kindern Hemors zu Sichem. Als aber die Zeit der Verheißung herzunahte, die Gott Abraham geſchworen hatte, wuchs das Volk und mehrte ſich in Ägypten, bis daß ein anderer König aufkam, der wußte nichts von Joſeph. Der trieb Tyrannei mit unſerm Geſchlecht und zwang unſere Väter, daß ſie ihre Kindlein mußten hinlegen, daß ſie nicht lebendig blieben. Zu derſelben Zeit ward Moſes geboren und war Gott angenehm. Der ward ernährt drei Monate lang im Hauſe ſeines Vaters. Da er aber hinausgetan ward, hub ſich die Tochter Pharaos ſeiner an und zog ihn auf als ihren Sohn. Und Moſes ward gelehret in aller Weisheit der Ägypter und war mächtig in Worten und Werken. Da er aber vierzig Jahre alt ward, kam es in ſein Herz, daß er ſeine Brüder, die Kinder Iſrael, heimſuchte. Und da er ſah einen unrecht leiden, ward er ſein Schützer und rächte den, der Gewalt litt, und ſchlug den Ägypter tot. Er meinte aber, ſeine Brüder würden verſtehen, daß Gott durch ſeine Hand ihnen Heil gäbe; aber ſie verſtanden es nicht. Und am andern Tage kam er zu ihnen, als ſie haderten, und hielt ſie an zum Frieden und ſprach: Lieben Männer, ihr ſeid Brüder, warum tut einer dem andern unrecht? Da ſtieß der ſeinen Nächſten von ſich und ſprach: Wer hat dich zum Oberſten und Richter über uns geſetzt? Willſt du mich auch töten, wie du geſtern den Ägypter getötet haſt? Da floh Moſes von dieſer Rede und ward ein Fremdling im Lande Midian, allwo er zwei Söhne zeugte. Und da vierzig Jahre um waren, erſchien ihm in der Wüſte am Berge Sinai ein Engel des Herrn im Feuer einer Flamme des Buſches. Da nun Moſes das ſah, verwunderte er ſich des Geſichtes. Als er aber hinzutrat, zu erſehen, ward die Stimme des Herrn zu ihm alſo: Ich bin der Gott deiner Väter, der Gott Abrahams, Iſaaks und Jakobs. Da zitterte Moſes und durfte nicht anſehen. Der Herr aber ſprach zu ihm: Tue die Schuhe von deinen Füßen; denn die Stätte, darauf du ſtehſt, iſt heiliges Land. Ich habe geſehen das Leiden meines Volks in Ägypten und habe ihr Wehklagen gehört und bin herabgekommen, ſie zu erretten. Nun komm her, ich will dich in Ägypten ſenden. Denſelben Moſes, den ſie verleugneten und ſprachen: Wer hat dich zum Oberſten und Richter geſetzt? den ſandte Gott zum Oberſten und Erlöſer durch die Hand des Engels, der ihm erſchien im Buſch. Der führte ſie aus und tat Wunder und Zeichen im Lande Ägypten und am Schilfmeer und in der Wüſte vierzig Jahre lang. Dieſer iſt Moſes, der zu den Kindern Iſrael geſprochen hat: Einen Propheten wird euch der Herr, euer Gott, erwecken aus euren Brüdern gleichwie mich; den ſollt ihr hören. Dieſer iſt der, von welchem geredet iſt in der Gemeine in der Wüſte mit dem Engel, der mit ihm redete auf dem Berge Sinai, und mit unſern Vätern, welcher empfing lebendige Worte, uns zu geben, welchem unſere Väter nicht gehorſam ſein wollten, ſondern ſtießen ihn von ſich und wandten ihre Herzen um nach Ägypten und ſprachen zu Aaron: Mache uns Götter, die vor uns hergehen; denn wir wiſſen nicht, was dieſem Moſes, der uns aus Ägyptenland geführt hat, iſt widerfahren. Und ſie machten ein Kalb zu derſelben Zeit und opferten dem Götzen und freueten ſich in den Werken ihrer Hände. Gott aber wandte ſich und gab ſie dahin, daß ſie dienten des Heeres am Himmel, wie geſchrieben ſteht in den Büchern der Propheten: Habt ihr mir auch in der Wüſte vierzig Jahre lang Schlachtopfer und Gaben geopfert, ihr vom Hauſe Iſrael? Ja, ihr habt getragen die Hütte Moloch und das Geſtirn eures Gottes Remphan, die Bilder, die ihr gemacht habt, anzubeten. Ich will euch wegführen jenſeit Babylon. Unſere Väter hatten die Hütte des Zeugniſſes in der Wüſte, wie der geordnet hatte, der mit Moſen redete, daß er ſie machte nach dem Vorbilde, das er geſehen hatte. Welche auch unſere Väter annahmen und brachten mit Joſua in das Land, das die Heiden beſaßen, welche Gott ausſtieß vor unſern Vätern bis auf David, welcher Gnade fand vor Gott und bat, daß er eine Hütte finden möchte für den Gott Jakobs. Salomo aber baute ihm ein Haus. Aber der Höchſte wohnet nicht in Häuſern, die mit Händen gemacht ſind, wie der Prophet ſpricht: Der Himmel iſt mein Stuhl, und die Erde iſt meiner Füße Schemel. Was wollt ihr mir denn für ein Haus bauen, ſpricht der Herr, oder welches iſt die Stätte meiner Ruhe? Hat nicht meine Hand das alles gemacht? Ihr Halsſtarrigen und Unbeſchnittenen an Herzen und Ohren, ihr widerſtrebet allezeit dem Heiligen Geiſte; wie eure Väter, alſo auch ihr. Welche der Propheten haben eure Väter nicht verfolget? Und ſie haben getötet die, welche zuvor verkündigten die Ankunft des Gerechten, welches Verräter und Mörder ihr nun geworden ſeid, welche das Geſetz empfangen habt durch der Engel Beſtellung und haltet es nicht.

Da ſie aber das hörten, ging es ihnen durchs Herz, und ſie knirſchten mit den Zähnen über ihn. Er aber, voll Heiligen Geiſtes, ſah gen Himmel und ſah die Herrlichkeit Gottes und Jeſum ſtehen zur Rechten Gottes und ſprach: Siehe, ich ſehe den Himmel offen ſtehen und des Menſchen Sohn zur Rechten Gottes ſtehen. Da ſchrieen ſie laut und hielten ihre Ohren zu und liefen alle einmütiglich auf ihn zu, ſtießen ihn zur Stadt hinaus und ſteinigten ihn. Und die Zeugen legten ihre Kleider zu den Füßen eines Jünglings, der hieß Saulus, und ſteinigten Stephanus, der anrief und ſprach: Herr Jeſu, nimm meinen Geiſt auf! Und er kniete nieder und ſchrie laut: Herr, behalte ihnen dieſe Sünde nicht! Und als er das geſagt hatte, entſchlief er. Saulus aber hatte Wohlgefallen an ſeinem Tode.

Es erhub aber zu derſelben Zeit eine große Verfolgung über die Gemeine zu Jeruſalem, und ſie zerſtreuten ſich alle in die Länder Judäa und Samaria, ohne die Apoſtel. Es trugen aber gottſelige Männer Stephanus zu Grabe und hielten eine große Klage über ihn. Saulus aber zerſtörte die Gemeine, ging hinein in alle Häuſer, zog Männer und Weiber heraus und überantwortete ſie ins Gefängnis. Die nun zerſtreut waren, gingen um und predigten das Wort. Philippus aber kam hinab in die Stadt Samarias und predigte ihnen von Chriſto. Und das Volk hörte einmütiglich zu, was Philippus ſagte, und ſahen die Zeichen, die er tat. Denn es fuhren viele Beſeſſene mit großem Geſchrei aus, auch viele Gichtbrüchige und Lahme wurden geheilt. Da ward große Freude in derſelben Stadt. Es war aber zuvor in der Stadt ein Mann, mit Namen Simon, der trieb Zauberei und bezauberte das Volk von Samaria und gab ſich für einen großen Mann aus. Dem hingen alle an, beide klein und groß, und ſprachen: Dieſer iſt die Kraft Gottes, die da groß iſt. Sie hingen aber darum an ihm, daß er ſie lange Zeit mit ſeiner Zauberei bezaubert hatte. Da ſie aber Philippus predigen hörten von dem Reich Gottes und dem Namen Jeſu Chriſti, ließen ſie ſich taufen, beide Männer und Weiber. Da ward auch Simon gläubig und ließ ſich taufen und hielt ſich zu Philippus; und wunderte ſich, da er ſah die Zeichen und großen Taten, die da geſchahen.

Als aber die Apoſtel zu Jeruſalem hörten, daß Samaria hätte das Wort Gottes angenommen, ſandten ſie zu ihnen Petrus und Johannes, welche, da ſie hinabkamen, für ſie beteten, daß ſie den Heiligen Geiſt empfingen; denn er war noch auf keinen unter ihnen gefallen, ſondern ſie waren allein getauft auf den Namen Jeſu Chriſti. Da legten ſie die Hände auf ſie, und ſie empfingen den Heiligen Geiſt. Da aber Simon ſah, daß durch Auflegung der Hände der Apoſtel der Heilige Geiſt gegeben ward, bot er ihnen Geld an und ſprach: Gebet auch mir die Macht, daß, welchen ich die Hände auflege, der empfahe den Heiligen Geiſt. Petrus aber ſprach zu ihm: Dein Geld fahre mit dir zum Verderben, daß du meineſt, Gottes Gabe werde durch Geld erworben. Du haſt weder Teil noch Gemeinſchaft an dieſer Sache; denn dein Herz iſt nicht recht vor Gott. Darum tue Buße für dieſe deine Bosheit und bitte Gott, ob vielleicht dir vergeben werde die Tücke deines Herzens; denn ich ſehe, daß du biſt voll bitterer Galle und verſtrickt in Ungerechtigkeit. Simon aber antwortete und ſprach: Bittet ihr für mich den Herrn, daß nichts über mich komme, was ihr geſagt habt. Sie nun, da ſie bezeugt und geredet hatten das Wort des Herrn, wandten ſie wieder um gen Jeruſalem und predigten das Evangelium vielen Samaritern.

Es redete aber der Engel des Herrn mit Philippus und ſprach: Stehe auf und gehe gegen Mittag auf die Straße, die von Jeruſalem hinabgeht gen Gaza, die wüſte iſt. Und er ſtand auf und zog hin. Und ſiehe, ein Mann aus Mohrenland, ein Kämmerer und Gewaltiger der Kandaze, der Königin der Mohren, welcher war über ihre ganze Kammer und hatte ſie zu Waſſer gemacht, kam, zu beten, zu Jeruſalem und zog wieder heim und ſaß auf ſeinem Wagen und las den Propheten Jeſaias. Der Geiſt aber ſprach zu Philippus: Gehe hinzu und halte dich zu dieſem Wagen. Da lief Philippus hinzu und hörte, daß er las den Propheten Jeſaias, und ſprach: Verſtehſt du auch, was du lieſeſt? Er aber ſprach: Wie kann ich, ſo mich nicht jemand anleitet? Und er bat Philippus, daß er aufſteigen und zu ihm ſitzen möchte. Der Ort aber der Schrift, welche er las, war dieſer: Er iſt wie ein Schaf zur Schlachtbank geführet, und wie ein Lamm, das ſtumm iſt vor ſeinem Scherer, alſo tut er ſeinen Mund nicht auf. In ſeiner Niedrigkeit iſt ſein Gericht aufgehoben. Wer wird ſeines Lebens Länge ausreden? Denn ſein Leben wird von der Erde weggenommen. Da antwortete der Kämmerer Philippus und ſprach: Ich bitte dich, von wem ſagt der Prophet ſolches? Von ſich ſelbſt oder von jemand anders? Da tat Philippus ſeinen Mund auf und fing an von dieſer Schrift und predigte ihm das Evangelium von Jeſu. Und als ſie zogen des Weges, kamen ſie an ein Waſſer, und der Kämmerer ſprach: Siehe, hier iſt Waſſer, was hindert's, daß ich mich taufen laſſe? Philippus aber ſprach: Glaubſt du von ganzem Herzen, ſo mag's wohl ſein. Er antwortete und ſprach: Ich glaube, daß Jeſus Chriſtus Gottes Sohn iſt. Und er hieß den Wagen halten und ſtiegen beide hinab ins Waſſer, Philippus und der Kämmerer, und er taufte ihn. Da ſie aber heraufſtiegen aus dem Waſſer, hub der Geiſt des Herrn Philippus hinweg, daß ihn der Kämmerer nicht mehr ſah; er aber zog ſeine Straße fröhlich. Philippus aber ward erfunden zu Aſdod und zog umher, predigte allen Städten das Evangelium, bis daß er kam gen Cäſarea.

εὐήσας τὰς ὑσδράς τοῖσι ξηρῇ τῇ δάφνῃ προσθεῖναι, ἢ ξηρῇ τῇ ναρκίσσῳ. Ζεῖς δὲ διαλιπὼν πυρίας, προσθεῖναι ἢ ξηρῇ τῇ καυθαρίδι. τῇ δὲ ὑσδράῃ, σεσηρὼς γίνεται. ἔπειτα διαλιπὼν ζεῖς ἡμέρας, κλύζειν τῷ ξηρῷ τῷ ὄξει. ἢν δὲ τοῖσι καθαρμοῖσι, ἢ σὺ ἐτέρῳ πρὸς τὰ σιτία. ἢ σιτίοισι μαλθακωτάτοισι χρᾶσθω. ἢ σμίλακα ζωγρέτω. καὶ λουέσθω θερμῷ δίς τ' ἡμέρης. ἰοῦσῃ δὲ μὴ γίνηται ἐπιμιξία, τοῦτο τὸ φάρμακον δεκάτῃ χρόνῳ, πίσσῃ καυθαρίσας. ἢ ἐπὴν γένηται νηστεύσασα. ἢ ἀλαστήσασα. ἢ ὑποθυμιήσασα, σπουδαιάσθω τῷ αὐσμῷ. Οὐκ ἢν δὲ λαγχάνῃ ἔχουσα διαφθείρη τὸ ἔμβρυον μηδὲ ἀποκυίσκῃ, καὶ ἐκφορέῃ μὴ δυνᾷ, ἢ λεπτὴν παρὰ φύσιν γίνηται, τοῦτον χρὴ καθήραντα. ἢ τὰς ὑσδράας πρὸς τὸ σῶμα. οὐ γὰρ δυνήσεται πρόσθεν διενέγκαι, ἐς ἂν αὐτῆς ταχείαι γένωνται αἱ ὑσέραι, ἢ ἰχθύσωσιν. ἰοῦσῃ δὲ παχυνθῇ παρὰ φύσιν, οὐκ ἴσχει εὐλαγχάνειν. ἢν δὲ ἐπίσπολον ἐπικείμενον πουλὺ παχύ, ἀποπλέξει τὰς ὑσδράας, ἢ πλὴν γονίμου οὐκ ἐνδέχεται. τοῦτον χρὴ λεπύναντα, φαρμάκων πίσσῃ καθαίρειν. ἢ πρὸς τὰς ὑσδράας προσθεῖναι, ὅπως καθαίρεται αὐτὰς, ἢ φύσεως οὐκ ἐμπλείη. Ἢν δὲ τὸ σῶμα τὰ ὑσδρέων σκληρὸν γένηται, ἢ ὁ αὐχὴν, ἢ σάκτυλοι παρεσταλμένοι, γνῶσις. καὶ ἐπὴν πρὸς τὸ ἰσχίον ἐνέωσιν ἄπεσχαμμένα, ὅταν ὦδε ἔχῃ, μηδὲν προσφέρειν ὁρμῇ. ἢν δὲ ὀζελκώσῃς τὸ σῶμα ἐπὴν φλεγμαίνῃ, κἠν δύωσι τὸ παύσασθαι ἄτοκον γενέσθαι. ἀλλὰ προσθεῖναι ἢ μὴ δάκνει, ὑφ' ὧν καθαίρεται.

Ἢν γυνὴ καθαρὸν μὴ δύνηται τεκεῖν, ἐθέλῃς καθήραι, ἢ ἢ χολώδης ἢ φλεγματώδης. γνῶσις δὲ τούτου ἐκ τοιούτου. ἢν ψάμμον ὑποβάλλων ἐπὴν τὰ ἐπιμήνια χέωνται, εἶτα ἥλιον ἐπιχέασα τὸ αἷμα, ἐὰν ξηρανθῆναι. ἢ ἢν μὲν χολώδης ᾖ, ἐπάνω τὸ ψάμμα ἕστηκε τὸ αἷμα ὠχρόν. ἢν δὲ φλεγματώδης, δι' ὑγρὸν ἢ δι' ἐκ τοῦ τρόπου αὖ εἴη, καθήρασθαι κάτω, ἐπειδὰν τὰς ὑσδράας ἐπιθεῖναι προσθετέον. Ἢν τὰ ἐπιμήνια παντάπασι μὴ γίνωνται. ἢν μὲν ὑπὸ πόνου ᾖ, πρῶτον μὲν πλὴν κοιλίην καθῆραι κάτω. ἔπειτα προσθεῖναι, ὑφ' οὗ αἷμα καθαίρεται ἐκ τῶν ὑσδρέων. ἔπειτα διαλιπὼν ἡμέρας μίαν ἢ δύο, ὑφ' οὗ αἷμα καθαίρεται προσθεῖναι. τὸ δὲ ἄλλον χρόνον φλοιὸν πινέτω τῆς κραθμοῦ σὺν οἴνῳ τερψάσας. Ἢν ὑγρότερον τὸ καθαρὸν τὸ σῶμα τὰ ὑσδράων ᾖ, προστιθέναι τὰ σιμέα, ὅκως δηχθῇ. ἢ φλεγμαίνωσι, σκληρὸν λίνον γίνηται. ἢν δὲ σκυρωθῇ, τὰ σιμέα προσφέρειν. δάκνοντα γὰρ διαχεῖ τὴν ἰχῶρα. ἔπειτα μαλθακὰ προστιθέναι. εἰς δὲ τὰ λαγόνια νοσήματα, οὐχ ἥκιστα προστιθέναι. Ἢν δὲ τὸ ἰχῶρ ἰσχνὸν λέχοι κατασηρίεσσιν, αὖτε ὑσδράας εἰς τὸ κοινὸν, προστιθέναι χρὴ πρὸς τὸ ὑγιὲς ἰσχίον, ἐλαίου αἰγὸς πίνειν λύπην, ἢ βακκαρίου. καὶ ὠδὴ τὸ ὑγιὲς ἰσχίον κατατρεφέσθω. μὴ πινέτω γλυκυσίδης κῶκυς τὸν μέλανα πέντε. καὶ ἀκτῆς καρπὸν ὅσον χηραμύδα. καὶ κάρυα ὅσον κύαμον σὺν οἴνῳ. ἔπειτα λουσαμένη θυμιάσθω. μὴ τοῖσι πότοισι μὴ σίτοισι χρέσθω μαλθακοῖσι. μὴ λινοζώσει. μὴ τοῖσι σιμέοισι πᾶσι χωρὶς φασήλου καὶ κρεμμύων. Οὐκ ἢν πίνῃ σὺν αἰ ὑσδράαι, ὑποθυμιᾶν χρὴ τὰ καθάρια πάντα. ἤγουν ἀσφάλτου. εἴδεν. κέρας. ἐλλύχνιον. φώκης ἔλαιον. καστόρειον. ὑπὸ ᾗ τὰ αἰδοῖα δυώδεκα. ἢν δὲ λέχοι αἱ ὑσδράαι φλεγμήνωσι τὰ μπρᾶ, μὴ πινέτω. ἢν δὲ ὠδὲ ἔχῃ. παρατείνασθαι ὀθόνιον, βρύα θαλάσσια λεπτὰ καταθαλάσσειν. ἔπειτα ὠμὴ λύσιν. καὶ σπόδιον κλιματίνην. καὶ λίνα σπέρμα. ὄξος καὶ ἔλαιον ἐπιχέασα, ἐφεῖναι ὡς μάλιστα θερμὸν ὡς δύνηται. ἔπειτα καταθαλάσσαι. ἢν δὲ θερμότερον δύνηται αὖθις χαλᾶν. ἢν δὲ πεπήγωσι, φακοῦ ἐφίσας ὄξει καὶ ἡδυόσμου πολλῷ, ἔλαιον πλὴν ἀτμίσας ἐς τὸ σῶμα καὶ τοὺς ῥῖνας προσοχεῖν. καὶ καθάσθαι ὑποθυμιᾶν. καὶ λινοζώσιν ἐνδιεῖν. καὶ σὺν τῷ χυλῷ ἅλυτον ἐφθὸν ῥοφεῖτω ὅτ' ἂν τύχῃσι μὴ πρὶν ἢ πλὴν ὀδυνᾶν ἔχειν, πρότερον χρὴ διδόναι τὸ φαρμάκων, ὅπως τοὺς ὑσδράας πᾶσιν τῆς ὀδυνῆς. καὶ σιτία δι' ὀλίγου προσφορέσθω. ἢν δὲ ἡ σηπεδὼν θρομβώνηται, ὑποκλύζειν. ἢν ἐκ τούτου φλεγμαίνωσιν αἱ μῆδαι, σεύχειν χυλὸν ἐγχέας ἐς τὰ αἰδοῖα. μὴ ἐπὴν οὖτος θρόμβος γένηται ἑτέρου ἐγχεῖν. ἢν δὲ μὴ ᾖ, χίνου, ἢ ῥάμνου, ἢ τυπλοῦ. Κολκυνθίδης χυλὸν ἐκπιέσας ἐγχεον. μὴ αὖτις ἐκ μέσου ἀπαλόν τον τοῦ ξυλοειδέος μακρὸν σπόδιον. ὑσδρέων ὑσδράαι λιμνίθιον τέρβον σὺν ἐλαίῳ ἀνασπόγγιζον, πρόσθες. ἢν δὲ φλεγμαίνῃ, ἀφαιρέειν. Ἢν γυνὴ καθενέῃ ἀχὼ ὑσδράων. μὴ χολαὶ αὖτις πινέτωσαν. καὶ δὴν αὖτις καθῆραι κούφως, καὶ τῆς ὀδυνῆς παύσασθαι. τοῦ κεσσύνου ὁτέου, ὅσον ζεῖς κυάθους δίδου πίνειν. Ἢν δὲ σὺ τῇ ὀστρύι αἱ ὑσδράαι ὦσιν ἢ σὺ τῷ κενεῶνι, ἢν θέλῃς μετακινῆσαι, τέψας θᾶσσον μὴ ἄστραλον, μέλι ἐφθὸν παραχέασα, μὴ ποιήσας σάλαγον πολὺν, ἐς ἔδρην σπόδιον. μὴ ἐκ τῆς ὑσδρέων ξηραὶ γένωνται ταῦτα προσθεῖναι ὡς τάχιστα. Γυναικὶ ὅταν ὑσδραὶ σκληραὶ γένωνται. καὶ εἰς τὰ αἰδοῖα ὀζέλκωσι. μὴ οἰδοῦβώνες σκληροὶ γένωνται. μὴ καῦμα σὺν τοῖσιν αἰδοίοισιν σὺν, καρκινῶδες ἀρχὴ. ὅταν ὅτῳς ἔχῃ, σικύης χρὴ ἐσσυτέρωσαι, μὴ κηρὸν, ὑδατος κοτύλην ἐπιχέας σικύης ἐς πλὴν ἔδρην ἐὰν καθαίρεσθαι μέχρις αὖ καθαρθῇ. Οὐκ ἢν ᾖ γυναικὶ δῶς φαρμάκων, παράμισγε ᾧ φαρμάκῳ, ὅσα ὑσδρᾶς καθαίρει, μὴ ὅσα ἐλαύνει. Ἢ τὸ ἄρα ποτὰ μὴ προσθετά, δυώδεκα χόες ὀζάγειν μὴ τὰ ἐπιμήνια καὶ τὰ σπόδιον. καυθερίσας ἐ ἀφορτέλας τὰ πέρα, μὴ τὸν πόδας, μὴ πλὴ κεφαλήν. ἔπειτα διζόλας παραθαλασσίας ξηρὰ τῇ ῥίζῃ δίφας ὅσον κύγχην. μὴ τὸ ἀνθέμια τὸ χλωρὰ ἑσσυτέρωσαι ὅσον ξηρὸν δίφας ὅσον κύγχην σελίνου σπέρμα ὅσον κύγχην. μὴ σηπίης ὠὰ ἓξ σὺν οἴνῳ γλυκεῖ κεκερασμένῳ. δι' ἡμέρης πίειν. μὴ ἐπὴν ἡ ὀδυνὴ ἔχῃ, ἐν ὕδατι θερμῷ καθάσθω. μὴ μέλι κρητικὸν ὑδαρέα πινέτω. Βάλανον τὸ φύλλων, μὴ τῶν ἄνθεος τερεμινθίνου ὅσον κατὰ χεῖρα αἰγυπτίαν σὺν οἴνῳ γλυκεῖ πίειν. ἐπὴν ᾖ ἡ ὀδυνὴ ἔχῃ, λαβοὺς ὀβελίσκους ἀσταφίδας ἑλκύσας ἐν ὕδατι, μὴ ψύξας, διδόναι πίειν. μὴ ὁκόταν

ἡ σταφυλὴ ἔχῃ, σὺν ὕδατι χλιερῷ καθεζέσθω. Ἀ διαλίτου ὅσον κατὰ χεῖρα αἰγυπτίαν, σὺν οἴνῳ λευκῷ, ἴσον ἴσῳ κεράσας, δίδου πίνειν. Λευκοῖσι καρπὸν ὅσον σὺ τοῖς ζισὶ δακτύλοις λαβὼν, σὺν οἴνῳ λευκῷ τὸ αὐτὸ πρόσθεν κράσας, δυώδεκα πίνειν. Λευκοῖσι ῥίζαν τὸ μέλανος σὺν οἴνῳ ἓν αὐτὸ πρόσθεν χρίσθω. Κεχναθέμων ἢ ὠδὶ τὸ οἰκῶν φυόμενον, τὸ αὐτὸν πρόσθεν μέξαι ἢ πίσῃ. Τῆς ἀγχούσης τὰ φύλλα δύο σπιθαμὶς σὺν οἴνῳ ἑφθὼ κράσας, ὑδατι ἴσως πίσει. Χαμελέοντος πλὴ ῥίζαν ξύσας δὶ ἔλλεβόρου πόσιν σὺν οἴνῳ ἑφθὼ κράσας, ὑδατι πίσει. Κράμβης ἢ πράσου χυλὸν ἑκατέρου μέξαι τὸ ὁπὸν σιλφίου ὅσον φακόλεον οἴνῳ ἴσῳ μέξαι λευκῷ πίσει. Ἐλαίης λευκῆς πρόσθεν, ἢ ἔλαιον οἴνῳ κατὰ νίσας, ἐκπιέσαι. ἔπειτα κήψαι ἢ σίσας σὺν οἴνῳ ἐπιβαλὼν, διδόναι πίνειν. τοῦτο μὴ ἐπιμένει κατὰ σῶμα. Δικτάμνου κρητικοῦ ὅσον ὀβολὸν, σὺν ὑδατι πιεῖν. χωρεῖσι δὲ μὴ δύο στομαχῶν, πυρήσας τῆς ἀκτῆς ᾗ χυλῷ ἑφθῷ ἐμβαλὼν, καὶ πλὴ καυθαρίσας προσπιθέναι. τοῦτο, ἢ ἐμβρυον ὀζελαύνει. ὁκόταν δὲ διάκνῃ ἀφαιρουμένη ῥόδινον μύρον ἐμβάπτεσα προσπιθέσθω, ἐς ἂν ἀποφύγῃ. Αἰγείρου κρητικοῦ ἡκκὸς σπέα, ῥίψας σὺν οἴνῳ διδόναι πίνειν. τοῦτο δὲ καὶ ἀπολόσασα ὀζ λὶ λυστοκεῖ. Κονύζης ὅσον χεῖρα λείας διεῖναι πράσου χυλῷ. ἢ νέπτοπον ξυμμίξασα ὅσον χεῖρα μύδα, τοῦτα σὺν οἴνῳ δίδου πίνειν. Ἐπιμιξία κατὰ σῶμα. Γυναικεῖον καὶ πάνακος, ἢ γλυκυσίδης ῥίζαν, σὺν οἴνῳ δίδου πίνειν. Ἐμβρυον ἐκβάλλει τερθεὸς ἢ τὰ ὑσδρᾶ. Τοῦ ἴου ἢ τῆς ἀνδράχνης ἢ καρπὸν, τοῦτα διακόψας καὶ μίξας, δίδου σὺν οἴνῳ λευκῷ παλαιῷ. Ἐπιμήνια κατὰ σῶμα. Λευκοῖου ὁ καρπὸς, ὅσον ζισὶ δακτύλοις ἐπιλαμβανόμενος. καὶ αἱ ἐκ τοῦ ῥάβδους ὅσον πέντε ἢ ἓξ, ταῦτα ξυμμίξας οἴνῳ δυωδεκάτῳ, προπυρίασας ἐς ὕδωρ ἢ ἔλαιον πλὴ πυρίῳ ἐμβαλὼν, πυρίην δὲ ἐπὶ σίφρα. ἐπὴν δὲ πυρήσῃς, δυώδεκα πιεῖν. καὶ ὡς τάχιστα λούσασθαι κατακλίναι. δυώδεκα ὃ φαγεῖν, κράμβιον, καὶ τὰ χυλὰ ῥοφεῖν. Λευκοῖου τὸ καρπὸν ὅσον τοῖς ζισὶ δακτύλοις σὺν οἴνῳ δυώδεκα πιεῖν. καὶ καθήσθω σὺν ὕδατι θερμῷ. ἰοῦ δὲ μὴ ἔχῃ, μυρσάθου ῥίζας σὺν μελικράτῳ χλιδρῷ ἀπεψεφεγχωνδίου. Μελίης ὅσον κήκκος δέκα σὺν οἴνῳ δυώδεκα πιεῖν. τοῦτο ἀγαθὸν, ἰοῦσι πάντως ἀλγήματος ὑσδρέων. καὶ σφόδρα διακριτικόν. Ὁ πὸν σιλφίου ὅσον ὄρυζον. μὴ καρδαμόμου καρπὸν ζίφας λεῖα μὴ ξυμμίξας σὺν οἴνῳ, ἢ σὺν κώνου χάλακτι, δίδου πιεῖν. τοῦτο μὴ ἐμβρυον ὀζελαύνει. Ἐ κόλιον. βαζάχιον καὶ ἐλατηρίς μικρὸν μέξαι σὺν ὄξει, ὀμφάκινον πίσσει. Ἐ πὶ τὸ αὐτὸ. Κράμβης καυλὸν ἅπαλον, ἢ ἄκρον χρίσας νεπτόπῳ ῥίψαι. Ἢν τὰ ἐπιμήνια μὴ γίνηται. Τρύμνου καρπὸν τέψαι σὺν οἴνῳ καὶ ὑδατι δυεῖς, μὴ διηθήσας, δίδουναι νήσει πιεῖν. καὶ θερμῷ λουέσθω. Ἐμμηνία κινεῖν. Φοινικικοὺς κήκκους σὺν οἴνῳ νήσει δίδουναι πίνειν. Λοχεῖα καθαίρειν. Μαράθου καρπὸν καὶ κρεμμὺς ἢ φλοιὸν καὶ λιβανωτὸν σὺν οἴνῳ δίδουναι πίνειν. Δαῦδα ὡς πιωτάτην σὺν οἴνῳ ἑψήσας, καὶ γλυκυσίδης κῶκυς πέντε ῥίψαι σὺν οἴνῳ, ὅσον τεταρτημόριον κοτύλης, δυώδεκα πιεῖν. Λινοζώστιος φὴν καρπὸν καὶ τὰ φύλλα σὺν οἴνῳ δοῦναι πιεῖν. Γλυκυσίδης δὲ μέλανος κήκκος ὅσον πέντε, καὶ ὠὰ σκληπόνων δοῦναι πίνειν σὺν οἴνῳ. Λεχοῖ πάσῃ. Εἰς δρύσιμον καὶ ἅλμυτον ἔλαιον παραχέασα ἢ ἑφθὸν ῥοφεῖτω. καὶ στόμωσιν ὡς μάλα κωτάτοισι χρήσθω. Σημαινόμενον ῥίψαι σὺν γάλακτι γυναικείῳ σὺν εἰρίῳ ἀνασπόγγισας, προσθεῖναι. Λινοζώστιος φύλλα ζίφας, σὺν ῥάκει προσθεῖναι. Τὸν πόλιον πλὴ ἀρτεμισίην ῥίψας, καὶ μύρῳ ῥοδίνῳ δεύσας, προσθεῖναι. Τὸν λευκὸν ῥίζαν λείην κήψας ῥοδίνῳ μύρῳ δεύσας προσθεῖναι. Τῆς γλυκυσίδης μέλιτι δεύσας μὴ μύρῳ ῥοδίνῳ καὶ αἰγὸς πίσῃ σὺν εἰρίῳ προσθεῖναι. Ἄλητον ἄπλυτον τὸ αὐτὸ ῥόπον προσπιθέναι. Ἀέρων ἅλμυρον μὴ πύελνα ἄμα μέλιτι φυρήσας σὺν εἰρίῳ προσπιθέναι. Καθαρτήριον ἐπιμηνίων μὴ λοχείων μὴ ὑδατρᾴγει. Σμυρνίης ῥίζης λείης κεκομμένης δὶ τοῖσι ζισὶ δακτύλοισι, μέλιτι δεύσας προσθεῖναι. φύεται δὲ σὺ Ἀνδρου σὺ τοῖς αἰγιαλοῖς. Υσδρᾶσι ἀποκαθῆραι. Λινοζώστιος κεκομμένης καὶ σικύης ὀλίγον ῥίψας, σὺν οἴνῳ καὶ μέλιτι δεύσας προσπιθέναι. Λαπαροῦ ζίχας κατακαύσας, καὶ ζίψας ἐν οἴνῳ καὶ μέλιτι δεύσας ἐφθῷ καὶ ὑδατι δοῦναι φωιεῖν. καὶ ἐν ὕδατι θερμῷ λουέσθω. Τόκου καθαρτήριον. Κεμμὺν ὀζεφύσας, ὅσον ἡ μοῦν ἡ μυχοινικὶς ἐψεῖν ἐν ὕδατος κοτύλαις τέσσαρσιν. ὁκόταν δὲ ξέσῃ, δοῦναι δὶς ἡ ζὶς ῥοφῆσαι. Λοχεῖα καθῆραι. Τῆς ἀκτῆς τὰ φύλλα ἑψήσας, ἐπιχέας ἔλαιον δοῦναι πιεῖν. ἐσθιέτω ὃ καὶ κράμβασα ἐφθὰς. καὶ πράσα. Καθαρτήριον ὑσδρέων. Τοῦ ῥοῦ τὰ φύλλα καὶ δρύσιμον λεῖα ποιήσας ἐν οἴνῳ, καὶ ἅλμυτα ἐπιβαλὼν, δοῦναι πιεῖν. Μίσυος ὅσον δύο ὀβολὼ, τέψας ἐν οἴνῳ καὶ φυρήσας, προσθεῖναι. Λίνα καρπὸν ζίψας ἐν οἴνῳ φυρήσας προσθεῖναι. Τειφύλλα τὸ καρπὸν ἐν οἴνῳ πιεῖν δοῦναι. Ἐὰν δὲ ἐς πλὴ ὀστέου ὑσδρᾶς σηρίξουσιν, ἐσθιέτω σουλυδρόας ἐφθοὺς, καὶ ὀπούς. καὶ οἶνον πινέτω μέλανα δυώδεκα ἄκρητον ὡς πλεῖστον. Ἐ τδρα ποτά, προσθετὰ, καὶ καθαρτήρια. Ῥὸν πλὴ ὀρυβολῶ. καὶ γίνηται ἐψήσας ἐν ὕδατι, τῷ σηπίνι ἐμβάλλων ὠδὶ ᾧ ὕδατι δίδου πίνειν. Ἅλητον ἐφ' ὕδατι ἐμβαλὼν, δίδου πιεῖν. Μαράθε τὰ ἀπὸ τοῦ βάτου ξηρήσας, καὶ ζίψας λεῖα, καὶ ἅλμυτα ποτείνια ἀναμέξας ὅσον ὀξύβαφον ἀμφοτέρων ἐν οἴνῳ δυώδεκα καὶ ὑδαρεῖ, πινέτω. Τὸν γὴν πλὴ μέλανα πλὴ σαμίλλου σὺν ὕδατι ζίψας ὅσον ἀσσάλαλον δίδου πιεῖν. Υποκυίσδης ἐν οἴνῳ δίδουναι πιεῖν. Σίσας οἰνώσας ἐκχυλώσας. ἅλμυτα φυρήσας τῷ χυλῷ ξήρανον. ἔπειτα ζίψας ἐν οἴνῳ λεῖον δίδου πιεῖν. Μύρτων μελάνων τὸ καρπὸν ζίψας διεὶς ἐν ὕδατι

ἄλφιτα ἐπιβαλὼν, δίδου πίνειν. Ροιλὴ γλυκείλω ὀπήσας ὁλκὴν ῥίψας ἐν οἴνῳ, δίδου πίνειν. Γυροὺς καὶ κόχλυσας τέψας, φρύξας τε, καὶ ἄλητα ποιήσας, σὺν οἴνῳ μέλανι δίδου πίειν. Ῥοῖης γλυκείης τὰ ἔσω ξυμμίξας, ἴσῳ ὕδατι δίδου πίνειν. Κώνειον ὅσον φησὶ δακτύλοισιν σὺν ὕδατι τι δίδου πίνειν. Ἀλήτου σταφιδίου καὶ γήλοφ᾽ ἴσον μίξας σὺν ὕδατι δίδου πίνειν. Ῥοῖης γλυκείης ἐν φλοιὸν ἢ σίδι, σὺν οἴνῳ δίδου πίνειν. Ἢν ἅμα ᾖ ὑσδρέων ῥέη. Ἄγνου φύλλα σὺν οἴνῳ δίδου πιεῖν μέλανι. Ρόου καὶ ὀδμίνης. Κάχρυος ῥίζλω σὺν οἴνῳ δίδου πίνειν. Ἑτέρα ποτὰ ὑσδρέων. Κεσβίσιες. σίσελι. κύμινον ἀμίωτον. ναρδοστάχυν. ἀγκυθίδας. κεχρίδας. ἐλχνίδας. μελάνθιον. δαύκου ῥίζλω, καὶ τὸ καρπόν. ἀρώματα δὲ, θύμον. θυμβρεῖλω. ἐρείκλη. σάτυριον. μάκωνα λευκά. κεμθὰ ῥίζας, ἢ τὸ καρπόν. μαλάχης ῥίζας. λινοζώστιος καρπὸν, ἢ τὰ φύλλα. κνίδης καρπόν. ἐλελίσφακον. αἴγειρον. δίκταμνον. ψυδδοδίκταμνον. ἄμωμον. καρδαμώμωμον. ἐλελίσιον. ἀειζολόχιον. ναπύδριον. ἀδίαντον. σφακὴν τιον. πευκεδανόν. πηγάνου φύλλα, ἢ τὸ καρπόν. σελίνου καρπόν. μαράθου καρπόν. ἴππουσελίνου ἢ τὸ καρπὸν ἢ τὰς ῥίζας. ὕσωπον κιλίκιον. δρῦσιμον. γλυκυσίδην. πάνακες. ὃ, τι αὖ τούτ᾽, ἑψλη ἢ ξυμμίσιον, ἢ αὖ. καθ᾽ ἕαν ἀφεψῶν σὺν ὕδατι ἢ σὺν οἴνῳ ὡς αὐτάλη, δίδου. Ἀγαθὰ καὶ καθαρτικά, ἢ τὰς ὀδμὰς ποιοῦντα. Τῆς μαλάχης δίδου σὺν ὕδατι πιὼ ῥίζλω. γλυκυσίδης καρπὸν. ἢ κέδροινον ὀλίγον, ξυμμίσιον, σὺν οἴνῳ δίδου πίνειν. καὶ ποιήσεις ὑσδρῶν ὁδμώδεα. Ὅταν αἱ ὑσδραι πνίγωσιν. Καστόριον ἢ κάνυζαν σὺν οἴνῳ λευκῷ δίδου πίνειν. ἰοῦ δὲ προσεστὶ κὴπὸς τῇ ῥίνι, κάκιον. ἢ ἔσω. ἢ λευκὴν μέλιτι μίξας ἀλείφειν πιὼ ῥίνα. Ἑτέρον ποιοῦν ὀδμῶδες. Μαλάχης πιὼ ῥίζαν ἢ μαράθου φλοιὸν ἢ κεδμοῦ σὺν ὕδατι δοιῶσι πιεῖν. Ἀσδάλου θαλασσίους σὺν μέλανος ἢ κράμβῃ, μίξας σὺν οἴνῳ δώδεκα δοιῶσι πιεῖν. Σμύρναν ὅσον ζιόβολον. κάλαμον ὀλίγον. ῥητίνῃ. γλυκυσίδης ῥίζαν, κύμινον αἰθιοπικὸν. ταῦτα ζίψας. λεῖα σὺν οἴνῳ λευκῷ δίδοτα, δίδου πίνειν ἀκροχλιηρὸν ποιήσας. Ὑσδάλου ἐλαύνει. Τοῦ κροτωνοειδὸς πιὼ ῥίζαν, δίδου πίνειν. Ἢν πρὸς πιὼ καρδίην προστρέχῃσι αἱ ὑσδραι πνίγωσιν. Ἄγνου τὸ καρπὸν ἢ γλυκυσίδης, δίδου σὺν οἴνῳ πίνειν. Ῥοσθετὰ σὺν μέλι ἅμα ἄγοντα. Καυθαρίσας πέντε ξυμμίξας τῷ λιβανωτῷ ἢ τῇ σμύρνῃ, ἐν μέγεθος ποιεῖ, ὅσον κηκίδα μακρὸν ποιήσας. ἢ ταδιεῖς εἰείω ταδιελίξας τὸ ὀθονίῳ λευκῷ, βρέξας μύρῳ ἀγνοπίπερι λευκῷ ἢ ῥοδίνῳ, προάπτει. Βούπρηστιν, ἢ μὲν μικρὴν ἢ, ὅλλω. ἢ δὲ μεγάλη, ἐν ἢ μέσου ξύμμιξον πρὸς τοῖς ἐνθέσι, ἢ ἐν αὐτὸν χρόνον προστίθει. ἢ δὲ μαλακοτάτοισιν ἐνθέλωσι χρῆσθαι, τοὺς βουπρήστιδας ἐμβαλὲ ἐς οἶνον. κύμινον αἰθιοπικὸν παρεμβάλλων. ἢ σέσελι. ἢ ἀνήνησον αἴρεζε. ἐσαὶ δὲ καὶ βουπρήσιον ξυμμίξας ὀξύβαφον ἐλαιηρὸν τὴν ἄλλων ἀπαίνῃ ἴσον ἑνὸς. μέξαι δὲ σμύρναν, λιβανωτὸν ὀλίγον. τούτου λαβὼν ὅσον σφραγίδας προσθεῖναι, ὡς πρὸ σὺν τῷ προάπτει προσθήματι. Τοῦ μελανθίου ῥίψας μέλιτι, θεύσας τε σὺν οἴνῳ, βάλανον ποιήσας, πρὸς τῷ προτρόπῳ προσθέπω. Φιλίσιον ἢν αὐτὸν τρόπον ποιέων προστίθει. Τιλεφίου καρπὸν ἢν ἴσον ζόπον ποιέων προστίθει. Ἀνεμώνης φύλλα τείψας σὺν θεὶς τε εἰς ῥάκος, καὶ σμύρνης μικρὸν ξυμμίσγειν, ἢ ἢν αὐτὸν τρόπον χρῆσθαι. Ἄγει αἷμα. βάλανον αἰγυπτίην ζίψας. ἢ σεύσινον, ὃ δὴ καὶ αἰγυπτίη, ὑσδατι δεὶς. εἰείω ἐλίξας, προστίθει. Ἑτέρον χολὴν ταθαίρων. Σικύης σὺν τε ειώνιν λείω ζίψας, μέλιτι φυρήσας, βάλανον ποιέων προστίθει. Κολοκυντίδος ἀγρίης ἢ ἔσω λεῖον ποιήσας, μέλιτι φυρήσας, ἢ αὖτε τρόπον προστίθει. Ἐλατηρὶς πόσιαδ᾽ τέτταρα σ᾽, ξυμμίσιον στέαρ χήνειον, ἢ αἴγειον, ἢ ἢ μυσυβάλανον ποιέων, προστίθει σὺν τῷ ῥάκει. Θαλπίδι φρίων, μέλιτι φυρέων προστίθει. Συκοφυλλίου ἢ πύον ξύσας, ἢ ξυμμίξας πόσιαδ᾽ ἐλατηρίου λύς, ἢ νίζου ὅσον ἢ ἐλατήριον μέλιτι θεύσας, προστίθει. Ἢν φλεγμώνη. Νίζεν δρῦθρον, σύκου ἢ ἔσω ἢ πύον, ἴσον. ξηράνσου ζίψας λεῖα, ὅσον κηκίδα ποιήσας, προστίθει. Κυμίνου φύλλα. σὺν οἴνῳ τείψας, σὺν ῥάκει προστίθει. Τῶ λευκῶ ῥίζαν, ζίψας λείω, μέλι ἐπιχέας, ἢ ἀναζέσας, βάλανον ποιήσας προστίθει. Ὁπὸν σιλφίου, ἢ σύκου μίξας, βάλανον ποιέων, προστίθει. Συκῆς σώρμα ζίψας ἢ αὖτε ζόον. χολὴν ταύρου. ἢ νίζεν δρῦθρόν. νέτωπον. κυκλάμινον. ῥίψας τουτέων ὅσον κηκίδα. τῷ κυκλαμίνῳ δὲ ἀλεῖσον, μέλιτι ξυμμίξας προστίθει. Τοῦ κομάρου πιὼ κεφαλὴν ταθαίρειν σὺν ὕδατι τείψας ἐς ῥάκος ἀποδήσας προσθεῖναι. Σμύρναν. ἄλες. κύμινον. χολὴν ταύρου, μέλιτι ταῦτα φυρήσας, σὺν ὕδατι πρὸς ῥάκος προσθεῖναι. Κόκκους ἐκλέξας ὀϊ τεσσαράκοντα, καὶ τέμματα μηδικοῦ φαρμάκου. ἢ τὴν ὀφθαλμῶν ὀκριᾶσι πέπερι. ἢ τὸ τροπύλων ἑτέρα τοῦτα τὰ τρία ῥίζων σὺν οἴνῳ παλαιῷ, λεῖα δεὶς, γλυκεῖ βρίθῳ ἀναφυρέων σφόδρα. ἢ εἰείον σφόδρα θεὶς, προσθέσθω, ἢ διανιζέσθω οὖρῳ. Τιθυμάλλης ὀπὸν μέλιτι φυρήσας, ἐς ῥάκος σὺν θεὶς, προστίθεσθαι. Σκίλλης ῥίζαν ὅσον ἑξαδάκτυλον καὶ τελίξας σὺν δύο δακτύλας, εἰείω πρόσθετος. Ἑτέρα μαλθακτικὴ, ὑφ᾽ ὧν καθαίρει) ὕσωρ, ἢ αἷμα. ἐπιμήνια τε ἄγοντα, ἢν μὴ φλύχωνα ἢ, ἢ σῶμα μαλθάσσει). Ναρκίσινον. κύμινον αἰθιοπικὸν. λιβανωτὸν. ἀλφίνθιον. κύπειρον. τὴν μὲν ἄλλων ἴσον ἑνὸς. τὸ ἢ ναρκισσίνου, μοίρας τέσσαρας, ἐς ὀθόνιον ὠμόλινον ξυμμίξειν, ταῦτα τείψας, ἢ ποιήσας βάλανον, προστίθει. Κυκλαμίνου μέγεθος ὅσον ἀστραγάλου. καὶ αἷμα χαλκοῦ, ὅσον κύαμον τείψας, καὶ μέλιτι θεύσας, καλῶς ποιήσας βάλανον προστίθεσθαι. Γλήχωνα. σμύρναν. λιβανωτὸν. ὕος χε

λῶ, μέλιτι φυρήσας, ἢ ποιήσας βάλανον προστιθέναι. Ῥοῦ ὄινῳ μέλανι, φυρήσας προσθεῖναι. Κνίκον ἐν αὐτὸν τρόπον ποιήσας, προστίθει. Λωτοῦ πρίσματα ἐν αὐτὸν τρόπον ποιεῖν. Ῥοῦ μέλιτι μίξαι, προσθεῖναι. Ἑτέρα μαλθακτήρια. Θεῖον. στέαρ. ὠοῦ λέπυθεν. ἅλητον. μέλιτι φυρήσας. τοῦτα παραχλιαίνων, ἢ ἀφιστὰς εἰείω πρόσθες. Χλωὸς ἔλαιον, καὶ στέαρ μήλειον. κηρὸν λευκόν. ῥητίνλω. μύρον ῥόδινον. ῥάκος καὶ τεῖλαι λεπτὸν προστίθει. Ἐλάφου μυελὸν ἢ στέαρ τήξας σὺν εἰείω πρόσθες. Στέαρ ὄϊος ἢ αἰγὸς. καὶ ὠοῦ ἢ λευκὸν ῥοδίνῳ μύρῳ ἀναφυρήσας εἰείω ἀναπασσίσας πρόσθες. Κλυσμοί. Ὁ λωΐβους σὺν χειμερινὰς ἐμβαλὼν ἑλίξας σὺν ὕδατι ὑφ καίῳ ἢ συχῇ. ἔπειτα ἀποχέας, ἐλαιόν τε ἐπιχέων κλύζειν. Μετα κλύζειν δὲ, σισίοισι, καὶ κικίδι, καὶ λωτῷ πρίσμασιν σὺν οἴνῳ ἑψῶν, σφυφνῷ. ἀποχέων δὲ κλύζειν. Τρύγα καὶ ταὶ καίαν, ἐς ὑδρῳ βάλλε. ἔπειτα τῷ ὕδατι κλύζειν. μετα κλύζειν δὲ, σισίοις. μύρτοις. ῥοῦ φύλλοις. ἀφεψῶν σὺν οἴνῳ. Σχίνα φύλλον, ἐλελισφάκου, σάτυρικοῦ ἑψήσας, σὺν οἴνῳ μέλανι. Ἢν ἑλκωθῇ δὲ τὴν μήτρεων. Βούτυρον. λιβανωτόν. σμύρναν. ῥητίνλω ὁλίγιον, τουτέοισι χρὴ κλύζειν. ἑψῶν σὺν ὕδατι ἀποχέων δὲ ἢ ὕδωρ οἴνῳ μίξας κλύσαι. Γράσσ᾽ ἑψήσας σὺν ὕδατι ἀποχέων δὲ ὕδωρ οἴνῳ μίξας κλύζε. Ἀκτῆς καρπὸν. ἄνηνσον. λιβανωτόν. σμύρναν. οἶνον. τῷ χυμῷ τούτων κλύζειν. Κραμβλω ἑψήσας σὺν ὕδατι, σὺν τῷ χυμῷ τῆς κράμβης, ἑψε πιὼ λινοζώστιν. παρεμβάλλων λίνου σῶρμα μικρόν. ἔπειτα ἀποχέας, κλύζε. Σμύρνης ὅσον ὀξύβαφον. λιβανωτόν. σίσελι. ἄνηνσον. λίνου σῶρμα. νέτωπον. ῥητίνλω. μέλι. χλωὸς ἔλαιον. ὀξὺς λευκὸν ἢ αἰγύπτιον. τουτέων ἑκάστου ἢ ἴσον τέψας, δεῖναι ὄϊνον λευκοῦ κοτύλας δυσί. ἔπειτα χλιαρῶς κλύζειν. Λινοζώστιν σὺν ὕδατι ἑψήσας, ἀποθήσας. σμύρνης ὀξύβαφον. λιβανωτῷ νετώδου. ἴσον ἑκάστου μέξας, χλιαρῶς κλύζειν. Ἐλελίσφακον ἢ σάτυρικὸν, σὺν ὕδατι κλύζε. Ἀκτῆς καρπὸν διαφήσας, ἑκατέρου ἢ ἴσον, σὺν οἴνῳ ἕλφ. ἔπειτα τῷ οἴνῳ κλύζε. Γλήχωνα σὺν ὕδατι ἑψήσας, ἔλαιον σάτυρικὸν μεθ᾽ ὕδατος κλύσαι. Χλωὸς ἔλαιον ῥητίνλω ξωυτῆξας, κλύσαι. Βούτυρον. κέδροινον ἔλαιον παραμίξας ὀλίγιον, μέλιτι διατήσας, κλύζειν τούτοις χλιαρῶς. Κύαθειρον. ῥόϊνον καλαμον. ταῦτα ἴσα τῇ σμύρνῃ μίγνυ. σύμβειον οἴνῳ ἑψῶν κλύζειν. Σελίνου καρπὸν ἀνήσου. σισίλιος σώρμα. μελάνθιον οἴνῳ ἑψήσας, κλύζειν. Κέδροινον κρητικλω σὺν οἴνῳ ἑψήσας κλύζε. Ἐχέζωσιν ἢ σμύρναν δεὶς σὺν ὕδατι κλύζε. Ἀγχεῖς ἀβθος σὺν οἴνῳ καὶ ὕδατι κλύζειν. Ἐλατήριον ὅσον δύο πόσιαδ᾽ ὑσδατι δεῖς, κλύσαι. Κολοκυντίδας ἀγρίας δύο, σὺν οἴνῳ ἢ γάλακτι ἑφθῶ ἀποβρέξας, ὅσον τέσσαρας κοτύλας ἀπιθήσας, κλύζε. Σικύης σὺν τοδιαίνλω ὅσον παλαισὴν ἑψήσας σὺν ὕδατι κοτύλας τέσσαρσι, μέλι ἢ ἔλαιον ἐπιχέας, κλύσαι. Τῆς θαψίης ῥίζης ὅσον δύο πόσιας ἢ μέλι ἢ ἔλαιον δεῖς, ὕδατος κοτύλησι δυσί, κλύζειν. Ἐλεβόρου ὅσον δύο κοτύλας, κλύσαι χλιαρῶς. Θλάσπιος ὅσον ὀξύβαφον μέλιτι παραμίξας, ὕδατος δεῖς ὅσον δύο κοτύλας, κλύσαι χλιαρῶς. Σικύης ὅσον παλαισὴν ἑψήσας σὺν ὕδατος κοτύλησι τέσσαρσι, ἔλαιον παραμίξας, κλύσαι. Κόκκους κνιδίης ὅσον ἑξήκοντα, μέλιτι ἔλαιον ὑποδεῖς κλύσαι. Ἢν φύσει φλεγματώδης ἢ. Κνεώρου πόσιν ζίψας διεῖναι μελικρήτου κοτύλη αἴγνη τουτέῳ κλύσαι. Ἢν δὲ χολώδης ἢ, τῆς σάφυης ὅσον πόσιν τῆς ἐσθίδες, ὅσον σφαχιλιῶ. Σκαμμωνίης ὅσον πόσιν, ζίψας διεῖναι μελικρήτου, ἢ ἀξὺ σαφίδος ὕδατι, ὅσον κοτύλη ἀπιθική. Δαφνοειδέος πόσιν, κατὰ τὸ αὐτὸν λόγον. ἰοῦ φύσει ἢ χολώδης τουτέῳ κλύσαι. ἰοῦ δὲ φλεγματώδης, κόκκος ἐκλελεγμένος, ἢ τὸ τιθυμάλου ὁπὸ ὅσον πόσιν κλύζειν. ὡσαύτως καὶ κνεωρείου καὶ μηκωνίου. ὡσαύτως ἑκατέρου τουτέων χρὴ ἁλὸς κλύζειν δὲ ἢ κλυσμῷ θλέον, ἢ ἄνησι κοτύλαις. Ὑσθμιὴ σεσιδακεκομμένα χλυκέα. Κικίδα θυμίλῳ, ἢ πρίσματα λωτοῦ. ἐλαίνῃς φύλλοις ξηροῖς, κεκομμένοις, μίξας ἢ φυρήσας ἐλαίῳ ὑποθυμίλῳ. Ἀνθρακας ὑποβαλὼν κειθὼν ἄχυρα νστρὰ ὑποβάλλων ἔσωθυμίλῳ. Ἀ ὦ ἀμφορέως ἐλαιηροῦ ἐπίθεμα πιὼ στιβλω ὑποκαίων. πρίσματος κυπαρίσσου ὑποβάλλων θυμίλῳ. Σκαμμωνίλω. σμύρναν. λιβανωτόν. μύρον θθεῖχαι, ὑποθυμίλῳ. Ἀσφαλτον. κειθὼν ἄχυρα ξυμμίξας, ὑποθυμίλῳ. Ἐλαιν φώκης ἀναδύσας, ὑποθυμίλῳ. Μελίλω. κυπαρίσσου πρίσματα. κυπαίρου ῥίζαν. μύρον ῥόδινον δεύσας, θυμίλῳ. Κάλαμον. κύπαιρον. Ερυανίλω. βρύον. σελίνῳ σώρμα σι. ἀνήνσα μίξας ἐμοῦ καὶ μύρῳ ῥοδίνῳ δεύσας, ἔσωθυμίλῳ. Ῥητίνλω αὐλω ὦδι σωδὸν ἐπιβάλλων, ὑποθυμίλῳ. Κινναμωμον. σμύρναν. κασίλω, ἴσον ἑκάστου. Κρόκον μίσγοντα σμύρναν, ἢ Ερύσιν, ἴσον τῷ κρόκῳ. Κάλαμον κνεώρῳ. κρόκου. ῥόδινον φύλλα ἑρυθρὰ τὰ ἡλιοῦ ὄζοντα ζίψας ἢ ξηρήναι ξυμμίσγειν τῷ κρόκῳ. ἢ σύραγα. ἢ μισυ τῆς κρόκου, ταῦτα λεῖα ξυμμίξας ἢ ξηρᾶναι, μέλιτι ἐφθῷ δεύσας ὡς ἐλαχίστῳ, τουτέων δὲ πάντ᾽ ξυμμεμιγμένων, ἔστω ἢ θυμίασις, ὅλος ἀπιὼς σαθμός. ταῦτα θυμίλῳ ἐπιβολίου. ἢ βόλβιτον θλάσσειν. δεῖ ὀξύβαφον ἐλαιηρόν. ἐν πυθμένα δὲ ἐχέπω λεπτὸν. ἔστω δὲ ξηρὸν. ἢ πῦρ δὲ ἔστω κλιμάτινον, ἐφ᾽ οὗ ἢ βόλβιτον κείσεται. σὺν τῷ ἐκείνῳ θθεβάσαι, θυμιάθω. χαλκαίνλω. ῥητίνλω. μαίναν. μύρῳ ῥοδίνῳ δεύσασ᾽, ἔσωθυμίλῳ. Γαυάκεως καὶ κυπαρίσσου πρίσματα λούσασ᾽ μύρῳ αἰγυπτίῳ λευκῷ θυμίλῳ. Κινάμωμον, καὶ ναρδον καὶ σμύρναν μύρῳ ῥοδίνῳ δεύσας ὑποθυμίλῳ.

λευκοΐδ᾽ ἢ καρπόν. πρίσματα· ἢ χαλβάνην μέλιτι ἀναφυρήσας, ὑπόθυμιᾶν. Αἰγὸς σπλῆνα, κυνὸς σπλῆνα, λαγωοῦ τείχεα ἐλαίῳ φώκης δεύσας, ὑπόθυμιᾶν. Φώκης τῆς πιτύης ἢ δέρμα κάψας λεῖον, καὶ σπόγγον· καὶ βρύα ὁμοῦ λεία μίξας τῷ ἐλαίῳ τῆς φώκης σφόδρα ποιήσας, ὑπόθυμιᾶν. Αἰγὸς σπλῆνα, κυνὸς σπλῆνα, λαγωοῦ πλεύμονος, καὶ κέδρου πρίσματα ὑπόθυμιᾶν. Βόλβιτον. κέδρος πρίσματα. καὶ ἄσφαλτον ὑπόθυμιᾶν. Ἀ καύθης αἰγὸς πίνης καρπόν, καὶ κέδρου πρίσματα, ἢ μυρσίνης φύλλα ξηρᾶς· τοῦτα ποιήσας λεῖα, κύρῳ τε ὑπὸ βαλσαμίνου λύσας, ὑπόθυμιᾶν. Ἀρώματα ἐς μύρον ἐμβαλλόμενα ὑπόθυμιᾶν. Γίγαρτα κύφωνος λεῖα· καὶ κεδρίδας. καὶ ῥητίνην πιτυΐνην ὁμοῦ μίξας ἐλαικῇ ἐφθῷ δεύσας ὑπόθυμιᾶν. Γυναῖκες. Βόλβιτον κεκομμένον, ἢ σησαμοῦν ὄξους ἢ ὕδατος ἢ μέσου. τῷ ὀροβίνῳ ἢ ὕδατι ἐμβάλλων, πυελίῳ βληχρῷ. ἐπὴν ἢ πυελήσῃς, φάσκειν πίνειν, καὶ ῥοφεῖν καὶ ἀπεμεῖν, δοῦναι ἄλητον. ἢ ἐπὶ πίνειν οἶνον. τῇ δ᾽ ὑστεραίῃ, κύκνου δοῦναι κρέατος πότον. τῇ δὲ ἑτέρῃ σιλφιοπτισάνῃ. ὄρεξίνθους λευκοὺς λύσας τείχεα. τῆς δὲ σαρκίδος τείτον, ἐπιχέας ὕδατος ὀξυβάφου ἢ μέσου ὕσατος σπεῦσαι. ἔπειτα ἀποχέας ἐς πλὼ αὐθείλιν θεῖναι. καὶ τῇ ὑστεραίῃ δοῦναι πίνειν καὶ ἐλαιόστραπτον. καὶ τῷ λίνῳ σῶδμα τοιούτοισι μίξας· καὶ ὁμοίως κεκριμένῳ, κοτύλησι τέσσερσιν. ἐλαίης τεΐης ἢ μυκοτύλια. αὐτῆς φύλλα ὅσον χεῖρα πλεῖν. ταῦτα ἐψῆσαι ἐγχέας ἐς κρατῆριον θᾶρ μὲν πυελίῳ. Ὁ σρόκιος θᾶρ μοῖς ὠδὶ δ᾽ φέρου κοβίζων σῶδμα κλύσας· ἰματίοις τῆς ἀκτῆς φύλλα ὅσον χεῖρα πλεῖν. καὶ τῆς μυρσίνης ἐσον ἐμβάλλων ἐς ὕσῳρ, ἐλήσας καὶ ἀποχέας ἐς ὕσῳρ, ἐμβάλλων κεδρῶν ἄχυρα, ἐλήσας ἐμβαλὲ ἐς ῥάκος. ἔπειτα τουτέῳ πυελίῳ. ὁσάκις δυνήσεται θᾶρ μόνη πυελίῳ. Ὁ ξύος. ἔλαιον. ὕσῳρ. μέλι κεράσας, ταῦτα ἀνάζεσον σρόβα. ἔπειτα λαβὼν κύσιν, χωρέουσαν ὡσεὶ χρέα. ἢ ἀσκίον ὡς λεπτοδέρματον ἐγχέας, καὶ πυελίξασον ῥάκει ἐρείῳ, πυελίῳ. ὁκόταν ἢ διαιρῶν ἢ ῥάκος γένηται, ἕτερον περιελίσσειν τῆς πίτυος ἢν φλοιόν· καὶ τῷ ῥοῦ τὰ φύλλα ἐμβάλλων, ἐλήσας ἰχυρῶς, ἀποχέας τὸ ὕσῳρ, καὶ κεδρῶν ἄχυρα, ἔλε. ἔλαιον ἐπιχέας· ὁκόταν δὲ σωελήσῃς ἐμβαλὼν εἰς ῥάκος, πυρία. λωτοῦ πρίσματα καὶ κυπαρίσσου, ὕσῳρ ἐπιχέας ἢ ἔλαιον ἔλε, ἕως ἂν ξωελήσῃς. ἔπειτα ἐμβαλὼν εἰς ῥάκος, πυρία. Ἀρώματα ἐς ἢ ὕσῳρ ἐμβαλλόμενα ἐλήσας ὅσον χοίνικα. καὶ τῷ ὕσατι τῷτυρα πύρρινα ἐλήσας, ἢν αὐ ἢν ζόπον κνικίδα κάψας, καὶ ῥάμνου ἢν φλοιὸν ἐφελήσας ἰχυρῶς, πίτυρα πύρρινα φύρησον τῷ ὕσατι, καὶ παράμιξον ἔλαιον. ἔπειτα ἢ μόσπιον ποιήσας ἄῤῥατον ὅσον σ᾽ χοίνικα, ὑσήσας ἐς ῥάκος, πυρία. Κράμβλιν καὶ πράσα ἀφεψῶν τῷ χυμῷ ποίησον ἢ ἴσον ζόπον. Κεδρῶν ἄχυρα σωελῶν, ἔλαιον ἐπιχέας, ἐς ῥάκος σώδεων, πυρία. Σφύχνον, ἢ τῆς ἐλαίης τὰ φύλλα ἀφεψῶν, ἢν αὐ ἢν ποίη ζόπον πυρία· καὶ ταῦτα σὺ λῷ μὴ βούλῃ, ὑγραῖσι πυρίαις, ὡς γέγραπται. λῷ δὲ βούλῃ ξηροὺς αὖτους ποιέων, καὶ ὑβόπους, καὶ ἢ μόπτας, πυρία. πυρία δὲ καὶ ὀστράκοις εἰς ῥάκος σπελίασον, ἢ αὐτοῖς τοῖς ῥάκεσι θᾶρ μαίνων· καὶ τοῖς φασὶ τοῖς ὀστρακίνοις, ἢ ὕσῳρ ἐγχέων ζεσὸν. προστίθει ἢ πρὸς σὺ πόδας, τῆς ἱρείας πλὼ ῥίζαν, ἢ πῖνε ἢ ἀφελῶν ἢν αὐ ἢν ζόπον πυρία. Ἢν ὕσῳρ ἐπίνητε οἱ τῆσι μήδησι, τὰ ἐπιμήνια ἐλάσσω γίνεται, ἢ ἡκιέω, καὶ ὀλιγάκις τελέονος χρόνου· καὶ κυΐσκεται ἐκφύσιος. ἔτι δὲ μᾶλλον οὐ μικρῷ πλέον. ἐπεισὶν δὲ οὗτος ὁ χρόνος γίνηται, καὶ διαφθείρῃ, καὶ ὕσῳρ οἱ αὐτῇ γίνεται πουλύ· τοῦτον δὲ χρὴ γαλακτοποτέειν· καὶ τῇ μηκώνων πίνειν, ἑως ἂν κιννῆσθαι αἰρῆται. ὡς ἐπὶ τοπουλὺ δὲ πρὸ τουτέου διαφθείρεται, καὶ ὑβαμβλοῦται. καὶ ἀέμματος ῥέουσιν αἱ μῆδραι. ταῦτα δὲ πάσχει, οὐδέν τι μᾶλλον ἐκ πόνου, ἢ ἄλλως· τοῦτο δ᾽ ἂν γνοίης, ὅτι ὕσροφ σήειόν ἐστιν ἀφάσεων τῷ σκληρῷ· ὅθεν γοῦν ἡ σὰρξ αὐτέων, ἰχνοῦ καὶ ἀφανιζόμενον πολὺ πλεῖον ὑγρασίης. λῷ δὲ αὐτῇ μὴ κατ᾽ ἀρχὰς ἀλλ᾽ ἤδη κενουμένου μὴ διαφθείρεταί τε καὶ ἀποπίνηται. ἢ τε γαστὴρ ἢ νείαιρα ἐπονοιδέει. καὶ ἀλγέει ἀπὸ μοίρων ὡς πρὸ ἕλκεος. καὶ πυρετὸς αὐτῷ καὶ βρυγμὸς λαμβάνει. καὶ ὁ δῶμ᾽ ἔχει ἐς αὐτὰ τὰ καὶ δόξαι, ἢ πλὼ νείαιραν γαστέρα, καὶ τὰς ἰξύας, καὶ δὴ κενεῶνας, καὶ πλὼ ὀσφῦν. ὀξέα τε καὶ σαρχνή. ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, λούειν χρὴ αὐτῷ θᾶρ μᾶλλον. καὶ ὅτι ἂν ὁδυνᾶται λαμβάνῃ τῆν χλιασμάτων πειρώμενος ὅτι μάλιστα προσδέχηται πρὸς τιθέναι. καὶ φαρμάκων πίσσῃ ἀναρτήσιον κάπτω. διαλιπὼν δὲ χρόνον ὅσον ἂν δοκέῃ σοι καιρὸς εἶναι καὶ πυελήσας, προστιθέναι τῆς κυκλαμίνου. ἀποδήσας ὅσον πδρ, σώθες ἐς ῥάκος. καὶ τῷ μέλιτι δεύων, προστιθέναι πρὸς τὸ σῶμα τῆν ὑσδρέων. καὶ τῆς κυπαρίσσου κατὰ ξύσας, καὶ τέγξας σὺν ὕσατι, προστιθέναι ὡσαύτως. ἐλάσσω δὲ χρόνον ἢ ὁλιγέονος τῆ τοσοῦτον μᾶλλον δάκνει καὶ ὀξελκοῖ. καὶ μήλῳ ποιησάμενος κατὰ πδρ ἴνιον, κατὰ διαιρέων. καὶ τῷ δακτύλῳ ὡσαύτως. καὶ τῆν ποτημάτων πειρώμενος ὅτι ἂν προσδέχηται, πιπίσκειν. καὶ ξυγκοιμάσθω τῷ ἀνορί. ὡς μάλιστα τῆν καιρὸν παρεόντων. λῷ χορὶ ξυλλάβῃ πλὼ γονῖ, καὶ κυήσῃ, καὶ τέκῃ, ὑτεκκαθαίρεται. καὶ τὰ πρόσθεν ὑπ᾽ αὐτῷ ξωὶ αὐτῷ. καὶ ὧδε ἂν μάλιστα ὑγιὴς γένοιτο.

Ἢν σπιρᾷσθῶσιν αἱ μῆδραι, τό, τε σῶμα ξηρὸν γίνεται, καὶ τὰ ἐμμήνια κρίπτεται. ὁκόταν δὲ προφανῆ ὡς πδρ φάμμος, καὶ ἡ γονὴ οὐ γίνεται τουτέου τῆ χρόνου. λῷ δὲ καὶ ἐσαφάσῃς ἢν δάκτυλον, ξηρὸν ἢ σῶμα βρήσεις τῆν μηδρέων. ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, τῆς κυκλαμένου χρὴ τείφαντα καὶ ἄλοε

καὶ ἄλοε, καὶ σύκου ὠμοῦ μέσγοντα καὶ ἀναποιοῦντα μέλιτι, προστιθέναι. καὶ πυελίξαντα, κλύζειν τοῖσι καθαρτηρίοισιν. ἐσθιέτω δὲ πλὼ λινοζώστιν, καὶ κράμβλα ἑφθὰς, καὶ ἢν χυλὸν, ῥοφείτω. καὶ θᾶρ μῶ λουέσθω. Ἢν σπιρᾷσθῶσιν αἱ μῆδραι, πάντα ἐπιμήνια κρύπτεται, καὶ ἢ σῶμα αὐτέων ξυμμύει. καὶ οὐ κυΐσκεται. ὅταν ὧδε ἔχῃ, λῷ ἐσφάσῃς τῷ δακτύλῳ, ὄψει ἢ σῶμα ξηρὸν· καὶ ἢν δάκτυλον οὐκ ἐσήσει. καὶ πυρετὸς αὐτῷ λαμβάνει, καὶ ῥιγώδης γίνεται, καὶ ὀδυνᾶται ἔχει πλὼ νείαιραν γαστέρα, καὶ ἢν κενεῶνα, καὶ τὰς ἰξύας· πάσχει δὲ ταῦτα, λῷ σὰωτῆ διαφθαρῇ σαπῇ ἢ ἔμβρυον. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ ἐκ τόκου γίνεται. πολλάκις δὲ καὶ ἄλλως. ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, λούειν χρὴ ταύτην, πολλῷ καὶ θᾶρ μᾶλλον, καὶ πυελῆν. ὅταν δὲ νεόλουτος ἢ νεοπύρητος ἢ, πλὼ μᾶλλον κάθηται, ἀναζωννύειν καὶ αὐδύρειν ἢ σῶμα αὐτέων. καὶ τῷ δακτύλῳ ὡσαύτως. μὴ προστιθέναι ὡς πδρ ὠδὶ τῆς προτδάης γίγνηται. καὶ τῆν ποτημάτων ὡσαύτως πιπίσκειν. καὶ θᾶρ ἀσθένειαν ἢν αὐτῇ ἢν ῥόπον, ὡς πδρ καὶ πρότδεν. Ἢν αἱ μῆδραι πρὸς τὰς πλευρὰς προπέσωσι, βηξὶ ἔχειν καὶ ὀδυνᾶσθαι ἢ πλευρὸν, οἷ σφαῖρα. μὴ ἀπομόνην πονέειν ὡς πδρ ἕλκος. καὶ καταφθίνει. καὶ δοκέει πλὼ πλευμονίη εἶναι. καὶ πάσχει. τότε δὲ γελόμενα ἀσθενέα τε καὶ ὀλίγα, ἢ ἡκιέω, ἢ μὴ πρὸ τῆ γονὴ γίνεται, τουτέου τῷ χρόνου. ὅταν ὧδε ἔχῃ, φαρμάκου χρὴ πίσσαι κάπτω ἐλατήριον, καὶ πίσσας αὐτῷ πολλῷ μᾶλλον θᾶρ μῶ, καὶ τῆν χλιασμάτων ὅτι ἂν μάλιστα προσδέχηται, προσοίσειν καὶ πρὸ τιθέναι ὑφ᾽ ὧν ἡκιάρεται αἷμα. καὶ λίνου σῶδμα φώξας καὶ κόψας. καὶ σήσας, καὶ τῆν μηκώνων τῆν λευκῶν, καὶ ζωὸ ἀλφίτοις λεπτοῖς. καὶ τυρὸν αἴγειον, σῶδμ᾽ ἐξέσας ἐν ῥοῦπον καὶ πλὼ ἄλμῃ, ταῦτα μέσγειν τῷ τυροῦ μέρει, σὺ δὲ τῆν ἄλλων. τῆν δὲ ἀλφίτων ἑώλων ἀναλάτων, νήσειν σ᾽ δὲ πίνειν σὺν οἴνῳ. ἐσῶδρήσ δὲ κυκεῶνα παχὺ μέλι ἐπιχέων, σ᾽ δὲ λον. ἢ τῆν πομάτων ὁ, τι ἂν μάλιστα προσδέχηται, πιπίσκειν καὶ πυελῆν πυκνά. τῷ θᾶρ μῶ δὲ αἰῶνα. τῇ κηρωτῇ ἡσυχῇ μαλάσσοντα ἀποθέειν ἀφ᾽ ἢ σῶμ᾽ ἐλαίου· καὶ ἀναλεῖν ἢ σῶμ᾽ ἔλαιον, τοιοῦτῳ σῶμ᾽ ἀλατεῖν. καὶ γαλακτοποτεῖν, ἢ βόειον γάλα ὅτι σῶμ᾽ ἐφ᾽ ἡμέρας τέσσαρας ποτιφέροντα. σιτίοισι δὲ χρᾶσθαι, ὡς μάλιστα κακοῦσι. καὶ

περὶ ἑξύσας πάντα, ἢ περιελὶ ἑξας νύστιος δέρμα ἢ ὑμένα, διαξύειν τὸ σῶμα τὴν μηδέων. Ἢν πε-
εισραφῶσιν αἱ μῆραι, τότε ἐπιμήνια οὐ γίνεται. ἢ ἡ γυνὴ ἀκεῖται. καὶ ὀδυνᾶται ἢ ἔχει πὼ νείαιραν
γαστέρα, καὶ τὰς ἰξύας, καὶ τὸν κενεῶνας. καὶ ἢν ἐσαφάσῃ τῷ δακτύλῳ, οὐκ ἂν δυνατὸν τὸ σῶ-
ματος διῖγεν τὴν μηδέων, ἀλλ' ἀνακεχώρηκεν ἰσχυρῶς. ὁκόταν οὕτως ἔχῃ, φάρμακον χρὴ πιεῖν,
ὑφ' οὗ καθαίρεται αὖθις καὶ κάτω, κάτω δὲ μᾶλλον. καὶ πυελῶν τό, τε σῶμα καὶ τὰς μήρας ὡς μάλι-
στα. καὶ λούειν τῷ θερμῷ, ἕως τῆς ἡμέρης. καὶ τὴν ποτημάτων, οἷ, τι ἂν μάλιστα προσδέχη ται,
πειρώμενος οἷ λου. καὶ ξωνυδέτω τῷ αὐρῃ, ὡς πυκνότατα. καὶ πὼ κράμβην ἐσθιέτω. Ἢν μὴ
κατὰ χώραν μένωσι κινηθεῖσαι αἱ μῆραι, ἐνθα δὲ προσπίπτουσιν ὀδυνᾶσ' παρέχωσι, μὴ ἀφανέες
γίνωνται. ὅτε δὲ ὀξέα χωσιν ὡς πόρρω ἐσορᾶν. ὁκόταν μὲν ὑπτία κατακεμένη τύχῃ, κατὰ χωρίον μένουσαν.
ὅταν δὲ ἀναστῇ ἢ ἐπικύψῃ, ἢ ἄλλο τι κινηθῇ, ὀξέα χόνται. πολλάκις δὲ καὶ ἡσυχίην ἔχουσι. τὴν μὲν τὴν
χρὴ ὡς ὅτι μάλιστα, ἡσυχάζειν, καὶ μὴ κινέεσθαι. μὴ πὼ κλίνῃ κεῖσθαι πρὸς πόρρω ὑπτιοτέρῃ. 10
καὶ τοῖσι αὐτοῖσι χρῆσθαι, ὡς πρὸ τοῦ αἱ τοῖσιν ἐπάνω. μὴ τοῖς στρυφνοῖσιν αἰῶνα. καὶ ὑποθυμιῶ τὰ
κατώθεν. τὰ δὲ τοὺς ῥίνας τὰ ὀδώδεα. μὴ τῆς ῥοιῆς ὀξέϊ τῆ ὀμφακίνῃ ζημίην τα, μέσην πίσσαν χλιή-
ναντα ἐν οἴνῳ, ἢ τις αὖ μάλιστα αἰσθάνοιτο, καὶ μὴ πιέζου λίαν προσιθεὶς ὡς προσωτάτω. ὁκόταν δὲ τι
προσίθῃς ἐκ τῆς ὀσφύος ἐπαναδῆσαι τοιοῦτο πλατέϊ, ἀναλαβὼν ὡς αὖ μὴ ὀζολιθαίνῃ, ἀλλὰ μοίνῃ
μὴ ποιεῖν. καὶ τὴν μηκώνων ξυῶ τῷ πυρῷ, καὶ τοῖσιν ἀλφίτοισι πιπίσκειν, ὡς πρὸ τοῦ ἐν τῇ
πρὸς τὸ πλοῦρον προσπλάσει γέγραπται. τὰ ποτημάτων πειρώμενος ὅτι αὖ μάλιστα προσδέχη ται
πιπίσκειν. σιτίοισι δὲ ὡς μαλθακωτάτοισι χρῆσθαι. μὴ μετ' ἀνδρὸς ὡς ὅτι μάλιστα κοιμᾶσθαι. Ἢν
ἀναχάνῃ τὸ σῶμα τὴν μηδέων μᾶλλον ἢ ὡς πέφυκε, τότε τὰ ἐπιμήνια γίνεται πολέως. καὶ πὼ μῶ. καὶ
ὑγρότερα. μὴ δὲ πολέως χρόνου. μὴ ἡ γυνὴ αὐτῆς οὐκ ἄπεται· τὸ δὲ ἐμμονὴν, ἀλλὰ πάλιν ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ 20
ἔξω. μὴ ἢν ἐσαφάσῃς τῷ δακτύλῳ τὸ σῶμα τὴν μηδέων οὐρήσεις ἀνακεχηνυῖς. μὴ ὀδωμαι μὴ αὐτῷ
λαμβανέτω τὴν ἐπιμηνίων. μὴ πυρετὸς, καὶ ῥίγος. καὶ ὀδυνᾶ πὼ νείαιραν γαστέρα, καὶ τὸν
κενεῶνας, μὴ τὰς ἰξύας. πάσχει δὲ ταῦτα μάλιστα μὲν, ἢν τι σὺν αὐτῇ χυθῇ, καὶ διαφθαρῶσι σαπῇ.
πάσχουσι δὲ μὴ ἐκ τόκων. αἱ δὲ μὴ ἄλλως. ὁκόταν μὲν οὖν ἔχῃ, φαρμακον χρὴ πιπίσκειν, ὑφ' οὗ αὖθις
καθαίρεται. μὴ ὁκόταν ἢ ὀδωδὴ ἔχῃ τὴν χλιασμάτων προσιθεναι. μὴ τῷ θερμῷ λούειν. μὴ διαλιπὼν 30
κλύζειν, ὡς πρὸ τοῦ ἐν τῆς προτέρας γέγραπται. μὴ τὴν ποτημάτων διδόναι, ὅ, τι ἂν μάλιστα προσ-
δέχηται μὴ ὑποθυμιᾶν, ὁκόσα ξηραίνει. μὴ τὴν πολυπόδων ἐσθιέτω. μὴ πὼ λινοζώστω. Ἢν λίαν
θέωσιν αἱ μῆραι, τότε τὰ ἐπιμήνια πολέως γίνεται, μὴ ἡσσω. καὶ ὑγρότερα. μὴ πυκνότερα. μὴ ἡ γυνὴ
οὐκ ἐμμένει, ἀλλὰ πάλιν ἰζάνει. μὴ ἰῶ ἐσαφάσῃς τῷ δακτύλῳ, ὄψει τὸ σῶμα λεῖον. μὴ ὀδωμαι μὴ
αὐτῷ πὼ λαμβανέτω τὴν ἐμμηνίων. καὶ πυρετὸς. καὶ ῥίγος. καὶ ὀδυνᾶ πὼ νείαιραν γαστέρα, μὴ
τὰς ἰξύας, μὴ τὸν κενεῶνας. μάλιστα μὲν ἰῶ τι σὺν αὐτῇ διαφθαρῶσι σαπῇ, μὴ ἐκ τόκων, μὴ ἄλλως. ὅταν
ὧδε ἔχῃ, θέρμα παρέχουσιν χρὴ, ὅκου ἂν ἢ ὀδωδὴ ἔχῃ. ὡς πρὸ τοῦ ἐν τῆς προτέρης γέγραπται. Ἢν αἱ μῆ-
ρας κατὰ γαστέρα νοῦσαι, τὸ ἰσχίον ὀδυνᾶ ἔχει, ὀξεῖα τε καὶ κάρη χρὴ, καὶ τὰς ἰξύας, μὴ τὸν κενε-
ῶνας. μὴ τὸ σκέλος ἐπισκάζει. ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, φάρμακον χρὴ πιεῖν ἐλατήριον. τῇ δὲ ὑστεραίῃ ὑποθυ-
μιᾶν. τὰ τε κενθέων χοίνικας δύο, μὴ ἐλαίης φύλλα κατακόπας πυκνά. μὴ κυκᾶν κατὰ κύφας μὴ
σήσας. μὴ ὑσσκυάμου ξυτοῦ χοίνικος, ταῦτα μίξας μὴ ἐλαίῳ πολλῷ ποιήσας ὅσον ἡμικοτύλιον ἐν χύ-
δῃ, ὑποθυμιᾶν ἐπὶ τὰ σαρῶσαι ἡμέρας, τρεῖς τῆς ἡμέρης. τῆς δὲ νυκτὸς, γάλα βοός, μὴ μέλι· μὴ ὕδωρ
πινέτω. μὴ θερμῷ λουέσθω. Ἢν ἐς πὼ κεφαλὴν ζαπῶσιν αἱ ὑσδραι, σημεῖον τόδε· τὰς φλέβας
τὰς ἐν τῇ ῥινὶ, τάς τε κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλγεῖν δοκεῖ· ταύτην χρὴ λούειν θερμῷ πολλῷ, μὴ κα- 40
τὰς ἐν τῇ ῥινὶ, τάς τε κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλγεῖν δοκεῖ· ταύτην χρὴ λούειν θερμῷ πολλῷ, μὴ κα-
τὰ τὴν κεφαλῆς. δεῖφνιν τε μὴ μυρσίνῳ σπένδειν ἐν τῷ ὕδατι. μὴ ῥοδίνῳ μύρῳ πὼ κεφαλὴν ἐγχρίε-
σθω. καὶ ἐπιθυμιάσθω τὰ ὀδώδεα. καὶ πὼ κράμβην ἐσθιέτω, καὶ ἢν χυλὸν ἐπροφείτω Ἢν ἐς
τὰ σκέλεα καὶ τοὺ πόδας ζαπῶσι, γνώσιος ἐν τῷδε· τοὺς μεγάλους δακτύλους τὴν ποδῶν, ἅπαντας
ἐν τοὺς ὄνυχας. καὶ ὀδωδὴ ἔχει τὰ σκέλεα μὴ τοὺ μηροῦ· ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, χρὴ λούειν αὐτῷ, πολ-
λῷ καὶ θερμῷ. καὶ πυελῶν, ὅ, τι ἂν μάλιστα προσδέχηται. καὶ ὑποθυμιᾶν τὰ κατώθεν. καὶ τῷ
μέρῳ τῷ ῥοδίνῳ ἀλείφεσθαι. Ἢν γυνὴ ὑσδρὰς ἀλγέα ἀσιτέουσα, καὶ πυρετὸς αὐτῇ, καὶ ῥίγος
λαμβανῇ, μήκωνος λευκῆς, ὅσου τεσσαρακοντόμεδιμνου, καὶ κνιδίου κάρπου ἴσου, καὶ τυ-
ροῦ ἀλγείου ὅσου ἢ μεχοίνικος ξύσας, ὁμοῦ τε μαλθάξας ἐν οἴνῳ παλαιῷ, ἔπειτα ἐψήσας, διδόναι
ἐρυθανον. Ἢν ἐκ τόκος ῥοὺς λαμβανῇ, μὴ τὰ σιτία σὺν τῇ κάρῃ μὴ ἐμμένῃ, ἀσαφέως χρὴ μελαίνης
καὶ ῥοιῆς γλυκείης τὰ εἴσω ξίφαντα, καὶ βρίφα πιτύην δίες οἴνῳ μέλανι, χρέος, τυρὸν ἐπιξύσας αἴ-
γειον. καὶ ἄλφιτα πυρῶν πεφωσμένα ἐπιβάλλων, κράσας βύρατον, δὸς πιεῖν. Ἢν αἷμα 50
ἐμέῃ ἐκ τόκου, τότε ἢ παιτος ἢ σύριγξ τέτρωται, καὶ ὀδυνᾶς τὰ σπλάγχνα φοιτᾷ, καὶ πὼ κάρ-
δίλω, καὶ πᾶσαι. ταύτην χρὴ λούειν, πολλῷ καὶ θερμῷ. καὶ τὴν χλιασμάτων, ὅ, τι ἂν μάλιστα
προσδέχηται προσιθέναι. καὶ πιπίσκειν οἶνον χάλα, ὡδὶ ἡμέρας πέντε. μετὰ δὲ ταῦτα πιπίσκειν
ὕδατος μελαίνης, ἀσιτέοντα ὡδὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα. ἐς ὃ πὼ ἐπορθρίσῃ, σήσας μοῦνον πιπίσκειν.

ἢ δὲ νοῦσος

ἢ δὲ νοῦσος ἐπικίνδυνος. Ἢν γυνὴ ὀξὺ παλαιοῦ μὴ κυισκῃ ἢ ἐπιμηνίων ἐμφανεμένων ὁκόταν
ἢ τριταίη ἢ τεταρταίη, συπιπελίω λείνειν τεῖφας, δίες μύρων εἰρίω ἀναπαπτ ξων προσίθει. μὴ ἐκέτω
κείμενον ἡμέρας ῥῆς. τῇ δὲ τρίτῃ ξύσας ὅσος χολλὼ, καὶ ὠῷ ῥάκει ἐπιβεὶς, δίες ἐλαίῳ ῥόδινον καὶ
ἀναλβίσας προσίθει. καὶ ἐκέτω ἡμέρας ῥῆς. τῇ δὲ ἑβδόμῃ ἀφορὶ ξωνεῖσθω. Λίνον ῥ ὀχίσὺ
ταύτης τῆς ἡμέλαμης ὅσον ὀρακμίδα ἡψᾶσ' λεπὰ κατακερέξασα τε σὶ οἴνῳ λευκῷ ὡς ἥδιστα
πὼ νύκτα, ἔπειτα ἀπιθήσας χλιαίνων σὺ χυτρίδιῳ, εἰείσι ὡς μαλθακώτατον ἐμβάπτων ῥ
μὴ προσιθεναι, ῥ δὲ ἀφαιρείσι. Ἢν βούλῃ ὑσδρὰς καθῆραι, πρῶτον μὲν χρὴ ὑποθυ μιᾶσθαι
κειθὰς σὺ ἐλαίῳ δεδομένας, ἐπ' αὐθράκων. τῇ δὲ ὑσδραίῃ ὅτιος χρὴ κρέας ἑψεῖν, κειθιδίῳ ὀζυθερια-
σμένον. ῥ δὲ κειθίου εἶναι, ὅσον χέας. καὶ καθεψῆν σφόδρα. ἐπειδὰν δὲ ἑφθὰ ᾖ, ἀκροχλίαρα
κατιαθιέτω. μὴ τ' ζωμὸν ἐπιῤῥοφείτω. τῇ δ' ὑσδραίῃ, λιβανωτὸν. μὴ χλιήχωνα λεῖον ποιήσας ἀναλβύ-
σας μέλιτι εἰείσι ἀναπωπτίζων, προσίθει, ὡδὶ ῥῆς ἡμέρας. Ἢν δὲ ἐς πὼ ἑόρλιν ῥαπῶσι, καὶ
τὰ ὑποχωρήματα κωλύωσιν ὑποχωρεῖν, ὀδωδὰς ἔχουσι τήν τε ὀσφῦ, μὴ πὼ νείαιραν γαστέρα,
μὴ τὰς ἰξύας. ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, λούειν χρὴ αὐτὼ, τῷ θερμῷ. μὴ πυελῶν πὼ ὀσφῦ. μὴ ὑποθυμιᾶν
τὰ κατώθεν. μὴ προσιθέναι ὁκόσα καθαίρει τε μὴ ἐλαύνει τὰς ὑσδρὰς. μὴ πιπίσκειν ὅ, τι ἂν μάλιστα
προσδέχῃ. Ἢν ἐλκωθῇ ῥ σῶμα ἢ φλεγμήνῃ, σμύρναν μὴ στυπτικὴν χνεῖσαν, μὴ κηρὸν λευκὸν. μὴ λιβανω
ῥν οἰ λατωοῦ θεῖξι, τῆσιν ζαπὸ πὼ γαστέρα μέξασ', καὶ λεῖα ποιήσας ἐν εἰείσι ὡς μαλθακωτάτῳ
προσιθέσθω. Ἢν τὰ ὑσδρὰ μὴ δυνῆται ἀποφυγεῖν, παραχρῆμα μὲν χρὴ ἀσιτέειν. ἄγνου δὲ τε-
ταλαλεῖα ῥίψαντα σὺ οἴνῳ μὴ μέλιτι, ἔλαιον ἐπιχέασ' ἀναχλιαίνασ', σίλιου πιεῖν, ὅσον κοτύλιω.
Ἢν φλεγμήνωσιν αἱ ὑσδραὶ τῆς ἀκτῆς τὰ φύλλα ὡς ἁπαλώτατα σὺ πυρῶν κεμνοῖς ἐψήσας
σὺν ταυρίοις ἀκροχλίαρον σίλιφοφεῖν. Ἢν μεταμινθώσιν αἱ μῆραι, μισθὸν ὡς ξυρότατον ῥίψας,
καὶ λειότατον ὄνισος ἐς ὀθόνιον προσοίχειν λιπαρὸν, καὶ προσφορέειν ἄλλο μηδέν. πιεῖν δὲ διδόναι
πυρους προκωνίασ'. μὴ μήκωνα ὀπῶν. μὴ ἐλελίσφακον. καὶ κύπδι ον, καὶ ἄνησον. ταῦτα ῥίψας
λεῖα, δίεις οἴνῳ, μὴ τῆν κυρηβίων τῆν ἀρὸ τ' κειθῶν, διδόναι δὶς τῆς ἡμέρης ἐφ' ἑκάτερον ἡμικοτύ-
λιον. Ἢν τὰ ἐπιμήνια μὴ γίνηται σὺν τῷ καθεστηκότι χρόνῳ, κράμβης πέταλα, μὴ πήγανον ῥίψας
λεῖα. ἔπειτα ὄξυκρα ἀρὸ τ' κειθῶν ὅσον χοίνικα ἑφέψας ὡς αὖ τέτῆται, ὀζαυθειάσον. ἔωθεν δὲ ποιή-
σας ὅσον κοτύλην δίεναι πὼ κράμβην, μὴ ῥ πήγανον. ἔλαιον αὐτοῖς ἐπιχέασ' μὴ ἀναταράξας πιεῖν. ἔπειτα πουλυπόδα πυίξασ' σὺ οἴνῳ λευκῷ, δὸς φαγεῖν, μὴ ῥν οἶνον ἐκπιεῖν. ἢν δὲ βούλῃ τῆν
ἰχνύων ἑφῶν τῆν εὐωδεστάτων, διδόναι ἐσθίειν, μὴ ῥν ζωμὸν ἐμφανέιν. Ἢν ἀφθήσῃ τὰ αἰδοῖα,
μύρα ἐψήσας σὺν οἴνῳ, διακλυζέσθω αἰδοῖα. ἔπειτα ῥοῖης γλυκείης σίδια ἑψήσας σὺν οἴνῳ, μὴ σμύρ
νης μὴ ῥητίνης ὁμοῦ μίξασ', δίεις οἴνῳ, ὀθόνιον ἐμβάπτων, προσιθέναι. Ἢν γραφουρίη λάβῃ τῆς σι-
κύης ἀποτα μὼν ῥ σῶμα καὶ ῥν θυμιάσ', ἐπιθεὶς ἀνθρακίνῃ, περίβες τῇ σικύῃ τῆς μυρσίνης ὡδὶ ῥ
πυρὲ πιπάσας. τοῦ μὲν καθίσας ὡδὶ πὼ σικύην. μὴ σὺ θέσθω ἐς ῥ αἰδοῖον ῥ ἄκρον τῆς σικύης, ὡς ἐ-
σωτάτω, ὁκως αὖ ἡ ἀτμὶς ὡς πλείστη ἐς τὸ αἰδοῖα ἀποπέμπηται. καὶ τῆν οὐρητικῶν ποτημάτων,
διδόναι νήσει. Ἢν δὲ ἐς πὼ καρδίαν προϊσάμεναι πίπτωσιν αἱ ὑσδραὶ μὴ μὰ ᾽ρεῖσθαι, πράσου
καρπὸν ῥίψασ'. μὴ λήχονος δίεις ὑσάτος κυάθοις ζισί. καὶ ὀξέος λευκῆ κυάθω, καὶ μέλιτος ῥίπω
μόρεϊ κυάθω, χλιαίνων. νήσει δίλου ἐυμφανέιν. Ἢν ἐκ τόκου ἡ ῥωσμοῦ ῥίγος λαμβανῇ, ἀρκεύθου
ῥν καρπὸν μὴ ἐλελισφάκου ὁμοῦ ῥίψασ', δίεις ἐς ὀξὲς λευκοῦ κυάθου. ἐπιχέασ' τε ὠῷ οἴνου λευκοῦ
κεκραμένου κύλικα, καταλέξασ', ἔασον κεῖσθαι. ἔωθεν δὲ ἀπιθήσας, χλιήνασ' πεῖν δίλου μὲν ἀνε-
μέωσιν αἱ μῆραι, μὴ μὲν αὖτε μος ἐπένῃ) τῇ νηδυΐ μὴ πόνος ἢ ἐλελίσφακον μὴ κύπδι ον κόψασ' πέχεαι
πὼ νύκτα ἔωθεν ἀπιθήσας, ῥ καθαρὸν εἰς χύδην ἐγχέασ', κείμενα πίρινα ἐμβάλων, καὶ ὀξὲς λευ-
κοῦ ὅσον κύαθον, ἐπιχέασ' ὁπὸν σιλφίου ὅσον κύαθον, ἐμβαλὼν μὴ ἐψήσας δύωμότερον δίλου ἐυμ-
φανέιν. Ἢν σὺ τοῖς αἰδοίοισι δυσοσμίη ἢ, καὶ κίονα ἐπένηνται, μὴ ὀδωδὴν ἔχῃ, πὼ μὲν ὀδωδὴν παύ-
σει, σελίνου καρπὸς σὺ οἴνῳ διδόμενος νήσει. πὼ ᾽ δυσοσμίην, αὖθησον ῥν αὖ ῥν ᾽όπον διδόμενον. ῥν
δὲ κίονα χρὴ ἀποτάμνειν. Ἢν ἕλκεα ἐπένηνται σὺ τοῖσι αἰδοίοισι. καὶ ξυσμὸς λαμβανῇ, ἐλαίης
φύλλα μὴ κισσοῦ, καὶ ᾽άτου. καὶ ῥοῖης γλυκείης ῥίψασ', σὺ οἴνῳ τε δίεις παλαιῷ, ἐπειτα λαβὼν
σπόγγον ποτανίῳ προσθέναι μὴ κατα πλᾶσθαι τοῖσι φύλλοισι. μὴ ἐχέτω πὼ νύκτα. ἔωθεν δὲ ὄζελο-
μοίη μυρσίνῳ σὺ οἴνῳ ἀφεψοῦσα τῷ οἴνῳ, διακλυζέσθω τὰ αἰδοῖα. Ἢν πὼ γονῖω μὴ δέχηται τὸ
γυναικείων κατὰ φύσιν γινομένων, ἢ μήνιγξ ἐπίπροσθεν τούτου γένῃ. γένῃ δὲ μὴ ὄζ ἄλλων. γνώση
δὲ τόδε. ἢν ἐσαφάσῃς τῷ δακτύλῳ, ἅψῃ τῆς προελήματος. ταῦτα χρὴ πρόσθεμα ποιήσαντα, ῥητί-
νῳ καὶ ἄσφος χαλκοῦ, μέλιτι δίεις, ὀθόνιον ἁρδαλώσασ προσθεῖναι ὡς ἐσωτάτω ῥάμμα σὺν ἧσας
ἀρὸ τῆς ἄκρης. Ὁκόταν γονῖω ὄζαλλῃ πὼ μυρσίνῳ σὺ οἴνῳ ἀφεψῶν, τῷ οἴνῳ χλιηρῷ κλυζέσθω.
Ἢν ἄσθματα λαμβανῃ γυναῖκα, θείου ὅσον κύαμον, μὴ ᾽ρεδὲ μου ῥ ἴσον, μὴ πήγανον. μὴ κυμίνου
αἰθιοπικοῦ, τοῦτα ζίψασ' λεῖα. μὴ δίεις σὺ οἴνῳ πίνειν δοῦναι νήσει. δίει δὲ μὴ τῆν σιτίων ἀπίχεσθαι,
μὴ μὴ πυκνὰ ἐσθίειν. Ἢν πίκτωσι ὀζανεμωθῇ, ἢ παρ' οἷς ἡ ἀλγὸς ἐς πέφρενα ἐγκυρήσασ', διδόναι
ἐσθίειν ζωρότερον ὡδὶ τέσσαρας ἡμέρας. μὴ οἶνον πινέτω παλαιόν. Ἢν τὰς ἰξύας ἀλγέϊν, ἄσυν-

στὸν· τὸ μὲν γὰρ αἰδοῖόν ποιεῖται· τὸ δὲ θῆλυ ἀνοίγεται· ἡ δὲ κύστις ἐλάττων ἢ κατὰ λόγον τοῦ σώματος· ἡ δὲ ἔξοδος τοῦ οὐρήματος ἐν τῷ αἰδοίῳ· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν κοπράνων ἐκτός· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ὑστερῶν ἐν τῷ αἰδοίῳ· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν μαστῶν ἐν τοῖς στήθεσιν· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ὀμμάτων ἐν τῷ μετώπῳ· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ὤτων ἐν τῇ κεφαλῇ· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ῥινῶν ἐν τῷ προσώπῳ· ἡ δὲ ἔξοδος τοῦ στόματος ἐν τῷ προσώπῳ· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ὀδόντων ἐν τοῖς χείλεσιν· ἡ δὲ ἔξοδος τῆς γλώττης ἐν τῷ στόματι· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ὀνύχων ἐν τοῖς ἄκροις τῶν ποδῶν· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν τριχῶν ἐν τῷ δέρματι· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ἱδρώτων ἐν τῷ δέρματι· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ἀφροδισίων ἐν τοῖς αἰδοίοις· ἡ δὲ ἔξοδος τοῦ γάλακτος ἐν τοῖς μαστοῖς· ἡ δὲ ἔξοδος τοῦ σπέρματος ἐν τοῖς αἰδοίοις· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ὠδίνων ἐν τοῖς αἰδοίοις· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ἐμμήνων ἐν τοῖς αἰδοίοις· ἡ δὲ ἔξοδος τῶν ἐμβρύ

θρ μὸν, ἐς ῥάκος ἀνελίξας, πυρέϊα. Τὸν θρ πυλον ἀνύδατι ἀφεψήσας, τῷ ἀφεψήματι πίτυρά πύεινα ἐμβαλών, ἦν αὖον τὸπον πυρέϊα. Σπόγους θρμαίνων μὴ προσιθείς. καὶ ἐρίοισι μαλθακοῖσι, μὴ ῥάκεσι ῥηέοισι, μὴ ὀξυαμίνοισιν ἀπείοισιν ὕδωρ ἐπιχέων, μὴ θυλακίοισι τὸν αὖον τὸπον, μὴ τ ἀφεψήματ ἐγχέων, πυρεῖν. Καθαρτήριον. Ἢν γυναῖκα μὴ δυναμένην τεκεῖν, κυΐσκει θέλης ποιῆσαι, σκέψασθαι χρὴ τοῖσιν κατα μηνίοισιν, ἰὼν τε χολώδης, ἢν τε φλεγματώδης ἦ. γνώσῃ δὲ τόδε πρότερον. ψάμμον ἐμβαλὼν εἰς τ ἤλιον λεπτὴν ξηρὴν, ὁκόταν τὰ κατα μήνια γένωνται, ἐν τῷ ἡλίῳ ἀποχέας τ ἄμαστος, ἔα ξηρανθῆναι. μὴ λίην μ χολώδης ἦ, ἐπὶ τῇ ψάμμῳ ξηραινόμενον τὸ αἷμα, χλωρὸν γίνεται. λίην δ φλεγματώδης, οἵ μύξα τατίων ἔῃ, ὁκόταν αὖ ἦ καθάρας πὼ κοιλίλιω, λίην τε αὖω λίην τε κάτω δοκέοισι λᾶθος, εἶτα διαλιπὼν ἡμέρας ὀλίγας, τὰς ὑστέρας καθαίρειν. Ὑστερέων πυρέϊα. Ἢν σκληραίνωσιν αἱ ὑστέραι, μὴ μὴ κυΐσκηται, οἶνον ὡς ἡδιστον ἴσον κεράσας, ὡσεὶ ῥίζας ἢ μέλιτος ἀπτόμ. μὴ μαγκάθου ῥίζας. μὴ τ καρπὸν τῆς μαγκάθου τε πάρπην μοίρην. ἢ ῥοδίνου ἀλείμματος ἢ μυκοτύλιον. ταῦτα ἐγχέας ἐς ἔγχυον, μὴ τ οἶνον ἐπιχέας. πᾶς ὃ ἐγχύσας ῥυπτίζει. ἐπὶ θεμα, μὴ ὠθεύσας κάλαμον πυρεϊὴν. τ ὃ κάλαμον ζωὸν τῷ ἐπιθέματι ἀφαιρέεσθαι. ἦν τ αὖον τ ἐπιθέματος ἀφαιρέῃς, κουθήσεσθαι. ἐπὴν ὃ πυρεύσῃ, πῶ σκίλλαν προσίθεσθαι, ὡς κάτω γέγραπται. προσίθεσθαι δ ἧστ αὖφι μαλακὸν ἢ. ἐπὶ σῶμα μὴ ὑγρόν. μὴ ἦν μὲν ἕλκωθῇ, μὴ φλεκτίνες ὦσιν οἷ τῇ καθάρσει. ἦν μ ἄκρατα χείλεα ἕλκωθῇ, ἀθύσσειν μὴ χήνειον ἔλαιον οἷ ῥοδίνου ἐλαίου ῥίψας, ἐς ἐϊρίον ἀνελίξας, σταφυλοῦς λαβὼν παχύτερον τ μεγάλα δακτύλα ποδὸς. μῆκος δὲ ἐξ δακτύλων, χρίσας τῷ φαρμάκῳ ποθετελίξας τῷ ἐϊρίῳ ἐπὶ φάρμακον ἀνακαθίσας, ἐπὶ ἔχατον τ σαρκὸς ὁ μέλλει ἐξω ἢ, λίνῳ δήσας, οὕτως ἐπὶ λον τ σαρκὸς, ἐς τὰς μήδας, ὅ ἀν ἐπὶ ἕλκος. Γυναικεῖα καθαρτήρια. Ἢν μὴ πορδὴ ἢ καθάρσιος, λαβὼν σικύης ἀντιείωνιν, ὅσον ῥιώβολον, μὴ ἀρτεμισίην ποίην, μὴ λιβανωτὸν ὀβολὸν ῥίψας, οἷ μέλιτι μέξας ἐς ἐϊρίον ἀνελίξας, πρόσθεν πρὸς ἐπὶ σῶμα τ μήδης, τ ἡμέρης πεντάκις ἢ τὸ ποιῶν.

Τὸ ἀμπέλινον ῥίζων χλωρὸν, οἷ μέλιτι μέξας ἐς ἐϊρίον ἀνελίξας προσιθέναι τ αὖον τὸν τόπον. Τῆς κυπαρίσσης τ καρπὸν, μὴ σικυώνης ἀντιείωνος, μὴ λιβανωτὸν ῥίψας, οἷ τῷ αὐτῷ τε μέλιτι ἀνελίξας οἷ ἐϊρίῳ, πρόσθες τ αὖον τόπον. Τῆς κυπαρίσσης τ καρπὸν, μὴ λιβανωτὸν ῥίψας, οἷ τῷ αὐτῷ τε μέλιτι ἀνελίξας οἷ ἐϊρίῳ πρόσθες. Ἀβρότονον οὖν ῥιώβολον ῥίψαν, οἷ μέλιτι ἐς ἐϊρίον ἀνελίξαν προσίθει. Ἐλατήριον ὀβολὸν, μὴ σμύρνης ὀβολὸν ῥίψας. μὴ μέλιτι ἐς ἐϊρίον ἀνελίξας, προσίθει. Ἢν γυνὴ μὴ κυΐσκηται καθαρτήριον. Ταῦρος ἔρσεν ξυλλέξαι ὅσον ζεῖς κοιτύλας. ἔπειτα λαβὼν ἀρτεμισίην ποίην, ἢ παρθένιον, ἢ ἀδίαντον, μὴ σάφνην χλωρὴν, μὴ κέδρος πρίσματα, ηφον λεῖα ὁμῶς. εἶτα ὀρύξας βόθρον, ἐγκαύσας τε ἀνθρακιὰς, μὴ ἐπίθεις χύλαν, ἐγχέαι τ ἔρσεν τ ταύρου. καὶ ἐμβαλλε τὰ κεκομμένα ἀνόλμω. ἔπειτα περιθεὶς δίφρον, ἐπίθες τ ἀρτεμισίης ποίης, ἢ ὑσσωπον, ἢ ὀρίγανον. εἶτα ἐπικαθίσας πὼ γυναῖκα, πυρίσσειν ἕως ἀνίσρωσιν. ὅταν δὲ ἱδρώσῃ, λάβε θρμῶ. ἐς ὃ τ λεῖον ἐμβάλλειν πὼ ἀρτεμισίην. μὴ σάφνην. εἶτα προάγειν τὸν ποιῆσαι. ἢ ἀρτεμισίην, ἢ βούλεσθαι ἀνοίνῳ λευκῷ ῥίψας ἐρίῳ ἀνελίξας προσιθέτω. ταῦτα ποιέειν ἐφ ἡμέρας ζεῖς. εἶτα κοιμάσθω παρὰ ἀνδρί. Ῥοάδες ἐν κνήστρῳ. Ἐκνίζας μὴ λιβανωτὸν βαλανεῖον ποιήσας οἷ μέλιτι, προάδες. Προάδες ἐν καθαρτήριον μαλθακτικόν. Ἰσχάδα λαβὼν ἐψήσας, ἕως ἂν τὰς κεγχαμέλιας ἀποβάλλῃ, τ τὸ ἀποπίσας ὡς λειότατον, προάδεσθω οἷ ἐρίῳ μὴ ῥοδίνῳ μύρῳ, ἕτερον ὀρθμότερον. Κράμβης πηγάνου ἐναίτερον ἴσον ῥίψας, χρῶ ἐν αὖον τόπον. Ἕτερον προάδεν μαλθακῆν τε μὴ καθαρτήριον. Χλωὸς μυελὸν, ἢ βοὸς, ἢ ἐλάφου, ὅσον κύαμον παρέχειν τε μύρῳ ῥοδίνῳ, μὴ χάλα γυναικὸς, ῥίζειν ὡς πδ ἐ μαλθακὸν φάρμακον ῥίβει. εἶτα ὑπαλείφειν ἐν τάτῃ, ἐ σῶμα τ μήδης. Ἕτερον χλιηρὸν καθαρτήριον. Χλωὸς μυελὸν ὅσον κάρυον. ἐντίτινος χιτίνος, ἢ τερεβινθίνης, ὅσον κάρυον ταῦτα τήξας οἷ μύρῳ ῥοδίνῳ ἐπὶ πυρὸς μαλθακὰ, μὴ ποιήσας ὡς πδ κηρωτὸν. εἶτα τατέω χλιηρῶ, ἀνελίφειν ἐ σῶμα τ μήδης μὴ ἦν κτένα κατα ξέχειν. Κατασταγόνων καθάρσιος μὴ σαπτόν. Γλυκυσίδης κόκκος δὸν μελανὸς ἢ ὀρύβρας ζεῖς ἢ τέσσαρας τετίους ῥίβοντας οἷ οἴνῳ, δίδαι πιεῖν. ἦν δὲ μᾶλλον καταπᾶξαι θέλῃς τ μελανῶν κόκκων τ γλυκυσίδος ῥίψας, τ αὖον τόπον δὸς πιεῖν. Ἕτερον καθαρτήριον ὑγρὸν καταπαστικόν. Δαφνίδος εἴκοσι τὰς πλείστας. μὴ σεσήλιος ἢ μυσυβάφῳ, ῥίψαι μεθ οἴνου, πινέτω. Ταῦρος χολὴ ὅσον ζία ἢ μυσβόλια ἀπὸ καθάρσιος ἢ ῥίψαι, οἷ οἴνῳ λάβαι πιεῖν ὑσέρ. μὴ πδὲ πλάσσων καταπόπαν δίλου. Ἀλλᾶρυσι στάσιον. σμύρνης ὅσον ῥιώβολον. κρόκος ἐ ἴσον. καταρία ὀβολὸν, ταῦτα ῥίψαντα, μύρῳ ῥοδίνῳ προστιθέσθω. Ἕτερον καθαρτήριον. Κνίδης καρποῦ μὴ μαλάχης χυλὸν οἷ τέτι χυνὸς ῥίψαντα, προάδεναι. Ἢν μὴ καθαρθῇ, τ πόλης τ ἐκ τόκα ὅσον τοῖς ζισὶ δακτύλοις ἐψήσας, μέλιτι ἐγχέαι μὴ συμπλάσσειν πὼ κοιλίην, μὴ λάβαι πιεῖν. Ὑδρέλαιον ἀσαρκοποιήσιον ἐ αὖον μὴ καθαρκτικόν. Καθαρίδας ζίβε πέντε, ὀξέος λευκοῦ παραχέων. μὴ μὴ ὑγρὸν πάνυ ποιεῖ. ἀλλ ὡς ἐκ μάστιχος δακτύλου. λαβὼν δὲ σύκα λευκὰ πόνος, ἀνθυ τ κεγχαμέλου, μὴ τῆς δέρματος διπλάσιον ξυμμέξαι μύρου τ καθαρίδος, ζυβίου ποιήσας, ἐρίῳ λεπτῷ καταλίξασα προαδέσθω. Καθαρτήριον. Ἢν ἐκ τόκου μὴ καθαρθῇ, τ ῥιφύλλα οἷ οἴνῳ λευκῷ πίνειν. τὸ δὲ καὶ τὰ κατα μήνια καταῤῥήγνυσι, μὴ ἐμβρυον ἐκβάλλει.

ἐκβάλλει. Μηζέων καθαρτήριον. Ὁκόταν παιδίου ἀποθανόντος αἷμα ἐμμείνῃ, κολοκυνθίδα ἀγρίλλω ῥίψας οἷ μέλιτι, λειχέτω, ἢ προσθέτω. Αἵματος καθαρτικόν. Αἵματος ἐξελάσεις ἐκ μηζέων, λευκοίου καρπὸν ῥίψας λεῖον, οἴνῳ δεῖς, διδόναι πίνειν. Αἷμα ὠσαύτως ἐξελάσεις ἐκ μηζέων. ῥοῦ ἀν καρπὸν, ὁκόταν ὄρυθρος ἢ, ζίβεων κόκκους ὅσον ῥίκνοντα χλωρὰς, μὴ κυνόροδα ὄρυθρὰ πετιλέτων, ἀ ὄρυθρον διδόναι πίνειν οἷ οἴνῳ. Ὅταν ἀ αἷμα ῥαγῇ, προσθέσθω καθαρτήριον.

Ἢν τὰ γυναικεῖα μὴ φαίνηται, σύραπα, μὴ ὀρύγανον ῥίψαι λεῖα. μὴ ξυμμέξαι, ἐπίχεον μὴ χνὸς ἔλαιον. ἔπειτα προσιθέσθω. Γροάδετον καθαρτικὸν, ὡς τε μήθρον ἐκ καθαίρειν, καὶ κενοῦν.

Ἀψινθίου ῥίζαν, ζίβρας λεῖον. μὴ ποδὶ μέξαι μέλι, προσθέναι ζεῖ ἔλαίω. Γροάδετα ὑσδρέων καθαρτικὰ ἀνασωματώσεα μὴ ὕδωρ ἄγοντα. Σκύλαξ ὅσον ἐξαδάκτυλον ἀ μῆκος. παχέος δὲ ὡς ὁ μικρὸς δάκτυλος. τοῦτον ποδιξύσας ὅσον δύο δακτύλους, λεῖον ποιήσας, κατελείξαι ἀ λοιπὸν εἰρίοις ὑπαρῷ. μὴ ἀ μὲν ἀπεξεσμένον, πρὸς ἀ σῶμα τῆς ὑσδρέων ἐὰν προσκεῖσθαι ἡμέραν μὴ διφθέρην. λουσαμένῃ δὲ καὶ ἀφαιρεομένῃ, διαπλύζεσθω ὕδατι διώλει. Καθαρτικὸν μαλθακὸν, ὅπερ ὕδωρ ἄγει μὴ φλέγματα. χλωρὰ τε ὑφημα κατα μήνια κατα πᾶν μὴ πολυχρόνια ἦ, μὴ ἀ σῶμα μαλθάσει. Μύρον ναρκίσσινον. κύπριον ὃ ἐαθίομεν. σμύρναν τε μὴ λιβανωτόν. ἀμίνθιον. κυπάειρον. ἄλαδ. ῥόδινον, ἄλειφα. τῆς μὲν ἄλλων, χρῶ ἑκάστου. τῆς δὲ ναρκισσίνου, τέσσαρα μοίρα. ὧδε ὀθόνιον ἁμόλινον ξυμμέξαι ἅπαντα καὶ ποιήσας βάλανον, ποδὶ τῷ πέρι ῥάκος λεπτὸν ποδιθεὶς, κατα δήσαι μὴ ἐμβάλλειν ἐς ἄλειφα λευκὸν αὐγύπτιον, προσθέναι. μὴ ἐᾶν ὅλιω ἡμέραν προσκεῖσθαι. εἶτα λουσαμένῃ μὴ ἀφαιρεῖσθαι, διαπλύζεσθω ὑδατι διώλει.

Ἱπποκράτους γυναικείων πρῶτον.

Τὰ δὲ ἀμφὶ γυναικείων νόσων, ὧδε φημί. γυναῖκα τοκον ἐοῦσαν, ἢ τε τοκίαν, χαλεπώτερον μὴ βάσον ἀφ ἧ τ κατα μηνίων νοσέειν. ὁκόταν τ τέκῃ, θερμοτέρα οἱ τὰ φλέβια ἔδῃ ἐς τὰ κατα μήνια. θύρεα δὲ σφιν ποιέει ἡ λοχίη, καθαρσίς τις ἐοῦσα. καὶ διὰ κατα ῥᾳγὴ τῶ σώματος τὰ ἐλκισαίζοντα μάλιστα, τῆς τε κοιλίης καὶ τῆ μαζῶν κατα ῥήγνυται. κατα ῥήγνυται δὲ μ ἄλλο σῶμα. ὑπότιθυ δὲ μ ἄνεται, ἐρικτοί μοι σὶ τῇ φύσει τῆ παιδίου τῆ σὶ τόκω. κατα ῥαγέντος δὲ τῆ σώματος, ἀνάγκη τὰς φλέβας μᾶλλον σωθῆναι ὑπὸ θερμοτέρας γίνεσθαι ἐς τὰ κατα μήνια. μὴ τὰς μήδας μᾶλλον σωοῦσθαι, οἷα τῆ παιδίου χωρίζοντος δὲ σφέων, καὶ διὰ καὶ πόνου παραχόντος. μὴ τουτέων ὧδε ἐχόντων, τὰ κατα μήνια ἀκαθάρτου καθαίρει ἡ γυνὴ, ἐπ ἰῶ λοχίων ἐμπειρος γένηται. εἰ δὲ καὶ τι πάθημα τῇ γυναικὶ γένοιτο τῇ ἀπὸ τε τοκίης, ὡς τε τὰ κατα μήνια μὴ δυνάσθαι ἐλθόντα διὰ καθαρθῆναι, ἐπὶ τρόπος ἦν πόνου οἱσει, ἢ εἰ ἀτοκος ἦ. ἡδάδες γὰρ αἱ μήδαι, μὴ ἀ σῶμα ἐπιπλεῖον σπληρὸν, ἅτε σὺ γαστρὶ ἐχόσῃ, μὴ αἷμα διὰ χωρείη πολλὴ δύνῃ σὺ τῷ σώματι. σπλεῖον δὲ ἡ διὰ χωρείη γίνεται καὶ τῷ αἵματι, ἐπ ἰῶ τόκῳ, οἷα τῆ σώματος κατα ῥαγέντος. καὶ σὺ διὰ χωρείη ἐὸν ἀ σῶμα, ἀπονώτερον γίνεται, ἰῶ μὴ ὑπὸ πιπλῶν ται αἱ φλέβες καὶ ὑπὸ πονέωσιν. ἀτόκω δὲ ἐούσῃ, τῆ τε σώματος οὐ ξωνίθεος ἐόντος, ἐπ ἰῶ σπληρωθῆναι, καὶ ἰσχυροτέρου τε καὶ σδρεωτέρου καὶ πυκνοτέρου ἐόντος, ἐπ ἰῶ λοχίων ἐμπειρος γίνοιτο, καὶ τῆ μήδεων αἰσθησομωτέρων ἐουσῶν, τὰς ἐπιμήνια ἐπιπονωτέρως χωρέει, μὴ τὰ παθήματα προσπίπτει σπλείονα, ὡς τε διατῆτο τὰ κατα μήνια ἀποφράκασθαι ἐᾶν ἰῶ ἄτοκος ἦ, ἔχει δὲ ὧδε ὡς μοι καὶ πρὶν εἰρηται. φημὶ πὼ γυναῖκα αἰραιοσαρκοτέρω καὶ ἀπαλωτέρην ἦ, ἢ ἀνδρα. καὶ τούτου δὲ ὧδε ἐχοντος, ἀρχὴ τῆς κοιλίης ἕλκει πὼ ἰκμάδα. μὴ τάχιον μὴ μᾶλλον ἐ σῶμα τῆς γυναικὸς ἢ τ ἀνδρὸς. καὶ γὰρ εἴ τις ζωὸν ὕδατος, καὶ δι χωρείου ὑδρηλοῦ διὸ ἡμέρας καὶ διὸ δυφόρου θείη εἰρια καθαρὰ, καὶ ἑμα καθαρὸν καὶ βεβυσμένον διαθεμωὶς ἴσον τοῖσιν εἰρίοισιν, ἀνελὼν δύρήσει σήσας πολλὸν ζαρύτερα τὰ εἰρια ἢ ἐ ἑμα. ὅτι δὲ τῆ τοῦτο γίνεται αἰεὶ ἀποχωρέει ἐς ἐ ἀγκεκλιμένον ἀχὼ ὑδατος σὺ ἀπλέω δύρυσόμενον ἐόντι, καὶ τὰ μὲν εἰρια, ἅτε ἄραιά τε καὶ μαλθακὰ ἐόντα, ἀναδέξεται τῆ ἀποχωρέοντος πλέον. ἐ δὲ ἑμα ἅτε σπλῆρες ἐὸν καὶ βεβυσμένον, ἀποσπληρώσεται ἐ πολλὸν οὐκ ἐπιδεχόμενον τῆ ἐπιχωρέοντος. οὕτω δὴ καὶ ἡ γυνὴ, ἅτε ἀραιοτέρη ἐοῦσα, εἱλκυσε σπλείονα ἀχὼ τῆς κοιλίης τῷ σώματι πὼ ἰκμάδα καὶ θᾶσσον, ἢ ὁ ἀνὴρ. καὶ ἅτε ἀπαλοσάρκω ἐούσῃ τῇ γυναικὶ ἐπ ἰῶ σπληθῆ τῆ αἵματος ἐ σῶμα, ἰῶ μὴ ὑποχωρείη ἀπ αὐτοῦ, σπληρυμένων τῶν σαρκῶν καὶ θρμαινομένων, πόνος γίνεται. θρμότερον γὰρ ἐ αἷμα ἔχει ἡ γυνὴ. καὶ διὰ τῆτο θρμότερα δεῖ τὰ αἰσθησόμενα. ἰῶ δὲ ἐ σπλεῖον ἐπιγινόμενον ἀποχωρέῃ, οὐ γίνεται ὁ πόνος, καὶ ἢ θρμὴ ζωὸ τῆ αἵματος. ὁ δὲ ἀνὴρ σδρεοσαρκότερος ἐὼν τῆς γυναικὸς, οὔτε ὑπὸ πιπλᾶται τῆ αἵματος ἐς ἐ ἀγκεκλιμένον τόσον, ὡς τε ἰῶ μὴ ἀποχωρέῃ τι τῆ αἵματος καθ ἑκάστου μῆνα, πόνον χρὴ ἐσπάσθαι. ἕλκει τε ὁκόσον ἐς ἰσοφὴν τῆ αἵματος. τό, τε σῶμα οἱ οὐκ ἀπαλὸν ἐὸν, ἀχ ὑπὸ πονέει, οὐδ ὑπὸ θρμαίνεται ζωὸ σπληθώρης ὡς τῇ γυναικί. μετα δὲ ξυμβάλλεται ἐς τῆτο τῷ ἀνδρὶ, ὅτι τα λαιπωρέει μᾶλλον τῆς γυναικός. ἡ γὰρ ταλαιπωρείη, ἀπαίγει τι τῆς ἰκμάδος. Ἐπ ἰῶ δὲ γυναικὶ ἀτόκω ἐούσῃ, κρυφθῇ τὰ ἐμπίπτοντα μὴ μὴ δυνῆται ὁδὸν ἔξω ῥύρειν, ἢ νοῦσος γίνεται. τῆτο

δὲ ξυμβαίνει, ἰῶ τῶν μητρέων ἡ σὰρξ μέμυκεν, ἢ ἰδνωθῇ, ἢ ξυσταφῇ τι τῶν αἰδοίου. ἰῶ δ' τούτων τι ἢ, οὐ δυνήσεται ἐξοδον εὑρεῖν τὸ ἐπιμήνιον, πρὶν ἂν αἱ μήτραι ἐς τὴν φύσιν τὴν ὑγιεινὴν μετασταθῶσιν. γίνεται δὲ καὶ πάσημα τῶν τοιούτων μάλιστα τοῖσι τοιούτοισι, αἱ πίνες στενοχώρους τὰς μήτρας ἔχουσιν, ἢ ἂν αὐχένα πρόσω ἢ αἰδοῖα κείμενον. ἢν δ' τούτων θάτερον ἢ, ἢ μὴ μεσγηται ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί, ἢ κενωθῇ ἢ κοιλίη μᾶλλον τῶν καιρῶν ἐωῶ τούτων τῶν παθημάτων, τρέφουσαι αἱ μήτραι, ὅτε δ' ἂν ἁμαλέαι ἐσὶ καὶ τὸ σῶμα οἷα μὴ λαγνευομένης. οὐρυχωρείη τὸ σῶμα ἧσσον ἢ ἔσθ' ὅτε, ἀπὸ τοῦ φλεγμονὴν ἐπιφέρεσθαι. ἀπὸ τε ξηροτέρης ἢ κεφοτέρης ἐούσης τῶν καιρῶν. ἢ ἔστιν ὅτε τρεφομένων σφῶν τυγχάνει τὸ σῶμα παρατρέφειν ἀπὸ τῶν αὐχένος πρόσω τῶν αἰδοίου κειμένης. ἰῶ γὰρ ἁμαλέαι ἐῶσιν αἱ μήτραι ἀπὸ λαγνείης καὶ κοιλίαι μὴ κενῶνται, οὐ ῥηϊδίως τρέφονται. ἢν τ' οὖν ἄπιον γίνεται ὡς τε αὐτὰς ξυμμένειν, διὰ μὴ λαγνευομένης τῆς γυναικός. Ἐν δὲ τοῖσι τριτταίοισιν, ἄριστα μὲν πείσεται, ἰῶ οἱ ἡμετελθόντα ὑβαχάγη τὰ προϋπάρχοντα. εἰ δὲ μή, πείσεται τάδε· ἡ γυνὴ πυῒ ἐξ τὸ οἱ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ξυμπεσεῖ. καὶ πῦρ λήψεται ἄλλοτε, καὶ φλέγμα, καὶ ὀσφύος ἄλγημα. ταῦτα πείσεται, οἱ τοῖσι τριτταίοισιν ἐπιμηνίοισιν, ἰῶ μή οἱ ὑβρίῃ. Ἐν δὲ τοῖσι τεταρταίοισιν, ἰῶ μή οἱ ὑβρίσωσι, τοῖσι τε προτέροισιν ἔξοδον ποιήσῃ. καὶ τότε μὲν ῥίγεα πονήματα πάντα μᾶλλον πονήσει, καὶ μάλιστα οἳ τῷ χρόνῳ ἦσι τὰ μηνίσματα. ἔπειτα ἧσσον. πολλάκις δὲ καὶ δοκέει ἄπονος εἶναι. ἔσται δὲ ὧδε τοῖσι τεταρταίοισι, καὶ τάδε τὰ σημεῖα. οὐρήσει τε, πολὺ παχὺ, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. καὶ ἡ ἀσθενὴς αὐτῆς σκληρὴ ἔσται. καὶ μεζόν, ἢ τὸ πρόσθεν. καὶ ἔρυξει τὸν ὀδόντας. καὶ ἀσιτήσει. καὶ ἀγρυπνήσει. τοιαῦτα πείσεται, ὧδε τοῖσι τεταρταίοισιν ἦσι τὰ μηνίσματα. μελεδαινομένη δ', καὶ σὺν τούτοισιν ὑγιαίνει. Καὶ σὺν τοῖσι πεμπταίοισιν, ἰῶ μὴ οἱ πουλλὰ τὰ ἐπιμήνια ἦσι τὴν, ἡ ὀδὼν ἰχυρότερος προσαπῇ. Ἐν δὲ τοῖσιν ἑκταίοισιν, ἤδη αὐτὸς ἔσται. καὶ ἦσι τὰ μὲν πρότερα σημεῖα μᾶλλον πονήσει. ἔπειτα δὲ ἐπ' αὐτοῖσι καὶ τάδε. ἀλύει τε καὶ ῥιγέουσι, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. καὶ λειποθυμήσει. καὶ ἐμέσει φλέγμα. καὶ σίαλα ἰχυρὴ μιν λήψεται. ἀπὸ τε καιομένης τ' κοιλίης ἐστὼν τῶν μητρέων ἐόντων σληρέων αἵματος. καὶ ψαυομένη ἀλγήσει. καὶ μάλιστα ἢν ἥῳον. καὶ πυρέξει ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ὀξέως. καὶ βοῤῥυήξουσιν αἱ μήτραι ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, ἀπὸ τε τῶν αἱματος ἐγκλυζομένης, καὶ διαχωρέοντος οὐ εὐπέπτου. καὶ ἡ κοιλίη οὐ διαχωρήσει καὶ τὰ πρόπαν ἔστ' ἂν κύσις ἢ λεπτὸν τὸ αἷμα τῶν μητρέων ἐόντων ἢ οὖρον. ἐπὴν δὲ αἱ μήτραι προσαπέσωσι πρὸς ἢν σῶμα χρόνῳ ἐνυρώσθαι ἐόντα. καὶ ἐς πᾶν κύσις διαθήσει ἢ οὖρον. ἐπὴν δὲ αἱ μήτραι προσαπέσωσι πρὸς ἢν σῶμα χρόνῳ ἐνυρώσθαι ἐόντα. καὶ ἐς πᾶν κοιλίην ἐμβάλλωσιν, ἀλγέει πάντα ἔχαν. καὶ ἢ νῶτον πᾶν. καὶ πᾶν γλῶσσαν αὐτῆς χαλιῶδες γίνεται, καὶ ἀσάφη τοῦτον ἔχει. καὶ λειποθυμέη. ἔστι δ' ἦσι καὶ ἀφωνίη. καὶ δέκνεται ἢν σῶμα χόν. καὶ ξανθὴ ἡ χολὴ ἔξεισι. καὶ πνῦμα προσπαίσον. καὶ ἀλύει. καὶ ῥίπτει ἑωυτὴν. καὶ ἐμπίπρασθαι. ἐπὴν δὲ μεταστέωσι καὶ ἐπὶ ἢν ἦσον, ἢ κύσις ἢ λεπτὸν τὸ αἷματος τὸ ἀπὸ τῶν μητρέων, τότε ἢ ἧσον διρρέεται ὀδυνέουσι, καὶ πονέει μὲν ἢ ἄλλοσῶμα, μάλιστα δὲ ἢν ῥάχηλον, καὶ πὴν ἔχαν, καὶ πὴν ὀσφῦν, τοὺς τε βουβῶνας. καὶ ἐς τὸ ἐλάσσων αὐτῆς, ἢ τε γαστὴρ αἴρεται, καὶ τὰ σκέλεα πρὸς ἢ χρεὼν διοιδέσκεται, καὶ αἱ κνῆμαι, καὶ οἱ πόδες. καὶ ὁ θανατος ἐπεισι. καὶ ἢ μὴ ταύτης ἔστω τελευτᾶς ἐς ἓξ μῆνας τὰ ἐπιμήνια ἀδηλόμενα, γίνεται δὲ καὶ τῶν τα. Ἔστιν ἦσι τ' γυναικῶν ἐωῶ ἰῶ σίμνα ἢ, τὰ καὶ τα μήνια σὺν τῆσι μήνησι πολλὰ ἐόντα, ὀρέχεται ἐς τὸ λόμονα, ἐωῶ ἰῶ ἀπολιφθῇ, καὶ πάσχει πάντα, ἅπερ οἱ φθινάδι ἐίρηται. καὶ οὐχ οἷόν τέ ἐστι τοῦτο γενέσθαι. γίνεται δὲ καὶ τάδε. ἔστιν ἦσι διάπυα γίνεται τοῖσι ἐπιμήνια χρονίζουσι, ἐωῶ ἰῶ γένηται σίμνα ἢ ῥίμνα. τοῦτο δὲ μάλιστα γίνεται, ἰῶ ἐυγκαῖ ἐωῶ τ' πυρός. σημεῖα δὲ ἐστι, ἰῶ διάπυα ἢ, ὀδυνᾶται τ' ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ ἧσον, ἰσχυραὶ καὶ σφυξίες, καὶ ψαυομένη ἀκὰν ἔχεται. καὶ ἰῶ μέλλη βέλτιονας ἔξειν, ῥήγνυται αὐτῇ τοῖσι ἐπιμήνια καὶ τὰ αἰδοῖον καὶ χωρέει πύον καὶ αἷμα· ὁ ξύμπονος χωρέει, ὧδε ἡμέρας ἑπτὰ, ἢ ὀκτὼ, ἢ ἐννέα· οἷσι δὲ τῷ πρὶν χρόνῳ, πονέεται ὡς ἐίρηται ἐμπροσθεν. ἐωῶ ἰῶ δὲ ἀποκαθαρθῇ, ἄριστον μὲν ἰῶ μὴ γένοιτο ἕλκεα· ἰῶ δὲ ὑπολείπηται ἕλκεα, τελείους δεῖ σει θεραπείης, ὅκως τοῖσι ἕλκεα μὴ μυδήσῃ, καὶ κάκοσμα γένηται. ἄφορος δ' ἔσται, καὶ ἰῶ ῥαΐσῃ, ἰῶ μεγάλα ἢ τοῖσι ἕλκεα γλυφόμενα σὺν τῇσι μήτρῃσιν, ἰῶ δὲ μὴ οἱ καὶ τὰ αἰδοῖον χωρέσῃ τοῖσι ἐπιμήνια διάπυα γλυφόμενα ἐς τὰ ὑπὸ τ' ἰσχίων, ξυμβήσεται καὶ τὰ τῶν ἰσχίων φύματος. ἅτε τῶν πύου διαῤῥηχθέντος, καὶ κενὴ χωρήσει πυώδεα ὀλιγάλεα. καὶ ἰῶ τοῦτο γένηται οὐ δοκέει γυνὴ. ἰῶ δὲ καὶ δοκέῃ γένηται, ἀεὶ ἄφορος ἔσται. ταύτῃ γὰρ οἱ λοιπὸν ἡ ὁδὸς γίνεται, τοῖσιν ἐπιμηνίοισιν ἔξω. τὰ τ' σῶμα τ' μητρέων, πρὸς τοῦτο τὸ χωρέειν προσεπίπωκε. γίνεται δὲ καὶ τοδε. ἔστιν ἦσιν ἐπ' ἦν ὀλίγα, ἢ βίγα, ἢ χρονιώτερα ἢ τοῖσι ἐπιμήνια, καὶ προσαίσῃ πρὸς πὴν λαπάρην, μὴ διατῶσι τὴν ἡ τα μηνίων ἐόντων, ὡς φῦμα γίνεται ὑπὸ τῷ ἐσβώνος, ἀκέφαλον, μέγα, ὀδυνηρόν. καὶ τὴν ἡμέρην πολλοὶ ἤδη ἐκ ἐδότες τοῦτο οἷόν ἐστιν, ἐτάμοντο, καὶ ἐς κίνδυνον ἦλασον οὕτως. ἢν δ' ὡς φῦμα γλυφόμενον, γίνεται τρόπῳ τοιῷδε. ἐπαυξήσασι τοῖσι τῶν αἵματος ἡ σὰρξ, ἅτε προσκειμένου τῷ σώματος τ' μητρέων, τῇ λαπάρῃ. τῇ πὶ πλατὺ ἀπ' αὐτέης, καὶ ὀδυνᾶται, καὶ ἐξ ἴσου τὸ, καὶ ἐς τὸ ἐλάσσων αὐτῆς, καὶ τὸ γόνατα καὶ τὰ σκέλεα. καὶ ἐς τὸ μεταξὺ τῶν σώματος τῶν μητρέων, καὶ γίνεται καὶ τὰ αἰδοῖον καὶ χωρέσῃ ὀλίγα τῷ αἰδοίου τα καὶ τα μήνια, καὶ βίγεται. ἢν δὲ μεζόνως καὶ τὰ τῶν σώματος τ' μητρέων, καὶ τὰ τῶν αἰδοίου καὶ τὰ τῶν σώματος τ' μητρέων, διαπύει καὶ τὰ πὴν λαπάρην. καὶ ταυτὴ ὁδὸς γίνεται τοῖσι καὶ τα μηνίοισι. καὶ οἱ κίνδυνοι σὶ αὐτοί εἰσιν, οἷσι καὶ πρόσθεν εἰρημένοι. δέπεται δὲ καὶ ἐς

ἑμετον. ἔστιν ἦσι καὶ τὰ πὴν ἔδρην, ὡς δρ μοι ἐίρηται, οἳ τοῖσι παρθενίῃσι νούσῃσι. καὶ σημεῖα καὶ πόνος σὺν αὐτῷ λείκνυσι, τοῖσι κεῖθι εἰρημένοισιν. ἦσαν δὲ ταύτην τὴν ὁδὸν ποιέεται τὰ ἐπιμήνια, τῆσι γυναιξίν, ἢ τοῖσι παρθένοισιν, ὁκόταν τὰ ἐπιμήνια κρυφθῇ, ὀδυνᾶ ἔξει πὴν νεδύην γαστέρα, καὶ δοκέει τι ἐγκεῖσθαι σαρκῶδες, καὶ τὰς ἰξύας ἐκπάλλω πονέει, καὶ σὺν κενεῶνι. Ἢν δὲ τὰ ἐπιμήνια παντάπασι μὴ χωρέσῃ, γίνεται νόσου ἢ παχέα, καὶ γλίχρα, ἢ κολλώδεα. χρὴ δὲν πρῶτον πὴν κοιλίην καθήραι, αὖθις τε μὴ κατω. ἔπειτα τοὺς ὑσδροπικοὺς προσθετοῦ ἀφ' ἕλκεα κατιθαίρει· καὶ διαλείπειν μὴ πάσσι ὑφ' ἕλκεα ἴῃ. πινέτω δὲ μὴ κρηθμὸν σὺν οἴνῳ τῷ ἀρὸ σκευάδος. ἰῶ δὲ οἱ ἕρπος μὴ γίνῃ, ἕστω ὥστε δοκέειν ἐγκύμονα εἶναι. καὶ μισγομένην αὐτῇ, ἀλγέειν, ὥστε δοκέειν ἐγκεῖσθαί τι. καὶ βαίβος αὐτῇ ἀρχὴ ἐίσω. καὶ ἡ κατω ἀρὸ κεῖ, καὶ ἐ μείρεται ἡδελφισμένως ὡς σὺν χαλεῖ ἔχειν. καὶ κατὰ διάστασιν, ἐωῶ ἰῶ ἡμέραι τεσσαράκοντα μάλιστα ἔωσι. καὶ πόνος ἔχει, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε τῆς χαρὸς ἀρὸ κατὰ τὸ ὀμφαλὸν, τότε δ' ἀχλὺν, καὶ σὺν βουβῶνα, καὶ πὴν ὀσφῦν. καὶ ἐωῶ ἰῶ μῆνες λύσῃ ἢ δεῖς γένωνται, ἔστιν ὅτε ἐρέξαν οἱ κατὰ ἀ αἰδοῖον τὰ κατα μήνια ἄθρόα, καὶ δοκέει ὡς ἀρὸ σάρκα εἶναι τὰ ἀπόντα, ὡς ἐκ διαφθορᾶς, καὶ μέλανα. ἔστι δ' ἢ ἰσι καὶ ἐλκεα γίνεται σὺν τῇσι μήζῃσι. καὶ δύσοσ] προσίκειν τῇ μελέτῃ. πολλῇσι δὲ συμβαίνει, ὡς τε δοκέειν, ἐξ μῆνα σ' ἔχειν σὺν χαρὶ, ἢ καὶ ὀλίγῳ ἐλάσσονα χρόνον. καὶ ἡ κατὰ ἀρὸ κεῖται, καὶ τ' ἄλλα οἱ δοκέει γίνεσθ ὡς τε σὺν χαρὶ ἔχειν. ἔπειτα δὲν ἦσι διαπύσῃται, ἐρέξαν ὑπὸ τῶν βουβώνος ἅμα πίμπλω ἢ ἔκτω μηνὶ, καὶ ὀδὸν τοῦτον ἐποιήσατο. ἔστι δὲ καὶ ἦσιν ἕλκεα γίνεται σὺν τῇσι μήζῃσι καὶ κατω ὑπὸ τῶν βυβώνος. καὶ κινδυνώδεα ἀποθανεῖν. ἰῶ δὲ καὶ ἀδιέξοδα γένηται ἄφορος ἔσται. ἔστι δὲ ἦσι καὶ κατὰ ἀ αἰδοῖον ῥήγνυται, καὶ χωρέει αὐτέη σισπότε καὶ πυώδεα. καὶ ἀρὸ τούτων ἕλκεα ἐγίνεται σὺν τῇσι μήζῃσι, καὶ κινδυνώδεα ἰσχυρὴν καὶ κακοήθεα γίνεσθ, ἰῶ ζώειν προσίχοντα. ἄφορος δὲ καὶ αὐτὴ γίνεσθ, ἰῶ γε καὶ ἐνθῆ. ἰῶ δὲ καὶ οἱ ἐράγῃ τὰ κατα μήνια διαπυησάντα ἐξ μῆνα σ', πείσεται πάντα ἅπερ τῇ ἀτόκῳ τὰ κατα μήνια ὀδὸν οὐ δυνάμενα ἐφορεῖν. καὶ ἰῶ μὲν βεραπευθῇ, ὑγιὴς ἔσται ἰῶ δὲ μὴ, διαρκέσασα καὶ ἐς ὀκτὼ μῆνα σ', θνήσκει. πολλῇσι δὲ γίνεται ἰῶ τὰ κατα μήνια φλεγματώδεα χωρέειν τα ἐπὶ πολὺν χρόνον, καὶ ἐλάσσονα εἶναι τ' ὑγιηρῶν. ὑγιὴς δὲ γίνεται σὺν τῷ σῶμα τῷ προσήκοντι ἐνθεῖσα. Ἢν δὲ τα ἐπιμήνια γυναικὶ χωρέει μὲν, ἐλάσσονα δὲ τῶν δέοντος χωρέει, ἅτε τῶν σώματος τ' μητρέων παρακεκλιμένου ὀλίγον τ' αἰδοίς, ἢ αὐρμοῖ μεμυκότος ἐς τοῦτο, ὥστε χωρέειν μὲν, ἀπεφράσθαι δὲ ἀπ' αὐτέων, καὶ αἱ ὁδοὶ ἀὸς πδρα ἐσὸν ἐπ' ἰῶ κατὰ ἐλθεῖν ἐς τὰς μήζας, τὰ μέρια τελέως τῶν αἵματος ἐπικειμένης τῷ σώματι αἰεὶ προσίχει δὲ κατ' ὀλίγον. καὶ ἐπ' ἦν αἱ ἡμέραι παρέλθωσιν ἧσι κατθαίρεσθαι μεμαθήκει, καὶ ἐρχθῇ ἀπὸ αἷμα σὺν τῇσι μήζῃσι ἢ ὑπολειφθεὶ, καὶ ἕτερα ὑποκατίσταται ἐπιμήνια μὴ ὑβρισθῇ ἀπὸ δρόσεων αἷμα, ἀλλ' αἰεὶ βορύνει κατ' ὀλίγον. ἐς τε τῶν πρώτους μῆνα σ', ἢ ὠδὶ δύο, ἢ ὠδὶ τρεῖς, μὴ ἐσίει κάρτα. ἐπ' ἰῶ δὲ οἱ μῆνες πολίονες γένωνται, ἐπὶ μᾶλλον πονήσει. καὶ σὺν ἰσχεῖ σὺν χαρὶ, μέχρις ἂν ἔτεος ἔχῃ. καὶ πῦρ λήψεται μὲν μάλιστα τὰς ἡμέρας σὺν τῇσι κατθαίρεσθαι μεμαθήκει, ἢ πεδιαίνου. ἐπὴν δὲ δὴ καὶ σὺν τῷ μεσηγὺ χρόνῳ πυρεταίνειν. καὶ φρισσειν. καὶ κάρφωσειν, καὶ ἀνάγειν ὠδὶ ἀπὸ τοῦ ἔσω ἐπὶ τὸ στόμα ἡμᾶς. καὶ ἀλγέει ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἀπὸ σώμα, καὶ μάλιστα πὴν ὀσφῦν, καὶ πὴν ῥάχιν, καὶ τὸν βουβῶνας. τὰ τε ἄρθρα τ' χειρῶν καὶ τ' ποδῶν ταῦτα δὲ ἀχ ὁμοίως ἀλγέει, ἀλλ' ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, ὅπη αὐ ἔρεται ἀπὸ αἷμα ἀποκεκειμένον, καὶ μὴ δυνάμενον ἔτ' σὺν τῇσι μήζῃσι. καὶ ὅπη αὖ σηκέξῃ τ' σώματος, οἰδήμα ἔσται ὅτε γίνεται καὶ σπασμὸς ἰσχυρὸς τ' ἀρθρων τῶν σώματος, καὶ τ' ἄλλων σημείων τῶν προειρημένων, φαίνεται δὲ ἄλλοτε ἄλλο ἔσται ὅτε. αὐτὴ ἢν μὲ θεραπεύθῃ κατα χόπον, ὑγιὴς ἔσται. εἰ δὲ μὴ, ἢ νάσος ἐπάμενος ἢ καὶ χρονιώτερη γένηται, θανατώδης εἰσὶ αὖ. ἢ ἀκρατές τινα τ' μορέων ποιήσεται. ἢν δ' ὑπορύγιος καὶ ἀστίνης ἡ αἷμα σῦθα αὖ ἐπέλθῃ, πῆξιν ἴσχει τ' τοιν ὕρα. τοῦτο δὲ ἡ νόσημα γίνεται μᾶλλον τῆσιν ἀναισθησίοισιν. ἰῶ δὲ μὴ ἐμπειροτόκῳ τοῦτα τα νοσήματα ἐμπέσῃ τὰ εἰρημένα ἢ ἄλλα μέλλῃ εἰρήσεσθαι, πολυχρονιώτερα ἔσται καὶ πάσσον ἢ πρόσθεν. τὰ δ' σημεῖα τοῦτα τὰ ἢ τελευτᾶς αἱ ὧδ' γίνονται. τῆς τε ἀτόκου, καὶ τῆς λοχίων ἐμπείρου, ἰῶ μὴ θεραπεύσῃ. χρὴ δ' αὐτῇσι πὴν θεραπείην ποιέεσθαι. εἰ δὲ μὴ, ἐπιφαίνεται αὐτῇσι τὰ νοσήματα. ἰῶ δ' τὰ ἐπιμήνια τελείους τ' δέοντος χωρέῃ καὶ παχύτερα, διά τ' σώματος φύσει τε ὑρέος ἐόντος, καὶ τῶν σώματος τ' μητρέων τελοῖσιν τ' αἰδοίς κειμένοις, καὶ ἐπὶ τοιούτοισιν αὐροί τε ξωϊ πολλὰ καὶ ὑγιέα ἔσαι πάσχε ποτὲ, πολλὰ καὶ τελεύτα καὶ χωρέοντα ζώζειν, ἐπευρώσει μᾶλλον τὸ σῶμα τῶν μητρέων διασάμενα. καὶ ἢν ἐπὶ τοιούτοισι μὴ ἐπιπέσῃ κενεαγίη, ἀλλ' αὖθις πολλαὶ ἢ ἄλεα, καὶ τὸ σῶμα ὑρὺ ποιέει καὶ τὸ σῶμα, ἅτε ὑγροχαρέος ἐ μειρομένης τε καὶ σωτεσόσης αὐροῖ, ὑρροον ἢ ὠδὶ τὰς μήτρας, καὶ ἄλεα ἐπιφορέῃ, ἄχρις τε ἔσαι μέχρις αὖ τοῦτος ἔχῃ. καὶ ἢν ὑσδρόν τι νόσημα ἢ πάθημα ἐπιπέσῃ, ὥστε ῥυχωθῆναι τὸ σῶμα, ὁμοίως αὖτε μῆλαι κατὰ τὸ εἰωθὸς ὑρύσομοίεσι. καὶ τὸ σῶμα ὑρροον ἐπ' αὐτὰς ὄσιν. καὶ μετὰ ταῦτα πύρ ἐχει. καὶ ἀσιτέει. καὶ ἀλύει. καὶ λεπτὴ, καὶ ἀμενηνὴ, καὶ πὴν ὀσφῦν ἐκ τ' ἐπιμηνίων, πονήσει. καὶ τ' χρόνε προϊόντος ἢν μὴ θεραπεύθῃ, πάντα μὲν μᾶλλον πονήσει, σὺν δὲ μετὰ ξὺ χρόνῳ. καὶ οἱ ἔσαι κίνδυνος ἀφόρῳ τε γενέσθ καὶ ῥυχωθείσῃ ὑπὸ χρόνε τε καὶ τ' νόσεος ἢν τι οἱ ξυμπέσῃ καὶ ἄλλο νόσημα. ἢ τ τε ὑαφὴν ἐκεῖν αὐτὴν. χωρέει δὲ καὶ κατα μήνια παχύτερα. καὶ τελέστα τ' μερέων τῆσιν ὠμέσῳ. ἀρχόμενα δὲ καὶ τελευτῶντα, ἐλάσσονα καὶ λεπτότερα. μέζια δ' ἢ δύο πάσῃ γυναικὶ χωρέειν ἢν

τὴν μάθησιν τοῦ ἑπομένου. ὅσον καὶ τὰ μέλη ἴσα ἔχουσιν, ἡ ἀκόλουθος τοῦ ἑνὸς τοῦ ἑτέρου ἐστὶν ἡ μάθησις ἡ ἀκόλουθος τοῦ ἑτέρου. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνίσων ἡ μὲν ἀκόλουθος τοῦ μείζονος μείζων ἐστὶν ἡ μάθησις, ἡ δὲ τοῦ ἐλάττονος ἐλάττων. ὅσον γὰρ ὑπερέχει τὸ μεῖζον τοῦ ἐλάττονος, τοσοῦτον καὶ ἡ ἀκόλουθος τοῦ μείζονος τῆς ἀκολούθου τοῦ ἐλάττονος. ἐὰν δὲ ἀνάλογον ᾖ τὰ μέλη, καὶ ἡ ἀκόλουθος ἀνάλογον ἔσται. ἐὰν δὲ ἡ ἀκόλουθος ἀνάλογον ᾖ, καὶ τὰ μέλη ἀνάλογον ἔσται. ἐὰν δὲ ἡ ἀκόλουθος ἴση ᾖ, καὶ τὰ μέλη ἴσα ἔσται. ἐὰν δὲ ἡ ἀκόλουθος μείζων ᾖ, καὶ τὰ μέλη μείζονα ἔσται. ἐὰν δὲ ἡ ἀκόλουθος ἐλάττων ᾖ, καὶ τὰ μέλη ἐλάττονα

ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἵνα λάβῃ ἐξ αὐτῶν λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καθὼς καὶ οἱ προφῆται συνεφώνησαν τούτοις. Καὶ ἐπειδὴ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν μετὰ χειρὸς κραταιᾶς καὶ βραχίονος ὑψηλοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς σημεῖα καὶ τέρατα καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς νόμον διὰ Μωσέως τοῦ προφήτου αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔγραψεν ἃ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς προτέροις βιβλίοις ἐδηλώσαμεν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνοι οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον καὶ ἐπλανήθησαν ὀπίσω εἰδώλων καὶ ἐθυσίαζον τοῖς δαιμονίοις καὶ ἐφόνευον τοὺς προφήτας τοῦ θεοῦ, ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸ ἔθνος τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐποίησεν ἐξ ἀπίστων πιστούς, ἐξ ἀσεβῶν εὐσεβεῖς, ἐξ εἰδωλολατρῶν θεοσεβεῖς, ἐξ ἁμαρτωλῶν δικαίους, ἐξ ἀκαθάρτων ἁγίους, ἐξ ἀνθρώπων υἱοὺς θεοῦ καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐφόνευσαν τοὺς προφήτας τοῦ θεοῦ, ἐφόνευσαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαπητόν, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίας γεννηθέντα καὶ σαρκωθέντα καὶ ἐκ τοῦ θείου πνεύματος ἁγιασθέντα καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποσταλέντα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον. Καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐφόνευσαν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸ ἔθνος τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐποίησεν ἐξ ἀπίστων πιστούς, ἐξ ἀσεβῶν εὐσεβεῖς, ἐξ εἰδωλολατρῶν θεοσεβεῖς, ἐξ ἁμαρτωλῶν δικαίους, ἐξ ἀκαθάρτων ἁγίους, ἐξ ἀνθρώπων υἱοὺς θεοῦ καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐφόνευσαν τοὺς προφήτας τοῦ θεοῦ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαπητόν, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίας γεννηθέντα καὶ σαρκωθέντα καὶ ἐκ τοῦ θείου πνεύματος ἁγιασθέντα καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποσταλέντα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον

καὶ ἀνδρῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ καὶ ἡ γῆ Γαλαάδ, πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφά. καὶ εἶπαν οἱ ἡγούμενοι παντὸς τοῦ λαοῦ, πάσης φυλῆς Ἰσραήλ, ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἐσπουδακότες ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά· καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν, καὶ εἶπαν· λαλήσατε, πῶς ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη; καὶ εἶπεν ὁ Λευίτης ὁ ἀνὴρ ὁ τεθνηκὼς ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· εἰς Γαβαὰ τὴν οὖσαν τοῦ Βενιαμὶν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακή μου κοιμηθῆναι. καὶ ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες Γαβαὰ καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ τὸν οἶκον νυκτὸς, καὶ ἐμὲ ἐνόμισαν ἀποκτεῖναι, καὶ τὴν παλλακήν μου ἐταπείνωσαν, καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἐπελαβόμην ἐγὼ τῆς παλλακῆς μου καὶ ἐκοπάνισα αὐτὴν καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν εἰς πᾶν πεδίον κληρονομίας ὑμῶν, ὅτι ἐποίησαν ἀσέλγειαν καὶ ἄφρονα ἐν Ἰσραήλ. ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ, δότε λόγον καὶ βουλὴν ὑμῶν ὧδε. καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς εἷς ἀνὴρ, λέγοντες· οὐκ ἀπελευσόμεθα ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐπιστρέψωμεν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ποιήσομεν τῇ Γαβαά· ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κλήρῳ, καὶ λήμψεται ἡμῖν δέκα ἄνδρας ἐκατὸν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἑκατὸν ἐκ χιλίων, καὶ χίλιοι ἐκ μυρίων, λαβεῖν σῖτον τῷ λαῷ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς κατὰ πᾶσαν τὴν ἀσέλγειαν ἣν ἐποίησεν ἐν Ἰσραήλ. καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ὡς εἷς ἀνὴρ, συνηγμένοι ὡς ἑταῖροι. καὶ ἀπέστειλαν φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμὶν, λέγοντες· τί τὸ πονηρὸν τοῦτο ὃ ἐγένετο ἐν ὑμῖν; καὶ νῦν παραδότε τοὺς ἀνθρώπους τοὺς υἱοὺς τῆς ἀσεβείας τοὺς ἐν Γαβαὰ, καὶ ἐξολεθρεύσωμεν αὐτοὺς καὶ ἐξαρῶμεν πονηρὸν ἐξ Ἰσραήλ. καὶ οὐκ ἠθέλησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐκ τῶν πόλεων εἰς Γαβαὰ, τοῦ ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον μετὰ υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν Γαβαὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

hospitable to a stranger, and to give him a present at his departure, if he desire it. Also, if any man have taken away another's wife, and have lived with her, and the husband will receive her again, it is lawful for him to receive her. Also, if any man have lent money to another, he may not require more than the principal. Also, if any man have sold anything to another, he may not require more than the price. Also, if any man have bought anything of another, he may not require more than the price. Also, if any man have found anything, he may not keep it, but must restore it to the owner. Also, if any man have stolen anything, he must restore it to the owner, and must pay a fine besides. Also, if any man have killed another, he must pay a fine to the kindred of the slain man, and must also suffer death himself. Also, if any man have wounded another, he must pay a fine proportioned to the wound. Also, if any man have struck another, he must pay a fine. Also, if any man have insulted another, he must pay a fine. Also, if any man have defamed another, he must pay a fine. Also, if any man have committed adultery with another's wife, he must pay a fine to the husband, and must also suffer death himself. Also, if any man have committed fornication with a single woman, he must pay a fine to her father, and must also marry her, if her father will consent. Also, if any man have committed sodomy, he must suffer death. Also, if any man have committed bestiality, he must suffer death. Also, if any man have committed sacrilege, he must suffer death. Also, if any man have committed treason against the king, he must suffer death. Also, if any man have committed perjury, he must suffer death. Also, if any man have committed false witness, he must suffer death. Also, if any man have committed false accusation, he must suffer death. Also, if any man have committed false imprisonment, he must suffer death. Also, if any man have committed false banishment, he must suffer death. Also, if any man have committed false exile, he must suffer death. Also, if any man have committed false outlawry, he must suffer death. Also, if any man have committed false abjuration, he must suffer death. Also, if any man have committed false attainder, he must suffer death. Also, if any man have committed false pardon, he must suffer death. Also, if any man have committed false indictment, he must suffer death. Also, if any man have committed false presentment, he must suffer death. Also, if any man have committed false information, he must suffer death. Also, if any man have committed false arraignment, he must suffer death. Also, if any man have committed false plea, he must suffer death. Also, if any man have committed false verdict, he must suffer death. Also, if any man have committed false judgment, he must suffer death. Also, if any man have committed false execution, he must suffer death. Also, if any man have committed false reprieve, he must suffer death. Also, if any man have committed false pardon, he must suffer death. Also, if any man have committed false amnesty, he must suffer death. Also, if any man have committed false oblivion, he must suffer death. Also, if any man have committed false remembrance, he must suffer death. Also, if any man have committed false memorial, he must suffer death. Also, if any man have committed false record, he must suffer death. Also, if any man have committed false roll, he must suffer death. Also, if any man have committed false parchment, he must suffer death. Also, if any man have committed false seal, he must suffer death. Also, if any man have committed false signature, he must suffer death. Also, if any man have committed false witness, he must suffer death. Also, if any man have committed false oath, he must suffer death. Also, if any man have committed false affirmation, he must suffer death. Also, if any man have committed false declaration, he must suffer death. Also, if any man have committed false deposition, he must suffer death. Also, if any man have committed false examination, he must suffer death. Also, if any man have committed false cross-examination, he must suffer death. Also, if any man have committed false re-examination, he must suffer death. Also, if any man have committed false confrontation, he must suffer death. Also, if any man have committed false identification, he must suffer death. Also, if any man have committed false alibi, he must suffer death. Also, if any man have committed false character, he must suffer death. Also, if any man have committed false reputation, he must suffer death. Also, if any man have committed false testimony, he must suffer death. Also, if any man have committed false evidence, he must suffer death. Also, if any man have committed false proof, he must suffer death. Also, if any man have committed false demonstration, he must suffer death. Also, if any man have committed false argument, he must suffer death. Also, if any man have committed false reasoning, he must suffer death. Also, if any man have committed false inference, he must suffer death. Also, if any man have committed false conclusion, he must suffer death. Also, if any man have committed false premise, he must suffer death. Also, if any man have committed false major, he must suffer death. Also, if any man have committed false minor, he must suffer death. Also, if any man have committed false syllogism, he must suffer death. Also, if any man have committed false enthymeme, he must suffer death. Also, if any man have committed false sorites, he must suffer death. Also, if any man have committed false dilemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false trilemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetralemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false ennealemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false decalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hendecalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false dodecalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridecalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradecalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadecalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadecalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadecalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadecalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false ennealemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliolemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myrialemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teralemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false yottadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false xonadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false wekadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false vendadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false udadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tridadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetradadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false icosadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false triacontadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false tetracontadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false pentacontadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hexacontadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false heptacontadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false octacontadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false enneacontadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false hectadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false chiliadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false myriadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false megadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false gigadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false teradadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false petadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false exadadadadadadadadadadadadadadadalemma, he must suffer death. Also, if any man have committed false zettadadadadadadad

μῆραι σανόσομοι γλυοίατο, καὶ μὴ παραχαλάσωσι τὸν λοχέα ὁ θερσιν, φλεγμαίνουσιν. ὧν μὴ μεληθάνηται ὧν τῷ τάχει πάντα μὲν μᾶλλον τρυήσει. καὶ ὁ ἀμὶ πονηρὰ καὶ διδίσκεται ἡ ἔξοδος. καὶ ὧν μὴ φλεγμαίνωσιν αἱ μῆζαι, αὐτόματον ἔξεισι καθὼ ὀζόμενον, καὶ τελιλνάνεον, ἢ μέλανεόν θρομβοειδές, καὶ ἡ γυνὴ καθαίρεται τὰ λοχεία. ἔστι δ' ὅτε οὐκ ἐξεισιν, ἀλλὰ τῇ γυναικὶ θανάσιμον σημαίνει, ὧν μήτις σὶ τάχει φλέβα τέμνη, ἢ πῶν κοιλίαν μαλθάξειν. ἄμεινον δὲ καὶ κλύσμα ποιῆσαι. ἢν δὲ δύσμετος ἢ, καὶ ἐς ἕμετον ἄγειν. κρέασιν δὲ σιουρεῖν καὶ ἰδίειν. πούτων δὲ καιρὸς ὁτε δεῖ σιρίσος. Ἢν δὲ ἐκτόκως γυνὴ καθαρθῇ, ὁλίγω πλείονα ὧν χρή. γίνεται γὰρ ὑπ' τοῦτο, εἰ αὖτε μῆραι βύρυσθαι, λύεσθαι, καὶ τὴν φλεβῶν τινὲς ἀναρράγωσιν, αἱ τείνουσιν ἀπὸ τὰς μήρας, ἀπὸ βίης τῆς ὀδόντου τῷ ἐμβρύου. πυρετὸς καὶ ῥίγος ἔξει αὐτὴν λεπτὸς θρόμβι τὸ αἷμα πολὺ, ἢ στόμα. ἔστι δ' ὅτε καὶ φέικη καὶ ἀσθμὴ καὶ βδελύξεται πάμπαν. καὶ λειπὴ ἔσται καὶ ἀδενὴς καὶ χλωρὴ καὶ διδαλέες. μὴ ἀσπιεῖ. ὧν δὲ τι φάγῃ ἢ πίῃ, οὐ πάσεται. σπίνοι δὲ καὶ κοιλίη καὶ νύστις καὶ τὰ ῥέγματα. μὴ φέικη ἔχει μᾶλλον. ἀμφὶ δὲ τούτης, ὧδε ἔχει. Ἢν δὲ ἐκτόκιον ἐούσης συμφραχθῇ τι τὸ αἰδοῖον. ἤδη δὲ καὶ τοῦτο εἴδον, ὧν ἕλκωθῇ ὁ στόμα τὸ αἰδοίου, καὶ ἐπειδὴν ἕλκωθῇ οὐ τόκω βιαθὲν ὑπὸ τῆς ὀδόντου τῷ παιδίου, ἐγένετο ἰκελόν τι ἄφθη. καὶ ἐφλεγμίνε ἡμέρας. καὶ τὰ χείλεα ὑπὸ τῆς φλεγμαίνοντος σιωέπεσε πρὸς ἄλληλα, καὶ ἐλάβετο ἀλλήλων, ἅτε ἡλκωμένα ἐόντα. μὴ φύσις δὲ γίνεται, καὶ μεμύκει ἄμφω τὰ χείλεα. ξυωδήσασα ὁ τῆς καθαρσιος ἀπολελειμμένης. εἰ δὲ ἐχώρευσεν ἡ καθαρσις, οὐκ ἂν ἐμυκάθη τὰ ἕλκεα. νυὼ δὲ ἐπῆρέι καὶ παχαίνεται ἀλλικῶτα σαρκί. καὶ ἰᾶται οὖν ὡς τὰ ὑπ' τῷ ἄλλω σώματι, καὶ ἐς ὠτειλὰς ἄγειν. ὁ δὲ χωρεῖον λεῖον ἔστω, καὶ ὁ μόχλος ἐὰν φερουτίς. ἔπειχε δὲ ταῦτα ἃ πάσχουσιν αἱ μῆραι ἀποκαθαρόμεναι τὰ λοχεία. μὴ ὧδι τουτέοισιν ἤλγεα ὁ αὐλοῖσιν. καὶ λιλαφᾶσα ἔγωγε, ὅτι ξωσιπέφρακτο. καὶ ἔφρασε. καὶ μελεδαινομένη ἀποκαθαίρετό τε, καὶ ὑγιὴς ἐγένετο. καὶ φόρος. εἰ δὲ μὴ ἐμελάνθη μὴ δὲ οἶη, καθαρσις ἐξέρχεται αὐτομάτη, ὁ ἕλκος μέζον ἐποίησεν, ἀνέσις μᾶλλον ἐνυδώδυσεν. εἰ δὲ μὴ ἐμελάνθη καθαίνωθῶσι τὰ ἕλκεα. εἰ δ' ὁρμηθεὶν γυναικὶ λοχείη καθαρσις ὡς ἐς κεφαλῶ θέρμη τε καὶ ἀλθύμονα, γίνεται γὰρ τοῦτο καὶ ὑπὸ σκυσι πολλάκις αὐτόματον. ὧν ἴσχηται. εἰ δὲ χωρέοι καὶ τὸ στόμα ἢ ἕρηται καλῶς, ὀχάσης γίνεται. εἰ δὲ ὀλίγον ἡ νοῦσος χρονιωτέρη γίνοιτο καὶ πάσχοι αὖ ἡ γυνὴ ὁκοῖα εἰρηται ἀμφὶ τῆς παρθένου, ἢ τὰ ἐπιφαινόμενα πρῶτα ὧρουσιν ἀπὸ. ἡ δὲ γυνὴ πολλὸν χρόνον ἀνδιέσται τῆς παρθένου. καὶ βληχρότερα τὰ παθήματα ἔσται οἷ, μέζοις οὖ ὁ πυθμὴν διάπυος γίνηται. ὧν δὲ μὴ χωρεῖ ἡ λοχείη καθαρσις καὶ τὸ στόμα, ἀλλ' ἀπὸ ἐρμηθεῖσα ἀναπῆναι, κεκρύφθαι τὸ λοχεία, καὶ οὐ χωρέσι, καὶ γ' ὀδήλω. καὶ βηξ ὑπολήφεται. ἢ ἀσθμα τε. ἢ πληρυμύνου τὸ πολθύμονος ὑπὸ τῆς αἵματος, πυήσει ὁ πολθὺ ρὸν ἡμέρας, καὶ ὁ μετάφρενον. καὶ ὁ ὅταν βήξη, ξηρὸν ἀποθήσεται. ἄλλοτε δὲ ἀφρῶδες πύσεται. τῷ δὲ χρόνου προϊόντος, πύαλον ἐπιφαίνεται ὑπόμελαν ἐὸν, καὶ βολβρόν. μὴ τασθέα πῦρ ἔχει, τῷ ἄλλου σώματος πολλὸν δι' αἵματος θρομβώντος αὐτό. καὶ πυρεταίνει ἡ γυνὴ. καὶ ἡ γαστὴρ οἱ σεγυὴ ἔσαι. καὶ ἀσιτήσει. καὶ ἀγρυπνήσει. καὶ βδελύξεται. μὴ οὐ πολλὰ γίνεται ἀλλὰ θανέεται σὺ μὴν μὴ εἴκοσιν ἡμέρησιν ὡς τὰ πολλά. ὧν δὲ οἱ ἡ καθαρσις ἀποχωρήσασα καὶ τὸ σῶμα μὴ ἔλθῃ, μὴ δὲ εἰς ἀνπυθμονα ἀράπηται, ῥέψεται οἷς ὁ πρόσωθεν τὰ λοχεία, καὶ ἔσαι δρύθρον ἡμέρας, καὶ ἡ κεφαλὴ βαρέη. οὐδὲ κινῆσαι αὐτὸ ἔσαι πόνων ἄτερ. ὧν δὲ μὴ ἡ ὀφθαλμοὶ ἡμέρας ἔσονται, καὶ ἐκ στρῶν αἷμα ῥόυσεται λεπτόν. καὶ ἐκ τῆν ῥινῶν ἔστιν οἷσιν αἷμα ῥεῖ. καὶ ὧν τῷτο ᾖ, ὧδε χρονιωτέρη ἡ νοῦσος γίνεται, τοῖσι τὸ οὖσαν, οὐκ ὀξέος ὄσι ὁ ἀκούειν σὺ τῇ νούσῳ. καὶ ἡ καθαρσιάξει. καὶ ὀρθύξεται. καὶ ἀλλοφροσύνη. μὴ παραφύσιαι γίνεται μανιώδεες. ἔστι δ' ὅτε οἷσι θράσος ὁμμάτων ἀλλοῶδες, καὶ τἄλλα πάντα φανήσει, ὥκως καὶ ἐς ἀνπυθμονα ὡς ἐίρηται. ὧν ἡ καθαρσις ἄπαπται, πλὴν οὐ βιάξει, οὐδὲ πύσεται τοιαῦτα. οὐδὲ ὁ μετάφρενον ἀλγήσει ὁμοίως. μελεδαινομένη δὲ ὑγιαίνει. οὐ πολλαὶ δὲ ἐλπίδες εἰσὶ πδρικνέσθαι. ὧν δ' οὖρα καὶ πδρικγίνηται, κώφωσις ἔσαί οἱ, ἢ τὐφλωσις τοε πίπαν. ἀμφὶ τῆσδε τῆς νόσου ὧδε τελευτᾶ. Ἢν ἐκ τόκε ῥόος λαμβάνῃ, καὶ τὰ σιτία σὺ τῇ γαστρὶ μένῃ, ἀσαφίδα χρὴ μέλαιναν, καὶ ῥοιᾶς γλυκείης τὸ ὄσδον δίφαι. οἶνο δὲ εἰς μέλανι χρῶ, τυρὸν ἐπιξύσας αἴγειον. καὶ ἄλφιτα πύελνα τεφρυγμένα ἐπιπάσσειν. καὶ σύκρητον δίδου. Ἢν δὲ αἷμα ἐκτόκου ἐμέσῃ, τῷ ἢ παντος ἢ σύειγξ τέζωται. καὶ ὁ δωὴ πρὸς τὰ σπλάγχνα φοιτᾶ. καὶ πλὴν καρδίαν ἀσταται. ταύτην χρὴ λούειν πολλῷ θερμῷ. καὶ τὴν χλιασμάτων ἃ μάλιστα προσδέχεται, προσιθέναι. καὶ πιπίσκειν οἶνον μέλα ἐπὶ ἡμέρας, ἢ πέντε. μετὰ δὲ ταῦτα πιπίσκειν βοὸς μελαίνης γάλα ἀσιτούσασα εἰ οἵη τε ἔην ἡμέρας μ. ἐς δὲ πλὴν ἐπιδῷλω, σήσαμον τρεῖς πῶν πιπίσκειν. ἡ δὲ νοῦσος, κινδυνώδης. ὁ δὲ γάλα ὅκως γίνεται, εἴρηται μοι σὺ τῇ γενέσει τῷ παιδίου τῇ σὺ τόκω, καὶ τἄλλα παραπλησίως. Ἢν γάλα σβεσθῇ, πράσα ῥίφαι, σέλινα τε ὕσατι, δίδου πιεῖν, καὶ σὺ θερμῷ λουέσθω. καὶ ἐς βρῶσιν πράσα καὶ κράμβιν ἐσθιέτω. σιωφελέειν δὲ καὶ κυπίσου φύλλα. καὶ τῷ χυλοῦ ῥοφέειν. πιπίσκειν δὲ καὶ τῷ χυλοῦ τῷ μαράθρου. καὶ τῷ ἀπὸ τῶν μαραθείων ῥιζῶν. καὶ κριθὰς ἐπίσι μάσας, καὶ βούτυρον ἐφήσας ὁμοῦ, καὶ πλύξας, δίδου πιεῖν. ἀγαθὸν δὲ καὶ ἐπὶ πομαράθειν. καὶ ἐπὶ σταφυλίνων. καὶ

κυπίσος. ὁ μοῦ ταῦτα πάντα γάλα πολὺ ποιέει καὶ ἄξει. σκυρίαι αἴγες, τυροὶ δὲ μάλιστα ἀγαθόν. χλλὰ καὶ ἐν ἐλελίσφακον ἐφεῖν. ἢ ἀρὸ Γ ἀρκευθίδων, ἢ κεσρίνων ἀποχέασα ἐν χυλόν, καὶ οἶνον ἐπιχέασα, πινέτω. καὶ ἐς τὰ λοιπὰ ἔλαιον ἐπιχύσασα ἐσθιέτω. καὶ Γ ὁρμιὲων καὶ τῆν ἁλμυρῶν, καὶ ὀξέων καὶ ὠμῶν λαχάνων, πάντων ἐργέσθω. ὁ δὲ καθαρσιμον σὺ οἶνῳ πινόμενον, ἀγαθόν. καὶ γὰρ ὁ γάλα καθαίρει. καὶ τῷ θερμῷ λουέσθω. καὶ ἀποθέρμον πινέτω, καὶ ἄγνου καρπὸν σὺ οἶνῳ διδόναι πίνειν. καὶ ὁ χυλὸς τῆς τευτλου γάλα πολὺ ποιεῖ πιόμενος. καὶ σησάμου ἀπ' αὐτῆς. καὶ κειθέων τερμωιέων ἐμβαλὼν ἐς θύαν, τείψας πάντα δι' ὀθονίου. ἐν χυλον ἐπιχέουσα ἐκχυλίσασα, πορα μέξας δὲ καὶ μέλι, ἢ ἀμαμηλίδας. εἶτα ἐπ' οἴνῳ μέλανι δίδοναι πίνειν. Ὅταν γυνὴ τόκω καὶ τῆς ὑσδρὰς μὴ ἀπαλλαγῆ, δίδοναι ἄμεινον, ὑφ' ὧν μάλιστα καθαίρεται τὰ λοχεία, σκόροδα ἑφθὰ, ἢ ὀπὸς σὺ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μετὰ πουλυποδίων, καὶ σηπιδίων. ἐπ' ἀνθρακίων δὲ, ὅ, τι ἂν βούληται τουτέων. κάστορα δὲ ἢ νασρδὸν πινέτω. πίνειν δὲ καὶ πήγανον σὺ οἴνῳ μέλανι γλυκεῖ, νήστις, ἢ ἀνδυοίνου. ὧν δὲ μὴ γλυκὺς ὁ οἶνος ᾖ, ἄμεινον μέλι παραμίσγειν. κεράμβιν ἑφθὸν ὁμοῦ πηγάνῳ. λινοξώσει. μὴ τῇ σπερματίαν τι πίνειν τῶν ὑσδρικῶν. Ἢν δὲ θρομβωθῇ, καὶ πόνος σὺ νειδρὴν τῇ μαγρὶ γίνηται, διδόναι πράσα ἑφθά. μὴ ὅσα ἀγρια μὴ ἤμβρα. λιπαρὰ δὲ ποιέειν ἃ πάντα. λούεσθαι δὲ μὴ ὀξέ ρίτης ἢ μόρης σὺ βυδίνῃ. ὑπὸ γὰρ λύγος ταύτησιν σὰ αὐτίον. καὶ μᾶλλ' ὁ λουτρὸν ὑποληφειν ἄμεινον. μὴ πολλῷ θερμῷ χρῆσθαι. Ὅταν ὁ ὑσδρὸν μὴ αὐτόματα ἀπὸ μᾶλ' ἐν τόκου τῆς νειδρὴς, μάγρος γίνεται πόνοι σὶ κινεῶσι. μὴ ῥίγεα μὴ πυρετοί. κλῶ ἀπαλλάσσεσθαι ὁ ὑσδρὸν, ὑγιαίνει μὴ ἡ γυνὴ. σπάσεται δὲ πουλύ. ἀπαλλάσσεται δὲ ἐκταίῃ, ἢ ἑβδόμαίῃ, ἢ καὶ αὖ ὀγδόῃ. ὧδὶ τῇ τοιαύτῃ χρὴ δίδοναι φάρμακον, ὧν ἀνέχῃ ὀρᾶν. μὴ πυδμα ποιεῖν. ἄριστον δὲ πάντων οἶδα, ἀστρομησίλω βοτάνιλω. μὴ δίκτα μνον. λευκοῖς ἄνθος. καὶ ὁ πὸν σιλφίου, κράτιστον σὶ ὑδατι πινόμενον ὅσον κύαμος ἑλλιμνικός. καὶ ὧν τὰ ὑσδρὰ μὴ δυνῆται ἀποφυγεῖν, ἀστέειν. καὶ πεῖται πέταλα τῆς ἄγνου ῥίψαι σὶ οἴνῳ μὴ μέλιτι, ἢ ἔλαιον ἐπιχέασα χλιαίνασα, δίδου πίνειν ὅσον κοτύλην, καὶ ἐξεισιν. Ἢν δὲ γυναικὶ ὁ χορεῖον ἐλλειφθῇ σὶ τῆσι μήτρῃσι, τῶτο δὲ ὧδε γίνεται. ὧν ὀχάγη βίη ὁ ὀμφαλὸς, ἢ ἀμαθίη ὑποτάμῃ ἢ ὀμφαλοτόμος, ἢν ὀμφαλὸν τῷ παιδίου πρόσθεν τα μοῦσα, πρὶν ἢ ὁ χορεῖον ὑγιέα ἐκ Γ μητρέων, αἱ μῆραι τε αὐτέων ὑσδρὸν αἴνω, ἅτε ὀλιθηρὸν ἐὸν μὴ χεόμενον, μὴ καπιχνοῦσιν σὶ ἑωυτῆσι. πίπτεται ἀ ὁ χορεῖον, ἐκ τῷ ὀμφαλοῦ τῷ παιδίου. μὴ ὑσδρὸς ἐξεισιν ὁ ὀμφαλὸς ἐκ τῆν μητρέων. ὧν γὰ πρότερος ὑγιοῖ, δίδου τῷ οὐκ ἂν δύλθοι τῷ παιδίῳ ζοφη, ὅτι ὑγίεται ὑγ αὐτέε. Ὅταν δὲ σὶ κασγε ἐλαιον σὺ ἑφθὸν φθέφη ὁ ἐμβρυον μιωιᾶσιν, ἢ σμιωιᾶσιν, μὴ τὰ ὑσδρὰ ὑγιέα μὴ δυνῆται, ἢ δὲ λεπτὴ, ταύτης χρὴ τὴν καῦτα καθῆραι ὁ σῶμα μὴ πιαίνει. οὐ γὰρ πρότερον ἐξεισι τα ἐμβρυα σαπέντα, ὧν μὴ ἰσχυραὶ αἱ μῆραι ἔωσι καὶ ὑπηγιές. Ἢν γυναικὶ ὁ χορεῖον ἐλλειφθῇ, ἢν μὲν βύρυσθαι μῆραι ἔωσιν, χωρέει ἡ καθαρσις ἔλασσον τῶ καιροῦ. μὴ ἡ γαστὴρ σκληρὴ γίνεται μὴ μεγάλη. μὴ ψύξις ἔχει. μὴ πυρετὸς ὀξύς. μὴ πόνος καθ' ἅπαν ὁ σῶμα. χαστρὸς δὲ ὁ καπότερον τῶ ὀμφαλοῦ. καὶ βρέβος γίνεται σὺ τῆσι μήτρῃσι. μὴ σφοδρὴ ἔως ἐμβρύε ἐόντος. μὴ μελανθῆσα ἐκβάλλει ὁ χορεῖον σὶ τάχει σιοη πὸς, μὴ ὑγιαίνεται.

Ἢν ἐκ τόκου ἡ μήζη ἕλκωθῇ, ῥόσων αὐθὴ ἰᾶσθαι. διακλυζέσθω δὲ, μὴ σφυφοῖσιν. ὧν δὲ ἕλκωθῇ ὁ στόμα καὶ φλεγμίνῃ, σμύρναν μὴ σάκρ χλιέειν, μὴ κηρὸν λευκὸν. μὴ λιβανωτὸν, λατωῆσι θειξί, τῆσιν ὑπὸ χασδρὰ μίσγειν μὴ προσιθέναι σὶ ἐλαίῳ λεία φοιῦντα. Ἢν ἐκ τόκου φλεγμίνωσιν αἱ ὑσδραι, πυρετὸς ἴσχει ὁ σῶμα βληχρὸς μὴ ἀλγὺς. ἐκ δὲ τῆς κοιλίης, οὐδέποτε ἐκλείπει ὁ πῦρ. μὴ δίψη. μὴ τὰ ἰσχία ἀλγέει. μὴ ὀδέει πῶ ὑασδρα πῶ νειδρίῳ ἰσχυρῶς. μὴ ἡ κοιλίη παράσται. ὑποχώρημα δὲ καθὼ μὴ ὀζόμενον. καὶ λάζεται ὁ πῦρ σφοδρόν. μὴ ὄστιξ ἔχει. μὴ κατὰ ὁ βρέγμα ὀδυνᾶται καὶ οὐ δυνάται ἐρύσαι τῆς κοιλίης ὁ σόμαχος, ποτὲ μὴ στίξ. καὶ ἀδυνατέει πέσειν. καὶ ὧν μὴ θερπεύωνται οὐθέως, αἱ πλείστοι θνήσκουσιν. ἡ κοιλίη δὲ αὐτίη. τῆς ἀκτῆς τὰ φύλλα ὡς ἁπαλώτατα σὺ πύρων κεμυόσιν ἑψήσας σιτανίοισιν, ἀκροχλίαρον ῥοφέειν. διδόναι τὸ καὶ μελί κρητον, καὶ οἶνον ὑσδαρέα. μὴ ὁ ἡδρον καταπλάσσειν τοῖσιψυκτικοῖσι. στίξιν δὲ ὡς ἐλάχιστον ἐᾶσιεν. μὴ πλὼ χασέραι ἴσασθαι. καὶ πλὼ κεφαλῶ ἰᾶσθαι. ὑποχώρησιν δὲ καταπλάσσειν. Ὁ κῶ ταν ἀλγέῃ πλὼ ἕορτον, ἢ ἄλλό τι, ἀρκεῖ θύου καρπὸν, ἢ λίνου σπέρμα καὶ κυίδης ζίβειν, καὶ διδόναι πίνειν. λῶ ἐκτόκου ἀλγέῃ, ῥητίνλω τερεβινθίνλω, καὶ μέλι. καὶ οἶνον χλιαρὸν διδόναι ῥοφέειν. καὶ ὧν φλεγμαίνωσιν αἱ μῆραι, τῶτο παύσει. λῶ δὲ μὴ ἀλγέῃ τῆτ μηδέων, πόαν ἀμυγδάλας τείψας πίκρας, ἐλαίης τε τὰ ἁπαλὰ φύλλα. καὶ αὐήνσον. καὶ ὀρύσμον, καὶ ὀρίγανον, μὴ νίζον, ταῦτα μίξας μὴ τείψας λᾶας, κολλούρια ποιέειν μηρέων. λῶ φλεγμαίνωσιν καὶ ὀδυνᾶται ἔχη ῥόσων φύλλα. κυκάμινα μον. καὶ κασσίλω ζίψας σὶ τῷ αὐτῷ λείᾳ ἐπιχέειν, νέπτον. καὶ ποιήσας φθοϊσκους ὅσον σβαχμαίους, ὀσχάκνεν χυρίδιον καινὸν διάπυρον ποιήσας, πρὶν καθίσαι καὶ πρισέλασ' ἰματίοισι, θυμιᾶν ἐς τὰς μήρας. τῶτο ὀδυνᾶσ' παύσει. λῶ δὲ ἐκτόκου αἱ ὑσδραι φανήσωσι, ἐλληχρὸν ἔχει ὁ πῦρ. ἀδθοθεν δὲ ἡ κοιλίη ἡ νειδρὴ πυρι φλεγέθης ζζῆ. καὶ ἐς ὁ ἰσχίον σὶ ὁτε ἀφιδίει. καὶ ὀδυνᾶ ἡ ἔχει πῶ νειδρὴν χασδρὰ, καὶ ἐς τὸν κανεῶνα. καὶ τὰ ὑποχωροῦντα χολώδεα καὶ πάκοδμα. καὶ λῶ μὴ σαθῇ ἡ κοιλίη, ὀξαί-

φνης θνήσκει. Ὅ ταν οὖν ὧδε ἔχῃ, χρὴ φυλάττειν πλὴν κοιλίαν, φυλαττόμενον ὅκως μὴ φλέγμα πυέτπω δὲ ὧν μὴ ἴσκηται, ἀπὸ τοῦ κριθινοῦ. ζοφέτω ἄρτου ἄλητον. ῥοφεῖν δὲ σίδης οἰνώδεος ἀραιὸν χυλόν, κεράσας ὕδατι. ἐπιπάσατε δὲ λεκίθῳ, φακὴν, καὶ τούτῳ ἕψει, μόσχου φακήν. καὶ κύμινον, καὶ ἄλας, καὶ ἔλαιον, καὶ ὄξος. τοῦτο δίδοναι ῥόφημα ψυχρὸν καὶ φακὴν ὀξέλαι. καὶ ἐπιπίνειν οἶνον οἰνώδεα πρόμνιον. τὴν δὲ ἄλλων σιτίων ἀπέχεσθαι. χρὴ δὲ ἂν ὁ πυρετὸς λυθῇ. λοῦ δὲ δοκέῃ καὶ λούεσθω. λοῦ δὲ ἀδένων ὡς ἔχῃ, πίνειν δίδου τὰ ἄλφιτα. ἢν δὲ ἀκυλνστοδῇ ἢ, οὐ δεῖ πτυχῶ σιτίον δὲ πρόσφορον κοῦφον, ὅτι μὴ ἐνήσεται ὅταν ἡ πῦρ μεθῇ. ἡ δὲ νοῦσος, ὀξεῖη τε καὶ θανατώδης. Ἢν δὲ φλεγμαίνωσιν αἱ ὑδρίαι λέχοι πίπτουσαι ἢ κοιλίη καὶ μεγάλη γίνεται. καὶ πρὸς τοῖς ὑποχόνδριοις πνὶ ξέχει. ὅταν ὧδε ἔχῃ, κατατρώγειν βρίνῳ τῷ θαλασσίῳ, ὃ ὠδὶ τὸν ἰχθύα. ἐπιβάλλουσι. κρᾶμαι δὲ εἰ ὅλμῳ καὶ ξυμμίσγειν ὠμήλυσιν, καὶ ὠοσίλιν κληματίνῳ. ἢ λίνεν φάξαντα. βαλεῖν δὲ ταῦτα καὶ ἀνακφορύξαι ὄξει καὶ ἐλαίῳ. πτεῖν δὲ δὶ κυκεῶνα ποιχῶ. ταῦτα ἐφεῖν, ὡς δὶ στέαρ γενέσθαι. καὶ τούτῳ κατατρώγειν ὡς θᾶρ μοστάτῳ. καὶ λοῦ χρῆζῃ ἐγκαθιγνῦσθαι. Ἢν δὲ λέχοι φλεγμαίνωσιν, αἱ ὑδρίαι διδέουσι. καὶ ὀκότταν τὰ λοχεῖα ἐμμένῃ, κρύβδην τείνουσ᾽. γίνεται δὲ ἐπὶ λῷ πυκνωθῶσιν ⟨ἐπὶ⟩ ψύχος. ταύτῃσιν λῷ μὲν ἐπὶ ψύχων τοι, ἀλεαίνειν. λοῦ δὲ πδριφλεγέες ἐῶσιν, καὶ ἡ ψύλος ἀφῇ, προσθεῆναι πτείειν, ὅ, τι φλεγμασίη ἐναντιοῦται. καὶ λούειν ἅμα καὶ πίνειν, καὶ φαρμακᾶν. προσάγειν, ὧν αὖ ἐπὶ γράφω. ἕλκειν τε ἀτμίδας ἐς σῶμα καὶ ἐς τὰς ῥίνας. λῷ δὲ πνίγωσι, φακοὺς ἑφεῖν σὺν ὄξει, καὶ ἄλι, καὶ ὀρίγανα πολλῷ. καὶ ὁλκῷ ποιέεσθαι. καὶ πλὴν ζῶσιν ἐωθέσθω. καὶ σὺν τῷ χυλῷ λεπτὸν ἄλητον ῥοφείτω. ὅτ᾽ ἂν τάχιστά τε καὶ πρὴν πλὴ ὀδωδῶ ἔχειν, πρότερον διδόναι τὴν φαρμάκων, ὅσα τοῖς ὑδρώδεσ. παύει τῆς ὀδωδῆς. μὴ σιτία διαχωρητικὰ προσφορέσθω. μὴ λῷ ἡ γαστὴρ φλεγμαίνῃται, ὑποκλύζειν ὅτι τάχος. Ἢν αἱ μῆδαι φλέγματος ἐμπλησθῶσι, φύσει ἐπίνοιαι, σὺν τῆσιν ὑδρήσι. καὶ τὰς ἐπιμιλίας προσορᾶν τὰς ἐλάσσονας, λβυκὸ, φλέγματώδεα. ἔστι δ᾽ ὅτε αἷμα λεπτὸν ἀκραιφιὲς, ὑμένων ἀναπλεον. καὶ ἔστιν ἵσιν κυριανᾶται. μὴ φρὶς τῶ μιῶς ἐπιφαίνεται. καὶ τῷ αὐσρὶ ⟨ἀπὸ⟩ τῆς ὑγρότητος οὐκ ἐθέλει μίσχεσθ. οὐδ᾽ ὁρᾷ τὸ ὁρᾶν. καὶ λεπτὴ γίνεται. ὀδωδὴ τασ δὲ πὶ νεφρίτι γαστρὶ. τὰς ἰξύας. καὶ τὸν βουβῶνας. καὶ ἐς ὀδένας ἐς ῥέον καὶ ἐλκοι ἐς ἀμφιλήκια, χρόνιον φαίνει ἐς ῥόδμα. καὶ λῷ μὴ πολὺ ἐῇ, φάσκειν ξυνὸ ἐλεβόρῳ δδωδᾶ. μέβει. ἐπειτα ἐς τὰς ῥίνας ἐγχέαι, ἡ φαρμακον πίσσι καὶ πο. σιτίων δὲ ἀριγόσθω σροιμέων, λῷ δὲ βαρωὴν ται καὶ ψύχη ται καὶ ναρκὴ ἔχῃ, γάλα διδόναι, καὶ οἶνον εὐώδεα. πινέτω δὲ νῆσις, ὑπόρικον. λίνου ⟨σπέρμα⟩. ἐλελίσθω ἀν οἴνῳ εὐώδει ὑδρεῖ. καὶ κλύζειν τὰς ὑδρίας, τῷ ξυὶ τῇ ῥυγὶ. μὴ λῷ ἐλκωμάναι ἔωσι, διαλιπόντα ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς, κλύσεις τρεῖς, ξυὶ τῷ κάκκῳ. μεξὰ δὲ τᾶτο σρυφνοῖσι. λῷ δὲ ἑλκωμάναι ἔωσι, νίπτεσθαι τῷ ἀφὸ τ᾽ μυρσίνης καὶ σάφνης ἀφεψήματι. καὶ ἐγχιέσθω τῷ ξυὶ τῷ ἀργυρίῳ ἀνθεῖ. ἢ δὲ νοῦσος χαλεπὴ. μὴ ὁλίγαι ἐκφύγουσι. Ἢν δὲ κοτυληδόνες φλέγματος πδρὶ ⟨πολεῖ⟩ ἔωσι, τοῖς πιμιλίαι γίνονται ἐλάσσονα. καὶ λῷ σὶ χαστὶ ἴσχῃ, διαφθείρει, ἐπειδὴν ἴσχυρότερον ἡ ἔμβρυον γένηται. οὐ γὰρ ῥώννυται, ἀλλ᾽ ἀπόρρει. γυνὴ δὲ ἀῷ τῷ δὲ ὑγρὴ γίνεται. καὶ ἡ ἀπόρρεον μυξώδες. καὶ χλίχρον οἷα ἀφὸ κοιλίης φορέεται. καὶ οὐ δάκνει. μὴ σὶ τοῖσιν ἐπιμιλίοισιν ἐπ᾽ λῷ παύσηται τᾶ αἵματος κατθαρομένη, καὶ διὸ ἡμέρας καὶ τρεῖς βλαναίσιν ἐκ τῆν ὑσρέων. καὶ φείκη ἔχει. καὶ θρῖμη οὐκ ὀξέα, ⟨ἀλλ᾽⟩ οὐκ ἐκλείπει. ταύτην κλύτω ἀφὸ τῆν ὀλεώθων ἀφ᾽ ὧν ὕσῤῥα ἄραν κατθαίρεται, καὶ δὶς καὶ τρεῖς. ἐπ᾽ λῷ δὲ κατθαρθῇ, σρυφνοῖσι. λοιπὸν χρίσθω. προσιθέναι δὲ τα μαλθακὰ, ὑφ᾽ ὧν κατθαίρεται φλέγμα. καὶ πυρὶ λῷ τὰς ὑσῤῥαῖσ, ξυὶ τῇ σάφνῃ. καὶ κλύζειν τῷ ξυὶ τῷ ὄξει. μὴ θυμιᾶν ἐπ᾽ λῷ παύσηται τὰ ἐπιμιλίαι τοῖσιν αὐχμάσασι. μὴ πειτ᾽ ἀσιτεῖν χρὴ, καὶ ἀλουτεῖν. ξυὶ τῷ δὲ τῷ ἀνθρὶ. καὶ σιτία, καὶ οἶνον. ὀλίγα λαμβάνειν. καὶ ἀλεαίνειν. καὶ εἰρῶν, κὰς ἀμᾷ τὰ σκέλεα ἐλίσσειν, καὶ ἐλαίῳ ἀλείφειν. Ἢν δὲ ὑσέρος ἐν τῆσι μήδῃσιν ἐπεπήγηται, τὰ ἐπιμιλίαι ἐλάσσονα καὶ πονηρὰ γίνεται, καὶ προσαπολείπει. καὶ ἡ νειόρη γαστὴρ οἰδέει. καὶ οἱ μαζοὶ, σεῤῥοὶ, μαλθακοὶ. καὶ ἡ γάλα σανηρὸν. καὶ δοκέει σὶ γαστρὶ ἔχειν. καὶ σὶ τούτοισι γνῶσι ὅτι ὑσέρος ἐσι. σημαίνει δὲ καὶ σὶ τῷ σόματι τῆσιν ὑσῤῥήσιν. φαυσύσι γὰρ ἰχνὸν καὶ ὑγρὸν φαίνεται. καὶ ῥίγος καὶ πῦρ λαμβάνει. ὅσω δ᾽ ἂν ὁ χρόνος πολέω γίνηται, ὀδωδὴ ἔχει πὶ νειόρῃ γαστρὶ, καὶ τὰς ἰξύας, καὶ τοὺς κενεῶνας, μὴ σὶ ἀῷ ὁ βουβῶνας. αὕτη ἡ νόσος ἐκ ζώσμοῦ γίνεται. καὶ ὀῷ ἄλλων δὲ προφασίων. καὶ ὅταν τὰ ἐπιμιλίαι κρυφθῇ, κούειν χρὴ πολλῷ καὶ θρῖμα. μὴ χλιάσματα προσιθέναι λῷ ἡ ὀδωδὴ ἔχῃ. ἐπ᾽ λῷ δὲ παύσηται, φαρμάκων χρὴ πίσσι καὶ κηρῷ. καὶ πυρὴ σαι τῷ ξυὶ τῷ βολίτῳ τὰς ὑσῤῥαῖ. ἐπειτα προσθέναι τῷ ξυὶ τῇ καθαρσίσι. καὶ διαλείπειν δύο ἡμέρας ἢ τρεῖς. καὶ λῷ ῥώμην ἴσχειν, νεσόπωμ κλύσαι. μὴ ἢν ἡ γαστὴρ λαπαρὴ γένηται. μὴ σὶ πυρετοὶ παύσωσι. καὶ τὰ κατα μίλια προχωρέει κατὰ λόγον. καὶ τῷ αὐσρὶ ξυγκοιμάσθω. μὴ σὶ τοῖσι προσθέτοισι μεσηγὺ ἡμέρης πινέτω κριθινοῦ φλοιὸν. γλυκυσίλης δὲ μέλανα. σ᾽ κόκκους πέντε. καὶ ἀκτῆς κατὰ πὸν σὶ οἶνῳ νῆσις, μὴ πὶ λινοῤῥῶσιν ἐθέτω ὡς τάχιστα. μὴ σιόρροδα ὠμὰ μὴ ἔφθα. καὶ τοῖσι μαλθακοῖσι πρὸς ὕπνον χρήσθω. καὶ πολυποσίη. καὶ τοῖσι σὰλλοισι μαλθακοῖσι. καὶ ὅσοισι θαλασσίοισι μᾶλλον, ἢ κρέασι. καὶ ὠὸν τέτταρα, ὑγιαίνει. Ἢν ὕσῤῥωφ γένηται σὶ τῇσι μήτρῃσι, τὰ ἐπιμήνια λάσσω γίνεται. καὶ κακίω. καὶ ὀλέω τὸν χρόνου. καὶ καίειν ἐλαστόνα, ὠὸ μικρῷ τάχιστα ἴη. καὶ διδύει ἡ κοιλίη. καὶ ἐπικτένιον. καὶ αἱ κνῆμαι. καὶ ἡ ὀσφῦς. ἐπειδὰν δὲ συχνὸς χρόνος γένηται καὶ σὶ γαστρὶ ἔχῃ, διαφθείρει καὶ ἐκβάλλει. καὶ ὕσῤῥω ξυὶ αὖ τῷ χέεται. καὶ ἡ γυνὴ θνήσκει ὡς ἐπὶ τοπολύ. ἐπὶ δὲ αἷμα φθείρεται. καὶ ὑδρῶδες ται. ταύτην χαλακτοποτέειν, καὶ μηκώνων πίνειν ἐς αὖ ἐμβρυον κινέεσθαι δύνηται. ἔπει δὲ πρὸς τούτου, ὡς ἐπὶ τοπολὺ διαφθείρεται ἢ ὀξαμβλύνεται. καὶ αἵματος καὶ ὕδατος ῥέουσιν αἱ μῆδαι. ταῦτα δὲ πάσχει οὐδέν τι μᾶλλον ἐκ πόνου ἢ ἄλλως. τοῦτο δ᾽ αὖ γυναικὸς ὅτι ὑσῤῥωφ ἔσιν, ἐὰ ἀφάσασθαι τῷ δακτύλῳ ἔξεσι ἐπὶ τὸ σόμα αὐτῆν ἴσχνόν, καὶ τε εἰσελεῖν ὑγρασίης. λῷ δὲ καὶ αὐτὴ ἐμβρυον μὴ κατ᾽ αὐχὰς, ἀλλ᾽ ἡδὴ σίμιλων, διαφθείρεταί τε καὶ ἀποπίγνεται. ἢ τε γαστὴρ ἡ νειόρη, ἐπανοιδέει. καὶ ἀπομόη ἀλγέει ὡς ἕλκος. μὴ πυρετὸς μέγας αὐτῇ, καὶ βρυγμὸς λαμβάνει. καὶ ὀδωδὴ ἴσχυρὴ τῇ αἰδοίοις. καὶ πὶ νειόρῃ γαστρὶ. καὶ τὸν κενεῶνας, καὶ πὶ ὀσφῷ ὀξέα τε καὶ ἀσυχῆ. ὅταν οὕτως ἔχῃ, λούειν τὲ αὐτὸν θρῶμον, λῷ ὀδωδὴ ἔχῃ, καὶ χλιάσματα προσάγειν. περιρέοντον ὁ, τι αὖ μάλιστα προσδέχηται. καὶ φάρμακον καθαρτήριον κατ᾽ ὀλίγον δίδ᾽ ἐπὶ χρόνου, ὅσον αὐτῇ δοκέῃ ἴσχυρὸς εἶναι. μὴ κλύσαι μὴ πνευῆσαι. καὶ πὶ κυκλάμινον ἐς ῥάκος μέλιτι ῥιβῶν, προσθῆναι πρὸς τὸ σόμα τῆν μήτρεω. μὴ τῆς κυπαρίσσου κατ᾽ ξύσας μὴ τέγξας σὺν ὕδατι, προσθῆναι ὡσαύτως. ἐλάσσονι δὲ χρόνῳ. καὶ ὀλίγῳ πλείονα τέττω, ὅσῳ μᾶλλον δέκνει καὶ ξαίνει. καὶ μήλῳ ποιησάμενος κατατρίψαι ἐγκαθίσθαι. μὴ τῷ σκυτάλῳ ὡσαύτως. μὴ τὰ ποτήματα; ὅ, τι αὖ μάλιστα προσῆται, πιπίσκειν. μὴ ξυγκοιμάσθω τῷ αὐσρὶ ὡς μάλιστα τὴν καιρῶν παρόντων. λῷ γὰρ συλλάβῃ πλὴ γονῷ καὶ κυήσῃ, ὑπεκκαθαίρεται. μὴ τὰ πρόσθεν ὑπόντα ξὺν αὐτῇσι, καὶ οὕτως αὖ μάλιστα γένοιτο. Ἢν δὲ γυνὴ ὑσροπίπτῃσι, οἱ αὐτῷ πολυνοῦς ὑδατώδεος καὶ μεγάλου ἐόντος, γίνεται δὲ ⟨πολὺ⟩ ὑδατώδης, ἀπὸ τῷδε τῷ παθήματος. ἐπ᾽ λῷ πῦρ ἔχῃ, καὶ μὴ ἀφίῃ ἀν ἄνθρωπον. καὶ δι᾽ ἡμέων λαμβάνῃ καρτερὴ, καὶ πίνῃ. καὶ μὴ ἀπεμέσῃ. ἢ μὲν χθὲς πὶ κύσιν ἀελθὸν, δοκεῖ ται. ἢ λοιπὸν δὲ, ὁ πολὺ λαμβάνει, διαπαντὸς ἀπὸ τῆς κοιλίης πρὸς ἑωυτὸν, ὥστε αἰρεῖται ἀπὸ τῆς κοιλίης διαθέωσιν. κείμενός τε καὶ πὶ κοιλίῃ. καὶ λῷ τούτων οὕτως ἐχόντων μὴ ἰσρώσῃ, μὴ δὲ ἢ κοιλίη χαλᾷ, αἱρεῖται ὁ πολὺ ⟨τοῦτο⟩ τοῦτο. καὶ μᾶλλον λῷ ὕδωρ ἢ ἢ πνεῦν. καὶ μὲν λῷ τις ἐπαφήσεται μαλθακῶς ὡς μυοῦς θέλειν. ἔστι δ᾽ ὅτε αὐτίτυπα πύματος. ἀρθεὶς δὲ καὶ πιπολάμενος, ἐκδίδοι κατὰ τὸς φλέβας τῷ σώματι. καὶ μάλιστα ἐς ἢ ἐπὶ πολὸν. καὶ τοῖσιν ἀμφὶ πὶ κοιλίῃ ἐοῦσι χωρίοισι. καὶ τοῖσι σιέλεσι. ἔπειρον δ᾽ ἐπὶ τῷ σώματι, ἐπὶ λῷ πολέσι ἐπίσσω τᾶ καιροῦ ἢ, καὶ μὴ δύνῃ. κατέχειν. ἐπιγίνεται δὲ ἀπὸ τᾶ ὑσροπίπτεος, οἱ αὐτᾷ πολυνοῦς ὑδατώδεος καὶ μεγάλου ἐόντος, γίνεται δὲ ⟨πολὺ⟩ ὑδατώδης, ἀπὸ τῷδε τῷ παθήματος. ἐπ᾽ λῷ πῦρ ἔχῃ, καὶ μὴ ἀφίῃ ἀν ἄνθρωπον. καὶ διὰ μαν λαμβάνῃ καρτερὴ, καὶ πίνῃ. καὶ μὴ ἀπεμέσῃ. ἢ μὲν χθὲς πὶ κύσιν ἀελθὸν, δοκεῖ ται. ἢ λοιπὸν δὲ, ὁ πολὺ λαμβάνει, διαπαντὸς ἀπὸ τῆς κοιλίης πρὸς ἑωυτὸν, ὥστε αἰρεῖται ἀπὸ τῆς κοιλίης διαθέωσιν. κείμενός τε καὶ πὶ κοιλίῃ. καὶ λῷ τούτων οὕτως ἐχόντων μὴ ἰσρώσῃ, μὴ δὲ ἢ κοιλίη χαλᾷ, αἱρεῖται ὁ πολὺ ⟨τοῦτο⟩ τοῦτο. καὶ μᾶλλον λῷ ὕδωρ ἢ ἢ πνεῦν. καὶ μὲν λῷ τις ἐπαφήσεται μαλθακῶς ὡς μυοῦς θέλειν. ἔστι δ᾽ ὅτε αὐτίτυπα πύματος. ἀρθεὶς δὲ καὶ πιπολάμενος, ἐκδίδοι κατὰ τὸς φλέβας τῷ σώματι. καὶ μάλιστα ἐς ἢ ἐπὶ πολὸν. καὶ τοῖσιν ἀμφὶ πὶ κοιλίῃ ἐοῦσι χωρίοισι. καὶ τοῖσι σιέλεσι. ἔπειρον δ᾽ ἐπὶ τῷ σώματι, ἐπὶ λῷ πολέσι ἐπίσσω τᾶ καιροῦ ἢ, καὶ μὴ δύνῃ. κατέχειν. ἐπιγίνεται δὲ ἀπὸ τᾶ ὑσροπίπτεος, οἱ αὐτᾷ πολυνοῦς

ἁμαρτάνουσιν οὐκ ἀφρενέως πυνθανόμενοι πῶς πρόφασιν τῆ νούσου. ἀλλ' ὡς τὰ αὐσηρὰ νοσήματα ἰσ-
χνοὶ· ἢ πολλὰς εἰδὼν διεφθαρμένας ἤδη ἀπὸ τοιούτων παθημάτων. ἀλλὰ χρὴ ἀνδρωτὰν αὐ-
τὴν ἀφρενέως. ἢ ἄπιον. διαφθείρει τὴν ἴησις πολλὸν, τὰ γυναικείων νοσημάτων, καὶ τὰ ἀνδρώων.
Ἢν δὲ αἱ μῆτραι ἐλιχωθῶσιν, αἷμα μὴ πύον καθαίρεται. καὶ ὀσμὴ βαρεῖα γίνεται. μὴ ὀδυῶν ὀξεῖα λαμ-
βάνει ἐς τοὺς ἰξυάς. μὴ ἐς τὸν βουβῶνα. μὴ ἐς πὼ νεφρὸν ἀσθρά. μὴ ἄνω φοιτᾷ ἡ ὀδυὴ ἐς τὸν κε-
νεῶνα. μὴ ἐς τοὺς ὀμφαλούς. καὶ ἐς τοὺς ὠμοπλάτας. εἰ ὅτε δὲ καὶ ἐς τοὺς κληῖδας ἀφικνέεται,
καὶ σάκνεται. μὴ κεφαλὴν ἀλγέει σφοδρῶς. μὴ παρανοῇ. τῷ δὲ χρόνῳ αὐοισθήσεται πάσας. μὴ ἀδε
νείη μὲν λαμβάνει. καὶ ἀφυχίη. καὶ πυρετὸς λεπτός. μὴ πδρίψυξις. οἰδήσεται δὲ μάλιστα τὸ σκέ-
λεα. ἡ δὲ νοῦσος λαμβάνει, ἐκ φωσμοῦ. ἢ τις αὐδιαφθαρεῖσα ἀπὸ παυδίου ἐγκατασκαπτεν μὴ ἐλκωθαφ
θῆ. καὶ ἀπὸ σῶμα πᾶν ἔρχει. λαμβάνει δὲ καὶ ἐκ τῆν ῥόων. καὶ ἰὼ ἰὼδὶ σφέας ὀρμιέας αὖη μὴ χρο
λώδεα σάκνει. ἰὼ οὕτως ἐχούσας ἐπιτυγχάνης. ἐπ' ἰὼ μὲν αἱ ὀδυῶαι ἔωσι, λοῦειν τε πολλῶ μὴ θέρ-
μῶ. καὶ χλιάσματα προστιθέναι, ὅκου αὖη ἡ ὀδυὴ ἔχη. καὶ ἰὼ μὲν ἄνω ὀδυῶαι ἔωσι καὶ ἰσχυρὴ δόσιν
ἡ γυνὴ, πυελοῦσθαι ὅλῳ, καὶ φαρμακον διδόναι καὶτο πεῖν. καὶ ἐπ' ἰὼ ὦρη ἡ τῆς ἔτεος, ὀρρὸν ἀ-
φεψῶν, διδόναι ἐπίπνειν ἡμόβαφ πέντε ἰὼ δωσατὴ ἡ. ἰὼ δὲ μὴ ἡ ὀρρὸς, ὄινου γάλακτος ἕψειν, καὶ διδό-
ναι πίνειν ἡμόβαφ βεῖς ἢ τέσσαρσ. μεῖξαι δὲ πὼ γάλακτοποσίῳ, ὕδασιν αὐακιμάζουσι αὐτὼ, καὶ σι-
τίοισιν ἐπιτηδείοισι. κρέασι μηλείοισιν, ἀπαλοῖσι, νέοισι, ἢ ὀρνιθείοισι, καὶ τυπλίῳ, καὶ κολκιώ-
τη. ἀπεχέσθω δὲ τῶν ἁλμυρῶν, καὶ ὀρμιέων, καὶ τῶν θαλασσίων πάντων, καὶ κρεῶν χοιρείων. καὶ βοείων. καὶ
αἰγείων. ἄρτους δὲ ἐσθιέτω. ἰὼ δὲ ἀλφὶ αἱ ἔχωσι. καὶ μὴ ἰσχύη. καὶ πδρίψυχήτασι, ῥόφημα λαμβά-
κειν. εἰσὶ δέ τινες, οἳ ταύτησι κεφαλὴν ἀλγεούσησι, πιπίσκεσι γάλα, ὅτι κεφαλὴν ἀλγοῦσιν. οἱ δὲ ὑ-
δωρ, ὅτι λειποθυμοῦσι. τἀναντία δὲ οἰμεν, εἰ κεφαλὴν ἀλγοῦσι, καὶ φρενῶν ἐὴ ἄψις αἰρόμενον ὑ-
δωρ. ὅτε δὲ σάκνεται καὶ ὀρμιέα βδῖ, γάλα ταύτησιν οὐμενὲς. ἐπ' ἰὼ δὲ σι δοκέη ἰσχύειν, κλύζειν
τὰς ὑσδρόα. πρῶτα μὲν, τῷ ἀφὸ τῆς βυγός. μεῖξε δὲ ταῦτα διαλιπὼν ἡμόβαφ βεῖς ἢ τέσσαρσ,
κλύζειν τῷ ξιὼ τῷ κεραμβίῳ χλιηρῶ. καὶ αὖθις διαλιπὼν ἡμόβαφ βεῖς, κλύζειν, τῷ ξιὼ τῷ πικε-
ρείῳ. καὶ ἰὼ τοῦτα ποιήσαντι ὑγιάζωνται αἱ ὑσδραι, κλύσαι τῷ ξιὼ τῷ σιδίῳ. ἐὰν δὲ τὰ ἕλκεα ἐ-
πιχρίειν ἀρωμένῳ ἄνθος. μὴ κιμώδε. μὴ σμύρναν. μὴ λιβανωτὸν. μὴ τὸ αἰγυπτίου κόνιθα ἢν κρητὸν. μὴ
οἰνανθίνῳ πῶ ἀχρίῳ. μὴ χρυσοκόλλην. μὴ λεπίδα. μὴ λωτὸ πρίσματα. μὴ κρόκον. μὴ συπηρίνην αἴγυ
πτίῳ κατακεκαυμένῳ. τούτων οἷ ἔστω ἴσον ἑκάστου. πῶ δὲ συπηρίῳ. μὴ πῶ κιμώδε. μὴ ἢν κρόκον
ποιήσει μίαν μοῖραν πάντ' τρίψαι δὲ μὴ ξυμμεῖξαι, πάντα λέαι διεῖναι οἱ οἴνῳ λευκῷ γλυκεῖ. ἐ-
πειτα ἐφεῖν, ἐς αὖ παχὺ γένηται οἷ πδρ μέλι. τούτῳ δὲ ἐπαλείφειν ὅτ' ἂν ἡμόβης διδόναι, νῆφα
μηνῶ ὕδατι χλιαρῷ. ἐφεῖν δὲ οἱ τῷ ὕδατι καὶ κηδόν. μὴ ἐλελίσφακον. μὴ ἐπ' ἰὼ σι δοκέη ταῦ-
τα ποιέοντι ῥᾶον εἶναι, πρόσθεν γάλα ἑφθὸν αἴγειον, μέτω ἡμόβαφ. ἐπειτα διδόναι, γάλα βόειον,
ἢν αὐτὸν ῥόπον οἷ ἰὼδὶ τῆσι πρότερησι. μεῖξε δὲ πῶ γαλακτοποσίῳ, παιχνίαι σιτίοισιν ὡς μάλι-
στα, καὶ ποιέειν οἶκως οἱ τῇ γαστρὶ ἔχη, ὑγιὴς γὰρ γίνηται. ὡς δὲ τὰ φλλὰ ἐκ τῆς νούσου ταύτης ἐκ-
φεύγουσι καὶ ἄτοκοι γίνονται. τῆσι δὲ γυναιξὶ τοῖσιν, οὐ πάνυ τι πίνειν δὲ μετ' αὐτὰ φαρμακα, λί-
νου σῶβμα ἀποπεφωσμένον. καὶ σήσαμον. καὶ κνίδης κοκκον. ἢ γλυκυσίδης ῥίζαν πῶ πικρίῳ ζί-
βων οἱ οἴνῳ βυάλει μέλανι κεκερημένῳ. ἰὼ αἱμῆβαι ἐλκωθέωσιν, καὶ αἷμα καὶ πύον ῥέοι καὶ ἰχὼρ.
σκωλήκων γὰρ τῇ μηζέων, νόσημα κατ' αὐτέων γίνεται. καὶ ἡ γαστὴρ ἡ νεφρὴ, ἐπαίρεται. καὶ λε-
πτὴ γίνεται. καὶ ἀλγέει φαινομένη, ὡς ἕλκος. καὶ πῦρ ἔχει καὶ βρυγμὸς αὐτῖν. καὶ ὀδυὴ ὀξείη ἢ
κατερχὴ, ἐς τε τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς τὸ ἐπίσιον, καὶ ἐς πὼ γαστρα πὼ νεφρὸν, καὶ ἐς ἢν κενεῶνα, ἢ ἐς
τοὺς ἰξυάς. ἢ δὲ νοῦσος λαμβάνει μάλιστα μὲν, ἐκ τόκου ἰὼ σι αὐτῆσι τι διακινηθὲν σωπῆ. καὶ ἐκ ξω
σμῦ. καὶ ἄλλως ἀπὸ τοιουτομάτου. ταύτησιν ἰὼ ἐπιτυγχάνης, λούειν σὺ ὑδατι πολλῶ καὶ θέρμῶ. ἢ
ὅκου αὖη ἡ ὀδυὴ ἔχη, τοιαῦτα τὰ χλιάσματα προστιθέναι, καὶ ὡσπερ ὗ ὕδατος θέρμου. καὶ κλύ-
ζειν, τὰ ὀρμιέα καὶ τὰ σφυφνὰ ἀποχωμένῳ. τῇ δὲ μαλακωτέρων, διὰ μαγίδος ὅκως δοκέη σοι καθ-
ρὸς εἶναι. τῶτε λίνου ἢν κωρητὸν κόψαι, καὶ τῆς ἀκτῆς. συμμεῖξαι δὲ σὺν μέλιτι καὶ ποιήσας φαρ-
μακον, τούτῳ χρῶ. λοῦσον δὲ ὑδατι θέρμῶ. καὶ λαβὼν ὡσπερ, ἢ ἐείσιον μαλθακὴν βάπτων ἐς θέρ
μὸν ὕδωρ διακαθήρας τά τε αἰδοῖα καὶ τὰ ἕλκεα. εἶτα ἐς οἶνον ἄκρητον ἐμβάπτων πάλιν ἢν ὡσπερ
γον ἢ ἐείσιν, ἢν αὐτὸν ζόπον χρῶ. ἔπειτα τῷ φαρμάκῳ τούτῳ ἀνάλειφε, ὁσάκις αὖ δοκέη σοι καὶ
ρὸς εἶναι. ἔπειτα ῥίπτειν μὴ σέκρυειον μέξαι ὁμοῦ τῷ φαρμάκῳ διαλείφειν πολλάκις μεθ' ἡμόβην,
καὶ τῆς νυκτός. μεῖξε δὲ ταῦτα λίνου σῶβμα φάξαι καὶ κῆσαι, καὶ σήπας, μήκωνα λαβὼν κῆ-
σαι σὺ ἀλφίτοισι καὶ σήσῳ, καὶ τυροῦ ἀγρίου ὀπαῶ πδρίψυσας ἢ ῥοῦς καὶ πῶ ἄλμῃ, καὶ ἢ
πικρὸν συμμεῖξαι, καὶ πάλιν ἀλφίτου, εἶτα σὺ τῷ φαρμάκου μέτρον, καὶ τῷ τυροῦ, καὶ τῷ ἀλφί-
του τῷτο δίδόναι πίνειν ὗ ἡδὺς νήσει σὺ οἴνῳ αὐσηρῷ κεκερημένῳ, ἐς δὲ πῶ ἐωθρῖνῳ μίσιον καὶ πα-
χὺ κυκεῶνα δίδόναι, καὶ ἢ γυναικείσιε, τι αὖ μάλιστα προσδέχηται, πιπίσκειν. καὶ μέχρι μὲν αὖ
ἢ αἷμα πολὺ ῥέῃ καὶ ὀδυῶαι ὀξέαι ἔωσι, καὶ ὀλίγον χρόνον διαλίπωσι ταῦτα ποιέειν. ἐπ' ἰὼ δὲ

ἕλκος ἔλαττον ἢ, καὶ ὀδυῶαι ξλιηχραὶ προσλαμβανώσι, καὶ ὀλίγ' τελέσνος χρόνου, φαρμακα πι-
πίσκειν ὑφ' ὧν μέλλει καθαίρεσθαι καὶ τὰ μάλιστ', ἢ αὖω. διαλείπειν χρόνον, ὁπόσον αὖδοκέη ἐπήκα-
ρος εἶναι, καὶ πυελοῦ βλιηχῶσι πυελοῦσι, αὐακινβίζοντα ὑλῆθι. ἰὼ δοκέη ἐκάστοι καιρὸς εἶναι,
ταῦτα ποιέοντα ὑγιὴς γίνεται. ἢ δὲ νοῦσος βλιηχοτέρη καὶ θανατώδης, καὶ διαφθόνουσιν αὐτὴν
παῦρα. ἰὼ δὲ ἕλκωθῶσι σφοδρῶς, αἷμα καὶ πῦον καθαίρεται. καὶ ὀλίγη γίνεται βορέα, καὶ ὁ-
κόταν ὁ χρόνος, ἢ ὀδυὴ προλάβῃ ὡς ἐπὶ ὠδῖνος τὰ τοῦτ' ἐν ῥόῳ γίνεται. καὶ ὁκόταν ὁ
χρόνος ἢ, τὰ σκέλεα καὶ οἱ πόδες οἰδέουσι, καὶ ἰῶνται. τοῦτο οἱ ἰητροὶ ὡς ὕδρωπα. ἐὸ δὲ οὐκ ἔστ
τοιοῦτον. Ταύτην ἰὼ λάβῃς, λούειν πρῶτα θέρμῶ. καὶ χλιαίνειν. καὶ κλύζειν σιμιέσι, καὶ
μαλθακοῖσι καὶ σφυφνοῖσιν, ὑδατί τε καὶ οἴνῳ. καὶ πολύκηρον. καὶ πολύκνημον. καὶ μέλι ἐφλῶν
ὁμοῦ. εἶτα εἰείσιν ἐς τοῦτο βάπτων, διαχρίειν τὰ αἰδοῖα. καὶ ῥίπτιν ῷ καὶ μέλι, καὶ συὸς ἔλαιον ἐγ-
χρίειν. καὶ πιπίσκειν λίνου κάρπον. καὶ σήσαμον φάξαι, καὶ βούτυρον, καὶ τυρὸν ἀγρίον. καὶ ἀλ-
φίτων ἀπασι, πιπίσκειν σὺ οἴνῳ νήσιν. ἐφ' ἑκάστῳ δὲ, μέλιτι ἐπιχέων πουλύ. καὶ ἕως μὲν αὖ ἡ
αἷμα καθαίρεται, καὶ ὀδυῶαι ὀξέιαι ἔωσι, καὶ ὀλίγον χρόνον διαλίπωσι, τοῦτο ποιέειν. ὁκόταν δὲ
σι ἔλαττον ἴῃ, καὶ ὀδυῶαι βλιηχότεραι ἴωσι διὰ τελείονος χρόνου, φαρμακον πιπίσκειν κάτω,
καὶ διαλιπεῖν. ταῦτα ποιέουσα, ὑγιὴς γίνεται. χλυεὴ δὲ οὐκ ἔσ. Ὁ σα δὲ ἕλκύσματα γίνεται σὺ
τῆσιν ὑσδρήσιν ἀφ' ὑφωσμοῦ, ἢ ὑπ' ἄλλου τινὸς, ταῦτα χρὴ ἀποσκεπτόμενον εἰς ἢ ὅλον σῶμα θερα-
πεύειν πάντα, ὁκοίης αὖ δοκέῃ δέεσθαι θεραπείης. ἰὼ τε σι δοκέῃ ὗ ἅπαντος τοῦ σώματος ἢ αὖ
θρωπος θεραπευτέη εἶναι. ἰὼ τε ἀπ' αὐτέων. γνώσῃ δὲ εἰ ἀπ' αὐτέων τῶν ὑσδρέων βδῖ. τὰ μὲν ἀπ'
αὐτῶν τῶν ἑλκωμάτων πῶ ἰσθρσιν παρέχει, πυοειδέα τε καὶ ξυωεσηκότα. τὰ δὲ μὴ ἀπ' αὐ
τέων, λεπτὼ τε καὶ ἰχωρσειδέα. ὅσα μὲν οὖν βδῖ λεπτὰ τῶν ῥωμάτων, ταύτας μὲν χρὴ θε-
ραπεύειν σὺ φορμάκῳ. καὶ διδόναι καὶ ἄνω καὶ κάτω. πρῶτον δὲ ἄνω. καὶ ἰὼ μὲν μετὰ πῶ
φορμακείῳ τὰ ῥώματα ἐλάσσω γίνεται, καὶ ὑπετέσθαι ἢ διαλείποντα, αὖθις φορμακεύειν ἐν
αὐτὸν χρόνον. μετὰ δὲ πῶ φορμακείῳ διαιτᾶν, διαίτη τοιαύτη, οἷ ὁποίη ἂν μάλιστα ξηροτάτη ἡ
ἀνθρωπος. ἔστω δὲ ἰὼ αὐτῷ πυρὴς σῖτος ἡμόβρης ῥίπτης ἢ τετάρτης, ὄλυρ ἐν σῶμα, καὶ ἐμέτους ποι-
έης ἐκ τῆν πυρίων ὑδάτων. μετὰ δὲ τοὺς ἐμέτους καὶ τὰς πυελοῦ, διαιτᾶν, ἄλουσίη τε καὶ ὑδροποσίη,
καὶ αὐτοσιτίην. ὀψὲ δὲ μηδὲν, ἀλλ' ἢ οἶνον ἀκρήτῳ μέλανι. λαχάνου δὲ μηδενί. ὁτὰν ἐν ἐμέ-
τον παρασκευάζῃς, τότε χρέαν ἔχης λαχάνων πολλῶν καὶ ὁρμιέων ἐμπεπλάναι. καὶ σιτίων πολ-
λῶν, καὶ ὅλου ὁκοίου αὖ βούλωνται. καὶ οἴνου πολλοῦ ἐμπεπλάναι ὑδαρέος. καὶ λούειν ἐκ τῆν πυ
ρίων, πολλῶ θέρμῶ. αὖτη μὲν θεραπείη τῆν τοιουτοτρόπων ῥωμάτων. ἄμεινον δὲ ἄνω φορμα
κεύειν. καὶ ἐμέειν, καὶ ἄνω ἕλκειν. διαιτα δὲ ξηραντικὴ κρεάτων, ἀλουσίη. τοὺς δὲ ὑσδρόα χρὴ θε-
ραπεύειν ὧδε. πρῶτα μὲν πυριᾶν ὑσδατι ἀκτῆς ἀφεψῶντα τὸ φύλλα. ἔπειτα μετὰ πῶ πυριῶ
κλύζειν ἐκ τῆς ἰλύος τῷ σμίγματι. ἰὼ μὲν σηπεδῶν σὶ τοῖς ἕλκεσιν, καὶ τὰ ἀπίοντα λυσώδεα,
ἀκρητεσθρῶ τῷ σμίγματι. ἰὼ δὲ μηδὲν τοιοῦτον, ὑδαρεσθρῶ. μετὰ δὲ πῶ ἰλῶ, ὑδατι. σὶ δὲ τῷ ὑ-
δατι, σὶ χρὴ ἐφεῖν μυρσίνῳ καὶ ἐλελίσφακον. μετὰ δὲ τῶτο, οἴνῳ κλύζειν ἀκρήτῳ λευκῷ χλιαρῷ.
ἐπὴ τὰν δὲ σάκνηται ἤδη ἀπὸ τῆν κλυσμάτων, τότε ἤδη καθορᾶ βδῖ τὰ ἕλκεα. κλύζειν οἴνῳ χρὴ,
ὑδαρεσθρῇ τῇ ἰλύϊ, ἢ οἴνῳ μέλανι. μετὰ δὲ ἐν οἴνῳ, πιμελῶ ὑὸς τήξαντα νεηρῷ ἔλαιον παρχμέ-
ξαντα, ἰῷ μὲν ἢ χλιὸς, ἰῷ δὲ μὴ ἄλλου τῶ, μάλιστα ὄρνιθος. εἰ δὲ μὴ ἐκ τῆν ἐλαιῶν παλαιου,
τούτῳ χλιαρῷ κλύζειν. μετὰ δὲ ἐν οἴνῳ ἕτερον κλυσῆρ ἐγχέαντες ἐὸ σῶμα. καὶ ἰῷ μὴ ἕλ-
κώμενα, μοῦνον τοιοῦτας τῆν μαλθακτηρίων προσιθέναι. καὶ ἰῷ καῦμα παρέχωσι προσκείμενοι,
ἀφελομένῳ πῶ γναῖκα κελεύειν αὐτὴν νίψασθαι ὑδατι χλιαρῷ, τοιουτῳ οἷω πρὸ ἐκλύζετο. ἰῷ
δὲ πρὸς πῶ σίαιταν πῶ δὲ τὰ ῥώματα μὴ ἀπαλλάσσηται, ἐλάσσω δὲ γίνεται καὶ σάκνηται σφο
δρῶς, καὶ τὰ ἀποῤῥέοντα χολή τε ἐῆν καὶ ἅλμη, καὶ μὴ μόνον τὰ ἐνδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔξω ἕλ-
κοι, μετα βάλλειν χρὴ πῶ δίαιταν, ἢ ὄζυγραίνειν πᾶσαν, ὅκως τὰ ῥώματα ὡς ὑδαρέστατα ἔστω.
καὶ ἥκιστα σήκτικα, λουζοῖσι θέρμοῖσι πουλλοῖσι. μάζῃ. λαχανοισιν ἐφθοῖσι πᾶσι λιπαροῖσιν. ἰχθύσι
τοῖσι σελάχεσιν, σὶ κρομύοισι καὶ κορίοισιν ἔψοντα σὶ ἅλμη γλυκεῖ. ἐφεῖν δὲ λιπαρῶς κρέασιν ἑ-
φθοῖσι πᾶσι, πλὴν βοὸς καὶ ἱππείου. τούτοισι γὰρ διέφθοισιν σὶ ἀνήθοισι καὶ μαράθοισιν. οἴνῳ μελι-
χρόῳ, κιῤῥῷ, ὑδαρεῖ. πλείοσι γαλακτοποσίη μετ' οἴνου γλυκέος. τὰ δ' ἄλλα ὡδὶ τῆν κλυσμά-
των ποιέειν κατὰ τὰν ὑφηγημένον λόγον. αὕτη μὲν νυὼ ὡδὶ τῆν τοιούτων ἡ θεραπείη. ὅσα δὲ πυοει
δέα τε καὶ ξυωεσηῶτα, ἀπεῖσι τούτων. ἐ μὲν ὅλον σῶμα οὐδὲν δεῖ κινέειν. κλύσειν δὲ καὶ ἀπὸ τού-
των πῶ θεραπείην πάσαν ποιέεσθαι. κλύζειν δὲ τοῖσιν αὐτοῖσι κλύσμασιν, οἷς προάδεν εἴρηται ἐν
αὐτὰν ῥόῳ γεγράφθαι δὲ καὶ ἄλλα κλύσματα. Ἐλκῶν ἴησις. Ἐλάφου τέαρ χλω
ρὸν προσθεῖν. κλύζειν δὲ χρὴ αὐτῇσι οἴνῳ στραιῷ πάντα. κράτιστον δὲ ἐμβιῶ ἰῷ ἕλκεα ἢ. καὶ ἐ-
λαίῳ καρκασίνῳ. σὶ τοῖσι δὲ μαλθακωτάτοισι χρῆσθαι, καὶ μὴ ὀρμιέσιν. ἰῷ δὲ ἥρυπος μὴνα ἢ καὶ

νεσθ᾽ ὧλωται, καὶ ἢν τελοντάπω χῶρον σαρκωθῆναι, καθαίρειν, καὶ νέαν σάρκα φῦναι, καὶ ἐς ὠτειλὰς ἄγειν πλὴν σάρκα· ῥηϊδίως γὰρ ἀναχαλᾶται, καὶ ηκιστα οἰόθεα γίνεται. καὶ λούειν συνεχῶς. Ἢν δὲ γυνὴ ἐκ χρωτὸς χαῦμα λαμβάνῃ, ἢ προσθέτοισι σρομεῖσιν ἕλκωθῇ τὰς μήτρας, οἷα πολλὰ γυναῖκες ἀεὶ σρῶσί τε καὶ ἰασῖρύουσι, καὶ ἢ ἔμβρυον φθαρῇ, καὶ μὴ καθαίρηται ἢ γυνή, ἀλλὰ οἱ αἱ μῆτραι φλεγμαίνωσιν ἰσχυρῶς, καὶ μεμυκῶσι, καὶ πλὴ καθαρσιν οὐκ οἶσί τε ὦσι παραμεθιέναι, εἰ μὴ ἢ πρῶτον αἷμα ἢ σὺν τῷ ἐμβρύῳ· αὐτὴ δὲ μᾶλλον ἰήσεται, ἢ τάχει ὑγιὴς ἔσται. ἄφορος δὲ δὴ δὲ οἱ ῥαγὴ αὐτόματα τὰ λοχεῖα, καὶ τὰ ἕλκεα ὑγιαθῇ, καὶ ὧδε ἄφορος ἔσται. δὴ δὲ οἱ ἢ μὲν καθαρσις γίνηται. τὰ δὲ ἕλκεα, μὴ μελεδαίνηται, κίνδυνος σπερνωδὴς εἶναι. δὴ δὲ οἱ καθαρσις ῥηϊδίη πεζυχωμένη, θυήσκει. κλὴ σὺν τῷ τόκῳ καθαρσιν ἕλκωθέσαι, καὶ αἱ μῆτραι τὸ ἔμβρυον μὴ κατὰ φύσιν ἐόντος, πείσηται τὰ αὐτά, τῇ ἐκδιαφθορῆς ἕλκεσθείσῃ τὰς μήτρας· καὶ μεταλλαγάς. καὶ τελευτὰς τὰς αὐτὰς ἢ νοῦσος ἴσχει δὴ τε ἐκδιαφθορῆς δὴ τε ἐκ τόκου αἱ μῆτραι ἕλκωθῶσι. καὶ τὰ λοχεῖα πάντα πάσχῃσαν, ἢ σον πονήσῃ. δὴ μὴ μεγάλα ἕλκεα ᾖ, καὶ μελεδαινομένη, σὺ τάχει ὑγιαίνει. χρὴ δὲ πλὴ μελεδὴν προσέχειν σὺ τάχει, δὴ ἕλκεα σὺ τῇ μήτρᾳ· σιλά τε γὰρ ἐόντα σὺ ἀπαλᾷ, τάχυ αὔξεται, καὶ σαρκὰ τάχυ γίνεται. ἰῆσθαι δὲ τὰ ἕλκεα, ὡς καὶ τὰ σὺ ἄλλῳ σώματι ἀφλέγμαντα χρὴ ποιέειν, καὶ ἀναχαθαίρειν, καὶ ἀκτὶ μωλαίᾳ, καὶ ἐς ὠτειλὰς ἄγειν. διδόναι δὲ ὕδωρ ἐς πόσιν. οἶνον δὲ μή. σιτία παύρα· πολλὰ δὲ μή. Ὁκόσα δὲ γυναικῶν γινομένων, μὴ ἀπαλλάσσεσθαι δύνασθαι μεζόνων ὅλων τε ἢ τῆ μελέων τῆ ἐμβρύων ἐόντων, ἢ ἐλαστόνων καὶ σταλαγμῶν καὶ ἀδυνάτων τὰ τοιαῦτα. δὴ μὲν καὶ φύσιν εἶη, διδόναι τῆ φαρμάκων τι, ὧν ἔτω φράσω· προλούοντα θερμῷ παμπόλλῳ. κλὴ ἐθέλοντα προϊέναι μὴ ἀλύπως ἀπὶ καὶ φύσιν ἐόντα, τῆσι τοιαύτῃσι τῶν πεσσομῶν προσφέρειν· ἐπιλαμβάνειν δὲ ἢν μὴ κτῆφα καὶ πεφυκέναι· καὶ ὁμα πίεζειν ὀκοσ᾽ ἂν πεσσός, ὡς ὅτι μάλιστα ἀφόρησιν. χρῆσθαι δὲ καὶ σεισμοῖσι· σείοις δ᾽ ἂν ὧδε. κλίνλω λαβεῖν ὑπτίλω ῥωμαλέῳ καὶ ξυσφορήσαντα, ἂν κλίνειν πὶ γυναῖκα ὑπτίλω. τὰ δὲ γόνθεα, καὶ τὰς μασχάλας, καὶ τὰς χεῖρας, προσκατα λαμβάνειν ταινίῃ, ἢ ἱμάντι σλατεῖ μαλθακῷ πρὸς πὶ κλίνλω. καὶ ζωννύειν. καὶ τὰ σκέλεα ξυμφαλλειν. καὶ κατέχειν τοῖν σφυρῶν. ὅταν δὲ δύρεπῆς φρυγάνων φάκελλον μαλθακῶν, ἢ τι τοῖσδε οἷσι δύρεπῆς ὅσον πὶ κλίνλω οὐ πρόσθεν ἐπιτιθέναι ὧδε πὶ γλῶ ῥιπτοῦ μᾶλλον, ὡς τε φῶσαι τοῖσι πρὸς κεφαλλῶ ποσὶ τῆς γῆς. καὶ κελεύειν αὐτὸν λαβέσθαι τῆσι χερσὶ πὶ κλίνλω. καὶ μετάφρειν πρὸς κεφαλλῶ πὶ κλίνλω ἔχειν, ὡς κατάῤῥεπος ἢ ὧδε πόδας, φυλασσόμενος ὅκως μὴ προσπεσὼν ἔσται ἢ ἀῤῥωπος. ὁταν δὲ ταῦτα σῴρῃται, καὶ μεταίρεσις ἢ ἢ κλίνη, ἐκ τῆ ὄπιθεν ὑποθέναι τὰ φρύγανα. κατορθοῦσθαι δὲ ὡς μάλιστα. ὅκως δὲ οἱ πόδες μὴ ψαύωσι τῆς γῆς, ῥιπτοῦ μᾶλλον τῆς κλίνης καὶ τῆ φρυγάνων ἔσω θεν ἔσονται. αἴρειν δὲ ὑπὲκ τοῦ τῶ ποδῶν ἄῤῥωστα, τῆδε μὴ τῆδε, ὡς κατ᾽ ἰθὺ τασθῆται ἢ κλίνη, ὁμαλῶς καὶ ἴσως, καὶ μὴ ἀσταθμος ἢ. σείειν δὲ ἅμα τῇ ὠδῖνι μάλα. καὶ δὴ μὲν ἀπαλλάσσηται αὐτίκα πεπαῦσθαι. εἰ δὲ μή, διαλαβόντα σείειν. καὶ αἴωρείειν ὧδε κλίνης φρομένλω. ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ποιέεσθαι, δὴ ὀρθά τε καὶ κατὰ φύσιν ἀπαλλάσσηται. χρὴ δὲ κηρωτῇ ὑγρῇ προχείειν. ὧδε πάντων δὲ τῆ ἀμεῖ πὶ ὑδρίλω τοιῶνδε παθέων, ἀῤῥοον τόλ. καὶ μελάχνης ὕδωρ καταυσαι, καὶ βουκόρασ᾽ ἢ πῖσόνης πυρίνης μᾶλλον χυλὸς. χρὴ δὲ ἀχρὶ βουβῶνος ἐβόλω καὶ αἰδοῖον πυρὶ λῶ. καὶ σὶ ξεσθαι δέ, ὅταν αἱ ὠδῖνες σφόδρα ἐλαφρὰ μάλιστα, καὶ μηδὲν σὶ τόσον ἔτερον ἔχειν. πλὴ δὲ ἰκνεῖσθαι, τὰ σώματα μαλθακοῖσιν ὀχανοίγειν, καὶ ἠρέμα τὸ σῶαι. ἀμφὶ λόν δὲ ξυεφέλκεσθαι ἢ ἔμβρυον. ὅσα δὲ δὴ πύχα πῦσθαι καὶ ἔγκειται σὺ τῷ σώματι τῆ ὑστερέων, ταῦτα δὲ λῶ τε ζώοντα λῶ τε τεθνεῶτα, προσώσαντα ὀπίσω πάλιν σρέφειν· ὅκως κατὰ φύσιν ἴη ὠδὶ κεφαλλῶ. ὅταν δὲ ἀπωθέειν βουλῇ ἢ σρέφειν, αὖ κλίνοντα χρὴ ὑπτίλω κάτω τὰ ἰσχία, κάτω σρέσαι τὶ μαλθακόν. καὶ κάτω τῶν πόδας τῆς κλίνης, ὅκως ὑπηλότεροι ἔσονται οἱ πρὸς ποσῶν πόδες, συχνῷ κάτω πιθέναι χρὴ τι. καὶ αὐτοδρὼ δὲ τὰ ἰσχία τῆς κεφαλῆς ἔσω. προσκεφάλαιον δὲ, μηδὲν ὑπέστω τῇ κεφαλῇ, προμηθεόμενος ταῦτα. ὅταν δὲ ἀπῇσηται ἢ ἔμβρυον καὶ πορίδιν ᾖ ται τῆδε καὶ τῆδε, κατὰ φύσιν καθίστασθαι. καὶ πὶ κλίνλω μὴ τὰ ἰσχία ὑπερέλων τὰ κάτω τῶν πόδας τῆς κλίνης καὶ τῶν λίθους, καὶ ἢ κάτω τῆ ἰσχίων. πρὸς κεφαλλῶ δὲ κάτωθεν ἔναι, ὑποκεφάλαιον, τὰ τοιαῦτα τούτῳ τῷ τρόπῳ θεραπεύειν. ὅσα δὲ ῥᾶον τὰ ἐμβρύων, πλὴ χειρα ἢ ἢ σκέλος ἔξω προβάλλεται, ἢ καὶ ἄμφω, τοῦτα χρὴ ὅταν τάχιστα προσπιέζειν πλὴ ἔξοδον, εἴσω ἀπωθέειν τῷ προειρημένῳ τρόπῳ. καὶ σρέφειν ὧδε κεφαλλῶ. καὶ ἐς ὁδὸν ἄγειν. καὶ ὅσα πῦσεται τῆ ἐμβρύων πεπηότα, ἢ ἐς ἢν κενεῶνα, ἢ ἐς ἰσχίον σὺ τῷ τόκῳ, χρὴ ταῦτα ἀπορρῦθαι καὶ σρέφειν. καὶ προσαναθιγνυσθαι ἐς ὕδωρ θερμὸν, ἄχεις αὖ ἰαίνηται. Ὁκόσαι δὲ τεθνεῶτα τῆ ἐμβρύων, ἢ ἢ σκέλος, ἢ πλὴ χειρα ἔξω ἔχει, ταῦτα αἴρισον μὲν λῶ ὅσον τε ἀπώσασθαι εἴσω. καὶ ἄμφω ταῦτα ὧδε κεφαλλῶ σρέφειν. εἰ δὲ μὴ δὴ τε ἢ, ἀναδησάσθαι δὲ, ταμνειν τῶδε

μνειν τῶδε τῷ τρόπῳ. σχίσαντα πλὴ κεφαλλῶ μαχαιρίῳ ξυμφλάσαι, ἵνα μὴ βραύσῃ τῷ πίεσρω. καὶ τὰ ὀστέα ἕλκειν. ὧς τε ὀλίτω ἢ τῷ ἕλκυσῆσι πορεῖα πλὴ κλισίδα καταθέντα ὡς αὖ ἔχοντα ἕλκειν, μὴ κατὰ πουλύ, ἀλλὰ κατ᾽ ὀλίγον ὀβαιούντα, καὶ αὖθις βιαιύσειν. ὅταν δὲ ταῦτα ἐξωθέρυσῃς, σὺ δὲ τοῖσιν ὠμοισιν σὴν τάμνειν τοὺς χεῖρας ἄμφω σὺ τοῖσιν ἀῤθροισι μετὰ τὴν ὦμων. καὶ ὅταν τοῦτα κομίσῃς, λῶ μὲν οἷόν τε ἢ ἰσάσι καὶ τἄλλα βύστεως ἕλκειν. λῶ δὲ μηδὲν ἀκούσῃ ἢ σῆθος, πᾶν μέχρι τῆ σφαγίων σχίζειν. φυλάκασθαι δὲ, ὡς μὴ κατὰ πλὴ καθαρὰ τάμῃς, καὶ ἀλλοίωσῃ τι τὸ ἐμβρύου. ἔξεισι γὰρ ἢ καθαρ, καὶ τὰ σίτερα, καὶ κόπρος. λῶ δὲ τι τούτων ἐκπέσῃ, πραγματοειδέσδρον ἤδη γίνεται. ξυμφλάζαι δὲ τὰ τελευρα καὶ τοὺς ὠμοσπλάτους ξυαγειν. καὶ ῥηϊδίως μετὰ ταῦτα χωρήσει ἢ λοιπὸν ἔμβρυον, λῶ μὴ ἤδη οἰόπλεον ἢ πλὴ κοιλίλω. λῶ γὰρ ἢ τοιοῦτον, ἄμεινον πλὴ καθαρὰ τὸ ἐμβρύου ῥηϊδίως πρηέως. ἔξεισι γὰρ φύσα μόνον ἀπὸ τῆς καθαρὸς, καὶ βύστεως οὕτω χωρήσει. λῶ δὲ ἐκπεπῖσθαι ἢ χειρὴ ἢ σκέλος τεθνεῶτος τὸ ἐμβρύου, λῶ μὲν δυνασῇ ἢ, ἔσω ἀπῶσαι ἄμφω, καὶ βύρεπῆσαι ἢ ἔμβρυον, ταῦτα αἴρισα. εἰ δὲ μὴ οἷόν τε ἢ τὸ ποιῆσαι, ἀποτάμνειν ὁ, τι αὖ ἔξω ἢ, ὡς αὖ δύνωνται ἀνωτάτω, ἢ τοῦ πλοίπιον ἐσμοσαίμενος προῶσαι καὶ σρέφαι ἢ ἔμβρυον ὧδε κεφαλλῶ. ὅταν δὲ σρέφειν ἢ κατατάμνειν μέλλῃς ἢ ποιεῖν, τὰς ἰδίας χεῖρας χρὴ ἀπονυχίσασθαι. ἢ δὲ μαχαίριον ὡ αὖ κατατάμνῃς, κάμπυλώτερον ἔτω, ἢ εὐθύτερον. καὶ τὸ κατὰ κεφαλλῶ ἀμφιμαλύπτειν, τῷ λιχανῷ δακτύλῳ ἐσματτομένῳ, καὶ ὀδηγοῦντα, καὶ ὁρῶσθαι ὁκοσα, ὅπως μὴ ψαύσῃ τῆς ὑδρίης. Περὶ δὲ μύλης κυήσιος, τόδ᾽ ἄπτιον. ἐὰν δὲ πουλλὰ τὰ ἐπιμιλῶα ἐόντα γονὴν ὀλίγην καὶ νοσώδη ξυλλάβωσιν, οὔτε κύημα ὀβαλυὲς γίνεται, καὶ ἢ γαστὴρ πλήρης ὡς πρὸ κυούσης. μενέτωσι δὲ οὐδὲν σὺ τῇ χαρῇ, οὐδὲ χάλα σὺ τοῖσι πιτθοῖσι ἐπὶ πλέον. σφριγᾷ δὲ τὰ σήθεα. αὖτη οὖν λύο ἔτεα, πολλάκις δὲ καὶ τρία, οὕτως ἔχει. καὶ δὴ μὲν μέχρι τούτου γίνηται, ἢ γυνὴ ἀπόλλυται, οὐδὲ γὰρ οἴη τε ὀβστ᾽ ἀποχίζεσθαι. δὴ δὲ πολλαὶ, ῥήγνυται αὕτη ἢ κατὰ τὸ αἰδοῖον, ἅμα τε φλυ καὶ σπερμῶδες. καὶ δὴ μετὰ ταῦτα σώζεται. δὴ δὲ μή, ὑπὸ φόου ἁλοῦσα ἀπόλλυται. ἢ μὲν νούσημα τοιοῦτόν ὀβστ. κρίνεσθαι δὲ χρὴ τῷ πληρώματι, καὶ ὅτι οὐ μενέτωσι σὺ τῇ χαρῇ. ἢ μὲν γὰρ ὀφθαλμὸν, ῥίμλων. ἢ δὲ θήλυ, πεζαίμλων. πλὴ κίνησιν ἔχει. ἐπὶ δὴ οὖν τὸ χρόνου παρελθόντος μὴ κινέηται, δηλονότι τὸ ὀβστ. ὀβστ δὲ τόδε τεκμήριον μέγα. σὺ τοῖσι πιτθοῖσι γάλα οὐκ ἐπίνεται. ταύτην μάλιστα μὲν ἰῆσθαι. καὶ πρῶτα μὲν πυρίσαν ὅλον ἢ σῶμα. ἔπειτα καὶ τὰ πλὴ ὀσφῦν κλῦσαν, ὅκως αἷμα καὶ τὰ ῥέαγῆ πουλὺ. καὶ καρ᾽ ἴσως ἂν κινήσῃς ἢ ἔμβρυον. δόκῦν εἶναι ἢ ξωνεσκὴς, διαθρμανθείσης τῆς γυναικὸς κάτω τὸ φαρμάκου. κλύζειν δὲ καὶ κατὰ τὰς μήτρας, ὅκως ἂν αἷμα ἀγάγῃς. εἰ δὲ μή, προσθέτοισι χρῆσθαι τοῖσιν ἀπὸ τῆς βου πρήστις ἰσχυροτάτοισι. καὶ πιπίσκειν ἢ δι᾽ κατα μυσυ ἢ κρητικὸν σὺ οἶνω. εἰ δὲ μὴ καὶ ἢν καθόλου ὄρχλν. καὶ ὅπισθεν αὖ τῇ σικύλω προσβάλλειν πρὸς σὺν κενεῶνα σ᾽, καὶ ἀφειρέειν ὅτι πολλιστον αἷμα. πρόσβαλλε δὲ καὶ ὅτι μάλιστα τεκμαιρόμενος τὰ κατ᾽ αὐτάς. ἢ τοσοῦτον μὲν τοδὲ τῆ νοσημάτων τῆ ἀπὸ λοχείων γινομένων εἴρηται. εἰσὶ δὲ οἱ κίνδυνοι οἱ αὐτοῖσιν οὐ σμικροὶ, ὀξέα γὰρ ὀβστ ᾖ τα χὺ μεταλλάσσονται, καὶ μᾶλλον πονοῦνται, αἱ πρωτότοκοι, ἢ αἱ τινες εἰσὶν ἐμπειροι τόκων. χωρεῖει δὲ τὰ λοχεῖα τῇ ὑγιηρῇ γυναικὶ, ἐκμενὲν ὅσον ἀπ᾽ ἰκνῆ κοτύλη, ἢ ἢ μισείκ ἢ πρῶτον ἢ ὁλίτω πολέσνα. ἔπειτα ὧδε ἐλάσσονα κατὰ λόγον τούτου, μέχρις αὖ παύσηται. χωρεῖει δὲ δὴ αἷμα ἀκὸ ἰδρείων, ἢν ὑγιηρὴ, ὡς ἔφην, ἢ γυνὴ ἢ καὶ μέλλῃ ὑγιαίνειν. καὶ ταχὺ πήγνυται, καὶ καθαίρεται. καὶ μεῖζ᾽ ἢν τόκαν, ὡς ὧδὶ ἢ πολέσν τῇ ὑγιηρῇ ξυμβαίνει, ὧδὶ μὲν τῇ κούρῃ, ἡμέρας τεσσαράκοντα ἢ δύο, πλὴ χρονιωτάτην καθαρσιν ἀκινδυνώς δ᾽ ὀβστ, ἢ εἴκοσιν πρὸς τοῖς πέντε ἡμέρας καθαιρομένη. ὧδὶ δὲ τῇ κάρῃ ἡμέρας ἓξ ἀκόντα ἢ καθαρσις γίνεται ἢ χρονιώτερη. ἀκίνδυνως δ᾽ ὀβστ ᾖ εἴκοσιν ἡμέρας γινομένη. ᾖ τ᾽ διαφθαρεισῶν τὰ ἐμβρυα κατὰ λόγον ἢ καθαρσις γίνεται τούτων τ᾽ ἡμερέων. ᾖ ὧδὶ τῆσιν νεοτόκοισι φθαρεῖσιν ἐλάσσονες ἡμέρας. ὧδὶ δὲ τῆσι χρανοτόκοισι πολέσνα σ᾽. πασθήματα δὲ ταῦτα ὀβστ, πόρι λοχείων φθειρέσθαι τε ἢ ἔμβρυον ᾖ τεκοῦσι, λῶ μὴ ἰάσῃσι φθεῖρε ἢ πᾶν σὺν. ᾖ κινδύνου εἶναι ἢ ξωνεσκὴς, διαθρμαινθείσης τῆς γυναικὸς κάτω τὸ φαρμάκου. κλύζειν δὲ καὶ κατὰ τὰς μήτρας, ὅκως αἷμα καὶ ἀγάγῃς. εἰ δὲ μή, προσθέτοισι χρῆσθαι τοῖσιν ἀπὸ τῆς βου πρήστις ἰσχυροτάτοισι. καὶ πιπίσκειν ἢ δι᾽ κατα μυσυ ἢ κρητικὸν σὺ οἶνω. εἰ δὲ μὴ καὶ ἢν καθόλου ὄρχλν. καὶ ὅπισθεν αὖ τῇ σικύλω προσβάλλειν πρὸς σὺν κενεῶνα σ᾽, καὶ ἀφειρέειν ὅτι πολλιστον αἷμα. πρόσβαλλε δὲ καὶ ὅτι μάλιστα τεκμαιρόμενος τὰ κατ᾽ αὐτάς. ᾖ τοσοῦτον μὲν τοδὲ τῆ νοσημάτων τῆ ἀπὸ λοχείων γινομένων εἴρηται. εἰσὶ δὲ οἱ κίνδυνοι οἱ αὐτοῖσιν οὐ σμικροὶ, ὀξέα γὰρ ὀβστ ᾖ τα χὺ μεταλλάσσονται, καὶ μᾶλλον πονοῦνται, αἱ πρωτότοκοι, ἢ αἱ τινες εἰσὶν ἐμπειροι τόκων. χωρεῖει δὲ τὰ λοχεῖα τῇ ὑγιηρῇ γυναικὶ, ἐκμενὲν ὅσον ἀπ᾽ ἰκνῆ κοτύλη, ἢ ἢ μισείκ ἢ πρῶτον ἢ ὁλίτω πολέσνα. ἔπειτα ὧδὶ ἐλάσσονα κατὰ λόγον τούτου, μέχρις αὖ παύσηται. χωρεῖει δὲ δὴ αἷμα ἀκὸ ἰδρείων, ἢν ὑγιηρὴ, ὡς ἔφην, ἢ γυνὴ ἢ καὶ μέλλῃ ὑγιαίνειν. καὶ ταχὺ πήγνυται, καὶ καθαίρεται. καὶ μεῖζ᾽ ἢν τόκαν, ὡς ὧδὶ ἢ πολέσν τῇ ὑγιηρῇ ξυμβαίνει, ὧδὶ μὲν τῇ κούρῃ, ἡμέρας τεσσαράκοντα ἢ δύο, πλὴ χρονιωτάτην καθαρσιν ἀκινδυνώς δ᾽ ὀβστ, ἢ εἴκοσιν πρὸς τοῖς πέντε ἡμέρας καθαιρομένη. ὧδὶ δὲ τῇ κάρῃ ἡμέρας ἓξ ἀκόντα ἢ καθαρσις γίνεται ἢ χρονιώτερη. ἀκίνδυνως δ᾽ ὀβστ ᾖ εἴκοσιν ἡμέρας γινομένη. ᾖ τ᾽ διαφθαρεισῶν τὰ ἐμβρυα κατὰ λόγον ἢ καθαρσις γίνεται τούτων τ᾽ ἡμερέων. ᾖ ὧδὶ τῆσιν νεοτόκοισι φθαρεῖσιν ἐλάσσονες ἡμέρας. ὧδὶ δὲ τῆσι χρανοτόκοισι πολέσνα σ᾽. πασθήματα δὲ ταῦτα ὀβστ, πόρι λοχείων φθειρέσθαι τε ἢ ἔμβρυον ᾖ τεκοῦσι, λῶ μὴ ἰάσῃσι φθεῖρε ἢ πᾶν σὺν. ᾖ κινδύνου εἶναι ἢ ξωνεσκὴς, διαθρμαινθείσης τῆς γυναικὸς κάτω τὸ φαρμάκου. κλύζειν δὲ καὶ κατὰ τὰς μήτρας, ὅκως αἷμα καὶ ἀγάγῃς. εἰ δὲ μή, προσθέτοισι χρῆσθαι τοῖσιν ἀπὸ τῆς βου πρήστις ἰσχυροτάτοισι. καὶ πιπίσκειν ἢ δι᾽ κατα μυσυ ἢ κρητικὸν σὺ οἶνω. εἰ δὲ μή

τήσεις μὴ διαθρύπτεσθαι. ποιέειν δὲ λύο προσθετὰ ἢ μελανθιον, ἢ ἐκ τῆν πυρῶν τεύξας, ὕδατι φοείξαι. καὶ προσθετὸ λύο ποιῆσαι. προτιθέναι δὲ τούτων, πρὸ τῆ ἡμερῶν ἢσι μέλει ἐπδέχεσθαι. ποιέει δὲ μὴ ὕδρωπα, ἰρίγα καὶ πυρετούς. Μαλθακὸ ὑφ ὧν καθαίρεται ὕδωρ καὶ φλέγμος. καὶ ἄγει ἐπιμηνία, ἰῶ μὴ πολυχρόνια ἢ, καὶ ἢ σῶμα μαλθάσσει. Ναρκῶσον. σμύρναν. κύμινον. καὶ λιβανωτόν. ἀψίνθιον. κύπρον. ἶσον ἑκάστου. ναρκῶσον δὲ, μόνον μοίρας τέσσαρας, ἐπικτένιν. ὠμοῦ λίνου, ξυμμίξας ταῦτα, τρίβειν ὀρίγανον ἐν ὑμηνῷ ξὺν ὕδατι, καὶ ποιέειν βάλανον, καὶ προσιθέναι. ἢ καὶ κυκλαμίνου μὸσχὸν ὅσον ἀσφάλαιον. καὶ ἄνθος χαλκοῦ. ὅσσον ἀμύγδαλον τρίψας, μέλιτι δοῦναι. καὶ ποιῆσαι βάλανον. καὶ προσιθέναι. ἢ ὑλήχονα. ἢ σμύρναν. λιβανωτόν. ὑὸς χολῆ τε καὶ βοὸς ἢ μέλιτι ἀναταράξαντα, καὶ ἀναλαμβάνειν βάλανον. Ἢν τε ἐπιμηνία μὴ γίνηται. χλωὸς ἔλαιον. καὶ νέτωπον. καὶ ἐριτίνῳ ξυμμίσγουσα, προσίθει τῷ εἰρίῳ ἀναλαμβάνουσα. 10

Προσθετὸν καθαρτικὸν μαλθακόν. Ἰχθύδε λαβὼν, δίεφθον ποιέειν. καὶ ἀποπιέσας, τρίβειν ὡς λειότατον. εἶτα τὸν εἶτα προσθὲς ἐν εἰρίῳ. καὶ ῥοδίνῳ μύρῳ. ἢ σμικὸ κρόκυβης πηγάνου ἐναπτρίου ἢ μέσου τρίψας, ἐν αὖον ἐν χρόπον χρέος. Καθαρτικὸν. χλωὸς μυελὸν. ἢ ἐλάφου ὅσσον κύαμον παρὰ χέοντα μύρου ῥοδίνου. καὶ γάλα γυναικὸς, τρίβειν ὡς φαρμακον τρίβεται. εἶτα ἐν τούτῳ ἀλείφειν ἢ σῶμα τῆς μήτρας. Ἕτερον προσθετὸν μαλθακόν. χλωὸς μυελὸν, ὅσσον ἡμίουν. κηρὸν ὅσσον κύαμον. ῥητίνης ἀχινύης, ἢ τερεβινθίνης ὅσσον κύαμον, ταῦτα τήξας ξὺν μύρῳ ῥοδίνῳ, ἐὰν πυρὸς μαλθακοῦ, ποίησον ὡς κηρωτίν. εἶτα τούτῳ χλιηρῷ ἀναλείφειν ἢ σῶμα τῆς μήτρης. καὶ ἢν κτένα ἢ ταβρέχειν. Ἕτερον καθαρτικόν. Ἀλθαίρεν σπάνιον. σμύρνης τερεβόλου. κρόκου ἢ ἶσον. καστορίου ὀβολὸν. ταῦτα τρίψας, μύρῳ ἰρίνῳ προσιθέσθω. ἢ κνίδης καρπὸν, καὶ μαλάχης χυλὸν, καὶ χλωὸς σεσηράμασυμμίξαντα προσθέναι. Προσθετὸν ἄλλο καθαρτικὸν, ἰῶ τὰ γυναικεῖα μὴ φαίνωνται. Σίτρακα καὶ ὀρίγανον, τρίψας λεῖον καὶ συμμίξας ἐπίχαι χλωὸς ἔλαιον, καὶ προσίθει. Ἕτερον καθαρτικὸν προσθετὸν, ὡς τε μήτραν ἐκκαθαίρειν, καὶ σῶμα ἐκκενοῦν. Ἀψινθίου ῥίζαν τρίψας λείῳ, μέλιτι ἢ ἐλαίῳ χλωὸς μίξας, προσίθει. Ἕτερον προσθετὸν καθαρτικόν. Βουπρήστιος ἀφελὼν κεφαλὴν καὶ πόδας, καὶ πλευρὰ τὰ ἀλλα αὐτοῦ τρίβειν, καὶ ξυμμίσγειν τῷ σύκου. ἢ οἴνου. διαπλάσιον δὲ τοῦ σύκου, ἢ πίονος. τούτῳ φυσὰ τὰς ὑσδράς. Τὸ ἢ τοὺς ἀπαυδήσαντας αὖ τον. ἢ λινοζώστιος τὰ φύλλα λεῖα προσθετὰ ποιέειν. τῷ τε λεπίνῃ ἄγει χολώδεα καθαρσιν. ἢ αὖτε μισίη ποιέει ὡς ἢ λινοζώστις ἢ καθαίρει κρεῖσσον. ἐλλέβορος μέλας ἐν ὕδατι λεῖος, ἄγει καὶ οὗτος, δὶ ἀρὲ κρεῶν ὕδωρ. καὶ σὺν πίτυρίη δὲ καὶ ἢ ῥητίνη, ἢ ὠὸν ἢ σὰ. κύπερος. ἀψίνθιον. ἀρίστολοχία. κύμινον. ἄλες. μέλι. ταῦτα πάντα ἐν τῷ αὐτῷ τρίβειν καὶ προσιθέναι. καὶ ἐλλέβορος ἐν οἴνῳ γλυκεῖ μετὰ ἁλὸς ἀρέων ἢ πυρίνων μέλιτι φυρηθεὶς ἐν εἰρίῳ προσιθέσθω. 30

Προσθετὸ ἰῶ μὴ τὸ καταπόντα καθαίρει. Λινοζώστιν. σμύρναν. λευκὴν. κρόμυον ὡς ὁμιλύτατον. καὶ μελανθιον, καὶ ἢ ἡλύσιμον ἰῶ ὑποφθῇ, συμμίξας προσίθει. Προσθετὸ

θαρθῆ. Ἕτερον κυήσεις. Ἢν γυνὴ μὴ βούλη κυῆσαι, καὶ τοῖσι ἡμιθαρτηρίοισιν ἤτις χρῆται, καὶ λῇ πρὸς ἡν αὔσραι ἐᾶι, σκαφίδας μέλανας δέκα. λιβανωτὸν δὲ σφαγμίδας ξέης. καὶ κύμε νον ὀλίγον ζίψας σὺ μέλιτι, ἐς ἐφίσι πινῶδες ἐγκυλίων ἀπαξ τῆς ἡμέρης, τῇ αὐτῇ προσιθέσθω. καὶ ἀφαιρείσθω ἄπαξ ἕως ἡμερῶν τεσσάρων, καὶ ἔπειτα ἀσιτείτω τὰς αὐτὰς ἡμέρας. Ἀ τόκιον. Ἢν μὴ δέῃ κυΐσκεσθαι, μόνους ὅσον κύαμον διεὶς ὕδατι, πίνειν διδόναι. καὶ σίαιον ἡν ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐ κυήσεται. Ὡ κυτόκια λυσοκοίλη. Δάφνης ῥίζης ξύσας, ἢ τῶν κόκκος ὅσον ἡμισυ ὀξυβάφου ἐφ ὕδατι δὸς πιεῖν θερμιλώσας. Ὡ κυτόκιον. Δικτάμνου ὅσον δύο ὀβολοὺς ζίψας σὺ ὕδατι θερμῷ, πινέτω. ἢ ἀβροτόνου σφαχμὶν, καὶ κεφρίδας ἡ ἄνησον σὺ τέλιψας σὺ γλυκέος οἴνου κυάθῳ, παραχέας ὕδατος παλαιοῦ κύαθον, δὸς πιεῖν. τῶ τὸ κωλὸν δίδοται ἰῷ πρὸ τῆ ὠδίνων ὀδθῆ, ἢ δικτάμνου ὀβολὸν. σμύρνης ὀβολὸν. ἀνήσου δύο ὀβολούς. νίτρου ὀβολὸν. ταῦτα τείψας ὀξυβάφου γλυκέος οἴνου. ἐπιχέας κύαθον, καὶ ὕδατος θερμοῦ κυάθους δύο, δὸς πιεῖν. ἔπειτα λοῦσον θερμῷ. Ὡ κυτόκιον. Ῥίπτιλλα τερμενθίνῳ. μέλι. ἔλαιον δι πλάσιον τούτων. οἶνον δυνάμει ὡς ἡδιστον. ταῦτα συμμίξας, χλιώσας, διδόναι ἐκπιεῖν πολεμωνίης. κατασῆσαι δὲ χρὴ, καὶ τὰς μήτρας ἰῷ φλεγμαίνουσιν. Ἕτερον ὠκυτόκιον. Τοῦ σικύου τὸ ἀγρίου ὅσις αὖ ἡ λύκος ἡν κατέπιεν ἐμπλάσας κηρῷ. εἶτα ἐλαίῳ σὺ λίψας φοινικῷ, πρίαπλον τοῦδε πλὴν ὀσφυϊ. ἰῷ δὲ κύουσα πουλυὼ χρόνον ἐπέχητω, καὶ μὴ δυνήτω τεκεῖν, ἀλλ ὠδίνη πολείους ἡμέρας. νέμει δὲ καὶ ἀκμάζη, καὶ πουλύανμος, τάμνειν τὰς σὺ τοῖσι σφυρίοισι φλέβας, καὶ ἀφορέειν τὸ αἷματος, πρὸς πλὴν δυνάμιν ὁρᾶν. ἰῷ μετὰ ταῦτα λούσῃ θερμῷ, ὀξῷ φλοιῶν τε. πιεῖν δὲ λούναι ἄγνου κατὰ πνον, καὶ δίκταμνον κρητικὸν ἴσον ἑκατέρου, ὀξυβάφου

λαμβάνειν τῶν ὡρῶν ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων τὰς ἡλικίας, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἄλλα ζῷα τὰ μὲν πλείω τὰ δὲ ἐλάττω χρόνον ἔχει τοῦ ζῆν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους. ἔστι δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἡ παιδικὴ ἡλικία, καλῶ δὲ παῖδα τὸν ἀγένειον, ἐν ᾗ τὸ σῶμα αὐξάνεται μάλιστα· δεύτερον δὲ ἡ μετὰ ταύτην ἡ τοῦ νεανίσκου, ἐν ᾗ γενειᾷ τε καὶ ἡ τῶν αἰδοίων φύσις ἀκμάζει· τρίτον δὲ ἡ τοῦ ἀνδρός, ἐν ᾗ τὸ σῶμα παύεται μὲν αὐξόμενον, ἀκμάζει δὲ ἔτι καὶ ἰσχύει· τελευταία δὲ ἡ τοῦ γέροντος, ἐν ᾗ καὶ τὸ σῶμα μαραίνεται καὶ ἡ δύναμις ἀσθενεῖ. ἔστι δὲ ἡ μὲν παιδικὴ ἡλικία ἐπὶ τὴν ἥβην τελευτῶσα μέχρι τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, ἡ δὲ μετὰ ταύτην ἡ τοῦ νεανίσκου μέχρι τῶν τεσσαράκοντα, ἡ δὲ τοῦ ἀνδρὸς μέχρι τῶν ἑξήκοντα, ἡ δὲ τοῦ γέροντος ἐφεξῆς ἐπ' ἔσχατον. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ζῴων οὐκ ἔστιν ἀκριβῶσαι τὸν χρόνον τῆς ἡλικίας διὰ τὸ μὴ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἔστιν· ἐπιμελοῦνται γὰρ πάντες τῶν ἐκγόνων. ἔστι δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἡ

κλυσμὸς ἰῶ χολώδης ἢ. Ἐλατηρίου ὅσον δύο πόσια· ὕδατι διὴς ἐπιχέαι ἔλαιον ναρκίσσινον. καὶ κλύζειν χλιαρῶς. ἢ κολοκυνθίδος ἀγρίας δύο ἀποβρέξας σὺν οἰνοχάλακτι ἑφθῷ ὅσον τέσσαρα κοτύλας, πῶ μὲν μέλι ἀπιθέναι, καὶ ξυμμίσγειν ἔλαιον ναρκίσσινον, καὶ κλύζειν. Ἄλλος κλυσμός, χολώδης καὶ φλεγματώδης. Σικύης σὺ τριδίνης ὅσον παλαιστὴν ἐφίσας ὕδατι ποτῷ τέσσαρσι κοτύλῃσι, καὶ μέλι μέξας καὶ ἔλαιον ἀνθινον, κλύζειν. Φλέγμα ἢ χολὴ ἰῶ θᾶσσον. Κόκκους κυσθίδος ἑξήκοντα, μέλι τὸ καὶ ἔλαιον ἀνθινον μίξας, κλύζειν σὺ ὕδατι. ἢ κύητρον ἐφίσας σὺ ὕδατι ποτῷ· σὺ πέντε κοτύλησιν ἀποχέας δύο κοτύλας, ξυμμίξαι μέλι καὶ ἔλαιον ἀνθινον ξὺν ναρκισσίνῳ καὶ κλύζειν. Κλυσμοὶ καθαρτήριοι. Ὅλυθοι χεμβρυοὶ καθυέντες, καὶ βραχύντες σὺ ὕδατι. ἀποχύσαντα, τὸ ὕδωρ, ἔλαιον ξυμμίσγειν ἢ κλύζειν. καὶ μετα κλύζειν σισύροισι. κνιδί. λωτῷ πρίομασιν. σὺ οἴνῳ δὲ μέλανι χρὴ ἕφην, ἢ ῥοῦς καίων, χρῆσθαι ξὺν ὕδατι. μετα κλύζειν δὲ τούτοισι, τοῖσι τῆς μυρσίνης φύλλοισι, καὶ ῥόῳ τῇ βυρσοδεψικῇ. ἑφεῖν δὲ οἴνῳ μέλανι διώλει. μετα κλύζειν δὲ χοίνου φύλλα, καὶ ὑπερικὸν καὶ ἐλελίσφακον ἑφήσαντε, ξὺν οἴνῳ μέλανι διώλει, ἢ κράμβης ὕδατι. κοὐ τῷδε ἑφεῖν, λινεζώστιν νίτρου δρυβροῦ ὀλίγον. καὶ κλύζειν ἐλατηρίου ὅσον πόσις, ξὺν ναρκισσίνῳ ἐλαίῳ, ἢ ἀνθίνῳ, καὶ κλύσαι χλιαρῶς. ἰῶ δὲ χολώδης ἢ, κολοκυνθίδες δύο ἀποβρέξαι σὺ χαλακτὶ ὀνείῳ ἑφθῷ, ὅσον τέσσαρσι κοτύλῃσι. καὶ ἀποβρέξαντα κλύζειν. ξυμμέξαι τὸ ἔλαιον ναρκίσσινον, ἢ ἀνθινον, ἢ ῥόδ. τῆς σικύης σὺ τερεδίνης ὅσον παλαιστὴν, ἑφεῖν σὺ ὕδατι ποτῷ τέσσαρσι κοτύλῃσι, καὶ μέλι παρέχειν. καὶ ἔλαιον ἀνθινον. οὗτος ὁ κλυσμὸς φλεγματώδει καὶ χολώδει ξυμφόρως. Κλύσμα ἔλινον φλέγμα. Κόκκον τείβειν τῷ μανδραγόρου ξὺν ὕδατι. καθαρσις γὰρ παμπόλλη τὸ καὶ παντοίη, ἐκ τούτου γίνεται. σκορόδου μώλυζαν. νίτρον. σύκῳ ῥ σὺν ῥ πῖον. ἴσον τείνειν λεῖα ὅκόσον κικίδα ποιέειν ῥ μέγεθος, καὶ προστιθέναι. ἢ κυμίνου φύλλα σὺ οἴνῳ τείνειν, εἰείω πρόσθε, ἢ γῆς λύμης ὅσον τόσον. ἢ λύμης ῥίζαν τείβειν λείῃ, καὶ μέλι ἐπιχέαι, καὶ ἀναζέσαι, βάλανόν τε ποιήσας, τίθειν. ἢ ὀπὸν σιλφίου μετὰ σίκων μαλάσσειν. καὶ βάλανον ποιέειν. ἀγαθὸν δὲ καὶ σικύης πόρμα, τείβειν ὁμοίως. ἢ χολὴ ταύρου, καὶ νίτρον δρυβρόν. καὶ νέτωσιν, κυκλάμινον, τούτων ὅσον κικίδα. τῆς δὲ κυκλαμίνου πλείονα μοίραν μέλιτι ξυμμέξασα ἡ θρασυνομένη, προστιθέσθω. Γρόδετόν. Κυκλαμίνου πῶ κεφαλὴν, καθαίρειν ὕδατι τείναι. καὶ ἐς ἄχλυν ἀναφορέσαντα προστιθέναι. ἢ σμύρναν. ἄλαυ. κύμινον. χολὴ ταύρου ξὺν μέλιτι ὁμοίως. ἢ κόκκους ἐκλέψαντα ὅσον χρεὶς μυδιοῦ φαρμάκου, τῷ τῆν ὀφθαλμῶν, ὃ κολλέεται πέσθαι. καὶ τῷ στροβίλου τρία. ταῦτα δὲ λεῖα ῥίβειν, καὶ οἴνῳ παλαιῷ χλιαρῷ δεῖς, βαλανίσκον ὧδε πέδρον ὄρνιθος τιθέναι. καὶ ὧδε προσάγειν, ἢ πτυμάλου ὀπὸν μέλιτι ἀναδεύσας, ἢ σικίλλης ῥίζαν ὅσον ἐξάδακτυλον, ἐλίξαι ὧν λίνου σὺ εἰείω πρόσθες. ἢ αὐτῷ πῶ σικίλλαν ἀνθ' ἑτέρης ῥίβειν, καὶ ὡσαύτως ἐλίασειν ἐείω. εἶτα προστιθέναι. Κλυσμὸς ἰῶ φλεγματώδης γυνῇ ἢν. Ἐλεβόρου δύο πόσια, σὺ οἴνῳ διϊέναι γλυκεῖ, ὅσον δύο κοτύλας. ἢ κλύζειν μέσσοντα οἶνον, ἰῶ καθαίρεσθαι δέηται, πράσια λείξειν, ἢ ἀκτῆς ἡερπὸν, ἢ ἄννησον. λιβανωτὸν. σμύρναν. οἶνον. ταῦτα πάντα ἑρίβειν καὶ τῷ χυλῷ τοὐτέων κλύζειν. ἢ κράμβῃσιν ἑφήσας σὺ ὕδατι, σὺ τῷ χυλῷ ταύτης, ἐλφεῖ πῶ λινοζώστιν. καὶ σμικρὸν ἀποχλυζέ. ἢ κνήστρου πόσιν, σὺ μέλιτι διεῖς, σὺ εἶναι. σιεῖ πέσθαι δὲ χρὴ τε ἐπιμελίως, ἰῶ τε χολώδεα, ἰῶ τε φλεγματώδεα. ἢ ἁμμον ἐς ἥν ἥλιον ὑποβάλλειν λεπτῷ ξηρῷ. ἢ ὅτου τὰ καταμηνιαῖα, τῶ αἵματος ἐπιχέαι, καὶ ἐὰν ξηραθῶσιν. καὶ ἰῶ μὴν χολώδεα ἢ, ὧδε τῇ ἁμμῳ ξηραινόμενον ῥ αἷμα χλωρὸν γίνεται. ἰῶ δὲ φλεγματώδεα, ὃ μύξαι ὁρῶνται. ἰῶ οὖν φλεγματώδεα ἢ, κνήστρου ὅσον πόσιν διϊέναι, ἢ ξυὸν μελικρήτου κοτύλη, κλύσαι. Καθαρτικὸν μαλθακόν. ὕδωρ ἄγει καὶ δέρματα. καὶ ἰὼραῦ φαμον. καὶ καταμηνιάκατα ἀσσα ἰῶ καὶ μὴ πολυχρόνια ἢ. καὶ ὑδρόωντόμα μαλθάσσει. Μύρον ναρκίσσινον καὶ κύμινον ὀλίγιστον. σμύρναν τε καὶ λιβανωτόν. ἀλίνθιον κύπριον. ῥόδινον ἄλειφα. ἄλφιτα. τούτων ῥ ἴσον τῆν ἄλλων ἑκάστου, τῶ δὲ ναρκισσίνου τέσσαρα μοδίσδες. ἐπικτύνιον ὠμολίνου ξυμμέξαι πάντα, ῥίψον. καὶ ποίησον βάλανον τερεὶ πῶρῷ, ῥάχος λεπτὸν πεσθεῖσι, καταθῆσαι. ἢ ἐμβάλλαι ἐς ἄλειφα λευκὸν αἰγύπτιον, ἢ προσθέναι, καὶ ἐὰν ὄλλω πῶ ἢμβρίω. λουσαμένῃ δὲ καὶ ἀφαιρουμένῃ, διαιζέσθω τῷ ὕδατι τῷ ὀὐώδει.

Ἕτερον καθαρτικὸν. ὕδωρ ἄγει. καὶ δέρματα. καὶ μύξαι. καὶ ἰὼραῦ φαμον. Σμύρναν. ἄλαυ. κύμινον. χολὴ ταύρου. τοῦτα συμμέξαι, καὶ μέλιτι φυρήσας, καὶ ἐς ῥάκος σὺθεὶς, προσθέναι. ἢ μύρῳ σὺ ὄλλῳ σὺ τίθεσθαι. εἶτα λουσαμένῃ ἢ ἀφελομένῃ, διαιζέσθω ὕδατι τῷ ὀὐώδει. Ἄλλο. Ἄλες. κύμινον. χολὴ ταύρου, μέλιτι ἀνάφυρέειν, καὶ προστίθεσθαι. ἢ σίλφιον τῷ σύκῳ μέξαι καὶ προστίθεσθαι εἶτα διαιλᾶσθαι μύρῳ ῥοδίνῳ. ἢ κόκκους ἐκλέψαντα, ποσὶ τε ῥίψαντα, καὶ βάλανον ποιέειν. ἢ σκόροδον. καὶ νίτρον δρυβρὸν ἢ σύκον. τούτων ἑκάστου ἴσον μέξαι μέλιτι, δοὺς προστίθεσθαι. ἢ πεσσὸν ἀφέλητον, ἐλάφου σέκρ προστίθεσθαι, τήξαι σὺ οἴνῳ. ἢ πεπόνου κόκκους πέντε, ζωὸν ἐλατηρίου ὀλίγου. παρασάζειν δὲ γυναικὸς γάλα, σὺ εἰείῳ, ἐς μῆνα. ἢ πεπόνου κόκκους πέντε, ζωὸν ἐλατηρίου ὀλίγου. παρασάζειν δὲ γυναικὸς γάλα, σὺ εἰείῳ, ἐς μῆνα ἀποβάφασα

βάφασα. προστιθέναι δὲ καὶ ἀφελεῖν ὡσαύτως. ἢ σύκου ῥ πῶτον ξυὸν ἐλατηρίου πόσει. καὶ ἰὸς βρυθρυῦ ῥ ἴσον. καὶ μέλιτος ἴσον ὡσαύτως. ἢ χολὴ ταύρου, καὶ νίτρου βρυθρόν. νέτωσιν. κυκλάμινον ἴσον ὡσαύτως. κικίδα σὺ μέλιτι. ἢ χολὴ ταύρου, ἐς αἰγύπτιον ἔλαιον, βάφασα προστιθέσθω. καὶ ἀφελεμένη ῥοδίνῳ ἢ σικύης τῆς μακρῆς πῶ σὺ τριδίνῳ, ῥ πόρμα ὄβελῶν ξὺν χάλακτι γυναικὸς. κουρεοσόφου, καὶ σμύρναν ἄκρητον, καὶ μέλι ὀλίγον, καὶ μύρον αἰγύπτιον, τείβειν καὶ προσιθέναι. ἢ πῶ σὺ τριδίνῳ τῆς σικύης αὐθναι. κόψαι δὲ αὖθι τῶ πόρματος, καὶ μέλι ἐμβαλεῖν, καὶ ἀποξέζαι. καὶ χάλανον ποιέειν δυώκεα. καὶ βάπτειν ἐς ἔλαιον λευκόν. ἢ πῶ ἀγρίῳ κολοκυνθίδος ὡσαύτως. καὶ ἐλατηρίου ζεῖς πόσιμα σὺ στυπτηρίου τείβειν, καὶ χάλανον ποιέειν. Ἄλλο ὁμοίως. Κόκκους ἐκλέψαι ῥᾶς, ὅσον πόσιν ἐφίσας, καὶ μέλι σὺ δεκτέαι καὶ προσθέσθαι. ἢ ῥόδινον ἄλειφα. ὅσον δὲ βάλανον προστίθεσθαι ἐμπήξαντα χρὴ πρότερον ἐς πῶ χάλανον, ἔπειτα ῥάκος σὺδεῖναι λεπτὸν σὺ εἰείῳ βάψασα ἄλειφα αἰγύπτιον προσίθεσθαι. ἄγει δὲ μάλιστα καὶ δέρματα ἀφαιροῦσα. Γρόδετὰ καθαρτικὰ ἰσχυρὰ, ὕδωρ ἄγειν δυνάμενα, ἰῷ μύξας, καὶ δέρματα μᾶλλον τῆν πρόσθεν. Τοῦ πεπόρεως κόκκους τέσσαρας σὺ τῆν μεγίστων, ἢ καὶ τῆν μικρῶν εἰ δέοι, ἕλατηρίου πόσει συμμέξας, τερέβελεῖα, παρασάζων γυναικὸς γάλα, καὶ μέλι ὀλίγον αὐχφυρήσας, τῶτο ἐς εἰείῳ μαλθακὸν καθαιρὸν σὺδὲ πῶρὸν σὺδεμελίξας ῥάκεα, καὶ καταλαβὼν προστιθέναι ἐς λύμην ἄλειφα αἰγύπτιον βάπτων. προσκείσθω δὲ ἡμβρίω. καὶ ἐπειδὰν ἀφέλωσι, προστιθέσθω ῥ τέαρ τῆ ἐλάφου. Γρόδετα καθαρτικὰ, ἰῶ μὴ ποτε καθαίρῃ. Λινεζώστιν δίφας καὶ σμύρναν προστιθέναι. Γρόδετὰ ὁμοίως καθαρτικὰ χρεία δυνάμενα ἐκβαλεῖν, καὶ ἔμβρυον ἀποπλάκτον ὑπεξαγαγεῖν. Καθαρίσιος πέντε, ἀποστείλοις καὶ τὰ πῶρὰ, καὶ τὰ σκέλεα, καὶ πῶ κεφαλῶ. εἶτα τείβολον παραθαλάσσιον κόψαι τῆσι ῥίζησι, καὶ τοῖσι φύλλοισι. καὶ ῥ χλωρὸν ῥ ἓξ τέψαι ἴσον ὄγκοι καὶ σελίνου σπέρματος, καὶ σισήπιος ὡς πέντε καίδηκα σὺ οἴνῳ γλυκεῖ κεκερημένα. καὶ σὺ ὕδατι θέρμῳ καθιγυώθω. καὶ μελίκρητον ὕδατος, πίνε τῳ, καὶ οἴνου γλυκοῦ, καὶ τῶ τῳ μυσῶν, ὅσον σατῆρα αἰγύπτιον σὺ οἴνῳ γλυκεῖ πίνειν. ἐπὴν δὲ σθυῖν ἔχῃ, λευκοὺς ὀρεβίνθους καὶ ἀσταφίδας ἐφίσας σὺ ὕδατι καὶ ῥύξαι, διδόναι πίειν. ὅταν ἢ σχαδὸν ἔχῃ, σὺ ὕδατι χλιαρῷ καθιθάθω, καὶ οἶνον πίνε τῳ γλυκύ. Γάσις νόσου δυνάμενον καὶ ἀναστομοῦσι καὶ καθῆραι. Σμύρναν ὀλίγιστον. καὶ ἐλελίσφακον, καὶ ἄννησον ῥίψαι, χῶ. Καθαρτικὸν δυνάμενον ἄτοκον καθῆραι. Ἢν ῥ τόμα τῆς μήτρης ὀρθῶς ἔχῃ, πυελῶ βάλειτον ξηρὸν κόψαι. καὶ διασήσας τέσσαρα χοίνικας. ὄξους δὲ κοτύλας δέκα. καὶ οὔρου βοείου ἑτέρας τοσοῦτον. καὶ θαλάσσης ἅλμης κοτύλας ἑκκαι. πυελῶ δὲ ξηρὸν πουλυὼ χρόνιον. εἶτα λουσαμένῃ φάκιον πιοῦσα. καὶ μέλι καὶ ὄξος μεμιγμένον πιοῦσα, ἐμεσάτω, καὶ ῥοφείειν ἅλυρον δοῦσαι. ἢ ἐπιπεῖν οἶνον διώκα, παλαιὸν, ὑζυθεσμένον. σίτου δὲ μὴ γευέσθω τῆ τοιαύτη ἡμέρη. τῆ ὑστεραίῃ, κύκλον δοῦσαι καταπότον. τῆ δὲ ζίτη, δοῦσαι δουρητικὸν, ἀσταφίδας καὶ ὀρεβίνθους λευκὰς, δύο χοίνικας, ἀφ' ὧν χοίνικος, καὶ ἐπιχέαι ὕδατος, ζία ἡμιχόες. ἔπειτα ἀποχέασα, πεῶς πῶ αἰθείλω θᾶναι. καὶ τῆ ὑσδραίῃ πίνειν. καὶ τοῖσι προσθέτοισι χρέεσθαι. Ἔγχυτον καθαρτικὸν καταμηνίων. Βόλιτον σπλάζαι ὅσον σικυέδιον. φυελῶ δὲ ξυμμίστων τῆς κυπαρίσσου τὰ πρέμνα. ξηράνειν δὲ σὺ τῷ ἥλιῳ, καὶ ἐς τῶτο τὰ θυμιήματα ἐμβάλλειν. Εἰς ὁμοίως πάθος. Ἢν τα καταμηνιαῖα, ἀκάνθης λευκῆς τὰ φύλλα ῥίψαι, ἰῷ ὀζυθύσας ἰῷ ἐπιχλιήνασ' ἐγχείειν. Κατάχρισον καθαρτικὸν ὡς τε μήτραν καθαίρειν. Γράσου σπόρμα καὶ καρδαμώμου, ζίψαι, σὺ οἴνῳ τε διεῖς καὶ χάλακτι ἑφθῷ, διαχρίειν πῶ νειδίῳ γαστρὸς. Κατάχρισον μαλθακτήριον. ὕδωρ δὲ ἄγει καὶ μύξαι καὶ δέρματα. καὶ λοχεῖα φθεῖρει, καὶ οὐχ ἑλκοῖ. Σμύρνης ὡς ἀείσης ἢ μυσῦ. καὶ ἄλος χόνδρον ὁμοίως, πίσαν ῥ θυὼ τὴν φλάσας, μίξασ' τὸ λεῖα. ἔσω δὲ ῥ τῆς σμύρνης ῥ ἢ μυσῦ τῶ ἅλος, ἰῷ τῆ πίσης ἐμβαλεῖν ἐς ῥάκος τῆς πεφλασμένης, μέγεθος ὅσον κικίδα μεγάλιω. λύο δὲ ἔσω. ὡς ῥ μὲν ἥμβρασ' ἔχειν, ῥ δὲ ὑφρύσης, ἐς ἀνωκατακῆ. λουέσθω δὲ θρῷ. ἔπειτα ἀφαιρεύσα, διαιζέσθω ὕδατι ὀὐώδει. Καθαρτικὸν ἄτοκον καθῆραι, ἰῶ ῥ τόμα ὀρθῶς ἔχῃ. Ἢν ἄτοκον θρασπόνης, ἑλλέβιτον ἀῶον ἡλίου, διασείσας ὅσον τέσσαρα χοίνικας ἀπλοῦς. ὄξους δὲ κοτύλας δέκα. ἰῷ ἐροδίου χοίνικα. ἰῷ θαλάσσης κοτύλας εἴκοσι, πυελῶ ἁλέσ πουλυὼ χρόνιον. ἔπειτα φάκιον ποιῆσαι. καὶ μέλι καὶ ὄξος μίξαι, καὶ ἐμεσάτω. καὶ ῥοφείτω ἄλυτον. ἰῷ ἐπιπινέτω οἶνον ὀὐώδεα. σίτου δὲ μὴ ἀπέσθω ταύτη τῆ ἡμέρῃ. τῆ δ' ὑσδραίῃ, κύκλον δοῦσαι καταπότον. τῆ δὲ ζίτη, δίουρητικὸν. ἐὰν δὲ λύκνον βούληται ῥίζας ἰῷ ὀρεβίνθους λευκοὺς δύο χοίνικας, ἐπιχέασ' ὕδατος ζία ἡμιχόε. ἀφελεῖν δὲ ῥ ἡμισυ. εἶτα ἐς πῶ αἰθείλιν θᾶναι. καὶ τῆ ὑσδραίῃ, πίνειν ἐκ τούτου καταπότιον ὀλίγον, καὶ τοῖσι προσθέτοισι χρέεσθαι. Ἢν βούλη γυναῖκα κυῆσαι. καθῆραι αὐτῶ καὶ τὰς μήζασ'. ἔπειτα δίλου ἄλυτον ἐσθίειν, νήσει. καὶ οἶνον ἐπιπίνειν ἄκρητον. καὶ προστιθέναι νίτρον ὀρυθρόν. ἰῷ κύμινον. ἰῷ ῥίπτιλω μέλιτι λούσας, σὺ ὀθονίῳ πρόσθες. καὶ ὅταν ῥ ὕδωρ ἀποῤῥυῆ τῶ μέλανος πέσσους, προστιθέσθω μαλθακτήριον. καὶ τῷ ἀνδρὶ συνάσθω. ἰῶ δὲ ῥ τόμα μεμύκη,

προστιθέσθω καὶ ὀπὸν συκῆς, μέχρι ἂν ἀνάστομωθῇ. ἢν ὕδατι αὐτὸ μόνον ἀποπλύνεσθαι. ἔρικος δὲ ἄφοδον ῥίζαν σὺν οἴνῳ γλυκεῖ καὶ πίνειν νήστιν. καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡγεμονίην παύσῃ, χλιὸς ἢ ἀλώπεκος ἄφοδον σὺν ῥοδίνῳ μύρῳ ῥίζαν καὶ ἀσθενέα καὶ σωφλαζέσθω. Ἢν ἕλκεα ᾖ ὁρμιὰ, καὶ ὑπὸ φλεγμαίνῃ, χρῶ τῷδε κλυσμῷ. χλιὸς ἐλαίου καὶ ῥητίνης, μέσγε καὶ διὸς ὕδατι χλιηρῷ, κλύζου. ἢ μέλιτι βούτυρον μέξας, τῆξαι καὶ κλύζου. ἢ ἐχεύρωσος ξύσας, ὅσον σκαφίδι μακρῷ, ᾗ σμύρνης, ᾗ μέλιτος ὁμοίως. ταῦτα διείρας, σὺν οἴνῳ μέλανι βώλῳ, καὶ κλύζειν χλιηρῷ. Ἢν ἕλκωθῇ ἡ φλυκταίνων αὐάστασις ἢ τῇ ἡμέρῃ θεραπεύει ἄκεστα τὰ χείλεα. Σαρκὸς βοὸς, ἢ πικείου, ἢ χήνειον ἄλειφα. καὶ ἀφίησιν. ἢ κόκκον, ἢ σωδὸν κυπρίνου, ῥίψαι ταῦτα πάντα. καὶ σωδιαλείψαι πλὴν σάρκα. καὶ προστιθέσθαι. Ἢν ἕλκεα γίνηται καὶ ἀσαξάται. Βοὸς σάρκα. στέαρ ἐπαλείφειν. καὶ πλὴν σάρκα προστιθέναι. καὶ ἐγμολύζειν ὑπὸ ῥυπαρχῇ, ᾗ πυετῷ συκῆς ἀχρὸς ῥίζης. καὶ μετὰ ταῦτα καὶ πίους σὺν γλυκεῖ πινέτω. Ἢν δὲ τοῖσιν αἰδοίοισι τὰ ἕλκεα γίνηται. Βόειον στέαρ ἐπαλείφειν καὶ μυρσίνῳ σὺν οἴνῳ καθεφθῶν, διακλυζέτω τῷ οἴνῳ, ἢ ἐλαίῳ φύλλα, ᾗ βάτος, ᾗ ῥοιῆς, ᾗ ὁ ὄινος ἢ τὸ πράμνιος. ταῦτα δὲ οὕτως ποιέειν, ᾗ πρὸς ἰὸς φύλλα τῶν δένδρου διαλαβὴ, λεῖα ῥίψαι, καὶ πρὸς τὰ αἰδοῖα τιθέναι, ἢ ἀνήθου ἡμέρου καὶ σελίνου ῥίψαι, ἐπίχριε. Ἢν ἀφθώδη τὰ αἰδοῖα πῶς δεῖ ἰᾶσθαι.

Σαρκὸς βοὸς ὅσσει λύο πολαιτῶν ὁ μῆκος, πάχος δὲ ὥστει σελαῖς προστιθέσθω μέχρις ἐσῳδρήσῃ. πλὴ ᾗ νύκτα αἴρειν. τῇ ᾗ ὑσδραίῃ πάλιν προστίθεσθαι μέχρι μεσημβρείης. ᾗ ἐπιπινέτω ὄινον γλυκὺ μέλιτι ἢν οἶνον ξυμμίσγουσα. Κλύσμα λιῷ ἢ λκωμένῃ ἐῶσιν ἀεὶ μᾶσθαι, καὶ λιῷ σφαιρουρείῃ ἐπιλάβῃ. Γρᾶσα. ἀκτῆς ὁμοῦ πόσον. σίσυλι. ἀᾶννησον. λιβανωτὸν. σμύρναν. ᾗ οἶνον ἴσον τῷ χυλῷ τούτων, μέξαι ταῦτα καὶ ἀναζέσας, ᾗ ψύχειν, καὶ μεσίως κλύζειν. ἢ μέλι. βάτι ῥόν. μυελὸν, καὶ κηρὸν σὺν οἴνῳ καὶ χρῆσθαι. Ἄ ὥστε σὺν αἰδοῖα ἕλκεα σὺν καὶ φύεται. Φύλλα ἐλαίης, καὶ βάτου καὶ μυρσύνου, καὶ ῥοιῆς γλυκείης, ξὶ βεν λεῖα. διεὶς δὲ οἴνῳ παλαιῷ, ἑψέω προστίθεσθαι τῇ νυκτὶ, πρὸς τὰ αἰδοῖα. καὶ ἡμέρας τὰ πλάσσειν τούτοισιν. ὅταν δὲ ἡμέρη γένηται, ἐφύσειν. ἀφεψὲν δὲ μύρτα σὺν οἴνῳ, καὶ διακλύζεσθαι. ἢ χλιὸς ἐλαίου καὶ ῥητίνης τῆξαι καὶ κλύσαι. ἢ βούτυρον. καὶ κέδριον ἐλαίου μέλιτι παραμέσγειν μικρὸν καὶ κλύζειν. ἕλκεα σὺ μέλιτι ἀποξηραίνει. ὀρυγύρου αὖθος σὺν οἴνῳ ῥύψαι καὶ κλύζειν. ἢ βούτυρον μετὰ μέλιτος κλύσαι. ἢ ἐχέῤῥωσιν, καὶ σμύρναν, καὶ μέλι οἴνῳ διϊσάναι. οἴνῳ δὲ μέλανι χλιαρῷ, καὶ κλύζειν τῇ ὑσδραίῃ. ἢ χιὼς φύλλα ἐφίησιν σὺν ὕδατι, τουτέῳ μετὰ κλύζειν. Ἄλλο. Βούτυρον. λιβανωτὸς. σμύρνα. ῥητίνη. μυελὸς ἐλάφειος. τουτέοισι κλύζειν. ἢ φακὴν ἑψὴν σὺν ὕδατι. ᾗ ἀποχύσας τὸ ὕδωρ σὺν τούτῳ κλύζειν. ὅταν δὲ ὕδωρ ἐκ τῆς ὑσδρέων ῥέῃ, ᾗ ἕλκεα ᾖ, ᾗ δάκνῃ, χλιὸς στέαρ ᾗ ὠὸν διαχρίεσθαι. ἢ ὄϊος στέαρ, ἢ συός. ᾗ φακὴν, σὺν οἴνῳ ἑψὲν. ᾗ κεκρημένον ἴσον τῷ ὕδατι τουτέῳ κλύζε. τὰ δὲ σὺν τῷ αἰδοίῳ ἕλκεα σὺ τούτῳ καταινᾶν. ἐπὶ πάσσειν δὲ, μάννα. βάτου. πίτυος φλοιόν. καὶ τῷ ὕδατι τούτων νιφάδα. διαφθόρεσιν ᾗ ἀποβαίνῃ ἐμβρυον. χαλβάνης ὅσσον ἐλαίην σπεῖρας ἐς ὀθόνιον κέσρινον ἐμβάψασα, προστιθέσθω πρὸς τὸ σῶμα τῆς μήτρης. Ἕτερον. Κάλαμον βώδακα. καὶ σικύης σὺ τριώνιλω, ῥίψαι σὺ χλωρέω στέατι. ἐπίθημα σὺν δὲ ἐν ὀμφαλὸν καὶ ἐν ἦρον. καὶ σμικρὸν ἄπ' αὐτέου σὺ στάσας, ἐς εἰρίον προστιθέσθω πρὸς τὸ σῶμα τῆς μήτρης. καὶ ἐκ τούτου καὶ ὀλίγου ἕλκεται. Ἄλλο. Ἐρυθελαϊνὸν κάψασ', καὶ κέσρου πρίσματα. ὕδωρ τε ἐπιχέασ' πίθει ἐς πλὼ αὐθρίλω. ἔπειτα πρωὶ δὸς πρὸς τὰς ἀλγηδόνας.

Ἄλλο. Σιλφίου ὁκόσον ὁρακμιλὼ μέαν, καὶ πράσου χυλὸν ὁκόσον ὀξύβαφον, πυρχμίξασ' κέδριον ἕλαιον ᾗ μισυ κυάθου μικροῦ, δὸς πιεῖν. Ἄλλο. Ταύρου χολὼ ὅσσον ὀβολὸν, ᾗ ἡμιοβολιον ῥίψας σὺ οἴνῳ, δὸς. ᾗ σαυτὶ ποδεπλάσας ὧν πάλιν κατα πιεῖν ὀΐλου. Ἄλλο. Κορκύνος πόπα μέσυς πέντε. καὶ λαπάθου καὶ πηγάνου ῥίζαν καὶ αἴθαλον ἀπὸ τῆς ἵππου ξίψαζεν ὁμοῦ πάντα, καὶ σώσασζεν σὺ μελικρήτῳ, ὑπαίθριον θέσας, πινέτω νήστις ἐκ ξίτου. Ἄλλο. Σικύης σὺ τρειώνιλω ῥίψασ' λείλω σὺ κεσρίνη πάσσῃ ἐς εἰρίον σὺ ελίξασ'. προσδήσασα πρὸς τὸ πῶρον λίνῳ, προσθέσθω δὲ ἴσον. τῇ δὲ πῶρον τὸ σκληρὸν, προσιχέτω μικρὸν ἔξω ἐκ τῆς εἰρίου. ὅταν δὲ αἷμα φανῇ ταν, ἀφελέσθω. Ἄλλο. Ἐλλεβόρου μέλανος λαβὼν ὀχβδίον ὅσσον ἐξ δακτύλων, περιείλιξον σὺ εἰρίῳ. τὸ δὲ ἄκρον ἔα μέλυ εἶναι. ἔπειτα προσθέσθω ἐσω ὅτι μάλιστα. ὅταν δὲ αἷμα χθῇ τὸ ἄκρον, ἀφελέσθω. Ἄλλο. Ἐλλεβόρου μέλανα. καὶ καθαρίσασ'. καὶ κόνυζαν ξίψασ' σὺ ὕδατι, τουτέῳ καὶ ποιήσας ζάλαιον μαλθακὸν, ὅσσον ἐξασάκτυλον, ξήρανον. ᾗ καὶ πεισθὲν σκληρὸν γένηται, εἰρίῳ περιελίξασα προσθέσθω. τῷ δὲ ἄκρῳ κέσρον χρισάτω καὶ ἔσω μᾶλλον. ὅταν δὲ αἷμα φανῇ ται, ἀφελέσθω. Ἐκβόλιον. Ἢν ἔμβρυον τεθνεὸς σῶζον ᾗ ἢ ἀποβλητικὸν, ζαξάχιον ᾗ ἐλατήριον μικρὸν μέξαι σὺ ὄξει ἀκρήτῳ, καὶ δοῦναι πεῖν. ᾗ κρόμβης ἄπαλος καυλὸς, κατὰ τὸ ἄκρον νεκτόπτω χριόμενος ἐμβαλέσθω.

Ἱπποκράτους γυναικείων τὸ δεύτερον.

Ὅσοις λᾶνὸς σὺ τῆσι γεραιτδύσι τῆν γυναικῶν, μᾶλλον γίνεται, ἢ σὺ τῆσι νεωτέρησι. ῥόος πυῤῥὸς σὺ ἀμφοτδύσι. ῥόος δὺνθρὸς σὺ τῆσι νεωτδύσι. καὶ ῥόος δὺνθρὸς μᾶλ γίνεται, ἐκ πυρετῶ. μᾶλλον δὲ, ἐκ φλεγμοῦ. γίνεται δὲ καὶ ὕβ ἀπολήψεως ἐπιμηνίων, ὅταν ἀποκλειοθ σὺ τα ὕβ ἀπίνης κατα ῥέαχῆ. γίνεται δὲ καὶ ἐκ τόκων καὶ ἐκ πυρετῆ, ἅμα τε ῥέει πάμπολυ. καὶ θρόμβοι ἐκπίπτουσι. καὶ ὀδυνῶ γίνεται τῆν κληίδων, καὶ τῆν τενόντων. καὶ νάρκη τῶ σώματος. ἀπολυξίς τε τῆν σκελέων. σὺ ὁτε δὲ καὶ ἡ ῥὶς ἐκχεῖ ἐς τῶ ὀδόντας, ὡ σφλέον ἢ ἀ ἅμα ἀπίσ. καὶ ἴσρως κατακχεῖται πουλύς. πρὸς δὲ τούτοις, κωφρδιωγμοί τε γίνονται. καὶ παρδιψύξιες. καὶ πυρετοὶ ἀκρητόχλοι, καὶ κλυσμώδεες. ᾗ τῆς αὐτῆς ἡμέρης πολάκις ῥιγοῦσι. καὶ αὖθις ἱδροῦσι. καὶ ἄλλο τε μὲν, ἀφὸ τῆν ἄνω χωρέων τὰ σμοὶ γίνεται στρίσιν. ἄλλοτε δὲ ἀφὸ τῆν κάτω. καὶ ἐς τὸ ζουζῶσαι ὀδῶσι αἱ ὀξεῖαι ἐμπίπτουσι καὶ ἰχῶραι, φοιτέουσι ὡς πῦρ ὠδίνες. σὶ ὁτε δὲ καὶ σφαῦρείη. καὶ ἡ τόμα ξηρόν. καὶ δίψα πλέζει. καὶ ἡ γλῶσσα, ῥηχίη. καὶ οἱ σθένκτυλοι ξυνέλκονται τῆν ποδῶν, οἱ μεγάλοι. καὶ ἐς τὰς λαγόκνημέας ἀεὶ τῷ μηρῷ ξυντιτένει. καὶ τῆς ὀσφύος ἀδιωδωδιῶσι. καὶ τῆν χειρέων ἀκρασίη. ὁκόταν δὲ τοιαῦτα γίνεται, τότε καὶ τέτανοι φιλέουσι γίνεσθαι, ἀφὸ τῆν κληίδων κατὰ τὰς σφάγας ἐς τὰς γνάθους καὶ πλὼ γλῶσσαν. ἐκ δὲ τῆν τοιουτέων ὀλίγω ὕστερον ὀπισθοτονίη ἀφὸ τῆν τενόντων κατὰ πλὼ ῥάχιν ἐς ὀσφῦ, καὶ ὧδε ἀπόλλωται κατὰ βίλω. προλέγειν δὲ χρὴ ἀρχομένων τῆν ῥοῶν, διαιτῆν τὸν δε ἐν τόπον. πρωὶ μὲν δίδοναι πρὸς τὸν ῥόους φάρμακον πίνειν, τῆν αὖ ἐτὼ γράφω, οὐ δοκέει λεῖα εἶναι μάλιστα. δίδοναι δὲ καὶ ῥὶς κὲ τερπρας. καὶ λιῷ πουλὺ ἀπὸ ἅμα, δοαιτῆν οἶνον. λιῷ μὲν ἀπυρετοὶ ἐωσι, σπίσιον. λιῷ δὲ πυρετοίνωσιν. ἔστι δὲ τῆν μὲν ῥοφιμάτων, τάδε ἐπιτηδειότατα. ἔλυμος. φακὴ. ἄλητον ἐφθόν. σπτάνιον. χόνδρος κώθεφθος, ῥοφητός. ζειὰ κώθεφθος. τῆν δὲ πομάτων, πάλη ἀλφίτου, ἐφ ὕδατι. καὶ τὰ κλύσματα ἀφὸ τῆν ἄρτων κεκομμένα. καὶ ἄλφιτα προκρήνια λεπτὰ βεβρ γμένα σὺ ὕδατι, ἃ καὶ ἐλλείχειν ἀνάλτα. τῆν δὲ σιτίων, ἄρτος ἐξ ἑπτῆς σὺ ποδῆ. ὄψων δὲ λατοῦ κρέα. πελάδης. φάσηες. καὶ ἐφθὰ καὶ ὀπτά. ὀρίφου τὰ κρέα ὀπτὸν. μηδενὶ πίτδει πεποιημένον ἐς ὀξος ἐμβάπτων. ἢ παρ τὸ σὺ ποδῆ ὠτὸν, αἰγὸς ἢ βοός. ὠοῦ ἀπαλεωτόν. ἢ ὁ λέκιθος. τυρὸς ἄναλτος. λαχάνων δὲ, μηδὲ τίνος γεύεσθαι, μήτε ἑφθῶν, μήτε ὠμῶν. καὶ λουτρῶν ἀπέχεσθαι. καὶ ἐπιλεῖν τὸ χέρε, εἰείω ἔρευπωμένω στρέψαντα, καὶ παχὺν ποιήσαντα ὑπὸ τῆν ἀγκώνων, καὶ τῆν ἰγνύων ὑπὸ τῆν γουνάτων. καὶ σικύαις ἀείρειν, ἐπάρμα μαζοὺς ὑπ' αὐτούς. ἄλλοτε μὲν ἐς τὰ δεξιά. ἄλλοτε δὲ ἐς τὰ λαιά. λιῷ δὲ διύπνοια γίνῃ, πρὸς πλὼ προσβλησιν τῆς σικύης, ἀφαιρδρεῖν πλὼ σικύλω. αἷμα δὲ μὴ ἀπάγειν. προσθέτοισι δὲ χρῆσθαι, ὅσοιν αὖ ἐτὼ γράφω τῆν σαρμόων τῆς αἵματος προσθετὰ ποιέονται τῆσι τοιαύτῃσι. λιῷ μὲν προδιγένηται ἐκ τῆ ῥόου, ἀπόντος πολλοῦ αἵματος, τό, τε χρῶμα ἀφυῶδες. καὶ ἐκ προσώπων μετάρσιον. καὶ σὺ τοῖσιν ὑποφθάλμοισιν οἰδήματα. καὶ τὰ σκέλεα ἐπημέα, καὶ ἡ ὑσδρὴ ὑγρή. καὶ αἰεὶ ἐσόμωντα παρὰ λόγον. καὶ τὰ ἀπόντα ὑλαρέα, δι' ἀχρὸ κρεῶν ὠμῶν χυμός. τῆσι τοιαύτῃσι χρὴ, ὅταν ἴχύη, καὶ ἐμετους ποιέειν καὶ νησείειν. καὶ μετὰ τοὺς ἐμέτους, ἀείειν διδόναι. ταύτῃσι συμφδρέει ἡ ὀλιγοφσία. οἶνος μέλας ἀκρητέστδρος. ἁλουσίη, ἢ ψυχρολουσίη. περίπατοι. μογοσιτίη. πᾶσα ξηρασίη. λιῷ δὲ πρὸς ταῦτα μὴ κατακεῖσθαι τὴν μεσημβρίην. μὴ δὲ ἐξυπνίσασθαι αὖ ὑσδραι, μὴ δὲ τῆν ῥιγμάτων ἀπαλλάσσωνται, ἀποσκεπτόμενον χρὴ ἐς πλὼ δύναμιν τῶ σώματος. καὶ λιῷ ἡ δύναται, ἐλαυνέειν. λιῷ δὲ μὴ, σπακούσῃ πλὼ κεφαλλὴ καθαίρειν. καθαίρασθαι δὲ, τὰ λοιπὰ διαίτη θραπεύειν ἐν αὐτῷ δόπον καὶ τοῖσι τὰς ἀτόκους. σκεπτέον δὲ χρὴ καὶ τὰς φύσιας τῆν γυναικῶν, καὶ τὰς χρόας, καὶ τὰς ἡλικίας. καὶ τὰς ὥρας, καὶ τὸν τόπους, καὶ τὰ πνεύματα. αἱ μὲν γὰρ ὑγραί. αἱ δὲ ὑγραὶ καὶ ῥοώδεες. αἱ δὲ θδρμαι μὲν, ξηρότδραι δὲ καὶ τάσιμοί εἰσιν. αἱ μὲν ἀπὸ ὑπδρλυθκοι, ὑγρότδραί τε ἢ ῥοωδέστδραι. αἱ δὲ μέλαιναι, ξηρότεραί τε καὶ στρυφνότεραι. αἱ δὲ οἰνωποί, μεσηγύ τι ἀμφοῖν ἔχουσι. καὶ ἀμφὶ τῆν ἡλικιῶν ὡσαύτως ξυμβαίνει. αἱ μὲν γὰρ ὑγρότεραι καὶ πολύαιμοι, ὁμοίως ἐπὶ τὸ πολύ. αἱ δὲ πρεσβύτεραι, ξηρότεραι καὶ ὀλίγαιμοι. αἱ δὲ μέσαι, μεσόντι ἀμφῶν ἔχουσιν, ἵ ζεν νεῶ ἐοῦζει. δεῖ δὲ ἐν ὀρθῶς ταῦτα διαχειρίσαντα διαγινώσκειν ἑκάστοτε τὰς φύσιας τῆν γυναικῶν. καὶ τῶν καιρούς. καὶ τὰς ἡλικίας. καὶ τὰς ὥρας. καὶ τῶν τόπους. καὶ τὰ πνεύματα. Ἢν ῥόος σὺ τῆσι μήτρῃσιν ἐπίγηται, αἷμα ῥεῖει πολλὸν. καὶ θρόμβοι πεπηγότες ἐκπίπτουσι. καὶ ἡ ὀδυνὴ ἴσχει ἐς τὰς ἰξύας, καὶ τῶν κενεῶνας, ᾗ πλὼ νειδρλιν γασδρα. καὶ σκληρὴ δῆι. ᾗ θιγγανομένη ἀλγέει. ᾗ ῥίγος, ᾗ πυρετὸς ὀξὺς λαμβάνει. καὶ ἀσθενείη ἐπίνεται. ᾗ πάντα σὺν πλὼ ὠμῶν καὶ ὠμοσπλάτων ἀλγέει. καὶ θδρμη ἔχει. καὶ δρυθιᾶ. καὶ τὰ φλέβια σκληρὰ αὖπτυπόμενα. ἡ δὲ νοῦσος γίνεται μάλιστα ἐκ φλεγμῶν γίνεται δὲ καὶ ὁκόταν τὰ ἐπιμήνια μὴ γινόμενα ἀφὸ πολλοῦ χρόνου, ὕβ ἀπίνης κατα ῥέαχῆ. τωύτη ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, ὅλωσθον ξηρὸν κόψασ', καὶ διαπάσας ἐς ὀθόνιον σὺν δὴ ζει καὶ προσθέσθω. καὶ ὑδὴ

πὼ νειδρὶω γασδρὰ φύγμάτα ἐπιτιθέαι φυλασόμενος μὴ φείζη. ἐπεσδὰν δὲ ἀφ' ἑβδόμας ἢ ἀγριελαίης φύλλα ἐψήσας σὺν ὄξει ὀξυτάτῳ, σιαμφάσθω τὰ αἰδοῖα· πινέτω δὲ γλυκέρια, μὴ ῥοιακὸν πὼ δρυθρὸν ἐψήσας σὺν ὕδατι ὡς ὀξυτάτῳ, ἀλειφάσθω τὰ αἰδοῖα, ὅσον ἥμισυ μόρα τὸ ἀπὸ τοῦ ἑκάτου τὰ δρίθρα ξηραίνει. μὴ τείψας· λεῖα μὲν ἀλήτου σκεπτανίου μάστων ἴσον ἴσῳ, νήσει διδόναι πίνειν. ὠὸν δὲ θέλης ἰσχυρότερον, πτάνα ξυμμίξας λίνο μοίρας ἀλήτου ἐπιβαλών, πίσσει. μὴ μὴ λεύσθω. σπίσιον δὲ χρήσθω ξηρὸν. μὴ οἶνῳ μέλανι οἰνώδει. ὠὸν δὲ οἰδέῃ πεπαυμένου ἤδη τοῦ ῥόου, φαρμακον πίσσει κάτω. μετὰ δὲ τὸ φαρμακον, τὰς ὑδρίδας κλύσσει, τῷ ἀφὸ τοῦ ἁλωΐβων. καὶ μετὰ κλύζειν σφυρίσιν. ἢν τοῦτα παθοῦσι ὑγραινθῇ, θυμιήσθω ἕως ἂν ἀποξηράνῃ ῥόος δρυθρός. ῥέει τοιόνδε δὴ αἷμα νεσφαγὲς, μὴ θρόμβια διαλείποντα· ἄλλοτε δὲ μὴ ῥόον δρυθρὸν ἐκβράσει. καὶ γασὴρ ἡ νειδρὴ ἐπαίρεται. καὶ λεπίνεται. μὴ ὑπνεμεῖ· καὶ σκληρύνει. καὶ ἀλγέει φαυμοίη ὡς ἕλκεος. καὶ πῦρ ἔχει. καὶ ἔρυγμός. ὀδυνᾶται ἐς ταῦτα τὰ αἰδοῖα. καὶ ἀφ' ἑπισειόμενον. καὶ ἐς ἦν κενεῶνα. καὶ τὰς ἑξύας. μὴ τένοντα. μὴ κοιλίην. καὶ σῆθος. μὴ τὰς ὠμοπλάτας, μὴ ἄλλα πάντα ἀλγέει. μὴ ἀδυναμίη. καὶ ὀλιγοψυχίη ἔχει. καὶ ὀχρὼς τρέφεται. ἤκιστα ἐρχὲς τῆς νόσου τάδε ἐπιλαμβάνει. ὠὸν δὲ μηκυνθῇ ταῦτα πάντα, ὧδε μᾶλλον ἀσθενέει. μὴ σῆλας ἢ νοῦσος. μὴ τὰ κῶλα ἐπανίσταται. μὴ οἱ πόδες οἰδέσσιν. ἡ δὲ νόσος λάξεται ἐκ τόκος μάλιστα. ὠὸν τι αὐτῇ διακινηθῇ μὴ ἴῃ, ἀλλ' ὑσταίηται μὴ φλιχωθῇ ἐμβρυον. ταύτῃ κατ' ἀρχὰς ὠὸν ἐπιτυγχάνῃς ἢ ὁπόταν κατατέτηνται προσθιακὰ ἐκ ὅταν ἡ ὀλύνη. καὶ ὀθένιον λεῖον μαλθακὸν κατεψῶν, ὕδατι τέτρυπτι φυχρῷ, ὧδε γασδρὰ ἐπιβαλέειν. μὴ ὕδατι φυχρῷ κατασχεῖν. μὴ πὼ κλίνῃ ἀφὸ ποδῶν ὑφλοτρόπην εἶναι. μὴ τρέσαι ὧδε. καὶ τὴν γυναικείων πειρώμενος, ὅτι ἀνὴρ μᾶλλον προσίηται, πίσσειν. ἢ σελίνου ῥιν κάρπον φάγει. μὴ σῆσαι. μὴ κύφασμον ὡσαύτως. μὴ μίκωνος κάρπον ξὺν ἀλφίτοισι σήσας. μὴ κύδης κάρπον ὡσαύτως. καὶ τῆς ψάρα ἀγριελαίης. μὴ κισσὸς. καὶ πήγανον. μὴ ὀρίγανον. καὶ γλήχωνα σὺν ἀλφίτοις ξηρᾷ, καὶ φορῆσαι. μὴ κέμινα ἐπ' ἀλφίτων ἀδρὰ, φάγεαι, μὴ πίνειν κατὰ λέσας. μὴ τι ῥὸν ἄγειν τοῦδε ἐξέχεται ἀλλ' ἢ αἶχος. μὴ τῆν μὲν ἄλλων ἴσον ἐνάσσου μεγεθείαν δὲ μὴ πήγανον, μὴ ψάρα. μὴ κισσὸς ἢ μυσῦ, ταῦτα πίνειν νήστι πρωὶ πρὸ τῆς κινήσιος. πειρᾶσθαι δὲ χρὴ μὴ ἐς χρῆσιν. ὠὸ σρομεάϊοι, μὴ κυκεῶνα διδόναι. σὺ μὲν τὸ φαρμάκου μέρος ἔσω. σὺ δὲ τὸ τυρὸν. σὺ δὲ τ' ἀλφίτων. ἐς ἑσπέρην δὲ τὸ μέλιτος ξυμμίσγοντα πιπόσκειν. μὴ ἀχρὶ μὲν αὖ ἀρχῆς ἔχηται τῇ νούσῳ, μὴ ἀφ' αἵματος χυσὸν ἴῃ, καὶ διαλείπων ὀλίγον χρόνον, μὴ ὀδυᾶται ὀξέαι ἰσχωσι, ταῦτα χρὴ ποιέειν. ὠὸ δὲ ἀφ' αἵματος ἔλασσον ᾖ, καὶ δι' ἐλάσσονος χρόνου, πιπόκειν ἀδὴ κατὰ ὑποχωρέει, ἢ ἄνω. καὶ πυρὶ ὠὸ τὰ αἰδοῖα ἐλιγχοῖσι πυελήμασιν, ὡς ἂν δοκέῃ ἐκφέρεσθαι καιρὸς εἶναι. μὴ ζειὰς ὀρίξαντα ξύω τοῖσι κελύφεσι. μὴ ὀλίνθους ἐφύσους αὐήναντα κάψαι. μὴ σῆσαι. μὴ ἐλαίης φύλλα ὁμοίως ἴσον ἐνάσσου κατὰ ταλάσσειν. μὴ γάλα πιπόκειν ὄϊειον, ἢ ἐφθόν. ἢ ὠμόν. μὴ πρὸς ἀρθῶς ἔχον ὁρῶν, ὡς ἂν καιρὸς δοκέῃ εἶ. μὴ ἡ νόσος δοκέῃ ἑλιχρὴ εἶναι μὴ θανατώδης. ὀλίγαι δὲ τῆς τοιαύτης νούσου, διαφθύουσιν. ὁκόταν γυναικὶ αἷμα ῥέῃ, ὧδὸ τ' ἄρθρων, ὧδὸ τόκου διεφθερμένα, ἢ ἀφὸ τοῦ πόνου. ὅτι ταῦτα δ' οἱ σι τοῦτο τ' ἰκρῶν, ῥόον εἶναι. ἀφ' ὕδεν ἐπερίου. τ' τομὴ ἐκ τ' ἄρθρων ὕδεν ἐπερίου, κοὐκ τῆς ὀσφύος μὴ ἰσχίς, κολλώδες ὁμὰ τῷ αἵματι· κεῖνο δὲ ἀφὸ ὑδρέων μὴ κοιλίων φλεβῶν, καθαρὸν αἷμα. τουτῆν χρὴ ὑπθυμεῖν, ξείας κατερῆξαντα, ὅσον ἢ μέκιστον, ὄξει φυρῆσαι ὀλίτῳ, ὅκως μὴ κατὰ πᾶν ὑγρὴνης τοὺς μήρεα. μὴ τ' θείου ὀκόσον ἢ μεβόλιον μεξὸς πρὸς τοὺς ξειὰς τεζιμμένα, μὴ τῷ ὄξει φυρήσας, πὼ νύκτα τίθει. πρωὶ δὲ πῦρ πολὺν κατακαύσας, ἐπιπιθέαι βύσματα ἀφὸ ἐλαιηρῶν κβραμίων. μὴ ἀφὸ τῶ κνάφου τῆν κναφέων ξύμμιξιν καθάρσεων, μὴ τῶ κάρπου τῶ ὄφεος. ἀφαιρεῖσθαι δὲ, ἢ πολλὸν τῶ πυρὸς, μὴ καίειν κατὰ πνιῶν δὲ μάλιστα. φέρειν δὲ χρὴ ὁπόσον εἶναι μὴ ἀμοιβὶς ἔσθαι πὼ γυνᾶικα τοῦτο εἰ αμάσιν· ἐμασιν, ὡς μὴ παρχπέῃ, ὧδὶ δὲ ἢ πῦρ ἐπιπόσειεν, ἢ ξύω τῷ ὄξει. μὴ τῶ κάρπου τῶ ὄφεος. μὴ σμύρνα δὲ μυζομένη, σὺ δρὸν. καὶ πνίειν τὰ αἰδοῖα ἢ θυμιᾶν αἵματα ἔσθαι. ὠὸ δὲ ἅλις ἔχη, δρύσιμον κάρπον πεφωτισμένον ῥίψαι, μὴ σὺ οἴνῳ δίδοναι. Ῥόος πυῤῥὸς ῥέει, ὅτῳ ὠοῦ οὐ λεχθέος πουλύ τε μὴ λύσιμον. καὶ φλεγμαίνουσι αἱ ὑσδῶαι. μὴ ὀδυᾶν ἐκ τῆς ὀσφύος καὶ τ' ἰσχιῶνων. μὴ τὰ ἑπόρχόμενα λιπαρὰ, καὶ ὀρίμεα, καὶ σήπει, ὡ· οἷόν τε μάλιστα. ῥιγέει χαῤ, μὴ ὅτ' ἀφὸ κρεῶν ὁπτῶν, χυμὸς ἐπιῤῥέει. ἅμα δὲ τουτέοισι, πρετοὶ ἰσχυροὶ, μὴ ῥιγεα. ἐκ δὲ τ' τοιούτων ῥόων, αἱ μὲν πολλαὶ, ἀπόλλυνται. ὀλίγαι δ', διαφθύουσι. κὴν μὲν σὺ ἀρχῆ παραλάβῃς, θῤαπεύειν ὧδε χρή. ἢν μὲν ἀπύρετοι ἔωσι καὶ ἰσχνῶσιν ἐλλεβορίζειν. ὅταν δὲ γένηται διαλιπόντα ἡμέρας δεῖς ἢ τέσσαρας, κάτω πίσσει φάρμακον. μεξὸ δὲ πὼ κάθαρσιν, διαπτᾶν ὀφείλεις ὧδε. ὅκως τὰ ξύμματα ὑδρίζεσθαι μὴ λιπαρᾷ, πρωὶ μὲν νήσει δίδοναι τὸν φαρμάκων, ἢ πίνειν ἐπ' ὄϊνον ἐπιπάσσων, ὧν αὖ ἐτῶ γράψω, πρὸς ῥόον. μεξὸ δὲ τὸ φάρμακον, τῇ ἄλλῃ διαίτῃ θῤαπεύειν. τοὺς δὲ ὑσδρὰς, θῤαπεύειν ὧδε. ἢν μὲν φλεγμαίνωσι μὴ ξυμμεμύκωσι, πυελῶν χρὴ. μαλθακῆσι τῆσι δὲ πυελήσι, μέχρις οὗ τὸ σῶμα τῆν μητρέων μαλθακὸν γένηται. μεξὸ δὲ τοὺς πυελεῶν χρὴ, κλύζειν τῆν κλυσμάτων ὁκοίοισιν αὖ δοκέῃ διεῖσθαι. ἢν τε μαλθακωτρόοισι. μεξὸ δὲ τοὺς κλυσμοὺς, μαλθακτήρια προσιθέαι. λῶ δὲ μὴ ὄλυτον τὸ σόμα γίνῃ, πυελῆν κοὶ μαλθάσσειν προσθέτοισιν, ὧν αὖ ἐτῶ γράψω, μέχρις αὖ ἀπαρκέσωμεν. λῶ δὲ μὴ πρὸς τοῦτα ποιῶ τὰ ῥόματα, ποιθαίρειν πὼ κεφαλῶ, μὴ ἄτως διαστῆν. λῶ μὲν ἄπυρος ἢ, ὄνου γάλα πίνειν. λαχάνοισιν ἐφθοῖσι μὴ ἡμιόβοισι μὴ ἀγρίοισι, σὺν λῶ σικρόδοῦν, μὴ πράσοισι, μὴ κράμβης, μὴ ῥαφάνῳ τ' μακρῆς. θαλασσίων δὲ, ἔστω τῷ λείω. σικρπίω. γόγρεω. ναυάρχι. ἐγχέλυι. ψήσας. καθίω. ἐλφὶν δὲ χρὴ οὐ κρεμμύοισι, μὴ κοειλάνοισιν. σὺ ἄλμῃ γλυκείῃ μὴ λιπαρῇ, σ' ἐφθα. κρεῶν δὲ μάλιστα μὲν σύος. ἀνδρὸς δὲ αὐγενοῦ. ἢ ὄϊος ἐφθοῖσι μᾶλλον ἢ ὀπτοῖσι. καὶ τοῖσι ζωμοῖσιν, οἴνῳ λευκῷ μελιχρῷ, ἢ ὑσδρεῖ. λουδοῖσιν αὖδυ τῆς κεφαλῆς, μὴ λίνῳ θύμοισιν μὴ δὲ πολλοῖσιν. λῶ δὲ πρὸς ταύτην πὼ σίαυταν, τῆς μὲν ἑλκώσος μὴ τῆς φλεγμασίης ἀπαλλάσσωται, ὑγραὶ δὲ ὦσιν αἱ μῆδαι, αὐτὶ μὲν λαχάνων ἁλσισιτοῦν. αὐτὶ δὲ κιῤῥῶν οἴνων, μέλασιν. αὐτὶ δὲ ὑσδρεσδρύων, ἀκρητεσδρύοισιν. αὐτὶ δ' ἁλφίτων, αὐτοισι. αὐτὶ δὲ ἰχθύων, κρέασιν ὀπτοῖσι. μὴ σιτίοισι πάσι τοῖσι ξηρανδικοῖσιν, ὅσοι πὸρ ἐὼν δὶ τῆσι διαῤῥοίησι χρεόμεθα. κλυσμῶν ἀπαλλάξαι πόντων, ἀλλ' ὕδατος. θυμιᾶσθαι δὲ τοῖσι συπνικοῖσιν. ἄριστον δὲ σὺ γασῤῥ ἔχειν. ἢν δ' τις νεαῖς ἢ, ἐμέτους νησταῖα. πυκνὰ δὲ ἐπεμεῖν. καὶ μετέπειτα σὺ ἐς ἔτεα μακρόν. αὐτὴ ῥόων τῆν δὲ τυγχάνει δίαιτα. Ῥόος λευκὸς. ῥέει λευκὸν, ὡς ὄνου οὖρον. καὶ σὺ τῷ προσώπῳ οἰδήματα. μὴ τὰ ὑποφθάλμια οἰδέει ἀμφω. ὑσῤῥωποειδέα τε μὴ οὐ πόνου δυειδέα τὰ τ' ὀφθαλμῶν. καὶ ὁ λαμπρὸν ἄπεστι. μὴ γλαυκροὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μὴ ἀμβλυώσσοντες. μὴ ὁ χρὼμα ἀφυῶδες, μὴ φλυκταινοειδές. μὴ ἢ γασὴρ ἐπανοιδοῦσα ἢ νειδρὴ. καὶ σὺ τοῖσι γωθοισι κατὰ μικρὸν, δρυθροειδέα τε καὶ σμικρὰ μὴ ὑδατέα καὶ πυῤῥά. καὶ σὺ τοῖσι σκέλεσιν οἰδήματα. μὴ λῶ πιέζῃς τῷ δακτύλῳ, ἐμπλάσσεται ὡς πὸρ σ' ἔστι. μὴ ὁ σὰρξ σέλου ἐμπίπλασ). ποιρδιωγμοί τε ὁκόταν νήστιες ἔωσιν ἢ καὶ ἐμέωσιν ὑδῶρ δὴ ὀξύ. καὶ λῶ πρόζωντες πορθυθὴ θᾶσσον ἀθμα ἐχει. μὴ πυίξ. μὴ σκελέων ἀπόψυξις. μὴ χωμάτων ἀκρασίη. μὴ σὺ τῷ σόματι ἄφθαι. μὴ ὑσδρὴ παρὰ λόγον ἀνεσόμω). μὴ ἐμπέπλωκε σὺ τῷ σόματι ἔωρεῖη ὡς πὸρ μόλιβδος. καὶ δὶς τῆν μηρῶν, διατείνουσι ὀδυᾶσι. καὶ ἀποψύχετε πάντα τὰ κάτω. τὰ ἀφὸ νειδρὴς γασῤὸς ἀρχόμενα, ἄχρι ποδῶν. μὴ τὰ θέναρα ναρκῶσι. καὶ ἐπιβαίνειν οὐ δύναιντο. τοὺς τοιούτους, χαλεπὸν ἀπαλλάσσειν τῆν νουσημάτων. αἱ τε γαρ ἡλικίαι προβεβήκασιν. οἵ τε ἡματα ξυγκαταγηράσκουσιν, ἢν μή τι δύτύχημα τῆν αὐτομάτων λύσει γενόμενον. ταύτῃσι χρὴ ἀπαρύσαι, ὅταν τελευτάξῃ, φαρμάκοισιν ἄωσι χολὴν ξανθὴν μὴ ποθαίρειν ἄλλα τὰ οὐρητικά. ταύτῃσι ξυμφθρεῖ πινόμενα. μὴ κεφαλῆς ποθάρσιες. καὶ ἀλουσίαι. καὶ ὁ λευκὸν ἐπίθυμον πίνειν. μὴ πεμπτοὶ. μὴ παῖσι ξηρασίη σὺ τῇ διαίτῃ. ταῦτα σρώζει, ὑγιέες μὲν παντελῶς οὐ γίνονται, δύτατόσδον δὲ διάγουσι. Ῥόου λευκοῦ θῤαπεῖν. ποθαίρει λευκὸν ὑπόχλωρον. μὴ ὅταν οὐρέῃ σάκνει. μὴ ἀμύσσει. μὴ ἑλκοῖ πὼ ὑσδρὴν. μὴ πυρὲς ἔχει ὀξύς. καὶ θρόμβι πολλὰ. ὄψαργυρίη. μὴ ἐκφέρονες γίνονται. μὴ ὅταν πωοδάσῃ, ἄαθμα μὲν ἔχει. καὶ τὰ γῆα λύσιν ται. ταύτην δὲν μὴ κώνα πιπόκειν λευκὴν, μὴ κνίδης κάρπον, ἄμεινον καὶ ῥοιᾶς χλυκείης ῥίζαν, καὶ φύλλα, καὶ ῥόον, μὴ κιτρίδα. ταῦτα σὺ οἴνῳ σρυφνῷ διδόναι πιπόκειν. μὴ ῥοιᾶς χυλόν. καὶ ξυμμίσγειν τυρὸν αἴγειον. ὑπομπόπιξε δὲ ξειᾶς. μὴ ὁλωθους χειμερινούς. μὴ ἐλαίης πίτυλα. καὶ ψάρα σὺ τῆς αὐτῆς. καὶ σικύης λέμματα. ζῖτον μόρος. τὰ δ' ἄλλα ἴσα, μὴ τ' ἐφανῶν ῥσφεῖν. μὴ ὁ δ' ἀμυγδάλων. μὴ σησάμου ῥοφήματα. κὴν ἐωρέεσθαι, μὴ ὀχέεσθαι, μὴ μηρεμεῖν. Καταῤῥέουσι ὁκοῖον προβάτου οὖρον πολύ. χροιὴ λευκὴ, μὴ οἰδέει πᾶσα. μὴ σὺ τῆσι κνήμησι πόλφοι αἰνίσσονται. μὴ λῶ ἐπαφῆσιν τῷ δακτύλῳ, τῆσι κνήμησι μὴ τοῖσι ποσὶν ἐμπλάσσεται. σοβροειδέα. μὴ λῶ τι φάγη, ἐμπίπλασθαι μὴ φλεγμαίνη. καὶ ἐπεσδὲν ὁδοιπορίῃσι μὴ ὄρθρου τι ὁράσῃ, ἄαθμα μὲν λαμβάνει καὶ πόνος. μὴ ἡ χροιὴ λευκὴ σὶ ὅτε ὑπόχλωρος. ταύτῃ λῶ ἰχῦι, καὶ λῶ νέῃ μὴ τ' ἄλλα φαίνεται, κατ' ἀρχὰς δίλου ἀνω φάρμακον καὶ κάτω. μὴ πὼ κεφαλῶ ποθαίρειν, ἢν φλεγματώδης δῖ, δι' ὧν φλέγμα ποθαίρεται. ἢν δὲ χολώδης, δι' ὧν χολή. μὴ ἢν ὥρη τῆ ἔτεος, μὴ μὴ φύσει δῖ πολυνώδης, μὴ ἢν τι τ' ἐρημένων, ἢ ὀρθρον διδόναι, ἀφεψεῖν δὲ μὴ πίνειν ὡς πολεῖσιν χρόνοι. μὴ ἐς ἑσπέρην οἶνον γλυκὺ ὕδατος, ἢν δέῃ. σίτου δὲ μὴ ἄπτεσθαι. ἢν δὲ ἀσθενὴς ἢ, ἐρόφημα τι ὡς ἐλαχίσω. καὶ ἁλουτεῖτω. ἐπεσδὲν δέ σοι καιρὸς δοκέῃ εἶναι, τῆς πόσιος πανέσθω. καὶ μετὰ πὼ ποθαρσιν σιτίοισι χρεέσθω. ἀπεχομένη λιπαρῶν, καὶ ὀρίμεων, καὶ γλυκέων, μὴ ἁλμυρῶν. μὴ λαχάνων ὀρίμεων. χρὴ δὲ ἰχθύσι πεζαίοισι. καὶ κρέασι μηλείοισι ἢ ὀρνιθίοισιν, ἢ λαγωοῖσιν. ἄρτῳ σιτώλει, ἢ ὀρικτοῖσι. μὴ λαχάνοισιν ἐφθοῖσι χρεέσθω. καὶ ἀγρίοισι ῥωκτοῖσι, καὶ ἡμιόβοισιν ἄτερ ὀρίμεων. καὶ τοῦδε παπέπτω πρωὶ, μὴ ἀφὸ τῆ σίτου. ἐπὴν δὲ σοι δοκέῃ ταῦτα ποιέοντι ἐρρωτόρην εἶναι, κλύζειν τοὺς ὑσδρὰς τῇ ῥυμῇ. ῥεῖς δὲ ἢ τέτταρας ἡμέρας διαλιπών, μετέπειτα σρυφνοῖσι κλύσσει. μὴ ἐπὶ χόντα ἢν μὲν ἢ ἐκρὴ ἢ συχλώη ἄγειν. καὶ ἢν φύσει ἢ χολώδης ἢ φλεγματώδης. ὧδὸ δὲ τῆς διαίτης μὴ τῆς φαρμακοποσίης λεπτυνθέσας, ἢν μὴ δύνηται ἀναλαμβάνειν, χάλα πινέτω τεταράκοντα ἡμέρας βόειον, θρόμβ' ἀφὸ βοός. πὼ δέ γε φλεγματώδεα ἀμείνων σιτίοισιν ὡς ἐλαχίστοισι χρεέσθω, ἕως ἂν γαλακτοποτέῃ. ἔσω δὲ μέρος, ὅσον ἐξ κοτύλας ἀπὶ καὶ. δρύχεσθαι δὲ ἀφὸ δύο. καὶ προσθέτω κοτύλην ἐνάτης ἡμέρας ἄχρις ἂν ἓξ γένωνται. καὶ κ τῆ

κατ' ὀλίγον ἐὰν ᾖ ἐλάσσων. μὴ μετὰ πλὼ γαλακτοποσίῳ, ἀσακὸ μὲξ σιτίοισιν. μὴ διαίτη. καὶ μετὰ πλὼ τῶ γάλακτος πόσιν, πινέτω πρωὶ νήστις, ἀδιάντου ξηρήνασ κοψάτω μὴ διασήσας δι' ἄκρης, ἀμρῆς τῶτο διδόναι σὺν οἴνῳ μέλανι. βώλει κεκραικυῖα. λῶ δὲ ὑποτρέφη ἡ νοῦσος, πυρὴν ζέει αὐτῷ ὀλίγον. μὴ αὐθις φαρμάκοισι κα θῆραι κρίνω. καὶ μετὰ τῶτο κλύζει τὰς ὑδρόας. λῶ μὲν φύσει ἡ φλεγματώδης, τῷ κνίκῳ τῷ κνηδίῳ, ἢ τῇ ῥίζῃ τῆς θαψίης. λῶ δὲ χολώδης ἢ, τῆς σκαμμωνίης τῷ ὀπῷ, ἢ κολοκυνθίδι τῇ ἀγρίῃ. ἐμβαλὼν γὰρ ἀσσ αὐτέης καὶ ὕδατος κοτύλας ἐπιχέασ ὑδάτος, ἀφεψῆν. καὶ ἐπ ἡμισυ τουτέων συμμάσσειν μέλι μὴ ἔλαιον ναρκίσσινον ἢ ἄνθινον. ἔσω δὲ τῶ μὲν μέλιτος, τεταρτημόριον κοτύλης. τῶ δὲ ἐλαίῳ, μέζον ἢ μιόλιον τῶ μέλιτος. μεταλύζειν δὲ τῷ μέλιτι μὴ τῷ ὄινῳ μὴ τῷ ἐλαίῳ μούνῳ, μὴ θυμιᾶζε. καὶ ἐπιχεῖν ἡμβρασ ζεῖς ἢ τρίταρασ. ἀδιάντου δὲ πινέτω. καὶ λῶ οἱ ἀσχεῖ λάβηται, ὑποτρέφει. μὴ ὑποτρεφομένης τῆς νόσου, ἀπόλλυ). ὁκόταν γεραιτέρασ λαμβάνει ἡ νόσος αὕτη, μὴ κατασήπῃ) αἱ ὑδρόαι, ἐκφύουσι δὲ πόνῳ ὀλίγαι. τόσ ἄλλος. καθαίρεται δὲ πρὸς ᾠοῦ ᾠοῦ, χλωρὸν ὑπολυθινόν. μὴ ἐλκοῖ ἡ ἀδιδόν. καὶ οἰδίσκεται τοὺς τε πόδας, μὴ τὰς κνήμασ. μὴ τὰ κοῖλα τῶ ὀφθαλμῶν ἐπανοιδέει. μὴ ὀλόφθαλμοι ὑγροὶ γλαυκοί. καὶ ἦν ἐασθίῃ, ἄσθμα μὲν λαμβάνει. μὴ ἀσθενέη γίνῃ). λῶ δὲ φύγῃ ἡ νόσος φλεγματώδης ἢ. μὴ λῶ μὴ ἡ θαρθῇ, πυρετὸν γένηται λαμπρὸς χολῆς κυνηθείσης. γεραιτέρασ ἢ ἡ νόσος αὕτη λαμβάνει μᾶλλον, ἢ νεωτέρασ. ἐκπάντων ὧδε ἔχει, λῶ μὲν αὐοισθῆσι σφόδρα, διδόναι πάντα φάρμακον πιεῖν, ὅ, τι φλέγμα μὴ χολὴν ἐκπάντων ἢν ᾖ μὴ ἔχυρῶς διδέῃ, μὴ φλέγμα αὐτὴν πιέζῃ, ἀλλὰ λᾶναι φάρμακον. μὴ λῶ μὴ δύνατη, ἐλλεβόρῳ καθαιρέσθω. ἢν ᾖ μὴ, ὅ, τι χολὴν μὴ φλέγμα ἄγει. μετὰ ᾗ τὰ φάρμακα ὀρρὸν ἐφθὸν διδόναι πίνειν ὡσ πολείστοις ἡμβρασ, ἕως ἁλὶ ὀλίγα. ἐπιβρεγέτω δὲ ἡ λύσσμον. ἐπὰν δὲ, σίτου μὴ ἅπτεσθω. ῥοφείτω δὲ ὀλίγον μὴ ἐπὶ πινέτω ὄινον γλυκὺ ἢν χρήζῃ. λῶ δὲ μὴ πορῇ ὀρρὸν, γάλα τε ὄνειον ἀφεψῆν, μὴ διδόναι τέταρτα ἡμβρασ. ἐπὰν δὲ ταῦτα ποιέειν, λῶ μὴ πῶρ ἔχη νύκτωρ. λῶ δὲ ἢ φύσει πλανώδης, ἢ πνευματώδης λείφαμος, μήτε ὀρρὸν, μήτε γάλα πινέτω. λῶ δὲ μὴ κατατρεκὴς καθαίρειν. μὴ ἐπειδὰν σι δοκέῃ καιρὸς ᾖ. κλύζει τὰς μήτρασ. πρῶτα μὲν τῷ ἀπὸ τῆς ῥυτῆς δι' ἡρίς. μετὰ δὲ τῶτο, τῷ ὀποῦ τῆς σκαμμωνίης. οἶνον δὲ ἐπιχέαι γλυκὺν, ὅσον κοτύλην ἀπίκην. μὴ ἔλαιον τέταρτον μόρος κοτύλης, μάλιστα μὲν ναρκισσίνης. μεταλύσασ δὲ τῇ ὑδρόαι, οἶνῳ κοτύλῃ. μὴ μέλιτι τεταίρτῳ κοτύλης. μὴ ῥητίνης ῥίτην μοίρην μέλιτος. ἔλαιον δὲ ἴσον μέλιτι. ἢν δὲ τὰ ἀπὸ τῶ κλυσμῶ ἀποχωρῆσι τὰ ἰὼ φλεγματώδεα, κλύζει. μὴ αὐθις ἐπιχόντα ἡμβρασ ζεῖς ἢ τρίταρασ, ἔπειτα ἐκλῦσαι τῶ κόκκου λύσ πόσιασ. κλύζειν δὲ τοῖσιν αὐτοῖσιν. ἢν δὲ μὴ πορῇ κόκκος, τῇ ῥίζῃ τῆς θαψίης, ποσὶν μίαν. καὶ μεταλύζειν τοῖσιν αὐτοῖσιν. ἐπὴν δὲ καθαρθῇ τὰ ὑποχωρήσαντα πρὸς τουτέους δὴ κλυσμός. μὴ ὑπὸ γένηται τι αἱματῶδες, ὅτι ἀφ' ἕλκεος, μεταλύζειν τοῖσι ξυφοῖσι. μὴ ὑπὸ μετὰ ταῦτα αὐτὴ ὁρωτηθῆσα φῇ, ἀ σῶμα τὸ ὑστρέων σκληρὸν οἱ εἶναι, καὶ ὀδυνᾶν ἔχειν, κλύζειν ἐν αὐτὸν τόπον, τῷ ξυῷ ᾧ πτερείῳ, ἕως ἂν ἀποξηρανθῶσιν αἱ ὑδρόαι, μὴ δοκέῃ ὑγιὴς εἶναι. τὰς δὲ μεταξὺ ἡμβρασ τὸ κλυσμῶν, πινέτω ἀκτῆς ἡμέρην, μὴ λαικοῦ πιτύλῳ. μὴ μήκωνος ἀ κέλυφος, μὴ κνίδης ἡμέρην. ῥοιῆς τε γλυκείης ἐν φλοιόν. ζίζωνι ἴσον ἑκάστου. ἄλφιτον δ' εὐμισέως μὴ ἀδίαντον, ἐν οἴνῳ μέλανι βώλει, ὑῆσι. σιτίοισι δὲ χρεέσθω, μαλθακοῖσι μὴ ἁλμυρῇσι, μὴ δὲ ὀρμιέσι. κρέασ ἀμείνω ἰχθύων, ἢν γε ὀρνίθια, ἢ λαπῶα. μὴ λεπάδεω θρῴω μὴ πολλῶ. ἢν δὲ μὴ λωφήσι ὁ ῥόος ἀλλ' ὑπολείπηται, μὴ ὑπαράγοντα αἱ ὑδρόαι, βυμῆσαι τῷ ξυῷ τῷ σιδίῳ. μὴ ἔπειτα παρὰ ἢν ἀνάβροχα ἴπτω. κλῶ σὺ λαγχάνῃ ἰχθὺς γένηται. αἱ δὲ χεραίτεραι, ὀδυᾶν ταν ἀκροφυᾶν, ἀλλ' ἀπόλλωνται ὑπὸ ἀσθενείης ῥοῦς λυκὸς. ῥέει ὑπολωρον δὴ ὀξῦ ὠοῦ. καὶ πλίοχρον. καὶ ἡ γαστὴρ αἰσχύνεται ἡ νεφρὴ. μὴ σκληρὴ γίνεται. μὴ λῶ φλαυρὴ. ἀλγέει. καὶ βρυχεῖ. καὶ πῦρ ἔχει. καὶ ὀδυνᾶται ἐς ἐπίσιον. καὶ ἐς τὰ αἰδοῖα. καὶ ἐς πλὼ νεφρὸν γαστέρα. καὶ ἐς τοὺς ἰξύασ. καὶ λιποθυμέη. ἀλυσμοί τε μὴ σφεδνοὶ ἐπιγίνωνται

εἰρέιν αὖθις προσθεῖναι ἐν αὐτῷ τὸν φόπον. Τῷ δὲ τὰς ῥίνας θυμιῶ, κδρᾶσ μέλαν αἴγος, ἢ ἐλάφου, κνίσας ἐπὶ πόσων ὧδὶ πασσάλιν θρμιῶ, ὅκως μάλιστα θυμιήσεται. καὶ ἐρυσάτω πὶν ὀμιῶ ἄνωθεν τὴν ῥινῶν, ὡς ἂν δυνήται μάλιστα θυμιῶ. φάκης ἔλαιον ἐᾷ ὄξος ἀκραιον ἐπιπροῶντα, ἀνθρακας τοῦ μὴ λύφαι. καὶ πὶν κεφαλὶν ὑπδρίχειν, ὡς μάλιστα ἡ ὀσμὴ ἐσίη. καὶ ἐπιστάζειν τῶ λίπες. καὶ ἄνω ἑλκέτω πὶν ὀμιῶ. ἢ δὲ σῶμα ξυμμεμυκέναι. ἰῶ ἄνω προσπίπτωσι, ταῦτα χρὴ ποιέειν. Ἢν αἱ μῆραι πρὸς τὸ ἢ παρ' ἄκπωσιν, ἄφωνος ἡ γυνὴ ὑβαπίνης γίνεται. καὶ τὸν ὀδόντας ξωυδρίεσα:. καὶ ἡ χροὴ τελισὶν γίνεται. ὑβαπίνης δὲ ταῦτα πάσχει, ὑγιὴς ἐοῦσα. γίνεται δὲ μάλιστα, παρεθνίοισι παλαιῆσι, καὶ χήρηισι ὀκῶς μὴ καὶ τοκήεσα αι χηρεύσουσι. γίνεται δὲ μάλιστα τῆσιν ἀφόροισι πάμπαν καὶ ἐείρησιν αἱ ἐκ τῶν τόκων ἐσίν. οὐ γὰρ γίνεται ἡ λοχείη κὰθαιρσις. καὶ οὐκ ἀποίγσκεται ἡ ὑσδὴν. οὐ δὲ μαλθάσσεται. οὐ δὲ ἐμέουσιν. ὅτου ὧδε ἔχει, τῇ χειρὶ ἁπώσασθαι ἀφ' τῶ ἢ πάντος παρηγορικῶς ἐν οἴδος ἐν κάπῳ, καὶ ἀποθῆσαι τοιοῦτὸν πολχοσίαι, καὶ ἐν σῶμα διανύγειν. ὅπνον δὲ ὡς βύωδέστατον κεκερημένον ἐγχέειν, ὅτε χρὴ καὶ προσύχειν πρὸς τὰς ῥίνας τὰ κάκοσμα καὶ τὸ πόθυ μιῶ. πρὸς δὲ τὰς ὑσδάς, τὰ βύωδα καὶ ὅσα θυμιητά. καὶ ἐπὶ νίῃσι, φάρμακον πίσαι κάπῳ χρὴ. ἰῶ μὲν χολώδης ἢ, ἐ, τι χολὶῶ καθαίρει. ἰῶ δὲ φλεγματώδης, ὅ, τι φλέγμα. κάπῳ τα πιπίσκειν γάλα ὄνου ἐφθόν. καὶ τὰς ὑσδάς πυριῶσαι βύωδεσι. καὶ προσίθεσθαι τῷ ἔω τῇ βουπρήσει. τῇ δὲ ὑσδράῃ, νέτωπον. σιαλιῶν δὲ πάλιν ἡμδρίω λύο, κλύσαι τὰς ὑσδάς βύωδεσι. ἐπειτα σιαλιῶν μέλιν ἡμδρίω, θυμιῆσαι τοῖσιν αὐρώμασιν. ταῦτα ποιέειν πὶν χάρῳ. αὔριον δὲ ὡ χαρὶ ἔχειν. πὶν δὲ παρθένον, πείθειν ξωυτὴν ἀναίρεσιν. πρὸς δὲ τὰς ῥίνας, ἐάρειν, μὴ δὲ φάρμακον πίνειν νήσει ἐν κάστρα. καὶ κήνυζαν δὲ οἶνον ὡς βύωδέστατον πίνειν ἐς ἑκάστην ἡμδρίω. καὶ πὶν κεφαλὶν μὴ ἀλείφεσθαι βύωλει. μὴ δ' ὀσφραίνεσθαι τινὶ τῶν βύωδέων. Ἢν δὲ αἱ μῆραι φλεγμήνωσι παρὰ τὸ πλῦρον, ἰῶ ψαύσης σκληρὸν φαίνεται. καὶ ὅταν προσίσωσι τὰ ὑπὸ χόνδρια, πίγουσι. καὶ ἐμέει φλέγμα ὀξύ. καὶ τὸν ὀδόντας αἱμωδέειν ποιέει. ἐπειδὴν ἐμέσῃ, ῥᾶον ἔχειν δοκέει. ὅταν δὲ κάπῳ ὁρμήσωσιν, ἀφίσαν ται ἀφ' τῆς χαρὸς, ἄλλοτε ἄλλη. μάλιστα δὲ ἐς τὸν κενεῶνα ἔστιν ὅτε μπίπτουσι, καὶ ἐς πὶν κήστιν, καὶ σφιγκτῆρίη ἐπιλαμβάνει. καὶ ἐς πὶν ἔσφιν, καὶ δοκέει ἀπο πατεῖν. καὶ τὰ ἐπιμήνια πρότερον ἢ ὑσδρὸν τῇ μεμαθηκότος γίνεται. ἢ οὐκ ἐπιφαίνεται ταύτη αὐτίκα. ταύτης τῆς νούσου ἰῶ τὰ ἄνω πιήσωσι, χλιόματα προσιθέμαι, καὶ ὑποθυμιῶ τὰ κάκοσμα πρὸς τὰς ῥίνας. πρὸς δὲ τὰς ὑσδάς, τὰ βύωδα. καὶ πίνειν κάνυζαν πὶν θηλείῃ. καὶ κάστρα σὶ οἶνῳ νήσιν. ἔστιν δὲ τῇ φύσει καθιστέωσι θυμιῆσαι ἡρέμεε. πινέτω δὲ σιουρηπικόν. ταῦτα ποιέειν, ἕως ἂν αἱ ὀδῶσαι ἐκχωσιν. ἔστιν δὲ πάνσωνται πνευμήσας ὅλιω. ἔπειτα πῖσαι φάρμακον κάπῳ, ἰῶ μὲν χολώδης ἢ, ἐ, τι χολὶῶ καθαίρει. ἰῶ δὲ φλεγματώδης, ὅ, τι φλέγμα ἄγει. καὶ πὶ πίσκειν γάλα ὄνειον, ἢ ὀρρὸν αἴγειον ἐφεψῶν. ἢν δὲ ἀπλήνωδης ἢ, πὶ πίσκειν ἐν γάλα. μὴ δὲ ἐν ὀρρὸν. καὶ οὐ τοῖσι καθαρμοῖσι, οἷσι χρέεσθαι μαλθακοῖσι καὶ ὑποχωρητικοῖσιν. ἐχθὲς δὲ ἀμείνους κρεῶν. καὶ πνευμὴν τοὺς ὑσδράσ, ἢ καθαίρειν προσθετοῖσι. ἢ κλύζειν αὐτούς. ἢ ὑποθυμιᾶσθαι, παρὰ ἐν ἀνθρακῖτω. λύσις δὲ τῆς νόσου ἐπὴν λάβῃ σὺ χαρί. Ἢν αἱ μῆραι πρὸς τὰς πλῦρας προπέσωσιν, ἐνέχειν. ἰῶ ὀδὼν ἐπὶ ἐν πλῦρον καὶ προσίσατα σκληρὴν ὡς στράγξ. καὶ ἀπόμυσιν πονέει, ὡς ἀχθεληκεος. καὶ καταφθίνει. καὶ δοκέει οἱ πλεῖστα μονίη εἶναι, καὶ εἰρύσθαι. καὶ κυφὴ γίνεται. καὶ τὰ ἐπιμήνια οὐ φαίνεται. εἰίνησι δὲ καὶ ἀπόλλυται προφανέντα. τότε δὲ γλυόμενα ἀσθενέα καὶ ὀλίγα καὶ ἐλάσσονα. καὶ ἡ γονὴ οὐ γίνεται τούτου τῷ χρόνου. ὅταν ὧδε ἔχῃ, φάρμακον χρὴ πίσαι κάπῳ τὰ ἐλατήριον. καὶ λούειν πολλῷ θρμῷ. καὶ τὴν χλιασμάτων ἀὰν προσδέχηται, προσίσχειν καὶ προστιθέναι ὑφ' ὧν καθαίρεται τὰ αἷμα. ἰῶ λίνου σπόρμα, φῶσαι. κάπαι. ἰῶ σῶσαι, ἰῶ μήκωνος ὁ λθηκὸς, ὠφελέουσι. ἰῶ ὁ λελίσφακος ξυλὸν ἀλφίτοισι λεπτοῖσι. ἰῶ τυρὸν αἴγειον, ἐπιξύσας πὶν ὄλπε. ταῦτα μίσχε. μέαν μόραν τυρᾶ, ἰῶ τῷ αὐάλπων ἀλφίτων μόραν. ἰῶ νήσει πίνειν ὄλπε, ἐν οἴνῳ. ὅταν ᾖ ἐπαθρίος ἡ κύκεῶνα παχύν, μέλι ἐπιχέων, ὄλπου πίειν. καὶ τὴν ποτημάτων, ἀλείσαι πὶ πίσκειν. καὶ πνευμὴν πυκνά. καὶ τῷ θρμῷ κατειναι. καὶ τῇ κυρωτῇ ὑσύχως, καὶ μαλθακῶς, καὶ ὁμαλῶς ἀπωθέειν ἀφ' τῆ πλῦρου τὰς μήρας. καὶ αὐαλέιν τῷ πλῦρα ταυνίῃ πλατείῃ. καὶ γαλακτοποτέειν βόειον γάλα ὡς πλείστον, ἐὰν ἡμέρας τινας ἀνάγκη ᾖ, ὀιστίοισι δὲ χρῆσθαι, ὡς μαλθακωτάτοισιν. ἢ δὲ νοῦσος, ἐὰν χρὴ τὰ θανατώδης. ἢ ὀλίγα φύγουσιν ὧδε μελεδαινόμενα. Ἢν δὲ ὠ τῇ ὀσφῦι αἱ ὑσδραὶ σπάσῃ, ἢ ὠ τῷ κενεῶνι, καὶ ἰᾶται πνεῦμα μετάρσιον. καὶ πνίγος ἔχει. καὶ ἀσθμὰ μιν λάζηται, πνευμονόν καὶ οὐκ ἐθέλει κινέεσθαι. βίᾶσθαι θᾶον, ἢ ἄσφαλτον, ἢ σμύρναν, μέλι ἐφθὸν παραχέασα, ποιέειν δὲ βάλανον μακρὴν. παχείλω. καὶ ὠ τιθεῖσα ἐς πὶν ἔσφιν. Ἢν αἱ μῆραι ἐλέωσι στρεφὸ ἐς ἐ μεσηγὺ τῆ ἰέων ὀδῶν ἔχει, καὶ πὶν νεόρλην γαστρὸς, καὶ τὰ σκέλεα ἐρύηται. καὶ τὰς κοχώνας ἀλγέει. ἰῶ ὁκόταν ἀποπατήσῃ, ὀδυνᾶται ἔχουσιν ὀξέαι. καὶ ὁ ἀπόπατος προσόρχεται ἔσω βίης σμικρός. ἰῶ ἐὐθερον ζύζει τε, καὶ ὀλιγοψυχίη λαμβάνει. ὁκόταν ὧδε ἔχῃ, χρὴ προσδόσιν τῇ κύσει αὐλίσκον.

καὶ ἐγκλύζειν

καὶ ἐγκλύζειν ἔλαιον θρμὸν ἐς τὰς ὑσδρᾶσ. καὶ πυρίην, ἢ λοῦσαι πολλῷ, καὶ θρμῷ ὕδατι καὶ ἐς ἔλαιον καὶ ἐς ὕδωρ καθίζειν. ὑπόθυμίην δὲ ἔσω τὰ αἰδοία, ἡφαιστέα. ἔσω δὲ τὰς ῥίνας, εὐώδεα. ἐπὴν δὲ ὁ δυνῇ παύσηται, φάρμακον διδόναι ἄνω. πὶν δὲ ἡφᾶν κοιλίῃ, ἃ χρὴ πυράσσειν. ἐπὴν δὲ αἱ ὑσδραὶ καταστέωσι, φάρμακον πίσαι κάπῳ, γάλα ὄνῳ, ἢν μὴ ἀσθενώδης ἢ. ἐπειτα πυρίην καὶ καταειναι τὰς ὑσδράσ, ἐν ξωῒ τῇ σάφυη προσιθεὶς, πρόσθεν ἐν καθαρτῆει. ἢ μὴ σήξῃ τοι. μὴ πειρᾶσθαι θυμιῶσιν τοῖσι ἀρώμασι, παρὰ ἐν αὐσβοᾶ ἔτω. καὶ ἢν σὶ χαρὶ ἰέχῃ, ὑγιὴς γίνεται. ἀτόκοισι δὲ πολλαὶ καὶ πηραὶ τὰ σκέλεα πολλάκις γίνονται. Οἰκήσησι δὲ ἐν σῶμα κλίνεται ἐτδρώσε, καὶ προσίπτει τῷ ἰέχίω, γίνεται γὰρ καὶ τοιαῦτα διακωλύοντα πὶν ὑσδρὸν καθαιρεῖσθαι, ἢ πὶν γονὴν δέχεσθαι, καὶ μὴ ποιεῖν. ταύτην τὴν πυρίην χρὴ, τοῖσιν βύωδεσι. καὶ μετὰ πὶν πυρίην παρασασσέμενην τῷ δακτύλω, ἀποσῆσαι ἀφ' τῆς ἰέχίου. καθάπερ τα ὑβιαίειν τοῖσι ἐμβρύοισί τε ἢ τῷ μολίβδω. οὐ γὰρ βιήσεται θοῶς ὡς εἴρηται. ὅταν δὲ ἐν τὰ φύσιν ἢ μὴ ἀνεστομωμένα γίνεται, προσθέτοισι μαλθακοῖσι καθαίρειν, καὶ τ' ἄλλα προσηκόντως ποιέειν. Οἰκήσησι ὑσδραὶ προσιπτοῦσι πρὸς τὰ ἰέχίον, ἢν μὴ ταχέως ἀνιστέων ται, καὶ πάλιν ἐς χώρῳ καθιστέων ται, προσευαίνουται πρὸς τῷ ἰέχίω. ἀνάγκη δὲ τὰ σῶμα ἀποστρέφεσθαι, καὶ αὐτοδρώῳ ἔχειν. ὅταν ᾖ ἀποστραφῇ, ξυμμύσει. ἐκ δὲ τῆς ἀποστροφῆς τε καὶ ξυμμύσεως, σκληρὸν γλυέσθαι. καὶ ξυμμύσειν καὶ πεπηρωμένον τὰ σῶμα τὴν ὑσδρέων εἶναι. ἀποκλειομένων δὲ τῶν παναπέμπειν τὰ ἐπιμήνια ἐς τὸν μαζοὺς, καὶ γεγονότας τὸ σθένος ποιέει. καὶ ἢ γαστὴρ ἢ νειδρᾶ ἐπῆρται. καὶ δοκέουσιν αἱ ἄπειροι, οὐ χαρὶ ἔχειν. πάσχουσι γὰρ τὰ τοιαῦτα, διὰ πδρ αὐ κύουσαι, μέχρι μηνῶν ἑπτὰ, ἢ ὀκτώ. ἤτε κοιλίη ἐπιδιδοῖ καὶ τὰ λόγον τὸ χρόνου. καὶ τὰ σθένεα ἐπαίρεται. ἰῇ γάλα δοκέει ἐπίνεσθαι. ὁκόταν δὲ οὗτος ὁ χρόνος ὑπδρέσῃ, οἵτε τιτθοὶ σωιχναίνονται, καὶ ἐλάσσους γίνονται. ἰῇ κοιλίη, ἐν ὧ ἐν πάσχει. καὶ ἐν γάλα ἀποδόσιν καὶ ἄσηλον. καὶ ἢ κοιλίη ἐὰν ἐκεῖνον ἐν χρόνον σὶ ὠὲδόκεε πίκτειν ἐπεσδὲν ἔληθ, ἀποδόσιν τε, ἰῇ ξυμπίπτει. τοιοῦτον δὲ γνόμενον, αἱ ὑσδραὶ ἰχυρὸς ἐς ὀλίγον χρόνον σωδρόχον τε. καὶ ἐν τοῖσι τιτθοῖσι, φυμάτα γίνεσθαι, σκληρά. τὰ μὲν μέζω, τὰ δὲ ἐλάσσω. ταῦτα δὲ οὐ γίνονται ἐμπυα, ἀλλ' αἰεὶ σκληρότερα γίνονται. ἔστα ὑβ αὐτέων φύονται, καρκίνοι κρυπτοί. μελλόντων δὲ καρκίνων ἔσεσθαι, πρότερον τὰ σώματα ἐκπικραίνονται. καὶ ὁ, τι ἂν φάγωσι, πάντα δοκέσι πικρὰ εἶναι. ἰῇ μὴ τις βελέως σῶι, ἀναίνονται λαβεῖν. καὶ σχετλιάσι ὀρῶσι. παραφέροισι δὲ τῇ γνώμη. καὶ ὀφθαλμοὶ σκληροί. καὶ βλέπουσιν οὐκ ὀξέα. καὶ ἐκ τῶν τιτθῶν εἰς τὰς στραγγας, ὀδὼν αι διαίνουσι, καὶ ἔσω τὰς ὠμοπλάτας. καὶ σίφλ' ἔχει. καὶ αἱ θηλαὶ καρφαλέαι. ἰῇ αὖτας πὶν ὁ σῶμα λεπτὸν ἐσμὸν εἶσι. καὶ αἱ ῥίνες ξηραί τε καὶ ἐμπεπλασμέναι εἰσὶν οὐκ ἀερόμεναι. πνεῦμα μανυθάδες. ἰῇ οὐκ ὀλίγων ταῦτα οὐδέν. καὶ σὺ τοῖσιν οὕασι, πόνος μὲν οὐκ ἐπίνετ). πῶρος δὲ σὶ ἐν τε. ὁκόταν οὕτω ἐς τόσον προίωσι τὸ χρόνου, οὐ δυνάσται ὑγιέες γίνεσθαι, ἀλλ' ἀπόλλυται ἐκ τούτεων τὴν νουσημάτων. ἰῶ δὲ πράσσον ἢ ἐς τόσον ἀφίκεσθ θραπευθῆ ἰῇ λυθῆ τα ἐπιμήνια, ὑγιὴς γίνετ). θραπεύειν δὲ τὰς τοιαδὲ ὧδε χρή. πρῶτον μὲν ἀπάντων ἰῶ ἐπὶ ἰχυρὴν ἐοῦσαν λαμβάνης, ἀποσκεψάμενος εἰς ἄλλο σῶμα φαρμακεύειν, ὁκοίης ἄν τινες δοκέει διέσθαι καθαρσιος. ὁκόταν δὲ καταστήσῃς ἐν σῶμα οὕτως ἰσάσῃς ἐς πὶν ἢ ὑσδρέων θραπείῳ. ἢν δὲ μηδὲν δοκέῃ ἐν πᾶν σῶμα κινητέον εἶναι, μὴ δὲ αἱ προφάσιες σὰ τοῦδε ἐρμηθῇ, ἀλλ' αἱ ὑσδραὶ ἐφ' ἑωυτὴν ἐν νούσημα ἔχωσι, τῆς θραπείης σὰ ἀρχθῇ ὧδε. πυρίην πρῶτον τὰς ὑσδράσ, ὧδε. χύρινον ὅσον λύο ἑκταίσα χωρέοντα, καινίσι ἐπιθεῖναι ἰῇ ξωυαρτῆσαι, ὅκως παραπνεύσηται μηδὲν. ἔπειτα δὲ κῆφαι τῷ καινίου ἐν πυθμένα, καὶ ποιῆσαι ὀπὴν. ἐς δὲ πὶν ὀπὴν, σὺθεῖναι κάλαμον, μῆκος ὅσον πηχαίων. σὰρμόσαι δὲ χρὴ ἐν κάλαμον τῷ καινίῳ κακῶς, ἀκως μὴ παραπνεύσηται μηδαμῶς. ὁκόταν δὲ ταῦτα σκεύασῃς, ἐπίθες ἐ καινίον, ὡδὶ ἐν χύρινον σὺθεῖσαλάσας πιλᾶ. ὅταν δὲ ταῦτα ποιήσῃς, σόθρον ὄρυξον, ὅσον λύο ῥοδῶν βάθος. μῆκος, δὲ ὅσον χωρέειν τ' χύρινον. ἔπειτα χρὴ ἐμαίειν ξύλοις, ἕως ἐν σόθρον διάπυρον ποιήσῃς. ὅταν δὲ διάπυρος γένῃ), ἀγελεῖν χρὴ τὰ ξύλα. ἰῇ τ' ἀνθράκων οἱ δὲ ἀσρὸ ἔστω τοι ἔσσον τοι καὶ διάπυροι. πὶν δὲ ῥοδίνην ἰῇ πὶν μακείλην, σὺ τῷ σόθρω καταλιπεῖν. ὁκόταν δὲ ὁ χύρινος ῥέσῃ, ἰῇ ἢ ἄτμος ἐπανῇ. ἰῶ μὲν ἢ λίνην θρμὴν ἢ πυκὴ, ἐπιχέειν. εἰ δὲ μὴ, καθίζειν ἐπὶ ἄκρον τὸ κάλαμου, ἰῇ σὰθέ ἀχ ἐς ἐν σῶμα χον. ἔπειτα πυρίσσει. ἰῶ δὲ ψύχῃ), ἀνθρακας διαπύρους παραβάλλειν, φυλασσόμενος, ἵνα μὴ ὀξείην ῥοιῆσης πὶν πυρίην. ἢν δὲ παραβαλόμενον ἢ ἀνθράκων ὀξείη γένηται ἢ πυρίη μᾶλλον ἢ δέοντος, ἀφαιρέειν τὴν ἀνθράκων. πὶν δὲ πυρίην χρὴ κατασκιάζειν σὶ ὑδὶῆσιν, ὁκου ἀν μὴ προπνέωσι, μὴ δὲ προσψύξῃ. ἀμφικεκαλύφθαι δὲ χρὴ, ἀμφιέσμασιν. ἐς δὲ ἐν χύρινον χρὴ, βάλλειν σκόροδα τ' αὐων. καὶ τελεῖσα μὲν κατερύπτειν τὴν κατακεκαυμένων. καὶ ὕδωρ ἐπιχέαι, ὡς τε αὐτὰ κατεργέξεται. καὶ ὑπδρέχειν ἐν ὕδωρ τουτέων, οἷσι χρέις δακτύλους. καὶ ἐπιχεῖν φάκης ἔλαιον. καὶ οὕτως θρμαίνειν. πυρίσσειν δὲ χρὴ, πουλὺν χρόνον. μετὰ δὲ πὶν πυρίην, λοῦσάσθω. ἐν μὲν ἔλαιον σῶμα πρὸς ὕδωρ ἰῷ. πὶν δὲ ὀσφῦν ἰῇ τὰ κάτω τῆς ὀμφαλοῦ, τελέσαι. λειπτέον δὲ ὀδὼν μάζαν,

ꠀꠀꠀ

ἀλλ' ἐπεὶ τὸ μὲν ἐν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἡ μονάς, τὸ δὲ πλῆθος ἡ ἀόριστος δυάς· ἐκ δὲ τούτων ἀριθμοὶ μέχρι τῆς δεκάδος· ἐν δὲ τῇ δεκάδι τὰ τε εἴδη τῶν ἀριθμῶν καὶ τὰ τῶν σχημάτων, τρίγωνα καὶ τετράγωνα καὶ ἑτερομήκη καὶ ἀρτιάκις ἄρτια καὶ ἀρτιάκις περισσὰ καὶ περισσάκις περισσά· καὶ τὰ μὲν ἀρτιάκις ἄρτια καὶ ἀρτιάκις περισσὰ καὶ περισσάκις περισσὰ ἐν τῇ δεκάδι ἐστὶν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ, τὰ δὲ ἑτερομήκη καὶ τρίγωνα ἐκ τῶν ἐν τῷ σχήματι· ἐν γὰρ τῷ τριγώνῳ τὰ μὲν ἐν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐν τῷ σχήματι, τὰ δὲ ἐν τῷ σχήματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ· ἐν δὲ τῷ ἑτερομήκει τὰ μὲν ἐν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐν τῷ σχήματι, τὰ δὲ ἐν τῷ σχήματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ· ἐν δὲ τῷ τετραγώνῳ τὰ μὲν ἐν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐν τῷ σχήματι, τὰ δὲ ἐν τῷ σχήματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ· ἐν δὲ τῷ ἀρτιάκις ἄρτιον τὰ μὲν ἐν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐν τῷ σχήματι, τὰ δὲ ἐν τῷ σχήματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ· ἐν δὲ τῷ ἀρτιάκις περισσὸν τὰ μὲν ἐν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐν τῷ σχήματι, τὰ δὲ ἐν τῷ σχήματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ· ἐν δὲ τῷ περισσάκις περισσῷ τὰ μὲν ἐν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐν τῷ σχήματι, τὰ δὲ ἐν τῷ σχήματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ· ἐν δὲ τῷ περισσάκις ἄρτιον

Ἀβυδηνοὶ Ῥωμαίοις χαίρειν. Ἡμῖν πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐστὶν ἃ πεποιήκαμεν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν καὶ τὴν πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ῥωμαίων σπουδήν, ἐπιμελούμενοι τοῦ μηδὲν ἐλλείπειν ἐν τοῖς πρὸς τὸ συμφέρον ὑμῖν, ἐπιμελῶς δὲ καὶ τὰ περὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐπιδημοῦντας Ῥωμαίους διοικοῦμεν, ὅπως μηδὲν ἐνδεῶς ἔχωσιν ὧν ἂν χρείαν σχῶσιν· ἐπειδὴ δὲ καὶ Γάιος Ἀντώνιος ὁ ἀνὴρ ὑμῶν ἐπιδημεῖ, καὶ τὰ περὶ αὐτὸν ἐπιμελῶς διοικοῦμεν, ἵνα μηδὲν ἐνδεὲς ἔχῃ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν τοῦ ἀνδρὸς τιμήν. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν ἐπιτελοῦμεν, ὃν ἐτιθέμεθα ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐπὶ τῇ τοῦ θεοῦ ἐπιφανείᾳ, ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Γάιος Ἀντώνιος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐν Ἐφέσῳ, ἐπιστείλας ἡμῖν καὶ τοὺς ἀθλητὰς πέμψαι εἰς τὴν Ἔφεσον· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐπιδημεῖ, καὶ τὰ περὶ τὸν ἀγῶνα ἐπιμελῶς διοικοῦμεν, ὅπως μὴ ἐνδεῶς ἔχῃ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν τοῦ ἀνδρὸς τιμήν. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐν Ἐφέσῳ

μακάβκτΗΡΙΟΝ ἐστιν ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ πρὸ τοῦ ταφῆναι. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἐνταφιάζονται οἱ νεκροί. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφήν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωήν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην ἢ τὴν αἰώνιον λύπην. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην ἢ τὴν αἰώνιον λύπην καὶ τὴν αἰώνιον ἀγαλλίασιν ἢ τὴν αἰώνιον ὀδύνην. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην ἢ τὴν αἰώνιον λύπην καὶ τὴν αἰώνιον ἀγαλλίασιν ἢ τὴν αἰώνιον ὀδύνην καὶ τὴν αἰώνιον χαρὰν ἢ τὴν αἰώνιον θλῖψιν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην ἢ τὴν αἰώνιον λύπην καὶ τὴν αἰώνιον ἀγαλλίασιν ἢ τὴν αἰώνιον ὀδύνην καὶ τὴν αἰώνιον χαρὰν ἢ τὴν αἰώνιον θλῖψιν καὶ τὴν αἰώνιον παράκλησιν ἢ τὴν αἰώνιον ἀπελπισίαν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην ἢ τὴν αἰώνιον λύπην καὶ τὴν αἰώνιον ἀγαλλίασιν ἢ τὴν αἰώνιον ὀδύνην καὶ τὴν αἰώνιον χαρὰν ἢ τὴν αἰώνιον θλῖψιν καὶ τὴν αἰώνιον παράκλησιν ἢ τὴν αἰώνιον ἀπελπισίαν καὶ τὴν αἰώνιον ἐλπίδα ἢ τὴν αἰώνιον ἀπόγνωσιν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην ἢ τὴν αἰώνιον λύπην καὶ τὴν αἰώνιον ἀγαλλίασιν ἢ τὴν αἰώνιον ὀδύνην καὶ τὴν αἰώνιον χαρὰν ἢ τὴν αἰώνιον θλῖψιν καὶ τὴν αἰώνιον παράκλησιν ἢ τὴν αἰώνιον ἀπελπισίαν καὶ τὴν αἰώνιον ἐλπίδα ἢ τὴν αἰώνιον ἀπόγνωσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὸν αἰώνιον θάνατον. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην ἢ τὴν αἰώνιον λύπην καὶ τὴν αἰώνιον ἀγαλλίασιν ἢ τὴν αἰώνιον ὀδύνην καὶ τὴν αἰώνιον χαρὰν ἢ τὴν αἰώνιον θλῖψιν καὶ τὴν αἰώνιον παράκλησιν ἢ τὴν αἰώνιον ἀπελπισίαν καὶ τὴν αἰώνιον ἐλπίδα ἢ τὴν αἰώνιον ἀπόγνωσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὸν αἰώνιον θάνατον καὶ τὴν αἰώνιον ἀνάστασιν ἢ τὴν αἰώνιον κρίσιν. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην ἢ τὴν αἰώνιον λύπην καὶ τὴν αἰώνιον ἀγαλλίασιν ἢ τὴν αἰώνιον ὀδύνην καὶ τὴν αἰώνιον χαρὰν ἢ τὴν αἰώνιον θλῖψιν καὶ τὴν αἰώνιον παράκλησιν ἢ τὴν αἰώνιον ἀπελπισίαν καὶ τὴν αἰώνιον ἐλπίδα ἢ τὴν αἰώνιον ἀπόγνωσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὸν αἰώνιον θάνατον καὶ τὴν αἰώνιον ἀνάστασιν ἢ τὴν αἰώνιον κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὸν αἰώνιον θάνατον. ἢ ὁ τόπος ὅπου ἀποτίθενται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ταφὴν καὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὴν αἰώνιον κόλασιν καὶ τὴν αἰώνιον μακαριότητα ἢ τὴν αἰώνιον δυστυχίαν καὶ τὴν αἰώνιον δόξαν ἢ τὴν αἰώνιον ἀτιμίαν καὶ τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην ἢ τὴν αἰώνιον λύπην καὶ τὴν αἰώνιον ἀγαλλίασιν ἢ τὴν αἰώνιον ὀδύνην καὶ τὴν αἰώνιον χαρὰν ἢ τὴν αἰώνιον θλῖψιν καὶ τὴν αἰώνιον παράκλησιν ἢ τὴν αἰώνιον ἀπελπισίαν καὶ τὴν αἰώνιον ἐλπίδα ἢ τὴν αἰώνιον ἀπόγνωσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ἢ τὸν αἰώνιον θάνατον καὶ τὴν αἰώνιον ἀνάστασιν ἢ τὴν αἰώνιον κρί

καὶ ἡμῖν ἐκεῖνος ἐφάνη ἄριστος ἰατρὸς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἱκανὸς ἄρχειν ἐν τῇ πόλει. ἡμεῖς δὲ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ ἐπὶ τὸ χεῖρον τρεπομένους, ὥστε καὶ μέλιτος γεύσασθαι καὶ σικύων ἐπιθυμῆσαι ὡς ἀληθῶς ἡγούμεθα ἁμαρτάνειν καὶ ἀνοήτως ποιεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡγούμεθα δεῖν ποιεῖν· ὃς ἂν δύνηται ἱκανῶς ἄρχειν τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων, τοῦτον ἡμῖν ἄρχειν προσήκειν. ἐπὶ δὲ τὸν τοιοῦτον ἄνδρα ἐπισκοπεῖν δεῖν τὸν ἐκ τῆς ἀρχῆς ὠφελούμενον τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους, ἐκ τούτου δὲ σκοπεῖν τὸν ἄρχοντα. ἢ οὐκ οὕτως ἂν ὀρθῶς ἄρχειν ἔχοι; ἔφη. ἀλλὰ τί ἂν ἄλλο τις ἐπισκοπῶν ἐπιτήδειον ἄρχοντα ἐπιστήσειεν; οὐδὲν ἄλλο, ἔφη. ἆρ' οὖν οὐ τὸν τοιοῦτον ἐπιστήσομεν ἄρχειν, ὃς ἂν ἐπιστήμην ἔχῃ ἐν ᾗ ἐστιν ἄρχειν;

ἐπῆρε. κἀλλὰ σπουδὴν ποιεῖ ἐκ τοῦ ἐναντίου. καὶ λέγεται ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἄγεσθαι. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπαντώντων

στίθει. ἢ τῆ λωτῆ· ἢ ἄνθος ἐλθοῦσι ἐν ὕδατι, ἡμέρας τρία βιβεῖν ἐν ἐρεθίνω μύρω, ἢ ἐν ἐλαίω πρὸς τὸ σῶμα τῇ ὑδρίᾳ προσάγειν. ἢ κύπρον, ἢ ἴριν, ἢ ἄνηθον ἴσον ἐνθλάσαι ἐν μύρω ἐρεθίνω λεῖον βαλεῖν ἐς τὸ σῶμα ἐσω. ἢ μυρσίνης φύλλα μελάνης, ἐν οἴνω λευκῶ πίνοις φλοιὸν παραμίσγειν, ἢ ὁμοίως ποιεῖν· ἢ κυπαρίσσου καρπὸν, ἢ λιβανωτὸν ἴσον ἐνθλάσαι βίβειν ὁμοῦ ἐν μύρω, καὶ προστιθέναι. Ἦν ξηρὸν δεῖν ᾖ ὀδόν. Καλαμίνθην ἐν οἴνω μέλανι ἑψῆσαι, καὶ ἐς ὀθόνιον ἐρέξαντα, ἐπιτιθέναι. ἢ ὑσσωπάμου τὸ φύλλον, ἢ κώνειον ἅμα ἑψῆσαι. ὡσαύτως πράσα, ἢ μαλάχην, ἢ κηρὸν, ἢ χλωὸς ἄλειφα μίξαι. εἶτα χλιαρὸν προστιθέναι πρὸς τὰ αἰδοῖα. ἢ οἶνον ἄκρητον ἔως ἐντίνη ἢ σπόγγους ἐφθοὺς βίβειν, καὶ προστιθέναι ὁμοίως. ἢ κνίκον ξηρὸν ἔως οἴνῳ λευκῶ βίβων προστίθει. ἢ λωτῆ· ἢ πρίσμα ὁμοίως. ἢ ὀχίνου φύλλα. ἢ ῥόδου μέλιτι καθέφθω μίξαι, πρόσθες. ἰὼ δὲ μὴ λήγη σύσσινον ἢ βλήτον πλὴ Κοτάννης ὡς γὰρ ὧσαν οὐσαν, ἐν ἐρεθίνω προιεῖν προσθετόν. Ῥόου ὕσσατος, προσθὲν καὶ ἔγχυτον. Ἦν γυναικὶ ὕδωρ ῥέῃ ἐκ τῶ αἰδοίων, λαβὼν ἐντίνλω ξηρῶ, καὶ μυείκης πίταλα, καὶ λίνου καρπὸν, ξίλαι ἐν οἴνῳ. καὶ μίξαι ἐν ὄρνιθος στέατι. καὶ ἐγχρίειν ἐς τὰ αἰδοῖα, κλυσῆσι. ἄλλως χρήσιμόν ἐστι πρὸς τὰ αἰδοῖα κλυσῆσι. Ἄμυλον ἐν ἐρεθίνω προσίθεσθαι πρὸς τὸν σόμαχον. Ἄλλο ἔγχυτον ὁμοίως. Οἰκότειον ὕδωρ ἐκ τῶ αἰδοίου ῥέῃ, μυείκης πίταλα καὶ λιβανωτῆ καρπὸν ἐν χλωὸς στέατι ξίλαι καὶ ἐντίνλω, ἐς τὰ αἰδοῖα κλυσῆσι ἐνεῖναι. Ἦν ἔσω ῥόου ὑσσατόδες ᾖ ἦσον ἀλγέῃ. Ἄγνου καρπὸν ξίλαι ἐν μέλιτι καὶ καταπλάσσειν ἐπὶ ἦσον καλῶς. Ἦν ῥόος αἱματώδης, ἢ λευκὸς, ἢ ὀπόδες. Θεῖον καὶ μανδραγόρα ἐπάκρον τοῦ, ἀναλαβόντα, ἐρείω προσθέναι. καὶ ὑπτίη δύεσθω. καὶ ἀκίνητος μενέτω. ἢ σίδια ξηρὰ βίβειν ἐν οἴνῳ προαιρεῖσθαι, καὶ δίδυναι πίνειν. Ῥόου λευκοῦ ποτόν. Κισσοῦ λευκοῦ ἐπάνθημα, καὶ πίτυος φλοιὸν ἐν οἴνῳ αὐστηρῷ παρέχειν. ἢ ἐλάφου κόρμα ἑψῆσαι καὶ πάσσειν μόραν. ὠκηλύσιος δὲ δύο μοίρας καὶ κεφρίδος πέντε, βίβειν ὕδατι καὶ πίνειν. Ὅταν πινίγῃ ὑπὸ ὑδρῶν. Κάστορα καὶ κόνυζαν ἐν οἴνῳ χωρὶς καὶ ἐπὶ τοῦτο πινέτω ἐνώπιον. ἀσφάλτου ὅσον τελέβολον. ἢ φώκης σπέρμα ὅσον ἐπὶ τῷ δακτύλῳ λαβεῖν. ῥίζης γλυκυσίδης ὅσον ἢ μικρὸν πόσις ἐν οἴνῳ αὐστηρῷ διδόναι πίνειν. ὅταν δὲ πίνῃσι καὶ ὁμοῦ βήσσῃ, σπανιάκης ὅσον ὀβολὸν, καὶ θεῖα ἀπύρα ἴσα, καὶ ἀμύγδαλα πικρὰ καθάρατα ξὺν μέσῃ ξίᾳ ἢ τέσσαρα, καὶ δίδυναι ἐν οἴνῳ αὐστηρῷ λεῖα. ἰὼ δὲ γε προσέχωσιν αἱ ὑδρίαι, καὶ θὰς ξίλας λεῖα ἔως τοῖσι ἀλφοῖσι καὶ ἐλαίῳ καὶ κηρίῳ ἀλείφειν τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὰ αἰδοῖα. καὶ ἐν ὕδατι θερμῷ ἐνκαθίζειν. ἢν δὲ ἀνῇ ἡ ὑδρίη, καὶ ἐλαίῳ ἀλείφειν καὶ ἐν ὕδατι θερμῷ ἐνκαθίζειν. ἢν δὲ μὴ ἀνῇ, ἐπιτιθέναι τὰ ἐπιτήδεια. ἢ ὑσσωπάμου φύλλα μελάνης, ἐν οἴνῳ λευκῶ πίνοις φλοιὸν παραμίσγειν, καὶ ὁμοίως ποιεῖν· ἢ κυπαρίσσου καρπὸν, καὶ λιβανωτὸν ἴσον ἐνθλάσαι βίβειν ὁμοῦ ἐν μύρω, καὶ προστιθέναι. Ἦν ξηρὸν δεῖν ᾖ ὀδόν. Καλαμίνθην ἐν οἴνῳ μέλανι ἑψῆσαι, καὶ ἐς ὀθόνιον ἐρέξαντα, ἐπιτιθέναι. ἢ ὑσσωπάμου τὸ φύλλον, καὶ κώνειον ἅμα ἑψῆσαι. ὡσαύτως πράσα, καὶ μαλάχην, καὶ κηρὸν, καὶ χλωὸς ἄλειφα μίξαι. εἶτα χλιαρὸν προστιθέναι πρὸς τὰ αἰδοῖα. ἢ οἶνον ἄκρητον ἔως ἐντίνη καὶ σπόγγους ἐφθοὺς βίβειν, καὶ προστιθέναι ὁμοίως. ἢ κνίκον ξηρὸν ἔως οἴνῳ λευκῶ βίβων προστίθει. ἢ λωτῆ· ἢ πρίσμα ὁμοίως. ἢ ὀχίνου φύλλα. ἢ ῥόου μέλιτι καθέφθω μίξαι, πρόσθες. ἰὼ δὲ μὴ λήγη σύσσινον ἢ βλήτον πλὴ Κοτάννης ὡς γὰρ ὧσαν οὐσαν, ἐν ἐρεθίνω προιεῖν προσθετόν. Ῥόου ὕσσατος, προσθὲν καὶ ἔγχυτον. Ἦν γυναικὶ ὕδωρ ῥέῃ ἐκ τῶ αἰδοίου, λαβὼν ἐντίνλω ξηρῶ, καὶ μυείκης πίταλα, καὶ λίνου καρπὸν, ξίλαι ἐν οἴνῳ. καὶ μίξαι ἐν ὄρνιθος στέατι. καὶ ἐγχρίειν ἐς τὰ αἰδοῖα, κλυσῆσι. ἄλλως χρήσιμόν ἐστι πρὸς τὰ αἰδοῖα κλυσῆσι. Ἄμυλον ἐν ἐρεθίνω προσίθεσθαι πρὸς τὸν σόμαχον. Ἄλλο ἔγχυτον ὁμοίως. Οἰκότειον ὕδωρ ἐκ τῶ αἰδοίου ῥέῃ, μυείκης πίταλα καὶ λιβανωτῆ καρπὸν ἐν χλωὸς στέατι ξίλαι καὶ ἐντίνλω, ἐς τὰ αἰδοῖα κλυσῆσι ἐνεῖναι. Ἦν ἔσω ῥόου ὑσσατόδες ᾖ ἦσον ἀλγέῃ. Ἄγνου καρπὸν ξίλαι ἐν μέλιτι καὶ καταπλάσσειν ἐπὶ ἦσον καλῶς. Ἦν ῥόος αἱματώδης, ἢ λευκὸς, ἢ ὀπόδες. Θεῖον καὶ μανδραγόρα ἐπάκρον τοῦ, ἀναλαβόντα, ἐρείω προσθέναι. καὶ ὑπτίη δύεσθω. καὶ ἀκίνητος μενέτω. ἢ σίδια ξηρὰ βίβειν ἐν οἴνῳ προαιρεῖσθαι, καὶ δίδυναι πίνειν. Ῥόου λευκοῦ ποτόν. Κισσοῦ λευκοῦ ἐπάνθημα, καὶ πίτυος φλοιὸν ἐν οἴνῳ αὐστηρῷ παρέχειν. ἢ ἐλάφου κόρμα ἑψῆσαι καὶ πάσσειν μόραν. ὠκηλύσιος δὲ δύο μοίρας καὶ κεφρίδος πέντε, βίβειν ὕδατι καὶ πίνειν. Ὅταν πινίγῃ ὑπὸ ὑδρῶν. Κάστορα καὶ κόνυζαν ἐν οἴνῳ χωρὶς καὶ ἐπὶ τοῦτο πινέτω ἐνώπιον. ἀσφάλτου ὅσον τελέβολον. ἢ φώκης σπέρμα ὅσον ἐπὶ τῷ δακτύλῳ λαβεῖν. ῥίζης γλυκυσίδης ὅσον ἢ μικρὸν πόσις ἐν οἴνῳ αὐστηρῷ διδόναι πίνειν. ὅταν δὲ πίνῃσι καὶ ὁμοῦ βήσσῃ, σπανιάκης ὅσον ὀβολὸν, καὶ θεῖα ἀπύρα ἴσα, καὶ ἀμύγδαλα πικρὰ καθάρατα ξὺν μέσῃ ξίᾳ ἢ τέσσαρα, καὶ δίδυναι ἐν οἴνῳ αὐστηρῷ λεῖα. ἰὼ δὲ γε προσέχωσιν αἱ ὑδρίαι, καὶ θὰς ξίλας λεῖα ἔως τοῖσι ἀλφοῖσι καὶ ἐλαίῳ καὶ κηρίῳ ἀλείφειν τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὰ αἰδοῖα. καὶ ἐν ὕδατι θερμῷ ἐνκαθίζειν. ἢν δὲ ἀνῇ ἡ ὑδρίη, καὶ ἐλαίῳ ἀλείφειν καὶ ἐν ὕδατι θερμῷ ἐνκαθίζειν. ἢν δὲ μὴ ἀνῇ, ἐπιτιθέναι τὰ ἐπιτήδεια

ὑγρῶν, ἢ προσθεῖναι. ἢ ὀπεῖτα λεχθεμένη ἐλάφα τέαρ σὺν ἐλαίῳ ἐχέτω. Αἱ ματώδεα πάντα μᾶλλον ἢ πρόσθεν ἄγειν δικαίη ἢ μαλθάσσειν. Ῥέπτηριν ἐλατήριον, ξυμμίσγειν δὲ ἢ γυναικὸς γάλακτι ἢ ζίγειν ζωὴ τοῖσδε, ἢ μέλι. ἢ ἄλειφα λευκόν. ἐλάφα τε τέαρ ξυχωνευμένη. Σφοδρὰ δ' ἄγει πάντοῖα. Σύκα ἢ πίαρ. ἐλατηρίης μὲν πόσιος, νίζον ὑδρηρὸν, ὃ ὃν ἢ ἐλατήριον. μέλι ἐλίγον σὺν ῥάκει ἢ σὺν ἐλαίῳ, βάλανον, ποιέειν. Ἕτερον. Νέπτον. χολὴν ταύρου. νίτρον, κυκλάμινον. κνικίδα, ζίβεον ζωὸν μέλιτι. μετέπειτα δὲ ἢ λουζομένῃ, τέαρ ἐχέτω, ἢ γλήχωνα. ἢ χολὴ ταύρου ῥιπτέω πειπλάσειν πόρῳ. καὶ ἐς ἄλειφα ἐμβάψασ' ἀλύπιον, προσθεῖναι. ἢ κυκλάμινον ὃν ἀσφάλαιον ζωὸν χαλκοῦ ἄνθεα. ἢ ἀνεμώνης κεφαλὰ, ῥίψας ζωὸν ἀλίτω, πόρῳ πόρῳ πλάσειν ἐς λευκὸν ἐλαῖον ἐμβάπτεαζ. Ἄγει πάντα. Σικυὸς σὺν πρίνου τῷ μακρῷ ἐλαίῳ ἢ πόρῳ ζωὸν γάλακτι, ἢ σμύρναν ζωὸν αὐτοῖσιν ἄκρητον, μέλιτι ποσὸν αἰγύπτιον ἔλαιον ἐλαίῳ μαλθακῷ ἀναφορύξαι. ἢ πλὴν σὺν τρίγλινῳ τῷ σικύης ξηραίνειν. ἢ μέλι πόριχαι. ἢ ζίβειν ἢ βάλανον ποιέειν. ἐπὴν δὲ λούσῃ), τέαρ προτιθέσθω. ἢ ἐλατηρίης ζῆς ποσὸς σὺν ὕδατι. Μαλθακτήρια. Ὧδε ἢ λευκὸν ἄλιτον. μέλικρητον λευκὸν. ταῦτα ὁμοῦ χλιαίνειν, ἢ ἢ ἀποστίζον ἐρίου ἀνάπλεων ῥόδινον, πρόσθες. Ἢ χλωὸς ἄλειφα, κηρὸν λευκὸν. ἐπιτήλω. μύρον ῥόδινον. μυελὸν ἐλάφου, τήκειν. ἢ στρουθίος, ὠοῦ ἢ λευκὸν, ῥόδινον μύρον, ἢ βάλανον ποιέειν, ἢ ἐρίῳ ἀναλαμβάνειν. Πυρίαι δ' ὧν ὑδρὰ καθαίρουσι, ὧδε σκληραὶ ἔασιν. Οἶνον χρὴ ὡς ἥδιστον, ἴσον ἴσῳ κεράσαι, ὡς ῥίγα ἢ μαλακρέα ἀπὸ μὲν μαράθου ῥίζαν, ἢ τὸ κορποῦ, τεταρτημόριον. ἢ ῥόδινου ἀλείφατος, ἢ μυκοτύλια, ἐς ἑξῆνον ἑκάστου, οὗ ἢ ἐπίθεμα ὀπὴν ἔχει. ἢ ἐπιχέαι ἢν οἶνον. ἢ σπόγγον κάλαμον, πυρῆσαι. ἢ μετέπειτα πλὴν σκίλλης προσθεῖναζ. Ἢν ὀδύναι καταπαύζωσιν ἱδρωτικοὶ, ἢ ἀνύχιοι ἔασιν. Ῥόδινον φύλλα. καννάβεως μυρσίνεα καθαρὰ. νέπτον. ὀξοῦ μήκωνος. τούτων φθοίνικας ποιῆσαι ὅσον σπαθίσκην μιᾶσαι, ἐπίθες. ὠοῦ ζύφος ἀμφιστρεφέως, ἕως διαφανὲς, ἢ χρὼ ὑγροῦ μήκωνος. ἢ σύρακος, ὃ ὃν ἐμβάλλουσιν ἐς τοῦλαιον. ὡς ὠοῦ τῷ προτέρῳ χρῆναζ ἅπαντα. ὁκόταν ἐς τὰ μύρα ἐμβαλλέῃ, κόλαι ἢ καταπῆσαι. ἐπιβάλλειν δὲ ὠοῦ ἢν βολιτὸν ἢν σύραγα. ἢ πρὸ ἡγρίου νέπτου. ῥόδινον ἔλαιον ὡς αὐτίσον. καὶ ἀγὺ πιον λευκὸν, θυμίαν τὸ μεσὸ τὰς καθαρσιμοῦ. ἢ σάφρης ἢ μυρσίνης φύλλα κόλαι, ἢ κυπρίου κορπὸν, ὀρτάζαζ ἀγυπτίῳ λευκῷ μύρῳ. ἢ νέπτου ἢ ἐπὶ βολιτῷ, θυμίαν. ἀρρήγει δὲ ἢ μαίνα. κυπαρίσσα πρίσματα. ἢ κυπρέως ῥίζα κοπεῖσα. σῆσαι δὲ ἢ χαῖνον, ἢν δύσμοι ἢ λύσμοι. ἢ κορδὸς μὸν. καὶ ἴριν. ταῦτα πάντα μίσγειν. πρίχαι δὲ αὐτοῖς, ῥόδινον ἔλαιον, ἢ νέπτου. ἢ χρέσκρηθισι πυρίνοισιν. ἢ ἐπτίνην ὠοῦ νεοπήκτου κεφαλὸς, θυμόν, ἐπίσκαλον κασσίριον, ἢ τι τοιοῦτον. πλὴ δὲ κεφαλὴν, τρίβειν ἐλαίῳ ῥόδίνῳ. ἐς δὲ τὼ ὦτε, μύρσινον ἢ μήλινον, ἢ λευκοὺς ὀρεβίνθους ἢ ἀσαφίδας ἐφήσας, σὺν ὕδατι πίνειν. ἢ σὺν ὕδατι θερμῷ κεκαθέζεαζ. ἢ ἐλαίης λευκῆς πρὶν ἀὴ ἔλαιον ἀφεῖναι, κατακνίζειν ἢ αὖθις ἐᾶν. ἢ ἐς οἶνον ζίβειν δύασθαι. ἢ ἐμβάλλειν ἀπὸ οἴνου δύάναι. ἢ καθαιρέσθων τὰς καταδέσας, ἢ ἀδίαντον, ἢ νίζειν ὀρτύβρου αἰγυπτίου. ῥίζαν ναρθηκος. ἢ σκίλλης σῶρμα λεῖον. τοῦτα δὲ δύάναι. ἢν δὲ ἐπιλάσῃ σταγόνειν, σὺν ὕδατι καθιζέσθω. ἢ γλυκὺ πινέτω. ἰὼ μάλιστα πιγέτω σὺν ὀδύνῃ ὑδρέων. οἶνον ὡς ἥδιστον ἴσον ἴσῳ κεράσαι, ὡς ῥίγα ἢ μάγρα ἀπὸ μὲν μαράθου ῥίζαι, ἢ τὸ κορποῦ τρίτη μόριον, ἢ ῥόδίνου ἐλαίου, ἢ μυκοτύλιον. ταῦτα ἐμβάλλειν ἐς ἑλίνον καινόν. ἢ ἐν οἶνον ἐπιχέαντα πυρίαν. ἢ πλὴ σκίλλω προσθεῖναζ, ἐς ἃ σὺν φὶ τὸ σῶμα μαλθακὸν ᾖ. ἢ σύρῳ. ἢ ἰὼ ἐλκωθῇ, καὶ φλυκτίδες παντοῖοι αὐτῷ ἔασιν, ἄμεινον σέκτος χλωεῖον ἀλείφατι ζωὸν λιβανωτῷ θεραπεύειν. Ὑπὸρ ὑδρέων ὀδυνέων. Γλυκύσαιον, ἀρτολοχίαν, πάνακες, ταῦτα ὁμοῦ μίξαι σὺν γλυκεῖ οἴνῳ. ἢ χλιαίνοντα πίσαι. καὶ μήκωνος λευκῆς ἑφοίειν. ἢ κύδνης σῶρμα. Ἄλλη πυρίη. Οὐμὴν ἰὼ ὀδύνῃ ἔχει, σίδια ἑρώιης γλυκείης. λωτῦ πρίσματα. ἐλαίης φύλλα ξηρὰ κεκομμένα. ταῦτα ἐλαίῳ θερμάναζ χρὴ, ἢ ἐὰν βολιτὸν ἢ πυρωμένον, ἐπιρίπτειν. ἢ χαλβάνῳ. σμύρναν, λιβανωτὸν, ἔλαιον λευκὸν αἰγύπτιον ἐὰν ὠοῦ σιαφορίσων. Ἐτέρη πυρίη ἢ δι' ἀσφάλτου σφενδόνη. Ἀσφάλτου ῥίζης καυβίνης. λαπαροῦ ζίχες. ἢ πίτυινον. κόριον ξηρὸν, ταῦτα ζίφαι πάντα, φθοίσας θαλασσόμενον, θυμιᾶν. ἢ ἐὰν πάσης ξυνδεράκλω κόφα λείω, μίξαι πρίσματα κυπαρίσσου. καὶ μύρου ἐπιχέαι, φθοίσας ποιεῖν, καὶ ἐὰν πυρὶ θυμιᾶν. ἢ αἴγος κόραι καταπρίσας ἐλαίῳ ἀφικνεῖσθαι ἐὰν πυρὶ θυμιᾶν. ἢ ὀρύξας βόθρον, γίγαρτα φρίγειν, καὶ πλὴ ποδὸς ἐμβάλλειν ἐς τὸν βόθρον. καὶ οἶνον δύάμενα πίζης τὰ γίγαρτα, ἐξαιθεζομένῳ πυρὶ θαι. ἔστωσαν δὲ τῶν γιγάρτων δύο μοῖραι. καὶ αὐτοὶ δὲ αὖται ὡς ταμάλιστα. ἰὼ δὲ ὑδρὴν ἀλγέειν ἄχρι κύστις, πρὸ ὀδὺ ποιεῖν. ἢ κυκλαμίνου ἑίζῃ σὺν οἶνῳ λευκῷ πιπίσκειν νῆσιν. καὶ θρῦμμον λουέσθω. καὶ ἀπόθρυμον πινέτω. ἢ χλιάσματα προσθεῖναι. ἢ σκορόδου μόλυζαν, ἢ νίτρον ὀπὸν, καὶ κύμινον, λεῖα ποιῆσαι μέλιτι δεῦναι, προσθεῖναι. καὶ ἐὰθρῦμμον λουέσθω. καὶ θρῦμμον πινέτω. Ὑπὸρ ὑδρέων πάσης νούσου θραυστικῶν. Λίνον ἢν χιτὼν αὐτῇ τῇ κοιλάμι ὃν ὀσφυαχμῷ κήφα λεπτὸ, καταβρέξαι σὺν οἴνῳ λευκῷ ὡς ἥδιστον πλὴ νύκτα. ἐπειτα ἀπιθῆσαι διαχλιαίνοντα τὸ σὺν ἐρίῳ ὡς μαλθακώτατον ἐμβάπτειν. καὶ ἢ μὲν, προσθεῖναι. ἢ δὲ, ἀφαιρέειν. Βοηθεῖ δὲ ἢ κρόκος, ἔτι τε σμύρνα. κήρυκα ζωὸν πικρὸν. λευκὸν καθαρὸν

καθαρὸν ἐκ χλωὸς σὺν τέαρτι ἢ μύρῳ ἰρίνῳ προσθεῖναι. Ἢν πδριοδωιὴ ἔχη ἐκ προσθέτων καθαιρομένῳ μυρσίνης ἐμβάψαι. λιβανωτὸν ἰσον. μελάνθιον. κύπδρον. σισέλι. ἄννησον. λίνον. νέπτωρον. μέλι. ἐπιτήλω. χλωὸς τέαρ. ὄξος λευκὸν. μύρον αἰγύπτιον. ἴσον ἑκάστου ζίβειν σὺν οἴνῳ λευκῷ γλυκεῖ, ἢ μύρῳ λευκῷ. ἢ πόλησι ἢ κλύζειν χλιδροῖσι κλυσμοῖσιν. Ἢν ὀδύνη ἔχη σφοδρὰ, καινθαείδες, κύπδρος. μάλαμος. ὀίνος. ἢ ἐις. ταῦτα σὺν οἴνῳ μέλανι ἑψῶν, χρέα. Ἕτερος κλυσμὸς ἰὼ πδριοδωιὴ ἢ σταφὶς εἰὴ ἔχει. Ῥαφάνου χηλόν. ἀκτῆ κορπὸν. σισέλι. ἄννησον. λιβανωτὸν. σμύρναν. οἶνον χύλωσον ἢ μίξον, ἢ κλύζειν. ἢ σμύρνης ὀξύκαφον. λιβανωτῷ. ἴσον. μελανθίου τῷ κυπρίου ἴσον. σισέλι. ἄννησον. σελίνου σπέρμα. νέπτου. μέλι. ἐπιτήλω. χλωὸς τέαρ. ὄξος λευκὸν. μύρον αἰγύπτιον. τούτων ἴσον ἑκάστου διεῖναι οἴνῳ λευκῷ γλυκεῖ, ἢ κλύζειν. ἢ λινοζόστεος ὕσῳρ, ἀφεψήσας ζωὸν σμύρνῃ. λιβανωτῷ. νεπτώπω. ἢ ἐλελίσφακον ὑπόρικον, ἐψεῖν σὺν ὕδατι ἢ κλύζειν. ἢ λίνῳ κορπὸν. ἄννησον. μελάνθιον. σισέλι. σμύρνην. καστὸς κορπὸν σὺν οἴνῳ ἐψεῖν ἢ κλύζειν. Ἕτερος κλυσμὸς ἰὼ ὀδυνέων ἔχη σφοδρὴ, μετὰ καινθαείδων. Ἀκτῆς κορπὸν ἢ σκαφὶς δὸς ἐψεῖν σὺν οἴνῳ μέλανι ἢ κλύσαι. ἢ ἀκτῇ ἐψήσας σὺν ὕδατι, ἀποχέειν τὸ ὕσῳρ. οἶνον δὲ χλυκὺ παραχέαι, κλύζειν. ἰὼ μετὰ κλυσμὸν ὀδυνέων ἐπὶ σάη), ἐψεῖν τὰ θυμάματα ἐς τὸ μύρον ἐμβάλλοντα. ἢ ἀποχέαι τὸ ὕδατος, λύοκοτύλας. μέξαι δὲ ἔλαιον χλωὸς ἢ ῥόδινον, ἢ κλύζειν χλισρῷ. τελεῖον δὲ κλύσμα λύοκοτύλαι μηδενὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν. ἢ λινεζώστιν ἐψεῖν ὕδατι, ἢ μέξαι χυλὸν μυρσίνης. ἢ λιβανωτὸν. νέπτωπον ἴσον. ἢ κλύσαι χλισρῷ. ἰὼ δὲ ἀλγέη τὰς ὑστέρας, κυκλαμίνου ῥίζαν σὺν οἴνῳ λευκῷ πιπίσκειν νῆσιν. ἢ τῷ θρῦμμῳ λούεσθαι. καὶ ἀπόθρυμον πινέτω. Ἢ ἀφθῶν τὰ αἰδοῖα. Μύρον θρῦμμον ξὺν οἴνῳ κλύζεαζ. ἢ μελίλωτον προσθεῖναι. ἢ γλυκυσίσης σὺν οἴνῳ ἢ ἡμιμήνης ῥιπτῆς, προσθέσθω. ἢ σμύρναν ἢ ῥητίνην ὁμοῦ μέξαι, ἢ σίκυος οἶνῳ, ὀθόνιον ἐμβάπτων προσθεῖναι. καὶ σταπουρεῖν ἰὼ λάβῃ, πυκνῷ καὶ χρίειν. ἢ ἧσον. ἐγκαθιζέσθω δὲ σὺ ῥόδῳ ἀφεψήματι, ἢ βάτου, ἢ μυρσίνης, ἢ ἐλαίης, ἢ ἐλίκων ἀμπέλης, ἢ αὐχμυδίου, ἢ ἐλελισφάκου. Ἢν δὲ ἀνέμος ἐπιὼὴ) σὺ τῇ μήδῃ, πόνος τε ἐπίνῃ) ἀπέρχηται. ἢ φύσα οὐκ ἔξεισιν, κύμινον προσθέσθω. ἐλελίσφακον ἢ κύπδρον κόψαι. καὶ τέγεαι. πλὴ νύκτα ὅλλω ἔωθεν ἀπιθῆσαι, ἢ διαχλεῖς τὸ ἐγχέαι ἐς κεμνὰ πύεινα σὺν οἴνῳ λευκῷ φερύξαι. ἢ ὀπὸν σιλφίου, ὡς κύαθον, ἐς κράμμα ἐψεῖν ἢ σὺν μόπδρον διδοῦ ῥόφειν. Ἢν κῶν σὺ τοῖσιν αἰδοίοισιν ἐπιὼὴ), ὀδύνη ἴσχει. ἢ τὸ μὲν ὀδύνης σελίνου κορπὸς, ἀλέξημα. ἢ μόσος, ἢ ῥοιὸς γλυκείης. λιπῆς σὺν οἴνῳ παλαιῷ ξὺν ποταινίῃ σαρκὶ προσθέσθαζ ἢ ἐπιπλάζειν τὰ φύλλα. πλὴ δὲ νύκτα ὅλλω ἐχέτω. ἢ ὀπεῖτα ἀφελομένῃ, σὺν οἴνῳ διακλύζεσθω.

Ἱπποκράτους περὶ ἀφόρων.

Εἰ μὲν τὴν γονὴν τῆσι γυναιξὶν ἐφ' ἑκάστοισι τὴν παθημάτων, πρότερον εἰρηται. νυνὶ δὲ ἀφανέα διὰ τὰς αἰτίας ἄφοροι γυναῖκες ἐν πάμπαν. ἢ διότι οὐ πίκτουσι πρὶν ἢ ἡδῶσι. φημὶ δὲ τοῦτο αἴτιον εἶναι, ἰὼ σφαφὴ ἐν σῶμα τὴν μητρέων παίμπαν ἀπὸ τὰ αἰδοίου, οὐ κυίσκουσιν. οὐ γὰρ δέχονται αἱ μῆραι πλὴ γονῆ, ἀλλ' ἔξω αὐτὴν ἀπορρέουσι. γίνεται δὲ τοῦτο καὶ ἰὼ ὀλίγον παρασφαφὴ ἐν σῶμα τὴν ὑστερέων ἀπὸ τὰ αἰδοίου παρὰ φύσιν. καὶ ἰὼ μεμύκη ἐν σῶμα τὴν μητρέων παίμπαν, οὐ δ' οὕτως δέχονται. οὐδ' ἰὼ αὐρμοὶ μεμύκη μᾶλλον ἢ διὰ. δῆλον δὲ τουτέων ἕκαστόν ἐστι τὰ ἐρημιέων. ἰὼ μὲν ἀπεσφαμμένον ἢ πάμπαν ἢ μεμυκὸς, τὰ καὶ μήνια οὐκ ὀρχεῖ ἐν παράπαν. ἢ ὀρχεῖ βιαίως, ξαυὼ νούσῳ. ἢν βιάσῃ) ἐν αἷμα τὰς μήρας σταφῶσαι κατ' ἔθεα. χἰὼ ἀποκαθαρθῇ ἢ γυνὴ ἔστιν ὅτε αὐτὴ ἀποσφέφει ἐν σῶμα τῶν μητρέων ἀπὸ τὰ αἰδοίου. ἰὼ δὲ ὀλίγον παρακεκλιμένον ἢ αὐρμοῖ μεμύκη, χωρέει μὲν τὰ κατὰ μῆνα. χωρέει δὲ διαίως. ἢ κατ' ὀλίγον ὠδὶ πολλὰς ἡμέρας. ταῦτα δὲ πάντα δῆλα γίνεται, ἐὰ οὕτως ἔχει. Φιλαφώσῃ γυναικί. καὶ ἰὼ τούτων τι ἢ, μελεδανθεῖσα ἢ γυνὴ, φόρος γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ὅτε αὐτομάτη. τούτων δὲ ἕκαστον διότι γίνεται, εἰρήσεται. εἰρῆται δὲ σὺ τοῖσι γυναικείοισι νοσήμασιν.

Ἢν δὲ λέπαι ἔωσιν αἱ μῆραι, γίνεται δὲ τῶν καὶ φύσει σὺν ἧσι, καὶ ἰὼ ἕλκεα ἐγκυλόμενα, μεγάλα οὐλὰς ἐμπατα λίπη. καὶ ἰὼ λέπαι ἔωσιν, οὐ λαμβάνει ἢ γυνὴ σὺ γαστρί. πλὴ γὰρ γονῆ δέχονται μὲν αἱ μῆραι, ἰὼ μὴ πάντων ἄλλο ἢ. ξυλλαμβάνουσιν δὲ, οὐ. ἀλλὰ ἢν πάσῃ ἔξω χαλάσῃ. δῆλον δὲ μάλιστα ὅτι φιλαφώσει. καὶ ἐρομένῃ ἐπότε σὺ τῇσι μήδῃσιν ἕλκεά, οἱ ἐγένοντο. τὰ δὲ κατὰ μῆνα ὑγιεῶς μὲν σὺ τουτέῳ τῷ νοσήματι χωρέει. ἀνίητος δὲ γίνεται ὡς ὠδὶ πολέσῃ ἢ τοιαύτη. γίνεται δὲ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ, τὸ μὴ συλλαμβάνειν σὺ γαστρί. Ἢν ἕλκος γένηται σὺ τῇσι μήδῃσιν πάσῃ παθήματος τούτων τὴν ἐρημιέων, καὶ μὴ ταχὺ ὑγιαν. ἢ, ἀλλὰ μολυν. ἢ παραμένει γὰρ ἢ ἕλκος ὠδὶ πουλὺν χρόνον, ὡς πδρ καὶ ἐν ὦτι ἐὸν, καὶ ὄζει πονηρὸν ἢ γυνή. ἰὼ ἔστιν ὅτε ἰὼ χωρέει αὐτῇ ἐκ τὰ αἰδοίου κακῶς μος. ἰὼ μέχρις αὖ ἔχη ἢ ἕλκος, οὐ λαμβάνει σὺ γαστρί. οὐ γὰρ συλλαμβάνουσιν αἱ μῆραι πλὴ γονῆ. ταύτη τὰ δὲ κατὰ μῆνα χωρέει ὑγιαρῶς. σὺ φιλαφήσει δὲ μάλιστα γίνεται δῆλον καὶ ὁρῶντσι ἢ τ' ἐρημιέων. μελεδανθεῖσα δὲ, φόρος γίνεται. ὀλίγαι δὲ ἐλπίδες εἰσὶν. ἰὼ δὲ τὰ κατὰ

μανίαν ἐμποιῆσαι τὸ σῶμα ἐκκρῖναι χρή, ἀφεψήσαντα δὲ τὰ ἐλλέβορα ἐν ὄξει ἐπὶ τὸ ἥμισυ καὶ τὸ ἔλαιον ἐπιχέαντα καὶ ἐπιπάσαντα τὸ ἄλας καὶ τὸ μέλι

Μολονότι ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους ἐκείνου ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐν τούτοις ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἀθήνας μόλις τὸν Ἰούνιον τοῦ 1833. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα ὁ Βασιλεὺς Ὄθων, ὁ ὁποῖος ἐστέφθη ἐν Ἀθήναις τὴν 25ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1833. Ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη ἐγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν 15ην Ἰουνίου τοῦ 1833, καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τέλους ἐπανῆλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐπιστρέφω πρὸς σὲ ἵνα σοὶ εἴπω τὰ νέα μου. Ἐπανῆλθον ὑγιὴς καὶ ἀκμαῖος, καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ σὺ ἀπολαύεις τὴν αὐτὴν εὐεξίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπεσκέφθην τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐστεφανώθη ὁ Βασιλεὺς Ὄθων. Ἐπανῆλθον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐντελῶς ἀπογοητευμένος. Ἐνόμιζον ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἡ χώρα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εὐδαιμονίας, ἀλλὰ εὗρον αὐτὴν ἐν τῇ ἀθλιωτέρᾳ καταστάσει. Ἡ ἀναρχία ἐπικρατεῖ παντοῦ, καὶ ἡ ἀπληστία τῶν ἀρχόντων ὑπερβαίνει πᾶν ὅριον. Ὁ λαὸς ἀποστερεῖται τῶν καρπῶν τῆς ἐργασίας του, καὶ ἡ γῆ μένει ἀκαλλιέργητος. Ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν ἐπικρατεῖ ἡ μεγαλειτέρα ἀταξία. Ἡ ἀστυνομία εἶναι ἀνύπαρκτος, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς περιουσίας των ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν ἐγκληματιῶν. Ἐν τῇ ἐξοχῇ ἡ κατάστασις εἶναι ἀκόμη χειροτέρα. Ἐκεῖ ἡ ἀναρχία ἐπικρατεῖ ἐν τῇ ἀκμαιοτέρᾳ αὐτῆς ἐκφράσει. Ἡ ἐξουσία τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνύπαρκτος, καὶ ἡ ἐξουσία τῶν ἀρχόντων ἐκτείνεται μόνον ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν ἰσχὺν τῶν ὅπλων. Ἐν τῇ ἐξοχῇ ἐπικρατοῦν ἀνὰ μέσον τῶν διαφόρων ἀρχηγῶν ἀδιάκοποι ἔριδες καὶ μάχαι, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς περιουσίας των ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἰσχὺν τῶν ὅπλων

Ἀθηναῖοι Ἀρχεδήμῳ χαίρειν. Ἐπειδὴ ἐν τῇ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνῃ γέγραπται τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι, ἡμεῖς δὲ τοὺς ἐν Σκιάθῳ κατοικοῦντας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οὐκ ἀφιστάμεθα, ἀλλὰ βουλόμεθα αὐτοὺς κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἔθη καὶ νόμους πολιτεύεσθαι, ἐπιστέλλομεν σοι ταῦτα, ἵνα εἰδὼς τὴν ἡμετέραν γνώμην μὴ ἐπιβουλεύῃς τοῖς Σκιαθίοις μηδὲ ἄλλο μηδὲν ἀδικῇς παρὰ τὰ γεγραμμένα. Ἐὰν δέ τις ἀδικῇ ἢ ἐπιβουλεύῃ, ἐπιτρέπομεν τοῖς Σκιαθίοις ἀμύνεσθαι καθ' ὅ τι ἂν δύνωνται μάλιστα. Ἐὰν δέ τις ἐπὶ σὲ ἐλθὼν δέηται βοηθείας, ἐπιτρέπομεν βοηθεῖν, ἐὰν μὴ ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους ἐχθροὺς ἐλθὼν δέηται βοηθείας. Ἐὰν δέ τις ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους ἐχθροὺς ἐλθὼν δέηται βοηθείας, οὐκ ἐπιτρέπομεν βοηθεῖν. Ἐὰν δέ τις ἐπὶ τοὺς Σκιαθίους ἐλθὼν δέηται βοηθείας,

βακτηρίοισι· ἢ σώματος μίξις, ἢ φανῆναι τὰ ἐπιμιλῆα ἐπιμείναντα, ὅταν ξηρὴ ἡδονὴ, μεγυδάθω τῷ αὐσβοί· ἀρύειν δὲ φύσαντα ὠὴ τὴ μίξη· ὅταν δὲ βούλη σκορόδου μόλυζαι καὶ ὀπὸν σιλφίου παραμιγνύναι πρὸς τὰ προσθετά· καὶ ἤτις αὖ μὴ δωύη ταῦ διαπλεῖν τὸν δέκα μιλίαιο κύουσα, ἀλλὰ διαφθείρει, καὶ τὸ τόκος ἐσ τελευταίας, ταύτης τῆς μίξης καθαίρειν ὕδωρ, καὶ αὐτὴν φαρμακεύειν ὅκως ὕδωρ καθαίρηται. Ἢν δὲ καπέχουσα πὼ γονὼ μὴ κυΐσκηται, συμβαίνει δὲ τὸ τοιοῦτο τελείησι τὸ σωμάχου χανόντος τῆς μίξης παρὰ φύσιν, τὰ ἐπιμιλία τελέως γίνεται τὸ προσήκοντος, καὶ ὑγρότερα. ὧς τε ἡ αἰρὸ τῆς γυναικὸς μὴ ξυλλαμβανέσθαι πρὸς πὼ τέκνωσιν, τήν τε τὸ αὐσβοὸς γονὼ ἐπίουσαν διαφθείρεσθαι· γίνεται δὲ ταῦτα, ὅτε σώματος μὴ τῇ μιξέων, νοσεόντων· ἀλλὰ διὰ ταύτη, καπωτερηὶ διδόναι διαλ' ποντα. καὶ πυελῶ ὅλον ἡ σῶμα. καὶ τὰς μίξασ', ὄξει, καὶ βαλάσσῃ, μήλασ' διαπύρους ἐμβάλλοντα· ἐμβάλλειν δὲ ἐς ἡ πυελήμα, κυπαρίσσου πρίσματα. καὶ σιλφίνης φύλλα κήψασ' χλωρῆς. καὶ πολυκνήμου αὖτῆ φύλλα. πυελῶ δὲ ὁκοῖον αὖ δοκέῃ καιρὸς εἶναι χρόνον. μεχὶ δὲ τῆτον λουέσθω. καὶ ὄξει σὺν λᾶτ λωτῆ τορυβμάτα. καὶ ῥόδινον. ἢ πολυκνήμου αὐτῆ τὰ φύλλα. ὠδὶ τελευτῆς δὲ, θυμιῶ, φλόμου φύλλα κήψασ', καὶ λωτῆ τορυβμάτα. ἐμπρόσθεν δὲ πρὶν ἐκλούσασθαι, θυμιῆσαι σμύρνῃ καὶ λιβανωτῷ, τέλασ' ἴσον ἑκατέρου. καὶ μυρσίνης καὶ σιλφίνης φύλλα· ταῦτα αὐαμέξασ' ἢ ἐπιβαλὼν ὠδὶ μαλθακὴν πῦρ, θυμιῶ νεοπυρίητον ἐοῦσαν δὶς τῆς ἡμέρης, πυελῶ νεόλλουτον ἐοῦσαν. ἢ τῆς θυμιήσεως ὕστερον, λουέσθω. καὶ ἐν σώματον καθεστάναι ἐς πὼ αρχαίην φύσιν. καὶ ὠὴ ὄζαρκέσασα ἢ. πρόσθεν δὲ τούτων πάντων, τάμνειν πὼ σὺ τῇ χειρὶ φλέβαι, τῇ ἀριστερῇ. ἢ οὕτω τἄλλα ποιέειν. Ἢν δὲ ὁ σώματος οὕτως ἔχῃ, τὰ δ' ἐπιμήνια μὴ ἴη φλαύρως ἢ ὠδὶ τούλαττον, ἢ πρὸς τελείαν καθάρσιν χρέπεσθαι τοῖσιν ἄλλοισιν ἅπασι. καὶ οὕτως θρᾶσσειν καὶ προσιθέναι ὠὴ δίη, καὶ ἐκ τῆ πρόσθεν λούων, καὶ θυμιῶν, καὶ ξηραίνων. ὠὴ δὲ γυνὴ ἐκπίζωσα ἀέκουσα, καὶ μὴ θέλη ἐκβάλλειν πυρὸς τεφρυγμένους καὶ καπελαλασμένους. καὶ σὺν φίδε κεκομμένην λαθικὼ, μελικρήτῳ γλυκρῷ ταῦτα δίεις ἐλαίου σμικρὸν παροχέαν, νήσει πίνειν διδόναι. μεχὶ δὲ ἁφανῶν σῶρμα τέλασ' καὶ ὄξος καὶ χλιὸς στέρ, ταῦτα μίξασ' ἐσθιέπω, ὠὴ προσιθέσθω διάφυης φύλλα τείβουσα. μεχὶ δὲ πινέτω ὀρίγανον καὶ γλήχωνα καὶ ἄλφιτον σὺν ὕδατι πιπάσσουσα διάφυης φύλλα κεκομμένα καὶ τετριμμένα λᾶα κήμμι παραμίξασ'. καὶ δίεις ὕδατι, πίνειν διδόναι. Οἶος στέαρ· καὶ χλιὸς ἄλειφα· καὶ μέλι, ἐς ἡ αὐτὸ μίξασ' καὶ τείβασ', ἑλικὸν διδόναι. Σταφυλίνου τείβων ὡς λειότατον, ὠὴ γάλακτος ὑπόσασιν σὺν τούτῳ μίξασ' ὠὴ χηνὸς στέαρ πήξας, τοῦτα αὖεψήσας, διδόναι ῥυφεῖν. Ὀρίγανον τείβας φύλλα ὡς λειότατα. ἢν μὲν ἔχει, χλωρῆς· εἰ δὲ μὴ, ξηρῆς δίεις σὺν ὕδατι πίνειν διδόναι. Διάφυης καρπὸν ζίβασ' ὡς λειότατον, καὶ ὑὸς θηλείης στέαρ πήξασ' καὶ μέλιτι, ταῦτα ὁμοῦ πάντα μίξασ' καὶ τείβασ', ἑλικὸν διδόναι. Σταφυλίνου ζίβων ὡς λειότατον ὠὴ ὄνου διεις κεκερημένω, πίνειν διδόναι. Ἢν αἱ μῆραι μὴ καπέχωσιν πὼ γονὼ. Μόλυβδον ὠὴ λίθον ἢ τις ἐν σίδηρον αἰρπαίζει, ταῦτα ζίβασ' λεῖα, ἐς ῥάκος ἀποδήσων, καὶ ἐς χάλα γυναικὸς ἐμβάλασ', προσθετὸν χρήσθω. χαλκοῦ ἄνθος ζίβασ', μέλιτι δίεναι καὶ προσιθέναι. τὸ δ' ὅταν αἱ μῆραι τὸ αὐσβοὸς πὼ γονὼ ὀζῇ δύωνται, τέτρτῃ ἡμέρῃ πᾶσα ἀνάγκη τῆς γυναικὸς, ἣν ταῦτα πάσχῃ, πώρου πεπληρωμένα εἶναι τὰς μήρασ'. καὶ οὐ δύωται τὸ αὐσβοὸς ἡ γονὴ ἐμμένειν σὺ τῇ σὶ μίξησι, ἀλλὰ ἀποκλείεται. ὠὴ ὀξὺ τούτων οὐ δύναται κυΐσκεσθαι ἕως ὧν ὁ πῶρος σὺν σὺ τῇ σὶ μίξησι. τὸ δὲ πῶρον, ἡδεῖ ὀζέλασις. πῖδρα λαβὼν ὡς ἐλάχιστα καὶ μαλθακώτατα τὰ ξωσθήσας ὁμοῦ, τούτοισιν ἐπαλείφειν τὰς μήρασ', ὡς τὸν ὀφθαλμοὺς ἐπαλείφουσιν, ὁμαλώσασ' τὰ πῖδρα ἄμματι ὡς λεπτοτάτῳ, καταδήσας τὰ ἄκρα, εἶτα ῥοδίνῳ πολλῷ χρίσας αὐτὰ, ὑπ' ἴῳ ἀνακλίνασ', ἔπειτα πὼ ὀσφῦν μέσην ὑποθέναι προσκεφάλαιον, ὑποθέναι πὼ μήλω. τὰ σκέλεα τανύσασ' τῆς γυναικὸς· ὠὴ διασείσασ', ἢ μὲν ὄθεν, τόσ' ὄπιθεν, αὐασσέφειν αὖ καὶ καπὸ πὼ μήλω, ἕως ἂν προχύψῃ. ἐπὴν δὲ ἴδῃς σὺ τῷ σώματί τ' μίξησ'. ἰῶ μὲν μὴ προσίχηται σὺ τῷ ἰχίᾳ, καὶ ἐθέλῃ ἐπακολουθῆσαι, πάντων αἴρεσιν τὸ. ἢν δὲ ὑπδέχηται σὺ τῷ σώματι τῆς μίξησ', λαβίδι ὡς λεπτοτάτῃ, προμηθούμενος ὑζελκῶσαι ἡσυχῇ, καὶ μὴ βιαίως. καὶ μετὰ ταῦτα, ξυγκοιμάσθω τῷ αὐσβοί. ἰῶ κυόσῃ· ἐπιφαίνηται, ὀνίδα ξηρὴν, μέλτον ὄσχεον σὴ πῖμ ῥίψασ' λεῖα, ἐς ῥάκος ἀποδήσασ' προσιθέναι. Γλυκυσίδης τὸν μέλανα σ' καρπὸς ῥίβων σὺ οἴνῳ διδόναι πιεῖν κεχερημένῳ. ἢν δὲ σωοῦσα ἀλγέῃ πὼ νεόβραν γαστρὸς, καὶ ἄμαξοὶ φασὶν νεωσὸν, λίνον κήψασ', καὶ θρύον ἀπαλὸν, καὶ χλιέιον ἔλαιον, ταῦτα μίξας οἴνῳ λευκῷ ὑσθερῇ, δίεις διδόναι πίνειν. Ἢν αἱ μῆραι πρὸ ἑλθωσιν ἔξω τῆς φύσιος, πῦρ ἔχει. μάλιστα μὲν τὰ αἰδοῖα, ὠὴ πὼ ἐσβινθοι· καὶ ἢ οὖρον ῥύζει, καπ' ὀλίγον, καὶ διάκνεται τὰ αἰδοῖα. ταῦτα ποιεῖ. Εἰς ἡ αὐτὸ πάθος.

Ἢν δὲ ἐκ τόκου ἐοῦσα τῷ αὐσβοὶ μὴ παραχοιμᾶται, ὅταν οὕτως ἔχῃ, μύρτα ὠὴ λωτῆ πρίσματα ἑλήσας σὺ ὕδατι, καταθεὶς ἢ ὕδωρ ἐς πὼ ἔσβινθον, προσχείσθω ὡς ἁλυκρότατον ἐς τὰ αἰδοῖα, καὶ ῥίβων λεῖα προσαλάσσειν. ἔπειτα ὕδωρ πίνεσα, φακὴν μέλι ὠὴ ὄξος ξυμμίσγουσα, ἐμέτω, ἕως αὖ αἱ μῆραι ἀναστομωθῶσιν. καὶ πὼ κλίνιον ὑψηλοτρόχῳ πρὸς φῶς κείσθαι. ὑποθυμιῶ δὲ τὰ αἰδοῖα

τὰ αἰδοῖα καπώσθαι. ἔπειτα δὲ τὰς ῥῖνας ὀδώσθαι. σιτίοισι δὲ χρήσθω ὡς μαλθακωτάτοισι καὶ ἁλυκοῖσι· καὶ ἢν οἶνον ὑσκρέα λευκὸν πινέτω· καὶ μὴ λουέσθω· καὶ τῷ αὐσβοὶ ξυγκοιμάσθω. Ἢν δὲ παντὸς παύσῃσι ἐκ τῆ αἰδοίων ἐκπίσωσιν, ἐκκρέμαντας ὀἰ πῦρ ὄχη. καὶ ὀδωὴ λαμβανέι. τὸ δὲ ὅταν ἐκ τόκου τα λαπωρήσῃ, ὡς τι σεῖσθαι τὰς ὑστέρασ', καὶ τῷ αὐσβοὶ μὴ ξυγκοιμᾶται σὺ τῷ λοχείῳ· ὅταν οὕτως ἔχῃ, ἁλύγματα προσίθεσθαι πρὸς τὰ αἰδοῖα· ὠὴ τὰ ἐξωθεν ὑποκαθήρασ', σίδιον σὺ οἴνῳ μέλανι οἰνώδει ἑψήσας, οὕτω ταῦτα λούσασ' ἐσπὸ ἀποθέειν. ἔπειτα μέλι καὶ ῥητίνην σωτήσασ' ἶσον ἑκατέρου, ἔγχει ἐς τὰ αἰδοῖα. καὶ κεῖσθαι ὑπτίω, ἄνω τὰ σκέλη ἔχουσαν ἐκτεινάμενον· καπειτα πόρον προσθεὶς, ἀνασήσασ' ἐκ τῆ ἰξύων. ἐς ἂν ἡ οὕτως ἔχῃ, σιτίων δὲν ἀπέχεσθαι· ποτὸν δὲ ὡς ἐλαχίσῳ χρεέσθαι, μέχρις ἂν ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσι. ὠὴ λῦ μὲν ὅτως ἐθέλωσιν ἰέναι. εἰ δὲ μὴ ἄκρασ' σῶρμα τέλασ' τοὺς μήρασ', καὶ ἀποπλύσασ τῇ πτύῃ ἐφθῆ. ἔπειτα πρὸς κλίμακα δήσας τὸν πόδας, κρούειν κατὰ πὼ κεφαλῶ, καὶ τῇ χειρὶ ἐσωθεῖν. ἔπειτα ξυσήσασ' τὰ σκέλεα, ἐπέλλαξε ἐὰν ἡμέρην καὶ νύκτα. ἀφέρασ δίδόναι ὀλίγον χυλὸν πῖσάνης. πυχρὸν δὲ δίδόναι μηδὲν· τῇ δὲ ἑπαύριον ἐγκατα κλίνας ὠὴ ἐχίον, σικύην προσβάλλειν ὡς μεγίστην, καὶ ἀνέλκειν πουλὺν χρόνον. καὶ ὅταν ἀφέλῃς κατὰ κλίνασ', ἐγκεῖσθαι καὶ προσορᾶν ἄλλο μηδὲν, ἢ ἢν χυλὸν, ἐς ἂν ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσιν. σιτίοισι δὲ ὡς μαλθακωτάτοισι καὶ ἐλαχίστοισι χρήσθω. ὠὴ δὲ ἀποπατεῖν ἐθέλῃ, ἀποπατείτω ἐκείνῃ ἀνακειμένῃ, ἕως ἂν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέραι παρέλθωσιν. ἔπειτα ἀλίσασθαι καὶ ποδιβρέχεσθαι ὡς ἐλάχιστα. καὶ μὴ λουέσθω. σιτίοισιν ὀλίγοισι χρήσθω. τὰ αἰδοῖα τοῖσι καπώσθω θυμιήσασ'. καὶ ἐπὴν ἀρχήνται ποδιχωρέειν, πῶ σφονδύλω φερέτω. Ἐξαίρεσις τῆ ἐμβρύου. Ἢν δὲ ἐμβρυον ἐπὴν σκαποθαίη σὺν τῇσι γνῆσιν ἐς τελεογονίην χρῆσθαι καπ' ὀλίγον ἀφανόμενον καπὰ λόγον θραύοντα. ἀφέρειν καὶ λιπόντα προσβολὴν τῷ σιδήρῳ.

Νόθα, τῇ τελευτῇ τῆ πρώτου ποδὶ γυναικείων βιβλίου προσκείμενα.

Βηχὸς παυσίου. θαψίλω ἐπ' ἄλφιτοις ψαμέζειν. ἐ τόρον. ὠὸν ὀπῶσαντα, πὼ λέκιθον ὀβελόντα ζίψαι. καὶ σήσαμον λευκὸν πεφρυγμένον καὶ ἄλες, σὺ μέλιτι ἁλείχειν. Τῷ κοιλίῳ λύζει παυσίου. ἐρίου ἄπλυτον ἐς μέλι βάψασ', σὺθῆναι. ἐὰν δὲ γεραίτερον ἢ, κρημνῶν τὰ ἔξωθεν ζίψασ', σὶ τιθέναι. ἐὰν δὲ χάλα μὴ ἢ, σὶ τανίσιν ἄλθρον ἐκπλώσας, μέλι καὶ ἔλαιον μέξασ' χλιηρῷ κλύσαι.

Ἀθματος παυσίου. Λιβανωτὸν σὺ οἴνῳ γλυκεῖ ἁλοῦσαι. Καθαρτήριον. Βαλανίδας ποιέειν κοτύλῳ μέλιτος. αὐήσαι ὀξύβαφον. ἀσφάλτου λύο ὀβραχμάς. χόλιῳ βοός. σμύρνης ζεῖς ὀβραχμάς. πόσιν ἐλατηρίς. ἐψεῖν σὺ χαλκῷ, μύσγειν ἔλαιον χλιός. ὠὴ ὅταν μέλλῃ χρῆσθαι, ἀλείφειν τὰς βαλάνους τῷ χλωέῳ μαλακῷ. ἐλαίῳ δὲ χρῆσθαι, τῷ ὀἰῷ. ἐλαίῳ δὲ, ἐχινίνῳ. τούτῳ μίσγειν κινάβαρι. Ἐμετον λύει. Ὠχύμου χυλὸς σὺ οἴνῳ λευκῷ. Ἐτόρον. Ἀλήτου σικυωνίου κεχυλισμένον ἐ ὕδωρ. ἢ ῥοδίας γλυκείας καὶ ὀξείας ἀποχυλώσας. εἶτα μέλιτι μέξασ'. Τὸ σκπῖνὸν ὠδὲ ποιέε). ἐλλεβόρου μέλασ'. ζωνδεκάκυ. λεπὶς χαλκοῦ, ἴζον ἑκάστου ζίβνι χωεῖς. ὅταν δὲ λεῖον ἢ, παραμέξαι μιᾶς μερίδος δι' ἁλάσιον τίτανον, ἀσβολίζας, κεδρίνῳ χριέπω. Ὀπτὸν φάρμακον ὠδὲ ποιέε). Ἄνθος κεκαυμένον καθαρῶς. ἄχρις ἂν φοινικοῦν γένῃ), ῥίψασ' λεῖον, τουτέῳ χρῶ.

Τὸ μέλαν φάρμακον. Λεπὶς ἄνθος. χωεῖς ῥίβειν ἑκάτερον. ὅταν δὲ λεῖον ῥίβνις, οὕτω μίσγε. ποιέειν λύο ἢ ζίας εἴδη τὸ φαρμάκυ. ἢ μὲν ἰσχυρότατον, ἢ ἄνθος, ζίτη μόριον τῆς λεπίδος. ἢ δὲ ἁπλότερον, τεταρτημόριον. ἢ ὁ ῥίτον, πεντημόριον. Ἔστο ἢ φάρμακον ἐπὶ ποὺν ἀρμόζει. Διαλειπτὸν πρὸς πὼ σωάγχυν. ὠὴ χρυσοκολλᾶς ἀγρίας. ἀφίνθιον. ἐλατήριον. μέλι. Ἐν τοῖς ποδικλυκοῖς ὀδοὺν ἡμασιν τὰ ἀφιστάμενα καὶ πεπλάσσειν ὕδατι φύρονται λεῖον. ὠὴ μὴ λούειν ῥίων ἡμερέων. ὅταν δὲ λούσησ', αὖθις νίζον ὠμὸν τὸ ὀρυθροῦ ῥίψαντα. ὠὴ μέλι ὀλίγον. τουτέῳ ὡς πῦρ αἰεὶ χρέεσθαι. ὠὴ ἢν ἶσον χρόνον ἐς κύθραν ἐμβάλλειν λέιους. εἶτα, συπῖείλω. εἶτα καπαλείφω ὑποκεῖν, νύκτα ὠὴ ἡμέρην. πὼ ἔσβινν ἐμβαλεῖν ἀσαφίδι λείη, τερίμμένῃ, ξηρῇ, σὰλείφοντι πὼ ἔσβινν. τὰ πεπυρωμένα διάχυε. ἀσβολάχνην σὺ στεπτὶ θείδακος τῆς ὀρυθρᾶς, ὁ πόσον ὀλκίω, λύει πάζειν σὺ ὕδατι. σαθμὸς ἡ μοβόλιον ἀπικόν. Ὀφθαλμικόν. Χαλκὸς. ἴϊος χρλὴ, ἀζυγός. σμύρνα. ταῦτα λύεται. πάντα ὁμοῦ ῥίψασ' λεῖα, οἴνῳ δἰ ὄναι λευκῷ. ἔπειτα ἐς ὠάλαμον ἐμβαλὼν, ξηρῷ χρῆσθαι.

Ἐμπλασσεον. Μίσυ καταστοβυάζας, ζίβε σὺ ἴγδι. ξυμμίσγειν δὲ αὐτῷ, σποδὸν χρισὴν πεπλυμένην. ἔσω δὲ τῆς σποδοῦ, ζίαι. τὸ μισύος, σὺ. ἢ μισὺ καπάκαις ἐς μάζαν, φυλασσόμενος, ὅκως μὴ ἐκρυῇ. ὁπτάμενον γαρ, ὑζυγράνεται. ὅταν δὲ ἀλῶς ὀπὸν ἢ, φοινίκεον γίνει). Ἐμπλασσεον. Ψιμύθιον ἐν αὐ ἐν χρόπον μισγόμενον ὧ μισυῖ ὠπῆμεν, ὥσπερ σὺ τῇ χρυσοκόλλῃ σποδῷ, ἢ μισὺ γίνεται. Ἐτόρον ἐμπλασσεον ἰσχυρότερον τούτου. Σποδὸς καυμένη ἐκ τοῦ ἀσβόλου πεπλυμένου. ὠὴ ψιμύθιον. ὠὴ μισὺ ὀπόν. ἔναι δὲ λύο μοίρασ' τῆς σποδοῦ τὸ ἥμισυ. σὺ τούτῳ μέλος ὑγρὸν ἀπεμώνης τὰ φύλλα κήψαντα, ἐκπέσαι. καὶ ἐς ἢν ἥλιον θεῖναι σὺ χαλκῷ ὀρυθρῷ καὶ-

ται, ἢ καὶ λύφαντα, ὅκως μηδὲν ἐμπεσῆται. ὅταν δὲ παχυνθῇ, διαπλάσειν φθοεῖς. εἶτα ξηραίνειν. ὅταν δὲ ξηρανθῇ, καταπαίειν ὡς σιωπᾷ μάλιστα. εἶτα ἐπειδὴν ψυχθῇ, λίθειν λεῖα. μὴ μύσγειν σωδῷ πεπλυμένῃ τῇ ἐκ τῆς ὀστρόλου ἴσον. εἶτα παρασάζων νέπωπον, μικρὸν λίθειν. εἶτα μέλιτι διείσαι. εἶτα ξηράνας ἐς χαλκῆν κνίδα τουτέῳ χρῶ. Ξηρὸν μαλακήν. Σποδὸς κυπρία. χαλκῖτις ἄπλυτος λείας τριβίμενα. μὴ αὖθος χαλκοῦ. τούτῃ ἴσα μύσγειν μὴ ῥίβειν λεῖα. Ἕτερον ξηρόν. Σποδὸς κυπρία. χαλκῖτις διαπεπτριμμένη. καὶ σωδὸς χρυσῖτις ἄπλυτος ὠὰ φεφθῆται. ἢ χρυσίον πρὸς τοὺς ἀλλήλους διαῤῥίβειν. Ἕτερον ξηρόν. Σποδὸς πεπλυμένη. χρυσῖτις. μὴ ἀφρὸς χαλκοῦ ἴσα λεῖα.

Ἕτερον. Ὀμφακος χυλός. μὴ σωδὸς κυπρία. πλὴν ὄμφακα ἀκμάζοντα χρὴ ἐκπιέσαι ἐν χυλὸν ὀθονίου ἐς χαλκῆν ὀρυθρόν. μὴ μύξαι ὄξεος ῥίτου μέρος λευκοῦ ὡς ὀξύτατον. μὴ οὕτως κατθεῖναι ἐν τῷ ἡλίῳ. καὶ αὖ κατράσειν πεντάκις τῆς ἡμέρης. ὅταν δὲ παχὺς γένηται ὁ χυλός, σωδὸν τῆς κυπρίης τῆς χαλκίτιδος ἐμβαλεῖν μὴ ἄκαν μύξαι. ὅταν δὲ ἐκ τούτου ἢ ἑβδομαῖος ἢ ὁ χυλὸς ἐν τῷ ἡλίῳ κείμενος, ἐς κοτύλην ἀπίκλιθ τὸ χυλοῦ τῆς σωδοῦ σμαχιὰς ὀκτώ. ἐὰν δὲ βούλῃ σβριμώτερον εἶναι, ἐλάττω πλὴν σωδοῦ. ἐὰν δὲ μαλθακώτερον, πλέω. μεῖζε δὲ ταῦτα ξηραίνειν, ἄχρις οὗ ἅλυκα ἐν διαπλάσαι φθοεῖς. εἶτα ἐγξηραίνειν, κρεμάζες ἄῤῥω κατὰ κνῆν. μὴ ἄτρος ξηραίνειν, μέχρις οὗ ὄζρα κώδες γένηται, ὡς τε ῥιβόμενον, μὴ ξυνδρέφεσθαι. εἰθ ἅτρος χρῶ. κείσθω δὲ, ὁκοῦ ἰκμὰς μὴ ἔξει.

Ἕτερον ξηρόν. Σποδὸς. χαλκῖτις ὄξει πεφυρμένη λευκῷ. εἶτα φθοεῖς ποιήσας. ξήραινε δέ. ὅταν δὲ ξηρανθῇ, λεῖον ῥίβειν ὑπαλείφειν ὀφθαλμὸν μὴ ὡς ἡάλιξιν, μὴ οἶνον παλαιὸν γλυκαίνειν, ἐλαίῳ ὁμοῦ. Ῥοὸς ἀῤῥῆνος. Αἰγίροιο δὲ κέρνου. χάλα γυναικείου μίξας χρῶ. Ἐὰν ὀφθαλμὸς ἀκρύῃ μὴ ὀδυνᾶν ἔχῃ. Ῥοιᾶς γλυκείης ἐν χυλὸν ἐκπιέσας, ἐν χαλκέῳ ἐψεῖν μὴ μέλαν ὡς περ πίσσαν. ἐὰν θέρος ᾖ, ἐς ἠέλιον τιθέναι. εἶτα ὑγρῶν ὑπαλείφειν. Ἐὰν δὲ ἀκρύῃ μὴ γλυκύμυρος ᾖ ὁ ὀφθαλμός. ὅταν ἡ ἀφυλὴ ἢ λευκὴ, πίπειρος ἰσχυρῶς, μὴ ἰσχνὴ ὠδὶ τῇ ἀμπέλῳ ᾖ, σβέσας ὄζῳ θῶσαι. εἶτα ξηραίνειν σὺν τῷ ἡλίῳ. ὅταν δὲ ξηρὸν ᾖ, ἀποξέσαι. μέζαι ἴου ἢ μικροβόλιον ἀπίκλιθ τὸ μύ. εἶτα τούτῳ ὑπαλείφειν. Παραπαστόν. Μόλιβος μὴ σωδὸς ἴσα. σμύρνης δέκατον μόρος. ὀπὸς μήκωνος σμικρόν. οἶνος παλαιὸς. ξηρὰ ῥίψαι, χρῶ. Σπίλλα μὴ σωδοῦ ῥίτου μόρος μὴ λιμαίου ῥίτου μόρος. χάρτου κεκαυμένου, μόρος δέκατον σμύρνης. Εἰ βούλει ἐκ τοῦ σώματος ῥίχας ἀπελάσαι. ὀδακρύων ἀμπέλου ἀλείφειν ἐλαίῳ. ἐὰν δὲ μὴ ἐν ὀφθαλμοῖν βούλῃ, ἀφροῦ ἑψαι ἀλείφειν. μὴ ἄπειρος ᾖ τῷ λεπτῷ δέρματι. μὴ ἔστω ὀρυθρὸς, μὴ δύχροος. Λιστερείης. Φακός. πυροῦς σὺν τοῖν ἴσοιν δυοῖν χοίνιξιν βρεῖξαι. ἐπειδὰν μαλθακοὶ ὦσιν διαῤῥωγότες, ἰσχυρῶς σβῆσαι λείοις σὺν ὀλμῷ ἢ σὺν θείᾳ. ἔπειτα ἐπιχέαι ὕδατος κοτύλας ἓξ. καὶ ἀφεψῆσαι ἰσχυρῶς. ὅτι δ' ἂν ἀπέλθῃ, ἐγχέαι ἐς χύτραν, ἕψειν μέλι ὀλίγον παραχέαι. ἐπειδὰν ἕφθὸν ἰσχυρῶς γένηται, φρύξαι δίδυναι ἐς δίειν τοῦτον. ἐὰν δὲ δίψῃ, οἶνον πίνειν τὸν ὡς παλαιότατον. τούτῳ χρῆσθαι, ἄχρις ἂν ὑγιὴς γένῃ. Ἐὰν δὲ κόρυζαν ἔχῃ. σμύρναν ῥίψας λεῖα. μὴ μέλι μέζας, ὀβόλιον ποιήσας. τρὶς εἶναι δίδειν. Κλυσμὸς φλέγματος ἄτου. Θαλίης πόσιν. ἢ ἀσταφίδος ὅσον τεσσαράκοντα κόκκους. ἢ κνίδου πόσιν. ἢ κυπείρου. μύσγειν δὲ μέλιτος ἡμικοτύλιον, ἐλαίου, ἴσον, διϊέναι θαλάσσῃ. πίπερος ἐγχρίσας. ἢ πίσσινον μέχρις οὗ λιπαρὲς γένῃ. ἢ σέσελις. ἢ τριόπτου χυλῷ. παραμύσγειν δὲ νίτρου ὅσον δέκα σμαχιάς. ἢ ἅλας ῥυβλίον πλεῖον ἐς θάλασσαν. Ἐὰν δὲ θέλῃς χολὴν ἄγειν. Ὀπὸν πόσιν. ἐλατηρίου, ὀλίγῳ κοὐ ἄγειν. σκύφος σὺν τετραγώνῳ, τέταρτον σμαχιᾶς ἀποβρέξαι σὺν ὕδατος ἡμικοτυλίου, τουτέῳ κλύσαι. καὶ ἐὰν ἀξελθὼν δέκηται μετὰ κλύσαι πίσσινος χυλῷ. Ἕτερον. Γάλακτι ἐφθῷ ὀνείῳ. ἢ σὺν τριπλοῦν χυλῶν ῥίσι κοτύλας, ὅταν πυθρέχειν πλὴν σὺν τετραγώνῳ, παραμύσγειν ἅλας μὴ μέλι μὴ ἔλαιον. μετὰ κλύζειν ὑπὸ πίσσινος χυλῷ. Κολοκυνθίδος σμαχμὸν ξίψαι· μὴ προβρέξαι σὺν γάλακτι ὀνείῳ, μύσγειν τὰ αὐτά. Ἐντερικὸν σμαχμὸν. ἐλατηρίου πόσιν. Κολόμης ὅσον τοῖς ῥισὶ δακτύλοις. μέλι. ἔλαιον, διϊέναι θαλάσσῃ. Ἐὰν δὲ κῶμα θέλῃς ἀγαγεῖν, μηδὲν πίνειν φαρμακον. τοῖσι δὲ ἄλλοισι χρῶ. Δυσεντερίης κλυσμός. Ἐν οἴνῳ σίδηρον ῥοιᾶς γλυκείης ἑψήσας ὡς πλεῖστα, ἐφεῖν δὲ μέχρις ἂν ἡμισυ λειφθῇ. μύσγειν δὲ ἔλαιον τὸ τετρημόριον κοτύλης, ἕνα τρόπον πὴν ἐπιδιὴν. λιβανωτὸν τέταρτον σμαχμῆς. μύρου ῥεδίνου ἡμικοτύλιον. πίσσινος χυλός. θάλασσα ἐφθή. Ἐλλεβόρου διὰ πόσιας τελέφιος. ὕδατος διεὶς ἡμικοτύλιον, ἐλαίου ἴσον, κλύζειν χυλῷ. ἐγχέαι ἐς σικύφιδα. Μῆλα κυδώνια κατὰ τάμνειν, καὶ ἐὰν ἐμβρέχεσθαι. ἐπειδὰν δὲ ἡ ὕδωρ πὴν ὀσμὴν ἔχῃ, διδόναι πίνειν. Πισσίνης λέκιθον ἐμβάλων ἐς χοᾶ ὕδατος ἕλκε μέχρι λιπαρὸς γένηται. Ξύξας δὲ τὰ μῆλα ἢν κατὰ τάμνειν. κνείειν. κατὰ βρέξαι δὲ σὺν ὕδατι. καὶ ἅμα ζίδειν, ὁτὲν ὑπὸ λύκοι ἢ, μὴ διαθῇς, ἐμβάλλειν σελίνου φύλλα. Ἕτερον. Ἀσταφίδα λευκὴν ἐς ὕδωρ ἐμβαλών. κατὰ λαμέζαι, ἢ κορέσαι, ἀναῤῥόβειν ἐς ὕδωρ ὑπόγλυκυ.

Ἱπποκράτους ἐριδημιῶν τὸ πρῶτον.

Τμῆμα πρώτων. Κατάτασις πρώτη.

Ν θάσῳ φθινοπώρου πρὸς ἥλιον μεσημβρίην καὶ λίβα πολὺ ἀλιηδέα, ὕδατα πουλλὰ, ξηρὰ καὶ λειχήνα, μαλθακὰ, ὡς ἐν νοτίοισι, χειμῶν, νότιες. σμικρὰ πνεύματα βύρεια. αὐχμοί. ἐπὶ σύνολον εἰς γε χειμῶνα, ὁκοῖσιν ἤρξαντο. ἦρ δὲ νότιον, ψυχρόν. μικρὰ ὕσματα. βύρεα ὡς τὸ πολὺ ἐπινέφελα. αὐανσίαι. ἐπασαι, ὀλίγα σμικρὰ διεστασμένως ἐπνεῦσαν. χλωμώνης δὲ τῆς ἀπωρίης ὅλης ὧδε τὰ νότια, καὶ μετὰ αὐχμῶν πρῶτα μὲν τὰ ἤρεος ἐκ τῆς πρόσθεν κατάστασιος ὑπέναντίης καὶ βορείου χλωμώνης, ὀλίγοισιν ἐγένοντο καῦσοι. καὶ τουτέοισι παντὶ οὐσαθεῖς. καὶ ὀλίγοισιν ἡμορῥάγεον. ἀδιάπεπτοι ἐκ τουτέων. ἐπαίματα δὲ κατὰ τὰ ὦτα, πολλοῖσιν ἐτρόφοβος. μὴ ὀξὺ ἀμφοτερόν τοῖσι πολείσιοισιν ἀπύρετοισιν ὀρθοστάδην. ἔστι οἷς μὴ μικρὰ ἐπεθόρμαίνετο. κατέσβη πᾶσιν ἀσινέως. ἀδιάβλεπτον οὐδενί. ὡς πρὸς τὰ ὀξὺ ἄλλων προφασίων. λὼ δὲ ὁ λόπος αὐτέων, χαῦνα μεγάλα κεχυμένα, ἀμφὶ φλεγμονῆς. ἀνώδυνα πᾶσιν ἀσήμως ἐφαίνετο. ἐγένετο δὲ τούτων, μειρακίοισιν, νέοισιν, ἀκμάζουσι. μὴ τούτοισι δὲ πρεσβυτέροισιν, καὶ γυμνασίοισι πολείσιοισιν. γυναιξὶ δὲ ὀλίγοισιν ἐγένετο. πολείσιοισι δὲ βήχες ξηραί. ἐπάγουσι καὶ οὐδὲν ἀπάγουσι. φωναὶ βραγχώδεες, οὐ μετὰ πουλὺ. τοῖσι δὲ μὴ μετὰ χρόνον. φλεγμοναὶ μετ' ὀδυνέων ἐς ὀρχιν ἐτρόφορε. τοῖσι δὲ ἐπ' ἀμφοτερόν. πυρετοί. τοῖσι μὲν, τοῖσι δ' οὔ. ἐπὶ πόνῳ ταῦτα τοῖσι πολείσιοισι. τὰ δ' ἄλλα ὁκόσα κατ' ἰητρήϊον, ἀνόσως διῆγεν. πρῶτα δὲ τῶν θόρρεος αἱξάμενοι, ὀλίγ θόρρεος μὴ κατὰ χειμῶνα, πολλοὶ τῶν ἤδη πουλὺν χρόνον ὑποφορεόντων, φθινώδεες κατεκλίθησαν. ἐπεὶ καὶ τοῖσιν ἐνδιαιτήμασιν ἔχουσι, πολλοῖσι δὲ βεβαίωσε τότε. ἔστι δ' οἷσιν ἤρξατο πρῶτον, τουτέοισιν ἐξέρπειν ἡ φύσις ὠδὶ ἐφθινώδεα. ἀπέθανεν δὲ πολλοὶ μὴ πολείσι τουτέων. καὶ τῶν κατακλιθόντων ἐκ οἰκίης τις μὴ μέζιον χρόνον διενέγκαντο. ἀπέθνησκον δὲ ὀξύτερον, ἢ ὡς εἴθισται διάγειν τὰ τοιαῦτα. ὡς τὰ γε ἄλλα μὴ μακρότερα σὺν τοῖσι πυρετοῖσιν ἐόντα, ἐφόρεον ἤνεγκαν, μὴ οὐκ ἀπέθνησκεν. τῶν γεγράφαται. μούνων γὰρ μὴ μέγιστον τῶν χλωμώνων νουσημάτων σὺν πολλοὺς ἐφθινώδεα ἐκτεῖναν. ἦν δὲ τοῖσι πολείσιοισι αὐτέων τὰ παθήματα τοιάδε, φρενώδεες πυρετοί. ξυνεχέες. ὀξέες. ἐπὶ μὲν ὅλον οὐ διαλείποντες. ὁ δὲ λόπος, ἢ μᾶλλον τοῦτο. μάνη κεφαλόδυνη, τῇ δι' ἐτρὴ ἐπιπαρεξιόντι. καὶ ἐπ' ὀλίγον ὠδὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπιδιδόντες. ἰδρῶτες δὲ ἀεὶ, ἀδιάλειπτοι. ψύξις ἀκρέων πολλή. μὴ μόλις ἀναθερμαινόμενα. κοιλίαι παραχώδεες, χολώδεσιν, ὀλίγοισιν, ἀκρήτοισιν, λεπτοῖσι, διακναώδεσι. πτυχνὰ ἀνίσταντο. ξηρὴ ἦν λεπτὰ μὴ ἄχροα, καὶ ἀπεπτα, μὴ ὀλίγα, ἢ πάχος ἐχόντα μὴ μικρῷ ὑπόστασιν, οὐ κατὰ λῶς κατιζάμενα, ἀλλ' ὡς τινι μὴ ἀκαίρῳ ὑποστάσει. ἔβασον ὃ μικρὰ μὴ πυκνά. πέπονα μετ' ὀλίγον μόλις ἀνάγοντες. οἷσι δὲ τὰ βιαιότατα ξυμπίπτοι, οὐ διὰ ἓς ὀλίγον πεπασμὸς ἦν, ἀλλὰ διετέλεον ὡμὰ πτύοντες. Φάρμακα δὲ τοῖσι τούτων ὀξέως ἀρχὴς διὰ τέλεος, ἐπὶ πλεῖστον ἐσχον. ὀδύνας μὲν φλεγμονῆς. ῥάδιον μὲν ἀκριβέα. τὰ χὺ τὴν θέμενοι καὶ νοήσαντες. ἀπόστοι πάντων γλωμάτων διὰ τέλεος. ἀδιάβλητοι καὶ παράληροι πουλλοὶ ὧδε θάνατον. ὧδε μὲν τὰ φθινώδεα, ταῦτα. κατὰ δὲ θόρρος ἤδη μὴ φθινόπωρον, πυρετοὶ πολλοὶ, μὴ ξυνεχέες, οὐ βίαιοι. μακρὰ δὲ νοσέουσιν, οὐ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα διαφόρως διάγουσιν ἐγένοντο. κοιλίαι παραχώδεες τοῖσι πολείσιοισι πάνυ διάφορος, μὴ οὐδὲν ἄξιον λόγου προσβλαπτον. ὀδύνας τε τοῖσι πολείσιοισιν, ὀξύχροα μὲν, μὴ καθαρά. λεπτὰ δὲ, μὴ μετὰ χρόνον, ταχέως κειμένων πεπαινόμενα. βηχώδεες οὐ λίην. οὐδὲ τὰ βηξόμενα διυσκόλως. οὐδὲ διὰ πόσιος πάνυ. ἀλλὰ μὴ διδόναι πάνυ σπεδίζετο. ἀπὸ μὲν ὧν ὅλον ὑπενόσεον οἱ φθινώδεες, ἀφ' ὧν φθινώδεα ῥόπον. πυρετοῖσι φρενώδεσι σμικρὰ ἐξιδρούοντες, ἄλλοτε ἄλλοι ὡς παροξυνόμενοι τῶν παλαιμονίων. ἀπὸ μὲν ὅλον, οὐκ ἐκλείποντες. παροξυνόμενοι δὲ, ζιτιωδέα ῥόπον. ἐκείνῃ δὲ τουτέων, οἷσι τὰ βραχύτατα γένοιτο, τοῦδε εἰκοσταῖον ἡμέρην. τοῖσι δὲ πολείσιοισι, ἢ τεσσαρακοστὴν. πολλοῖσι δὲ, ἢ ὀγδοηκοστὴν. ἔστι δ' οἷσιν, οὐ δ' ἔτεσι, ἀλλὰ καὶ πεπλανημένως τε μὴ ἀκεῖπος ὀξέλιπον. τουτέων δὲ τῶν πολείσιοισι. τὰ δ' ἄλλα ὁκόσα κατ' ἰητρήϊον, ἀνόσως διῆγεν. πρῶτα δὲ τῶν θόρρεος αἱξάμενοι, ὀλίγ θόρρεος μὴ κατὰ χειμῶνα, πολλοὶ τῶν ἤδη πουλὺν χρόνον ὑποφορεόντων, φθινώδεες κατεκλίθησαν. ἐπεὶ καὶ τοῖσιν ἐνδιαιτήμασιν ἔχουσι, πολλοῖσι δὲ βεβαίωσε τότε. ἔστι δ' οἷσιν ἤρξατο πρῶτον, τουτέοισιν ἐξέρπειν ἡ φύσις ὠδὶ ἐφθινώδεα. ἀπέθανεν δὲ πολλοὶ μὴ πολείσι τουτέων. καὶ τῶν κατακλιθόντων ἐκ οἰκίης τις μὴ μέζιον χρόνον διενέγκαντο. ἀπέθνησκον δὲ ὀξύτερον, ἢ ὡς εἴθισται διάγειν τὰ τοιαῦτα. ὡς τά γε ἄλλα μὴ μακρότερα σὺν τοῖσι πυρετοῖσιν ἐόντα, ἐφόρεον ἤνεγκαν, μὴ οὐκ ἀπέθνησκεν. τῶν γεγράφαται. μούνων γὰρ μὴ μέγιστον τῶν χλωμώνων νουσημάτων σὺν πολλοὺς ἐφθινώδεα ἐκτεῖναν. ἦν δὲ τοῖσι πολείσιοισι αὐτέων τὰ παθήματα τοιάδε, φρενώδεες πυρετοί. ξυνεχέες. ὀξέες. ἐπὶ μὲν ὅλον οὐ διαλείποντες. ὁ δὲ λόπος, ἢ μᾶλλον τοῦτο. μάνη κεφαλόδυνη, τῇ δι' ἐτρὴ ἐπιπαρεξιόντι. καὶ ἐπ' ὀλίγον ὠδὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπιδιδόντες. ἰδρῶτες δὲ ἀεὶ, ἀδιάλειπτοι. ψύξις ἀκρέων πολλή. μὴ μόλις ἀναθερμαινόμενα. κοιλίαι παραχώδεες, χολώδεσιν, ὀλίγοισιν, ἀκρήτοισιν, λεπτοῖσι, διακναώδεσι. πτυχνὰ ἀνίσταντο. ξηρὴ ἦν λεπτὰ μὴ ἄχροα, καὶ ἀπεπτα, μὴ ὀλίγα, ἢ πάχος ἐχόντα μὴ μικρῷ ὑπόστασιν, οὐ κατὰ λῶς κατιζάμενα, ἀλλ' ὡς τινι μὴ ἀκαίρῳ ὑποστάσει. ἔβασον ὃ μικρὰ μὴ πυκνά. πέπονα μετ' ὀλίγον μόλις ἀνάγοντες. οἷσι δὲ τὰ βιαιότατα ξυμπίπτοι, οὐ διὰ ἓς ὀλίγον πεπασμὸς ἦν, ἀλλὰ διετέλεον ὡμὰ πτύοντες. Φάρμακα δὲ τοῖσι τούτων ὀξέως ἀρχὴς διὰ τέλεος, ἐπὶ πλεῖστον ἐσχον. ὀδύνας μὲν φλεγμονῆς. ῥάδιον μὲν ἀκριβέα. τὰ χὺ τὴν θέμενοι καὶ νοήσαντες. ἀπόστοι πάντων γλωμάτων διὰ τέλεος. ἀδιάβλητοι καὶ παράληροι πουλλοὶ ὧδε θάνατον. ὧδε μὲν τὰ φθινώδεα, ταῦτα. κατὰ δὲ θόρρος ἤδη μὴ φθινόπωρον, πυρετοὶ πολλοὶ, μὴ ξυνεχέες, οὐ βίαιοι. μακρὰ δὲ νοσέουσιν, οὐ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα διαφόρως διάγουσιν ἐγένοντο. κοιλίαι παραχώδεες τοῖσι πολείσιοισι πάνυ διάφορος, μὴ οὐδὲν ἄξιον λόγου προσβλαπτον. ὀδύνας τε τοῖσι πολείσιοισι

ψυχρόν. βόρειον. ὕδατα ὄμβρια. ἐπινέφελον. βορὸς ἀλίην καυματώδης ἐγένετο. ἐτησίαι οἱ ξωεχῶς ἔπνευσαν. ταχὺ δὲ ἐπ' ἀρκτοῦρον. εἰ βορείοισι πολλὰ πάλιν ὕδατα. γλυκέα ἢ ἔτεος ὅλας ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ καὶ βορέια, καὶ τὰ μοῦνα μλν, ὑγιηρῶς εἶχον τὰ βλεῖστα. πρωὶ δὲ τῆρος, πολλοί τίνες, καὶ οἱ βλείστοι διῆγον ἐπινόσως. ἤρξαντο μλν ἦν ἀπὸ πρώτου ὀφθαλμίαι ῥεῶδες, ὀδυνώδεες, ὑγραὶ, ἄπεπτοι, σμικρὰ λιμώδεα. πολλοῖσι λυσπόλως ἐρρηγνύμενα, τοῖσι βλείστοισιν ὑπέστρεφον. ἀπέλιπον δὲ πρὸς τὸ φθινόπωρον. καὶ τὰ ἀθρόως ἤδη καὶ ἀπὸ φθινόπωρον, λυσεντερικώλεες. καὶ πεινεσμοί, καὶ λειεντερικώλεες. καὶ διαῤῥοίαι χολώλεσι, λεπτοῖσι, πολλοῖσιν, ὠμοῖσι, καὶ ἀκνώλεσιν. ἔστι δ' οἷσι καὶ ὑδατώλεσι. πολλοῖσι δὲ καὶ περιῤῥοίαι μετὰ πόνου χολώλεες. ὑδατώλεες. ξυσματώλεες. πυώλεες. στραβερικώλεες. οὐ νεφριτικὰ, ἀλλὰ τουτέοισιν αὖτ' ἄλλων ἄλλα. ἐμέτοι χολώλεες, φλεγματώλεες. καὶ στίγων ἀποπτώσεις ἀνακωχαί. ἰδρῶτες πᾶσι πάντοθεν. πουλὺς ὁ βλάδος. ἐγένετο δὲ τῶνδε τὰ πουλλοῖσιν, ἐρθεσάδην ἀπύροισιν. πολλοῖσι δὲ πυρετοῖσι ἐπ' ὧν γεγράφθω. καὶ οἷσι τε ἐπεφαίνοντο πάντα τὰ ὑπογεγραμμένα. μετὰ πόνου φθινώλεες. ἤδη δὲ φθινοπώρου καὶ μοῦνα πυρετοὶ ξωεχέες. καὶ τοῖσι αὐτέων ὀλίγοισι καυσώλεες. ἠμβρινοί. νυκτερινοί. ἡμιτριτοῖοι. τριταῖοι, ἀκμελέες. τεταρτοῖοι. βλανῆτες. ἐήμασι δὲ ἐπ' ὑπογεγραμμένων πυρετὴν, πολλοῖσιν ἐγένοντο. οἱ μλν οὖν καῦσοι, ἐλαχίστοισί τε ἐγένοντο, καὶ ἥκιστα ἐπ' ἀμφότερα ἔστι δ' οἷσιν ἔκειντο αὐτέων ὀλίγοισιν, ἄτε οἱ παραλήροι. τά τε ἄλλα πάντα βὐφόρως ἐκείνετο τουτέοισι πάνυ βὐτάκτως τοῖσι βλείστοισι ξωὺ τῆσι διαλιπούσησιν οὐ ἐπακαίλεγε. ἡμέρῃσιν. ἃ δὲ ἀποθανόντα ἀδένα οἷσι τότε οὐ καύσω. ἃ δὲ φρενιτικὰ τότε γνόμενα. οἱ δὲ ῥιτοῖοι, βλείους μὴ ἐπ' ἔτεα καύσω καὶ ἐπὶ πονώτεροι. βὐτάκτως δὲ τούτοισι πᾶσιν ἀπὸ τῆς πρώτης λήμος, τέσσαρες περιόδους. οὐ ἐπὶ δὲ τελέως ἐκείναν. ἃ δ' ὑπέστρεφεν οὐδενὶ τούτων. οἱ δὲ τεταρτοῖοι, πολλοῖσι μλν ἀῤῥ ἀρχῆς, οὐ τάξει τεταρταίης, ἠῤξαντο. ἔστι δ' οἷς οὐκ ὀλίγοισιν ἀῤῥ ἄλλων πυρετὴν καὶ νοσημάτων ἀποστάσιες ἐς τεταρταίους ἐγένοντο. μακρὰ δὲ καὶ ὡς ἐπὶ πολὺ τουτέοισι καὶ ἔτι μακρότερα ἐξωὺ πιπτον. ἀμφημερινοὶ δὲ καὶ νυκτερινοὶ, καὶ βλανῆτες πολλοῖσι πολλοί. καὶ πουλὺν χρόνον παρέμενον. ἐρθεσάδην τε καὶ καὶ κατακειμένοισι. τοῖσι βλείστοισι τουτέοισι βλιηλιάδα καὶ μέχρι χειμῶνος οἱ πυρετοὶ παρείποντο. ἀστασμοὶ δὲ πουλλοῖσι, μᾶλλον δὲ παιδίοισιν ἀῤῥ ἀρχῆς καὶ ἐς πύρετον ἐγένοντο ἀστασμοὶ. χρόνια μλν, τοῖσι βλείστοισι τουτέων. χλαῦξέα δὲ, εἰ μὴ τοῖσι καὶ ἐκ τῆς ἄλλων πάντων ὀλεθρίως ἔχοντι. οἱ δὲ ξωεχέες μλν ἐς ὅλον, καὶ ἀδὲν ἐκλείποντες. παρεξωόμενοι δὲ, πᾶσι διαφυέα δόπον. μέαν ὑποκαθίζοντες, καὶ μέαν παρεξωόμενοι, πάντων διαιώτατοι. τότε γλυκέων, καὶ μακρότατοι, καὶ μετὰ πόνων μεγίστων γλυκέα. πρηέως ἀρχόμενοι ἐς ὅλον ἐπιδιδόντες αἰεὶ, καὶ παρεξωόμενοι οὐ κείσι μοισι. καὶ ἀνάγοντες ἐπὶ ἐς κάκιστον σμικρὰ διακαθίζοντες. καὶ ταχὺ πάλιν ὀῤῥ ἐπιχέοσι διαιότερον παρεξωόμενοι οὐ κείσι μοισιν ὡς ὠδὶ ἐς πουλὺ ἠκακόμενοι. ῥίγεα δὲ πᾶσι μλν ἀτάκτως καὶ πεπλανημένως ἐγένετο. ἐλάχιστα δὲ καὶ ἥκιστα τουτέοισιν. ἀλλ' ὠδὶ τ' ἄλλων πυρετῶν, μείζω. ἰδρῶτες πολλοί. τουτέοισι δὲ ἐλαχίστοισι. καθίζοντες ἀδέν, ἀλλ' ὑπεναντίον, ἐλάβας φέροντες. ψύξις πολλὴ τουτέοισιν ἀκρέων, καὶ μάλιστα ἀκροδρμανόμενα. ἃ δὲ ἄχρυπνοι ἐς σύνολον μάλιστα ἔτοι. καὶ πάλιν κωματώλεες. κοιλίαι πᾶσι μλν ταραχώλεες καὶ ἠκιάαι. πολλὸν δὲ τουτέοισι ἠκίκτεαι. ἔρχ τοῖσι βλείστοισι τουτέων, ἢ λεπτὰ, καὶ ὠμὰ, καὶ ἄχρεα, καὶ μετὰ χρόνον σμικρὰ πεπαυόμενα κείσι μως, ἢ πάχος μὴ ἔχοντα. θολδὰ δὲ καὶ οὐδὲν ἠκιστάμενα, οὐ δ' ὑῤῥιστάμενα. οὐ δὲ πεπαυόμενα, ἢ σμικρὰ καὶ ἠκιὸ, καὶ ὠμὰ τὰ ὑῤῥιστάμενα. ἠκίκτεα δὲ ταῦτα πάντα. βῆχες μλν πάρειπον τοῖσι πυρετοῖσι. γράφαι δὲ οὐκ ἔχω βλάβην, οὐ δ' ὠφελείην γλυκυμόην ὀῤῥ βηχος τότε. χρόνια μλν ἦν καὶ δυσχερέα. καὶ πάνυ ἀτάκτως, καὶ πεπλανημένως, καὶ ἀκείτως τὰ βλεῖστα τουτέων διετέλεε γινόμενα, καὶ τοῖσι πάνυ ὀλεθρίως ἔχασι, καὶ τοῖσι μικὸ γάῤ τινας αὐτέων, διαλιπόντα σμικρὸν, ταχὺ πάλιν ὑπέστρεφον. ἔτι δὲ ὅσιν ἔκειντο αὐτέων ὀλίγοισιν οἷσι τὰ ἔρχυτα τὰ γένοντο πὶ ὀγδοικοστὴν ἔδσι, καὶ τουτέων οἱ οἷς ὑπέστρεφον, ὥς τε ἠκὸ τὰ μοῦνα δὴ βλείστα αὐτέων ἐπὶ νοσέειν. τοῖσι δὲ βλείστοισιν, ἀκείτως ὀῤέλιπον. ὁμοίως δὲ πᾶσι τὰ σωὲ πὶ πᾶσι τοῖσι ἀῤῥ μονομόνοισι καὶ τοῖσιν ἄ. πολλῆς δέ τινος γλυκυμόης ἀκρησίης, καὶ ποικίλης ἐν τῇ νοσημάτων, καὶ μεγίστου μλν σημείου καὶ ἠκιστου ὀῤῥ τέλεος παρεπομένη, τοῖσι βλείστοισιν, ἀποστάσιος εἶναι πάντων γλυμάτ', μάλιστα δὲ τουτέων, οἷσι καὶ τ' ἄλλα ὀλεθρίως ἔχοι. διῳδλλεες ἀλίην ἀκαίρως ἤζεν ὠδὶ πυρετοῖσι τούτοισι. γλυκυμόων δὲ χρόνων μακρῶν, καὶ πόνων πολλῶν, καὶ ἠκικῆς ἐξωτήξιος, ὠδὶ τουτέοισιν ἀποστάσιες ἐγένοντο. ἢ μέζους, ὥς τε ὑποφορέειν μὴ δωύνασθ'. ἢ μείους, ὥς τε μηδὲν ὠφελέειν, ἀλλὰ ταχὺ παλινοβομέειν, καὶ ἐξωεπέγειν ὠδὶ τὸ ἠκίκεον. ἦν δὲ τουτέοισι τὰ γνόμενα, δυσεντεριώλεα. καὶ πεινεσμοί. καὶ λειεντερικοὶ. καὶ ῥοώλεες. ἔστι δ' οἷσι καὶ ὑσβωντες. μετὰ τούτων καὶ αὖθις τούτων ἄατα. οὗτοι δὲ παρεχλνόμενον τούτων διαίως ταχὺ ἐξωήρει, καὶ πάλιν ὠδὶ τὸ μηδὲν ὠφελέειν ἐξανθήματα μακρὰ, καὶ ἀκ ἀξίως τῆς περιολῆς τ' νοσημάτων, καὶ ταχὺ πάλιν ἀφανιζόμενα. καὶ πὶ τὰ ὦτα οἰδήματα μὴ λυόμενα καὶ ἀδὲν ἀποσημαίνοντα. ἔστι δ' οἷσι ἐς ἄῤθρα, μάλιστα δὲ καὶ τὰ ἰχίου ὀλίγοισι κρισίμως ἀπολιπόντα. καὶ ταχὺ πάλιν ἐπικρατθόμενα ὠδὶ πὼ ὀῤῥ ἀρχῆς ἐξίεν, ἐθνησκον δὲ, ἐκ

δὲ, ἐκ πάντ' μλν, βλείοισι δὲ, ἐκ τουτέων. καὶ τούτων παιδία, ὅσα ἀφ' γάλακτος ἤδη. καὶ προσβυτέροισι τετάρτη καὶ δεκετέα. καὶ ὅσα πρὸ ἥβης. ἐγένετο δ' τούτοισι ταῦτα, ἐκ αὖθ' τ' πρώτ' γεγραμμένων. τὰ δ' πρῶτα πολλοῖσιν αὖθ' τουτέων. μοῦνον δ' χρηστὸν καὶ μέγιστον τ' γνωμέων σημείων, καὶ βλήστους ἐῤῥύσατο τ' ὄντ' ἐπὶ τοῖσι μεγίστοισι κινδυνώδεσιν, οἷσιν ὠδὶ φ' σταβερικῶδες ἐγίνετο. καὶ ἐς τὸ ἀποστάσιες ἐγένοντο. ξωεπίπλε δὲ καὶ οὐ τοῖσι βλείστοισι φ' σταβερικῶδες, τῆσιν ἡλικίῃσι ταύτῃσι γένεαξι μάλιστα. ἐγένετο δὲ καὶ τ' ἄλλων πολλοῖσιν ὀφθαλμίη, καὶ ὠδὶ τ' νοσημάτων. ταχὺ δὲ καὶ μεγάλη τις ἢ μεταβολὴ τούτοισι πάντ' ἐγένετο. κοιλίαι τε ἢ εἰ καὶ τύχοιεν ἐφυγραινόμεναι, καὶ κοιλιάδες δόπον ταχὺ ξωίσταντο. γθμασί τε πᾶσιν ἡδέως εἶχον. οἵτε πυρετοὶ πρηέες μὲν τὰ τ. χρόνιαι δὲ τουτέοισι τὰ π' πλὼ φ' σταβερικὴν καὶ ἐπὶ πονᾳ ἦν. ἐᾳ δ' τουτέοισιν εἴη πολλὰ, παχέα, καὶ ποικίλα, καὶ ἐρυθρὰ, μυξόπυά μετ' ὀδυνης. πεμφύγοντο δ' πάντες ἔτοι. καὶ δόξαν τετέων οἷσι ἀποθανόντα, ἠκάστα δ' ἀκμὴν λύνως. ἐπαισμοὶ τ' ἀπίον τ' πάντας πάντοθεν ἐπὶ καιρὲς, ἢ κολὰς καὶ κεισμᾶς ἀποστάσιας, σκοπεῖσθ. πεπασμοὶ τα χυτῆτα κείσιος καὶ ἀσφαλίην ὑγείην σημαίνουσιν. ὠμὰ δ' καὶ ἀπεπία, καὶ ἐς ἡμοιρὰς ἀποστάσιας ξεπόμενα, ἀκρησίας, ἢ πόνους, ἢ χόνας, ἢ θανάτους. ἢ τ' αὖθ' τ' ὑποστροφὰς. ὅτι δ' τουτέων ἔστι μάλιστα, σκεπέον ὀῤ ἄλλων. λέγειν τὰ προγνόμενα. γινώσκειν τὰ παρεόντα. προλέγειν τὰ ἐσόμενα. μελετᾶν ταῦτα. ἀσκεῖν π' τὰ νοσήματα. λύε. ὠφελέειν, ἢ μὴ βλάπτειν. ἢ τ' χυμ ὀῤῥ φύσιν. φ' νόσημα, ὁ νοσέων, καὶ ὁ ἰητρὸς. ὁ ἰητρὸς, ὑπηρέτης π' τ' χυμ. ὑπεναντιόῤῥ τῷ νοσήματι. τ' νοσοῦντα μεξὺ τοῦ ἰητροῦ χρή. τὰ π' κεφαλὴν καὶ βάχιλον ἀλγήματα καὶ βαρέα μετ' ὀδυνης, αὖθι πυρετοῖσι. φρενιτικοῖσι μὴ ἀστασμοί. καὶ ἰώσεα ἐπανεμέσεις, οἷσι ταχυθάνατοι τούτων. εἰ καύσοις δὲ καὶ τοῖσιν ἄλλοισι πυρετοῖσιν οἷσι μὴ βάχιλα πόνος. καὶ κρατάφων βαρος. καὶ σκοτώδεα π' τὰς ὄψιας. ἢ καὶ ὑποχονδρίῳ ξωύτασις μετ' ὀδυνης γίγνεται, τουτέοισιν ἀῤῥ μοῤῥαγήσειν ὀῤῥ ἑνιῶν. οἷσι δὲ βαρέα μὴ ὅλης τῆς κεφαλῆς, ἀκροδρμοὶ δὲ καὶ ἀσώδεες εἰσὶν, ἐ πανεμέουσι χολώδεα καὶ φλεγματώδεα. ἐ πολὺ δὲ πλείονα. εἰ τουτέοισι π' οἱ ἀστασμοὶ μάλιστα. γυναιξὶ δὲ καὶ ταῦτα, καὶ ἀχὸ ὑστέρ' ὠν πόνοι. προσβυτέροισι δὲ καὶ ὅσοισιν ἤδη ἐ θρμὸν κρατέει), παρακοπώτεροι ἢ μανικώτεροι ἢ ὀδυνήσεις ὀφθαλμῶν.

Κατάστασις τρίτη.

Ἐνθάσω, πὸ ἀρκτούρου ὀλίγον. καὶ ἐ ὠ ἀρκτούρου, ὕδατα πολλὰ, μεγάλα εἰ βορέοισι. π' δὲ ἰσημβρίην καὶ μέχρι βλιηλιάδος, νότια ὕσματα ὀλίγα. χειμὼν βόρειος. αὐχμοί. ψύχρα πνεύματα, μεγάλα. χόνες. π' δὲ ἰσημβρίην, χειμῶνες μέγιστοι. ἠρ βόρειον. αὐχμοί. ὕσματα ὀλίγα. ψύχεα. π' δὲ ἠλίου τροπὰς θβρινὰς, ὕδατα ὀλίγα. μεγάλα ψύχεα μέχρι κυνὸς. μετὰ δὲ κυνα, μέχρις ἀρκτούρου θβρος θβρμόν. καύματα μεγάλα, ἀκ ἐκ προσαπωγῆς, ἀλλὰ συνεχέα, καὶ βίαια. ὕδωρ οὐκ ἐγένετο. ἐτησίαι ἐπνευσαν π' ἀρκτοῦρον. ὕσματα νότια μέχρις ἰσημβρίης. εἰ τῇ ἡκατασάσει ταύτῃ, καὶ τὰ χειμῶνα μλν ἤρξαντο, παραπλησίαι, καὶ πολλοῖσιν ἐγένοντο. καὶ τινὲς αὐτέων ἔθνησκον ὀῤῥ ταχέων. καὶ ὀῤῥ ἄλλως ἐ νάσημα ἐ πόσημον ἦν. τὰ τ' ἄλλα διετέλεον αὔσοι. πρωὶ δὲ τῆρος, ἤρξαντο καῦσοι καὶ διετέλεον μέχρις ἰσημβρίης, καὶ πρὸς ἐ θρος. ὅσοι μ' ἦν ἦρος καὶ θρέος αῤῥέαμενοι αὐτίκα νοσέειν ἤρξαντο, οἱ βλείστοι διεσώζοντο. ὀλίγοι δέ τινες ἔθνησκον. ἤδη δὲ τὰ φθινοπώρου καὶ τ' ὑσμάτων γλυμόνων θανατώδεες ἦσαν, καὶ βλείους ἀπώλλυντο. ἦν δὲ τὰ παθήματα τ' καύσων, οἷσι μλν ἠκαλῶς, καὶ διαλέως ἐκ ῥινῶν αἱμοῤῥοήσουσι, ὀῤῥ τούτοισι μάλιστα σώζεαξ. καὶ ἄδενα οἷσι εἰ ἠκαλῶς αἱμοῤῥαγήσειεν οὐ τῇ ἡκατασάσει ταύτῃ ἀποθανόντα. Φιλίσκω π' καὶ ἐ παμένοντι, καὶ Σιλήνῳ τεταρταίῳ καὶ πεμπταίῳ σμικρὸν ἐκ ῥινῶν ἔταξεν, καὶ ἀπέθανον. οἱ μλν ἦν βλείστοι τ' νοσησάντων, π' κείσιν, ἐ περιῤῥέοντες, καὶ μάλιστα οἷσι μὴ αἱμοῤῥαγήσουσι, ἐ περιῤῥέουσι δὲ καὶ οὗτοι καὶ ἐ φίσουσιν. ἔστι δ' οἷσιν ἰκτῶδες ἐκταθὲν, οἷσι μὴ αἱμοῤῥαγήσουσι. ἢ κοιλίη ἐκ ταραχθεῖσα ὠφελήσουσιν. ἢ διαλυθὲν αἱμοῤῥαγήσουσιν. οἷσι Ἡρακλείδης, ὃς καὶ κατέκειτο παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. καὶ τοι τούτου καὶ ἐκ ῥινῶν αἱμοῤῥαγήσε. καὶ ἡ κοιλίη ἐπεταράχθη. καὶ τὰ καὶ τὸν κύστιν καὶ ἐκωθάρατο. ἐκείνῃ εἰκοστῇ. ἐχ δὲ ὁ Φανιάγορεω οἰκέτης, ὃς ἄδεν τούτων ἐγένετο, ἀπέθανον. αἱμοῤῥαγίες δὲ τοῖσι βλείστοι. μάλιστα δὲ μειρακίοισι, καὶ ἀκμάζουσι. καὶ ἔθνησκον βλείστοι τοιουτέων, οἷσι μὴ αἱμοῤῥαγῆσαι ἐγένετο. προσβυτέροισι δὲ ἐς ἰκτῶδους. ἢ κοιλίαι ταραχώλεες ἢ διυσεντεριώλεες, οἳ βίωνι, ᾧ παρὰ Σιληνὸν κατακείμεθα. ἐπεδήμησαν δὲ καὶ διυσεντερίαι, καὶ τὰ θβρος. καὶ τισὶ καὶ τῆσι διαφοσάντων οἷσι καὶ αἱμοῤῥαγίαι ἐγένοντο, ἐς διυσεντερικώλεα ἐτελεύτησεν. οἳ τῷ Ἐράτωνος τῷ παιδὶ καὶ Μύλλῳ, πολλῆς αἱμοῤῥαγίης γλυκυμόνης, ἐς διυσεντερικώλεα καὶ τὰ σιν ξωεγένοντο. πολλοῖς μλν ἦν μάλιστα ὁ χυμὸς ἅτος ἐπὶ πόλαεσεν, ἐπεὶ καὶ οἷσι π' κείσιν ἢ αἱμοῤῥάγησεν, ἀλλὰ παρὰ τὰ ὦτα ἐ τανασάντα φανιάδη. τούτων δὲ ἀφανισθέντων παρὰ τὸν κενεῶνα ἔαρξε τὸν ἀειρόδον, καὶ ἄκρον ἰσχίον ἀλγήματος μετὰ κείσιν γλυκέος, καὶ ὄρεων λεπτῶν διεξιόντ', αἱμοῤῥαγέειν σμικρὰ ἤρξαντο. π' εἰκοστὴν τεταρτην, ἐγένοντο ἐς αἱμοῤῥαγίην ἀποστάσιες, Ἀντιφῶντι τῷ κριτοβούλᾳ. ἐ πεπαύσατο καὶ ἐκείνῃ τελέως π' τασαράκοντα. γυναῖκες δὲ σὺν σῃσὶν μλν πολλαί. ἐλάσσους δὲ ἢ ἄνορες. καὶ ἔθνησκον ἥσσους. ἐλυσόκευν δὲ βλείστοι. καὶ μετὰ δὴν τόκους ἐ πενόσεον. καὶ ἔθνησκον αὖται μάλιστα, οἳ Τελεσούλου θυγάτηρ, ἀπέθανεν

ἐκ ταύτης ἐκ τούτου. τῆσι μὲν οὖν ἄλλῃσιν αἱ τοῖσιν πυρετοῖσιν γυναικεῖαι ἐπεφαίνετο. ἔστι δ' ἥσιν ἐκ ῥινῶν ἡ μορῤῥαγήσων. ἢ παρθένοισι πολλῇσι τότε πρῶτον ἐγένετο. ἔστι δ' ἥσι καὶ ἐκ ῥινῶν. ἢ τὰ γυναικεῖα τισιν ἐπεφαίνετο, οἷ) τῇ Δαΐθαρσίδος θυγατρὶ, παρθένῳ ἐπεφάνη τότε πρῶτον, ἢ ἐκ ῥινῶν λαῦρον ἐῤῥύη. καὶ οὐδεμίαν οἶδα ἀποθανοῦσαν, ἥσι τούτων τι ἢ ἄλλως γένοιτο. ἥσι δὲ σωθεκύρησεν αἱ ζαρὶ ἐχούσῃσι νοσῆσαι, πᾶσαι ἀπέφθειραν, ἃς ἢ ἐγὼ οἶδα. οὗρα δὲ τοῖσι πολλοῖσι ὀξέα μὲν, λεπτὰ δὲ, καὶ ὑποστάσιας ὀλίγας ἔχοντα διαχωρήμασι λεπτοῖσι ἢ χολώδεσι. πολλοῖσι δὲ τῶν ἄλλων κεκριμένων ἐς λυσιτελέως ἐτελοῦντο, οἷ) Ξενοφάνει ἢ Κριτίᾳ, οὗρα ὑδατώδεα πολλὰ, καθαρὰ ἢ λεπτά. καὶ μετὰ κρίσιν, ἢ ὑποστάσιος ἡ λῆς γνομένης, καὶ τ' ἄλλων ἡ λῶς κεκριμένων, ἀναμνήσομαι οἷσιν ἐγένετο βίων, ὅς ἡ ἀτέκητο πρὸς Σιληνόν. Κρατίνῃ τῇ παρὰ Ξενοφάνους. Ἀρέστονος παιδί. Μνησιστράτου γυναικί. μετά δε, λυσιτελεώδεες ἐγένοντο οὗτοι πάντες. ἠράχε δ' ὅτι οὐρησιν ὑδατώδεα, σκεπτέον. ἢδη δὲ ἀρκτοῦρον, οὐδεμιᾷ ταύτῃσι πουλλοῖσιν ἐκεῖνε, καὶ τουτέοισιν, οὐθ' αἱ ἡ τὸ λόγον ἔχουσαι ὑποστροφαὶ, ὑπέστρεφον. ἦσαν δὲ κωματώδεες ἢδη ἐν χρόνον τῶν. τελεία δὲ παιδία, καὶ ἐθνησκον ἥκιστα ἁπάντων. πρὸ δὲ ἰσημερίην καὶ μέχρι τελειάδος ἢ οὐκ ἔτι χειμῶνα, παρείποντο μὲν οἱ καῦσοι. ἀτὰρ ἡ φρενιτικοὶ τελέσαι τινὶ καῦσαι ἐγένοντο. ἢ ἐθνησκον τούτων οἱ τελέσαι. ἐγένοντο δὲ καὶ ἡ τὰ θῶρος, ὀλίγοι. τοῖσι μὲν οὖν καυσώδεσιν ἀρχομένοισιν ἐπεσήμαινεν, οἷσι τὸ ὀλέθια ξυνέπιπτον. οὐτίνῳ γὰρ ἀρχομένοισι, πυρετὸς ἰσχυρὸς. ἐπερέχουσι σμικρά. ἄγρυπνοι. διψώδεες. ἀσώλεες. σμικρὰ ἐφίσρουν, ἔπ' ἐμέτου τον καὶ κλησίας. οὐλεες δόλου πολλὰ παρέλεγεν. φόβοι. λυσθυμέαι. ἄκρεα ὑπόψυχρα. πόλεες ἄκροι. μάλιστα ἢ μὴ τὰ ἔπ' χέρας. οἱ παροξυσμοὶ οὐ ἀρτίῃσι. τοῖσι δ' ἢ τελείοισι τεταρταίοισιν, οἱ πόνοι μέγιστοι. μὴ ἰσχυρῶς ἐδὲ τελέσαι ὑπόψυχρος. μὴ ἄκρεα ἔτι ἐθέρμαίνοντο, ἀλλ' ἦεν πελιδνὰ καὶ ψυχρά. μὴ οὐ δ' ἐδίψων ἐδὲ τούτοισιν. οὗρα τούτοις μέλανα. ὀλίγα. λεπτά. καὶ κοιλίαι ἐφίσταντο. οὐδὲ ἡμορῤῥάγησαν ἐκ ῥινῶν, οὐδενὶ οἷσι τοῦτα ξυμπίπτει, ἀλλὰ σμικρὰ ἔσταζον. ἃ δὲ ἐς ὑποστροφὴν ἤλθον τοῦτ' ἦλθεν, ἀλλ' ἐκ ταύτῃσι ἀπέθνησκον ξυνίσῃσι τοῖσι δὲ φρενιτικοῖσι, ξυνέπιπτε μὲν, καὶ τὰ ὑπογεγραμμένα πάντα. ἐκρίνετο δὲ τουτέοισιν, ὡς ἐδὲ μάνοντο, ἀλλ' ἦεν πελιδνὰ καὶ ψυχρά. μὴ οὐ δ' ἐδίψων ἐδὲ τούτοισιν. οὗρα τούτοις μέλανα. ὀλίγα. λεπτά. καὶ κοιλίαι ἐφίσταντο. οὐδὲ ἡμορῤῥάγησαν ἐκ ῥινῶν, οὐδενὶ οἷσι τοῦτα ξυμπίπτει, ἀλλὰ σμικρὰ ἔσταζον. ἃ δὲ ἐς ὑποστροφὴν ἤλθον τοῦτ' ἦλθεν, ἀλλ' ἐκ ταύτῃσι ἀπέθνησκον ξυνίσῃσι τοῖσι δὲ φρενιτικοῖσι, ξυνέπιπτε μὲν, καὶ τὰ ὑπογεγραμμένα πάντα. ἐκρίνετο δὲ τουτέοισιν, ὡς ἐδὲ μάνοντο, ἀλλ' ἦεν πελιδνὰ καὶ ψυχρά. μὴ οὐ δ' ἐδίψων ἐδὲ τούτοισιν. οὗρα τούτοις μέλανα. ὀλίγα. λεπτά. καὶ κοιλίαι ἐφίσταντο. οὐδὲ ἡμορῤῥάγησαν ἐκ ῥινῶν, οὐδενὶ οἷσι τοῦτα ξυμπίπτει, ἀλλὰ σμικρὰ ἔσταζον. ἃ δὲ ἐς ὑποστροφὴν ἤλθον τοῦτ' ἦλθεν, ἀλλ' ἐκ ταύτῃσι ἀπέθνησκον ξυνίσῃσι τοῖσι δὲ φρενιτικοῖσι, ξυνέπιπτε μὲν, καὶ τὰ ὑπογεγραμμένα πάντα. ἐκρίνετο δὲ τουτέοισιν, ὡς ἐδὲ μάνοντο, ἀλλὰ διεξιέναι ὀξέ πάντων τοῖσι τελείοισι. καὶ δοκέειν μὲν ἔχειν ὁλληροτέρως, διεσώζοντο δὲ πάντες, οἷσι ταῦτα ξυνεμπίπτοι. γυναιξὶ δὲ καὶ παρθένοισι, ξυνέπιπτε μὲν καὶ τὰ ὑπογεγραμμένα σημεῖα πάντα. ἦσι δὲ ἢ τούτων τι ἢ ἄλλως γένοιτο. ἢ τὰ γυναικεῖα διαφθείρεσθαι ἐπιφανέη, ὀξὺ τούτων ἐσώζοντο. καὶ ἐκρίνε. καὶ οὐδεμίαν οἶδα ἀπολυμένην, ἥσι τούτων τι ἢ ἄλλως γένοιτο. φίλωνος γὰρ τῇ θυγατρὶ ἐκ ῥινῶν λαῦρον ἐῤῥύη, ἑβδομαίῃ δὲ οὖσα ἐλείπνησεν ἀκαιροτέρως, ἀπέθανεν. οἷσιν οὐ πυρετοῖσιν ἐξέσι μᾶλλον καυσώδεσιν, ἀκούσια διέκρινε παρεῤῥέει, τούτοισιν ἀρὸ ῥινῶν, αἱμορῤῥαγίῃ προσδέχεσθαι, ὧν καὶ τ' ἄλλα μὴ ὀλεθρίως ἔχουσιν. ὠδὶ τοῖς γε φλαύρως ἔχουσιν, οὐκ αἱμορῤῥαγίῃ, ἀλλὰ θανάτου σημαίνει. τὰ παρὰ τὰ ὦτα οὐ πυρέτασιν ἐπαυρόμενα μετ' ὀδυνης, ὅσιν οἷσι ἐκλείποντος τῶ πυρετῶ κρισίμως οὔτε ἡ ἀφὶς ἐπαύετο, οὔτε ἴζε πύον, τουτέοισι διάῤῥοιαι χολώδεες. ἢ λυσιτερίη. ἢ παχέων οὔρων ὑποστασις γλωμενή λύει, οἷ) Ἐρμόππῳ τῷ κλαζομενίῳ. τὰ δὲ ἔπ' τοὺς κρίσιμο' ἰζ ὧν μὴ διαγνώσκομεν ἢ ὁμοίᾳ ἢ ἀνόμοια, οἷ) οἱ ἀδελφεοὶ, ἤρξαντο ὁμοῦ πλὴ αὐτλὴ ὥρῃ. ἡ τέκνετο παρὰ τὸ θέατρον Ἐπιγένεος ἀδελφεοὶ, τουτέων ἢ πρεσβυτάρῳ, ἐκρινε ἕκτῃ. ἢ νεωτάρῳ, ἑβδόμῃ. ὑπέστρεψαν ἀμφοτάροισιν ὁμῶς πλὴ αὐτλὴ ὥρῃ. μὴ διέλιπεν ἡμέρας πέντε. ἐκ δὲ τῆς ἐπιστροφῆς, ἐκρίθη ἀμφοτάροισιν ὁμοῦ ἢ ξύμπασιν ἔπτα καὶ λεπτὰ τουτέοισιν. ἐκρινε δὲ τοῖσι πολλοῖσιν πέμπτῃ. διέλειπεν ἑβδόμῃ. ἐκ δὲ τῆς ὑποστροφέων, ἐκρινε τεσσαρακοστοῖσιν. οἷσι δὲ ἐκρινε ἑβδομαίοισι, διέλειπεν ἑβδόμῃ. ἐκ δ' ἢ ὑποστροφῆς, ἐκρίνετο ζ' ἴσῃ. οἷσι δ' ἐκρινε ἑβδομαίοισι διαλιπόντας πλὴ τεσσαρακοστοῖσιν ἐκρινε ἑβδόμῃ. οἷσι δὲ ἐκρινε ἑκταίοισι διαλιπόντας ἐκτὴν ἐλάμβανε ῥίσῃ. οἷσι διέλιπε πρώτῃ ἐλάμβανε ἢ ἐκρινε πρώτῃ οἷ) ἐναίροντι τῷ Δαΐφάρσους. οἷσι δὲ ἐκρινε ε'. διέλιπεν ζ'. ἐκ δὲ τῆς ὑποστροφῆς, ἐκρινε τεταρτῃ. οἷ) τῇ Ἀγλαΐδος θυγατρί. οἱ μὲν οὖν τελεῖοι τῇσι νοσησάντων, οὐ τῇ ἡ μετασάσει ταύτῃ, τούτῳ τῷ ῥόπῳ διενόησεν. καὶ οὐδένα οἶδα τῶν δὲ γλωμένων οὐ τινα οὐκ ὑπέστρεψαν, ἡ τὰ λόγον αἱ ὑποστροφαὶ γλώμεναι. καὶ διεσώζοντο πάντες, οὓς ἢ ἐγὼ οἶδα, ἔσιν αἱ ὑποστροφαὶ, οἷς τῶ ἕλεος τούτου γλοιατο. ὧδε τ' διανοησάντων οἷς τούτου, τῶ ῥόπου ὧδενὶ οἶσι ὑποστροφὶν γλωμένην πάλιν. ἐθνησκον δὲ οὐ τοῖσι νουσήμασιν τούτοισιν οἱ τελεῖσοι, ἐκταῖοι. οἷ) Ἐπαμινώνδας, καὶ Σιληνὸς, ἢ Φιλίσκος ὁ Ἀνταῤῥέω. οἷσι δὲ τὰ παρὰ τὰ ὦτα γλοίατο,

γλυοίατο, ἐκρινε μὲν ἑκταίοισι. καὶ τεσσαρακοστοῖσι δὲ πᾶσι, καὶ οὐκ ἔβη πύησιν, ἀλλ' ὧδὶ κύσιν ἐῤῥάγησαν. Κρατισώνακτι ὃς παρὰ Ἡρακλείωνι, καὶ Σκύμνου τῇ γναφέως θθ ἀπαίνη. ἔβη πύησιν. ἀπέθανον. ὅσιν δ' ἐκρινεν ἑβδομαίοισι διέλιπεν. σὰ τὴ ὑπέστρεφεν. ἐκρινεν ἐκ τ' ὑποστροφῆς. ἐκρινεν ἑβδόμῃ φανοκρίτῳ, ὃς ἡ ἀτέκητο παρὰ Γνάθωνι τῷ γραφεῖ. Ἀπὸ δὲ χειμῶνα π' ἡλίου τροπὰς χειμερινὰς καὶ μέχρις ἰσημερίης, παρέμενον μὲν καὶ οἱ καῦσοι. καὶ τὰ φρενιτικὰ καὶ ἐθνησκον πολλοί. αἱ μὲν τοι κρίσιες, μετέπεσον. καὶ ἐκρίνετο τοῖσι τελείοισιν ἰζ ἀρχῆς πεμπταίοισι. διέλιπε τεταρταίοισι ὑπέστρεφεν. ἐκ δὲ τῆς ὑποστροφῆς, ἐκρινε πεμπταίοισι. ἢ δὲ ξύμπτωσις τοιάδε. ἐπὶ δὲ τῆς ὑποστροφῆς, ἐκρινε τεσσαρεσκαιδεκαταίοισι. ἐκρινε δὲ παυσίοισιν οὔτοι τοῖσι τελείοισιν, ἀτὰρ καὶ πρεσβυτάροισιν. ἔστι δ' οἷσιν ἐκρινεν, ἐνδεκαταίοισι, ὑπέστρεφε τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. ἔκρινε τελείως εἰκοστῇ. εἰ δὲ τινες ἐπερέχουσι π' πλὴ εἰκοστὴν, τουτέοισιν ἐκρινε, τεσσαρακοστῇ. ἐπερέχουσι δ' οἷ τελείοισι π' κείσιν πλὴ ἰζ ἀρχῆς. οἷσι δ' ἐπερέχουσιν ἰζ ἀρχῆς ὧδὶ κείσι, καὶ σὺ τῆσιν ὑποστροφῆσιν ἅμα κείσει. ἐπερέχουσιν ἐλάχιστοι μὲν τὸ ὕρος, θόρεος τελείους. φθινοπώρου, ἔτι τελείου, ὑπὸ δὲ χειμῶνα πολὺ τελείοι. αἱ δ' αἱμορῤῥαγίαι ὑπέλυσαν.

Τιμήματα τέσσαρα.

Τὰ δὲ ὧδὶ τὰ νουσήματα ἰζ ὧν διαγνώσκομεν μαθόντες ἐκ τῆς κοινῆς φύσιος ἁπάντων, καὶ τῆς ἰδίης ἑκάστου. ἐκ τοῦ νοσήματος. ἐκ τοῦ νοσέοντος. ἐκ τῆ προσφορμάων. ἐκ τοῦ προσφέροντος. ὧδὶ δ' ἅδε μάλιστα καὶ χαλεπώτατα, ἐκ τούτων. ἐκ τῆς καταστάσιος ὅλης. καὶ κατὰ μέρεα τῆ οὐρανίων καὶ χωρίς ἑκάστης. ἐκ τοῦ ἔθεος. ἐκ τῆς διαίτης. ἐκ τῆ ἐπιτηδευμάτων. ἐκ τῆς ἡλικίης ἑκάστου. λόγοισι. ῥόποισι. σιγῇ. διανοήμασι. ὑπνοισιν. οὐχ ὑπνοισιν. ἐνυπνίοισι τοιοῖσι. καὶ ὅτε τιλμοῖσι. κνησμοῖσι. διακρύοισιν. ἐκ τῆ παροξυσμῶν. διαχωρήμασιν. ἐρέσι. πτυάλοισιν. ἐμέτοισι. μὴ ὅξα ἰζ ὅων διαδοχαὶ νοσημάτων, μὴ ἀποστάσιες ὧδὶ ἢ ὀλέθριον μὴ κρίσιμον. ἰσῶς. ψύξις. ῥίγος. βηξ. πταρμοί. λυγμοί. πυθμάτα. ἐρυθρίες. φύσιες, σιτώδεες. ἀφώδεες. καὶ μορῤῥαγίαι. αἱ μορῤῥοΐδες. ἐκ τοῦ μὴ ὅξα ἰζ τούτ' σκεπτέον. πυρετοὶ. οἱ μὲ, ξωεχέες. οἱ δε, ἡμέρην ἔχασι, νύκτα διαλείπουσι. μεζοτατοῖσι. διτατοῖσι. τεταρταίοι. πεμπταῖοι. ἑβδομαῖοι. ἀκταῖοι. εἰσὶ δ' ἑξῆς τοῦτο) μὲν μὴ μέγιστοι καὶ χαλεπώτατοι) νόσοι, μὴ θανατώδεστοι), σὺ τῷ ξωεχεῖ πυρετῷ. ἀσφαλέστατος δὲ πάντων, καὶ ἧσσος καὶ μακρότατος ὁ τεταρταῖος. ἀπ' μόνου αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτῆ τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ μὴ νοσημάτων μεγάλων ἄλλων ῥύεται. σὺ δὲ ῥῇ μεζοτατοῖσι καὶ χαλεπωτάτοισιν, ξυμπίπτει μὲν μὴ ὀξέα νοσήματα γίνεσθαι. μὴ ἔστι δ' οἷσιν ἐπιγινόμενος, κτείνει. εἰσὶ δὲ ὅπου μὴ καταστάσεις, μὴ παροξυσμοὶ τουτέων ἐκάστου ἔτ' πυρετῆ, ὁμοίως ξωεχέων διαλιπόντων. αὐτίκα, ἀπ' ξωεχέος ἔστιν οἷσιν ἀρχόμενος ἀθρεῖ καὶ ἀκμάζει μάλιστα, καὶ αὖθις ἐκ χαλεπώτερον. ὧδὶ δὲ κρίσιν καὶ ἅμα κρίσει, ἀπολεπτύεται. ἔστι δ' οἷσιν ἀρχόμενος πρωΐην ἐπιδιδοῖ καὶ παροξυνεται. καθ' ἡμέρην ἑκάστην. ὧδὶ δὲ κρίσιν καὶ ἅμα κρίσει, ἄλις ἰζ ἐλαμβεν. ἔστιν οἷσιν ἀρχόμενος πρηΐως ἐπιδιδοῖ καὶ παροξυνεται, καὶ μέχρι τινὲς ἀκμάζως, πάλιν ὑφίσιν μέχρι κρίσιος καὶ ὧδὶ κρίσιν. ξυμπίπτει δὲ ταῦτα γίνεσθαι ὧδὶ παντὸς πυρετῦ, καὶ παντὸς νουσήματος. δεῖ δὲ τὰ διαιτήματα σκοπεῦμενον ἐκ τούτων προσφέρειν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐπείκαιρα σημεῖα τούτοισιν ἔστιν ἰδέλφισμένα, ὧδὶ ὧν τὰ μὲν πρὸ γράπται, τὰ δὲ γράψεται. πρὸς ἃ δεῖ διαλογιζόμενον, δοκιμάζειν καὶ σκοπεῖσθαι τίνι τουτέων ὀξὺ μὴ θανατώδες, ἢ ὧδὶ εστηκὸν. μὴ τίνι. πρόσκτεόν, ἢ οὔ. μὴ πότε. μὴ πόσον. μὴ τί ἐ προσφερόμενον ἔσται. τὰ δὲ παροξυνόμενα σὺ ἀρτίῃσι, κρίνῃ) σὺ ἀρτίῃσιν. ὧν δὲ οἱ παροξυσμοὶ σὺ ὧδὶ σῃσι, κρίνεται σὺ ὧδὶ σῃσιν. ἔστι δὲ πρώτη κρίσιμος τῆ ὧδὶ σέων. σὺ τῆσιν ἀρτίῃσι κρινόντων, δ'. ε'. ἢ. ι'. ιδ'. κβ'. λ'. μβ'. ξ'. ϖ'. ϙ'. τῆ δὲ σὺ τῆσι ὧδὶ σῃσι κρινόντων ὧδὶ σέων, ἁ. γ'. ε'. ζ'. θ'. ια'. ιζ'. κα'. κζ'. λα'. εἰδέναι δὲ χρὴ) ὅ, τι ἰὼ ἄλλως κριθῇ ἔξω τῆ ὑπογεγραμμένων ἐξ μοίρας ὑποστροφὰς σημαίνοιτο, καὶ γένοιτο ἂν ὀλέθρια. δεῖ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ εἰδέναι σὺ τοῖσι χρόνοισι τούτοισι, τὰς κρίσιας ἐξ μοίρας ὧδὶ σωτηρίη, ἢ ὀλέθριον, ἢ ἔροπας ὧδὶ ἀμένειν, ἢ τὸ χεῖρον. πλανῆτες δὲ πυρετοὶ. καὶ τεταρταῖοι, καὶ πεμπταῖοι, καὶ ἑβδομαῖοι, καὶ ἐνατταῖοι, σὺ ἡσι ὧδὶ σέων κρίνονται, σκεπτέον.

Ἀῤῥωστοι σώδεκα. πρῶτος.

Φ Ἰλίσκος ὠκει παρὰ τὸ τεῖχος. κατεκλίνη τῇ πρώτῃ. πυρετὸς ὀξύς. ἴσῃ ὡσαύτως σὺ νυκτί. ἐπὶ πόνους διεταράχθη, πάντα παρωξεώθη. ὀλφὸ δὲ ἀπὸ κλυσματίου κατὰ σῆλθε, νύκτα δι' ἡσυχίης. τρίτῃ πρωΐ, καὶ μέχρι μέσου ἡμέρης, ἐδόκει γλυέσθαι. πυρετὸς. πρὸς διέλιπε δὲ πυρετὸς ὀξύς, μετὰ ἰσῶς. διῳδήκει. λάσια δὲ ἐπεξηράινετο. μέλανα οὔρησεν. νύκτα διυσφόρως. δι' ἐκοιμήθη. πάντα παρέκρουσε. τετάρτῃ, πάντα παρωξεώθη. οὖρα μέλανα. νύκτα διυφ. ρωτο τρίω. οὖρα διυχρού-

Sabre. Metal fin, fuel pump, pump body exchanger. Oxygen valve debris. Gravity crew, overload, current, speed, fin. Wing. Rocket. Engine. Valve. Crew. Debris. Fuel. Rocket. Engine. Valve. Crew. Debris. Fuel. Rocket. Engine. Valve. Crew. Debris. Fuel

Ἀῤῥώστος δέκατος.

Τ οὐκλαζομενίων ὃς κατέκειτο παρὰ τὸ φρουριχίδεω φρέαρ πῦρ ἔλαβεν. ἤλγει δὲ κεφαλὴν. φάχηλον. ὀσφῦν ὄῤῥ αρχὴς αὐτίκα δὲ κώφωσις. ὕπνοι οὐκ ἐπῆλθον. πυρετὸς ὀξὺς ἔλαβεν. ὑποχόνδριον ἐπῆρτο μετ ὄγκου. οὐ λίγω σύντασις. γλῶσσα ξηρή. τετάρτη, ἐς νύκτα παρεφρόνησε. πέμπτη, ἐπὶ πόνως. καὶ πόντα παρωξύνθη. τοῦδὲ δεκάτην, σμικρὰ ἐνέδωκεν. ἀπὸ δὲ κοιλίης ὄῤῥ αρχὴς καὶ μέχρι τεσσαρεσκαιδεκάτην, λόγῳ πολλὰ ὑδατόχροα διῆει βδφόρως. τὰ τοῦδὲ διαχώρησιν δῆλον. ἔπειτα κοιλίη ἐπέσχη. οὖρα διὰ τέλεος, λεπτὰ μὲν, βύχροα δὲ, καὶ πολλὰ ἐνῆν σαιωρήματα. ὑπόστασιν οὐκ ἰσόρυετο. πῦ δὲ ἑκτὴν καὶ δεκάτην, οὔρησεν ὀλίγῳ παχύτερα. εἶχε σμικρὸν ὑπόστασιν. ἐκουφίσθη ὀλίγῳ. καὶ τενέει μᾶλλον. ιζ. δὲ, πάλιν λεπτά. παρὰ δὲ τὰ οὖατα ἀμφότερα, ἐπήρθη ξυὼ ὀδυνη. ὑπνοι οὐκ ἐνῆσαν. παρελήρει. τοῦδὲ τὸ σκέλεα ἐπωδυώσατο. κ. ἄπυρος ἐκρίθη. οὐκ ἰσόρωσε. πάντα καὶ τενέει. τοῦδὲ κζ. ἰσχίου ὀδυνη δεξιοῦ ἴσχυρῶς. δῆλα ταχέων ἐπαύσατο. τὰ δὲ παρὰ τὰ οὖατα, οὔτε καθίστατο, οὔτε ἴζε πύει. ἤλγει δὲ. τοῦδὲ δεκάτην, διάῤῥοια πολλοῖσιν ὑδατώδεσι μεῖζι δυσεντερικοῖσιν. οὐρα παχέα ἄῤῥει. καὶ τέση παρὰ τὰ ὦτα. πῦ δὲ πέμπτῃ, ὀφθαλμὸν δεξιὸν ἤλγει. ἀμβλύτερον ἑώρα. καὶ τέση.

Ἀῤῥώστος εἰδέκατος

Τ χὼ δρομεάδεω γυναῖκα, θυατειρα τεκοῦσαν, ἰῷ τῇ ἄλλων πάντων γλυκυσίων καὶ τὰ λόγον, ἀδυτερμίλω ἔδωκεν, ῥίγος ἔλαβε. πυρετὸς ὀξὺς. ἤῤῥητο δὲ πονέειν πέμπτην, τοῦδὲ ὑποχόνδριον. ἀσώδης. φλεγμαίνουσα. καὶ τὰς ἐχομένας οὐκ ὑπνωσε. πνεῦμα ἀραιόν. μέγα. αὐτίκα ἀνέστασμός. ἐν ἀφῆς ἐῤῥίγωσεν ἀπὸ κοιλίης καλῶς κόπρανα διῆλθεν. οὖρα παχέα. λεπτὰ θολερά. οἷα γίνεται ἐκ τῆς καθισταμένων, ὅταν ἀναταραχθῇ κείμενα χρόνον πολλὸν. οὐ καθίστατο. νύκτα οὐκ ἐκοιμήθη. ἐν τῇ τοῦδὲ μέσον ἡμέρης, ἐπερρίγωσε. πυρετὸς ὀξύς. οὖρα ὅμοια. ὑποχονδρίου πόνος. ἀσώδης. νύκτα δυσφόρως οὐκ ἐκοιμήθη. ἵδρωσε δι ὅλου ὑπόψυχρα. ταχὺ δὲ πάλιν ἀνεθερμάνθη. δι, τοῦδὲ μὲν ὑποχόνδρια, μικρὰ ἐκουφίσθη. κεφαλῆς δὲ βάρος μετ ὀδυνης ὑπεμφέρωθη. ἔταξε μικρὰ ἀπὸ ῥινῶν. ἐλάσσω ἐπῆρτο. δι ψώδης. οὖρα λεπτὰ ἐλαιώδεα. σμικρὰ ἐκοιμήθη. ε, δι ψώδης. οὖρα ὅμοια. ἀπὸ κοιλίης οὐδέν. τοῦδὲ δὲ μέσον ἡμέρης, πολλὰ πυρέκρουσε. καὶ πάλιν σμικρὰ ταχὺ κατένεε. ἀνίστα μενη, ὑπεμφέρωθη. ψύξις μικρά. νυκτὸς ἐκοιμήθη. παρέκουσε. ς, πρωὶ, ἐπερρίγωσε. ταχὺ δὲ διεθερμάνθη. ἵδρωσε δι ὅλου. ἄκρεα ψυχρά. παρέκρουσε. πνεῦμα μέγα ἀραιόν. μετ ὀλίγον ἀνασμὸς ἀπὸ κεφαλῆς ἤῤξατο. ταχὺ ἀπέθανεν.

Ἀῤῥώστος δωδέκατος

Α νθρωπος θερμαινόμενος ἐλείπνησε. καὶ ἔπιε. τελέσας. ἤμεσε πάντα νυκτός. πυρετὸς ὀξύς. ὑποχονδρίου δεξιοῦ πόνος. φλεγμονὴ ὑπολάπαρος ἐκ τῶν ἔσω μορίων. νύκτα δυσφόρως. οὖρα δὲ καθ ἀρχὰς παχέα ἐγένετο, ὑδατώδη, κείμενα οὐκαθίστατο. γλῶσσα ἐπίξηρος, οὐ λίγω δι ψώδης. δι, πυρετὸς ὀξὺς. πόνοι πάντων. ε. οὔρησε λεῖον ἐλαιῶδες πουλὺ. πυρετὸς ὀξύς. ς, λείπνης πολλὰ παρέκρουσεν. οὐ δὲ ἐς νύκτα ἐκοιμήθη. ζ, πάντα παρωξύνθη. οὖρα ὅμοια. λόγοι πολλοί. καθίστατο οὐκ ἠδυνήατο. ἀπὸ δὲ κοιλίης ὀρεθισμῶ ὑγρὰ ταραχώδεα διῆλθε μετὰ ἐλαφίων. νύκτα ὁμοίως ἐπόνεεν. πρωὶ δὲ ἐῤῥίγωσε. πυρετὸς ὀξύς. ἵδρωσε θερμῶ. ἄπυρος ἔδοξε γενέσθαι. οὐ πολυ ἐπεκοιμήθη. ὀξὺ ὕπνου, ψύξις. πνευλισμός. λείπνης πολλὰ παρέκρουσε. μετ ὀλίγον δὲ ἤμεσε μέλανα, ὀλίγα χολώδεα. ὃ, ψύξις. παρελήρει πολλά. οὐκ ὑπνωσε διενύκτη, σκέλεα ἐπωδυώσατο. πόντα παρωξύνθη. παρελήρει. ια, ἀπέθανεν.

Ἀῤῥώστος τρισκαιδέκατος.

Γ ωσᾶνα. ἣ κατέκειτο ὠδίκτῃ ζιμίλωνος πρὸς ἑωυτὴν ἔχουσα, πῦρ ἔλαβε. αὐτίκα τε ἤῤξατο πονέειν ὀσφῦ. ὑ, πόνος ζαχήλου. κεφαλῆς. κατὰ κληῖδα. χεῖρα δεξιὴν. δῆλα ταχέων δὲ γλῶσσα ἠφώνει. δεξιὴν χεῖρα παρελύθη μετὰ ἀσαιρμοῦ, παραπληκτικὴν τρόπον. παρελήρει πάντα. νύκτα δυσφόρως οὐκ ἐκοιμήθη. κοιλίη ἐταράχθη, χολώδεσιν, ἀκρήτοισιν, ὀλίγοισι. δι. γλῶσσα φωνῆς ἐλύθη. ἀσαιρμοὶ. τῇ αὐτῇ πόνοι πάντων παρέμενον. κατὰ ὑποχόνδριον ἔπαυρμα ξυὼ ὀδυνη. οὐκ ἐκοιμᾶτο. παρέκρουσε. πάντα κοιλίη ταραχώδης. οὖρα λεπτὰ, οὐκ ὀλίγα. ε, πυρετὸς ὀξύς. ὑποχονδρίου πόνος. παρέκρουσε πάντα. διαχωρήματα χολώδεα. ἐς νύκτα ἱδρώσεν. ἄπυρος. ς, κατένεε. πάντων ἐκουφίσθη. τοῦδὲ κληῖδα ἀκεσδρίω, πόνος παρέμενε. δι ψώδης. οὖρα λεπτὰ. οὐκ ἐκοιμήθη. ζ, δόμος. ὑπεκωρώθη. σμικρὰ παρέκρουσεν. ἀλγήματα κατὰ κληῖδα, ἠ βραχίονα ἀκεσδρὸν, παρέμενε. τὰ δ ἄλλα διενούμισε. πάντα κατένεε. ῥὶς δὲ διέλιπε ἄπυρος. ια, ὑπεῤῥεφέων. ἐπερρίγωσε. πῦρ ἔλαβε. τοῦδὲ δι. ἡμέρας χολώδεα. ξανθὰ. ὑπόσυχα. ἰσόρωσεν. ἄπυρος ἐκρίθη.

Ἀῤῥώστος τεσσαρεσκαιδέκατος.

Μ ελισίη, ἣ κατέκειτο παρὰ τὴν Ἥρης ἱρὸν, ἤῤξατο κεφαλῆς, καὶ ζαχήλα, καὶ στήθεος πόνος ἰσχυρός. αὐτίκα δὲ πυρετὸς ὀξὺς ἔλαβε. γυναικεῖα δὲ σμικρὰ ἐπεφάνετο. πόνοι τουτέων πάντων ξυνε-

χέες. ἕκτη, κωματώδης. ἀσώδης. φρικώδης. δρύθημα ὠδὶ γνάθω. σμικρὰ παρέκρουσε. ζ ἵδρωσεν. ἄπυρος διέλιπεν. οἱ πόνοι παρέμενον. ὑπέστρεφεν. ὕπνοι σμικροί. ὄῤῥα δι ὅλου τέλεος. βύχροα μὲν, λεπτὰ δὲ. διαχωρήματα λεπτά. χολώδεα. διακνώδεα. κόρτα ὀλίγα. μέλανα. λυσώδεα διῆλθεν. οὔρεσιν ὑπόστασις λευκὴ. λείη. ἵδρωσεν. ἐκρίθη τέλεως εὐδιαπτείη.

Ἱπποκράτους ἐπιδημιῶν δεύτερον.
Τμῆμα πρῶτον.

Ν θρακιες οἱ κρανωνι οἱ θρῃνοι. ὧν οἱ καύμασιν ὑδατι λαύρω. δι ὅλου ἐγένετο. καὶ μᾶλλον νότω. καὶ ὑπεγίνοντο μὲν οἱ τῷ δέρματι ἰχῶρες. ἐλάμβανον δὲ, ἐθρομαίνοντο, καὶ κνησμὸν ἐποίεον. εἶτα φλυκταινίδες, ὡς πρὸ πυείκασι διανίσαντο. καὶ ἔπω τὸ δέρμα καίεσθαι, ἐδόκεον οἱ καύμασιν αὐσορίης. οἱ πυρετοὶ αὐσορῶντες τὰ πολλά. οἱ τουτέοισιν δὲ λῦε ἐπιμηκῶν, ἱδρωτικώτεροι γίνονται καὶ τὰ ἀρχαῖα. ταῦτα λυσικρητότερα μοῦνα, ἢ ἄλλως. ἀτὰρ ἤρασεν, εἰ μὴ εἴη δι ἃ ταῦτα, ἀλλὰ δι ἃ τῆς νόσου. ἐν ἑρόπον. οἱ καῦσοι οἱ τῆσι θρῃνῃσι μᾶλλον γίνονται, καὶ οἱ τῆσιν ἄλλῃσιν ὥρῃσιν. ἐπιξηραίνονται δὲ μᾶλλον θῆρες. φθινοπώρου μάλιστα. θηριώδης. καὶ ἡ ἡμερησλαγία. καὶ τοι καὶ αὕτη ἦσαν καὶ νυχεριναὶ, αὐτὰ τῆ νοσήματος τουτέου ἐόντος. αἱ δὲ σκιερὲς λείλης, ὁμοίως τούτω. καὶ ἐκεῖναι τὴν καῦσιν ὀλεύουσι τῆς ἡμέρης τὰ πολλά. οὐ μόνον δι ἃ μᾶλλον πονέειν, ἀλλὰ καὶ αὗται δι ἃ σφᾶς ἑωυτάς. οἱ φθινοπωρῶ ὀξύτατοι νόσοι, καὶ θανατωδέστατοι. ἐπὶ πολυ ὅμοιοι, τῷ λείλης παροξυνέσθαι. ὡς τῷ σιτῷ τὸ περίοδον ἔροντος τὴν νούσων. δι ἡμέρην τῆς νούσου, δι ἐ λείλης προξυνέσθαι. τοιοῦτον τ νόσου ἰῇ ἐνάσης κατὰ στάσιος πρὸς ἀλλήλας, ὅταν μή τι νεωτεροποιηθῇ ἐν τῷ αὐτῷ εἴλει. εἰ δὲ μὴ ἄλλης ταῦτα κατὰ στάσιος αὐτάρκεες, ὡς τε ἰῇ ἐν σίτῳ ἐν πρὸς ἄπος ἔχειν. ἐν τοῖσι κατθέσεσι καιροῖσι, καὶ ὡραίως τὰ ὡραῖα ἀποδιδοῦσιν ἕτεσιν, δύσπεπτες καὶ δυκινέστατοι αἱ νοῦσοι. οἱ δὲ τοῖσιν ἀκατασταστοισιν, ἀκατάστατοι καὶ λύσκρητοι. ἐν γὰρ τῷ γε βρίνθω ὅταν τι ἐκλίπῃ ἢ πλεονάσῃ, ἢ πνεύματων, ἢ μὴ πνευμάτων, ἢ ὑδάτων, ἢ αὐχμῶν. ἢ καυμάτων, ἢ ψύξεων. ἐν δὲ ἔαρ ἐπὶ πλεῖστον ὑγιεινότατον, καὶ ἥκιστα θανατώδες. πρὸς τὰς ἀρχὰς σκεπτέον τὴν νούσων, εἰ αὐτίκα ἀπέθανε. δῆλον δὲ τῇ ἐπιδόσει. τὰς δὲ ἐπιδόσιος. τῆσι τοιῇδε δοκέει. καὶ αἱ κρίσιες ἐν τοῖσιν δῆλοι. καὶ τοῖσιν ἐν τῆσι τοιῇδε παροξυσμοῖσιν, εἰ πρωϊαίτερον ἢ οὔ. καὶ εἰ τελείαν χρόνον, ἢ οὔ. καὶ εἰ μᾶλλον, ἢ οὐ. πολὺ δὲ τ συνεχέων ἢ διαλιπόντων τ χρονίων. ἢ ῥωμάτων. ἢ πυέλων ὀδωδεώων. καὶ φυμάτων φλεγμοναὶ, ἢ ὅσα ἄλλα ἐπιφαίνεται ὑσδρον. ἴσως δὲ ἢ ἄλλων πραγμάτων κοινῶν, τα μὲν θάσσον, ἔραχύτερα. τα δὲ βραδύτερον, μακρότερα. ἢ ὧν τοῖσι τοιῇδε ἐπὶ πρωΐ τερον. ἢ ἄλλης ἐπιδόσιος αὐκαπαυσάσης τῆς νόσου. ἢ ἀπ τ παραχρῆμα ἀπολλυμένων, τα χύτερα αἱ κρίσιες, ὅτι ταχέες οἱ πόνοι, ἢ ξωνεχέες, ἢ ἰσχυροί. τα δὲ κρίνοντα ἐδεῖ ἐν θέλτιον, μὴ αὐτίκα ἐπιφανέσθω. τα κρίσιμα μὴ κρίνοντα, τα μὲν, θανατώδεα. τα δὲ, δύσκριτα. τα προκρινόμενα ἰῷ ὧμοῖς κριθῇ, ὑποστροφαί. ἰῷ δὲ μὴ, ἀκρισίαι. γένοιτο δ' ἂν ἰῇ ὀλέθρια, τα μὴ σμικρά. ὅσα κρίσιμα σημεῖα γινόμενα, τα αὐτὰ ταῦτα μὴ γινόμενα δύσκριτα. τα ἐναντία δὲ σημαίνοντα, ἰῷ κῶν. οὐ μόνον ἰῷ παλινδρομέῃ, ἀλλα καὶ τῆς ἀρχαίης φύσιος τα ἐναντία ἐῤῥόντα. ὡς πρὸ τῆ ἰῷ κῶν σημεῖον, ὠδὶ τα ἐναντία ἐῤῥόντα. θεωρεῖν δὲ οὕτω δεῖ. βρωμάτων συμπτώσεων. φλεβῶν ὀγκοι. ὑποχονδρίων. κατὰ ῥόπιον. πολλὰ δὲ ἰῷ τ τοιούτων, οἷ ἀποφθειρουσέων, οἱ τιτθοὶ προσισχναίνουσ'. οὐ δὲ τ ἐναντίον, ἃ δὲ βήχες χρόνιαι, ὅτι ὄρχιος οἱ δήσαντος παύουσ'. ὄρχις οἱ δήσας ἀπὸ ῥηχέων, ὑπόμνημα κοινωνίης. σηέων. μαξῶν. κωφῆς. φωνῆς. ἀποστάσιος. ἢ δι ἃ φλεβῶν, ἢ τόνων, ἢ δι ὀστέων, ἢ νούρων, ἢ δέρματος, ἢ ἐκ ῥοπίων ἐτέρων. χρηστὴ δὲ αἱ κατὰ τῆς νούσου. δι μεσοῦς. ὁσφῦος βάρεα. ἐκ τ αὖω. ὄρισα δὲ μάλιστα. αἱ κατὰ. ἰῇ αἱ κατὰ στάσιν κοιλίης, ἰῇ προσωτάτω ἀπὸ τῆς νούσου, καὶ αἱ κατ ἐκρουν. δι αἵματος ἐκρινέων. πόνοι ὑβ ὠτὸς. πλύαλον. οὖρον. κατ ἔκρυν. οἱσι μὴ ταῦτα ἀποστάσιες. δι ὀδόντες. ὀφθαλμοί. ῥῖς. ἕρπως. ἀτὰρ ἰῇ τὰ κατὰ δέρμα ἀφιστάμεναι ἐς τ ἔξω φύματα. δι τα παῖ. καὶ τὰ ἐκπυοῦντα. ἢ ἕλκος. ἰῇ τὰ τοιαῦτα ὑβανθήματα. ἢ λοποὶ, ἢ μάδισις ῥιχῶν. ἀλφοὶ. λέπρα. ἢ τὰ τοιαῦτα ὅσα ἀποστάσιες μέν εἰσιν ἀθρόως ῥοῦσαι, ἰῇ μὴ ἢ μέρος πος. ἰῇ ὁ ὃς ἄλλα ἔῃσι. ἰῇ ἰῷ μὴ αἰεξίως τῆς τοιῇδε βολῆς τῆς νοῦσι. δι. τῇ τιμωνέω ἀδελφιδῇ ἐκ νόσου ἰσχυρῆς, ἐς ὀκτυλον ἀπεσηρίεσεν. οὐκ ἐκαινὸν δὲ δέκαθαι πὶ νούσων, ἐπαλινδρόμησεν. ἀπέθανεν. ἀποστάσιες, ἢ δι ἃ φλεβῶν, ἢ δι ἃ κοιλίης, ἢ δι ἃ νούρων, ἢ δι ἃ δέρματος, ἢ κατὰ ὀσέα, ἢ κατὰ τὸν ναυτιῶνα, ἢ κατὰ τὰς ἄλλας ἐγκροές. σάμα. αἰδοῖον. ὦτα. ῥῖνα. ὀ. ἰῇ ὑδρὴς. ὀκτωμηνῳ τὰ τῆ κρίσεων, πῆ ὑδραίνῃ, ὡς ἂν ἐς πὶ ὀσφῦν ἢ ἐς τὸν μηρὸν, καὶ ἐς ὄρχιας. ἔστι δ' ὅτε ἐκ βηχέων. καὶ ὄρχις αὖτις ἐφ ἑωυτῆ. βηχώδεες ἀποστάσιες. αἱ μὲν ἀναστρώ τῆς κοιλίης, οὐκ ὁμοίως τελέως ῥοῦσι. αἱμορῥαγίαι λαῦροι ἐκ ῥινῶν, ῥοῦσι πολλά. δι. ἡ Ἡρακλέους οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἰητροί. τὰς φωνὰς οἱ ῥηχίαι φύσει ἐχου-

τες, καὶ αἱ γλῶσσαι ὑπορρηγέες. καὶ ὕγρα πραχύτητες ὑπὸ νούσων ἀξυνέτως. αἱ δὲ ὧν ἐοῦσαι σκληραὶ τῇ φύσει καὶ ἄνοσοι, τοῦτ' ἔχουσιν. αἱ δὲ μελθακαὶ καὶ εὐθραύστοδαι ἐς ἁμαρτολίην, ἢ χρηστὸν, ἢ ἀρχαίη φύσις. σκεπτέον, καὶ τὰ ἀφὸ τῆς διαίτεων τὰ μακροκέφαλα. καὶ μακραύχενα ἀφὸ μὲν τῆς ἐπικλίσεων. ἢ τῶ φλεβῶν, ἢ ὑδρύτητος ἢ πραχύτητος ἀφὸ τοῦ αὐτοῦ. ἢ σανότητες ἢ θλαυτότητες. ἢ εὐθραυστότητες. ἢ λεπτότητες. ἢ ἀφὸ τῶ σκαντίων, ὧν αἱ φλέβες ὑρεῖαι. ἢ αἱ κοιλίαι, ἢ τὰ ὀστέα, ὑρεῖα. εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ λεπτοί. οἱ δὲ πίονες τἀναντία τουτέων. ἢ σὺ τοῖσι λιμαγχόνοισιν αἱ μεριότητες. ἀφὸ τουτέων σκεπτέαι, αἱ προαιρήσιες ἐνώσω ἃ μειοῦσι. ἢ αἱ μειώσιες ἃ προαιρεῦσι. ἢ τοῖσι προαιρεύξεσιν, ὁποῖα συμπροαιρέσεται, ἢ ὁποῖα συμπρατύνει. ἢ διασφάξιες ποῖαι κοιναὶ τῶ φλεβῶν, αἱ τῆν ἤζων ὀφέλιες. αἱ μὲν τῶ ἤζην τὰ θαλεῖσα ἀσινέες τοπαραυτίκα. αἱ δὲ σμικρὸν ἀνωθεν τῆς ὀμφαλοῦ σὺν δεξιᾷ, ὀδυνώδεες αὗται ἢ ἀσώδεες, ἢ κρησιμέτοι, οἷ καὶ ὁ Περιπλακοῦ. γίνονται δὲ αὗται ἢ ἀφὸ θλιγῆς, ἢ πάσιος, ἢ ἐμπηδήσιος ἑτέρου, οἷσι ὁ μεταξὺ τῆς ἤλου τῆς ἥπατος ἐμφυσᾶται ἢ οὐ ἠθίσταται. ὁ τῆν χροιὴν οἷ ὁ πυολυχνοειδέα. τό, τε ἐκλευκοχροίου, οἵτι ἀφὸ τῆς ἥπατος πῶν ὁ τοιοῦτον. ἢ ἀφὸ τουτέου ἢ πατικὰ νουσήματα σὺ τουτέοισι καὶ ἱκτῆροι αἱ ἀφὸ ἥπατος ἐς ὑπόλευκον ἢ ὑδρετευόμενοι. ἢ διλευκοφλέγματοι. οἱ δὲ ἀφὸ πλανὸς μελαντῆροι. ἢ ὑδρωπες. καὶ οἱ ἱκτῆροι. καὶ αἱ δυσεντερίαι τῆ ἐκλεύκου, τῆν ὑποφακωδέων. ἢ ὁ δέρματα τὰ ῥηγνύτα. ἢ τὰ χείλεα, οἷος Ἀντίλοχος ἢ Ἀλθέως. ὁ ἀφὸ τῆν χυμῶν τῆν ἐκ τῶ σώματος τῆς ἀλμώδεος. ὅτι μὲν οὖν ὁ δέρμα μάλιστα ἢ ἀφὸ κεφαλῆς ὅταν ἀφὸ τῆς φλέβας διαβρῶσιν τὰς ἀφεσμὰς ὁπόθεν ἤρξατο ἑκάμνειν σκεπτέον, εἴτε κεφαλῆς ὀδυνῶν, εἴτε ὠφὲς, εἴτε φλεβορροῦν. σημεῖα δὲ ἐφ' οἷσιν ὀδύνες, καὶ ἐφ' οἷσι ἐκβαίνες τὰ γλυκύμενα ἕλκεα. ἢ κείνοντα πυρετοὺς ἢ φύματα. οἷσι τοῦτα μὴ παραχωρέῃ ἀκρησία. ὅσιν ἐγκαταλίπεται βεβαιότατα ὑποσροφαὶ ἢ ταίχεται. τὰ ὠμὰ διαχωρήματα καὶ ὑγρὰ, κέγχρος σέρεος σὺν λαίῳ ἐφθὸς ἰσῆσιν, οἷ. ὁ ναυτα παίδιον καὶ ἡ μυελοκαύνη.

Τμῆμα δεύτερον.

Γ ωνὴ ἐκφερὴς ἀλγέει. καὶ οὐδὲν καθίσταται. παλαιὸς ἕρπης χυλὸν ἄλφιτον ἐπιπάσαντα, ἢ μονοσιτίη ἤρκεσε. καὶ οὐκ αὐήμει, οἷα τὰ χαρίεντα. αἱ μεταβολαὶ ὠφελέουσιν, ὧν μὴ ἐς πονηρὰ μεταβάλλῃ. οἷσι ἀφὸ φαρμάκων ἐμέουσι πυρετὸν ἔνεκα. αἱ ἐς ἀκρητόσδα τελευτεῦσι, σῆμα σημαίνουσιν. οἷσι δεξίωπω. ἢ σέραπις ἐξ ὑγρῆς κοιλίης ὠσθῆσα. κνησμοὶ δ' οὐκ οἶδ' ἀποτεύει, οὐ πρόσω. ἔχει δέ τι ἢ ἀπόσημα ἐν κενεῶνι. ὅπῃ μελανθὲν ἀπέκτεινε. ἢ ἡ Στυμαργέω ἐκ ταραχῆς ὀλιγημέρης πολλὰ ἐπίσασα, καὶ παιδίου μετάσασιν θήλεος ἀφὸ φθορῆς τεσσάμισυ ὑγιήνασα, ὠθῆσα. μόχω λιθιῶντι, ἰσχυρῶς ὠδὶ τῷ ἐλεφέρῳ τῷ ἀνω, καὶ θὴ ἐγένετο πρὸς τὸ ὠρὴς μᾶλλον. ἐπειτα ὑβελκώθη ἔσω. πέπηκε ἢ ἐκτη ἔσωθεν πύον ἐρέαγη. τὰ κάτωθεν ἔλυσε. βουβῶν παρ' οὖς ἦν. καὶ κάτω ὠδὶ τῷ ταχίλῳ κατ' ἔξιν τῆ ἀνω βουβῶνος. Ὁ τῆς Λεισσίου γυναικὸς ἀδελφὸς, χλιαινόμενος ἐτε λαυπώρει ὀδῶ. κάπειτα ἐν κνήμῃ τραῦμά θη ἐγένετο. ἐπειτα σωιεχὴς πυρετὸς ἐγένετο. καὶ τῆ ὑσεραίη ἰσρὼς ἐγένετο. καὶ τὰς ἄλλας ὡσαύτως ἐγένετο ἀεί. ἔτι δὲ ὁ πυρετὸς εἶχεν. ἦν δ' ὑπόπτλινος. αἱ μὲν ἔρεαγεν ἐξ ἀρισδεροῦ πυκνὰ καὶ κατ' ὀλίγον ἐκείθη. τῆ ὑσεραίη, ἀρισδερὸν παρ' οὖς οἴδημα. τῆ δὲ ὑσέρη καὶ παρὰ δεξιόν. ἦσαν δὲ τᾶτα, ἢ ἐπελαίνετο. τωῦτα κατε μαλύθη, καὶ οὐκ ἀπεπύησεν. Ὁ παρὰ Ἀλκιβιάδεω ἐλθὼν, ἐκ πυρετῶν ὀλίτων πρὸ κείνου, ὀρχὶς ἀρισδερὸς ὠδήκεν. ἦν δὲ σπλῆνα μέγαν ἔχων. καὶ δὴ τότε ἐκείθη ὁ πυρετὸς, εἰκοσαῖος. κἀπειτα ὑπελαίνετο ἄλλοτε ἢ ἄλλοτε. καὶ ἔπῖνεν ὑπαυσηρόν. Ἡ χεὶρ ἡ δεξιὴ. σκέλος ἀρισδερὸν ἐκ τῆ βηχοδέων βραχὺ οὐκ ἄξιον λόγου ἐξέβασε, παρελύθη παραπληγικῶς. ἄλλο δὲ οὐδὲν ἠλλοιώθη. ὅτε πρόσωπον, οὔτε γνώμη. οὐ μὴν ἰσχυρῶς ταύτη. ὧδὶ δὲ βέλτιον ἤρξατο χωρέειν, ὠδὲ εἰκοσιήμερον ἐγένετο οἱ ὠδὲ γυναικείων κατάρρηξιν. καὶ ἴσως τότε πρῶτα γνόμενα. παρθένος χαρίεν, ἀπολμαντος. ἢ ὁ τῆ τέκτονος πατρὸς τῆ πλὴ κεφαλὴν ἢ κατ' ἐγένετο. καὶ Νικόστρατος οὐκ ἔβρασον, ἦν δ' ἐτρόωθη κατὰ νεφρούς ἀλγήματα. βρωτήματα. ἤρεον χαρ αὐτὰ ἀεὶ, πληθοῦσαι τοῖς ἢ σίτου. ὀδὼδασ τοὺς ἰχυροτάτους, ὅτω τρόπω διαγνοίη αὖ τις ἰσῶν. ὁ φόβος. αἱ βυφορίαι. αἱ ἐμπορίαι. ἢ αἱ διειλίαι. ὕσωρ ἢ ταχέως θβρωνόμενον, ἢ ταχέως ψυχόμενον, αἰεὶ κἀφότερον. τὰ ἑρώματα ἢ τὰ πόματα πείρης λεῖ, εἰ ὠδὶ ἢ ἴσον μένει. ῥητέον ὅτι αἵματος ἐνεότος ἐκπλόσυντες. καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα εἴρηται. ἢ ἐξικνουθήμβριον ἀπόφθαρμα αἴρειν τόκων σὺν ἐπιχέσεσιν ὑγιηρόν. Ἡράκλεις ὧδε τῆ κακοῦ ἀγαθαίου. διυσεντεριώδης μᾶλλον ὅς τις αἷμα καὶ τεινεσμώδης. θηλάζουσα εἴτε ἐνθήματα αὖτ' ἢ σῶμα πάντη εἶχεν. ἐπεὶ ἐπαύσατο θηλάζουσα, κατέσπη θρέες. τῆ τῆ σκυτίνα ἐποίησε, τεκοῦσα καὶ ἀπολυθεῖσα τελέως, ἐδόκει τῆ μὲν χρείου τι ἢ ὑμενοειδὲς ἀπέχειν, ἀπῆλθεν τεταρταίη κακῶς. σραπουριώδης χαρ ἐγένετο. αὐτίκα συλλαμβάνουσα ἔτεκεν αὖτον. πολλὰ δὲ ἔτεα ἤδη ἔχε τὰ ὕσατα, καὶ οὐ λέπιμήνιαεῖν. ὅτε δὲ τέκοι, διέλιπεν ἐῶ ὀλίγον ἢ σραπουρίη. Ἰσχίου δέ τις ἤλγει, πρὶν ἴσχειν. ἐπεὶ δ' ἔσχεν, οὐκ ἔτι ἤλγει. ἐπεὶ δὲ ἔτεκεν, εἰκοσαίη οὖσα, αὐθις ἤλγησεν. ἔτεκεν οἷον αἷμον. σὺν χασχὶ ἐχούσῃ σὺ κνήμῃ κάτω λεξίῃ, ἢ τείτῳ ἢ τετάρτῳ

μνὶ, ὑβανθήματα. πρὸς ἃ τῆ μανίῃ χρώμεθα. καὶ σὺ χειρὶ δεξιῇ παρὰ μέλαν δάκτυλον. ὃκ οἷσί τε ἔτεκε. κἀτέλιπον ἀ ἐξάμηνον. ὧκει δὲ ὡς ἐγὼ οἶμαι τὰ Ἀρχελάου πρὸς τῷ κρημνῷ, ἢ Ἀντιγένεος. ἢ ἀφὸ Νικήμαχον, τέκνον παιδίον. Ἐρρώσθω μὲν, ἔχον δὲ, τὰ μέγιστα διακεκριμένα. μέγεθος δὲ ὡς τεσσαράκτυλον ἀόσεον. ὕσδον δὲ παχὺ σρογύλον. αὐτὴ δὲ ἀσθματώδης ἐγένετο πρὸ τῆ τόκου. ἔπειτα ἅμα τῷ τόκῳ, πύον αὐήμεσεν ὀλίγον. οἷ ἐ κἀθθήνος, θυγατέρα σ' τε κούσης διδύμους, καὶ λυσοκυσίσης, καὶ οὐ πάνυ κἀθαρθείσης, ὑβάσθησεν ὅλη. ἔπειτα ἡ γαστὴρ μεγάλη ἐγένετο. τὰ δ' ἄλλα ἐτεταπείνωθη. καὶ ὑρυθρὰ ἦν μέχρι τῆ ἕκτου μηνός. ἔπειτα λαυπὰ κάρτα πάντα ἤδη ἦν χρόνον. πρὸς ἢ τ' ἀφροδίσια οἱ ῥόοι ἐβλαπτον. καὶ οἱ ἀκρητα ὑρυθρὰ ἰκνδύσαν ἄνευ. τῆσι χροιήσι λειωτοδίησιν ὀξυρεγμίη γλυκυμένη, πρόσθεν μηδέ ποτε γλυκυμένη, σημεῖον χρηστὸν, οἷ δηλαυέτη ἐγένετο. ἴσως δ' ὅτι καὶ τεχνήσαιτ' ἂν καὶ χαρ αἱ ταραχαὶ αἱ τοιαῦται ἀλλοιοῦσιν. ἴσως δὲ καὶ ὀξυρεγμίαι, λειωτεείην λύουσιν. ἰὴ ἠη ἐλεβόρᾳ πόσει λυκίη τὰ ὕσατα. σπλῆν μέγας. καὶ ὀδυνώδης. καὶ πυρετός. καὶ ἐς ὦμον ὀδυνώδης. καὶ ἢ φλεψὶ ἢ κατὰ σπλῆνα, ἐπ' ἀγκῶνι ἑτέρατο. καὶ ἐσφυξε μὲν πολλάκις. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐκ ἑτμήθη, ἀλλ' αἷμα ἰσορῶσι διῆλθεν, ἢ αὐτόματον. ὑβ' ὃ δὲ ἰόντων ὁ σπλῆν τὰ δεξιὰ ἐνετείνετο, πνῦμα ἐνεφυσαλασιάζετο. ἀμῦ μέγα παρεφορέετο. τοδὲ ἐσέλπετο φύσει ἐκεύσει. οὐ δηλεκόντων οὐκ ἐφειλκώθη. ὧδὶ τὰ ἀεὶ σδὰ μετῆλθεν. ἐς σπλῆνα ὀδυνὴ ἦλθεν ἀκρήτως. Ἰδρωνι ἐκείθη πεντεκαιδεκατεί ωτῇ κώσῃ ἀδελφαίη, ἢ πάρ ἐπίθη σπλῆνι σὸν τόπον. ἀπέθανε ἀδυσθραίη. βίων ἅμα τε οὔρει ὑπὸ πολυ αὐυπόσατον, ἢ αἷμα ὑβ' ἀεὶ σδὰ οὖ. ἦν δ' ἀκὶ ὁ σπλῆν κυρῶς, ἢ σκληρός. ἢ αὖω ὠδιεγένετο ὑπὸ σροφή. ἦν δὲ τ' κωκυγχικὸν τὰ παθήματα τάδε. τῆ ῥαχήλου οἱ πόνδυλοι, ἔσω ἐῤῥέπτον. τοῖσι μὲν ὠδὶ σφλέον, τοῖσι δὲ πέλαο. ἢ ἔσωθεν σὐδηλος ἐγκοιλοι ἔχων ὁ ῥάχηλος. καὶ ἤλγει ταύτην ψαυόμενος. ἦν δὲ ἢ κατὰ τοῦτο τινι τῆ ὀδύντος ἠλεεμοσύνῃ ὅσου, ὧ οὐχ ὁμοίως ἐξύδεν. ἔστι δ' οἷσι ἢ πάνυ ὠδιεφόρεις, μέζονι ὠδιεφορείη εἰ μὴ ἔνω τῷ ὀδύντι ἠλεεμοσύνῃ, φάρυγξ ἄφλεγμαύνεσα. κεμοσύνῃ τὰ σπλῆν γλάθεσ ὀγκηρά, ἀφλεγμαύνεσι ἰκελα. ἃ δὲ βεβῶλα σ' οὐδενὶ ὧδηξεν. ἀλλὰ φύσει μὲν ἢ γλῶσσαν ἀρῆι δίως σροφοντες. ἀλλὰ μείζων τε κὠτοῖσιν ἐδόκει εἶναι, ἢ προπετεσδῆι. καὶ σπλῆν γλῶσσῃ φλέβες ἐμφανέες. κατὰ πίνειν ἐκ ἢ σιώσαντο. ἢ πάνυ χαλεπῶς. ἀλλ' ἐς τοὺς ῥίνας ἐφυγλεῖ πάνυ ἐβίαζεν. ἢ δὴ τ' ῥινῶν ἀλελύγοντο. πνῦμα δὲ τουτέοισιν, ἀ πάνυ μετέωρον. ἔστι δ' οἷσι φλέβες αἱ σὺ κροτάφοισι, ἢ σὺ κεφαλῆσι, ἢ ἐπ' αὐχένι, ἐπηρμέναι. σραχὺ δέ τι τουτέων τοῖσι παλιγκοτάτοισι. κρότα φοι βδρμοί. καὶ τ' ἄλλα μὴ πυρετῶδεα ἐπαίνοισιν. ἀ πνιγόμενοι οἱ σπλῆσοι, εἰ μὴ κατὰ πίνειν προθυμέοιντο, ἢ πῦ ἄλον, ἢ ἄλλό τι. ἀ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐγκαθήμενοι. οἷσι μὲν σὺν ὧδ' ἐς ὀρθὸν ὀβόλωμα, μήτε ἐτερέῤῥοπον, ἄτοι ὅτε παραπλητικοὶ ἐγένοντο. ἀ πολλόμενον δὲ εἴ τινα εἶδον, ἀναμνήσομαι. οὓς δὲ οἶδα νῦν, ὠδιεγένοντο. ὧδὲ τὰ μὲν, πάχισα ῥηϊζοντα. τὰ δὲ σπλῆσα, καὶ ἐς τεσσαράκοντα ἡμέρας ὠδιέει. τῆ τοδ' οἱ σπλῆσοι ἢ ἀπυροι. πουλλοὶ δὲ ἢ πάνυ ὠδὶ πολλῷ χρόνον ἔχοντες τιμόρος τῆ ὀβόγκώματος. ἢ κατάποσις. καὶ φωνὴ σὐσημάνυσα. μένες τε τηνόμενοι, μανύθησιν τινὰ παρεῖχον, πονηρὸν ὧδὲν δοκέον κακὸν ἔχειν. οἷ δὲ ἑτερόῤῥοπα ἔχοντες, οὗτοι ὁπόθεν αὖ ἐγκλιθείησιν οἱ ὠὰν λυλοι αὐτῆ παρελύοντο. τὰ δ' ὠδὶ θάτερα εἰλκοντο. ἦν δὲ ταῦτα σὺ προσώπῳ κατα φανέα μάλιστα. ἢ τῷ σόματι. ἢ τῷ κατὰ χαραρεῶνα διαφράγματι. ἀπὸρ ἢ γνάθοι οἱ κάτω, παρήλασαν κατὰ λόγον. αἱ δὲ παρασπλῆγαι, ἃ δὲ πανῆς τῆ σώματος ἐγίνοντο. οἷ δὲ ἄλλων, ἀλλὰ μέχρι χειρός. τὰ σπλῆν τῆ κωκυγχικὸν. ἔτοι ἢ τὲ πονα αἰσπύοντες, καὶ βραχυ μογέες ἢ ζων. οἷσι δ' ἐς ὀρθὸν ἢ ἀπέπτυον. οἷσι δὲ ἢ ξω πυρετῶ, οὗτοι πολλῷ μᾶλλον καὶ λύωνται ἢ διαλεγομένοισιν ἀλλοχόοι. ἢ φλέβες τουτέοισι μᾶλλον ἐπηρμέναι. ἢ πόδες, πάντ' μὴ, λυχνότατοι. τούτ' ἢ μάλιστα, ἢ ὀρθοστατεῖν ἄτοι ἀδωματότεροι. ἢ οἱ τινες μὴ αὐτίκα ἐθνήσκον. οὓς δὲ ἐγὼ οἶδα, πάντες ἐθνήσκον.

Τμῆμα τείτον. Κατάστασις καιροῦ.

Ἐ ς πρέεινθον ὠδὲ ἡλίου ῥοπαὶς ὀλίγον, τὰς ὀβρίνας, ἦλθομεν. ἐγένετο δὲ ὁ χειμὼν, ὑδρὸς, νότιος. ἢ ἔαρ ἢ ὀβρίος, πάνυ αὖυσορον μέχρι σελήνας δύσιος. εἰ χαρ τι ἢ ἐγένετο, ὧ ὅδ' ἔφηκε. ἢ ἔτησίαι ἢ κάρτα ἔπνευσεν. ἢ οἱ πνεύσαντες, διεσασμένως. ἢ ὀβρεος, κἀσοι ἐπεσήμηνεν πολλοί. ἦσαν δὲ αὐήμεται. ἢ κοιλίαι ταραχώδεες, λεπτοῖσιν, ὑδατώδεσιν, ἀχόλοισιν, ἐπ' ἀφροῖσι πολλοῖσιν. ἔχον τα ἔστιν ὅτε ἢ ὑπόστασιν τεθεώτα. ὑβ' οἷων δ' ἢ ὑβαιθεὶς ξόμενον ἐκελον. ἴσα τῷ εἰδέι διαχωρήματα. ὑβ' πανῆς, κατὰ. σὺ τουτέοισι, πολλοὶ κωματώδεες ἦσαν, ἢ παράφοροι. οἱ δ' ὑβ' ὕπνων τοιοῦτοι ἐγίνοντο. ὅτε δ' ἐγερθεῖεν κατὰ τοῦτον πάντα. πνεύματα μετέωρα. ἃ μὲν πάνυ. ἄρα λεπτὰ μὲν τοῖσι σαλεῖσιν, ἢ ὀλίγα. ἄλλως δ' ἐκ ἄχρηα. αἱ μορφάγμαι ἐκ ῥινῶν ἐκ ἐγένετο, εἰ μὴ ὀλίγοισιν. ἐδ' παρα πίδες. πῶν ὕσδον γράφω. ἐδ' σαλῆνες ἐπηρσον τὸ. ἐδ' λεξίου ὑποχόνδριον, ἃ δὲ πῶ δωσεν κάρτα, ἃ δὲ σὺ τεταμμένον ἰσχυρῶς. ἦν δὲ τι σὺ σημαῖνον. ἢ μάλιστα ἐκείνετο πάντα τὰ πολλὰ ἢ τεσσαρεσκαίδεκα, ὀλίγα ζωὴ ἰσορῶσι, ὀλίγα ζωὴ ῥίγεσι. ἢ πάνυ ὀλίγοισιν ὑποσροφαὶ ἐγένοντο. ὑπὸ ἢ τὰς ἥλικας τὰς γλυκυμένας σὺ ᾧ θέρει, ἐπεφαίνετο ἰσρώς. σὺ τοῖσι πυρεῖ ουσι καὶ τινες αὐτίκα ἰσρώτος

ἐστὶ σύγκρισις ἐγκλιτικῶν, οὐ μόνον ἡμῖν τοῖν ἀγαθοῖν ἀνδράσιν ἐγκλιτικὴ γέγονεν ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια πεμφθεῖσα, ἀλλ᾽ ἅπασι τοῖς ἀνθρώποις ἀεὶ τὰ κάλλιστα καὶ ἀγαθὰ παρεσκεύασται. ἐπεὶ καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἐγκλιτικὴ πέφυκεν· ἀλλ᾽ ἐν τοῖς κακοῖς ἀπροκλίτως ἔχει πρὸς τὴν κακίαν. ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλογα ζῷα ἐγκλιτικὰ πρὸς τὰ ἀγαθὰ καὶ ἀπροκλίτως ἔχει πρὸς τὰ κακά· ἡ μὲν γὰρ ἡμέρα ἐγκλιτικὴ πρὸς τὰ ἀγαθὰ ἔργα, ἡ δὲ νὺξ ἀπροκλίτως ἔχει πρὸς τὰ κακά· καὶ ἡ μὲν

τῆ κοινωνήματος, ἐδόκεον τείνειν. ἄλλος τόνος ἐκ τῆ ἐκκοπτόμενον ἀπὸ συλλύλων παρὰ ἐξάχην παρέτεινον ἐκ θαλαγίς ἀπὸ συλλων, ἢ τῆσι πολυρρησιν ἀπένεμον. ὡς πρῶ αἱ φλέβες ὅπως οὗτοι δὴ φρενῶν, ἐς μεσεντορίον μοι δοκέουσι τείνειν. ὧν δὲ τουτέοισιν ὑβέλιπον. αὖθις δ' ὄθεν φρένες ὑβεπεφύκεσιν, ἀπὸ τούτου ξωεχέες ἐόντες κατὰ μέσον κατόπισθεν ἀρτηρίης, ἐπὶ λοιπον παρὰ ἀπὸ συλλύλους ἀπεδίδοσαν ὡς πρῶ αἱ φλέβες, μέχρι κατὰ ναλώθησαν, διελθοῦσαι ἐς ἰόρον ὀσέον. Ἐν Αἴνῳ ὁπερι σφαγέντες ὁμοίμου ξωεχέες θήλειαι ἄρσενες, σκελέων ἀκρατίες ἐγένοντο, καὶ διετέλεον ἀπὸ ἐρ καὶ ὀροφαγέοντες γονυαλγίες. ἐπιπηλθύειν ὀξυθυμέλω ἐμποιέειν. καὶ χρώματος ἀφανίμας, ἐνένα. ἐγχυμώσιος, καὶ βύθυμίης, καὶ φόβους, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ὧν μὲν ἐ ἄλλο σῶμα σιτευσόμενον, ξωεπάσθαι. εἰ δὲ μὴ, τῶτο ἢ Στυμαρχέω οἰκέτης ἢ ὀδυμία, ἐγένετο ὡς ἔτεκε θυγατρία ἐπέσρεπτε ἐ σῶμα τῶ αὐθυίου, καὶ ἐς ἰχίον, καὶ σκέλος, ὀδυνὴ παρὰ σφυρόν. τμηθεῖσα ἐρρύησεν. καί τοι καὶ ζόμοι κατὰ σῶμα πάντα κατεῖχον, ἀλλ' ὧδι πλὴ πρόφασιν διελθεῖν, καὶ τῆς προφάσιος πλὴ ἀρχλώ.

Τμῆμα τέμπτον. Φυσιογωμονίη.

Οἱ κῆσι πυῤῥοὶ ὀξύλενες. ὀφθαλμοὶ σμικροί, πονηροί. ἐκῆσι πυῤῥοί. σμοί. ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, ἐαθλοί. ὑσρωπαῶδες, χαροπὶ, φαλακροὶ ἔωσιν. ἰχνοφωνίην κιρσὸς λύει. ἐς ἢν ἀεισθρὸν μὴ ἢ δεξιὸν ὄρχιν ἀνθυ τουτέου τῆ ἑτρὰ οὐχ οἷον τε λύεσθ. μεγάλοι φαλακροί. ξαυλοί. ἰχνόφωνοι. ἐαθλοί. νοσήματα δὲ ἔχουσι ξαυλὸς, ἢ φαλακρὸς, ἢ ἰχνόφωνος ἢ ὀδυσυς, ἰχυρῶς μελαγχολικά. νοσήματα δ' ἔχουσιν. οἵδι τῆ γλάωση παφλάζουσιν. χειρῶν μὴ ἐγκρατίες ἐόντες, ἀνάγκη λυομένων ἐμπύους γίνεσθαι. ὀδυὴ δὲ τοῖσι κάτω χωρέοισιν, ἰχυρὴ καφότης λύει. καὶ ἅμα πολλὸν ἐκ τῆ ῥινῶν, ἠμανίη. ὧν λέχρις ἀσασμὸς ἐπιγίνηται, πῦρ ποιεῖ. ἢ ἐς κύσιν κιρωτὸν ἐγχέασ' πουλλῶ ἁλιαρῶ, κλύζειν. ὧν τῆς κεφαλῆς ἐ ὀσέον κατα γῆ, διδόναι γάλα καὶ οἶνον πινόμενον, ἢ ὄξος ἰσον. ὧν δὲ ἕλκος ἢ, φλεβοτομέειν τοὺς ἴσω, ὧν μὴ πυρετοίνη. ὧν δὲ παραφρονέη, πλὴ κεφαλῶ κατα βρέχειν, ὧν μὴ τὰ ὑποχόνδρια ἐπιρμοκὴ. ὧν πλὴ κεφαλῶ ἄλγη, ἐς ῥῆθος ὄρχεται. ἐπειτα ἐς ἐ ὑποχόνδριον. ἐπειτα ἐς ἐ ἰσχίον. πάντα δὲ οὐχ οἷόν τε ἄλγειν. ἀπὸ μέλω φλεβοτομέη. τῷ φαρμάκῳ ἐν ῥόδον ἐχειν ἐπαλέφων. ὀδὲ χρὸ ῥόδος, ἐκ τῆς μεγάλης φλεβός. ὧν δ' αὐτόματον ῥέη πολλὸν, νηδυέτω. ἢ γάλα, δύο ὕδατος, τέσσαρα δ' γάλακτος, τὰς ἀλόνους πυρὶ ὧ φαρμακεύειν. ὅϐι ὑβαπίνης ἄφωνοι ὧν ἀπύρετοι ἔωσιν, φλεβοτομέειν. φλέγματος κατάῤῥοοι ἐκ τῆ μαζῶν ἕλκουσιν οἱ ὀφθαμοί. καὶ ὑβερύγεται κατὰ τὰς ῥίνας ἐς ἐν πυδύμονα. οἷσι ξυνέξηρη οὐ λύεται, ἢν μὴ ὀδυὴ ἰσχυρὴ ἐς τὰ ἰσχία, ἢ ἐς τὰ σκέλεα, ἢ ἐς ἐν ὄρχιν. ἢν ὑσρωπιῶντα ξυνέχη, ἢν μὲν αὐτίκα λειποθυμέη, θῤμοῖσι πᾶσι διαχρήσθω. ἢν δὲ μὴ θωρύξαι, καὶ σιτίων ἐμπλῆσαι. τάμνειν δὲ τὰς ἐϊσω. τῶ νοσήματος τῶ μεγάλου ἐὰν σει γίνωνται, λύσις ἰσχίων. ὀδυὴς ὀφθαλμῶν διαῤῥοφαί. τύφλωσις, ὀρχίων οἰδήσις. μαζῶν ἄρσις. ἢν πυρετῶ ἔχοντος τα π' ἐ πρῶσωπον ἰόντα, ἐν ἡμέρῃ γονί μω, πλὴ ἐ πούξιν λύσει ὑσρωφ ἢν οἴδημα ἔχων ἐν τοῖσι σκέλεσι, βήσας. ἢν ἐ οὖς ἀλγέη, τῷ γαλακτι διαχρήσθω. ἢν μὴ ἐν τῆ γονί μη μεθῆ ὁ πυρε ῥός, ὑποζοπαίζειν ἀνάγκη. οὐ ἀπὸ φλέψ ἐν τῷ ἀγκῶνι σρυζη, μανικὸς ἢ ὀξύθυμος. ὧ δ' ἀν ἀζεμέη, τυφώσης. ῥῶμα ἢν ἀμορξέαγήσῃ, μὴ βρέχειν ἐ ἕλκος. πλὴ κεφαλῶ δὲ βρέχειν θῤμῶ, ἢν πολυδιώσῃ, θῤμον ἄρτον μετ' ἴνου ἀκρήτου διδόναι. ἐμέτου λύσις, ὑσῶρ θῤμον διδόναι πίνειν, καὶ ἐμετῶ. ὥς σ' ἀκελί ζει ἀπολαβόντα πλὴ φλέβα ἑλκῶσαι καὶ ὑγιῶσαι. Σπασμὸς χειρὸς δακτύλων ἄνθυ πυρετῶ χάσας. ἢν μὴ πλὴ κεφαλῶ ἄλγη. εἰ δὲ μὴ, ὑσῶρ θῤμὸν κατα χεῖν. ὀφθαλμῶν. σποδίου σώδεκατον, κρόκου πέμπτον πυῤῥῖνος ὄξ. λεμμιθίου ὄξ. σμύρνης ἐ ὑσῶρ κατὰ τῆς κεφαλῆς ψυχρὸν κατα χεῖν. καὶ διδόναι σπόρδα ξωὶ μάζῃ. Κιρσοὶ δὲ φαλακρῶν ἢν μὴ μεγάλοι ἔωσι, μανιώλες. Ἀλφοῦ καὶ λέπρης. πτάνην ὧν ὕδατι ὡς μὴ ἕλκώσῃς. χρεῖων κάθαρσις ἢν ὑπάρχῃ, πρὸς τὰς ῥίνας προσιθέναι, ὡς τε ταρνυσθαι καὶ ἐπλαμβάνειν τὰς ῥίνας τῆς τα ρνυμοσύης, καὶ ἐ σῶμα.

Τμῆμα ἕκτον. Φυσιογωμονίη.

Ἡ κεφαλὴ μεγάλη, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σμικροὶ, ξαυλοὶ, ὀξύθυμοι. οἱ μακρόβιοι, πλεισοὺς ὀδόντας ἔχουσιν. οἱ ξαυλοὶ, ταχύγλωσσοι. μελαγχολικοὶ κατακορέες. ἀσκαρδαμύκται. ὀξύθυμοι. μεγάλη κεφαλή. ὀφθαλμοὶ μέλανες καὶ μεγάλοι. ἵνα παχέην καὶ σιμὴ. ἐαθλοί. χαροπὶ μεγάλοι. κεφαλὴ σμικρή. αὐχὴν λεπτός. σῆθεα στενά. ὠὰρ μοσοι. κεφαλὴ σμικρὴ, οὐ δ' αὖ ἐὴ ξαυλος, οὐ δὲ φαλακρὸς, ἢν μὴ γλαυκὸς ἐῆ. Σπασμῶν φωνὴ οὐ γονί μω λύεται. ἀπὸ πλακτικὸς τῶ μεγάλου νοσήματος.

Λεχοὶ δὲ πυρέτειν οὐ δὴ καὶ ἀλγεύσι, ὑσῶρ κατα χεῖν, καὶ ὥσπερ πίνειν διδόναι τρὶς ἢ ἡμέρης, θῤμὸν. παυδίον ζέφετος ἐβολὸ μω μνῆ, ἢ σὺν ὄξει, ἢ δημότω. καὶ ἱ ᾶται τῆ φωνῆ, καὶ ἰχὺς ἔπεται. καὶ τὴν χειρῶν κρατίει. τῆς φωνῆς λυομένης πάντα λύεται, ἢ δ' λύσις τῆ φθέγξει ὁμοίη. λύεται δὲ οὐ γονί μη. Ἢν αἱ φλέβες σφύζωσιν οὐ τῆσι χεροὶ, καὶ ἐ πρόσωπον ἐῤῥωμένον, καὶ ὑποχόνδρια μὴ λαπαρὴ, χροιὴ ἢ νοῦσος γίνεται. ἀνθυ ασασμοῦ οὐ λύεται, ἢ αἵματος πολλοῦ ἐκ τῆ

ἐκ τῆ ῥινῶν, ἢ ὀδυὴ ἐς τὰ ἰσχία. Τοῦ λαι μοῦ ὕσῶρ θῤμὸν κατὰ τῆς κεφαλῆς κατα χεῖν, ὧ μὴ ψυχρὸς ἢ. ὧ δὲ μὴ, ἄλητον ὡς θῤμόταον διδόναι, μὴ οἶνον ἄκρητον. Ταρχὴς γαστρὸς, κυάμους ἐφθοὺς διδόναι, ὧ μὴ τὰ ἀῶα κατα κορέα ἢ. ἢ κύμινον διδόναι ξάνειν, μετὰ τῆ κυάμων. ἀπόλιψις δὲ τῶ νοσήματος οὐκ ἂν γένοιτο, εἰ μὴ σὺ γονί μη ἡμέρη. οὐδὲ ἂν ἀρχὴ γένοιτο, ὧ μὴ ἀγόνω ἡμέρη καὶ μιῶ. ἔτι δὲ γονί μω, λίξον ἀϊγὸ πίειν, καὶ κορίαννον μὴ κύμινον σρίβοντα ξὺν ἀλείφατι συναλείφειν. Ὅσα θυήσκει ἀνάγκη γονί μω ἡμέρῃ, καὶ γονί μω μιῶ, καὶ γονί μω ἔτει. προλέγειν δὲ ὀρθῶς ἂν ἔχοι θανάτου ἢ ὀδυὼδε ἰσχυρὰς. Ὧ ν τὰ ὁμάτα μὴ ἐῤῥῶται, ὁ θανάτος σὺ τάχει. ὧ δὲ σὺ γονί μω ἔτει γίνηται, ἀπὸ ἀμφοτέρων γονί μους ἀνάγκη γενέσθαι. ὧ δὲ ἀγόνω ἔτει καὶ ἀγόνω ἡμέρη. θυήσκειν ἀνάγκη γονί μω ἡμέρῃ. Τοῦ ἀριθμοῦ τεί τη ἰσχυροτάτη. Κωκύχλω καὶ ὀφθαλμέλω, φλεβοτομέη. Τρωθέντος σὺ τένδοντος, ἢ ἀνάπτωσις ὀρθὸς γίνεται κατὰ τὸ ῥῶμα, καὶ κοιλοῦται τὰ σήθεα. διδόναι οἶνον γάλακτι ἴσον ἴσῳ. Ὧ ν κατα κορέα τὰ σήθεα, ἄλλοι μανιώδεες, ἢ φαλακροί. τουτέων ὅσοι ἐκ γενεῆς ἢ σρεβλοί, ἀσύνετοι. ἢ λιθιῶντες, ἢ μανόμενοι. ὅσοι δὲ μὴ, ἐ τένδοντος κατὰ λύσις τοῦδε φύσιος. Δυώμεν πλείσην ἔχει πτιθὸς, ὀφθαλμὸς δεξιὸς, ταῦτα τῆ κάτω, καὶ ὅτι ἐμπέφυκε τοῖσι δεξιοῖσι τὰ αὐτένα. Γυναιξὶν ἐπιμιλία ὡς τε ἰχειν, σικύλῳ μεγίσην παρὰ ἐν πτιθὸν προσβάλλειν. Τεμίλωσι παυδίον πάντα δηλοῖ. καὶ μέλα τότε ἔχει. Ἢν πολλὸν ῥέῃ γάλα, ἀνάγκη ἀδυνέειν ἐ σὺ γαστρί. Ἢν σδρεώτερος ἔωσιν οἱ πτιθοὶ, ὑγιηρότερον ἐ ἔμβρυον. Φλέψ ἔχει παχείη σὺ ἐκ κατὸν πτιθῶ. ταῦτα μείζονα ἔχει μᾶλλον τῶ ἔσω. Σφακελοῦ εἶλε λύει φλεβοτομέη. Ἢν τὰ ἀῶα χωρία ἀσαρκᾶ, τὰ ὀδὲ πλὴ κεφαλῶ, ἐλκέων κάθαρσις, ἔμετος. ὕσῶρ. Ἀ πὸ γαστρὸς τα ραχὴς. ἢ ἀπὸ βηχὸς ἀκρήτου γλυκέος ἐ σῶμα πικραίνεται. διδόναι δὲ πίνειν, ἐλατήριον ὅ τι ἢ δεῖς. ἢν μὴ ἕλλεβος ἢ, ἐπιλέψ δὲῖ, χαλκοῦ ἄνθος καύσας, ἕως ἂν πυῤῥὸν ἢ, καὶ ὠσπίλιω, ὧ μὴ ἕλλεβος ἢ. Ἀ λυκὴς. φρένης. χάσμης. ὄγκος ἴσος, ἴσω, ἢ γάλα. Ὧ ν ὃς τε ειος δυνίλω σικύλω προσβάλλειν. Ὅ ταν ἂν τῆ ἀῶα πονέη, ὀδυὴ ἐς τὰ ἰσχία, ἢ ἐς τὰ γοῦνατα. καὶ ἄθμα λύει πάντα τουτέων γινόμενον. Εἰ λέου λαπαρου, ψυχρὸν οἶνον πολλὸν ἄκρητον κατὰ λόγον διδόναι, ἕως ἂν ὕπνος, ἢ σκελέων ὀδυὴ γένηται. λύει δὲ καὶ πυρε ός, ἢ ἀυσενσερίη ἀῶλα ὀδυὴς. Ἢν ὑποχόνδριον τεταμένον ἢ, πίξειν τῆ χειρὶ καὶ λουειν. Γαρωνυχίης κυὰς μέλανας ἂν μέλιτι ὑδατος ἀφεψεμένου, γάλακτος ὀκτὼ κοτύλας δοῦναι πιεῖν. ὧ δὲ ἐμεῖν, ἢ μὴ πίνι μττῶν ὁρμιμύ. Ὡ ς τε ἔχειν γυναῖκα σὺ γαστρί. πωλύπατος ὁ πῶν τα ὁλος ὀπῶν τα ὡς θῤμόταον. καὶ πλείστα ἢ μέφλεκτα διδόναι ῥώγειν. καὶ ῥίψαντα λίξον ἀϊγὸ πίειν, καὶ κορίαννον, καὶ κύμινον κόλλητος ποιοῦντα, προσιθέναι σὺ τῷ αὐδυίῳ. Ἢ ν ἐκ κραπάλης κεφαλῶ ἄλγέη, οἴνου ἀκρήτου κοτύλην πιεῖν. ἢν δὲ ἄλλως κεφαλῶ ἄλγη, αὖρτον ὡς θῤμόταον ξὺν οἴνῳ ἀκρήτῳ ἐσθίειν.

Ἢ ν ἀνθρωπον θῤμὴ ἔχη μὴ ἀφ' χολῆς, μὴ δὲ ἀφ' φλέγματος, ἀλλ' ἢ ἀφ' κόπου, ἢ ἄλλως πυρετεύῃ, ὑσῶρ θῤμῶ μιῶαι πολλόν. ἔπειτα ὑπῤῥχῶν πλὴ κεφαλῶ βρέχειν, μέχρις ἂν ξὺν πόδας ἰσρώσῃ. καὶ ἄλητον ἐλφεζ ὡς παχύταταν. ἐπὴν δὲ ἰσρώσῃ ξὺν πόδας, ἄλητον ὡς πλεῖσον ὧ θῤμόταον ἐσθίειν, ὧ οἶνον ἄκρητον ἐπιπίνειν, πτρισελάμενος ἱματίοις, ἀναπαυέσθω, ὡκύπως. ἢ μιῶ ναρκίσσου δύο ἢ ῥῆς κεφαλὰς ὠδὶ τῷ λείπνῳ ἐσθίετω. Τῶ μέλλοντι μαίνεσθαι τόδε προσημαίνει. ἢ σημεῖον, ἅμα συλλέγεται αὐτῷ ὠδὶ ξὺν πτιθούς.

Ἱπποκράτους Ἐπιδημιῶν βιβλίον τρίτον.

Τμῆμα πρῶτον. Ἀῤῥώστος πρῶτος.

Τ Υθίων, ὃς ὤκει παρὰ γῆς ἱρὸν ἤρξατο δόμος ἀφ' χειρῶν. τῇ πρώτη πυρε ός ὀξύς. λήρος. ἀδυτόρη, πάντα παρωξύνθη. ῥίτη, τὰ αὐτά. τετάρτη ἀφ' κοιλίης ὀλίγα ἄκρητα χολώδεα διῆλθε. πέμπτη πάντα παρωξύνθη. ὕπνοι λεπτοὶ κοιλίη ἔση. πῦέλα ποικίλα, ὑπόδυθρα. ἑβδόμη σῶμα παρεύθη. ὀγδόη πάντα παρωξώνθη. δόμοι παρέμενον. οὖρα δὲ κατα χρὰς μὲν καὶ μέχρι τῆς ὀγδόης, λεπτὰ, ἄχροα. ὠκαιώρημα εἶχον ἐπινέφελον. δεκάτη ἱδρῶσε. πῦέλα ὑποπόνα ἐκείθη. ἡ οὖρα ὑπόλυθμα. ποδὶ κείσιν. μετὰ δὲ κείσιν, τεσσαράκοντα ἡμόρῃσιν ὕσῶρ ἐμπύημα ποδὶ ἐσορίω. καὶ ξεπουλοιώθης ἐγένετο ἀπόστασις. ΓΠΤ. Γ. ΟΥ. Μ. Υ.

Ἀῤῥώστος δεύτερος.

Ἐμοκράτην, ὃς κατὰ κειτο παρὰ τὸν καινὸν τεῖχος, πῦρ ἔλαβεν. ἤρξατο δὲ ἀλγέειν κεφαλήν. ὀσφῦν. ὑποχονδρίου σὺν τάσις λαπαρῶς. γλῶσσα δὲ αὖχμώδης ἀπεκαύθη. κώφωσις αὐτίκα. ὕπνοι οὐκ ἐγένοντο. διψώδης. οὐ λίαν οὖρα παχέα ὁρυθρά. κείμενα οὐ κατεθίστατο. ἀφ' δὲ κοιλίης οὐκ ὀλίγα ξυμεκαιωμένα διῆει. πέμπτῃ, οὖρησε λεπτὰ. εἶχεν ὠκαιώρημα. οὐκ ἰόρυτο. ἐς νύκτα παρέκουε. ἔκτη ἐκτειώθης. πάντα παρωξώνθη. οὐ κατενόει. ἑβδόμη ἀυσφόρως. οὖρα λεπτὰ ὅμοια ταῖς ἐπομβάσι παρ-

ρα πλησίως. τῷδὲ σὺν ἀνθρώπῳ ἐόντι, πάντα ἔδοξε κουφοῦσθαι. κώμα ἤρξατο. οὖρα παχέα ὑπέδυθρον. κοπτὸν λεπτὰ οὐ κατέστη. ὑσυχὴ κατενόει. πυρετὸς καιρίως ἐκρίθη. οὐκ ἴσρωσεν. ἐκοιμήθη κατενόει πάντα. οὖρα παρεκρούσθη. τῷδὲ ἐπτακαιδεκάτην ἐόντι, ὑπέστρεψεν. ἐβδομαίνθη. τὰς ἐπομβλάδας, πυρετὸς ὀξύς. οὖρα λεπτά. πάλιν δὲ εἰκοστῇ ἐκρίθη. ἄπυρος οὐκ ἴσρωσε. ἀπόστιτος παρὰ πάντα. ἦν χρόνον. κατενόει. διαλέγεσθαι οὐκ ἠδύνατο. γλῶσσα ἐπίξηρος. οὐκ ἐδίψει. κατεκοιμᾶτο κωματώδης. τῷδὲ δὲ εἰκοστὴν καὶ τετάρτην, ἐπεβδομαίνθη. κοιλίη ὑγρή, πολλοῖσι λεπτοῖσι ῥέουσα. καὶ τὰς ἐπομβλάδας, πυρετὸς ὀξύς. γλῶσσα ξυνωμοίνθη. ἐβδόμῃ μὲν εἰκοστῇ, ἀπέθανε. τοὐτῳ κώφωσις ὅλῳ τέλεος παρέμεινεν. οὖρα παχέα καὶ δύνθρον, οὐ κατιστάμενα. ἢ λευκὰ καὶ ἄχροα, καὶ διαύριμα ἔχοντα. γόνεσθαι δὲ οὐκ ἠδύνατο. ΠΓ. Ε. Δ. ΚΖ. Θ.

Ἀῤῥώστος τέτος. 10

Ο ΚΑτα κείμενος εἰ ᾧ δεκάτῃ κύπω, κεφαλῆς βαρύς. μὴ πρόσφορον δεξιὸν ἐπώδυνον εἶχε χρόνον πολύν. μετὰ δὲ προφάσιος, πῦρ ἔλαβε. κατεκλίθη. λύσιδε μὲν ἀρίσθρου ὀλίγον ἄκριτον ἐῤῥύη αἷμα. ἀπὸ δὲ κοιλίης κόπρανα κακῶς διήλθον. οὖρα λεπτὰ ποικίλα διαύριμα ἔχοντα. κατεσμικρά. δὶ κείμενα ὠφελέα. τετάρτῃ πυρετὸς ὀξύς. διαχωρήματα, μέλανα, λεπτά, ἐπαφρα. ὑπόστασις τελιώνη διαχωρήμασιν ὑπεστήρισε. ἐλύσφορεν. τῷδὲ τὰς αὐτὰς στάσεις. οὖρα ὑπόστασις, πελιώνη, ὑπόλευκος. τετάρτῃ, ἡμέσῳ χολώδεα, ξανθά, ὀλίγα. διαλιπὼν ὀλίγον ἐώθει. δὶ ἀρίσθρου ὀλίγον ἄκριτον ἐῤῥύη. διαχωρήματα ὁμοία. οὖρα ὁμοία. ἐφ' ὁρῶσε. τῷδὲ κεφαλῇ καὶ κληῖδι. τῷλῳ ἐπήρθη. μικροῦ ὀδύνη κατ' ἰξίν. ὑστεροσρίου δεξιοῦ, ξύντασις ὑπολάπαρος. νυκτὸς ἐκοιμήθη. παρεκρούσε. σμικρά. πέμπτῃ διαχωρήματα τελεία, μέλανα, ἐπαφρα. ὑπόστασις μέλανα διαχωρήμασι. νύκτα οὐκ ὕπνωσε. παρεκρούσε. ἐκτῇ διαχωρήματα μέλανα, λιπαρὰ, χλιχρα, λυσώδεα. κατενόει μᾶλλον. ἐβδόμῃ, γλῶσσα ἐπίξηρος. διψώδης. οὐκ ἐκοιμήθη. παρεκρούσε. οὖρα λεπτὰ, οὐκ δύχροα. ὀγδόῃ, διαχωρήματα μέλανα. ὀλίγα. σωτεσηκότα. ὕπνωσε. κατενόει. διψώδης οὐλίλω. ἐνάτῃ ἐπερρίτωσε. πυρετὸς ὀξύς. ἴσρωσε. ἀψύξις. παρεκρούσε. δεξιῶ ἐιλλαινε. γλῶσσα ἐπίξηρος. διψώδης. ἄφρυπνος. δεκάτῃ, τῷδὲ τὰ αὐτὰ. ἑνδεκάτῃ κατενόει δι' ὅλου πάντα. ἄπυρος. ὕπνωσεν. οὖρα λεπτὰ, τῷδὲ κείσιν. λύσ δι' ἐλίπεν ἄπυρος. δι' ἐρεφνων τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. αὐτίκα δὲ νύκτα οὐκ ἐκοιμήθη, διενόει πάντα. παρεκρούσε. πεντεκαιδεκάτῃ, οὖρον θολερόν. ὀῖ ἐκ τῆι καθεσηκότων γίνεται, ὅταν ἀναταραχθῇ. πυρετὸς ὀξύς. πάντα παρεκρούσεν. οὐκ ἐκοιμήθη. γνώματα καὶ κινήματα. ἐπώδυνα ἔσχεν. ἀφ' ὁ δὲ κοιλίης βάλανον προσεμένων, μέλανα κόπρανα διῆλθεν. ἐκαιδεκάτῃ, οὖρα λεπτὰ, εἶχεν διαύριμα ἐπινέφελον. παρεκρούσεν. ἐπτακαιδεκάτῃ, πρωῒ ἄκρεα ψυχρὰ πτριεστέλλετο. πυρετὸς ὀξύς. ἴσρωσε. δι' ὅλου. ἐκουφίθη. κατενόει μάλλον. οὐκ ἄπυρος. διψώδης. ἥμεσε. χολώδεα, ξανθὰ, ὀλίγα. ἀφ' ὁ δὲ κοιλίης κόπρανα διῆλθε. μετ' ὀλίγον δὲ μέλανα ὀλίγον λεπτά. οὖρα λεπτὰ, οὐκ δύχροα. ὀκτωκαιδεκάτῃ, οὐ κατενόει. κωματώδης. ἐνεκαιδεκάτῃ, ὀξὺ τῇ αὐτῇ, οὖρα λεπτά. εἰκοστῇ ὕπνωσε. κατενόει πάντα. ἴσρωσεν ἄπυρος. οὐκ ἐδίψα. οὖρα δὲ λεπτά. εἰκοστῇ πρώτῃ, σμικρὰ πορρέκρυσεν. ὑπεδίψα. ὑποχονδρίου πόνος. καὶ τῷδὲ ὀμφαλὸν παλμὸς ὀξύς. τέλεος. εἰκοστῇ τετάρτῃ, οὔρεσιν ὑπόστασις. κατενόει πάντα. εἰκοστῇ ἑβδόμῃ, ἰχίου δεξιοῦ ὀδύνη. οὖρα λεπτὰ, καὶ εἶχον ὑπόστασιν. τὰ δ' ἄλλα εἶχεν ἐπεικέστατα. τῷδὲ εἰκοστὴν ἐνάτην, ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ ὀδύνη. οὖρα λεπτὰ. τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, διεχώρησε φλεγματώδεα, λευκὰ, ὑπόσυχα. ἴσρωσε. γλῶσσα ὅλου. τελέως ἐκρίθη.

Τμῆμα λίθιασις. Ἀῤῥώστος τέταρτος.

Ε ΝΘάσῳ φιλίσης, κεφαλῇ πόνεε χρόνον πολύν. κατὰ πτὸ καὶ ἐξέστη ὠρωθεῖσα, κατεκλίθη. ἐκ δὲ πότων πυρετὸς ξυνεχέων γινομένων, ὁ πόνος παρωξύνθη. νυκτὸς ἐπεβδομαίνθη. τῇ πρώτου. τῇ πρώτῃ ἥμεσε χολώδεα, ξανθά. ἐ πρώτων. μετὰ δὲ ταῦτα, ἰώδεα τελέως. ἀφ' ὁ δὲ κοιλίης κόπρανα διῆλθεν. νύκτα. ἐλυσφόρεσε. λίθιασις κώφωσις. πυρετὸς ὀξύς. ὑποχονδρίου δεξιοῦ σωτεσηκότος ἐῤῥέτεσεν εἰς τὰ ἔσω. οὖρα λεπτὰ, διαφανέα. εἶχεν διαύριμα ξυνεστηκότα. σμικρὸν ὑπεμάνη, τῷδὲ μέσου ἡμέρης. κρίτη ἐλυσφόρεσε. τετάρτῃ, κατασμοὶ. παρωξύνθη. πέμπτῃ πρωῒ ἀπέθανεν.

Ἀῤῥώστος πέμπτος.

Χ ΑΜείλωνα ὃς κατέκειτο παρὰ δημαινέτῳ, ἐκ τόδου πῦρ ἔλαβεν. αὐτίκα δὲ κεφαλῆς βαρὺς ἐπώδυνον. οὐκ ἐκοιμᾶτο. κοιλίη παρακώδης, λεπτοῖσιν, ὑποχολώδεσι. τετάρτῃ, πυρετὸς ὀξύς. κεφαλῆς βρόμος. μάλιστα δὲ χείλεος τοῦ κάτω. μετ' ὀλίγον ἠ, ῥίγος. κατασμοί. πάντα παρεκρούσε. νύκτα ἐλυσφόρεσε. τετάρτῃ δι' ὑσυχίης. μικρὰ ἐκοιμήθη. παρέλεγε. πέμπτῃ, ἐπὶ πόνος πάντα παρωξύνθη. λήρος. νύκτα ἐλυσφόρεσ. οὐκ ἐκοιμήθη. ἕκτῃ, ὀξὺ τῇ αὐτῇ. ἑβδόμῃ, ἐπερρίτωσε. πυρετὸς ὀξύς. ἴσρωσε. δι' ὅλα ἐκείθη. τούτω διετελέως ἀφ' κοιλίης διαχωρήματα χολώδεα, ὀλίγα, ἄκρητα. οὖρα λύκλω, ὀλίγον. κατενόει. ἀπύρετος διέλιπεν. ἑβδόμῃ, ὑπέστρεψεν. τῷδὲ δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, πυρετὸς ὀξύς. ἴσρωσεν. ἐξαπλησθείσῃ, ἥμεσε χολώδεα, ξανθά, ὑπόσυχα. ἐπτακαιδεκάτῃ, ἐπερρίτωσε. πυρετὸς

πυρετὸς ὀξύς. ἴσρωσεν. ἄπυρος ἐκείθη. ὑρᾶ μὲν ὑποτροφὼ κείσιν, ὀλίγον τὰ. δὲ παρέκρουσεν οὐ τῇ ὑποτροφῇ. ἰῇ. ἐθερμαίνετο σμικρά. ἐπεδίψα. ὑρᾶ λεπτά. διαύριμα ἐπινέφελον. σμικρὰ παρέκρουσε. τῷδὲ ἰθ. ἄπυρος. βάχηλον ἐπωδύνως εἶχεν. οὐρίοισιν ὑπόστασις. τελέως ἐκείθη εἰκοστῇ. ΠΓ. Χ. Γ. Δ. ΟΥ. Κ. Υ. Ἀῤῥώστος ἕκτος.

Τ ΛῷΕὐρυανάκτος θυγατρὸς παρθένου, πῦρ ἔλαβεν. λῷ δὲ ἄδηλος. διακτελέως γεύματα οὐ προσεδέχετο. ἀφ' δὲ κοιλίης σμικρὰ δίηει. οὖρα λεπτὰ, ὀλίγα, οὐκ δύχροα. ἀρχομένου δὲ τῦ πυρετῦ, τῷδὲ ἔσρωσεν. ἐῤέγη ἅμα κείσει. μετὰ δὲ κεῖσιν. ζ' ἐοῦσα, ἐῤῥίπτωσε. σμικρὰ ἐπεβδομαίνθη, ἴσρωσεν. μετὰ δὲ κεῖσιν ὠγδοάτῃ ἐοῦσα, ἐῤῥίπτωσεν οὐ πολλά. ὕσταιον δὲ ἄκρεα ψυχρὰ αἰεί. τῷδὲ ῑ, μετὰ δὲ ἰσρώσε. ἐνγενόμενον, παρέκρουσε. ἡ πάλιν ταχὺ κατενόει. ἐλεγον δὲ γευσαμένῳ βότρυος, τοῦτα παθεῖν. διαλιποῦσα δὲ ῑβ, πάλιν πολλὰ παρελήρει. κοιλίη ἐτεταράχθη, χολώδεσιν ὀλίγοισιν. ἡ ἀκρήτοισι. λεπτοῖσι. διεκνώσθη. πυκνὰ αὐίσατο. ἀφ' ἧς δὲ παρέκρουσε, ἠ ὕσταιον ἀπέθανε. ζ, αὖτη ἀρχομένου τῦ νοσήματος, ἠλγεε φαρύγγα. ἡ ὀξὺ τέλεος ὄρθυος εἶχε. καὶ χαραγμὸς αὐτοσμὸς. ἐρύματα πολλὰ, σμικρὰ, ὁρμέα. ἐβηξε πέπονα. οὐδὲν αὐήγε. ἀπόστιτος πάντων, παρὰ πάντα ἦν χρόνον. οὐλ' ἐπεθύμησεν οὐδενός. ἄδηλος. οὐλ' ἔπινεν οὐδὲν ἄξιον λόγου. σιτία οὐδὲν διελέγετο. ἀναθυμίη αὐέλπιστος αὐθις εἶχεν. λῷ δὲ τηκαὶ ξυπνοκινῶν, φθινώδες. Ἀῤῥώστος ἕβδομος.

Κ Μωαγχικὴ, ἡ παρὰ τὸ Ἀεισιώνος, ἡ πρώτου ἀφ' γλώσσης ἤρξατο. ἀφ' ἧς φωνὴ. γλῶσσα ὄρθυον. ἐπεξηράνθη. τῇ πρώτῃ, φρενώδης ἐπεθερμαίνθη. γ' ῥίγος. πυρετὸς ὀξύς. οἰδήμα ὑπέρυθρον. σκληρόν. βαχύλου ἡ ὠδὶ σθος ὀφθαλμῶν. ἄκρεα ψυχρὰ. πλισιώνα. πνεῦμα μετέωρον. πονὴν δὲ ἐνίων ἐκρίτο. κατεπίνειν οὐκ ἠδύνατο. τὰ διαχωρήματα καὶ οὖρα ἐπίση. δι' πάντα παρωξύνθη. ε, ἀπέθανε κωμωγχικὴ. ΠΓ. Δ. Ε. Ε. Θ.

Ἀῤῥώστος ὄγδοος.

Τ Ο μειράκιον ὁ κατέκειτο ὠδὶ φθονέων ἀγορῇ, πῦρ ἔλαβεν ἐκ πόνων καὶ πόνων, ἡ ὁρόμων παρὰ ἐθος. τῇ α, κοιλίη ταραχώδης. χολώδεσι. λεπτοῖσι. πολλοῖσιν, οὖρα λεπτὰ ὑρομέλανα. οὐχ ὕπνωσε. διψώδης. ε', πάντα παρεξεώθη. διαχωρήματα τελεία καὶ αἱματερότερα. οὐκ ὕπνωσε. τὰ τ' γνώμης τα. ταραχώδεα. σμικρὰ ὑφ' ὁρῶσε. γ' ἀυστόφορος. διψώδης. ἀσώδης. φυλὺς ἐλησχισμός. ἀφεσις. παρέκρουσεν. ἄκρεα τελιώνα. ἡ ψυχρά. ὑποχονδρίων ἐπόνεε. πολλὰ παρος ὑφ' ἀμφοτερῶν. δι'. οὐκ ὕπνωσεν ὠδὶ ἡ χέρ. ξ' ἀπέθανεν. ἡλικίαν, π' ἔτεσιν. ΠΓ. Ξ. Ζ. Θ. Ἀῤῥώστος ὄγδοος.

Η παρὰ Τσομίδος γυνὴ κατέκειτο, ἡ τὰ εἰλεώδεα, ἀυστόφορος ὥρμησεν. ἐμετοὶ χολοὶ. ἡ πονὴν κατέχειν οὐκ ἠδύνατο. πόνοι τῷδὲ ὑποχόνδρια. καὶ σι τοῖσι σηκῶπω κατὰ κοιλίην. πόνοι. τρόφοι ξυνεχέες. οὐ δι' ἀδηδος. ἐπεβδομαίνετο. ἄκρεα ψυχρὰ ὀξὺ τέλεος. ἀσώδης. ἄφρυπνος. οὖρα ὀλίγα λεπτὰ. διαχωρήματα, ὡμὰ λεπτὰ ὀλίγα. ὠφελέειν οὐκ ἔτι ἠδύνατο. ἀπέθανεν. Ἀῤῥώστος δέκατος.

Γ ωαίνῃ. ὑβ ἀποφθορῆς νηπίου τῇ τῷδὲ Παυσιμάχου. τῇ α, πῦρ ἔλαβεν. ἡ γλῶσσα ἐπίξηρος. διψώδης. ἄφρυπνος. κοιλίη ταραχώδης λεπτοῖσι, πολλοῖσι, ὠμοῖσι. β' ἐπερρίτωσε. πυρετὸς ὀξὺς ἀφ' κοιλίης, ἀχ ὕπνωσε. πολλὰ. τετάρτῃ, μείζοσι οἱ πόνοι. τετάρτῃ παρεκρουσεν. ἐβδόμῃ, ἀπέθανεν. ἡ κοιλία ὀξὺ παντὸς ὑγρή. διαχωρήμασι πολλοῖσι λεπτοῖσιν, ὠμοῖσιν. οὐρα ὀλίγα λεπτὰ. πυρετὸς καῦσος.

Ἀῤῥώστος ἐνδέκατος.

Ε τῷλῳ ὑβ ἀποφθορῆς τῷδὲ πεντεκαιδεκάτῃ, πῦρ ἔλαβεν. αὐχομένη δὲ, κωματώδης ἐγένετο. καὶ ἄφρυπνος πάλιν. ὀσφύος ὀδύνη. κεφαλῆς βαρὺς. β', κοιλίη ἐπεταράχθη, ὀλίγοισι, λεπτοῖσιν, ἀκρήτοισι. λεπτοῖσι. διεκνώσθη. πυκνὰ αὐίσατο. ἀφ' ἧς δὲ παρέκρουσε, ἠ ὕσταιον ἀπέθανε. ζ, αὖτη αὐχομένου τῦ νοσήματος, ἠλγεε φαρύγγα. ἡ ὀξὺ τέλεος ὄρθυος εἶχε. καὶ χαραγμὸς αὐτοσμὸς. ἐρύματα πολλὰ, σμικρὰ, ὁρμέα. ἐβηξε πέπονα. οὐδὲν αὐήγε. ἀπόστιτος πάντων, παρὰ πάντα ἦν χρόνον. οὐλ' ἐπεθύμησεν οὐδενός. ἄδηλος. οὐλ' ἔπινεν οὐδὲν ἄξιον λόγου. σιτία οὐδὲν διελέγετο. ἀναθυμίη αὐέλπιστος αὐθις εἶχεν. λῷ δὲ τηκαὶ ξυπνοκινῶν, φθινώδες. Ἀῤῥώστος ἕβδομος.

Κ

πηρε᾽ησ᾽ πακ᾽ρεμ᾽ωμ᾽ιν᾽ ουδ᾽ν᾽ πηρ᾽οι᾽ ουρ᾽ησ᾽ πακ᾽ρεμ᾽ τ᾽ησ᾽τακ᾽ν᾽ ε᾽χ᾽ν᾽ κε᾽χ᾽ρε᾽ακ᾽ε᾽ μ᾽ακ᾽θ᾽ησ᾽ ν᾽ουκ᾽ ν

ἀχρὶ ἐνάτου ἔστη. ἤμεσεν ἰώδεα ὀλίγα. σμικρὰ ἐκοιμήθη. θ̄, ὀξέ. τῇ αὐτῇ. ῑ, πάντα ξυνέδωκεν. ιᾱ, ἴσρωσεν οὐ δι' ὅλου. πδ̄ριέψυξε μὲν, ταχὺ δὲ πάλιν ἀνεθέρμανθη. ῑβ, πυρετὸς ὀξὺς. διαχωρήματα χολώδεα. λεπτά, πολλά. οὔρησεν, σκιώδεα. παρέκρουσεν. ῑζ, ἐπὶ πόνῳ. οὔτε γὰρ ὕπνου, οὔτε πυρετὸς ἐπέπαυτο. ιη̄, ἴσρωσε. δι' ὅλου ἄγρυπνος. διαχωρήματα χολώδεα. ἀπόσιτος. κωματώδης. κ̄ζ̄ ὑπέστρεψε. λ̄ζ̄ ἄπυρος. κοιλίη οὐ σωίστατο. νὺ πάλιν ἀνεθέρμανθη. μ̄, ἄπυρος. κοιλίη ξωυτῆς χρόνον οὐ συχνόν. ἀπόσιτος. σμικρὰ πάλιν ἐπύρεξε. νὺ δὲ παντὸς στερεοῦ μᾶλλον ἐπεθυμέει. εἰ γάρ τοι διαλείποι νὺ διακουφίζοιεν, πάλιν ὑπέστρεφε. σιτοδείοισί τε πουλλοῖσι, νὺ φάνησι προσεχρῆτο. ὕπνοι κακοὶ ἐπὶ τοῖς ὑποχονδρίοις. παρέκρουσεν. οὖρα πάχρα μὲν ἔχοντα οὖρει τηνικαῦτα. παραχωρέα δὲ νὺ πονηρὰ, νὺ κακὰ καὶ οἰλίγα σωιστάμενα. νὺ πάλιν διαλυόμενα. πυρέτια ξωυτέα. διαχωρήματα πουλλά, λεπτά. οὐ δὲ τῇ ρ̄κ. ἡμέρῃ, ἀπέθανε. τοὔπω κοιλίη ξωυτέη ἀχρὶ τῆ πρώτης ὕδρῃ χολώδεσιν ὑδρῇσι πολλοῖσιν ὑδ̄ ἐωυτὰ μένη, οἷ ῥέουσι καὶ ἀπέπτοισιν. οὖρα ὀλίγα τέλεος κακῶς κωματώδεα. τὰ τελέστα μετὰ πόνων. ἄγρυπνος. ἀπόσιτος. σωτέχως καύσος.

Ἀῤῥώστος ὀγδοῖος.

Ε' ν Θάσῳ πρὸ κατακειμένου παρὰ τὸ ψυχρὸν, ἐκ τῆ τόκου θυγατρὸς τεκούσαν, καὶ καθαρσιος μὴ γενομένης, πυρετὸς ὀξὺς φρενιτικὸς ῥιπτάζων ἔλαβεν. ἐκ χρόνου δὲ πολλοῦ περὶ τὸ τόκον πυρετώδης ἦν καὶ κλίνης, ἀπόσιτος. μετὰ δὲ τὸ χυμόμενον ῥίγος, ξωυτέες, ὀξέες, φρενιτικοὶ οἱ πυρετοί. ἦ, πολλὰ παρέκρουσε, νὺ τοὺς ἐχομένους. νὺ ταχὺ πάλιν κατενόει. κοιλίη τα παραχώρησε, φυλλοῖσι, λεπτοῖσιν, ὑδατοχόλοις. ἄδηλος. ιᾱ, κατενόει. κωματώδης δὲ ὧν. οὖρα πολλὰ. λεπτὰ νὺ μέλανα. ἄγρυπνος. κ̄, σμικρὰ πδ̄ριέψυξε. νὺ ταχὺ πάλιν ἀνεθέρμανθη. σμικρὰ παρέλεγεν. ἄγρυπνος. τὰ κάτω κοιλίης, ὡδὶ τῇ αὐτῇ. οὖρα, ὑδατώδεα, φυλλά. κ̄ζ̄, ἄπυρος. κοιλίη. ξωυτὴ οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον. ἰσχίᾳ δεξιοῦ ὀδυνὴ ἰσχυρὴ, χρόνον φυλλώ. πυρετοὶ πάλιν παρείπεντο. νὺ οὖρα ὑδατώδεα. μ̄, τὰ β̄ῇ ἰσχίον, ἐπεκούφισε. βῆχες δὲ ξωυτέες ὑγραὶ πολλαί. κοιλίη ξωυτὴ. ἀπόσιτος. οὖρα ὡδὶ τῇ αὐτῇ. οἱ δὲ πυρετοὶ ἦ μὲν ὅλον, οὐκ ἐκλίποντες. ἐπελαμβάνοντο δὲ πυρεξυώμενοι. τὰ μὲν, τὰ δὲ οὔ. ξ̄. αἱ μὲν βῆχες ἀσήμως ὀλίγιον, οὔτε γοῦν τις πτύαλον ἐπεποίητο, οὔτε ἄλλη τῶν εἰθισμένων ἀπόστασις. σιτῶν δὲ ἡ ἐκ τῆ ὠδὶ δεξιὰ, κατεσκίδη. κωματώδης. παρέλεγε πάλιν. νὺ ταχὺ κατενόει. πρὸς δὲ τὰ γύμασα, ἀπονενοημένως εἶχεν. ἡ σιτῶν μὲν ἐπανῆκεν. ἡ κοιλίη δὲ, χολώδεα σμικρὰ διέξωκεν. ἐπύρεσεν ὀξέως τρόπον. φρενιτικὸς. νὺ τοὺς ἐχομένους ἄφρονες. νὺ πάλιν κατενόει νὺ διελέγετο. νὺ ὀγδοηκοστῇ, ἀπέθανε. ταύτη τα τῇ ὅρων ὀδ̄ τέλεος ἦν μέλανα, νὺ λεπτὰ, νὺ ὑδατώδεα. νὺ κώμα παρείπετο. ἄσιτος. ἄθυμος. ἄγρυπνος. ὀργαὶ. λυσφορίαι. τα δὲ πὼ γώμω μελαγχολικῷ.

Ἀῤῥώστος τέταρτος.

Ε' ν Θάσῳ, Πυθίωνα ὃς κατέκειτο ὑπὸ τῷ Ἡρακλείῳ, ἐκ πόνων νὺ κόπων νὺ διαίτης ξυνομένης ἀμελοῦς, ῥίγος μέγα, νὺ πυρετὸς ὀξὺς ἔλαβε. γλῶσσα ἐπίξηρος. διψώδης. χολώδης. οὐχ ὕπνωσεν. οὖρα ὑπομέλαινα. σκιώρημα μετέωρον. οὐχ ἴσρωτο. β̄, πὶ μεῖζον ἡμέρης, φλύξις ἀκρέων. τὰ πὶ χεῖρα. νὺ κεφαλὴ μᾶλλον. ἀνακωδὸς. ἄφωνος. βραχύπνοος. ὠδὶ χρόνον πουλὺν ἀνεθέρμανθη. δι' ὅλα. νύκτα δι' ἡσυχίης. ἴσρωσε πὶ κεφαλὴ σμικρά. γ̄ ἡμέρῃ δι' ἡσυχίης. οἰδὲ δὲ πὶ ἡλίᾳ δυσμὰς, ὑπανέψυξε σμικρά. ταραχὴ νυκτὸς ἐπὶ πόνῳ. οὐδὲν ὑπάνω. ἀπὸ δὲ κοιλίης, μικρὰ ξωυτῆσι τὰ πρῶτα διῆλθε. δ̄ πρωΐ, δι' ἡσυχίης. πὶ δὲ μεῖζον ἡμέρης, πάντα παρεωξώθη. φύξις ἀνωδὸς. ἄφωνος. ὠδὶ τὸ χεῖρον ἀνεθέρμανθη. μετὰ χρόνον, ἵδρωσε μέλανα σκιώρημα ἐχοντα. νύκτα δι' ἡσυχίης ἐκοιμήθη. πέμπτῃ, ἔδοξε κεφαλωθῆναι. κατὰ δὲ κοιλίω, βαρὸς μετὰ πόνε. διψώδης. νύκτα ἐπὶ πόνῳ. ἐκτῇ πρωΐ μὲν, δι' ἡσυχίης. διέλης δὲ, οἱ πόνοι μείζοες. παρεωξώθη. ἀπὸ δὲ κοιλίης ὀλίγε κλυσματίω ἡλῶς διῆλθε. νυκτὸς, ἐκοιμήθη. ζ̄ ἡμέρῃ, ἀσώδης. ὑπερυδρότερα. οὖρησεν ἐλαιώδες. νυκτὸς ταραχὴ σμικρὰ παρέλεγε. οὐδὲν ἐκοιμᾶτο. ὀγδόῃ πρωΐ μὲν, ἐκοιμήθη σμικρά. ταχὺ δὲ, φύξις. ἀφωνίη. λεπτὸν πνεῦμα καὶ μυνυθώδες. ὀλίγε δὲ πάλιν ἀνεθέρμανθη. παρέκρουσεν. ἤδη δὲ πρὸς ἡμέρην σμικρὰ ἐκαθεύδησε. διαχωρήματα, ἄκρητα, σμικρὰ, χολώδεα. θ̄, κωματώδης. ἀσώδης. ὀτε διεγείροιτο, οὐ λίην διψώδης. π̄ δὲ ἡλίᾳ δυσμὰς, ἐλυσφόρει. παρέλεγε. νύκτα ηακλίω. ῑ πρωΐ, ἄφωνος. πολλὴ φύξις. πυρετὸς ὀξύς. πολὺς ἱδρώς. ἔθανεν. σὰ ἀρτήσιν οἱ πόνοι τούτῳ.

Ἀῤῥώστος τέταρτος.

Ο' φρενιτικὸς τῇ πρώτη κατακλιθεὶς, ἤμεσεν ἰώδεα πολλὰ, λεπτά. πυρετὸς φρενιτικὸς. πολὺς ἱδρώς. ξωυτέης. δι' ὅλης κεφαλῆς νὺ ῥαχίτου ἕως, μετ' ὀδυνὴς. οὖρα λεπτὰ. σκιώρηματα σμικρὰ διεσσα σμένα. οὐχ ἴσρωσεν. ἀχρὶ δὲ κοιλίης ὀξεῖ πρωΐ, ἀνέρρηξεν. πολλὰ παρέκρουσεν. ἀδὲν ὕπνωσε. ζ̄ πρωΐ, ἄφωνος. πυρετὸς ὀξύς. ἴσρωσεν. οὐ διέλιπεν. παλμοὶ δι' ὅλου τῶ σώματος. νυκτὸς ασασμοὶ. γ̄, παρωξώθη πάντα. δ̄, ἀπέθανεν.

Ἀῤῥώστος πέμπτος.

Ε' ν Λαρίσῃ φαλακρὸς, μηρὸν δεξιὸν ἐπόνησεν ὑβαίφνης. τ̄ δὲ περὶ σφυρὸν ἐλκωθὲν ἀδὲν ὠφέλει. τῇ πρώτη πυρετὸς ὀξὺς. καυσώδης. ἀξεμέως ἔσχεν. οἱ δὲ πόνοι, παρείποντο. β̄ τὸ μηροῦ μὴ ὑφίεσαν οἱ πόνοι. ὁ δὲ πυρετὸς ἐπέτεινεν. ὑπερυδρότερος. οὐκ ἐκοιμᾶτο. ἄκρητα. ψυχρά. οὖρον πολὺ θολῶδες διῆει οὐ χωνεῦν. γ̄ τὸ μηροῦ

τὸ μηροῦ μὲν ὁ πόνος ἐπαύσατο. παρακοπὴ δὲ τῆς γνώμης, καὶ παραχὴ, καὶ πολὺς ἔλκεσμός. ἅ πόδι μέσον ἡμόδης, ἐθανεν ὀξυτάτως.

Ἀῤῥώστος ἕκτος.

Ε' ν Ἀβδήροισι Γοργιλέα, νοῦσος ἔλαβεν ὀξύς, ξωυεχὴς μετὰ πόνε. δι' ὑπνου πολλή. ἄσιτ. πόνον ηκατέχειν ὀκ ἠδύνατο. ἰῶ δὲ ὑπαπαλλώς τε καὶ ηαριβαρικῶ. τῇ πρώτη, ἡ μοῤῥάγησεν ὑβ̄ αἱμοῤῥοῦ. πουλὺς μὲν τοι ὁ πυρετὸς ἐπέτεινεν. οὔρησε πολὺ θολῶδες λευκόν. κείμενον οὐ ηαθίστατο. β̄, πάντα παρεξώθη. τὰ μὲν τοι οὖρα, παχέα μὲν ἰῶ. ἱδρωμένα δὲ μᾶλλον. νὺ τὰς ὠδὶ πὼ ἄσιν ἐκούφισεν. ἐκοιμήθη. γ̄, πυρετὸς ἐμαλάχθη. οὖρων πλῆθος. πέπονα πολλῷ ὑπόστασιν ἔχοντα. νύκτα δι' ἡσυχίης. δ̄ πὶ μέσον ἡμόδης, ἱδρωσε πολλῷ θῤῥμῷ. δι' ὅλου ἄπυρος. ἐκείθη, οὐκ ὑπέστρεψεν ὀξύ.

Ἀῤῥώστος ἕβδομος.

Ε' ν Ἀβδήροισι πὼ παρθένος, ἣ κατέκειτο ὠδὶ τ' ἰδρῶς ὁδοῦ, πυρετὸς καυσώδης ἔλαβε. ἰῶ δὲ διψώδης, νὺ ἀχρυπνος. κατέδη δὲ τὰ γυναικεῖα, πρῶτον αὐτῇ. ε̄, ἄσιτ πολλή. βδελυθρος. φρενικώδης. ἀλύουσα. ζ̄ δι' ὅλ. τ' αὐτ. οὖρα λεπτὰ μὲν, οὐχροα δὲ. τὰ πὶ πὼ κοιλίω, οὐκ ἰῶ ὠχλη. ῃ, κώφωσις. πυρετὸς ὀξύς. ἄγρυπνος. ἀσώδης. φρενικώδης. κατενόει. οὖρα ὁμοια. σκάτη δι' ὅλ. τὴν αὐτὴν νὺ τὰς ἐπομένας. οὐ πω ἡ κώφωσις παρέμενε. ἰ̄ζ̄ τὰ τ' γνώμης παραχώδεα. ὁ πυρετὸς ξωυτέως ἐκ, δι' ὅλ. τ' ῥινῶν ἐρεύθη φυλλώ. ἡ κώφωσις, σμικρὰ ξωυτέως ἐκ. νὺ τὰς ἐπομένας, ἄσιτ. κωφότης οὐδὲν. καὶ παράληρος. κ̄, ποδῶν ὀδυνὴ. κωφότης παράληρος. ἀπέλιπεν. ἡ μοῤῥάγησεν μικρὰ δι' ῥινῶν. ἱδρωσεν ἄπυρος. κδ̄, ὁ πυρετὸς ὑπέστρεψεν. κώφωσις πάλιν. ποδῶν ὀδυνὴ. παρέμενε παρακοπὴ. κ̄ζ̄. ἱδρωσε πολλά. ἄπυρος. ἡ κώφωσις ὀξέλιπεν. ἡ τῶν ποδῶν ὑπέμενεν ὀδυνὴ. τὰ δ' ἄλλα τελέως ἐκείθη.

Ἀῤῥώστος ὄγδοος.

Ε' ν Ἀβδήροισιν Ἀναξίωνα, ὃς κατέκειτο παρὰ τὰς Ὁρικίω πύλας, πυρετὸς ὀξὺς ἔλαβεν. ἐπὶ λυροῦ ὀδυνὴ δεξιοῦ ξωυεχὴς. ἐβήξε ξηρή. οὐ δι' ἐπύη. τὰς πρώτας. διψώδης. ἄγρυπνος. οὖρα οὐχροα, φυλλὰ, λεπτά. ε̄, παραλήρος. πρὸς δὲ τὰ θῤῥάσματα, οὐδὲν ἐκ ὀδυ. ζ̄, ἐπὶ πόνῳ. ὁ γὰρ πυρετὸς ἐπέτεινεν. οὔτε πόνοι οὐ ξωυεχὶ ὄντες. αὔτε βῆχες ἰῶ ὠχλουν. λύσεώς τε ἦν. ὀγδόη, ἀγωνώδεά τε μορῥάγησε πουλύ. νὺ κατενόει μᾶλλον. ἡ κώφωσις, φῦλλ μὲν, ἦσσον δὲ. οἱ πυρετοὶ ξωυέδωκαν. ἡ μοῤῥάγει τὰς ἐπομένας, πυκνὰ καὶ κατ' ὀλίγον. ἀπὸ δὲ πὼ ξ̄, αἱ μὲν ἀμορῥάγαι, ἀπεπαύσαντο. ἰσχία δὲ δεξιοῦ, ὀδυνὴ ἰσχυρή. νὺ οἱ πυρετοὶ ἐπέτεινον. οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον, πόνοι τῇ κάτω πάντων. ξωυέπιπτε δὲ ἡ τῶν πυρετῶν εἶναι μείζους, καὶ πὼ κώφωσιν πολλὼ. ἡ πω τὰ μὲν ὑφίεσθαι καὶ κουφίζειν, τῇ δὲ κάτω ἀπὸ ἰσχία, μείζους εἶναι τῶν πόνους. ἤδη δὲ ἀπὸ πὼ ὀγδοηκοστῆ, ξωυέδωκε μὲν πάντα. ξωυέλιπε δὲ οὐδέν, οὖρα τε γὰρ εὔχροα καὶ τελέους ὑποστάσιος ἔχοντα, κατέβαινεν. οἱ παράληροί τε μείους ἦσαν. ἀπὸ δὲ ἑκαστος πὼ κοιλίω πολλοῖσι χολώδεσιν ἐπεταράχθη. καὶ ἦκε χρόνου οὐκ ὀλίγου πολλὰ τοιαῦτα. καὶ πάλιν ἐλυσπετέωσε, μετὰ πόνου. τῇ δὲ ἄλλων, ἐραστύνη. τὸ δὲ σύνολον, οἵτε πυρετοὶ ὀξέλιπον, νὴ ἡ κώφωσις ἐπαύσατο. οὐ ἐκατοστῇ, τελέως ἐκείθη καῦσος.

Ἀῤῥώστος δέκατος.

Ε' ν Ἀβδήροισι Νικόδημον ὀξὺ ἀφροδισίων καὶ ποτῆ, πῦρ ἔλαβεν. ἀρχόμενος δὲ ὠδὶ ἀσώδης. καὶ καρδιαλγικὸς. διψώδης. γλῶσσα ἐπεκαύθη. οὖρα λεπτὰ μέλανα. β̄, ὁ πυρετὸς παρεξώθη. φρενικώδης. ἀσώδης. οὐδὲ ἐκοιμήθη. ἤμεσε χολώδεα ξανθά. οὖρα ὁμοια. νύκτα δι' ἡσυχίης. ὕπνωσε. γ̄, ὑφῆκε πάντα, ἐραστὼν δὲ ὠδὶ. πδ̄λίου δυσμὰς, πάλιν ὑπελυσφόρει. νύκτα ἐπὶ πόνῳ. τετάρτῃ, φύξις, πυρετὸς πουλύς. πόνοι πάντων. οὖρα λεπτὰ. σκιώρημα. παρέκρουσε πολλά. ζ̄, ἐραστὼν. ῃ̄, τὰ ἄλλα ξωυέδωκε πάντα. ῑ, καὶ τὰς ἐπομένας, σπάνια μὲν οἱ πόνοι. ἦσσον δὲ πάντες. οἱ δὲ παρεξυσμοὶ καὶ οἱ πόνοι τουτέω δὲ τέλεος οὐ ἀρτήσιν ἦσαν μᾶλλον. εἰκοστῇ. οὐρησε λευκὴν πάχος ἔχε. κείμενον οὐ κατιστατο. ἱδρωσε πολλά. ἐδοξεν ἄπυρος γενέσθαι. διέλης δὲ πάλιν ἐθόρμανθη. καὶ οἱ αὐτοὶ πόνοι. φρένη. δι' ὅλα. σμικρὰ παρέκρουσε. κδ̄, οὐρησε πολὺ λευκὴν, πολλῷ ὑπόστασιν ἔχον. ἱδρωσε πολλῷ θῤῥμῷ. δι' ὅλου ἄπυρος. ἐκείθη.

Ἀῤῥωστος σῦδενιώτος.

Ε᾽ ν Θάσῳ γυνὴ δυσήνιος, ἐκ λύπης μετὰ προφάσιος ὀῤθοσταδὴν, ἐγένετο ἄγρυπνός τε καὶ ἄσιτος. ἡ δὲ λιὰ ὠδύνη. ὤκει δὲ παλησίοι τῷ Γυλάλου, ὡδὶ τῷ λείου. τῇ πρώτῃ αὐτῇ μιλίνης νυκτὸς, φόβοι λόγοι πολλοί. ἀνεθυμία. πυρέτιον λεπτόν. πρωΐ, ἀπασμοὶ πολλοί. ὕστερον δὲ διαλίποιεν οἱ ἀπασμοὶ οἱ πολλοὶ, παρέλεγεν. ἠχρομύθει. πολλοὶ πόνοι, μεγάλοι, ξυνεχέες. λύπη δὲ τὴν αὐτὴν. οὐδὲν ἐκοιμᾶτο. πυρετὸς ὀξύτερος. ζίτη οἱ μὲν ἀπασμοὶ, ἀπέλιπον. ἰκῶμα δὲ καὶ ἠκτὰ φρενῶν. καὶ πάλιν ἔγερσις. αὐτίκα ἐστέχειν οὐκ ἠδυνᾶτο. παρέλεγε πολλά. πυρετὸς ὀξὺς. ἐς νύκτα δὲ ταύτην ἱδρῶσε, φλῶθρ μῶ. δι᾽ ὅλου ἄπυρος. ὕπνωσε. πόνται ἠκτηρόει. ἐκείθι. ὠδὶ δὲ πλὴ τείτην ἡμέρην, οὖρα μέλαινα λεπτά. ἀναῤῥῆγμα δὲ, ὠδὶ πολὺ σροβύλον. οὐκ ἱδρυτο. ὠδὶ δὲ κεῖσιν, γυναικεῖα πολλὰ ἠκτέβη.

Ἀῤῥωστος σῦδενιώτος.

Ε᾽ ν Λαρίσῃ, παρθένου πυρετὸς ἔλαβεν. καυσώδης. ὀξύς. ἄγρυπνος. δι᾽ ὑδρωπος. γλῶσσα λιγυώδης. ξηρή. οὖρα, οὐ πολλά. μετὰ δὲ. λύπη τοῦ ἐπιπόνου. οὐκ ὕπνωσε. ῥίτη, πολλὰ διῆλθον ἀπὸ κοιλίης, ὑδατόχροα. καὶ τὰς ἐρωμένας ἠει τοιαῦτα. βύφορος. τετάρτη, οὐρήσε λεπτὸν ὀλίγον. ἔκχυσιν σιαλώδη μετέωρον. οὐκ ἱδρυτο. παρέκρουσεν ἐς νύκτα. ε. ὅλῃ. ἔρινῶν λαῶρον ἐῤῥύη πουλύ. φρίξας. ἱδρῶσε πολλῷ θρμῷ. δι᾽ ὅλου ἄπυρος ἐκείθι. σὺ δὲ τοῖσι πυρετοῖσι καὶ ἤδη κεκραμένων, γυναικεῖα ἠκτέβη τότε πρῶτον. παρθένος γὰρ ἦν. ὦν δὲ ὅλῃ. παυνὸς ἀσώδης. φλεγώδης. ὀῤθυὸς προσώπου. ὁμμάτων ὀδυνη. ἠκρη βαρική. ταύτῃ οὐχ ὑπέστρεφεν, ἀλλ᾽ ἐκείθι. οἱ πόνοι σὺ αὐτίῃσι.

Ἀῤῥωστος τεισκαιδέκατος.

Α᾽ πολλώνιος σὺ Α᾽ βδήρισιν, ὀῤθοσταδὴν ὑστεφόρετο χρόνον πολυ. ὦν δὲ μεγαλοσπλαγχνος. καὶ πρείη παρ᾽ ἑωυτὴθης ὀδυνη, χρόνον πολυ παρείστο. καὶ δὴ τότε καὶ ἰκτερώδης ἐγένετο. φυσώδης. χροιὴς τῆς ὑπολθύκου. φαιῶν δὲ καὶ πιῶν ἀκαιρότερον βόειον, ἐβδρ μαύθη. σμικρὰ. ἡ πρῶτον ἠκτεκλίθη. μάλαξι δὲ χρησάμενος ἐφθοῖσι, καὶ ὠμοῖσι, σολλοῖσιν, αἰγείοισι καὶ μηλείοισι. ἠ δὲ αὖτη ἠκκή, πάντων αἷ βλάβαι μεγάλαι. οἵτε γὰρ πυρετοὶ παρωξεώθησαν. κοιλίη τε τὴν προσενεχθέντων, οὐδὲν διέσωκεν ἄξιον λόγου. οὖρα τε λεπτὰ καὶ ὀλίγα διῆει. ὕπνοι οὐκ ἐπῆσαν. ἐμφύσημα ἠκκὸν. πουλὺ δίλος. κωματώδης. ὑπὸ χονσρίου δεξιοῦ ἔπαρμα ξυὼ ὀδυὴν. ἄκρια πάντοθεν, ὑπόλυχρα. σμικρὰ παρέλεγε. λήθη πάντων ὅτι λέγοι. παρεφόρητο. ὠδὶ δὲ πασαρεσκαιδεκάτην, ἀφ᾽ ἧς ῥίτωσας ἀπεθρμάνθη, ἠκτεκλίθη, καὶ ἐβεμάνη. βσὶ. ταραχὴ. λόγοι πολλοὶ. καὶ πάλιν ἱδρυσις. καὶ ἡ κῶμα τηνικαῦτα προσῆλθε. μετὰ δὲ ταῦτα, κοιλίη ταραχώδης, πολλοῖσι, χολώδεσιν, ἀκρήτοισι, ὠμοῖσιν. οὖρα μέλανα, σμικρὰ, λεπτά. πολλὴ δυσφορίη. τὰ τῆν διαχωρημάτων ποιπύλος. ἡ γοῦν μέλανα, καὶ σμικρὰ, καὶ ἰώδεα. ἡ λιπαρὰ καὶ ὠμὰ, καὶ δεκνώδεα. ἠκτὸ δὲ χρόνους ἐδιώκεε καὶ χαλακτώδεα διδύναι. ὠδὶ δὲ εἰκοστὴν τεταρτην ὅλῃ. παρωρίης, τὰ μὲν ἄλλα ὡδὶ τῆν αὐτῆν. σμικρὰ δὲ, ἠκτενόησεν. ἀβ οὗ δὲ ἠκτεκλίθη, οὐδενὸς ἐμνήσθη. πάλιν δὲ ταχὺ παρενόει. ὥρμητο πάντα ὡδὶ ἡ χεῖρον. ὠδὶ δὲ ῥῖγος ἠν πυρετὸς ὀξύς. διαχωρήματα πολλὰ λεπτά. παραλήρος. ἄκρεα ψυχρά. ἄφωνος. ξυνοσὴ τετάρτη, ἀπέθανε. τουτέῳ ὅλῳ τέλεος ἀβ οὗ καὶ ἐλῶ δίδα. κοιλίη ταραχώδης. οὖρα λεπτὰ μέλανα. κωματώδης. ἄχρυπνος. ἄκρεα ψυχρά. παράληρος ὅλῳ τέλεος φρενιτικός.

Τεσσαρεσκαιδέκατος.

Ε᾽ ν Κυζίκῳ γυναικὶ θυματόρας τεχούσῃ σθῆλύμους, καὶ δυσοκησάσῃ, καὶ οὐ πάνυ ἠκθαρθείσῃ, ἡ μὲν πρῶτον ἐπῆλθε πυρετὸς φρικώδης, ὀξύς. κεφαλῆς ἠ ῥαχίλου βαρὺς μετ᾽ ὀδυνης. ἄχρυπνος ἀβ ἀρχῆς. σιτῶσα δὲ καὶ σκυθρωπὴ, καὶ οὐ πειθομένη. οὖρα λεπτὰ καὶ ἄκρα. διψώδης. ἀσώδης τοπουλύ. κοιλίη πεσλανημένως ταραχώδης. καὶ πάλιν ξωισαμένη. ἔκτῃ, ἐς νύκτα πολλὰ παρέλεγε. οὐδὲν ἐκοιμήθη. ὠδὶ δὲ οὐδενὸς τὴν ἐοῦσα, ἀβεμάνη. καὶ πάλιν ἠκτενόει. οὖρα μέλανα λεπτά. ἠ πάλιν διαλείφοντα ἐλαιώδεα. καὶ κοιλίη πολλοῖσι, λεπτοῖσι, ταραχώδεσι. τῆ, ἀπασμοὶ πολλοὶ. ἄκρεα ψυχρά. οὐδὲν ἔτι ἠκτενόει. οὖρα ἀπέστη. τῖς ἄφωνος. τῖζ, ἀπέθανε φρενίτις. Ρεντεκαιδέκατος.

Ε᾽ ν Οἀσσῳ δεάλκους γυναῖκα ἡ ἠκτέκετο ὠδὶ τῷ λείου. πυρετὸς φρικώδης. ὀξὺς, ἐκ λύπης ἐλαβεν. ἀβ ἀρχῆς δὲ πδριεσέλπετο. καὶ ὅλῳ τέλεος αἰεὶ σιτῶσα, ἐνηλλαφα. ἔπλυεν. ἐπλυφεν. ἐφρίχ λόγει. διάκρυα. καὶ πάλιν γέλως. οὐκ ἐκοιμᾶτο. ἐχ κοιλίης βρεθισμοὶ. οὐδὲν διῆει. μικρὰ ὑπομιμνησκόντων, ἔπινεν. οὖρα λεπτὰ, σμικρά. πυρετοὶ πρὸς χεῖρα λεπτοὶ. ἀκρέων ψύξις. ἕκτη, πολλὰ παρέλεγε. καὶ πάλιν ἱδρωσθη σιτοῦσα. τεσσαρεσκαιδεκάτη, πυδμα αὐρεῖον μέγα, ὅλῳ χρόνου, καὶ πάλιν βραχύπνοος. ἑπτακαιδεκάτη, ἀπὸ κοιλίης βρεθισμὸς ταραχώδης. ἔπειτα αὐτοὶ τὰ ποτὲ οὐ διῆει. οὐδὲν συνίστατο. ἀναιθήτως εἶχε πάντων. ἔρματος πδριτασις ἠκρφαλέσν. εἰκοστῇ, λόγοι πολλοί. ἠ πάλιν ἱδρυθη ἄφωνος. βραχύπνοος. κἀ, ἀπέθανεν. ἦν ταύτη ὅλῳ τέλεος, πυδμα αὐρεῖον μέγα. ἀναιθήτως πάντων εἶχεν. αἰεὶ πδριεσέλπετο. ἡ λόγοι πολλοι, ἡ σιτῶσα. ὅλῳ τέλεος φρενίτις.

Ἑκκαιδέκατος.

Ε᾽ ν Μελιβοίῃ νεηνίσκος ἐκ παιδὸς ἠ ἀφροδισίων πολλῶν πουλὺ χρόνου βρμανθεὶς, ἠκτεκλίθη. φρικώδης

κώδης δὲ ἠ ἀσώδης ἦν. ἄγρυπνος. καὶ ἄδιψος. ἐξὸ δὲ κοιλίης τῇ πρώτῃ, πολλὰ ἠ πρανέα διῆλθε, ζωὴ ὠδὶ ἐῤῥόω πολλῶ. καὶ τὰς ἐρωμένας ὑδατόχροα πολλὰ διῆει. οὖρα λεπτὰ ὀλίγα. ἄχροα. πυδμα αὐρεῖον μέγα ὅλῳ χρόνου. ὕπο χονσρίου σίτησις, ὑπολάπαρος. παρανήκης ἀβ ἀμφοτδρῶν. ἠκρ δίης παλμός. ὅλῳ τέλεος ξωνεχής. οὐρησεν ἐλαιώδες. παρέκρουσεν ἀρεμέως. ἠσμιός τε ἠ ἦσυχος. δέρμα ἠκρφαλεὸν καὶ πδριτεταμένον. διαχωρήματα πολλὰ, καὶ λεπτὰ, ἠ χολώδεα, λιπαρὰ. ἰδρύνατα παρεκρούσθη. παρωξεώθη. πολλὰ παρέλεγεν. κ᾽, ἀβεμάνη. βλησγρισμός. οὐδὲν οὖρα. μικρὰ ποτὰ ἠκτείχετο. τῇ κδ᾽, ἀπέθανε φρενίτις. Δοκέει δέ μοι προσωφελῆσαι ἠκτὰ λόγον ἡ ἰνύόμενον θόρος. τὰς γὰρ θόρινὰς νόσους χειμῶν ἐπιγινόμενος λύει. καὶ τὰς χειμερινὰς θόρος ἐπιγινόμενος μεδίησι. καὶ τοιαῦτό γε ὠδὶ ἑωυτῇ ἡ ἰνύόμενον θόρος. ἐκ δύσεος ἐγένετο, ἀλλ᾽ ἀβαίφνης θόρμον, ἠ νότιον, ἠ ἄφνω. ἀλλ᾽ ὅμως πρὸς πὶ ἄλλῳ ἠκτάσασιν μεταλλάξαι, ὠφέλησεν. μετὰ δὲ μόρος ἡ γεῦμαι τῆς τέχνης εἶναι, ἡ δυνᾶσθαι σκοπεῖν, καὶ ὠδὶ τὴν γεγραμμένων ὀρθῶς. ὁ γὰ γνοὺς καὶ χρεόμενος τούτοις, οὐκ ἂν μοι δοκέει μεγα σφάλεσθαι σὶ τῇ τέχνῃ. λέξι δὲ ἠκτα μανθάνειν ἀκριβῶς πὶ ἠκτάσασιν τὴν ὡρέων ἐκάστην. ἠ ἡ νόσημα, ἀλλ᾽ ὅτι κοινὸν σὶ τῇ ἠκτάστασει, ἡ σὶ τῇ νούσῳ, μακρὸν ὅτι νόσημα ἠ θανάσιμον. μακρὸν ὅτι ἠ πδριεστηκός. τάξιν τὴν κειρίμων, ἐκ τούτων σκοπεῖσθαι ἠ προλέγειν. ἐκ τούτων δύπορᾶται. εἰδότι ὠδὶ τούτων ἐστὶν εἰδέναι, οὓς ἠ ὅτε, ἠ ὡς λεῖ διαπτᾶν.

Ἱπποκράτους Ἐπιδημιῶν τὸ τέταρτον.

Ετ᾽ ἰσημβρίῃ καὶ μετὰ ταῦτα ἀσθ, οἷα τὰ αἰνεσθόμενα καὶ βλεννώδεα, ἀ πὶ κεφαλὴν ὠξε, ἀπὶ λθον ὕσθεν τῷ ὠτὸς. τῷ παρὰ λεοκύδεος, σὶ σθῖ φανοδίκου, οἱ σθέκτυλοι οἱ σὶ τῷ ποδὶ ὠδὶ τῷ σθένος ὁ τμηθεὶς πὶ κνήμιον, ταύτη μὲν ἠ ἐμελάνθη, ἡ ἡ μέγα ἔλκος, σὶ τῷ ἔξω τῆς κνήμης, καὶ ἐκ τούπισθεν ἦει. ἐπεὶ ηκθωρεῖν ἐγένετο. ταῦτα ῥοῦ ὠδὶ ἠ σθένος ηκτ᾽ ἶξιν ἀρισθροῦ. ἠ πυρετοί. ἀπέθανεν, ἀπὸ τῷ πυρετῷ. ἡ χολώδες τῷ χοινοταλίκῳ ηκτακορές. ἠ τὰ καυσηκὰ ηκτακφορμένῳ ὠδὶ ἰσημβρίῃ, ηκτὼ αἷ μα πολὺ διῆλθε. Γβρσυτι πόνυ σφόβρα ἀπεγένετο, ἐπρόσω τασαρεσκαίδεκα ἡμβρέων. Τῷ δὲ σήγματι ἡ παρ᾽ Ἀντιφίλᾳ καυσικῷ κειδένων ἐβδόμη χολώδεϊ, τυφώδεϊ, ζίτη μετὰ κείσιν. ἡ οὕτως αἷμα ἔπτυσε. πδριεγένετο. ἠ ὑποσφφὴ ὕσθος ἐγένετο. ἐκείθι ὡς εἰκὸς, πὶ ταῦτα ἀσθαι λύσιν ἡ πρῶτον. μεῖα δὲ ταῦτα ἠ χολώδης εἰς μανίλιω. κείσις πδριεγένετο πὶ σκάτην αὖθι ἰσῶτος. Ρβρὶ ἰσημβρίην, ὁ Καλχηδόνιος. ἀπὸ πυλέων μετακομισθεὶς παρ᾽ ἀγορίω. ῥήγματος πὶ μα ἡ πρῶτον. μεῖα δὲ ταῦτα ἠ χολώδης εἰς μανίλιω. κείσις πδριεγένετο πὶ σκάτην αὖθι ἰσῶτος. Ρβρὶ ἡλίου τροπὰς χειμερινὰς, βόρεια ἰῶ. ἰκτεριώδεες ἐγένοντο ηκτακορέως, ἠ οἱ μὲν, φρικώδεες. οἱ δὲ, ὀλιγοσαι ξυγκεκαυμέναι ζίτη. ἠ ὀλιγοπὶ ἔκτην ἠ ἑβδόμιω. ἠ οὗτοι μακραὶ ἀποτείνοντες. ζῆ, χασδρες αὖτε χόμεναι. καὶ σὶ τῇσι φαρμακείῃσιν οὐκ ὑπακοῦσαι. ηκτὰ λόγον τὴ πυρετὴν, ἠ ἀπισρώτες. πλίῶες ἐσὶν οἱσι σμικροὶ, πρὸς ὑσρὸν χόρια δεξιὰ ἐκτεταμένοι. καὶ πρὸς χέρα ὑποβορβρύζοντες αἱμόῤῥοοι. ἠ οὔροισιν ἡ ηκθαρσις. ἠ ἡ κείσις. φλῶ δὲ μᾶλλον, ἐῖχοντο ηκτω. ἠ γὰ τῆτο ἐτελαμβάνετο ἔσω ἦν χρόνον τῆτον. δῖσι μὴ οὕτως ἰῶ. πλίῶες δὲ ἠ ἐπημένοι. ἀμοῤῥαγίην ὕβ ἀρισθρὸ. ἥλιος ἐζάπετο. τὰ χειμβρινὰ χειμερίως σὶ βορείοισι. μεῖα δὲ ὀλίγον, νότια ἰῶ. ἐφ᾽ ἡμβρᾶσ᾽ πεντεκαίδεκα. μετὰ δὲ ταῦτα, νιφερὸς. ζῆ ἡμβρίσιν. ἀμφὶ ταῦτα τῇ ἔτεος, ἰκτεριώδεες ηκτακορέες. οὐ κρινόμενοι εἰλικρινέως φλυποσροφώδεα. μετὰ δὲ χόνασ᾽, νότια ὑπεγένετο. καὶ ὑέτια. ηθρυζαι ηκτερράγησαν, καὶ ξωὶ πυρετοῖσι ἠ ἀπὸ πυρετῆ. σὶ δέ τινι καὶ ἐς ὀδόντας. ἐκ τῆ ἀχὸ μέσου προσληγήσῃ ὠδὶ δεξιά. ἠ ὀφρῦν. ἠ ὄμμα. ἤδη δὲ ἠ ζραχώδες. ἠ φαρύγγες φλεγμαίνουσι. ἠ οἱ ταῦτα ἠκλεόμενοι ἀπέχον, ἠ τὰ ἔπ᾽ τὰ ὦτα ἠ γνάθων ἐπίφματα μαλθακὰ, ἠ ξωι πυρετῷ ηκθιστο. ἀφλυμίοισι πυρεταίνειν, ἐγένετο ἐπάνω ἠ ὠδὶ θάτρα, τὰ πολλὰ τετάνων. ἠ οἱ ταῦτα εἰσὶν, ἴσιν ὑπὸ τὸ μετόπωρον ἠ χειμῶνα ἀπὸ τὰ πυρώδεα. ἠ ἀπέφθειραν πολλαὶ παντοίως, ἠ ἐλυσόχεον. ἐκτῃ τῇ παρθένῳ κρίσιτα. ἕκτῃ ὑπεδροπίασεν. ἐκείθι δὲ δι᾽ ἑκτῆς πάντα. σὶ τούτοισι τοῖσι χρόνοισιν, ἐκταῖα. ὀγδοῖα ἐκείνετο ὠδὶ ταῦτα ἀσθαι λύσιας. Ἡ Μεσορίτε τῦ τυφλοῦ, αὐτόματος χωρὸν ἠ αὐτόματος πῦ ὧδες ἐπῦσε ὠδὶ ἕκτην. ἠ ἡ πατος ῥύμωσις. καὶ ηκτω ὑποχώρησις ὀλίγη. ζφρικο πυώδεα αἰῶ. ὀλίγα. λθμηφ. πλατέα αἰῶ ἔπῦσεν. ἀπόστος. ἀπέθανεν ἐνὸς εἰκοστῇ. Ἐκ τῆν γειτόνων Θέσορος οἰκέτης,

ἐκ καυστικῶν, ὑποχωρήσιος χολώδους, συχνῆς, ὑδαρεστέρου τοῦ τε μέλιτος. τῇ ἕκτῃ ὀξὺ ἐπιχέσις οἱ κοιλίῃ λεπτὴ συχνὰ ἐς ἄπυον ξυμβαλλόμενον. καὶ διθέως ἱδρῶσα. νὴ ἐκείθη. καὶ ἡ κοιλίη ἔστη. ἐς δὲ τὸν αὖθις ὦρλιν, ἐπιῶσα ἐπυρέτταινε. καὶ ἐς τὸν αὖτὸν πάλιν ὦρλιν. Ἡ ὀδὸς ἀνόρου, λευκοφλεγματώδης οὐ πάνυ ἐοῦσα θηλάζουσα, ἐπυρέτταινεν ὀξύ. ταύτῃ ἡ γλῶσσα ξυνεκαύθη τῇ ἄλλων ξυγκαιομένων. καὶ ἐν χρόνῳ τῷ τοιῷδε, γλῶσσα τε ἐξηχμάζετο, ὡς πρὸ χαλαζώδεα πυκνά. καὶ ἐλμινθιάσεις καὶ τὰ σώματα. τῇ δὲ τὸν κ, οὐ τελέως ἐκείθη. Γρῖ δὲ τῇ νηϊαδίων δύσιος, ὁ μηδοφαύστου τὸν κεφαλὸν τῇ ληγεῖς καὶ ἑτοῖον παυδός, ὀξυάκω. καὶ ἀσχολούμενος σῶδε μὴ τοὺς, ἐπύρεσσε προφάσιος δὲ, ὅτι σμήχων ἐτέλεα τὰ τῇ δὲ ἕλκος, καὶ μετελύχθη. νὴ ὑβρίθη τὰ χείλεα αὐτίκα. διελεπτώθη δὲ σῶμα πολλαχῇ ἀφὰ τὸ ἕλκος πρόσω. πρόδηλα δὲ οὐ βραδέως, οὔτε πύον ἐρεύθη, οὔτε ἐκουφίσθη. παρὰ δὲ τὸ οὖς ἐδόκει παρπυΐσκειν, ὡδὶ τῇ χυλῷ ὡδὶ τὰ αὐτὰ δρά. ταύτη γὰρ νὴ τὸ ἕλκος. ἔπειτα τοῦτο τὸ οὐκ ἀπεπέπυε. καὶ ὁ ὦμος ὁ δεξιὸς οὐ πυσι, ταχέως. ἀπέθανε τῷδε κβ.

Μετὰ τὰ νηϊάδων δύσιας, ὁ τὸ οὖς ἀλγήσας, τῷδε ἔθεσι, ὕδατος ἄφωνος. τὰ ὠδὶ δεξιὰ τὰ κρατῆς. ἀπύρετος. ἱδρῶσα. δεξιὸν οὖς, δεξιὸς ὀφθαλμὸς, ἐσήκει οὐ ἡμέρας. καὶ ἐφείλετό τι ἐκ τοῦ κάτω μέρεος. αὐτίκα δὲ ἔλαχεν. ἀνὼς ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς ὦμος. ῥάχηλος σκληρὸς ἀπεγένετο. ῥῖγος ὦρλιν ἴσως ὠδυνήθη ὕστερον.

Μετὰ τὰ νηϊάδων δύσιν ὁ θρᾶπαν ὁ τὸ Ἀπικοῦ, τῷδε τεταρταίου ἁλισκόμενος. τυφλώσης ἰσρύθη. ἕτερος πὺς αὐτὸν ὦρλιν ἀληθὲς τυφλομανίη. ἐς ἰσχία νὴ σκέλεα ἦλθεν ὀδυνή. ἐπαύετο, ποστὰς οὐ γινώσκω. ταύτην πὺς ὦρλιν φρενώδεες. ἐμετώδεες. καὶ μετὰ κεῖσιν ἀπόστοι. καὶ χολώδεες. καὶ παλλύες μεγάλοι. σκληροὶ. ὀδυνώδεες. καὶ αἱμορῥαγικοί. τοῖσι δὲ πὺς αὐτὸν ὦρλιν μετὰ νηϊάδων δύσιας, ἐν ῥίνῃσι αἷμα χολώδες ἐπιπαλλύοισιν. Ἐν Κρανῶνι τῇ Νικοστράτου ληφθείσῃ τοιαυτὶ σκιαδηφόρτῃ ἔφασαν, αὐτίκα κρατέα ῥαχήλου καὶ τὴν ἄλλων καὶ σῖτος ἐγκατελείφθη μέχρι δεκάτης. πυδμα πυκνὸν, σμικρὸν. ἀφρασιῶν. ἀναλαφῶσα δὲ κατύλους. πεπραλγέουσα. ἱδρῶτες. ἐλκώδη ὡδὶ τὰ δεξιά. ῥάχηλος. σῶμα. ὄμμα. ῥῖς. οὖρον ὑπόστασις λευκὴ. ὀρόβωδης. ἑτέρη λευκὴ. ξυμπαχώδης ἄλλη. ὑπόλωρος. λικνώδης. ταύτη ἔστιν ὅτε, ὡς πιμελώδες ἐφίστατο τοῦτο ἀθρόον οὐκ ἐπὶ πολὺ διεσκεδασμένον, οἱ ἐξαίφνης διεσκεδασμένον. οἱ ἔξω δὲ οἷον, οὐ ἐξυφασάμενον ἔπειτα οὐρεῖται. νὴ ἐμὲ μὴν τι τοιοῦτον. ἐξ δὲ ἱδρυμένον, ἄλλο τοιοῦτον ὀλίγον, ὡδὶ τὰ τὸ διεσκεδασμένον. ἄλλο τε τὰ ἐρχόμενον. ἕτερον τοιοῦτον. σμαῶδημα, νεφελίη ὑπομέλαινος, δυκέον τος πάχος ἔχειν. χαῦνον δὲ ἄλλο λεπτόν. ἄλλο σμαῶδημα λεπτὸν τοιοῦτον. ἄλλο δὲ ἴσως. ἄλλο, οἱ τὰ ξοφώδεα. ὁ πρῶτος παρενεχθείς, μειράκιον. τοῦτο οὖρον καθαρὸν λεπτόν. πάντων διακώρησις, λεπτὴ. πολλή. ἄχολος. γλῶσσα ῥηχίη πάνυ. πυρετὸς πδρημιὴς. ἀκρυπτος. κοιλίη κυρτή. οὗτος πρέκρασεν ὀλίγα ὀγδώη, ῥόπον ἐν ἀνάλασιν. αἰπὺς αὐδαι. μάκρωδαι. αὐχρομυδέειν ἀκύρως, οὐ τοιοῦτος ἐών. τούτῳ ἀθρόων οὖρων πολλῶν ἐλαττόντων λεπτῶν ὑβ ἑπτὰ ἑσις, ὑπνος ἐγένετο ξυνεχὴς νὴ ἱδρώς, κείσιμος δυκέων ὑβ οὐ τοιοῦτος. ἴσως ὠδὶ δυκότην. ἔπειτα ὑβεμαὴν τε αὖθις, νὴ ἀπέβαινε ταχέως, ὠδὶ ἀκτάλεος. προφάσιος οἷμαι τῷ πιεῖν ἄκρητον συχνὸν, πρὶν ἐκμαυλῶσαι. ὀλίγα ἔπια αὐτῷ, εἰκοσι ἐπύς. Τοῦ φθινοπώρου, ἡμέρᾳ χολώδ. μέλαιναν, ἡ Εὐμενίδος. καὶ αἱ ὀδμαὶ δὲ πρόδηλοι. καὶ οἱ φερικώδεες πυρετοί. καὶ αἱ ἡμερησιαλγίαι χολώδεες. βραχέα ἀνεμοῦσα, νὴ ἐλμίνθιον. διαχωρήματα λεπτὰ πάντα. ἐν χρόνῳ. πρὸ νηϊάδων δύσιος. ἑλίγγων ὠδὶ αὐτὰς, αἵτε αἱμορῥαγίαι. καὶ βραχύτεροι οἱ πυρετοὶ, καὶ ὑποστροφώδεες αὐτίκα, βραχέησιν ὑποστροφῇσι. νὴ ἀποστοι. καὶ ἐφθοὶ. καὶ ἀσώδεες. καὶ ἡμερησιαλγέες. καὶ θηελώδεες οἱ τῇσι κείσεσι. καὶ ῥιγώδεες. καὶ χολώδες. Μειράκιον ξενὸν, ῥίτη αἷμα ἐκ ῥινῶν πολὺ. καὶ τεταρτη. νὴ πέμπτῃ. ἐκτῇ ἵστατο κοσμίως. παρέκρουσεν. ἑβδομαίος ἀσήκει. καματώδης ὦ ὑποστροφὴ τεταίῳ. ὄβελίσσεσι ἀπεχρμίη. οὖρον οὐκ οἷσι. ὠδὶ κείσιν δῖ) ἔλεα. ὠδὶ δὲ νηϊάδων δύσιας, νότια καὶ ὑέτια ὦ. καὶ τὰ τότε. μειράκιον. μυξώδεα. ὑπόχολα. πέπονα οὐ πεχώρει. γλίχρα. συχνὰ διαχωρήματα. πῦρ συνεχές. γλῶσσα ξηρή. ἐκρίθη ἑκταίος. ἑβδομαίος αὖθις ἔλαβεν. ἀφῆκεν αὐθημερὸν, χρόμω. ὧρες ἑβδομαῖαι πατ' αὐριδρόν. γλίχρον. παχύ. ἑκτή.

Τῷ παιδίῳ τῷ φαγεδαινωθέντι, ὀδόντες οἱ κάτω πρότω. καὶ τὴν ἄνω νὴ τὴν κάτω οἱ ἐμπρόσθιοι, αὖθις ἔπεσον. ἐγκοιλον ἔχον ὀπίσω. ὧν μὲν ἐκ τῆς ὑπδρώπος ἀπδήκατο, μᾶλλον ἢ ῥίς. ὧν δὲ οἱ ἄνω ὀδόντες οἱ ἔμπροσθεν, πλατεῖα ἄκρη αὐξομούμενος. ὁ ἐμπαῖος ἀπὸ τὴν ἐμπροσθεν, τέσσαρας ῥίζας κατὰ λύο συνεξυγμένας, ὡς πρὸς ἐνάτερον τὴν γενύων ὀδόντων, ἄκρας ἀποκεκαμμένας εἰς τὸ ἔσω μόρος πάσας, πλατὺ δὲ τὸν ὀδόντα, ἀποσωμήματα πολλὰ, ἢ παρὰ τοὺς ἄλλους πάντας. καὶ τὰς ἐκ ῥινῶν παχέας ῥύματα καὶ ἀπὸ κροτάφων ὀδυνίας ἐκ τούτου μάλιστα γίνονται. ἐὰν θῇσι τὰ οὖτος, μάλιστα ὁ πέμπτος. ἐκ μέσου μὲν κόνδυλον ἔσχεν. λύο δὲ ἐμπροσθεν. ὁ μὲν πρώτος, πρώτος ἀνδρῶν κατὰ τὸν λύο ἐβέβρωτο. ῥίζαν μίαν παχεῖαν ἔσχεν ὁ ἕβδομος. τῷ Ἀθηναίῳ δὲ παιδίῳ αἵρεσιν ὀδόντων ἐπ' αὐριδρὰ κάτω. ὠδὶ δεξιὰ τούτου. οὓς δεξιὸν ἀνέπιφυσιν, ἢν ἐπὶ κλίνοντος. μεῖζε δὲ τῆλιάσθαι, βύδιαι ἐπινέφελοι. νὴ ὁμίχλαι. κρίσιες, πεμπταῖαι, νὴ ἑκταῖαι, νὴ ἑβδομαῖαι, ἐπὶ δὲ νὴ μακρότεραι. ὑποστροφώδεες οἱ πυρετοί. καὶ ἐς τὸ τῆλανώδεες. καὶ ἀπόστοι. καὶ

κλώδεες. καὶ δύσεντερίαι ἀπόστοι. πυρώδεες. τῷδε τῆλιάσθων δύσιας, νότια ἰσχυρῶς ὦ. αἱμορῥαγίαι. καὶ τεταιοφυέες. καὶ ἡ πάλωδες. ὁ δὲ τῷ σκυτείῳ ἡ μορῥάγησε ἡ κατακορὴς. διαχώρησις ὀλίγη. ἐκείθη ἑβδομαῖος ῥίγει. Ὁ παῖς ὁ παρὰ τὸ ἕκατον ἡ πλεῖον, ἡ μορῥάγησε τεταρταῖος. πολλὸν αὐτίκα ἐφλυήρει. ὥσπερ αὐτίκετο. ἔπειτα χόνδριον ὀδωδὸς σκληρὸν. πρὸς βάλανον ἐκταίῳ ὑπὸ πλέον ἡμέρᾳ χλωρά. ἑβδόμη πρωΐ, ῥιπασμός. φλῆβες. φλεγῶν συρυγμοὶ παρ' ὀμφαλόν. τὰ τοῖσιν ὀξυτάτοισι τὰ πυρετῆσι, οἱ σφυγμοὶ πυκνότατοι. νὴ μέγιστοι οἵ. τὸ ἐς λείλιν πρεξεμώτεροι. τοιοῦτον τὰ πάσῃ τῇ νούσῳ. πρὸς τοὺς ὀρχὲς δὲ νὴ οἱ παρεξυσμοὶ, νὴ τὸ πρωΐ πρὸν σκιπτέον. νὴ τὸ συνεχέον. νὴ τὸ σιωπᾶν. Μετὰ τὰ νηϊάδων δύσιας, νότια πεμπτῆ κεινόμενα διαλίποντα, μέαν λαμβάνει τὰ δὲ φολλικώδεα ἐπιφλεκταινούμενα, διαπτὼ Ἀκυβίῳ λαπύτῳ. πὶ δὲ νηϊάδων δύσιας, ὑποφλυκτώδεα νὴ φλεγμονώδεα τὰ κνησμώδεα οὐκ ἐπισκαριόντα. μᾶλλον μὲν ταύτην πὺς ὦρλιν. ἀτὰρ νὴ τὰ λειχηνώδεα ὑβαιρόμενα. ταῦτα λῶ οἱ, τῇ Γυθεσῶρου νὴ τῷ καπηλίῳ ξυὼ πυρετῷ. ἅμα αὐχμῷ ἀνέθυν τῇ Γυθεσῶρου ἰσχία ἀκρατέα. Μετὰ νηϊάδων δύσιας, φεικώδεες. αἱμορῥαγικοὶ ἐκ ῥινῶν. ὁ μὲν τοι σκυτεὺς ἐκείθη ἑβδομαῖος. μᾶλλον διαλιπών, μᾶλλον ἐλάμβανεν. οὐθὶς τεταρτη ἐκείθη. ἄλλος τῇ παρὰ λεωκύδες, ἐκείθη ἑβδόμη. ἄλλος, τεταρτη. μόχλος ὠὰ τὴν λαῦρον ὑβ αὐριδροῦ. ἔραχυ δὲ, ἐκ δεξιοῦ μυκτῆρος. πρὸς τοὺς ὀφθ, ἐς κείσιν. ἡ ἔλει αὐξάμενα παρωξύνετο. ἅμα ερτώδεις βρωμάτων ἴ ἐγένοντο. παρὰ δὲ οὖς ὠδὶ δεξιὰ σμικρὸν ἔσωθεν σκληρόν. ἔξωθεν σμικρὸν χαῦνον. ὀδωδὸς οὐδὲν ἐπιδέδυ. ἰθὲ ἐπεγένετο νυκτὸς, τοῖσι πάνυ χολώδεσιν ἐμπύοις. μάλιστα ὁλῶς. κέλαινα ἡ ἡμέρη πρὸς. οἱ πὼ σικύην προσβαλλόμενος. ἐπεὶ ἐς δὲ ἰσχίον ὀδωδὴ τότε ἐς σκέλος ἡμέρᾳ ἦλθε. καὶ ὀδήγησεν ὁ ἱππος ἡμέρᾳ τῷ κραμέου ἵππου ἡμέρᾳ πεσόν, ὡ οὐ πρόσω βλήθη αὐτίκα σικύη. ἐκαύθη ἔσω. νὴ κ, ἐπαλιγκότησεν. αἱμορῥαγικὸ. νὴ ξυώδεα. καὶ ἐθόμενα. Ἡ τεσσάκη τεταρταίη ἀπέφθειρεν, ὡς ἔφη ξυνοσαίου ἀρέρειν. ὥσπερ. ὑγρὰ λεπτὰ. ἐξωεκαύθη γλῶσσα. κείσις τεταρταίη. Μετὰ τὰ νηϊάδων δύσιας, παλλωώδεα. νὴ μέχρι πέμπτης ἐρρεῖ. ἐκείθη. ἑβδόμαίος δὲ ἐένπνουρεν, οἱ ἐρόβων παλύμα. ὁμοίην αὖ ἐωυτῷ. ἔπειτα καθαρόν. ὑποστροφή. διέλιπέ τε νὴ τῷ μεγάρεες, παλλὼ αἷμα οὐκ ἐρεύθη. οὖρον οἵ. ἡ Ἀρπυγνες, λευκὴν παχὺ ὁμοίνεον. Ἡ λίου κεμβρινέων ζοπέων, ἄχρεον οὐ σμικρὸν. πέμπτη δ' ὑδρωπικὸν ἐκαστὸν σεισμός. ἦτ' οὐ Γοβρίνθῳ ἡ μὲν ἀθηματώδης, ἡ Ἀν πυγνες. ἡ δὲ κιλλίγαι εἶχε ὀρυβρα ἐπιφανόμενα. ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε χωρὶς σμικρὰ. ἄλλοτε μεγάλα. βάσανος χρὴ οἵ. ἐπύγχανον ὁδοιπορῆσαι θάσον. μὴν ὦ ὄγδοος. ἰσρύθη προπυρετ' αἴνεσε. Ἡ δὲ τῆ Ἀπημαύθου ἀδελφοῦ γυνὴ, ἀπέφθειρεν ἐξήκοντα ἡμέρᾳσιν, ὡς ἔφη ἑβδομαίη, βῆλυ. πὶ δὲ σιάτην ἐβαρυβρίθη. μεῖζε δὲ κρίσιν, τὰ δεξιὰ ἤλγει. ὡς αὖ ἀποστροφὴς αὐτὴ ἔσχε ταχέως, ἡ ἀπέφθειρεν. ἐτρώλα λυκοῖς θυατρὰ ἐτέκεν. ἐτρώλα ὀρύθρεας, ὡς ἐλεῖ φρενώδεες. ἀσώδεες. ἀποστοι. ὑποστροφώδεες. χολώδεες. αἱμορῥαγικοί. ὑπέπαλλνοι. ὀδωδὸς ὅπον ἐκ τῶ αὐριδρῶν οἱ ταλείσοι τῇ Ἀπημαύτου, ἡ ἐξαπὸ ταύτη, ἐν ὀφθαλμὸν ἐν δεξιόν. ἐν δὲ κενεῶνα, ὠδὶ τὰ ἕτερα. Ἡ Ἀεισοφῶντος θυγάτηρ, τῇ ῥίτη νὴ τῇ, ἐπυρέτηνε. ἐνερὴ διετέλυτα ταλείσα. ὥσπερ μὲν τοι ταραχώδης ταύτη. διόσκεται. τὸ δ' ἑπτὰ ἐπαύζετο. φλεκτοὶ αἰνὲ ἐκ κόπων οὐ κάρτα ἰχνῶν. ἄφεσιν δύνατε ἐς ἑβδόμω. πέλοι. ῥίζος τῇ ὀπίσθεν τὸ Ἡρῴου παυδίσκη ἐγένετο. αἱ δὲ λύκοι μεγάλαι, οὐ δ' αὐταὶ πάνυ χρῆσαι τ' ἐκτοχέων νὴ ὑπνωδέων, νὴ μὴ ξυμπεπόντων νὴ χολῆς αὐτεχμιόνης. νὴ λὼ ὑδρὴ ἢ ἡ σκληρὴ, οὐ ξυμπεπόντες. Ζωΐλας τὸ τέκτονος, δομωώδες. σφυγμοὶ νωθροὶ. οὔρησις νὴ κοιλία μεῤῥίως ἀχρόως. ἤδεσάν τασις ἐκατὸν ὥρῃσιν ἐς ἰθύ, μέχρις ὀμφαλὸς ξὺ ὀξέι. ἀποστος. διαλάδης.

Ἡ παρὰ Τηκομαίω Ἀγοινόμου θυγάτηρ, σὺν λαγὶ ἀσήμως αὐξαμένη δημιώδεα ἔμετος φλεγμα τώδης. ὁτὲ δὲ χολώδης. ἐῤῥήξε χαλεπῶς. ἔτεκε. τελέως ἐκαθάρθη. ἔμετος ὁμοίως μέχρι ῥηκοσῆς. ἔπειτα λασῆρε ταράχθη. νὴ ὁ ἔμετος ἐπαύζετο. λειεντερίη. γυναικεία οὐκ ἐγένετο. λύο ἑτέρων χειμώνες ἔχειν αἱμορῥοΐδας. Οἱ λύο ἀδελφοὶ, οἱ τὸ κέκρεως οἰκεῖοι, οἱσι τὰ μέλαινα κατ' ἀρχὰς δήκει. ὑπόχυλα. βαρυκοιλίδεα. ἐκ κατα μορέων ἀφρωδέων χλωάδεα ἦσαν. ὃς ἦν ὄνυξ ἐκ σωθήκης ἤρεα, ἐπυρέτηνεν αὐτίκα. ξυταίως ἡ μορῥάγησεν. ΙΓ. καὶ ἑ καὶ ζ καὶ ἡ, ἐκείθη κοιλίη ὑγρή. Ὁ ἐκ μετάλλων, ὑποχόνδριον δεξιὸν ἐκτεταμένον. ὠλίγον μέγας. νὴ κοιλίη σὺν τεταμένη. ὑπόκλιπρα. πυθμαπτώδης. ἄχροος. τούτῳ ἐς γόνυ ἀεισδρόν, ὑποστροφή. δι' ὅλου ἐκείθη. Ὁ Τιμηνέω ἐκέ τι. πυθμα τος ὡς χλωάδης εἰς νῶτα ἐς χέρας χλωάδης. Ὁ τῆς λέχους ἀνὴρ, ὁ παρὰ τὰ Σιτοδόκου, ὁ ἰκτδριώδης πρὸς ὃν ἑβδομαίῳ ἐσήλθεν, ὀγδόῃ ἀπώλετο. οὔτε οὖρων, οὔτε διαχωρέων. ὠὰ χόνδρια μεγάλα καὶ σκληρά. καὶ πυθμα πυκνόν. οὗτος ἀπολλύμενος, οὐ δ' ὠὰ πόνου, σὺ τίσι. ἐ μέτωπον. ἡ τούτου γυνὴ, ὑβέβαλλε θῆλυ ἑβδόμη, ἑβδόμῳ μλιί. ἐφάνη δὲ τεταρτη. ταύτην μὲν σὺ ἀρχὴ, ποσῶν ὀδωδὴ εἶχε. λήγοντος δὲ τῷ πυρετῷ, πυθμα οὐκ ἐλύθη, ἀλλ' ἐγκαταλείφθη ἐς χέρας ὀδωδή, νὴ βραχόνα. ὑποστροφὴ ὀξέ. μικίσου ἔλαβεν. οἷσι ἐπέχητο οὖρα πρὸ κείσιος. Ἡ παρὰ Τιμέω ἀδελφὴ, ξυὼ ῥίγει ἐκρίθη. τῷ χλώδεος δὲ λήγοντος ταχέως, χέρες καὶ ὦμοι. τούτων δὲ ληγόντων, κεφαλῆς. ὀφθαλμῶν τὰ ἀπὼ βλεφάρα ἐπῆρθη, καὶ ἐδακρυῤῥόει. οὐκ οἰδὰ τὰ λοιπά.

ἐκρίθη περὶ ζ τῶν πρώτου. Ὁ δὲ Μενάνδρου ἀμπελουργὸς ὡσαύτως. πλὴν γαστὴρ καταρχὰς λεπτὰ ἐδίδου. ἔπειτα ἔστη. καὶ ἐν οὖρον ἐκρίθη. οὐκ ἐρρίτωσεν ἑβδόμῃ ἡμέρῃ, ὅτι ἡ γαστὴρ προεταράχθη. Ὁ Γοταμῶνος, τούτῳ κοιλίη οὐ διήει ἑβδομαίῳ. πρὸ κρίσιος δύο ἡμέρας οὐκ ἐρρίτωσε. διὰ τοῦτο, οὐδὲ ἐν οὖρον ἔσχετο. Ὁ ὀδοὺς τοῦ Ἡγησιστρατίου, ὅτω ἀποπύημα παρ' ὀφθαλμὸν, καὶ ἀπεπύησε παρὰ ἐν ἔσχατον. καὶ αὖθις ἐξιήθη ὁ ὀφθαλμός. καὶ κατὰ ῥίνας πύον ἧκε παχύ. παρὰ ἐν οὖλον, σάρκια σμικρὰ, στρόγγυλα ἀπῆλθε. τούτῳ πρὸ ἐν τρίτον ἐδόκει ἀποπύησιν. ἔπειτα ἀπετρέπετο. ἐξαίφνης δὲ ὠδήσειν ἡ γνάθος, καὶ ὀφθαλμοί. οἷσιν ἐς τοῦ ὀφθαλμοὺς ἀποστάσιες ἐν καύσεις. ἐξ ἐρύθροι γνάθους. καὶ αἱ μορραγικοί. ἀτὰρ καὶ οἷσι παρὰ τὰ ὦτα ἐστὶν. ἴσως δὲ καὶ ἀποστάσιες ἐς ἄρθρα μᾶλλον, οὐ μὴν σάφα οἶδα τὰ ῥίγεα. φρομώδεσιν, ὑποχονδρίου ἔντασις. γυναικεῖα ἐπεφάνη δεκάτη. καὶ ἑβδόμῃ ἐκρίθη διὰ τέλεος. εἴγε μὴν οὕτως ἐνέμεινεν, ἐκρίθη τρίτη. ἄλλη πέμπτη. ἄλλη ἑβδόμη ἐκρίθη. Τῷ Ἡγησιστρατίῳ οἱ δύο ὀδόντες οἱ ἔσχατοι, τὰ πρὸς ἀλλήλους ἐβέβρωντο. ὁ ἔσχατος εἶχεν ἄνωθεν τοῦ οὖλου δύο κονδύλους. ἕνα μὲν, κατὰ βρῶμα. ἕνα δὲ, ὠδὴ θάτερον. ἡ δὲ οἱ δύο, ταύτῃ ῥίζαι πλατεῖαι ἵκελοι ἐκ δύο ξυνέπιπτεν ὠδὴ τὰ ἕτερα. μία ἡμύσια, πρὸς στρόγγυλη. Γυναικὶ, ἡ ἡ μορράγησε. δ. καὶ ς. ἑβδομαίῃ ἐκρίθη, ἐξ ἐρύθρος. Γυναικὶ καρηβαρικῇ, ἰσχυρῶς ταύτῃ ἐκρίθη περὶ εἰκοστὴν. εἰκοστῇ καυσώδης ὑποχόνδρια. ἑβδόμῃ οὐ κάρτα ἡ μορράγησε. διαχωρήματα λεπτά. ἐς ὀφθαλμὸν δεξιὸν, πρὸ ὀγδόην. ἀνδρὶ ταυτά. πλὴν ἑβδόμῃ ἐκρίθη. ὑπὸ πληνὸς ἐς τὰ ἀριστερά. ὀγδοηκοσταίῳ. καὶ χρονιώτερα τούτῳ τὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἴσως ὅτι ὕστερον τῆς κρίσιος, καὶ ὅτι πολλά. Ἡ Μενέω ἀδελφὴ πνευματώδης ὑποχόνδρια καὶ ἐντεταμένα ἐφάνη διὰ χρόνου. εἰ δὲ καὶ εἶχε τὶ νήπιον, οὐκ οἶδα. γαστὴρ τὰ πρῶτα ἐστηκυῖα. καὶ ἐμετώδης τότε. ἔπειτα οὐκ ἔτι. γαστὴρ γὰρ διήει πολλὰ γλισχρόχολα. ὑποχόνδριον οὐκ ἐκώλυεν. ἰᾶ, ἐς ἐν μέγαν τῆς δεξιῆς, φλεγμονὴ, κατάρρηξις. καὶ ἐπεχώρει ἀνωτέρω τούτων γενομένου, βελτίων ἐγένετο. καὶ γὰρ καταφορὴ ἧσσον καὶ πυρέρος. καὶ τινὶ καὶ εὐπνοωτέρη, ὅτι ἄνω ἤμει ἔμετον κακόν. ἑξκαιδεκάτη, ἰσχνὸν ἐγένετο. καὶ πνεῦμα πυκνόν. καὶ πυρετός. ἀπέθανεν. αὕτη ἐπύρεξε πρὸ τῆς ἀποστάσιος. ἑβδόμῃ μετὰ τὴν ἀπόστασιν ἀπώλετο. ἦν καὶ αὕτη τοῦ ἐξ ἐρυθροῦ τρόπου. Ὁ παῖς ὃς ἦν τῆς γυναικὸς τῆς τοῦ Ἀπημάντου ἀδελφῆς, ὑποχόνδρια μεγάλα. καὶ πλὴν πνευματώδης. διαχώρησις, γλισχρόχολος. ὑπόκοπρος. κοπιώδης. ἐξ ἐρίων εἰκοσταῖος ἐς πόδας. καὶ κρίσις ἦρα τοῖσι κοπιώδεσιν ἐς ἄρθρα. καὶ οὐκ ἐς ὀφθαλμόν. τὰ ὑποχόνδρια δὲ ἐκτεταμένα ἦν. καὶ δὴ καὶ ἦν τι βηχίον ξηρὸν ἰσχύη. τὰ ἐγκαταλιμπανόμενα μετὰ κρίσιν, ὑποστροφώδεα. καὶ τὰ ἐν αὐτῇσι τῇσι νούσοισι ἀποκρινόμενα, πτύαλον προπεπαινόμενον. ἡ γαστήρ. ἀκρασίαι. καὶ ταυτὰ Ἀπημάντων, ὧ τὰ ἐν τῇ ἕδρῃ ἀλγήματα ἐν τῷ δεξιῷ κενεῶνι, καὶ παρὰ ἐν ὀμφαλὸν κάτωθεν ὀλίγον. καὶ ἐκ δεξιοῦ πρὸ τοῦ ἀλγήματος, προούρει αἱματῶδες. ἔληξε τρίτη. καὶ ὁ τέκτων ὠδὴ τὰ ἕτερα, ἐκ τῆς αὐτῆς ἰξύος. καὶ οὗτος προούρει αἱματῶδες. λήγοντος δὲ ἀμφότεροι, ὑποστάσεις εἶχον. καὶ τοῦτο τρίτη. ἐπεχλιαίνετο δὲ, πλεῖστα Ἀπήμαντος. ὁ ἕτερος οὐκ ἐνόη, εἰ μὴ ὠδὴ τὰ ἀριστερά. καὶ Νικοστράτῳ προσεγένετό τι τὰ ὕστατα ἐκ τῶν δεξιῶν κατώτερον. ἢ οἷσιν ἐν τοῖσιν ἀριστεροῖσι. πρόμακρα δὴ πρὸ τοῦ κενεῶνος, μέχρι πρὸς ὀμφαλὸν ἀμφοτέροισιν. Ἡ γραίη ἡ κατὰ Σωσιλέω λευκοφλέγματος. κνῆμαι σκληροῖσιν οἰδήμασι, λευκοῖσι, φολλικώδεσι. καὶ πόδες. ἧσσον δὲ. ἦν δὲ καὶ ἐν τοῖσι κάτω τῶν μηρῶν. τοῖσι δὲ πολλοῖσι δυσέξοδον τοῦτο. ἀτὰρ καὶ ὀσφύϊ καὶ λεπτόγαστρος. ὑποχόνδρια, ὑπολάπαρα. πνευματώδεες δὲ οὐ κάρτα. ἦν δὲ ληγόντων τῶν πλείστων, μελέτη καὶ ἄλλη. ἦν ἐγλαυκώθη ἡ ὄψις. ταύτῃ μὲν τῶν ὀμμάτων, ἡσυχώτερα δή τι σμικρῶν ἦν. ἰσχίου δὲ καὶ σκέλεος, ὑστερικὰ ἦν, δοκέοντα ἀλγήματα εἶναι. προσθεμένη εὐῶδες ἐξ ἀλήτου καὶ μύρου, ξυνέβη ταχέως ἀναδωθῆναι καὶ τελευτῆσαι. χρόνος τῇ ἐς ὀφθαλμοὺς ἀποστάσει, ἐνιαυτός. περιομφακώδης, ὡς καὶ τὰ ἐξανθήματα ἐξετάκη οὐ τελέως. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν συρμάτων τοιαῦτα. Ἐν τῇ Ἱππολόχου κώμῃ, παῖς, ὡς ἐν τοῖσι ὑποχονδρίοισι ἐν περιλαμβανόμενον περὶ ἀμφότερα ἦν τ' ὠυτῷ. σκληρὸν δὲ καὶ κάτωθεν ἔχον ὑπόλαμψιν ἐμφερῆ τῇ τοῦ χαλκέως, τῇ ὑδρωπιώδεϊ, ἡ λεπτὰ ἐλθόντα, μέρος τι ἐλάπαξεν. ἦν δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο πρὸς τοῦ δεξιοῦ ὁμαλόν τι ὑπερεξηρμένον, τῶν ὑπό τι περιφερείαν ἐχόντων. τούτῳ ὁ ὀμφαλὸς ἐκ γονῆς, ἐμελάνθη. καὶ ἕλκος βαθὺ ἐγένετο. καὶ ὁ ὀμφαλὸς, οὐ μάλα οὐλὴ ἐγεγόνει. καὶ ἐν αἰδοῖον, ἀκρόψιλον ἐγεγόνει, οὐ τοιοῦτον αὐτίκα ἐόν. οὐδὲ ξυγγενικόν. ἐπεὶ τὸ μᾶλλον ἐγίνετο, οὗτος ἀνήμει τὰ πλεῖστα. πυρέρος. ἀποσιτίη, ὑγιάνθη. περὶ δὲ ζ. ἀπὸ τῆς κατακλήσιος. πρόσθεν γὰρ προέκαμνεν. ὕδωρ τὸ πολὺ πίνων, καὶ ἴσως ἄλλως ὑποκατεφρόνει. ἐρίπτάζετο καί τι ἐπαῖτο. λήγοντος δὲ τοῦ σπασμοῦ, ἔλαθεν ἀποσβείς. πρὸ δὲ τούτου, οὔρησεν ἀθρόον. καὶ φύσαι διῆλθον ἐν βρόμῳ. καὶ τὰ ἄνω οὐκ ἐλάπαξεν οὐδέν. ἀπογενομένου τὸ εὐθέως, κεῖνα τὸ ἐλαπάχθη ἰσχυρῶς, καὶ τ' ἄλλα διεφοινίχθη, ὡς μάστιξι πᾶν ἐν σῶμα, πλὴν τούτου ἡ μάλιστα ἐν ἔξαρμα ἦν. καὶ θερμὸς ὠδὴ συχνὸν ἦν. Ὧ δ' ἐν αὐθήρεις ἐρρέγη κάτω. Ὧ δ' ἔμπροσθεν ἀνώδει ἀπυρέτω. ἐν δὲ ἔπαρμα ψαυόμενον, ἵκελον ἐμπύω ἦν. Ἀσθματώδει οἰκέτιδι. ἔνθα ὅταν ἐταγγεία ἡ μορράγησε. τοῖσι ἐπιμηνίοισιν ἐγένετο δὲ ἄσθματα. ἐκεῖνα ἐπαύσατο. πυρέρος ἐγένετο. μαζὸς ἐνεπύησεν ἀριστερὸς ὕπερθεν. καὶ ἀπ' ἀρχῆς

καὶ οὖς. Τῇ Ὀλυμπιοδώρου παιδίσκῃ, αἷμα ἐκ τοῦ δεξιοῦ. καὶ ἐκρίθη ὡς εἰκοσταίη. οἷα καὶ τοῖσι πυρεταίνουσι. καὶ διαχωρήσιες, οἷαι καὶ τοῦ θερέος. ἐπιδήμησαν καὶ οἷα Ἱππώνακτος. καὶ Ὑλῃ οἰκέτις ἡ Ἀριστίδου ὀγδόη ἐν τῇσι τῶν φαρμάκων καθαρσει. κάτω σημεῖα, οἷα εὐφόρως φέρουσι, κἂν μὴ παρὰ λόγον γηοῦται. καὶ μήτε ἔπαφρα, μήτε ὕφαιμα, ἀλλ' οἷα ὠὰ ἐστὶν, οἷα Ἡρακλείδεω. ἐκαθάρθη πολλά. καὶ ῥηϊδίως ἔφερε. Τῇ ἐν τῇ Βουλαγόρεω κώμῃ, ἀμφιαποκαθαρθείσῃ, ἤρξατο πυρεταίνειν ὠδὴ πλήνι. ἔχουσιν δὲ καὶ δεξιὸν ὑπό τι. μετέωρον μὲν οὔ. ἐντεταμένον δέ. οὗτοι καὶ ἐξ ἐρύθροι γίνονται, μᾶλλόν τι ἐξ ἐρύθρος ἐοῦσα. κοιλίην ἐν ἀρχῇσι τεταραγμένην. προσεδεχόμην ἐς ὀφθαλμὸν στήριξιν. ταύτῃ ἑβδόμῃ ἁλμῶδες ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἦλθεν δάκνον δάκρυον, καὶ κατὰ ῥίνα, καὶ κατὰ φαρυγγα. καὶ οὖς ἀριστερόν. πεντεκαιδεκάτη ἴσρωσε ἦν ῥίγει. οὐκ ἐκρίνετο πρὸ τοῦ ῥίγεος, ἐχλωρίασε. κάρτα καὶ προσώπου περίστασις, καὶ σύμπτωσις. ἐν οὖς κατ' ἴξιν τοῦ πλήνος, καὶ τοῦ πλευροῦ ἤλγει. τοῖσι παιδίοισι, γαστέρες ταραχώδεες, καὶ βῆχες ξηραί. ἐς ὦμον ἔστιν ὅτε ἀποπτύει ἐν τῇσι βήξεσι τῇσιν ὑστέρησιν. Ὁ κναφεὺς, τράχηλον, κεφαλὴν. ἑβδόμῃ, χεὶρ ναρκώδης. ἐν τῇ θ, σκέλος ναρκῶδες. βὴξ ἐπαύσατο. ἡ τὴν γνάθον ἐρυσθεῖσα ἐν πέμπτῳ μηνὶ ἐν γαστρὶ εἵλκυστο ἐς τὰ ἀριστερά. Ἐν Κράνωνι Λυκίνῳ γραμματικῷ ἐκπυρετοῦ χολώδεος, ὠδὴ πλήνος καρυβαρίη, ἐκέρχα κατὰ πλῆνα. ἐν χείλεσιν ἀμφοτέροισιν ἕλκεα, ἔνδοθεν στρόγγυλα σμικρά. ἔπειτά τι καὶ αἷμα ἐκ τοῦ κατ' ἴξιν σμικρὸν ἐρρύη. Τῇ οἰκέτιδι, ἦν νεώνητον ἐοῦσαν κατεῖδον. ἡ ἐν σκλήρωμα ἐν τοῖσι δεξιοῖσιν ἐνῆν μέγα. οὐ κάρτα ὀδυνῶδες. καὶ γαστὴρ μεγάλη καὶ περιτεταμένη. οὐκ ἱκέλη ὑδατώδει, καὶ τ' ἄλλα λιπαρή. καὶ οὐ πάνυ δύσπνοος. ἄχρως δέ. γυναικεῖα ἑπτὰ ἑτέων οὐκ ἐλελύθη. ἐγένετο δυσεντεριώδης, καὶ οὐ τεινεσμώδης. καὶ ὑπὸ ταῦτα, ὀδυνῶδες ἐν ἐν τῷ δεξιῷ ἦν. καὶ πυρετοὶ γλίσχροι. καὶ οὐ πρόσω ἑπτὰ ἡμερέων, καὶ κοιλίη ἐταράχθη. ἠλεκτρώδης. ὑπόγλισχρος. ὑπέρπολλος ἐς ἡμέρας τινὰς ὑγιής. καὶ γυναικεῖα μετὰ ταῦτα ἐγίνετο. καὶ κατὰ τὴν γαστέρα, λαπαρά. καὶ χρῶμα εὔχροον, καὶ παχὺ ἦν αὐτῷ. Ἡ Μίνωος ἡ ἐκ τομῆς πιεσάντων ἐσφακελίσθη, καθισταμένου ἐς πλεύμονα, ἐπεσήμαινε βραχέως, ὅσησι περιῆν, καὶ ἄλλό τι ἐς ἐνδόν. τὰ ἐντεθέντα ἐς τὴν τρίτην ἢν πυρετήνωσιν. ἢ μὴ λυθῇ ἡ ὀδύνη, παχέα κατὰ ἐν μυκτῆρα ῥεῖ. ἦν δὲ μήτε ὀδύνη, μήτε ὁ πυρέρος, λεπτὰ καὶ ἴσως πυρώδεα. οἷ ἐν μὲν λεπτὸν Ἡγησίππῳ ἐς νύκτα προσθεμένῳ. ἐν δὲ παχὺ, ᾧ ἐν ᾧ Κορίνθῳ εὐνουχρειδεῖ, τῷ Κελευρέος, ἦν. πέπειροι αἱ ὠδὴ τῇσι νούσοισιν ἀποστάσιες, εἰ κρίνουσι σημεῖον. ἦν πυρώδεα ἐόντα, μὴ πυρεταίνωσι. καὶ δύσφορα ἐόντα, εὐφόρως φέρωσιν. οἷ τὰ ὠδὴ τῇ ἕδρῃ, χαρῶνι. τῷ δὲ Λεαμβίῳ ἑλκώδεος ἐντέρου δοκέοντος εἶναι, ἐν δυσεντερίῃ φαρμακευθέντι, ὦμος καὶ ἕδρη ἀφηλκώθη ἀπυρέτου ἐν ἀριστερῷ. Ὁ ἀπὸ τῶν φύσεων μετεωριζόμενος, ἐπῆρτο καὶ ὑπήλγει ἐν κενεῶνι. τούτῳ γάλα πλεῖον καὶ ἀκρητέστερον πιόντι καὶ ἐπικοιμηθέντι, αὐτίκα ναυσίη καὶ θέρμη ἐγένετο. ἔπειτα ἁπτῶντι, καὶ ἀντὶ σιτίων ἐσχαροπέπων κριμνῶν ἀποφαγόντι, συνέστη ἡ γαστήρ. καὶ πυῶδες τὶ ἐπιδιῆγεν. ἕδρης δὲ ἐπιφλεγμηνάσης, ἀπύρετος καὶ ἀνώδυνος ἦν ἱκανῶς. τοῦτο λέγω. Ὁ ἐν τοῖσι λιθίνοισι προπύλοισι πρέσβυς, ὀσφῦν ἤλγησε. καὶ σκέλεα ἄμφω. καὶ θάτερον κατέβαινεν ὠδὴ μηρούς. καὶ ποτὲ κνήμας. καὶ ποτὲ γοῦνα τα. ἐγχρονιζούσης μάλιστα, πολλαὶ παλινδρομαὶ ἐγεγένοιντο. οἴδημα ἐν ποσίν. ὀσφύϊ. κνήμη. βραχεῖς βουβῶνες. γαστὴρ σκληρή. καὶ ἔντασις ἤστρου ἡ πᾶσα. καὶ ὀδυνώδης τὰ πλεῖστα εὑρέθη ἔχων. καὶ κύστιν σκληρὴν καὶ ὀδυνώδεα. καὶ βλαστήματα. καὶ θέρμαι. ὅτι τοῖσι ὄμμασι, τοῖσιν οὔασι, τῇσι ῥισί, τῇ χειρὶ αἱ κρίσιες, καὶ τ' ἄλλα οἷσι γινώσκομεν. Ὁ ἀσθενέων ἢ ἱδρῶν, ἢ θίγων, ἢ ὀσφρανθείς. ἢ γευσάμενος, τὰ δ' ἄλλα γνοὺς, τρίχες. χροιή. δέρματα. φλέβες. νεῦρα. μῦες. σάρκες. ὀστέα. μυελός. ἐγκέφαλος. καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ αἵματος πλάγχνα. κοιλίη. χολή. οἱ ἄλλοι χυμοί. ἄρθρα. καὶ μετὰ ταῦτα ἠλγήκει παρ' οὖς. ταῦτον σύστρεμμα. ἀδένος οὐκ ἐπιψαύοντος. ὀστέον οὐκ ἀποπυοῦν. καὶ τοῦτο ἐμολύνθη. καὶ τότε εὐθὺς ἐπυρέτηνε. σφυγμοί. τρόμοι. σπασμοί. λύγγες. ἀμφίπνευμα. ἄφοδοι. οἷσι γινώσκομεν. τοῖσιν ἐμπύοισι τὰ ὄμματα. καὶ ἐκρηγνύμενα μεγάλα ἕλκεα γίνεται. καὶ τὰ μνόμενα βαθέα, ἀμφοτέρως. αἱ ὄψεις ἑλκοῦντο. Ὁ ἀπ' Ἀμφιλόχου κώμης Ἀριστέης, τετάρτη παρέκρουσε. κοιλίη ὑπόχλωρα δίηει. καὶ ὕπνοι ὑγιέες, λευκόχρως. ἀρχομένων οἷ ὑποτρομῶδες. καὶ δάκτυλοι καὶ χείλεα διαλεγόμενοι. καὶ τ' ἄλλα, καὶ ταχυγλωσσότεροι προπετέως. ἐρεύθος ὠδὴ προσώπου μάλιστα τούτοισιν ἦν. οὗτοι ἐθώρηξαν, ἢ ἐμέτου χρηστῶς ἐμέσαντες ὤλεον. Ὁ δὲ κατὰ Μηδοσαδέω ὦ λεπτὰ, ἄχολα, ὑδατώδεα, πουλλὰ διεχώρει. ὑποχόνδριον ὑπακούον καὶ κυρὸν. κωματώδης ἐγένετο. περὶ τεσσαρεσκαιδεκάτην πρὸς κρίσιν μάλιστα ἰόντι, ῥίγος ἄτρομον. διάλυσις. πάρεσις. σύμπτωσις. τὰ τῶν ἀπιόντων, κωματώδης, παραφερόμενος ἐξ ὕπνου. οὐκ ἐξεμάνη. ἐκρίθη περὶ τεσσαρεσκαιδεκάτην. οὐδὲν τῶν κεινόντων ἐναντίον. ὁμοίως ὁ ἕτερος ἐν ἀρχῇσιν ὑπόγλισχρα διαχωρήματα, ἐξ οἵων ἐν παχὺ κρίσιμον. ἄγρυπνος. μετὰ ταῦτα ὑπόγλισχρα. ὑπόχολα. πέπονα. χολώδεα. μὴ λεπτά. ἐπὴν δὴ ἄρξηται ξυνίστασθαι, τὰ χεῖαι αἱ κρίσιες. ὑποχόνδριον ἐντεταμένον ἐφάνη φλεβενώδεα τρόπον πρὸ ἕκτην. ἔπειτα ἐκοιμήθη ἑβδόμῃ. ἐκρίθη περὶ ἐνάτην. λευκόχροοι. οὐ πυῤῥοὶ ἀμφότεροι. διαχωρημάτων ὑδατωδῶν, ἐς αἰθρίην τέθηπτε. λεῖον ἄνωθεν λεπτόν. κάρτα ἵκελον ἠσατώδει. κάτωθεν γίνεται ὑπόστασιν ἔχον.

οἷσι καὶ τὰ δεξιὰ ὑπολάπαρος ὄντασις φρενιτικοὶ, ἢν μὴ λύηται, λήγοντος τοῦ πυρετοῦ. οἷσι δὲ ὑπὸ λαπαρότητος κοιλίης, σὺν αὐτῷ τούτῳ. οἷ. πρὸ λαμβανόμενον ἢ σκληρὸν ὀδυνώδες γίνεται. μὴ πάνυ ἰσχνοῦσθαι οὐκ ἐθέλει διαχεῖσθαι, ἴσως ἐκ τοῦ τοιούτων ἐκπυΐσκονται. σὺν δὲ τοῖσι δεξιοῖσιν αἱ ἐπόρασες. ὁ ὧμος μὲν ἐπὶ πολὺ καὶ μάλα μὴ μάλιστα πιέζοντι, ἢν ὑποβοερύζῃ, οὐ πάνυ τι ἰσχνοῦσθαι. τῷ σὺ τοῖσι δεξιοῖσιν ἀπ' Ἀμφιλέχου, καὶ τῷ ἰσχνὸ μηδὲ ὧδε, οὗτοι κωμασιώδεες, ἢ σὺ τοῖσιν ὑπνοισι καὶ τὰ φρόνιμοι. αἱ ἰσχνασίσες, καὶ ὅσαι σὺν ἧσι μᾶλλον καὶ ἧσσον γίνονται ὠφελησι. χώρησι τοὺς ἀκμὰς ὁτὲ τὴν νούσων, καὶ πρὸς κείσιν, καὶ ἐν ἡμιτρίτῳ, καὶ ἐν πρωΐτερον, καὶ ὀψίτερον. ζίτη, τεταρτη πυρίσσω. καὶ πυρίσσων σὺν ἧσι τὰ κείνοντα οἰδοῦσθαι. αἵμυλμένα καὶ μή. αἱ ἀποστάσιες ἧσιν ὑποτροφαί. φλέβες κροτάφων, καὶ συμπτώσιες, ἢ χροιῶν μεταβολαί. πρὸ τὴν κρισίων, καὶ οἷσι μὴ κρίνεται. καὶ οἱ ἅλυσμοί. πυρίτασες. χροιῶν μεταβολαί, ἐκ τοῦ ὑδρωροῦ ἐς χλωρόν. ἰοῦ μὴ κρίνη. καὶ αἱ ἱδρώτος πυρίτασες, ἀνὰ κρίσιος. καὶ σύμπτωσις ὅμματος. τοῦ σώματος σκληρότης ξηρή. οἱ μὲν ἐνόντες δακρύουσιν, οὐ νωθρῶν. οἷσι δὲ ἀκουσίως παρεῤῥεῖ, νωθρῶν. οἷσι δ' ἰοῦ τὴν ὀδόντων πυρίλιγξ γίνεται, νωθρὸν ὑποκάσκειν. ὃς σὺ τῇ ζήμῃ ἕλκος ἔχει, καὶ τῷ ἀπὶ κῶ ἐχώρησε τοῦτο. ὕβανθήματα ὑβαιρόμενα. ὀδυνηρά. μεγάλα. τοῦτο αὖτε τῆς ὄγκος τῆς ὑδρον. οὐχ ἕβηξεν. ὁ δὲ πρότερον, σὺν Ἀθηνῶ. οἷσι φλεγμαίνουσι γλωσσήματα. κεφαλῆς νωθρῶν καὶ ἐμπυητικοὶ. ἐκ τενεσμοῦ ὁδυποφήσει ὀδυνῶν φρενῶν. καὶ σὺ τῆσι τραχήσιν οἱ νῶροι. ὧν ἡ κλινίσι ἀπόσιτος τὴν κομιλή, πυῶδες. ἄλλοτε ὁμικρὸν αἱματῶδες. πυῶδες ἐποίησεν. Ἡ ἱππεύου ὑσρωποιώδης, ἢ καὶ ὧδε ῥίαι ἔτεα ἤρος αὐχμώδου, ἐβιαστεν, ὧδε ἄλλοτε δὲ ἐγένετο πύησεν, ἐς χειμῶνα ὑγρὸν ἐτράπετο. κενεὸν δὲ φαρμακῶδες, ὀρθρίσειν. ἀπέφανεν ἢ παυσίσιν τὴν βιαζόντων. οἱ μὲν τῇσι χερσὶ ταλαιπωρέοντες, οἷ ὁ ποὺς, ὁ τὰ κλήματα ξηρόφων, καὶ ὁ Ἀμφίτεως, παρελυθέντες αὐτῷ μοῦνον ᾧ δεξιῷ ἀμφότεροι, ἐπαύσαντο ἐπεὶ τὰ ἔπαθον τοῦτο ξυνόντες. οἷ δὲ ἱππεύειν, ἢ ὧδε ἰσπορέειν ἐς ὀσφῦν. ἐς μηρόν. ξηραὶ δὲ αἱ ἕλκεσι. εἰ δὲ μὴ, βίαιοί γε. Ἡ ἐνμύριος τόπου οὐ νοσώδης, ἐδόκει αὖθι πυρετῷ τυφλώσης ἐοῦσα. ἐπειτα ἐς τρόμον οἱ ἦλθε παντὸς τοῦ σώματος. καὶ τῆξιν. καὶ ἀποστάσιν. καὶ ὄλφον. καὶ λυγξ. οἱ δὲ νυκτάλωπες. οἱ ἕλκεσιν οὐρήσαντες τὸ ὕδωρ βραχύτι. ἐς δὲ τὰ ὦτα βήσαντες, καὶ ἐπὶ πυρετοῖσιν ἐκρηγνύμενα. ἐπὶ ἑβδόμῳ ἢ καὶ ὀγδόῳ. Ἡ ἐνμύριος παῖς ἐπυρέτανε. καὶ ὀξ ὠπὸς ἐῤῥύη πυῶδες. ἐπὶ ὀγδόῳ οὐκ οἶδα ὅκως ἐστὶ δ' οἷσι καὶ ὀδῶν ὑπῆρχε βεβρωμένος. μάλιστα ὁ ζίτος τὴν ἀῶ. αὖτε πάντων δὲ οὗτος διείσκεται βεβρωμένως. ἐς τὸν, ὀδυνῶ. καὶ ἔστιν οἷσι καὶ πεῖ πύημα. οἷσι δὲ ἐς ὦτα ἰχῶρας βήσαντες μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι. οἷσι δὲ καὶ ἐς ἐμπύησιν πυρετοῖσι, καὶ ἀπαλλάσσει ἐ βδόμῃ. ἐπεὶ παρωξεώθη ὑπολόγοισιν οὐκ ἐλύθη. μαλαχοείσης οἰλῷ τὸ σμικρὰ ὑπόγλιχρα. ξωστρεύματα οὐ χρηστά. οὖρον αἱμοχροῶδες. ἐπῦνε δὲ, ἀφρῶδες. πρὸς οὖν κωμικὸς εἰ σημαίνει. ἐ βδόμῃ παρωξεώθη. ὧδε δὲ ἴλι, ἐκρίθη. μωλύσει κωμώδης φαρίπα. ὀλίγα, ταλατέα, πέπονα, αὐχπῦσας. ἐκ ῥινῶν μικρὸν ἔσχεν. ἐκφρηβαίρει. χειρῶν καὶ σκελέων κατάλυσις. κοιλίη λυθεῖσα ὤνησε. πόδες αἰεὶ θερμοί. ὕπνοι ἦσαν οἱ καὶ παρ' οὓς οὐ γινέσθαι, ὅτι πέπονα ἔπυσεν.

Ἡ δημαράτου γυνὴ, πόδες καὶ σὺ τῆσι φείκησι θερμοί. ἔπειτα ἐς τὸ ἐμπυσεν εἰ μὴ ἀπολέσαι. εἶχεν προσβύτης, ὁ ἀπολυόμενος ἄμα καθεύδει τῇ ἑωυτοῦ. τῇ κεκρυμμένου μανικῶντι σὺν. ἔπειτα δὲ ἐλθούσης ἕλμινθος ὑποπαχέης, ἢ οἴτου ὀλίγου, αὐτίκα ἐπαύσατο. καὶ ἐκοιμήθη. ἢ ὑγιὴς ὧδε ὁ προσβύτης οὗτος. ἢ τοῦ σώματος πυρίτασις τοῦ ἱδρῶτος. ἄκρεα ψυχά. λαπαρός. φρομώδης. σὺ ἀρχῆσι ἢ χείλεα καὶ χεῖρες. ἢ φωνὴ παρῆν ἐλθὼν κοσμίως. ἐχεσκεν οὐ πάνυ. ἅλυσμος ὧδε. ἡμέρησιν οὐκ οἶδα πρόσω ἐικοσιν, ἀπέθανεν. Οἱ σὺν ὑδρογόνοισι καὶ κοιλίῃ ὑδρωρέει, πιεζόμενα ἀλεά, ἀβορβορυσμῶ, ὡς σὺ Ἀβδήρισι κωλοτοσιθέα, ὅτι δὴ πρῶτον κεισίμων ἡμερέων τῇ προτεραίῃ. καὶ τὰ κωμώδεα καὶ τ' ἄλυθα σημεῖα, γίνεται τοῖς ἡμέρασ' ἧσιν ἐπιπαρεξιούσης χρονίζουσι, καὶ ἧσι λήγοντες βραδύνουσι. ἢ τὰ ἄπισα τὴν ῥηϊζόντων, ἢ τὰ δι' ἀστραγάων αὐτ' παρωξεώθη. πτυάλων τοῖσι πρὶ πολυμονικοῖσιν, οἷσι χολώδεα ὀτ' ἂν μέλλη λήγειν, τὰ πάνυ ξανθὰ, ἀραχέα γίνεται, οἷα τὰ σὺ ἀρχῆσιν ἐόντα τοιαῦτα ἐπιφαίνεται, οὐ πάνυ δοκέω ταῦτα ἐκπεπαίνεσθαι. ἀλλὰ κρίνειν δὴ τῷ παρὰ τῷ διαφοινόκαλω, ἢ ἄλλοτε δὴ εἴδων. Νικιππος σὺ πυρετοῖσι ὑδρωνέρωσε. ἢ ὧδεν ἐπέβωκεν ὧδε ἢ χεῖρον καὶ ἢ αὖ οἱ τοῦτο πολεμόνακις ἐγένετο, καὶ οὐδὲν ἐβλαβε. προσῤῥέθη ὅτι παύσεται, ὅταν οἱ πυρετοὶ κενθῶσι. καὶ ἐγένετο οὕτως. Κειτιαῖος σὺ πυρετοῖς. ἐπὶ σὺν πνίων ὠχλεῖτο ὑφ' οἵων οἰδαμεν. ἐπαύσατο καὶ αὖθις ἄμα κείσει. Ἀλκιππος ἔχων αἱμορῥοΐδας, ἐκωλύετο θρᾶσσον ἢν αἱ. θρᾶσσευθεὶς, ἐμαίνη. πυρετῷ ὀξέος ἐπιγλυκμένου, ἐπαύσατο. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πυρετοῖσι δυσφώδεες ἐπὶ ἰηδῶν ἐπεπεσμένοι τῷ ποτῷ, ἢ καὶ ἐπὶ σφῶν αὐτῆσι, ὀδυνέουσι πολὺ αὖ ἐκπίνειν. ὕδωρ ψυχρὸν δοθὲν ἵνα ἀπεμέσῃ, ὠφελεῖ. χολώδεα ἢν πάρεστιν. ὅτι τὸν ὕδωρ αὐτοῦ ἐφ' ἑωυτὸ ἕλκει σημεῖον. ὧδε μὲν τὰ σὺ τοῖσιν ἄνω τῆς χειρὸς ἰῶσι ἢ ὕδωρ, ἐς ἢ κάτω ὑδροῖσι ἢ χεῖρ, ἐπὶ τὴν κάτω ὑδρῶν ἕλκομένη. ὧδε δὲ τἀναντία, ἄλλως βήσουσι ξηρά. οἱ ἐπὶ τὸν ὄρχεα, ἢ ἐκ τ' ἐπιχέων ἐς ὄρχιν λύεσ φλεβοτομηθέντα. ἢ φλεγμαίνοντες βήσουσιν. οἱ σὺ τοῖς βουβῶσι πυρετοῖς ἐπιβήσουσι.

Ἡ λίδι ἢ τῇ κωπρὸς γυνὴ, πυρετὸς ἔσχεν αὐτὴν ξωσχὴς. καὶ φαρμακα πίνουσα, οὐδὲν ὠφελέετο. σὺ δὲ τῇ γαστρὶ κάτωθεν τοῦ ὀμφαλοῦ, ὧδε σκληρὸν, καὶ ὑφηλότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ ὀδωδασ' παρέσχεν ἰσχυρὰς. τοῦτο ἐλληνάθη ἰσχυρῶς, τῇσι χερσὶ ὧδε ἐλαίῳ. καὶ μετα τοῦτο ἐχώρησεν αἷμα οἱ συχνὸν κάτω. καὶ ἐγένετο ὕγιης, καὶ ἐβίω. Ἐν Ἡλίδι Τιμοκράτης ἐπιε ἀλέων. μανόμενος δὲ ἀπὸ χολῆς μελαίνης, ἐπιε φαρμακον. οὗτος ἐκαθαίρθη. κάθαρμα, πολὺ φλέγμα καὶ χολὴ μέλαινα δίκεν. δι' ἡμέρης καὶ πρὸς ἑσπέρην, ἐπαύσατο τῆς καθαίρσιος. καὶ πόνεν ἐπόνησεν σὺν τῇ καθαίρσει πουλὺ, καὶ πίων ἄλφιτον. ὕπνος ἔλαβεν αὐτὸν, καὶ ἔκαθεν νύκτα, μέχρις ἥλιος ἐγένετο. σὺ δὲ τῷ ὕπνῳ, οὐκ ἐδόκεε τοῖς παροῦσιν ἀναπνέειν οὐδὲν, ἀλλὰ τεθνάναι. οὐ δ' ἠθαύνετο οὐδενός, οὔτε λόγου, οὔτε ὄψιος. ἐτοίθη δὲ τὸ σῶμα καὶ ἐπάγη. ἐβίω δὲ καὶ ὑγιὴς ἐγένετο. Σκόμφος σὺ Οἰνιάδησι ἀλφιερίτισι ἐχόμενος, ἀπέθανεν ἑβδομαίοις παρακόπτων. φαρμακον δὲ ἔπιε κάτω τριηνον. ταύτῃ τῇ ἡμέρῃ τῇ πρόσθεν κατενοέων, καὶ ἐκαθαίρθη οὐ πολλά. καθαιρόμενος δὲ, παρέκοψεν. Φοίνικι σὺ Οἰνιάδησι καὶ ἀνθρώπῳ δελφεοῖς, ἢ γνάθος ὠδήκεν ἢ τόρη. καὶ ὁ χεῖλος ὁ πρὸς τῆς γνάθου καὶ ὀφθαλμοῦ. καὶ οὔτε σύδον οὐδὲν σκεπόντι ἐφαίνετο, οὔτε θύραθεν ἀπεπύει, ἀλλ' οἰδέουσα σαπρὴ ἐγένετο ξηρὴ σκληρὸν καὶ ἀπέθανε. καὶ θάτερος τοῦ αὐτοῦ ἀπέθανε δὲ ὁ μὲν, ἑβδομαῖος. καὶ ἔπιε φαρμακον καὶ οὐδὲν ὠφελήθη. τῷ δὲ φοίνικι ὑγιὴς ἐμήνθη κύκλος σαπρός. καὶ ὁ ἕλκος ἐκαθαιρώθη μὲν ὁ πολέσ, πρὶν αὐτὸν ἀποθανεῖν. ἀπέθανε δὲ καὶ οὗτος, πολέσια χρόνον βιούς. Γυρίδι μοῦς σὺ Οἰνιάδησιν σὺ πρὶ σπληνομονίῃ δεκαταῖος ἤρχετο παρακόπτειν. ἰηρώδεος δὲ καὶ πτύαλα ἐγένετο καθαρώτερα. καὶ προσχωρέουσα ἡ νοῦσος ὧδε ὁ βέλτιον. ὕπνος τὸ αὐτῷ κατεχύθη πουλὺς. καὶ τὰ ὄμματα ἰκτερώδεα ἐγένετο. καὶ ἀπέθανε πρὸς τὰς κ'. ἡμέρας. Ἐν Οἰνιάδησιν ἀνὴρ νούσῳ εἴκετο, ὁκότε ἄσιτος εἴη. ἔμυσεν αὐτὸ σὺ τῇ γαστρὶ ἰσχυρῶς. ἢ ὧδω ἄτο. καὶ ὅτε φαγόντι τὰ σιτία ῥιφθείη. καὶ χρόνος ἐπιγένοιτο μετὰ πὼ βρῶσιν τῶν σίτου, μετ' οὐ πολύ, ταῦτ' ἐτοῦτο ἔπαιε. καὶ ἔφθινε ὁ σῶμα καὶ ἐτήκετο. καὶ ζοφὴ οὐκ ἐγένετο οἱ ἀπὸ τῶν σιτίων ἐθέλοντι. ἢ ὑπεχώρεεν. ὁ σίτος πυκνὸς καὶ συμπεφαυμένος. ὁκότε δὲ νεωσὶ βεβρωκὼς εἴη, αὐτὸν τ' τον ἐν χρόνον ἤκιστα ἐμυξε. ἢ ὁ ἕλκος εἶχεν αὐτὸν. ὅτος φαρμακα πίνων παντοδαπὰ καὶ ἄνω καὶ κάτω, οὐδὲν ὠφελέετο. φλεβοτομούμενος δὲ σὺ μηρίει ἐκατὸν μὲν πὼ χείραιώς ἐξαμυς ἐγένετο, ἐπειτα ὠφελήθη, ἢ ἀπηλλάγη τοῦ κακοῦ. Εὐπόλεμος σὺ Οἰνιάδησιν ὠδωκατο, ἰσχίον ὁ δεξιὸν, καὶ ὁ ἐν βουβῶνα, καὶ πὼ τελησίσιν συμβολὼ πρὸς τὸ ἰσχίου, ἀπὸ τοῦ βουβῶνος καὶ τοῦ ἰσχίου ὁ πρόσθεν. τοῦτο αἷμα ἀφιρέθη ἀπὸ τοῦ σφυροῦ πουλὺ πάνυ, καὶ μέλαν, καὶ παχὺ. καὶ φαρμακον ἔπιον ἐλατήριον. καὶ ἐκαθαρθη πουλλά. καὶ ῥηΐων μοί τι ἐγένετο. αἱ δὲ ὀδωδαι οὐκ ἔλιπον, ἀλλ' ἔμπυον ἔχετο τὸ τοιχίον, ἢ πὼ κεχώνω, ἢ ὁ ἀμφὶ τὸ βουβῶνα, ἀπὸ ὠδωκατο καὶ ὧδε τελέσν. ὁ δὲ πῦον ἐγένετο πρὸς ὁ ὀσέον μᾶλλον, ἢ πρὸς ὁ τῆς σαρκὸς κατὰ βάθος. καὶ ἐλελίηθει χρόνον οὕτως ἔχων, ἕως πάνυ ἀδενὴς ἐγένετο. ἔπειτα ἐκαύθη ἐκάρφας πάνυ φλλάς. καὶ μεχάλαι ἐγένοντο, καὶ τελησίαι ἀλλήλων. καὶ πῦον ἐῤῥύη πουλὺ καὶ παχὺ. καὶ ἔθανεν ὀλίγησιν ἡμῦρῆσι μετὰ ταῦτα, καὶ ἕλκεα μεγέθεος τὴν ἐλκέων καὶ τελήθεος καὶ ἀδενείης τῶν σώματος. οὗτος ἐδόκεεν αἰεὶ ἐτμήθη βύρσον μίλω τομίῳ, καὶ πρὸς τόμον ἀφίετο ὁ πῦον, καὶ ἐ προσίελει τομῆς ἐτόρης τα μὲν βύρσον. ταῦτα παθὼν σὺ τῇ ὥρῃ, ἐδόκεεν αὖ ὑγιὴς γενέσθαι.

Λύκων σὺ Οἰνιάδῃσι τὰ μὲν ἄλλα ταῦτα ἐπαυχεν. αἱ δὲ ὀδωδαι καὶ ἐς ὁ σκέλος οὐ πάνυ διεφοίτων. καὶ οὐκ ἐγένετο ἔμπυος. ὑγιὴς δὲ πολλῷ χρόνῳ. φαρμακα δὲ ἔπιε, καὶ σικύας προσεβάλετο. καὶ ἐφλεβοτομήτο. καὶ ἐδόκεε ῥέχων γίνεσθαι. ταῦτα πάσχοντι. Ἀθηνοσιν ἀνθρωπος, ξυσμῷ ἐκέχετο πάν ὁ σῶμα. μάλιστα δὲ τὸν ὄρχεα. καὶ ὁ μέτωπον. ἐκέχετο δὲ πάνυ σφόδρα. καὶ ὁ θέρμα παχὺ ἰῶ, κάθαπαν ὁ σῶμα. καὶ οἷον πῦρ λέπρη πὼ πρόσωμι. καὶ οὐκ ἂν ἀπέλαβεν οὐδαμόθεν τῶν θέρματος, ἐπὶ τῆς παχύτητος. τῶν οὐλείς ἢ ὧδω ἄτο ὠφελῆσαι. διελθὼν δὲ εἰς μᾶλλον ἢ τὰ θέρμα λουτρὰ, τῶν μὲν κνησμοῦ ἐπαύσατο, καὶ τῆς παχυδερμίης ὑποσπάσας δὲ ἔθανεν.

Ἀθήνησιν ἄνδρα χολέρη ἔλαβεν. ἤμει τε καὶ κάτω διήει. καὶ ὧδω ἄτο. καὶ ἔπινεν οὐκ ἠδύνατο, οὔτε ἔμετος, οὔτε ἢ ὑποχώρησις. καὶ ἢ τε φωνὴ ὑπολοίπει. καὶ κινέεσθαι ἐκ τῆς κλίνης οὐκ ἠδύνατο. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἀχλυώδεες, καὶ ἐγκοιλοι ἦσαν. καὶ ἀσασμοὶ εἶχον κάτω τῆς κοιλίης ἀπὸ τοῦ στέρνου. λύγξ. ἢ δι' ὑποχώρησις πολλῷ τελέων ἰῶ τοῦ ἐμέτου. οὗτος ἐπὶ πὰ ἐλλέβορον, ὧδε φακῶν χυλῶν. καὶ ἐπίπαν φακῶν χυλὸν ἔτερον, ὅσον ἠδύνατο. καὶ ἐπειτα ἐπήμεσε καὶ προσηναμάθη, καὶ ἐσῃ αὐτῷ ἄμφω. ψυχρὸς δὲ ἐγένετο. ἐλούετο δὲ μέχρι τοῦ αἰδοίων κάτω πάνυ πολλῷ, ἕως ἢ τὰ ἄνω διεθερμαίνθη. ἢ ἐβίω. τῇ δ' ὑστεραίῃ, ἄλφιτα ἐπὶ λεπὰ ἐφ' ὑδατι. Ἐν λαρίσῃ γυναικὶ Γοργίᾳ τὰ ἐπιθυμία δξ. δ. ἐτέων ἴσχετο, πολλῷ ὀλίγων πάνυ. σὺ δὲ τῇ μήσῃ ἐφ' ὁκότερα αὐ κλιθῇ, σφυγμὸν παρεῖχε ἢ βαρὺς. αὐτὴ ἡ γυνὴ, ἐκύησε. ἢ ἀπεκύησε. καὶ ἀπελύθη ὁ παιδίον σὺν σὰρκὶ μιῇ. ζῶον θῆ-

λυ ἐλάνδς ἔλαν ὧν τῦ ἰγλ.ιο. νδν τν ἐλάβε ἐ πολλὰ ἐπιπλοκὴν ἐδῶμεν. νδν ἀπαντᾶ τὰ τὰ ἐπιγνῶναι τὸν, νδν τῆ ἐπιδεικνῦν νδν τῆ γ· νδν τῆ δ· νδν ἐβδόμῃ τὰ τὰ· νδ ἐβδόμῃ τὰ τὰ· νδ ἐβδόμῃ τὰ τὰ· νδ

βύρσον. ἐγνώσθη δὲ εἶναι παρροτρόπως πὼ φύσιν τῆς νοσήματος ὑπὸ τοῦ θέρμα. πάντα αὖ ὀρθῶς πάσχων ὅμως οὐκ ἂν ἐδύκεε σωθῆναι. καὶ διάῤῥοια καὶ ἐπέλαβεν. Αὐτόματος δὲ ὁ μέλως ὑπεφαλῆς ἐγένετο. ἐν ἡμέρῃ. θρίξες μέσου λίθου ἐκ χειρὸς ἐλυθεὶς ἦν κατὰ τὰς ῥαφὰς μέσου τοῦ ἐρέγματι. τοῦτο παρέλαβέ με δεόμενον πρωθῆναι. ἐκλέλαμ δέμου πὼ γνώμην αἱ ῥαφαί. ἔχουσαι δὲ σφίσιν ἐωυτῇσι, τὸ ἕλεος τοῦ σῖνος. ὕδωρ γὰρ ἀνεφανὲς γίνεται. πρῶτον μὲν ἐς πὼ κληῖδα. ὕδωρ δὲ ἐς πὼ πλεῦρον, ὀδυνῶν ἰχῶρ πάντα. καὶ ἀσασμὸς ἐς ἄμφω τὼ χέρε ἦλθεν. ἐν μέσῳ γὰρ εἶχε τὸ κεφαλῆς, καὶ τῷ βρέγματος τοῦ ἕλκος. ἐπρίωθη δὲ ιε. καὶ πύον ὑπῆλθεν οὐ πολύ. ἡ δὲ μὶν γξ ἀσασπῆς ἐφάνετο. Ραιδύσκη δὲ ὁ μέλως ἐκ χρώματος κεφαλῆς, ὡς δωδεκάτης θυήσκει ἐν μέσῳ θρίξι ἡμέρῃ, θύρλω τὶς αὐτῇ σέβαλε. καὶ ἐν ὀξέσι φλαῖ, καὶ ἐρύγνυσιν. αἱ δὲ ῥαφαὶ ἐν τῷ ἕλκει ἦσαν. τοῦτο ἐγνώσθη ὀρθῶς πρήσεως δεόμενον. ἐπρίωθη δὲ οὐκ εἰς τὸ δέον, ἀλλ' ὅσον ὑπελείφθη πύον ἐν αὐτῷ ἐγένετο. ὀγδόῃ, ἑβδόμῃ. πυρετὸς ἐπέλαβεν. εἶχε δὲ ἀκὶς ἐν δέον, ἀλλ' ὅσον καὶ τὴν πρόσθεν ἡμερέων, ὅτε πυρετὸς οὐκ εἶχεν. σπάτη δὲ ἐν λοιπὸν ὀξέπρίωθη. καὶ ὑπεφαίνη ὀλίγον πάνυ πύον ξυὼ αἱματι. καὶ ἡ μὶν γὶξ ἠφανὴς ἦν. καὶ ὕπνος μὶν ἐπέλαβεν. ὁ δὲ πυρετὸς οὐκ ἔλειπε. ἀσασμὸς δὲ χεῖρα πὼ ἀριστερὴν ὑπελάμβανεν. ὃ γὰρ τοῖσι δεξιοῖσι μᾶλλον εἶχε ἐν ἕλκος. Κυρήνιος δὲ ὁ μέλως ἔμπυος γινόμενος, πὼ κατὰ μέσον τῶν ποδῶν ἐνόδυνος, οὐ ἡμέρησι τεσσάκοντα τῶν δέοντος. καὶ ἔχων ἐπιπεπεώς. καὶ ὀξηεπάθη ἐν πύον, οὐ τῇ κοιλίῃ. οὐ δὲ τῇ θερμοτάτῃ ὥρῃ ἐθίων ὁ πάρλω, καὶ ἄλλα σιτία ἀξύμφερα, πυρὲς ἐπέλαβε, καὶ διάῤῥοια, καὶ ἔθανεν. Ἑκάσων δὲ ὁ μέλως ὡς πρὸ καὶ ὄγε ἔτρος ὕδωρ ἐκαύθη. ὁ μως δὲ ὀξηεράνθη, πλὶν ὀλίγου ἡ κοιλίη. ἀλυσιτρίη δὲ ὑπέλαβε. καὶ αὐτὴν ἀποφυτῶν, ἠθέτετο πάνυ, ἕως ὁλος ὡδήσει. καὶ ἐῤῥάγη αὐτῷ, πύον κατὰ πὼ. καὶ διαῤῥοίαι ἔθανεν. Ἑκάσων δὲ ὁ μέλως ἀπὸ ἀκαθαρσίης καὶ πονηρῆς καθαρσίος ἐς ἐσχίον ἐπέσῃ αὐτῷ ὀδυνὴ ὀξείη. καὶ αὐτὴ μὶν ἀπηλλάγη. πυρετοὶ δὲ αὖ ἐν ὑπέλαβεν. καὶ χρόνου πυλὺ κλινοσετὴς ὤν. οὔτε πίνων οὐδὲν, οὔτε δι' ὑδῶν. ἀσθενὴς τε ὢν καὶ φερνάσης. τοῦτο, ἀφηρέθη μὶν ὁ νόσημα χρηστῶς ὡς εἶπει ὁ σῶμα. ὠφελεῖτο δὲ ἀπὸ τῆς προσφορμίων. τελευτῶντι διεῤῥάγη ὁ νοῦς κατὰ πὼ. καὶ ἐχώρεε πάν, ὑπὸ πολλῆ χολῇ. καὶ παρέκοπε, καὶ ἔθανε. ἐδύκεε δ' ἂν ἐκφυγεῖν ὁ νόσημα. Ἐν Σαλαμῖνι ὁ τοῦδι πὼ ἀγκύρλω τοῦτ' ἐποίεεν, ὡδὶ τοῦδε διεφθάρη. τοῦδι λύνεε δὲ. φαρμακον δὲ ἔπιε, καὶ διεχώρησε κατὰ πότου ὑβάντης ἐὼν τἄλλα. τοῦδι οὐδὲν ἐδύκεε χωρῆσαι καὶ ἐβίω. Ἀντανορος ἀπὸ κατὰ πότου ὑβάντης ἐὼν τἄλλα. τοῦδι δὲ πὼ νύκτα ἐδύκεεν ἄλγος ἔχειν. ἐνόησθη τοῦτο ἐξέως πυλὺ κάθαρμα. ἡ ἀπὸ μέσης ἡμέρης, ὀδυνὴ ἔχων ἰσχυρὴ πάνυ ἡ ἐς πὼ ὑστέρλω πνίγμα. καὶ ἀπορίη. ἡ ῥίπασμός. καὶ ἤμει. καὶ ἐχώρεεν οὐλσί. καὶ πὼ νύκτα ἔπαχε. καὶ ὕπνος οὐκ ἐπίει. τῇ δ' ὑστεραίη ἐχώρεε πολλὸν ὕδωρ ἅμα καὶ ἔθανεν. Τῶ δ' ἠνάθρω παυσὶ ἀῤῥέρει τῷ φαγεδαινώδεντι. ὀδὼν δ' ἐν ἀερσδρᾶ κατὰ πὼ. ἄνω δὲ ἐν δεξιᾷ οὖς. ἐν δεξιὸν ἐπέπυον, οὐκ ἔτι ἀλγέοντος. Ὁ σκυτεὺς κάσυμα κοντῶν ὁ ὠδὶ τῷ πτύω

πτύω, ἐκέντησεν αὐτὸν ἐπάνω τοῦ γόνατος ἐς τὸν μηρὸν, ᾗ ἔβαλεν ὡς δάκτυλον. τοῦτο αἷμα μὶν οὐδὲν ἐῤῥύη. τὸ δὲ χρῶμα τὰ χὺ ἔμυσεν. ὁ δὲ μηρὸς ὅλος, ἐμετεωρίζετο. καὶ διέτεινεν ὁ μετεωρισμός, ἔστε τὸν Σουβῶνα, καὶ τὸν κονεῶνα. οὗτος τῇ τεύτῃ ἀπέθανεν. Τὶς παρὰ τὸν βουβῶνα πολυγὲς τοξδμασι, οὐ ἡμεῖς ἐωράκαμεν, παραδοξότατα ἐωυτῷ ἦν. οὔτε γὰρ ἀκὶς ὀξηερέθη, ὡς γὰρ οὐ βάθει λίθω. οὔτε αἱ μαῤῥαγίαι οὐδεμίαι ἐγένετο ἀξίαι λόγου. οὔτε φλεγμονή. οὔτε ἐχώλυσεν. πὼ δὲ ἀκὶς ὀξείσκοντες ἡμεῖς, ἀπηλλαττόμεθα ἐτέων ἐόντων ἐξ ἀφ' οὗ πρῶ ἐζώθη. ὑπενεσέετο δὲ τοῦτο μεσηγὺ τῆν νούσων κεκρύφθαι κατὰ πὼ ἀκὶδα, φλέβα τὸ καὶ αὐτηρίαν οὐδεμίαν διαιρεθῆναι. Ὁ πολυγεὶς ὀξέι βέλει ἐς τοῦ πάθεα μικρὸν κάτω τῆ ἀχιλλέος, ὁ μὶν ῥῶμα ἔλαβεν οὐκ ἄξιον λόγου εἰσιδεῖν. οὐ γὰρ ἐν βάθει ἐγένετο. μᾶλ δὲ οὐ πολλοῦ χρόνου ὀξαιρεθέντος τῆ βέλεος ἐπιπαίνετο ἐς τοῦ πάθεα ὀρυσθεὶς ὡς οἱ ὀπαθοτονικοί. καὶ αἱ γένυες ἐδέδεντο. καὶ ἔτι ὑγρὸν ἐς ὁ τόμα λάβοι, καὶ τοῦτο ἐγχειρέη κατὰ πίνειν, πάλιν ἀνέκυπτεν ἐς τὰς ῥῖνας. καὶ τὰ λοιπά. αὐτίκα ἐκκλοῦτο. καὶ ἐδύκεεν ἡμῦρη, ἐθανεν. Νελωίσιος ὀδὸν ζηχείαν ζοχάζεσθ' ἦλγε πὼ πόῤῥωθεν. μάλιστα ἐν κατὰ μῦρος. ἀπόστασιν δὲ ὁ τόπος οὐκ ἐλάμβανεν οὐδεμίλν, ὡς ξυωάτων ὕγρον, ἀλλὰ τεταρταίω τὰ ἐόντι αὐτῷ, ἐμελάνθρο πᾶς ὁ τόπος, ἄχρι τῶν ἀστραγάλου καὶ μέρους, καὶ τῶ κοίλου τῶ κατὰ ἐν σῆθος τῶ ποδός. καὶ ἐν μελανθεὶ, οὐ ἐδιεῤῥάγη, ἀλλὰ πρόσθεν ἐτελεύτα. τοὺς παίζας δὲ ἐβίσ ἡμέρας ἀπὸ σκόμου, εἰκοσιν. Οἱ δὲ ἐς ἐν ὀφθαλμὸν ἐσληγεὶς, ἐσλήγη μὶν κατὰ τῶ βλεφάρου. ἐλυ δὲ ἡ ἀκὶς ἱκανῶς. ὁ δὲ αἰδοῖος πρόσθεν ἐτμήθη τῶ βλεφάρου, ἤῤῥη πάντα. οὐδὲν φλαῦρον. ὁ γὰρ ὀφθαλμὸς διέμενε καὶ ὑγιὴς ἐγένετο ξυωτόμως. αἷμα δὲ ἐῤῥύη λαῦρον, ἱκανὸν τῷ σληθει. Ἡ παρθένος ἡ κολλὴ τῆ Νειρίου, ὧ μὶν εἰκοσάετης. πὼ δὲ γυναίου φίλης πεπαιζούσης, σλατὴν τῇ χειρὶ ἐσλήγη κατὰ τὸ βρέγμα. καὶ τότε μὶν ἐσκοτώθη. καὶ ἄπνους ἐγένετο. καὶ ὅτε ἐς οἶκον ἦλθε, αὐτίκα τὸ πῦρ εἶχε. καὶ ἦλγει πὼ κεφαλῶ. καὶ ὀδὼς ἀμφὶ τὸ πρόσωπον ὧ. ἐβδομαίη δὲ ἐοῦσα, ἀμφὶ τὸ οὖς τὸ δέξιον, πύον ἐχώρησε. λυσῶδες. ὑπόῤῥυσον. σλᾶσα κυάθου. καὶ ἐδέξεν ἀμείνεν ἔχειν. καὶ ἐκουφώθη. πάλιν ἐπεπέπετο τῷ πρώτῳ. καὶ κατεφθίγετο. καὶ ἀνωδὸς ὧ. καὶ τὸ πρόσωπου τὸ δέξιον μόρος εἴλκετο. καὶ λύσσπνοος ὧ. καὶ σπασμός. καὶ ζομώδης ὧ, καὶ γλῶσα κατείχετο. καὶ ὁ ὀφθαλμὸς κατὰ σληξ. σπάτη, ἔθανεν. Ὁ Κλεομένεω παῖς χειμῶνος αὐξάμενος ἀπόσιτος αὖθυ πυρετοῦ ἐξύκετο. καὶ ἔμεε τὰ σιτία καὶ φλέγμα. λύο μὶν ἡμέρας ἀσιτία παρείπετο. Τῶ μαγείρα τὸ ἀκνύδιω ὁ κύφωμα ἐκ φρενίτιδος ἐγένετο. τούτω, φαρμακοποσίη οὐδεμίη σωλώγκεν. οἶνος δὲ μέλας καὶ αὐστηρὸς, λουτρῶν ἀπέχεσθαι καὶ ἀναστρέβεσθαι, λείως θαλπωθαί τε μήτε πολλῶ πυρήματι, ἀλλὰ πρηέως. Τῇ κατὰ τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίης ἀπόφθαρμα πυόσης, ξυωύβη πόνος ἔμετος χολωδέων. πολλῶν. ὠχρῶν. καὶ πρασείδεων. ὅτε τάχ, ἀτασμὸς εἶχε χλῶσαν. κατεμαράτο. πρὸς τετραταίω εἰσῆλθον. καὶ αὐτῇ ἦν ἡ χλῶσα μεγάλη. μέλαινα. τοῖν ὀφθαλμοῖν δὲ τὰ λεύκ, δρύθρα ἦν. ἀχρυπνος. τῇ τεταρτῇ δὲ ἔθανεν ἐσύκτα. Οἱ οἰκάνες ὀφθαλμοῖσι κακὸν πυρόμενος, καὶ ἐδδύσιν. Ἡ ἀκὶς τῆ κρημνῆ κάρη πεσοῦσα ἄφωνος. ῥίπασμὸς εἶχε. καὶ ἡμέσεν ἐς νύκτα, αἷμα πουλύ. κατὰ ἀῤῥισδρᾶ πεσούσης, συχνότερον ἐῤῥύη. μελίκρητον χαλεπῶς κατέπινεν. ῥέγκες. πνεῦμα πυκνὸν, ὡς τῆν θνησκόντων. Φλέβες ἀμφὶ τὸ πρόσωπον τεταμῆναι κλίσις. ὑπτίη. πόδες χλιαροί. πυρετὸς βλυκρός. ἀφωνίη. ἑβδομαίη φωνὴν ἔῤῥηξεν. αἱ ἡμέραι λεπτότεραι ἔχον. τοδιεγένετο. Γυνὴ σχολῆς τοῖς κάμνουσιν ὕδωρ χάλα πολλῶ ὑσάτι μεγάλως ἐδίδου. Χιμέπλων κατὰ σπάν ἀλεύειν τὸν πόταμον ὠφελε. μάλιστα ἐνθρμαίνειν πυρὶ καὶ ὑσάτι. ὀφθαλμοῖς ὡς ἡ πονηρὸν ἡ φακή. ὁ παῖρη τὰ γλυκέα. καὶ λάχανα. τοῖσι δὲ τοδὶ ὀσφῶ καὶ σκέλεα καὶ ἰχίον ἀλγήμασιν ἐκπόνων θαλάσσῃ ἔξει. ἡ θερμοῖσι κατακωνεῖν. καὶ κατὰ τοὺς βάπτοντα πυριῶ. ἐπικατιλεῖν δὲ, ἐρίοισιν οἰσιπηροῖσι καὶ ῥῶ κοίσι.

Τῶ γναφέω οἱ βουβῶνες, ἐφυματοιῶντο σκληροὶ, καὶ ἀνώδυνοι. καὶ τοδὶ ἡ βλω καὶ σὺ φακήλω, ὁμοίως μεγάλα. πυρετὸς, πρόσθεν μὶν, βλυκῶδης. τεύτῃ μὶν τετάρτῳ, γαστὴρ ξυωτάκη. ἡ θερμαὶ ἐπεγένοντο. ἀλλόσια ξηρὴ. δίψα. κατὰ χωρήσεις αἰκῶτω, κακῶς ἔθανεν. Ὁ πὼ κεφαλὴ κατὰ μακεδόνιος λίθω σληγεὶς, καὶ ἐτέσει τεύτῃ, ἄφωνος ὧ. ἁλυσμός. πυρετὸς λεπτός. οὐ πάνυ σφυγμὸς ἦν κροτάφοισι. ἤκουεν οὐδὲν οὐ δόλως. οὐδὲ ἐφόρεε, οὐκ ἀῤῥεμέως. ἀλλὰ τῇ τετάρτῃ, ἐνεγέετο. νοτὶς τοδὶ μέτωπόν τε καὶ κατὰ ῥῖνα, καὶ ἄχρις ἀνθρεώνος, καὶ ἔθανεν.

Ὁ Ἐνήντης οἰδίω ἀκοντίῳ σληγεὶς ὄπιθεν τῶ σλυροῦ κατὰ τὸ αὐρισδρὸν μέρος, τὸ μὶν ἕλκος ἄπονος. τεύτῃ δὲ κατρὸς ὀδυνὴ ἰσχνὴ, οὐχ ὑπεχώρεε. καὶ ὡσαύτως δὲ, ἡ πρὸς ἐσύκτα. οὐ κῶπος θαλιπῶν, ἐόρη εἰς τοὺς ὄρχεας. τετάρτῃ καὶ ἤβλω καὶ κοιλίλω πόνος κατέχει. ζῶν ἀξεμέειν οὐκ ἠδύνατο. χολώλεα ἤμεσε κατὰ κορέα. ὀφθαλμοὶ, οἷοι τῆν λιποθυμεόντων. μετὰ τὰς πέντε δὲ τελεύτησε. θέρμη λεπτὴ τις ὅλω. Τῷ δὲ καθ' ἥπαρ σληγέντι ἀκοντίῳ δύθυς τὸ χρῶμα κατεχύθη νεκρώδεες. τὰ ὄμματα κοῖλα. ἁλυσμός. δυσφορείη. ἔθανε πρὶν ἀχρὴν λυθῆναι, ἀμ' ἡμέρῃ σληγείς.

Τῆ Γολεμαΐχου γυναικὶ πυρετὸς ὀξὺς ἐπεγένετο ἐν τῆ ἀρχῆ τοῦ ἦρος. ἐφλεβοτομήθη. ἔλιξεν ὁ πτυαλισμὸς ἐκ τῆς φαρυγγος. ὁ πυρετὸς παρεσείετο. ἀδιάθετος ἦν τὴν γαστέρα. ἰδρὼς ἄλγημα. οἴδημα τὸ ἀριστερὸν σκέλος. καὶ κατὰ τοῦτο κωφότερον ἐδόκει τι συλλέγεσθαι αὐτῆ. καὶ ἀνέπτυεν ὡς ἐκ τῆς βρεγχοπήθου ἀνακπτύουσι. καὶ ἐκ τῆς στήθεος, ὑπελάφειεν, ὡς πρὸ αἱ ἔγκρίμυθοι λεγόμεναι. τοιοῦτό τι ξυνέβαινε. ἀδιάθετος δὲ τὰς ἐπτὰ ἡμέρας. ἐς νύκτα κοιλίη κατερράγη. ὑγρὰ πολλὰ καὶ χολώδεα ἀφιεμένη. ἐπὶ δὲ τοῖσι ἀφωνίη ἐτελεύτησεν.

Ὑπόπυος. Διαίρεσις τοῦ κοιλιασμοῦ χαλεπὴ σὺν τοῖσι νοσήμασιν, ἐπὴν πέπονα ἢ. τοῖς μὲν κατὰ τὸ ἦπαρ, ἐπὴν ἰσορροπίαν ἴδῃς. σημεῖον, ὦ μὴ ἀσώδεες, ἢ καρηβαρικοὶ ἔωσι. καὶ ὅταν αἱ θέρμαι πρηΐνωνται, ἢ ὅταν λήγωσι μετὰ τοὺς παροξυσμούς. τοῖσι δὲ ἀνω, οἱ τοῖσι παροξυσμοῖσι. τότε γὰρ καὶ αὐτόματα μετεωρείζεται. ἐπὴν ἀσώδεες καὶ καρηβαρέες καὶ ἀλύοντες ὦσιν. ἐκ πτώματος ῥωθέντος πῆχυς ὠδὶ σφακελισμῷ, πυοῦται πῆχυς. τὸ παιδίον νομίζον δὲ ἦδη, γλίσχρος ἰχὼρ, ἐκβλίβεται, ὡς καὶ λεοχλινίσκῳ καὶ δημαρχῷ τοῦ Ἀγλαοτέλους. ὁμοίως δὲ καὶ πάνυ ἐκ τῆδε αὐτῆδε πύον οὐδὲν. οἷον τῷ Αἰσχύλου παιδὶ ξυνέβη. πυομένοισι δὲ τοῖσι σφακελίζουσι, φείκη καὶ πυρετὸς ἐπεγένετο. Τῷ Γαρμινίσκου παιδὶ, κωφότης συνέγνωκε μὴ κλύζειν. διαπνοὴ ἰσχνὴ δὲ ἐλαίου μοῦνον. καὶ ἐγχεῖν ἔλαιον. ἢ νέατων. κελεύειν δὲ ὧδε παντὶ τρόπῳ. ἐγείρεσθαι πρωΐ. οἶνον πίνειν λευκόν.

Τῆ Ἀσσησίου, ὀδόντος λευκοῦ ἄλγημα καὶ γνάθοι ἐπήρθησαν. κατέρρει δὲ καὶ πέρθεν διακλυζομένη, ὠφελεῖτο. Τῷ Καλλιμέδοντος ξυνέγνωκε πρὸς τὸ φῦμα τὸ ἐπὶ τῷ ζυγωμάτῳ σκληρὸν εἶναι. καὶ μέγα. καὶ ἀσπετον. καὶ ἐπώδυνον. ἀπόστασις βραχέος. λίνου κατὰ πλάσσειν πεφυρμένου σὺν οἴνῳ λευκῷ καὶ ἐλαίῳ δρύινα. ἐπιδεῖν δὲ ἐφ' ὁδὸν ἄχαν. ἢ ἔως μελικρήτου ἑφεῖν καὶ ἀλφίτου τήλιος. ἢ κεδρῶν. ἢ πυρῶν. Μελισσίνου τὸ ὀλοπαπίζοντος, καὶ ὄντος ἐπώδυνου, σφόδρα ξυνοιδέοντος, ἀπόστασις βραχέος. συμπηγὴς αἰγὸς πίων ἀρχῆ παρασέλλει. Ὑπόρροια δέον ταλαιπωρέειν. ἰσρόων. αὖριον ἐπὶ θρόμον. σὺν ἐλαίῳ πίνειν, μὴ πολὺ λάσθαι. καὶ πεφλῶ χλιαρῶς. οἶνος δὲ λευκὸς καὶ λεπτός. καὶ ὕπνος αὐρίγει. Βίαντι τῷ πύκτῃ, φύσει πολυβόρῳ ἐόντι, ξυνέβη ἐμπεσεῖν ἐς πάθεα χολερικά, ἐκ κρεοφαγίης. μάλιστα δὲ ἐκ χοιρείων σιαμοστόρων, καὶ μεζέων βοείων, καὶ πεμμάτων, καὶ μελιπηγμάτων, καὶ σικύου πέπονος. καὶ γάλακτος. καὶ ἀλφίτων νέων. σὺν θέρει δὲ τὰ χολερικά, καὶ οἱ διαλείποντες πυρετοί. Τιμοχάρει χειμῶνος καταῤῥοῦς μάλιστα ἐς τὰς ῥῖνας. ἀφροδισιάζοντι ὀζηράνθη πάντα. κόπος. θέρμη ἐπεγένετο. κεφαλὴ βαρέα. ἰσρὼς ἀπὸ κεφαλῆς πουλύς. ὠδὲ καὶ ὑγιαίνων. ἰσρώδης. τεταίος ὑγιής. Μετὰ κυνα, οἱ πυρετοὶ ἐγένοντο ἰσρώδεες. καὶ οὐ ξυνελύοντο παντάπασι, μετὰ δὲ ἰσρῶτα. πάλιν δ' ἐπιθερμαίνοντο. καὶ μακροί. καὶ ἐπεικέως ἄκρητοι. καὶ οὐ πάνυ διψώδεες. ὀλίγοισι δὲ ἐπτὰ καὶ ἑνδεκαταίοισι, καὶ τεσσαρεσκαιδεκαταίοισι. καὶ ἐπτακαιδεκαταίοισι. ἢ εἰκοσαίοις ἐκρίνοντο. Γλυκράτει πυρεσσόμενος ἐπεί. καὶ τὰ τοῦ ἰσρώτου οἷα γὰρ ἔπαυε. ἀφ' ἁλμυρίδος ἡσθήσεις κάτω ἐγένετο. καὶ τὰ τοῦ πυρετοῦ ἤπια. πάλιν κροτάφοις ἰσρώτια, καὶ ὧδε ξάνθιον ἐς λείαλιν. εἶτα ἐς ὅλον. καὶ πάλιν ἐπεθερμάνθη. ὧδε δὲ τὰς σώδεας καὶ τεσσαρεσκαιδεκάτας ἐπέτεινεν ὁ πυρετός. καὶ χρήματα βραχέα. ἐφθίσατο μετὰ τὴν κάθαρσιν ἐχρήσατο. ὧδε τὰς πεντεκαιδεκάτας ἐς ὄλγημα καὶ τὰ λοιπὰ καὶ κενεῶνα ὁρισθέν. θερμῶν προσθέσεις, πάσσων ἢ ψυχρῶν προσωφέλεον. κλύσματι δὲ μαλθακῷ χρησάμενον, ἔλιξεν ἡ ὀδύνη. Τῷ ἐκ τῆς μεγάλου πολίου διὰ πάσης ἀγκυραλιχάνου δάκτυλον, καὶ ὁ κάτω ὀστέον ξυνέφλασε. δεξιὴς χειρός. φλεγμασίη ἐπεγένετο, καὶ σφάκελος. καὶ πυρετὸς ὑπεκθαύμη μετέωος. θέρμαι ἤπιοι. καὶ ὀδυναι. δακτύλου τι ἀπέπεσε. μετὰ τοὺς ἐπτὰ. ὑγίει. ἰχὼρ ἐπεικὴς. μετὰ ταῦτα γλῶσσης οὐ πάντα ἐφῆν δύναται δρᾶν εὖ. προῤῥήσιος ὅτι ὁ παῖς τοὺς ἥξει. ξυνεφέροντο αἱ γνάθοι σὺν φλεγμαίνουσαι. εἶτα ἐς ζάχλον. τεταῖος δὲ ὅλος ἐπάσατο ἐς τοῦ πόσω ξυνισῶσι. ἐκταῖος ἀπὸ τῆς προῤῥήσεως ἔθανον.

Ὁ δὲ Ἀρπάλου ἐκ τῆς ἀπελευθερίης Τηλεφάνης, σφέμμα κάτω μεγάλα δακτύλου ἐλάσσων, ἐφλέγμαινε καὶ ἐπώδυνος. ὦ. μὴ ἐπεὶ αὐτὸν ἔκαιον, ὤχετο ἐς ἀγρόν. ἀπαχωρέων, ὑσπνίη ἐλύετο. ἐλούσατο. αἱ χύννυες ξυνέπιπτον ἐς νύκτα. καὶ ὁ παῖς τοὺς ἀφρώδεις. μᾶλλον δὲ τῶν ὀδόντων ἔξω ὑπῆν. τεταῖος ἔθανεν. Θερίνων ὁ τῆς Δαίμονος περὶ κνήμης σφυρὸν ἕλκος. κατὰ τὸ νεῦρον δὴ κατέθηρον τοῦτο δηλοῦντι ὧδε φαρμάκου, ξυνέβη ὁ παῖς τόνω θανεῖν. ἢ ἔβαγε σὺ παῖσι ἐμπυήμασι, καὶ τοῖσι ὧδε ὀφθαλμὸν ἐς νύκτα οἱ πόνοι. αἱ ῥῆγες χειμῶνος. μάλιστα δὲ σὺν τοῖσι παχέα καὶ πολλὰ λύοντα. καὶ χρεμπτόμενοισι πυρετοὶ ἐπεγίνοντο ἐπεικέως. καὶ ξεμπταίοι ἐγένοντο. αἱ ῥῆγες, ὧδε τοὺς τεσσαράκοντα. ὅσον, Ἡγησίπολι. Εὐτυχίδης ἐκ χολερικῶν ἐδὶ τὴν σκιλέων ἐς τετανώδεα ἔλιξεν, ἁματῆ κάτω χωρήσει. καὶ τὰ κορέα χολὴ πολλὴ μέσων ὠδὶ ῥεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας καὶ λείλω ὀρυθρὴ. καὶ ἀκρατὴς ὧ καὶ ἀσώδης. οὐδὲν δὲ κατέχειν ἠδύνατο, οὔτε ἐκ τῆς ποτῆς οὔτε ἐκ τῆς σιτίων. καὶ τὸ οὖρον πολλὴ χώσις. καὶ τῆς κάτω

διόλου ὀξέ. τῶ ἐμέτου, ῥοὺξ μαλθακὴ ἦλθε, καὶ κατέῤῥει κάτω. Ἀνοσοφαὴ ἀφωνίη. λήθαργος. λυθέντων δὲ τούτων, ὧδε λίθ ἔτι συχνά. καὶ ἀνασοφοσαὶ ἐγένοντο. ἡ δὲ γλῶσσα διετέλεε πάντα ἐν χρόνῳ ξυρή. καὶ εἰ μὴ διακλύζοιτο, διαλέγεσθαι οὐκ ἦν ὅσιος λῦ. καὶ πικρὴ λίθ λῦ τὰ σμλλά. ἔστ δ' ὅτε καὶ πρὸς κεδρίνῳ ὀδοὺν, λῦ φλεβοτομήθη ἔλυσε. ταύτη ὑσροποσίη μελίκρητον σωλωγκεν. ἐλλέβορον ἔπιε μέλανα. οὐδὲ ἐν χολώδες δίνει, ἀλλ' ὀλίγον. τέλος δὲ χειμῶνος κατὰ κλιθείς, ἐξω ἐγένετο. καὶ τὰ τῆς γλώσσης παθήματα ὁμοίως θερμὴ λεπτὴ. ἄπονος γλῶσα. ἀχροος. φωνὴ ὧδε σωλυμονική. ἀπόσασις. εἶμα ἀπελύθη. καὶ ὀξάγειν ἐκέλευον. οὐδὲν δὲ ἤδυνάσατο σάφα εἰπεῖν. ἐς νύκτα ἐτελεύτα. Τῶ Νικάνορος παιδὸς, ὁπότε ἐς πῶρ ὥρμητο φόβος τῆς αὐλητρίδος. ὁκότε φανῆς αὖλοῦ αὐλήσαντος. ἀκούσειεν αὐλεῖν οὐ συμποσίω κάτω λεμάπων ὄλαοι, μόλις κάτω μόλις ἐφ' ὅτε εἰκνύξ. ἡμέρης δὲ ἀκούων, οὐδὲν διεφέρετο. τοιαῦτα παρέμενε τὰ οἷ συχνὸν χρόνον. Δημοκλῆς ὁ μετ' ἐκείνου ἀμβλυώσειν καὶ λυσιτωματεῖν ἐδόκει. καὶ οὐκ αὖ παρῆλθε παρὰ κρημνὸν, οὐλ' ὧδὶ γλυφύρης. οὐδὲ τοῦ λάχιστον βάθος πάφορον διαπεράσθαι, ἀλλὰ δ' αὐτῆς τῆς τάφρου οἷος λῦ, χρόνον τινὰ ξυνέβη αὐτῶ. Τὸ φοίνικος ἐκ τῆδε ὀσφαλμοῦ τῆδε δεξιοῦ, τοιοῦτόν τι λῦ. τὰ πολλὰ ὡς πρὸ ἀσφαλίω ἐδόκει λαμπειν. οὐ πολὺ δὲ ἐπιχόντι, ὀδυνὴς ἐν κρόταφον ἐν δεξιὸν ἐνεστήκει, ἢ κατω ἀλλου καὶ ἐξω τοισις. καὶ σκληρότης ἀμφὶ τοὺς ὀδόντας. καὶ διαγεῖν ἐπειρᾶτο σωτενόμενος. ἐμετοι ὁπότε γλυφατο, ἀπέπεπτον τὰς εἰρημένας ὀδυνὰς, καὶ ἡπιωτέρας ἐποίεον. ἀλλὰ μᾶλλ καὶ φλεβοτομήθη ὠφέλεε. καὶ ἐλλεβροποσίη, αὖθις παντοδαπά. οὐκ ἤνισα δὲ πρασοειδέα. Γαρμινίσκῳ καὶ πρότερον ἐνέπιπτεν ἀγυιαί. καὶ ἀπαλλαγὴς βίου ἐπήγνυτο. ὁτὲ δὲ πάλιν βύθυμοι. Ἡ δὲ Κρίτωνος θεράπαινα ἐκ κεφαλῆς ὀδυνὴς αἰρεμένης, ἐκτοσθεν ἐγένετο βοή. κλαυθμοὶ πολλοί. ὀλιγάκις ἡσυχία. ὧδε δὲ τὰς πεντεκαίδεκατα, ἐτελεύτησε. τὸς ὅτε δὲ ἔθνησκε δέκα ἡμέρας, ἄφωνος καὶ ἀσασμώδης ἐγένετο. Νεανίσκος δέ τις πολλῶ ἄκρητον πεπωκώς, ὑπνος ἐνεκάθιζεν ὑπνι σκληρὴ, τούτῳ ὅσις ἐς τὸ σῶμα παρεισεδύ. Φο αἰρῆς. καὶ δὴ ὅτε ἤδετο οὐ δυνάμενος φράσασθαι, ἐβρυχε τοὺς ὀδόντας, καὶ παρέῤῥαγε τοῦ ὄφιος. καὶ ἀλυησθύνι μεγάλη εἶχετο. καὶ τὰς χεῖρας προσέφερεν, ὡς ἀγχόμενος. καὶ ἐῤῥίπτει ἑαυτόν. καὶ ἀσασθεὶς, ἔθανεν. Καὶ ὁ τῆς Τιμοχάρεος θεράπων ἐκ μελαγχολικῶν δοκεόντων αὐτὸν εἶναι, καὶ τοιούτων καὶ τοσούτων, ἐθανεν ὁμοίως ὧδε τοὺς αὐτοὺς ἡμέρας. Τῶ Νικολάου παιδὶ, ὧδε ἡλίου ῥοπὰς χειμερινὰς, ἐκ ποτῶν ἔφειξεν ἐς νύκτα. πυρετοὶ τῇ ὑσδράῃ. ἐμετος χολώδης. ἀκρητος. ὀλίγος. τῇ τετάρτῃ ἀχρὴς ἔτι σωληρὸς ἐούσης, ἰσρὼς ὅλου τοῦ σώματος ἐλήξεν. Τῇ Διοπείθεος ἀδελφεῇ σὺν ἡμέρᾳ τεταίῳ, καὶ ἡ καρδίη ὧδε πλὴν λειπὴ. καὶ ξυμπαρείπετο ὅλη τῇ ἡμέρῃ. καὶ ἡ τοιαύτη καρδιαλγίη, καὶ τῆσιν ἄλλῃσι παραπλησίως, πλὴ ἀλλ' οὐ σωληρὸς λύσιν, ἀνοσφράσι ἀπανιωτὸς ἐγένετο τὰ τοιαῦτα. Τῇ ἐπιχέρμου πρὸ τοῦ τεκεῖν, λυσιτωτρίη λῦ. ὁ πόνος σφοδρός. χρήματα ὕφαιμα. μυξώδεα. τεκοῦσα παρεχρῆμα ἰάθη. Τῇ Γολεμαΐχου σὺν ἀρθριτικοῖς ἰχίου ἄλγημά τι λειπόν. ὄζ αὐτῆς γυναικείων μὴ γίνομένων, ἡ φωνὴ ἔγωτο. νύκτα ὅλλω μέχρι μέσου ἡμέρης. ἤκουε δὲ καὶ ἐφρόνεε, καὶ ἐσήμαινε τῇ χειρὶ, ὅτι ὧδε ἰχίου εἴη ἄλγημα. Ἐπιχέρμου ὧδε σωληνάδων λύσιν, ὁμοῦ ὀδυνὴ, καὶ βαρὸς ἐς βραχίονα. ναυτίη. ἔμετοι συχνοί. ὑσροποσίη. Τῶ Εὐφανόρεος παιδὶ, τὰ ὄζαν ἡ ματα ὁκατὰ τῶν κωνώπων δήγματα. ὀλίγον δὲ χρόνον τῇ ὑσδράῃ, ἐπυρέπλωσεν. Λυγμοὶ σφαλοὶ μεξὺ ζέφυρον ἐγένοντο, μέχρις ἰσημερίης φθινοπωρινῆς. κάτω κωφὰ, πνίγματα μεγάλα, θερμὰ. πυρετοὶ ἰσρώδεες. φύματα πορώδεα συχνοῖς ἐγένοντο. Τύχων σὺν τῇ πολιορκίῃ ὧδε λάθον, ἐσθλίγη κάτω κατα πέλτου ἐς τὸ ἦτος. καὶ μετ' ὀλίγον, γέλως ὦ ὧδε αὖθις ἤρυβώδης. ἐδόκει δέ μοι ἐπηρὸς ὄζαι ρέων τὸ ἐγκλον, ἐγματα λιπεῖν τι τῶ σθράτος, κατὰ τὸ διάφραγμα. δοκέοντος δὲ αὖτῶ πρὸς πῶ ἐσσίφλω ἐκλύσεται. καὶ ἐφαρμάκθυσε κάτω. νύκτα δὴ λαγε πῶ πρώτην λυσφόρως. ἀμὶ ἡμέρῃ δὲ, ἐδόκει καὶ τῷ ἰητρῷ καὶ τοῖσιν ἄλλοισι βέλτιον ἔχειν. προῤῥήσιος ὅτι ἀσασμοῦ γλυομένου, ταχέως ἀπολεῖται. τῇ γοῦ ἐπούσῃ νυκτὶ, λυσφόρως, ἄγρυπνος. ὧδὶ λαθρὰ τὰ πουλλὰ κλινόμενος. τῇ τετάρτῃ ἀμὶ ἡμέρῃ, ἐσσάτο. καὶ τηνικαῦτα ἐτελεύτησεν.

Τῶ Βίλλω πλησμονὴ ἐς ἐγκέφαλον, ἀπὸ πνεῦμα πουλὺ κατὰ τὸ σῶμα μετὰ λοφοῦ ἐχώρεεν. ἡμορῥαγει. τῷ δὲ σπαίμω κατασθεὶς ἰάθη. καὶ τῷ λύσαντα ξυνέβη ἀπὸ ἑωυτῶ. Τῶ τῆς Φίλιης παιδὶ, ἱλλώματος σὺν τῷ μετώπῳ γλυομένου, σπασταίως πυρετὸς ἔσχεν. ἐπελιαίνθη δὲ ὀστέον. ἐτελεύτησεν. Καὶ τῷ φανίσκῳ ἡ Εὐδρόμου, πελιαινομένων τῶν ὀστέων καὶ πυρεσσαινόντων, ἀφίσταται ἀδρὰ ἀπὸ τῶ ὀστέος καὶ πολὺν ὀφαίνεται. Ἀναίστασος ἐς πῶ κοιλίῃ ἐτοξεύθη. αὖθις βίη χαλεπῶς. ἄλγος κοιλίης λειπόν. καὶ ἐπίμπρατο τὰ χέως. κάτω δὲ οὐ διεχώρεεν. ἀσώδης ὧ. χολώδεα καὶ κορέα. καὶ ὅτε ἐπίμεσεν ἐδόκει ῥῆξιν εἶναι. μετ' ὀλίγον δὲ πάλιν τὰ ἀλγήματα λειπά. καὶ ἡ κοιλίη ὡς σὺν εἰλεοῖσι. θέρμαι. δ' λαι. ὧ σὺν τῇσιν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ Νεαπολις πλη-

γὴς ὁμοίως ταῦτ' ἔπαιρεν. κλυδάζονται δὲ ὀφθαλμοὶ, καὶ λίη καὶ περάην. χρῶμα καὶ ἰχὺς λεπτόν. ὠχρὸν. μέλαν ἐὸν. ὕμματα αὐχμηρά. καὶ θαρσώδεα. ὀδὲ δι' ὀνειρώλια. ἀτενίζοντα ἐς κωφρότητα. Τῷ μὴ δοσθῶρα παρὰ δὲ ὀδόντος ὀδωδὼς, σφακελισμὸς τῆς γνάθου. καὶ οὖρον ὑποστάσεις, μετέωρα ὀδὲ πύησιν. ὀδὲ πεσὸν οἱ ὁμόφωνοι καὶ ἡ σιαγὼν. Γυναικὶ δ' ἀβρίστοισι, κωφώσιος ἐγένετο ταῦτα. ἐπῆλθος. καὶ διὰ τῆς φυλῆς ἔῤῥεεν ἰχὼρ ὑφαιμος. πλεφαρήδεος δὲ τῆς ἕδρης, ἔθανεν.

Ἐκ καταῤῥόου κατὰ ἡμισυ τῆς κεφαλῆς, ἐπόνεον. καὶ καταῤῥίνασ' ὑγρὸν χωρέοντος, ἐπυρέτασσον ἐπιεικέως. ὠ τῇσι πέντε ἡμέρῃσι, ταῦτ' ἐλύχνοντο. Τῇ δὲ τόκω σειαθείσῃ, ἄλγημα ταῦτ' ἐπῆλθος ἐγένετο καὶ ταλφερόν. ἀποχρέμψεις, πυώδεες. φθίσις κατέστη. ἐξ ἡμέρας δ' οἱ πυρετοὶ. πάλιν διαῤῥοιαι. σαῶσις. πυρετοὶ. κοιλίη ἔστη. καὶ ταῦτ' ἡμέρας ἑπτὰ, ἔθανεν. Ἡ κωφὴ χειρ δεξιὴ καὶ σκέλος ἤλγησε. πυρετὸς ἐπεῖχε βληχρός. ὁ δὲ πνιγμὸς τελευταίη ἐχάλασεν. ἐβδόμη, ἀσασμώδης. ἄφωνος. ῥέγχος. ὀδόντων σιώπησις. γνάθων ῥῦθος. ἔθανε τεσσαρεσκαιδεκάτη, ἢ ἑκταίη. σημεῖον ταῦτ' χεῖρα κωφὴν πάλιν. Καὶ ἔτρωσε ὠὴ τὸ ὀφθαλοῦ ῥεγχώδης. γλῶσσα ξηρὴ. ταῦτ' ταλθμονίη. ἐμφρων ἔθανεν. Καὶ ὁ λώπων ὑπνώδης, ὀβαίφνης ἄφωνος. ἔκφρων. νύκτα καὶ ἡμέρην, ἔθανεν.

Ἱπποκράτους Ἐπιδημιῶν, τὸ ἕκτον.

Τμῆμα πρῶτο.

Κόσμοισιν ὀβ ἀποφθορῆς ταῦτ' ὑσφύϊον καὶ οἰδημάτων ἐς καμπυρίην φρέπεται, καὶ τὰ ῥεύματα ὀδὼ μάλιστα. καὶ ὅσαι ἄλλαι ἀπὸ ὑδρώων ταύτῃσιν ὠὸκτὼ ἢ δέκα μησὶν, ἐς ἰχίον τελευτᾶ. Οἱ φοξοὶ, ὧν μὲν καρδιαλγέες, ἰκμῆρες καὶ ταῦτα καὶ ὀστέοισιν. οἱ δὲ κεφαλαλγίες, καὶ ὠτόῤῥυτοι. τούτοις τὸ ὀφθαλμοὶ κοῖλαι, καὶ ὀδόντες παρηλλαγμένοι. Ὅσοισι ὀστέον ἀπὸ ὀφθαλμῶν ἀπῆλθε, τουτέοισι μέση ἴζει ἡ ὄῖς. οἷσιν δὲ ὄπιθεν οἱ ὀδόντες, ἄκρῃ σιμοῦνται. Αἱ τῶν νηστίων ἐπιλήψιες ἄμα ἢ βυθίσιν. οἷσι μετὰ βολὰς ἴσχουσι καὶ ἄλλα, καὶ ἐς νεφρὸν, ὀδυνῶσι βαρέα. ὅταν πληρῶνται οὖρου, ἐμέουσί γε φλέγμα. ὅταν δὲ πλεονάζωσιν, ἰῶδες. καὶ ἕλκους μὲν γίνονται. λύονται δὲ ὅταν στοῦ κωφωθῶσι. λαμμάκτε τὸ πυῤῥὸν ὑφίσανται. αἱματοῦδές τε ῥέουσι. ναρκὴ μηροῦ τοῦ κατ' ἴξιν. ἐλλιπνύειν οὐ ξυμφόρει, ἀλλὰ γυμνάσια. μὴ ἐμπίπλασθαι. τοὺς νέους, ἐλλεβορίζειν. ἰγνύλιν τάμνειν. οὖρα πικρὰ σιν. θαύρειν λεπτὰ καὶ ἀπολῶσαι. Γυναικὶ ἀτῆσιν ὑδατοειδέσιν, ἐπὶ πολὺ παραμένει. ὅταν δὲ μὴ τάχιον ἐποιδέει. Ἐν κρανίῳ αἱ παλαιαὶ ὀδωδαὶ ψυχραί. αἱ δὲ νεαραὶ, θερμαί. αἱματίαι αἱ πλεῖσται. καὶ τὰ ἀχρὰ ἰχίου ψυχρά. Τὰς ῥίγα ἐόντα, οὐ πάνυ τι προῖσσεται. ἀλλ' ἔπεται τῆς ἀκμῆς. Προῤῥίγεος ἐχόντος τῆν οὖρον, λῦ ἐκ χρηστῶν ἴωσιν καὶ κοιλίῃ λῦ ταῦτ' ἐλθῃ, καὶ ὕπνοι σέωσιν. ἴσως δὲ καὶ ὁ φόπος τὸ πυρετῦ. ἴσως δὲ καὶ τὰ ἐκ κήπων. Αἱ ποτάσιες οὐ μάλα οἷσι ῥίγα. Αἱ τῶν σκελέων ἐκθλώσιες, οἷσιν ἢ πρὸ νόσου ὁδυποῤῥέοντι, ἢ ἐκ νόσου αὐτίκα. διότι ἴσως τὰ ἐκ κήπων, ἐς ἀῤῥωστίην. διὸ καὶ τῶν σκελέων ἐκθλώσιες. Φύματα ἔξω ὀβοιδέοντα, καὶ τὰ ἀπόῤῥηγα, καὶ κορυφώλεα, καὶ τὰ ὁμαλῶς ξυμπεπτωκότα, καὶ μὴ τραχήλια, καὶ κατάῤῥοπα, καὶ μὴ δίκραια ἀμείνω. τὰ δὲ ἐναντία κακά. καὶ ὅσα ταῦτα ἐναντία, κάκιστα. Τὸ θηριώλες φθινοπώρου, καὶ αἱ καρδιαλγίαι, καὶ τὰ φελικώλες, καὶ μελαγχολικόν. Προὸς τὰς ἀῤχὰς τοὺς παροξυσμοὺς σκέπτεσθαι, καὶ ἐὰ πάσῃ τῇ νούσῳ, ὅσον τὰ ἐς λείλω παροξύνεσθαι. καὶ ὁ ἐναντιώτατος ἐς λείλω, καὶ αἱ ἀσκαρίδες.

Νηπίοισι βηχίον, ξὺν γαστρὸς ταραχῇ, καὶ πυρετὸς ἐνεχέι, σημαίνει μὲν κείσιν δημιωσίῃ τὰ ξύμπαν ἐικοσαέω. καὶ οἰδήματα ἐς ἀῤθρα. Καὶ λῦ μὲν κατω τῦ ὀμφαλοῦ κατασῇ, τὰ ἄνω ἐὰ τοῖσι κατω ἀῤθρωσιν ἀναθόν. λῦ δὲ ἄνω, οὐχ ὁμοίως λύει πλὴν νοῦσον, λῦ μὴ ἐκπύσῃ. Τὰ δὲ ἐὰ ὠμοισιν ἐκπυεῦντα, τοῖσι πλικούτοισι χαλάγμασι ποιέει. Λύσεις δ' αὖ καὶ ἑλκυσμοὶ κατω ἐκθύσεις, λῦ μὴ σφοῦλαι καὶ βαθέαι. τὰ δὲ τοιαῦτα ὀλέθρια καὶ ἄλλως παθήσι. Καὶ αἷμα λύσεις αὖ ῥηγκῦ. μᾶλλον δὲ τοῖσι τελειοτέροισιν ἐπιφαίνεται. Δάκρυσι τοῖσιν ὀξέσι τῆ φλαύρως ἐχόντων. ἐκθύτ' μὲν, χρηστὸν. ἀκθύντων δὲ, παραῤῥέον κακόν. Καὶ οἱ στοῖσι τεύνεται βλέφαρα, κακὸν. κακὸν δὲ καὶ ἐπιξηραινόμενον, οἷον ἄχνη. καὶ ἐπαμαυρόν. καὶ αὖ χνηρὸν, κακόν. καὶ οἱ ῥυπόδυμοι ἐνδοθεν. καὶ οἱ τεπηγότες. καὶ οἱ μόλις τρεφόμενοι. καὶ οἱ σκληθύνμενοι. καὶ οἱ ἐπιδυσκίλιοι. οἱδ' οὐ δακνώλεες μὲν, ἐπαναδιδόντες δὲ. οἱδ' ὀξέες μὲν, ἠσυχόμενοι δὲ τῆς χειρός. οἱ δὲ τοιοῦτοι ἐπιδυσκίλιοι. οἱ δὲ ὀβ ὅλῳ παντὸς βλεφάρου. ξηροί. οἱ δὲ ἁλμυρώδεες. οἱ δὲ τεμφιτώδεες ἰλιγγιῶν. οἱ δὲ πρὸς τῇ χειρ νοσηώδεες. οἱ δὲ ὀβ ὑγροί. οἱ δὲ τελιοί. οἱ δὲ ἐξόχοι. καὶ τἄλλα τοιουτότροπα. Αἱ ξυντάσιες τῦ σώματος. καὶ οἱ σκληρυσμοὶ τῆν ἀῤθρων, καὶ νῦν. καὶ αὖ ἀῤθρα ἀλαλυμένες, καὶ νῦν. καὶ αἱ καταπλάσιες τῆν ἀῤθρων, καὶ αἱ. ὄμματος θράσος παρακρουσικόν. καὶ ἐῤῥιγμὸς καὶ καταπλασις, καὶ νῦν.

Τμῆμα δεύτερον.

Εὐῤῥωσαι. σευγῤῥῶσαι. τὰ μὲν, ναί. τὰ δὲ μή. Χυμοὺς. τοὺς μὲν, ὀβ ὤσαι. τοὺς δὲ, ξηραίνειν. τοὺς δὲ, ἐνθύειν. καὶ τῇ μὲν. τῇ δὲ μή. Λεπτῦναι. παχῦναι. τεῦχος. θέρμα. σάρκωσ'. καὶ τἄλλα, καὶ τὰ μὲν, τὰ δὲ μή. Λιῦναι. ῥηχῶναι. σκληρῦναι. μαλθάξαι. τὰ μὲν. τὰ δὲ μή. Ἐπεγείραι. νωθρώσαι. καὶ τἄλλα ὅσα τοιαῦτα. Παρεσχετεύειν. ὑπείξαντα αὐτῶ πάσαν. αὐτῶ αὐτιτείνοντα ὑπείξαι. Ἄλλον χυμὸν μὴ ἐν ἰόντα ἄγειν. ἐν δὲ ἐόντα σωθεκχυμοῦν. δῤῥάσασθαι ἐὸμοίων. οἷον ὀδωδὼ ὀδωδῷ παῦσαι. τὰ ἀνόμοια, λῦ ῥέπει αὔξειν αὐξάνοντα, καὶ πῶ λύειν. καὶ τὰ ἐναντία ταῦτα. οἷον κεφαλῆς καθαρσις, φλεβοτομίη ὅτε οὐκ ἤκει, ἀφαιρέεται. Αἱ ἀποτάσιες οἷον βουβῶνες. σημεῖον μὲν τῆν τὰ βλασήματα ἐχόντων, ἀτὰρ καὶ ἄλλων. μάλιστα δὲ τῶδε τὰ ὠλάγχνα. καὶ κοιλιώδεες δὲ οὗτοι. Γνοῦμα τα σμικρά. πυκνά. μεγάλα. αὐραιά. σμικρά. αὐραιά. πυκνά. μεγάλα. ἔξω μεγάλα, ἔσω σμικρά. ἔσω μεγάλα ἔξω σμικρά. ἐὸ μὲν ἐκτείνων, ἐὸ δὲ καταπεῖλον. διῶλῃ ἔσω ἐπανακλίσις οἷον ἐπιπέουσι θερμὸν ψυχρόν. Ἰητήριον ξωνεχέων χασμέων μακρόπους. Ἐν τοῖσιν ἀπότοισι μὴ μόγις βραχύπνοις καὶ ἴξιν καὶ τῶλυερέων ὀδωδῷ. καὶ ξωταπάσιες ὑποχονδρίων. καὶ τῶλλως ἐπάρσιες. καὶ ἐκρίνων ῥήξεις. καὶ ὧτα καὶ ἴξιν. τούτων τὰ τῶλείστα ταῦτα καὶ ὀφθαλμοῖσι. Γόητον ἤρα πάντα, ἢ τὰ μὲν ἄνωθεν κάτω, οἷα καὶ ἴξιν, τὰ δὲ κάτωθεν ἄνω, οἷα τὰ παρὰ γνάθους, ἢ παρ' ὀφθαλμὸν μὴ ὀσ. τὰ ὑ ἀνωθεν κάτω ἔκατ' ἴξιν. ἢ καὶ τὰ καταὶ ἢ παντος ἄνωθεν διαδύνται, οἱ τὰ ἐς ὄρχαμα καὶ κίρσους. Σκεπτέα ταῦτα, ὅπη μὴ ὄθεν, μὴ διότι. Φλέβες κροτάφων οὐχ ἱδρυμέναι, οὐδὲ χλώρασμα λαμπρὸν, ὧν πνεῦμα ἐγκατολείπηται, ἢ ἐὲξ ἔκφη μὴ ἀπειλῶσης, ἐς ἀῤθρα σπείρει προσδέχεσθαι δεῖ κατ' ἴξιν. Τὰ ὐντα σίων τὰ κατὰ κοιλίλιω ὡς ἐπὶ τοπουλύ. Ἔχουσι δὲ ἅττοι οἱ τῶλείστοι, μὴ ὀβ ὀρθρα. μὴ τῇ φύσει τῦ λευκοχροωτδρου τόπου. μὴ οὐκ ἀμοῤῥαγέσι ῥίνες, ἢ ὑμικρὰ αἱ μοῤῥαγέουσι. μὴ ὧν μὲν ῥυσήτων ἐμικατολίπῃ), ἔτοιμον. Διΐφα ἐγκατάληφθεῖσα μὴ σώματος ἐπίξηρασιν μὴ ἀνδύνῃ, καὶ ἀποσήπῃ τοῦτον ἐν τόπον. Ῥυρετοὶ δὲ οὐκ ὀξέες οἱ τοιοῖσδε. ὑποχροφώδεες δέ. Τὰ ἐγκατα λιμπανόμενα μὲν κείσιν, ὑποχροφώδεα. ἐὸ γοῦν πρώτου ωλλιῶν ἐπάρσιες, ὧν μὴ ἐς ἀῤθρα τελευτήσῃ, ἢ αἱ μοῤῥαγὴν γένηται, ἢ δεξιοῦ ὑποχονδρίου σῆτασις, ὧν μὴ ὀβ ὀδύνη οὖρα. αὐτὴ γὰρ ἡ ἐγκατάληψις ἀμφοτεράων αἱ ὑποχροφαὶ τουτέων ἐκ πάσας ὀῶν ποιέεσθαι αὐτῆν, μὴ γνομένας. τὰς δὲ, ἐκκλίνειν γνομένας. τὰς δὲ ἀποδέχεσθαι λῦ ἴωσιν, οἷαι δεῖ, καὶ ἢ δεῖ. ὁκόσαι δὲ μὴ σφόδρα, ἐωσφαῦν. τὰς δ' ἀποδέπειν, ὧν πάντη ἀξύμφοροι ἔωσι. μάλιστα δὲ ταύτας μελλούσας. εἰ δὲ μή, αὐξομένας αὐτῇ. Αἱ τεταρταῖαι αἱ μοῤῥαγέαι λύσιμοι τοι. Οἱ διαλίποντες μάλω, τῇ ἑτέρῃ ἐπιῤῥιγόουσιν ἅμα κείσει, ἐκ τῆν πέντε, εἰς τὰς ἑπτά. Ὅσοι τεκτονικοφυέες, τουτέοισιν ἢ νὺξ λύσφορος ἢ πρὸ τῦ παροξυσμοῦ. ἢ δὲ ἐπούσῃ, διφορωτέρη ὡς ἐπὶ τοπουλύ. βήχες ξηραὶ, βραχὺ ὀῤθρίζουσι αὐξομένας πυρετῦ ταχυτέρεες, οὐ κατὰ λόγον διώδεες. οὐδὲ γλώσσαι κατα πεφυρυγμέναι. ἀτῷ θηριώλει ἀλλὰ τῷ πυθμένι, σκληρὸν δὲ. ὅταν γὰρ διαλέγωνται ἢ χασμῶσι, τότε βήσσουσιν ὅταν δὲ μὴ, οὐ. τοῦτο δὲ τοῖσι κοπώδεσι μάλιστα πυρετοῖσι γίνεται. Μηδὲν ἐκπῖ, μηδὲν ἐνδοραῶν. Ἐκ προσωπωγῆς τἀναντία, ἀπὸ προσώπου καὶ διαναπαύειν. Τῶ ὅποθεν κεφαλῆς ὀδωδωμένων, ἢ ἐν μετώπῳ ὀῤθῇ φλεγμονὴ, ὠφέλησεν. Αἱ διαδιέξεις τῆν ὑποχονδρίων, ὀβ οἷον οἷα ἄλλοισι καὶ τῆν ωλάγχνων τῆν φλεγμονῶν, οἷα δυνάται. ἔστ' ὀβ ἢ παντος ωλλιῶ καὶ τἀναντία, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἀντιστατέον, λῦ μὴ ἢ δεῖ ῥέπει. λῦ δὲ ὅπη δεῖ, τουτέοισι δεῖ σῴζειν, οἷσιν ἐῆκσα ῥέπει. Τὰ ωλατέα ὀβ ἀνθήματα, οὐ πάνυ τι κνησμῶδεα. οἷα σίμωνες ἔχει χειμῶνος. ὅς ὅτε πρὸς τῦρ ἀλείψαιτο, ἢ θερμῶ λούσαιτο, ὀνίνετο. ἔμετοι οὐκ ὠφέλεον οἰόμαι. εἴ τις ὀβ ευρίσκοι, ἀνίσκαι αὖ. Ὅσα πεπαίνεσθαι δεῖ, κατα κεκλεῖσθαι δεῖ. τἀναντία δὲ ξηραίνειν, καὶ αὖ ὠχαδὸν. οἷον ὀμμάτων ἐυωδέων, λῦ ἄλλως φαίνηται ξυμφόρειν, αὖτις αὖν ἐς φορυτὸν, καὶ ὅπη ὀῤθρὶς λυσιτελέει, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Τὰς ἐφόδους αἰεὶ σκοπῶσθαι, οἷον ῥίνας, καὶ τὰς ἄλλας, ὧν δεῖ. καὶ ὡς δεῖ. καὶ οἷα. καὶ ὅπη. καὶ ὅτε. καὶ ὅσον δεῖ, οἷον ὁρῶντας καὶ τἄλλα δὴ πάντα. Ἐπὶ τοῖσι μεγάλοισι καὶ κοῖσι πρόσωπον λῦ ἢ χρηστὸν. ὧδὴ δὲ τοῖσι σμικροῖσι τἀναντία σημβαίνον ἢ ὀῦ, σημεῖον καὶ κακόν. Γαρὰ ἐὸ μέγα οὐ ἢ γνὴ ὅπαθον τῦ ἤρωος ἐκτρωθέντες ἐπιγνόμενον, παρέμενον αὐτόν. Ὁ παρατιμίεως ἀδελφιδῆ, οὗτος μελάγχρως.

Ἐν γὰρ ἰνδῷ ὁ γονοειδὴς ὁ τοιοῦτον ὅτι κείσμον. καὶ τῇ ἰκτέρῳ τὰ τοιαῦτα ὅτε αἱ οὐρήσιες ῥύσιν-
ται. ὅτι οὔτε φύσεις πολλῆς, οὔτε κάπρου πολλῆς, γλίσχρης δὲ διελθούσης, ἐμαλάσσετο. ὁ γὰρ δὴ μέ-
γα ἰῷ ὁ ὑποχόνδριον. κράμβῃ ἑβδομαίοις ἐφαγεν. ἔτι λύσσωνους ἐών, ὠδὶ ὁ πῦον ἐμαλάσσετο. βο-
θύπνους ἐγένετο. ἡ κοιλίη αὐτῷ ὑγρὴ παρῆν. Γερεὶ ὃ τῆς αἵματος τὸ ἰχωροειδὲς, ὅτι οἱ τοῖσι πυώδε-
σι ὁ τοιοῦτον καὶ τοῖσιν ἡμιτριταίοισι, καὶ εἴτε φλαῦρον, εἴτε χρηστόν. Οἷσιν ὁ σπλὴν ὑβιὴ ἰσχυρὸς
ἐρόπος, πόδες καὶ γούατα καὶ χεῖρες, θῶρμά. ῥὶς καὶ ὦτα, ἀεὶ ψυχρά. ἦρα ὁ ἰὼ τοῦτο λεπτὸν ὁ αἷ-
μα; ἦρα καὶ φύσει τοιοῦτον οὗτοι ἔχουσιν; Ἐν τοῖς ἐμπυήμασιν ὅρος οἱσι μέλλουσιν ἐμπυεῖν, αἷσι
λίαι ἐκταράσσονται. Σπλὴν σκληρὸς, οὐ τὰ ἄνω. ἡσύτω, σροπύλες. σπλὴν τὸς. παχύς. λεπτός.
μακρός. ἦσσον τοῖς ἀρὸ κεφαλῆς κορυζώσεσιν. Ἡ σπλὴν ὁ νοσέοντα οἰκονομέει. καὶ ἐς πὶ νοῦσον
βρώτησις. ἀδιψήσεται, οἷα, ὡς ἀποδεκτέον οἱ λόγοι τὰ πρὸς ὁ νοσέοντα. τὰ πρὸς τὸ παρεόντας. 10
καὶ τὰ ἔξωθεν. Οἵτι ὁ θερμοτάτω, ὁ ὁ τοῖσι δεξιοῖσι. καὶ μέλανες ὁ ἐξ ἔσχατα καὶ ἐξω αἱ φλέ-
βες. μᾶλλον ἔωσκεῖσθαι. σωιεῖσι. ὁ ξύτερον κινηθεῖν, ἐμιωλώδη. καὶ βραδύτερον αὖ ἔχεται. καὶ
ὠδὶ σπλεῖσα χρόνου, ὅτι ἐσφρεώδη. καὶ χολωδέσ ὁ ὑ τε καὶ ὑπομόδερον. ἡ ἐξ ἔσχατα θερμόν ἐσι ὁ χω
ρεῖν τῇ ῥοῇ.

Τμῆμα τέταρτον.

Ἡ ὀδόντος αἰμάτισις. ἡ κοιλίης πυκνότης. ἡ δέρματος ἐξώσεσις. ἡ σαρκῶν αὔξησις. ἡ κοιλίης ναάρκω-
σις. ἡ τῇ ἄλλων ξύγχυσις. ἡ τῇ ἀρτείων ἀποθαρσίη. ἡ ἐμπεφάλου ἀνάλωσις. διὸ μὴ φαλακρότης.
ἡ τῇ ὀρθράνων ἡμιτόνεες. ἡ ἡμ. διαιρέσεις. σρόμοισιν. ἡσυχίησιν. πάλησι. πολλοῖσι σοδὶ πάτοισι.
τόιχοσιν. οἷσιν ἐφ ὑπὶ μάζα ὁ σπλεῖσον, αὖτος ὁλίγος. ἡμ. διαιρέσιες σημεῖον πὶ αὐτὸ ὥρῳ τῆς ἡμέ-
ρης φυλάσσειν. βραπίνης γὰρ ἐρύεται. ἡ ὑμῶνας τῇ πόνων, ἡ ῥύεται. ὁμοίως γὰ ὅλων ξυμπίπτει. 20
ὅταν δὲ ὑ ξυμπέσωσιν, προσάγειν ὑ ἐχ ὁπά. ὅταν δὲ σπληρῶν ται. σημεῖον αὖ ὑσις, ὁ σῶμα αὐθηρὸν
γίνεται. Ἐν γυμνασίοισι σημεῖον, ὁ ἰόρρως ὁ ῥέων τάχιστα. ὅς ἔξεισιν ὥσπερ ὑ ὀχετῶν. ἡ σύμπτω
σις ὑ ἐπίφυσις. Ἡ γυνὴ ὠ πρῶτον ἐξεράπευσε σὰ κραώνῳ, σπλὴν οἱ φύσει μέγας. πυρετός.
καυσώδης. ὑ ερυθρός. πνεῦμα δεξιὴ τη. ἰόρρως τα πολλὰ ἀῶν, ἀπάρ τι μὴ ἀπο τεταρεσκαιδεκάτη.
Ἡ σον τοῖσιν ἀρὸ κεφαλῆς κορυζώσεσι ἐπὶ πυρετῇ ἰώσιν ὡς ὅμοι, σπορόφαι. Γαῦ ὁ ἐκ-
πυέων αὖ πόστροφον. οὗτος γὰρ σεπεσμός. καὶ κρισις ἄμα καὶ ἀπόστασις ὅδιν. Οἷσιν ὅταν ἄφρα
δισιάζωσι, φυσᾶται ὁ γαστὴρ, ὡς δαιμονόρα. οἱσι δ ἐν τούτῳ ὀφος. Ἀ ρκεσιλάου ὁ φυσιώδης ξυ-
νεύτιτιν τοῖσι πῦρ υτιάδεσι. καὶ γὰρ εἰσι φυσώδεες. Τὸ ψυχρὸν, πάνυ φλεβῶν ἐκτὸς καὶ βυ-
χῶδες. οἷσιν χιὼν, κρύσταλλος. συγκεπικὸν δὲ, οἷ τὰ φρένα, καὶ αἱ γονδρᾶναι. σωιαίτισιν, ὑ αἱ σκλη
ρότητες. Τὸ μετ οὔρησιν σωίαγμα, παντοῖσι μᾶλλον. ἢ ὅτι θερμότερα; Τὰ χίματα τὰ ἐν 30
ἴζοντα μᾶλλον, οἷον ὁ τὰ κλίσματα τῇ χειρὶ σπλεόνων ἢ σρεφῶν, σπορόφαι. Γαῦ ὁ ἐκ-
λαβόμενος παντὸς πάλου ἄκρον σπορόφαι. ἡ ἐπὶ πυρετῇ ἰώσιν ὡς ὅμοι, σπορόφαι. Γαῦ ὁ ἐκ-
φυραν εἶδον ἐπὶ ῥιπεῦν τα σκέλεα. κνήμιον ἐπρίλιν ἡμισυ ἐλεπύνθο. μηροὶ ὁ κάρτα. οὖρα, ἡ γονὴ
οὐκ ἔχοντο. Οἷσι πῦρ υτιάδες φύσεις σπληρέων δι ἄδωα μέλιν τῆς ἀφορμῆς, ὠδὶ τοῖσι κατὰ
ῥοισι τοῖσι κωκυήθεσιν, ἰῷ ἐκκεισις εἴη, κἰῷ μὴ εἴη, κακόν. Ρίγκα ἀρχέται γναιξὶν μὲν, μᾶλλον
ἀπ ὀσφῦος, καὶ δι ὑνώτου. καὶ τότε ἐς κεφαλὴν ἀτειρ καὶ ἀσφράσιν ὀπισθεν μᾶλλον ἢ ἐμπροσθεν.
φέρεσθαι μὲν γὰρ τὰ ἔξωθεν μᾶλλον, ἢ τὰ ὑσθεν τῆς σώματος. οἷσι πήχεων. μηρῶν. ἀτειρ καὶ ὁ θέρμα
αὐχμότερον. δηλοῖ δὲ ἡ θερξ. ἀφ ὧν δὲ ἄλλων ἀρχέσθαι ἴσως ἐλκέων, αὐρχέται ἀρὸ τῆς ἀρτείων.

Κεφαλὴ ἐκ τῆς χυλώσεως. καὶ ἀφορμῆς. καὶ σπλείστων λόγων. καὶ ἡμιτριταίοισι πνωσκομιλῶν. συ-
νάγοντα καὶ ἡμιτα μανθάνοντα, ἐὰ ὁμοιάζ ὄζειν ἀλλήλοισι. ἢ ἐὰ μὴ ὁμοιαζ ἀλλήλοις ἐᾶσιν. ὡς ἐκ τῆς ἀνο 40
μοιοτήτων, ὁμοιότης γένηται μία. οὕτως ἂν ἡ ὁδὸς. οὕτω καὶ τῆς ὀρθῶς ἐχόντων, δυσμασίη. καὶ
τῆς μὴ, ἔλεγχος. Αἱ μοῖραι αἱ ἐκρίνων, ἢ τοῖσι ὑ ποσπλοσιν, ἢ τοῖσι δρυθροχολοισιν, ἢ
τοῖσιν ὑ ποχλωρίοισι. Βραχέα ὑφ ὁτα, παχὺν ξηρὸς. τοῖσι δὲ ἑτέροισι παχυσμοῖς, ἦσσον. ξη-
ρὸ δὲ λεῖ λευκὸ. οἷον κνησσηπιεία. Ἐ πὶν ἀφροδισιάζειν ἀρξόν ται, ἢ ζαμίζειν, ἀμοῖραχέσιν.
Ἐν τοῖσι ὃ προσδοκῶσιν ἔσιν οἱ ἀποφοβοῦσιν. δι) Ἀ ρκεσίλαος. οἱ δὲ μέλλοντες ῥιτώσειν, ἐκνώδεες. οἱ
δι ἐπὶν προσίλθωσι, φυσῶν ται κοιλίλιω. δι) Δαμναγόρας. Αἱ μεταβολαὶ φυλακτικαὶ. ὀλιγοσι-
σίη, ἄκοπον. ἀδιάλυτον. ὠνοντι. Γᾶς λεπυσμὸς, χελᾶ ὁ θέρμα. ἐ πειτα σοδιτείνε ται αἰὰ θρεμ ἐς
τάνατία χρῶς ῥίκνωσις, ξυμπατ πόντος. ἐ κτασις, αἰὰ ξεφομιλύου. ὁ ῥικνώδες. ὁ λεῖον ἐκ ατόρου
σημεῖον. ὁ ὑ πόχολον. ὁ ὑ πόρυθρον. οὕτω ὁ κατασσάσθαι μαζούς. ἰσχνοὺς δὲ ἀνεσσάσθαι καὶ σπε-
ει τεπτάσθαι. καὶ τοι οὐκ ἂν τις οἰοιτο δι ὧδε ἔσται, ἀλλὰ σαρκωθέντος ὧδε χυλώσαι. κλεῖς σοδιφα- 50
νέες. φλέβες διαφανέες. Γρόδικος σὸν πυρετατίνοντας ἐ κτεινεν. σοδιόδοισι. πάλησι. πολλοῖ-
σι, πυρίη, κακόν. ὁ πυρετῶδες πολέμιον πάλησι. σπερόδοισι. σρόμοισιν. ἀναζίψει. αὐτοῖσι. πόνω-
πόνεν.

πόνεν. Φλεβῶν ὀρθότης. σπελίωσις. χλωρότης. σπλυρέων ὀδὼ αι λαπάραι. ἄδηλον σωιέχειν,
σόμασιγέν. αἰμεν ξωὶ τῷ ποτῷ ψυχρὸν ὁσάγειν. Τὰς ἀφορμὰς ὁ θεν ἤρξαντο κάμνειν εἴτε κε
φαλῆς ὀδὼ η, εἴτε ὠῶς, εἴτε σπλυρεῦ, σημεῖον οἱ ὀδόντες. καὶ ἐφ οἷσι βουβῶνες. Τὰ γόνιμα ἐλ
κεα, καὶ φύματα κείνοντα πυρετούς. οἷσι ταῦτα μὴ παραγίνεται ἀκρασίη. οἷσιν ἐ ματα λείπη-
ται, βεβαιόταται καὶ τάχιστα. Ὑποστροφαί. Τὰ σροπυλόμενα πῦαλα παρακρουσιμά. οἷσι
σπλῆνες. Οἱ αἱ μορροΐδες ἐχόντες, οὔτε σπλυρετίδι, οὔτε σπλυμονίη, οὔτε φαγεδαίνη, οὔτε
σθιήσιν, οὔτε τρόμοισιν ἀλίσκονται. ἴσως δὲ ἀδὲ λέπρεις. ἴσως δὲ ἀδὲ ἄλλησιν. ἰκτέροισι γὰρ μᾶλ
ἀκαίρως συχνοὶ, τοῖσι τοιούτοισιν οὐ βραδέως ἐάλω ται. ὑ ὀλέθρια οὕτω, ὑ ὁκοῖα ἄλλα ὑποστάσιες.
οἷ) συρίγγες, ἢ ἕτερα ἀποστήμ ες. ἐφ οἷσι γνόμενα ῥύε) τούτ προκλυόμενα κωλύει, ἀλλ οὐδὲ τόδε
οὗτοι οἱ δεξάμενοι. ἢ πόνω. ἢ βαρέι. ἢ ἄλλω τινὶ ῥύονται. ἀλλ οἷσιν αἱ κοινωνίαι δῆ πῶ ἔρεπτην οὐκ ἔτι
αἷμα ἀρχέται. ἀλλ ἡ σπὶ τῷ χυμῷ πῶ ξυγγένειαν τοιαῦτ ἀποπτύουσιν. ἔστιν οἷσιν αἷμα ἀφίεσθαι σὺ
καιρῷ ὠδὶ τούτοισιν. ἐ ἀλλοισι δὲ ὡς πρὸ ὠδὶ τούτοισι, τοῦτο οὐκ εἰκός. Κώλυσις ὠδὶ τοῖσιν
αἱματώδεσι πτύουσιν, ὥρησι σπλυρέ τισι ῥοιλή.

Τμῆμα τέταρτον.

Τ ὰ παρ οὖς, οἷσιν ἀμφὶ κείσιν γνόμενα μὴ ἐκπύηση, τουτέου λαπάσσι μλίου, ὑποστροφὴ γίνε). ἡ σπὶ τὰ
λόγων τῶν ὑποστροφέων, τῆς ὑποστροφῆς γλυφλῆς, αὖ δὲ αἴρεται καὶ παραμλίει. ὡς πρὸ αἱ τῶν
πυρετῶν ὑποστροφαί. σὶ ὁμοίη σπλειόσω. ὠδὶ τούτοισιν ἐλπὶς, εἰς αὖρθρα ἀφίσεσθαι. Οὖρον πα-
χύ. λευκὸν. οἷ) τῷ σπλ Ἀ μφιγένεες ὠδὶ τοῖσι ποπιώσεσι τεταρταίοισιν ἔστιν ὅτε ὀρξάται ἡ ῥύεται
τῆς ἀποστάσιος. ἰῶ δὲ πρὸς τούτω αἱ μοῖραι σὴ ἀρὸ ῥίνῶν ἰκανῶς, καὶ πάνυ. Ω ὁ σὶ τὸν ὠδὶ
δεξιὰ αὖ θιήσιν ὁ ἐγένετο, ἰῶ ὑσυχότερος. ὠδὶ δὲ τούτῳ ἰ ηρῴθη ἐ πὶ πονώτερος. Ἡ Ἀ χάσιος,
κόρη μὲν οὖσα, πυκνοπυθμάτου ἰῶ. γυνὴ ὁ γνομένη, ἐκ τόκου πάλαι ἐ πίπονος ἐ σα, ἐ πὶ πολλαίως
ἦρεν ἄχθος μέγα. αὐτίκα μὲν ὑφ οἷσιν ἐ ἐ τὸ σπλεῖστον. τῇ δ ὑσ ῥαίη, ἀθμα τε ἔσχε καὶ ἦλ
γει ἰσχίον ὁ δεξιόν. ὁ πότε ὅδε πονέοι, ἐ πόνει τότε. καὶ ὁ ἄθμα εἶχε. παυζομένου δὲ, ἐ ἀσαίσατο.
ἐ πῦσεν ἀφρώδεα. αὐρχομένη δὲ, αὖ θηρά. καὶ τα σθεν δὲ, ἐ μέσματι χολώλει ἐ ὠκει λεπτῶ. οἱ πόνοι
μάλισα μὲν, ὁ πότε πονοῖη τῇ χειρὶ. ταύτην ἐ ἐργάσθαι, σκορόδου. χοιρείου. ὄϊος. βοός. σὶ δὲ τοῖσι πυ θυ
μλίοισι, βρεῖς. ὀξύθυμός. Ω σὶ τῇ κεφαλῇ σὲ μετο. ἔ παρμα πρῶτον, ἢ συ πηρὶη ἡ κεκαυμλίη
σὴ ἑρμοσιν. εἶχεν ἄλλιω ἀ πόσασιν ἴσως ὅτι ὁ σέεν ἔ μελλεν ἀ ποσήσεσθαι. ἀ πέσησ ἐξήκοσιν, ὑ πὸ τῆ
ὠῶς αἴω πρὸς κορυφὴν ὁ ῥῶμα ἰῶ. Τὰ κώλα ἔχει σια κωιός. μέζον δὲ ἤρτηται ἐκ τῆ μεσο-
κώλων. ταῦτα δὲ ἐκ νόμων ἀρὸ τῆς ῥάχιος σὸ πὶ ἰσχία. Αἱ τοῖσι κάμνουσι χάρεις. οἷσιν ὁ
ὠῶς ἀῶ πρὸς κορυφὴν ὁ ῥῶμα ἰῶ. Τὰ κώλα ἔχει σια κωιός. μέζον δὲ ἤρτηται ἐκ τῆ μεσο-
κώλων. ταῦτα δὲ ἐκ νόμων ἀρὸ τῆς ῥάχιος σὸ πὶ ἰσχία. Αἱ τοῖσι κάμνουσι χάρεις. οἷσιν ὁ
30 κοθαλίως σρυφῶ, ἢ ποτὰ, ἢ ἔρωτὰ, ἢ ἄ ἀθ ὁρᾶ μαλακῶς ὅσα φωὴ. ἄλλα. ἃ μὴ μεγάλα βλάπτει ἢ
θυσαλγησπία. οἷσιν ψυχρὸν ὁ ὁρᾶ ὁ ὅσ ὁρᾶ. διὰ λόγοι. ἡμα. ἐ θῆς. τῷ νοσέοντι. κουφ. ὀυχες.
ὁσμοί. Υ ὅ ῥαφ ἐ φ ἡν. ὁ μὲν ὡς δ ἔχεται ὁ ἐν ἡ ῥᾶ. ὁ δὲ μὴ ἐ πολεων εἶναι καὶ ἐ τὶ ἡμα
ἔχειν. Ὁ τι σὶ αἱ μοῖ ἐ αγιῶν σὶ θυ θερῶ ται, ἰῶ δια δεῖ ἡμ. διέρωνται, καὶ διφόρως φόρουσιν.
Ἐν Αἴνῳ ὁ πειροφαγέοντες ξυνεχέως. ἡλέα. ἀ ῆ ἐνα. σκελέων ἀ περατίες ἐ γένοντο. καὶ διετέλεον ἀ
πὸ ἐ ῆ ὁ ερὸ φαγέοντες γυναῖκες. Ἐ μφανέως, ὁ ῥηγόρεως, θερμότερος τὰ ἔξω. τὰ ἔσω δὲ ψυ
χρότερος. καθαρῶν τἀναντία. Ἐν θέρμῳ φύσει ψύξις. πο ὴν ὕδωρ ἐ λινύειν. Ὑ πνες σὶ ψύχει
ἐ πὶ βεβλημένῳ. Ὑ πνες ὁ ῥαῖσι ὀ ῥθῶ νυσταγμός. Αἱ ἀσθενέες δίαιται, ψυχραί. αἱ δ ἰσχναί,
θερμαί. Υ δατ των ἀ τειμένων, ὁ μὲν ἀ ῥὸ τῆ αἰ θέρος ἀ ποκειμένου. ῥοντιᾶν. ὡραῖον. ὁ δὲ λαυλα-
πῶδες, κακόν. Υ δωρ βορέου. καὶ ἀ ληπνίη βορέη. Ἐν θέρμῳ φύσει, καὶ θῶρμὴ ὥρη. κοίτη σὶ
ψύχει παχύνει. σὶ δὲ θῶρμῷ, λεπύνει. Ἀ σκησις ὑγιής. ἀ κρεία ζοφῶς. ἀ σχνία πόνων. Ἐν τῷ ἐ ῆρ
χορέαι. δ ἡνς ἐ πιπολαίου. ὕπνος ἄκοπος. τῷ δ ὀ ῥᾷ ὕπνου διέγερσις. Οἱ σι τελεῖσιν ὁ θῶρμον, με
γαλοφωνότατοι. καὶ γὰρ ψυχρὸς ἀ ὴ τελεῖσος. διὰ δὲ μεγάλων, μεγάλα καὶ τὰ ἐ κγονα γίνεται.
Οἱ θῶρμοκοίλιοι, ψυχρόσαρκοι καὶ λεπτοί. οὗτοι ἐ πίφλεβοι. καὶ ὀ ξύθυμότεροι. Αὐχμοῦ
ὠδὶ γῆς, οἰωνῶν γένος δύσνεμον. Τράχηλος ὁ πότερος ἂν φανῇ ἔχων. ὄρχας δεξιὸς, αὖρσον. εἰ δὲ δύσνυ-
μος, θῆλυ. Ὁ φθαλμοὶ ὡς ἂν ἰσχύωσιν, οὕτω καὶ γῆν. καὶ χροιὴ ὠδὶ ὁ κάμνων ἢ ἄμεινον ὠδὶ-
σθαι. δίκαιον δὲ ὡς ἂν ἔχῃ ἡ φοφὴ, οὕτω καὶ ὁ ἔξω ἔπεσθαι. Σημεῖα θανατώδη. ἀ νὰ θέρμα,
ῥίνα, θῶρμὸς ἀ τμός. πρόσερον δὲ ῥὶς, ψυχρὸν πνεῦμα ἀ φίησιν. τὰ ζωτικὰ σιαντία. πόνοι. σιτίων
ἠγείωθωσαν.

Τμῆμα πέμπτον.

50 Ν ούσων φύσεις ἰ ηδοί. Ἀ νθυλόσκει ἡ φύσις αὐτῇ ἑ αυτῇ, τὰς ἐ φόδους οὐκ ἐκ διανοίης. τὰ μὲν οἷον ὁ
σκωρθακιάσειν. τὰ δὲ κοιὴ ἡ γλῶσα σπορυγκεῖ, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. ἀ παύ δηλος ἡ φύσις. ἐκ
τῆ σέου μαθοῦσα τὰ δέοντα ποιέειν. Δάκρυα. ῥινῶν ὑγρότης. πλαρμοί. ὧτος ῥύσις. σόματος.

στάλου ἀνάπνοή. πνεύματος. εἴσοδος. ἔξοδος. κάσμη. βύξ. λύγξ. οὐ τοῦ αὐτοῦ παντὸς ποιεῖ τρόπου.

Οὖρον ἄφοδος καὶ φύσις καὶ τούτης τῆς ἑδρίης τροφῆς καὶ πυοῖς. καὶ τοῖσι ἄλλοισι, ἃ τούτοισι καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα. ἰσορρώτες. κνησμοί. σκορδυνασμοί. καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἀνθρώπου ψυχὴ αἰεὶ φύεται μέχρι θανάτου. ἰῶ δὲ ἐκ πυρετῶν ἢ ἅμα τῇ νούσῳ καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα φθείρεται. Νοῦσοι ἐμβρυοφόροι οἱ χρήσιμοι. καὶ διὰ πεπασμὸν λείπουσι. καὶ διὰ λύσιν. καὶ διὰ ἀραίωσιν.

Ἴησις ἀνάπνοον μὴ ὀμοιοῦν τῷ πάθει. Τὸ ψυχρὸν καὶ ἐπικουρεῖ καὶ κτείνει ὁκόσα ἐκ θερμοῦ. Ὀξυδυμίη ἀνάκασις καυσώδεος καὶ πολυθύμονα εἰς ἐωυτά. καὶ ἐς κεφαλὴν τὰ θερμά. καὶ ὑγρόν. ἢ διὰ βύβλου μάλιστα καυσώδεος. Γόνος τοῖσιν αὐτόματοι καὶ σαρκί. σῖτος. ὕπνος. ἀναπλάγχνοισι. Ψυχῆς περίπατος φρονοῦντος ἀνθρώποισιν. Ἐν τοῖσι ζώμασι τὸ αἷμα ξυνέχει. βραδύτερον ὡς τὸ κοῦφον πληρωθῆναι. Ἢν οὖς ἀλγῇ, εἰείσω πολὺ ἦν δάκτυλον ἐλίξασα, ἐγχεῖν ἄλευρα θερμά. ἔπειτα ἐπιθεὶς εἶσω σὺν τῷ θέναρι τὸ εἰείσω, τὸ οὖς ἐπιδῆσαι, ὡς δυνατὸν τάχιστα ἰήσεται. ἔπειτα ὕδατι πῦρ ἐπιβάλλειν ἀπάτητι. Γλῶσσα, οὖρον σημαίνει. χλωρὰ χλώσσα, χολώδες. τὸ δὲ χολῶδες, ἀφ' αἵματος. μέλαινα δὲ, ἀπὸ μελαίνης. αὐαλὴ δὲ, ἀπὸ ἐκκαύσιος λιγνυώδεος, καὶ μηδόν μορίου. λευκὴ δὲ, ἀπὸ φλέγματος. Οὖρον, ὁμόχροον σώματι καὶ πώματι, καὶ ὡς ἔσω ἦεν ἐόν. ἐπὶ τῷ ὑγροῦ ἐξώτηξις. Γλῶσσα ὁμόχρους τῇσι προστάσι, διὸ τούτῃ γινώσκομεν τοὺς χυμούς. Ἢν ἁλμυραὶ σάρκες γινομένω, τοιαυτόσιος σημεῖον. Ἢν τῇ μαλῶν αἱ ἡλαὶ, καὶ τὸ δρυθρὸν χλωρὸν ᾖ, νοσώδες τὸ ἄπος. Ἀνθρώποις ἐὼ τοῖσιν ὠὸς ὑμός, ὁ μὲν χλυκὺς, θανάσιμος. ὁ δὲ πικρὸς, οὔ. Γλῶ μετὰ μείωσιν σύμφορον, διὰ

ס׳ אלפים רעו״ב לבריאת הע׳ ובוא ליפרע מהם עון פקודת אבות על בנים עד שלשה ורבעים לשונאי ואחסן חסד לאלפים לאוהבי ולשומרי מצותי בכתוב בתורתי ועשיתי חסד לאלפים לאוהבי ולשומרי מצותי כתיב ואחסן חסד לאלפים לאוהבי ולשומרי מצותי ואין אלפים פחות מאלף ואין אלפים יתירים על אלף ואין אלפים אלא לשון דורות שנאמר את הדבר צוה לאלף דור ואומר ויעש חסד לאלפים ואומר ולאלף דורות ואומר לא ימוט לעולם ועד ואומר ואת כל הישות אשר לאלישע תנה לגחזי לאמר רק שנתים ימים אנכי לוקח את בניך ואת בנותיך מאתך ואומר ויאמר אליו אלישע הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר לא שלום

Ἱπποκράτους ἐπιδημιῶν βιβλίον ζ'.

Ἀμ ετὰ κυνὸς ἀνατολὰς οἱ πυρετοὶ ἐγίνοντο ἰσοροθέες. καὶ οὐ πολὺ ἐμεσολύχνοντο πάντα πᾶσι μᾶλλον ἰσοροθέα. πάλιν δὲ ἐπεθρομαίνοντο. καὶ μακροὶ ἐπεγίνοντο καὶ διύσκριτοι. καὶ οὐ πάνυ δι' ἡμέρης. ὀλίγοισιν, οἷς ἐπὶ πᾶν καὶ συνέκαε καὶ ἐξαυαίνοντο. ἄλλοισι δὲ, ἡμ. ιε', καὶ ιζ', ἡμ. ιζ'. Ἐπολυκράτει πυρετὸς, καὶ τὰ τῶν ἰσοροθότων οἷα γέγραπται. ἀπὸ φαρμάκου ἐπέθρομον ὧπερ σφόδρα, ἢ ἐγένετο καὶ τὰ τῶν πυρετῶν ὅτι ὑπίκα, ὡς ἀδήλα καὶ τὰ τῆς ἴδης, πάλιν δὲ κροτάφοισι. καὶ τὰ ἰσοροθότα πρὸς λείλιν, πρὸς δὲ κεφαλὴν, ζάχηλαν, σπέρμα. εἰς αὖθις ἢ ἐς ὅλην κοιλίην. καὶ πάλιν ἐπεθρομαίνετο. πρὸς δὲ τοὺς ιβ' ἢ τοὺς ιζ', ἐπέτεινεν ὁ πυρετός. ἢ ὑποχωρήσιες βραχέαι. ὑφιήμασι δὲ μᾶλλον ἐχρήσατο. πρὸς δὲ τοὺς ιε', ἀλγήματα γαστρὸς καὶ τοῦ πλεύνα, ἢ κενεῶνα αὐτοσχέδιον. θρόμων προσθέσις ἦσαν, ἢ ψυχρῶν ξυνεφόρων. κλύσματι μᾶλλον χρῆσαι μᾶλλον, ἔλληξεν ἡ ὀδύνη. ἐν αὐτῷ δὲ καὶ κλεοκύλει ξυνιέναι πρὸς ὀδύνην δι' ἡμέρης ἐχούσαν καὶ πυρετόν. πρὸς δὲ τοὺς ιη', ἢ πιῶδες ἀπὸ θρόμων, ἐδόκεον εἶναι. ἢ ὑποχωρήσιες ἀκρήτου χολῆς. ἢ ἢ διάνοια θρασυτέρη. πνεῦμα δὲ μέζιον. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἄλλες ἐλκύσεις, πάλιν ἀθρόον ὀξέπνει, ὡς πρὸ τοῦ ἀψυχίης. ἢ ὡς αὖ ὀξὺ πτίγους παρθυθεὶς οἷ σκιὴ καταδεδόμενος ὅστις ἀναπαύσεται. τῇ δ' ἐν τοῖς, ἐστέρης καθεζόμενος ἐς δίφρον ἢ ψύχησε. καὶ ἄφωνος πουλὺν χρόνον. ἢ ἀνάθητος ἐκέκτο. μελικρήτου μόγις κατὰ δέξασθαι. ξυστείνων τοὺς οἰῷ ζαχήλαισι νάσῳ, ὡς κατεξηραμμένης τῆς φαρύγος, ἢ τῆς πόσιος ἀδυναμίης παρεούσης. μόγις γοῦν οἷς ἐωυτῷ ἐγένετο. ἢ αἱ θρόμαι ἢ πιῶδες. μᾶλλον ἐωαύσατο δευτέρῃ ἢ εἰκοστῇ. Γυθοδώρῳ τοῖσι αὐτοῖσι χρόνον, πυρετὸς ξυνεχὴς. ὀγδοαίοις ἰσοροθέα ἐγένετο. καὶ πάλιν ἐπεθρόμνει. ἴ, πάλιν ἰσοροθέα. ιβ', ἐρύσησε χυλόν. ἢ μέχρι. ισ'. ἄδηλος ἦν. οἷ κροτάφοισι δὲ ἦν ἄδηλος δὲ, ἢ οὐδὲς ἐωυτῷ ὑγιὴς ἐδόκεον εἶναι. ἰσοροθότες ἐγίνοντο ἐνάτῃσι ἡμέρῃσι. οἷ τῇ ιε', ζωμὸς ἐνεοσσοῦ ἐψυφῶν, ἤμεσε χολώδη. ἢ κοιλίη ἀπὸ ὑξέτα ῥάχθη. ἢ ὁ πυρετὸς παρεξεώθη. πάλιν ἔλιπε ξε. ἢ ἰοροθότες ἐγίνοντο πολλοί. ἢ σῶμα πᾶν ἐπεθρεμμύκιον, ἐπὶ κροτάφων. ὀφθαλμὸς οὐκ ἔλιπεν. ἐδόκει δὲ κοπάζειν ὀλίγον χρόνον, ὡς δὲ ξὲ ἐπεθρομαίνειν. κδ', ἤδη ἀποχυμούμενα στίσιν συχνὰς ἡμέρας, ἢ ἀεισθάνετο, πολυς ἐῶ ὁ πυρετὸς. καὶ πρὸς πιὸ ἑωυτῷ, παρελήθησις προσιόντι ἅμα καὶ ὑπνῳ. εἶχε γοῦν ἤδη, ξυνεχὴς καὶ ἰσχυρός. ὀτὲ μὲν, μέαν. ὀτὲ δὲ, δύο νύκτας ἀγρυπνος. ἦν δὲ λοιπὸν ἄπαντα χρόνον, καὶ τὰ κοπὴς ὕπνος. ἐγείρειν δῆλον. καὶ παρελήθησις οὐ τῷ ὕπνῳ. καὶ εἰ ποτε ὀξὺ ὕπνου ἐγερθείη, μόγις αὐτὸς ἑωυτῷ ἄδηλος. καὶ ἡ πνεῦμα μέτεον. τοιοῦτον δὲ εἰ στε, δοκεῖ πουλυκράτει. γλῶσσα, οὐκ ἄχρως. μετὰ δὲ ἑβδόμην τῆς ὑποστροφῆς, χυλοὶ προσεφόρεον. μετὰ δὲ. ιδ', στίσιν τοῖς πρώτοις ζ', δρύπτει καὶ ἀπίμει. ἔστιν ὅτε μετὰ τὸ ποτὲ ὑπόχλοι αἰθυάσης, ἐώς κατὰ ἐλάθη ἡ κοιλίη. ἰσοροθότες δὲ οὐ πέσσειν ὀξέλιπον. ἐμοί τις ὤδε ὡς σημεῖον τοῖς μέτρων. γλῶσσα ἐκτῷ ὑπνου εἰ μὴ διακλύσαιτο ὑπόβραυλος ὧδε ξηρότητος. καὶ ῥῆγμα τε περὶ αὐτὸ ἑλκέων, καὶ οὐ χείλει ὧδε κατὰ, καὶ παρὰ ὀδόντας. μικραὶ ὑποχωρήσιες. πι' ιε' ὡς ὑπέσχεθε, πυκνότερα καὶ χλυώδεες. ἀπὸ τῆ σιῶν ἐσαωσεν αὐτὰς. ῥᾳδία τὰ ὀλυχύνια. ὑπὸ δὲ τὰ τελευταῖον χρόνον ἀλγήματα τέθεος κατὰ πίνοντι ἀπὸ φῶν. καὶ ἡ χειρ ἐπὶ ὧδε σήθει κύμενον καὶ ὧδν ὀυφαίνοντι κατέση. ἢ γλῶσσα δὲ ἀπὸ μανῶδες ξυνήνεγκε. ὑπὸ τῆς ἀ, περὶ αρκτοῦρον, ἰσοροθότα κατ' ὀστροῦν, καὶ σήθεα βραχέα. καὶ ἀπὸ σῶμα περιελύχετο. καὶ νὴ κροτάφων, ὀλίγον χρόνον πάνυ. πρώτη καὶ ἐκάλασε. καὶ ζ', ἀκ ἐλάβεν. Ὁ ἐρατολάου, περὶ φθινοπωρινὰ ἰσὶ σημεῖον, δυσεντερικὸς ἐγένετο. καὶ πυρετὸς εἶχε. τὰ ὑποχωρήματα ἰῶ, χολώδεα, λεπτὰ, πολλὰ, καὶ ὑφαίμα μεζίως. ἢ δὲ ὀδύνη τῷ γαστρὸς, στροφώδη. ὀρρωδοτήσιν δὲ καὶ γαλακτοδιήσιν τε πυρωμένῳ, μεζίστερα ἐγένετο τὰ ἀλγήματα. καὶ τὰ ὑφαίμα. τὰ δὲ χολώδεα περιπολέσθει. καὶ αὐτοσχέσιες πυκναὶ, καὶ ἀφυκτότερα. τὸ πυρέτιον δ' ἐδόκει ἀφίεσθαι τοῖσι πολλοῖσιν ὅλως μὴ ἔχειν δῆλα πάντως τὸ χρόνε μετὰ τὰς πρώτας ἑξ ἡμέρας. ὕστως ἀδήλος ἰῶ. καὶ τὰ κροτάφως δὲ σφυγμὸς ἰῶ. καὶ γλῶσσα ὑπὸ ξηρότητος ὑπόβαυλος, καὶ διαλείπεσθαι μεζίως, καὶ ἄγρυπνος. ὑφιήμασι δὲ ἤδη ἐχρῶντο, καὶ ὄψεσι. περὶ δ' ἐντὸς ἡμέρας, ἤδη ἐγένετο τὰ παρὰ δὲ σὶ μέρεα καὶ παρ' ἑκάτερον, σκληρὰ καὶ ἀπεπτα. πάντα ἐμαλώθη. ὁδυνώδεα ἐς μεζίως. ἐκ ἀδηλοῦντα δὲ τῷ ὑποχωρημάτων, καὶ τὰ χόλων τὸ δῆλα πάντως ἐόντ', πλὴν σὶ ᾧ ἀλθέρῳ βοτάνῃ ὑφιέντι, μεζίστερα τὰ χολώδεα καὶ τὰ ἀλγήματα ἐγένετο μέχρι τινὸς χρόνε. ὑγρὰ δὲ πολλὰ πολλάκις. καὶ ἀπόσπος σφόδρα. καὶ μετὰ πόσης ἀνάγκης προσδεχόμενος. τὰ δὲ ἤ θρόμης καὶ χλώσης καὶ σίνης, τοιαῦτα παρηκολούθει, οἷα εἴρηται. καὶ ἰσοροθότες ἀδέκ. λήθη δέ τις τοιαύτη. ὀρεῖτησας ὅτι πύθοιτο σμικρόν, καὶ διαλιπὼν, πάλιν ἠρώτα. καὶ ἔλεγεν αὖθις, ὡς δὲ εἴη εἰρηκώς. καθεζόμενός τε ἐπελανθάνετο, εἰ μή τις μεμνήσοιτο αὐτόν. καὶ αὖ ἐωυτῷ ξωμήλει. ἐπὶ πάθος. δ' ἦν γε. πνεῦμα δ' ὀρθὸν ὑγιαίνοντι. ὑπερδὲ, τὰς λ' μέχρι τῆ μ', ἢ τε ὀδύνη πουλὺ ἐπεδίδου τῆς γαστρός. ὑπνώδης τε καὶ κατέκειτο. καὶ ἐπίσχε φεσθαι οὐδ' ἐώδη ὡσαύτως. ἢ δὲ εἶναι ἢ ἄλγημα λειπόν. ὠφελίζειν ἄλλων λεῖ. ἢ δὲ ὑποχώρησις πουλλὴ, καὶ διακεκαυμένη λεπτὴ. καὶ χρώματα οἰνωπὰ ὅσα πρὸ πρὸς δὲ χοιτο. καὶ ὑφαίμα ὀδύν

ὅτε. καὶ ὁ τόνος τῷ σώματος. ἐκτήξις ἐφάτη. καὶ ἀδυναμία. οὐδ' ἀνίστασθαι ἄλλου ἐπαίροντος ἐπὶ δυναμὶς ἰῶ. μέπω δὲ ὀμφαλοῦ καὶ χονδρίου ἡ κατωγὴν ἀπτομένῳ τῇ χειρὶ, τοῖς τοῦ πολλοὺς ἰῶ, οἷς οὐδὲ ἐῶ ὀρθρίου, οὔτε ἐῶ λείματος ἀπὸ κωρδίλω γλυκυθείη. πίνοντι ἄπεφθον, ὡς σὺν ἐάτῃ μὴς κοτύλας ἕνεκεν ἐὼν δύο ἡμέρας, χολώδης ἐγένετο σφόδρα ἡ ἀθυρσις, ἢ ἐλήξαν αἱ ὀδυναι. καὶ στίσιν ἐπιθυμίη ἐγένετο. μᾶλλον δὲ ταῦτα, βοείου χάλακτος ὡς πέπαται κοτύλας ἀπὸ μὴς ὁμοῦ ἔπινεν, καὶ τὰ δύο κυάθους, δι' ἡμέρης. πρῶτον ὕδατος ἐπ ἕκτον μέστων, καὶ μέλανος οἴνου. καὶ αὖ σκορδοῦ μικρόν. ἐμοὶ δοσίτει δέ. ἐστέρῳ ἄρτος ὡς ἡ μικρὸν κος ἐγκυρίνος καὶ ἐλαίου πεζάλιον ἀπαλοῦ. ἢ κρεάδιον αὐτὸς, ἢ προσάτου. ἡ δὲ πόσις τὸ γάλακτος, ὧδε τεσσαράκοντα ἡμέρας αὐτὸ ὕδατος, μετὰ τοὺς πρώτας δέκα. ἡμέρας. οἶνος ἢ, ὡς μικρὸν μέλανος μᾶλλον. ἰσοροθότερον δὲ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑβδομήκοντα. ἤδη ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ λουζὸν ἐς νύκτα. ὀλιγοπόσιη δὲ ἐχρῆτο. καὶ μετὰ ἐπ στίσιν τῷ ποτῷ, ἢ αὐσηροτέρῳ τῆς ἁλοσίμου. Κτησικράτει δὲ τῷ οἰῷ ἁλδύρῳ μᾶλλον τῷ αἰγείου ὀρεοῦ ξωλιώγμενον, ὀλιώνης ἐούσης ὧδε ὅλων πῶ κοιλίλω. καὶ πέναν. ἢ αὐκτάσιος πολλῆς καὶ ὑφαί μου. καὶ ἐπόρματος ὧδε ὧν πόδες. χωδὸν ἤδη ὧδε πέντε καὶ εἰκοσιν ἡμέρας, ἐόντα καὶ Ἀσριανῷ ταῦτα. τῷ δὲ Καυνείου ἐ ὄνειον ἐφ, ᾧν. Τῷ Κύδιος ὧδε χειμερινὰς ἡλίου ζοπὰς ῥίγος. καὶ πυρετὸς. καὶ ὧτος δεξιοῦ ἄλγημα. καὶ κεφαλῆς ὀδυνὴ. ἐ δὲ τοιοῦτον ἄλγημα ὀυθὺς ἐκ μικροῦ παι δ' ὃν παρηκολούθει ὀδυματώδες. καὶ συειπώδες. καὶ ὅσμον. ἐχον δὲ οὕτω τα πολλὰ ἀνώδυνον ἰῶ. τότε δὲ ἡ ὀδυνὴ ἰῶ δεινὴ. ἢ ἡ κεφαλαλγὶη δευτεραίω ἢ τεταίω ἐόντι, χολῆς ἐμετος ἀπανθ ζομένῳ ἐγένετο ὑπόχλοα λίχροον, ὡς ὀξ ὧν ὑπ χρον. τεταρτῇ ἢ πέμπτῃ, ἐς νύκτα ἐῶ παρελήρει. καὶ ἡ ὀδυνὴ τῆς κεφαλῆς καὶ τῷ ὠτος δεινή. καὶ ὁ πυρετός. ἐκτῇ ἐῶ χόρησις ἀπὸ λινοζώσις. καὶ ἡ θρόμη λῆξαι ἐδόκει καὶ ἡ ὀδυνὴ. τῇ ἑβδόμῃ ὡς ὑγιὴς. κροτάφῳ δὲ σφυγμὸς οὐκ ἔλιπεν. ἰσοροθότος οὐδὲν ἐγένετο. ὀγδόῃ, χυλοὶ ὀρυφήσιν. ἐς δὲ πὶ ἑτέρῳ, συὶ πλου. καὶ πὶ νύκτα ὕπνος. καὶ σφόδρα ἀνώδυνος. καὶ πὶ σπάτην ἤαθετο πρὸς ἥλιου ἀυσμάς. ἐς δὲ νύκτα τῆς κεφαλῆς δεινὴ ὀδυνὴ καὶ τῷ ὠτος. ξυνέβαινε δὲ καὶ πυρέρρειν. ἐ οὓς ὧδε τοῦτον ἐν καιρὸν, ὁπότε μάλιστα πονοίη ὀυθὺς ἀπ' ἀρχῆς. ὅλων δὲ πὶ νύκτα πὶ σπάτην καὶ πὶ ἐπὶ ὅλων ἡμέρην, καὶ τῆς νυκτὸς ἐ ἐλείπεν, οὐκ ἐπεγίνωσκεν οὐδένα. ξένων δὲ διετέλει. ἡμέρην δὲ ἐῶ ἐς ἑωυτῷ ἐγένετο. καὶ αἱ ὀδυναι ἐλήξαν, καὶ τὰ τῆς θρόμης μετεωτέρα. ὑφιήμενοι δὲ λινοζώσιν, τῇ σιδηρώ τῃ ὑστερήσις φλεγματώδεα. μυξώδεα. κάκοσμα. δυσκαιδεκάτῃ, καὶ τεισκαιδεκάτῃ, μετέωτεσσαρεσκαιδεκάτῃ, ὀρξάμενος ἀφ' ἑωδυνοῦ, μέχρι ἐς μέσην ἡμέρης, ἰσοροῦ ὅλον ἐ σῶμα. μετὰ ὕδατος καὶ κώματος πολλοῦ, ἐγέρας ὀρθρίου ἰῶ. πρὸς ἑτέρῳ δὲ διηγέρθη. καὶ ἐ μὲν σῶμα μετέωος κατεψύχθη. σὺ κροτάφοισι ὁ σφυγμὸς διετέλει. πεντεκαιδεκάτῃ, ἢ ἑκκαιδεκάτῃ, χυλοῖσιν ἐχρήσατο. σὺ δὲ τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ, ἦκε πάλιν ἐς νύκτα ὀδυνὴν τὴν αὐτὴν. καὶ παραληρησις. καὶ ἐπορρέει. ιη'. καὶ ιθ'. καὶ εἰκοστῇ μανικῶς. ἰῶ δὲ κεκραιὼς ἐπαίρειν ἐωυτὸν πειρώμενος. οὐ δυνάμενος δὲ κρατεῖν τῆς κεφαλῆς, τῆσι χερσὶν ἐφερεζόμενος. καὶ αἰεί τι διακωνῶν ἐπιρρέων πρώτη καὶ εἰκοστὴ. καὶ ἰσοροῦσιν ὧδε ὠλιγουρον δεξιον, καὶ σήθεα, καὶ κεφαλὴν. κβ', ἰσοροῦσιν περὶ ἐ πρόσωπον ὠλεῖσον ἰῶ. τῇ δὲ φωνῇ κατὰ ἦν χρόνον τοῦτον, εἰ μὲν σφόβος ἀπεβιάσατο, ἐπεν ἃ ἐβούλετο τελέως. εἰ δ' οἷῶ προσχέρως ἡ μετέλεα. καὶ ἐ σόμα ἐλελυμένον. καὶ αἱ γένυες, καὶ χείλεα αἰεὶ σὺ κινήσει, ὥστε σκληρὸν λέγειν. καὶ τὴν ὀφθαλμῶν πυκνὴ κίνησις, καὶ ἐμβλεψις. καὶ χρῶμα ἐπ' ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ. οἷ εἴρηται. ἐ ὕφαιμον. καὶ βλέφαρον ἐ πάνω ἐ πώθησε. καὶ κατὰ γνάθον ἐρυθρὸν θος ὡδὶ τελευτῆς. καὶ φλέβες πάλαι αἱ σὰ τῷ προσώπω, φανδραὶ οὔπω ξωεσταλμέναι. καὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν οὐκ ἔτι ξυμμένων ἰῶ, ἀλλ' ἀτενὲς ἐπερῶν καὶ διαίρων τὰ βλέφαρα ἐς ἐ ἄνω μόρος, ὡς ἐ πὶν τι ἐμπέσῃ ἐς ἐ ὄμμα. καὶ ὁπότε ἴδοι κατὰ τὸν τος ἐς τὰ σήθεα καὶ πὶ κοιλίλω, πλόφος οἷος καὶ χαρτάλει. πνεῦμα δὲ ἐπεικῶς ὀξὺ πανὸς μέτεον. γλῶσσα οἵη ὄβι τοῖσι ὧδε τολυμονικοῖσιν, ὠχρὰ λευκὸς ἀπ' ἀρχῆς. καὶ ὀξὺ πανὸς κεφαλαλγὶη. ζαχήλος ὀξὺ πανὸς ἀνίνητος ξυμπαθιάγειν τῇ κεφαλῇ ἐλέετο. καὶ ἐ κατὰ ῥάχιν ἐκ ζαχήλου, ἐθὺ καὶ ἀνωμπον. καὶ κλίσες ὁ ποῖαι εἰρῶνται. καὶ οὐκ αἰεὶ ὑπῖος. ἐ δὲ πόν ἤδη, ὀρρωδὸς λευκὴν. πολὺ ὄβιον ὑπαστολίσαι. ὀλμὴ ἐσβεβλημένη κατὰ ἦν τελευταῖον χρόνον. πτοῶν ἄμεις οὐ πάνυ κατανοήσαμεν.

Τῇ Ἀρπαλίδεω ἀδελφῇ περὶ τὰ ἔαρ τὸν μῶλα ἢ πέμπτον κυούσῃ, οἰδήματα περὶ τοὺ πόδας ὑδατώδεα ἐγένετο. καὶ τὰ κύκλα τῶν ὀφθαλμῶν ἐπώλει. καὶ ἄπαν ἐ χρῶμα, μετέωρον, οἷ τῆσι φλεγματίησι. βηξ ξηρή. ὀρθοπνοίη δὲ καὶ ἄθυμα τοιοῦτον. καὶ πυιγμοὶ ἐῖσιν ὅτε ἐῶ τὰ πνεύματος, ὡς τε κατ. ἠμιλίη διετέλει κατὰ τὸ κλίνειν. ἢ δὲ οὐχ οἵη τε ἰῶ. ἀλλ' εἴ τις καὶ ὕπνου δόξειεν ἐγείρειν, κατημιλίη ἰῶ. ἄπυρος δὲ ἐπεικῶς. καὶ ἐ κύημα ὡδὶ τελεῖσον χρόνον ἀκίνητον ἰῶ, ὡς διεφθορμένον, καὶ μετὰ πῆγε. παρηκολούθησε δὲ ἄθυμα, χωδὸν δύο μῶλα. κυάμοισιν ὁ χρωμένη μελιχροῖσι, καὶ μετὰ μέλιτος ἐλίξει, καὶ τὰ ἀ διεστηκοῦ κυάμενον ποῖσα σὶ οἶνω, ὁρᾶ ὅτε. μετὰ ταῦτα δὲ ἀνῆγε βήσασα πολλὰ. ὠέπονα. φλεγματώδεα. λευκά. καὶ ἐ πνεῦμα ἐλιξεν. ἔτεκε δὲ χόνυ ἡλυ.

Τὴν ὀπώρην ὑγιεινοτάτην ἔχουσι τοῖς πλείστοις ἀνθρώποις· ἐπὶ μὲν γὰρ θέρους ἀσθενέστερα τὰ σώματα γίνεται, καὶ ἐπὶ τὰς νόσους ἐπιτηδειότερα· ἐν δὲ τῷ φθινοπώρῳ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τὰ μέσα ἔρχεται· ἐν δὲ τῷ χειμῶνι ἐπὶ τὰ μέσα ἐκ τῶν ἐναντίων ἔρχεται· ἐν δὲ τῷ ἔαρι ἐπὶ τὰ μέσα ἐκ τῶν ἐναντίων ἔρχεται· ἐν δὲ τῷ θέρει ἐπὶ τὰ μέσα ἐκ τῶν ἐναντίων ἔρχεται· ἐν δὲ τῷ φθινοπώρῳ ἐπὶ τὰ μέσα ἐκ τῶν ἐναντίων

κάτω πολλὴ ἄφοδος ὡδιεχέετο. Λεωφορείδη πυρετὸς ὀξὺς μετὰ χειμερινὰς τροπὰς, ὑποχονδρίων, καὶ κατὰ κοιλίλιν ἄλγημα. ὑποχωρήματα ὑγρὰ, χολώδεα, πολλά. καὶ μεθ' ἡμέρην, κώμα πώδης. γλῶσσα ὡδελασμένη. θυμωνική. βηξ οὐκ αἰλιῶ. ΙΒ, μέλαινα σμικρά. καὶ περισειδὲς ὑπεχώρησε. ΙΓ, λιγυρὰ πυρέτιον ἐδόκει. μετὰ δὲ, ἐφ' ἡμέρην ἐχήκει. ΙΣ, σῶμα στρόφορα ἀλλοῖα δὲς ἐξηρὸν ἐγένετο. ἀκρεμόνιον δὲ, φλεγματῶδες, πυρετὸς. μέχρι καὶ εἰκοστῆς, ὡδὲ μέσον ἤμβλυνε, ῥῖγος καὶ ἱδρώς. ἐν πυρέτιον ἔλιπε. θόρμι δὲ ὑπὸν λεπτὸν. ἐς νύκτα πολλὴν ἱδρώς. καὶ ΚΘ ἐς νύκτα ἱδρώς. καὶ ἡ θόρμη ἐχάλασεν. τῆσι δὲ ἐμπροσθεν πόσησιν, αἰὲν ἱδρωτος λῶ. ἡ δὲ κοιλίη ὑγρὴ ἦν, καὶ ἐν τῇ ὕστερον δοκούσῃ ὑποτροφὴ. Ἡ ἀνω οἰκοῦσα, ἡ τῷ Θεόκλη προσήκουσα, τὸ πολὺ ἀπὸ πυρετὸς ὀξὺς. ϛ', ἐδόκει λῆξαι. ἐλούσατο ὡς τεταρταίην. ἐδόμη πρωὶ, γνάθος στρόφορα δύνυφρή. ὁ ποτὸν οὐ μέμνηται. ἐν τῇ ἐωθρῇ ὁ πυρετὸς ἦλθε πουλύς. καὶ λιποψυχίη, ἠ ἀφωνίη λῶ. οὐ πολὺ δὲ ὕστερον ἱδρώς. καὶ παῦσις ἑβδόμαίη. Καὶ ἡ Θεοδώρου στρόφορα ἐν πυρετῷ αἱμορραγίης χωρισμὸς χειμῶνος. λῆξαντος δὲ τοῦ πυρετοῦ περὶ. θ' οὐ πολὺ ὕσδρον, ἐλαυρῶν δεξιοῦ ὡς ἀπὸ ὑσδρέων βαρος. καὶ πρῶτον δὲ ἐγένοντο, καὶ τοὺς ἐχομένους ἡ ὀδυὴ κατὰ τὴν θώρηκα λευκὴ. καὶ ἐλαυρὸν δεξιὸν πυρετωμένη, ἐχάλασεν τὸ τεταρταῖον τοὺς ἀλγήματα. ἐπὶ πυθμὴν πυκνότερον. ἡ αὐτὴ εἰμὶ μᾶλλον ἀναπνεόντι, ὑποσύριζε. καὶ ὑπὶ ἐπισπερφεθαι χαλεπῶς. ἐς νύκτα ὀξὺ τόρος ὁ πυρετὸς, καὶ λῆρος βραχὺς ἐγένετο. πέμπτῃ πρωὶ, ἐδόκει ἡ πότορος εἶναι. ἱδρώτιον ἀπὸ μετώπου κατὰ τὸ αὐχένα ἦλθε ὀλίγον πρῶτον. ἔπειτα πολλῷ χρόνῳ, ἐς ὅλον τὸ σῶμα καὶ πόδας. μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόκει αὐτῇ, κεχαλακέναι τὸ πῦρ. λῶ δὲ πρὸς χεῖρα, ψυχρότερον τὸ σῶμα τοῖς ἀρτηρίαις. αἱ δὲ αἱ κροτάφοισι μᾶλλον ἐπίσωιν. ἡ πύθμαι πυκνότερον. καὶ ἐπελήρει ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. ἡ πάντα ὡδὶ τὸ χεῖρον. γλῶσσα ὀλίγα τέλεος λευκὴ λίλω. ἦτε ἐξ οὐκ αἰλιῶ, ὅτι μὴ ῥῖγεσιν καὶ πεμπταίη ὀλίγον χρόνον. δίψα οὐκ αἰλιῶ. πῦρμος δὲ λῶ. ὑποχόνδριον δεξιὸν στρόφορα ἐπῆρτο ὡδὲ πλὴν ε'. μετὰ δὲ, μᾶλλον τερον. ὑποχώρησις ῥῖγεσιν ἀπὸ ἐλαυνείσι κρου ὀλίγης. πέμπτῃ πάλιν, ὑγρὸν ὀλίγον. κοιλίη δὲ, λαπαρὴ. οὖρα ἐρυθρά. ὀπισθία. ὄμματα, ὡς κοπιῶσης. χαλεπῶς ἀνέβλεπε καὶ ὡδιέφορε. πέμπτῃ ἐς νύκτα, χαλεπῶς, καὶ λῆρος ἐπετο. ϛ', πάλιν τὴν αὐτὴν ὥρην ὡδὲ ἐλήθουσαν ἀφορίλω, ἱδρως πουλὺς κατεῖχετο. ἀπὸ μετώπου ἤρχετο ἐς ὅλον τὸ σῶμα, πουλὺ χρόνου ἐμφρόνως διετίθετο ταὐτοῦ. πρὸς μέσον δὲ ἡμέρης, στρόφορα ἐλήρει. καὶ τὰ τῆς κατα ψύξις ὅμοια. βαρύτερα δὲ τὰ κατὰ τὸν χῶτα πάντα. πρὸς δὲ πὶ ἐωθρίλω ἡ κνημὴ αὐτῆς ἐκ τῆς κοιλίης κατερέυη. καὶ τῷ παιδὶ παραλόγως ἡ πέλλη σὲ τὸ κακὸ πάλιν ἐσώπησε, καὶ ἐς ἡσυχίλω μετέβαλλε. ὡδὲ δὲ ἐν πρώτου ὕπνου, ὀλίγα πουλλὴ καὶ μανίη. καὶ αἰσχυνόμενος ἐλοιδορέετο. καὶ πάλιν ἀπεσώπησεν καὶ ἐν ἡσυχίη λῶ. καὶ ἐδόκει πὶ ἐπίλοιπον νύκτα, κεκωματῶδαι. ὦὖ δὲ ὀφθαλμοὺς οὐ ξυνῆκεν. ὡδὶ δ' ἡμέρην ὑπεκείνετο. τὰ αἰσθήσεα νόμασιν ἀρεμίζουσα ἐν σῶμα. καὶ κατανοοῦσα ἐπεικῶς. πάλιν δὲ ἱδρως πὶ αὐτὸν ὥρην. ὁμοίως οἱ ὀφθαλμοὶ, κατηφέες, ἐς ἐν κάτω βλέφαρον μᾶλλον ἐγκείμενοι. ἀτενίζοντες κεκερασμένω. τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ὠχρὰ καὶ νεκρώδεα. καὶ ἐν πᾶν χῶμα ὠχρὸν καὶ μέλαν ἐόν, τῇ χειρὶ τὰ πουλὰ, πρὸς τοῖχον, ἢ πρὸς ἱμάτιον. οἱ λόφοι δὲ πινύση μεγάλοι ἐγένοντο. ἀποπύτιζε καὶ αἷμα ἐς πὶ ῥῖνα ἀφώρει, καὶ ἐκροχυδολόγει. καὶ ξυνεκλυπέε ἐν πρόσωπον. μετὰ δὲ ἐν ἱδρῶτα, χεῖρες ὡς πρὸ κρυσάλλινα. ὁ ἱδρως παρηκολούθει ψυχρός. σῶμα πρὸς χεῖρα ψυχρόν. ἀνεπήδα. ἀνέκερᾶγεν. ἐμαίνετο. πυθμὰ πουλύ. βρομώδεες αἱ χεῖρες ἐγένοντο. κατὰ δὲ ἐν θανάτου ἐλθούσῃ, κατασμώδεες. ἐδόμαίη ἐτελύτησεν. ὠούρησε τῇ ἐκτῇ ἐν νυκτὶ ὀλίγον. ἐν οὐρούμενον τῷ ἡμέρφει εἴλκετο, ὑλίχρον, γονοειδές. ἄχρυπνος ἀπόισας. μετὰ πὶ ε', οὖρον ὑφαιμον. Τῶ Ἀντιφανοῦς χειμῶνος, ἄλγημα ὑπὸ λαυρῶν δεξιοῦ. ἐξ. πυρετὸς. ἤσθιεν. ἐπορεύετο ὑπὸ πυρετούνων. ἐδύκει ῥηγματώδης εἶναι. ὠὰ τὰ ἀφίητο ὁ πυρετὸς. οὐκ ἔλιπεν. ἡ βηξ πολλὴ καὶ παχέα. ἀφρώδεα. ἐν ὑπὸ λαυρὸν ἐπόνει. ὡδὲ πὶ ΙΔ. καὶ πάλιν πὶ Κ ἐδύκεον ἀπολήγειν ὁ πυρετοί. καὶ πάλιν ἐπελάμβανον. λῶ δὲ λεπτὴ καὶ θόρμι, βραχύτι ὀβέλιπεν. ἡ δὲ ἐξ, ὁτὲ μὲν, ὀβέλιπε. ὁτὲ δὲ, κατακορὴς ἦν μετὰ πνίγματος πολλοῦ. τότε δὲ, ἐχάλα. ἡ ἀπόχρεμψις μετὰ ταῦτας τὰς ἡμέρας πολλὴ, μετὰ ὠνιγμώδους βηχός. καὶ πυώδεα ἔξεντα ὑπὸ τὸ ἀριστεῖου, καὶ ἀφιέντα. καὶ ἐν τῇ φάρυγι, τὰ πολλὰ κόρχαλεα ὑπεσυρῆξεν. ἄσθμα αἰεὶ κατεῖχε, καὶ πνεῦμα πυκνότερον. ὀλίγας δύπνους. ὑπὸρ δὲ τὰς μ. ἐπὶς οἶμεν τὴν ὀβηκοντα, ὀφθαλμὸς ἀεισθρὸς ἐτυφλώθη μετὰ οἰδήματος ἀνω ὀδυὴς. οὐ πολὺ ἦν ὕσδρον καὶ ὁ δεξιός. καὶ στρόφορα αἱ ἡφαι λευκαὶ, ἡ ξηραὶ ἐγένοντο. καὶ ἐτελύτησε μετὰ πὶ τύφλωσιν οὐ πολὺ, ὑπὸρ ζ ἡμέρας, μετὰ ῥῖγος καὶ πολλῆς λιρηίσος.

Ὁ μοια δὲ καὶ ὀβ ὁμοίων πὶ ὥρην πὶ αὐτὸν ξυνέβη Θεσσαλίωνι ταζέοντα. καὶ ἀφιέντα. καὶ πυώδεα. καὶ ἔβηξε. καὶ οἱ κόρχαλοι. Τῇ Γοληαμάρχας χειμῶνος κωναγχικὴ, οἴδημα κατὰ τὸν ἔργον. πουλὺς πυρετὸς. φλέβα ἔτμηθη. ἔλιπεν ὁ πνιγμὸς ἐκ τῆς φάρυγος. ὁ πυρετὸς παρηίπετο. ἔπεμπε πὶ λω, γοωμάτως ἄλγημα καὶ οἴδημα ἀεισθρὸν. καὶ κατὰ πὶ ὠμοπλίλω ἔφη δοκεῖν τι ξυνακῶδαι ἑαυτῇ, καὶ ἀνέπνει, οἷ ἐκ τῆ ἐβδακπίδαι ἀναπνεουσι. καὶ ἐκ τῆ σήθεος ὑπελόφει, ὡς αἰ ἐπαζοίμυθοι

μυθοι λεγόμεναι. τοιοῦτόν τι ξωυέβαινε, ὡδὲ πὶ ῑ. ἡ. θ'. ἐς νύκτα κοιλίη κατερρέη. ὑγρὰ, πολλὰ, ἄλεα, καὶ κόλιμα. ἀφωνίη ἔχεν, ἐτελύτησεν. Ἀείσιππος ἐς πὶ κοιλίλιν τοξοβεὶς, αὖω βίη χαλεπῶς. ἄλγος κοιλίης λειοῦν. ἐμπίπρατο τα χέως. κατὰ πὸ δεοῦ ἐν διεχώρεσεν. ἀσώδης λῶ. ἡμεχολώδεα κατα κορέα. ὁπότε δὴ ἀτεμέσειν, ἐδόκει ῥάων εἶναι. μετ' λίγον δὲ, τὰ ἀλγήματα πολὺν λευκά. καὶ ἡ κοιλίη ὁμοίως ἐμπίπρατο ὡς ὦ ἐλαῖς. θόρμι καὶ ὀλίγα. ἐν ἐπὶ ἡμέρας ἐτελύτησεν. Ὁ δὲ Νεόπολις ἀλγηεῖς ὁμοίως, τεύτα ἐπαχε. κλυθοῦτι δὲ, σρομεῖν κοιλίη κατερρέη. χῶμα κατεχύθη λεπτὸν. ὠχρὸν. μέλαν ἐόν. ὄμματα. αὐχμηρά. κεκρώδεα. ὠδεδινημένα. ἀτενίζοντα. Τῶ δὲ κεφαλὴ παρεῖπας ἀλγεῖντι ἀκουτίω, ὀθὺς ἐν χῶμα κατεχύθη νεκρώδες. τὰ ὄμματα κοίλα. ἄλυσμός. δυσφορείη. ἀπέθανε πρὶν ἀκρόλιθ λυθῶαι, οὐ πόδ' ἡμέρην ἐπλήγη. Ὁ πὶ κεφαλίλιω ἐκ μακεδόνος λίθω ἀλγηεῖς, ὑπὸρ κρετάφου ἀεισθρὸν ὀσίην ἀμυχλὶ διεκόπη. ἐσκοτώθη ἀλγηεῖς, καὶ ἔπεσε. ῥῖγος ἄφωνος λῶ. ἄλυσμός. πυρετὸς οὐ πάνυ στρόφορός. στρυγμὸς ἐν κροτάφοισιν, ὡς λεπτῆς ὀβρύμης. ἠκουεν οὐδέν. οὐδὲ ἐφρόνεεν. οὐδὲ ἤκρεμιζεν. ὡς τις τῶδε μέτωπον ἢ κατὰ ῥίνα, ἄχρις αὐθρεώνος, πεμπταῖος ἐτελύτησεν. Ὁ Γοληᾶτης ἐν δὲ ἀκουτίω ἀλγηεῖς ἐς τοὔπισθεν τῆ ἀλθρυῦ κατὰ τὸ ἀεισθρὸν μέρος, τὸ μὲν ἕλκος, ἄπονον. ῥῖγος δὲ χαρὸς ὀδυὴν σμικρὴ. οὐκ ὑπεχώρει. κλυθοῦτι δὲ ἐς νύκτα, πόρος λῶ. καὶ ὁ πόνος δὲ λιπεν. ἔσθιεν ἔξω ἐς τοὺς ὄχιας, τὸ ταρταῖον. καὶ ἐς ἥβλω καὶ κοιλίλιω ὅλων λευκὸς ὁ πόνος κατεχύζων. ἀζεμέειν οὐκ ἠδύνατο. χολώδεα ἐμεσεν κατα κορέα. χαλκάδες ὀφθαλμοὶ, καὶ οἱ σὺν λιποθυμεόντων. μετὰ ε', ἐτελύτησεν. ὡδὲ λῶ θόρμι λεπτὴ τις οἰλιῶ αὐτῷ. Αὐδέλλω ἀλγηεῖντι ἐς ἦν νῶτον, ὠδύμα πουλὺ κατὰ τὸ χῶμα μετὰ φόβου ἐχώρει, καὶ ἡ μορρὰγει. τῷ σαίμου δὲ κατεδεθείς, ὑγιὴς ἐγένετο. Σωσίβη δὲ καὶ τῷ δυχυτάτω φιλίδω πυρίδω, ἡλώματος σὺ τῷ μετόπῳ χωμεύου. σὰ ταῖα πυρετὸς. εἶτε ἐπελαύνη τὸ ὀσέον. ἐτελύτησεν. Καὶ τῷ φανίου καὶ τῷ Εὐδρόμου. πελιαυνομεύων δὲ τῆν ὀσέων καὶ πυρετανόντων, ἀρίστατο τὸ δέρμα ἀπὸ τὸ ὀσέου. καὶ πύον ὑπενέμετο. τούτοισι ξυνπυμένοισιν, ὧ αὐτὸ τὸ ὀσέον ἀπῆρχετο ἰχὼρ λεπτός. ἐῤῥώδης. ὑπαχρος. ἀκολουμος. θανάσιμος. ξυμβαίνει δὲ τοῖσι τοιούτοισι, καὶ ἐμέτους ἐπιγίνεσθαι. καὶ τὰ σπασιμώδεα ὠδὶ τελυτῆ. καὶ οἱ ἰοὺς κλαῖω δεα σ' εἶναι. καὶ οἱ ἰοὺς ἀκρατέα σ'. καὶ λῶ σὺ τοῖσι δεξιοῖσι τὸ χῶμα ἢ, τὰ ἀεισθρά. λῶ δ' σὺ τοῖσιν ἀεισθρόισι, τὰ δεξιά. Τῶ Θεοδώρου σὰ ταῖα ἡλιωθέντι, πυρετὸς ἐπίει δεκαταῖα ἐκ ἡλώματος. οὐδενὸς αὐξίος ἐπεὶν κατὰ τὸ ὀσέον. σὰ δὲ τῷ πυρετῷ, ἐμελαίνη. ἀπέση τὸ δέρμα. ἐπιπολὺ κλαῖω δης. ἀλυτὸδη καὶ εἰκοσῆ ἡ γαστὴρ ἐπῆρθη. μάλιστα δὲ κατὰ τὰ ὑποχόνδρια. κῆγ, ἐτελύτησεν.

Οἷσι δ' ἀὼ ὀσέα κατεχῆ, τούτοισιν ἐδόμαίοισιν οἱ πυρετοί. λῶ δὲ βδρμοτδὴ ἡ ὥρη, καὶ βάσον. λῶ δὲ μᾶλλον κλαῶδη, καὶ παραχῶμα. Καὶ ὁ Ἐξαρμόδου παυδίσκος, παραλησίως καὶ ἄλγημα ἐς μηρὸν οὐκατ' ἰξιν τῷ χῶματος. καὶ ἐγένετο κλαῖω δης. ἡ ζαχήλου ὀδυή. Καὶ ὁ Πουσιδωνρέων, τεῖτη, κατασμός. θόρμι οὐκ ἔλιπεν. ἐτελύτησεν ὀκτωκαιδεκαταῖος. Ὁ τῦ Ἰσχόρα, ὀπισθεν ἐπλήγη τῆς κεφαλῆς, φλαυθέντος τῦ ὀσέου, καὶ μελανθέντος, πεμπταῖος ὡδιεγένετο. ὀσέον δὲ οὐκ ἀπέση. Τῶ ἐκ τῦ μεχάλου ἀλοίου διοπώω, ἡ ἄγκυρα ἐν λιχανὸν δάκτυλον, καὶ ἐ ὀσέον συνέφλασε τῆς δεξιῆς χειρός. φλεγμασίη ἐπεγένετο. καὶ σφάκελος. καὶ πυρετὸς. ὑπεκθάφθη. πέμπτῃ, μεξίως αἱ θόρμαι αὐτῶν. καὶ αἱ ὀδυῶαι τῦ δακτύλου τὶ ἀπέπεσεν. μετὰ δὲ πὶ ζ'. ὑβρει ἐχώρ ἐπεικῶς. μετὰ ταῦτα τῇ ἀλλάσῃ, οὐ πάντα ἔφη δυώαθαι ὁρμηνδύειν. τὶ πρόῤῥησις. ὁ παθὼ τόνος εἰ ἔξει. ξωυφορόν τε αἰ γνάθοι, ξωυβρεισόμεναι. ἐπειτα ἐς φάκηλον, ῥιτεῖος ὅλος ἐωθὰτος ἐς τοὐπίσω ξω ἰσθρῶτι. ἐκτεῖος, ἀπὸ τῆς προῤῥήσιος ἀπέθανεν. Ὁ δὲ ἐκ τῆς Ἀρπάλου ἀπελυθθρὴς Τελεφανίς, τύμμα κατόπιθεν μεχάλου δακτύλου ἔλαβεν. ἐπεφλέγμαινε. καὶ στρόβρα ἐπὼ δωυς λῶ. καὶ ἐπεὶ αὐήκεν, ὠχετο ἐς ἀγρόν. ὀσφῶ ἤλγησεν. ἐλούζατο. αἱ γένυες, ξωυήγοντο ἐς νύκτα. καὶ ὁ παθὼ τόνος παρῆν. ἡ σίαλον ἀφρώδες. μάλις ἔξω δῆ τῆν ὀδόντων, δήμεν. ῥιτεῖος ἀπέθανεν. Ζῶων ὁ τῦ Δάμωνος, ὡδὲ κνήμίω ἡ στρυφὸν, ἕλκος κατὰ νῦρον ἤδη κατεφερόν. τούτω δηλχεόντι ὑπὸ φαρμάκου, ξωυέβη ὁ παθὼ τόνος ἀπθανεῖν. Μείωνι ὑπὸ ἀρχὴ τοῦρον καὶ πρόσθρον, ἐκ πυρετῦ θρίνου καὶ διαῤῥοίης, ἀθενῶς διατεθέντι. ἐκ πορείης κοπάζοντι. καὶ ἐλυρυῦ ὀδυὴ ἀεισθρυῦ. καὶ ὑπὸ ἔχουζα μὲν ἐκ κατα ῥόου καὶ πρόσθρον. τότε δὲ ὑπὸ κατακορὴς. καὶ ἄγρυπνος. καὶ δυσφόρως φόρων ἐν πυρετὸν δύθυς ἀπ' ἀρχῆς. καὶ αἰχμοβίζων ῥιτεῖος, ἐπῆυσεν ὠχρόν. ἀρτηρίη ὑπεσυρίζε ῥεγχώδεες. ὡδὲ πὶ ε', ὠδύμα ἐπεικῶς πυκνόν. πόλες, αἷ κνῆμαι, ἄκρεα τὰ ὑπὸ εἶσα ψυχρά. καὶ ἔξω τῦ ἱματίου ὑποχώρησις ἀπ' ἀρχῆς ἐπεγένετο χολώδης, οὔτε λίλω ὀλίγη, οὔτε πολλή. ζ' καὶ ἡ καὶ θ'. ῥᾶον ἐδύκει φόρειν. καὶ πύνες ὑπνοι ἐγένοντο. καὶ ἀποχρεμπόμενα, ἀπεπόδρα. λευκὸν τὸ καὶ μέχρι ῑγ', σφόβρα λευκὰ. καὶ κατερρά. καὶ ὑποχόνδριον λαπαρώτερον ἐγένετο. ἡ δὲ ἀεισθρὸν, ἐωυτὸ τομώτερον, καὶ ὠδύνεσθρον. πρὸς δὲ ἑάλανσιν ὑπῆλθε μεξίως. ῑγ, πάλιν ἔπυσιν ὠχρόν. ῑδ, δὲ μᾶλλον. ιε', πρωΐθεις. κοιλίη δὲ, κατὰ κόλεα χο-

ἀλλάττει. Ὑγρὰ, ὀυμὸς. ἀελεσβὸν ὑπὸ ὑγροῦ ἐπιγίνεται. ἐπιμένει δ᾽ ἐν τοῖς ὑγροῖς τὸ ἀλλάττειν. ποιεῖ δὲ τὸ ὑγρὸν πάντα μᾶλλον εὐκίνητα καὶ εὐάλωτα πρὸς τὸ κινεῖσθαι, ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον ἐν ὀλίγῳ μεταβαίνοντα· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἠθῶν λέγομεν ὑγρὸν εἶναι τὸν εὐμετάβολον καὶ εὐκίνητον. Ἀ ὀσμᾶται δὲ ὑγρὰ μᾶλλον ἢ ξηρὰ, διὰ τὸ ἐν τῷ ὑγρῷ μᾶλλον ἐνυπάρχειν τὸ ἀναθυμιατικόν· ἐν δὲ τῷ ξηρῷ ἐλάττω τὴν ὑγρότητα ἔχοντι ἧττον ἐνυπάρχει τὸ ἀναθυμιατικόν. ἀναθυμιᾶται δὲ μᾶλλον τὰ γλυκέα καὶ τὰ λιπαρὰ, διὰ τὸ ἐν τούτοις πλείονα εἶναι τὸν ἀέρα. ἀναθυμιᾶται δὲ καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἁλμυρὰ, ἀλλ᾽ ἧττον· ἐν τούτοις γὰρ ὀλίγος ἐστὶν ὁ ἀήρ. ἀναθυμιᾶται δὲ καὶ τὰ στρυφνὰ καὶ τὰ αὐστηρὰ, ἀλλ᾽ ἔτι ἧττον· ἐν τούτοις γὰρ ὀλιγώτερος ἐστὶν ὁ ἀήρ. ἀναθυμιᾶται δὲ καὶ τὰ πικρὰ, ἀλλ᾽ ἔτι ἧττον· ἐν τούτοις γὰρ ὀλιγώτερος ἐστὶν ὁ ἀήρ. ἀναθυμιᾶται δὲ καὶ τὰ ἁπλᾶ μᾶλλον τῶν κεκραμένων· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἁπλοῖς πλείων ἐστὶν ὁ ἀήρ, ἐν δὲ τοῖς κεκραμένοις ὀλιγώτερος. ἀναθυμιᾶται δὲ καὶ τὰ ἀσθενῆ μᾶλλον τῶν ἰσχυρῶν· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀσθενέσι πλείων ἐστὶν ὁ ἀήρ, ἐν δὲ τοῖς ἰσχυροῖς

τα καὶ μηρόν· φάτνῃ παρεφέρουσι. ἐτελεύτησε ταχέως. Τῷ Κλεοτίμου σκύτει κοιλίης ὕγρασίης πουλλῷ χρόνῳ, καὶ βδάμης γινομένης, καὶ ἢ παρῆλθε πάρεργα φυματώδεα ἐς ὑπογάστριον κατέβη. καὶ κοιλίη ὑγραίνετο. καὶ ἐτέλεσεν αὐτῷ καὶ ἢ παρῆλθε πρὸς ὑπογόνδριον φῦμα ἐτελεύτησεν. οἷσι κεφαλῆς ὀδυνίη ἰσχνὴ ἔξω βδάμη. οἷσι μὲν ἐς τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς καὶ κατὰ ῥῖνα τὸ ὑγρὸν ἀποχωρέει λεπτόν. ἢ πέπον. ἢ ἐς ὦτα. ἢ ἐς φάρυγα ἐκ κεφαλῆς ἀσφαλέστερον. οἷσι δὲ ἐνερὰ ταῦτα. ὁ δὲ σφάκελος λευκὸς, ἐπικίνδυνα. ἰὼ δὲ προσῇ ἀσώδης, ἢ χυλώδης ἔμετος, ἢ κατέσπασε, ὀμμάτων, ἢ ἀφωνίη καὶ παθέων τι φθέγγεται, ἢ λήθεος τις, θανάσιμα καὶ ἀσαρκώδεα. ὑπόδυσις ἀπὸ ἐκ κατάῤῥου τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς πονέοντες, καὶ κατὰ ῥῖνα ὑγρὸν ὑποχωρέοντος ἐπιπυρετήνωσιν ἐπεικῶς ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἕκτῃ ἀπὸ τοῦδε ξυχνόν ταυ. Ἐχκρατεῖ τῷ τυφλῷ, κεφαλῆς ὀδυνίη λευκὴ μᾶλλον, εἰς τοὔπισθεν, καὶ ῥαχίλλου, ὅπου ἡ πρόσφυσις. καὶ ἐς κορυφὴν ἐχώρει. προϊόντος δὲ καὶ ἐς οὖς ἀπεσβόλου. καὶ ἐν τῷ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς ἐπώδυνον. μυξώδεα αἰεὶ ἐχώρει ἐπεικὼς ξυγκαυμάσα. καὶ βδάμη παρηκολούθει, λεπτή. καὶ ἀπόσιτος. πλὴν ἡμέρην ἐράων. ἐς νύκτα δὲ ἀδυνάτου. ἐπεὶ δὲ ἐκατὸν ἐρράγη πύον, ἐλύθη πάντα, ἐρράγη δὲ τοῦδε χειμῶνα. ἠρράγεν πᾶσι τοῖς ἐμπυήμασι. καὶ τοῖσι τοῦδε ὀφθαλμὸν ἐς νύκτα οἱ πόνοι. Εἰσὶ βῆχες χειμῶνος μάλιστα δὲ νότοισι, παχέα καὶ πολλὰ χρεμπτομένοισι πυρετοὶ ἐπιγίνονται. ἐπεικῶς δὲ πεμπταῖοι πυίσκονται. αἱ βῆχες δὲ τοῦδε μ. οἵ. Ἡ γνησιόπολις. οἷσι βράμα πολλαὶ εἰσὶν ὅτε πανομένων, οὐχ ὅλον ἐκ σῶμα, ἀλλ' ἢ τοῦδε αὐχένα, ἢ κάτω μαχάλας, ἢ κεφαλὴν ἀφορμῶντες, παύονται. Χαρίτη χειμῶνες ἐκ Θηκύου ἐπιδημοῦσι προσχλυόμενος πυρετὸς ἐπίλαβεν ὀξύς. τὰ ἱμάτια ἀπέβαλλεν. κῶμα μετὰ πόνου. οὖρα ἐγένετο ἐρυθρὰ, οἷ ὀρόβων τὸ λύμα. ὑπόστασις εὐθὺς κάτω οὐρίης πολλὴ, λευκή. ὕδωρ δὲ καὶ ὑπόῤῥυθρος. ἐδέδμη, ὥρῃ βαλαύου σμικρὰ ὑπῆλθε. ἐκῶμα κατεῖχεν, ἄλυπον νοῦσι ἐοικὸς μετόπωρον. ὕπνος ἐς νύκτα. καὶ βδάμη πρωΐ ὀγδόη, χυλὸν προσεδέξατο. κωματώδης διετέλει μέχρις εἰκάδος τὴν. ταύτῃ δὲ καὶ ἡ βδάμη μᾶλλον ἔληξεν. ἐπὴν δὲ ἰὼ ξηρὰ, ἀπέχρεμψις διετέλει αἰεὶ πουλλὴ, ῥηϊδίως. πρῶτον γλίχρη. λευκὴ. πεττὴ. ἐπεὶ δὲ ξυνεπεπαίνετο, ὁμοίη πυώδεσιν. οὖρα ἀρχὴ εὐθηνότητος κατέβαινε. ὑπόστασις ζυχεῖ. ἴσα καὶ θηκύου ἐπὶ δεξιὰ μέχρι κενεώνος ἐς ὑπογάστριον. οὖρον ἔχετο. πομφὸς ἀρχὴ τοῦ κεφαλλίφυλλου ξυνήνεγκε πεντεκαιδεκάτη. πάλιν δὲ ἄλγημα ἐς νύκτα μᾶλλον. ἄλγημα ὑποχονδρίου ἤρχετο ἐς κοιλίην. λιποζώστιος ὕδωρ ὑπῆγαγεν. ἢ βδάμη σὺν τῇ κ, ἐμολυνθη. καὶ ἀποχρέμψεις παρηκολούθουν πολχέαι. ῥηϊδίως ἐς. μ. ὑπεκβαίρειν τοὺς κοπρίας. σὺν τοῖσι νουσήμασιν ἐπὶ πέπονσι, ξεσπαλέα. τοὺς μὲν κάτω, ἐπὶν ἐορυμένα ἴδῃς σημεῖον, ἢν μὴ ἀσώδεες μὴ δὲ κεφαλαιοῦσι ἐωσι. καὶ ὅτε αἱ βδάμαι προΐωσι ταυ. καὶ ὅταν λυθῶσι μετὰ τοῦ παροξυσμούς. τοὺς δὲ ἄνω, σὺν τοῖσι παροξυσμοῖς. τότε γὰρ καὶ αὖ ταυ μετωρείζονται. ἐπὴν ἀσώδεες καὶ βαρέες τὰ ἄνω ἔωσιν. ὀλίγ τοῦτο δὲ μὴ σὺν ἀρχῇσι κατάβαινον, ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου σὺν τοῖσι χρονίοισι τούτοισιν, ἢ χρόνια ἐπιγένηται. Ἐπιλεκράνου ἐκ τράματος τρωθέντος, πῆχυς ἐπισφακελίζας πυοῦται. πεπαυνομένου δὲ, ἀλγήσας ἰσχνὸς καὶ κολλώδης ἐκλίβεται. ταχὺ προσίσταῖ, ὡς καὶ κλεογλνίσκω, ἢ διμαίρχῳ τῷ Ἀγλαοτόλεις. ὁμοίως δὲ ἢ πάνυ ἐκ τῆς αὐτῆς πύον οὐδέν. οἷ τῷ Ἀχίλλου παῖδι ξυέβη. πυομένου δὲ τοῖσι τελείοισι φείκαι καὶ πυρετοὶ ἐπιγίνονται.

Ἀλκμᾶνι, ἐκ νεφριτικῶν ἀνακομιζομένῳ, κάτω καὶ αἵματος ἀφαιρεθέντος, ἄνω κατὰ ἢ παρῆλθε σφάκελος. καὶ πρὸς κραδίλῳ ἄλγος λευκόν. καὶ ἡ πυδμα κάτω τῆς πόνου κατεῖχετο. καὶ ἡ κοιλίη χαλεπῶς ὑπεχώρεε. σμικρὰ πυραθώλεα. ἄσῃ οὐκ οἶδα. ῥῖγος οἷ ἔστιν ὅτε καὶ πυρετὸς ὑπελάμβανε. κατὰ ἰσχνός. καὶ ἔμετος. καὶ σὺν τῷ ἄλγήματι οὐ ξυνέφερεν ὑποκλυσμὶ θάλασσαν, ξυνήνεγκεν ἀπὸ πυρετὸν. ἠσίτησεν ἡμέρας ἑπτά. μελίκρητον ἀκρητόδρον ἔπιεν. μετὰ δὲ χυλὸν φακοῦ. ὅτε δὲ λεπτὸν ἐ ἔτνος, ἐπέπωκεν ὕδωρ. μετὰ δὲ σκυλακίου ἔφθοῦ. μάζης, μικρὸν ὅτι μάλιστα πάλαι ξυγκειμένης. προϊόντος δὲ ἢ ὄρεια ῥαχίλια, ἢ κωλλήνας ὑὸς ἀκρέων ἐφθῶν. τῇ προτεραίῃ ὑπόρωπωσιν. ἠσυχίη. σκέπη. πρὸς ἀ νεφριτικὸν ἐκ τῆς σικύης κλυσμός. Τῶ ἀρμενίσκου ταυδί. κάθαρσις ξυνήνεγκε μὴ κλύζειν. διαπαθαίρειν δὲ ἐλαίῳ. μοῦνον δὲ ἐκχέειν ἔλαιον. ἢ νέπτον. τοῦδε ποτεῖν. ἐγείρεσθαι πρωΐ. οἶνον πίνειν λευκὸν. λόχνον ἀπέχεσθαι. αὐτῷ τρέφεσθαι. ἰχθύσι περαίοις. Τῇ Ἀσσίου, ὀδόντος λείνον ἄλγημα, καὶ γνάθου. κατόρεσεν καὶ τὰ τοῦδε διακλυζομένη, καὶ κατέχουσα τῷ στόματι, αὖθις ἐκ. καὶ ξεπλουσίνην αὐτῇ αὖθις ἐκ. προσθβμαίνει ἀ ἄλγημα ἀ ξυῶ τῷ ῥοδίνῳ. τὰς ἀφ' ὑδρέων κεφαλαλγίας, κατόρεσεν παύει. τὰ σάλεστα τῆν ὑδρικῶν, αἱ φύσει σημεῖον. οἱ ὀρθυγμοί. καὶ οἱ τοῦδε γαστῆρα λόφοι. καὶ ἐπαίρματα. ὀστοῦς. καὶ τοῦδε νεφροὺς ἀλγήματα, καὶ ἰσχία. ἢ μοί. καὶ οἱ τοῦδε γαστῆρα λόφοι. καὶ ἐπαίρματα. ὀστοῦς. καὶ τοῦδε νεφροὺς ἀλγήματα, καὶ ἰσχία. ἢ ἐκλελυθυσμένος μέλας. ἢ αἱματώδεα. τείτῳ μορίῳ ἀλθρου, λύει σὺν οἴνῳ βώλει ἐξιστεῖ λευκῷ, ἐπὶ θόνιον ἐπιχέοντα, ἐπαλείφαντα τῷ θονίῳ κατὰ θάλασσειν, ἢ ὕδατι γλαροῦ ἀλγήματα ὑσδρικά. Τῷ καλλιμέδοντος, ξυνήνεγκε πρὸς ἀ φῦμα σὺν τῷ ῥαχίλῳ, σκληρὸν ἐὸν, καὶ μέγα, καὶ ἄπεπτον, καὶ ἐπώδυνον, καὶ ἀπόχασις ξηρὴ, καὶ λίνα πόρῳ κατὰ θάλασσειν πεφυγμένῳ. οἶνῳ λευκῷ,

οἶνῳ λευκῷ, καὶ ἐλαίῳ λύοντα ἐπιλεῖν. μὴ θδρ μόν. μὴ δ' ἐφθὸν ἄκαν. ἢ ξυὶ μελικρήτῳ ἐφεῖν, ἄλευρον τήλις. ἢ κριθῶν, ἢ πυρῶν. Μελισσάνθρωπον τὸ οὖλον ἐπιβαλόντος, ἢ οὗτος ἐπώδυνον, καὶ σφόδρα οἰδέοντος, ἀπόχασις ξηρὴ χόνος. συμπεῖν αἰγυπτίῳ. σὺν ἀκμῇ παρασέλλειν. Εὐτυχήδει ἐκ χολερικῶν, ἔπειτα τὴν σκελέων τεταναώδεα ἔλιξεν ἄκματι ἢ κατὰ ὑποχωρήσει, καὶ κορέα χολὼ πολλὼ ἤμει, ὡδὶ ῥᾶς ἢ μόρα ἰὼ νύκτα, σφόδρα ὑπέρυθρον. ἔπω δὲ ἐν ἔμετον, ἔπινε. καὶ ἀκρατὸς ἰὼ καὶ ἀσώδης. οὐδὲν κατέχειν ἢ δύνατο. οὐ δὲ ἐκ τῆν σιγῶν. καὶ οὖρα χέσις. καὶ τῆς κατὰ δίδου. ὀλίγ τοὺς ἔμετους ξὺξ μαλθακὴ ἤλθον. καὶ κατέρυξε κατὰ κεφαλῆς πολλῷ ἰὼ θδρ μῶ, ἀλλὰ χλιηρῷ. ὁ δὲ οἶνος λευκὸς. ὕπνος μὴ πολλῷ χρῆσθαι. Καλλιγένει, τοῦδε πάντε καὶ εἴκοσιν ἔτεα, χλιημόνῳ, κατάῤῥος. ἢ βὴξ πολλὴ. αὖθις ἀ κατάῤῥεον κάτω βίης. οὐδὲν κάτω ὑπέμενεν. ἔπεα τόσαυρα διετέλεσεν. θδρμαι λεπταὶ σὺν ἀρχῇ ἐγένετο. ἐλλέβορος οὐκ ὠφέλησεν, ἀλλὰ ὀλιγοστήν. ἀλλὰ ἀ συμπαθῆναι. ἐοἰέν αὖτον. οἶνον μέλανα. ὕδατα ὁποῖα εἰ θέλοι. ἀπέχεσθαι ὀρμιέων ἀλυκῶν. λιπαρῶν. ὁποῦ σιλφίκ. λαχάνων ὠμῶν. τοῦδε πατεῖν πολλά. γαλακτοποσίη δ' ἐωυήνεγκεν, ἀλλὰ σήσαμον πίνειν, καθαρὸν, ὠμόν, ὅσου ὀξύβαφον, ξὺν οἴνῳ μαλθακῷ. Τιμοχέρει χειμῶνος, κατάῤῥος μάλιστα ἐς τὰς ῥῖνας ἀφροδισιάζοντι, ὑγιηρὰν ἢ πάντα. κῶπος. θδρμη ἐπεγένετο. κεφαλὴ βαρέη. ἰσχὼς ἀπὸ κεφαλῆς πουλὺς. κατάῤῥει δὲ καὶ κατὰ τὸ στόματος ὅλου. ἰὼ δὲ καὶ ὑγιαίνων, ἰσχυρὸς. Πριταίος ὑγιαίνει. Ὁ τῆς Κλεομένεος παῖς χειμῶνος ὠρῃ ἀμόνως ἀπόσιτος αὖθι πυρετὸς ἐρύκετο. καὶ ἤμει τὰ στέα. καὶ φλέγμα. μῆνας δὲ λύσι, ἢ ἀστίη παρηκολούθησεν. Τῶ μαγείρω σὺν ἀκανθῶ. ἢ κύφωμα ἐκ φρενίτιδος ἐγένετο. φαρμακοποσίη οὐδὲ μία ξυωήνεγκεν. οἶνος μέλας, καὶ αὐτοσχέδιον. καὶ λουτρῶν ἀπέχεσθαι. χρίεσθαι τε καὶ αὖτ' εἰθέσθαι χριόμενον. μὴ σφόδρα βάλλειν, μὴ πολλῷ. πυεῖ, ἀλλ' ἢ πίῳ. Οἷσι βδάμαται σὺν ὀφθαλμοῖς λεπτὰ καὶ χρόνια, ἰὼ πέπονα κατὰ ῥῖνας χωρέσῃ, ὠφελέσει ταυ. ἤσιον κινήμασιν ἐκ πλάματος, ἢ ἀσάματος, ἢ σπληνὸς πόνοι ἐπεικῶς, σὺν τῆσι τελέτῃσι σμικρὸν εἰ διαφθείρει. Τῆς Τισίμου ἐν ξυνοσταῖσι ἀπόφθαρμα. πούσῃ τὶ αὐτόματον, ξυωήνεγκε πόνος. ἔμετος χολωδέων πολλῶν, ὠχρῶν, πρασοειδέων, μελανῶν, ὅτ' ἔπιε ῥιταίῃ ἀσαρκὸς πὼ γλάσσαν κατέμασσε. πρὸς τετάρταιλλα ἐσῆλθεν ἢ γλῶσσα μέλαινα μεγάλη. τῆν ὀφθαλμῶν τὰ λευκὰ, ὀρυθρὰ. ἄγρυπνος. τετάρταιλλα ἀπέθανεν ἐς νύκτα.

Γυθοκλῆς τοῖσι ἡμέρην ὑδρωπικοῖσιν, ὑδρωπικὰ πολλῷ τῷ ὑδατι μᾶλλον, ἐδίδου. καὶ ἀνέῤῥεφε. χυμέλλων κατὰ χαὰ. ἀλεαίνειν. σὺν πόσει ὡς μάλιστα ἐκθδρμαίνειν πυεῖ καὶ ὑδατι ὀφθαλμοῖσι πονηρὸν. καὶ τοῖσι γε οὕτως ἔχουσιν ἢ γλυκέη ὁ πόρη, ἢ λάχανα τοῖσι τοῦδε ὀσφῦ, ἢ ἰσχίον, ἢ σκέλεα. ἀλγήμασιν ἐκ πόνων. θαλάσσῃ. ὄξει. θδρμοῖσι κατασκαὰ. καὶ σφόνους ἐκπόντα πυεῖ. ἐπικατα δλεῖν δὲ, ἐκείοισιν. Ὀφθαλμῶσι κατὰ πνομόνη, καὶ ὀδυῦσιν. Ἡ ἀχὼ τῆς κνίμης κόρη πεσοῦσα ἄφωνος, ῥηϊδίως αὐτῷ εἶχεν. ἤμεσεν ἐς νύκτα. ἄμα συχνὸν ἐῤῥύη, κατὰ ὀὺς ἀφεισδρὸν πεσούσης. καὶ μελίκρητον χαλεπῶς κατέπιεν. ῥῖγος εἶχε. πυδμα πυκνὸν ὡς πδρ τῆν ἀποθνησκόντων, φλέβες αἱ ταῦδε ἀπὸ τοῦ πόνου τεταμέναι. κλίσις ὑπτίη. πόδες χλιηροί. πυρετὸς πολύς. πότε ὀξύς. μάλιστα κατὰ ταὐτὰ ἔστο. ἐδόδμη, φωνὴ ἐῤῥήξεν. αἱ θδρμαι λεπτότεραι ταῦδε γένετο. Ὀνησίδης τῆς ὤμου ἀ ἄλγημα ἔχει σὺν θδρὶ ἐλυόμενος ὑπὸ ἀποστάσιος, σὺν τῇ θαλάσσῃ ἐρέχειν ἀ σῶμα, καὶ ἐν ὤμον, ὡς πλεῖστον χρόνον. ὡδὶ ῥᾶς ἢ μόρα σ', οἶνον λευκὸν ὑδρηρέα ἅμα πίνειν σὺν τῇ θαλάσσῃ κατὰ κείμενον. καὶ οὐρεῖν σὺν τῇ θαλάσσῃ. Ὁ γναφεὺς ὁ σὺν Σύρῳ, ὁ φρενιτικός. μετὰ δὲ καύσιος δομωάδης. σκελέων ἀ χῶμα. οἷ κατὰ κωνώπων ἐγκαταδαμάσειν. ὀφθαλμοὶ μέλας. ξηρὸς ἀχὼ κεφαλῆς πουλὺς. κατέῤῥει δὲ καὶ κατὰ τὸ στόματος ὅλου. ἰὼ δὲ καὶ ὑγιαίνων, ἰσχυρὸς. Πριταίος ὑγιαίνει. Ὁ τῆς Κλεομένεος παῖς χειμῶνος ὠρῃ ἀμόνως ἀπόσιτος αὖθι πυρετὸς ἐρύκετο. καὶ ἤμει τὰ στέα. καὶ φλέγμα. μῆνας δὲ λύσι, ἢ ἀστίη παρηκολούθησεν. Τῶ μαγείρω σὺν ἀκανθῶ. ἢ κύφωμα ἐκ φρενίτιδος ἐγένετο. φαρμακοποσίη οὐδὲ μία ξυωήνεγκεν. οἶνος μέλας, καὶ αὐτοσχέδιον. καὶ λουτρῶν ἀπέχεσθαι. χρίεσθαι τε καὶ αὖτ' εἰθέσθαι χριόμενον. μὴ σφόδρα βάλλειν, μὴ πολλῷ. πυεῖ, ἀλλ' ἢ πίῳ. Οἷσι βδάμαται σὺν ὀφθαλμοῖς λεπτὰ καὶ χρόνια, ἰὼ πέπονα κατὰ ῥῖνας χωρέσῃ, ὠφελέσει ταυ. ἤσιον κινήμασιν ἐκ πλάματος, ἢ ἀσάματος, ἢ σπληνὸς πόνοι ἐπεικῶς, σὺν τῆσι τελέτῃσι σμικρὸν εἰ διαφθείρει. Τῆς Τισίμου ἐν ξυνοσταῖσι ἀπόφθαρμα. πούσῃ τὶ αὐτόματον, ξυωήνεγκε πόνος. ἔμετος χολωδέων πολλῶν, ὠχρῶν, πρασοειδέων, μελανῶν, ὅτ' ἔπιε ῥιταίῃ ἀσαρκὸς πὼ γλάσσαν κατέμασσε. πρὸς τετάρταιλλα ἐσῆλθεν ἢ γλῶσσα μέλαινα μεγάλη. τῆν ὀφθαλμῶν τὰ λευκὰ, ὀρυθρὰ. ἄγρυπνος. τετάρταιλλα ἀπέθανεν ἐς νύκτα.

Τὰ χολερικὰ ἐκ κρεμφαγίης. μάλιστα δὲ χοιρείων σωμοτδλων. καὶ ἐκ ὀρεβίνθων. καὶ μέλητος

βιωδόβος πακλώῦ. ηιω ὰπλόατος. ηιω ση πτήης. ηιω ηαφφβω τε ηιω κσκωω, ηιω λαφφεω φρήης. ηιω ἀ

ἀποκλείσιες, καὶ τοῦδε τοὺς ὀδόντας. τὰ γυναικεῖα ἐκ ἐφαίνετο. Τῇ Κλεομένεος τοῦδε ξεφύρησε, ἐκ ναυσίης καὶ κόπου, πολυουρίη ἀεισθροῦ ὀδυνη. ἐκ φαχήλου αὐξομένη, καὶ τῶ ὤμου. πυρετὸς. καὶ φείκη. καὶ ἴσχιος. ἤρξατο δὲ ὁ πυρετὸς καὶ οὐκ ἐλίγῳ ἀλλ' ἐπέτεινε. καὶ ἡ ὀδυνη λειπὶ ἐξ ἀπόχρεμψις ὕφαιμος. ὠχρὴ. πολλὴ. γλῶσσα λευκὴ. διαχωρήματα μέλαινα ὑγρά. ἔδρα χολώδεα. τεταρτη ἐς νύκτα, τὰ γυναικεῖα ἦλθε πουλλά. ἔλιξεν ἤ τε ἐξ καὶ ἡ ἀπόχρεμψις, καὶ ἡ ὀδυνη. ἡ δὲ θέρμη λειπή. Τῇ Ἐπιχάρμου πρὸ τόκου δυσεντερίη. πόνος. ὑποχωρήματα ὕφαιμα, μυξώδεα. τεκούσῃ παραχρῆμα ὑγιής. Τῇ Πολεμάρχου σὺν αὐθρητικοῖς, ἰχίου ἄλγημα ἀριστερῆς, γυναικείων οὐ γιομένων. ἐν τῷ σιτλῳ πόσιν, ἔχετο ἡ φωνὴ νύκτα. καὶ ἐς μέσον ἡμέρης. ἤκουσε μετὰ ταῦτα καὶ ἐφρόνει. καὶ τῇ χειρὶ ἐσήμαινεν, ἀμοὶ ἐν ἰσχίον εἶναι ἐν ἄλγημα. Τῇ Λικινίου ἀδελφῇ, τῇ ἀφιλικεσδρῃ, ἔμετος ὅτι προσδέξαιτο τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας, ἀσθὺ πυρετῶ. αἱματωδέων τῶν ἐμεσμάτων. δριγμοί. καὶ ξωνεσαλμόν. ἐχώρει πρὸς ἡμέρην πύγμα. κατόρθιον. σίσηλι, πάντα ἔπαυσε. καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς σίδης. ἀπίδη δὲ ἄλγημα μέχριον ἐς κοιλίην. βολβοῦ χυλός. καὶ οἶνος γαλακτώδης, αὐσηρός. καὶ αὐτοῖσιν ἐλάχιστοι ξὺν ἐλαίῳ. Τῇ Γαυβενίου κούρῃ, μυκῆτα ὠμὰ φαγούσῃ, ἄση ἔσχε. πνιγμός. ὀδυνη λασγός. μελίκρητον θέρμον πίνειν, καὶ ἐμεῖν ξωνίνεγμε καὶ λουτρὸν θέρμον. σὺν τῷ λουτρῷ, ὀξύμελι ἐν μυκῆτα. ἡ ἐπειλήξειν ἔμελλεν, ὀξύσκωσεν.

Ἐπιχάρμου τοῦδε ἑλκηϊάσεων λύσιν, ὤμου ὀδυνη. καὶ ἔασις λευκὴ ἐς βραχίονα. ἄση. ἔμετοι συχνοί. ὑσροποσίη. Τῶ Εὐφρονος παιδί, ὀξαλθήματα δια ἀχρὶ κωνώπων. μετὰ ζέφυρον, αὐχμοὶ ἐγένετο, μέχρις ἡμβρίου μετοπωρινῆς. ὑσρὸ κωνώπια, λευκὰ πίγα. καὶ πυθμένα θέρμα, καὶ πυρετοὶ ἰσορώδεες. ἡ πάλιν ὀθνὺς ὑπεθέρμαινον. φύματα δὲ παρ' οὖς πολλοῖσιν ἐγένετο. Τῇ γραίῃ ἐκ ἐκ τοῦδε ἐκάτην. Τῶ μειρακίῳ τῷ πολλωνίδει τῷ τῆς παιδίσσης, κοιλίης ὑγρανθείσης τοῦδε ἐν αὖτον χρόνον. Κτησιφῶντι ὑσ' αἰκτοῦρον ἀχεδὸν τοῦδε τοὺς ἑπτὰ τῷ παιδὶ μοῦνον ἐπωήθη. Τῶ Ἐρατύλλου ἀπεμολωνήθη. τοῦδε ἀμφότερα αἰσθρώσιες. γλῶσσης ὑπὸ ξηρότητος. λελλοί. οἱ ὀρθίαι ἐπυθύζεν πολλοὶ καὶ ψυχροὶ. καὶ χόνες ὀξυλείσιν ἔσιν ὅτε ἐγένετο. καὶ μετὰ ἱδρῶ. νόσημα διαμείζονα βορείοισιν ὕδασι συχνὰ ἐπεδήμησεν. βῆχες πολλαί, μᾶλλον δὲ παιδίοισι. παρὰ τὰ ὦτα πολλοῖσιν, οἷα τοῖσι βορείοισιν. ὅτε δὲ ὁ πῶς τούτου τῶ χρόνου χειμὼν, σφόδρα χειμερινὸς ἐγένετο, οὐ χόνι καὶ ὄμβροισι βορείοισιν. Τῶ Τιμόνακτος παιδίῳ ὡς δημιναίῳ ὀξαθήματα σὺ σκέλεσιν. καὶ σὺ ἰχίοισι, καὶ ὀσφύι, ὑπογαστρίῳ, καὶ οἰδήματα σφόδρα σὺν ὑρέθη. κατασάντων δὲ τούτων, ἀσασμοὶ καὶ ἐπιληπτικοὶ ἐγένετο, ἀσθὺ πυρετῶ ἡμβρίῳ πολλὰς καὶ ἐτελεύτησεν. Τῶ τῆς Πολεμαρχίδος, ἐξυείῃ μὲν τῷ ἐμπροσθεν χρόνῳ ἐμπυαιδιάσε καὶ ἀποχρεμψαθαι. ὑσθρον δὲ θέρμαι αὐτῷ ἦλθον. καὶ ὑσροπιώδης ἰῶ, καὶ ἐπιπαλλωσ, καὶ ἀαθματώδης. πρὸς ἀστος εἴ ποτε οἴοι, ἀδυνατος. καὶ διψώδης. καὶ ἀπόσιτος ἐπεικῶς ἔσιν ὅτε. καὶ συχνὰ ξηρὰ ὠδὶ πουλῳ χρόνον οὕτως ἐγένετο. ὑπεφορέτο καὶ εἰ μή τοι βούλυτος, κοιλίη κάτω σκληρὴς ἐγένετο. καὶ ἄαθμα καὶ πίγμα ἐγένετο μᾶλλον. τέλεος δὲ κατάῤῥοος. καὶ ἀπόχρεμψις ἐπιπολῆς ἦλθε. καὶ ξὺν ἡ δὲ ἀπόχρεμψις παχέα ἡ ἀχρὰ. πύα δὲ ἡ πυρετὸς σφοδρός. καὶ ἐδόκει λήξειν ἡ ξὺν πρωὶ τρίτῃ. ἡ ἀπόχρεμψις καθαρὴ. ὑπέστρεψε πάλιν ὀξὺς πυρετός. πυθμὴν πυκνόν. ἐτελεύτησε, σκληρὸν προσερρίσωσε πόσας, ἡ κατεψύχθη μετὰ ταῦτα. πυθμὴν μᾶλλον ἐγκατελήφθη. ἡ οὔρησις ἔσῃ. τὰ ἄκρεα κατεψύχθη. ἔμφρων ἐτελεύτησε. Ῥιτάιος δὲ ἀπὸ τῆς ὑποσροφῆς. Τῶ τῶ Θωίου σφόδρα σὺν πυρετῶ καυσώδεϊ, ἑλιμακτονήθη. ὑποχώρησις συχνή. μετὰ χολῆς δὲ ἐγένετο, καὶ μετὰ ἀψυχίης, καὶ ἰσορῶτος πολλοῦ. κατεψύχθη σφόδρα. καὶ ἄφωνος ἰῶ ἡμέρην ὅλην καὶ νύκτα. ἐγχεόμενος χυλὸν πτισάνης, κατεῖχετο. ἐφρόνει. δύσνοος ἰῶ. Τῶ Ἐπιχάρμου ξωνίβη ἐκ τοῦδε ὀλοῦ, καὶ ποτῶ, ἀπεψίη. τῇ ὑδραίῃ δὲ πρωὶ ἄσης ξυομένης, πῶν ὕδωρ. ὄξος. ἅλας, ὀξύμεσε φλέγμα. μετὰ δὲ, ῥίγος ἔλαβεν. ἐλούσατο πυρετίνων. ἐ σῆθος ἤλγει. τῇ ζίτῃ δύθυς πρωὶ, κῶμα. ὀλίγον χρόνον ἐπέσχεν, καὶ ἐπλήρει. καὶ πυρετὸς ὀξύς. ἔαρέως ἔφερε πῶ νόσον. τῇ τετάρτη ἄγρυπνος. ἀπέθανεν. Ἀ εἰσωι, δακτύλου τῶ ποδὸς ἠλκωμένου, ξωὶ πυρετῶ. ἀσάφεια. ἐ καπραναῶδες, ἀνέσορα μεν ἄχρι πρὸς γόνυ. ἀπῶλετο. ἰῶ δὲ μέλαν. ὑπόξηρον. λυσιῶδες. Οἱ ἐ ἡμερινωμα ἐ σὺ τῇ φαρυγί, καυθὲς, ὑγιὴς ἐγένετο ὑσ' ὑμέων. Ῥολύφαντος σὺν Ἀ τοῦδε οἰδίοισι κεφαλῆ ὠδυνᾶτο, σὺ πυρετῶ σφοδρῶ. οὖρα λεπτὰ πολλά. ὑπόστασιες δασεῖαι καὶ αἰωρήσιες παραμεναι. οὐ πονομόνου δὲ τοῦ ἀλγήματος τῆς κεφαλῆς, πταρμικὰ προσιόντι ἐόντι δεκαταίῳ. μεσὶ δὲ, ἐς ῥάχιλιν ὀδυνη ἰσχυρή. οὖρα ἤλθεν ὀρυθρόν. αἰωρήσιες παραμένουσαι, οἷ. ἐ τοῦ ὑποζυγίου. παρέκρουσε. πόνον φρενιτικὸν. ἀπέθανεν. σὺν ἀσασμοῖσιν ἰσχυροῖσιν. Γαραβλησίου δὲ, καὶ τοῦ Εὐαλκίδου οἰκέτις. σῶθαι οἱ πολλὸν χρόνον τὰ δασέα ἐ χωρεῖ οὖρα. καὶ κεφαλαλγίαι σὺν ἔσχον. φρενιτικὴν ὑγιομένην ἀπέθανεν. ὡσαύτως ἀσασμοῖσιν ἰσχυροῖσι. πόνου γὰρ τὰ δασέα οὖρα ἡ αἰωρήσαμένα σημεῖον ἀκριβὲς κεφαλαλγίης. ἡ ἀσασμοῦ. ἡ θανάτου. Οἱ Ἀλιφερασεὺς ὁ σὺ τῇ Ξανθίππου

οἰκίῃ κατάλυων οὓς σὺν χειμῶνι ὠδύνατο. καὶ κεφαλῇ οὐ μετρίως. ἰῶ δὲ τοῦδε ἐπαπεπήνοντα, φλέβα ἐτμήθη. κατὰ μυκτῆρα. ἐβλάβη ἡ κεφαλὴ, κωνωθέϊζε. καὶ ψυχρὸν ἐζε πίνειν. φρενιτικὸς ἐγένετο ἀπέθανε. οὖρα καὶ τούτῳ δασέα σὺν ὑπόστασιν. τῷ Μητροδώρου παιδίου ἰῶ ὀδυνῶν ὀδυνη. σφακελισμὸς σπιγόνος, καὶ οὐράων ὑπερσάρκωσις λευκή. μεσίως ἰῶ ἐπίνειν. ἰῶ ἐπιζειν οἱ τε γόνιφοι, ἡ ἡ σπατῶν. Ἀναξιλάῳ σὺν Ἀ τοῦδε ἰῶ μὲν κατὰ ὦδας, ἰῶ καὶ κόχλους. ξωνίβη δὲ αὐτῷ διδήματος γλυκέος τοῦ μηρὸν ἐν ἀεισθρόν, ἰῶ σπινυκτὶς ἰῶ τοῦ ἀφανισθῆναι. οὐ πολλῶν δὲ ὕσερον ἡμέρῃσιν ἐλκὴ ἐγένετο αὐτῷ κατὰ τὸν ἀγκῶνα, οἷ ἐπινυκτὶς ἰῶ ἀρχῆς. ἔτι δὲ οἰδήμα ἡ ὀρθήσιμα σκληρόν. μετὰ δὲ ἡμέρῃσι τεταρτίνων πυρετὸς ἐγένετο καυσώδης, καὶ ἐπελιπαίνοντο πάντα κύκλῳ καὶ σαπρὰ ἐδόκει. ἀπέθανεν. ὑπεκαθάρθη δὲ πρότερον ἡ κατενόει. Κλονίωνος σὺν Ἀ τοῦδε ἰῶ μὲν νεφελιτικῶς. οὖρει δὲ αἷμα καὶ τὰ σμικρὰ κατὰ πουλὺ χαλεπῶς. ἡνόχλει δὲ καὶ κοιλίη δυσεντερικὴ τοῦτο πρωὶ μὲν ἐδίδοτο χάλα ἀγγειον, καὶ ὕδατος πέμπτη μοῖρις ἀνεζευγμένον. ἐ πᾶν κοτύλας ῥεῖς. ἐπίδρίμ δὲ αὖτος μὲν ἔξοπος. ὄψα δὲ, σκύτλα. ἡ σικυός. ὄνες μέλαν. λεπτός. ἐδίδοτο δὲ καὶ σικύον πέπονα. οὕτω δὲ διαταμοῖσι, καὶ ἡ κοιλίη ξωνέσῃ. ἰῶ τὰ οὖρα καθεῖρα ἐφοίτα. ἐχαλακτοπότησε δὲ, ἕως τὰ οὖρα ἐπεκτήσῃ. Γωσμικὴ σὺν Ἀ Ξανθίοισι, ἡμερινώμα ἐγένετο τοῦδε ἐ σῆθος. ἰῶ δὲ τοιοῦτον. ὀξὺ τῆς ἡλῆς, ἰχῶρ οὐφαιμος ἐρέει. ἐπιλιμφθείσης ἤ τῆς οὐσίος, ἀπέθανεν. Τῶ δεινίου παιδίῳ Ἀ Ξανθίοισι μερίσας ὀμφαλὸν ἠθνάπη, συείπιον κατελείφθη. καὶ ποτε ἡ ἕλμες δι' ἐωυτῶν διήλθον ἐδρά. καὶ ἐφθὸ τε πυρέξειε χολώδεα, ὅτι ἡ αὐτὰ ταύτη διήει. προσεπεπώκει τούτῳ ἐ αὖτερον πρὸς τῷ συείπίῳ, καὶ διαβέβρωτο ὡς ἐ συείπιον, ἡ ἐπανερρήγνυτο. καὶ βηχία διεκώλυε διαμονέειν. Τῶ παιδίῳ τῷ Ῥυθώνος σὺ πέλη πυρετὸς αὐτίκα ἤρξατο πουλύς. καὶ κατάφορὴ πουλλὴ μετὰ ἀφωνίης ὕποι ἐγένοντο. ἡ κοιλίη σκληρὴ, παρὰ πόντα ἐν χρόνον. προσιθεμένου δὲ ἐκ τῆς χολῆς, φλλα διεχώρει. ἡ αὐτίκα ἐνεδίλου. ταχὺ δὲ πάλιν ἡ κοιλίη ἐπήρετο. ἡ ὁ πυρετὸς παρεξέωετο. καὶ ἡ κατάφορὴ ὀξὺ ἐ αὐτῷ. τῆς δ' αὐτῆς ἀρωγῆς ἐούσης, ἐδόθη τὰ τῶν ζῳ κνίκωα καὶ σικύου. καὶ μικωνίου. καὶ χολώδεα κατέῤῥηξε. ἡ αὐτίκα ἀ σῶμα ἐπέπαυτο. καὶ ὁ πυρετὸς ἐπεραίνετο. ἡ τὰ ὅλα ἐκουφίθη. καὶ ἐκείθη τεσσαρεσκαιδεκαταῖος. Εὔδημος, σπλῆνα ἐπόνει ἰσχυρῶς. προσετάπετο ὑπὸ τ' ἰγδῶν ἐωθινὸν πουλλά. πίνειν οἶνον ὀλίγον λεπτόν. πειρᾶσθαι δὲ συχνά. οὐ μετέβαλλεν. ἐφλεβοτομήθη. σιτία καὶ ποτὰ πεφεισμένως. πειρᾶσθαι δὲ ἐκ προσαγωγῆς. οἶνος μέλας λεπτός. ὑγιάθη. Φιλιστίδῃ τῇ Ἡρακλείδου γυναικὶ, ἤρξατο πυρετὸς ὀξύς. ὀρθύος προσώπου, ὑβ' ἡδονῆς προσφάσεος. ὀλίγον δ' ὕσερον τῆς ἡμέρης, ἐῤῥίγωσεν. ἐκ ἀνεθερμαίνθη, σασμὸς ἐγένετο, οἱ τοῖσι δεξιοκτύποισι τὴν χεῖρα καὶ τὴν ποδῶν. σμικρὸν δὲ μετὰ ταῦτα, ἐπεθερμάνθη. οὐρησε χωρὶς ἀλεα. νεφελώδεα. διεσασμοῖκε. νύκτα ἐκοιμήθη. ἀλυτος δὲ ἐπερέῤῥίγωσεν. ἡμέρη σμικρῷ μᾶλλον ἐθερμάνθη. καὶ ἡ ὀρθύος ἦσαν. καὶ οἱ σασμοὶ ἐπεγένοντο μεριώτεροι. οὖρα ὁμ τῇ αὐτῇ. νύκτα ἐκοιμήθη. σμικρὰ διαρυπήσασα, μιλεμίης δυσφορείης ἐεούσης. ῥιτάιη οὐρησεν οὖρα σαπρώτερα, σμικρὰ ὑφεσηκότα. πῶ δ' οὐσπῶ ὥρην, ἐπερέῤῥίγωσεν. πυρετὸς ἐξύς. ἰσορώς ἐς νύκτα δι' ὅλου. ἐλε δὲ τῆς ἡμέρης ἡ χρῶμα ἀνεζάπη εἰς ἣν ἐκτερώλεα. ὁ πόνος νύκτα, ὑπνωσε δι' ὅλου. τεταρταίη, αἱματέκ τοῦ ἀεισθροῦ ἐῤῥύη κατὰ ὦδας. καὶ γυναικεῖα σμικρὰ, ἐπεφάνη σὺ τάχει. πάλιν ἡ πῶ αὐτῷ ὥρῃσι, ἡ πρότερον παρεξέωε. οὖρα ζοφιώδεα σμικρὰ. κοιλίη δὲ, φύσει μὲν σκληρὴ. πολὺ δὲ μᾶλλον ἐωισθήκει, ἡ οὐδὲν δίκει, εἰ μὴ βάλανον πρόσθοιτο. νύκτα, ὑπνωσε. πεμπταίη τό, τε πυρέτιον πρηὐτέρου. καὶ πρὸς πῶ ἐπορθρίσαι δι' ὅλου. ἰδρου. καὶ γυναικείων χώρησις. καὶ νύκτα ὑπνωσεν. ἑκταίη, οὐρησεν ἀθρόον πουλὺ ζοφιώδες. σμικρῷ ὑπόστασιν ἔχον ὁμόχροον. τοῦδε δὲ μέσου ἡμέρης, σμικρὰ ἐῤῥίγωσεν. ὑπεθέρμανθη. ἰδρωσε δι' ὅλου. νύκτα ἐκοιμήθη. ἑβδομαίη, σμικρὰ ἐπεθέρμανθη. οὐφόρεως ἤνεγκεν. ἰδρωσε δι' ὅλου. οὖρα οὐχρὰ. ἐκείθη πάντα. Τύχων σὺ τῇ πολιορκίᾳ τῇ Πάκτον ἐ τοῦδε ἡλίκην κατεπέλτη. καὶ μετ' ὀλίγον ἐς ἀ σῆθος. καὶ μετ' ὀλίγον, γέλως ἰῶ τοῦδε αὐχὴν, θερμοβάδης. ἐδόκει δέ μοι ὁ ἰκτὸς ἰβαίρων ἀ ξυλον, ἐγκαταλιπεῖν ἐν σίδηρον, κατὰ ἀ διάφραγμα. ἀλγέοντος δὲ αὐτοῦ τοῦδε πῶ ἐωθρίῳ, ἔκλυσέ τε ἡ ἐφαρμάκευσε. κατὰ νύκτα δὴ ἄγαν πῶ πρώτην, ἀυσφόρεως. ἅμα δὲ τῇ ἡμέρῃ, ἐδόκει καὶ τῷ ἰκτῷ καὶ τοῖσιν ἄλλοισι βέλτιον ἔχειν. ἰῶ γὰρ ἡσυχίες. προέρρησις ὅτι πασμοῦ γλυκμόν, οὐ ῥᾳδίως ἀπολεῖται. ἐς πῶ ἐπούρουν νύκτα ἀύσφορος. ἀγρυπνος. ὠδὶ γαστρὸς τὰ πολλὰ κείμενος. τεάτη πρωὶ, ἐπάτο. τοῦδε μέσου ἡμέρης, ἐτελεύτησεν. Εὐνόου ἐκ κωμήτου καὶ διαφορμῆς, ὑφαιμος γένεται, ὁ παρὰ πῶ τ' Ελεαλκέος κρήνιλιν. ἐ τοῦδε τὰ ἐξ ἔτια, ἐχ ἐν ἱππουρίν τε, καὶ βοῶν, καὶ ἐξ ἣν κέλματα. ὁ ἦν κενεῶν ἀφυιόας, ἐ ἑβδομαίοις ἀπέθανεν. Προπούντων ἀπέπτων ἁλμυρὰ μετὰ μέλιτος. πορείη ἄχρωμος δυσεντερικὸς ἄκος. Τῇ Λεωνίδεω θυγατρὶ, ἡ φύσις ὁρμήσασα ἀπεγράφη. ἀποχαφέσα, ἐμυκτήρισεν. μυκτηρίσασα δηλάγη. οἱ ἰκτὸς ἐξεωθέλεν. ἡ παῖς ἀπέθανεν. Ο Φιλοτίμου παῖς ἐφθὸς, ἦλθον

* ἐς μέ. δύρων κραιπὸν ὀστέον ὄρημον ἰκτικῆς ἐς ἰκτίνα τὰ κρύφιμα οὐχ ὁρῶν ἐσῶτα.

Ἱ ξυμβεβλημένοις τοῖς κυρίοις, ὑμᾶς δεόμενος, ὦ ἄνδρες, ὅπως μὴ πολλοῦ ὄντος τοῦ λόγου
μᾶλλον τῶν ὑπαπιόντων ἕξομεν ἃ ἐβουλόμεθα. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, καὶ ὑμῶν ἕκαστον
ταὐτὸ τοῦτο ποιεῖν, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀγῶνα ἐν ᾧ μέλλομεν ἀγωνιεῖσθαι ἐν τοῖς
μεγίστοις τῶν καλῶν ἡγούμεθα εἶναι, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἣν ἐπιμελησόμεθα
τοσαύτην ποιεῖσθαι ὅσην οὐδεὶς πώποτε ἄλλος ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις. ἐπειδὴ δὲ ἅπαντες
ἴσμεν ὅτι τὸ μὲν ἀποθανεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις κοινὸν καὶ μηδενὸς ἀνθρώπου
ἀπολειπόμενον, τὸ δὲ καλῶς καὶ ἀγαθῷ γενέσθαι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ βίου μόνοις
ἐπιγίγνεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ἐπὶ τούτοις ἐγὼ καὶ ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους
Ἕλληνας ἅπαντας παρακαλῶ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἱερὸν τοῦτον καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν
κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἐγὼ καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τοῖς μεγίστοις
ἀγαθοῖς ἀγωνιούμεθα, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀρχῆς ἣν ἔχομεν καὶ τῆς
ἡγεμονίας ἣν ἔχομεν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν, ἣν ἐκτησάμεθα ἐν τοῖς πρόσθεν
χρόνοις καὶ ἐν τοῖς νῦν ἔτι μᾶλλον ἐκτησόμεθα, ἐὰν ὑμῖν ταῦτα οὕτως ἔχειν
δοκῇ. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἐμοὶ προκειμένῳ ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς
ἀγωνιεῖσθαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἡγοῦμαι, καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἐμοὶ προκειμένῳ
ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀγωνιεῖσθαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἡγοῦμαι, καὶ ἐν τῷ
ἀγῶνι τῷ ἐμοὶ προκειμένῳ ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀγωνιεῖσθαι ἐν τοῖς
ἀνθρώποις ἡγοῦμαι, καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἐμοὶ προκειμένῳ ἐπὶ τοῖς μεγίστοις
ἀγαθοῖς ἀγωνιεῖσθαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἡγοῦμαι, καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἐμοὶ
προκειμένῳ ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀγωνιεῖσθαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἡγοῦμαι,
καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἐμοὶ προκειμένῳ ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀγωνιεῖσθαι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἡγοῦμαι, καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἐμοὶ προκειμένῳ ἐπὶ τοῖς
μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀγωνιεῖσθαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἡγοῦμαι, καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι
τῷ ἐμοὶ προκειμένῳ ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀγωνιεῖσθαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις
ἡγοῦμαι, καὶ

ΓΠΔΔΩΝ ΩΓΠΔ ΔΕ ΤΩ ΣΕ. ΠΔΔΩΝ ΠΔΤΔ ΠΔΙΣΕΙΣΕΥ · ΔΔΙ ΥΕΔΕΒΣΔΠΙ ΕΔΓΓΠ ΠΔΔΕΔ ΝΔΔΙΗΣ ΔΔΓ ΠΔΔ ΔΔΙΗΣ ΔΔΓ ΠΔΔ ΔΔΙΗΣ ΔΔΓ ΠΔΔ

πρὸς ὑγρὸν ἀλεῖν σπόγγῳ τὸν κάμνοντα, ὡς τὸ πλεῖστον ἀπόχρη τὸ τοιοῦτον. καὶ τὰς ἐκφύσεις τὰς ἐν τῷ στόματι τῆς μήτρας ἐπιπάσσειν ἀνθεμίδος ἀνθεσι καὶ ἀλεύρου κριθίνου ἀναλόγως τῇ ἀνάγκῃ. καὶ τὰ ἐκπεφυκότα

ρέσαντας. εἴποι γὰρ μελικρήτῳ μόνῳ χρέσασθαι ποτῷ, ὡς τοιοῦδε ὄντος. ὁ δὲ, οὐ παντάπασιν ὧδε ἔχει. ἀλλ' ὕδατος μὲν πολλῷ ἰχυρότερόν ἐστι πινόμενον μοῦνον, λιπαρὴς δὲ καὶ λεπτός, καὶ ἀλιγοφόρος, καὶ ἀπόσμος, ἢ μὲν, ἰχυρότερον, οὐ πάνυ δὲ, ἀδηνέστερον. μέγα μὲν διαφέρει τὴν οἶνον τὴν μέλιτος ἀκρητότητος ἐς ἰσχνότητα καὶ τὴν διάπλασιν μέζον οἶνον τὴν ἀκρήτου πίνοι τις, ἢ ὀκοῖον μέλι ἐναλείχοι, πολλῷ ἂν διὰ που ἰχυρότερος εἴη μέλιτος μοῦνον, εἰ μὴ παράσοι πὼ κοιλίῃ. πολλαπλάσιον γὰρ καὶ ὁ κάπρειος διεξοίη ἂν αὐτόν, εἰ μέν τοι ῥοφήματι χρέοιτο πλισάνῃ, ἐπὶ πίνοι δὲ μέλι κρητον ἄκρατον, πολησμονώδες ἂν εἴη. καὶ φυσώδες. καὶ τοῖσι κατὰ τὰ κοῖλα χονδρίοισι πολάγχνοισιν, ἀξύμφορον. προπίνομενον μὲν πρὸ ῥοφήματος μέλι κρητον, οὐ βλάπτει ὁκως μετὰ πίνομενον, ἀλλά τι καὶ ὠφελέει. ἐφθὸν δὲ μέλι κρητον ἐπιλεῖον μᾶλλον τοῦ ὠμοῦ. λαμπρὸν τὴν λεπτὸν, καὶ λαθυῆν, καὶ διαφανὲς γίγνεται. αἱρετὴν δὲ λῶ τινα αὐτέων προσθεῖναι διαφέρουσάν τι τοῦ ὠμοῦ, οὐκ ἔχω. οὔτε τι ἡδίον ἐστὶ τοῦ ὠμοῦ. λῶ τυγχάνοι γε μέλι καλὸν ἐὸν. ἀσθενέστερον μέντοι γε τοῦ ὠμοῦ, καὶ ἧκον προσθεστέρον ἐστίν. ὧν οὐ διάφορον εἰς τὸ μοχλεῖν προσδέεται μέλικρητον. ἄγχιστα δὲ χρήσεσθαι αὐτῷ τοιῶδε ἐόντι, εἰ μὲν μέλι τυγχάνοι πονηρὸν ἐὸν, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ μέλαν, καὶ μὴ διῶδες. ἀφέλοιτο τὴν αὐτοῦ ἔλψιν τὴν κακοτητα αὐτῶν, τὰ πολέα τοῦ ὄξεος. Τὸ δὲ ὀξύμελι καλεόμενον πόθεν, ἢ πλαχᾷ μὴ ξυγχυσον σὺ ταύτῃσι τῇσι νόσοισιν ξυρήσεις ἐὸν. καὶ μὴ πῦ ἁλὰς ἀνὰ τωὐτό ἐστιν. καιρὸς μὲν τοι τοισίδε ἔχει. ὁ μὲν τὴν κρητα ὀξῦ, ἄδην ἂν μέζον ποιήσειε πρὸς τὰ πύελα τὰ μὴ ῥηϊδίως ἀνίστα. εἰ δὲ ἀνάγοι μὴ τὰ ἐγκόρδυντα, καὶ ὀλιγοδυσεντερίας ποιήσειεν, καὶ ὡς πρὸ διαπτῶσιεν ἐν βρόχον, παρηγορήσειεν ἂν ὁ πολὺμονας. μαλθακτικὸν τὴν αὐτός. καὶ εἰ μὲν ταῦτα συμκυρήσειεν, μεγάλην ἂν ὠφελείην φαίησιεν. ἔστι δ' ὅτε ὁ κρητα ὀξὺ, ἢν ἐκρήξας τὴν ἀνατωλὴς τὴν πύελα, ἀλλὰ προσυλίχρηνέ τε καὶ ἐλαλῷ. μάλιστα δὲ τὸ παίχασιν, οἱ πρὸ καὶ ἄλλως ὀλέθριοί εἰσι καὶ ἀδύνατοι ἔλασιν τε καὶ ἀποχέσπεαξ τὰ ἀνιόμενα. ἐς ἃ δὲν τοδε προσεκμαίρεαξ χρὴ πῶ ῥώμην τὴν ἀνθρώπου, κὴν ἐλπίδα ἔχη διδόναι. διδόναι γὰρ, διδοῖς, ἀκροχλίρεν. καὶ κατ' ὀλίγον ὁ τοιόνδε, καὶ μὴ λάβρως. ὁ μὲν τοι ὀλίγον, ἐπόξυ. ὑγραίνει μὲν ὁ σῶμα καὶ φαρυγγα. ἀναπτύον δὲ πύελου ὄζει καὶ ὀδυλον. ὑποχονδρίοισι δὲ, καὶ πολάγχνοισι, καὶ πῆσι ταύτῃσιν ὀυμενές. καὶ τοῖσι ἀπὸ μέλιτος βλάβασι ταῦτα κωλύει. ὁ δὲ χολώδες καὶ μέλιτι κολάζεται. ἔστι δὲ καὶ φυσώδη καὶ ἐς ὕρησιν, προδρεπτικόν. σὺ τόδου μὲν τοι, τῷ κάτω μᾶλλον θελκτικώτερον. καὶ ξύσματα ἐμποιεῖ. ἔστι δ' ὅτε καὶ φλαῦρον τὸ σὺ τῇσιν ὀξείῃσι νούσοισι γίνεται, μάλιστα μὲν ὅτι φύσιν κωλύει πρὸ παροῦσθαι, ἀλλὰ παλινσορμέειν ποιέει. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως γυναικὶ, καὶ τοῖσι ἀκρωτήρια ἰσχνὰ ἔχει. ταύτην καὶ οἶδα μούνην δι' ὀξυμέλιτος γινομένῳ βλάβῳ, ἤτις, καὶ ἀξίη γραφῆς. ὀλίγον δὲ καὶ τοιόνδε πόθεν, νυκτὸς μὲν καὶ νήσει πρὸς ῥοφήματος ἐπιτήδειον προπίνεαξ. ἀταρ καὶ ὁκόταν πολὺ μᾶλλον ῥόφημα, ἢ οὐδὲν κωλύει πίνειν. τοῖσι δὲ ποτῷ μοῦνον διαπτωμένοισι αὖθις ῥοφήμασιν, ὀξὺ τόδε οὐκ ἐπιτήδειόν ἐστιν αἰεί, καὶ ὀξὺ παντὸς χρέεσθαι τούτῳ, μάλιστα μὲν ὀξὺ ἐξύσιν ἢ ῥηχνισμὸν τοῦ σὺ τόρου. ἀκόπρως γὰρ ἔοντι, μᾶλλον ἐμπυοίλιον αὖ. καὶ ταῦτα κενεαγείης παρεούσης. ἔπειτα δὲ καὶ ὁ μελίκρητον τὴν ἰχῶρος, ἀφαιρέοιτο ἂν. λῶ μὲν τοι αὐχήγειν φαίνῃ πρὸς πὼ ξύμπαθεν νοῦσον, πολλῷ πρὸ τῷ τούτῳ χρέεσθαι, ὀλίγον χρὴ καὶ ὁ ἔξος παρεχέειν, ὅσον μοῦνον γινώσκεσθαι. οὕτω γὰρ ἂν καὶ ὠφελέει βλάπτειν, ἥκιστα ἂν βλάπτοιτο. καὶ ἃ λεῖ προσωφελέειν, προσωφελοίη ἄν. σὺ κεφαλαίῳ δ' εἰρῆσθαι, αἱ ἀπὸ ὀξέος ὀξύπτερες πικρὸχολοισι μᾶλλον, ἢ μελαγχολικοῖσι ξυμφόρουσι. τὰ μὲν γὰρ πικρὰ διαλύεται, καὶ ἐκφλεγματοῦται, μετωειζόμενα ὑπ' αὐτέου. τὰ δὲ μέλαινα ζυμᾶται, καὶ μετωείζεται, καὶ πολλαπλασιοῦται. ἀναπτύον γὰρ μελαίνων ὄξεος. γυναιξὶ δὲ καὶ ἐπίπαν, πολεμώτατον, ἢ ἀποῤῥᾶσιν ὄξεος. ὑδρωπικοῖσι δὲ καὶ λυγξὶ παρηγορικὸν ὄξος ἐστὶν. Ὑδατι δὲ ποτῷ σὺ τῇσιν ὀξείῃσι νούσοισιν ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω ὄρῃον ὅτι προσθῶ. οὔτε τι βηχὸς παρηγορικὸν ὄξος σὺ τοῖσι πολυμονικοῖσιν, οὔτε πύελου ἀναπτύον, ἀλλ' ἥσσον τὴν ἄλλων, ἐστὶς ὀξὺ παντὸς ὕδατι ποτῷ χρέοιτο. μεσηγὺ μὲν τοι ὀξυμέλιτος καὶ μελικρήτου ὕδωρ ἐπιῤῥοφεόμενον ὀλίγον, πύελου ἀναπτύον ὄζει, ὀξὺ πὼ μεταβολὴν τὴν ποιότητος τὴν ποτὴν πολυμυείσας χαρὶ τινα ἐμποιεῖ. ἄλλως δὲ οὔτε ὀξὺ ἅλυκα παύει, ἀλλ' ἐπιπικραίνει. χολώδες γὰρ φύσει χολώδεα. καὶ ὑποχονδρίῳ κακὸν. καὶ κάκιστον ἐὸν τὸ, καὶ χολωδέστατον. καὶ φλαῦρα μωμώτατον ὅταν ἐς κενεώτατον ἐσέλθῃ. καὶ πολὺς δὲ αὐξητικὸν, καὶ ἢ πατὸς ὄζει, ὁκόταν πεπυρωμένον ᾖ. καὶ ἐμπλυστικὸν τε καὶ ἐπιπολαστικὸν. βραδὺπορόν τε χαρὶ ὄζει ὀξὺ. ὑπόψυχρον καὶ ἀπεπτὸν εἶναι. καὶ οὔτε διαχωρητικὸν. οὔτε διουρητικὸν. προσβλαπτεῖ δέ τι καὶ ὀξὺ τόδε, ὅτι ἄκοπρόν ὄζει φύσει. λῶ δὲ δὴ καὶ ποσῶν ἁλυκῶν ποτὲ ἐόντων ποθὴ, πάντα τὰ τοῦτα πολλαπλασίως βλάπτει, ἐς ὅτι ἂν αὐτέων ὁρμήσῃ. ὑποπτεύσαντι μὲν τοι σὺ ταύτῃσι τῇσι νούσοισι καρηβαρείῃ ἰχυρῷ, ἢ φρενῶν ἄλγεα, παντάπασιν οἴνου ἀποχετέον. ὕδατι δὲ σὺ τῷ τοιῶδε χρηστέον, ἢ ὑδαρέα καὶ λαθυῆν παντελῶς δοτέον οἶνον, καὶ ἄσσμον παντάπασι, καὶ μετὰ πὼ ποσὸν αὐτῷ, ὕδωρ μετὰ ποτέον ὀλίγον. οὕτω γὰρ ἂν ἥσσον ἀπὸ τῷ οἴνου μέθος ἀπέοιτο τὴν κεφαλῆς καὶ γνώμης. σὺ οἷσι δὲ μάλιστα αὖτ', ὕδατι ποτῷ χρηστέον. καὶ ὁκότε πολλῷ ἡμέρτα. καὶ ὁκοῦ μεζίω. καὶ ὁκοῦ ψυχρῷ. καὶ ὁκοῦ θερμῷ, τὰ μὲν που, πρόσθεν εἰρέατου. τὰ δὲ, σὺ αὐτοῖσι τοῖσι καιροῖσι, ῥηθήσεται. τωὐτὸ δὲ τὴν ἄλλων ποτῶν, ὅσα μὴ κεκμηώσης ἡμέρης. τὸν δὲ φιλολαβέντας καὶ ὅσα τὴν ἡμέρης εἰ λούεις, οὐδὲν ἁμαρτοῖς. χρέεσθαι δὲ λαβροῖσι, τοῖσι σιόλησι πλισάνῃσι χρεομένοισι, παραπουλὺ μᾶλλον σὺ δὲ χᾷ, ἢ τοῖσι χυλῷ μοῦνον χρεομένοισι. σὺ δὲ χᾷ τοῦτοισι σὺ οἷσι τε. ἥκιστα δὲ καὶ τοῖσι ποτῷ μοῦνον χρεομένοισιν. ἔστι δὲ καὶ οἷσι τοῦτ' σὺ δὲ χᾷ. τὰ χμαίρεαξ δὲ χρὴ τοῖσι προγεγραμμένοισιν οὔς τε μέλλει λουξὸν ὠφελέειν, σὺ ἐκφόροισι τὴν ῥόπων τὴν διαιτης, οὔς τε μὴ. οἷσι μὲν γὰρ προσδέ ταί τινος κάρτα τουτέων, ὁκόσα λαβρὸν ἀχαθὰ φρίει, λούειν, καὶ ὅσα αὖ λαβρῶ ὠφελεῖ. οἷσι δὲ τούτων μηδενὸς προσδεῖ καὶ πρόσεστιν αὐτέοισι τὰ σημείων, ἐφ' οἷσι λούεαξ ξυμφόρει, οὐ δεῖ λούειν.

Τῶν ἐπομένων, τίνα μὲν, ὡς Γαλήνος φησὶ γνῶσαι ἰατροκράτους ὄζει, καὶ πῶ λέξιν ἄμεμπτον ἔχει μᾶλλον τὴν διανοίας. τίνα δὲ, αὐτῆς οὐκ ἄξια, ὡς ὑρονοῆσαι παρεῖς γράφειν τοῖς γνώσιος.

αὖσος δὲ γίνεται, ὁκόταν ἀνθρακιὴν τὰ φλέβια τὰ θρίνη ὦρη, ἐπισταθῇ ὁρμέσασα καὶ χολώδεας ἰχῶρας ἐς ἑαυτά. καὶ πυρετὸς πολὺς ἴσχει. τὸ, τε σῶμα ἔσω κατὰ πρόσω ἐχόμενον, καὶ πᾶν καὶ ἀλγέει. γίνεται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, καὶ ἐκ πορείης μακρῆς, καὶ δι' ὕδεος μακροῦ. ὁκόταν ἀνθρακιὴν ἴσχοντα τὰ φλέβια, ὁρμιέσα καὶ θερμὰ ῥάσματα ἐπισταθῇ. γίνεται δὲ καὶ ἄλλως ξηχείη, καὶ ξηρὴ, καὶ μέλαινα καὶ ὠμὰ τὰ πᾶν καὶ πῶ νηδυϊῶ δακνόμενος ἀλγέει. τάτε ὑποχωρήματα ἐξυγρα καὶ ὠχρὰ γίνεται. καὶ δι' ἅλμα σφοδρὰ εἶναι. καὶ ἀγρυπνίη. εἰ δ' ὁτε καὶ παραλλάξιες φρενῶν. τῷ τοιῶδε δι' ὀδυ πίνειν, ὕδωρ τε τὸ μελίκρητον ἐφθὸν, ὑδαρὲς, ὁκόσον ἡδέλει. κἰῶ πικρὸν ἐν σῶμα γίνηται, ἐμέειν ξυμφόρει. καὶ πῶ κοιλίῃ ὑπὸ κλύζειν. λῶ δὲ μὴ πρὸς ταῦτα λύῃ, μᾶλλα ὀνησ ἐλῇσας, καθαίρειν. ἁλμυρὸν δὲ μηδὲν μὴ δὲ ὀριμὸ προσφέρειν, οὐ γὰρ ὑποίσει. ἐσοφήματα δὲ, ἕως ἂν ἔξεω τὴν κειμένων γένῃ. μὴ δι' ἅλου. κἰῶ ἅμα ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῇ, λύει. καὶ πάθος. κἰῶ ἰσρωῶτες ἐπιγένωνται κειτικοὶ γνῶσαι μετ' οὔρων λευκῶν καὶ παχέων, καὶ λεάων ὑφισαμένων. κἰῶ ἀπόσημά σου γένῃ. λῶ δι' αὖθις τούτων λυθῇ, ὑφεσοφὴ πάλιν ἔσται τὴν ἀρρωστίης, ἢ ἰχίων, ἢ σκελέων ἄλγημα ξυμβήσῃ. καὶ πῦσις παχέα, ἢν μέλλῃ ὑγιὴς ἔσεσθαι. Ἡ κοιλίη ὑπάγουσα, δι' ἅλος ὄζει μεσή. γλῶσσα ξηχείη ξηρὴ, ἀλυκώδης. οὖρον ἀπόλυσις. ἀγρυπνίη. ἀκρωτήρια ἐψυγμένα. τῷ τοιούτῳ λῶ μὴ ἅμα ἐκ ῥινῶν ῥυῇ, ἢ ἀπόσημα πὴν ζάχλον γένῃ, ἢ σκελέων ἄλγημα, καὶ πῦσματα παχέα πῦση. ταῦτα δὲ ξυστάσης τὴν κοιλίης γίνεται, ἢ ἰχίου ὀδυώδη, ἢ αἰδυϊὸς πελίωμα, οὐ κείνεται. καὶ ἕρπης ἀνατεθείς, κειτικὸν. ἐσοφήματα ἐπισταπτὸ δι' ὅλου. τὰ δ' ὀξέα παίθεα, φλεβοτομήσεις, λῶ ἰχυρὸν φαίνῃ. καὶ νόσημα, καὶ διὰ χρόνου ἀκμάζοσα τῇ ἡλικίῃ, καὶ ῥώμη παρὰ αὐτοῖσιν. λῶ μὲν ἂν συναγχος ἢ, καὶ ἐκλίκτοισιν ἀναπαύεσθαι. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ ἄλλα τὰ θερμαντικὰ. ἢν δὲ ἀσθενέσ ἐδροι φαίνωνται. ἐπὶ δὲ τὰ ἄλλων ποτῶν, ὅσα μὴ κεκμηώσης ἡμέρης. τὸν δὲ φιλολαβέντας καὶ ὅσα τὴν ἡμέρης εἰ λούεις, οὐδὲν ἁμαρτοῖς. χρέεσθαι δὲ λαβροῖσι, τοῖσι σιόλησι πλισάνῃσι χρεομένοισι, παραπουλὺ μᾶλλον σὺ δὲ χᾷ, ἢ τοῖσι χυλῷ μοῦνον χρεομένοισι. σὺ δὲ χᾷ τοῦτοισι σὺ οἷσι τε. ἥκιστα δὲ καὶ τοῖσι ποτῷ μοῦνον χρεομένοισιν. ἔστι δὲ καὶ οἷσι τοῦτ' σὺ δὲ χᾷ. τὰ χμαίρεαξ δὲ χρὴ τοῖσι προγεγραμμένοισιν οὔς τε μέλλει λουξὸν ὠφελέειν, σὺ ἐκφόροισι τὴν ῥόπων τὴν διαιτης, οὔς τε μὴ. οἷσι μὲν γὰρ προσδέ ταί τινος κάρτα τουτέων, ὁκόσα λαβρὸν ἀχαθὰ φρίει, λούειν, καὶ ὅσα αὖ λαβρῶ ὠφελεῖ. οἷσι δὲ τούτων μηδενὸς προσδεῖ καὶ πρόσεστιν αὐτέοισι τὰ σημείων, ἐφ' οἷσι λούεαξ ξυμφόρει, οὐ δεῖ λούειν.

Τῶν ἐπομένων, τίνα μὲν, ὡς Γαλήνος φησὶ γνῶσαι ἰατροκράτους ὄζει, καὶ πῶ λέξιν ἄμεμπτον ἔχει μᾶλλον τὴν διανοίας. τίνα δὲ, αὐτῆς οὐκ ἄξια, ὡς ὑρονοῆσαι παρεῖς γράφειν τοῖς γνώσιος.

αὖσος δὲ γίνεται, ὁκόταν ἀνθρακιὴν ἴσχοντα τὰ φλέβια τὰ θρίνη ὦρη, ἐπισταθῇ ὁρμέσασα καὶ χολώδεας ἰχῶρας ἐς ἑαυτά. καὶ πυρετὸς πολὺς ἴσχει. τὸ, τε σῶμα ἔσω κατὰ πρόσω ἐχόμενον, καὶ πᾶν καὶ ἀλγέει. γίνεται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, καὶ ἐκ πορείης μακρῆς, καὶ δι' ὕδεος μακροῦ. ὁκόταν ἀνθρακιὴν ἴσχοντα τὰ φλέβια, ὁρμιέσα καὶ θερμὰ ῥάσματα ἐπισταθῇ. γίνεται δὲ καὶ ἄλλως ξηχείη, καὶ ξηρὴ, καὶ μέλαινα καὶ ὠμὰ τὰ πᾶν καὶ πῶ νηδυϊῶ δακνόμενος ἀλγέει. τάτε ὑποχωρήματα ἐξυγρα καὶ ὠχρὰ γίνεται. καὶ δι' ἅλμα σφοδρὰ εἶναι. καὶ ἀγρυπνίη. εἰ δ' ὁτε καὶ παραλλάξιες φρενῶν. τῷ τοιῶδε δι' ὀδυ πίνειν, ὕδωρ τε τὸ μελίκρητον ἐφθὸν, ὑδαρὲς, ὁκόσον ἡδέλει. κἰῶ πικρὸν ἐν σῶμα γίνηται, ἐμέειν ξυμφόρει. καὶ πῶ κοιλίῃ ὑπὸ κλύζειν. λῶ δὲ μὴ πρὸς ταῦτα λύῃ, μᾶλλα ὀνησ ἐλῇσας, καθαίρειν. ἁλμυρὸν δὲ μηδὲν μὴ δὲ ὀριμὸ προσφέρειν, οὐ γὰρ ὑποίσει. ἐσοφήματα δὲ, ἕως ἂν ἔξεω τὴν κειμένων γένῃ. μὴ δι' ἅλου. κἰῶ ἅμα ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῇ, λύει. καὶ πάθος. κἰῶ ἰσρωῶτες ἐπιγένωνται κειτικοὶ γνῶσαι μετ' οὔρων λευκῶν καὶ παχέων, καὶ λεάων ὑφισαμένων. κἰῶ ἀπόσημά σου γένῃ. λῶ δι' αὖθις τούτων λυθῇ, ὑφεσοφὴ πάλιν ἔσται τὴν ἀρρωστίης, ἢ ἰχίων, ἢ σκελέων ἄλγημα ξυμβήσῃ. καὶ πῦσις παχέα πῦση. ταῦτα δὲ ξυστάσης τὴν κοιλίης γίνεται, ἢ ἰχίου ὀδυώδη, ἢ αἰδυϊὸς πελίωμα, οὐ κείνεται. καὶ ἕρπης ἀνατεθείς, κειτικὸν. ἐσοφήματα ἐπισταπτὸ δι' ὅλου. τὰ δ' ὀξέα παίθεα, φλεβοτομήσεις, λῶ ἰχυρὸν φαίνῃ. καὶ νόσημα, καὶ διὰ χρόνου ἀκμάζοσα τῇ ἡλικίῃ, καὶ ῥώμη παρὰ αὐτοῖσιν. λῶ μὲν ἂν συναγχος ἢ, καὶ ἐκλίκτοισιν ἀναπαύεσθαι. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ ἄλλα τὰ θερμαντικὰ. ἢν δὲ ἀσθενέσ ἐδροι φαί-

ποιεῖν ἀναπνοὴν ἐν τῷ ὕδατι, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ ἀέρι, ἐπειδὴ ἐν τῷ ὕδατι ἀναπνεῖ, ἐν δὲ τῷ ἀέρι οὐκ ἀναπνεῖ. ἔτι δὲ ἐν τῷ ὕδατι ἀναπνεῖ, ὅταν ἐκ τῶν βραγχίων ἐκρέῃ τὸ ὕδωρ· ἐν δὲ τῷ ἀέρι οὐκ ἀναπνεῖ, ὅταν ἐκ τῶν βραγχίων ἐκρέῃ τὸ ὕδωρ. ἀναπνεῖ δὲ καὶ ἐν τῷ ἀέρι, ὅταν ἐκ τῶν βραγχίων ἐκρέῃ τὸ ὕδωρ. ἀναπνεῖ δὲ καὶ ἐν τῷ ὕδατ

σκέλη, ταῦτα πάντα πρῶτον μὲν κεφαλὴν, ὁκως ἔχῃ, εἰ ἀνάλγητος, ἢ μὴ βαρὺς ἔχει σὲ ἑαυτῷ. ἔπειτα ὑποχόνδρια· ἢ τὸ σπλὴν, εἰ ἀνάλγητα, ὑποχόνδριον μὲν γὰρ εἰ ἐπίπονον ἦν, ἢ ἐπηρμένον, ἢ ἔχει τινὰ σκολιότητα, ἢ κῆρον, ἢ σπλὴν ὑγρὸν ἀλγήσων σύῃ, ἢ ἅμα τῷ ἀλγήματι, ἢ βηχίον, ἢ στρόφος, ἢ πόνος κοιλίης. ὅταν δέ τι τούτων παρῇ, σὲ ὑποχονδρίῳ μὲν, μάλιστα λύειν χρὴ τὴν κοιλίην, κλυσμοῖσι. πινέτω δὲ μέλι κρητικὸν θερμὸν ἀφεψημένον. καὶ ταῦτα μανθανέτω δὲ, ἢ τοῖσιν ἰσχναινομένοισιν, εἰ λυσιθυμέει. ἢ εἰ τὸ πνεῦμα τοῦ σώματος εὐφορείη αὐτὸ ἔχει. ἰλεῖν τε ἢ διαχωρῆσιν, μήτε μέλαν διεχώρησεν ἰσχυρῶς χωμα. ἢ εἰ καθαρὸν, ὁκοῖα ὑγιαίνοντες αὐτὸν διαχωρήματα. ἢ ὁ πυρετὸς ἐς πλῆθος ἐπιπαρεξυνόμενος. καὶ πιθὼν ὑδρομάλαγμα, ἢ ἐν ταύτῃσι τῇσι νούσοισι ἴδοι τοιαῦτα, πρὸς ταύτην ἤδη ἢ τὰ ἄλλα συνορῶν. ἢ ἢν ἢ τεταρτῇ ἴδῃ ἢ μιῇ ἡμέρῃ ὅμοιον ἔχοντι τὸν αὐτὸν τοῦτον, κενεῶνας γίνεσθαι. τὰ δὲ σημεῖα ἢ μὲν μέλαινα διαχώρησις θανάτου σημαίνει. ἢ δὲ ὁμοίη τῷ ὑγιαίνοντι ὁκόταν αὖτε πάλιν τὰς ἡμέρας φάινηται σωτηρίη. ὁκόταν δὲ μὴ ὑπακούῃ τῇ βάλανῳ, σὺν δὲ τῷ πνεύματος οὐφορείη, διανοίγεσθαι ὠδὶ ἢν θρόνον, ἢ αὐτὸ σὲ τῇ κλίνῃ ἢ ἀνέχειν σύῃ. ταῦτα δὲ ὁκόταν πρόσω τῶν ἡμερῶν ἢ τῇ ἡμερούσῃ, καταρχὰς, παραφορούσιν οἷον ὀνειρώσσει. προσίχειν δὲ χρὴ καὶ τῇσι χρόαι. ἢ γὰρ ξυμβαίνει ἔασαι προσδέχου τῷ τοιῷδε ἀπόστασιν αἵματος ἐκ ἑνιῶν ἐξαιμοῦν. ὡρῖν δὲ χρὴ ἢ τὸν μυκτῆρα. ἢ ὁμοίως ἢ πνεῦμα σὶ ἀμφοτέρων ἐλκῦται. ἢ ἢ πολὺ φρίσσεται ἐκ τῶν μυκτήρων, φλέγει γίνεσθαι ἀσασμός. ἢ δὲ ἀσασμὸς γίνῃ τῷ τοιῷδε, θανάτου προσδόκιμος. ἢ ἡσσόν ἐχει προλέγειν. εἰ δὲ σὺ πυρετῷ χειμερινῷ ἢ γλῶσσα ξηρὴ γίνῃ, ἢ ἀνυχίαι ὑπέωσι, φλέγει τῷ τοιῷδε ἢ ἐπάνεσις ἢ. τὸ πυρετὸ. ἀλλ' ὅμως ἢν τοιόνδε παραφυλάσσειν τὴν λιμοκτονίη. ἢ τὴν ὑδατοποσίη. ἢ μελικρήτου πόσει. ἢ χυλῶσι παραφύλασσε, μηδὲν πιδύων τῇ αὐέσει τὸ πυρετὸ. ὁσσι δὲ τοιάδε ἔχουσι σημεῖα, ἐπικίνδυνοι ἐισὶ θνήσκειν. ὁκόταν δὲ ταῦτα σωτερίσῃς, οὕτω προλέγειν ἢ σοι αἰρέσκει θεωρήσας ἢ μάλα. ὁκόταν δὲ πυρετοῖσι φοβδρόντι γένῃ ἐμπεπαίοισιν ἐοῦσιν, ἢ κοιλίη τὸ ἐβαίφνης ὑγρὰ διαχωρέσῃ ἢ ἀνυχίη γένῃ, ἢ ἀφωνίη ἐπιλάβῃ, ἢ ἀσασμώδης γένῃ, ἢ λυγμώδης, ὠδὶ τούτοισι ἢ ἀσώδης φλέγει γλύζ. ἢ τ' ὑποχόνδριον ἢ μέτωπον ἰσοῤῥωτες, ἢ αὐχένα ὄπισθεν τ' κεφαλῆς. οἱ δὲ ταῦτα πάσχοντες, θνήσκουσιν οὐκ εἰς μαχρὴν πνεύματος ἐόντες. ὁκόσοισι δὲ σὺ πυρετοῖσι τὰ σκέλεα γίνεται φυματώδεα, ἢ ἔγχρονα ἔσεσθαι ἐκπεπαίνῃ ἔ πεὶ σὺν τῷ πυρετοῖσι. ἢ προσωδὶν πνιγμὸς σὺν φαρυγγῖ, ἢ χρόνιον ἐόντι τ' τ' φαρυγγα. ἢ μὴ σβεσθῇ, φλέγει τῷ τοιῷδε, αἷμα ἐκ τ' ῥινῶν ῥέειν. κ' ἢ μὲν πολὺ ῥυῇ, λύσιν σημαίνει τ' νούσου. ἢ δὲ μὴ, μακρίῃ. ὁκόσοι δὲ ἀὺ ἕλαιον ῥυῇ, τοσῷδε χεῖρον ἢ μῆκος. ἢ δὲ τ' ἄλλα ῥηϊστα γένῃ, προσδέχεσθαι τῷ τοιῷδε, ἐς πόσας ἀλγήματα. ἢ δὲ ἀνῇ τὸ ποδὸς, ἢ ἐπώδωσε χλώμους παραμένη πυρεφλεγὴς χλώμους ἢ μὴ λυθῇ, ἀπὸ μικροῦ ἤξει. ἢ ἐς αὐχένα ἀλγήματα, ἢ ἐς κληῖδα, ἢ ἐς ὦμον, ἢ ἐς ἧσσον, ἢ ἐς ἀρθρον. ἢ τὸ δὲ ἦσσι φυματώδες χλυεσθσυνομένων δὲ τούτ' ἢ ἀχεῖρες ἐφέλκων), ἢ ῥομβαὶ γένων), σπασμὸς ἢν τοιόνδε ἐπιλαμβάνει, ἢ παραφροσύνη. ἀπὸ ἢ φλυζάκια ὠδὶ πὼ ὀφρύσ. ἢ δ' ἡμαται ἴσχει. ἢ ἐλέφορον ἢ ἕτερον πῖ ἢ ἕτερον παραβλασταίνει. ἢ σκληρὴ φλεγμονὴ ἢ κατέχει. ἢ οἰδέει ἰσχυρῶς ὁ ὀφθαλμός. ἢ παραφροσύνη μέλα ἐπισιδοῖ. αἱ δὲ νύκτες μᾶλλον σημαίνουσιν ἢ αἱ ἡμέραι, τα πῖ πὼ παραφροσύνην. ταῦ σημείαμάλιστα γίνεσθαι πολλὰ ὠδὶ ἢν πρίσσον ἀριθμὸν, ἢ ὠδὶ ἢν αὖτιον. ὁκοτοῦν δ' ἀὺ τούτων τ' ἀριθμῶν γίνῃ, ὀλέθριοι ἐπίγινον). δὺ τοιούτους δὲ, ἢ μὴν ὑβ' αὐχῆς φαρμακεύειν προσαρῆ πρὸ τ' πέμπτης ἢ βορβορύζῃ ἢ κοιλίη. εἰ δὲ μὴ, ἐὰν ἀφαρμάκευτον ᾖ. ἢ διαβορβορύζῃ ἢ τὰ ὑποχρήματα χολώδεα ᾖ, σιαμμωνίῳ ὑποκαθαίρειν μετρίως. τῇ δὲ ἄλλῃ θεραπείῃ, ὡς ἐλάχιστα προφέρειν πόματα ἢ ξοφήματα, ἵνα βελτίονος ἔχῃ, ἢ μὴ ὑπερβάσῃ πὼ τεσσαρεσκαιδεκάτην, ἐπανιόντες. ὁκόταν πυρέσσοντι τεσσαρεσκαιδεκαταίοι ἐόντι πάσχωσι τάδε, οὐ φλέγει ἢ κεν λύσις ταχείη, ἢ ἀπαλλαγὴ τῇ νουσήματος γίνεσθαι, ἀλλὰ χρόνον τῷ τοιῷδε σημαίνει. ὁκόταν δὲ φανῇ ὠδὶ τῇ ἡμέρῃ ταύτῃ, μακρότερον ξυμπίπτει. ὁκόταν δὲ πυρέσσοντι τεταρταίοι, ἢ γλῶσσα ἐκτεταρχυμένα διαλέγῃ, ἢ ἢ κοιλίη χολώδεα ὑποχωρέσει ὑγρὰ, φλέγει παρακληρεῖν ὁ τοιόσδε, ἀλλὰ χρὴ παραφυλάσσειν παρεπόμενον τοῖσιν ἀποβαίνουσι θρίνης καὶ μετοπωρινῆς ὥρης. ὠδὶ τὴν ὀξέων, αἵματος ἀπόσταξις ὀξαπίνης, σωτονίλω ἢ πολλῷ θραπείλω, ἢ κατὰ φλεβαῖα δηλοῖ. ἢ ἐς πὼ ὑσβραίαν λεπτῶν οὔρων ἐπφάσιασ'. ἢ μὲν ἀκμάζῃ τῇ ἡλικίῃ, ἢ ἢ σῶμα σὺ γυμνασίῳ, ἢ βύσεκρώσιος ἔχη. ἢ μελαγχολικός. ἢ ἐκ πόσιος χεῖρες ζομβραί, ἢ καλῶς ἔχει παρεφροσύνην προειπεῖν, ἢ ἀσασμόν. κλῶ μὲν σὺ αὐτῆσιν ἐπιγένῃ βελτίω. σὺ κεισήμεσι δὲ, ὀλέθριον, ἢ μὴ πολὺ ἅλις ἀπόσυ. δὲν αἷμα ὑβόδυος ποιήσῃ τ' πλεονεξίης κατὰ ῥίνας, ἢ κατὰ ἔσρην ἐμποιήσειεν, ἢ ἀποστάσεις, ἢ πόνος σὺ τῷ ὑποχονδρίῳ, ἢ ἐς ὀρχιασ', ἢ ἐς σκέλεα. λυθέντων δὲ τούτ', ἐξοδοι γίνονται. πύσμοι παχέων ἀέρων. λείων. λευκῶν. ἔξοδοι. πυρετῷ λυπῶσι, ὁπὸν σιλφιον. ὀξύμελι, σκῦκον ῥίψασ', πίειν δίδου. ἢ χαλβάνῃ σὺ μέλιτι. ἢ νάμμον ἐκλικτικὸν. ἢ χυλὸν πῖσανος, ὠδὶ τουτέοισι φορέειν. ἄφυκτος δὲ ὁ τοιοῦτος. ἢ μὴ ἰσορῶτες κειτικοὶ ἢ ὕπνοι ὀμαλοὶ ἐπιγένων). ἢ οὐρα παχέα ἢ σῤῥιμέα κατὰ σῤῥάμη, ἢ ἐς ἀπόσασιν σκεδιζῃ. κὴ κηλος. σμύρναν. ἐκλικτὸν. πίειν δὲ τούτοισι δίδου, ὀξύμελι ὡς ἐλάχιστον.

ἐλάχιστον. ἢ δὲ διλωδίσθεσι ἐῶσι σῤῥόῤῥοια, τῦ κειθίνα ὕδατος. Τὰ δὲ πῤῥιπλυμονικὰ ἢ πλευρεπικὰ ὧδε χρὴ σκέπτεσθ, ἢ δ' ἐξύς τε ὁ πυρετὸς ἢ. ἢ τὰ ὀδυνήματα τῦ ἑτέρου πλευροῦ. ἢ ἀμφοτέρων. ἢ τῦ πνεύματος δὲ αὐαφορῶμένου, ἢ πονέη. ἢ βῆχες σὺν ἕωσι, ἢ πτύσματα αὐτῇσι πυῤῥὰ, ἢ πέλια, ἢ ἢ λεπτὰ, ἢ ἀφρώδεα, ἢ αὐθηρὰ, ἢ εἴτι ἄλλο διάφορον ἔχοι, παρὰ τὰ μεμαθηκότα τοῦτοισιν, οὕτω χρὴ διάγειν. ἢ μὲν ὀδυνᾶται πῶ πῤῥαίνει πρὸς κλισίαν, ἢ πῖ μᾶζον, ἢ πῖ βραχίονα, πάμπειν χρὴ πὼ σὺ τῷ βραχίονι φλέβα πὼ ἔσω, ἐφ' ὁκότερον αὖ ἢ τ' μῤῥέων, κατὰ τόδε. ἀφαιρέειν δὲ κατὰ πὼ τῦ σώματος ἔξιν, ἢ ὥρῃσ. ἢ ἡλικίσ. ἢ χροίσ, ἢ εἰσίων καὶ θερσίων. κλῶ ὀξὺ δ' ἄλγημα ἢ, ἄγειν πρὸς λειποψυχίσ. ἔπειτα ὑποκλύζειν μᾶλλον τῦτο. ἢ δὲ ὑποκάθηται τῦ θώρηκος ἢ ἄλγημα ἢ συντείνῃ λίσ, τῷ σπλανευτικῷ πῶ κοιλίην ὑποκάθαιρε. μετρίως δὲ τ' καθαίρσιος, μηδὲν δίδου. ἐξὸς καθαίρσιον δὲ, ὀξύμελι. φαρμακεύειν δὲ τετραταίον. τὰς δὲ ὀβ' αὐχῆς ῥεῖς ὑποκλύζειν. ἢ ἢ μὴ κουφίξῃ, οὕτως ὑποκάθαιρε. φυλακὴ δὲ ἔστω, ἕως ἂ πυρέτου ἢ ἐβδόμης. ἔπειτα ἢ ἀσφαλὴς γένῃ ἐόν, οὕτω. χυλῷ ὀλίτῳ ἢ λεπτῷ ἐ πρῶτον ζωὸ μέλιτι μίσγων, δίδου. ἢν δὲ ἀνάγῃ ἐπὶ δίνας, ἢ σῦπνος ἢ, ἢ αὐαίνῃ ὁ ἡμέρης. ἢ δὲ μὴ ἐπὶ δίνας ἀπαλλάσσῃ, ἐλαιοῦν τε ἐ πόμα, ἢ ἐ ξόφημα ὀλίγον χυλὸν λεπτὸν ἢ ἄπαξ. ἢ σὲ ὁ ποτὸς ἢ αὐ ὥρῃ, βέλτιον διάγει. γινώσῃ δὲ ἢ ἐκ τ' οὔρων. δεῖ δὲ ξόφημα προσφέρειν τοῖσιν ἐκ τ' νουσημάτων μὴ πρότερον ἢ πέπονα τὰ οὖρα, ἢ πτύσματα ἴδῃς γενόμενα. ἢ δὲ φαρμακευθεὶς συχνὰ καθαρθῇ, ἀναγκαῖον δίδοναι, ἐλαιοῦν καὶ λεπότερον, οὐ γὰρ δυνήσεται ζωὸ κυκεῶνος ὑπομένειν. οὐδὲ πεῖσαι ὁμοίως. οὐδὲ τὰς κείσιας ὑπομένειν, ἀλλ' ἐπειδὰν ξυωτήξιες ὦμων γένωνται, ἢ τὰ αὐτὰ χρόνα ἀποβάλλῃ, αὐθέξει οὐδέν. πέπονα δέ ἐστι τὰ μὲν πτύελα, ὁκόταν γένηται ὅμοια τῷ πῶ. τὰ δὲ οὖρα τὰς ὑποστάσιας ὑπῤῥυθρα ἔχοντα, ὁκοῖον ὄρόβος. οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ἀλγήματα τῦ πλευρέων, ἢ χλιάσματα προσιέναι. ἢ κηρώματα. ἀλείφειν δὲ τὰ σκέλεα καὶ ὀσφῦν, θέρμῃ. ἢ λίπος ἐγκαταλείφειν. ὠδὶ δὲ ὑποχόνδρια, λίνου σώδμασι κατασκάσειν ἕως μαζῶν. ἀχμαζούσης δὲ τῆς πῤῥιπλυμονίης, ἀξυνθέτων μὴ ἀνακαθαιρομένου, ἢ πονηρὸν, ἢ ὀλίγον ἢ, ἢ τὰ οὖρα λεπτὰ καὶ ὁμοίως, ἢ οἱ ἰσορῶτες πρὸς ἐκάχμασι ἢ κεφαλὴν γίνονται, οἱ τοιοῦτοι, χοὰ ἰσορῶτες πονηροὶ, χοὰ πνιγμοῦ καὶ ῥωγμῆς ἢ βίης ἐπικρατούσης τῦ νουσημάτων. ἢ μὴ οὖρα πολλὰ, καὶ παχέα ἐρυθρά, ἢ πῦσματα πέπονα ἔλθῃ. ὁ, τι δ' ἂν τούτων αὐτοματίσῃ, λύει ἐ νούσημα. πῤῥιπλυμονίης ἐλλιπὲς, χαλβάνη καὶ κόκκαλος, σὺν μέλιτι ἀπίκω. ἀβρότονον σὺ ὀξυμέλιτι πέπῤῥι. ἐλλέβορος μέλας. ἀποξέσεις, ἢ πλευριτικῷ σὺ ἀρχῇ πῤῥιωδυώσεσθαι, δίδου. ἀγαθὸν δὲ καὶ ἐ πάνακες σὺ ὀξυμέλιτι ἀνακάσσαντα ἢ διηθέσαντα, δίδυαι πίνειν. ἢ ἢ πατικοῖσι, ἢ τῆσιν ἀχρὴ τῆν φρενῶν πῤῥιωδυώσεσι. ἢ ὁκόσα λεῖ ἐς κοιλίην ἢ ἐς οὔρησιν, σὺ οἷσιν ἢ μέλιτι. τὰ δὲ ἐς κοιλίην ὑδατρεῖ μελικρήτου πίνειν πλεῖα δίλου. λυσιτρεῖν ἀπόσημα, ἢ ἐπαρμά τι παυσαμένη ποιήσει, ἢ μὴ ἐς πυρετὸν, ἢ ἰσορῶτας, καὶ οὖρα παχέα, ἢ λθμὸς ἢ λίαν ἐπιφανῆ, ἢ ἐς ῥιτείους, ἢ ἐς κιρσὸν, ἢ ἐς ὄρχιν, ἢ ἐς σκέλεα, ἢ ἐς ἰσχιάσ. ἢ ἐς ὠδύν. σὺ πυρετῷ πλαδεῖ πρὸ τῆς ἐβδόμης μᾶλλον ῥίγεσ ἴκτερος ἐπιγινόμενος, λύει ἐν πυρετόν. ἀπὸ δὲ ῥίγεος ἢ ἐπιγένηται, ἔξω τῆν καιρῶν, ὀλέθριον. Τέτανος δὲ ὀπφύος, ἢ ἀχρὸ μελαγχολικῶν δ' φλεβῶν, πνευμάτων ἀπολήψιες ὁκόταν ἔωσι, φλεβοτομὴ λύει. ὁκόταν δὲ ἀχρὸ τῆν τενόντων σπασμῶν ἐμπροσθεν αὐτιαίων), ἢ ἰσορῶτες πλαδὲ πρόσωπον, χοὰ τὸ πόνου σκληνόμενον, καὶ ξηραινομένων τῆν τενόντων, ἢ τῆν οὐρωδέων, οἱ παχύτεροι πῶ ἔχαν ἔωυ ἔχουσιν, ἢ οἱ μέγιστοι σύνδεσμοι, κατατεφυκότες ἕως ἐς πόσας ἀποτελευτῶσι, τῷ τοιῷδε, ἢ μὴ πυρετὸς ἢ ὕπνος ἐπιγένηται καὶ τὰ ἐπόμενα οὖρα πέμπειν ἔχοντα ἔλθῃ, καὶ ἰσορῶτες κειτικοὶ, πίνειν οἶνον κειτικὸν οἰνώδεα. καὶ ἄλυτον ἐφ' ἡδὺ ἐσθίειν. καὶ χρῶτῃ ἀλείφειν, καὶ ἐγκρίειν. τάτε σκέλεα πῤῥιελίασειν ἕως τῆν ποδῶν, θέρμῃ προσφερέχων σὺ σκάφη. καὶ βραχίονασ' ἕως δακτύλων κατελίασειν. καὶ ὀσφῦν ἀχρὸ τῆ ξιφίου ἕως τῆν ἰσχίων. σίαλον ἐγκηρώσας μαλακῷ θέρματι, ὅκως ἢ τὰ ἕξωθεν πῤῥιέξει. καὶ διαλιπὼν πυρία τοῖσιν ἀσκίοισι, θέρμῶν ὕδωρ ἐγχέων, καὶ πῤῥιτείνων σπόγγον, ἐπανάκλινε αὐτόν. κοιλίην δὲ μὴ λίην λύσης, ἢ μὴ βάλανον, ἢ πολὺς ὁ χρόνος ἢ, κατὰ ὃν ἀδιαχώρητος μένει. καὶ ἢ ἐπιδίδῳ τίσι ὠδὶ ἐ βέλτιον. εἰ δὲ μὴ, τῷ μόδου τῆς ῥίζης ζίβων σὺ ὄνου ὐῶν ἕλει, καὶ δάϋκον, πίνειν δίδου πρωὶ νήσει, πρὸ τῦ βρέχειν, καὶ ταχὺ ὠδὶ τούτοισι, ἐ ἄλυθρον ἐφ' ἡδὺ χλιαρὸν, ἐδητέον ὡς πολλῖσον. καὶ οἶνον ὁκόταν βούλῃται ὕδρηρον ἐπιπίνεσθαι. καὶ ἢ μὲν σοι ἐπιδίδῳ ὠδὶ ἐ βέλτιον. εἰ δὲ μὴ προλέγειν. τὰ δὲ νοσήματα πάντα, λύεται, ἢ κατὰ σῶμα, ἢ κατὰ κοιλίην, ἢ κατὰ κύσιν, ἢ τινος ἄλλου τοιούτου αὖθρου. ἢ δὲ τῦ ἰσορῶτος ἰδέη, κοινὴ ἁπάντων. Ἐλλεβορίζειν δὲ χρὴ, οἷσιν ἀχρὸ κεφαλῆς φόῤῥεται ῥεῦμα. ὁκόσοι δὲ ὑβ' ἀποσκμάτων, ἢ φλεβορῥαγίης ἢ διαπρησίλω ἢ διάλλιω τινὰ ἰσχυρίω αἵτιην ἐμποιεῖ γίνεται, μὴ δίδου ἐλλέβορον τοῖσι τοιαῦτοισιν, οὐδὲν γὰρ ὠφελήσει. καὶ ἢ τὸ πάθη, αἵτιον δὲ ξειναι ἐλλέβορος. ἢ δὲ διαλύηται ἐ σῶμα, ἢ πόνος σὺ κεφαλῆ, ἢ ἐμετοποιλασμόν τὰ οὖτα,

ἢ ἕλις, ἢ πνευλισμὸς, ἢ γονωάτων βαῦρος, ἢ σώματος ὄγκος παρὰ τὸ ἔθος, ὅτι μὴ συμβαίνη μήτε κατὰ
ποτὸν, μήθ' κατὰ ἀφροδισίων, μήτε κατὰ λύπης, μήτε κατὰ φροντίδων, μήτε ἀγρυπνιῶν. κ' ὧν
μή τι τουτέων ἔχη αἴτιον, πρὸς τοῦτο ποιέεσθαι τὴν θεραπείην. τὰ δὲ ἐκ πορείης ἀλγήματα.
φλυκτιδίων. νότου. ὀσφύος. ἰσχίων. κοιλίης ὀκόσα ἀναπνέοντες ἀλγοῦσι πρόφασιν ἔχοντες. πολλάκις
γὰρ μεμαθήκε φοιτῆν ἐκ κραιπαλέων, καὶ βρωμάτων φυσωδέων ἀλγήματα ἐς ὀσφὺν καὶ ἰσχία,
οἱσι δ' ἂν αὐτῶν ἢ τοιάδε λυσυρέηται. τούτων δὲ φορείη αὕτη, καὶ κορυζέων καὶ βράγχων.

Ὁκόσα δὲ ἀπὸ διαιτημάτων, τὰ μὲν πολλὰ ἕκαστος ὡς ἂν παρὰ τὸ ἔθος διαιτᾶται, μάλιστα ἐπισημαίνει. καὶ γὰρ ὁκόσοι ἂν μὴ μεμαθηκότες αὐτῶν, ὡς αὐτῶν σώσουσιν, ὄγκος πολὺς αὐτοῖσι τῆς γαστρὸς, καὶ νυσταγμὸς, καὶ πολυῳδίη. ὧν δὲ ἐπιλεπτήνωσι, κοιλίη ἐκταράσσεται. ξυμφορὴ δὲ τουτοῖσιν ἐκλυσιμελέοισιν ἡσθοῦλεν. κοιμωδέντας δὲ τοῦδε παντὸς βραδέως συχνῷ πορεύεσθαι. κ' ὧν μὲν λαπαχθῆ, λειπυθῆναι καὶ πεῖν οἶνον ἐλάσσονα ἀκρητέστερον. ὧν δὲ μὴ λαπαχθῆ, ὑποχρίεσθαι τὸ σῶμα θρῷ μῶ. καὶ ὑδαρέα οἶνον λευκὸν, ἢ γλυκὺ, ὧν διαθῆ ἐπιπόνοντα ἀναπνεῦσαι. ὧν δὲ μὴ ἐγκοιμηθῆ, πολὺ ἐῶν ἀναπνεῦσαι. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τοῖσιν ἐκ κραιπάλης διαιτάσθω. Τὰ δὲ ἀπὸ πομάτων, ὁκόσα μὲν ὑδαρέα, βραδυπορώτερα ἴσθι. καὶ ἐγκυκλέεται. καὶ ἐπὶ πολλὸν πολὺ κάτω χώνοσια. καὶ ἐς οὔρησιν οὐ κατὰ φέρει. τοιούτου δὲ πόματος πληρωθεὶς, μηδὲ ὄρθιον ὀξέως διαπεράξῃ. ὁκόσα τῷ σώματι ξωτικὰ θέντι βίη, ἢ τάχει πονέειν ξυμβαίνει. ὡς μάλιστα δὲ ἡσυχαζέτω, ἕως ἂν κατεπευθῶσι μᾶλλον τῆς στίψιος. ὁκόσα δὲ τῶν πομάτων κρειτέστερά ἐστιν ἢ αὐσηρότερα, παλαμὸν εἰῶ σώματι καὶ σπυγμὸν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐμποιέειν, τούτοισι κωλῶς ἔχει ἐπικοιμᾶσθαι. καὶ θρόμμον τι ἐοφέειν, πρὸς ὅπερ μάλιστα ἥδιστος ἔχουσι γνώμην δὲ, φυσηρὸν πρὸς τὸ κεφαλαλγίῃ καὶ κρεπιαλιῶ. ὁκόσοι δὲ μονοστέουσι, κένοι καὶ ἀδιψάτοι ἔασι. καὶ οὐρέουσι θρόμβον παρὰ τὸ ἔθος κενεπείοντες. γίνεται δὲ καὶ τὸ σῶμα, ἄλπνον καὶ πικρόν. καὶ ῥέμουσιν ἐπὶ παντὶ ὄρθρῳ. καὶ κροτάφους ἐπιξυνταίνουσι. καὶ τὸ ἐπιπεσὸν οὐ διαφαίνουσι πίσσῃ, ὅκως πρὸ ἦν ἠείσηκότες ἔασι. τούτους δὲ χρὴ πίνειν ἔλασσον ἢ μεμαχήκασι. καὶ ὑγροτέρῃ μάζαν αὖτι αὐτοῦ. καὶ λαχάνων λάπαθα, ἢ μαλαχὴν ἢ πτισάνῃ, καὶ σεῦτλα. πίνειν δὲ κατὰ τὸ στίψιν, οἶνον, ὁκοῖόν ξυμμέτρων καὶ ὑδαρέστερον. καὶ ὀλίγῳ
λείπουσι τοῦδε παντὸς ὀλίγον, ἕως οὗρα κατὰ σθάμνη καὶ οὐρήσῃ. χρὴ δὲ καὶ ἐγχύσιν ἐφθοῖσιν.
Βρώματα δὲ μάλιστα ἐπισημαίνει σκόροδον φύλλα, καὶ θέρμιλλον τοῦδε. ἢν θυρηπᾷ. καὶ κεφαλῆς βάρος. καὶ ἄσηπ. καὶ εἴπι ἄλλο ἄλγημα εἴη μεμαθηκὼς πρόσθεν, παρεξωίσειεν ἂν. οὐρητικὸν δὲ, καὶ τοῦτο ἔχει ἀγαθόν. αὐρίσιον δὲ αὐτὸ φαγεῖν, εἰ μέλλοι τις ἐς πόσιν ἰέναι, ἢ μεθύσκειν. Τυρὸς δὲ φύσιν ἐμποιέει. καὶ σεγνότατον καὶ στίψιν ἐφαλμυρὸν ποιήσει. τόλαμον καὶ ἀσπέπτον. ἡδύτατον δὲ σὺ ποτῷ φαγεῖν πεπληρωμένοισιν. Ὀψαρίσια δὲ πάντα φυσώδεα καὶ ὠμὰ καὶ ἐφθὰ. καὶ τευθρυγμοίσια, καὶ βεβρεγμοίσια, καὶ χλωρὰ, τούτοισι δὲ μὴ χρέεσθαι, ἢν μὴ μετὰ καὶ ἑτέρων σιτίων. ἔχει δὲ ἧ ἰσίαδος μαλθακέως. ἐνίοισι δὲ αὐτέων. Ἐρέβινθος μὲν φύσιν ὠμὸς καὶ πεφρυγμένος καὶ πόνον ἐμποιέει.
Φακὸς δὲ σύφει, καὶ αὐχμὸν ἐμφαίνει, ἢν μετὰ τῶν φλοιοῦ ᾖ. Θόρμος δὲ ἥκιστα τουτέων κακῶς ἔχει. Σιλφίου δὲ κάυλος καὶ ὀπὸς, ἔστι μὲν, οἷσι μάλιστα. τοῖσι δὲ ἀπείρεσιν οὐ διδόασι. καὶ κοιλίη. ἀλλὰ κακλέεται ξυρὴ χολώδη. μάλιστα δὲ γίνεται, ἢν μετὰ τοῦ πυροῦ μιχθῇ, ἢ κρεπφαγίης θείων κρεῶν. Τὰ μὲν γὰρ μελαγχολικὰ παθήματα καὶ παροξωθείη ἂν κατὰ βοείων κρεῶν. αὐτὸ δὲ βλητος γ' ἡ φύσις αὐτέων, ἢ ἀπὸ τυροῦ διώκεται. καὶ κοιλίῃ κατεβλάψαι ὡς δύναται πάχιστα. βέλτιστα δ' ἂν καὶ ἀπαλαίπλοιεν, εἰ διέφθοισί τε χρέοντο ὡς παλαιοτάτοισι. Αἶγεια δὲ κρέα, συμφορώτερα. πολὺ ὅσα τε βοείοισιν οἷσι κακῶς πάντα ἔχει. ἡγοῦν τὴν τε ἀσπενίλην, ἢ φυσωδέστατα, ἢ δρυγματώδεα. καὶ χολῆς χλωπικὰ. ἔστι δὲ τὰ δασέα τε καὶ σκληρὰ, καὶ ἥδιστα ταῦτα αὖτις δ' ἐφθὰ καὶ ψυχρά. τὰ δὲ ἀνδέστατα καὶ δυσπόεστα καὶ σκληρὰ, ταῦτα κάκιστα. ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ πρόσφατα. βέλτιστα δὲ ὄϊν οἱ θέρους καιρῷ. οἱ δὲ μετοπώρου καιρῷ, κάκιστα. χοίρου δὲ πονηρὰ, ὁκόταν ἢ ὠμὰ τὰ ἢ ὠμόταρα ἢ τοδιακῆ. χολῶδη τέρα δ' ἂν εἴη, καὶ ἐκταρακτικά. Ὑγιεινὰ δὲ βέλτιστα τὴν κρεῶν ἁπάντων. κράτιστα δὲ, τὰ μήτε ἰσχυρῶς πόνα, μήτε πάλιν ἰσχυρῶς λεπτά. μήτε ἡλικίῃ φέροντα παλαιοῦ ἰσθρείου. ἐδώδιμα δὲ ἀνδὸς τῆς φορείης ὑπὸ ψυχρὰ. Χολῶδης δὲ ἑκάστης τροφῆς ἐστιν. καὶ φόροι εἶσι. καὶ ὀδυνῶσι πολυρέων, καὶ ὀσφύος. διαχωρέει δὲ οὐδὲν ἧσσον, ἀλλὰ πεσέγωται. ἐν τοιούσδε διαφύλαξεν, ὅκως μὴ ἐμέσωσι. ἀλλ' ἡ κοιλίη ὑπελθοῦσι. κλύζων οἷσι ὁτιοῦν πάχος θρῷ μῶ, καὶ ὡς λιπαρωτάτῳ. καὶ ἐς ὕδωρ ἁλέφων ὡς πολειστῳ καθίζε. θρόμον τι σκάφη κατακλίνων. καὶ τῷ θρόμῳ παρέχειν κατὰ μικρόν. καὶ ὧν θρόμον μιλῶν αὐτέων ἡ κοιλίη ὑπάγῃ, λέλυται. ξυμφορὴ δὲ καὶ ἐγκοιμᾶσθαι τῷ τοιῶδε. καὶ πίνειν οἶνον λεπτὸν, καὶ παλαιὸν, ἢ ἀκρητέστερον καὶ ἔλαιον σίδου, ὡς τε ἡσυχίη. καὶ ἡ κοιλίη ὑπάγῃ, καὶ λελύται. σιτίων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπεχέσθω. ὧν δὲ μὴ αὖθ' ὁ πόνος, ὄνου γάλα σίδου πίνειν, ἕως ἂν καθαρθῇ. ὧν δὲ ὑγρὴ ἡ κοιλίη ἡ, καὶ χολὴ ὑποχωρέῃ, καὶ τροφοὶ καὶ ἔμετοι. καὶ πνιγμοὶ, τούτοισιν ἡ κράτιστον, ἀγρέμιζειν. πίνειν δὲ μελίκρητον,

μελίκρητον, καὶ μὴ ὀλιγέμεϊν. Ὑδρώπων δύο φύσιες, ὧν ὁ μὲν ὑποθερμίδιος ἐγκεφάλου γίνεται, ἀφικτος. ὁ δὲ μετ' ἐμφυσημάτων πολλῆς σὺν τυχίης δκόμενος. μάλιστα δὲ κατὰ τὰ λαπαίνεια καὶ πυείης καὶ ἐμπρατείης, ξηρὰ καὶ σκληρὰ ἐσθίοντα. οὕτω γὰρ οὐρητικώτατα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἰσχύει μάλιστα. ὧν δὲ λύπνους ᾖ, καὶ ἡ ὥρη ἐυρινὴ ἐοῦσα τύχῃ, καὶ ἡλικίη ἅμα ἀκμάζῃ, καὶ ἐάσῃ ἡ ἀρχὴ τῆς βραγχύσεως αἷμα ἀφαιρέειν. εἶτα θρῷ μοὺς αὐτοὺς σὺν οἴνου μέλανος καὶ ἐλαίου ἀποβάπτων, ἐσθίετω. καὶ ὡς ἐλάχιστα πίνων, καὶ ὡς πολεῖστα πονεέτω. καὶ κρέα ὑέεια ὠμὰ καὶ ἑφθὰ ἐσθιέτω μετὰ ὀξέος ἐφθὰ. ὁκόσα πρὸς τοῦ προσόντος αὐτὸν ἔχη. Ὁκόσοι κοιλίαν τὰς κάτω θρῷ μὰς ἔχουσι ὑγρὰ, ὁρμιὰς τὰ ὑποχωρήματα, καὶ ἀνώμαλα διόρχεται κατὰ σφας τὰ ἔντερα αὐτέοισιν. ὧν μὲν δυσκοίη ἔωσιν ἔλλεβόρῳ τῷ λευκῷ αὐτίκα τάσσει. ὧν δὲ μὴ ὁ χυλὸς τῆς σιταντίνων πυρῶν, παχὺς. ψυχρὸς. καὶ ὁ φάκινος ἔτνος. καὶ αὐτοῖσι ἐγκεφαλίδα. ὑὶ ἰχθύες, πυρέσσουσι μὲν, ἧσσον δὲ πυρέτου. ὁκοῖόν δὲ ἐόντι, ὁποῖόν τι καὶ οἶνος μέλας ἀπυρέτου. ὧν δὲ μὴ, ὕδωρ ἀφ' ὑμέων, ἢ μύρτων, ἢ μήλων, ἢ οὔων. ἢ φοινικοβαλάνων. ἢ οἰναν θῶν ἀμπελικῆς. ὧν δὲ πυρετὸς μὴ ἔχοι, καὶ σφόφοι ἔωσι, γάλα βόειον θρῷ μὸν ὀλίγον ἀπ' ἀρώτου. ἔπειτα ἐκ προσωπίδος πολεῖον. καὶ λίνου σπόρμα. καὶ πύρινα ἄλφιτα. καὶ τὴν αὐγὴν πίνων κυάμων ὀβελὸν τὰ πικρὰ κατὰ λέσας ἐπὶ πάσῃσιν, πινέτω. καὶ ὠὰ ἢ μπεγίκα ἑφθέτω ὀπτὰ, καὶ σμίδαλιν. καὶ κέγχρον. καὶ χόνδρον ἐφθὸν σὺ γάλακτι, ἑφθὰ ψυχρὰ ἐσθιέτω. ὑὶ τὰ τούτοισιν ὅμοια καὶ ποτὰ καὶ δεσμάτα προσφορέσθω. τῆς διαιτικῆς δὲ μέγιστον παρατηρέειν καὶ φυλάσσειν, ὡς πρὸς σὺ τοῖς ὀξέσι μὴ τοῖσι μακροῖσι ἀρρωστήμασι. καὶ τοὺς ἐπιτείνοντας τὴν πυρετὴν, μὴ τοὺς αὐξέσιν, ὡς τε τὸν καιρὸν διαπεφυλάχθαι, ὁκότε μὴ δεῖ τὰ σιτία προσενεγκεῖν. καὶ ἀσφαλέως ὁκότων δεῖ προσενεγκεῖν, εἰδέναι. ἔτι δὲ ὁκότων πολεῖσιν ἐπὶ τοῖσιν. εἰδέναι δὲ τὸν κεφαλαλγικοὺς, ἐκ γυμνασίων. ἢ σρόμμων. ἢ πορειῶν. ἢ κωμητείων. ἢ ἄλλου τινὸς πόνου ἀκαίρου. ἢ ὑπ' ἀφροδισίων τὸν ἀχρόος. τὸν βραγχαλέας. τὸν πολλῳδέα. τὸν λειφαμύς. τὸν πνευματόδεα. τὸν ξηρὰ ἐσθίοντας. ὑὶ διψώδεας. τὸν φυσώδεα. φλεβῶν ἀποπλήμεα. ἐκτεταμένους ὑπὸ χόνδρισι καὶ πολυρέα. καὶ μετάφρενον. τὸν ἀφρενανωρκωμένους. καὶ ἀμαυρὰ βλέποντας. ὑὶ ἔχοι σιν τὰ οὐάτων ἐμπίπουσι. καὶ τῆς οὐρήθρης ἀκρατέως διακειμένους. τὸν ἐκτεινόμενα. καὶ ὧν αἱ κοιλίαι ὠμὰ ἐκβάλλουσι. καὶ αἱμορραγοῦντας ἐκ ῥινὸς ἢ καθ' ἕδρην σφοδρῶς. ἢν σὶ ἐμφυσήματα ἐόντας ἢ πόνος αὐτοῖσιν ἐπιζέχει σφοδρὸς, ὑὶ μὴ ἐπικρατέσι, τὴν τοιῶνδε μηδένα φαρμακεύειν. κίνδυνόν τε γὰρ ἔξει καὶ οὐδὲν ὀνήσεις. τάς τε ἀπὸ τοῦ τομάτου ἀπολλάξαι ὑὶ κείσιο ἀφαιρήσεις. ὧν δὲ αἱματινὶ ξυμφορὴ ἀφαιρέειν, σδελῶ πρότερον ποιέειν πῶ κοιλίῃ, καὶ οὕτως ἀφαιρέειν καὶ λιμοκτονέειν, καὶ οἶνον ἀφαιρέειν αὐτέων. ἔπειτα τῇ διαίτῃ τῇ προσηκούσῃ, τὰ ἐπίλοιπα αὐτέων. καὶ πυρέσσουσι οἱ κμοισιν θρῷ άσευε. ὧν δὲ σι κατὰ πυκνὸς ἡ κοιλίη δοκέῃ εἶναι, μαλθακῶ κλύσματι ὑπόκλυζε. ὧν δὲ φαρμακεύσαι δόξῃ, ἐλλεβόρῳ ἀσφαλέως, ἀῶω κάθαιρε. κάτω δὲ, μηδενὶ τῶν τοιῶνδε. κράτιστα δὲ ἐς οὔρησιν, καὶ ἐς ἱδρῶτας, καὶ ἐς πᾶν τὸ σῶμα τοὺς ἀγειν. καὶ ῥίγεα ἡσύχῳ χρόῳ, ἵνα μὴ πυκνώσῃς πῶ ἔξιν. ὧν δὲ κλινοστερὴς ἡ, ἄλλοι τε ἐπιστοῦσιν αὐτὸν. κλῶ μὲν σὺ τῷ θώρηκι. τοῦδε τῶν φρενῶν λυπίη κὸ πάθος, εὐθὺ ἀκακῶ. δίειν ὡς πολειτάκις. καὶ ὡς ἥκιστα προσκλινέεσθωσαν, ἐς ὅτι δυνατοί εἶσι. ὑὶ κακῶς δίζον) ἀναρίβειν μὴ πολλῷ χρόνῳ, πολλῷ θερμῷ. ὧν δὲ σὺ τῇ κάτω κοιλίῃ ὑπὸ φρενίας ἴσχει τὰ ἀλγήματα, ἀνακέεσθαι ξυμφορὴ, ὑὶ μηδὲ μέλῳ κίνησιν κινέεσθαι τῷ τοιῶδε σώματι, ξυμφορὴ ἔξω τ' ἀναρίθμιος. τὰ δὲ ἔκ τ' κάτω κοιλίης λυόμενα δ' οὖρον μὴ ἱδρώτων, ὧν ὁλιοθῇ μερίως, ὑπὸ αὐτοματισμοῦ λύει) τὰ σμικρά. τὰ σφόδρα δὲ, πονηρόν. οἱ τοιῆτοι ἢ ἀπόλλωνται, ἢ ἄλλων ἀκῶν, οὐ γίνεται ὑγιεῖς, ἀλλ' ἀποσηκέζει ὑὶ τὰ τοιουτόδοπα. Γόμα ὑδρωπιῶντι. κυαθείσας ῥεῖς, ἀφελὼν σὺ κεφαλῶ ἐκάστης ὑὶ πόδες ὑὶ πῆδρα ῥίψας σὶ ἴσι κυάθοις ὕδατος τὰ σώματα, ὁκόταν δὲ ζωνέῃ ὁ πιών, θερμῷ ζρεχέσθω. ὑπαλειφάμενος δὲ πρότερον, νῆσις πινέτω, ἐσθιέτω δὲ αὖτους θρῷ μὰς ἀζ ἀλείφατος. Ἰσχναμον. ὁ πὸν σικὴς σὶ εἰείω προσθεῖναι εἶσω πρὸς σὺ φλέβα, ἢ πτύελ συσσέψαντα ἐμβῆναι ἐς τ' μυκτῆρα, ἢ χαλκέτιδος ζῷ δακτύλῳ προσεπιπασάμενος, πίεζον. ὑὶ τῶν χόνδρους ἐξωθεν προσπιέζειν ἐκατέρωθεν. ὑὶ σὺ κοιλίην λῦσαι, ὄνεια γάλακτι πέφω. ὑὶ σὺ κεφαλὴν ξηρὰν, ψυχτικῷ προσφερε, ἢν σὶ ὧρη θερμὴ γίνῃ). σησαμοειδὲς ἀπὸ κάθαιρε, ἢ πόσις ἢ μόλιον σρακμῆς ὁτα θμὸς σὶ ὀξυμέλιτι πεξιμμένον. ξυμμίσγε δὲ ὑὶ τοῖσιν ἐλλεβορίοισι, ὑὶ κακῶς πιέγει ἡ ζίτου μέρος τ' πόσις. Τειχόσις ὑποθεὶς ἡ ῥάμμα, τῇ ζελόνῃ τῇ ἡ κύαρ ἐχούσῃ. καὶ τὰ ἡ ὀξὺ τ' ἀπὸ τοίσις τῶν ἐλεφαρίδος ἐς ἡ κάτω διακεντήσας, ὀγες ὑὶ ἄλλο ὑπὸ κάτω τούτῳ. ἀνατείνας δὲ τὰ ῥάμματα, ῥάφον ὑὶ κατάλειε, ἕως ἂν ὑποπέσῃ, κἦν ὑὶ ἱκανῶς ἔχῃ. ἦν δὲ μὴ εἰ ἐλλείπῃ ὀπίσω ποιέειν τοιαῦτα. ὑὶ τοὺς αἱμορροΐσας τ' αὖτ' ζόπο διώσεις. τῇ ζελόνῃ ὡς παχύτατον εἰείς οἱσυπυρὸ ῥάμμα, ὑὶ ὡς μέγιστον ἀποδώσας, ἀσφαλεστέρη τ' γίνεται ἡ θεραπείη. εἶτα ἀποπιέζεις τῷ σηπίῳ χρέο. ὑὶ μὴ βρέχε πρὶν ἀποπέσῃ. ὑὶ αἰεὶ μένη κατὰ λίμπανε. ὑὶ μετὰ ταῦτα ἀναλαβὼν ἐλλεβορίζου. ἔπειτα γυμναζέσθω ὑὶ δι' ὁδρόπου. γυμνασίῃ ζ' ζίμις πουλὺ ἀπὸ ὄρθρου. ὁρόμῳ ζ' ἀπεχέσθω ὑὶ μέθυε. ὑὶ τ' ὁρι-

μέων ἔξω ὀρεχάνου. ἐμετέτω δὲ, ὅτ' ἐπτὰ ἡμερέων, ἢ τεσσ' οἱ τῷ μιῷ. οὕτω κ' αὖθ' ἔχοι ἄριστα ἡ σῶμα. οἶνον δὲ μὴ ῥόδον αὐστηρὸν, ὕδατος δὲ τὸ κοῦφον πίνετω. Τοῖσι δὲ ἐμπύοισι, σκύλλης ἡ κατὰ τὰ μωὶν κυκλίσκους, ἐψεῖν ὕδατι· καὶ ἐπιχέαι ὀλίγον ἄλμης, ἕλκεα, ἕως ἂν ἀφομέν-ω διέφθορ καὶ μαλθακὴν φανῇ. ἔπειτα τείφαι λεῖον, σύμμιγε κύμινον πεφρυγμένον· καὶ λύπη σήσαμα· καὶ ἀμυγδάλας νέας· τίφαι δὲ μέλιτι, ἑλλικρῆν δίδου. καὶ ὠδὶ τοῦτο, οἶνον γλυκύ· ῥο φήματα δὲ μήκωνος τῆς λευκῆς ὑποφρίψαι ὀλίγου λεπίσκιον, ὕδατι διεὶς σπυρίνου καλήμασι ἀλόῤῥου, ἐψήσας μέλι ἐπιχέαι· χλιαρὸν ἐπιῤῥοφέων, οὕτω διαγέτω πλὼ ἡμέρην, ἔπειτα ἐς τὰ ἀποβαίνοντα λογιζόμενος, ἡ δεῖπνον δίδου. Δυσεντερίης. Κυάμων ἡ θερμὸν, τυαρτημόριον· καὶ ὄρυ θροσθέντου λυσικαλάθη· ἡ ὀρφέα λεῖα συμμέξαντα καὶ ἐψήσαντα, λιπαρὰ δίδοναι ἐλλείχειν.

Ὀφθαλμῶν. Σποδὸς πεπλυμένη, λιπαρῶς πεφυρημένη, ὡς σέαρ μὴ ὑγρὸν λεῖον τίφαι, ὀμφακίω ᾧ τ' πικρὴς ὄμφακος ἀνυρήνας, ἢ ἡλίῳ τὸ αὐχερηνάσας, ὑγραίνειν ὡς ἀλειπτὸν. ὁκόταν δὲ ξηρὸν γένῃ, τίφας λεῖον ξηρὸν, ὑπάλειφε τὸν ὀφθαλμὸν, ἢ παραπάσσε τὸν κανθόν. Ὑδρῶν. Ἐβενὸς ὁραχμίῳ. χαλκοῦ κεκαυμένου σὺν ἓξ ὀβολοὺς ἐπ' ἀκόνης τίβεων. χρόκα τίβολον. ταῦτα τρίφας λεῖα, παράχεε οἴνου γλυκέος κοτύλῃ ἀτηικῷ. ἢ πεῖνα ἐς ἥν ἥλιον θεὶς, κατακαλύφας ἐκόταν σωφθῇ, τοῦτο χρέο. Ῥὸς τὰς πδριωδωσίας. Χαλκίτιδος ὁραχμὴ· σαφυλὶς, ὁκόταν λύο μέρεα ληφθῇ, ἐκπέσασ σμύρναν, καὶ κρόκου τρίφας, συμμέξας ἡ γλύκος, ἐψησον σὺν τῷ ἡλίῳ. καὶ τούτῳ ὑπάλειφε τὸν πδριωδωσέοντας. ἔστω δὲ σὺ χαλκῶ ἀτείῳ. Ὑπὸ ὑδρικῶν πνιγομένων γνῶσις. πτέρνα τοῖ σιδαικτύλοισι. κλὼ ἀώδητον, τὰ ὑδρικὰ ὄζειν. λὼ ὃ μὴ, ἀσσα σμώδεα. Τοῖσιν ὑδροπιθέσι, μηκώνιον. λευκόσιον ἀτηικὸν τροφύλον. πόσις. λεπίδος, μιλαὶ βεῖς ἢ γαλάτει. καὶ ἀλήτου σπαγνίου κολλήσαντα. ταῦτα λεῖα τίφαι ἡ κατὰ ποτόν. Κάπο ὑδρωπικὰ θαίρειν. κοιλίλιμ ἐκκοπρεῖ. ἐς ἰχάδας, ὁπου τὸ πιθυμάλλης ἀπόσταξε, ἐπάκις ὡς ἐμέσιν. ἔπειτα ἐς καινὸν ἄγος σωθὲς τὰ μαθέσθαι, δίδου τῷ εἰρημένῳ πρὸ τῆς σιτίων. Καὶ ἡ μηκώνιον τίβων ὑδροπιέων καὶ δίηθέων, ἄλθυρον φυρῶν τίφιον, ὁ πῖῶν μέλι παραχέων τοῖ σιδροπικοῖσι. φαγέιν δίδου καὶ ἐπιπίνειν οἶνον γλυκύ. ὑδαρέα. ἢ μελίκρητον ὑδαρές. ἡ δὲ ἀπὸ τῆς κοπρίων μηκώνιον ξύλλεπτων, ταμιδίου καὶ θραπευε.

Ἱπποκράτους περὶ κρίσεων.

Τὰ περὶ κείσιων ξωτόμων ὠδὶ ἄμεινον, τὰ μὲν πολέσα ταῦτ' ἔδειν, ἄπαρ ὑγιὴς σημεῖα. ἰσῶτες γὰρ ἀρίστοι εἰσιν, καὶ τάχιστα πυρέ-ν παύοντες, οἱ σὺν τῆσι κείσι μησιν ἡμέρῃσιν γινόμενοι, καὶ τελέως ἦν πυρέ-ν ἀπαλλάσσοντες. ἀγαθοὶ δὲ καὶ ὅσοι διέ-παυν-ες τὸ σώματος ἑλκόμενοι, οὐ πετεσδέως ἀ νόσημα φθρέιν ποιήσωσιν. οἱ δ' ἀπ' αὐ τούτων τὴ μὴ ὀρχάσωσι ται, οὐ λυσιτελέσουσιν γινόμενοι. παχυτέρα δὲ χολὴ ἀ διαχώρημα, πρὸς πλὼ κείσιν ἰούσης τῆς νόσου. ἔστω δὲ ἀ ὑπόπυρρον, καὶ μὴ στρόφορα λυσώδες. ἐπιπλέιον δὲ καὶ ἐλαφρότερα ὀχλέσθαι πρὸς πλὼ κείσιν. οὖρον δὲ αἰρισὸν ὄζειν, ὃ αὖ ἔχη λευκότατον ὑπόστημα ἢ λεῖον καὶ ὁμαλὸν παρὰ πάντα ἀ χρόνον ἕως ἂν κει-θῇ ἀ νόσημα. σημαίνει γὰρ ἀσφάλειαν καὶ ὀλιγοχρονίλιμ πλὼ νοῦσον ἔσεσθαι. λὼ ἰσῶτος ἐγνωσμένου ἡ νοῦσος ἐκλίπῃ, καὶ ἀ οὖρον πυῤῥὸν θεωρηθῇ λευκλὼ ὑπόστασιν ἔχον, τοιοῦτοισιν αὐθημερὸν ὑποχωρεῖ τὰ πυρετὰ γίνεται, οὗτος καὶ σὺ πέντε ἀκινδυνώως κείνεται. τοῖσι ἐλαχίστου χρόνου μέλλουσιν ὑγιάζεσθαι μέγιστα σημεῖα πᾶσιν γίνεται, ἀποκρίνεσθαι γὰρ διαπελοῦσιν, καὶ ἀκίνδυνοι, καὶ τὰς νύκτας κοιμέσονται, καὶ τἄλλα σημεῖα προφαίνουσιν ἀσφαλέα. οἷς σὺ πυρετῷ μὴ θανατώδει, κεφαλῆς ἄλγημα καὶ τἄλλα ταθλιέσηκε σημεῖα χολὴ τουτέων κρατεῖ. οἷς αὖ ἀρξῆται ὁ πόνος τῆσι πρώτῃσιν ἡμέρῃσιν, τεταρταίοισι τὰ μᾶλλον καὶ τεσσαραίοισι πέζειν ται. ἐς δὲ πλὼ ἑβδόμλιμ, ἀπαλλάσσονται τῆς πυρετῆς. οἱ δὲ πυρετοὶ κείνονται σὺ τῆσιν αὐτέσιν ἡμέρῃσιν ἀν ἀριθμὸν, ἧς ὧν ἀπόλλυται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἧς ὧν ταθλιγίνονται. οἵτε γὰρ δύνηθέσαι τὴν πυρετὴν καὶ ὠδὶ σημείων ἀσφαλεστάτων τεταρταίοισι παύσονται ἡ πρόσθεν. οἵτε φενικώτατοι καὶ ὠδὶ σημείων λευκοτάτων γινόμενοι, τεταρταίοισι κτείνουσι ἡ πρόσθεν. ἡ μὲν οὖν πρώτη ἔφοδος οὕτως τελευτᾶ. ἡ δ' ἑτέρη, ἐς ἑπτὰ ταθλιάγει. ἡ δὲ τρίτη, ἐς πλὼ ὀδεκάτην. ἡ δὲ τετάρτη, ἐς πλὼ τεσσαρεσκαιδεκάτην. ἡ δὲ πέμπτη, ἐς πλὼ ἑπτακαιδεκάτην. ἡ δὲ ἕκτη, ἐς πλὼ εἰκοστὴν. αὖται μὲν οὖν ὠδὶ τὴν ὀξυτάτων ὁδῶ τεσσάρων ἐς τὰς εἴκοσι προοδεύεις. οὐ δυνάται δὲ ὅλαις ἡμέραις τεφύκασιν, οὐδὲ ξυνεστήκασιν· σὺ τοῖσι καύσοισι τὰ ἀκαθὰ σημεῖα γινόμενα, οἷα σὺ τῆσιν ὑγιενοῖσι γίγραπται. μείονα μὲν ἐόντα, ἐς βίτην αἴνεσιν δηλοῖ· παχύτερα δὲ, αἰσχιον πάνυ. παχέα δὲ,

καὶ θμιβρὸν· σὺ τοῖσι καύσοισιν. λὼ ἑβδομαίῳ ὕδατον ἐπιγένῃ ἱκτερος δῆλον ἰσῶτος. ἀ γὰρ νόσημα οὐ φλέει ἐβισοῦν, οὐδὲ ἄλλη ἀφίσταθ' οὐδαμῆ, ἀλλὰ γίνες ἐπ' αὐτῆς τῆ θρμοῦ ἐπαπόντος ἐφ' ἑωυ-ἀ ὑγρὸν ἑλκύσαντος, τῷ πυρετῷ κείσιν γενέσθαι. καὶ τὰ οὖρα τὰ ἀποχωρέοντα ἢ κατὰ τὰ διαχωρήματα κοιλίης, ἢ ἄματος ἐκ τ' ῥινέων ὀύσιν, ἢ οὔρησιν πολλλιμ, ἢ διὰ ὑγρίλιμ ἰχυρλιμ, ἰσῶτος, ἢ ἔμετον. γυναικὶ δὲ, καὶ ἐπιμηνίων ὁδῶν. μάλιστα μὲν οὖν, ταῦτα ποιέει κείσιν, ἢ ὅ, τι αὖ τουτέων ἔπῆς γίνεται. ποιέει δὲ καὶ ἕτερα κείσεις. ἢ πλέον μὲν τουτέων. ἱκτερος δὲ, λὼ ἑβδομαίῳ ἐπιγένηται, ἢ ὕδατ-ον καύσῳ καὶ λυχνοῦ ἀσία σάλου πολλοῦ ἀποχώρησις, σὰτε τοῖς καυσώδεσι πυρετοῖς ἢ τοῖς ἄλλοις, ἢν μηδενὸς τουτέων τ' σημείων γενομένων, ἀλλὰ ὁ πυρε-ὸς, ἀνάγκη τοιάσδε κεῦσιος αὐτὶ τουτέων γενέσθ' ἢ φυμάτων μεγάλων ἀπόστασιν. ἢ ὀδυ-ὰς ἰχυρὰς ἀφὸ τ' ἀφιστάσιος. ἢ τὴ κεδύναο τ' ὑγρῶν ἐκ τῆ θρμοῦ. κείσιες δὲ ἢ ἀφέσιες τ' καύσου σημαινούτ', μακροτέρα ἢ νοῦσος. τ' δὲ ἰχυρῶν, θανάτου ὡς ὠδὶ ἀ φυλή· οἱ δὲ λοιποὶ ἀσφαλέες παύσ-ν καύσου, ἐβδομαῖοι ἢ τεσσαρεσκαιδεκαταῖοι. φλέει δὲ, ἢ ἐς λιπυρίλιμ πδρίσταθ'. ἢ λαμβάνει μάλιστα τεσσαράκοντα ἡμέρας ἢ ὀβδομάδ-ας ἢ ὀβδομήκοντ-α. ἢ ἡ λιπυρίη τ' αὐτ' ἡμέρης, λαμβάνει τε ἢ μεθίησι. γίνε δὲ ἢ τ' κεφαλῆς ὁ ἰδρώς, ἐὰν δὲ μὴ μεθίῃ αὐτ' ἡ λιπυρίη σὺ ταῖς τεσσαράκοντα ἡμέραις, ἀλλ' ἄχθη ἢ ὀδυ-ὰ ἔχη πλὼ κεφαλὴν, ἢ φλυηρέη, ἐπιπόνθηρον αὐτ'. λήγοντος δὲ καύσου αὖθ' ἐπιγένῃ ἱκτερος, ὁ φλέει ἐπ' ἰσῶσιν, ὁ ἀλλ' ἀλλ' ἐφίσταθ' ἀθρόῃ, ἀλλ' ἢ κατὰ μικρὸν γίνε. ἢ τοῖσι κείνε ὃ ἐπὰ πδριόδοισιν, ὡς ὠδὶ ὁ πουλύ. ὁκόταν δὲ ἀφεθέωσι τοῖσι πυρετοῖς τῇ ἑβδόμῃ ἢ τῇ ὀγδόῃ ἢ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἱκτεροι γίνωνται, ἀγαθὸν, ἐὰν μὴ ὁ δεξιὸν ὑποχόνδριον σκληρὸν γένῃ, εἰ δὲ μὴ, σκόδιασον. τὰ δὲ ἀ νοσήματα κείνε σὺ τεσσαρεσκαιδεκαταῖοισιν ὡς ἐπὶ τοπολύ. ἰσῶτες πυρετεύοντι λὼ γίνωνται ἢ τριταίοις, ἢ πεμπταίοις, ἢ ἑβδομαίοις, ἢ σὺ ταίοις, ἢ ὀδεκαταίοις, ἢ τεσσαρεσκαιδεκαταίοις, ἢ μάλ, ἢ εἰκοσταίοις, ἢ διακοσταίοις, οὗτοι οἱ ἰσῶτες νόσους κείνουσι. οἱ δὲ μὴ οὕτως γινόμενοι, πόνες σημαίνουσι. αἱ πεπάνσιες τ' οὔρων κατὰ μικρὸν ἐκπεπανόμεναι σὺ τοῖς κείσιμοις ἐὰν πεπανθῶσιν, λύσει πλὼ νοῦσιν. παράλειγμα δὲ τ' οὔρων τὰ ἑλκεα ποιέεσθ'. τά τε π' ἕλκεα, λὼ μὲν αἰσχρὰ θαίρη· πλὼ λευκὰ, ταχέλιμ θραπείλιμ δηλοῖ. ἐὰν δὲ μεταβάλλη ἐς ξὺ ἰχῶδες, κακοήθη γίνε. ἢν αὖ ἢν δὲ πόνον ἢ τὰ οὖρα σημαίνει. ἐὰν ἐκ πόνε λεπτὰ γένῃ, ἀφὸ τ' προφάσιος δεῖ λογίζεσθ', λὼ ἀ νόσημα παρεγένετο, ἢ ταύτην ὁρᾶ ἐπιπαύε, ὡς ταύτης ἐπλειπομένης τ' ἄλλων σημείων ἐπιγνωμόνων οἷσιν δεῖ ἐκ τ' ἀπαλλαγὴν τῆ νούσου οἰητέον. ἐὰν ἀλγέη ἡ κεφαλὴ, ἢ ἀφὸ τουτέα πυρε-ὸς ἐπιγένῃ, τουτέα μὴ κατὰ παύσῃ, μὴ δὲ τ' ὀδυ-ὴς παυομένης, οὐ κείσιμος ὁ πυρε-ὸς κείσεως μακρῆς ἔτι ὠδὶ ἀ ἄμεινον, σὺ τοῖσι τοιούτοισιν οἰδήμασι μαλθακοῖ ἢ ἀώδυνα ἢ ὑπέκοντα ἐ-πεὶ θιγόντος αὐτέα, χρονιώτερος μὲν, τοῖς κείσιμος ποιέει. ὅσον δὲ, φοβερὰς τ' ἀναντίωσιν τουτέοις φυμάτ'. ὡσαύτως δὲ ἔχει ἢ π' τ' σὺ τῇ ἄλλῃ κοιλίῃ φυμάτ'. οὖρον δὲ, λὼ ἀ μὴ οὔρησθεν, μὴ κακοήθεον ἢ. ἀ δ' ὑπόσημα λευκὸν τε ἢ λεῖον ἔχη, χρονιώτερόν ἢ κίνησις. ἢ ἢ ἧσσον ἀσφαλὲς τὸ βελτίσου οὔρου. λὼ δέ ποτε ὑπέρυθρον οὖρον ἢ ἀ ὑπόσημα ὑπέρυθρον ἢ λεῖον, σουλυχρονιώτερον μὲν τὸ, τ' πρωτόγε. σωτήριον δὲ, κέρτα. ὁκόσα δὲ πολυχρόνια νοσήματα γίνε, ταῦτα σὺ τεσσαράκοντ' ἡμέραις ἀφλέγματα κατακρίναι κείσεως μακρῆς ὠδὶ ἀ ἄμεινον ὠδὶ τατέων τὰ πολέσα ὄζειν. ἀ πρὸ ἐς θανάτου σὺ ἡμέρῃ ἢ νυκτὶ κείνε. ἀ πρὸ ἀθενεώσεως σημεῖα. δὶ φαρμακοποσίης. κοιλίης ἐκ ταράξεως ἢ ἀώδ ἢ κάτω. ἄσης, ἢ τ' ἄλλων τ' τοιατέων. λὼ μὲν δὴ ἀ ταλλάσσ-ῃ τούτ' τὰ σημεῖα σὺ ἡμέρῃ ἢ νυκτὶ· εἰ δὲ μὴ, θανατώδη νομίζειν χ'. τ' ἰσῶτον κάκιστοί εἰσιν, οἱ ψυχροὶ τὲ ἢ π' ἀν αὐχένα ἰλυόμενοι, ἔστοι χρὴ θανάτους ἢ μῆκος νόσων προσημαίνειν. τὰ ποικίλα ὑποχωρήματα, χρονιώτερα μὲν τ' μελαίνων ἢ τ' ἄλλων θανασίμων ὑποχωρημάτ'. οὐδὲν δέ ἧσσον, ἐλέβεια. ἔστι δὲ τοιάδε. ξυσματώδεα. χολώδεα. αἱματώδεα. πραστεισδέα. μέλανα. ἢ τότε μὲν ὁμοῦ, πάντα διαχωρέει. τότε δὲ, κατὰ μόρος ἐκκωσον. ἔρευν δὲ ἐὰν τότε μὴ, καθαρὸν ἔρηθῆ. τότε δὲ, ὑπόσημα ἔχον λευκὸν τε ἢ λεῖον, χρονιώτερα ἢ ἧσσον ἀσφαλῆ, ταῦτ' ὄζει, τὸ βελτίσου οὔρα. ἐὰν πυῤῥὸν ἢ λεπτὸν ἢ ὄρου πολὺ χρόνα, μάνδωσ μὴ οὐ δωσὶ ται διαρκέσει ὁ ἀνθρωπος, ἕως ἂν πεπανθῇ ἀ οὖρον, καὶ ἰῶ ἄλλως πδριεσσμιλόνου σημεῖα ἢ προσδέχου τουτέοις ἀπόστασιν προσεσσμιλόνω ἐς τὰ κάτω τῆ φρενῶν χωρία. σὺ τοῖσι πυρετοῖσι ἐὰν μεταβολὰς ἔχη ἀ οὖρον, χρόνον τε σημαίνει, καὶ ἀφάγκη τῷ ἀθενέοντι μεταβάλλειν καὶ ὠδὶ τὰ χέρω. ἢ ὠδὶ θάτερα. λὼ αἰρόμενα οὖρα μὴ ὁμοία ἢ, ἀλλὰ γίνηται παχέα ἐκ λεπτῶν, καὶ πολυτελῶς λεπτὰ, λύσησι τὰ καὶ βέβαια τὰ τοιαῦτα, ψυχροὶ ἰσῶτες ξωμὲν ὀξέῃ πυρετῷ, θανάσιμοι. ξωμὲν δὲ πρηυτέρῳ, μῆκος σημαίνουσι τ' νούσου. ἢ ὁκόν τε σώματος θδρμὸν ἢ ψυχρὸν, ὁ πού τε ὄζει, σὺ ταῦθα ἡ νοῦσος. καὶ τουτέων σὺ ὅλῳ τῷ σώματι, μεταβολαὶ ὀξέιαι γίνονται. ἢ λὼ ἀ σῶμα ψύχηται, ἢ αὖθις θδρμαίνηται. ἢ ἀ χρῶμα ἕτερον ἢ ἕτερόν μεταβάλλη τοι μῆκος νούσου σημαίνουσιν. κλὼ πυρέσσοντι, ἰσῶτος ἐπιγένηται μὴ ἐκλείποντος τὸ πυρετὸ, κακόν. μικὼι γὰρ ἡ νοῦσος, καὶ ὑγρασίλιμ σημαίνει. πυρέσσοντι ψυχροὶ ἰσῶτες ἐπιγενόμενοι, μακρὸν ἀ πυρε-ὸν σημαίνουσιν. ἰσῶτος πουλὺς ἀκρήτως γινόμενος μὴ ὑγιαίνοντι νόσον σημαίνει. Ἀέρεος

μὴν μείω. ψύξεος δὲ, πλείω ἐς τὸ αὐτὸ χωρεῦντα, ἐὰν ἐάσῃς ξυνῆναι, ὑφίστασ᾽ ὁκοῖον ξύσματα. ὧδε ὀλίγα, ὀλίγη ἡ νοῦσος. ὧδε πολλὰ, πολλή. τουτέοισι ξυμφόρεα πάντα κοιλίῃσι ἐπικλύζειν. ὁκόσοισι δὲ σὺ τῇ ἡμέτερῃ ὑφηγήσει χολὴς μελαίνης ὕπεστιν, ὧδε πλέον, πλείων ἡ νοῦσος. ὧδε ἐλάσσω, ἐλάσσων. ἐὰν αἱ φλέβες σφίζωσι, μὴ τὸ πρόσωπον ἐρεθωμένον ᾖ, μὴ τὰ ὑποχόνδρια μὴ λαπαρὰ, ἀλλὰ ἐπηρμένα, χρονίη ἡ νοῦσος μὴ ἀνωμοσυνὴ λύεῖ, ἢ αἵματος πολλοῦ ἐκ τῶν ῥινέων ῥύσιος, ἢ ὀδυνέων ἰσχυρέων. μὴ οἱ παλμοὶ σὺν τῇσι χερσὶν πολυχρονίῃ πυρετῶν σημέιον, ἢ κείσεως ξυντόμως ὧδε ἡ ἡμέων. μὴ ὧδε τοῖσι τὰ πλείστα ἀπὸ ἐς θανάτου. τοῖσιν ἐλαχίστῳ χρόνῳ μέλλουσιν ἀπόλλυσθαι, μέγιστα σημέια ἀπ᾽ ἀρχῆς γίνεται. λυπωνότατοι γὰρ εἰσιν, μὴ οὐ κοιμέσῃ τὰς νύκτας, μὴ τὰ σημέια προφαίνεται ἐπικίνδυνα. ξυνεχοῦς δὲ πυρετῷ ἐὰν τεταρταῖος πονέῃ μὴ ἑβδομαῖος, μὴ μὴ κριθῇ σὺν ἡμέρῃσι τοῖς, ὀλέθριος ὡς τὸ πολλά. ὅσοι δὲ τεταρταῖοι λύσιν, οἱ τοῖς τέσσαρσιν ἡμέραις ἀπόλλυσθαι. ὧδε δὲ ταῦτας ἀποφύρωσιν, ὑγιέες γίνονται. οἱ τοῖσι καύσοισιν ἐὰν ἐπιγένῃ ἴκτερος μὴ λύῃ πεμπταῖος ἐόντι, θανατώδες. ὑποτροφαὶ λαμβάνουσ᾽. οἷς ἂν ἀπὸ πυρετοῖσιν γλωμώδεσιν, ἀχρυπνίαι ἐρεθωμέναι προσγένωνται, ἢ πυοὶ ταραχώδεες, ἢ ἑξαίφνης τῶν σώματος, ἢ ἀλγήματα οἷος ἐνέσσυται τῶν μελέων. μὴ ὁσοῖς ἂν οἱ πυρετοὶ παύσωνται, μήτε σημείων γλωμῶν λυπηρείων, μήτ᾽ ἂν ὑμὸς ἐνέσσυται τῶν πυρετῶν μὴ ἰσορρώτως ἐπιγλωμῶσι πυρρὸν οὖρον οὐρήσει, λευκὸν ὑπόστασιν ἔχον, προσδέχου τούτοισι ὑποτροφὴν πυρετῶν αὐθημερόν. ὧδε δὲ μὴ ὑποτροφαὶ, πεμπταῖαι κρίνουσ᾽ ἀκριβῶσι. μὴ ἢν κρίσις ἐκγλωμώσῃς οὖρον ὀρυθρὸν χρήσει ὑπόστασιν ἔχον ὀρυθρὴν, μὴ τουτέοισι ὑποτροφὴν γίνεται τῶν πυρετῶν αὐθημερόν, μὴ ὀλίγοι ἐκ τούτων σώζονται. ὅταν ὑποτροφὴν κακώσας τὰ πολλὰ μὴ ὀξυρροῇ. μὴ ὧδε ἡμέρας λάβῃ ὑποτρέψας ὀξέως ἡ πρῶτον. ὑποτροπιάζει δὲ μὴ κρὶς πύρετος ὧδε μὴ πτερνισμὸν ἡμέρᾳ ἀφῇ ὑποστάσεως τοιαύτης. ἀλλὰ ἐὰν ἀπέπτων ἐόντων τῶν οὔρων, μὴ τῶν ἄλλων σημείων μὴ κατὰ λόγον ἐόντων ἢ νόσος κείσιμος ἡμέρῃ ὑποπτώσει. ὅταν δὲ μὴ ὑποτρέφει σὺ κρισίμῃ ἡμέρῃ τουτέων κατὰ λόγον τοιοῦτ᾽. τὰ παρ᾽ οὓς οἷς ἀμφὶ κρίσιν γλωμώσας μὴ ἐκπύσῃ, τουτέων ἀπαλλαγὴ ὁμοίως ὑποτροφὴν γίνεται κατὰ λόγον τῶν ὑποτροφῶν ὁμοίως πρὸς ὁδῷ, ὧδε τουτέοισι ἐλπὶς ἐς ὀρθρίαν ἀφίσασθαι. ἢν οὖρον παχὺ ᾖ, μὴ λευκὸν ὧδε τοῖς κοπιώδεσι τεταρτέοισι ῥύσι τὸ ἀποστάσιος. σὺν οἷς δὲ τουτέων, κακὸν ἀμορρόησαι γίνεται ἐκ τῶν ῥινέων. ἢν τις τεταρταίοις, οὐ λυπηρὴ, μὴ τοῖς πύῃ ἀσχολέοντα ὑγιάζειν νούσοις. τοῖς μελαγχολικοῖς μετὰ φρενίτιδων ἐχομένοις, ἀμορρόῃσιν ἐπιγινόμεναι ἀγαθόν. ὅσοι μαίνονται, ἢ αὐτόματοι ἀποπλασσόμενοι ἐκ τοῦ νούσων, τουτέοισι πὺ μανίλυσις, ὧδε μὴ ἐς τοὺς πόδας ἐσπλεῦσα, ἢ ἐς ἕδρας, ἢ βὴξ ἰσχυρὴ γλωμώδης λύει. ἐὰν δὲ τουτέων μηδὲν γίνηται λυομένης τῆς μανίης, ὑδρώσις τῶν ὀφθαλμοὺς γίνεται. ὁκόσοισι τῶν γλώσσης παφλάζουσι τὰ χείλεα μὴ κρατέοντες, ἐὰν ταῦτα παύσῃσι, ἐμπύοι γίνονται. ἢ ὀδυνὴ ἰσχυρὴ σὺν τοῖς ἡσυχείοις λύει. ἢ νυφόστης. ἢ αἷμα πολὺ ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυσὶ. ἢ μανίη τῶν μεγάλου νοσήματος, σὺν ἕδρει γλωμώδης λύσις. ὅσοισι σὺν τοῖσι καύσοισιν ἰχῶρες ὀδυνῶ. ὀφθαλμῶν διαῤῥοφὴ ἢ τύφλωσις. ἢ ὀρχέων οἰδήσεις. ἢ τιτθῶν ἄῤῥησις, καῦσον λύει. αἵματος ἐκ ῥινῶν ῥύσις. σὺ καύσῳ ἐὰν ἐπιλάβῃ ῥίγος, φλέβει ἐβισθροῦν. ἡσυχίῃ ἐχόμενα, ῥίγεος ἐπιγλωμώδης λύσις. ὅσοισι σὺν τοῖσι καύσοισι ζόμοι ἐπίνυσσ᾽ πεῤῥαχοτῇ λύει. ὅσοισι αὖ σὺν τοῖς πυρετοῖς τὰ ὦτα κωφωθῇ, τουτέοισι μὴ λυθέντος τοῦ πυρετοῦ, μανῆναι ἀνάγκη. λύει δὲ ἐκ τῶν ῥινῶν αἷμα ῥυσὶ. ἢ κοιλίη ἐκταραχθεῖσα χολώδεα. ἢ ἀυσωτερίῃ ἐπιγλωμώσῃ. ἢ ὀδυνὴ ἰσχίων, ἢ γονάτων. ὅσοισι πυρετοῖσι ῥίγος ἐπιγένεται, ὁ πυρετὸς λύεῖ. ἔνθα ὀδυνᾶ ἡ γένυν ὀβελίνη. ἢ ὀδυνὴ ἰσχίων, ἢ γονάτων. ὅσοισι πυρετοῖσι ῥίγος ἐπιγένεται, ὁ πυρετὸς λύεῖ. ὅσοισιν ὀδυνᾶ ἡ γένυν ὀβελίνη, ἢ ἀπὸ χόνδροισιν ἀπῇρ᾽ ἀῶν. μὴ ἐὰν τὸ πλὴν νόθον πλευρίτιδος ἀποδιοικέλλεσ αἱ ὀδυνᾶι γένυν, τουτέοισι λύσις φλεβοτομίῃ μὴ κοιθαγωγῇσι κοπτῶν. οὐ γὰρ λαμβάνει πυρετὸς ἰσχυρὸς ἀδυνάτουσι τῶν χωρίων. ὑπὸ ὑσρώδεος ἐγκοιλίων κατὰ τοὺς φλέβας ἐς τὸν κύστιν ἢ κοιλίῃ ὑδατώδεος ῥυσίτος, λύσις. ὧδε ὑπὸ λεύκου φλέγματος ἐγκοιλίου διαῤῥοίσασ᾽ ἐπιγένῃ ἰσχυρὴ, λύσις. ὀξεῖ ὑπὸ διαῤῥοίσας πλεῦ χρόνῳ λαμβάνουσ᾽ ξυμβηχὲ, οὐχ ἅπαλλάσσουσ᾽, ἐὰν μὴ ὀδυνᾶι ἰσχυραὶ σὺν τοῖς ποσὶν ἐμπέσωσιν. εἰ βάλεῖ διαῤῥοφὴ γίνεται. Φύσιος ἐπειδὴν μὴ διαῤῥοιάῃ. ἢ κοιλίῃ διαχώρησιν πλεῦς πάσσιν λάβῃ. ἐπιγίνου. ἢ φῦσα ἐξαθεῖν οὐσσα. ὧδε λυτοίνυν οὐκ ἔχουσιν οὐδὲν ὑγρὸν, ὡς τε προσφέρειν εἰ ὀδήσει τὰ ἀσφαλῶς τῷ οὕτως ἐχρυτι. εἰλεοῦ ἐπιγλυομένου, οἷσιν ψυχρὸν δίδου πίνειν πουλὺ ἄκρατον ἡκιτ᾽ ὀλίγον ἐῶς ὕπνες ἢ σκελέων ὀδυνᾶι γίνεται. λύει δὲ ἢ πυρετὸς ἢ λυσιωτερίη. κεφαλὴ πόριω ὀδυνῶντι ἢ νοσέοντι πύσ᾽ ἑέντος ἢ κατὰ τὰ ὦτα ἢ κατὰ τὰς ῥίνας, λύει. ἢ νόσημα. ὁκόταν ὑπολείπῃσι ἢ παρὰ πρόφυσιν, ἢ ἐς πὺ κεφαλὴν κατασῇ. τάδε δὲ ποιέει. ἢ παρειδέῃ ἢ ἀναπύσασ᾽ πεῦς τὰς φρένας ὑπὸ τῶν ὀδυνήματος. ἢ οὐθὺς ἐς πὺ κεφαλὴ ὀδυνᾶι ἐμπίπτει. μάλιστα δὲ ἐς τὸν κροτάφους. ἢ τοῖσι τὲ ὠσὶν, οὐκ ὀξὺ ἀκούει. πολλάκις δὲ ἢ τοῖσι ὀφθαλμοῖσι οὐκ ὁρᾷ. ἢ φρένη ἢ πυρετὸς ἐπιλαμβάνει. ταῦτα μὲν δὴ κατ᾽ ἀρχὰς τῶν νοσήματος αὐτέων γίνεται διαλιμπάνοντα. τότε δ᾽, σφόδρα. τότε δ᾽, ἤδη. ὁκόσῳ δ᾽ ἂν ὁ χρόνος πλείων ᾖ, τε πόνος πλείων ἐν τῷ σώματι, ἢ αἱ κῆραι σκιδνᾶσιν τὸ ὀφθαλμῶν, ἢ σκιωγὲ. ἢ ὧδε προσφορὴς ἐν σκότῳ πρὸς τὸν ὀφθαλμὸς, οὐκ αὐθήσει. ὧδε δὲ μὴ ὁρᾷ. τῶν δ᾽ αὖ γνοίης ὅτι ἂν ὁρᾷ, ἂν ἢ σκιαρὰ μύσει προσφερόμενον τῷ σκοτίνῳ. ἢ τὰς κροκύδας ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ ἱματίων, ὧδε πρὸ εἰδῇ, ὁκοίων φθείρας εἶναι. ἢ ὁκόταν ἢ πυρετὸς μᾶλλον ἀναπύῃσι πρὸς τὰς φρένας, παραφορέει. ἢ προσφορέεται οἷ ὁκοίει πρὸς τὸ ὀφθαλμῶν, ὁρᾷ τὰ ἢ ἄλλα πάντα ὁκοῖα πάθεια. ἢ ὁκόταν τὰς μαχομένους, ἢ αὐτὸς αὐτοῖς ὁκοίει μάχεσθαι. ἢ τοιαῦτα λέγει ὡς ὁρέων, ἢ ὀξὺ ὁρᾷ, ἢ ἀπειλεῖ, ὧδε μήτις αὐτὸν ἐῶν διεξίσαι. ἢ ὧδε ἀναστῆ, οὐ δύναται ἄῤῥειν τὰ σκέλεα, ἀλλὰ πίπτει. οἱ πόδες δὲ γίνονται ἀεὶ, ψυχροί. ἢ ὁκόταν κατὰ θόδη, ἀναΐσσει ἀπὸ τῶ ὕπνου, ἢ σὺ πνιγέ ὁρῇ φοβερά. τῶτο δὲ γινώσκομεν ὅτι ἀπὸ σὺν πίνων ἀναΐσσει ἢ φοβεῖ, ὅταν σὺν νέκυος γίνῃ. ἀφηγεῖ γὰ τὰ σὺν πνιγέ ταῦτα ὁκοῖα ἢ τῷ σώματι ἐποιεῖτε ἢ ἐν τῇ γλώσσῃ ἔλεγε. ταῦτα μὲν δὴ ὧδε πάσχει. ἔστι δ᾽ ὅτε ἢ ἄφωνος γίνεται ὅλην πὺ ἡμέρην. ἢ πὺ νύκτα ἀνεπνέων πουλὺ ἀθρόον πυθμα. ὅταν δὲ παύσηται παραφορεόν, θᾶσσον σὺν νέκυος γίνεται. ἢ ὧδε ὁρᾷ τὰ τὶς αὐτὸν, ὁ ἐθὼς ἃ ποιέεν τοῦτ᾽. ἢ γνώσκει πάντα τὰ λεγόμενα. εἶτα πάλιν ὀλίγῳ ὕστερον, σὺν τοῖσιν αὐτοῖσιν ἄλγεσι κεῖται. αὖτη ἡ νοῦσος, πρὸς αἰτίην μάλιστα σὺ ἀφροδίσιον. καὶ ὧδε πη ἡμέρην ὀδὺν βασίσῃ. λαμβάνει δὲ ἢ ἄλλος. τέτανοι δύο ἢ δεῖς, ὧδε μὲν ὧδε ζώματι γένῃ, πάσχει τάδε. αἱ γνάθοι πήγνυνται, ὥστε μὴ ξύλα. ἢ τὸ στόμα ἀνοίγειν οὐ δύναται. ἢ οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύουσι θαμινὰ ἢ ἑλκοῦνται. ἢ τὸ μετάφρενον πέπηγε. ἢ τὰ σκέλεα οὐ δύναται ξυγκάμπτειν, ὧδε τὰς χεῖρας ἢ πὺ ῥᾴχιν. ὁκόταν δὲ θανατώδης ᾖ, τὸ πρὸν ἢ τὰ ἔρωμα τὰ πρότερον ἐθερώκεσαν ἀπὸ τοῦ ῥίνας σὺ ὁτὲ ὁρᾷ. Οἱ δὲ ὀπισθότονοι τὰ μὲν ἄλλα πάσχει ὅσῳ πολὺ τοῦ αὐτοῦ γίνεται. ὅκόταν δὲ σὺν ἀυχένι τένοντας τοῦ ὄπισθεν νοσήσῃ. νοσέει δὲ ἢ ἀπὸ συνάγχης, ἢ ἀπὸ ταφυλῆς, ἢ ἀπὸ ἀντιβραχίων ἐμπίων γνωμένων. σὺν οἷσι δὲ μὴ ἀπὸ κεφαλῆς πυρετῶν ἐπιγλυμνμένων, ἀσπασμὸς ἐπιγίνεται. ἤδη δὲ μὴ ὑπὸ ζωμάτων ἕλκεῖ ἐς τοὺ ὄπισθεν. ἢ ὑπὸ τῶ ὀδύνης ἢ μετάφρενον πέπηγε. ἢ τὰ σθέα οἱμαώζει. ἕστος ἀπὸ σφόδρα, ὡς τε μάλις ἁπτέχεῖ ὑπὸ τῶ παρεόντων, μὴ ἐκ τῶ κλίνης ἐκπίπτειν. ὁ δὲ τέτανος ἥσσων θανατώδης τῶ πρόσθεν. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶ αὐτέων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶ σώματος ὁμοίως.

Καῦσος δὲ τοῖσι προειρημένοισιν οὐχ ὁμοίως γίνεται. φύσει γὰ ἅπαξ, ὡς ἰὼν ἀγμαλῆς πυρικάσας. ὅσῳ μὲν δὴ πολλὴ ἔχει ἐν αὐτῷ καὶ πυρετὸς σφοδρὸς. γλῶσσα δὲ ἐρήνυται, ξηρὴ γίνεται. ἢ ἐν χρῶμα αὐτῆς, ἐν μὴ πρῶτον ὠχρὸν ᾖσι, οἷ πρὶν ἐώθει. πρεῖόντος δὲ τῶ χρόνω, μελαίνεται. ἢ ὧδε μὲν σὺν ἀρχῇσι γίνεται. θάσσους αἱ κρίσιες εἰσὶν. ὧδε δὲ ὑσρὸν, χρονιώτερα. Ἰσχιάδες δὲ, ἐκ τῶν δὲ μάλιστα γίνονται τοῖσι πουλλοῖσιν, ὧδε ἔλθῃ σὺν ἡλίῳ πουλὺ χρόνον, καὶ τὸ ἰσχίον διαῤῥαγῇ. ἢ ὑγρὸν ἀναξηραν. ἢ. ἐκεῖ τοῖς ἀῤῥωσιν, ἕστος τῶ καύματος. ὡς δ᾽ ἀναξηραίνεται καὶ πήγνυται τόδε μέγα τεκμήριον. ὁ χαρ νοσέων, σὺ ἐξεφέσθαι ἢ κινέειν τὸ ἀῤῥωστον οὐδ᾽ ὡστιοῦν ἕστος τῆς ἀληθόνος τῶ ἀῤῥώστου, ἢ τῶ ξυμπεπηγέναι τῶν ὠσὶν δύλος. ἀλγέει δὲ μάλιστα πὺ ὀσφύν.

Ἐγὰ μὲν ὄρθως ἡγέομαι τῆς τέχνης εἶναι, ἀ δύναται ἡ κατὰ σκοπέεσθαι τοῦδε τοῦ γράμμασιν ὀρθῶς. ὁ δ᾽ νόος ἢ χρεόμενος τούτοισιν, οὐκ ἄν μοι δοκέῃ μέγα σφάλλεσθαι ἡ κατὰ πὺ τέχνω. λέει δὴ ἡ κατὰ μανθάνειν πὺ ἡ κατάστασιν τῶ ὡρέων ἀκριβῶς, ἢ τοῦ νούσων. ἐνίοτε δ᾽, τί νόσημα ἀγαθὸν, ἢ ὅ, τι κινδυνῶδες, ἢ σὺ τῇ κατάστασει, ἢ σὺ τῇ νούσω. μακρὸν, ὅ, τι νούσημα μὴ θανάσιμον. μακρὸν, ὅ, τι πδρίεσηκός. ὀξὺ, ὅ, τι θανάσιμον. ὀξὺ, ὅ, τι πδρίεσηκός. τάξειν τῶ κειμένων ἐκ τουτέων σκοπέεσθαι, μὴ ἀ προλέγειν ἐκ τούτων δυνᾶσθαι. ἔτι δὲ ἀπὸ τούτων ἔστιν οὓς, ὅτε, μὴ ὡς λέῃ διαπᾶν. μέγιστον τοίνυν σημέιον σὺ τοῖσι μέλλουσι τῶ κρινέσθαι βιάσεσθαι, ἐὰν μὴ πῦ φύσιν ἢ ὁ καῦσος. μὴ τἄλλα δὲ νοσήματα ὡσαύτως. οὐδὲν γὰ δεινὸν τῶ κατὰ φύσιν γίνεσθαι, οὐδὲ θανατῶδες. λοὐτερον δὲ, ἐὰν μὴ αὐτῆ τε τῇ ὥρῃ ᾖ νοσήματι ξυμμαχήσῃ. ὡς γὰ ἐνὶ τῷ πολὺ οὐ νικᾷ ἢ τῶ ἀνθρώπου φύσις πὺ τῶ ὅλως δυνάμεων. ἔπειτα δὲ, ἵνα τὰ πῦ τῷ προσώπου ἰχναίνῃ, μὴ αἱ φλέβες αἱ σὺ τῇσι χερσὶ, μὴ σὺ τοῖσι κοιλίοισι, μὴ ἐνὶ τῇσιν ὀφρύῃσιν, ἡσυχίῃ ἔχωσι, πρότερον μὴ ἡσυχάζωσι. τούτω δὲ ἵνα ἡ φωνὴ ἢ ἀδενεσδῆ, μὴ λειοτοδὴ γίνεται, μὴ ἀ πνεῦμα μανότερον μὴ λεπτότερον, ἐς πὺ ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἄνεσις τοῦ νούσου. ταῦτα δὴ χρὴ σκοπεῖν, πρὸς τοὺς κείσιμος, μὴ ἐς ἀ παραδιχρούῃ τῶ γλώσσης ὡς πδρ σάλωλεν ἐπαλείφεῖ, μὴ σὺ ἄκρῃ τῇ γλώττῃ, ταυ ἀ τῶτο γεγένηται. ἧσσον δὲ, εἰ μὴ δὴ σμικρὰ ταῦτα εἴη, ἐς πὺ ῥίπην αἴνεσις τοῦ νούσου. ἵνα δὲ τὶ παχύτερον, αὖριον. ἵνα δ᾽ τὶ παχύτερον, αὐθημερινόν. τῶτο δὲ, ὁκόταν τῶ ὀφθαλμῶν τὰ λευκὰ σὺ ἀρχῇ μὲν τοῦ νούσου, ἀσάκεα μελαίνεται, ἐὰν ἰχὺν ἢ νοῦσος. ταῦτα δὴ κακοήθεα γινόμενα, τελείω ὑγείῳ δηλοῖ. ἀῤῥέμα μὲν, βραλύτερον. σφόδρα δὲ γινόμενον, θᾶσσον. Τὰ δὲ ὀξέα τῶ νουσημάτω γίνεται ἀπὸ χολῆς, ὁκόταν ἐὰν ἢ παρὲ πῤῥύῃ, μὴ ἐς πὺ κεφαλὴν κατασῇ. τάδε δὴ ποιέει. ἢ παροιδέει μὴ ἀναπύσασ᾽ πεῦς τὰς φρένας ὑπὸ τῶ οἰδήματος. μὴ οὐθὺς ἐς πὺ κεφαλὴ ὀδυνᾶι ἐμπίπτει. μάλιστα δὲ ἐς τὸν κροτάφους. ἢ τοῖσι τὲ ὠσὶν, οὐκ ὀξὺ ἀκούει. πολλάκις δὲ μὴ τοῖσι ὀφθαλμοῖσι οὐκ ὁρᾷ. ἢ φρένη μὴ πυρετὸς ἐπιλαμβάνει. ταῦτα μὲν δὴ κατ᾽ ἀρχὰς τῶ νοσήματος αὐτέων γίνεται διαλιμπάνοντα. τότε δ᾽, σφόδρα. τότε δ᾽, ἤδη. ὁκόσῳ δ᾽ ἂν ὁ χρόνος πλείων ᾖ, τε πόνος πλείων ἐν τῷ σώματι, ἢ αἱ κῆραι σκιδνᾶσιν τὸ ὀφθαλμῶν, ἢ σκιωγὲ. ἢ μὴ προσφορὴς ἐν σκότῳ πρὸς τὸν ὀφθαλμὸς, οὐκ αὐθήσει. ὧδε δὲ μὴ ὁρᾷ. τῶτο δ᾽ αὖ γνοίης ὅτι ἂν ὁρᾷ, ἂν ἢ σκιαρὰ μύσει προσφερόμενον τῷ σκοτίνῳ. ἢ τὰς κροκύδας ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ ἱματίων, ὧδε πρὸ εἰδῇ, ὁκοίων φθείρας εἶναι. ἢ ὁκόταν ἢ πυρετὸς μᾶλλον ἀναπύῃσι πρὸς τὰς φρένας, παραφορέει. ἢ προσφορέεται οἷ ὁκοίει πρὸς τὸ ὀφθαλμῶν, ὁρᾷ τὰ ἢ ἄλλα πάντα ὁκοῖα πάθεια. ἢ ὁκόταν τὰς μαχομένους, ἢ αὐτὸς αὐτοῖς ὁκοίει μάχεσθαι. ἢ τοιαῦτα λέγει ὡς ὁρέων, ἢ ὀξὺ ὁρᾷ, ἢ ἀπειλεῖ, ὧδε μήτις αὐτὸν ἐῶν διεξίσαι. ἢ ὧδε ἀναστῆ, οὐ δύναται ἄῤῥειν τὰ σκέλεα, ἀλλὰ πίπτει. οἱ πόδες δὲ γίνονται ἀεὶ, ψυχροί. ἢ ὁκόταν κατὰ θόδη, ἀναΐσσει ἀπὸ τῶ ὕπνου, ἢ σὺ πνιγέ ὁρῇ φοβερά. τῶτο δὲ γινώσκομεν ὅτι ἀπὸ σὺν πίνων ἀναΐσσει ἢ φοβεῖ, ὅταν σὺν νέκυος γίνῃ. ἀφηγεῖ γὰ τὰ σὺν πνιγέ ταῦτα ὁκοῖα ἢ τῷ σώματι ἐποιεῖτε ἢ ἐν τῇ γλώσσῃ ἔλεγε. ταῦτα μὲν δὴ ὧδε πάσχει. ἔστι δ᾽ ὅτε ἢ ἄφωνος γίνεται ὅλην πὺ ἡμέρην. ἢ πὺ νύκτα ἀνεπνέων πουλὺ ἀθρόον πυθμα. ὅταν δὲ παύσηται παραφορεόν, θᾶσσον σὺν νέκυος γίνεται. ἢ ὧδε ὁρᾷ τὰ τὶς αὐτὸν, ὁ ἐθὼς ἃ ποιέεν τοῦτ᾽. ἢ γνώσκει πάντα τὰ λεγόμενα. εἶτα πάλιν ὀλίγῳ ὕστερον, σὺν τοῖσιν αὐτοῖσιν ἄλγεσι κεῖται. αὖτη ἡ νοῦσος, πρὸς αἰτίην μάλιστα σὺ ἀφροδίσιον. καὶ ὧδε πη ἡμέρην ὀδὺν βασίσῃ. λαμβάνει δὲ ἢ ἄλλος. τέτανοι δύο ἢ δεῖς, ὧδε μὲν ὧδε ζώματι γένῃ, πάσχει τάδε. αἱ γνάθοι πήγνυνται, ὥστε μὴ ξύλα. ἢ τὸ στόμα ἀνοίγειν οὐ δύναται. ἢ οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύουσι θαμινὰ ἢ ἑλκοῦνται. ἢ τὸ μετάφρενον πέπηγε. ἢ τὰ σκέλεα οὐ δύναται ξυγκάμπτειν, ὧδε τὰς χεῖρας ἢ πὺ ῥᾴχιν. ὁκόταν δὲ θανατώδης ᾖ, τὸ πρὸν ἢ τὰ ἔρωμα τὰ πρότερον ἐθερώκεσαν ἀπὸ τοῦ ῥίνας σὺ ὁτὲ ὁρᾷ. Οἱ δὲ ὀπισθότονοι τὰ μὲν ἄλλα πάσχει ὅσῳ πολὺ τοῦ αὐτοῦ γίνεται. ὁκόταν δὲ σὺν ἀυχένι τένοντας τοῦ ὄπισθεν νοσήσῃ. νοσέει δὲ ἢ ἀπὸ συνάγχης, ἢ ἀπὸ ταφυλῆς, ἢ ἀπὸ ἀντιβραχίων ἐμπίων γνωμένων. σὺν οἷσι δὲ μὴ ἀπὸ κεφαλῆς πυρετῶν ἐπιγλυμνμένων, ἀσπασμὸς ἐπιγίνεται. ἤδη δὲ μὴ ὑπὸ ζωμάτων ἕλκεῖ ἐς τοὺ ὄπισθεν. ἢ ὑπὸ τῶ ὀδύνης ἢ μετάφρενον πέπηγε. ἢ τὰ σθέα οἱμαώζει. ἕστος ἀπὸ σφόδρα, ὡς τε μάλις ἁπτέχεῖ ὑπὸ τῶ παρεόντων, μὴ ἐκ τῶ κλίνης ἐκπίπτειν. ὁ δὲ τέτανος ἥσσων θανατώδης τῶ πρόσθεν. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶ αὐτέων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶ σώματος ὁμοίως.

Καῦσος δὲ τοῖσι προειρημένοισιν οὐχ ὁμοίως γίνεται. φύσει γὰ ἅπαξ, ὡς ἰὼν ἀγμαλῆς πυρικάσας. ὅσῳ μὲν δὴ πολλὴ ἔχει ἐν αὐτῷ καὶ πυρετὸς σφοδρὸς. γλῶσσα δὲ ἐρήνυται, ξηρὴ γίνεται. ἢ ἐν χρῶμα αὐτῆς, ἐν μὴ πρῶτον ὠχρὸν ᾖσι, οἷ πρὶν ἐώθει. πρεῖόντος δὲ τῶ χρόνω, μελαίνεται. ἢ ὧδε μὲν σὺν ἀρχῇσι γίνεται. θάσσους αἱ κρίσιες εἰσὶν. ὧδε δὲ ὑσρὸν, χρονιώτερα. Ἰσχιάδες δὲ, ἐκ τῶν δὲ μάλισα γίνονται τοῖσι πουλλοῖσιν, ὧδε ἔλθῃ σὺν ἡλίῳ πουλὺ χρόνον, καὶ τὸ ἰσχίον διαῤῥαγῇ. ἢ ὑγρὸν ἀναξηραν. ἢ. ἐκεῖ τοῖς ἀῤῥωσιν, ἕστος τῶ καύματος. ὡς δ᾽ ἀναξηραίνεται καὶ πήγνυται τόδε μέγα τεκμήριον. ὁ χαρ νοσέων, σὺ ἐξεφέσθαι ἢ κινέειν τὸ ἀῤῥωστον οὐδ᾽ ὡστιοῦν ἕστος τῆς ἀληθόνος τῶ ἀῤῥώστου, ἢ τῶ ξυμπεπηγέναι τῶν ὠσὶν δύλος. ἀλγέει δὲ μάλιστα πὺ ὀσφύν.

μὴ δὲν ωσιν λύλους, δὲν ἐκ τῶ ἀλαγίου τ' ἰχίων, μὴ τὰ γοώδα πα. ἴσαζ δὲ ἡ ὀδυώ ἀλεῖσον χρόνον σὺ τοῖσι βουβῶσιν, ἀλλὰ μὴ σὺ τοῖσιν ἰχίοισιν, ὀξεία μὴ κωμαπώδης. μὴ λῦ τις αὐ ὀν ἀνίσῃ, οὐ μεταμινεέζ. οἱ μωζει δὲ ωδ τ' ἀλγηδόνος, ὅσον αὖ μέγιστον ὀδωῦζ. σὰ ὁτε δὲ μὴ ωσασμὸς ἐπιγίνεζ, μὴ ῥίγος, μὴ πυρετός. γίνεζ δε, ἀφ' χολῆς. γίνεζ δε, μὴ ἀφ' αἵματος. μὴ ὀδωύαι παραπλήσιοι ἀφ' πόνῦ τ' νοσημάτων. μὴ ῥίγος μὴ πυρετὸς σὰ ὁτε δὲ ἐπλαυβαίνει ζλιγχρός. ἀλλὰ χρή, ὡδε μελετᾶν. Ἴκτερος δε ἴζιν, ὀξὺς μὲ ταχέως ἀποκτείνων. ἡ χροιὴ δε ἔζι σιδηρειώδης. στρόσρα δε ἴζι χλωροτόρη, χολὼδ μὴ οἱ σταφυροὶ οἱ χλωρότεροι. παρόμοιος δε οἱ ὁ χρὼς, μὴ σὺ τῷ οὔρῳ ὑπάρχει. δῖ ὁρόβιον πυρρόν. μὴ πυρετὸς, μὴ φρένιτις βληχρὴ ἔχει. σὰ ὁτε δε μὴ τὸ ἱμάτιον οὐκ ἀνέχει ἔχων, ἀλλὰ σάκνεζ μὴ ξύεζ τὰ ἐωθινὰ, σταλβραί. ἰῶ σὺ τῷ ἐχάτῳ ἐωσιν. οὐ γὰρ ὀδωύσῃ μένειν σὺ τῷ αὐτόῳ, οὐδὲ ἀρεμέειν. ἐπεὶ δε οὐκ ἀζεμέσιν, οὐκ ἔτι ὀδωύσῃ ὠδὶ τὸ βέλτιον ἐπισιδόναι. λείπει δὲν ὠδὶ τὸ χείρον. τουτέων δὲν εἵνεκεν πλὼ δυξίην λύειν ξυμφόρει μὴ ῥᾳδέως, ἵνα πάλιν αὐχὴν ἀναθρέψλιος λάζῃ τὸ σῶμα. μὴ δὲ τὰς ξυμπέπωσας ἐς τὸ ἐχατον ἄγειν, σταλβρὸν γὰρ. ἀλλ' ὁκοίη αὐτὴ φύσις ἡ τ' μέλλοντος ὑπομένειν, ἐς τ' τὸ ἄγειν. ὠζευτος δὲ μὴ αἱ κωνώσιες αἱ ἐς τὸ ἔχατον ἄγωζι, σταλβραί. μὴ πάλιν αἱ ἀναθρέψλιες αἱ σὺ τῷ ἐχάτῳ ἔζαι, σταλβραί. Αἱ λεπταὶ μὴ ἀκειβέες δίαι, μὴ σὺ τοῖσι μακρῆσιν αἰεὶ πάθεσι, μὴ αὖ τοῖσιν ὀξέσιν, οὐ μὴ ἐπδέχει, σταλβραί. μὴ πάλιν αἱ ἐς τὸ ἔχατον λεπότητος ἀφιγμέναι δίαι, χαλεπαί. μὴ ἢ αἱ ταληρώσιες αἱ ἐς τὸ ἔχατον ἀφιγμέναι, χαλεπαί. Ἐν τῆσι λεπῆσι διάτῃσιν, ἁμαρτάνουσι οἱ νοσέοντες, διὸ μᾶλλον βλάπτονζ. πᾶν γὰρ τὸ ἁμαρτημα ὃ αὖ γίνῃ, μέγα γίνῃ μᾶλλον, ἢ σὺ τῆσιν ὀλίγον ἀοροτέρῃσι διαίτῃσι. διὰ τ' τὸ μὴ τοῖσιν ὑγιαίνουσι, σταλβραὶ αἱ πάνυ λεπταὶ μὴ ἀκειβέες δίαι τε, ὅτι τὰ ἁμαρτανόμενα, χαλεπώτερον φέρουσι. δὶ τὸ δῖῶ αἱ λεπταὶ μὴ ἀκειβέες δίαι τε, σταλβραὶες τὰ ἐλάσσα τ' μικρὸν ἀοροτέρων. Ἐς δὲ τὰ ἔχατα νοσήματα, αἱ ἔχατοι θέραπεῖαι ἐς ἀκειβίλω κράτιστοι. Ὁ κου μὲν ἡ κάτοξυ ἡ νούσημα, αὐτίκα τῶν ἐχάτους πόνες ἔχει. μὴ τῇ ἐχάτως λεπότατη διαίτη ἀναγκαίως χρέεαζ. ὅκου δε μὴ, ἀλλ' ὀνδέχει ἀοροτέρως διαιτᾶν τοσῦτον ὑπερβαίνειν, ὁκόζον αὖ ἡ νοῦσος μαλθακωτέρη τῆν ἐχάτων ἡ. Ὁκόταν δὲ ἀκμάζῃ ἡ νούσημα, τότε λεπότατη διαίτη ἀναγκαίως χρέεαζ. Σωτε κμαίρεσθαι δὲ χρὴ καὶ ἡν νοσέοντα εἰ ὑβαρκέσει τῇ διαίτῃ πρὸς πλὼ ἀκμὴν τ' νούσου. μὴ πότερον ἐκεῖνος ἀπαυδήσει

Ἱπποκράτους Ἀφορισμοί.

Τμῆμα πρῶτον.

Βίος, βραχύς. ἡ δὲ τέχνη, μακρή. ὁ δὲ καιρὸς, ὀξύς. ἡ δὲ πεῖρα, σφαλερή. ἡ δὲ κρίσις, χαλεπή. λεῖ δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιοῦντα, ἀλλὰ καὶ τὰ τ' νοσέοντα, καὶ τὰ παρεόντας, καὶ τὰ ἔξωθεν. Ἐν τῇσι παραχῆσι τ' κοιλίης, καὶ τοῖσιν ἐμέτοισι, τοῖσιν αὐτομάτως γλυμβίοισιν, ἰῶ μὴν ὅια λεῖ καθαίρεαζ καθαίρονται, ξυμφόρεα τε καὶ οὐφόρως φορέουσιν. ἰῶ δὲ μὴ, τοὐναντίον. οὕτω δὲ καὶ κενεαπτέη. ἰῶ μὲν οἷ ὅια λεῖ γίνεζ γίνοιτο, ξυμφόρει τε καὶ οὐφόρως ἔχουσιν. ἰῶ δὲ μὴ, τοὐναντίον. ἐπιβλέπειν δὲν λεῖ, καὶ χώρῃσι. καὶ ὡρῃσι. καὶ ἡλικίῃσι. καὶ νούσοις σὺ ἧσι λεῖ, ἢ οὔ. Ἐν τοῖσι γυμνασιστικοῖσιν, αἱ ἐπ' ἄκρον δυξίαι, σφαλεραί, ἰῶ σὺ τῷ ἐχάτῳ ἐωσιν. οὐ γὰρ ὀδωύσῃ μένειν σὺ τῷ αὐτόῳ, οὐδὲ ἀρεμέειν. ἐπεὶ δε οὐκ ἀζεμέσιν, οὐκ ἔτι ὀδωύσῃ ὠδὶ τὸ βέλτιον ἐπισιδόναι. λείπει δὲν ὠδὶ τὸ χείρον. τουτέων δὲν εἵνεκεν πλὼ δυξίην λύειν ξυμφόρει μὴ ῥᾳδέως, ἵνα πάλιν αὐχὴν ἀναθρέψλιος λάζῃ τὸ σῶμα. μὴ δὲ τὰς ξυμπέπωσας ἐς τὸ ἔχατον ἄγειν, σταλβρὸν γὰρ. ἀλλ' ὁκοίη αὐτὴ φύσις ἡ τ' μέλλοντος ὑπομένειν, ἐς τ' τὸ ἄγειν. ὠζευτος δὲ μὴ αἱ κωνώσιες αἱ ἐς τὸ ἔχατον ἄγωζι, σταλβραί. μὴ πάλιν αἱ ἀναθρέψλιες αἱ σὺ τῷ ἐχάτῳ ἔζαι, σταλβραί. Αἱ λεπταὶ μὴ ἀκειβέες δίαι, μὴ σὺ τοῖσι μακρῆσιν αἰεὶ πάθεσι, μὴ αὖ τοῖσιν ὀξέσιν, οὐ μὴ ἐπδέχει, σταλβραί. μὴ πάλιν αἱ ἐς τὸ ἔχατον λεπότητος ἀφιγμέναι δίαι, χαλεπαί. μὴ ἢ αἱ ταληρώσιες αἱ ἐς τὸ ἔχατον ἀφιγμέναι, χαλεπαί. Ἐν τῇσι λεπῇσι διάτῃσιν, ἁμαρτάνουσι οἱ νοσέοντες, διὸ μᾶλλον βλάπτονζ. πᾶν γὰρ τὸ ἁμαρτημα ὃ αὖ γίνῃ, μέγα γίνῃ μᾶλλον, ἢ σὺ τῇσιν ὀλίγον ἀοροτέρῃσι διαίτῃσι. διὰ τ' τὸ μὴ τοῖσιν ὑγιαίνουσι, σταλβραὶ αἱ πάνυ λεπταὶ μὴ ἀκειβέες δίαι τε, ὅτι τὰ ἁμαρτανόμενα, χαλεπώτερον φέρουσι. δὶ τὸ δῖῶ αἱ λεπταὶ μὴ ἀκειβέες δίαι τε, σταλβραὶες τὰ ἐλάσσα τ' μικρὸν ἀοροτέρων. Ἐς δὲ τὰ ἔχατα νοσήματα, αἱ ἔχατοι θέραπεῖαι ἐς ἀκειβίλω κράτιστοι. Ὁ κου μὲν ἡ κάτοξυ ἡ νούσημα, αὐτίκα τῶν ἐχάτους πόνες ἔχει. μὴ τῇ ἐχάτως λεπότατη διαίτη ἀναγκαίως χρέεαζ. ὅκου δε μὴ, ἀλλ' ὀνδέχει ἀοροτέρως διαιτᾶν τοσῦτον ὑπερβαίνειν, ὁκόζον αὖ ἡ νοῦσος μαλθακωτέρη τῆν ἐχάτων ἡ. Ὁκόταν δὲ ἀκμάζῃ ἡ νούσημα, τότε λεπότατη διαίτη ἀναγκαίως χρέεαζ. Σωτε κμαίρεσθαι δὲ χρὴ καὶ ἡν νοσέοντα εἰ ὑβαρκέσει τῇ διαίτῃ πρὸς πλὼ ἀκμὴν τ' νούσου. μὴ πότερον ἐκεῖνος ἀπαυδήσει

σει πρότερον, μὴ οὐκ ὑβαρκέσει τῇ διαίτῃ, ἢ ἡ νόσος πρότερον ἀπαυδήσει μὴ ἀμβλωθῆται. Ὁκόσοισι μὲν οὖν αὐτίκα ἡ ἀκμὴ, αὐτίκα λεπτέως διαιτᾶν. ὁκόσοισι δὲ ἐς ὕστερον ἡ ἀκμὴ, ἐς ἐκεῖνο μὴ πρὸ ἐκείνου, μακρὸν ἀφαιρετέον. ἔμπροσθεν δὲ πιοτέρως διαιτᾶν, ὡς ἂν ὑβαρκέσῃ ὁ νοσέων. Ἐν δὲ τοῖσι παροξυσμοῖσιν, ὑποτέλλεαζ χρή. τὰ προσθιέναι γὰρ βλάβη. καὶ ὁκόσα κω τὰ πρὸ ιόδους παροξύνεται σὺ τοῖσι παροξυσμοῖσιν ὑποτέλλεσθαι. Τοὺς δὲ παροξυσμοὺς καὶ τὰς κατασάσιος, δηλώσουσιν αἱ νοῦσοι, καὶ αἱ ὧραι τῶ ἔτεος, καὶ αἱ τῆν πρὸ ιόδων πρὸς ἀλλήλας αὐτὰ ξυμπτώσιες. ἰῶ τε κατ' ἡμέρην, ἰῶ τε παρ' ἡμέρην, ἰῶ τε καὶ ὁλιγοπλείονος χρόνου γίγνονται. ἀτὰρ μὴ τοῖσιν ἐπιφανομένοισιν, ὅτι σὺ πολυετικοῖσι, πῦελον, ἰῶ αὐτίκα ἐπιφαίνηται, αὖξομένου, βραχυεῖ. ἰῶ δ' ὕστερον ἐπιφαίνηται, μακρεῖ. καὶ οὖρα μὴ ὑποχωρήματα καὶ ἱδρῶτες μὴ λύσκει τε καὶ ὀνκρίται, μὴ βροχὰς καὶ μακρὰ τὰ νοσήματα ἐπιφανόμενα δηλοῖ. Γρόντες, δύσφορώτατα νηπιέλω φέρουσι. δηλότερον οἱ κατεσκηότες. ἤκιστα μεμράκια. πάντων δὲ μάλιστα παιδία. τουτέων δὲ αὖτε ὧν ἂν τύχῃ αὐτὰ ἑωυτῆσι προσφυμότερα ἐόντα. Τὰ αὐξανόμενα, σταλέσθαι ἔχει ἡ ἔμφυτον θέρμον. σταλέσθαι ὧν λέγεται ῥοφῆς. εἰ δὲ μὴ, ἡ σῶμα ἀναλίσκεται. γέρουσι δὲ, ὀλίγον ἡ θέρμον, διὰ τὸ τὸ αὖξα ὀλίγων ὑπεκκαυμάτων δέοντες. ζῶσι πολλῶν γὰρ ἀποσβεννυμένων. διὰ τὸ τὸ μὴ οἱ πυρετοὶ τοῖσι γέρουσιν οὐκ ὁμοίως ὀξέες. ψυχρὸν γὰρ τὸ σῶμα. Αἱ κοιλίαι χειμῶνος μὲν ὑγροὶ, θέρμότατα φύσει, καὶ ὕπνοι μακρότατοι. σὺ τούτοισιν οὖν τῆσιν ὥρῃσι, μὴ τὰ προσάρματα σταλέω δοτέον. μὴ γὰρ ἐμφυτον θέρμον, σταλέσει ἔχει. τροφῆς οὖν σταλέσιος δέονται. σημεῖον, αἱ ἡλικίαι καὶ οἱ σθλητοί. Αἱ ὑγραὶ διάτεται, πᾶσι τοῖσι πυρετοῖσι ξυμφόρουσι. μάλιστα δὲ παιδίοισι καὶ τοῖς ἄλλοισι τοῖσι οὕτως ἐθισμένοισι διαιτᾶσθαι. Καὶ οἷσι ἄπαξ ἡ δίς, καὶ σταλέω ἡ ἐλάσσω, μὴ κατὰ μέρος. δοτέον δὲ τι καὶ τῷ ἔθει, καὶ τῇ ὥρῃ, καὶ τῇ χώρῃ, καὶ τῇ ἡλικίῃ. Θρέξις καὶ φθινοπώρου σιτία λυσιφορώτατα φορέσει. χειμῶνος, ῥηϊτερα. ἥρος, ἧσσον. Τοῖσιν αὐτῆσι ιόδοισι παροξυνομένοισι, μηδὲν δεῖ δίναι, μὴ δ' ἀναγκάζειν, ἀλλ' ἀφαιρέειν τὴν προσθήκην πρὸ τῆν κρισίων. Τὰ κρινόμενα μὴ τὰ κεκριμένα, ὀρτίως μὴ κινέειν, μὴ δὲ νεωτεροποιέειν, μήτε φαρμακοῖσι, μήτ' ἄλλοισιν ὀχεθισμοῖσιν, ἀλλ' ἐᾶν. Α' δεῖ ἄγειν, ὅκου αὖ μάλιστα ῥέπῃ, τούτῃ ἄγειν, διὰ τῆν ξυμφορὴν τῶν χωρίων. Γέπονα φαρμακεύειν μὴ κινέειν μὴ ὠμὰ, μὴ δὲ σὺ αὐχῆσιν, ἰῶ μὴ ὀργᾶ. τὰ δὲ σθλέσια οὐκ ὀργᾶ. Τὰ χωρέοντα, μὴ τῷ σθλίβει τεκμαίρεαζ, ἀλλ' ὡς αὖ χωρέῃ διὰ λείκοι φορέει δύφορέως. καὶ ὅκου δεῖ μέχρι λειποθυμίης ἄγειν. μὴ τῷτο ποιέειν, ἰῶ ὀρκέῃ ὁ νοσέων. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθεσιν, ὀλιγάκις μὴ σὺ αὐχῆσι τῆσι φαρμακίῃσι χρεέεαθαι. μὴ τῷτο προεξδυκρινήσαντας ποιέειν. Ἢν οἷα δεῖ καθαίρεσθαι καθαίρονται, ξυμφόρει τε καὶ οὐφόρως φορέουσι. τὰ δ' ἐναντία, δυσχερῶς.

Τμῆμα δεύτερον.

Ἐν ὧ νοσήματι ὕπνος πόνον ποιέει, θανάσιμον. ἰῶ δὲ ὕπνος ἀφελέη, οὐ θανάσιμον. Ὁκόσοισι παραφρονέουσιν ὕπνος παύει, ἀγαθόν. Ὕπνος ἀγρυπνίη, ἀμφότερα τὰ μέρεα μᾶλλον γλυσμία, κακόν. Οὐ πολυσμονή. οὐ λιμός. οὐ δ' ἄλλα οὐδὲν ἀγαθὸν, ὅ, τι καὶ μᾶλλον τ' φύσιος ἡ. Κόποι αὐτόματοι, φράζουσι νόσους. Ὁκόσοι πονέοντές τι τῶ σώματος τὰ δὲ λλα τῆν πόνων οὐκ αἰσθάνονται, τουτέοισιν ἡ γνώμη νοσέει. Τὰ δὲ σθλλὰ χρόνῳ λεπτυνόμενα σώματα, νωθρῶς ἐπαναζέφειν δεῖ. τὰ δὲ σὺ ὀλίγῳ, ὀλίγως. Ἢν ἐκ νόου ῥοφῆ λαμβάνων μὴ ἰσχύῃ, σημαίνει ὅτι σθλέονι ῥοφῆ ἡ σῶμα χρέεται. ἰῶ δὲ ῥοφῆ μὴ λαμβάνοντος τῶ τὸ γίγνηται, χρὴ εἰδέναι, ὅτι κενώσιος δεῖται. Τὰ σώματα χρὴ ὅκου τὶς βούλεται καθαίρεαζ, βύρσα ποιέειν. Τὰ μὴ καθαρὰ τ' σωμάτων, ἐκ τῶ αὐ θρέψλις μάλλον, ἐλάσσεις. Γ' ἄσθλησθαι ποτὲ ἡ στῆσι. Τὰ ἐγματα λιμπανόμενα σὺ τῆσι νούσῃσι μετὰ κενεοῦ, ὑποσροφὰς ποιέειν εἰώθασι. Ὁκόσοισι κενεοῖς γίνηται, τουτέοισιν ἡ νὺξ δύσφορος, ἡ πρὸ τῶ παροξυσμοῦ. ἡ δὲ ἐπίδοσις, δύφορωτάτη ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Ἐν τῆσι τ' κοιλίης ῥύσεσιν, αἱ μεταβολαὶ τ' διαχωρημάτων ὠφελέουσιν, ἰῶ μὴ ἐς τὰ πονηρὰ μεταβάλλῃ. Ὁκόσοισι φαρυγξὶ νοσέει, ἡ φύματα σὺ τῷ σώματι φύεται, τοὺς ἐκκείσαι σικέπεζ. ἰῶ γὰρ χολώδεες ἔωσι, ἡ σῶμα ξυωνοσέει. ἰῶ δὲ ὁμοίως τοῖσιν ὑγιαίνουσι γίγνωνται, ἀσφαλὲς ἡ σῶμα ῥέφειν. Ὁκόσοισι λιμὸς, οὐ δεῖ πονέειν. Ὁκου αὖ ῥοφῆ σταλέω πορὰ φύσιν ἐσέλθῃ, τὸ τονόσον ποιέει. δηλοῖ δὲ ἡ ἴησις. Τῶν ῥεφομένων ἀθρόως καὶ ταχέως, ταχέως ἡ διαχωρήσιες γίνονται. Τῶν ὀξέων νοσημάτων, οὔ πάμπαν ἀσφαλέες αἱ προδιαγρούσιες, οὔτε τὸ θανάτου, οὔτε τ' ὑγείης. Ὁκόσοισι νέοισιν ἐοῦσιν αἱ κοιλίαι ὑγραὶ εἰσι, τουτέοισιν ἀποχωρέσκουσιν ξηραίνονζ. ὁκόσοισι δὲ νέοισιν ἐοῦσιν αἱ κοιλίαι ξηραὶ εἰσι, τουτέοισι πρὸς ὕδροισι γιγνομένοισι, ὑγραίνονζ. Λιμὸν, θώρηξις λύει. Ἀπὸ σταλεσμένης ὁκόσα αὖ νοσήματα γένῃ, κοίλωσις ἰῶ. μὴ ὁκόσα ἀφὸ κενώσεως σταλεσμένης. τὰ ἄλλων ἡ ὑπεναντιώσις. Τὰ ὀξέα τ' νοσημάτ', κείνε' σὺ τεταρεσκαιδεκάτῃ μέρησι. Τῶν ἑπτὰ, ἡ τετάρτη ἐπίδηλος. ἑπτὰ δὲ ἡ ἑβδομάδος. ἡ ὀγδόη αὐξική. θεωρητὴ δὲ, ἡ σὺ δεκάτῃ. αὕτη γὰρ δύσι τετάρτη τ' ἑτέρης ἑβδομάδος. θεωρητὴ δὲ πάλιν ἡ ἑπτακαιδεκάτη. αὕτη γὰρ δύσι τετάρτη, ἢ ἀφὸ τ' ἰσ', ἑβδόμη δὲ, ἀφὸ τ' ὀκδεκάτης. Οἱ θερινοὶ τεταρταῖοι, τα πολλὰ γίνονται ἔραχίες. οἱ δὲ φθινοπωρινοὶ, μακροὶ, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς ἡν χειμῶνα

σιωπῶντες. Γυρὲ ἢν ὦδι ἀσιτίῃ βέλτιον γενέσθαι, ἢ ἀσιτίην ὦδι πυρετῷ. Τοῖσι μὴ κατὰ λόγον κουφιζουσιν, οὐδὲ πιστεύειν. οὐδὲ φοβεῖσθαι λίην τὰ μοχθηρὰ γινόμενα παραλόγως τὸ γὰρ πολλὰ τῆι τοιουτέων ὄξιν, ἀβέβαια. μὴ οὖ πάνυ τοι διαμένειν, οὐδὲ χρονίζειν εἰωθεν. Τῶν πυρετούντων μὴ παντὰ πᾶσιν ἐπιπολαίως ἢ διαμένειν, καὶ μηδὲν ὀδυνᾶσθαι ἢ σῶμα, ἢ καὶ σωτήριος εἶναι, μᾶλλον τῶ κατὰ λόγον, μοχθηρόν. ἢ μὴ γὰρ, μῆκος νόσου σημαίνει. ἢ δὲ, ἀσθένειαν. Ἀρχομένων τῆι νούσων, ἰῶ τι δυκεῖ κινεῖν, κίνει. ἀκμαζουσῶν δὲ, ἡσυχίλω ἔχειν βέλτιόν ὄξιν. Γῆρι δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη πάντα ἀσθενέστατα. τῶδι δὲ τὰς ἀκμὰς, ἰσχυρότατα. Τῶ ὄβ ἀῤῥώστῃς ὐσιτιεῶτι, μηδὲν ἐπιδιδόναι ἢ σῶμα, μοχθηρόν. Ὡς τα πολλὰ πάντες οἱ φαύλως ἔχοντες, κατ' ἀρχὰς μὲν ὐσιτιεῶτες καὶ μηδὲν ἐπιδιδόντες, πρὸς τῶ τέλει πάλιν ἀσιτεύουσιν. οἱ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀσιτιεῶτες ἰσχυρῶς, ὑσδρον δὲ ὐσιτιεῶτες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσιν. Ἐν ποίῃ νούσῳ, ἢ, ἀῤῥῶδαι πὼ διανοιαν, μὴ ὀψὲ ἔχειν πρὸς τὰς προσφορὰς, ἀναδόν. ἢ δὲ ἀπαντίον, ναυσίην. Ἐν τῆσι νούσοισιν, ἢσσον κινδυνῶδες, οἷς αὖ οἰκεῖη κατὰ φύσιος, ἢ τῶ ἕλκεος, μὴ τῶ ἡλικίης μὴ τῶ ὥρης ἢ νοῦσος ἢ μᾶλλον, ἢ οἷσιν αὖ μὴ οἰκεῖη κατά τι τουτέων. Ἐν ποίῃσι τῆσι νούσῃσι, ἢ τῶδι ἢν ὀμφαλὸν καὶ ἢ ἦρσι πάχος ἔχειν βέλτιόν ὄξι. ἢ δὲ σφόδρα λεπτὸν καὶ ἐκτετηκὸς, μοχθηρόν. ἐπισφαλὲς δὲ ἢ τοιοῦτον, μὴ πῶς τοὺς κατὰ θωρῆσαι. Οἱ ὑγιεινῶς ἔχοντες τὰ σώματα οὐ τῆσι φαρμακίῃσι κατθαρόμενοι, ἐκλύονται ταχέως. καὶ οἱ πονηρῆι φορῆι χρεόμενοι. Οἱ δὲ τὰ σώματα ἔχοντες, φαρμακεύεσθαι ὀρτώδεες. Τὸ σμικρῶ χείρεσι καὶ πόμασι μὴ σιτίον, ἢσιον δὲ, τῆι βελτιόνων μὲν, ἀνδεεδόντων δὲ, μᾶλλον αἱρετόν. Οἱ πρεσβύται τῆι νέων, τὰ μὲν πολλὰ νοσέουσιν ἧσσον. ὅσα δ' ἂν αὐτοῖσι χρόνια νοσήματα γένηται, τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει. Βράγχοι καὶ κῆρυξαι τοῖσι σφόδρα πρεσβύτῃσιν, οὐ πεπαύονται. Οἱ ἐκλυόμενοι πολλάκις καὶ ἰσχυρῶς, ἄνδυ φανερῆς προφάσιος, ὄβ ἅπαντες τελευτῶσι. Λυσιτελὲ ἀφροδισιάζειν μὲν, ἀδυνάτων. ἀσθενέα δὲ, οὐ ῥηιδίων. Τῶν ἀπαγχομένων καὶ κατακαυνομένων, μηδὲ πω δὲ τεθνηκότων, οὐκ ἀναφλόγωσιν, ὁῖσι ἂν ἀφρὸς ἢ τῶδι ἢ σῶμα.

Οἱ παχέες σφόδρα κατὰ φύσιν, ταχυθανατοι γίνονται μᾶλλον τῆι ἰσχνῶν. Τῶν ἐπιληπτικῶν τοῖσι νέοισιν ἀπαλλαγὴν αἱ μετὰ βολαὶ μάλιστα τῆς ἡλικίης, καὶ τῆι χωρίων, καὶ τῆι βίων ποιέουσι. Δύο πόνων ἅμα γινομένων μὴ κατὰ ἓν αὖ ἓν τόπον, ὁ σφοδρότερος, ἀμαυροῖ ἢν ἕτερον. Γῆρι τὰς γλυκασμὸ τῶ πόνου, οἱ πόνοι καὶ οἱ πυρετοὶ συμβαίνουσι μᾶλλον, ἢ γινομένου. Ἐν ποίῃ κινήσει τῶ σώματος, ὁκόταν ὀῤχῆται πονέειν, ἢ διαναπαύειν ὀῤθυς, ἄκοπον. Οἱ εἰθισμένοι τῶ σωνήθεσι πόνους φορέειν, κῶν ὦσιν ἀσθενέες ἢ γέροντες, τῆι ἀσωνήθων ἰσχυρῶν τε καὶ νέων φέρειν φορέουσι. Τὰ ἐκ πολλοῦ χρόνου σωνήθεα, κῶν ἢ χείρω τῆι ἀσωνήθων, ἧσσον σκληρὰ εἰωθε διὰ ὅῶ καὶ ἐς τὰ σωνήθεα μεταβάλλειν. Τὸ κατὰ πολὺ καὶ ὀξαπίνης κινοῦν, ἢ πληροῦν, ἢ θορμαίνειν, ἢ κλίνειν, ἢ ἄλλως ὁκωδῶ ἢ σῶμα κινέειν, σφαλερόν. μὴ παῖν ἢ πολὺ τῆι φύσει πολέμιον. ἢ δὲ κατ' ὀλίγον, ἀσφαλές. καὶ ἄλλως, ὡῶ τις ὄβ ἑτέρου, ἐφ' ἕτερον μεταβαίνῃ. Παῖσι κατὰ λόγον ποιέοντι, μὴ μὴ γινομένων τι κατὰ λόγον, μὴ μεταβαίνειν ἐφ' ἕτερον, μένοντος τῶ ὀξέως ὄβ ἀρχῆς. Οἱ κῶφοι τὰς κοιλίας ὑγρὰς ἔχουσιν, νέοι μὲν ὄντες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσι, τῆι τὰς ξηρὰς ἐχόντων. ἐς δὲ ἢ γῆρας, χείρων ἀπαλλάσσουσι. ξηραίνονται γὰρ, ὡς ἐπιτοπολὺ, τοῖσιν ἀποῤῥαγήσεσθαι. Μεγάθει δὲ σώματος, ἐλάσσοσι μὲν, ἐλάσσονες καὶ οὐκ ἀειδέες. ἐπιῤῥᾶξαι δὲ, ἀδύνατον καὶ χεῖρον τῆι ἐλαττόνων.

Τμῆμα τέταρτον.

Αἱ μεταβολαὶ τῆι ὡρέων, μάλιστα τίκτουσι νοσήματα. καὶ ἐν τῆσιν ὥρῃσιν αἱ μεγάλαι μεταλλαγαὶ ἢ ψύξιος ἢ θάλπεος, ἢ τἆλλα κατὰ λόγον οὕτως. Τῶν φύσεων, αἱ μὲν, πρὸς ἦρος. αἱ δὲ, πρὸς χειμῶνα, ὄβ ἥκιστα πεφύκασι. Τῶν νούσων ἄλλαι πρὸς ἄλλας, ὄβ ἥκιστα πεφύκασι. καὶ ἡλικίαι τινὲς, πρὸς ὥρας ἢ χώρας, καὶ ἐς αὐτας. Ἐν τῆσιν ὥρῃσιν, ὅταν τῆς αὐτῆς ἡμέρης, ὁτὲ μὲν θάλπος, ὁτὲ δὲ ψύχος γένηται, φθινοπωρινὰ τὰ νουσήματα προσδέχεσθαι χρή. Νότοι βαρυήκοοι, ἀχλυώδεες. κῶφωσις καὶ ἰνωβροὶ. διαλυτικοί. ὁκόταν οὕτω ξυνεστὼς, τοιαῦτα οἷ τῆσιν ἀῤῥωστίῃσιν πολέχουσιν. ὡῶ δὲ βόρειον ἢ, βῆχες. φαρυγγίες. κοιλίαι σκληραί. λυσιτελέα φλεγμοναί. ὀδυνώδεα. ὀδόντων. ὠτέων. ὀκόταν οὕτω ξυνεστὼς, τοιαῦτα οἷ τῆσιν ἀῤῥωστίῃσι πρόσδεχεσθαι χρή. Ὁκόταν Ἦρος γένηται ἢ ὀμοῖος, ἰσορῶντας οἷ τοῖσι πυρετοῖσι πολλὰς προσδέχεσθαι χρή. Ἐν τοῖσιν αὐχμοῖσι, πυρετοὶ ὀξέες γίνονται. καὶ ὡῶ μὲν ξυνεστὸν ἢ ἐ τὸς τοιουτέον ἐὸν, οἷον πὼ κατέστασιν ἐποίησεν ὡς ἐπιτοπολὺ καὶ τὰ νουσήματα, τοιαῦτα δεῖ προσδέχεσθαι. Ἐν τοῖσι κατθέρεσι καιροῖσιν ὡῶ ὡραῖως τὰ ὡραῖα ἀποδίδωσιν, ὐσταθέες μὴ διακρινέες αἱ νοῦσοι γίνονται. οἷ δὲ τοῖσιν ἀκατασταίτοισιν, ἀκατάστατοι καὶ διάκριτοι. Ἐν φθινοπώρῳ, ὀξέα τὰ τοιαῦτα αἱ νοῦσοι, καὶ θανατωδέστατα τοιαῦτα ἐπίπαν. ἢ δὲ ὑγιεινότατον, καὶ ἥκιστα θανατῶδες. Τὸ φθινόπωρον, τοῖς φθίνουσι κακόν. Γειμὼν δὲ τῆι ὡρέων, ὡῶ μὲν ὁ χειμὼν αὐχμηρὸς καὶ βόρειος γένηται, ἢ δὲ ἔαρ ἔπομβρον καὶ νότιον, ἀναγκαίη τῶ ἦρος, πυρετοὺς ὀξέας, καὶ ὀφθαλμίας, καὶ ἀποπληξίας γενέσθαι, μάλιστα τῆσι γυναιξί, καὶ αἱμορροΐδας. ἢν δὲ ὁ χειμὼν ὑγρὸς καὶ νότιος, καὶ τὸ ἔαρ ἐπόμβριον καὶ νότιον, ἀσθενέα τὰ σώματα καὶ εὐκίνητα ἐς ἱδρῶτας καὶ ῥεύματα καὶ δυσεντερίας καὶ κοιλιακὰ καὶ ἀποπληξίας καὶ παραλύσιας καὶ ἐπιληψίας καὶ φθίσιας καὶ ὀφθαλμίας καὶ ὠτίτιδας καὶ βράγχους καὶ βῆχας καὶ κατάῤῥους καὶ ἕλκεα ἐν τοῖσι πνεύμοσι καὶ ἐν τῆι κοιλίῃ καὶ ἐν τῆι κύστει καὶ ἐν τοῖσιν ἔξω τῶν ἐντέρων καὶ ἐν τῆι ὀσφύϊ καὶ ἐν τῆι ἕδρῃ καὶ ἐν τοῖσιν αἰδοίοισι καὶ ἐν τῆι ὀρθίῃ καὶ ἐν τῆι κεφαλῆι καὶ ἐν τοῖσιν ὀστέοισιν καὶ ἐν τοῖσι μυσὶ καὶ ἐν τοῖσι νεύροισι καὶ ἐν τοῖσιν ἀρθρίοισι καὶ ἐν τῆι σαρκὶ καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ σώματος καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ ἐντέρου καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ ἐγκεφάλου καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ νωτιαίου καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ ἥπατος καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ σπλάγχνου καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ ὑμένος τῶ ἐν τῆι κοιλίῃ καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ ὑμένος τῶ ἐν τῆι κεφαλῆι καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ ὑμένος τῶ ἐν τῆι ὀσφύϊ καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ ὑμένος τῶ ἐν τῆι ἕδρῃ καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ ὑμένος τῶ ἐν τῆι ὀρθίῃ καὶ ἐν τῆι ἐπιφανείῃ τῶ ὑμένος τῶ ἐν τῆι κύστει

Τοὺς δὲ μελαγχολικοὺς, ἀσφοτέρως τὰς ἡφὼ τῷ αὐτῷ λογισμῷ τἀναντία προσιθείς. φαρμακεύειν ἐν τοῖσιν λίπα ὀξέσιν ὧν ὀργὰ αὐθημερόν. χρονίζειν δ' ἐν τοῖσι τοιούτοισι ἡφῶν. Οἱ κάτοισι γρόφοι ἢ τοῦδε ἦν ὀμφαλὸν πόνοι, ἢ ὀσφύος ἄλγημα μὴ λυόμενον, μήτε τὸ κάτω φαρμακίης, μήτ' ἄλλως εἰς ὕσορωπα ξηρὸν ἰσρύεται. Οἱ κάτοισι κοιλίαι λειοντρώδεες, χειμῶνος φαρμακεύειν ἀνω, ἡφῶν. Γρὸς τὸν ἐλεβόρους τοῖσι μὴ ῥηϊδίως ἀνω ἡφαιρομένοισι πρὸ τῆς πόσιος, προεῦγραίνειν τὰ σώματα βελτίονι, γροφὴ καὶ ἀναπαύσει. Ἐ πὴν πί τις ἐλέβορον, πρὸς μὲν τὰς κινησιμο τῶν σωμάτων μᾶλλον ἄγειν. πρὸς δὲ τὸν ὕπνους καὶ μὴ κινησιμο, ἧσσον. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ναυτηλία, ὅτι κίνησις τὰ σώματα ταράσσει. Ἐ πὴν βούλη μᾶλλον ἄγειν ἢ ἐλέβορον, κίνει τὸ σῶμα. ἐ πὴν δὲ παύσαι, ὕπνον ποίει μὴ κίνει. Ἐ λέβορος ἐ πιπόνως ὡς τοῖσι τὰς σάρκας ὑγιὰς ἔχουσι. ἀσασμὸν γὰρ ἐ ποιεῖ. Ἀ πυρέτω ἐόντι, ἀποστῆναι. καὶ ἡφῶδες γλωσσῶδες, καὶ σκοτώδινος, μὴ σώματα ἐκπεπρομένον, ἀνω φαρμακίης δεῖσθαι σημαίνει. Τὰ κάτω τῆι φρενῶν ὀδυνήματα ἀνω φαρμακείω σημαίνει. ἡφῶσι δὲ μήτε, ἡφῶν. Οἱ κάτοι οἱ τῆσι φαρμακοποσίησι μὴ διψῶσι ἡφαιρόμενοι, οὐ παύονται πρὶν ἢ διψήσωσιν. Ἀ πυρέτοισιν ἐούσιν, ὧν γίνεται γρόφος, καὶ γλωσσῶν βωρός, καὶ ὀσφύος ἄλγημα, ἡφῶν φαρμακίης δεῖσθαι σημαίνει. Ὑ ποχωρήματα μελαινα οἷσινες αἷμα μέλαν ἀπ' αὐτομάτου ἰόντα, καὶ ξυὼ πυρετῶ καὶ ἀνδυ πυρετῶ ἡφίσια. καὶ ὁκόσοισιν αἱ τὰ χρώματα πονηρότερα ἢ, μᾶλλον ἡφίσια. ζωὸν φαρμάκω δ' ἄμεινον. καὶ ὁκόσω αἱ τελεώτερα χρώματα, οὐ πονηρά. Νοσημάτων ὁκόσων αὐχρώματα χολὴ μέλαινα ἢ ἀνω ἢ κάτω ἐπέλθη, θανάσιμον.

Οἱ κάτοισιν ἐκ νουσημάτων ὀξέων, ἢ ἐκ πολυχρονίων, ἢ ἐκ βωμάτων, ἢ ἄλλως πως λειπαινομένων χολὴ μέλαινα, ἢ ὁκοῖον αἷμα μέλαν ἐπέλθη, τῇ ὑστεραίῃ ἀποθνήσκουσι. Δυσεντερίη, ὧν ἀρχὴ χολῆς μελαίνης αὖξῃ), θανάσιμον. Αἷμα ἀνω ῥηϊδίως ὁκοῖον αἱ ἢ, ἡφῶν. κάτω δὲ, ἀγαθόν. νὴ τὸ μέλαινα ὑποχωρέοντα, ἡφῶν. Ἢ ν κάτω δυσεντερίης ἐ γομένω, ὁκοῖα αἱ σάρκες ὑποχωρήσωσι, θανάσιμον.

Οἱ κάτοισιν αἱ τοῖσι πυρετοῖσιν αἷμορῥαγέει βέλτιος ὁκοτερονοῦν, αἱ τῆσιν ἀκλήδεσι, τουτέοισιν αἱ κοιλίαι καθυγραίνονται. Οκόσοισι χολώδεα τὰ διαχωρήματα, κωφώσιος γλυκυμίης παύεται. καὶ ὁκόσοισι κώφωσις, χολωδέων γλυκυμίων παύεται. Οκόσοισιν αἱ τοῖσι πυρετοῖσιν ἐκ τοιούτοισιν ἐούσι ῥίγεα γίνονται δύσκριτα. Οκόσοισι παροξυσμοὶ γίνονται ὧν αἱ ὧρῳ ἀφῆι, ἐς πὶ εὖξιον πὶ αὐτὸ ὧρῳ ὧν λάβῃ, δύσκριτα. Τοῖσι κοπιώδεσιν αἱ τοῖσι πυρετοῖσιν, ἐς αὖρα καὶ ὠδὲ τὰς γναθους μάλιστα ἀποστάσιες γίνονται. Αἱ τοῖς ὧν καὶ προπεπονηκὸς τι ἢ πὸ τῆ νοσέων, αἱ ταῦθα σημαίνει ἡ νοῦσος. Ἢ ν κάτω πυρετῶ ἐ γομένω διὰ ἡμέρης ἐόντος αἱ τῇ φαρυγγι πνιγμὸς ἐπισθανάσιμον. Ἢ ν κάτω τὰ πυρετῶ ἐ γομένω ὁ βράχιλος ὀβαίφνης ἐπισκαφῆ, καὶ μάλις ἡκατάπινεν δυώνται, οἰδήματος μὴ ἐόντος αἱ τῇ βαχάλω, θανάσιμον. Ἱ δρῶτες πυρεταίνουσιν ὧν αὖξωνται, ἀγαθοὶ ῥιτοῖοι. καὶ πεμπταῖοι. καὶ ἑβδομαῖοι. καὶ ἐνδεκαταῖοι, καὶ ἐνδεκαταῖοι. καὶ τεσσαρεσκαιδεκαταῖοι. καὶ ἑπτακαιδεκαταῖοι. καὶ μὴν καὶ εἰκοσῆ. καὶ ἑβδόμη καὶ εἰκοσῆ. καὶ φιακοσὴ πρώτη. καὶ τριακοσὴ τεταρτη. οὗτοι γὰρ οἱ ἱδρῶτες, νούσους κρίνουσιν. οἱ δὲ μὴ οὕτως γινόμενοι, πόνον σημαίνουσι καὶ μῆκος νόσου, καὶ ὑποστροπασμούς. Οἱ ψυχροὶ ἱδρῶτες, ξυὼ μὲν ὀξεῖ πυρετῶ γιγνόμενοι, θανάτου. ξυὼ πρὶ τρίτου δὲ, μῆκος νόσου σημαίνουσι. Καὶ ὁκοτ' ἂν τῶ σώματος ἱδρῶς, ταῦθα φράζει πὶ νοῦσον. Καὶ ὁκου ἂν τῶ σώματος θῶρ μὸν ἢ ψυχρὸν, ἐνταῦθα ἡ νοῦσος. Καὶ ὁκου ἐν ὅλω τῷ σώματι μεταβολαὶ, καὶ ἐὰ τὸ σῶμα κατατήκεται. ἢ αὖθις θῶρ μαίνεται. ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου γίνεται, μῆκος νούσου σημαίνει. Ἱ δρὼς πολὺς ἐξ ὑπνου ἀνθρ τινὸς αἰτίης ἑτέρης γιγνόμενος, τὸ σῶμα, σημαίνει, ὅτι δεῖται. ἐὰ δὲ ῥοφῶ μὴ λαμβανέντι, τῆτο γίγνηται, σημαίνει ὅτι κινδυνος δέεται. Ἱ δρὼς πολὺς ψυχρὸς ἢ θῶρ μὸς ἀεὶ ῥέων, ὁ ψυχρὸς, μείζων. ὁ δὲ θῶρ μὸς, ἐλάσσων, νοῦσον σημαίνει. Οἱ πυρετοὶ ὁκόσοι μὴ διαλείποντες ἐξ τεσσάρων, ἐχυρότεροι γίνονται, ἐ πικίνδυνοι. ὅτω δ' ἂν ἐξ τὸ διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι. Οκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τουτέοισι φύματα ἐς τὰ ὠῤῥα, ἢ πόνοι ἐ πίνονται. Οκόσοισι φύματα ἐς τὰ ὠῤῥα, ἢ πόνοι ἐκ πυρετῶν γίγνον), ἐστοι στέοισι ἐλαίοισι χρέον). Ἢ ν ἑίλος ἐ πιπίπτει πυρετῶ μὴ διαλείποντι, ἤδη ἀσθενέι ἐόντι, θανάσιμον. αἱ ἀποχρέμψιες αἱ ἐ τοῖσι πυρετοῖσι μὴ διαλείπουσιν αἱ τελιλναι, καὶ αἱματώδεες, καὶ λυσώλεες, καὶ χολώλεες παίζει καὶ. ἀποχωροῦσαι δὲ καλῶς ἀναθαι, καὶ κατὰ τὰς διαχωρήσιας, καὶ κατὰ τὰ οὖρα. ὧν δὲ μή τι τῶν συμφρόντων ἐκκείνηται ὀξὺ τῶν ῥόπων τούτων, κακόν.

Ἐ ν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσιν, ὧν τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ἢ, τὰ δὲ ἔσω καίηται μὴ δίψαν ἔχη, θανάσιμον. Ἐ ν μὴ διαλείποντι πυρετῶ, ὧν χεῖλος ἢ ὀφθαλμὸς ἢ ὀφθαλμὸς ἢ ὁῖς διαῤῥαφῆ, ὧν μὴ βλέπῃ, ἢν μὴ ἀκούη ἀσθενέος ἐόντος, ὅ, τι αὖ τουτέων γίνηται, ἔτυς ὁ θανάτος. Ὁ κου δ' πυρετῶ μὴ διαλείποντι διψῶσιν γίνηται καὶ παραφροσύνη, θανάσιμον. Ἐ ν τοῖσι πυρετοῖσιν ἀποσήματα μὴ λυόμενα πρὸς τοὺς πρώτους κρίσιας, μῆκος νόσου σημαίνει. Οκόσοι δ' ἂν τοῖσι πυρετοῖσιν ἢ δ' τῆσιν ἄλλησιν ἀῤῥωστίῃσι κατὰ προαίρεσιν δεκρύουσιν, οὐδὲν

οὐδὲν ἄτοπον. ὁκόσοι δὲ, μὴ κατὰ προαίρεσιν, ἀτοπώτερον. Οκόσοισι δὲ ὠδὶ τὴν ὀδόντων αἱ τοῖσι πυρετοῖσι περιλιχραγίνεται, ἰχυρότεροι γίνονται οἱ πυρετοί. Οκόσοισιν ὠδὶ πολὺ ῥῖγος ξηραὶ βραχέα δρεβίζουσαι αἱ πυρετοῖσι καυσώδεσιν, οὐ πάνυ δι' ὑδρώδεες εἰσίν. Οἱ ὠδὶ βουβῶσι πυρετοὶ, πάντες κακοὶ, πλὴν τὴν ἐφημέρων. Γυρέασι τὶ ἴσως ἐπιγλυόμενος, μὴ ἐκλείποντος τὸ πυρετὸ κακόν. μικκύνει γὰρ ἡ νοῦσις, καὶ ὑγρασίλω πλείω σημαίνει. Υ πὸ ἀσασμοῦ ἢ τεταίνεσ ὁ χλουμένω πυρετὸς ἐπιγλυόμενος, λύει τὸ νόσημα. Υ πὸ καύσου ἐ γομένω ἐπιγλυομένω ῥίγεος λύσις. Τελταῖος ἀκείβης κείνεται αἱ ἐπὶ πᾶσι δολιόλοισι τὸ μακρότατον. Οκόσοισιν αἱ τοῖσι πυρετοῖσι τὰ ὦτα κωφωθῇ, ἅμα ἐκ ῥινῶν ῥυεὶ, ἢ κοιλίη ἐκ ταραχθεῖσα, λύει τὸ νούσημα. Γυρέασι τὶ ὧν μὴ αἱ πολλαὶσισιν ἡμέρῃσιν ἀφῆ ὁ πυρετὸς, ὑποδρομπάζειν εἰκῶσι. Οκόσοισιν αἱ τοῖσι πυρετοῖσιν ἰκτῶδοι ἐπιγίνονται πρὸ τὴν ἑπτὰ ἡμερῶν, ἡκοκόν, ὧν μὴ ξυμβάσιες ὑγρὰν ἡ κατὰ πὶ κοιλίλω γένωνται. Οκόσοισιν αἱ τοῖσι πυρετοῖσι ἡκτὼδεσ ἡμέρῃσι ῥίγεα γίνεται, ἡκτὼ ἡμέρῃσι οἱ πυρετοὶ λύουσι. Οκόσοισιν αἱ τοῖσι πυρετοῖσι, τῇ ἑβδόμῃ, ἢ τῇ ὀγδόῃ, ἢ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἢ ἰκτῶδοι ἐπιγίνονται, ἀγαθὸν, ὧν μὴ ἐ δεῖσι ὑποχόνδριον σκληρὸν ἢ, ὧν δὲ μὴ, ἡκοκόν ἐκ ἀγαθόν.

Ἐ ν τοῖσι πυρετοῖσιν οἱ ἐκ τὴν ὑπνων φόβοι ἢ ἀσασμοὶ, ἡκοκόν. Ἐ ν τοῖσι πυρετοῖσι ὠδὶ πλὴ κοιλίλω καῦμα ἰσχυρὸν, καὶ ἡφῶδες, ἡκοκόν. Ἐ ν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσιν ὀξέσιν, οἱ ἀσασμοὶ καὶ οἱ ὠδὶ τὰ σπλάγχνα πόνοι ἰσχυροὶ, ἡκοκόν. Ἐ ν τοῖσι πυρετοῖσιν οἱ ἐκ τὴν ὑπνων φόβοι ἢ ἀσασμοὶ, ἡκοκόν. Ἐ ν τοῖσι πυρετοῖσι ἐ πὸν προσκόπῶν, ἡκοκόν. ἀσασμὸν γὰρ σημαίνει.

Οκόσοισιν οὖρα παχέα θρομβώδεα ὀλίγα οὐκ ἀπυρέτοισι, πλήθος ἐ πλθοι ἐκ τουτέων λεπτὸν, ὠφελέει. μάλιστα δὲ τὰ τοιαῦτα ὄρχεται, τοῖσιν ὑπὸ ἀρχῆς, ἢ ὀλίγα παχέων ὑπόστασιν ἴσχει. Οκόσοισι δὲ αἱ πυρετοῖσι τὰ οὖρα αἰωρήματα ῥαγμοειδέα οἷ) ὑποζυγίου, τουτέοισι κεφαλαλγίαι πάρεισιν ἢ παρέσονται. Οκόσοισιν ἑβδομαῖα κείνεται, τουτέοισιν ἐπινέφελον ἴσχει ἡ οὖρον, τῇ τετάρτῃ δρυθρὸν ἢ τἄλλα κατὰ λόγον. Οκόσοισιν οὖρα διαφανέα λιθώδη, πονηρά. μάλιστα δὲ αἱ τοῖσι φρενιτικοῖσιν ἐπιφαίνεται. Οκόσοισιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορυζέοντα ὀσφύος ἀλγήματος ἐπιγλυομένου, αἱ κοιλίαι τουτέοισι καθυγραίνονται. ὧν μὴ φύσει κατὰ ῥαγάσωσιν, ἢ οὖρου πλήθος ἐπλθη. αἱ πυρετοῖσι δὲ ταῦτα. Οκόσοισιν ἐλπὶς ἐς αὖρα ἀφίστασθαι, ῥύεται τῆς ἀποστάσιος. οὖρον πολὺ, καῦρα παχὺ, καὶ λιθικὸν γινόμενον, οἷ) αἱ τοῖσι κοπιώδεσι πυρετοῖσι τεταρταίοισιν αὖρχεται αἱ οἱσι γίνεσθαι. ὧν δὲ καὶ ἐκ τὴν ἐινῶν ἀμοῤῥαγήσιν, ἢ πάνυ ταχὺ λύεται. Ἢ ν αἷμα ἢ πάνυ ἐρέη, τῆν νεφρῶν, ἢ τῆς κύστιος, ἑλκωσιν σημαίνει. Οκόσοισιν αἱ τῷ οὖρω ὑφρικα μικρὰ παχέι ἐόντι ὥσπερ τείχες σωεξδρύονται, τουτέοισιν ἀχὼ τὴν νεφρῶν ἐκκείνεται. Οκόσοισιν αἱ τῷ οὖρω παχέι ἐόντι πυρώδεα σωεξουρέεται, τουτέοισιν ἢ κύστις ψωλᾶ. Οκόσοι ἀχὼ τ' αὐτομάτου αἷμα οὐρέουσι, τουτέοισιν ἀχὼ τὴν νεφρῶν, φλεβίου ῥῆξιν σημαίνει. Οκόσοισιν αἱ τῷ οὖρω ψαμμώδεα ὑφίστανται, τουτέοισιν ἢ κύστις λιθᾶ. Ἢ ν αἷμα οὐρέει καὶ θρόμβους, καὶ σκαφοειδέα ἔχη. καὶ ὀδυνᾶ ἐμπίπτῃ ἐς τὸ ὑπολάσριον καὶ ἐς τὸν περινέον, τὰ τοιαῦτα πὶ κύστιν πονεῖ. Ἢ ν αἷμα καὶ πύον οὐρέῃ, μὴ λεπίδας, μὴ ὀσμὴ ἐαρέη ἢ, τῆς κύστιος ἕλκωσιν σημαίνει. Οκόσοισιν αἱ τῇ οὐρήθρῃ φύματα φύεται, τουτέοισι διαπυήσαντος καὶ ἐκραγέντος, λύσις. Οὖρησις νύκτωρ πολλὴ γινομένη, σμικρὸν πὶ ὑποχόνδριον σημαίνει.

Τμῆμα πεμπτον.

Σ παεμὸς ὀξ ἐλλεβόρου, θανάσιμον. Ἐ πὶ ῥώματι ἀσασμὸς ἐπιγλυόμενος, θανάσιμον. Αἵματος πολλοῦ ῥυέντος ἡκτῶ, ἀσασμὸς ἢ λυγμὸς ἐπιγλυόμενος, κακόν. Ἐ πὶ πᾶσι καθαίρεσει ἀσασμὸς ἢ λυγμὸς ἐπιγλυόμενος, κακόν. Ἢ ν μεθύων ὀξ αἴφνης ἄφωνός τις γένηται ἀσαθεὶς, ἀποθνήσκει, ὧν μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ, ἢ ἐς πὶ ὠῤῥω ἐλθὼν, καθ' ὃν αἰ κρε παλαι, λύεται, φθέγξηται. Οκόσοι κατὰ τετάρτου ἁλίσκονται, αἱ τέσσερσιν ἡμέρῃσιν ἀπολλωτται. ὧν δὲ παύσας διαφύγωσιν, ὑγιέες γίνονται. Τὰ ἐπιλαμπόμενα ὁκόσοισι πρὸ τῆς ἥβης γίνεται, μετάστασιν ἴσχει. ὁκόσοισι δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτέων γίνεται, τουτέοισι τὰ πολλὰ ξυαποθνήσκει. Οκόσοι βαλβιτικοὶ γινόμενοι οὐκ ἀναιρεθέντες αἱ τεσσαρεσκαιδεκαήμερῃσι, τουτέοισιν ἐς ἐμπύημα καθίστανται. φθίσις γίνεται μάλιστα ἡλικίῃσι, τῆσιν ἀχὼ ὀκτωκαίδεκα ἐτέων μέχρι πέντε καὶ εἰκοντα ἐτέων. Οκόσοι κωκύγχιν διαφθείρουσιν, ἐς ὃν βαλβίμονα αὐτέοισι ῥέπεται, καὶ αἱ ἐπὶ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσιν. ὧν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ἐμπυοι γίνονται. Τοῖσιν κατὰ τὴν φθίσιν ὀλκαμοῖσιν, ὧν ἀπύσιμα ὀπὸν αἱ ἀποβήσασι ζωρὺ ὀζη ὡδὶ δὺ αἵματα καὶ ἐπιχόμενον, καὶ αἱ τείχες ἀχὼ τῆς κεφαλῆς ῥέωσι, θανατῶδες. Οκόσοι αἱ φθισιῶσιν αἱ τείχες ἀχὼ τῆς κεφαλῆς ῥέωσιν, οὗτοι διαῤῥοίης ἐπιγλυομένης, ἀποθνήσκουσιν. Οκόσοι αἷμα ἀφρώδες ἀναπτύουσι, τουτέοισιν ἐκ τὸ βλέμονος ἢ τοιαύτη ἀναπνοὴ γίνεται. Υ πὸ φθίσιος ἐχομένω, διαῤῥοίης ἐπιγλυομένης, θανατῶδες. Οκόσοι ἐκ βαλβιτίδος ἔμπυοι γίνονται, ὧν ἀνακαθαρθῶσιν αἱ τεσσαράκοντα ἡμέρῃσιν, ἀφ' ἧς ἂν ἡ ῥῆξις γένηται, παύονται. ὧν δὲ μὴ, εἰς φθίσιν μεθίστανται. Τὸ θῶρ μὸν πλάπτει ταῦτα, πλεονάκις

χρεομένοισι. ξηροῖσι ἐκθηλύνουσιν. ὑδέρων ἀκράτειαν. γυώνης καρήνωσιν. αἱμορῤῥαγίαι. λειποθυμίαι. ταῦτα οἷσι θαήτερος. Τὸ δὲ ψυχρὸν, σπασμούς. τετάνους. μελασμούς. καὶ ῥίγεα πυρετώδεα. Τὸ ψυχρὸν πολέμιον, ὀστέοισιν. ὀδοῦσι. ὑδέρῳσι. ἐγκεφάλῳ. νωτιαίῳ μελῶ. ᾧ δὲ θερμὸν, ὠφέλιμον.

Ὁκόσα κατὰ ψυχεται, ἐκθερμαίνειν. πλὴν ὁκόσα αἱ μορῤῥαγίαι, ἢ μέλλει. Ἔλκεσι μὲν ψυχρὸν δεκνώδες. δέρμα πάθεσκληρυῦσι. ὀδοῦσι δὲ ἀνεκπύητον ποιέει. μελαίνει. ῥίγεα πυρετώδεα ποιεῖ. σπασμοὺς καὶ τετάνους. Ἔστι δὲ ὁκοῦ ἐν τῷδε τετάνου ἀνὴρ ἕλκεος νέου ἐνεστῶτος θρόμβος μέσου, ψυχροῦ πολλοῦ κατασχύσις, ἐπανακλησιν θερμῆς ποιέεται. θερμὴ δὲ ταύτα ῥύεται. Τὸ θερμὸν ἐκπυητικὸν, οὐκ ἐν τῷ παντὶ ἕλκει, μέγιστον σημεῖον ἐς ἀσφάλειαν. δέρμα μελάσεται. ἰχναίνει. ἀνώδυνον. ῥίγεα, σπασμὸν, τετάνων, παραγωγικὸν. πλὴν ὁκόσα τῇ κεφαλῇ καρυβαρίῃ λύει. πάθεσιν δὲ διαφορέει ὀστέων καὶ τήγμασι. μάλιστα δὲ τοῖσιν ἐμπλωμένοισι. τουτέων δὲ μάλιστα, τοῖσιν ἐν κεφαλῇ ἕλκεα ἔχουσι. καὶ ὁκόσα ἐν τῷ ψυχρῷ ὑπνώσει, ἢ ἕλκεσι μὴ ὀρθρίσειν ἐθισμοῖσιν. ἐσορῶν. αἰδοῖα ὑσδρὰ. κύσει. τουτέοισι μὲν θερμὸν, φίλιον καὶ κοινόν. ᾧ δὲ ψυχρὸν, πολέμιον καὶ κτεῖνον. Ἐν τουτέοισι δεῖ τῷ ψυχρῷ χρέεσθαι, ὁκόταν αἱμορῤῥαγέειν μέλλει, μὴ ἐπ' αὐτὰ, ἀλλὰ τοῦδε αὐτὰ ὁκόθεν ἐπῤῥέῃ. καὶ ὁκόταν φλεγμοναὶ, ἢ ἐπιφλογισματα ἐς μὲν ὀδυνηρὸν καὶ ὑφαιμον ῥέποντα αἵματα νεωρὰ ἐόντα. ταῦτα. ἐπεὶ τά γε παλαιὰ, μελαίνει. καὶ ὀδυσιπελασ' ἢ μὴ ἑλκούμενον. ἐπεὶ τό γε ἑλκούμενον, ἐλάττει. Τὰ ψυχρὰ οἷ χάων, κρύσταλλος, τῶν ἔνθεν πολέμια. βυχέων κινητικά. αἱμορῤῥοΐκά. κατερῤῥοϊκά. Τὰ δὲ ὦν αἱρέσιον οἰδήματα καὶ ἀλγήματα, ἀτὰρ ἕλκεος, καὶ ποδαγρικά, καὶ πάσματα, τουτέων τὰ ἔνθεν ψυχρὸν πολλὸν κατεχόμενον, ἐπιζεῖ τε καὶ ἰχναίνει, καὶ ὀδυνᾷ λύει. ναρκᾷ δὲ μερίη ὀδυνᾶς λυτική. Ὑσδρῷ μὲν ταχέως θερμαινόμενον, καὶ ταχέως ψυχόμενον, κουφότατον. Οἰκήσιος δὲ πεῖν ὀρεξιες νυκτὸς τοῖσι πάνυ δηλῶσιν, λῷον ἐπὶ ποιμηθῶσιν, ἀγαθόν. Γυναικείων ἀτωλὸν, ἢν αἱρώμασι πυρίη, πολλαχῇ δὲ καὶ εἰς ἄλλα χρησίμωθ' ὧν λῷ, εἰ μὴ κατευσαρίασ' ἐποίει. Τὰς κυούσας φαρμακεύειν, λῷον ὀρχὰ τετράμηνα, καὶ ἄνω ἐπὶ μηνῶν ἤασεν. τὰ δὲ νήπια καὶ πρεσβύτερα βλαβερέστερ. Γυναικὶ σὺν γαστρὶ ἐχούσῃ ὑπὸ τινος τῶν ὀξέων νουσημάτων λιφθεῖναι, θανατώδες. Γυνὴ σὺν γαστρὶ ἔχουσα φλεβοτομηθεῖσα ἐκπιέσκεται, ἢ μᾶλλον εἰ μέζον ἐπὶ τὸ ἔμβρυον. Γυναικὶ αἷμα κατὰ μῆνα ἐκ τῆς ῥινῶν ῥυῆναι ἀγαθόν. Γυναικὶ σὺν γαστρὶ ἐχούσῃ καταμηνίων ἐκπόντων, αἷμα ἐκ τῆς ῥινῶν ῥυῆναι ἀγαθόν. Γυναικὶ σὺν γαστρὶ ἐχούσῃ κατάμηνα ἐκκρίνεται, λῷον ἢ κοιλίη πουλλὰ ῥυῇ, κἠνδωσος ἐκπίπτῃ. Γυναικὶ σὺν ὑσδρικῶν ἐνοχλουμένῃ ἢ λυσικαρδίῃ, λῷον ἢ κοιλίη πουλλὰ ῥυῇ, κἠνδωσος ἐκπίπτῃ. Γυναικὶ σὺν ὑσδρικῶν ἐνοχλουμένῃ ἢ λυσικαρδίῃ, πέρμος ἐπιγινόμενος, ἀγαθόν. Γυναικὶ τὰ καταμήνια ἄχροα, καὶ μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ αἰεὶ γινόμενα, καθαίρεσις δεῖσθαι σημαίνει. Γυναικὶ σὺν γαστρὶ ἐχούσῃ, λῷον μαθοῖ ὑβαίφνης ἰχνοὶ γένωνται, ἐκπίπτῃ. Γυναικὶ σὺν γαστρὶ ἐχούσῃ λῷον ἕτερος μαθὸς ἰχνὸς γένηται, σίλυμα ἔχουσα, θάτερον ἐκπίπτῃ. καὶ λῷ μὲν ὁ δεξιὸς ἰχνὸς γένηται, ἢ αἶσιον. λῷον δὲ ὁ ἀριστερὸς, ἢ θῆλυ.

Ἢν γυνὴ μὴ κύουσα, μὴ δὲ τετοκυῖα γάλα ἔχῃ, ταύτης τὰ καταμήνια ἀπολείπει. Γυναῖξὶν ἐγκύοισιν ἐς τὸν πίτθους αἷμα συρρέφεται, μανίῃ σημαίνει. Γυναῖκα λῷον θέλης εἰδέναι εἰ κύει, ἐπὴν κατακλίνειν μέλλῃ ἀλείπων ἐούσῃ, μελίκρατον δοῦναι πιεῖν. κλῷ πρὸ τροφοῦ αὐτῇ ἔχειν τοῦτο πλὴν κατὰ ῥᾳδίην, κύει. λῷον δὲ μὴ, οὐ κύει. Γυνὴ ἔμετος ἐμὲν ἄῤῥεν κύη, δύχρους ὄξιν. λῷον δὲ θῆλυ, δύχρους. Ἢν γυναικὶ κυούσῃ ὀρυσίπελας ἐν τῇ ὑσδρῇ γένηται, θανατώδες. Οἰκόσαι παρὰ φύσιν λεπταὶ ἐοῦσαι σὺν γαστρὶ ἔχουσιν ἐκπρώσκουσιν, σίμβλια πρὶν ἢ πάχωθῆναι. Οἰκόσαι δὲ μεζίως τὸ σῶμα ἔχουσαι ἐκπίπτουσι σίμβλια ἄτερ προφάσιος φανερῆς, ταύτησιν αἱ κοτυληδόνες μύξης μεταί ἐσιν. ἢ οὐ δύνανται κρατεῖν τὸ βάρος τὸ ἔμβρυον, ἀλλ' ἀπορῥήγνυται. Οἰκόσαι παρὰ φύσιν παχέαι ἐοῦσαι μὴ ξυλλαμβάνουσιν σὺν γαστρὶ, ταύτησι τὸ ἐπίπαν τὸ σῶμα τὴν ὑσδρέων ἀποπίπτει. καὶ πρὶν ἢ λεπτωθῆναι οὐ κύουσιν. Ἢν ὑσδρὴ σὺν τῷ ἰχίῳ ἐγκειμένη διαπύῃσι, ἀνάγκη ἐμπυον γενέσθαι. Ἐμβρυα τὰ μὲν ἄῤῥενα σὺν τοῖσι δεξιοῖσι. τὰ δὲ θήλεια σὺν τοῖσιν ἀριστεροῖσι μᾶλλον. Ὑσδρέων ἐκπώσιες πέρμεχον προσιθες, ἐπιλαμβάνειν τὸν μυκτῆρα. καὶ τὸ σῶμα. Γυναικὶ τὰ καταμήνια λῷ βουλὴ ἐπιχεῖν, σικύῃ ὡς μεγίστην πρὸς τὸν πίτθος προσβαλε. Οἰκόσαι σὺν γαστρὶ ἔχουσι, τουτέων τὸ σῶμα τὴν ὑσδρέων συμμέμυκεν. Ἢν γυναικὶ σὺν γαστρὶ ἐχούσῃ γάλα πουλὺ ἐκ τῆν μαζῶν ῥυῇ, ἀσθενὲς τὸ ἔμβρυον σημαίνει. λῷ δὲ ὑσδρέοι ὁ μαστὸι ἐῶσιν, ὑγιεινότερον τὸ ἔμβρυον σημαίνει. Οἰκόσαι διαφθείρειν μέλλουσι τὰ ἔμβρυα, ταύτησιν οἱ πίτθοὶ ἔχνοὶ γίνονται. λῷ δὲ πάλιν σκληροὶ γένωνται, ὀδυνηρὸν ἔσται, ἢ σὺν τοῖσι πίτθοῖσιν, ἢ σὺν τοῖσιν ἰχίοισιν, ἢ σὺν τοῖσι ὀφθαλμοῖσιν, ἢ σὺν τοῖσι γουάξι, καὶ οὐ διαφθείρουσιν, Οἰκόσησι τὸ σῶμα τὴν ὑσδρέων σκληρόν ἐστι, ταύτησιν ἀνάγκη τὸ σῶμα τὴν ὑσδρέων ξυμμύειν. Οἰκόσαι σὺν γαστρὶ ἔχουσαι κατὰ πυρετὴν λαμβάνονται καὶ ἰχνῶς ἰχναίνονται αὖθι πρόφασις φανερὴς, πίκτουσι χαλεπῶς καὶ ἐπιπονώτατα. ἢ ἐκπρώσκουσι, κινδυνώδεσι. Ἐπὶ ῥόῳ γυναικείῳ ἀσπασμὸς καὶ λειποθυμίη λῷ ἐπιγένηται κακόν. Καταμηνίων γινομένων πλειόνων, νοῦσοι ξυμβαίνουσι. καὶ μὴ γινομένων ἀπὸ τῆς ὑσδρης γίνονται νῶδι. Ἐπὶ ἀρχῷ φλεγμαίνοντι, ἢ ὑσδρὴν φλεγμαινούσῃ, σραπουείη

σραπουείη ἐπιγίνεται. καὶ ὦδι νεφροῖσιν ἐμπύοισι, σραπουείη ἐπιγίνεται. ὦδι δὲ ἢ παντὶ φλεγμαίνοντι, λυγξ ἐπιγίνεται. Γυνὴ λῷ μὴ λαμβάνῃ σὺν γαστρὶ, σούλη δὲ εἰδέναι εἰ λήψεται, τόδε καλύψασ' ἱματίοισι, θυμέα κάπω. κλῷ μὲν πορδυέσθαισι δοκέῃ ἢ ὀλίγη δὲ τοῦ στόματος ἐς τοὺς ῥίνας καὶ ἐς τὸ στόμα, γνώσκει ὅτι αὐτὴ οὐ δι' ἑαυτὴν ἀγανός ἐστιν. Ἢν γυναικὶ σὺν γαστρὶ ἐχούσῃ, κεφαλὴ ἀθαύμαστος πορδέων, ἀδύνατον τὸ ἔμβρυον ὑγιαίνειν. Ἢν γυναικὶ κεφαλὴ ἀθαύμαστος μὴ πορδέωνται, μήτε φείκῃς, μήτε πυρετὸς ἐπιγινόμενος, ἄσται δὲ αὐτῇ προσπίπτουσι, λογίζου ταύτην σὺν γαστρὶ ἔχειν.

Οἰκόσαι ψυχρὰς καὶ πυκνὰς τὰς μήτρας ἔχουσι οὐ κυίσκουσι. καὶ ὁκόσαι κεφυγρους ἔχουσι τὰς μήτρας ἀκυίσκουσι. ἀποσβαίνουται γὰρ αὐτοῖς οἱ γονοι. κἠ ὁκόσαι ξηρὰς μᾶλλον καὶ σκληράς. ὑλείη γὰρ τῆς φορῆς, φθείρεται τὸ σπέρμα. ὁκόσαι δὲ ὀξὺ στόμα ἔχουσι σύμμετρον, αἱ τοιαῦται ἐπίτηκνοι γίνονται. Γυναικὶ σὺν γαστρὶ ἐχούσῃ δεῖ τὴν ἀῤῥένων. ἢ γὰρ διάκρισις τοῦ σώματος τὸ πνεῦμα ἔξω φορέεται πρὸς τὸ μὴ παρεπίπτειν τὸ σπέρμα. ἢ ὀλίγῳ πλὴ πυκνότητα τοῦ ὑγροῦ οὐ διαχωρέει ἔξω. ἢ ὀλίγῳ πλὴ ψυχρότητα οὐκ ἐκπνεῖται ὡς τε ἀθροίζεσθαι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον. ἢ ὀλίγῳ πλὴ θρόμασίν, τὸ αὖ τοῦτο γίνεται. Γάλα διδοῦναι κεφαλαλγέουσι κακῶν. κακὸν δὲ καὶ πυρετώδεσι. καὶ οἷσιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβρηγνύεσθαι. καὶ τοῖσι διῳδηκόσι κακὸν δὲ, καὶ οἷσι χολώδεες αἱ ὑποχωρήσιες σὺν ὀξέϊ πυρετῷ σὺν ἐοῦσι. καὶ οἷσιν αἵματος πολλοῦ διαχώρησις γίνεται. αὐρμόζει δὲ τοῖσι φθινώδεσι μὴ λίην πολλῷ πυρέσσουσι. διδοῦναι δὲ γάλα καὶ σὺν πυρετῷσι μακροῖσι ἐλαχροῖσι, μηδενὸς τῶν προειρημένων σημείων παρεόντος. πρὸς λόγον δὲ τῶν ἐκτεταμένων. Οἰκόσοισιν οἰδήματα ἐφ' ἕλκεσι φαίνεται, οὐ μάλα σῶν ταῦτα οὐδὲ μαίνονται. τουτέων δὲ ἀφανισθέντων, ὀξὺ αἴφνης τοῖσι μὲν ὄπισθεν, σπασμοί. τέτανοι. τοῖσι δὲ ἔμπροσθεν, μανίαι. ὀδυνᾶται πλευρὸν ὀξέως. ἢ ἐμπύησις. ἢ λυσεντερίη. λῷ ὀρθρὰ μᾶλλον ἢ τὰ οἰδήματα. Ἢν φλεγμάτων ἰχῶρες ἐόντων μὴ πονηρῶν, οἰδήματα μὴ φαίνεται, κακόν. Τὰ χαῦνα, χρηστὰ. τὰ σῖδηρα, κακά. Τὰ ὀπίσθεν τῆς κεφαλῆς ὀδυνώμενα, ἢ σὺν μετώπῳ ὀρθίη φλέψ τμηθεῖσα, ὠφελέει. Ῥίγεα αἴρεται γυναιξὶ μὲν, ὀξὺ ὀσφύος μᾶλλον, καὶ διὰ νώτου ἐς κεφαλὴν. ἀνδράσι δὲ μᾶλλον ὄπισθεν, ἢ ἐμπροσθεν τοῦ σώματος, οἱ ἀπὸ τε πηχέων καὶ μηρῶν. ἀτὰρ καὶ ὁ θέρμα αὐξάνει. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἡ θέσις. Οἱ σὺν τοῖσι ταρσοῖσιν ἀλισκόμενοι, σὺν τοῖσι τετάνοις ἀπὸ τοῦ παντὸς ἁλίσκονται. λῷ δὲ ἁλίσκονται πρότερον, εἶτα ἐπιγίνονται τετράτοισι, παύονται. ὁκόσοισι δέρματα περιτείνεται καρφαλέα καὶ σκληρὰ, ἀνδρὶ σῴοντων τελευτῶσιν. ὁκόσοισι δὲ χλαῦνα καὶ αὐρακα ὡς ὀρῶσι, τελευτῶσιν. Οἱ ἐκτρώσιες, οὐ πάντῃ πυθμαντώδεες εἰσίν.

Τμῆμα ἕκτον.

Ν τῆσι χρονίῃσι λειποτερίῃσιν ὀξυθυμίη ἐπιγινομένη, μὴ γινομένη πρότερον, σημεῖον ἀγαθόν. Οἷσι ῥίνες ὑγρότεραι φύσει, ἢ γονὴ ὑγροτέρη, ὑγιαίνουσι νοσηρότερον. οἷσι δὲ ταὐναντία, ὑγιεινότερον.

Ἐν τῆσι μακρῇσι λυσεντερίῃσιν, αἱ ἀποστάσιαι κακόν. καὶ ὡς πυρετῷ κάκιον. Τὰ περιμάκρα ἕλκεα, κακοήθεα. Τῶν ὀδυνέων σὺν θλυβρῷσι, καὶ σὺν σήθεσι, καὶ σὺν τοῖσιν ἄλλοισι, λῷ μέγα διαφόρωσι κατὰ μικρὸν. Τὰ νεφελικὰ καὶ ὁκόσα κατὰ πῶ κύσιν, ὀρθρωθῶς ὑγιάζεται τοῖσι πρεσβύτησι. Τὰ ἀλγήματα τὰ κατὰ πῶ κοιλίῃ γινόμενα, τὰ μὲν μετέωρα κοῦφα. τὰ δὲ μὴ μετέωρα, ἰχυρότερα. Τοῖσιν ὑποχονδρικοῖσι τὰ γινόμενα σὺν τῷ σώματι, οὐ ῥᾳδίως ὑγιάζεται.

Τὰ θλαστὰ ὀβανθήματα, οὐ πάνυ τι κινησιμώδεα. Κεφαλῇ πονέουσι, καὶ περιωδινέουσι πύον, ἢ ὕδωρ, ἢ αἷμα ῥυεῖ κατὰ τοὺς ῥίνας, ἢ κατὰ τὸ στόμα, ἢ κατὰ τὰ ὦτα λύει. ἢ νούσημα. Τοῖσι μελαγχολικοῖσι, καὶ τοῖσι νεφελικοῖσι, αἱμορῥοΐδες ἐπιγινόμεναι, ἀγαθόν. Τῷ ἰκθυώτι χρονίῳ αἱμορῥοΐδας, εἰ μὴ μία φυλαχθῇ, κίνδυνος ὕδρωπα ἐπιγενέσθαι ἢ φθίσιν. Ὑπὸ λυγμοῦ ἐχομένῳ πταρμοὶ ἐπιγινόμενοι, λύουσι τὸν λυγμόν. Ὑπὸ ὕδρωπος ἐχομένῳ κατὰ τὰς φλέβας ἐς πῶ κοιλίῃ ὕδατος ῥυέντος, λύσις. Ὑπὸ διαῤῥοίης ἐχομένῳ μακρῆς, ἀχρὼ τὸ γομάτου ἔμετος ἐπιγινόμενος, λύει πῶ διαῤῥοίην. Ὑπὸ πολυειτίδος, ἢ κατὰ περιπλυμονίης ἐχομένῳ, διαῤῥοίη ἐπιγενομένη κακόν. Ὀφθαλμῶντι κατὰ διαῤῥοίης ληφθῆναι, ἀγαθόν. Κύσιν διακοπέντι, ἢ ἐγκέφαλον, ἢ καρδίῃ, ἢ φρένας, ἢ τὴν σπόρων τι τὴν λεπτῶν, ἢ κοιλίῃ, ἢ ἧπαρ, θανατώδες.

Ἐπὴν διακοπῇ ὀσέον. ἢ χόνδρος. ἢ νεῦρον. ἢ γλάβα ἢ λεπτόν. ἢ ἀκροποδίη, οὔτε αὔξεσθαι, οὔτε ξυμφύεσθαι. Ἢν ἐς πῶ κοιλίῃ αἷμα χυθῇ παρὰ φύσιν, ἀνάγκη ἐκπυηθῆναι. Τοῖσι μανιώδεσι πυρετῶν ἢ αἱμορῥοΐδων ἐπιγενομένων, τὴν μανίης λύσις. Οἰκόσα ῥήγματα ἐκτὸς νεύρου ἐς τὸν ἀγκῶνα κατὰ βαίνει, φλεβοτομέη λύει. Ἢν φόβος ἢ ἀνοσμίη, πουλλῷ χρόνῳ διατελέῃ, μελαγχολικὸν ἢ τοιοῦτον. Ἐντερίῳ λῷ διακοπῇ, τῶν λεπτῶν τι, οὐ ξυμφύεται. Ἐρυσίπελας ἔξωθεν κατὰ χεόμενος, ἐσω δὲ πεσὸν οὐκ ἀγαθόν. ἐσωθεν δὲ ἔξω, ἀγαθόν. Οἰκόσοισιν αἱ σὺν τοῖσι καύσοισι ῥόμοι γίνονται, παρακοπὴ λύει. Οἰκόσοι ἔμπυοι ἢ ὑδρωπικοὶ τάμνονται ἢ καίονται ἐκρυέντος τοῦ πύου καὶ τοῦ ὕδατος ἀθρόου, πάντως ἀπόλλυται. Εὐνοῦχοι οὐ παιδαγωγιῶσιν, οὐδὲ φαλακροὶ γίνονται. Γυνὴ οὐ παιδαγωγιᾷ, λῷ μὴ τὰ καταμήνια αὐτῇ ἐκλίπῃ. Γαῖς οὐ πα-

ἄκρησι πᾶσι τῇ κεφαλαιοτομίᾳ. Οἱ ὦτα καὶ ὀφθαλμοὺς, ἀκρήτου πόματι. ἢ πυρετῷ. ἢ ἀνεμίνῃ. ἢ
φλεβοτομίῃ, ἢ φαρμακείῃ πάνυ. Τρῶμα ἀπὸ ἵππου βληθέντος μᾶλλον κίνδυνος ἢ ἀπὸ ἄλλου
ζώου. Ἀνάγκη τὸν ἰητρὸν τὰ μὲν ἐπιτηδεύματα τοῦ σώματος καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα τῆς
ψυχῆς γινώσκειν· ἐστὶ γὰρ ἃ δεῖται θεραπείης ἡ νοῦσος, ἢ τὸ σῶμα, ἢ τὸ ἐπιτήδευμα.
Ἀνάγκη τὸν ἰητρὸν καὶ τὰ ἔξωθεν παρεόντα γινώσκειν· λέγω δὲ οἷον καὶ τὴν χώρην, καὶ
τὴν κατάστασιν τοῦ περιέχοντος, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὁμοίως τούτοις προσήκοντα. Ἀνάγκη
καὶ τὰ τοῦ ἀνθρώπου γινώσκειν, τί ἐστιν ἢ τί ἐπιτήδευμα ἐστὶν αὐτῷ, καὶ τί προγέγονε
πρὸ τῆς νούσου, καὶ τὰ ἐπιγενόμενα τῇ νούσῳ, καὶ τὰ ἐκκρινόμενα ἢ ἐκκρινόμενον, καὶ
τὰ ἐπιγινόμενα ἐκ τῆς νούσου ἑκάστοισι τούτων. Ἀνάγκη τὸν ἰητρὸν τὰ ἐκκρινόμενα
καὶ τὰ ἐπιγινόμενα ἐκ τῆς νούσου ἑκάστοισι τούτων ἐπίστασθαι, ὅκως ἐπὶ τὸ βέλτιστον
καὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔχει ἕκαστα, καὶ ὅκοσα ἐπὶ τὸ βέλτιστον καὶ ὅκοσα ἐπὶ τὸ χεῖρον
ἐκβήσεται, καὶ ὅκοσα ἐπὶ κρίσιν καὶ ὅκοσα ἐπὶ διάλυσιν, καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀποστάσιν καὶ
ὅκοσα ἐπὶ μεταβολὴν καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀπόκρισιν, καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀναίμωσιν καὶ ὅκοσα ἐπὶ
ἀναισθησίην καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀνάκρισιν καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀνάκαυσιν καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀνάκαυσιν
καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀνάκαυσιν καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀνάκαυσιν καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀνάκαυσιν καὶ ὅκοσα
ἐπὶ ἀνάκαυσιν καὶ ὅκοσα ἐπὶ ἀνάκαυσ

λαικὸν πολίτευμα. Ἐπὶ σθένος, ἀστεῖος ὁ τρόπος, ἀδόν· μὴ πιὸ ψαθοειδὲς ἀπὸ ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάγκη

blessed life. Whoso findeth me findeth life, and shall obtain favour of the Lord. But he that sinneth against me wrongeth his own soul: all they that hate me love death.

Wisdom hath builded her house, she hath hewn out her seven pillars: she hath killed her beasts; she hath mingled her wine; she hath also furnished her table. She hath sent forth her maidens: she crieth upon the highest places of the city, Whoso is simple, let him turn in hither: as for him that wanteth understanding, she saith to him, Come, eat ye of my bread, and drink of the wine which I have mingled. Forsake the foolish, and live; and go in the way of understanding. He that reproveth a scorner getteth to himself shame: and he that rebuketh a wicked man getteth himself a blot. Reprove not a scorner, lest he hate thee: rebuke a wise man, and he will love thee. Give instruction to a wise man, and he will be yet wiser: teach a just man, and he will increase in learning. The fear of the Lord is the beginning of wisdom: and the knowledge of the holy is understanding. For by me thy days shall be multiplied, and the years of thy life shall be increased. If thou be wise, thou shalt be wise for thyself: but if thou scornest, thou alone shalt bear it. A foolish woman is clamorous: she is simple, and knoweth nothing. For she sitteth at the door of her house, on a seat in the high places of the city, To call passengers who go right on their ways: Whoso is simple, let him turn in hither: and as for him that wanteth understanding, she saith to him, Stolen waters are sweet, and bread eaten in secret is pleasant. But he knoweth not that the dead are there; and that her guests are in the depths of hell.

The proverbs of Solomon. A wise son maketh a glad father: but a foolish son is the heaviness of his mother. Treasures of wickedness profit nothing: but righteousness delivereth from death. The Lord will not suffer the soul of the righteous to famish: but he casteth away the substance of the wicked. He becometh poor that dealeth with a slack hand: but the hand of the diligent maketh rich. He that gathereth in summer is a wise son: but he that sleepeth in harvest is a son that causeth shame. Blessings are upon the head of the just: but violence covereth the mouth of the wicked. The memory of the just is blessed: but the name of the wicked shall rot. The wise in heart will receive commandments: but a prating fool shall fall. He that walketh uprightly walketh surely: but he that perverteth his ways shall be known. He winketh with the eye causeth sorrow: but a prating fool shall fall. The mouth of a righteous man is a well of life: but violence covereth the mouth of the wicked. Hatred stirreth up strifes: but love covereth all sins. In the lips of him that hath understanding wisdom is found: but a rod is for the back of him that is void of understanding. Wise men lay up knowledge: but the mouth of the foolish is near destruction. The rich man's wealth is his strong city: the destruction of the poor is their poverty. The labour of the righteous tendeth to life: the fruit of the wicked to sin. He is in the way of life that keepeth instruction: but he that refuseth reproof erreth. He that hideth hatred with lying lips, and he that uttereth a slander, is a fool. In the multitude of words there wanteth not sin: but he that refraineth his lips is wise. The tongue of the just is as choice silver: the heart of the wicked is little worth. The lips of the righteous feed many: but fools die for want of wisdom. The blessing of the Lord, it maketh rich, and he addeth no sorrow with it. It is as sport to a fool to do mischief: but a man of understanding hath wisdom. The fear of the wicked, it shall come upon him: but the desire of the righteous shall be granted. When the whirlwind passeth, so is the wicked no more: but the righteous is an everlasting foundation. As vinegar to the teeth, and as smoke to the eyes, so is the sluggard to them that send him. The fear of the Lord prolongeth days: but the years of the wicked shall be shortened. The hope of the righteous shall be gladness: but the expectation of the wicked shall perish. The way of the Lord is strength to the upright: but destruction shall be to the workers of iniquity. The righteous shall never be removed: but the wicked shall not inhabit the earth. The mouth of the just bringeth forth wisdom: but the perverse tongue shall be cut out. The lips of the righteous know what is acceptable: but the mouth of the wicked speaketh frowardness. A false balance is abomination to the Lord: but a just weight is his delight. Only by pride cometh contention: but with the well advised is wisdom. The perfection of the upright shall guide them: but the perverseness of transgressors shall destroy them. Riches profit not in the day of wrath: but righteousness delivereth from death. The righteousness of the perfect shall direct his way: but the wicked shall fall by his own wickedness. The righteousness of the upright shall deliver them: but transgressors shall be taken in their own naughtiness. When a wicked man dieth, his expectation shall perish: and the hope of unjust men perisheth. The righteous is delivered out of trouble, and the wicked cometh in his stead. An hypocrite with his mouth destroyeth his neighbour: but through knowledge shall the just be delivered. When it goeth well with the righteous, the city rejoiceth: and when the wicked perish, there is shouting. By the blessing of the upright the city is exalted: but it is overthrown by the mouth of the wicked. He that is void of wisdom despiseth his neighbour: but a man of understanding holdeth his peace. A talebearer revealeth secrets: but he that is of a faithful spirit concealeth the matter. Where no counsel is, the people fall: but in the multitude of counsellors there is safety. He that is surety for a stranger shall smart for it: and he that hateth suretiship is sure. A gracious woman retaineth honour: and strong men retain riches. The merciful man doeth good to his own soul: but he that is cruel troubleth his own flesh. The wicked worketh a deceitful work: but to him that soweth righteousness shall be a sure reward. As righteousness tendeth to life: so he that pursueth evil pursueth it to his own death. They that are of a froward heart are abomination to the Lord: but such as are upright in their way are his delight. Though hand join in hand, the wicked shall not go unpunished: but the seed of the righteous shall be delivered. As a jewel of gold in a swine's snout, so is a fair woman which is without discretion. The desire of the righteous is only good: but the expectation of the wicked is wrath. There is that scattereth, and yet increaseth; and there is that withholdeth more than is meet, but it tendeth to poverty. The liberal soul shall be made fat: and he that watereth shall be watered also himself. He that withholdeth corn, the people shall curse him: but blessing shall be upon the head of him that selleth it. He that diligently seeketh good procureth favour: but he that seeketh mischief unto him, it shall come. He that trusteth in his riches shall fall: but the righteous shall flourish as a branch. He that troubleth his own house shall inherit the wind: and the fool shall be servant to the wise of heart. The fruit of the righteous is a tree of life; and he that winneth souls is wise. Behold, the righteous shall be recompensed in the earth: much more the wicked and the sinner.

He that loveth instruction loveth knowledge: but he that hateth reproof is brutish. A good man obtaineth favour of the Lord: but a man of wicked devices will he condemn. A man shall not be established by wickedness: but the root of the righteous shall not be moved. A prudent wife is from the Lord: but she that maketh ashamed is as rottenness in his bones. The thoughts of the righteous are right: but the counsels of the wicked are deceit. The words of the wicked are to lie in wait for blood: but the mouth of the upright shall deliver them. The wicked are overthrown, and are not: but the house of the righteous shall stand. A man shall be commended according to his wisdom: but he that is of a perverse heart shall be despised. He that is despised, and hath a servant, is better than he that honoureth himself, and lacketh bread. A righteous man regardeth the life of his beast: but the tender mercies of the wicked are cruel. He that tilleth his land shall be satisfied with bread: but he that followeth after vain persons is void of understanding. The wicked desireth the net of evil men: but the root of the righteous yieldeth fruit. The wicked is snared by the transgression of his lips: but the just shall come out of trouble. A man shall be satisfied with good by the fruit of his mouth: and the recompence of a man's hands shall be rendered unto him. The way of a fool is right in his own eyes: but he that hearkeneth unto counsel is wise. A fool's wrath is presently known: but a prudent man covereth shame. He that speaketh truth showeth forth righteousness: but a false witness deceit. There is that speaketh like the piercings of a sword: but the tongue of the wise is health. The lip of truth shall be established for ever: but a lying tongue is but for a moment. Deceit is in the heart of them that imagine evil: but to the counsellors of peace is joy. There shall no evil happen to the just: but the wicked shall be filled with mischief. Lying lips are abomination to the Lord: but they that deal truly are his delight. A prudent man concealeth knowledge: but the heart of fools proclaimeth foolishness. The hand of the diligent shall bear rule: but the slothful shall be under tribute. Heaviness in the heart of man maketh it stoop: but a good word maketh it glad. The righteous is more excellent than his neighbour: but the way of the wicked seduceth them. The slothful man roasteth not that which he took in hunting: but the substance of a diligent man is precious. In the way of righteousness is life; and in the pathway thereof there is no death. A wise son heareth his father's instruction: but a scorner heareth not rebuke. A man shall eat good by the fruit of his mouth: but the soul of the transgressors shall eat violence. He that keepeth his mouth keepeth his life: but he that openeth wide his lips shall have destruction. The soul of the sluggard desireth, and hath nothing: but the soul of the diligent shall be made fat. A righteous man hateth lying: but a wicked man is loathsome, and cometh to shame. Righteousness keepeth him that is upright in the way: but wickedness overthroweth the sinner. There is that maketh himself rich, yet hath nothing: there is that maketh himself poor, yet hath great riches. The ransom of a man's life are his riches: but the poor heareth not rebuke. The light of the righteous rejoiceth: but the lamp of the wicked shall be put out. Only by pride cometh contention: but with the well advised is wisdom. Wealth gotten by vanity shall be diminished: but he that gathereth by labour shall increase. Hope deferred maketh the heart sick: but when the desire cometh, it is a tree of life. Whoso despiseth the word shall be destroyed: but he that feareth the commandment shall be rewarded. The law of the wise is a fountain of life, to depart from the snares of death. Good understanding giveth favour: but the way of transgressors is hard. Every prudent man dealeth with knowledge: but a fool layeth open his folly. A wicked messenger falleth into mischief: but a faithful ambassador is health. Poverty and shame shall be to him that refuseth instruction: but he that regardeth reproof shall be honoured. When the desire cometh, it is sweet to the soul: but it is abomination to fools to depart from evil. He that walketh with wise men shall be wise: but a companion of fools shall be destroyed. To sinners evil pursueth them: but to the righteous good shall be repayed. A good man leaveth an inheritance to his children's children: and the wealth of the sinner is laid up for the just. Much food is in the tillage of the poor: but there is that is destroyed for want of judgment. He that spareth his rod hateth his son: but he that loveth him chasteneth him betimes. The righteous eateth to the satisfying of his soul: but the belly of the wicked shall want. Every wise woman buildeth her house: but the foolish plucketh it down with her hands. He that walketh in his uprightness feareth the Lord: but he that is perverse in his ways despiseth him. In the mouth of the foolish is a rod of pride: but the lips of the wise shall preserve them. Where no oxen are, the crib is clean: but much increase is by the strength of the ox. A faithful witness will not lie: but a false witness will utter lies. A scorner seeketh wisdom, and findeth it not: but knowledge is easy unto him that understandeth. Go from the presence of a foolish man, when thou perceivest not in him the lips of knowledge. The wisdom of the prudent is to understand his way: but the folly of fools is deceit. Fools make a mock at sin: but among the righteous there is favour. The heart knoweth his own bitterness; and a stranger doth not intermeddle with his joy. The house of the wicked shall be overthrown: but the tabernacle of the upright shall flourish. There is a way which seemeth right unto a man, but the end thereof are the ways of death. Even in laughter the heart is sorrowful; and the end of that mirth is heaviness. The backslider in heart shall be filled with his own ways: and a good man shall be satisfied from himself. The simple believeth every word: but the prudent man looketh well to his going. A wise man feareth, and departeth from evil: but the fool rageth, and is confident. He that is soon angry dealeth foolishly: and a man of wicked devices is hated. The simple inherit folly: but the prudent are crowned with knowledge. The evil bow before the good; and the wicked at the gates of the righteous. The poor is hated even of his own neighbour: but the rich hath many friends. He that despiseth his neighbour sinneth: but he that hath mercy on the poor, happy is he. Do they not err that devise evil? but mercy and truth shall be to them that devise good. In all labour there is profit: but the talk of the lips tendeth only to penury. The crown of the wise is their riches: but the foolishness of fools is folly. A true witness delivereth souls: but a deceitful witness speaketh lies. In the fear of the Lord is strong confidence: and his children shall have a place of refuge. The fear of the Lord is a fountain of life, to depart from the snares of death. In the multitude of people is the king's honour: but in the want of people is the destruction of the prince. He that is slow to wrath is of great understanding: but he that is hasty of spirit exalteth folly. A sound heart is the life of the flesh: but envy the rottenness of the bones. He that oppresseth the poor reproacheth his Maker: but he that honoureth him hath mercy on the needy. The wicked is driven away in his wickedness: but the righteous hath hope in his death. Wisdom resteth in the heart of him that hath understanding: but that which is in the midst of fools is made known. Righteousness exalteth a nation: but sin is a reproach to any people. A wise servant shall have rule over a son that causeth shame: and shall have part of the inheritance among the brethren. The fining pot is for silver, and the furnace for gold: but the Lord trieth the hearts. A wicked doer giveth heed to false lips; and a liar giveth ear to a naughty tongue. He that mocketh the poor reproacheth his Maker: and he that is glad at calamities shall not be unpunished. Children's children are the crown of old men; and the glory of children are their fathers. Excellent speech becometh not a fool: much less do lying lips a prince. A gift is as a precious stone in the eyes of him that hath it: whithersoever it turneth, it prospereth. He that covereth a transgression seeketh love; but he that repeateth a matter separateth very friends. A reproof entereth more into a wise man than an hundred stripes into a fool. An evil man seeketh only rebellion: therefore a cruel messenger shall be sent against him. Let a bear robbed of her whelps meet a man, rather than a fool in his folly. Whoso rewardeth evil for good, evil shall not depart from his house. The beginning of strife is as when one letteth out water: therefore leave off contention, before it be meddled with. He that justifieth the wicked, and he that condemneth the just, even they both are abomination to the Lord. Why is there a price in the hand of a fool to get wisdom, seeing he hath no heart for it? A friend loveth at all times, and a brother is born for adversity. A man void of understanding striketh hands, and becometh surety in the presence of his friend. He loveth transgression that loveth strife: and he that exalteth his gate seeketh destruction. He that hath a froward heart findeth no good: and he that hath a perverse tongue falleth into mischief. He that begetteth a fool doeth it to his sorrow: and the father of a fool hath no joy. A merry heart doeth good like a medicine: but a broken spirit drieth the bones. A gift out of the bosom pervertheth judgment: and a wicked man taketh a gift out of the bosom to pervert the ways of judgment. Also to punish the just is not good, nor to smite princes for equity. He that hath knowledge spareth his words: and a man of understanding is of an excellent spirit. Even a fool, when he holdeth his peace, is counted wise: and he that shutteth his lips is esteemed a man of understanding. He that separateth himself seeketh his own desire, and rageth against all sound wisdom. A fool hath no delight in understanding, but that his heart may discover itself. When the wicked cometh, then cometh also contempt, and with ignominy reproach. The words of a man's mouth are as deep waters, and the well-spring of wisdom as a flowing brook. It is not good to accept the person of the wicked, to overthrow the just in judgment. A fool's lips enter into contention, and his mouth calleth for strokes. A fool's mouth is his destruction, and his lips are the snare of his soul. The words of a talebearer are as wounds, and they go down into the innermost parts of the belly. He also that is slothful in his work is brother to him that is a great waster. The name of the Lord is a strong tower: the righteous runneth into it, and is safe. The rich man's wealth is his strong city, and as an high wall in his own conceit. Before destruction the heart of man is haughty, and before honour is humility. He that answereth a matter before he heareth it, it is folly and shame unto him. The spirit of a man will sustain his infirmity; but a wounded spirit who can bear? The heart of the prudent getteth knowledge; and the ear of the wise seeketh knowledge. A man's gift maketh room for him, and bringeth him before great men. He that is first in his own cause seemeth just; but his neighbour cometh and searcheth him. The lot causeth contentions to cease, and parteth between the mighty. A brother offended is harder to be won than a strong city: and their contentions are like the bars of a castle. A man's belly shall be satisfied with the fruit of his mouth; and with the increase of his lips shall he be filled. Death and life are in the power of the tongue: and they that love it shall eat the fruit thereof. Whoso findeth a wife findeth a good thing, and obtaineth favour of the Lord. The poor useth entreaties; but the rich answereth roughly. A man that hath friends must show himself friendly: and there is a friend that sticketh closer than a brother. Better is the poor that walketh in his uprightness, than he that is perverse in his lips, and is a fool. Also, that the soul be without knowledge, it is not good; and he that hasteth with his feet sinneth. The foolishness of man perverteth his way: and his heart fretteth against the Lord. Wealth maketh many friends; but the poor is separated from his neighbour. A false witness shall not be unpunished, and he that speaketh lies shall not escape. Many will entreat the favour of the prince: and every man is a friend to him that giveth gifts. All the brethren of the poor do hate him: how much more do his friends go far from him? he pursueth them with words, yet they are wanting to him. He that getteth wisdom loveth his own soul: he that keepeth understanding shall find good. A false witness shall not be unpunished, and he that speaketh lies shall perish. Delight is not seemly for a fool; much less for a servant to have rule over princes. The discretion of a man deferreth his anger; and it is his glory to pass over a transgression. The king's wrath is as the roaring of a lion; but his favour is as dew upon the grass. A foolish son is the calamity of his father: and the contentions of a wife are a continual dropping. Houses and riches are the inheritance of fathers: and a prudent wife is from the Lord. Slothfulness casteth into a deep sleep; and an idle soul shall suffer hunger. He that keepeth the commandment keepeth his own soul; but he that despiseth his ways shall die. He that hath pity upon the poor lendeth unto the Lord; and that which he hath given will he pay him again. Chasten thy son while there is hope, and let not thy soul spare for his crying. A man of great wrath shall suffer punishment: for if thou deliver him, yet thou must do it again. Hear counsel, and receive instruction, that thou mayest be wise in thy latter end. There are many devices in a man's heart; nevertheless the counsel of the Lord, that shall stand. The desire of a man is his kindness: and a poor man is better than a liar. The fear of the Lord tendeth to life: and he that hath it shall abide satisfied; he shall not be visited with evil. The slothful hideth his hand in his bosom, and will not so much as bring it to his mouth again. Smite a scorner, and the simple will beware: and reprove one that hath understanding, and he will understand knowledge. He that wasteth his father, and chaseth away his mother, is a son that causeth shame, and bringeth reproach. Cease, my son, to hear the instruction that causeth to err from the words of knowledge. An ungodly witness scorneth judgment: and the mouth of the wicked devoureth iniquity. Judgments are prepared for scorners, and stripes for the back of fools. It is an honour for a man to cease from strife: but every fool will be meddling. The sluggard will not plough by reason of the cold; therefore shall he beg in harvest, and have nothing. As cold waters to a thirsty soul, so is good news from a far country. A righteous man falling down before the wicked is as a troubled fountain, and a corrupt spring. It is not good to have respect of persons in judgment. He that saith unto the wicked, Thou art righteous; him shall the people curse, nations shall abhor him: but to them that rebuke him shall be delight, and a good blessing shall come upon them. He that kisseth his lips shall speak right words. The lips of righteous kings are an abomination to wicked doers: for the throne is established by righteousness. Righteous lips are the delight of kings; and they love him that speaketh right. The king's wrath is as messengers of death: but a wise man will pacify it. In the light of the king's countenance is life; and his favour is as a cloud of the latter rain. Get wisdom, get understanding: forget it not; neither decline from the words of my mouth. Forsake her not, and she shall preserve thee: love her, and she shall keep thee. Wisdom is the principal thing; therefore get wisdom: and with all thy getting get understanding. Exalt her, and she shall promote thee: she shall bring thee honour, when thou dost embrace her. She shall give to thine head an ornament of grace: a crown of glory shall she deliver to thee. Hear, O my son, and receive my sayings; and the years of thy life shall be many. I have taught thee in the way of wisdom; I have led thee in right paths. When thou goest, thy steps shall not be straitened; and when thou runnest, thou shalt not stumble. Take fast hold of instruction; let her not go: keep her; for she is thy life. Enter not into the path of the wicked, and go not in the way of evil men. Avoid it, pass not by it, turn from it, and pass away. For they sleep not, except they have done mischief; and their sleep is taken away, unless they cause some to fall. For they eat the bread of wickedness, and drink the wine of violence. But the path of the just is as the shining light, that shineth more and more unto the perfect day. The way of the wicked is as darkness: they know not at what they stumble. My son, attend to my words; incline thine ear unto my sayings. Let them not depart from thine eyes; keep them in the midst of thine heart. For they are life unto those that find them, and health to all their flesh. Keep thy heart with all diligence; for out of it are the issues of life. Put away from thee a froward mouth, and perverse lips put far from thee. Let thine eyes look right on, and let thine eyelids look straight before thee. Ponder the path of thy feet, and let all thy ways be established. Turn not to the right hand nor to the left: remove thy foot from evil. For the lips of a strange woman drop as an honeycomb, and her mouth is smoother than oil: but her end is bitter as wormwood, sharp as a two-edged sword. Her feet go down to death; her steps take hold on hell. Lest thou should ponder the path of life, her ways are moveable, that thou canst not know them. Hear me now therefore, O ye children, and depart not from the words of my mouth. Remove thy way far from her, and come not nigh the door of her house: Lest thou give thine honour unto others, and thy years unto the cruel: Lest strangers be filled with thy wealth; and thy labours be in the house of a stranger: And thou mourn at the last, when thy flesh and thy body are consumed, And say, How have I hated instruction, and my heart despised reproof; And have not obeyed the voice of my teachers, nor inclined mine ear to them that instructed me! I was almost in all evil in the midst of the congregation and assembly. Drink waters out of thine own cistern, and running waters out of thine own well. Let thy fountains be dispersed abroad, and rivers of waters in the streets. Let them be only thine own, and not strangers' with thee. Let thy fountain be blessed: and rejoice with the wife of thy youth. As the loving hind and pleasant roe, let her breasts satisfy thee at all times; and be thou ravished always with her love. And why wilt thou, my son, be ravished with a strange woman, and embrace the bosom of a stranger? For the ways of man are before the eyes of the Lord, and he pondereth all his goings. His own iniquities shall take the wicked himself, and he shall be holden with the cords of his sins. He shall die without instruction; and in the greatness of his folly he shall go astray. My son, if thou be surety for thy friend, if thou hast stricken thy hand with a stranger, Thou art snared with the words of thy mouth, thou art taken with the words of thy mouth. Do this now, my son, and deliver thyself, when thou art come into the hand of thy friend; go, humble thyself, and make sure thy friend. Give not sleep to thine eyes, nor slumber to thine eyelids. Deliver thyself as the roe from the hand of the hunter, and as a bird from the hand of the fowler. Go to the ant, thou sluggard; consider her ways, and be wise: Which having no guide, overseer, or ruler, Provideth her meat in the summer, and gathereth her food in the harvest. How long wilt thou sleep, O sluggard? when wilt thou arise out of thy sleep? Yet a little sleep, a little slumber, a little folding of the hands to sleep: So shall thy poverty come as one that travelleth, and thy want as an armed man. A naughty person, a wicked man, walketh with a froward mouth. He winketh with his eyes, he speaketh with his feet, he teacheth with his fingers; Frowardness is in his heart, he deviseth mischief continually, he soweth discord. Therefore shall his calamity come suddenly; suddenly shall he be broken without remedy. These six things doth the Lord hate: yea, seven are an abomination unto him: A proud look, a lying tongue, and hands that shed innocent blood, An heart that deviseth wicked imaginations, feet that be swift in running to mischief, A false witness that speaketh lies, and he that soweth discord among brethren. My son, keep thy father's commandment, and forsake not the law of thy mother: Bind them continually upon thine heart, and tie them about thy neck. When it goeth, it shall lead thee; when thou sleepest, it shall keep thee; and when thou awakest, it shall talk with thee. For the commandment is a lamp; and the law is light; and reproofs of instruction are the way of life: To keep thee from the evil woman, from the flattery of the tongue of a strange woman. Lust not after her beauty in thine heart; neither let her take thee with her eyelids. For by means of a whorish woman a man is brought to a piece of bread: and the adulteress will hunt for the precious life. Can a man take fire in his bosom, and his clothes not be burned? Can one go upon hot coals, and his feet not be burned? So he that goeth in to his neighbour's wife; whosoever toucheth her shall not be innocent. Men do not despise a thief, if he steal to satisfy his soul when he is hungry; But if he be found, he shall restore sevenfold; he shall give all the substance of his house. But whoso committeth adultery with a woman lacketh understanding: he that doeth it destroyeth his own soul. A wound and dishonour shall he get; and his reproach shall not be wiped away. For jealousy is the rage of a man: therefore he will not spare in the day of vengeance. He will not regard any ransom; neither will he rest content, though thou give many gifts. My son, keep my words, and lay up my commandments with thee. Keep my commandments, and live; and my law as the apple of thine eye. Bind them upon thy fingers, write them upon the table of thine heart. Say unto wisdom, Thou art my sister; and call understanding thy kinswoman: That they may keep thee from the strange woman, from the stranger which flattereth with her words. For at the window of my house I looked through my casement, And beheld among the simple ones, I discerned among the youths, a young man void of understanding, Passing through the street near her corner; and he went the way to her house, In the twilight, in the evening, in the black and dark night: And, behold, there met him a woman with the attire of an harlot, and subtil of heart. (She is loud and stubborn; her feet abide not in her house: Now is she without, now in the streets, and lieth in wait at every corner.) So she caught him, and kissed him, and with an impudent face said unto him, I have peace offerings with me; this day have I payed my vows. Therefore came I forth to meet thee, diligently to seek thy face, and I have found thee. I have decked my bed with coverings of tapestry, with carved works, with fine linen of Egypt. I have perfumed my bed with myrrh, aloes, and cinnamon. Come, let us take our fill of love until the morning: let us solace ourselves with loves. For the good man is not at home, he is gone a long journey: He hath taken a bag of money with him, and will come home at the day appointed. With her much fair speech she caused him to yield, with the flattering of her lips she forced him. He goeth after her straightway, as an ox goeth to the slaughter, or as a fool to the correction of the stocks; Till a dart strike through his liver; as a bird hasteth to the snare, and knoweth not that it is for his life. Hearken unto me now therefore, O ye children, and attend to the words of my mouth. Let not thine heart decline to her ways, go not astray in her paths. For she hath cast down many wounded: yea, many strong men have been slain by her. Her house is the way to hell, going down to the chambers of death. Doth not wisdom cry? and understanding put forth her voice? She standeth in the top of high places, by the way in the places of the paths. She crieth at the gates, at the entry of the city, at the coming in at the doors. Unto you, O men, I call; and my voice is to the sons of man. O ye simple, understand wisdom: and, ye fools, be ye of an understanding heart. Hear; for I will speak of excellent things; and the opening of my lips shall be right things. For my mouth shall speak truth; and wickedness is an abomination to my lips. All the words of my mouth are in righteousness; there is nothing froward or perverse in them. They are all plain to him that understandeth, and right to them that find knowledge. Receive my instruction, and not silver; and knowledge rather than choice gold. For wisdom is better than rubies; and all the things that may be desired are not to be compared to it. I wisdom dwell with prudence, and find out knowledge of witty inventions. The fear of the Lord is to hate evil: pride, and arrogancy, and the evil way, and the froward mouth, do I hate. Counsel is mine, and sound wisdom: I am understanding; I have strength. By me kings reign, and princes decree justice. By me princes rule, and nobles, even all the judges of the earth. I love them that love me; and those that seek me early shall find me. Riches and honour are with me; yea, durable riches and righteousness. My fruit is better than gold, yea, than fine gold; and my revenue than choice silver. I lead in the way of righteousness, in the midst of the paths of judgment: That I may cause those that love me to inherit substance; and I will fill their treasures. The Lord possessed me in the beginning of his way, before his works of old. I was set up from everlasting, from the beginning, or ever the earth was. When there were no depths, I was brought forth; when there were no fountains abounding with water. Before the mountains were settled, before the hills was I brought forth: While as yet he had not made the earth, nor the fields, nor the highest part of the dust of the world. When he prepared the heavens, I was there: when he set a compass upon the face of the depth: When he established the clouds above: when he strengthened the fountains of the deep: When he gave to the sea his decree, that the waters should not pass his commandment: when he appointed the foundations of the earth: Then I was by him, as one brought up with him: and I was daily his delight, rejoicing always before him; Rejoicing in the habitable part of his earth; and my delights were with the sons of men. Now therefore hearken unto me, O ye children: for blessed are they that keep my ways. Hear instruction, and be wise, and refuse it not. Blessed is the man that heareth me, watching daily at my gates, waiting at the posts of my doors. For whoso findeth me findeth life, and shall obtain favour of the Lord. But he that sinneth against me wrongeth his own soul: all they that hate me love death.

Wisdom hath builded her house, she hath hewn out her seven pillars: she hath killed her beasts; she hath mingled her wine; she hath also furnished her table. She hath sent forth her maidens: she crieth upon the highest places of the city, Whoso is simple, let him turn in hither: as for him that wanteth understanding, she saith to him, Come, eat ye of my bread, and drink of the wine which I have mingled. Forsake the foolish, and live; and go in the way of understanding. He that reproveth a scorner getteth to himself shame: and he that rebuketh a wicked man getteth himself a blot. Reprove not a scorner, lest he hate thee: rebuke a wise man, and he will love thee. Give instruction to a wise man, and he will be yet wiser: teach a just man, and he will increase in learning. The fear of the Lord is the beginning of wisdom: and the knowledge of the holy is understanding. For by me thy days shall be multiplied, and the years of thy life shall be increased. If thou be wise, thou shalt be wise for thyself: but if thou scornest, thou alone shalt bear it. A foolish woman is clamorous: she is simple, and knoweth nothing. For she sitteth at the door of her house, on a seat in the high places of the city, To call passengers who go right on their ways: Whoso is simple, let him turn in hither: and as for him that wanteth understanding, she saith to him, Stolen waters are sweet, and bread eaten in secret is pleasant. But he knoweth not that the dead are there; and that her guests are in the depths of hell.

The proverbs of Solomon. A wise son maketh a glad father: but a foolish son is the heaviness of his mother. Treasures of wickedness profit nothing: but righteousness delivereth from death. The Lord will not suffer the soul of the righteous to famish: but he casteth away the substance of the wicked. He becometh poor that dealeth with a slack hand: but the hand of the diligent maketh rich. He that gathereth in summer is a wise son: but he that sleepeth in harvest is a son that causeth shame. Blessings are upon the head of the just: but violence covereth the mouth of the wicked. The memory of the just is blessed: but the name of the wicked shall rot. The wise in heart will receive commandments: but a prating fool shall fall. He that walketh uprightly walketh surely: but he that perverteth his ways shall be known. He winketh with the eye causeth sorrow: but a prating fool shall fall. The mouth of a righteous man is a well of life: but violence covereth the mouth of the wicked. Hatred stirreth up strifes: but love covereth all sins. In the lips of him that hath understanding wisdom is found: but a rod is for the back of him that is void of understanding. Wise men lay up knowledge: but the mouth of the foolish is near destruction. The rich man's wealth is his strong city: the destruction of the poor is their poverty. The labour of the righteous tendeth to life: the fruit of the wicked to sin. He is in the way of life that keepeth instruction: but he that refuseth reproof erreth. He that hideth hatred with lying lips, and he that uttereth a slander, is a fool. In the multitude of words there wanteth not sin: but he that refraineth his lips is wise. The tongue of the just is as choice silver: the heart of the wicked is little worth. The lips of the righteous feed many: but fools die for want of wisdom. The blessing of the Lord, it maketh rich, and he addeth no sorrow with it. It is as sport to a fool to do mischief: but a man of understanding hath wisdom. The fear of the wicked, it shall come upon him: but the desire of the righteous shall be granted. When the whirlwind passeth, so is the wicked no more: but the righteous is an everlasting foundation. As vinegar to the teeth, and as smoke to the eyes, so is the sluggard to them that send him. The fear of the Lord prolongeth days: but the years of the wicked shall be shortened. The hope of the righteous shall be gladness: but the expectation of the wicked shall perish. The way of the Lord is strength to the upright: but destruction shall be to the workers of iniquity. The righteous shall never be removed: but the wicked shall not inhabit the earth. The mouth of the just bringeth forth wisdom: but the perverse tongue shall be cut out. The lips of the righteous know what is acceptable: but the mouth of the wicked speaketh frowardness. A false balance is abomination to the Lord: but a just weight is his delight. Only by pride cometh contention: but with the well advised is wisdom. The perfection of the upright shall guide them: but the perverseness of transgressors shall destroy them. Riches profit not in the day of wrath: but righteousness delivereth from death. The righteousness of the perfect shall direct his way: but the wicked shall fall by his own wickedness. The righteousness of the upright shall deliver them: but transgressors shall be taken in their own naughtiness. When a wicked man dieth, his expectation shall perish: and the hope of unjust men perisheth. The righteous is delivered out of trouble, and the wicked cometh in his stead. An hypocrite with his mouth destroyeth his neighbour: but through knowledge shall the just be delivered. When it goeth well with the righteous, the city rejoiceth: and when the wicked perish, there is shouting. By the blessing of the upright the city is exalted: but it is overthrown by the mouth of the wicked. He that is void of wisdom despiseth his neighbour: but a man of understanding holdeth his peace. A talebearer revealeth secrets: but he that is of a faithful spirit concealeth the matter. Where no counsel is, the people fall: but in the multitude of counsellors there is safety. He that is surety for a stranger shall smart for it: and he that hateth suretiship is sure. A gracious woman retaineth honour: and strong men retain riches. The merciful man doeth good to his own soul: but he that is cruel troubleth his own flesh. The wicked worketh a deceitful work: but to him that soweth righteousness shall be a sure reward. As righteousness tendeth to life: so he that pursueth evil pursueth it to his own death. They that are of a froward heart are abomination to the Lord: but such as are upright in their way are his delight. Though hand join in hand, the wicked shall not go unpunished: but the seed of the righteous shall be delivered. As a jewel of gold in a swine's snout, so is a fair woman which is without discretion. The desire of the righteous is only good: but the expectation of the wicked is wrath. There is that scattereth, and yet increaseth; and there is that withholdeth more than is meet, but it tendeth to poverty. The liberal soul shall be made fat: and he that watereth shall be watered also himself. He that withholdeth corn, the people shall curse him: but blessing shall be upon the head of him that selleth it. He that diligently seeketh good procureth favour: but he that seeketh mischief unto him, it shall come. He that trusteth in his riches shall fall: but the righteous shall flourish as a branch. He that troubleth his own house shall inherit the wind: and the fool shall be servant to the wise of heart. The fruit of the righteous is a tree of life; and he that winneth souls is wise. Behold, the righteous shall be recompensed in the earth: much more the wicked and the sinner.

ланд выпускает новый сорт чая, который называется «Императорский». Говорят, что он очень хорош. Я не пробовал, но, судя по цене, он должен быть таким. Фунт стоит 3 шиллинга 6 пенсов. Это дорого, но, если верить рекламе, оно того стоит. Я, пожалуй, попробую.

Вчера вечером я был в театре. Давали новую пьесу. Называется она «Тайна старого дома». Я ожидал чего-то интересного, но, по-моему, это скучная чепуха. Актеры играют плохо, декорации старые, и сюжет предсказуем с самого начала. Я ушел после второго акта. Потратил деньги зря.

Погода стоит ужасная. Дождь идет уже неделю. Все сырое, и я боюсь, что у меня начнется ревматизм. Надо купить теплое пальто, но я откладываю покупку, потому что надеюсь, что погода скоро изменится. Наивный, конечно.

Сегодня я встретил старого друга, которого не видел лет десять. Его зовут Джеймс Уилсон. Мы учились вместе в школе. Он стал адвокатом и, кажется, преуспевает. Мы пообедали вместе и вспоминали старые времена. Было приятно.

Я решил начать вести дневник. Не знаю, зачем. Может быть, потому, что все вокруг ведут дневники. Или потому, что мне одиноко и хочется с кем-то поговорить, пусть даже с бумагой. Посмотрим, сколько я продержусь.

Сегодня утром я проснулся рано и решил сделать зарядку. Сделал десять приседаний и лег обратно в постель. Зарядка — это не для меня.

Купил новую трость. Старая сломалась, когда я споткнулся о ступеньку. Новая стоила 4 шиллинга. Продавец сказал, что она из бамбука. Выглядит неплохо.

Прочитал в газете, что в Лондоне открылся новый ресторан французской кухни. Цены высокие, но, говорят, стоит того. Может быть, когда-нибудь я туда схожу. Сейчас у меня нет лишних денег.

Сегодня воскресенье. Ходил в церковь. Проповедь была скучная, но хор пел хорошо. Потом встретил соседку, миссис Харрис, и она рассказала мне все сплетни района. Я слушал вежливо, но мне это неинтересно.

Я начал читать книгу о путешествиях. Автор описывает свое путешествие в Африку. Пока что книга довольно интересная, но я прочитал только первую главу. Посмотрим, что будет дальше.

Сегодня я потерял свои часы. Они были в кармане, и я, наверное, выронил их на улице. Очень жаль, потому что они были подарком отца. Я дал объявление в газету и надеюсь, что кто-нибудь их найдет.

Вчера вечером я был в театре. Давали новую пьесу. Называется она «Тайна старого дома». Я ожидал чего-то интересного, но, по-моему, это скучная чепуха. Актеры играют плохо, декорации старые, и сюжет предсказуем с самого начала. Я ушел после второго акта. Потратил деньги зря.

Погода стоит ужасная. Дождь идет уже неделю. Все сырое, и я боюсь, что у меня начнется ревматизм. Надо купить теплое пальто, но я откладываю покупку, потому что надеюсь, что погода скоро изменится. Наивный, конечно.

Сегодня я встретил старого друга, которого не видел лет десять. Его зовут Джеймс Уилсон. Мы учились вместе в школе. Он стал адвокатом и, кажется, преуспевает. Мы пообедали вместе и вспоминали старые времена. Было приятно.

Я решил начать вести дневник. Не знаю, зачем. Может быть, потому, что все вокруг ведут дневники. Или потому, что мне одиноко и хочется с кем-то поговорить, пусть даже с бумагой. Посмотрим, сколько я продержусь.

Сегодня утром я проснулся рано и решил сделать зарядку. Сделал десять приседаний и лег обратно в постель. Зарядка — это не для меня.

Купил новую трость. Старая сломалась, когда я споткнулся о ступеньку. Новая стоила 4 шиллинга. Продавец сказал, что она из бамбука. Выглядит неплохо.

Прочитал в газете, что в Лондоне открылся новый ресторан французской кухни. Цены высокие, но, говорят, стоит того. Может быть, когда-нибудь я туда схожу. Сейчас у меня нет лишних денег.

Сегодня воскресенье. Ходил в церковь. Проповедь была скучная, но хор пел хорошо. Потом встретил соседку, миссис Харрис, и она рассказала мне все сплетни района. Я слушал вежливо, но мне это неинтересно.

Я начал читать книгу о путешествиях. Автор описывает свое путешествие в Африку. Пока что книга довольно интересная, но я прочитал только первую главу. Посмотрим, что будет дальше.

Сегодня я потерял свои часы. Они были в кармане, и я, наверное, выронил их на улице. Очень жаль, потому что они были подарком отца. Я дал объявление в газету и надеюсь, что кто-нибудь их найдет.

Вчера вечером я был в театре. Давали новую пьесу. Называется она «Тайна старого дома». Я ожидал чего-то интересного, но, по-моему, это скучная чепуха. Актеры играют плохо, декорации старые, и сюжет предсказуем с самого начала. Я ушел после второго акта. Потратил деньги зря.

Погода стоит ужасная. Дождь идет уже неделю. Все сырое, и я боюсь, что у меня начнется ревматизм. Надо купить теплое пальто, но я откладываю покупку, потому что надеюсь, что погода скоро изменится. Наивный, конечно.

Сегодня я встретил старого друга, которого не видел лет десять. Его зовут Джеймс Уилсон. Мы учились вместе в школе. Он стал адвокатом и, кажется, преуспевает. Мы пообедали вместе и вспоминали старые времена. Было приятно.

Я решил начать вести дневник. Не знаю, зачем. Может быть, потому, что все вокруг ведут дневники. Или потому, что мне одиноко и хочется с кем-то поговорить, пусть даже с бумагой. Посмотрим, сколько я продержусь.

Сегодня утром я проснулся рано и решил сделать зарядку. Сделал десять приседаний и лег обратно в постель. Зарядка — это не для меня.

Купил новую трость. Старая сломалась, когда я споткнулся о ступеньку. Новая стоила 4 шиллинга. Продавец сказал, что она из бамбука. Выглядит неплохо.

Прочитал в газете, что в Лондоне открылся новый ресторан французской кухни. Цены высокие, но, говорят, стоит того. Может быть, когда-нибудь я туда схожу. Сейчас у меня нет лишних денег.

Сегодня воскресенье. Ходил в церковь. Проповедь была скучная, но хор пел хорошо. Потом встретил соседку, миссис Харрис, и она рассказала мне все сплетни района. Я слушал вежливо, но мне это неинтересно.

Я начал читать книгу о путешествиях. Автор описывает свое путешествие в Африку. Пока что книга довольно интересная, но я прочитал только первую главу. Посмотрим, что будет дальше.

Сегодня я потерял свои часы. Они были в кармане, и я, наверное, выронил их на улице. Очень жаль, потому что они были подарком отца. Я дал объявление в газету и надеюсь, что кто-нибудь их найдет.

τινα. μήτε δὴ προφάσιν ἄλλην μηδεμίαν ἐμφανέα, τουτέω προσδέχεσθαι ἀπόστασιν μεθ' ἡσυχίης τε καὶ ὀδύνης ἐς τι τῶν ἀρθρέων, ἢ οὐκ ἦσαν ἐν τῇ πρώτῃ νούσῳ· μᾶλλον δὲ γίνεσθαι καὶ ἐλάσσονι χρόνῳ αἱ τοιαῦται ἀποστάσιες, τοῖσι νεωτέροισι ῥιπτοῦσι τῶν ἐτέων. ὑποσημαίνεσθαι δὲ χρὴ ὧδε τῆς ἀποστάσιος, ὦ ἐπόμενον ἦμβρασε ὁ πυρετὸς ἔχων, ὑπορρᾴθυμον τοῖσι δὲ γεραιτέροισι ἧσσον γίνεται πολυχρονιωτέρου ἐόντος τοῦ πυρετοῦ. χρὴ δὲ πλὴν μὴν τοιαύτην ἀπόστασιν προσδέχεσθαι, σωζομένου ἐόντος τοῦ πυρετοῦ. ἐς δὲ τεταρταίων ἡκατασκευάσθαι, ὦ διαλείπῃ τε καὶ ἡσυχάζῃ, περιλαμβάνων χρόνον· καὶ ταῦτα ποιέων τῷ φθινοπώρῳ προσαπολάσει. ὧδε δὲ τοῖσι νεωτέροισι τῶν ῥιπτούντων ἐτέων αἱ ἀποστάσιες γίνονται, οὗτοι δὲ τεταρταίοισι μᾶλλον τοῖσι ῥιπτοῦσι τῶν ἐτέων, καὶ γεραιτέροισι· τοὺς δὲ ἀποστάσιας εἰδέναι χρή, τῷ χειμῶνος μᾶλλον γινομένας χρονιωτέρου τε παυομένας, ἢ ὅσον δὲ παλινδρομέουσας. Οἷς τις δι' αὖ πυρετῷ μὴ θανατώδει φῇ πλὴ κεφαλῇ ἀλγέειν, ἢ καὶ ὀρφνώδες τι πρὸ τῆς ὀφθαλμῶν φαίνεσθαι, ἢ παρδιασμὸς τουτέῳ προσγένηται, χολώδης ἔμετος πίπτει. ὧδε δὲ καὶ ῥίγος προσγένηται καὶ τὰ ἡμίτονα μᾶλλον ἢ τὰ ὑπολυσσίου ψυχρὰ ἔχῃ, καὶ βᾶσσον ἐπὶ ὃ ἔμετος παρέστω. ὧδε δέ τι πίπτῃ ἢ φάγῃ ἐπὶ τῷ τόν ἐν χρόνῳ, ἡσσητα τῷ τοιούτῳ ἐμέτου. τουτέων δὲ ὅσοισιν αἱ ξέσιες τὸ πόνος τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ γίνεσθαι, τεταρταίοι πίπτουσι μάλιστα καὶ πεμπταῖοι. ἐς δὲ πλὴν ἑβδόμην ἀπαλλάσσουσι· οἱ μὲν τοι τελείονες αὐτέων, ἀρχὴν μὲν ποιέεσθαι, διὰ τοῦ τοιούτου χειμάζουσι δὲ μάλιστα, πεμπταῖοι ἀπαλλάσσουσι δέ, ἐνατοῖοι, ἢ ἑνδεκατοῖοι. οἱ δ' ἀπ' ἀρχέων τοιαῦτα πεμπταῖοι πονέεσθαι, καὶ τἄλλα ἡκατὰ λόγον αὐτοῖσι τῇ πρόσθεν γίνεται ἐς πλὴ τεσσαρεσκαιδεκάτην κείνεται ἡ νοῦσος. γίνεται δὲ ταῦτα, τοῖσι μὲν αὖ ἀσθενοῖσι, καὶ τῇσι γυναιξί, ἐνίοισι δὲ καὶ τοῖσι ῥιπτοῦσι μάλιστα. τοῖσι δὲ νεωτέροισι, γίνεται μὲν καὶ ἐν τούτοισι. μᾶλλον δὲ ἐν τοῖσι ξυνεχεστέροισι πυρετοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσι γνησίοισι ῥιπτοῦσι. οἷσι δ' αὖ ἐν τοιουτοῖσδε πυρετῷ κεφαλῇ ἀλγέουσιν, αὐτὶ μὲν τῶν ὀρφνώδες τι πρὸ τῆς ὀφθαλμῶν φαίνεσθαι, ἀμβλυωγμὸς γίνεται, ἢ μορμυρυγαὶ προφαίνονται. αὐτὶ δὲ τῆς ἀκροχολίης, ἐν τῷ ὑπολυσσίῳ ὧδε λέξιαι ἢ ἐπ' ἀριστερά, ξυωτείνεταί τι, μή τε ξυὼ ὀδύνη, μήτε ξυὼ φλεγμονή, αἷμα δὴ τῶν ῥίνων τούτοισι ῥυῆναι προσδόκιμον, αὐτὶ τῆς ἐμέτου. μᾶλλον δὲ καὶ ἐν τοῖσι νέουσι τῶν αἱμάτος πλὴ ῥῆξιν προσδέχεσθαι. τοῖσι δὲ ῥιπτοῦσι τῶν ἐτέων καὶ γεραιτέροισιν ἧσσον, ἀλλὰ δὴν ἐμέτους τούτοις προσδέχεσθαι. τοῖσι δὲ παιδαρίοισι τὰ σημεῖα ἐς μέτους τούτοις

Μετὰ ῥίγεος ἄπνοιαι, ηκιὸν. ηκιὸν δὲ καὶ λήθη. Αἱ ἐκ ῥίγεος ηκταλύξεις, μὴ ἀναθερμαινόμεναι, ηκιαί. Οἱ ἐκ ηκταλύξεις ἱδρῶδες ἀναθερμαινόμενοι, ηκιὸν. ὧδι τούτοις ἐπιῤῥωγὸς, ηκιὸν. ὧδι τούτοις ἐπὶ τῷ ὀπίσω, ἀσασμὸν ἐπιηκαλέεται. Οἱ ἐφισῶντες ἀγρυπνοι, ἀναθερμαινόμενοι, ηκιὸν. Ἐξ ὀστρύος ἀναβρομὴς, ὀφθαλμοῦ ἴλλωσις ηκιὸν. Ὀδυὴ εἰς ῆθος ἱδρωθεὶς (καὶ γὰρ θερότητι, ηκιὸν, ἐπὶ πυρετῇ ἥναντος ἔτοι καυσηθῆ, ὀξέως ἀποθνήσκουσιν. Οἱ ἐπανεμέοντες μέλανα, ἀπόσιτοι, παράφοροι, ηκιὸν. Ἢν μὲν χρὼς ὀδωδῶσιν, ὄμματα θρασὺ, κεκλεισμένον, τούτους μὴ φαρμακεύειν, ὀλέθριον γὰρ. Μηδὲ τοὺς ἐποιδέοντας, σκοτώδεα, οἱ τῷ βλανάδαι ἐκλείποντας, ἀπόσιτους, ἀχρόους. Μηδὲ τοὺς οἱ πυρετῷ, εἰ κωματώδες, ηκιὰ κεκλασμένες. ὀλέθριον γὰρ. Καρδίης, πόνος ἅμα ὑποχονδρίῳ σωτόνῳ, καὶ κεφαλαλγίη ηκιὸν ἤθεες, καὶ τοι ἀσθματώδες, ἀρά γε ὀβαίφνης οὗτοι τελευτῶσιν; ὡς οἱ δυσώδει, τούτῳ καὶ οὖρα ἐξ ὠμμένα, ἐγένετο βιαίως ὀβρύθρα. Τροχίλου πόνος, ηκιὸν μὲν οἱ παντὶ πυρετῷ. ηκιώδεστον ὃ ὅσιν ἐκμανῆναι ἐλπίς. Κωματώδεες, κοπιώδεες, ἀχλώδεες, ἀγρυπνοι, ἐφισῶντες πυρετοὶ ηκιοήθεες. Ἐν κνώτου φείκαι πυκναὶ, ὀξέως μεταπίπτουσαι, ἁλυσφεροι, οὖρου ἀπόλησιν ἐπώδωδον σημαίνουσιν. Καὶ οἱ ἀσώδεες ἀνεμέτως παροξυνόμενοι, ηκιὸν. Κατάλυξις μετὰ σκληρυσμοῦ, σημεῖον ὀλέθριον. Ἀπὸ κοιλίης λεπτὰ μὴ ἀθανατιόωσι δίκαια, ἐὸν τι παῤ ἑωυτῷ ηκιὸν. ὃ δὴ τῷ πατρικῷ. Τὰ σμικρὰ ἐμέσματα χολώδεα ηκιὸν, ἄλλως τε καὶ ἰῷ ἐπαγρυπνιόωσιν, μυκτῆρι σὺν τουτέοισιν ἀποξαίζων ὀλέθριον. Αἷς ἐκ τόκου γε λόχια, ἐπισάντα δ' αἷμα πυρετῷ, κώφωσις, καὶ εἰς τὸ λοῦμα, ὀβίσχυσι ὀλεθρίως. Ἐν πυρετοῖσι καυσώδεσιν ὑπόπτωμ ψύχουσι διαχωρήμασιν, ὑδατοχόλοις, συγχύσιοι, ὀφθαλμῶν ἴλλωσις, σημεῖον ηκιὸν, ἄλλως τε καὶ ἰῷ ηκιτοχοι γένωνται. Τὰ ὀβαίφνης ἀποπλακτικῷ λελυμένως, ἐπὶ πυρετῇ ἥναντι χρονίως ὀλέθρια. ὃ δὴ τί ἐπέπόνθη ὁ ἰῇ Νεμιλίου ἰητρός. Ἐξ ὀστρύος ἀλγήματος ἀναβρομαὶ εἰς ηκρεφάλιον, πυρετώδεες, φρενικώδεες, ἀνεμέσται ὑδατώδεα, λεπτὰ, πολέσνα, παρανεφρίσιμι ἄφωνοι, ἐμέσματα μέλανα, τελευτῶσιν. Ὀμματος ηκτάκλεισις, σὺν ὀξείᾳ ηκιὸν. Ἀρά γε τοῖς ἀσώδεσιν ἀνεμέτοισιν, ὀσφυαλγέσιν, ἢν θρασέως παρακρούσωσιν, ἐλπὶς μέλανα διελθεῖν, φαύρῃ ἐπώδωδος ἰχνὶ μετὰ δυσφορείης, πνιτώδης ὀλεθρίη ὀξέως. Οἷς πνεῦμα ἀνέλκεται. φωνὴ δὲ πνιτώδης ὁ ἀσὼν ὑλος ἐγκαθῆνται, τουτέοισιν ὧδι τῇ τελευτῇ, ὡς συναπόντος τινὸς ἐκ πνεύματος γίνεται. Οἱ κεφαλαλγικοὶ ηκτοχος παρακρούοντες κοιλίης ἀποπλακτικῆς, ὄμμα θρασύοντες, ἀθηρῴοι, ὀπισθοτονώδεες γίνονται. Ἐπ' ὀμμάτων διαστροφὴ πυρετώδει, κοπιώδει, ὀβίγος ὀλέθριον, καὶ οἱ κωματώδεες σὺν τούτοισι, πονηρόν. Αἱ σὺν πυρετοῖσι πεπὸς ὑποχρόσιος ὀδωδαι, ἀσκαύδως, ἱδρῶτι λυόμεναι, ηκιοήθεες. τούτοισιν ἐς ἰχία ἀλγήματα ἅμα καυσώδει πυρετῷ, ἢ ἰῷ κοιλίη ηκταῤῥοὴ, ὀλέθριον. Οἷσι φωναὶ ἅμα πυρετοῖσιν ἐκλείπουσι μετὰ κρίσιν, ῥομώδεες καὶ κωματώδεες τελευτῶσιν. Οἷσι καυσηθὲ, μεμορφωμένα, ηκτοχα, ποικίλλονται ὑποχόνδρια καὶ κοιλίην ἐπιρμένοι, σίτων ἀπολελαμμένων, ἐφισῶσι, αἶρε τούτοις ἢ θολερὸν ὠνδμα, καὶ ἢ γονοειδὲς ἐπελθὸν, λύπας διασημαίνει; καὶ κοιλίη δὲ ἐπαφραχολώδεα προσδέρχεται, ἢ λαμπάδες σὺν τούτοισιν ὠφελέει οὐρηθέν, κοιλίη δὲ τούτοισιν ἐπιταράσσεται. Οἷς κῶμα γίνεται ἐπὶ φρεν ὠδιελθόντων πυρεκῶς παροξυσέται ὀξύς. Αἱ ἐκ κεφαλαλγίης ἀφωνίαι ἅμα ἱδρῶσι πυρετώδεες χαλῶνται ἐφ' ἑαυτῶν, ἐπανιόντα χρονιώτερον ἐπιῤῥιπῶσι τούτοισιν οὐ πονηρόν.

Χέρες ῥωμώδεες, κεφαλαλγίες, ἀχίλου ὀδωδῶλεες, ὑπόκωφοι, οὐρέοντες μέλανα διεθσου μένα, οἷσιν ταὐτὰ ἢ, μέλανα προσδέχεται ἤξειν, ὀλέθριον. Αἱ μετ' ἐκλύσεως ηκτοχωσὰ φωναὶ, ὀλέθριαι. Ῥλωρῷ ἄλγημα ὧδι πῦσι χολώδεσιν ἀλόγως ἀφανισθὲν ὀβίσαντες. Ἐπὶ βαχίλου ἀλγήματι κωματῶδει ἱδρῶδει κοιλίη φυσηθέισα, εἰ δέ τι πρὸς ἀπάγκλιν ὑγρὰ, χαλῶσα, ὑποδδιαθρηθὲ, ἐκ τουτέων ἄχολα ὀβίσαντα, τὰ τοιαῦτα διαπωζόμενα μακροτρόως διανοσέει. ἀρά γε εἰσὶν ἄχολοι ὧδι τοιῦσιες δύσηδέσθαι, καὶ ἢ φυσαῶλες ὄγκω προσωφελέοι; Κοιλίης πρὶ τασις πρὸς ἀπάγκλιν ὑγρὰ, χαλῶσα, ταχὺ ὀγκουμένη ἔχει τι ἀσασμῶλες. ὃ δὴ καὶ τῷ Ἀασισίῳ, ἢ ἐπῤῥιγοῶ τούτοις ὀλέθριον. ἐκ τουτέων ἀσασμώδης χλωνθεὶς ἢ ἐμφυσηθεὶς μακρότροον διανοσήσας, τόματι σὺν μς λαρὴ ἐπεχένετο. Τὰ ηκτ' ὀσφῶ ηκτὰ λεπτὸν χρόνια ἀλγήματα πρὸ ὑποχονδρίων γριφόμενα ἀποσιτικῷ ἅμα πυρετῷ, τούτοισιν ἐὸς κεφαλίω ἄλγημα σύντονον ἐλθὸν κτείνει ὀξέως ὃ τ πω ἀσασμώλει. Τὰ ἐπῤῥιγοῶ τα καὶ ἐς νύκτα μᾶλλον τι παροξυόμενα ἄγρυπνα φλεβοδνώλεα ὄντα σὺν τοῖς ὑπνοις. ἔστιν ὅτε οὖρα ὑφ' ἑαυτῶν χαλῶντα ἐς ἀσασμοὺς ἀποτελῦται κωματώδεας. Οἱ ὀβ ἀρχῆς ἐφισῶντες οὖροισι, πέποσι, καυστικοὶ, ἀκέπτως ὠδιφύχοντες, ὀβῷ ταχέως ὠδιακέες. νωθροὶ. κωματώλεες. ἀασμώλεες, ὀλέθριοι. Τῆσιν ἐπιφόροισι κεφαλαλγικῷ. ηκιῳώλεα μετὰ ἐωῆρες γνόμενα, φλαῦρα, ἴσως δὲ ταύτῃσι καὶ ἀασμώλεσι τὶ παθεῖν ὠφείλει. Τα ὠ φαυρῃ ἰχνὶ ἄλγήματα πνιτώλεα ἔχει τι ἀασμώλες, ἄλλως

ἄλλως τε καὶ ἀπὸ κεφαλῆς ὁρμῶντα. οἷ καὶ τῇ Θρασύνοντος ἀπέμη. Τὰ ξομώδεα ἀασμώδεα γλυόμενα ἐφισῶσι φλυπόστροφα, τούτοις ἢ κείσις ἐπιῤῥιπῶ ὀβῖσιν. οὗτοι ἐπιῤῥίγωσι ὠδὶ κοιλίην καύμασι προκληθέντες. Ὀστρύος πόνος, καὶ κεφαλαλγικὸς καὶ καρδιαλγικὸς μετὰ ἀναχρέμψεος βιαίης, ἔχει τι ἀσασμώδες. Ἀπὸ κοιλίης ὑποπέλια ταραχώδεα, καὶ οὖρα λεπτὰ, καὶ ὑδατώδεα, ὕδατα. Φαύρυγξ ἰχωθεῖσα ἐπ' ὀλίγον, καὶ κοιλίη διαῤῥοιέζουσα κεναῖς ὀβαναστάσι, ἢ μετώπου ἀλγήματα, φλακώδεες, κοπιώδεες, οἱ ῥῶμασι, ἢ ἱματίοισιν ὀδωδῶλεες. τὰ ἐκ τούτων αὐξανόμενα, δυσκόλα. ὕπνος πολὺς σὺν τούτοισι ἀασμώδης, ἢ τὰ εἰς μέτωπον ἀλγήματα βαρέα, ἢ οὔρησις δυσκολαίνουσα. Οὖρου ἐπίστασις καὶ οἷσι ῥίγεα ὧδι τούτοισι ἀασμώδεσι, οἷ ἢ αὐτὴ φείξασα ἐξίσρωσιν. Αἱ ἄκρητοι τελευτῶσι ηκιαῦσιν, οἱ πᾶσι μὲν παροξυωτικαί. τούτοισι δὲ καὶ πάνυ ἐκ τοιούτων καὶ παροῦσι αὐίσανται. Αἱ παραχώδεες θρασύτατα ἐπιχειρήσεις ἀασμώδεες ἄλλως τε καὶ μεθ' ἱδρῶτος. Καὶ αἱ βαχίλου ἢ αἱ μεταφρένου ηκτα λύσεις δοκέουσαι, καὶ ὅλου δὲ τοῦ σώματος, σὺν τούτοισι καὶ ἀφρώδεες οὐρήσεις ἅμα ἀλυχνίῃ, καὶ ὀμμάτων ἀμαύρωσις, ἀασμὸν ἐπὶ ὺς σημαίνει. Γήχεος ἀλγήματα μετὰ βαχίλου, ἀασμώδεα. ἀπὸ προσώπου δὲ ταῦτα καὶ ηκτὰ φαύρυγα, ἢ χροιὴ συχνοὶ στελίζοντες. σὺν τούτοισι σὺν ὑπνοις ἱδρῶτες, ἀγαθοί. ἀρά γε καὶ τῷ ἱδρῶτι κουφίζεσθαι τοῖς πολλοῖσι οὐ πονηρόν; οἷ εἰς τὰ ηκτὰ μᾶλλον πόνοι, τούτοισιν διάφοροι. Οἱ σὺν πυρετοῖσιν ἐφισῶντες, κεφαλαλγίες, κοιλίης ἀπολελαμμένης, ἀασμώδεες.

Τὰ ὑποφαθυρὰ ὑγρὰ διαχωρήματα πδρι ψύχοντα, οὐκ ἀπύρως, φλαῦρα, τὰ ὧδι τούτοισι ῥίγεα, κύστις καὶ κοιλίῃ ἐπιλαμβάνοντα ὀδωδῶλεα, αἶρε ἢ κωματώδες τούτοισιν ἔχειν τι ἀασμώδες; οὐκ αὖ θαυμάζωμεν. Τὰ σὺν ὀξέσι ἐμετωδέως ἐληκμενα φλαῦρα, καὶ αἱ λθυκαὶ διαχωρήσεις δύσκολοι. ἀλλιχρὰ ἐκ τούτων διεξελῦόντα ὀβίσαντα καύματι πολλῷ. οἱ ἐκ τούτων κωματώδεες νωθροὶ, ἀποῤῥέοντες. τὰ ἐκ τοιούτων μακροτρόως ἐπινοσέει, αἶρε ὠδὶ κρίσιν ἔστι ξηρώδεες λύσαντοι;

Τὰ ὀβ ὀστρύος εἰς ζάχιλον καὶ κεφαλὴν ἀπαδιδόντα καὶ παραλύζαντα παραπλακτικὴν (τρόπον ἀασμώδεα, παρακρουστικὰ, αἶρά γε καὶ λύεται τὰ τοιαῦτα ἀασμῶ; ἐκ τῆς τοιούτων ποικίλως διανοσέουσι καὶ δὴ τῆς αὐτῆς ἰούσης. Οἱ σὺν ὑδρὶ καίσιν ἀπύρως ἀασμοὶ δύχρεῖς, οἷ καὶ δορμόδι. Κύστις ἀπολιφθεῖσα ἄλλως τε καὶ μετὰ κεφαλαλγίης, ἔχει τι ἀασμώδες, τὰ νῦν κωφώδεα σὺν τούτοισιν ἐκλυόμενα δύσκολα, οὐ μὴν ὀλέθρια. αἶρά γε καὶ παρακρουστικὸν ἢ τοιοῦτον;

Ἀρά γε καὶ ὠδὶ κρότα φοι ὁσέων διακομαὶ ἀασμὸν ἐπιμολέοντες; ἢ ἢ, μεθύοντα πλησῆναι; ἢ ἢ, ῥυλῶαι πολὺ, σὺ αἶρχισι, εἰ ὄβιος ποιεῖ ἀασμώδεα. Ἐν ἱδρῶτι πῦελα παραῤῥέοντα πυρετώδει ἐόντι, ἀάθεα, αἶρά γε τουτέοισιν ἐπὶ πνεῦμο ἡμῖρα κοιλίαι ηκθυγράινοντες; ὀμαι, αἶρά γε τούτοισιν εἰς αἷμα ῥον ἀπόσημα ἔσεσθαι; Τὰ ἐπ' ὀλίγον θρασέως παρακρουόντα, μελαγχολικά. ὧδὲ ἀπὸ γυναικείων ἢ, θηελώδεα, ὠδὶ πλείω δὲ ταῦτα συμπίπτει, αἶρά γε καὶ ἀασμώδεες αὖται; αἶρά γε καὶ αἱ μετὰ ηκόρου ἀφωνίαι, ἀασμώδεες αὖται; οἷ τῇ τὸ σκυτέος θυγατρὶ, ὕρξατο γυναικείων παῤεόντων. Οἱ σὺν ἀασμώδεσιν ὀφθαλμοὶ ἐκλάμπουσιν ἀτενέως οὔτε παῤ ἑωυτοῖσιν εἰσὶν, διανοσοῦσί τε μακροτρόως. Τὰ αὖ πάλιν αἱμορῥαγέοντα ηκιὸν, οἷ ὠδὶ πλὴν νὶ μεγάλω ἐκδεξιοῦ ῥέειν, καὶ τὰ ηκιὰ ὑποχόνδριον ὠσαύτως, ἐφισῶντι δὲ ηκιμον. Ἐκ ῥινῶν μικροῖς ἱδρῶσιν πδρι ψυχόμενα ηκιοήθεα μοχθηρά. Μεθ' αἱμορῥαγίαν μελαίνων σίδος, ηκιὸν, πονηρὰ δὲ ἢ τὰ ὀβ ὀὖρα, εἰ δὲ αἶρά γε τετραταίοισι ταῦτα αἱμορῥαγέει, κωματώδεες; ἐκ τοιούτων ἀασμῶ τελευτῶσιν. αἶρα μελαίνων προδιελθόντων καὶ κοιλίης ἐπαρθείσης; Τὰ αἱμορῥαγέοντα ἐφισροῦντα, ζώματα, ηκιοήθεα, οὗτοι διαλεγόμενοι λαθραίως τελευτῶσιν. Ἢ μεθ' αἱμορῥαγίαν βραχεῖαν, καὶ μελαίνων διαχώρησιν αὖ ὀξέσι κώφωσις, ηκιὸν. αἵματος διαχώρησις σὺν τούτοισι, ὀλέθριον, κώφωσιν δὲ λύει. Ὀσφυῖ ἐπωδώω ηκρδιαλγικῷ προσόντα σημεῖα αἱμορῥατώδεα. ὀμαι δὲ καὶ προγελυνημένον σημεῖον. Τὰ τεταγμένοισι χρόνοισιν αἱμορῥαγέοντα, δυσωδέα, δύσκολα, ἐκλυόμενα, μὴ αἱμορῥαγήσαντα, ἐπιλιπτικῷ τελευτᾷ. Τὰ δύθυ ταραχώδεα, ἄγρυπνα, ἀποσιξάντα ἐκ ταῖς κουφοδέντα, νύκτα πονήσαντα, εἰς πλὺ αὖριον ἐφισῶσαντα καὶ τενεχθέντα, παρακρούζαντα αἱμορῥαγήσει λαύρως, αἶρά γε ὑδατώδεες οὖρου τοιοῦτον τι σημαίνει; Οἷσιν αἱμορῥαγίαι πλείους παρελήλυθότος χρόνου κοιλίαι πονηρδύονται, ἰῷ μὴ τὰ οὖρα πεπανθῇ. Ἐν κεισμοῖς πδρι ψύξεσι τῆν αἱμορῥαγιῶν αἱ νεανικαὶ ηκίνησαι. Οἱ ηκειβαρικοὶ ηκτὰ βρέγμα ὀδωδῶλεες, ἄγρυπνοι, αἱμορῥαγικοὶ, ἄλλως τε καὶ ἰῷ τι σὺ ζαχίλω σύντεινει. Τὰ ἀγρυπνήσαντα ὀβαίφνης ἀλυσμῷ αἱμορῥαγέει, ἄλλως τε καὶ ἰῷ μήτι προερρύη, αἶρά γε φείξαντα;

Τραχήλου ὀδωδῶλεα ὄμματα ὀβρύθρα αἱμορῥαγικά. Οἱ σὺν κοιλίης ἐπιστάσης αἱμορῥαγέει, καὶ ἐπιρχέει. αἶρα κοιλίη λειοντερικῶς καὶ ἐπίκληρος ἢ ἀσκαρίδες ἢ ἀμφότερον; Οἱ σὺν ὀβ ὀστρύος ἀναβρομὴς εἰς κεφαλὴν ἢ χεῖρα, νωθρικώδεες, ηκρδιαλγικοὶ, ἰχωρώδεες, αἱμορῥαγήσαντα λαβρως, καὶ κοιλίη δὲ καταῤῥύγνυται, τούτοισι ταραχώδεσιν. Οἷς ἐφ' αἱμορῥαγίαι λαύρως πυκνὴ, μελαίνων, συχνῶν διαχώρησις, ἐπιστάσης αἱμορῥαγούσιν, οὗτοι, κοιλίης ὀδυνώδεες, ἅμα δέ τινι ῥύ-

ἐπὶ πλεῖστον, ἀρκοῦντα τοῖς ἐπιτηδείοις πρὸς τὰς χρείας. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις τόποις ἐκτρέφειν τοὺς ἵππους. ἐν δὲ τῷ χειμῶνι ἐν τοῖς θερμοτέροις τόποις καὶ ἐν τοῖς ἀνέμοις ἀφειμένους νέμεσθαι· ἐν δὲ τῷ θέρει ἐν τοῖς ψυχροτέροις καὶ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν τοῖς πεδίοις. ἐν δὲ τοῖς ὀρεινοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀνέμοις ἧττον ἐπιτήδειον νέμεσθαι· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τοῖς θερμοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀπνεύστοις ἐπιτήδειον

ὀλίγ᾽ ὅσσος σφέτερόν μιν ἐὼν μετέγνωκεν, ὃν τινα ῥᾴδιον ὑποπτήσσειν ἔπος, χρὴ δ᾽ ἐν μεγάροις τε καὶ ἀγρῷ ἐπιμίμνειν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῖσι μὴ ἐκπάγλως ἀγάλλεσθαι, μηδ᾽ ἐπὶ τοῖσι ἄγαν ἀκαχίζεσθαι· τοῦτο γὰρ ἐν ἀνθρώποισι ἐπίκοινον, ἐν δὲ καὶ τὸν ἀκάματον ποταμὸν ἐπιβαίνειν, ὃς ἐπὶ μὲν ἀριστερὰ ἐπὶ δὲ δεξιὰ ῥέει, ἐπὶ δὲ τῷ ἄνω ἀεὶ ἐστὶν ἀνθρώπους ἐπιβαίνειν, ἐπὶ δὲ τῷ κάτω ἀεὶ ἐστὶν ἀνθρώπους ἐπιβαίνειν

ἐπιζῶν, ἐὰν δ' τε ἐν τρόπου τῆς ἰήσιος. ἰῶ ἔωσιν οἱ ἄνθρωποι νέοι τε καὶ ὠμὸ πονοι. πολιῶ ὅσῳ αἱ φρένες τι ἰσχνὸν ἔχουσιν. ἢ ἔττις ἀπόπληκτος γέγονεν. αἱ μὲν γὰρ μελαγχολικαὶ αὐτοις ἐκστάσεις, οὐλυσιτελέες. αἱ δὲ ἄλλαι, αἱ εἰς τὰ κάτω φρενόμεναι, παῦσιν ἀγαθαί. ὡρίσει δὲ καὶ ὁ ταῦθα πολλῶ, αἷς αἱματιρόν τι τοι. ὁπόσοι δὲ γέροντες ἤρξαντο λαμβάνεσθαι, ἀποθνήσκουσί τε μάλιστα, καὶ ἰῶ μὴ ἀπολλύουσι τε, ταχίστα ἀπολλύουσι τε. τοῦτο δὲ τῆι ἰκρῶι ἥκιστα ὠφελέουσι τε.

Οἱ σι δὲ τῆι παιδίωι ὀβελφαλμοὶ διεσταφίσασιν, ἢ μείζων τι κακὸν ἔπαθον, ἢ φύματα τοῦτο ἐν αὐχένα ἐφύη, ἢ ἰσχνοφανότεροι γίνοντο, ἢ βήχις ξηρὴ χρόνιοι προσέχουσιν, ἢ ἐς πῶ κατβρα μείζοσι γλυκμῶσιον ὀδωὴ φοιτᾶ, καὶ οὐκ ἐκταράσσεται. ἢ οἱ τοῖσι πλευρόσι διαστρέμματα ἔχουσιν. ἢ φλέβασ' παχέασ' τοῦτ' ἐπῶ κατβρώξας. ἢ ἐπίπλοον κατα βαίνει. ἢ ὄρχις μέγας γέγονεν. ἢ χειρ λεπῆι ἢ ἀκρατής. ἢ πούς. ἢ κνήμη ξύμπασα ἐχωλώθη, ἀτρ προφάσιος ἄλλης, τούτοισι πᾶσιν εἰδέναι ὅτι ἡ νοῦσος προεγένετο, πρὸ τούτων ἁπάντων. καὶ οἱ μὲν πλέστοι τῆι ξεφόντων τὰ παυσία, ὁρῶτωμενοι ὁ μολογήσουσι. τὸν δὲ καὶ λανθάνει. καὶ οὐ φασὶν εἰδέναι τοιοῦτον οὐδὲν γενόμενον. Τὸν δὲ τοῦτ τῆι ἐλκέων μέλλοντα γνώσεσθαι, ὁκως ἔσται τελευτήσει, πρῶτον μὲν χρὴ τὰ εἴδεα τῆι ἀνθρώπων ὀβελφαλμῶν, τότε ἀμείνω πρὸς τὰ ἕλκεα καὶ τὰ κάτω. ἔπειτα τὰς ἡλικίασ' εἰδέναι, ὁπόσησιν ἕκαστα τῆι ἑλκέων, ἀνξαπάλακτα γίνεται. τότε χωρία ἐπισκέφθαι τὰ τοῖσι σώμασιν, ὅσον διαφορὴν θάτερα θατέρων. τότε ἄλλα οἰκία τὰ ἐφ' ἑκάστοισιν ἐπιγίνεται ἀγαθά τε καὶ κάκ' εἰδέναι. εἰσὶν μὲν γὰρ αὖτις ταῦτα πάντα, εἰδῆι αὖ καὶ ὁκως ἕκαστα ἀποβήσεται. μὴ εἰσὶν δὲ ταῦτα, οὐκ ἂν εἰδῆι, ὁπως αἱ τελευτὰι ἔσονται ἀμφὶ τῆι ἑλκέων. εἰδέα μὲν γὰρ ἀγαθὰ ὄβι τὰ τοιάδε. ἐλαφρά. καὶ ξύμμετρα. καὶ ὀλοπλαγχνα. καὶ μήτε σαρκώδεα ἰσχυρῶς. μήτε σκληρά. κατὰ δὲ χρῶμα ἔτω λευκὸν, ἢ μέλαν, ἢ ὀρυθρόν. ταῦτα γὰρ πάντα ἀγαθὰ, ἄκρητα ἐόντα. εἰ δ' εἴη μεμιγμένον, ἢ χλωρὸν, ἢ σελινόεν τὸ χρῶμα, κάκιον γίνεται. τάδε εἰδέα ὅσα αὖ τοῖσι προγεγραμμένοισι τἀναντία πεφύκη, εἰδέναι χρὴ κάκιόν ἐόντα. Περὶ δὲ ἡλικιῶν, φύματα μὲν ἔμπυα γίνεται. καὶ τὰ χειρώδεα ταῦτα πλέιστα τῆι παιδίωι ἴσχουσι. καὶ ῥᾶστα ὀβ αὐτέων ἀπαλλάσσει. τοῖσι δὲ γεραιτέροισί τε τῆι παιδίων, ἢ νεωτέροισιν, φύεται μὲν, ἐλάσσω. χαλεπώτερα δὲ, ὀβ αὐτέων ἀπαλλάσσουσι. τοῖσι δὲ ἀσθραίσι, τὰ μὲν τοιαῦτα φύματα, οὐ κάρτα ἐπιγίνεται. τὰ δὲ κηρία, λειτά. καὶ οἱ κρυπτοὶ καρκίνοι οἱ ὑπερβύρσιοι. καὶ οἱ ἐκ τῆι ἐπινυκτίδων ὀρθῆντες ἐς αὖθις ἐξικνοῦντα ἔτα συχνῶ ὑπερβάλλουσι. τοῖσι δὲ γέρουσι τῶν μὲν τοιουτοτρόπων φυμάτων, οὐδὲν ἐπιγίνεται. οἱ δὲ κηρίνοι οἱ κρυπτοὶ καὶ οἱ ἀκρόπαθοι γίνονται, καὶ ξυναποθνήσκουσι. τῶν δὲ χωρέων, μασχάλαι δυσιητότεραι. καὶ κενεῶνες τε καὶ μηροί. ὑποστάσις τε γὰρ ἐν αὐτοῖσι γίνονται, καὶ ὑποῤῥοφαί. Τῶν δὲ τοῦτ αὖθρα, ἐπικινδυνότατοι οἱ μεγάλοι σάκτυλοι, ἢ μᾶλλον οἱ τῶν ποδῶν. δίσι δὲ τῶν ἥλκωτ τῆς ἐν τῶι πολαγίωι ἕλκος γίνεται πολυχρόνιον, καὶ καταμαθεῖν τῶν ὀδόντων, ἰῶ τις ὀξὺς τῶν κατ' αὐτό. Τὰ δὲ ζώματα, θανατωδέστρα μὲν, τὰ ἐς τὰς φλέβασ' τὰς παχέασ' τὰς ἐν τῶι βραχίλου τε καὶ τοῖς βουβῶσιν. ἐπειτα ἐς ἦν ἐγκέφαλον καὶ ἐς ἦ παρ. ἔπειτα τὰ ἐς ὄπτρον καὶ ἐς κύστιν. ἔστι δὲ ταῦτα πάντα ὀλέθρια, ἐόντα ἰσχυρῶς, οὐχ οὕτως ἄφυκτα ὡς δοκέει. τάδε γὰρ χωρία ὀνόματα ἔχοντα τοῦτα, μέγα διαφέρει. καὶ οἱ αὐτοὶ τόποι. πολυ δὲ διαφέρει, τῶ αὐτῶ ἀνθρώπου τῶ σώματος ἢ παρασκευή. ἔστι μὲν γὰρ ὅτε οὐτ' ἂν πυρετήνειεν, οὔτε φλεγμαίνειεν ζωείς. ἔστι δ' ὅτε καὶ αὖθι προφάσιος, ἐπυρέτηνεν ἄν, καὶ φλεγμανθείη τι τῶ σώματος πάντως. ἄλλος δ' τε ἕλκος ἔχων, παραφρονέει, βύπτετέως τε φέρει ὁ ῥῶμα, ἐγχειρέειν χρὴ. τῶ ῥώματι ὡς ἀποβησόμενα κατα λόγον τῆς ἰήζεης τε, καὶ τῆν ἐπιγιγνομένων. ἀσθενήσουσι μὲν γὰρ οἱ ἄνθρωποι, ὑπὸ τὸ ῥωμάτων παντοίων. φλεβὲς μὲν γὰρ φλέβρεες εἰσὶ, καὶ λεπταὶ καὶ παχέαι, αἵ τινες αἱ μοῤῥαχοῦσι ἀποκτείνουσιν, ἰῶ αὐτῶ τ' χρῶσιν ὁρῶσιν. ἀς σὶ ἑτέρω καιρῶ διακηπέοντες, ὠφελέουσι τὰ σώματα. πολλὰ δὲ τῆι ῥωμάτων, σὶ χωρείοισί τε εἶναι βῆθεσι, καὶ οὐδὲν τι δεινὰ φαινόμενα, οὕτως ὀδυήσει ἡ πλημὴ, ὡς τε μὴ δυώασθαι αὖκ πνεῦσαι. ἄλλοι δὲ ὑπὸ τῆς ὀδυῆς τῶ ῥώματος, οὐδὲν δή τι δεινοῦ ἐόντος, ἀπὸ πνεῦμα ἀπολιώγμαν. παρεφρόνησαν δὲ καὶ πυρετήναντες ἀπέθανον. ὅσοι γὰρ αὖ ἡ σῶμα πυρετῶδες ἔχουσιν, ἢ τὰς γνώμασ' θορυβώδεασ', τὰ τοιαῦτα πάσχουσιν. ἀλλὰ χρὴ μήτε ταῦτα θαυμάζειν, μήτε ὀῤῥωδέειν, κεῖνα εἰδότα, ὅτι αἱ ψυχαί τε ἰῆ τὰ σώματα, πολλῶν διαφθορὴν ἐν τῆι ἀνθρώπων, καὶ δυώαμιν ἔχουσι μεγίστην. ὅῳ μὲν οὖν τῆν ῥωμάτων καιρὸν ἔπιχειν, ἢ σώματός τε καὶ γνώμης τοιούτης, ἢ ὀργάντος οὕτω τῶ σώματος, ἢ μέγεθος τοσοῦτα, ἰῶ ὡς τε μὴ δυώασθαι πάντα πνεῦσαι ἐν ἀνθρωπον εἰς πῶ ἵησιν κατα φρονέοντα, τοῖσι μὲν ὀβίστα θαι χρὴ ὁρᾶν ἀπῆ, πολλῶ τῆν ἐφημερῶν λειπόθυμῶν. τοῖσι δ' ἄλλοισι πᾶσιν ἐπιχειρέειν, νεοζώτοισι ἐοῦσιν, ὡς ἀπὸ τούς τε πυρετῶ διαφθύωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰς αἰμοῤῥαχίασ' τε καὶ τὰς νούσας πολλῶ μᾶλλον. ἀξιοκέατα δὲ καὶ ὧδε πολλῶ χρόνον τὰς φυλακὰς αἰεὶ τῆν δεινοτάτων ποιέεσθαι. καὶ γὰρ δίκαιον οὕτως. αἱ δὲ νοῦσοι, θανατωδέσταται μὲν, ὧν αἱ σπεδόνες βαθύταται. καὶ μελάνταται. καὶ ξηρότατοι. πονηραὶ δὲ καὶ ἐπικίνδυνοι, ὅσαι μέλανα ἰ χῶρα ἀνασῖδοῦσιν. αἱ δὲ λευκοὶ καὶ μυξώδεες τῆν σπεδόνων,

πεδόνων, ἀποκτείνουσι μὲν ἧσσον. ὑποστρέφουσι δὲ μᾶλλον. καὶ χρονιώτεραι γίνονται. οἱ δ' ὀβ πτες, ἀκινδυνότατοι τοι πάντων ἑλκέων ὅσα γίνεται. δυσαπάλακτοι δὲ μάλιστα, κατά γε τῶν κρυπτῶν κηρίνους. ὠδὶ παῦσι δὲ τοῖσι τοιουτέοισι, πυρετόν τε ἐπιγενέσθαι ξυμφόρει μέλλω ἡμέρῃσιν. ἢ πῦον ὡς λευκότατον, καὶ παχύτατον. λυσιτελεῖ δὲ καὶ σφακελισμὸς νούσῳ, ἢ καὶ ὀσέου, ἢ καὶ ἀμφοῖν, ἐπί τε τῆσι βαθείῃσι πεδῦσι. πῦον γὰρ ἐν τοῖσι σφακελισμοῖσι ῥεῖ πολυ, καὶ λύει τὰς σπεδόνασ'. Τῶν δὲ οἱ τῆι κεφαλῆι ζωμάτων, θανατωδέστατα μὲν, τὰ ἐς ἦν ἐγκέφαλον ὡς ἐγγράπται. ἐλεινὰ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα. ὀσέων μὲν γὰρ ὀσέον ἐμπεπλασμένων. ὀσέων κατερῥωγότων. ἐὰν δὲ καὶ τὸ σῶμα τῶ ἕλκεος σμικρὸν ἔῃ, ἢ δὲ ῥογμὴ τῶ ὀσέος ἐὼν πολὺ παραμένοι, ἐπικινδυνότερόν ἐστι. ταῦτα δὲ πάντα ἐλευθερώτερα γίνεται. καὶ κατὰ ῥαφὴν τε ὄντα. καὶ τῆι χωρείων αἰεί, τὰ σὶ τοῖσι ἀνωτάτω τῆς κεφαλῆς. πυνθάνεσθαι δὲ χρὴ ὧδὶ πᾶσι τοῖσιν ἀξίοις λόγου ῥώμασιν, ἰῶ ἔτι νεόῤῥωτοι αἱ πλημμαὶ ἔωσιν, ἢ βλήματα ἔῃ, ἢ κατά τι πεσὸν ἄνθρωπος ἢ ἐς κατερωγῆι. ἰῶ γὰρ τι τούτων ἢ γε γονὸς, φυλακῆς πλείστης δεῖται, ὡς τῶ ἐγκεφάλου ἐσακούσαντος τῶ ῥώματος. εἰ δὲ μὴ νεόῤῥωτος εἴη, ἐς τ' ἄλλα σημεῖα σκέπτεσθαι καὶ βουλεύεσθαι. ὁρίσει μὲν οὖν μήτε πυρετῆναι, μήθ' ἅμα ἦν ἦ ἕλκος ἔχοντα σὶ τῆι κεφαλῆι, μήθ' αἷμα ἐπαναῤῥαγῆναι αὐτῶ, μὴ δὲ φλεγμονὴν, μηδὲ μέλλω ὀδυώλῳ ἐπιγενέσθαι. εἰ δέ τι τούτων ἐπιφαίνοιτο, σὶ αὖρχῆισι τὸ γίνεσθαι ἀσφαλέστερον καὶ ὀλίγον χρόνον παραμένειν. ξυμφόρει δὲ σὶ τῆσιν ὀδυώδεσι καὶ τὰς φλεγμονὰς τὰς ὠδὶ τοῖσιν ἕλκεσιν, ἐπιγίνεσθαι. τῆσι δ' αἱμορῥαγίῃσι, πῦον ὠδὶ τῆσι φλεγμὶ φαίνεσθαι. τοῖσι δὲ πυρετοῖσιν ἀ σὶ τοῖσιν ὀξέσι νοσήμασιν ἐγραφα, ξυμφόρει ὠδὶ τούτοισι γενέσθαι ταῦτα. καὶ σὶ τάδε λέγω ἀγαθὰ εἶναι. τὰ δ' ἐναντία, κακά. αὖρξάσθαι δὲ πυρεκὸν ὠδὶ κεφαλῆς ῥώσει τεταρταίῳ, ἢ ἑβδομαίῳ, ἢ ὀδδεκαταίῳ, θανατώδης μάλα. κείνεται δὲ τοῖσι πλείστοισιν. ἰῶ μὲν τεταρταίου ἐόντος τῶ ἕλκεος πυρετὸς αὖρξεται, ἐς πῶ ὀδδεκάτην. ἰῶ δ' ἑβδομαίος ἐὼν πυρετήνῃ, ἐς πῶ τεσσαρεσκαιδεκάτην ἢ ἐπτακαιδεκάτην. ἰῶ δὲ τῆι ὀδδεκάτῃ αὖρξεται πυρεταίνειν, ἐς πῶ εἰκοστήν, ὡς σὶ τοῖσι πυρετοῖσι διαγέγραπται, τοῖς αὖθι προφάσεων ἐμφανέων γινομένοισι. τῆισι δ' αὖρχῆισι τῆν πυρετῆν, ἰῶ τε παραφροσύνῃ ἐπιγίνηται, ἰῶ τε ἀπόπληξις τῆν μελέων πίνοις, εἰδέναι ἦν ἄνθρωπον ἀπολλύμενον, ἰῶ μὴ παντάπασι ἢ τῆν κωλλίστων τι σημεῖον ἐπιγένηται, ἢ σώματος αὖρετὴ ὑπόκειται, ἀλλ' ὑπεκφέῤῥωται ἦν τόπον τῶ ἀνθρώπω, ἔτι γὰρ αὐτῆ ἐλπὶς γίνεται σωτηρίασ'. χωλὸν δὲ γενέσθαι ἦ αὖθρον ἐς ὃ ἀναστήσει ἑαυτ, αὐκμαῖον ὄβιν, ἰῶ αὖρα καὶ ὧδε γένηται ὁ ἄνθρωπος. Τὰ δὲ ῥώματα τὰ σὶ τοῖσιν αὖρθροισι, μεγάλα μὲν ὄντα ἢ τελέως ἀποκόπτοντα τὰ ὑδρακτὰ σωζέχοντα, δῆλον ὅτι χωλοὺς ἀποδείξει. εἰ δὲ σὺδιαστὸν εἴη ἀμφὶ τῆν ὑδρων, ὅπως ἔχοι, ὀξέος μὲν ἐόντος τῶ βέλεος τῶ ποιήσαντος ὀῤῥᾶν ἦ ῥῶμα, εἶναι ἀμεινον ἐπικρούειν. εἰ δ' ἔῃ βαρύ τε καὶ ἀμβλὴ ἦ ῥῶμα, οὐδὲν διαφέρει. ἀλλ' ἔστω βάθος τε τῆς πλευρῆς σημεῖα. ἔστι δὲ τάδε. πῦον ἰῶ ἐπιγένηται ὠδὶ ἦ αὖθρον, σκληρὸν τὸ ἦν ἀναγκαίως πουλυ χρόνον τῶτο ἦ χωρίον γένεσθαι. καὶ ἦ οἴδημα ὑγιὲς ἐόντος τῶ ἕλκεος παραμένειν ἀναγκαίως συγκάμπτεσθαί τε καὶ ἐκτείνεσθαι ὁκόταν αὖ τῶ αὖθρου κωμπύλου ἐόντος θῤαπεύηται. οἱσὶ δ' αὖ καὶ ὑδρων δοκέει ἐκκεσεῖσθαι, ἀσφαλεστέρως τὰ ποδὶ τῆς χωλώσιος ἢ προλέγειν, ἄλλως τε καὶ ἰῶ τῆν κάτωθεν ὑδρωπῶν ἦ ἐκλυόμενον. γνώσῃ δὲ τοῖσιν ὑδρων μέλλον ἐκπίπτειν, πῦον λευκόν τε καὶ παχύ, καὶ πουλυ χρόνον ὑπορῥέῃ. ὀδὼδε καὶ φλεγμαίνει γίνονται ποδὶ ἦ αὖθρον σὶ αὖρχῆσι. τὰ δ' αὐτὰ ταῦτα γίνεται, ἢ ὀστέου μέλλοντος ἐκκεσεῖσθαι. Τὰ δὲ σὶ τοῖσι ἀκάνθμασι σὶ φλεγμονὴ μάλιστα ἐόντα, ἐς διαπύησιν ἀφικνέεται, καὶ τομάς τε καὶ καύσασ'. ὁ δὲ νωπαίος μυελὸς ἰῶ νοσέῃ ἰῶ τε ἐκ πῆῶματος, ἰῶ τε ὀβ ἄλλης τινὸς προφάσιος, ἰῶ τε ἀφ' αὐτομάτου, τῆν τε σκελεῶν ἀκρατὴς γίνεται ὁ ἄνθρωπος, ὡς τε μηδὲ θιγανόμενος ἐποιεῖν καὶ τῆς χαροὸς καὶ τῆς κύστιος. ὡς τε τὸν μὲν πρώτους χρόνους, μήτε κόπρον, μήτε οὖρον διαχωρέειν, ἰῶ μὴ πρὸς ἀνάγκην. ὅταν δὲ παλαιότερον γένηται ἦ νούσημα οὐκέτι πόντῳ ἦ ἄνθρώπω, ἢ τε κόπρος διαχωρέει, καὶ ἦ οὖρον. ἀποθνήσκει δὲ μεξὰ ταῦτα, οὐ πολλῶ ὕστερον χρόνω. ὧν δὲ ἐμπέπλακται αἵματος ἢ φαῦγξ, πολλάκις τῆς ἡμέρης τε καὶ τῆς νυκτὸς ἐκκύσης, οὔτε κεφαλὶ προσαγίζεται, οὔτε βηχὸς ἐχούσης, οὔτε ἐμέσει τι, οὔτε πυρετῶ λαμβάνοντος, οὔτε ὀδυώδης ἐχούσης, οὔτε τῶ σθένεος, οὔτε τῶ μεταφρένου, τούτου κατιδεῖν ἐς τὰς ῥίνασ' καὶ πῶ φαῦγξ, ἰῶ ἕλκος τι ἔχων φανῆται σὶ τῶ χωρίω τούτω, ἢ βδέλλαν. Ὀφθαλμοὶ δὲ λιμῶττες αὖριστε ἐπαλλάπτουσιν, ἢν τό, τε διάκρυον, καὶ ἡ λήμη, καὶ ἦ οἴδημα, αὖρξῆται ὁμοῦ χρόμενα. ἰῶ δὲ ἦ μὲν διάκρυον τῆ λήμη μεμιγμένον ἢ, καὶ μὴ θῤμὸν ἰσχυρῶς. ἢ δὲ λήμη λευκή τε ἢ καὶ μαλθακὴ, τό, τε οἴδημα ἕλκεσιν ἐοικὸς

1 In the beginning God created the heaven and the earth.
2 And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters.
3 And God said, Let there be light: and there was light.
4 And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness.
5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day.
6 And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters.
7 And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so.
8 And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day.
9 And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so.
10 And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good.
11 And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so.
12 And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and God saw that it was good.
13 And the evening and the morning were the third day.
14 And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years:
15 And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so.
16 And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also.
17 And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth,
18 And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good.
19 And the evening and the morning were the fourth day.
20 And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven.
21 And God created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good.
22 And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth.
23 And the evening and the morning were the fifth day.
24 And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so.
25 And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that it was good.
26 And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth.
27 So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them.
28 And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth.
29 And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat.
30 And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, I have given every green herb for meat: and it was so.
31 And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them.
2 And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made.
3 And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made.
4 These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens,
5 And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground.
6 But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground.
7 And the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul.
8 And the LORD God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed.
9 And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil.
10 And a river went out of Eden to water the garden; and from thence it was parted, and became into four heads.
11 The name of the first is Pison: that is it which compasseth the whole land of Havilah, where there is gold;
12 And the gold of that land is good: there is bdellium and the onyx stone.
13 And the name of the second river is Gihon: the same is it that compasseth the whole land of Ethiopia.
14 And the name of the third river is Hiddekel: that is it which goeth toward the east of Assyria. And the fourth river is Euphrates.
15 And the LORD God took the man, and put him into the garden of Eden to dress it and to keep it.
16 And the LORD God commanded the man, saying, Of every tree of the garden thou mayest freely eat:
17 But of the tree of the knowledge of good and evil, thou shalt not eat of it: for in the day that thou eatest thereof thou shalt surely die.
18 And the LORD God said, It is not good that the man should be alone; I will make him an help meet for him.
19 And out of the ground the LORD God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto Adam to see what he would call them: and whatsoever Adam called every living creature, that was the name thereof.
20 And Adam gave names to all cattle, and to the fowl of the air, and to every beast of the field; but for Adam there was not found an help meet for him.
21 And the LORD God caused a deep sleep to fall upon Adam, and he slept: and he took one of his ribs, and closed up the flesh instead thereof;
22 And the rib, which the LORD God had taken from man, made he a woman, and brought her unto the man.
23 And Adam said, This is now bone of my bones, and flesh of my flesh: she shall be called Woman, because she was taken out of Man.
24 Therefore shall a man leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife: and they shall be one flesh.
25 And they were both naked, the man and his wife, and were not ashamed.

3 Now the serpent was more subtil than any beast of the field which the LORD God had made. And he said unto the woman, Yea, hath God said, Ye shall not eat of every tree of the garden?
2 And the woman said unto the serpent, We may eat of the fruit of the trees of the garden:
3 But of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God hath said, Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die.
4 And the serpent said unto the woman, Ye shall not surely die:
5 For God doth know that in the day ye eat thereof, then your eyes shall be opened, and ye shall be as gods, knowing good and evil.
6 And when the woman saw that the tree was good for food, and that it was pleasant to the eyes, and a tree to be desired to make one wise, she took of the fruit thereof, and did eat, and gave also unto her husband with her; and he did eat.
7 And the eyes of them both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig leaves together, and made themselves aprons.
8 And they heard the voice of the LORD God walking in the garden in the cool of the day: and Adam and his wife hid themselves from the presence of the LORD God amongst the trees of the garden.
9 And the LORD God called unto Adam, and said unto him, Where art thou?
10 And he said, I heard thy voice in the garden, and I was afraid, because I was naked; and I hid myself.
11 And he said, Who told thee that thou wast naked? Hast thou eaten of the tree, whereof I commanded thee that thou should not eat?
12 And the man said, The woman whom thou gavest to be with me, she gave me of the tree, and I did eat.
13 And the LORD God said unto the woman, What is this that thou hast done? And the woman said, The serpent beguiled me, and I did eat.
14 And the LORD God said unto the serpent, Because thou hast done this, thou art cursed above all cattle, and above every beast of the field; upon thy belly shalt thou go, and dust shalt thou eat all the days of thy life:
15 And I will put enmity between thee and the woman, and between thy seed and her seed; it shall bruise thy head, and thou shalt bruise his heel.
16 Unto the woman he said, I will greatly multiply thy sorrow and thy conception; in sorrow thou shalt bring forth children; and thy desire shall be to thy husband, and he shall rule over thee.
17 And unto Adam he said, Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying, Thou shalt not eat of it: cursed is the ground for thy sake; in sorrow shalt thou eat of it all the days of thy life;
18 Thorns also and thistles shall it bring forth to thee; and thou shalt eat the herb of the field;
19 In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken: for dust thou art, and unto dust shalt thou return.
20 And Adam called his wife's name Eve; because she was the mother of all living.
21 Unto Adam also and to his wife did the LORD God make coats of skins, and clothed them.
22 And the LORD God said, Behold, the man is become as one of us, to know good and evil: and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever:
23 Therefore the LORD God sent him forth from the garden of Eden, to till the ground from whence he was taken.
24 So he drove out the man; and he placed at the east of the garden of Eden Cherubims, and a flaming sword which turned every way, to keep the way of the tree of life.

4 And Adam knew Eve his wife; and she conceived, and bare Cain, and said, I have gotten a man from the LORD.
2 And she again bare his brother Abel. And Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground.
3 And in process of time it came to pass, that Cain brought of the fruit of the ground an offering unto the LORD.
4 And Abel, he also brought of the firstlings of his flock and of the fat thereof. And the LORD had respect unto Abel and to his offering:
5 But unto Cain and to his offering he had not respect. And Cain was very wroth, and his countenance fell.
6 And the LORD said unto Cain, Why art thou wroth? and why is thy countenance fallen?
7 If thou doest well, shalt thou not be accepted? and if thou doest not well, sin lieth at the door. And unto thee shall be his desire, and thou shalt rule over him.
8 And Cain talked with Abel his brother: and it came to pass, when they were in the field, that Cain rose up against Abel his brother, and slew him.
9 And the LORD said unto Cain, Where is Abel thy brother? And he said, I know not: Am I my brother's keeper?
10 And he said, What hast thou done? the voice of thy brother's blood crieth unto me from the ground.
11 And now art thou cursed from the earth, which hath opened her mouth to receive thy brother's blood from thy hand;
12 When thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee her strength; a fugitive and a vagabond shalt thou be in the earth.
13 And Cain said unto the LORD, My punishment is greater than I can bear.
14 Behold, thou hast driven me out this day from the face of the earth; and from thy face shall I be hid; and I shall be a fugitive and a vagabond in the earth; and it shall come to pass, that every one that findeth me shall slay me.
15 And the LORD said unto him, Therefore whosoever slayeth Cain, vengeance shall be taken on him sevenfold. And the LORD set a mark upon Cain, lest any finding him should kill him.
16 And Cain went out from the presence of the LORD, and dwelt in the land of Nod, on the east of Eden.
17 And Cain knew his wife; and she conceived, and bare Enoch: and he builded a city, and called the name of the city, after the name of his son, Enoch.
18 And unto Enoch was born Irad: and Irad begat Mehujael: and Mehujael begat Methusael: and Methusael begat Lamech.
19 And Lamech took unto him two wives: the name of the one was Adah, and the name of the other Zillah.
20 And Adah bare Jabal: he was the father of such as dwell in tents, and of such as have cattle.
21 And his brother's name was Jubal: he was the father of all such as handle the harp and organ.
22 And Zillah, she also bare Tubal-cain, an instructer of every artificer in brass and iron: and the sister of Tubal-cain was Naamah.
23 And Lamech said unto his wives, Adah and Zillah, Hear my voice; ye wives of Lamech, hearken unto my speech: for I have slain a man to my wounding, and a young man to my hurt.
24 If Cain shall be avenged sevenfold, truly Lamech seventy and sevenfold.
25 And Adam knew his wife again; and she bare a son, and called his name Seth: For God, said she, hath appointed me another seed instead of Abel, whom Cain slew.
26 And to Seth, to him also there was born a son; and he called his name Enos: then began men to call upon the name of the LORD.

5 This is the book of the generations of Adam. In the day that God created man, in the likeness of God made he him;
2 Male and female created he them; and blessed them, and called their name Adam, in the day when they were created.
3 And Adam lived an hundred and thirty years, and begat a son in his own likeness, after his image; and called his name Seth:
4 And the days of Adam after he had begotten Seth were eight hundred years: and he begat sons and daughters:
5 And all the days that Adam lived were nine hundred and thirty years: and he died.
6 And Seth lived an hundred and five years, and begat Enos:
7 And Seth lived after he begat Enos eight hundred and seven years, and begat sons and daughters:
8 And all the days of Seth were nine hundred and twelve years: and he died.
9 And Enos lived ninety years, and begat Cainan:
10 And Enos lived after he begat Cainan eight hundred and fifteen years, and begat sons and daughters:
11 And all the days of Enos were nine hundred and five years: and he died.
12 And Cainan lived seventy years and begat Mahalaleel:
13 And Cainan lived after he begat Mahalaleel eight hundred and forty years, and begat sons and daughters:
14 And all the days of Cainan were nine hundred and ten years: and he died.
15 And Mahalaleel lived sixty and five years, and begat Jared:
16 And Mahalaleel lived after he begat Jared eight hundred and thirty years, and begat sons and daughters:
17 And all the days of Mahalaleel were eight hundred ninety and five years: and he died.
18 And Jared lived an hundred sixty and two years, and he begat Enoch:
19 And Jared lived after he begat Enoch eight hundred years, and begat sons and daughters:
20 And all the days of Jared were nine hundred sixty and two years: and he died.
21 And Enoch lived sixty and five years, and begat Methuselah:
22 And Enoch walked with God after he begat Methuselah three hundred years, and begat sons and daughters:
23 And all the days of Enoch were three hundred sixty and five years:
24 And Enoch walked with God: and he was not; for God took him.
25 And Methuselah lived an hundred eighty and seven years, and begat Lamech.
26 And Methuselah lived after he begat Lamech seven hundred eighty and two years, and begat sons and daughters:
27 And all the days of Methuselah were nine hundred sixty and nine years: and he died.
28 And Lamech lived an hundred eighty and two years, and begat a son:
29 And he called his name Noah, saying, This same shall comfort us concerning our work and toil of our hands, because of the ground which the LORD hath cursed.
30 After he begat Noah five hundred ninety and five years, and begat sons and daughters:
31 And all the days of Lamech were seven hundred seventy and seven years: and he died.
32 And Noah was five hundred years old: and Noah begat Shem, Ham, and Japheth.

6 And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born unto them,
2 That the sons of God saw the daughters of men that they were fair; and they took them wives of all which they chose.
3 And the LORD said, My spirit shall not always strive with man, for that he also is flesh: yet his days shall be an hundred and twenty years.
4 There were giants in the earth in those days; and also after that, when the sons of God came in unto the daughters of men, and they bare children to them, the same became mighty men which were of old, men of renown.
5 And God saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually.
6 And it repented the LORD that he had made man on the earth, and it grieved him at his heart.
7 And the LORD said, I will destroy man whom I have created from the face of the earth; both man, and beast, and the creeping thing, and the fowls of the air; for it repenteth me that I have made them.
8 But Noah found grace in the eyes of the LORD.
9 These are the generations of Noah: Noah was a just man and perfect in his generations, and Noah walked with God.
10 And Noah begat three sons, Shem, Ham, and Japheth.
11 The earth also was corrupt before God, and the earth was filled with violence.
12 And God looked upon the earth, and, behold, it was corrupt; for all flesh had corrupted his way upon the earth.
13 And God said unto Noah, The end of all flesh is come before me; for the earth is filled with violence through them; and, behold, I will destroy them with the earth.
14 Make thee an ark of gopher wood; rooms shalt thou make in the ark, and shalt pitch it within and without with pitch.
15 And this is the fashion which thou shalt make it after: The length of the ark shall be three hundred cubits, the breadth of it fifty cubits, and the height of it thirty cubits.
16 A window shalt thou make to the ark, and in a cubit shalt thou finish it above; and the door of the ark shalt thou set in the side thereof; with lower, second, and third stories shalt thou make it.
17 And, behold, I, even I, do bring a flood of waters upon the earth, to destroy all flesh, wherein is the breath of life, from under heaven; and every thing that is in the earth shall die.
18 But with thee will I establish my covenant; and thou shalt come into the ark, thou, and thy sons, and thy wife, and thy sons' wives with thee.
19 And of every living thing of all flesh, two of every sort shalt thou bring into the ark, to keep them alive with thee; they shall be male and female.
20 Of fowls after their kind, and of cattle after their kind, of every creeping thing of the earth after his kind, two of every sort shall come unto thee, to keep them alive.
21 And take thou unto thee of all food that is eaten, and thou shalt gather it to thee; and it shall be for food for thee, and for them.
22 Thus did Noah; according to all that God commanded him, so did he.

7 And the LORD said unto Noah, Come thou and all thy house into the ark; for thee have I seen righteous before me in this generation.
2 Of every clean beast thou shalt take to thee by sevens, the male and his female: and of beasts that are not clean by two, the male and his female.
3 Of fowls also of the air by sevens, the male and the female; to keep seed alive upon the face of all the earth.
4 For yet seven days, and I will cause it to rain upon the earth forty days and forty nights; and every living substance that I have made will I destroy from off the face of the earth.
5 And Noah did according unto all that the LORD commanded him.
6 And Noah was six hundred years old when the flood of waters was upon the earth.
7 And Noah went in, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him, into the ark, because of the waters of the flood.
8 Of clean beasts, and of beasts that are not clean, and of fowls, and of every thing that creepeth upon the earth,
9 There went in two and two unto Noah into the ark, the male and the female, as God had commanded Noah.
10 And it came to pass after seven days, that the waters of the flood were upon the earth.
11 In the six hundredth year of Noah's life, in the second month, the seventeenth day of the month, the same day were all the fountains of the great deep broken up, and the windows of heaven were opened.
12 And the rain was upon the earth forty days and forty nights.
13 In the self same day entered Noah, and Shem, and Ham, and Japheth, the sons of Noah, and Noah's wife, and the three wives of his sons with them, into the ark;
14 They, and every beast after his kind, and all the cattle after their kind, and every creeping thing that creepeth upon the earth after his kind, and every fowl after his kind, every bird of every sort.
15 And they went in unto Noah into the ark, two and two of all flesh, wherein is the breath of life.
16 And they that went in, went in male and female of all flesh, as God had commanded him: and the LORD shut him in.
17 And the flood was forty days upon the earth; and the waters increased, and bare up the ark, and it was lift up above the earth.
18 And the waters prevailed, and were increased greatly upon the earth; and the ark went upon the face of the waters.
19 And the waters prevailed exceedingly upon the earth; and all the high hills, that were under the whole heaven, were covered.
20 Fifteen cubits upward did the waters prevail; and the mountains were covered.
21 And all flesh died that moved upon the earth, both of fowl, and of cattle, and of beast, and of every creeping thing that creepeth upon the earth, and every man:
22 All in whose nostrils was the breath of life, of all that was in the dry land, died.
23 And every living substance was destroyed which was upon the face of the ground, both man, and cattle, and the creeping things, and the fowl of the heaven; and they were destroyed from the earth: and Noah only remained alive, and they that were with him in the ark.
24 And the waters prevailed upon the earth an hundred and fifty days.

8 And God remembered Noah, and every living thing, and all the cattle that was with him in the ark: and God made a wind to pass over the earth, and the waters assuaged;
2 The fountains also of the deep and the windows of heaven were stopped, and the rain from heaven was restrained;
3 And the waters returned from off the earth continually: and after the end of the hundred and fifty days the waters were abated.
4 And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat.
5 And the waters decreased continually until the tenth month: in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen.
6 And it came to pass at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made:
7 And he sent forth a raven, which went forth to and fro, until the waters were dried up from off the earth.
8 Also he sent forth a dove from him, to see if the waters were abated from off the face of the ground;
9 But the dove found no rest for the sole of her foot, and she returned unto him into the ark, for the waters were on the face of the whole earth: then he put forth his hand, and took her, and pulled her in unto him into the ark.
10 And he stayed yet other seven days; and again he sent forth the dove out of the ark;
11 And the dove came in to him in the evening, and, lo, in her mouth was an olive leaf pluckt off: so Noah knew that the waters were abated from off the earth.
12 And he stayed yet other seven days; and sent forth the dove; which returned not again unto him any more.
13 And it came to pass in the six hundredth and first year, in the first month, the first day of the month, the waters were dried up from off the earth: and Noah removed the covering of the ark, and looked, and, behold, the face of the ground was dry.
14 And in the second month, on the seven and twentieth day of the month, was the earth dried.
15 And God spake unto Noah, saying,
16 Go forth of the ark, thou, and thy wife, and thy sons, and thy sons' wives with thee.
17 Bring forth with thee every living thing that is with thee, of all flesh, both of fowl, and of cattle, and of every creeping thing that creepeth upon the earth; that they may breed abundantly in the earth, and be fruitful, and multiply upon the earth.
18 And Noah went forth, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him:
19 Every beast, every creeping thing, and every fowl, and whatsoever creepeth upon the earth, after their kinds, went forth out of the ark.
20 And Noah builded an altar unto the LORD; and took of every clean beast, and of every clean fowl, and offered burnt offerings on the altar.
21 And the LORD smelled a sweet savour; and the LORD said in his heart, I will not again curse the ground any more for man's sake; for the imagination of man's heart is evil from his youth; neither will I again smite any more every thing living, as I have done.
22 While the earth remaineth, seedtime and harvest, and cold and heat, and summer and winter, and day and night shall not cease.

9 And God blessed Noah and his sons, and said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth.
2 And the fear of you and the dread of you shall be upon every beast of the earth, and upon every fowl of the air, upon all that moveth upon the earth, and upon all the fishes of the sea; into your hand are they delivered.
3 Every moving thing that liveth shall be meat for you; even as the green herb have I given you all things.
4 But flesh with the life thereof, which is the blood thereof, shall ye not eat.
5 And surely your blood of your lives will I require; at the hand of every beast will I require it, and at the hand of man; at the hand of every man's brother will I require the life of man.
6 Whoso sheddeth man's blood, by man shall his blood be shed: for in the image of God made he man.
7 And you, be ye fruitful, and multiply; bring forth abundantly in the earth, and multiply therein.
8 And God spake unto Noah, and to his sons with him, saying,
9 And I, behold, I establish my covenant with you, and with your seed after you;
10 And with every living creature that is with you, both fowl, and cattle, and every beast of the earth with you; from all that go out of the ark, to every beast of the earth.
11 And I will establish my covenant with you; neither shall all flesh be cut off any more by the waters of a flood; neither shall there any more be a flood to destroy the earth.
12 And God said, This is the token of the covenant which I make between me and you and every living creature that is with you, for perpetual generations:
13 I do set my bow in the cloud, and it shall be for a token of a covenant between me and the earth.
14 And it shall come to pass, when I bring a cloud over the earth, that the bow shall be seen in the cloud:
15 And I will remember my covenant, which is between me and you and every living creature of all flesh; and the waters shall no more become a flood to destroy all flesh.
16 And the bow shall be in the cloud; and I will look upon it, that I may remember the everlasting covenant between God and every living creature of all flesh that is upon the earth.
17 And God said unto Noah, This is the token of the covenant, which I have established between me and all flesh that is upon the earth.
18 And the sons of Noah, that went forth of the ark, were Shem, and Ham, and Japheth: and Ham is the father of Canaan.
19 These are the three sons of Noah: and of them was the whole earth overspread.
20 And Noah began to be an husbandman, and he planted a vineyard:
21 And he drank of the wine, and was drunken; and he lay uncovered within his tent.
22 And Canaan, the father of Ham, saw the nakedness of his father, and told his two brethren without.
23 And Shem and Japheth took a garment, and laid it upon both their shoulders, and went backward, and covered the nakedness of their father; and their faces were backward, and they saw not their father's nakedness.
24 And Noah awoke from his wine, and knew what his younger son had done unto him.
25 And he said, Cursed be Canaan; a servant of servants shall he be unto his brethren.
26 And he said, Blessed be the LORD God of Shem; and Canaan shall be his servant.
27 God shall enlarge Japheth, and he shall dwell in the tents of Shem; and Canaan shall be his servant.
28 And Noah lived after the flood three hundred and fifty years.
29 And all the days of Noah were nine hundred and fifty years: and he died.

10 Now these are the generations of the sons of Noah, Shem, Ham, and Japheth: and unto them were sons born after the flood.
2 The sons of Japheth; Gomer, and Magog, and Madai, and Javan, and Tubal, and Meshech, and Tiras.
3 And the sons of Gomer; Ashkenaz, and Riphath, and Togarmah.
4 And the sons of Javan; Elishah, and Tarshish, Kittim, and Dodanim.
5 By these were the isles of the Gentiles divided in their lands; every one after his tongue, after their families, in their nations.
6 And the sons of Ham; Cush, and Mizraim, and Phut, and Canaan.
7 And the sons of Cush; Seba, and Havilah, and Sabtah, and Raamah, and Sabtechah: and the sons of Raamah; Sheba, and Dedan.
8 And Cush begat Nimrod: he began to be a mighty one in the earth.
9 He was a mighty hunter before the LORD: wherefore it is said, Even as Nimrod the mighty hunter before the LORD.
10 And the beginning of his kingdom was Babel, and Erech, and Accad, and Calneh, in the land of Shinar.
11 Out of that land went forth Asshur, and builded Nineveh, and the city Rehoboth, and Calah,
12 And Resen between Nineveh and Calah: the same is a great city.
13 And Mizraim begat Ludim, and Anamim, and Lehabim, and Naphtuhim,
14 And Pathrusim, and Casluhim, (out of whom came Philistim,) and Caphtorim.
15 And Canaan begat Sidon his firstborn, and Heth,
16 And the Jebusite, and the Amorite, and the Girgasite,
17 And the Hivite, and the Arkite, and the Sinite,
18 And the Arvadite, and the Zemarite, and the Hamathite: and afterward were the families of the Canaanite spread abroad.
19 And the border of the Canaanite was from Sidon, as thou comest to Gerar, unto Gaza; as thou goest, unto Sodom, and Gomorrah, and Admah, and Zeboim, even unto Lasha.
20 These are the sons of Ham, after their families, after their tongues, in their countries, and in their nations.
21 Unto Shem also, the father of all the children of Eber, the brother of Japheth the elder, even to him were children born.
22 The children of Shem; Elam, and Asshur, and Arphaxad, and Lud, and Aram.
23 And the children of Aram; Uz, and Hul, and Gether, and Mash.
24 And Arphaxad begat Salah; and Salah begat Eber.
25 And unto Eber were born two sons: the name of one was Peleg; for in his days was the earth divided; and his brother's name was Joktan.
26 And Joktan begat Almodad, and Sheleph, and Hazarmaveth, and Jerah,
27 And Hadoram, and Uzal, and Diklah,
28 And Obal, and Abimael, and Sheba,
29 And Ophir, and Havilah, and Jobab: all these were the sons of Joktan.
30 And their dwelling was from Mesha, as thou goest unto Sephar a mount of the east.
31 These are the sons of Shem, after their families, after their tongues, in their lands, after their nations.
32 These are the families of the sons of Noah, after their generations, in their nations: and by these were the nations divided in the earth after the flood.

11 And the whole earth was of one language, and of one speech.
2 And it came to pass, as they journeyed from the east, that they found a plain in the land of Shinar; and they dwelt there.
3 And they said one to another, Go to, let us make brick, and burn them thoroughly. And they had brick for stone, and slime had they for mortar.
4 And they said, Go to, let us build us a city and a tower, whose top may reach unto heaven; and let us make us a name, lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth.
5 And the LORD came down to see the city and the tower, which the children of men builded.
6 And the LORD said, Behold, the people is one, and they have all one language; and this they begin to do: and now nothing will be restrained from them, which they have imagined to do.
7 Go to, let us go down, and there confound their language, that they may not understand one another's speech.
8 So the LORD scattered them abroad from thence upon the face of all the earth: and they left off to build the city.
9 Therefore is the name of it called Babel; because the LORD did there confound the language of all the earth: and from thence did the LORD scatter them abroad upon the face of all the earth.
10 These are the generations of Shem: Shem was an hundred years old, and begat Arphaxad two years after the flood:
11 And Shem lived after he begat Arphaxad five hundred years, and begat sons and daughters.
12 And Arphaxad lived five and thirty years, and begat Salah:
13 And Arphaxad lived after he begat Salah four hundred and three years, and begat sons and daughters.
14 And Salah lived thirty years, and begat Eber:
15 And Salah lived after he begat Eber four hundred and three years, and begat sons and daughters.
16 And Eber lived four and thirty years, and begat Peleg:
17 And Eber lived after he begat Peleg four hundred and thirty years, and begat sons and daughters.
18 And Peleg lived thirty years, and begat Reu:
19 And Peleg lived after he begat Reu two hundred and nine years, and begat sons and daughters.
20 And Reu lived two and thirty years, and begat Serug:
21 And Reu lived after he begat Serug two hundred and seven years, and begat sons and daughters.
22 And Serug lived thirty years, and begat Nahor:
23 And Serug lived after he begat Nahor two hundred years, and begat sons and daughters.
24 And Nahor lived nine and twenty years, and begat Terah:
25 And Nahor lived after he begat Terah an hundred and nineteen years, and begat sons and daughters.
26 And Terah lived seventy years, and begat Abram, Nahor, and Haran.
27 Now these are the generations of Terah: Terah begat Abram, Nahor, and Haran; and Haran begat Lot.
28 And Haran died before his father Terah in the land of his nativity, in Ur of the Chaldees.
29 And Abram and Nahor took them wives: the name of Abram's wife was Sarai; and the name of Nahor's wife, Milcah, the daughter of Haran, the father of Milcah, and the father of Iscah.
30 But Sarai was barren; she had no child.
31 And Terah took Abram his son, and Lot the son of Haran his son's son, and Sarai his daughter in law, his son Abram's wife; and they went forth with them from Ur of the Chaldees, to go into the land of Canaan; and they came unto Haran, and dwelt there.
32 And the days of Terah were two hundred and five years: and Terah died in Haran.

12 Now the LORD had said unto Abram, Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto a land that I will shew thee:
2 And I will make of thee a great nation, and I will bless thee, and make thy name great; and thou shalt be a blessing:
3 And I will bless them that bless thee, and curse him that curseth thee: and in thee shall all families of the earth be blessed.
4 So Abram departed, as the LORD had spoken unto him; and Lot went with him: and Abram was seventy and five years old when he departed out of Haran.
5 And Abram took Sarai his wife, and Lot his brother's son, and all their substance that they had gathered, and the souls that they had gotten in Haran; and they went forth to go into the land of Canaan; and into the land of Canaan they came.
6 And Abram passed through the land unto the place of Sichem, unto the plain of Moreh. And the Canaanite was then in the land.
7 And the LORD appeared unto Abram, and said, Unto thy seed will I give this land: and there builded he an altar unto the LORD, who appeared unto him.
8 And he removed from thence unto a mountain on the east of Bethel, and pitched his tent, having Bethel on the west, and Hai on the east: and there he builded an altar unto the LORD, and called upon the name of the LORD.
9 And Abram journeyed, going on still toward the south.
10 And there was a famine in the land: and Abram went down into Egypt to sojourn there; for the famine was grievous in the land.
11 And it came to pass when he was come near to enter into Egypt, that he said unto Sarai his wife, Behold now, I know that thou art a fair woman to look upon:
12 Therefore it shall come to pass, when the Egyptians shall see thee, that they shall say, This is his wife: and they will kill me, but they will save thee alive.
13 Say, I pray thee, thou art my sister: that it may be well with me for thy sake; and my soul shall live because of thee.
14 And it came to pass, that, when Abram was come into Egypt, the Egyptians beheld the woman that she was very fair.
15 The princes also of Pharaoh saw her, and commended her before Pharaoh: and the woman was taken into Pharaoh's house.
16 And he entreated Abram well for her sake: and he had sheep, and oxen, and he asses, and menservants, and maidservants, and she asses, and camels.
17 And the LORD plagued Pharaoh and his house with great plagues because of Sarai Abram's wife.
18 And Pharaoh called Abram, and said, What is this that thou hast done unto me? why didst thou not tell me that she was thy wife?
19 Why saidst thou, She is my sister? so I might have taken her to me to wife: now therefore behold thy wife, take her, and go thy way.
20 And Pharaoh commanded his men concerning him: and they sent him away, and his wife, and all that he had.

13 And Abram went up out of Egypt, he, and his wife, and all that he had, and Lot with him, into the south.
2 And Abram was very rich in cattle, in silver, and in gold.
3 And he went on his journeys from the south even to Bethel, unto the place where his tent had been at the beginning, between Bethel and Hai;
4 Unto the place of the altar, which he had made there at the first: and there Abram called on the name of the LORD.
5 And Lot also, which went with Abram, had flocks, and herds, and tents.
6 And the land was not able to bear them, that they might dwell together: for their substance was great, so that they could not dwell together.
7 And there was a strife between the herdmen of Abram's cattle and the herdmen of Lot's cattle: and the Canaanite and the Perizzite dwelled then in the land.
8 And Abram said unto Lot, Let there be no strife, I pray thee, between me and thee, and between my herdmen and thy herdmen; for we be brethren.
9 Is not the whole land before thee? separate thyself, I pray thee, from me: if thou will take the left hand, then I will go to the right; or if thou depart to the right hand, then I will go to the left.
10 And Lot lifted up his eyes, and beheld all the plain of Jordan, that it was well watered everywhere, before the LORD destroyed Sodom and Gomorrah, even as the garden of the LORD, like the land of Egypt, as thou comest unto Zoar.
11 Then Lot chose him all the plain of Jordan; and Lot journeyed east: and they separated themselves the one from the other.
12 Abram dwelled in the land of Canaan, and Lot dwelled in the cities of the plain, and pitched his tent toward Sodom.
13 But the men of Sodom were wicked and sinners before the LORD exceedingly.
14 And the LORD said unto Abram, after that Lot was separated from him, Lift up now thine eyes, and look from the place where thou art northward, and southward, and eastward, and westward:
15 For all the land which thou seest, to thee will I give it, and to thy seed for ever.
16 And I will make thy seed as the dust of the earth: so that if a man can number the dust of the earth, then shall thy seed also be numbered.
17 Arise, walk through the land in the length of it and in the breadth of it; for I will give it unto thee.
18 Then Abram removed his tent, and came and dwelt in the plain of Mamre, which is in Hebron, and built there an altar unto the LORD.

14 And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations;
2 That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboim, and the king of Bela, which is Zoar.
3 All these were joined together in the vale of Siddim, which is the salt sea.
4 Twelve years they served Chedorlaomer, and in the thirteenth year they rebelled.
5 And in the fourteenth year came Chedorlaomer, and the kings that were with him, and smote the Rephaims in Ashteroth Karnaim, and the Zuzims in Ham, and the Emims in Shaveh Kiriathaim,
6 And the Horites in their mount Seir, unto Elparan, which is by the wilderness.
7 And they returned, and came to Enmishpat, which is Kadesh, and smote all the country of the Amalekites, and also the Amorites, that dwelt in Hazezontamar.
8 And there went out the king of Sodom, and the king of Gomorrah, and the king of Admah, and the king of Zeboim, and the king of Bela (the same is Zoar); and they joined battle with them in the vale of Siddim;
9 With Chedorlaomer the king of Elam, and with Tidal king of nations, and Amraphel king of Shinar, and Arioch king of Ellasar; four kings with five.
10 And the vale of Siddim was full of slimepits; and the kings of Sodom and Gomorrah fled, and fell there; and they that remained fled to the mountain.
11 And they took all the goods of Sodom and Gomorrah, and all their victuals, and went their way.
12 And they took Lot, Abram's brother's son, who dwelt in Sodom, and his goods, and departed.
13 And there came one that had escaped, and told Abram the Hebrew; for he dwelt in the plain of Mamre the Amorite, brother of Eshcol, and brother of Aner: and these were confederate with Abram.
14 And when Abram heard that his brother was taken captive, he armed his trained servants, born in his own house, three hundred and eighteen, and pursued them unto Dan.
15 And he divided himself against them, he and his servants, by night, and smote them, and pursued them unto Hobah, which is on the left hand of Damascus.
16 And he brought back all the goods, and also brought again his brother Lot, and his goods, and the women also, and the people.
17 And the king of Sodom went out to meet him after his return from the slaughter of Chedorlaomer, and of the kings that were with him, at the valley of Shaveh, which is the king's dale.
18 And Melchizedek king of Salem brought forth bread and wine: and he was the priest of the most high God.
19 And he blessed him, and said, Blessed be Abram of the most high God, possessor of heaven and earth:
20 And blessed be the most high God, which hath delivered thine enemies into thy hand. And he gave him tithes of all.
21 And the king of Sodom said unto Abram, Give me the persons, and take the goods to thyself.
22 And Abram said to the king of Sodom, I have lift up mine hand unto the LORD, the most high God, the possessor of heaven and earth,
23 That I will not take from a thread even to a shoelatchet, and that I will not take any thing that is thine, lest thou should say, I have made Abram rich:
24 Save only that which the young men have eaten, and the portion of the men which went with me, Aner, Eshcol, and Mamre; let them take their portion.

15 After these things the word of the LORD came unto Abram in a vision, saying, Fear not, Abram: I am thy shield, and thy exceeding great reward.
2 And Abram said, Lord GOD, what wilt thou give me, seeing I go childless, and the steward of my house is this Eliezer of Damascus?
3 And Abram said, Behold, to me thou hast given no seed: and, lo, one born in my house is my heir.
4 And, behold, the word of the LORD came unto him, saying, This shall not be thine heir; but he that shall come forth out of thine own bowels shall be thine heir.
5 And he brought him forth abroad, and said, Look now toward heaven, and tell the stars, if thou be able to number them: and he said unto him, So shall thy seed be.
6 And he believed in the LORD; and he counted it to him for righteousness.
7 And he said unto him, I am the LORD that brought thee out of Ur of the Chaldees, to give thee this land to inherit it.
8 And he said, Lord GOD, wh

τῶ αἵματος, καὶ τότε ἡ κατάμηνια φανῆ, σὺν χαρᾶ λήψεται. ὧν δὲ τὰ τῆς χαρᾶς πρῖν ἢ τὸ αἷμα ἀναῤῥαγῆναι, ὑγρὰ γένηται πονηρὸν τόπον, κίνδυνος ἀπολέσθαι πῶ γυναῖκα ἐμπροσθεν, ἢ τὸ αἷμα ἐμέσαι. Οἱ πόσαι δὲ σὺν χαρᾶ δοκέουσιν ἔχειν, οὐκ ἔχουσαι, καὶ πολλοὺς μῶλας ὀβαπατῶντες τὴν κατάμηνιον οὐ φαινομένων, καὶ τὰς χασδαλὰς ὁρῶσιν αὐξανομένας τε καὶ κινεομένας, αὖται κεφαλὴν τε ἀλγέουσι, καὶ βάχιλον, καὶ ὑποχόνδρια. καὶ σὺ τοῖσι τιτθοῖσι γάλα οὐκ ἐπίνει σφίσιν, εἰ μὴ ὀλίγον τι καὶ ὑδαρές. ἐπὴν δὲ τὸ κύρτωμα τὸ τῆς χαρᾶς ἀπολυθῆ, καὶ λαπαρὰ γένωνται, αὖται σὺν χαρᾶ λήξουσι, ὧν μήτι ἄλλο κώλυμα γένηται σφίσιν. ἐπεὶ τὸ πάθος γε τῶτο ἀκαθὲς ἐστι, μεταβολῶ ποιῆσαι σὺν τῇ ὑδρίῃ, ὡς τε μετὰ τῶτον τὸν χρόνον σὺν χαρᾶ λαμβάνειν. τῆσι δ' ἐχούσησιν σὺν χαρᾶ τὰ ἀλγήματα ταῦτα οὐ γίνεται, ὧν μὴ ξυνιάθεα ἔωσι, ταύτησιν αἱ κεφαλαλγίαι, καὶ γάλα σὺ τοῖσι τιτθοῖσι ἐπίνεται. Τὰς δὲ ἀπὸ τῆς ῥόων τῆς πολυχρονίων ἐρωμένας, ὄρωτων, αἱ κεφαλῶ ἀλγέουσι, καὶ ὀσφῦ, καὶ τὸ ἦπαρ τῆς χαρᾶς. ὀρέεσθαι δὲ καὶ τῶδε αἷμ ωδέα, καὶ ἀμβλυωσμοῦ, καὶ ἤχων. ἐκθλίβει δὲ νήστιες ἐοῦσαι, ὑπόχολα ἐμέουσι πολλὰς ἡμέρας, μήτε σὺν χαρᾶ ἐχρύσαι, μήτε πυρεταίνουσαι, πυνθάνεσθαι ἑλμινθας ἐρυθρὰς ἐξεωμέουσιν. ὧν γὰρ μὴ ὁμολογέουσι, προλέγειν αὐτῆσι τῶτο ἔσεσθαι. γίνεται δὲ μάλιστα μὲν, τῆσι γυναιξὶ τὸ νόσημα τῶτο. ἔπειτα δὲ καὶ παρθένοις. τοῖσι δ' ἄλλοισι ἀνθρώποισιν ἧσσον.

Οἷσι δὲ αὖθι πυρετὴ ὀδυνᾶσι γίνεται, θανάτους μὲν οὐκ ὀβριάζουσι. πολυχρόνιοι δὲ αἱ ταλαίπωροι καὶ πολλὰς μεταστάσιας ἔχουσι καὶ ἀπὸ τροφάς. οἱ δὲ πόροι πρῶτον μὲν, τὴν τοῦδε πῶ κεφαλὴν ἀλγήματων. τὰ μὲν, βύθια. τὰ δὲ, χελεπώτερα πολλῶ. χρὴ δὲ ἀπὸ τὰ πέσσοντα ἐκπέσσειν αὐτὴν, ὡδε. ἐκθλίβει δὲ αὐτὴν ἀμβλυώσσουσι καὶ ὀβδυόης τι ἔχουσιν, ὧδε τὴν ὀφθαλμῶν αὐτοῖσι γίνεται, καὶ κνησμὸς ἔχει ἐν μέτωπον, τούτοισιν ἀῤῥήγει, αἷμα ῥυσὶ ἀπὸ τὸ αὐτόματον. καὶ ὀβ ἀνάγκης ἀπολοῦσ οὗτος ὁ πόρος. οἱσι δὲ ὀδυᾶσι τοῦδε πῶ κεφαλῶ καὶ ἐν μέτωπον, ἔκτε τὴν ἀνέμων τὴν μεγάλων γίνεται καὶ ἐκ τὴν ψυχέων ὅταν θαλφθῶσιν ἰχυρῶς, τούτους δὲ κήρυζαι μὲν τελέως μάλιστα ἀπαλλάσσουσιν. ὠφελέουσί τε καὶ πῶρμοι, καὶ βλόνναι σὺ τῆσι ῥισὶ γινόμεναι, μᾶλλον μὲν ἀπὸ τὸ αὐτόματον. εἰ δὲ μή, ὀβ ἀνάγκης. κήρυζαι γίνεται τελέως, ὡς τε καὶ βῆχας ἐπιγενέσθαι. ὁ τε πῶρμοὶ ἐπιγενόμενοι, τοὺς ὀδυᾶσι λῶ μὴ πούωσι, φύματα ἀνάγκη ἐπιγενέσθαι καὶ ἀχροίασ τούτοισιν. ἐκθλίσιοι δὲ ὀδυᾶσι αἷμ προφάσιόν τε γίνονται, καὶ πολυχρόνιοι, καὶ σὺ πάσῃ τῇ κεφαλῇ ἰχνοῖσι τὲ ἐοῦσι καὶ ἀμοιβαίοισι προσῤῥᾶσαι, τούτοισιν ἢ νόσημα, πολλῶ χελεπώτερον τῶ πρόσθεν. λῶ δὲ καὶ ἐς ἓν βάχιλόν τε καὶ ἐς ἓν νῶτον ἡ ὀδυὴ κατα-βαίνη πῶ κεφαλλῶ ἀῤῥιπτοῦσα, καὶ αὖθις πάλιν, παλινδρομέει ἐς πῶ κεφαλλῶ, καὶ ἔτι χαλεπώτερον γίνεται. τούτων δὲ πάντων ἀειὸ τατον, εἰ ξυντείνοι ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐς ἓν βάχιλόν τε καὶ ἓν νῶτον. τὰς δὲ ὠφελέασ τουτόισι, προσδέχεσθαι ὀβ ἀποστασίων ἔσεσθαι. ἢ τύον βήξασιν. ἢ αἱμορῥοΐσασ ἔχουσιν. ἢ ὀβ αἵματα ἢ μέσι σὺ τοῖς σώμασι. λυσιτελέει δὲ καὶ πτυρωθεῖσα ἡ κεφαλή. Ναῦρα δὲ καὶ κνισώσιες οἷσι ὀβ τῆς κεφαλῆς διαῤῥοῦσι, τότε μὲν ὀβ πάσης, τότε δὲ ὀβ μόρους τινός. πολλάκις δὲ καὶ ψυχρόν τι δοκέει αὐτοῖσιν, εἰ διαχωρέει ὀβ τῆς κεφαλῆς, τούτους ἐπαναῤῥέχεσθαι, εἰ καὶ ἐς πῶ γλῶσσαν ἄκρῳ ἀῤῥιπτέαται ἡ κνίσωσις. ἀ γὰρ τῶτο ποιέοι, τέλεον ἢ νόσημα γίνεται, καὶ χαλεπώτερον ἀπαλλάξαι. οὗπερ δὲ αὖθι τούτου. οἱ δὲ πόροι τῆς ὠφελειῶν, ὀβ ἀποστασίων οἷς πρὸ προγέγραπται, ἧσσον μέν τι ἐπίγνονται ἀφ' ἑτάσιες ὧδε τούτοισιν ἢ ἐκείνοισιν. Οἱ κῶσοι δὲ ξυὼ τῆσιν ὀδυήσιν σκοτόδινοι λαμβάνουσι, λύσα πάλλακτον καὶ μανικόν. γέρουσι δὲ ὁ πόρος οὗτος μάλιστα γίνεται. οἱ δὲ ἄλλοι νοῦσοι αἱ ἀμφὶ κεφαλὰς αἰσθάσι τε καὶ γυναιξὶν, ἀσφαλῶς ἰχυρότατοι, καὶ πολυχρονιώτατοι. γίνονται δὲ καὶ νεανίσκοισί τε καὶ παρθένοισι, τῆσιν σὺ ἡλικίῃ, καὶ μάλιστα τῆσι κατα μηνίων ἐς πῶ πρόοδον. τῆσι δὲ γυναιξίν, σὺ τῆσι κεφαλαλγίῃσι, τὰ μὲν ἄλλα πάντα γίνεται, ἃ καὶ τοῖσιν αἰσθάσιν. αἱ κνισώσιες δὲ καὶ τὰ μελαγχολικὰ, ταύτησιν ἧσσον, ἢ τοῖσιν αἰσθάσιν, λῶ μὴ τὰ κατα μηνία τελέως ἀφανισμένα ἢ.

Οἷσι δὲ τὰ χρώματα νέοις ἐοῦσι πονηρά ἐστι πολλῶ χρόνον, ξυνεχέως δὲ μὴ ἐκτοπίωσθαι τόπον, οὗτοι καὶ τῆσι αἰσθῶν καὶ τῆσι γυναικῶν, κεφαλῶ ἀλγέουσι. καὶ λίθους τε καὶ γλῶ φάγουσι. καὶ αἱμορῥοΐσασ ἔχουσι. τὰ δὲ χλωρὰ χρώματα, ὅσα χρόνια εἰσὶ, καὶ μὴ ἰχυροὶ ἐκτοποὶ εἰσὶ, τὰ μὲν ἄλλα τὰ αὐτὰ ποιέειν αὐτοῖσι ξυμβαίνει. αὐτὰ δὲ τῆσι λίθοισι καὶ τῆς γῆς, φάῤῥιος πρὸς τὰ χρόνσ οριαλυπέει μᾶλλον ἢ τοὺς τόρους. ἐκθλίσιοι δὲ φλῶ χρόνον ὠχροὶ φαίνονται, καὶ τὰ πρόσωπα ἐπιῤῥυὰς ἔχοντας, εἰδέναι χρὴ τούτους πῶ κεφαλῶ ὀδυωμένους, ἢ τοῦδε τὰ κατλάγχνα ἀλγήματα ἔχοντας, ἢ σὺ τῇ ἔσῃ κακόν τι σὺ ἑαυτοῖσι. τοῖσι δὲ κατλείοισι τῆσι τοιούτων φαινομένων, οὐκ εὐτι τούτων τῆσι κακῶν φαίνεται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε φλὰ, ἢ καὶ πάντα. Οἱ δὲ τῆς νυκτὸς ὁρῶντες, οὓς δὴ νυκταλώπας καλέομεν, οὗτοι ἁλίσκονται ὑπὸ τὸ νοσήματος νέοι, ἢ παῖδες. ἢ καὶ νεανίσκοι.

καὶ ἀπαλλάσσονται. ἀπὸ τὸ αὐτόματον. οἱ μὲν, τετταρακονθήμεροι. οἱ δὲ, ἑπτάμηνοι. τισὶ δὲ καὶ διαμένει ὅλον παρέμενε. σημαίνεσθαι χρὴ τοῦδε τὸ χρόνου, ἐς τε πῶ ἰσχνὸ τὸ νοσήματος ὁρῶντα, ἐς τε πῶ ἡλικίλω τὸ νοσέοντος. αἱ δὲ ἀποστάσιες, ὠφελέουσι μὲν τούτους ἐπιφαινόμεναί τε καὶ ἐς τὰ κατα ῥεόμεναι. ἐπιγίνονται δὲ οὐ κάρτα, οὐδὲ πῶ νεότητα. αἱ δὲ γυναῖκες οὐκ ἀλίσκονται ὑπὸ τὸ νοσήματος τούτου. οὐδὲ παρθένοισι τὰ ἐπιμήνια φαίνονται. οἷσι δὲ ῥοὰ μάτα δακρύων πολυχρονίασ ἢ, νυκτάλωπες γίνονται, τούτους ἐπανδρωτὰν, λῶ πῶ κεφαλλῶ τι προσλαγκάσ ἔωσι, πρὸ τὴν ἀποκρυγμάτων τουτέων. Οἱ κῶσοι δὲ μήτε πυρετήναντες, μήτε ἄχροοι ἐόντες, ἀλγέουσι πολλάκις τὴν τε κορυφὴν καὶ τὸν κροτάφους. λῶ μὴ πῶ ἄλλω φανερὸν ἔχοισιν ἀπόστασιν σὺ τῷ προσώπω, ἢ βαρυφθέγγωνται, ἢ ὀδόντας ἀλγέωσι, τούτοισιν αἷμα ῥαγῆναι ὀβ τὴν ῥινῶν προσδέχεσθαι. οἷσι δὲ ἐκ τὴν ῥινῶν αἷμα ῥεῖ, δοκέουσιν οἱ ὑγιαίνειν τἄλλα. τούτους δὲ ἢ ἀλλῶα βύρησεις ἐπημελέων ἔχοντας, ἢ πῶ κεφαλὴν ἀλγέοντάς τε καὶ μαρμαρυγὰς τί πρὸ τὴν ὀφθαλμῶν φαινόμενον σφίσιν. τοῖσι δὲ τοιούτοισι τὴν τοιούτων αἷμα μὴ τὰ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς οὕτως ἔχοντα φαίνεται, μὴ τὰ ἀπὸ τὸ ἀλλῶος. σύλα δὲ φυσήματα διυσώδεα, οἷσι ἀλλῆνες μεγάλοι. ἐκθλίσιοι δὲ ἔχουσι ἀλλῶα μεγάλας, μήτε αἱμορῥαγίαι γίνονται, μήτε σώματα διυσώδες, τουτέων αἱ κνήμαι, ἑλκέα πονηρὰ ἔχουσι. μὴ σύλας μέλανας. ἢν δ' ἄλλην φανερὸν ἔχωσιν ἀπόστασιν σὺ τῷ προσώπω. ἢ βαρυφθέγγωνται, ἢ ὀδόντας ἀλγέωσι, τουτέοισιν αἱ μορῥαγίλω οἷς ἐπιῤῥοὰς προσδέχεσθαι. οἷσι δὲ τὰ κατὰ τὸν ὀφθαλμοὺς ἐπαίρεται ἰχυρῶς, τούτους ἀλλῶα μεγάλους βυρήσεις ἔχοντας. εἰ δὲ μὴ σὺ τοῖσι ῥοσὶν οἰδήματα προσγίνεται, καὶ ὑδρωπιῶντας ἔχοντες, ἄλλα καὶ πῶ κεφαλὴν μὴ πῶ ὀσφῦ ἐπικαπιδέιν. τὰ δὲ σὺ τοῖσι προσώποισι παραῤῥεύματα ὧν μηδενὶ ἄλλω τῶ σώματος ἐπικοινωνέῃ, ταχέως παύεται, καὶ αὐτόματα καὶ πρὸς ἀνάγκας. οἱ δ' ἄλλοι ἀπόλληκτοι, οἷσι μὲν τῷ μὴ δυὰσθαι κινέειν, λεπτύεται ἡ νοσοσηκὸς τὸ σώματος, οὗτοι ἀδυώατοι εἰς τὸ κατίστασθαι. οἷσι δὲ ἐξωτικίες μὴ ἐπιγένωνται, οὗτοι δηλέουσι ὑγιέες. τοῦδε δὲ τὸ χρόνου ὁπότε ἔξονται προλέγειν ἐς τε πῶ ἰσχνὸ τὸ νοσήματος ὁρῶντες, καὶ ἐς ἓν χρόνον, ἢ ἐς πῶ ἡλικίλω τὸ ἀνθρώπου, ἢ ἐς πῶ ὥρλιον, εἰσὼς ὅτι τὰ παλαιότατα τὴν νοσημάτων, καὶ τὰ κρίσιμα καὶ κυλινδούμενα, ἐαυτὰ τὰ ὑπερκούει. καὶ τὰ σὺ τοῖσι χρεωτικοῖσι τὴν σωμάτων. ἔστι δὲ καὶ ἡ φθινόπωρόν τε καὶ ὁ χειμὼν τὸ ἤρος τε καὶ τὸ θέρεος, ἀνεπιτηδειότατος τούτων τὰ νοσήματα ἀφικέσθαι. Αἱ δὲ σὺ τοῖσι ὠμοῖσι χυμόμεναι ὀδυᾶσι, ὀκθλίσι μὲν ἐς τὰς χεῖρας ἐπιπλατὰ βαίνουσι, ναρκώσ τε καὶ ὀδυᾶσ παρέχουσι ταύτησιν, ἀῤῥωστασίες μὲν οὐκ ἐπιγίνονται. ὑγιάζονται δὲ, μέλανα σ' χολὰς ἐμέσαντες, ὀκθλίσι δὲ αὐτὸ μέσι σὺ τοῖσιν ὠμοῖσιν, ἢ καὶ ἐς ἓν νῶτον ἀφικνέσθαι, τούτους πύον ἐμέσαντες, ἐκφυσῶσιν, ἢ μέλανα χολὴν. καταμαθεῖν δὲ τοῦδε τουτέων, ὧδε. λῶ μὲν γὰρ ὀπτοεῖσι ἢ ἰχνοι, μέλανα χολὴν αὐτὸν μᾶλλον ἐλπὶς ἐμέσαι. εἰ δ' ἀῶ λυπνωτῶροι, καὶ ἐυδὺ τὸ προσώπου ἐπιδέχεται τι αὐτοῖσι χρῶμα, ὃ πρόσθεν οὐκ ἐπεγένετο ὑπερύθρον, εἴτε μέλαν, τούτους πύον ἐλπὶς μᾶλλον πῦσειν. σκέπτεσθαι δὲ πρὸς τούτοισι, καὶ εἰ σὺ τοῖσι ποσὶν οἰδήματα σῆσι. καὶ γὰρ τῶτο σημεῖον, τούτοισι ὁμολογέον ὄσι. ἢ δὲ νόσημα τῶτο, τοῖσιν αἰσθάσι προσγίνεται ἰχυρότατον, τοῖσιν ἀπὸ τετταρακονταέτεων, ἐς τὰ ἑξήκοντα. πῶ ἡλικίλω δὲ ταύτην μάλιστα ἰχιάδες βιάζεσθαι.

Σκέπτεσθαι δὲ διὰ τοῦδε τοῦδε ἰχιάδων. ὁκόσοισι γὰρ τὴν γραμμάτων αὖται νοῦσαι καὶ ἰχυρόταται γίνεται, ἢ κατα ψύξις τὴς ὀσφύος τε καὶ τὴν σκελέων, καὶ ἡ αὐδὸν ἐπαίρειν ἀδυατοῦσι, καὶ ἡ νάσηξ οὐ διαχωρέει, ἐὰ μὴ πρὸς αὐχμῶ, καὶ κοπρώδης μύξα πολλὴ διεξέρχεται, τουτέοισι χρονιώτατον ἡ νοῦσημα ἔσται. καὶ προλέγειν σὺ ἰαυῶν ἡ ἐλάχιστον, ἀφ' οὗ χρόνου ἤρξατο ἡ νοῦσημα γίνεσθαι. καὶ τὰς ὠφελείασ ἐς ἡ ἔαρ τε καὶ ἡ θέρος προσδέχεσθαι. τοῖσι δὲ νεανίσκοισιν, ἐπῶδυνοι μὲν οὐχ ἧσσον αἱ ἰχιάδες. βραχύτεραι δέ. καὶ γὰρ τετταρακονθήμεροι ἀπαλλάσσονται. ἀλλ' οὐδὲ αἱ ναῦρκαι ἐπιγίνονται ἰχυραί. οὐτε αἱ κατα ψύξις τὴν σκελέων τε καὶ τὴς ὀσφύος. οἷσι δὲ ἡ νοῦσημα τῶτο ὄσι μὲν σὺ τῇ ὀσφύϊ καὶ τῷ σκελεΐ, βιάζεται δὲ οὐχ οὕτως ὡς τε κατα κάεσθαι, ξυῤῥέμματα σκέπτεσθαι μᾶλλ ἢπου σὺ τῷ ἰσχίω. καὶ ἐπανδρέεσθαι, εἰ, εἰς ἡν βουβῶνα ἡ ὀδυὴ ἀφικνέεται. λῶ γὰρ τοῦτ' ἔχει ἀμφω, χρόνιον ἡ νοῦσημα γίνεται. ἐπανδρέεσθαι δὲ καὶ εἰ σὺ τῷ μηρῷ ναῦρκαι ἐπίνονται, καὶ ἐς πῶ ἰγνύλω ἀφικνοῦνται. καὶ λῶ φῆ αὖθις ὀρέεσθαι, καὶ λῶ ὀβ τῆς κνήμης, ἐυδὺ ἢν ταρσὸν τὸ ποδὸς. ὁπόσοι δ' ἀὐ τουτέων τὸ πλεῖστα ὁμολογέωσι, εἰ πεῖν αὐτοῖσι, ὅτι ἢ σκέλος σφι τότε μὲν θερμὸν γίνεται, τότε δὲ ψυχρόν. ἢ δὲ νοῦσος αὕτη, ὁκόσοισι μὲν ἀνὰ πῶ ὀσφῦ ἐκλείφουσα ἐς τὸ κάτω ῥέπεσθαι, θαρσύνει. ὁκόσοισι δὲ πάντα ἰσχία καὶ πῶ ὀσφῦ, μὴ ἐκλείπουσα ἐς τὸ ἄνω ῥέπεσθαι, προλέγειν δεινὰ εἶναι. οἷσι δὲ τοῦδε τὰ ἀῤῥωστα καὶ ἐὰ παίρσεις καὶ κατα παύονται, οὐκ ἐὰ τῷ ποδαγρικῷ τρόπω, βυρήσεις τε ἀσπλάγχνα μεγάλα. καὶ ἐὰ τῷ οὔρω λεπτῷ ὑπόστασιν. καὶ τὸν κροτάφους ἰῶ ἐπαίρει, φήσει πολλάκις ἀλγέειν. φύσει δὲ καὶ ἰσχιῶντας αὐτῷ γίνεσθαι νυκτάλωπας. ἰῶ δὲ μήτε ἀπὸ τῷ οὔρω φύσαται ἡ ὑπόστασις αὕτη, μήτε οἱ ἰσχιῶντες γίνονται, κίνδυνος ἢ χωλωθῆναι τὰ ἀῤῥωστα, ἢ ὀδὴ μελικηρίδα καλέουσι γίνεσθαι ὑπ' αὐτοῖσι.

γίνεται δὲ ὁ νοῦσημα τοῦτο, οἷσιν ἐν τῇ παιδίῃ τε καὶ νεότητι ξυμπίπτῃ ἐὸν, αἷμα ῥέῃν ἐκ τῆν ῥινῶν πέπαυται. ἐπὰν δ' ἐκ τοῦ αἵματος ῥήξις, εἰ ἐγένετο ἐν τῇ νεότητι. ἢ αἱ κυησιώσεις ὄντε τῷ σθένει καὶ τῷ μεταφρένῳ, εἰ ἐγένετο καὶ ὁκήσεις αἱ κοιλίαι ἰχυραὶ ὁδυνώδεα παρέχουσιν ἀεὶ ἐκ παραξίων. καὶ ὁκήποισιν αἱμορροΐδες γίνεται. αὕτη γὰρ ἡ ἀρχὴ τῆν νουσημάτων τούτων. ἰῶ δὲ κακὸ χροοὶ ἀνθρώποι οὗτοι φαίνονται, ἐπὰν δ' ῥέαξ κατὰ κεφαλῆ ἐὸδυνῶνται. φίνουσι γὰρ τούτων δὲ ὁκήσισιν αἱ κοιλίαι ἐπώδυνοι, ὄντε τοῖς δεξιοῖσιν, τὰ ἀλγήματα ἰχυρότερα γίνεται. καὶ μάλιστα ὅταν πρὸς τῷ ἦαρ χρονίσῃ κακὰ ἢ παρὰ ὑπόλειμμα τῆς ὀδυνης ἢ. ὠφελέει δὲ ταύτας τὰς ὀδυνας, ἢ παρωτίτιδα λόφος οἱ τῇ κατὰ γλυόμενος. ὁκήταν δὲ ἡ ὀδυνη παύσηται, ἢ οὖρον παχὺ ἢ χλωρὸν οὐρέουσιν. ἔστι δὲ θανατώδης μὲν οὐδὲ μῶς ὁ τρόπος οὗτος. χρόνιος δὲ κάρτα. ὁκήταν δὲ πολλαπλασίων ἤδη ἢ νοῦσημα, ἀμβλυώσουσιν οἱ ἄνθρωποι ὑπ' αὐτῆ. ἀλλ' ἐπὰν δρέψαται τοῦδε τοῦ αἵματος, εἰ νέω ἐόντι ἐρρέῃ, καὶ τοῦδε τοῦ ἀμβλυωσμοῦ, καὶ τοῦδε τοῦ οὔρου τῆς κενώσιος, χλωρότητος. καὶ ἀμφὶ τῆν λόφων εἰ ἐπίνοιαι τοί τε καὶ ὠφελέουσιν ἐπιγινόμενοι. φήσουσι γὰρ πάντα ταῦτα, εἴτε ὀρυθρὸν τε εἴτε μέλαν, τοῦτο τοῖσι πόνοι ἐλπίζειν μᾶλλον ἢ πτύειν. σκέπτεσθαι δὲ τοῦτοισι καὶ ἐν τοῖσι πόσιν οἰδήματα. ἦ τὸ τὸ σημεῖον τοῦτο τοῖσιν ὁμόλογον ἔδιν. Λειχῆνες δὲ καὶ λέπραι καὶ λδύκαι, οἷσι μὲν νέοισιν, ἢ τοῖσιν ἐούσιν ἐγένετό τι τούτων, ἢ κατὰ μικρὸν φανοὶ, αὔξεται ἐν πολλῷ χρόνῳ, τούτοισι μὲν οὐ χαλεπὰ πόσασιν νομίζειν ὁ ἔζανθημα, ἀλλὰ νόσημα. οἷσι δὲ ἐγένετο τούτων τι πολύ τε καὶ ἐβαπίνης, τοῦτο ἀεὶ ἔπη ἢ πόσασις. γίνεται δὲ λδύκαι μὲν, ἐκ τῆν θανατωδεστάτων νοσημάτων. οἷ καὶ ἡ νοῦσος ἡ φθινικὴ καλεομένη. αἱ δὲ λέπραι καὶ οἱ λειχῆνες, ἐκ τῆν μελαγχολικῶν. ἰῆσθαι δὲ τουτέων δύπετός ἐστιν, ὅσα νεοτάτοισί τε γίνεται, καὶ σκληκδεστάτοισι φύεται.

Ἱπποκράτους Κωακαὶ προγνώσεις.

Ὀ ἐνήρίγγος πρηνψυχόμενοι, κεφαλαλγέες, φάχηλον ὀδυνώδεες, ἄφωνοι, ἐμπνοὴν ἔχοντες, ἐπανενήνεγμενοι, θνήσκουσιν. Αἱ μετὰ κατάψυξις λυσφορέαι, κάμνουσι. Κατάψυξις μετὰ σκληρισμὸς, ὀλέθριον. Ἐκ κατὰ ψύξις φόβος καὶ ἀθυμία ἄλεγος, ἐς σπασμὸν ἀποτελοῦντα. Αἱ ἐκ κατὰ ψύξις οὖρων ἀσταλήμιες, κάκιστον. Μετὰ ῥίγους ἄπυρα κακόν. κακὸν δὲ καὶ λήθη. Τὰ κωμα πόδεα ῥίγεα ὑπόλειπόμενα ὀλέθρια. ἢ φλεγμώδες ἐν προσώπῳ μετὰ ὀρθοπνοίης ἐν τούτοισι κακὸν ἐνθύμιον. ἐὸν τοιοῦτοι ψύξις τῆν ὀπίσθεν, σπασμὸν ἐπιφαλέεται. καὶ ὅλως δὲ ψύξις τῆν ὀπίσθεν, σπασμώδες. Αἱ ἐκ νώτου φρένας πυκναὶ, καὶ ὀξέως μεταπίπτουσαι, λύσφορα, οὖρον χλὰ πόλημμεν ἢ ἐπώδυνον σημαίνουσι. ἢ ἐμπνοὴν τούτοισι κάκιστον. Κατάψυξις μετὰ σκληρυσμοῦ, ὀλέθριον. Ῥῖγος ἐν συνεχίᾳ τῷ σώματος ἀδενέες ἤδη ἐόντος, θανάσιμον. Οἱ πυκνὰ ἐμπνοὴν τες καὶ ἐπιῤῥίγοντες, ὀλέθριον. καὶ ἐὰν τῇ σι τελευτῇ σιν αἰθαφάνον ται ἐμπύημα ἔχοντες καὶ κοιλίαι σ' ταραχώδεαι. Ὅ'ς δ' ἂν ἔπταισαι δεκάτῃ ἑξ. τῶσας, πεπάρτη καὶ εἰκοσῇ ἐπιῤῥίγοι, λύσκολον. Οἱ φελικώδεες κεφαλαλγικοὶ ἐμπνοὴν τες καὶ κόθεες. Οἱ φελικώδεες ἐμπνοὴν τες πολλῷ, λύσκολοι. Τὰ φλλὰ καυθρόδεα ῥίγεα, καὶ κόθεα. Οἱ σιν ἐκ παίοισι ῥίγεα γίνεται, λύσκολον. Ὁκήσισι φείκαι πυκναὶ ὑγαίνουσιν, ὄντοι ἰῷ αἵματος ῥύσιος ἐκπυΐσκονται. Τὸ φελικώδεες καὶ ὁ λύπονουν σὶ τοῖσι πόνοισι, σημεῖα φθινώδεα.

Ἐξέμπυησις βουλόμενος καὶ κατὰ κοιλίῃ σὶ στε ἀλγήματα καὶ κληῖδα, καὶ ὑπερεγχεῖν ἀσῶ δίεα, σημαίνει πῦέλα βαθέος σὶ ἔβουλόμενοι. Οἱ φελικώδεες. ἀσῶδεες. κοπώδεες. ὀσφυαλγέες, κοιλίαι ὁκαθυμράινον ται. Τὰ ἐπῤῥίγοντα ἐς νύκτα μᾶλλόν τι παροξυόμενα ἄπυρα. Ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν ἔστιν ὅτε οὖρον ὑπ' ἐωυτοῦ χαλῶν τα φλεβοδυνώδεα πασμὸν ἀφ' τελυτῆ. Τὰ ξυνεχίᾳ ῥίγεα σὶ ὀξέσι, πονηρόν. Αἱ ἐκ ῥίγος μετὰ κεφαλαλγίης ἐκλύσεις, ὀλέθριον. τὰ αἱματώδεα οὖρα σὶ τούτοισι πονηρόν. Ῥῖγος ὁπαθοτονῶδες κτείνει. Τὰ φελικώσαντα καὶ ἀνιδρώσαντα κεισμοὺς, ἐς δὲ πῶ αὖειον φερέξαντα παραλόγως μὴ ἄλγυπνοῦντα, μήτε πεπτευομένων, ἀμορῤῥαγήσειν ὀίομαι. Τὰ μετὰ ῥίγος ἐπιχόμενα οὖρα, πονηρὰ καὶ πασισμώδεα, ἄλλως τε καὶ προσηκοδομημένῃ. ἐλπὶς δὲ ἐὰν τούτοισι, καὶ τὰ παρὰ τὰ ὦτα τεταμένα φέα ῥίγεα, ἰῶ σὶ μέσω παροξυόμενα πυρετῷ ἀτάκτῳ πάνυ κακόν. τἀναντία δὲ παροξυόμενα τῇ ὠπόντων, τῇ μετὰ ῥίγος καὶ πυρετῷ ὀλέθριον. Αἱ ἐκ ῥίγος ἀφωνίαι, ῥόμῳ λύονται. καὶ ὅταν ἐπῤῥίγος τας ῥόμῳ λέα γινόμενα κείνει. Οἱ ἐκ ῥίγος μετὰ κεφαλαλγίης ἐκλυόμενοι, σφαλῥοί. ἢ αἱματῶδες οὖρον τούτοισι κακόν. Οἷσι ῥίγος, οὖρου ἐπίστασις. Σπασμὸς σὶ πυρετῷ, χειρῶν καὶ ποσῶν πόνοι, κακόηθες. κακόηθες δὲ καὶ ἐκ μηροῦ ὁρμὴ ἀλγήματος. ἀλλ' οὐδὲ γουνάτων πόνος, κρύμος. ἀταῤῥ καὶ κατοχυμμένων πόνοι, κακόηθες. καὶ γώμης παραφορή. ἄλλως τε καὶ οὖρον ἰῷ σεωρημένη. Οἱ ἰῷ χονδρίων ἀλγήματος πυρετοὶ, κακόηθεες. ἢ καρῶδες ὠδὶ τούτοισι κάκιστον. Οἱ μὴ διαλείποντες ἐμπνοὴν τες πυκνὰ μετὰ ὑποχονδρίου σὶ

τάσεως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κακόηθεες. καὶ τὰ ἐς ἀκρεώμιον καὶ κληῖδα σπειῤῥοντα ἀλγήματα σὶ τούτοισι πονηρά. Οἱ φρενιτικοὶ ἐὰν σώδεες πυρετοὶ κακόηθεες. Αἱ σὶ πυρετῷ ἀδυσθῆναι, κακόν. Κοπώδεες, ἀλγυώδεες, ἄγρυπνοι, κωματώδεες, ἐμπνοὴν τες ἀνθρῶπον μαινόμενοι, κακόν. Οἱ κοπώδεες μετὰ φείκης ἐμπνοὴν τες, χρησίμως ἀνθρῶπον μαινόμενοι σὶ ὀξέι, κακόν. ἄλλως τε κἰῶ ταῦτα ἐπισύζωσι, ἀδὶ ταῦτα ἰκτερώδεες κακὰ κορέες, θνήσκουσι, λδυκὸν διαχώρημα τοιούτοισι προσδιδρήκασι. Οἱ τεταμένοι φρενώδεες ἐὰν ἀρτίως μεταπεσόντες λύσκολοι. Οἱ σὶ κεισμοῖσιν ἄλυσμοὶ ἀνιδρώοντες ἀδδεψυχόμενοι, καὶ ἅπαντες δὲ οἱ ἀεὶ ἰδρῶτος ἀδδεψυχόμενοι ἀκρίτως, κακόν. Καὶ οἱ ἐπῤῥιτώξαντες ἐκ τούτων ἐμέσαντες ἄκρητα, ἀσώδεες, ζομώδεες σὶ πυρετῷ, κακόν. καὶ φωνὴ δὲ ἐκ ῥίγεος. Τὰ δὲ ἐκ ῥίνῶν μικρῆσιν ἰδρῶσι ἀδδεψύχοντα, κακόν. Οἱ ἐμπνοὴν τες ἄγρυπνοι ἀναθρῶπον μαινόμενοι, κακόν. Οἱ ἐμπνοὴν τες σὶ πυρετῷ κακόηθεες, οἷσι χολώδεος διαχωρήσιος ἐούσης, ἀδδὶ ἔθος σὴξις ἢ πικρότης, κακόν. Ἐν πυρετοὶ κοιλίης ἐμφυσωμένης, πτύσματα μὴ διεκπίπτοντα, κακόν. Κοπώδεες, λυπώδεες, κάτοχοι, κακοί. Ἐκ νώτου πυκνήσι καὶ λεπτῆσι φείκησι ἐμπνοὴν τες, λύσφοροι. Οὖρου ἀπόλημμεν ἐπώδυνον σημαίνει. ἐμπνοὴν τούτοισι κακόν. Τὸ παρὰ ἔθος ποιέειν τί, οἷ προσυμέοντι προσδιέχεσθαί τι πρότερον μὴ εἰθισμένον, ἢ τοιῶσι πονηρόν, καὶ σπλῆσιν παρακοπῆς. Τὰ σὶ πονηροῖσι σημείοισι κουφίζοντα, καὶ τὰ σὶ χρηστοῖσι μὴ σὴξιδοῦντα, λύσκολα. Οἱ ἐμπνοὴν τες καὶ μάλιστα κεφαλῆ σὶ ὀξέσι κακὸν λύσφοροι, κακόν. ἄλλως τε καὶ ἐπ' οὔροισι μέλασι. καὶ ἡ θολερὸν ἰδὶ τούτοισι πυθμὴν, κακόν. Ἀκρεα ταχὺ ἐπ' ἀμφότερα μεταπίπτοντα, καὶ δίφα δὲ τοιαύτη, πονηρόν. Ἐκ κοσμίου θρασείᾳ ἀπόκρισις φρενὴ ὀξεῖα, κακόν. ὑποχόνδρια τούτοισιν ἐϊσω ἐρύατοι. Τὰ ἐκ κατὰ ψύξις ἰδρῶσιν ταχὺ ἀνιδρώοντα κακόν. Οἱ σὶ ὀξέσι ἐμπνοὴν τες ὑπολύσφοροι, κακόν. Οἱ παραλόγως κενεαπείρης μὴ ἐούσης ἀδυώτου, κακόν. Ἐν πυρετῷ ἕλξις οἱ) ἀφ' ἑμέτου ἐς ἀνάχρεμψιν τελευτῶσα, κακόν. Ναυρικὴ ἐς ἀμφότερα ταχὺ μεταπίπτουσα. κακόν. Στάξιες αἱ ἐλάχιστοι, κακαί. Κακὸν δὲ πάντως σὶ ὀξέι δίφα παραλόγως λυθεῖσα κακόν. Οἱ πρὸς χεῖρα ἀνανεύοντες, κακοί. Οἱσιν ἅμα πυρετῷ κατοσθλεῖ, ὀδύματα ὑπωδάκα κακοσθυμίαι, ἐς ταλθυρὸν ὀδύνη ἐτελεῦσα παραπλησίως κτείνει. Γυιμὸς σὶ ὀξέσιν ἐλευθέροισι ἰχνοῖσιν, ὀλέθριον. Ἐπὶ τοῖσιν ἤδη ἐλευθερίοισι τὰ σμικρὰ ζομώδεα, καὶ ἰώδης ἔμετος οἱ) τοῖσι ποτοῖσιν ὑποφοίνισσα καὶ ὑποβυσσοβυρύζοντες ξηρόσι. καὶ οἱ χλεπῶς κατα βρωχέίζοντες πτύσματι βυχώδεϊ, ὀλέθριοι σὶ ὀξέσι κατὰ ψυγμοῖσι. Τὰ σὶ χρηστοῖσι ποσὶν ὀδυνήματα, ὀλέθρια. Οἱ ἐκφυσῶντες καὶ ἀνακεκλασμένοι σὶ τοῖσιν ὑπνοισιν ὑποβλέποντες, ἰκτερώδεες κατὰ κορέες θνήσκουσι. λδυκὸν διαχώρημα τούτοισι προσδρήκασι. Οἱ σὶ πυρετοῖσιν ἐκστάσεις σιτώσεως μὴ ἀφῶνω, ὀλέθριαι. Τὰ πελιδνὰ γινόμενα σὶ πυρετῷ, σὺν τόμῳ θανάτου σημαίνει. Οἱσιν σὶ πυρετῷ ἀλγήματος ταλθυρῷ χλομώδους κοιλίης ὑδατώδεα πολλὰ διαδιδούσης, ῥιγοῖ. Αἱ στάσαι δὲ παραχολουθοῦσι καὶ ἱδρῶτες μετὰ προσώπου δυσχρόους καὶ κοιλίης ὑγρῆς, καὶ τι καὶ ἀκρησιλαγίης, οὗτοι μακροτρόπως νοσήσαντες, πρηστελθυμονικῶς τελευτῶσι. Ῥυρεσσόντι σὶ ἀρχῇ, μέλανα χολὴ ἄνω ἢ κάτω διελθοῦσα, θανάσιμον. Αἱ μετὰ κατὰ ψύξίων οὐκ ἀπύρων ἐμπνοὴν τα ἄνω, λυσφόροι, φρενιτικοί τε καὶ ὀλέθριοι σὶ ὀξεῖ. Τὰ ἐπ' ὀλίγον ὀξέα ἀλγήματα ἐς κληῖδα, καὶ τὰ ἄνω πίπτοντα, ὀλέθρια. Ἐν μακροῖσι ὀλεθρίοισιν ἔσῃς ἄλγημα, θανάσιμον. Τοῖσιν ἀθενέσι ἤδη διακειμένοισι, μὴ βλέπειν, ἢ μὴ ἀκούειν, ἢ διαῤῥέφεσθαι χέλος, ἢ ὀφθαλμὸν, ἢ ῥίνα, θανάσιμον. Ἐν πυρετοῖσι βουβῶνος ἄλγημα, νοῦσον χρονίλω σημαίνει. Αἱ σὶ πυρετοῖσιν ἀκρασίαι, χρόνους μὲν ἐμποιέουσιν, ἀτὰρ οὐχὶ ὀλέθριαι. Οἱ ἰῷ ἀλγημάτων ἰσχυρῶν πυρετοὶ πολυχρόνιοι. Αἱ ῥομώδεες, μιλαφώδεες παρακούσεις, φρενιτικαί. Καὶ οἱ κατὰ γαστροκνημίλω πόνοι σὶ τούτοισι γώμης παραφοραί. Οἱ σὶ ξωεχεῖ ἄφωνοι κείμενοι μύοντες σκωῤῥδμύοντουσιν, ἰῶ αἵματος ἐυσάντος ἐκ ῥινῶν ῥυῆ ἐμέσαντες φλέγεσθαι, παρ' αὐτοῖσι γένωνται, σώζονται. μὴ γλομλῶν δὲ τούτων λύσιμοι γλομένοι, θνήσκουσι σωτόμως. Οἱ λαβόντες ἐς πῶ αὖειον παροξυθέντες, κακόν. Τρίτην ἐπιχόντες τετάρτην παροξυθέντες, κακόν. ἀρά γε καὶ φρενιτικοί οἱ τοιοῦτοι παροξυσμοί; Οἱ κάτοσθεν ἐκλείπουσιν οἱ πυρετοὶ μὴ κατὰ κεισμοὺς, ὑδρωπικόν. Οἱ σὶ ἀρχῇ λεπτοὶ κεφαλῆς σφυγμοῦ καὶ οὔρου λεπτοῦ πρὸς κείσιν, παροξυόντουσι, θαῦμα δὲ οὐδὲν εἰ ἰῷ παρακοπὴ ἰῷ ἐὼ ἀγρυπνίη γένοιτο. Ἐν ἀξέσι, κίνησις. ῥιπασμός. ὑπνος ταραχώδης, σπασμὸν σὶ οἷσι σημαίνει. Αἱ ταραχώδεες θρασύτητι ἐγκρίσεις παράφορσι, πονηρὸν, ἰῷ σπασμώδες, ἄλλως τε καὶ μεθ' ἱδρώτων. σπασμώδεες δὲ ἰῷ φαχήλου ἰῷ μεταφρένου δοκέουσι φλέξιες, ἀτὰρ ἰῷ ὅλου τοῦ σώματος. σὶ τούτοισιν ὑμενώδεες οὐρήσιες. Οἱ σὶ καύματι παραληρήσεις, σπασμώδεες. Αἱ ἐπ' ὀλίγον θρασείαι παραληρήσεις, θηελώδεες. ἰῷ σπασμὸς δὲ προσημαίνουσιν. Ἐν τοῖσι μακροῖσι κοιλίης ἄλογοι ἐπαίρσεις, σπασμώδεες. Τὰ δὲ ὑθὺ παραχώδεα, ἄγρυπνα, ἐπισύζοντα ἐκ ῥινῶν ἐκτεῖα κουφοδώτατα νύκτα, πονήσαντα δὲ ἐς πῶ αὖειον, ἐμφορώδεα, ἡκτινεχθέντα, παραληρήσαντα, αἱμορῥοεῖ λαύρεως. ἰῷ λύει τὰ παθεα. Τὸ ὑδρωπῶ-

λες οὖρον, τοιοῦτα σημαίνει. Μετὰ τὴν εἰρημένων τὴν ὑζισαμένων μελαγχολικῶς. οἱ δομώδεες γλυκόμενοι κακοήθεες. Γαρ αφροσύνη ἐμπυήματι καὶ ἰσορῶτι θανατώδης. Θανατώδης δὲ καὶ ἐμπυήματι καὶ λυγμῷ. Ἐνύπνια τὰ ἐν φρενίτιδι σαυρή, ἀγαθόν. Ἐν φρενίτιδι διαχωρήσιες λευκαὶ, καὶ νωθρότης, κακόν. ἑίγος τουτέοισι, κάκιστον. Ἐν τοῖσι φρενιτικοῖσιν ἐν αρχῆσι τὰ ἐπεικῶς ἔχοντα, πυκνὰ τὰ μετεπίπτοντα, κακόν. Τῶν ὑζισαμένων μελαγχολικῶς οἷς δόμοι ἐπιγίνονται κακόν. Οἱ ὑζισάμενοι μελαγχολικῶς δομώδεες γινόμενοι καὶ πυαλίζοντες ἤρά γε φρενιτικοί; Οἱ ἐκστάντες ὀξέως ἐπιπυρέξαντες, φρενιτικοὶ γίνονται. Οἱ φρενιτικοὶ βραχύπνοοι καθαπτόμενοι, δομώδεες ἢ ασασμώδεες. Τὰ ἐν φρενιτικοῖσι νεανικῶς δομώδεα, θανάσιμα. Αἱ τοῦ ἀναγμαίαι παραφροσύναι, κάκιστα. Αἱ ἐκ τούτων παρεξεωσύμεναι ὀλέθριοι. Αἱ παρακρούσιες, φωνὴ κλαγγώδες, γλῶσσα ασασμώδες. καὶ αὐτοὶ δομώδεες γινόμενοι ὑζίσανται. σκληρυσμὸς ταύτησιν, ὀλέθριον. Αἱ προεξαδυνατησάντων παραφροσύναι, κάκιστα. Τὰ ἐν φρενιτικοῖσι πυκνὰ μεταπίπτοντα ασασμώδεα, φονικά. Οἱ ἐν φρενιτικοῖσι μετὰ καταψύξιος πυαλίζοντες, μέλαινα ἔμετον δηλοῦσι. Τοῖσι ποικίλως διανοσέουσι καὶ παρακρούουσι πυκνὰ κωματώδεσι, προσδέχεσθαι λέγε, μέλαινα ἔμετον. Τὰ παροξεωσύμενα φόπον ασασμώδεα κάκιστα. Τὰ παρ' οὖς ἐπάρματα ἐν μακρῆσι μεγάλα, ἀπομορῆσθαι καὶ σκοτοῦσθαι ἐπὶ φαινόμενα, ὀλέθρια. Οἱ ἰλιγγιώδεες πυρετοὶ καὶ ἀνὰ ἰδέων, καὶ μετὰ ἰδέων ὀλέθριοι. Τοῖσι πνευματίοισιν ἐοῦσι πυρετὸς ὑγρὸν, ὀξύ. Μετὰ ὑποχονδρίου ξυντόνου καταψυχθεῖσι, παρ' οὖς μέγα ἐπάρμα. Οἷσιν αὖ πυρετῷ ὀδυνῶν γλυσμοὶ, τοῦτ' ὀσφῶ, καὶ τὰ κάτω χωρία, φρενῶν ἄπονοι. Ἐκλείουσιν τὰ κάτω ὀλέθρια, ἄλλως τε κἠν ἄλλό τι σημεῖον προσγένηται, πανηρόν. ὧν δὲ τἄλλα σημεῖα μὴ πονηρὰ γίνηται, ἐμπυον γενέσθαι ἐλπίς. Παραλύσιοισιν ὀξὺς πυρετὸς καὶ κοιλίης ὑπόστασις μετὰ ἀχρυπνίης, καὶ ὁ ἐκλακτίζειν, καὶ ὁ χρῶμα μεταβάλλειν, καὶ ἴσχειν ὄρθιος, ασασμώδες. Τὰ οὐθὺ παρεχόμενα ἄχρυπνα μέλαινα δὲ τὰ σύνδετα, αἱμορρόει σῖτα.

Τὰ ἀχρυπνήσαντα ὑζαίφνης ἀλισμῶ, αἱμορρόει. ἄλλως τε καὶ ὧν τι προεῤῥύηκη. ἤρά γε καὶ μεταφερέωντες οἱ ἐπόλιγον πληθύνοντες; τοῦδὲ δὲ τοῦ παροξυσμοὺς βήσοντες καὶ ἐμβρούντες μακρόν, κακοήθεες. Ἐς τὸ λοῦσον ὀδυνῶς καὶ πυγμοῦ πρὸς γλουτὸν, οὗτοι ἐμπυοῦνται.

Οἷσιν αὖ συνεχέσι φλυζάκια κατὰ πολὺ ὁ σῶμα ἐκφύει, θανάσιμον, μὴ γινομένου πυώλους ἀποσήματος. μάλιστα δὲ ἐϑίσασι τούτοισι γίνεσθαι παρ' οὖς. Ἐν ὀξείαι τὰ μὲν ἔξωθεν πδρι-ψύχεσθαι, τὰ δὲ ἐσωθεν καίεσθαι, καὶ διψῆν, κακόν. Οἱ σωνεχίες δι' ἡ τετάρτης ἐπιτείνοντες, ἐπικίνδυνοι. Οἷσιν αὖ ποτε πυρετὸς δι' ἡλίπη, ἀκίνδυνον. Ἐν μακροῖς πυρετοῖσιν, ἢ φύματα, ἢ ἐς αρθρα πόνοι ἐπίγνονται, καὶ ἰῶ γίνωνται, οὐκ ἄχρηστοι. Κεφαλαλγίαι ὧν ὀξεῖ, ὑποχόνδριον αἰεὶ ασασμώδεες, μὴ ἐμοῦσιν ἐκ ῥινέων, ἐς φρενιτικὴν πδρι-ίστανται. Τὰ λειπυρικὰ μὴ χολδῶσα ἐπιγινόμενα οὐ λύεται. Ἴκτερος πρὸ μὲν τῆς ἑβδόμης ἡμέρης ἐπιγινόμενος κακόν. ἑβδόμη δὲ καὶ ἑνάτη καὶ ἑνδεκάτη καὶ τεσσαρεσκαιδεκάτη, κρίσιμον μὴ σκληρωθὲν ὑποχόνδριον. ἰῶ δὲ μὴ, σνδυσιαστόν. Αἱ πυκναὶ δι' ἡ τὴν αὐτὴν ὑποτροφαὶ, τοῦδὲ κρίσιν αἱματώδεες, μελαίνων ἔμετον ποιέουσι. γίνονται δὲ καὶ δομώδεες. Τὰ ὧν τεταμένοισι πυρετοῖσι ἀλγήματα παρεξεωσύμενα τεταμένη ποιέεται. καὶ θρομβώδεα αἵματα διαχωρέει. Ἐν πυρετοῖσι κατὰ φλέβα πῶν ὧν τῷ βαχίλῳ σφυγμὸς καὶ πόνος, ἐς λυσιν τρίλιν ἀποτελευτᾶ. Τὸ μεταβάλλον πολλάκις χρῶμα καὶ θορμασίλιν, χρήσιμον. Τοῖσι χολώδεσι πνεῦμα μέγα καὶ πυρετὸς ὀξὺς μετὰ ὑποχονδρίου ἐντάσιος παρ' οὖς ἀφλεγμασίη. Οἱ ἐκ μακρῶν αὐλαμβαίνοντες δύπτοι, μηδὲν ἐπιδιδόντες ἐπὶ τροφοσιν κακοήθεες. Οἷσιν ὧν πυρετοῖσι φλέβες αἱ ὧν κροτάφοισι σφυγματώδεες, καὶ προσωπον ἐρῤῥωμένων, καὶ ὑποχόνδριον μὴ λαπαρὸν, χρόνιον. καὶ οὐ παύονται χωρὶς αἵματος ἐξύσιος ἐκ ῥινῶν πολλῆς, ἢ λυποῦς, ἢ ασασμοῦ, ἢ ὀδυνῆς ἰσχίων. Ἐν καύσῳ κοιλίη κατὰ ῥέαγεῖσα, θανάσιμον. Ἐκ κοιλίης ἀλγήματος ἐπιπόνου πυρετὸς καυσώδης, ὀλέθριον. Ἐν τοῖσι καυσώδεσιν ἤχων προσγλυφομένων μεταβλωσμοῦ, καὶ κατὰ ῥίνα ὁ βαρὺς, ὑζίσανται μελαγχολικῶς μὴ αἱμορῤῥαγίζοντες. Τοὺς ὧν καύσους δόμους, παρακοπὴ, λύει. Ἐν καύσῳ ἔξυσις ἐκ μυκτήρων τεταρταίων, κάκιον, ἰῶ μήτι ἄλλο ἀγαθὸν ξυμπέσῃ. σεμνπαίοις δὲ ἥδιστον κινδυνῶδες. Οἱ ὧν τοῖσι καυσώδεσιν ἔσω ὁδυνῶδες ψύχουσι διαχωρήμασι ὑδατοχόλοισι συχνοῖσιν ὀφθαλμοῖσι κάκιον, ἄλλως τε κἠν κάτοχοι γένωνται. Καύσος ῥίγεος ἐπιγινόμενον λύεται. Καῦσοι ὑποζοπάζειν εἰώθασι. καὶ ἢν μὲν ὁ σῶμα ἐκφύσῃ, ἐπισημειώσαντες, ἔπειτα ἐφορῶσι. εἰ δὲ μὴ τῇ ἑβδόμῃ ἢ δεκάτῃ. Τοὺς καύσους ὁ σαρεσκαιδεκαήμερα, κουφίζουσι ἢ ἀναιρύσεις. Ἐκ καύσου μὲν γλυκέος πυώλους παρ' οὖς ἀποσήματος, οὐ πάνυ σῴζονται. Οἱ λιθαργικοὶ δομώδεες ἀχρόχειρων. ὑπνώδεες. λύχρωτες. οἰδηματώδεες, σφυγμοῖσι νωθροῖσι, ἢ μετάρσια τὰ ὑγροφθάλμια, ἢ ἰσορῶντες ἐπιγίνονται. ἢ κοιλίαι ὑποιδέουσι χολώδεας, καὶ ἀκρατέαι. Ἢν κατὰ ξηρὸς ἴσχωσιν οὐρανοὶ διαχωρήματα προϊόντα λαθραίως, ἢ οὖρον ὑποζυγίου πτεῖν τε οὐκ αἰτέουσιν, οὐδὲ θάτερον οὐδέν. ἐμφρονες δὲ γλυκόμενοι, βάχιλον

ἐπώδυνον φασὶν ἔχειν. καὶ δι' ἣν οὐάκτων ἤχους διαίσειν. Οἱ κώφοισι δὲ σῴζονται τὴν λιθαργυκῶν, ἐμπυοι ὡς ἐπιτοπολὺ γίνονται. Οἱ κώφοισι δὲ πυρετοῖσιν ἀκρήτου τὰ δομώδεα παύεται, τουτέοισι χρόνῳ ἐς αρθρα ἀποστασις ὀδυνώδης ἐκπύουσα, καὶ κύσις ἐπώδυνος τὴν πυρεσσούντων. Οἷσι μὲν δρὺν, θήματα ἐδὴ προσώπων, καὶ πόνος κεφαλῆς ἰσχυρὸς, καὶ σφυγμὸς φλεβῶν, αἵματος ῥύσις ταραλλάσσεται. Οἷσι δὲ ἄκρα, καὶ καρδιωγμοὶ, καὶ πυαλισμοὶ, ἔμετος. οἷσι δὲ ὀρεγμοὶ. φύσα. λόφοι κοιλίης καὶ ἐπαίρσιες. καὶ ἐκτάραξις κοιλίης, τοῖσι χρονίζουσιν ἀσφαλέως. Ἐν πυρετῷ ξωσεχὲς χωρὶς πόνου. ἢ φλεγμονῆς. ἢ ἄλλης προφάσιος, ἀποστασιν προσδέχεσθαι. πόνου καὶ οἰδήματος, καὶ μᾶλλον ἐς τὰ κάτω χωρία προσδέχεσθαι δὲ δεῖ τὰς ἀποστάσιας, τοῖσιν ἔσωθεν τελέουσι ἐτέρας μᾶλλον; ὑποσκέπτεσθαι δὲ τουτέοισι τὰς ἀποστάσιας, ἰῶ τοῖς ἔκτοσιν ἡμόρια. πυρετὸς βάλλει. τοῖσι δὲ πρόσθυτοῖσιν ἦσον γίνονται, καὶ πολλῷ χρόνῳ γλυφομένων τὴν πυρετὴν. οἱ δὲ διαλιπόντες καὶ λαμβάνοντες τεταλαιπωρέως, φθινοπώρου μάλιστα ἐς τεταρταίους ἐπεικέως μεθίστανται, καὶ μᾶλλον οἷσιν ἔσωθεν τὰ τελέουσα ἔτεα γένηται. αἱ δὲ ὑποστάσιες τῶν χειμώνος γίνονται τε μᾶλλον, καὶ παύονται βραδύτερον, καὶ ἦσον παλινδρομέουσι. Τοῖσι δὲ πολλάκις ὑπερπαθοῦσιν ἰῶ ἐξάμηνον ὑπὸρ βάλλωσιν, ἰσχιάδικὴ φύσις ἐπεικέως γίνεται. Οἱ κώφοισι πυρετῷ ἀντισθόντες, καὶ μὴ ἀποσηματώδεα σημεῖα, κακοήθεα. Τῶν πυρετῶν οἱ μὲν τῇ ὑμόρῃσι κείσιμοι, μὴν μετὰ σημεῖον λιπόντες ἀφεύντες, ὑποφοπάζουσι. Τὰ ὀξέα τῶν νοσημάτων, ἐν ἡμόρῃσι κείνεται τεσσαρεσκαιδέκατα. Τριταῖος ἀκεῖβης, ἢ πέντε, ἢ ἐν ἑπτὰ ἀποδιόδοισιν, ἢ ἐν μακρότατον ἐν ἑνδεκάτῃ κρίνεται. Οἷσιν αρχομένοισι πυρέσσειν αἵματος τοῖσιν ἐκ ῥινῶν πίπτουσι ἡμέρῃσιν ὑπόστασιν ἐν οὖρον ἔχει ἐν τῇ τεταρτῇ, λύσιν ἐν τῇ ἑβδόμῃ σημαίνει. Τὰ δὲ ὀξέα κρίνεται, αἵματος ἐκ ῥινῶν ῥυέντος, ἐν κεισιμοι. καὶ ἰσορῶντος πολλοῦ γλυκομένου. καὶ οὖρου πυώλεος καὶ ὑαλώλεος γλυκομένου, ὑποστασιν χρησὶν ἔχοντος. καὶ ἀφρόου γλυκομένου. καὶ ἀφυσήματος ἀξιολόγου. καὶ κοιλίης μυξώλεος καὶ αἱματώλεος. καὶ ὑζαπίνης καταῤῥαγείσης, καὶ ἐμέτων οὐ μοχθηρῶν κατὰ κείσιν. ὑπνοι βαθέες μὴ ταραχώλεες, εὐεξίαν κείσιν σημαίνουσιν. οἱ δὲ ταραχώλεες μετὰ ἀλγήματος σώματος, ἀβέβαιοι. ἑβδομαίοισιν, ἢ ἀναταίοισιν, ἢ τεσσαρασκαιδεκαταίοισι, ῥύσις ἐκ ῥινέων, λύουσιν ὡς ἐπιτοπολὺ τὸν πυρετὸν. ὁμοίως δὲ καὶ κοιλίης ῥύσις, χολώδης, καὶ δυσεντερικὸς. καὶ πόνος γονάτων, ἢ ἰσχίων. μὴ οὖρον πεπανθὲν, πρὸς πῦ κεῖσιν. εἰ γυναικὶ δὲ καὶ ἐπιμηνίων ῥύσις. Οἱ δι' πυρετοῖσιν αἱμορῤῥαγήσαντες ἰνδικῶς, ὁκοθενοῦν ἐν τῇσιν αὐαλήψεσι, κοιλίασι κακοθυμαίνονται. Οἱ δι' πυρετοῖσιν ἐσωθοῤῥοῦντες κεφαλαλγίες, κοιλίῃ ἀπολελαμμένοι, ασασμώλεες. Οἱ ἐπ' ὀλίγον θρασύως παραφρούσιες, καὶ θηριώδη καὶ ασασμὸν σημαίνουσι. Σπασμὸς δι' πυρετῷ γλυόμενος, καὶ παυόμενος αὐθημερὸν, ἀγαθόν. Σπασμὸς δι' πυρετῷ γλυόμενος, παύει μὲν πυρετὸν αὐθημερὸν, ἢ τῇ ὑστεραίῃ, ἢ τῇ τετάρτῃ. ὑπερβάλλων δὲ πῦ ὥριον δι' ἡ ἤρξατο καὶ μὴ παυόμενος, κακόν. Οἱ διαλίποντες, ἀσωμάλως δὲ χλιαινόμενοι, κοιλίης ἐμφυσωμένης μακρὰ διασιλούσης ὀσφυαλγίζουσι μετὰ κεῖσιν, τουτέοισι κοιλίαι κατὰ ῥῆγνυνται. οἱ δὲ πδρικαὲς πρὸς χειρανωθροί. διψώδεες. ἀσωλεες. κοιλίης ἀπειλημμένης ἐαρυσμένοι ἐκλύονται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰ ὀδύνηματα δι' ποσὶ κατακαύματα, τὰ αὐτὰ σημαίνει. Οἱ χειμερινοὶ τεταρταῖοι πυρετοὶ, ἐπιεικέως μεθίστανται ἐς τὰς ὀξείας νόσους. Κεφαλῆς πόνος σύντονος μετ' ὀξέος πυρετῷ, καὶ ἄλλου σημείου τῆν λυσικόλλων, θανάσιμον. ἀνὰ δὲ σημεῖα φαύλα, ὑπὸρ βάλλων τὰς ἕκτοσιν ἡμόρας, αἵματος ῥύσιν. ἢ πύον ἐκ ῥινός. ἢ ἀποστασίας ἐς τὰ κάτω σημαίνει. μάλιστα μὲν νεοτρόοισι τὴν τελεσκοντα πέντε, τὰς ῥύσιας. τοῖσι δὲ πρεσβυτρόοισι, τὰς ἀποστάσιας προσδέχεσθαι. Γρὶ μέτωπον δὲ καὶ κροτάφους ὄντος τοῦ πόνου, καὶ σωτόμου, ῥύσιος. Οἱ σι κεφαλαλγίαι. καὶ ἢ χοι ἀπυρέτοισι. καὶ σκοτοδίνη. καὶ φωνῆς βραδυτής. καὶ νάρκη χειρῶν. ἢ ἀποπληκτους, ἢ ἐπιληπτίκους προσδέχου τούτους ἔσεσθαι, ἢ καὶ ἐπιλήσμονας. Οἱ κεφαλαλγέες κατόχως παραφρούσιν, κοιλίης ἀπολιφθείσης. ὀμματορασιν ἔοντες. ἀνθηροὶ, ὀπιδοτονώδεες γίνονται. Τὰ ἐσφοσείοντα κεφαλῆς ὄμματα ὑγρὰ ἐρυθρα παραφρούσι. ἐφῶς, ὀλέθρια. οὐ ξωσαποθνήσκει δ' τὸ, ἄλλα παρ' οὖς οἴδημα ποιέει. Κεφαλαλγίαι μεθ' ἕδρος, καὶ αἰδοίων ἀλγήματος καὶ νωθρότητα καὶ ἀκρησίλιν παρέχει, καὶ φωνὴν παραλύει, τοῦτα οὐ χαλεπά. ὑπνώδεες δὲ καὶ λυπώδεες γίνονται αὐτὰ μὲν ἐκ τούτων. φωνῆς λυθείσης ἐς ὀ αὖ ὀ κατέστησαν. Ἀσκαριζώδεες δὲ γλυόμενοι δι' κεφαλαλγίη, κώφωσις καὶ κῶμα παρακολουθοῦντα, τὰ παρ' οὖς ἐπαίρει. Οἱ κεφαλαλγέες κατόχως ὀδυνώδεες. ὄμμα ὑγρὸν ἐρυθρὸν αἱμορῤῥοεῖ τὰ σείοντα. κεφαλὴν τὰ ἤχώδεα αἱμορῤῥοεῖ. ἢ γυναικὶ τὰ γυναικεῖα κατα βιβάζει, ἄλλως τε καὶ ἰῶ κατὰ ῥάχιν καῦμα παρακολουθῇ. ἴσως δὲ καὶ λυσεντερικά.

Οἱ κατριβαρικοὶ κατὰ βρέγμα ὀδυνώδεες ἀχρυποι αἱμορῤῥαγέωσιν, ἄλλως τε καὶ ἰῶ τι ἐς ῥάχιλον σωτένει. τὰ δὲ κεφαλαλγήσιν ἰώδεα ἐμέσματα μετὰ κωφώσιος ἀχρύποισι ταχὺ ἐκμαίνει. Οἷσι κεφαλῆς καὶ βαχίλου πόνος, ἢ ὅλου δὲ τις ἀκρατὴς δομώδης, αἱμορῤῥαγὴν λύει. ἀτὰρ ἢ

οὕτω χρόνῳ λύονται. αἱ δὲ κύστεις οὐ τοῦτόν ἀπολαμβάνουσι. Ἐν τῇσιν ὀξείῃσι κεφαλαλγίῃσι. καὶ τῇσι νεφρικῇσι μετὰ βαρέος, ἐὰν θέλῃ τὸ ἀσμῶδες γίνεσθαι. Κεφαλαλγίῃ λύει, πτύον ὀξὺ ἐρίνῳ, ἢ πτύελα παχέα καὶ ἄνισμα. Λύει δὲ καὶ ἑλκέων ἔκθυσις, ποτὲ δὲ καὶ ὕπνος, καὶ κοιλίης ῥύσις. Κεφαλῆς ἄλγημα μετεῖον μετὰ σίψιος νηδύος, ἢ μετὰ ἰσχνότητος μὴ λύοντος ἐν πυρετῷ, ἀποστάσιος οὐ οὔλοσιν ἢ παχέος σημαίνει, μὴ κοιλίης ἐκταραχθείσης. Κεφαλαλγίῃ κεφαλῆς μετὰ βαρέος, ποιεῖ τι ἀσμῶδες. Οἱ κεφαλαλγικοὶ δι' ὕπνου ἄγρυπνοι. ἀβλεφέες. ἀδύνατοι. ὠδὶ κοιλίῃ ὑγρῇ κοπώδεες. ἢν μὲν ὑβανίσαν κεφαλαλγέες. ὑπόκωφοι. χέρας δομώδεες. φάγμλον ὀδωώδεες. οὐρέοντες μέλανα δεδεσυμένα. ἐμέοντες μέλανα. ὀλέθριοι; Οἱ κεφαλαλγέες. ἐφισθοῦντες. κοιλίῃ. ἀπειλημμένοι, ἀσμῶδες. Τὸ κεφαλῆς παντὰχ ἠκακόν. Οἱ κωματώδεες οὐ ἀρχῆσι γινόμενοι, μετὰ κεφαλῆς ὀσφύος, ῥαχίης, ὑποχονδρίου ὀδωώδεις, ἀγρυπνέοντες, ἢν μὲν φρενιτικοί; μυκτῆρ οὐ τοιούτοισιν ἀποσταζον, ὀλέθριον. ἄλλως τε καὶ τεταρταίοις ἐούσι ἢ ἀρχομένοισι. Κακὸν δὲ καὶ κοιλίης πρὶν ταραχθῆναι ὑβρώδεος. Οἱ κωματώδεες ὑβ ἀρχῆς ἐφισθαίνοντες, οὗτοι πέπονα καυστικοὶ, ἀκείτους δὲ ὠδὶ ψύχοντες, ὀξὺ ταχέων ὠδὶ κοιλιώδεες νωθροὶ κωματώδεες ἀσμῶδες, ὀλέθριοι. Οἱ κωματώδεες ὑπνοι, καὶ αἱ κατὰ ψύξεις, ὀλέθριον. Κωματώδεες κωπώλεες κεκωφωμένους κοιλίης κατερρώγυίης, ὀδυθρὰ διελθόντα ὠδὶ κεῖσιν ὠφελεῖ. Κωματώδεες, ἀσώλεες, ἢν μὴ χρόνιον ὀδωώλεες, σμικρὰ ἐμετώλεες τὰ παρ' οὖς ἰσχωσι. πρόδηλον δὲ ὠδὶ τὸ πρόσωπον ἐπίφλεγμα μετὰ κώματος. Τὰ ὑβαίφνης παρακρούσαντα ἀλυσμῶ αἱμορῤῥαγμῶ. Τὰ κωματώλεα ἀσώλεα ὀδωώλεα ἢν μὴ χρόνια, θαμινὰ σμικρὰ πῖνοντα τὰ παρ' οὖς ἐπίφλεγμα κωματώλεες. ἢν μὲ πέχει ἀσμῶλες; κωματώδεα μεμωρωμένα κοτοχε ποιεῖ λοντα. Χρόνια μὴ κοιλίῃ ἐπηρμένοι, ἀπόστοι. Ἀπολελαμμένοι ἐφισθοῦντες, ἢν τοῦτοισι τὸ θαλερὸν πυῤῥὸν καὶ τὸ γενοειδὲς ἐλθὸν, λύσιν σημαίνει; κοιλίη δὲ ἢν χολώδης προσδιδῷ τοῦτο; τὸ λαμπρῶς οὐ τοῦτοισι οὐρηθὲν ὠφελεῖ. καὶ κοιλίαι δὲ τοῦτοισι ἐπιταράσσονται. Ἐν μεφάλου σφακελίσαντος, οἱ μὲν, οὐ τῇσι τετάρτῃσιν ἡμέρῃσιν, οἱ δὲ οὐ τῇσιν ἑβδόμῃσι, τελευτῶσι, ταῦτας δὲ διαφθύγοντες, σῴζονται. οἱσι δὲ αὐτομάτῃσι, τὴν τοιούτων διεξοδὸν εὑρεθὲν τὸ ὀσέον, ἀπόλλωται. Τοῖσι κεφαλαλγικοῖσιν ὀστέα ῥαγέασιν ἐκ τῆν ὄπιθεν ῥύσιν ἐκ μυκτῆρος λαύρος παχέα, κακὸν. ὀφθαλμὸν προκλινήσαντες οὗτοι, ῥιγόουσιν. ῥαίνοντα κρόταφον ὀστέων διαῤῥαγαὶς ἀσμῶλεες; Ὧν τὸ πόνος σύντονος, μετὰ πυρετῶ ὀξέος, καὶ ἄλλου τῶ σημείου τῆν λεπτοτάτων ὀλέων, ὧν μὲν νέους, ἑβδομαίους κτείνει, καὶ σωτερμώτερον παραφρονήσαντας. μὴ ἐνσκότος πολλοῦ πύου ἐκ τῶ ὠτὸς, ἢ ἐκ ῥινῶν αἵματος, μὴ δὲ ἄλλου τοῦ σημείου χρηστοῦ γενομένου. ὧν δὲ πρεσβυτέρους, βραδύτερον καὶ ἧσσον ἀναιρεῖ, τάχιστα γὰρ ὦτα, φθαίνει ἐκπυέειν, καὶ παραφρονέουσιν ἧσσον. ὑποστρέφουσι δὲ οἱ πολλοὶ τούτων, καὶ οὕτως ἀπόλλωνται. Κώφωσις οὐ ὀξέσι καὶ ταραχώδεσι παρακολουθοῦσα, κακὸν. κακὸν δὲ καὶ οὐ τοῖσι μακροῖσιν. ἄγει δὲ τοὺτοισι καὶ ἐς ἰχία πόνους. Ἐν πυρετοῖσι κώφωσις, κοιλίῃ ἐφίσησιν. Ὧν ταλυγκὰ καὶ διαφανέα καὶ σωτεραλμένα, ὀλέθριον. Βόμβος οὐ ὀξέσι, καὶ ἦχος οὐ ὠσὶ, θανάσιμον. Ἡ χροὶ μετὰ ἀμβλυωσμοῦ, καὶ κατὰ ῥῖνας, βαρέως παρακρουσίην, καὶ αἱμορῤῥαγίας. Οἱσι κώφωσις μετὰ καρηβαρίης, καὶ ὑποχονδρίου σπάσις, καὶ πρὸς αὐγὰς σκοτόεσσαν, αἱμορῤῥαγίη. Ἐν ὀξέῃ πυρετῶ ὦτα κωφοῦσθαι, μανικὸν. Οἱ λύσκωφοι. οὐ τῷ λαμβάνειν δομώδεες. γλῶσσαι παραλελυμένοι. νωθροὶ, κακὸν. Γροσηκόσης ἀῤῥωστίης κώφωσις κατ' ὄρθρον ὑπῤῥυθρενάκατάστατον σκαιωρυθμίσαν, παραφρονητικὸν. Τὸ ἰκτερῶδες οὐ τούτοισι, κακὸν. κακὸν δὲ καὶ ὠδὶ ἰκτέρου μώρωσις. τούτους ἀφώνους ἀϊδανομένους, ξυμβαίνει πνίγεσθαι. τάχα δὲ καὶ κοιλίη πονηρὸν τούτοισι. Τὰ δὲ ὀδωηρῶς παρ' οὖς αἰνιγμένα, ὀλέθρια. Τὰ παρ' οὖς ἐκ τῶ ἐμπροσθεν ἀλγήματος ὀδυθήματα οὐ πυρετοῖσι γινόμενα, σημεῖον μὲν ὀδυσπέλατος ὠδὶ προσώπου ἐσομένου. ἀτὰρ καὶ ἀσαιμοὶ ἐκ τῆν τοιουτέων γίνονται μετὰ ἀφωνίης καὶ ἑκλύσιος. Τὰ παρ' οὖς ὠδὶ ἀλείτοισι λυσώδεσι πυρετῶ ὀξέι, ὑποχονδρίω σωτόνω χρονιωτῤῥως αὐξηθέντα, κτείνει. Τὰ παρ' οὖς, φαῦλα τοῖσι παραπλησίοισι. Τὰ παρ' οὖς οὐ μαχροῖσι μὴ ἐκπυθέντα, θανάσιμον. κοιλίαι δὲ τοῖσι τοιούτοισι κατὰ φόρον γίνονται. αὖρά γε δὴ τὰ παρ' ὦτα κεφαλαλγικοῖσιν, ἢ πτέλοσι τὰ ἄνω, ἢ πτί καὶ ἐπιῤῥέουσιν. ἢ γε αἱ κοιλίαι κατερῥήγνυνται, καὶ πτί καὶ κωματώδεες. αὖρα καὶ ὑδατώδεες οὖρα σκαιωρυθμίσαν λευκοῖσι, ἢ τὰ ὑποστάσεα ἑλκώδεα λυσώδεα. Τὰ παρ' οὖς λαπάσει ἐκχία μετὰ πτυαλισμῶν ἰόντα, οὐρανοῖσι παρ' ὦτα τα χὺ καὶ ἐπ' ὀλίγον πεπαινόμενα φλαῦρα. καὶ ἢν κατα λύχεσθαι ὧδε πονηρόν. Τὰ παρ' οὖς οὐ τοῖσι χρονίοισιν ἐκπυθέντα μὴ λύκῳ, σφόδρα καὶ αὐτόματον κτείνει. καὶ μάλιστα γυναιξί. Τὰ παρ' οὖς μάλιστα ἐκ τῆν ὀξέων οὐ τοῖσι καυσώδεσι γίνεται. ἢ ὠδὶ μὴ κείσιν ποιήσῃ, καὶ ἐκπεπαίνεται, ἢ ἐκ ῥινῶν αἷμα ῥυῇ. ἢ οὖρα ὑπόστασιν παχείαν λάβῃ. ἀπόλλωνται. τὰ πολλὰ δὲ τῆν τοιούτων οἰδημάτων προσαφηγήσιμα γίνεται. Προσεπιθεωρέειν δὲ, καὶ τὸν πυρετὸν, ὠδὶ τε ἐπιτείνωσιν, ὠδὶ τε ἀνιῶσι, ἢ οὕτως ἀποφαίνεσθαι. Ἐπὶ κωφώσει

φώσει καὶ νωθρίῃ ἐκ ῥινῶν ἀποστάζειν ἔχει τι λύσκολον. ἔμετος τοιούτοισιν αἰρμόσει, καὶ κοιλίης τροχή. Ἐκ κωφώσιος ἐπεικέως τὰ παρ' ὦτα, ἄλλως τε καὶ ὠδὶ ἀσώδης τι γίνηται. ἀτὰρ μὴ τοῖσι κωματώδεσιν ὠδὶ τοιούτοισι, καὶ μᾶλλόν τι τὰ παρ' ὦτα. Κώφωσιν ἐκ πυρετῆν, ῥύσις ἢ ῥινῶν λύει. καὶ κοιλίης ταραχή. πρόσωπον ἐκ μετεώρου τα πεπτούμενον. καὶ φωνὴ λειοτέρη καὶ ἀδθενεστέρη νομένη. καὶ πυθμα μανώτερον, καὶ λειότερον, αἴτιον ἐς πὼ ἐπούσαν σημαίνει. Γροσώπου διαφθορὴ, θανάσιμον. ἧσσον δ' εἰ σ' ἄγρυπνίλω ἢ λιμὸν, ἢ κοιλίης ἐκτάραξιν γενήται. μᾶλλον δὲ οὐ ἡμέρῃ καὶ νυκτὶ, ἢ ὀξέ ταῦτα διαφθορά. γένοιτο δ' ἂν ὧδε τοιοῦτον. ὀφθαλμοὶ κοῖλοι. ῥὶς ὀξέα. κρόταφοι συμπεπτωκότες. ὦτα ψυχρὰ καὶ σκληρὰ μέλανα. δέρμα σκληρόν. χρῶμα ὠχρὸν ἢ μέλαν. πελιαινόμενον δὲ ὠδὶ τοιούτοισι ἐλέφαντος, ἢ χάλος, ἢ ῥὶς, σκυτώμενος θανάσιμον. Γροσώδου ὀδύχροια, καὶ ὅταν θρωπότης οὐ ὀξεῖ, κακὸν. μετώδου ξωκατωγὴ ὠδὶ τοιούτοισι, φρενιτικόν. Γῆρι πρόσωπον ὀδύχροια, καὶ ἰσχνότης ἀπυρέτοισι, κή πρανα παλαιὰ ὑπτέοντα οἱ σημαίνει, ἢ διάτης ἀταξίην. Τὰ κατὰ ῥῖνα ὀδυθήματα, κοιλίης ὑγραινομένης σημεῖα. Τοῖσι κατὰ τὰ ὑποχόνδρια ἢν ὀλοὸν πόνοι σιν ἐμπυομένοισι, κακόν. Ὀφθαλμῶν κωθαρότης καὶ τὰ λύπη αὐτέων ἐκ μελαίνων ἢ πελίων κωθαρὰ γίνεσθαι, χρήσιμον. ταχέως μὲν οὖν κωθαιρομένων, ταχέων σημαίνει κεῖσιν. βραδέως δὲ, βραδυτέρων. Τὸ ἀλυώδες τῆν ὀφθαλμῶν, ἢ τὸ λύπην ὀδυθραινόμενον, ἢ πελιαινόμενον, ἢ φλεβῶν μελαίνων ὀλοὸν πληρούμενον, οὐκ ἀσεῖον. Φλαῦρον δὲ καὶ τὸ πὼ αὐγὴν φεύγειν, ἢ σκληρύνειν, ἢ διαστρέφεσθαι. καὶ ἐν ἑτέρου ἐλάσσω γίνεσθαι πονηρόν. καὶ τὸ τὰς ὄψεως πυκνὰ διαῤῥιπτεῖν. ἢ λιμέα μικρὰ ὠδὶ αὐτὸς, ἢ αἰγίδα λεπτὴν ὀχεῖν. ἢ τὸ λύπην, μέζω γίνεσθαι. τὸ δὲ μέλαν, ἐλάσσω. ἢ κρύπτεσθαι τὸ μέλαν, ἢν μὲ τὸ ἄνω βλέφαρον. πονηρὸν δὲ καὶ κοιλότης ὀμμάτων. καὶ ἐκθλίψις ἐξωσφόρα, καὶ λαμπηδόνος ἐκθλαμψις, ὡς τε μὴ δυνάσθαι πὼ κόρῃ ἐκτείνεσθαι. καὶ βλεφαρίδων καμπυλότης. καὶ πῆξις ὀμμάτων. σωεχέως τε μύειν, καὶ χρώματα μεταβάλλειν, καὶ ἐλέφαρα μὴ συμβάλλειν οὐ τῷ καθεύδειν ἐλέφαντος. κακὸν δὲ καὶ ἰλλαίνων ὀφθαλμός. Ὀφθαλμῶν ὄρθυος σιν ἀνακωμάσι, κοιλίῃ κατερῥηγνύουσιν. Ἐπὶ ὀμμάτων διαστροφὴ, κοπώλει, πυρετῶλει, ῥίγος ὀλέθριον. καὶ οἱ κωματώδεες οὐ τοῦτοισι, κακόν. Ὀφθαλμῶντι ἀσθρὶ, πυρετῶ ἐπιγινομένου, λύσις. εἰ δὲ μὴ, πίνδωνος τυφλωθῆναι, ἢ ἀπολέσθαι, ἢ ἀμφότερα. Οἷσιν ὀφθαλμῶσι κεφαλαλγίη προσγίνεται, καὶ παρακολουθεῖ χρόνου πολλῶ, κινδώνος τυφλωθῆναι. Ὀφθαλμῶντι διαῤῥοίαι ἀπὸ ταυτομάτου, χρήσιμον. Ὀμμάτων ἀμαύρωσις καὶ ὁ τεπηνὸς ἀχνώδες, κακόν. Ὀμμάτων ἀμαύρωσις ἅμα ἀψυχίη, ἀσαισμώδες σωτόμως. Ὀμμάτων ὀρθότης ὀφθῆ, ἢ κίνησις ὀξείη, καὶ ὕπνος ταραχώδης, ἀγρυπνίη. ποτὲ δὲ καὶ στάσεις ἐκ ῥινῶν, πρὸς πὼ ἄφλω μὴ πρηγμένες, φρενιτικοὶ γίνονται. καὶ μᾶλλον λῶ ἅμα ῥυῇ. Γλῶσσα δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν πεφεικυῖα. τῷ δὲ χρόνῳ μάτι διαμένουσα, πρεῖόντος δὲ τῆ χρόνου, ξαχνωομένη καὶ πελιαινομένη, καὶ ῥηγνυμένη, θανάσιμον. σφόδρα δὲ μελαινομένη οὐ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, κείσιν γινέσθαι δηλοῖ. χαλεπωτάτη δὲ ὀξυ, ἢ μέλαινα καὶ χλωρή. Γλώσσης παρὰ φύσιν, ὡς πρὸ σκαλωλυθρώκατα λείφεσθαι, σημεῖον ἀνέσεως. Γυρετῶ παχέος, μείοντος τῆ ἐπιχνήματος αὐθεμερὸν, λεπτότερον δὲ ἐς πὼ ὑστεραίλω, ἐπὶ λεπτότερον τεταίλω, τὰ δ' αὐτὰ σημαίνει καὶ ἐπ' ἄκρῳ πὼ γλῶσσαν γινόμενα ἧσσον δὲ. Γλῶσσα δομώδης μετὰ ὀδυθήματος κατὰ ῥῖνα, καὶ κοιλίης ὑγρῆς τὰ δὲ ἄλλα ἀσήμως ἔχοντα κατὰ σπλῆνα, φονερά. καὶ ὀξέως καθαρθεῖσα. ὀλεθρίους σημαίνει. Γλῶσσα παρὰ λόγον ἀπαλωωμένη, καὶ ἀσώδης μετὰ ἱδρῶτος ψυχροῦ ὠδὶ κοιλίῃ ὑγρῇ, μελαίνων ἐμέτων ὄξι σημεῖον. ἢ κοπώδεες οὐ τοῦτοισι κακόν. Αἱ δομώδεες γλῶσσαι ποιῇσι καὶ κοιλίῃ ὑγρῇ. ποτὲ φρίξασι. μελαν θεῖσαι δὲ οὐ τοῦτοισι, ταχὺ θανάτου σημαίνουσι. ἢ γε δομώδης γλῶσσα σημαίνει οὐχ ἱδρυμένης γνώμης; Αἱ σασεῖαι κατὰ ξήρωσι φρενιτικαί. Ὀδόντας σκυδριζειν ἢ πρίειν, ὧ μὴ σύνηθες ἐκ παιδίου μανικὸν καὶ θανάσιμον. ἢδὴ δὲ παραφρονῶν λῶ ποιεῖ τοῦτο, παντελῶς ὀλέθριον. ὀλέθριον δὲ καὶ ξηραίνεσθαι τοὺς ὀδόντας. Ὀδόντος σφακελισμὸς, ἀπόσημα παρὰ οὖλον γινόμενον, λύει. Ἐπὶ ὀδόντος σφακελισμῶ πυρετὸς ἐπιγινόμενος σφοδρὸς, καὶ παραφροσύνη, θανάσιμον. λῶ δὲ σώζονται, ἕλκεα, καὶ ἐκπυήσει, ὁσέα ἀφίσταται. Οἷσι ὠδὶ πὼ ὑπόῤῥωλα ὑγροῦ σύστασις γίνεται, ὡς τα πολλὰ πυοῦται. Τὰ ὠδὶ γίνεσθαι ἀλγήματα σφόδρα, κίνδωνος εἰς ὀσέου ἀπόπτωσιν ἐλθεῖν. Χεῖλος συσπώμενον σημαίνει κοιλίης χολώδεος κατάῤῥηξιν. Τὰ ἀπὸ οὔλων αἵματα ὠδὶ κοιλίῃ ὑγρῇ, ὀλέθρια. Γυναίου αἰσχρομένης οὐ πυρετῷ, πελιδναί, μέλαιναι, χολώδες, ἐπὶ στάσει μὲν κακόν. ἀποχωρέσασι δὲ κατὰ λόγον, χρήσιμοι. Οἱ σιν ἀλμώδεα πτύελα καὶ βηξὶ ὑγιάσαντα, τουτοισι χρῶς ὀρυθραίνεται. οἱ ὀβανίσματα. πρὸ δὲ τῆς τελευτῆς, βραχύς τεται. Ἀναχρεμίης πτυκνὴ ὠδὶ σπὶ καὶ ἄλλο σημεῖον προσφρενιτικόν. Αἱ μετ' ἐκλύσιος ἀφωνίαι κακίστου. Αἱ ἐπ' ὀλίγον θρασύες παρακρούσιες, πονηρὸν καὶ θηριώδες. Οἱσι φωνὴ ἅμα πυρετῷ ἐκλίπει μὲν ἀκρισασα, φομώδεες θνήσκουσιν. Αἱ οὐ πυρετῷ ἀφωνίαι, ἀσαισμώδεα τόπον ὑβίσαντος, σιγὴ ὀλέ-

θεῖον. Αἱ ἐκ πόνου ἀφωνίαι, λυσιθάνατοι. Αἱ μετ' ἐκλύσεως κατόχους ἀφωνίαι, ὀλέθριοι. Αἱ κατακλώμεναι φωναὶ μετὰ φαρμακείλιον ἦρα πονηρόν· τουτέων οἱ πλῆσοι ἐφλοιβοῦσι, καὶ κοιλίαισι κατθυγράινονται. Ἐν ἀφωνίῃ πυθμαίνοι, τοῖσι πυιγμοῦσι, πρόσχειρον πονηρόν· ἦρά γε καὶ τοῖσι ὑγιέσι παρακρουσικόν; Αἱ ἐκκεφαλαλγίης ἀφωνίαι ἅμα ἰσορρόπῳ πυρετώδεες. χαλῶντα ἐπ' αὐτὸ αὐτὸ ἀνίστα χρονιώτερα ἐπιῤῥιγόωντα τοιούτοισιν, οὐ πονηρόν. Αἱ μετὰ ἀφωνίης ἐκτάσιες, ὀλέθριαι. Αἱ τοῖσιν ἐπιῤῥιγόουσιν ἀφωνίαι, θανάσιμον. εἰσὶ δὲ κεφαλαλγέες οἱ τοιοῦτοι ἐπιεικέως. Αἱ μετ' ἐκλύσεως ἀφωνίαι σὺν πυρετῷ ὀξέῃ αὐτοῖσιν, εἰσὶ μὲν θανάσιμοι· ἧσσον δὲ τῷ ἐρυσιβοῦντι. χρόνον δὲ σημαίνει. ἴσως δὲ καὶ οἱ ὑξ ἐπιφορῆς πασθέντες τι τοιοῦτον, ἀφελέσθαι. ὀλεθριώτατοι δὲ τῇ τοιούτων οἱσι τὰ ἐκ ῥινέων, καὶ οἷσι κοιλίαι καθυγράινονται. Ἡ ξυμφωνίη κλαυθμώδης, ἢ ὀμμάτων ἀμαύρωσις, ἀσασμώδες, οἷς ἐς τὰ κάτω πόνοι, τουτέοισιν οὐ φέρον. Ἀμαφωνίη δὲ μώλει, λύσις κοιλίης παρέλογος σὺν τουτέοισι διεγνώσθη χρονίοισιν, ὀλέθριον. Αἱ πυκναὶ ὑπερῴδεες ἀφωνίαι ξυσάζουσι, φθινώδεα προσημαίνουσι. Γυῖμα πυκνὸν μὲν ἢ σμικρὸν ἐὸν, φλεγμονίῃ ἢ πόνοι, σὺν τοῖσι καιρίοισι τόποισι σημαίνει. μέγα δὲ ἢ διὰ πολλὸ, παρακρούσιν ἢ ἀσασμόν. Ψυχρὸν μὲν, θανάσιμον. θανάσιμον δὲ, ἢ πυρετῶδες καὶ λιγυρῶδες πνῦμα. ἧσσον δὲ τὸ ψυχρόν· καὶ ὁ μὲν ἔξω πνεόμενον σμικρὸν δὲ ἔσω. καὶ ὁ μικρὸν ἔξω, μέγα δὲ ἔσω. κάκιστον δὴ καὶ πλησίον θανάτου· καὶ ὁ ἐκτείνων καὶ κατὰ πεῖραν, δι' ἄμαυρον. καὶ δι' ὠλῆ ἔσω ἐ παγκάκλησις ὁποῖόν ἐ πειπανέουσιν. ὕδρωσια δὲ σὺν πόνῳ, ὁκόσα σὺν πυρετῷ ὀξέῃ, κλῶ σὺν τῷ στασιράκοντι ἢ μὴ δρῆσι κεῖνε τοῦ, μεγάλῳ ἔχει ῥοπὴν ἐς σωτηρίῃ. Τρόχιλος σκληρὸς καὶ ἐπώδυνος, καὶ γλυνῶν σύνδεσις, καὶ φλεβῶν σφαγιτίδων παλμὸς, ἰσχυρὸς· ἢ τενόντων ξυώτασις, ὀλέθριον. Τὰ σὺν φαρυγγικὰ ἰσχνὰ ἀλγήματα πυιπώδεα ἀπὸ κεφαλῆς ἀλγηδόνος ἐρμώμενα, ἀσασμώδεα. Αἱ βαχίλου καὶ μεταφρένου ψύξεις δυκέουσι, καὶ ὅλας δὲ τὸ σώματος ἀσασμώδεες, σὺν τουτέοισι κρημνώδεες οὐρήσιος. Οἷς κατὰ φαρυγγικὰ βρέβισμοι, ἐπιεικέως τὰ παῤῥοῦς ἐπαίρματα. Φαρυγγὲ πώδωδες ἰσχνὴ μετὰ λυσφορείης, ὀλέθριον ὀξέως. Οἵσι πνῦμα αἰνίλκεται, καὶ φωνὴ πνιγμώδης, ὧσιν λυλος ἐγκάθηται τουτέοισιν, ὠδὶ πῆσι τελευτῆσιν, οἵ συνῳῶντός τινος ἢ πνῦμα γίνεται). Φαρυγγὲ ῥηχωθείσα ἐσῶ ὀλίγον ἢ κοιλίη κενεῆσιν ἀναστάσεσι, μετώπῳ ἀλγήματα, φιλαφώδεες, ὀδωώδεες, ταὶ ἐκ τουτέων αὐξανόμενα λύσιμα. Τὰ κατὰ φάρυγγα ἰσχυρὰ ἀλγήματα, ἢ παῤῥοῦς ἔπαρμα, καὶ ἀσασμοὺς ὀρᾷζεται. καὶ βραχίλου καὶ νώτου ἀλγήματα. Μετὰ πυρετῷ ὀξέος, ἀσασμοὶ ὀλέθριοι. Τρηχήλου καὶ πήχεων ἀλγήματα, ἀσασμώδεα. ἀφ' ὑποσώπου δὲ ταῦτα καὶ κατὰ φάρυγα. ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πῖνα λίζοντες, σὺν τουτέοισι σὺν ὕπνοισιν ἰσορρόποισιν ἀγαθοί· ἦρά γε καὶ τῷ ἰσορρόπῳ κουφίζεται; τοῖσι πλείοσιν οὐ πονηρόν. οἱ ἐς τὰ κάτω πόνοι τουτέοισιν δύφοροι. Ἐν ἀλγήματι νώτου μὴ σθένος αἱματώδης οὔρησις ἐπισάζει, ὀλέθριος ἐπιπόνως. Τραχήλου πόνος, κακὸν μὲν ὠδὶ πυρετῷ παντὶ, κάκιστον δὲ, σὺν οἷσι καὶ ἐκμαιλῶαι ἐλπίς. Ἐ πισθέσεις ἀλγήματι πυρετώδει, καὶ κοιλίη παρεχώδης, ναρκώδης, σημεῖα μελαίνων ὑποχωρησίων. Τὰ σὺν ὀξέσι κατὰ φαρυγγικὰ ἰσχνὰ μικρὰ ὀδωώδεα, ὀτὲ χανοὶ μὴ ῥηϊδίως σωιάζοντι ἰσχνῶ, παρακρουσικά. ἐκ τουτέων φρενιτικοὶ, ὀλέθριον. Φαρυγγὲ ἑλκομένη σὺν πυρετῷ μετ' ἄλλου σημείου τῇ δυσκόλων, κινδυνώδες. Ἐν πυρετοῖσιν ὑβαπύρης πιέγεσθαι, τοὺς κατὰ πίνειν μὴ δυνάσθαι χωρὶς οἰδήματος, κακόν. Τράχηλον ἐπισταφλῶαι μὴ δυνάσθαι, μὴ δὲ κατὰ πίνειν, θανάσιμον ὡς τὰ πολλά. Γ' ποχόνδριον δὲ χρὴ μαλθακὴν εἶναι, καὶ ἄπονον καὶ ὁμαλές. Φλεγμαίνειν δὲ ἢ αὐομαλῶς ἔχον, ἢ ἀλγούμενον, σημεῖον ἀῤῥωστίης ἐστὶν οὐκ ὀλίγης. Οἴδημα δὲ σὺ ὑποχονδρίοισι σκληρὸν τε ἐὸν καὶ ἐπώδυνον, κάκιστον μὲν εἰ παρὰ πάντων εἴη τῇ μερέων. τῇ δὲ ἐκ τῶ ὀσέος μόρεος, ἀκινδυνότερον ἢ ἐκ τῆ αρισθρῶν. σημαίνει δὲ σὺ αρχῇ μὲν τὰ τοιαῦτα, θανάτου σύντομον. ὑπὸ βάλλοντας δὲ τοῖς εἴκοσι τῷ πυρετῷ μένοντος, ἐμπύησιν. γίνεται δὲ τῷτο σὺ τῇ πρώτῃ ὠδῖνι. Ῥῆξις αἵματος δι' ῥινῶν κάρτα ὠφελέει. τὰ γὰρ πολλὰ, κεφαλὴν οὗτοι πονέουσιν, καὶ ὅλως ἀμαυροῦνται. καὶ μᾶλλον ἐς τ' αὐτὰ προσγίνεαδ προσδέχου πῶ ῥῆξιν· ἡλικίῃσι δὲ λε' ἐτέων. τοῖσι δὲ πρεσβυτέροισιν, ἧσσον. Τὰ μαλθακὰ δὲ, καὶ ἀνώδυνα τῆ οἰδημάτων· χρονιώτερα δὲ τοὺς κείσιας ποιέεται ἢ ἧσσον ὄγκιν ἐπικίνδυνα. τοὺς δὲ ἐξίκοντα καὶ ταύτας ὑπὸ ῥάλλοντας, τῷ πυρετῷ μένοντος, ἐμπυοῦται. παραπλήσια δὲ σημαίνει, τοῖσι σὺ ὑποχονδρίοισι, μὴ τὰ ὠδὲ κοιλίῃ. πλῆσον ἧσσον ἐκπυοῦται ταῦτα ἐκείνων. ἥκιστα δὲ ὑπ' ὀμφαλόν. καὶ γίνεται δὲ ταῦτα μὲν σὺ χιτῶνι. τὰ δ' ἄνω κεχυμένα. θανάσιμα δὲ ὅσα σὺ ὄγκῳ ἐρανῇ. τῇ δὲ λοιπῶν ἐμπυημάτων τὰ μὲν ἔξω ῥηγνύμενα, βέλτιστον μὲν ὡς ἐὶ ἐλάχιστον καὶ ὀξύτατον συλλέγεσθαι. τὰ δὲ ἔσω, μήτε ὄγκος, μήτε πόνος, μήτε χρῶματι διάδηλον ἔξω ποιέει. ἢ δὲ ἀναπύον κάκιστον. πύον δὲ τούτων δι' ποῖος πύου οὐ διαγινώσκεται. τὰ δὲ πρόσφατα τῇ σὺ τοῖσιν ὑποχονδρίοισι ἐπαρμάτων ἰῶ μὴ ξιὼ φλεγμονῇ ἢ, καὶ ὕδατι αὐτῇ πόνους λύει βορβορυγμὸς γλυκόμενος σὺ ὑποχονδρίῳ, καὶ μάλιστα μὲν διεκπεσὼν δι' οὔρων καὶ διαχωρημάτων· εἰ δὲ μὴ καὶ αὖρος διαπρεωθείς. ὠφελεῖ δὲ καὶ ὑποκατα βὰς ἐς τὰ κάτω χωρία. Σφυγμὸς σὺ ὑποχονδρίῳ μετὰ θορύβου, παρακρασιηθὲν, μὴ μᾶλλον ἰῶ ὄγκῳ κινέων ταί. καρδίης πόνος

δίης πόνος καὶ σφυγμὸς ὑποχονδρίῳ, πυρετῷ ὠδὲ λυχθέντος, κακὸν, ἄλλως τε κ' ἰῶ ἐφλοιβοῦ.

Ἐ ξ ὑποχόνδριον ἐμπίπτοντα λγήματα, ἄλλως τε πονηρὸν, καὶ ἰῶ κοιλίαι καθυγράινη. κακίω δὲ σὺ ὀλίγῳ γινόμενα. καὶ τὰ παῤῥοῦς τε αἰνιστάμενα ἐκ τούτων κακοήθεα, καὶ τὰ ἄλλα ἐκπυήματα.

Καρδιαλγικὰ καὶ μετὰ τροφοῦ, κοιλίης θυείαι κατα ῥήγνυνται. Καρδίης ἄλγημα πρεσβυτέρῳ πυκνὰ ἐπιφοιτέον, θανάτου ὑβαπύρεον σημαίνει. Οἵσιν Γ' ποχόνδρια μετεωρίζεται, κοιλίης ὑποστάσης κακὸν. μάλ ιστα δὲ σὺ φθινώδεσι θ' μακρῶν. ἢ οἷς κοιλίαι ὑγράινονται σὺ ὑποχονδρίῳ φλεγμονὴ ἀποπυητικὴ ὄδιν, οἷς πρὸ τὴν θανάτων μέλαινα διαχωρέει. Γ' ποχονδρίων σύντασιν μετὰ καύματος ἀσώδεος, κεφαλαλγικῶ, τὰ παῤῥοῦς ἐπαίρει. Μετὰ ὑποχονδρίων ἔπαρσιν, τοῖσι χολώδεσιν πυθμαμέλα ἢ πυρέσσεσ ὀξύς. τὰ παῤῥοῦς ἐπαίρει σὺ ὑποχονδρίων ἀλγήματι. Γ' ποχονδρίου βορύζοντι ὀσφύος ἄλγημα ἐπιγιγνόμενον σὺ πυρετοῖς κοιλίας ἐπὶ τὸ πολὺ καθυγράινει, ἰῶ μὴ φύσα κατα ῥάσσῃ ἢ οὖρου πλῆθος ἔλθοι. Ἐ πὶ ὑποχονδρίῳ χρονίῳ. καὶ κοιλίη λυσάδει, παῤῥοῦς ἀπόσημα, κτείνει. Τοῖσιν ἀῤῥ ὑποχονδρίων ἀλγήμασιν κοιλίη κατὰ μικρὸν ὑπόλιχρα διαδιδοῦσα ἔρχεται κοπρώδεα ἐχλοιδί, αἷμα καὶ ἀμορῤῥαγεῖ; Οἵσιν ἰβαίφνης ἀπυρέτοισιν ἐοῦσιν ὑποχονδρίῳ καὶ καρδίης πόνος, καὶ ὠδὲ σκέλεα κοιλα καὶ τὰ κάτω μόρεα. ἢ κοιλίη ἐπήρτηται, λύει φλεβοτομίη, ἢ κοιλίης ῥύσις. πυρέξαι βλαβερὸν τούτοισι. μακροὶ γὰῤῥ οἱ πυρετοὶ καὶ ἰσχυροὶ γίνονται. καὶ βῆχες. καὶ πνῦμα καὶ λυγμοὶ γίνονται. λύεσθαι δὲ μελλόντων τούτων, πόνος ἰσχυρὸς ἰσχίων. ἢ σκελέων. ἢ πύου πῆσις ἢ ὀφθαλμῶν σφῆσις ἐπιγίνεται. Οἵσι πόνοι ὑποχονδρίων, καρδίης, ἢ πάτος, τὴν ἢ ὀμφαλὸν μοδρῶν, αἵματος διαχωρήσαντος, σῴζονται. μὴ διαχωρήσαντος δὲ, θνήσκουσιν. Οἵσιν ὑποχόνδρια λαπαρὰ, πρόσωπον ἐῤῥωμένον, οὐ λύσις. Χωρὶς αἵματος ῥύσιος ἐκ ῥινῶν πολλοῦ. ἢ ἀσασμοῦ. ἢ ὀδωώδεος ἰσχίων. Αἱ πρὸς ὑποχόνδρια σὺ πυρετῷ ὀδωώδεα ἀφύσαι, ἀῤῥωστίῃ λυόμεναι, κακὸν, τοῦτο ἐς ἰσχία ἀλγήματα. Οἱ κατὰ κοιλίῃ σὺ πυρετῷ παλμοὶ ἐκτάσιος ποιέουσιν. αἱμορῤῥοὶ δὲ φερικώδεις. Αἱ ἐς ὑποχόνδρια σὺ πυρετῷ ὀδωώδεα ἀφύσαι ξυσάζουσι ἀῤῥωστίῃ λυόμεναι, κακὸν, τοῦτο ἐς ἰσχία ἀλγήματα, ἅμα πυρετῷ καυσώδει, κοιλίη κατα ῥήγνυσθαι, ὀλέθριον.

Οἱ ὠδὲ ὀμφαλὸν πόνοι παλμώδεες, ἔχουσι μὲν τι ἢ γνώμης παράφερον. ὠδὲ κείσιν δ' οἷσι τούτοισι φλέγμα ἄλλες συχνὸν ξὺν πόνῳ διῤῥέουσι. Μετὰ κοιλίης ὑπόστασιν ὑποχόνδρια μετέωρα, κακὸν. μάλιστα δὲ, τοῖσι φθινώδεσι τῇ μακρῶν. ἢ οἷσι κοιλίαι ὑγράινονται. Τοῖσιν ἀλυσμώδεσιν σὺ ὑποχονδρίῳ τὰ παῤῥοῦς ἐπαῤῥέοντα, κτείνει. Τὰ κατὰ κοιλίην σκληρύσματα, μετὰ πόνου, πυρετοῖσι φερικώδεσιν, ἀποσίτοισι, σμικρὰ ἐφυγραινομένης, κάθαρσιν οὐ διδόντα, ἐς ἐμπύησιν ἥξει. Γ' πὸ ὀμφαλὸν πόνος, καὶ ὁσφύος ἄλγημα, φαρμακείῃ μὴ λυόμενα, ἐς ὑοροπῴδεις ξηρὸν ἀποτελοῦντα. Τὰ δὲ ὀξέα ὁσφύος ἀλγήματα χρονιώτερα, πυρετῷ παρεξιούμενα τελευταῖον ὡς, φορέει τὰ θρομβώδεα αἵματα διαχωρέειν. Τὰ σὺ ὀσφύϊ ἀλγήματα, αἱμορῤῥοϊκά. Αἱ ὀξέα ὁσφύος ἀλγήματος, αἱμορῤῥοίαι λαυραι. Οἱ σι δὲ ὀσφύος ἄλγήματος, ἀσασορομὴ ἐς κεφαλὴν, καὶ χέρες ναρκώδεες. καὶ καρδιαλγικὰ, καὶ ἡκώδεα, αἱμορῤῥοϊκὰ λάβρους. καὶ κοιλίαι δὲ κατα ῥήγνυνται τούτοισι. ἢ γνώμαι παραχώδεες ἐπὶ πολύ. Αἱ ἐκ νώτου ἀλγήματος ἀῤῥωστίης αὐχαὶ, λύσικολοι. Ἐ ν ὀσφύος ἀλγήματι σωτόνω, ἢ ὑποφορῇ πλέονι, ἀπ' ἐλεβόρε μέζει ἀφρώδεα συνκὰ, ὠφελεῖ.

Τ' άλγες διαχροφὴν ἢ ἀνωνοίαν, αἵματος ῥύσις λύει. Ἐν ὀσφύϊ ἐπώδυνῳ καρδιαλγικὰ προσελθόντα σημεῖα, αἱμορῤῥοΐδη καὶ προγεγλημμένα. Τὰ ὠδὲ ὀσφύος ἐς ἰσχίλον καὶ κεφαλὴν ἀναδιδόντα παραλύοντα παραπλητικὸν τόπον, ἀσασμώδεα, παρακρουσικὰ, αὖρ κακὸν λύεται τὰ τοιαῦτα ἀσασμοῖσιν, ἢ τῇ τοιούτων κοιλίαι νοσοῦσιν ὁμῶ τῇ αὐτῇ ἰόντων; Ἐ ξ ὀσφύος ἀνὰ σρομὴ πόνου, ὀφθαλμῶν ἰλλώσεις, κακόν. Γόνος ἐς σῆθος ἰσρυθεὶς νωθρότητι, κακὸν ὠδὶ πυρετῷ, οὗτοι ὀξέως ἀπόλλυνται. Ἐ ξ ὀσφύος ἀλγήματος αὐασορομὴ ἐς καρδίῃ πυρετώδεις, φρενικώδεες, ἀνεμέοντες λεπτὰ, ὑδατώδεα παρενεχθέντες ἄφωνοι, ἐμέσαντες μέλανα, τελευτῶσιν.

Τὰ κατ' ὀσφῦ κὴ ἢ λεπτὸν, χρόνια ἀλγήματα, καὶ πρὸς ὑποχόνδρια πόνοι, ἀπόστοι ἅμα πυρετῷ τούτοισιν ἐς κεφαλὴν ἄλγημα σύντονον ἐλθὸν, κτείνει ὀξέως. Γ' όπον ἀσασμώδεα. Οἱ σιν ὀσφύος ἄλγημα, οὗτοι κακοὶ, αἷμα τούτοισι Γομώδεα γίνεται καὶ φλῆδῶς σ' ῥίγεῖ; αὖρ τοῖς ὀσφυαλγέσιν. ἀσώδεσιν. ἀδημέτοισιν, ἐλίγα θρασέως παρακρούσασιν, ἐλπὶς μέλαινα διελθεῖν; Ὀσφύος πόνος καρδιαλγικῶ μετὰ ἀναχρέμψεος βιαίης, ἔχει τι ἀσασμώδες. Γ' άφανὸν ἅμα κείσει ῥίγος. Ὀσφύος ἄλγημα, οἰδὴ προφάσιος, πυκνὰ ἐπιφοιτέον, κακοήθεος ἀῤῥωστίης σημεῖον. Ὀσφύος ἄλγημα μετὰ καύματος ἀσώδεος, φρενηρόν. Ὀσφύος σύντασις ἐκ γυναικείων ἐλθέος, ἐκ πυκτικῶν. ἢ τὰ ποικίλως ἰόντα γλίχρα λυσώδεα, πυιπώδη ὠδὶ τοῖσι προειρημένοισιν, ἐκ πυκτικῶν. ὁμοίη δὲ ἢ παρακρούειν τι τοὺς τοιούτους. Οἵσιν ὀσφύος ἄλγημα ἢ ἐλθὸν ἢ οἰδὴ προφάσιος, ἰκτεριώδεες γίνονται. Αἱ σὺ κείσι μοισιν ἐκ τῇ αἱμορῤῥαγίων ὠδὲ ῥύξιες νεαιραὶ, κάκιστα. Τὸ αὖτ παλιν αἱμορῤῥαγέειν, πονηρὸν, οἷ ὠδὶ ἐλλιπὶ μεγάλων ἐκ τῇ δεξιῶν κατὰ ὑποχόνδρια ὀσαύτως. Τὰ αἱμορῤῥαγέντα ἐπιῤῥεόμενα τὰ φώματα, κακοήθεα, διαλεγόμενοι λαθραίως τελευτῶσι. Τὰ πεμ-

παῖσαι ἀμορβραγιῶντα λάβρως, ἔκτη ἐπειτάσαντα, ἑβδόμῃ πδριψυχθέντα, ἀναθδμανθέντα ὀξέως, τούτοισι κοιλίαι φυσηδδνται. Μεθ' αἱμορβραγίλιμ μελαίνων διαχώρησις, κακόν. πονηρὸν δὲ καὶ τὰ ὑβ δρύθρεα ἰώδεα. τεταρταίοισιν αἱ τοιαῦται αἱμορβραγίαι, κωματώδεες. ἐκ τοιούτων ἀσταθέντες θυήσκουσι μελαίνων προσελθόντων καὶ κοιλίης ἐπαρθείσης. μεθ' αἱμορβοίας ἢ μελαίνων διαχωρήσασ' αἱ ὀξεῖ κώφωσις, κακόν. αἵματος διαχώρησις τούτοισιν, ὀλέθριον. κώφωσις δὲ λύει. Οἱσιν αἱμορβαγίαι πλείους προϊόντος χρόνου κοιλίαι πονηρδυνται, ἰὼ μὴ οὖρον πέπον ἔλθῃ, αὖτά γε ὑδατώδεες οὖρον τοιοῦτόν τι σημαίνει; Οἱσιν ὠδὶ αἱμορβαγὶν λάβρωσ πυκνῆ, μεξὶ μελαίνων συχνὴ διαχώρησις. ἐπισάσης δὲ, αἱμορβοῖ οὖτοι, κοιλίαι σ' ὁδωδάεες. ἅμα δὲ τῆσι φύσησιν δδφορει, ἄφρα οἱ τοιοῦτοι ἐφορδῦσι πολλοῖσι λυχρῆσι; ἢ ἀναστεναγμῶν οὖρον, ἢ τούτοισιν, οὐ πονηρὸν οὐδὲ ἢ ἐφισταμένου γονοειδές. ἐπὶ πολὺ δὲ οὗτοι, ὑδατώδεα οὐρέουσιν. Οἱσιν ἐκ ῥινῶν ὠδὶ κωφώσει, ἢ νοθρότητι μικρὰ ἀποσκίζει, ἔχει τι δύσκολον. ἔμετος τούτοισι συμφδρει, ἢ κοιλίης ταραχή. Αἱ σ' αἱμορβαγίαι μεγάλαι αἱμορβαγίαι τῶδὲ ἀσκιμωδέων κοιλίαι σ' ὠφυσηφάνουσι. Τὰ ἐκ ῥινῶν λάβρα βίη ἀπολιφθέντα ἔστιν ὅτε ἀσασιμὸν ἐπιφαλεῖται, φλεβοτομίη λύει. Αἱ ὀδδηκατείαι σκέσεις δύσκολοι, ἄλλως τε κ' ἰὼ δὶς ἐπισκέῃ, ἢ ἰὼ ἐπισκέῃ. Ἐπὶ αἵματος ῥύσει πολλῇ ἢ λυγμὸς, ἢ ἀσασμὸς, κακόν. Τοῖσιν ἕως ἑπτὰ ἑβδόμων δυσὶ μὲν μετὰ ἀχροίης ἢ πυδμασὶ λιζόμενον σ' ἐπὶ σὸδδισι καὶ γῆς ἐπιθυμίη, αἵματος φθερὶω ἢ ἐκλυσιν σημαίνει. Ἐν τοῖσι μακροῖσι τὰ μικρὰ ἐπιφαινόμενα, αἱμορβοώδεα ὀλέθρια. Τὰ σκοτώδεα ὑβ αὐχένος αἱμορβοίη ῥινὸς λύει. Τὰ ἐκ ῥινῶν σμικροῖς ἑρπύσι πδριψυχόμενα κακοήθεα. Αἱματος ἀφαίρεσις σὺν κατὰ λύσει νοσηθρδμένη κακόν. Οἱσι κοιλίης ἐπισάσης αἱμορσέουσι, καὶ ἐπῤῥιγοῦσιν ἅμα τῷ αἱμορβοεῖν, τούτοισι κοιλίλιμ λειοντερικὸν ποιέει. ἢ ἐπισκληρον. ἢ ἀσκαρίδες. ἢ ἀμφίστομα. Τὰ τεταγμένοισι χρόνοισι αἱμορβοώδεα διψώδεα, μὴ αἱμορβαγήσαντα, ἐπιληπτικῶς θυήσκει. Ἐξ αἱμορβοώδος ὅσον ἐπιφανείσης, σκοτώδεα ἐλθόντα παραπλησίως μικρὸν ἢ ἐσ' ὀλίγον σημαίνει, λύει φλεβοτομίη. ἢ πάνυ ἢ οὕτως ἐπιφαινόμενον κακὸν τι σημαίνει. Οἱ παλαιώδεες δι' ὅλου αὖρα ἢ ἄφωνοι τελευτῶσι; Τὰ φλαιώδεα ἀσασμώδεα χλιόμενα ἐφισορᾶσι, φλυπόσροφα, τούτοισι κείοις ἐπῤῥιπίζουσιν. ἐπῤῥιγοῦσι δ' οὗτοι ὠδὶ κοιλίλιμ κωάματι προκλιθέντες. ὕπνος φλὺς σ' ἐτούτοισι ἀσασμώδεες ἢ τὰ ἐς μέτωπον βαρέα ἢ ἄρησις λυσικλαίησε. Οἱ σ' ὑδδρικοῖσιν ἄπειροι ἀσασμοὶ, βύχρεῶς. Τὰ ἀσασμώδεα ἀνισορρόπως πύελα παραρέοντα πυρετώδεα ἐόντι δύνηθρα. τούτοισιν ἐπεὶ κοιλίαι τὴ ἀχθυγραίνονται, τάχα δέ τι ἢ ἐς αὖῤῥα ἀποσκίζονται. Οἱσιν σ' ἀσασμώδεσιν, ὀφθαλμοὶ ἐκλειμπίνουσιν ἀτενεὶς, οὔτε παῤ ἑαυτοῖσιν εἰσὶ, διανοοῦνταί τε μακροτόρως. Τὰ ἀσασμώδεα δόξαν παιρεξιώμενα, κακόηθες, τὰ παῤ οὖς ἐπαίρει. Τρομώδεσιν ἀσώδεσι μικρὰ τὰ παῤ οὖς ἐπάρματα ἀσασμὸν σημαίνει κοιλίης πονηρδυμένης. Τὰ ἀσασμώδεα, ἢ τε τανώδεα πυρετὸς ἐπιγιγνόμενος λύει. Σπασμὸς ὠδὶ πυρετῷ γιγνόμενος ὀλέθριον. ἤκιστα δὲ παιδίοισι. Οἱ πρεσβύτεροι ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦσι πυρετῷ οὐχ ἁλίσκονται, λαβὼ ἀσασμοῦ. ἢ δὲ μὴ, ὀλέθριον. Σπασμοῦ λυτικὸν, πυρετὸς ἐπιγιγνόμενος ὀξὺς μὴ πρότερον γενομένης. ἢ δὲ ἔπι ἢ πρότερον γενομένης, παραξιωθεὶς δὲ, ὠφελέει ἢ οὖρου διέξοδος ὑαλοειδὴς πολλὴ καὶ ὑσις κοιλίης καὶ ὕπνοι. Τῶν δὲ ὑβ ἀπύης ἀσασμὸν λυτικὸν, πυρετὸς κοιλίης ῥύσις σ' τοῖσι ἀσασμοῖσιν. Ἀναισθὴν ὠδὶ πολὺ, κακόν. ἢ δὲ ὠδὶ μικρὸν ἢ τὸ χλώασις ἀποπληξίλιμ. ἢ βραχίονος καὶ τῆ ὠδὶ δεξιὰ σημαίνει. λύεται δὲ οὖρουσι ὑβ ἀπύης ἐλθοῦσιν πολλοῖσιν ἀθρόοισιν. Ἱδρῶτες δὲ οἱ μὲν κατὰ μικρὸν ὠφελέουσιν. οἱ δὲ ἄθροοι ἢ αἱ τῆ αἱμάτων ἀφιερέσιες αἱ ἀθρόοι, βλάπτουσιν. Ἐν τοῖσι τετάνοισι ἢ ὀπισθοτόνοισι γένυες λυόμεναι, θανάσιμον. θανάσιμον δὲ ἢ ἱδροῦν σ' ὀπισθοτόνῳ καὶ τὸ σῶμα διαλύεσθαι. ἢ ἀνεμέιν ὀπισθοτόνῳ δβ ἐνῶν. ἢ ὑβ αὐχένος ἄφωνον ἐόντα βαῦν ἢ φλυηρέιν. ἐς γὰρ πὶω ὑδροφοβίλιμ, θανάσιμον σημαίνει. Πυρετώδεα ὀπισθοτονώδεα, γονοειδέες οὐρήσεις λύουσι. Τὰ κωακγχικὰ τὰ μήτε σ' τῷ φαλίλῳ, μήτε σ' τῇ φάρυγι, μηδὲν δύσκολον φιέσυται. πνιγμὸν δὲ νεανικὸν ἢ δύσπνοιαν παιρέχοντα, ἀώθημόβρως. ἢ ξυτείνει κτείνει. Τὰ δὲ ἐπάρματα ἢ ὀρθυβὸς σ' τῷ φαλίλῳ λαμβάνοντα, τὰ μὲν λοιπὰ παραπλήσια, χρονιώτερα δέ. Οἱ ὠισι δὲ σωεξόρυβείη τε φάρυγξ ἢ ὁ αὐχὴν καὶ ἢ τῶν χρονιώτερα ἢ μᾶλλον δβ αὐτῆ σώζονται ἰὼ μὴ παλινορομένα τὰ ὀρύγματα. ἰὼ δὲ ἀφανίζονται, μήτε φύματος συμφαύτος ἔξω, μήτε πύου ἀναχεμπομένου πρηγέως καὶ ἀπόνως, μήτε σ' ἢ μόρησι κειμένοισιν, ὀλέθρια γίνεται. αὖρα γε ἔμπυοι γίνονται; ἀσφαλέστατον δὲ ἢ ὀρθυβὸς ἢ τὰ ἀποστάσιαο' ὅτι μάλιστα ἔξω ῥέπτειαξ. Ἐ δυσὶ πελαο' δὲ ἔξωθεν μὲν ἐπιγένεσθαι, χρήσιμον. εἴσω δὲ ῥέπτειαξ θανάσιμον. ῥέπτειαι δὲ ὅταν ἀφανιζομένου τὸ ὀρύγματος βαρύνεται ἢ τῶν χρόα καὶ δυσπνοώτερος γίνεται. οἷς δὲ κωακγχὴ ἐς ἢν πολύμονα ῥέπτει. οἱ μὲν, σ' τῖσιν ἐπὶ ἢ μόρησιν ἀπόλλωνται. οἱ δὲ, διαφυγόντες ἔμπυοι γίνονται. μὴ ἡλιομένης αὐτῆς ἀκτῖνος φλεγματώδεος. Οἱσι δβ σφοδρότητος σφυγμὸς κῆπριον ὑβ ἀπύης διαχωρέει θανάσιμον. Ἐν τοῖσι κωακγχικοῖσι τὰ ὑπόξηρα πτύσματα ἰχνῶν κακόν. Τὰ κωακγχικὰ σ' ὑλώσεως οἰδήματα ἀσήμως ἀφανιζόμενα ὀλέθρια. καὶ τὰ ἀλγήματα ἀφανιζόμενα.

μενα χωρὶς προφάσιος, ὀλέθρια. Ἐν τοῖσι κωακγχικοῖσιν οἱ μὴ παχὺ ἀναπτύοντες πέπονα, ὀλέθριοι. Ἐν κωακγχικοῖσιν ἀσήμως ἐς κεφαλὴν ἀλγήματα μετὰ πυρετῶ, ὀλέθρια. Ἐν κωακγχικοῖσιν ἀσήμως ἐς σπέλη ἀλγήματα μετὰ πυρετῶ, ὀλέθρια. Ἐκ κωακγχικῶν ἀκρίτως ἐσχολοβρίου ἄλγημα, μεξὶ ἀκρασίης καὶ νωθρότητος γλυφόμενον, κτείνει λαθρέως, ἐὰν καὶ πάνυ δδκοῖσι ἐπικὼς ἔχειν. Ἐκ κωακγχικῶν ἀσήμως ἰχναινόντων ἐς ἔθος ἄλγήματα καὶ ἐς κοιλίλιμ ἐλθὸν σύντονον φιέει πυῶδες διαχωρέειν, ἄλλως δὲ λυομένου ἢ τοιοῦτον. Ἐκ κωακγχικῶν πάντα ὀλέθρια ὅσα μὴ ἐκθλιβόμενα ἐποίησεν ἄλγήματα. ἀτὰρ καὶ ἐς σκέλεα ἀλγήματα χρόνια φοιτᾶ καὶ ἐκπυοῦται δυσκόλως. Τὰ ἐκ κωάγχης πύελα γλίχρα. παχέα. ἐκλυόμενα. βιαίως ἀναχόμενα, κακόν. καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος ἀσασμὸς, κακόν. κάθαρσις πολλὴ κάτω δὴ τοιούτους παραπλησίως ἀπόλλυσιν. Ἐκ κωάγχης ὑπόξηρα πυκνὰ πύελα βηχώδεα, πολυρρυῆ ὀδωώδεα ὀλέθρια. καὶ τὰ σ' τοῖσι ποτοῖσιν ὑποβήσοντα, καὶ κατάσασις βιαίως πονηρά. Τῶν πολυελυτικῶν δίσιν αἱ αὖρχίσι πάμπυοι αἱ πύσιες, τεταρταῖοι θυήσκουσιν. ἢ ἑπταῖοι. φυγόντες δὲ τούτους, μὴ πολὺ ἐρᾶον ἔχοντες ξ'. ἢ θ'. ἢ ια', αὖρχονται ἐμπυοῦσθαι. Οἱσι δὲ ἄνω ὠθὲς ὀρθυβος, τῆ πολυελυτικῶν καὶ ὁμοίως θβραίνονται, ἰὼ κοιλίη ταράττεται χολώδεα καὶ λυσώδεα, εἰκοσταῖοι, καὶ τεσσαρακοσταῖοι, κινδυνώδεσι θβραίνουσι. φυγόντες δὲ τούτους σώζονται. Αἱ ξηραὶ τῆ πολυελυτίδων καὶ ἀπύησι, χαλεπώτατοι. φοβεραὶ δὲ σ' οἷσιν ἄνω τὰ ἀλγήματα. Αἱ ἀνὰ ἀσασμάτων πολυελυτίδες χαλεπώτεραι τῆ μετὰ ἀσασμάτων. Τῶν πολυελυτικῶν δίσιν σ' αὖρχὴ χλώσις γίνεται, ἑβδομαῖοι κείνονται. οἱσι δὲ γ'. ἢ δ'. πολὺ δὲ θ'. Γομφόλυγος δὲ ὑπὸ πελίου γινομένης ὠδὶ τῆς χλώσης σ' αὖρχὴ, οἵη σ' σκηόν βαφέντος ἐς ἔλαιον, χαλεπώτερη ἢ ἀπόλυσις γίνεται. καὶ ἡ μὲν κείσις ἐς πὶω ἴσ'. ἀρκνέεται. ἅμα δὲ ὡς ὠδὶ ἢ πολὺ πύουσι. Γύαλον δ' ἐς τῆσι πολυελυτήσι. γ'. μὲν αὖρχόμενον πεπαίνεσθαι καὶ πύεσθαι, βάσσους φιέει τοὺς ἀπολύσαο'. ὕσδρον δὲ, βραδυτέραο'. Τὰ δὲ ἀλγήματα τοῖσι πολυελυτικοῖσι, χρήσιμον κοιλίλιμ μαλάσσεσθαι. πύελα χρωματίζεσθαι. λόφους σ' τῷ σθένει μὴ γίνεσθαι. ἢ οὖρον δύσλειον. τὰ δὲ τούτων ἐναντία λυγρὰ ἐσ. καὶ πύελον γλυκαινόμενον. Αἱ δὲ χολώδεες ἅμα καὶ αἱματώδεες πολυελυτίδες, ὡς ὠδὶ ἢ πολὺ κείνονται ἐναντέσαι ἢ σ' δδηκατείαι. καὶ μάλιστα ὑγιάζονται. Οἱσι δὲ τῆ πολυελυτικῶν σ' αὖρχὴ μὲν οἱ πόνοι μαλθακοί. ἔδε, ἢ ε'. παροξεύονται, μᾶλλον πρὸς τὰς ι β'. ἀρκνέονται, καὶ οὐ πάνυ σώζονται. κινδυνώδυνοι δὲ μάλιστα ἑβδομαῖοι. καὶ σωδεκατεῖοι. τοὺς δὲ δὶς ἑπτὰ φυγόντες, σώζονται. Οἱσι τῆ πολυελυτικῶν λόφος τῶ πύελου πολλὺς σ' τῷ σθένει. καὶ πρόσωπον κατηφές. καὶ ὀφθαλμὸς ἰκτεριώδης καὶ ἀχλυώδης, ἀπόλλωνται. Οἱ ἐκ πολυελυτικοῦ ἔμπυοι γλυφόμενοι, σ' τῆσι μ'. ἡμέρῃσιν ἀναπύουσιν ἀφ' τῆς ῥήξιος. Γύαλον δὲ χρὴ τοῖσι τοῖσι πολυελυτικοῖσι, καὶ πεπολυμονικοῖσι βύπετέως τε καὶ ταχέως ἀναπύεσθαι. μεμίχθαι τε ἢ ἐαν. θὸν τῷ πύελῳ. ἢ λύσδρον πολλῶ τῆς δρωὴς ἀναχόμενον ἐαν. θὸν ἢ μὴ μεμιγμένον καὶ πολλῷ βῆχα παρέχον, πονηρόν. πονηρὸν δὲ, πάντως καὶ ἢ ἐαν. θὸν ἄκριτον. καὶ ἢ λίχρον καὶ λυσὸν. καὶ ἢ χλωρὸν σφόδρα. καὶ ἢ ἀφρῶδες. καὶ ἢ πελιῶδες καὶ ἰώδες. χέρον δὲ τι ἢ οὕτως ἄκριτον ὡς τε μέλαν φαίνεσθαι. αἵματι δὲ μὴ πολλῶ συμμεμιγμένον. ἢ ἐαν. θὸν σ' αὖρχὴ μὲν σωτήριον. ἐβδομαίω δ' ἢ παλαιωτέρω, ἧσσον ἀσφαλές. αἱματῶδες δὲ λίχρω, ἢ πελιὸν δυσεώς σ' αὖρχὴ κινδυνῶδες. πονηρὸν δὲ καὶ τὰ ἀφρῶδέα καὶ τὰ ξανθὰ καὶ μέλανα. καὶ ἰώδεα. καὶ ἐξώδεα. καὶ ὅσα ταχέως χρωματίζεται. τὰ δὲ μυξῶδεα καὶ λιγυρώδεα καὶ χρωματίζεται ταχέως, καὶ ἐσιν ἀσφαλέστερα. τὰ δ' σ' ὀπὸς πέπηγε ἐς πέμπτην χρωματιζόμενα, βέλτιω. Γαῦ δὲ πύελον μὴ λύειν πὶω ὀδωώδεα πονηρὸν λύειν δὲ, χρήσιμον. Οἱσι δὲ μετὰ τὸ χολώδεος πυώδεος ἀναχόμενον. ἢ χωρὶς. ἢ μεμιγμένον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τεσσαρεσκαιδεκαταῖοι θυήσκουσιν, ἰὼ μήτι κακοήθη ἀναδῶν ἐπιγένηται τῆ προγεγραμμένων. οἱ δὲ μὴ κατὰ λόγον, μάλιστα δὲ οἷσιν ἐβδομαίοισιν, αὖρχεται τὸ τοιοῦτον πύελον. Ἐσὶ δὲ ἀναδῶν μὲν καὶ τούτοισι καὶ τοῖσι τοῖσι τοῦδε πολύμονα φοβέειν ῥηϊδίως τὸ νόσημα. τῆς ὀδωώδης ἀπύλλαχθαι. τὸ πύελον βύπετέως ἀναγειν. βύπνουν δ'. καὶ ἀδιλῶν. τὸ σῶμα ἄπαν ὁμαλῶς θβραίνεσθαι. καὶ μαλθακὸν εἶναι καὶ πρὸς τοῖσιν ὕπνους. ἰσορρώτους. οὖρων διαχώρησιν χρηστὴν γίνεσθαι. κακὸν δὲ τἀναντία τούτων. εἰ μὲν οἷῶ πάντα προσγένοιτο τῷ πύσματι τούτῳ τὰ χρήσιμα, σώζοιτ' ἂν. εἰ δὲ τὰ μὲν, τὰ δὲ μὴ, πολλοὺς τῆ ἴσ' βιώσας. τῆ δ' ἐναντίων σημείων ἐπιγενομένων σωτομώτερον. Ὅσα δὲ τῆ ἀλγημάτων σ' τοῖσι τόποισι τούτοισι μὴ παύσηται. μήτε πρὸς τοὺς ἀναπύσαο'. μήτε πρὸς τοὺς φλεβοτομέο' τε καὶ διαίτας, ἐμπυοῦται. Οἵσι δὲ ἐκ πολυελυμονίης ἀποστάσιες παρ' οὖς ἢ ἐς τὰ κάτω γίνεται. καὶ ἐκ πυοῦσιν τέ. καὶ ἐκσυεῖ πολλοῦ τε. πολυγίνονται δὲ οἷσιν αὖ ὅ, τε πυρετὸς καὶ ὁ πόνος παρακολουθῇ, καὶ ἢ πύελον χωρέῃ κατὰ λόγον. μὴ δὲ χολώδεες αἱ διαχωρήσεις βλιτοί τε καὶ ἄκριτοι γίνονται. μὴ δὲ οὖρον παχὺ τε σφόδρα, ἢ πολλῶ ὑπόστασιν ἔχον. τότε ἄλλα σωτηρίως ἔχειν. γίνονται δὲ αἱ μὲν ἐς τὰ κάτω οἷσιν αὖ πολὺ ὑπο-

χρόνοισι φλεγμονὴ γίνεται. αἱ δὲ ἐς τὰ ἄνω, ὅσιαι αὖ ἐν μὲν ὑποχόνδριον λάπαρόν τε καὶ ἀνώδυνον ἢ. λύσιν οἱ δέ τινα χρόνον γλυκόμενοι, παύσονται χωρὶς προφάσιος. Αἱ δὲ ἐς τὰ σπέλεα τῆ προφάσιον, οὐ τῆσιν ἐπικινδυνώσιοισι τοῦσι πολυμονίησι, λύσι τελέες μὲν πάσχει. βέλτιστα δὲ, αἱ τὸ πύελου πυώδεος αὐτὶ ξανθοῦ γλυκυμένου. μὴ χωρέοντος δὲ τὸ πύελου κατὰ λόγον, μὴ δὲ οὖρου χρησὶν ὑπόστασιν ἔλοντος, κίνδυνος χολωθῆναι ἂν ἄνθρωπον. ἢ καὶ πολλὰ πρήγματα παραχεῖν.

Ἢν δὲ παλινδρομέωσιν αἱ ἀποστάσιες πυρετῶ παρακολουθοῦντος καὶ τὸ πύελου μὴ χωρέοντος, κίνδυνος θανεῖν καὶ παραφρονῆσαι. ὅσοι δὲ τὴν πολυμονικῶν μὴ ἀνενεχθαρθησαν οὐ τῆσι κυεῖησιν ἢ μόρησιν, ἀλλὰ παρακόψαντες διέφυγον τὰς τέσσαρεσκαιδεκα, κίνδυνος ἐμπύους γενέσθαι. Τῶν πολυμονιῶν αἱ ἐκ πολυετικοῦ μεταστάσιες, τῆι ἀρχῆς γλυκμένων, ἀσφαλέστεραι. Τῶν δὲ σωμάτων τὰ χεῖρον μασμένα καὶ πυκνὰ βάσσον ἐστὶ τῆ πολυετικῶν κοὲ πολυμονικῶν ἀπόλλυνται τῆ ἀγυμνάστων. Κόρυζα δὲ καὶ πάσμους τοῖσι πολυμονικοῖσι καὶ προγνέσθαι καὶ ἐπιγένεσθαι, πονηρόν. τοῖσι δὲ λοιποῖσι, πάρεσμος οὐκ ἀλυσιτελής.

Τοῖσι πολυμονικοῖσιν ὅσιοι γλῶσσαι πᾶσαι λευκὴ καὶ ξηρὴ γίνεται, ἀμφότερα φλεγμαίνει τὰ μέρεα τῆ πολύμονος. ὅσιοι δὲ ἐν μέσου, σημεῖόν φαίνει. ἢν ὅσι μὲν πρὸς πλὴ ἀκλινέα ὁ πόνος γίνεται, ἢ ἄνω πτόρυξ τῆ πολύμονος, ἢ μέα νοσέει. ὅσοι δὲ πρὸς ἄμφω τοὺς κλινέας ὁ πόνος γίνεται, αἱ ἄνω πτόρυγες τῆ πολύμονος ἄμφω νοσέουσιν. ὅσι ἡσυχὰ μέσην πλὴ πολυρίω, ἢ μέση. ὅσι δὲ πρὸς πλὴ διάτασιν, ἢ ἡσυχῶ. ὅσι δὲ πᾶν ἐν μέρος πονέουσι, πάντα τὰ ἡσυχὰ τῆ τὸ μέρος νοσέει. Ἢν μὲν οὖν σφόδρα φλεγμαίνουσιν αἱ ἄερται, ὡς τε προσκαθῆσθαι πρὸς τὸ πολύρον, παραλύονται τὸ ἡσυχὰ τῆ τὸ μέρος τῆ σώματος, καὶ τελιώματα τοῖσι πλὴ πολυρὴν ἔξω γίνεται. τούτους δὲ ἐκάλεον οἱ ἀρχαῖοι βλητούς. ὧν δὲ μὴ σφόδρα φλεγμαίνουσιν, ὡς τε μὴ προσκαθῆσθαι, ἀλλ' ἀγωνῶν μὲν γίνεται παρ' ὅλον, οὐ μὴν παραλύονταί γε, οὐδὲ πελιώματα ἔχουσιν. Οἱ σι δ' ἄπαξ ὁ πολύμων φλεγμωὴν μετὰ τῆς καρδίης ὡς τε καὶ προσεῖσθαι πρὸς πλὴ πολυρίω, παραλύεται πᾶς ὁ νοσέων ἢ κάτω. ψυχρὸς ὁ νοσέων ἀναίθητος. θνήσκει δὲ ἀδυτόδαιος. ἢ τελεταῖος. ὧν δὲ μὴ χωρεῖς τῆς καρδίης συμβῆ, καὶ ἥσσον τελείονα χρόνον ζώσιν. οἱσι δὲ καὶ διασώζονται. Τοῖς ἐμπύοις γινομένοισι, μάλιστα δὲ ἐκ πολυετικοῦ καὶ πολυμονικοῦ, ἥδε μάλιστα παρακολουθοῦσι. πλὴ μὲν ἡμέρην λεπταί. πλὴ δὲ νύκτα, σιτοποσίαι. καὶ πύουσιν οὐδὲν ἄξιον λόγου. ἰσορροῦσι τὸ πολὺ χάλον καὶ κλινέα. καὶ ὧν μὲν ὀφθαλμοὺς κοιλαίνονται. τὰς δὲ γνάθους ὀρθοῦνται. χεῖρε δὲ θερμαίνονται μὲν δεκτύλους ἄκρους καὶ ξαχαίνονται. γρυποῦνται δὲ ὄνυχας καὶ κατακύρτουσι. πτέρνα τε τῶν πόδες ἐπόρματα ἴσχουσι καὶ κατὰ τὸ σῶμα φλυταινίδια, σίτων τὰ ἀφίσανται. τὰ μὲν οὖν χρονίζοντα τῆ σημάτων ἴσχει τὰ σημεῖα. ταῦτα δὲ σιτοτόμως ῥηγνύμενα σημαίνεται, τούτων τε τοῖσι ἐπιγινομένοισι. καὶ τοῖσι σὶ ἀρχῆ πόνοισι. ἄμα δὲ καὶ ἰῶ τι διαπνοώτερος γίνεται. ῥήγνυται δὲ τὰ πλεῖστα τῆ ἐμπυημάτων. τὰ μὲν, εἰκοσαῖα. τὰ δὲ, τεσσαρακοσταῖα. τὰ δὲ πρὸς τὰ ἑξήκοντα. ὅσι μὲν οὖν ὁ πόνος σὶ ἀρχῆ οἰκεῖται σύντονος. ἢ διὰπνοιαι. καὶ βηξ μετὰ πυαλισμοῦ, πρὸς τὰς εἰκοσι ἢ σιτοτομώτερον προσδέχου πλὴ ῥῆξιν. ὅσι δὲ ἐλαφρότερα ταῦτα ἔσιν, ἡσυχὰ λόγον. λοχίζεαζ δὲ ἐν χρόνου ἀφ' οὗ πρῶτον ἤλγησεν. ἢ ἐβαρύνθη. ἢ ἐπύρεξεν. ἢ εἴ ποτε ὄρος ἔλαβεν. προσίνεσθαι δὲ ἀνάγκη, καὶ πόνον. καὶ διάπνοιαν. καὶ πυαλισμόν, πρὸς τὴς ῥῆξιος. ὅσι μὲν οὖν ὅ, τε πυρετὸς διάτεως ἀπογίνεται μετὰ πλὴ ῥῆξιν. καὶ σιτίων ἐπιθυμέσιν. καὶ ὁ πόνος ἀνάγεται ῥηϊδίως λευκὴν ἐόν. καὶ ἀπόσμον. καὶ λεῖον. καὶ ὠμόχροον. καὶ ἀφλέγματον, κοιλίη τε μικρὰ σωεσηκότα ὑποχωρέει, ὡς ἐὰν ὁ θυλὺ σώζον τοσι σιτοτόμως. ὅσοι δὲ πυρετοὶ τὰ παρακολουθοῦσι καὶ διάπνοιαι καὶ ἀποστίη καὶ ὁ πόνος πελίνη, ἢ χλωρὸν, ἢ φλεγματώδες, ἢ ἀφρώδες. κοιλίη τε ἐφυδραίνεται, τελευτῶσι. ὅσοι δὲ τὰ μὲν, ἐπιγίνεται ἐκ τῆ προειρημένων. τὰ δὲ, μὴ, τούτων. οἱ μὲν, ἀφθνήσκουσιν. οἱ δὲ, φλαῦρα χρόνῳ σώζονται. Οἱ δὲ μέλλοντες ἐμπυοι γίνεσθαι, πύουσιν, ἢ μὲν πρῶτον ἀλμυρόν. εἶτα, γλυκύτερον. Οἱσι δ' ἐν πολύμονι φύματα γίνεται, ἢ πύον ἀνάγουσιν, ἐς. μ. ἡμέρας. μετὰ πλὴ ῥῆξιν. ταύτας δὲ ὑπὸρ βάλλοντες ὡς τὰ πολλὰ, φθίσιοι γίνονται.

Ἐπὶ πολυρίου ἀλγήματι, σάξις ἀφὸ ῥινῶν αἵματος ἡσυχή. Οἱσιν ἐμπύησιν ἐπεικέστερον ἔχουσιν, διυσωδίαι τῆ πυσμάτων παρακολουθοῦσιν, τούτους ὑποστὴ κτείνει. Οἱ δὲ πολυετικοῖσιν ἀναπτύοντες πυώλεα. ὑπόχολα. σφενδύλαι. ἢ πυώλεα ὕφαιμα, προελπλυδότος χρόνου ὀλέθριοι. ὀλέθριοι δὲ ἰῶ οἱ τὰ μέλανα λιγνυώλεα πτύοντες. ἢ οἱσιν ἀφὸ οἴνου μέλανος γίνεται πτύσματα. Ὅσοι αἷμα ἀφρώλες πτύουσι, πονέοντες ὑποχόνδριον δεξιόν, ἀφὸ τῆ ἡπατος πτύουσιν, καὶ οἱ φλαῦ ἀπόλλυνται. Οἱσι σειομώδεσι πύον βορβορώλες ὀρχεται καὶ δυσώλες, ἀπόλλυνται ὡς τὰ πολλά. Οἱ σιν ἀφὸ τῆ πύου, ἢ μήλη χρωματίζεται καθάπερ ἀφὸ πυρὸς, ἀπόλλυνται ὡς τὰ πολλά. Μετὰ πολυρὸν ἀλγήματος. μὴ πολυετικοῦ δὲ καὶ παραλυσέων λεπτῶν ἐπεικέων, οὗτοι φρενιτικοὶ ἀποβαίνουσιν. Ἐν τοῖσι κατὰ πολύμονα αἱ λίω ὀδυνηροὶ ἀποστάσεις, πονηρόν. Μετὰ

βρόγχου

βρόγχου πύελα χλιχρὰ ἁλμυρώδεα, κακόν. λῶ δὲ πι καὶ ἐπαίρηται κατὰ στῆθος ὠδὶ τοὔτοισι κακῶ. τὰ ἐς ξάχιλον ἁλγήματα τούτων ἰσχναινθέντων, ὀλέθριον. Βράγχος μετὰ βηχὸς μὴ κοιλίης ὑγρῆς πύον ἀναχάγει. Οἱσιν σὶ πολυμονίη οὖρα παχέα σὶ ἀρχῆ. εἶτα πρὸ τῆς πεζάδος λεπταίνεται, θανάσιμον. Οἱ σὶ ξηροῖσι πδρι πολυμονικοῖσιν ὀλίγα πεπονα ἀνάγοντες, φοβεροί. Τὰ σὶ τοῖσι σήθεσιν ὀδυνήματα ὑποπλάτεα γίνεται, τοῖς τοιούτοισιν ὀλέθρια. Πλαυρὴ σὶ πύσει χολώλει ἁλύτως ἀφανισθέν βίαιον τες. Οἱ δ' ἐμπύησιν πυρετοὶ διαλείποντες, ἐμπορεύοντες οἱ πολλοισι. Τοῖσιν ἐμπύοισι κώφωσις γλυομένη, αἱματώδεα διαχώρησιν σημαίνει. τούτοισι πρὸς πλὴ τελευτὴ μέλαινα διαχωρέει. Πλαυρῶ ἄλγημα. μετὰ πυρετῶ χρονίου σημαίνει πύον ἀνάξειν. Οἱ φρενικώδεες πυκνὰ ἐμπρήσιν ὀδύρονται, ἀπάρ κοὲ πυρετὸς ἦν τοιοῦτον ἄγει ἐς ἐμπύησιν. Οἱσιν ἐκ πολυροῦ ἁλγήματος ἀστίαι παρακολουθοῦσιν ὑπό τι κηρδιαλγικοὶ ἱδρώδεες. Ἐχοντος δὲ προσώπου αὐθη μὴ κοιλίης ὑγροτρόπης, ἐκπυήματα κατὰ πολύμονα ἴσχουσι. Τὰ ὀρθοπνοϊκὰ χολέει. ὑδρωπιώδεα σκληρά. Τὰ ἀποσήματα μὲν πάντα ὀλιγερὰ γίνεται καὶ πόνους τὸ σὶ ἀρχῆ σωτόνους παρέχει, καὶ ὀδυσφόρους σὶ ους ὑφ μμενήσκει. Δυσκολότατα δὲ τὰ πολὺ διόρνηα. μάλιστα δὲ κινδυνώδη δύουσιν. Οἷς ἔμετος αἵματος, πυρετὸς πολλύς. καὶ πόνος, πολὺ μαζὸν καὶ διόρνηα. καὶ μετάφρενον, οἱσι γὰρ γίνεται πάντα ταῦτα, σιωτόμως θνήσκουσιν. οἱσι δὲ μὴ πάντα μὴ δὲ σφόδρα, βραδύτερον. Φλεγμαίνει δὲ ἐν μακρότατον ἡμέρας τεσσαρεσκαίδεκα. Τοῖσιν αἷμα πτύουσιν ἀπυρέτοις εἶναι συμφέρει, καὶ βήσσειν. καὶ πονεῖν ἐλαφρῶς. καὶ τὸ πύελον λεπτυώδεσθαι πρὸς τὰς δὶς ἐπτά. πυρέσσειν δὲ καὶ βήσσειν καὶ πονεῖν σιωτόμως. μὴ αἷμα πρόσφατον αἰεὶ πτύειν, ἀσύμφορον. Οἱσιν ἐν πολυρὸν μετέωρον καὶ θερμόν τρον ὅταν ἐγκεκλιμένοισιν ὠδὶ θάτερον, βάρεος ὀξυτρέπεσθαι δοκέει. τούτοισι ἐν πύον ἐκ τῆ κάτω μέρεος ἔδιν. Τοῖσιν ἐμπύοισιν ἐν πολύμονα κατὰ κοιλίην πύον ὑποχωρέειν. θανάσιμον. Οἱσι ῥωθέντες ἐς ἐν ῥώρακα ἐν μὲν ἐκ τῆς τῆ ξώματος ὑγιάθησαν. ἐν δ' ἐν τῆς μὴ, κινδυνώδουσιν ἐμπυοι γενέσθαι. ὅσοις δ' αὖ ἀθάνεις σιθθεσὶ οὐλὴ γένηται, ῥηϊδίως ἀναρήγνυται. Ἀπόλλυται δὲ ἐκ μὲν τῆ πολυμονικῶν ἐμπυημάτων, οἱ γεράτεροι μᾶλλον. ἐκ δὲ τῆ λοιπῶν, οἱ νεώτεροι. Τῶν ἐμπύων οἱσι σειομένοισιν ἀφὸ τῆ ὤμων πολλὺς γίνεται πόφος, ἐλάσσων ἐχουσι πύον ἢ οἱσιν ὀλίγον δυσπνοωτέροισι δ' οὖσιν καὶ βυχροωτέροισιν. οἱσι δὲ πόφος μὲν μὴ δὲ ἐς ἐγγίνεται, δύσπνοια δὲ ἰσχυρὴ καὶ ὄνυχες στελοί, πλῆρες οὗτοι εἰσὶν πύου καὶ ὀλέθριοι. Οἱ σι ἀφρώδες αἷμα ἐμέουσι πόνου μὴ ἐόντος κάτω τῆ διαφράγματος, ἀφὸ τῆ πολύμονος ἐμέουσι. Καὶ οἱσι μὲν ἡ μεγάλη φλὲψ σὶ αὐτῷ ῥήγνυται, πολὺ τὸ ἐμέουσι καὶ εἰσὶν ἐπικινδυνώσιοι. οἱσι δὲ ἡ ἐλάσσων, ἐλάσσων τὸ ἀνάγουσιν καὶ εἰσὶν ἀσφαλεστέροι. Τῶν φθισικῶν οἱσιν ὠδὶ τὸ πυρὸς ὀξέα ἐ πύελον κνίσης βαρὺ καὶ αἱ τείχες ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥέουσιν, ἀπόλλυνται. Τῶν φθισικῶν οἱσιν ὠδὶ θάλασσαν πύουσιν ἐς ἐν πυθμένα βαδίζει ἐ πύον, ὀλέθριον σιωτόμως. ἔστω δὲ σὶ χαλκῶ ἢ θάλασσα. Οἵοισι τῆ φθισικῶν αἱ τείχες ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥέουσιν ὑπὸ διαῤῥοίης, ἀπόλλυνται. Καὶ οἵοισι φθισικοῖσιν ἐ πιγίνονται διαῤῥοίαι, θνήσκουσιν. Αἱ σὶ φθινώδεσιν ἐπιχέσεις πύελων ὀβιαίσι ληρωδέες, ἀμορῥοΐσιδε τούτοισιν ἐλπὶς ἐπιφανέα. Φθίσιες ἐπικινδυνώσατα, αἵτε ἀφὸ ἑπτέος φλεβῶν τῆ παχειῶν. καὶ ἀφὸ καταῤῥέου τὸ ἀφὸ κεφαλῆς. Τῶν δὲ ἡλικιῶν ἐπικινδυνώσατα πρὸς φθίσιν ἀφὸ ιη ἐτέων, μέχρι. ε. καὶ λ. Τὰ κνησμώδεα σώματα μετὰ κοιλίης ταύτης σὶ φθισικοῖσι, κακόν. Ἐπὶ τῆσι φθινώδεσιν ἕξεσι μετὰ πυρετῶ ἐς οὖλα καὶ ὀδόντας ῥήγματα ἐπιφανόμενα, κακόν. Ἐπὶ πᾶσιν ὑδρόχροσι μετέωρα, κακόν. κάκιστον δὲ ὠδὶ τοῖσι φθισικοῖσι. * Τῶν μακρῶν ὠδὶ τοῖσι τετηκόσιν ὀλεθρίοισιν οἵοισι πρὸ τῆ τελευτῆ ἐπῤῥέουσι. Τὰ ἄμυχωδέα ὑβαιθήσματα, φθίσιν ἑξίος σημαίνει. Οἱ λίπαινοι ξηρώσει, πολλὰ ἀτεπέα ἀνάγοντες σὶ φθίσει, ὀλέθριοι. Οἱσιν ἡ παστικοῖσι πολὺ πύελον αἱματώδες. εἶτε σὺν πόνῳ πρόσ. εἶτε χολώδες ἄκρητον, ὀλέθριον δὲ φθίσεως. Ἐφ' ἡ παστικῶ τήξις αἵματος βράγχω, κακόν, ἄλλως τε λῶ ὑποβήσῃ. Οἱ κακῶ ἢ παρ' ὀδὼν ὠδέες. κηρδιαλγικοί. κηρώλεες. ῥιπώλεες. κοιλίαι παραχώλεες. λεπτοί. ἀπόστοι. ἐ φθορὸν τες πολλῶ, πυώλεα κατὰ κοιλίην προϊόντα. Τοῖσιν ἢ παρ ὑβαπίνης πδιοδώδουσιν πυρετὸς ἐπιγινόμενος λύει. Ὅσοι δὲ ἀφρώδες αἷμα πτύουσι πονέοντες ἐπὶ σχολύσιον δεξιόν, ἀφὸ τῆ ἡπατος πτύουσιν, καὶ θνήσκουσιν. Οἱσιν ἢ παρ καυθεῖσιν οἱ ἀμόργως ὀρχεται, θανάσιμον. Οἱ δεύσορωτες, οἱ ἐκ τῆ ὀξέων νοσημάτων ἐπὶ πονοι γίνονται καὶ ὀλέθριοι. ἀρχονται δὲ οἱ πλεῖστοι μὲν ἀφὸ τῆ κενεώνων. οἱ δὲ καὶ ἀφὸ τῆ ἡπατος. τοῖσι μὲν οὖν ἀφὸ τῆ κενεώνων ἀρχομένοισιν οἱ πόλες οἰδέουσι καὶ διαῤῥοιαι πολυχρόνιοι παρακολουθοῦσιν οὐ λαπάσσουσι κοιλίω. οὐδὲ τὰς ὀδὼ ἀσ' λύουσι τὰς ὀσφύς καὶ κενεώνων. ὅσοι δὲ ἀφὸ τῆ ἡπατος βηξ ἔτ' ἐτύμως ἐγγίνεται. καὶ οἱ πόλες οἰδέουσι. καὶ ἡ κοιλίη σκληρὰ διαδίδωσι. καὶ πρὸς ἀνάκλιν οἰδήματά τε ποδὶ αὐτῷ γίνεται. τὰ μὲν, ὠδὶ λεξιά. τὰ δ' ἐπ' ἀριστερά. καὶ πάλιν κατὰ παύεται. Ἐπὶ τοῖσι ξηροῖσιν ὑσροωπιώλεσι τὰ σκληρότερα, μοχθηρόν. Φλαῦρα δὲ καὶ τὰ μικρὰς ὑποστάσιας ἔχοντα. Τοῖσιν ὑσροωπιωειδέ-

σπάνιον ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις ἔργοις εὑρεῖν ἄνδρα ἐπιτήδειον καὶ ἐμπειρότατον καὶ ἐπιμελέστατον καὶ ἀφιλάργυρον· ἐὰν δὲ καὶ τούτων τι ἐλλείπῃ, οὐδὲν ὄφελος τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. Ἐν τοῖς μὲν οὖν ἀνθρωπίνοις πράγμασιν οὐδὲν ἔστιν ἀνεπίληπτον· ἐν δὲ τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς ἔργοις ἐκ τοῦ ἐλαχίστου ἁμαρτήματος μέγιστον ἔγκλημα γίνεται. Ἐπὶ τοίνυν τοῖς τοιούτοις ἔργοις ἐπιμελῶς ἐξητασμένος καὶ δεδοκιμασμένος ἐπὶ πολλοῖς ἔτεσιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἀγωγὴν ἐχειροτονήθην, ἐπειδὴ ἐν τῇ πόλει πολλοὶ μὲν ἦσαν οἱ ὑπισχνούμενοι ἀγωγοὺς ὕδατος ἐπαγαγεῖν, οὐδεὶς δὲ ἐπιστήμων τοῦ πράγματος ἐφαίνετο· ἐγὼ δὲ ἐπιστάμενος καὶ πεπεισμένος ὅτι ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐστὶ τὸ ἔργον, ἐπεδεικνύμην ἐν τῷ δήμῳ τὰ ὑπ' ἐμοῦ μεμελετημένα καὶ ἐπιτετηδευμένα. Ἔστι δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὄρος ὑψηλὸν καὶ μέγα καὶ καλούμενον Ἀμάνιον, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν ἔστι ῥείθρα ὑδάτων, ἃ δὴ καὶ τὴν πόλιν ἀρδεύει καὶ τοὺς κήπους καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῇ πόλει, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει πολλὰ φρέατα ἐξ ὧν ἀντλοῦσιν ὕδωρ πολλοὶ καὶ πολλαχοῦ· ἀλλ' ὅμως ἐν τοσούτοις ὕδασιν ἐνδεὴς ἦν ἡ πόλις ὕδατος πρὸς τὰς χρείας. Ἐπὶ τοίνυν τὸ ὄρος τοῦτο ἐπορεύθην καὶ ἐθεώρουν τὰ ῥεύματα καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀπορρέοντα ὕδατα καὶ τὰς ἐκβολὰς αὐτῶν καὶ τὰς ἀπολήξεις καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀπολαμβανόμενα

λύχρουσιν. αἱ τοιαῦται ὑποχοφοραὶ, τῆσι πολεισῆσι γλυκέσι μετὰ πλῆ ἄφεσιν ταχέως κτείνουσι. Τὰ μετὰ μυελισμοῦ ἔξω ἀναφερόμενα πυέλματα καὶ τῆξις παράλογος τῆσιν ἐπιφόρησιν, ἐκπρώσκει. Ὀδυνὴ κοιλίης μετὰ τόκον ἐωδὶ ταύτησι, πυώλεα καὶ θανέρεα. Αἱ νεαρικώλεες ἢ μάλιστα σὺν τῆσι κινήσεσι μετὰ ἄδωα μέσης ἡκατακεκλασμέναι. Π κείσιν ὑπολιθείσι. ἀσώλεες. ἐφθοροῦσι πολλῶ. κοιλίαι καθυγραινθεῖσι ταύτησι ἡκιστα. Τὰ δὲ γυναικεῖα μὴ ἐπισῆναι, χρήσιμον ἐπιλιπαίνοντι ἐκ τῆ τοιούτων, οἶμαι. σὺν ἡσι δὲ, ὑποφοραὶ μακραί. σὺν ἡσι δὲ, αἱ μορφώδεες. Τῆσι ἐπιφόρεσιν ὑποχονδρίου ἄλγημα ἡκιστα. καὶ κοιλίαι ταύτησι φθρόμεναι, ἡκιστα. ἢ δὲ ἐπιρρίγεσι ταύτησι ἡκιστα. ὀδυνὴ κοιλίης σὺν τῆσι τοιαύτησιν ἥκιστα ἡκιστα. ἢν λυάσθεα καθαίρει τῆσι ῥηδίως τῆ τοιούτων τίκτεται, μετὰ τόκον λυσφορα σφόδρα. Τῆσι κυούσησι φθινάσθεσιν ἥσιν ὀρθυσθεῖσαι ὠδὶ προσώπου γίνεται αἱ ἀχθηδόνων ἀποτάξεις τῶ τοῦ ἀποφερόμενοι γινόμεναι. Ἡσιν ἐκ τόκου λβυκῆ, ἐπισάντων δὲ ἅμα πυρετῶ κώφωσις καὶ ἐς πολυρὸν ὀδυνὴ ὀξεῖα ὑβίσαντα, ὀλέθριοι. Τὰ σὺν τῆσιν ἐπιφόρεσιν ἁλμυρώδεα, σημαίνει μετὰ τόκον λύσις λα λβυκῆσιν δακνώλεσιν, αἱ τοιαῦται καθαίρεσις ἀποσκληρεύουσιν. λύγξ ὠδὶ τούτοισι φλαῦρον. καὶ πῦσις ὑδατώδεα καὶ σωτείνει. Ἐς πόδας καὶ ἐς ὀσφῦ σωτάσιες ἐκ γυναικείων ἐκπυητικῆ. καὶ τὰ ἀχὼ κοιλίης γλίσχρα λυσώλεα ἐπιπόνως ἰόντα, πυγμοὶ ὠδὶ τοῖσι προγεγραμμένοισιν, ἐκπυητικόν. Τὰ ὑδατώδη σὺν κοιλίησι σκληρεύσματα ἐπώδυνα, ὀξέως ὀλέθριον. Τῆσιν ἐπιφόρεσιν ἥδη ἀφθώλεα ἑρύσματα ἐπώδυνα, πονηρόν. αἷμορροΐδες ταύτησι ἡσὶ ἀκμῶσιν. Ἡσι κοιλίης ἐπαρθέσεις ἐς αὖδὶ ὀν ὀρθυσθεῖσαι ἦλθον, γυναικείων λβυκῶν ὑγρῶν ἡκατελθόντων ὀξαπίνης, σὺν μακρῆσι πυρετοῖσι τελευτῶσι. Σπασμῶ, γυναικείων σὺ ἀρχῆσι φανέντων, πυρετῶ μὴ ἐπιγλυμένου, λύσις. Οὖρα λεπτὰ ὑπονέφελα σὺ μέσω ὀρθύμενα, ἐρίγος σημαίνει. Ἢν ἀχὼ τῆς τετράδος αἵματος ἑρύσις γένηται, χρόνια σημαίνει, ἢ κοιλίη ἡκατα ῥηγνυται ἢ σκελέων ὀδύσματα. Τῆσιν ἐπιφόρεσιν κεφαλαλγίαι ἡκαρώδεα μετὰ βαρὺς γλυκέα, φλαῦρον. ἴσως δὲ ταύτησι ἢ ἅμα ἀσασμῶδες τι ὠφελέει. Αἱ προαλγήσαι ζόπον χολερώδεα πρὸ τῆ τόκων, τίκτουσι μὲν ῥηδίως. πυρέξαι δὲ ἡκιστα θεες. ἄλλως τε κ ἰῶ τι ἡκατὰ φαύλησι χλη, ἢ τι τῆ σὺ πυρετῶ ἡκιστα θεῶν ἐπιφανῆ σημείοι. Τὰ πρὸ τῆ τόκων ῥηγνύμενα ὑδατώδεα φλαῦρα. Τῆσιν ἐπιφόρεσιν ἡκατὰ φαύλησι ἁλμυρώδεες ῥύσιες, πονηρόν. Τὸ πρὸ τῆ τόκων ἐπιῤῥιγῶ καὶ τὰ ἀνωδύνως πικτόμενα, κενλυνώδεα. Τῆσιν ἐπιφόρεσιν τὰ ἀφθώλεα ῥύσματα, πονηρόν, ἀσαθέσι ζξ κλυθεῖσι, μετὰ ἡκατα ψυχθεῖσι, ἐκθρμαίνον) ὀξέως. ἢ μὴν τοι ἢ λύσκολα ἀσφαίνει τῆσιν ἐπιφόρεσιν τὰ ἐπ λεπτὸν οἰδήματα. οἷα τὰ ἐπ τοῖς ὀχίοις γίνε) ἀπολαμβανόμενα ὀρθοπροσώποισιν, αἰῤῥὰ τὰ τοιαῦτα οἰδήματα δλυμοτοκεῖ; αἰῤῥὰ ἢ ἀσασμῶδες τὰ τοιαῦτα οἰδήματα ποιεῖ; Τὰ μυχθώδεα ὀξαναφέροντα πυθμα, σὺ πυρετοῖσιν ἐκπυήσιον) φεικώδεσιν. κοπώδεσι. ἀφηβαρικοῖσι. γυναικεῖα ἡκατα ῥηγνυ). Αἱ πρὸς χέρα νωθραί. ἡκατέξεροι. ἀδιλφοί. γυναικεῖα πολλὰ χαλῶσαι, ἐκπυητικαί. Τὰ ὀξαίφνης λβυκῶ ἡκατα ζέχοντα ὠδὶ ζωσμῶν πιῆρη ἢ ἐς μηρὸν ἐρμαί, δόμος δλυσκολεν. Τὰ ἀφθώδεα σώματα τῆσιν ἐπιφόρεσι κοιλίασ ἡκαθυγραίνει. ἥσι δὲ τ κυουσῶν προνοσέοθαι πρὸ τ τόκων ἐπιῤῥηγοῦσι. Αἱ ναρικώλεες ἐκλύσεις δλυσκολοι μὲν ἐκ τ τόκων ἀποβαίνεσι καὶ παρακρουσικαὶ, οὐ μὴν τοι ὀλέθριοι. ἀτὰρ ἢ τελῆθες γυναικείων προσημαίνουσιν. Αἱ σὺ τόκω ἡκαρδίω προαλγήσασαι ὀλίγω ὕστερον ἀποβάλλεσι. Τὰ φεικώδεα. κοπώδεα. ἡφηβαρικά. βαχήλου ὀδυνώδεα, γυναικεῖα ἡκατα ῥήγνυσι. ὠδὶ κείσιν ἢ τοιοῦτον γινόμενον μετὰ ἐνχίου ἐπιῤῥιγεῖ. Ἡσι κύησιν ὀρθοπνοϊκῶ συμβαίνει σὺ τῆσιν ἐπιφόρεσι, πτθους ἐκπυοῦνται, γυναικεῖα ἐπιφαίνεσθαι σὺ ἀρχῆ, ἡκιστα. Τὰ μανικῶ πυρετῶ ὀξεῖς ταραχώλεσι ἀφθλαγικῶ λύσεσι. Τῶν ἀτόκοισιν αἵματος ἔμετος πρὸς ἢ συλλαβεῖν ὠφελεῖ. Τὰ ἀλυώδεα γυναικείων συχνῶν ἐπιφανέντων λύεται. Οἴσι γυναξὶν ἐκ πυρετῆ ἄλγημα πτθῶν γίνε), πῦσις αἱμάλωπος οὐ ῥυτίδης ἐγγινομένη λύει τὸν πόνους. Οἱ σὺ ὑδρικῆσιν ἀπύρεσι ἀσασμοὶ ὀχέρεες οἵ) ἢ δορκάδι. Ἡσιν ἐκρίγεος πυρὲς κοπώδης, γυναικεῖα ἡκαταζέχει. βάχηλος σὺ τούτοις ὀδυνώδης αἱ μορφώσεις. Ἔμετος δὲ ἀλυπότατος φλέγματος καὶ χολῆς συμμεμιγμένος, μὴ φλυς δὲ ἡῆρτο ἐμείδω. τὰ δὲ ἀκεριτέσθρα τῆ ἐμουμένων ἡκαίω. πρασοειδὴς δὲ ἔμετος ἢ μέλας καὶ τελιος, πονηρόν. εἰ δὲ καὶ πάντα τὰ χρώματα ὁ αὐτὸς ἐμοίει, ὀλέθριον. τάχιστον δὲ θανάτου σημαίνει ὁ τελιος καὶ ἡκώδης. ἔστιν δὲ θανάσιμος ὁ δρυθρὸς ἔμετος, καὶ μάλιστα εἰ μετὰ ἀνάγκης ἐμέοιτο ἐπωδυνον. Οἱ ἀσώλεες ἀνημέτως παροξυνόμενοι, ἡκιστα. καὶ οἱ ἀσταφυλώμενοι ἀνημέτως. Τὰ μικρὰ ἐμέσματα, χολώλεα, ἄλλως τε κ ἰῶ ἀχρυπνέωσιν. Ἐπὶ μελαίνων ἐμέτων κώφωσις οὐ ἐλάττει. Οἱ ἡκατὰ μικρὰ ταχεῖς, χολώλεες ἄκριτοι ἔμετοι, ἡκιστα, σὺ ὑποφορῆ τελείσι καὶ ὀσφύος ἀλγήματι σωτόνω. Τὰ ὑζ ἐμέτων ἀσώδεα κλαπώδεα ὄμματα. ἐπιχνοῦν ἴσχοντα, μανικῶ. ὀξέως μαινόντες θνήσκουσιν ἄφρονοι. Ἐν ἐμέτω δλυώδεα ἐόντα ἄδηλον γενέσθαι, ἡκιστα. Ἐν ἀσώλεσιν ἀχρύπνοις τὰ παρ οὖς μάλιστα τοῖς ἀσώλεσι, κοιλίης ταραχώδης ἐπίστασις ὀξὺ ταχέων ὀξαιθεῖ, ὀια κωνώπων κεντήματα, καὶ ἐς ὄμματα δακρυώδης ἀπόστασις ὀρχεται. Ἐπὶ ἀκρήτοις ἐμέτοις λυγμὸς, ἡκιστα. ἡκιστα

δὲ καὶ σπασμός. Ὁμοίως δὲ καὶ σὺ τοῖσιν ὑπερκαθαίρουσι τῆσιν ἐκ τῆ φαρμακείων οἱ μέλλοντες ἐμεῖν πυαλίζουσι ἔμπροσθεν. Ἐπὶ ἑλλεβόρω σπασμὸς ὀλέθριον. Ἐπὶ πάσιν ἡκαθαίρει ἀλεσναζούσιν ψύξις μεθ ἱδρῶτος, ὀλέθριον. καὶ οἱ ἐπαινεμέοντες διψώλεες σὺ τούτοισιν ἡκακόν. οἱ δὲ ἀσώλεες ὀσφυαλγέες κοιλίω καθυγραίνοντες. Αἱ ὀζυθρεῶν μελαίνων ὑπὸ ἑλλεβόρου ἡκαθαίρουσι, πονηραί. καὶ ἐκλυσις δὲ μετὰ τοιούτων, ἡκακόν. Ἀπὸ ἑλλεβόρου ἐμέσαι ὀρυθρὰ ἀφεράλεα ὀλίγα, ὠφελέει. ῥιγέει μὲν τοι σκληρύσματα. καὶ ἐμπυήσαι μεγάλα ὀφίσησιν. εἰσὶ δὲ οἱ τοιαῦτα ἐμέοντες ἄλλως τε καὶ σπῆθος ἐπώδυνοι, καὶ σὺ τοῖς ῥίγεσιν ἐφοβοῦντες, καὶ ὀργίας ἐπαίρονται, τούτου προσγενομένου ἐπιῤῥιγοῦσι καὶ ἰσχναίνονται. Αἱ πυκναὶ ὀζὰ τῆ αὐτῆ σποδοφοραὶ ἐμετώλεες ποδὶ κείσιν μέλαινον ἔμετον ποιέουσι. γίνονται δὲ καὶ χρομώλεες.

Ἰσχὼς αἰῤῥὰς μὲν, ὀλύων ἐν πυρετῶν σὺ ἡμέρη κρισίμω. χρήσιμος δὲ καὶ ὁ κουφίζων. ὁ δὲ ψυχρὸς καὶ μοῦνος ποδὶ κεφαλῶ καὶ βάχηλον γνόμενος, φλαῦρος. καὶ γὰρ χρόνου καὶ κίνδυνον σημαίνει. ἱδρὼς δὲ ψυχρὸς σὺ ὀξεῖ μὲν πυρετῶ, θανάσιμος. σὺ πηνῶ τόπω δὲ, χρόνου σημαίνει. ἱδρὼς ἅμα πυρετῶ γλυκέσι σὺ ὀξεῖ φλαῦρον. Οὖρον σὺ πυρετῶ λβυκῶ ἔχον καὶ λείω ὑπόστασιν ἱδρυμένην, ταχέαν ἄφεσιν σημαίνει. ταχέαν δὲ καὶ ἡ ὀζ ἀκείτου λίπος ἔχοντι ὀζυδερκούμενον. ἡ δ ὑπόδρυθρον καὶ πλῆ ὑπόστασιν ἔχον ὑπόδρυθρόν τε καὶ λείω πρὸ μὲν τῆς ἑβδόμης γλυκέα, ἑβδομαῖον ἀφλύει. μετὰ δὲ πλῆ ἑβδόμω, χρονιώτερον ἢ πάντως χρόνιον. τό, τε σὺ τεταρτη λαβὸν ἐπνέφελον ὑπόδρυθρον, ἑβδομαῖον ἀπολύει, τῆν λοιπῶν κατὰ λόγον ἐχόντων. ἡ δὲ λεπτὸν καὶ χολώλες καὶ ἡ μάλις γλίσχρον, ἔχον ὑπόστασιν. καὶ ἡ μετα βάλλον ὠδὶ ἡ βέλτιστον καὶ χέρειον, χρόνιον. ἐπὶ πλεῖον δὲ τῆ τοῦ πακουλουθοῦν, ἢ ποδὶ κρίσιν χρόνων γλυομένων, οὐκ ἀκίνδυνον. ὑδατώλες δὲ καὶ λβυκὴν διατελέως σὺ χρονίοισι διύσκεστον γίνεται καὶ οὐκ ἀστραλές. Νεφέλαι δὲ σὺ οὐρεσι λβυκαὶ μὲν καὶ ἡκαπω, λυστελέες. ὀρυθραὶ δὲ καὶ μέλαιναι καὶ τελιαὶ, δύσκολοι. Κινδυνώλες τῆ οὖρον ὄζιν ἡ χολῶλες μὴ ὑπόδρυθρον σὺ τοῖσιν ὀξέσι. καὶ ἡ κεμυώλες λβυκὴς ἔχον ὑποστάσιον. καὶ ἡ ποικίλον χροιὴ καὶ ὑποστάσει καὶ μάλιστα τοῖσιν ἀχὼ τῆς κεφαλῆς ῥιγματισμοῖσι. κινδυνώλες δὲ καὶ ἡ ἐκ μέλανος μεθιστάμενον ἐς λεπτὸν χολῶλες. καὶ ἡ ὀζ ὑποστάσιος διακωμένον. καὶ ἡ ἐκ ζοφωλέες ὑπόστασιν ἔχον ὑποπίλιον ἰλυώλεα. οὗτα ἐκ τοιούτων ὑποχόνδριον ὀδυώντας; δυκέως λεξέον, ἢ καὶ χλοώλεες γίνονται, καὶ τὰ παρ οὖς ὀδυώλεες. τούτοισιν ὠδὶ βραχὺ καὶ λίη κατα ῥαγέσι, ὀλέθριον. Οὖρα ὀζαίφνης παραλύτως ἐπ ὀλίγον πεπαινόμενα, φλαῦρα. καὶ ἔλως ἡ παραλύτως πεπον σὺ ὀξεῖ φλαῦρον. φλαῦρον δὲ καὶ ἡ ὀζ ὀρυθρον ἐκ τούτων ἐπὶ πλεῖον ὑδατώλες καὶ κατὰ χρόνιον. λβυκὸν δὲ καὶ κατα χρόνιον, διαφανὲς οὖρον, πονηρόν, μάλιστα σὺ φρενιτικοῖσιν ἐπιφαίνεται. πονηρὸν δὲ καὶ ἡ μετὰ πολὺν τα χρὸς διουρούμενον, καὶ μάλιστα τλυερπικοῖσι καὶ ποδὶ τλυμονικοῖσι. πονηρὸν δὲ καὶ ἡ πρὸ ῥίγους ἐλαιώλες ὀρώμενον. πονηρὸν δ σὺ τοῖσιν ὀξέσι καὶ τὰ χλοιώλεα μὴ ὠδὶ χροιὴ ἐόντα. Ὁ λέθριον δὲ ἐστιν τῆν οὔρων τό, τε μέλαιναν πλῆ ὑπόστασιν ἔχον, κὴ ἡ μέλαν. μᾶλλον δ σὺ τοῖσι παισὶ ἡ λεπτὸν τῆ παχέος. τοῖσι δὲ λεπτοῖσι ἡ ἀναπαλιν δισι συνεστραμμένοις. κὴ ἡ χαλαζώλες γονοειδὲς διαχεόμενον ἡ δ αὖ ἡ κὴ ἐπὶ πολυ. ὀλέθριον δ ἐστιν καὶ πᾶν ἡ λαθρέως οὐρούμενον. ποδὶ τλυμονικοῖσι δ ἐστιν ὀλέθριον καὶ ἡ σὺ ἀρχῆ μὲν πέπων. μετὰ δὲ πλῆ τεζάδα, λεπτωθόμενον. τλυερπικοῖσιν οὖρον αἱματῶλες. ζοφῶλες. μεθ ὑποστάσιος ψωικλης ἀδιακρίτου, θανάσιμον σὺ δ. καὶ ἡμόρησιν ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. θανάσιμον δὲ καὶ σὺ τοῖσι τλυερπικοῖσι σωτόμως καὶ ἡ πρασοειδὲς μέλαιναν ἔχον ὑπόστασιν, ἢ πιτυρώλεα. καυσώλεσιν δὲ καὶ τοχὼς, ἡκιστον οὖρον ὄζιν ἡ ἐκλυκον. Οὖρον δὲ ὠμὸν πολὺν χρόνον γνόμενον, τῆν ἄλλων σωτηρίων ἐόντων, ἀπόστασιν καὶ πόνον σημαίνει. καὶ μᾶλλον σὺ τοῖσιν ὑποφρενὰ ἀλγήμασιν δὲ σὺ ὀσφυῖ πλανομένων ἐς ἰσχίον καὶ σὺ πυρετῶ καὶ αὖδυ πυρετῶ. ἡ δὲ ἐκπεπτομένον λίπος ἔχον οὖρον ὑπόστασιν σημαίνει πυρετόν. ἡ δὲ αἱματῶλες σὺ ἀρχῆ οὐρηθὲν χρόνιον. ἡ δ ἀναπεταραχμένον μεθ ἱδρῶτος ὑποζυγίων, κεφαλαλγίω. ἡ δ ὑμενώλες, ἀσασμόν. ἡ δὲ πτυαλώλες, ἔχον ὑποστάσιον οὖρον, ἢ ἰλυώλεις, ὀίγεος δηλωτικόν. ἡ δὲ ἀρχνιώλες, σωτήξεις. τὰ δ σὺ πλανωλέσι πυρετοῖσι μέλαινα νεφέλια, τεταρταίου. τὰ δ ἄχρεα μέλανα σὺ εωραμένα. μετὰ ἀγρυπνίης ἢ ταραχῆς, φρενιτικῆ. τὰ δὲ κονιώλεα μετὰ διυπνοίης, ὑδατώδεα. οὖρον ὑδατώδες ἢ τεταραγμένον φαφδῆ ὑχύτητι, κοιλίω ὑγρὶω ἐσομένην σημαίνει. ἡ δὲ ἐκλεπτον οὖρον διακωμόμενον, αἰῤῥὰ ἰσθῶτα μέλλοντα δηλοῖ; χεδυημένον δὲ, ἡ ἀφρώλες ἐφ αὖ ἡ ἐφιστάμενον. τὰ δ σὺ τεταιοισι μετὰ φείκης, διὰ νεφέλια μέλανα, φείκης ἀπαντασάτου δηλωτικῆ. καὶ ὑμενώλεες οὐρήσεις καὶ αἱ μετα φείκης ὑφιστάμεναι, ἀσασμώλεες. Οὖρον χρησὴν ἔχον ὑπόστασιν ὀζαπίνης μύχθ, πόνον καὶ μεταβολὴν σημαίνει. ἡ δὲ ὑπόστασιν ἔχον ἐπὶ τα ραχεσὶ ἡκαθιστάμενον, ῥίγος ποδὶ κείσιν. ταῖχα δὲ καὶ ἐς τεταῖον ἢ τεταρταῖον μετάστασιν. Ἐν πολυειδικοῖς οὖρον ὑπόδρυθρον ἔχον λείω ὑπόστασιν, ἀσφαλέα κείσιν σημαίνει. ἡ δ σὺ τὸ χλωρον ὠὰν. ἐς λβυ-

κλὼ ἔχον ὑπόστασιν καὶ παχεῖαν. ⁘ δὲ ὀρυθρὸν σφόδρα καὶ ὀλιγοθὲς ὑπόστασιν χλωρὸν ἔχον λείω εἰλικρινέα, πολυχρόνιον. σφόδρα τα ραχώδεα νοῦσον μεταβάλλουσαν ἐς ἄλλω οὐ μικὸν ὄλεθριον. ⁘ δὲ λιθῶδες ὑδατῶδες κεκμωδέα πυῤῥέλω ἔχον ὑπόστασιν, πόνον καὶ κίνδυνον σημαίνει. καὶ ⁘ χλωρὸν πυῤῥέλω ἔχον ὑπόστασιν κεκμωδέα, χρόνον καὶ κίνδυνον σημαίνει. Οὖρα τοῖσι παῤῥῶτα ταχὺ καὶ ἐπ' ὀλίγον πεπονυόμενα, φλαῦρον. καὶ ⁘ κατα λύθαι ὧδε πονηρόν. Κύστις ἀπολη-φθεῖσα ἄλλως τε καὶ μετὰ κεφαλαλγίης ἔχει τι ἀσυμῴδες. τὰ νοσηκώδεα οἱ τοιούτοισιν ἐκλυόμενα ῥύσκολα ὀλέθρια. ἆρα τι καὶ παρακρούουσιν; Νεφρῶν ὑγιαπήναιον ἄλγημα μετὰ οὖρου ἐπιχέοντος, λιθιδίων οὔρησιν, ἢ παχέων οὔρων σημαίνει. Τρομῶδεα προσβυτέροισι οἱ πυρετῷ καὶ οὕτως ἐπιφανόμενα λιθιδία ποῦ διουρέει. Οὖρου ἀπόλυσις καὶ βαρος οἱ νεφρὸν σημαίνει, ὡς τὸ πολλὰ ξυγκλουεῖλω ἐσομλῶν. εἰ δὲ μὴ ἄλλω ἀῤῥωσίλω λῴ εἶναθεν ἀῤῥωσεῖν. Ἐν χολώδεσιν οὔρου ἀπόλυσις κτείνει σωτόμως. Οὖρον οἱ πυρετῷ ὰδρὸν ἔχον διακωμῳδεόμενον, ⸌ἀσθροπικὸν⸍ ἢ ἰσορῶδες. Ἐν μακροῖσι πυρετοῖσι λεπτοῖσι φλαυώδεσι λεπτῶν οὔρων οὐρήσεις, σπλλωώδεες. Ἐν πυρετῷ ἄλλο τε ἀλλοίων οὔρων οὐρήσεις, μηκώουσι τὰ οὐρούμενα ⸌ἀσθμηνοτάντων⸍. ἄλλως δὲ ὀλέθρια. ἆρα τούτοισιν οὐρεῖ τοι, οἳ ἐ πὶ ὑπόστασιν ταράξειαθ'; Οἷσιν οὖρα ὀλίγα θρομβώδεα οὐκ ἀπυρέτοις, σπλῆθος ἐκ τούτων ἐλαθὸν λεπτὸν, ὠφελεῖ. δέχεται δὲ τοιούτοις ὑβ αὐχῆς. ἢ ὀβῷ ταχέων ὑπόστασιν ἴσχει. Οἷσιν οὖρα τα χέως ὑπόστασιν ἴσχει, τα χέως οὗτοι κείνον τοι. Ἐπιλημπτικοῖς οὖρα λεπτὰ καὶ ἄπεπτα παρα ⁘ ἔθος ἀνθρ σπλησμονῆς, ἐπίλημψιν σημαίνει, ἄλλως τε κὴ ὦ τις ἐς ἀκρῳώμεν. ἢ ῥᾳχιλον. ἢ μετάφρενον πόνος, ἢ ἀσασμὸς ἐμπεπτώκη. ἢ νοῦρκη σθρεγίνεται τῶ σώματος. ἢ παραχώδες σὺ πυιον ἐωράκη ⁘ μικρὰ ἐπιφαίνεαθαι δι' ἐξέλασ. καὶ οὖρον. καὶ ἔμετον. καὶ ἀυχωρήματα καικὸν μὲν πάντως. κακιστον δὲ ἐπὶς ἀλλήλων ἰόντα. Διαχώρημα κοιλίης βέλτιστον, μαλθακὸν. σωεσηκὸν. ὑπόπῤῥων μὴ σφόδρα ἀυσῶδες. διαχωρέειν πὼ εἰθισμένω ὥρω. σπλῆθος δὲ πρὸς λόγον τῆ ἐσιόντων. παχωτέρω δὲ πρὸς πὼ κείσιν. χρήσιμον δὲ καὶ ἐλμινθ ω σροπύλω διεξιόντα πρὸς κείσιν προσάγον. Ἐν ὀξέσι ⁘ ἀφρῶδες πδρίχολον διαχώρημα, κακὸν. κακὸν δὲ καὶ ⁘ ἑλκῶδες. ἔτι δὲ καὶ κάκιον ⁘ ἀλητοειδὲς, κοπρῳῶδες. κάρος ὠδὶ τούτοισι κακὸν. καὶ αἱματώδης διαχώρησις καὶ κενεατίη παραλόγως. Κοιλίης ἀπόλυσις μικρὴ μέλανα ἐσυ ραθώδεα πρὸς ἀνάγκλω χαλῶσα, μυκτῆρ τούτοισι ῥηγνύμενος, κακὸν. Γλίχρον ἄκρητον ἢ λευκὸν διαχώρημα. φλαῦρον δὲ καὶ ⁘ ἄλες ἐ ζυμωμένον ὑποφλεγματῶδες. πονηρὸν δὲ καὶ ἐκ φοβεωδέων ὑπόστασις ⸌ἀσθπέλιος πυώδης μετα χολώδεος. Αἷμα λαμπρὸν διαχωρέειν κακὸν, ἄλλως τε κ' ἰῶ τὶς ὀδυώη παῤῥῆ. Τὸ ἀφρῶδες πδρίχολον διαχώρημα φλαῦρον. καὶ ἰκτερούν ται δὲ ἐκ τοιούτων. Ἐ πὶ τοῖσι χολώδεσι ⁘ ἀφρῶδες ἐ παύθισμα, κακὸν. μάλιστα δὲ ὀσφῶ πεφυκηότι, καὶ παρενεχθέντι. αὖρα δὲ τούτοισι τα ἀλγήματα; Λεπτὸν ἐ παιφρον διαχώρημα, ὑδατόχλοον ἴσχον ὑπόστασιν, πονηρόν. πονηρὸν δὲ καὶ ⁘ πυῶδες. καὶ ⁘ μέλαν αἱματῶδες πονηρὸν (ἰῶ πυρετῷ καὶ ἄλλως. Καὶ ⁘ ποικίλον κατακορὲς διαχώρημα φλαῦρον. καὶ χεῖρον ὅσω φοβερότερον τῆ χροιῆ, σπλῶ οἱ φαρμακείησι. οἱ δὲ ταύτησιν ἀκινδύνω μὴ σπλῆθει ὑπὸ βάλλον. καὶ ⁘ ψαφῶδες μαλθακὸν οἱ πυρετῷ διαχώρημα φλαῦρον. φλαῦρον δὲ κὴ ⁘ ξηρόν. ψαθυρόν. ἄχλοον. καὶ ἄλλως καὶ ὦ κοιλίω κατυγραίνη. μελαίνων δὲ προδηλωτήντων, κτείνει. Ὑγρὸν διαχώρημα καὶ ἀθρόον κατὰ μικρὸν, κακὸν. ⁘ μὲν γὰρ κακὸν. καὶ ἀῤῥυπνίω. ⁘ δὲ ἔκλυσιν τάχ' ἂν φαίησι.

Ἐ νυγρον ⸌ἀσθφαφαρον διαχώρημα σπλυχόμεναν μὴ ἀπύρω, φλαῦρον. τὰ ὠδὶ τούτοισι ῥίγεα κύσιν, κοιλίω ἐ πιλαμβάνει. ὑδατῶδες δὲ σφόδρα διαχώρημα μὴ παυόμενον οἱ ὀξέσι, κακὸν καὶ μᾶλλον ἢ καὶ ἀδηλήσει. Ἐ ξδύρεον οἱ σπλυσει, διαχώρημα φλαῦρον. φλαῦρον δὲ καὶ ⁘ σφόδρα χλωρόν. ἢ λευκὸν. ἢ ἀφρῶδες. ἢ ὑδαρές. καὶ ⁘ μικρὸν τε καὶ γλίχρον καὶ λεῖον καὶ ὑπόχλωρον, κακὸν. καὶ ⁘ κωματῶδεσιν νευσωδρομένοισιν ὑγρὸν διαχώρημα, κάκιστον. θανατῶδες δὲ καὶ αἱμορῥοεῖν αἱματῶδες πολὺ θρομβῶδες λευκὸν τε καὶ ὑγρὸν μετὰ κοιλίης μετεώρου. Διαχώρημα μέλαν οἷ αἷμα μὴ (ἰῶ πυρετῷ καὶ αὖθ πυρετῷ, πονηρόν. πονηρὸν δὲ μὴ πάντα τὰ φυσικὰ. καὶ τὰ κατακόρεα πονηρά. Τὰ ἐς ἀφρῶδεα ἄκρητα τελυτῶντα διαχωρήματα, παρεξωυτικὰ μὲν πᾶσι. τοῖσι δὲ ἀσασμῴδεσι μὴ πάνυ ἐκ τοιούτων τὰ παῤῥοῦς αἰσιάται. τὰ δὲ ὀβυγραινόμενα κὴ πάλιν σωισταμενα κρητὰ κατὰ προῴδεα, μήκος νόσου σημαίνει. ⁘ δὲ ὀβρύθρεον οἱ πυρετῷ παρακοπήν. ⁘ δὲ λευκὸν κατὰ προῴδες, ἰκτερῶδη διύσκολον. ⁘ δὲ ὑγρὸν οἱ τῷ τεθέναι λαύρου βρύθρος. αἱμορῥαγέσι γλίχρον διαχώρημα μέλασι διαποίκιλον κακὸν ἤθεσι μάλιστα δ' ἐκ λευκοῖς. Ἐ κλυκὸν διαχώρημα οἱ πυρετῷ οὐκ ὀκνειές. Κοιλίη τα ραχώδης σμικρῆσι πυκνῆσιν αὐξανόμεναι σπηγόνας σπτείνει λύει δὲ κὴ ὠδὶ προσώπου γλυφόμενα ὀρυθήματα. Κοπρῳώδης μετὰ τόνου διαχώρησις, κοιλίης πονηρίλω σημαίνει. φλεγματῶδης δὲ ὀξέως μετὰ κεφαλαγμοῦ, δυσεντερίλω, τάχα δὲ καὶ ὀσφυαλγίλω. τοῖσι τοιούτοισι κοιλίης πδρίτασις πρὸς ἀνάγκλω ὑγρὰ χελῶσα τάχιον κυλομενέη, ἔχει τὰ

σασμῳώδεα. ⁘ ἐ πιῤῥέοντα τούτοισι ὀλέθριον. Οἷσι μέλανα διαχωρέει, ἐφιδρῶσι ψυχροῖς. ὅσοι κοιλίη κατ' ἀῤῥαχὲς παράσεται. τὰ δὲ οὖρα μικρὰ προσαγόντων κοιλίη μὲν ξηραίνεται. ⁘ δ' οὖρον πολυθύει λεπτὸν, τούτοισιν ἀποστασίες ἐς οὐῤθρα. Αἱ κατὰ μικρὰ ἀναστάσιες φλεκώδεες, ἐρισπέλεες ἢ οὐς φλαῦρον διαχώρημα, λυσκολώτατον τε ταραττέοισιν ἀῤχόμενον. Αἱ πυκναὶ κατὰ μικρὰ ἀναστάσεις ὑπόχλιχροι ἔχουσι μικρὰ κοπρῳώδεα μεθ' ὑπολοφορίου ἢ πολυρροῦ ἀλγήματος, ἰκτερώδεες αὖρα ἐπισπάντων οὕτοι ἐκχλοιοῦνται; σιμαὶ δὲ καὶ αἱμορῥοεῖν τούτους. τὰ δ' ἐς ὀσφῶ ἀλγήματα, σὺ τούτοισιν αἱμορῥοΐσιν ἅμα διαχωρέει λαμπρὸν, μετὰ κάρος καὶ κεφαλαλγίης ⁘ ἐπιχλαίνεσθαι ὀλέθριον. Τὰ χλίχρα, χολώδεα μᾶλλον τὶ τὰς ἀποστάσιας πεῤῥοὺς ποιέει. Ὅστις κοιλίης κατυγραινομένης διάγματα μετιωρίξεται, μετὰ ἀλγημάτων, κακὸν. κοιλίης δ' ἐπισάσης. ἄλλου δὲ τινος μὴ νεοτρεφέος, τα χέως κατα ῥέῃ νυται καὶ κακὸν δεδρον. τὰ ἐμούμενα ὠδὶ τούτοισι πονηρα κὴ θηεμένεα. Οἷσιν ὠδὶ φλεγμῳδέσι κὴ ὀβρύθρεοις λυσμένοις λυσῶδες. λάβρον. ὑπερέρυθρον, ἐλπὶς ἐκμανῆναι. οἱ αὐχμώδης χρὼς σημαίνει κοιλίω σπηρθρομένω, ὠδὶ τούτοισιν ὀβρύθρεα στερνὰ πυα μάλιστα δείσιν. Ἐ πὶ κοιλίω χολώδη μαλθακὰ κοπρῳώδη καύματα ἐπιφανέντα παῤῥοὺς ἐ πάεσμα ποιέει. Χολώδεα διαχωρήματα κώφωσις παύει. κώφωσιν δὲ παύει χολώδες διαχώρημα. Τὰ ὀβ πυστικὰ ὑπὸ ῥαίνω βου βώνος πρὸς κυκεῶνα καὶ ἥκιω γνόμενα, σημαίνει κοιλίω σπηρθρομένω. Ἐ κλυσις ὀδωδὼ λύουσα κοιλίω μάλα κακὸν γραίνει. Τὰ κακὸθ ἑσθιον ὀδωδώλεα ἐκ πυήματα κοιλίω ἐ πιταράσει. Θανατῶδεα ὅδιν τῆ διαχωρημάτων, ⁘ λιπαρὸν κὴ ⁘ μέλαν κὴ ⁘ πλιὸν μετὰ λυσωδίης κὴ ⁘ χολώδεες ἔχον σὺ ἑωυτῷ, φακῶν ἢ ὀρεξίνθων ὀρίγμασι παραπλήσια, ἢ ὀἰ θρόμβους αἵματος βδωθὲς. κατὰ πὼ ὀδμὼ ὁμοιον τῷ ὕπνῳ. κὴ ⁘ ποικίλον. ⁘ δ' ἐὰν ⁘ κὴ χρόνιον. γίνοιτο δ' ἂν τοιοῦτον αἱματῶδες. ξυσματῶδες. χολώδες. μέλαν. πρασιεδὲς κὴ ὁμοῦ κὴ σκαλαξέ. θανατῶδες δὲ κὴ πᾶν ἔστι ⁘ ἀλαισθήπως διεξιόν. * Ρς σὺν χαλεπῶς κατα βρυχίζοντι πυόματι βηχώδει, ὀβδυμιὸς ὑποσωμένος ἐσω κατειλούμενος σημαίνει πόνον κοιλίης. πονηρον δὲ κὴ ὀβρύθρα ἰώλεα τα ταραττέοισι. κὴ αἱ τοιαῦται αἱμορῥοΐσι κωματώδεες. ἐκ τούτων σασμῶ τελευτῶσι μελαίνων προσελθόντων. Οἷσι μέλανα διαχωρέει ἐφιδρῶσι ψυχροῖς. Αἱ ὀβαίφνης παράλογοι ἐκλύσεις κοιλίης σὺ τοῖσι τετηκόσι χρόνοισιν ἅμα ἀφωνίη χρομῳδέι ἀλέθριοι. Αἱ λεπταὶ μελαίνων διαχωρήσεις αἱ φλεκώδεες, βελτίους τοῖσι τοιούτοισιν αἱ τοιαῦται ὠφελοῦσι μάλιστα κατὰ πὼ ἡλικίω κὴ προσακμάζουσι πᾶσι τὰ κνησμῳδέα μελαίνων διαχώρησιν σημαίνει. κὴ ἔμετον θρομβῳδέα καὶ χρομῳδέα, ξὺν δημῷ μετὰ κεφαλαλγίης, τὰ μέλανα διαχωρήματα πρὸς τ' τοιστων ἔμετος διόρχεται κὴ ἐμέσασι, συνκατοιεῖται προσκαταστάσεται. Οἷσι δὲ ὠδὶ παραχρὴς κοιλίης παροξυνέται π' κείσιν γοῦτω μέλανα διόρχεται. Ἐ πεὶ κοιλίη μαχρὴ ἐμετῷδέσι, χολώδεσιν ἀφοσίτοις ἰσορῶδες πολὺς μετὰ ὠδυαμίης ὀβαπίνης, κτείνει. σὺ φαρμακείησιν σὺ πδριῤῥῷ λεπτὸν συγκῷ ἅμα ὀβεπιζομένοισιν. ἔπειτα ὀ φλαῦρον τα κατα κοιλίην σκληρύσματα μετὰ πόνε πυρετοῖσιν ἅμα φρενώδεσιν ἀποστάσεσμικρὰ ἐφυγραινομένης ἐς κάθαρσιν οὐ τὰ ἐς ἐμπύησιν ἅμα πυρετῷ κοιλίη παρακόδης δόξον ἀλμυρώδεα κωματώδεσι νωθρόις οὐ πάνυ παρέ Ἐ πὶ κοιλίη ὑγρῇ, κοπώδει. κεφαλαλγικῶ. δι' ὠδὶ ἀχρυπνοι. ὀβρύθρεα χρώματι λυομένης, ἐλπὶς ἐκμανῆναι. ἰῶ δύσπνοοι ἐώσι πρὸς ⁘ ἐκ χλοιάζ δυσπνοον σπνον τε κοιλίης ἐπεισελθούσης. Τὰ κωματώδεα διαχωρήματα τόνον ἔχοντα, κοιλίω φρενῳδομένω σημαίνει. Τοῖσι χολώδεσι κοιλίη παρακόδης μικρὰ πυκνὰ διαδιδύσα τον ώδεα μικροῖσι, μυξώδεσι, πόνον π' ⁘ λεπτὸν ποιέσι. κὴ οὖρον οὐκ ἀλύτως ἰὸν, ἐς ὕσρα παν ἐκ τοιοῦτ' ἀποτελυτὰ αἱ χρομῳδέες χλώσαι σημεῖον σὶ οἷσι κοιλίης καταῤῥαγησομένης. Οἷσι καῦμα γίνεται, ἐφιδρῶσι δὲ ἐλαθόντων, πυρεῖες παρεξωύεται. Ἐ πὶ κοιλίησι ὑγρῇσιν κατα ψύξις μεθ' ἰσορῶτος, φλαῦρον. Ἐ πὶ κοιλίησιν ὑγρῇσι, τὰ ἀπ' οὐλῶν αἵματα ἐπῤῥυέντα, θανατῶδες. διαχώρημα κακὸθαρον ἐπιγινόμενον, λύει πυρετὸν ὀξέως μεθ' ἰσορῶτος.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΕΦΑΛΗ ΤΡΩΜΑΤΩΝ.

Ὧν ἀνθρώπων αἱ κεφαλαὶ οὐδὲν ὁμοίως σφίσιν αὐτοῖσιν, οὐδὲ αἱ ῥαφαὶ τῆς κεφαλῆς πάντων κατὰ ταὐτὰ πεφύκασιν, ἀλλ' ὅς τις μὲν ἔχει ἐκ τοῦ ἐμπροσθεν τῆς κεφαλῆς προβολὴν, ἢ δὲ προβολὴ ὀξέη, ὁ τοῦ ὀξέος ὀξύτερον τρόπον παρὰ τὸν ἄλλον, τούτου ἐστὶν αἱ ῥαφαὶ πεφυκῆσαι ἐν τῇ κεφαλῇ, ὡς γράμμα τὸ Τ. γράφεται. πλὴν γὰρ βραχυτάτου γραμμὴν ἔχει πρὸς τῆς προβολῆς ἐπιμήκη σίλλαν πεφυκέναι. πλὴν δ' ἐτάτου γραμμὴν, ἔχει δὲ μέσης τῆς κεφαλῆς κατὰ μῆκος ἐς τὸν κρᾶνιον αἰεί. ὅς τις δ' ὀπίσθεν τῆς κεφαλῆς πλὴν προβολὴν ἔχει, αἱ ῥαφαὶ τούτου πεφύκασιν ταὐναντία ἢ τῷ προτέρῳ. ἢ μὲν γὰρ βραχυτάτη γραμμὴ, πρὸς τῆς προβολῆς πέφυκεν ἐπιμήκης. ἡ δὲ μακροτάτη, ὀπίσθεν μέσης τῆς κεφαλῆς πέφυκεν κατὰ μῆκος ἐς τὸ μέτωπον ἀεί. ὅς τις δὲ καὶ ἀμφοτέρωθεν τῆς κεφαλῆς προβολὴν ἔχει, ἔκτε τοῦ ἐμπροσθεν καὶ τοῦ ὀπίσθεν, τούτῳ αἱ ῥαφαὶ εἰσὶν ὁμοίως πεφυλῆσαι ὡς γράμμα τὸ Η τε. Ξ. γράφεται. πεφύκασι δὲ τῇ γραμμῶν αἱ μὲν μακραὶ, πρὸς τῆ προβολῆς ἑκατέρης ἐπιμήκεσι πεφυκῆσαι. ἡ δὲ βραχεῖα, ὀπίσθεν μέσης τῆ κεφαλῆς κατὰ μῆκος πρὸς ἑκατέρην τελευτῶσα πλὴν μακρὴν γραμμὴν. ὅς τις μὴ ἐτέρωθι μηδεμίαν προβολὴν ἔχει, οὗτος ἔχει τὰς ἐφὰς τῆ κεφαλῆς, ὡς γράμμα τὸ χί. Χ. γράφεται. πεφύκασι δὲ αἱ γραμμαί. ἡ μὲν ἑτέρη, ἐπιμήκεσι πρὸς τὸν κρόταφον ἀφίκνουσα. ἡ δὲ ἑτέρη, κατὰ μῆκος ὀπίσθεν μέσης τῆς κεφαλῆς. δι' ὅλου δὲ ὅτι τὸ ὀξέον κατὰ μέσην πλὴν κεφαλὴν. σκληρότατον δὲ καὶ πυκνότατον αὐτῆ πέφυκεν, τὸ αὐχένιον, ἢ ὁ μοχλὸς τοῦ ὀξέος ὑπὸ τῇ σαρκί. καὶ τὸ κατώτατον τὸ πρὸς τῇ μιλῶτι, ἢ ὁ μοχλὸς τοῦ ὀξέος ἢ κάτω. ἀποχωρέον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχενίου τοῦ ὀξέος καὶ τοῦ κατωτάτου. ἀπὸ τῆς σκληροτάτου καὶ πυκνοτάτου ὧδε· τὸ μὲν θαλαμῶδες καὶ ἧσσον πυκνὸν καὶ ἐπικοινωνέον ἐς πλὴν διπλόην. ἡ δὲ διπλόη κοιλότατον καὶ μαλθακώτατον, καὶ μάλιστα σεῤῥωτόδε· ὅδιν. ἔστι δὲ καὶ πᾶν τὸ ὀξέον τῆς κεφαλῆς, σὺν τῷ κάτω ὀλίγου τοῦ τε αὐχενίου καὶ κατωτάτου, ὁσονοῦν ὅμοιον. καὶ ἔχει τὸ ὀξέον οἷ ἔωυτῷ ὅμοια σαρκία πολλὰ καὶ ὑγρὰ, καὶ εἴ τις αὐτὰ διατείβοι τοῖσι δακτύλοισιν, αἷμα ἂν διαγένοιτο ὀξὺ αὐτῆ. οἷσι δ' οἷ τῷ ὀξέῳ. καὶ φλεβία λεπτότατα καὶ κοιλότατα, αἵματος σφίσι σκληρότητι μὲν ναὶ καὶ μαλθακότητι καὶ κοιλότητι, ὧδε ἔχει· παχύτητι δὲ καὶ λεπτότητι. συμπάσης τῆς κεφαλῆς τὸ ὀξέον λεπτότατόν ὅδιν καὶ ἀδενέσατον τὸ κατὰ βρέγμα, καὶ σάρκα ὀλιγίσην ἢ λεπτοτάτην ἔχει ἐφ' ἑωυτῷ τῷ ταύτη τῆς κεφαλῆς τὸ ὀξέον. καὶ ὁ ἐγκέφαλος κατὰ τοῦτο τῆς κεφαλῆς σφίσι ὑγιέστατος. καὶ διότι οὕτω ταῦτα ἔχει τῆ τε ῥωμαίων καὶ τῆ βελέων ἴσων τε ἐόντων κατὰ μέγεθος καὶ ἐλασσόνων, καὶ ὁμοίως τὸ ῥωθεὶς καὶ ἧσσον, τὸ ὀξέον ταύτη τῆς κεφαλῆς φλᾶται τε μᾶλλον καὶ ῥίγνυται καὶ ἑωυτῷ ἐσφλᾶται. καὶ βαθυτάτου τρᾶ ὅδιν καὶ χαλεπώτατα ῥηϊδιεται τε καὶ ἐκφυγαίνειν τὸν θανάτον ταύτη ἢ που ἄλλοθι τῆς κεφαλῆς. ὀξίσων τε ἐόντων τῆ ῥωμάτων. καὶ ὁμοίως τὸ ῥωθεὶς καὶ ἧσσον, ἀποθνήσκειν ἄνθρωπος, ὅταν μὴ ἄλλως μέλλη ἀποθανεῖσθαι ἐκ τοῦ ξώματος, οἷ ἐλάσσονι χρεὼν ὁ ταύτη ἔχων τὸ ξῶμα τῆς κεφαλῆς, ἢ που ἄλλοθι. ὁ γὰρ ἐγκέφαλος τάχιστά τε καὶ μάλιστα κατὰ τὸ βρέγμα αἰσθάνεται τῆ κακῶν τῆ γινομένων ἔκτε τῇ σαρκὶ καὶ τῷ ὀστέῳ, ὑπὸ λεπτοτάτῳ

πὸ τούτου γὰρ ὀστέῳ ὅδι ταύτη ὁ ἐγκέφαλος καὶ ὀλίγη σαρκί. καὶ ὁ σκληρότατος ἐγκέφαλος ἐστὶ τῷ βρέγματι κεῖται. τῆ δὲ ἄλλων τὸ κατὰ τοὺς κροτάφους ἀδενέστατόν ὅδιν. συμβολή τε γὰρ τῆς κατώτω γνάθου πρὸς τὸ κρανίον καὶ κίνησίς ὅδιν ἐν τῷ κροτάφῳ ἄνω καὶ κάτω ὡς πρὸς ἄνθρου. καὶ ἡ ἀκοὴ σκληρότατον γίνεται αὐτόθεν. καὶ φλὲψ δι' ἧς τὸ κροτάφου τέτατται κοίλη τε καὶ ἰσχυρή. ἰσχυρότατον δι' ὅδιν τῆς κεφαλῆς τὸ ὀστέου παν τὸ ὀστέον τῆς κορυφῆς καὶ τῆ οὐάτων ἡ πᾶν τὸ πρόσθεν. ἧσσον δὲ καὶ σκληρότατον καὶ βαθυτόδιον ἐφ' ἑωυτῷ ἔχει τοῦτο τὸ ὀστέον. κατὰ δὴ τούτων οὕτως ἐχόντων, ὑπὸ τε τῆ ξωσίων καὶ τῆ βελέων ἴσων ἀπόντων καὶ ὁμοίων. καὶ μειζόνων καὶ μειόνων ὁμοίως τιζωσκόμενος, καὶ μᾶλλον τούτη τῆς κεφαλῆς τὸ ὀστέον ἧσσον ῥήγνυται καὶ φλᾶται. καὶ ἰῷ μέλλη ἄνθρωπος ἀποθνήσκειν καὶ ἄλλως ἐκ τοῦ ξώματος, οἱ τῷ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς ἔχων τὸ ξῶμα, οἱ τελέσι χρόνῳ ἀποθανεῖται. οἱ τελέσι χρόνῳ τὸ ὀστέον ἐμπυίσκεταί τε καὶ διαπυίσκεται κάτω ὡδὶ ἐν ἐγκέφαλον, ὅτε πλὴν παχύτητα τοῦ ὀστέου. καὶ ἐλάστων ταύτη τῆς κεφαλῆς ὁ ἐγκέφαλος ὑγιέστι. καὶ τελέσι ἐκφυγόντων τὸν θάνατον τῆ ὄπισθεν τιζωσκομένων τῆς κεφαλῆς ὡς ἐπιτοπολύ, ἢ τὰ ἔμπροσθεν. καὶ οἱ χειμῶνι τελέσι χρόνου ζῆ ἄνθρωπος ἢ οἱ θέρει, ὅς τις μὴ ἄλλως μέλλει ἀποθανεῖσθαι ἐκ τοῦ ξώματος, ὅπου οὕτω τῆς κεφαλῆς ἔχων τὸ ξῶμα. αἱ δὲ ἕδραι τῆ βελέων τῆ ὀξέων μὴ κουφότεραι, αὖται ἰῷ σφῶν αὐτῆ γινόμεναι οἱ τῷ ὀστέῳ τὸν ὑδρα, ἀγμῆς τε καὶ φλάσιος, καὶ ἐσωέσφλάσιος. αὖται δὲ γίνονται ὁμοίως οὔτε τῷ ἔμπροσθεν τῆς κεφαλῆς μὴ οἱ τῷ ὄπισθεν. ἐκ τουτέων θανάτος οὐ γίνεται κατά γε δίκιλω, οὐδ' ἰῷ γένηται. ἔραφὴ δὲ οἱ ἕλκει φανεῖσα ὀστέου λελωβημένου, πάντα χρὴ τῆς κεφαλῆς τὸ ἕλκεος χλωμόν, ἀδενέσατον γίνεται τῆ ῥώσει μὴ τῷ βέλει αὐτὸ τυχεῖν, εἰ τύχοι τὸ βέλος ἐς αὐτὸ πλὴν ἔραφὴν σταθμὸν. πάντων δὲ μάλιστα ἰῷ τὸ βέλος οἱ τῷ βρέγματι γενόμενον κατὰ τὸ ἀδενέσατον τῆς κεφαλῆς, καὶ αἱ ῥαφαὶ εἰ τύχοιεν οὖσαι τοῦδε τὸ ἕλκος, καὶ τὸ βέλος αὐτῶν τυχὸν τῆ ῥαφῶν. πιρώσηται δὲ ὁσέον τὸ οἱ κεφαλῆ, τοσοῦσδε τρόποισιν ἐνίοτε ἕλκεσι ἰδέαι γίνονται τῶν κατὰ βρέγματος οἱ τῇ ξώσει. Ὁ σέον ῥήγνυται τιζωσκόμενον μὴ τῷ πᾶν τὸ ὀστέον πλὴ ῥωγμὴ ἀνάγκη φλάσιν προσγενέσθαι ἰῷ πᾶν ῥαγῆ. τῆ γὰ βελέων ὁτιπᾶν ῥήγνυσι τὸ ὀστέον, τὸ αὐτὸ τῆ τοῦ μὴ φλᾶ τὸ ὀστέον ἢ μᾶλλον ἢ ἧσσον. αὐτὸ τε τὸ ὠπᾶν μὴ ῥήγνυσιν πλὴ ῥωγμιῶν. ἐς οὗτος τρόπος. ἰδέαι δὲ ῥωγμέων παντοῖαι γίνονται. μὴ γὰρ λεπτότατόν τε μὴ λεπτὸν πάνυ ὀστέου κατὰ φανερὲς γίνονται. ἔστι δ' ἄπτιν ῥωγμέων, οὔτε αὐτὸ μετὰ πλὴ ῥώσιν, οὔτε τῆσιν ἠμῤῥησιν τῆσιν αὖ μὴ πόνων ὄφελος γένοιτο τῷ θανάτου τῷ ἀνθρώπου. αἱ δ' αὖ, παχύτατόν τε καὶ βούτατον γίνονται τὸ ῥωγμέων. οἷαι δὲ, μὴ πάνυ βύρεαι. καὶ αἱ μὲν, ὠδὶ μακρότατον ῥήγνυνται. αἱ δὲ, ὠδὶ βραχύτερον. καὶ αἱ μὲν, ἰβύτατον. αἱ δὲ, ἰθεῖαι τε καὶ πάνυ. αἱ δὲ, καμπυλώτατόν τε καὶ κῶ μπύλαι μὴ βαθύτατον. αἱ δὲ, εἰς τὸ κάτω μὴ διὰ παντὸς τοῦ ὀστέου. Φλαθεῖσι δ' ἂν ὁ ὀστέον οἱ τῇ ἑωυτοῦ φύσει, καὶ ῥωγμὴ τῇ φλάσει οὐκ ἂν προσγένοιτο τῷ ὀστέῳ οὐδεμιᾷ. λούτατος οὗτος. ἰδέαι δὲ τῆς φλάσιος. τὰ μὲν ἐλάσσονος γίνονται τὸ μὴ πολλὰ ἰδέαι γίνεσθαι ἰῷ ἐλάσσονος ἐστὶ τὸ ὀστέον τὸ φλασθὲν. τὰ δὲ μείζονος γίνεται τὸ πολλὰ ἰδέαι γίνεσθαι ἰῷ μείζονος ἐστὶ τὸ ὀστέον τὸ φλασθέν. καὶ ἐσφλᾶται ὁ ὀστέον ἐκ τῆς φύσιος τῆς ἑωυτοῦ ἔστω ἰῷ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὀστέου μὴ ἐόντος οἱ τῇ φύσει τῇ ἑωυτοῦ. ἰῷ δὴ οὕτω ῥωγμὴ αὖ προσεῖη τῇ ἐσφλάσει. δίτος οὗτος τρόπος. ἐσφλάσθαι δὲ ὁ ὀστέον πολλὰς ἰδέας. ἰῷ μὴ γὰρ ἐπὶ πολέσι τοῦ ὀστέου ἰῷ ἐπ' ἔλασσον. καὶ μᾶλλον τε καὶ ἐς βαθύτερον κάτω. ἰῷ ἧσσον τε καὶ ἐπὶ παλαιότερον. Καὶ ἔσθησις γενομένης οἱ τῷ ὀστέῳ βέλεος προσγένοιτο αὖ ῥωγμὴ τῇ ἐσθέσει, τῇ τε ῥωγμὴ ἰῷ φλάσιν προσγενέσθαι ἀναγκαῖον ὅδιν ἢ μᾶλλον ἢ ἧσσον. ἢ ἢ πᾶν καὶ ῥωγμὴ προσγένηται σὺν πᾶν ἰῷ ἔσθησιν ἐγένετο. ἰῷ ἡ ῥωγμὴ οἱ τῷ ὀστέῳ τῷ πᾶν ἐχοντι τὴν τε ἔσθησιν καὶ πλὴν φλάσιν. τὸ ταὐτὸν οὗτος τρόπος. ἰῷ ἔσθησιν δὲ τῶν βέλεος γίνεται οἱ τῷ ὀστέῳ, ἔσθησιν δὲ ἢ ἕλκεος γίνεται, ὅταν μὴνὸν ὁ ὀστέον οἱ τῇ ἑωυτοῦ φύσει ὁ βέλος σπείξας ἐς ὁ ὀστέον δῆλον ποιήσῃ ὅτι ἔσπεισεν. οἱ δὲ τῷ τρόπῳ ἐνίοτε ἕλκεος ἰδέαι γίνονται. καὶ τοῦδὶ μὲν φλάσιος καὶ ῥωγμῆς, ἰῷ ἄμφω ταῦτα προσγένηται τῇ ἔσθησιν, καὶ ἰῷ φλάσις μόνη γένηται, ἢ δὴ πέφρασται, ὅτι πολλαὶ ἰδέαι γίνονται καὶ τῆς φλάσιος καὶ τῆς ῥωγμῆς. ἡ δὲ ἔσθησις αὕτη, ἐφ' ἑωυτῆς γίνεται μακροτόδιν καὶ βραχυτόδιν ἐοῦσα, καὶ κῶ μπυλωτόδιν, καὶ ἰβυτόδιν, καὶ κυκλωτόδιν, καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἰδέαι τῶ τοιούτου τρόπου, ὁσῶνοι αὖτι καὶ ἐκ χῆμα τῶ βέλεος ἢ. καὶ δι' αὐτοῦ καὶ βαθύτατόν τε κάτω καὶ μᾶλλον καὶ ἧσσον. καὶ σκολιώτατόν τε καὶ εὐρύτατον, καὶ πάνυ εὐρέαι. ἢ διακεκόφατον, διακοπὴν δι' ὅ πόσῃ τῆς οἷσι γινομένη μήκεός τε καὶ εὐρύτητος οἱ τῷ ὀστέῳ ἔσθησιν ὅδιν. ἰῷ τ' ἄλλ' ὅσα, τὰ ὠδὶ ἐχοντα πλὴ διακοπὴν μένει οἱ τῇ φύσει τῇ ἑωυτῆ, καὶ μὴ σωιεσφλᾶται τῇ διακοπῇ ἔσω ἐκ τῆς φύσιος τῆς ἑωυτῆ. οὕτω δ' ἐσφλασις αὖ ἔη καὶ οὐκ ἔτι ἔσθησιν ὀστέου τιζώσκεται, ἀλλ' ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ ὁ ἕλκος ἔχει ἄνθρωπος καὶ ὁ

ὀστέον ἐλλιθῆ τὴς σκιρρώδους, ἐ βλάβῃ μόνος οὐδὲν, ἀλλ' ἐπιπονώτερον γίνεται χωρὶς τοῦ
ἐγκρίτος. ἀσθενῆ δὲ τὰ ὀστᾶ ἐστὶν ὁ πάσχων πάντα τὸν ἔσω χρῶτα τῆς ἐγκεφαλίδος ἐπὶ τὸ
ἐπικάρδιον ἀναπεφυκότα. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἀεὶ τὰ ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥεύματα κατέρχεται, καὶ
ἐπὶ τὸν πνεύμονα, ὅθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν ἐπιπίπτει. ἐπὶ τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἐκ τῆς κοιλίας
ἀναθυμιάματα ἀναφέρεται, καὶ ἐπὶ τὸν πνεύμονα καὶ τὴν καρδίαν. ἐπὶ τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἐκ τῆς
καρδίας ἀναθυμιάματα ἀναφέρεται, καὶ ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον. ἐπὶ τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἐκ τῆς
ἀρτηρίας ἀναθυμιάματα ἀναφέρεται, καὶ ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον. ἐπὶ τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἐκ τῆς
κοιλίας ἀναθυμιάματα ἀναφέρεται, καὶ ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον. ἐπὶ τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἐκ τῆς
κύστεως ἀναθυμιάματα ἀναφέρεται, καὶ ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον. ἐπὶ τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἐκ τῆς
μήτρ

ἑώρων τῶν βελέων, καὶ τὰ τοιαῦτα χρόνια αὐτῶν ὀστέα, μὴ πολλάκις τῇ ἐσόδῳ προσενηνεγμένη ῥήξεις, καὶ φλάσεις. ἡ μούνη φλάσις. ἔπειτα λανθανόν οὐ καταφανέα ἐόντα. ἐπεισδὺς δὲ ξύσις ὁ ὀστέου τῷ ξυσῆσαι, ὧν μὲν δοκέει ἐς πρόσθιον ἀφίκεσθαι ἡ ῥῶσις τοῦ ὀστέου, πρίειν χρὴ καὶ τοὺς ῥεῖς ἡμιβρώτους μὴ ὑποβρέβαλλειν ἀπρίωτον, ἀλλ' ἐν ταύτῃσι πρίειν, ἄλλως τε καὶ τῆς θερμῆς ὥρης ὧν ὑπ' ἀρχῆς λαμβάνης τὸ ἴημα. ὧν δὲ ὑποπτεύῃς μὲν ὁ ὀστέον ἐρρῶχθαι. ἡ ἀμφότερα ταῦτα, τὸ καμαρούμενος ὅτι ἰσχυρῶς τύπτωται ἐκ τῶν λόπων τοῦ τραύματος. καὶ ὅτι ὑπὸ ἰσχυροῦ τοῦ τρώσαντος, ὧν ἕτερος ὑφ' ἑτέρου ζωθῇ. καὶ ὁ βέλος ὅτω ἐρώθη, ὅτι τῶν ἀκοντίων βελέων ὧν. ἔπειτα ἦν ἄνθρωπον, ὅτι δίνος τε ἔλαβεν καὶ σκότος ἡ ἐκωφώθη ἡ ἀκτύπεσεν. τούτων δὲ οὐ τὸ γνωμεύων. ὧν μὴ διαγιώσκῃς, εἰ ἐρρῶχε ὁ ὀστέον. ἡ πέφλασται. ἡ καὶ ἀμφότερα ταῦτα. μήτε ἄλλως ὁρῶν. λεῖ δὴ ὧδε ὁ ὀστέον τήκων ὁ μελαίνατον διὰ ὕδατος τι τῷ μέλανι φαρμάκῳ τῷ τηκομένῳ. ὁ ἕλκος ὑποτείνατο. ὀβόνιον. ἐλαίῳ τόχεῳ. εἶτα καταπλάσας τῇ μάξῃ ἐπιδῆσαι. τῇ δ' ὑστεραίῃ, ἀπολύσας καὶ ἐκκαθήρατο ὁ ἕλκος ἐπῇσθαι. καὶ ἢν μὴ ὑγιὲς, ἀλλ' ἐρρῶχθαι καὶ πεφλασμένον ἦ. ὁ μὲν ἄλλο ἔστω ὀστέον, λεῖον ξυόμενον. ἡ δὲ ῥῶγμα ἢ φλάσις, ὅταν τὸ κάτοπτρον τῷ φαρμάκου δεχόμενον ὁ φάρμακον ἐς ἑωυτὸν μέλανες ἔσται μέλαν σὺ λεῖον τῷ ὀστέῳ τῷ ἄλλῳ. ἀλλὰ χρὴ αὖθις πὶν ῥῶγμα ἰῶν τοῦτον τὴν φανείσαν, ἐπιξέειν καταβάθος. καὶ ὧν μὲν ἐπιξύων πὶν ῥῶγμα ἰῶν τοῦτον φανείσαν μέλαναν ὀβέλης καὶ ἀφανέα ποιήσῃς. φλάσις μὲν γεγένηται τῷ ὀστέου ἡ μᾶλλον ἢ ἧσσον, ἡ τις πρὸ ἐρρῆχε καὶ πὶν ῥῶγμα πὶν ἀφανισθείσαν. ὁ τῷ ξυσῆρος. ἧσσον δὲ φερβρὸν καὶ ἧσσον αὖ προῆγμα ἀπ' αὐτῆς γένοιτο ἀφανισθείσης τ' ῥῶγμης. ὧν δὲ καταβάθος ἡ καὶ μὴ ἐθέλῃ ὀβιώσαι ἐπιξύνουσιν, ἀρκέει ἐς πρίσιν ἡ τοιαύτη ξυμφορή. ἀλλὰ χρὴ πρίζοντα τὰ λοιπὰ ἰηβδύειν ὁ ἕλκος. φυλάσσεσθαι δὲ χρὴ ὅπως μή τι κακὸν ἀπολαύσῃ ὁ ὀστέον ἀπὸ τῆς σαρκὸς, ὧν κακὸς ἰηβρύπτει. ὀστέα γὰρ καὶ ἀπρομισώσει, καὶ ἄλλως ἐμλωμοίω, ὑγιὲς δὲ ἐόντι, καὶ ἔχοντι τι σινὸς ὁ τῷ βέλος, δοκέοντι δὲ ὑγιὲς εἶναι, νίνδωσ ὁ ὅτι μᾶλλον ὑποπτεύεσθαι ὧν καὶ ἄλλως μὴ μέλλῃ, ὧν καὶ ἡ σαρξ ἡ περιέχουσα ὁ ὀστέον ἀκαὶς θέρασωβύπτει καὶ φλεγμαίνηται καὶ ἀποδιδρίπτηται. πυρετώδης γὰρ γίνεται, καὶ πολλοῦ φλεγμοῦ ἀπλέων. καὶ δὴ ὁ ὀστέον ἐκ τῶν ἀποδιδρυσόντων ἀφρικέων ἐς ἑωυτὸν θρόμβῳ τε καὶ φλεγμονὴ καὶ ὅσα πρὸ ἡ σαρξ ἔχει σὺ ἑωυτῇ, καὶ ἐκ τουτέων ὧδε ὑπόπυον γίνεται. καὶ κακὸν δὲ καὶ ὑγρὸν τε εἶναι πὶν σάρκα σὺ τῷ ἕλκει. καὶ μυδῶσιν. καὶ ὧδε πολλὸν χρόνον καθαίρεσθαι. ἄλλα χρὴ διάπυον μὲν ποιῆσαι ὁ ἕλκος ὡς τάχιστα, ὅπω γὰρ αὐῆκιστα φλεγμαίνοι τὰ περιέχοντα ὁ ἕλκος, καὶ τάχιστα καθαρὸν εἴη. ἀνάγκη γὰρ ἔχει τοὺς σάρκας τοὺς κοπείσας, καὶ φλαθείσας ὑπὸ τοῦ βέλεος ὑποπύους γλυφόμενα, ἐκπεκῆναι. ἐπεισδὺν δὲ καθαρθῆ, ξηρότερον χρὴ γίγνεσθαι ὁ ἕλκος. οὕτω γὰρ αὖ τάχιστα ὑγιὲς γένοιτο ξηρῆς σαρκὸς βλαστούσης καὶ μὴ ὑγρῆς. καὶ οὕτως οὐκ αὖ ὑπορυαρκίσῃ ὁ ἕλκος. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ὑπὸρ τῆς μήνιγγος τῆς τοῦ ἐγκεφάλου. ὧν γὰρ αὐτὴν ἐκπρίσας ὁ ὀστέον καὶ ἀφελὼν ἀπὸ τῆς μήνιγγος ψιλώσας, αὐτὴν καθαίρων χρὴ ποιῆσαι ὡς τάχιστα καὶ ξηρὴν. ὡς μὴ ὑπὸ σπυλὼν χρόνον ἐοῦσα μηλίη τε καὶ ὑβαίρηται. τούτων γὰρ οὔτω γνωμεύων, ὡς ἔπῆναι αὐτὴν πίνδινος. ὀστέον δὲ ὅτι δὴ ἀποσῆναι λεῖ ὅτου ἄλλου ὀστέου ἑλκεος ἐν κεφαλῇ γλυφομένου, ἑώρης τε ὑὸς τῆς βελέος ὧν τῷ ὀστέῳ, ἡ ἄλλως ὑπὸ πολὺ ψιλωθέντος τοῦ ὀστέου, ἀφίσταται ὑπὸ πολὺ ἑξαμον γινόμενον. ἀνάξηρανέται γὰρ ὁ αἷμα ἐκ τοῦ ὀστέου ὑπό τε τοῦ χρόνου καὶ ὁ φαρμάκων τὴν ἁλείσιν. τάχιστα δ' ἂν ἀποσαίη, εἴ τις ὁ ἕλκος ὡς τάχιστα καθήρα. ξηρότατον λοιπὸν τό τε ἕλκος καὶ ὁ ὀστέον. καὶ ὁ μεῖζον καὶ ὁ ἧσσον. ὁ γὰρ τάχιστα ἀποξηρανθὲν καὶ ἀπεσχάνης, σὺ τοῦτο μάλιστα ἀφίσταται ἀφ' τοῦ ἄλλου ὀστέου τοῦ σώματος τε καὶ ζῶντος αὖτου, ἐξαιμόν τε γλυφόμενον καὶ ξηρὸν τῷ σώματι καὶ ζῶντι μάλα ἀφίσταται. ὅσα δὲ τὴν ὀστέων ἐσφλᾶται ἔσω, ἐκ τῆς φύσιος τῆς ἐώυτῆς ἀκαταῤῥαχέντα ἢ καὶ διακόπεντα πάντῃ ὑγιέα, ἀκινδυνώτερα τὰ τοιαῦτα γίνεται. ἐπὴν ἡ μήνιγξ ὑγιὴς ἦ. καὶ τὰ σπλέρα ῥῶγμήσιν ἐσκαταῤῥαγέντα καὶ ὑγρὰ τὰ πόνον, ἔτι πάντα δυνατώτερα καὶ ὑμεναρέστερα ἐς πὶν ἀφαίρεσιν γίνεται. καὶ οὐ χρὴ πρίειν τὴν τοιούτων οὐδέν. οὐ δὲ καὶ ἂν δύνηται τὰ ὀστέα πεπρωκέναι ἀφαιρέειν πρὶν ἢ αὐτόματα ἐπανίῃ ἐκὸς πρῶτον χαλάσαντος. ἐπανδρέχεται δὲ τῆς σαρκὸς ὑποφυομένης. ὑποφύεται δὲ ἐκ τῆς διπλόης τοῦ ὀστέου καὶ ἐκ τοῦ ὑγιέος, ὧν ἡ ἀνωθεν μοῖρα τοῦ ὀστέου μούνη σφακελίοι. οὕτω δ' ἂν τάχιστα ἥκοι ἡ σαρξ ὑποφύοιτο καὶ γλασσάνοι, καὶ τὰ ὀστέα ἐπανίοι, ἐί τις ὁ ἕλκος ὡς τάχιστα διάπυον ποιήσαις καθαρὸν ποιήσῃ ταῦτα. μὴ ὧν δὲ πανθος τοῦ ὀστέου ἄμφω αἱ μοῖραι ὁ σφλαθῶσιν ἔσω ἐς πὶν μήνιγγα, ἥτε ἀνωμοίρη τοῦ ὀστέου καὶ ἡ κάτω, ἰηβύοντι ὡβύπτων ὁ ἕλκος ὑγιὲς τάχιστα ἔσται. καὶ τὰ ὀστέα τάχιστα ἐπανίοισιν τὰ σφλαθέντα ἔσω. τὴν δὲ παυόντων τὰ ὀστέα καὶ λεπὸ τρά ὄβι καὶ μαλθακώτερα δι' ἔσσον, ὅτι σὰν μὸ τρά ὄβι μὴ κοίλα. μὴ ἅτε σκληρώθεα. μὴ οὔτε πυκνὰ, ἅτε σβρεά. καὶ ὁ τε βελέων ἴσων τε ἐόντων καὶ ἀθενεσβόων καὶ ῥωθέντων ὁμοίως τε καὶ ἧσσον ἐν τῷ νεωτέρου παυδίου, καὶ μᾶλλον καὶ βάσσον ὑποπυΐσκεται, ἡ ὁ τῷ πρεσβυτέρου καὶ σὶ ἐλάσσονι χρόνῳ. καὶ ὅσα ἂν ἄλλως μέλλῃ ἀποθανεῖσθαι ἐκ τῷ ῥώματος ὁ νεώτερος τῷ πρεσβυτέρου βάσσον ἀπόλλυται. ἀλλὰ χρὴ ὧν

χρὴ ἢν ψιλωθῇ τῆς σαρκὸς ὁ ὀστέον προσέχοντα τὸν νόον πειρᾶσθαι διαγινώσκειν ὅτι μὴ ἔστι τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν καὶ γνῶναι εἰ ἐρρῶγε ὁ ὀστέον, καὶ εἰ πέφλασται. ἡ μοῦνον πέφλασται. καὶ εἰ ἔσθησις γλυφομένης τῶν βελέος πρόσεστι φλάσις ἡ ῥῶγμα ἡ ἄμφω ταῦτα. καὶ ὧν τι τούτων πεπόνθη ὁ ὀστέον, ἀφεῖναι τῶν αἵματος ῥυπαίνω. φυλασσόμενον ἐς ὀλίγον. λεπὸ τρὸν γὰρ ὁ ὀστέον καὶ ἐπιπολαιότρον τῶν νέων ἡ τῶν πρεσβυτέρων. ὃς τις δὲ μέλλει ἐκ ῥωμάτων σὺ κεφαλῇ ἀποθνήσκειν, καὶ μὴ δοκᾷ ἂν αὖθις ὑγιὰ γίνεσθαι, μὴ δὲ σωθῆναι, ἐκ τῶν δὲ τῶν σημείων χρὴ πὶν διάγνωσιν ποιέεσθαι τῶν μέλλοντος ἀποθνήσκειν, καὶ προλέγειν ὁ μέλλον ἔσεσθαι. πάσχει γὰρ τόδε. ὁπόταν τις ὁ ὀστέον κατεηγός. ἡ ἐρρῶγός. ἡ πεφλασμένον. ἡ ὅτῳ γοῦν ἥ ὁπῃ κατεηγὸς σὺνοίσεσθαι ἁμαρτῆ. καὶ μήτε ξύσῃ. μήτε πρίσῃ. μήτε δεόμενον. μήτε δὲ ὡς ὑγιὲς ἐὸντος τῶν ὀστέου, πὶν τῶν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμερέων πυρετὸς ἐπιλήψεται ὡς ἐπιπολὺ σὺ χειμῶνι. οὐ δὲ τῷ θέρει μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας ὁ πυρετὸς ἐπιλαμβάνει. καὶ ἐπὴν ὀξὺς γένηται, ὁ ἕλκος ἄχροον γίνεται, καὶ ὑβ αὐτοῦ ἰχῶρ ἐρεθισμικὸς. καὶ ὁ φλεγμαίνων ἐκτέθυνκον ὑβ αὐτῶν καὶ ὀλιγρῶδες γίνεται. νὴ φανέεται, ὡς πᾶν τάκεῖχος, χροιλῶ πυῤῥὸν, ὑποπέλιον. καὶ ὁ ὀστέον σφακελίζειν τηνικαῦτα αὖχεται. καὶ γίνεται πᾶν κνῶν, λεῖον οἷον. τελευταῖον δὲ ἐπῶχρον γλυφόμενον ἐκλύκνον. ὅτ' ἂν δὴ ἡ ὑπόπυον, ἡ ὧδε τῇ γλώσῃ φλυκταίναι γίνονται. καὶ παραφρονέων τελευτᾷ. καὶ ταῦτα ὁμοίως ἐπιλαμβάνει σὺν πλείστους τὰ ὧδε θάτερα τῶν σώματος. ὧν μὲν σὺ τῷ ἐπ' ἀριστερὰ τῆς κεφαλῆς ἔχῃ ὁ ἕλκος, τὰ ἐπὶ δεξιὰ τῶν σώματος ὁ ταῦτα ὁμοίως λαμβάνει. ὧν δ' σὺ τῷ ὧδε δεξιὰ τῆς κεφαλῆς ἔχῃ ὁ ἕλκος, τὰ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν σώματος ὁ ταῦτα ὁμοίως ἐπιλαμβάνει. εἰσὶ δ' οἳ νὴ ἀποπλήκτοι γίνονται, καὶ ἔστιν ἃ πόλλωται πρὸ ἑπτὰ ἡμερέων σὺ θρέι. ἡ τεσσαρῶν καὶ δέκα. σὺ χειμῶνι. ὁμοίως δὲ τὰ σημεῖα ταῦτα σημαίνει, καὶ σὺ πρεσβυτέρῳ ἐόντι τῷ σώματι, ἡ καὶ νεωτέρῳ. ἀλλὰ χρὴ εἰ σὺνοίης ὃν πυρετὸν ἐπιλαμβάνοντα, καὶ τῶν ἄλλων τι σημείων τούτων προσγινόμενον, μὴ διατρέβειν, ἀλλὰ πρίζοντα ὁ ὀστέον πρὸς πὶν μήνιγα. ἡ καταξύζοντα τῷ ξυσῆσι. καὶ πυρὸν δὲ γίνεται καὶ ὀξήσιον. ἔπειτα τὰ λοιπὰ οὕτως ἰηβύειν ὅπως αὖ δοκέῃ ξυμφορέειν πρὸς ὁ γινόμενον ἑρῶν. ὅταν δ' ὧδε τῷ σώματι σὺ κεφαλῇ ἀνθρώπου ἡ περιωμένου ἡ ἀπριώτου, ἐψιλωμένου δὲ τῷ ὀστέου, ὀδύνημα ἐπιγίνηται ὀρυθρὸν καὶ ὀρυσιπελατῶδες σὺ τῷ προσώπῳ, καὶ σὺ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν ἀμφοτέροισιν, ἡ τῷ ἑτέρῳ. καὶ εἴ τις ἀπόοιτο τῷ ὀδύνηματος ὁ θῶ ὦτο. καὶ πυρετὸς ἐπιλαμβάνει. καὶ ῥῖγος. ὁ δὲ ἕλκος αὖ τε ἀπὸ τῆς σαρκὸς καλῶς ἐχοι. ὁ δέεσθαι καὶ τ' ἀπὸ τῷ ὀστέου, καὶ τὰ ὧδε ἔχοντα ὁ ἕλκος ἔχη καλῶς, πλὴν τῷ ὀδύνηματος τῷ σὺ τῷ προσώπῳ. καὶ ἄλλῳ ἁμαρτάδι μὴ δὲ μίαν ἐχοι ὁ ὀδύνημα τῆς ἄλλης διαίτης, τούτου χρὴ πὶν κάτω κοιλίην ὑποκαθῆραι φαρμάκῳ, ὅ, τι κολλὼ ἄγει. καὶ οὕτω καθαρθέντος, ὅ, τε πυρετὸς ἀφίησιν. καὶ ὁ ὀδύνημα καταβύσταται. καὶ ὑγιὴς γίνεται. ὁ δὲ φάρμακον χρὴ διδόναι πρὸς πὶν διαίτην τῷ ἀνθρώπου ὁρῶν, ὡς ἂν ἔχῃ ἰσχύος. ὧδε δὲ πρίσις, ὁταν καταλάβῃ ἀνάγκη πρίζειν ἄνθρωπον, ὧδε γινώσκειν. ὧν ὑβ ἀρχῆς λαβὼν ὁ ἴημα παιεῖς, οὐ χρὴ ἐκπρίειν ὁ ὀστέον πρὸς πὶν μήνιγα αὐτίκα. οὐ γὰρ συμφορέει πὶν μήνιγα. μᾶλλον εἶναι τῷ ὀστέου ἐπὶ πολλὸν χρόνον καὶ καθυβῦζειν, ἀλλὰ τελευτῶσά τε καὶ διεμύσησεν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρως κίνδυνος ὧν αὐτίκα ἀφαιρεῖς πρὸς πὶν μήνιγα ἐκπρίσας, ὁ ὀστέον ῥῶγμα ὧν τῷ ὀβρῳ τῷ πρίονι πὶν μήνιγα. ἀλλὰ χρὴ πρίοντα, ἐπειδὲν ὀλίγου πάνυ δὴν διαπρίσθαι. καὶ ἤδη κινέεται ὁ ὀστέον, παύσασθαι πρίοντα. καὶ ἐὰν ὧδε ὁ αὐτόματον ἀποσῆναι ὁ ὀστέον. σὺ γὰρ τῷ διαπρίσῃ τῷ ὀστέου. καὶ ἐπιλελημμένῳ τῆς πρίσιος, οὐκ ἂν ἐπιγένοιτο κακὸν οὐδέν. λεπὸν γὰρ ὁ λοιπόμενον ἤδη γίνεται. τὰ δὲ λοιπὰ ἰηβαθαι χρὴ ὡς ἂν δοκέῃ ξυμφορέειν τῷ ἑλκεῖ. πρίοντα δὲ χρὴ πυκνὰ ὑβαίρεῖν ὁ ν πρίονα τῆς θρᾶσιος. ὁ ἐνεκα τῷ ὀστέου, καὶ ὕδατι ψυχρῷ σὰποβάπτειν. θρᾶσσων γὰρ σὺν τῷ ὧδε ἰόντος πρίσιν, καὶ ὁ ὀστέον ὁ κὴ θρᾶσσων καὶ ἀνάξηρότερον, ἡ κατὰ καιρὸν. μὴ μεῖζον ποιέει ἀφίσασθαι ὁ ὀστέον ὁ ὧδε ἰόντος πὶν πρίσιν ἡ ὅσον μέλλει ἀφίσασθαι. καὶ ὧν αὐτίκα βουλὴ ἐκπρίσαι ὁ πρὸς πὶν μήνιγα. ἔπειτα ἀφελεῖν ὁ ὀστέον, ὡσαύτως χρὴ πυκνὰ τε ὑβαίρεῖν ὁ ν πρίονα καὶ σὰποβάπτειν τῷ ὕδατι τῷ ψυχρῷ. ὧν δὲ μὴ ὑβ ἀρχῆς λαμβάνῃς ὁ ἴημα, ἀλλὰ παρ' ἄλλου παραδέχῃ ὑσβρίζοντα τῆς ἰήσιος, πρίονι χρὴ χαρακτὸν ἐκ πρίειν μὲν αὐτίκα ὁ ὀστέον πρὸς πὶν μήνιγα. θαμινὰ δὲ ὑβαιρδύντα ὁ ν πρίονα σκοπεῖσθαι μὴ ἄλλως καὶ τῇ μήλῃ πόδι ξ κατὰ πὶν ὁδὸν τῷ πρίονος. καὶ χρὴ πολὺ θᾶσσον διαπρίειν ὁ ὀστέον, ὧν ὑπὸ πυόν τε ἐὸν ἤδη καὶ διάπυον πρίῃς. καὶ πολλάκις τυγχάνει ἐπὶ πάλαιον ἐὸν ὁ ὀστέον, ἄλλως τε καὶ ὧν τοιούτῃ τῆς κεφαλῆς ἡ ὁ ζῶμα, ἡ τυγχάνει λεπὸ τερον ἐὸν ὁ ὀστέον ἢ παχύτερον. ἀλλὰ φυλάσσεσθαι χρὴ ὡς μὴ λάθῃς προσβαλὼν ὁν πρίονα, ἀλλ' ὅτῃ δοκέῃ παχύνσον ἤ. ὁ ὀστέον, ἐς ὕδωρ αἰεὶ σὺνεῖζειν τ' πρίονα, θαμινὰ σκοπούμενος. μὴ πειρᾶσθαι αὐχμνέων ὁ ὀστέον αὐχβάλλειν. ἀφελὼν δ' τὰ λοιπὰ, ἰηβύειν ὡς ἂν δοκέῃ ξυμφορέειν τῷ ἑλκεῖ.

Ταῦτα προσγεγράφθαι τῶδε τῷ βιβλίῳ, Γαλλιώνός φησι.

Ὅπ ὁ παχύτατον καὶ χολωδέστατον αὐτοῦ μοῖραι καὶ συσχέφεται. τὰ μὲν ταλεῖστα οὕτω λιθιᾷ. γίνεται δὲ παυσιν καὶ ἀχὸ τῦ γάλακτος. ὧν μὴ ὑγιηρὸν ἦ. ἀλλὰ θρόμβωτε λίην καὶ χολώδες. πὶν γὰρ

καὶ ἀλλὰ ὅλα μείζω ἔχει κίνησιν, ὡς τὸ τῆ ὑγρῷ ξυμμείνον πολὺν χρόνον τῷ ὑγρῷ ἀναδίδοσθαι ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ ἐπιπολάζειν· ὑπὸ δὲ τῆς ἀέρος ἀσθενείης ἐξωθεῖται τοῦ ὑγροῦ τὰ ἐλάχιστα μόρια καὶ ἐπιπολάζει· ἐπὶ πλεῖστον δὲ ἐπιπολάζει τὰ ἐλάχιστα μόρια τῶν ὑγρῶν, ὅτι ἐλάχιστα ἐστὶ τὰ ἐπιπολάζοντα τῶν ὑγρῶν

ἐπιτίθεσθαι τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξαιρεῖν τοῖς ἐν τῇ πόλει οὖσιν. ἐπεὶ δὲ ἐπύθοντο ταῦτα οἱ Ἱππῖται, ἐβοήθησαν πανδημεὶ τοῖς Ἀκραγαντίνοις καὶ ἐμάχοντο πρὸς τὸν Ἱμέρα ποταμόν. καὶ τέλος ἐνίκησαν οἱ Ἱππῖται καὶ ἐδίωξαν τοὺς Καρχηδονίους μέχρι τοῦ στρατοπέδου. ἐν δὲ τῇ διώξει ἀπέθανε καὶ Ἀννίβας ὁ τῶν Καρχηδονίων στρατηγός, ὃς ἐπολέμησε τοῖς Ἕλλησι δέκα ἔτη καὶ ἐκράτησε τῆς Σικελίας ὅλης πλὴν τῶν Συρακουσῶν. ἐν δὲ τῇ μάχῃ ἀπέθανον καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν Καρχηδονίων, ὥστε ἐν τῷ στρατοπέδῳ μόνον εὑρεθῆναι τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας. ἐπεὶ δὲ ἐπύθοντο ταῦτα οἱ Καρχηδόνιοι, ἐβοήθησαν πανδημεὶ καὶ ἐπολέμησαν τοῖς Ἱππίταις καὶ ἐνίκησαν αὐτοὺς καὶ ἐδίωξαν μέχρι τῆς πόλεως. καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν ἐπὶ ἔτη δύο καὶ ἐκράτησαν αὐτῆς. καὶ ἐπεὶ ἐκράτησαν τῆς πόλεως, ἐπέθεντο τοῖς τείχεσι καὶ κατέβαλον αὐτὰ καὶ ἐνέπρησαν τὴν πόλιν καὶ ἐφόνευσαν πάντας τοὺς ἐν τῇ πόλει ὄντας, ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ γέροντας, καὶ οὐκ ἐφείσαντο οὐδενός. καὶ ἐπεὶ ἐκράτησαν τῆς πόλεως, ἐπέθεντο καὶ τοῖς ἐν τῇ ἀκροπόλει καὶ ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς ἐπὶ ἔτη δύο καὶ ἐκράτησαν αὐτῶν καὶ ἐνέπρησαν τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἐφόνευσαν πάντας τοὺς ἐν τῇ ἀκροπόλει καὶ ἐπέθεντο καὶ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

χρὴν ὧν ἰητρὸν τὴν ἐκπώσιόν τε καὶ κατηγμάτων ὡς ἰθυτάτας τὰ κατασάσιας ποιέεσθαι. αὐτὴ γὰρ ἡ δικαιοτάτη φύσις. ἰῶ δέ τι ἐγκλίνῃ ἢ τῇ ἢ τῇ ὠδὶ ἀ πρὸς ὃ δέ ἐστιν, ἐλάσσων γὰρ ἡ ἁμαρτὰς ἢ ὠδὶ ἀ ὕπτιον. οἱ μὲν οὖν μηδὲν προσοῦ λύοντες οὐδὲν ἧσσον ἁμαρτάνουσιν ὡς ὠδὶ ἀ πουλύ. αὐτὸς γὰρ ὁ ἐπιδεόμενος πῶ χεῖρα ἀπορέγει, οὕτως ἂν τῆς δικαίης φύσεως ἀναγκαζόμενος. οἱ δὲ ἰητροὶ σφιζόμενοι δίθεν δίδυν οἱ ἁμαρτάνουσιν. τοῦ δὴ μὲν οὖν οὐ πολλὴ χεῖρα κατηγέων χειρίσται. καὶ παυρ-
ὸς δὲ ἰητρὸς, ὡς ἔπος εἰπεῖν. ἀναγκάζομαι δὲ τελείως γράφειν τοῦδε αὐτέων, ὅτι οἱ σοφοὶ ὀδύξεωτας εἶναι ἀρὸ σχημάτων χειρὸς οἱ ἐπιδέσει. ἀφ᾽ ὧν ἁμαρτέασ᾽ αὐτίους ἐχρὴν δοκέειν εἶναι. ἀλλὰ γὰρ πολλὰ οὕτω ταύτης τῆς τέχνης κείνεται. ὃ γὰρ ξυνοπτρεῖς οὕτω ξυνιέντες εἰ χρησὸν, μᾶλλον ἐπαινέουσιν ἢ ὃ ξυνῆκε, οὐδὲν οἴδασιν ὅτι χρησὸν, καὶ ὃ ἀλλοῖον ἢ ὃ δύνα-
λεν. ῥητέον οὖν ὁκῶς ἐθέλω τὴν ἁμαρτάδων τὴν ἰητρῶν. τοὺς μὲν ἀποδιδέξει. τοὺς δὲ διδάξει τοῦδε τῆς φύσιος τῆς χειρός. καὶ γὰρ ἄλλων ὀστέων τὴν κατὰ τὸ σῶμα δίδυμα ὄδε ὁ λόγος δίδυν. πῶ μὲν οὖν χεῖρα τοῦδε οὐ ὁ λόγος ἐδόκεε τις κατὰ δῆσαι κατὰ πρηὲα ποιήσας. ὁ δ᾽ ἀνάγκαζεν ἄτως ἔχειν ὡς πρὸ οἱ τοξεύοντες, ἐπὴν ὀφθαλμὸν ἐμβάλλωσιν, καὶ οὕτως ἔχουσαν ἐπίλει, νομίζων ἑωυτῷ εἶναι ὀρθὸν αὐτὴν τὸ κατὰ φύσιν. καὶ μαρτύριον ἐπήγετο τάτε ὀστέα ἅπαντα τὰ σὺν τῷ πήχει ὅτι ἰθυωρείην κατάλληλα ἔχει, τήν τε ὁμόχροιαν, ὅτι αὐτὴ κατὰ ἑωυτὸν πῶ ἰθυωρείην ἔχει. οὕτω καὶ ἐκ τῶν ἔξωθεν μορίων καὶ ἐκ τῶν ἔσωθεν. οὕτω δὲ ἔφη καὶ τὰς σάρκας καὶ τὰ νεῦρα πεφυκέναι, καὶ πῶ τοξικῶ ἐπήγετο μαρτύριον. ταῦτα λέγων ἠ ταῦτα ποιέων σοφὸς ἐδόκεε εἶναι. τῆι δὲ ἄλλων τεχνέων ἐπελελήθη. καὶ ὁκόσα ἰσχύι δρηξέονται καὶ ὁκόσα τεχνήμασιν, οὐκ εἰσῖδεν ὅτι ἄλλο οἰ ἄλλῳ, ἀ κατὰ φύσιν σχῆμα δίδυν, καὶ οἱ τῷ αὐτέῳ δρῶ ἐ τρα τῆς δεξιῆς χειρὸς σχήματα κατὰ φύσιν δίδυν, καὶ ἐ τρα τῆς ἀριστερῆς, ὧν οὕτω τύχῃ. ἄλλο μὲν γὰρ σχῆμα οἰ ἀκοντισμῶ κατὰ φύσιν. ἄλλο δὲ οἰ στρογδύνσιν. ἄλλο δὲ οἰ λιθοβολήσιν. ἄλλο οἰ πυγμῇ. ἄλλο οἰ τῷ ἐλιννύειν. ὁκόσοις δ᾽ ἂν τις τέχνασ᾽ ὧδε ἔσῃσιν οὐ ἀ αὐτὸ σχῆμα τῆι χειρέων κατὰ φύσιν δίδυν. ἢ οἱ ἑκάστη τ᾽ τεχνέων. ἀλλὰ πρὸς ἀρμονίην ὁ ἀνὴρ ἕκαστος, καὶ πρὸς ἀ ὄρθρον ὁ ἀνὴρ ἐπιτηδεύσῃ. θέλει σχηματίζον-
ται αἱ χεῖρες. τοξικῶ δὲ ἀσκέυντι, ἐνὸς ὄντος ἀ σχῆμα κράτιστον εἶναι τῆς ἑτέρης χειρός. τῷ γὰρ βραχίονος ἀ μῦλυ μοιρίδες οἱ τῇ τῷ πήχεος ξαθμῷ, οἱ τουτέῳ τῷ σχήματι βρέϊδον, ἰθυωρείην ποιέει τοῖσιν ὀστέοισιν τῷ πήχεος, καὶ τῷ βραχίονος, ὡς οἱέει ἀ πάν. ἢ ἀνάκλασις τῷ ἀρθρου κέκλασται, οἱ τουτέῳ τῷ σχήματι. ἐνὸς οὖν οὕτως ἀκαμπώτατον τε καὶ τανύτατον εἶναι ἀ χωρίον, καὶ μὴ ἧσσ᾽ ἀθαι, μὴ δὲ ξωσιδόναι ἐλκομένης τῆς νεύρης ὑπὸ τῆς δεξιῆς χειρός. καὶ οὕτως ἐπιτήδειον μὲν πῶ νευρῶ ἐλκύσει. ἀφήσει δὲ, ἀφ᾽ ὁρεωτάτου, καὶ ἀθρωτάτου. ἀφ᾽ τὴν τοιουτέων ἢ ἀφεσίων τὴν τοξευμάτων, ταχέα καὶ ἀξιόχρεα καὶ τὰ μήκεα γίνονται. ἐπιδέσει δὲ καὶ τοξικὴ δεῖν κοινόν. τῷ μὲν γὰρ ἐπιδήσας ἔχειν πῶ χεῖρα οὔτω ἔμελεν, πόνους ἂν ἄλλους πολλοὺς προσετίθει μείζονα τῷ ῥώματος. ὧδε δὴ συγκάψαι ἐκέλευεν, οὔτε τὰ ὀστέα οὔτε τὰ νεῦρα οὔτε αἱ σάρκες ἔτι σὺν τῷ αὐτέῳ ἐπίνοντο, ἀλλὰ ἄλλη μετεκοσμέϊτο κρατέοντα πῶ ἐπίδεσιν. ἢ τι ὠφελος δίδυ τοξικὸ σχήματος. καὶ ταῦτα ἴσως οὐκ ἂν ἁμαρτάνειν δοκέοιμι ἐλέγχειν. ἢν τεθρωμένον αὐτὸν πῶ χεῖρα παρασχέσθαι. ἄλλος δ᾽ ἂν τις τὴν ἀρῶν ὑπέλω πῶ χεῖρα δοὺς οὕτω κατατείνειν ἐκέλευεν, καὶ οὕτως ἔχουσαν ἐπίλει, ὧδε νομίζων ἀ κατὰ φύσιν εἶναι τῷ τε χροῒ σημαινόμενος, καὶ τὰ ὀστέα νομίζων κατὰ φύσιν εἶναι οὕτως, ὅτι φαίνεται ἀ ὀξέως ἐχρὴν ὀστέον ἀ παρὰ τὸν ὦμον ἢ ὁ σμικρὸς δάκτυλος κατ᾽ ἰθυωρείην εἶναι τῷ ὀστέου. ἀφ᾽ ὁκοίου τε ἂν πῆχυ οἱ ἄνθρωποι μεφέσθων, ταῦτα μευρτύρια ἐπήγετο ὅτι κατὰ φύσιν οὕτως ἔχει. καὶ ἐδόκεον δῦ λέγειν. ἀλλὰ ὧδε μὲν εἰ ὑπτία ἡ χειρ κατατείνατο, ὡς ἐπῳδωσον ἀ σχῆμα. ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἥσσων κρέασσων διαλαβὼν οὕτως οἰ τὴν ἑωυτῆς χεῖρα κατατείνατο, ὡς κλᾶται ὁ ἀγκὼν ὑπτίος ἄγοι αὐ ὅπη ἐθέλοι. οὕτε ἢ εἰ ἐξίφος οἰ τοῦτο τῇ χειρὶ ἔχοι, ἔχοι αὐ ὅτι χρήσαιτο τῷ ξίφει, ὅτῳ βίαιον ὧδε ἀ σχῆμα δίδυ. ὧδε δὲ εἰ ἐπιδήσας τις οἰ τούτῳ τῷ σχήματι ἐῶν. μέζων μὲν πόνος εἰ ὠδὶ οἱ. μείων δὲ καὶ εἰ κατατείνοιτο. ὧδε δὲ εἰ συγκάψαι πῶ χεῖρα, αὐάγκη σωάγειν τὸν μῦν, καὶ τὰ ὀστέα ἄλλο σχῆμα ἔχειν. ἠγνόει δὲ καὶ τάδε τα οἰ τῷ σχήματι χωρὶς τῆς ἄλλης λύμης. ἀ γὰρ ὀστέον ἀ παρὰ τὸν ὦμον ἀρξέχον, ἀ κατὰ τὸν σμικρὸν δάκτυλον, ὧδε μὲν τῇ πήχεός δίδυ. ἀ δ᾽ οἰ τῇ συγκάψει ἐὸν ἀπότομον τὸν πῆχυ οἱ ἄνθρωποι μεξέουσιν, ὧδε δὲ τῷ βραχίονος ἡ κεφαλὴ δίδυ. ὁ δὲ ὧετο τοῦτ᾽ ἀ ὀστέον εἶναι ὧδε τὸ κατὰ κεῖνο. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι. ἔστι δὲ κείνεται τῷ ὀστέῳ τῶν ἀ, ὁ ἀγκὼν καλεόμενος, οὗ πο τὴν κεφαλὴν ζόμεθα. οὕτως οὖν ὑπίλω ἔχοντι πῶ χεῖρα. ὧδε μὲν ἀ ὀστέον διεσταλμένον φαίνεται. ὧδε δὲ τὰ νεῦρα ἀρὸ τῷ ὠμοῦ τεινόντα ἐκ τῷ ἔσω μέρεος, καὶ ἀρὸ τὴν δακτύλων ταῦτα ὑπίλω ἔ-

χοντι πῶ

χοντι πῶ χεῖρα διεσταλμένα γίνεται. τείνει τε γὰρ ταῦτα τὰ νεῦρα πρὸς ἀ τῷ βραχίονος ὀστέον, ὅθεν ὁ πῆχυς μέρεται. αὗται τοσοῦτοι καὶ τοιαῦται αἱ ἁμαρτάδες καὶ ἄγνοιαι τῆς φύσιος τῆς χειρὸς, εἰ δ᾽ ὡς ἐτῷ κελεύω χεῖρα κατατείναι καὶ τὰ τείνοι τις ἐπὶ τρέφαι μὲν ἀ ὀστέον ἐς ἰθὺ ἀ κατὰ ἐν σμικρὸν διάκτυλον ἀ ἐς ἐν ἀγκῶνα τείνον. ἰθυωρέϊλω δὲ ἑξεῖ τὰ νεῦρα τὰ ἀχὸ τῷ κατρπου πρὸς τὸ βραχίονος τὸ ἄκρα τείνοντα. ἀναλαμβανομένη δὲ ἡ χειρ, οἱ παρασκευὴ σχήματι ἔσται, οἱ ὥσπερ καὶ ἐπιδεσμέϊη. ἄκοπος μὲν ὁδοιπορέοντι. ἄκοπος δὲ κατακειμένῳ καὶ ἀνάματος. καθίννυσθαι δὲ χρὴ ἐν ἀέρι ποτὲ οὕτως ὁκῶς ἡ ὀξέλον τῷ ὀστέου πρὸς πῶ λαμπροτάτην τὴν παρεουσέων αὐγέων, ὡς μὴ λάθῃ ἐν χειρίζοντα οἱ τὴν κατατάσει ἡκιστ᾽ ὡς ἰθέωντα. τῷ γε μὲν ἐμπέρου, ἀ δ᾽ αὖ πῶ χεῖρα λάθοι ἐπαγόμενον ἀ ὀξέλον φαυόμενον. τὴν δὲ ὀστέων τῷ πήχεος, ὧν μὴ ἀμφότερα κατέμνειν, ἐάων ἡ ἴησις, ἢν ἀ ἄνω ὀστέον τέμνωσι. καὶ ὅτῳ παχύτερον ἐόν. ἅμα μὲν ὅτι ἀ ὑγιὲς ὑποτυπαμόνον γίνεται αὐτὶ θεμελίου. ἅμα δ᾽ ὅτι δύκρυπότερον γίνεται, τολμῶ εἰ ἀ ἐμοῦς τῷ κατρπου. παχείη γὰρ ἡ τῆς σαρκὸς ἐπίφυσις ἡ ὠδὶ ἀ ἄνω. ἀ δὲ κάτω ὀστέον ἄσαρκον, καὶ οὐκ ἀδύξυγκρυπῆν, καὶ κατατάσιος ἰσχυροτέρης δεῖται. ἰῶ δὲ ὧδε μὴ ξωσιδεῖν, ἀλλὰ ἀ ἑτέρου, φαυλοτέρη ἡ κατάτασις αὐρκέει. ἰῶ δ᾽ ἀμφότερα κατεργῇ, ἰσχυρότατης κατατάσιος δεῖται. παυδέου μὲν γὰρ ἤδη εἴδου κατατεθνῶτα μᾶλλον, ἢ ὡς ἐθέλει. οἱ δὲ τελέοι, ἧσσον τείνου, ἢ ὡς δεῖ. χρὴ δ᾽ ἐπὶν τείνωσιν τὰ θεῖα περοσβάλλοντα διερθοῦν. ἔπειτα χρίσαντα κηρωτῇ μὴ πάνυ πολλῇ, ὡς μὴ ὠδὶ τελέη τὰ ἐπιδέσματα, οὕτως ἐπιδεῖν. ὅπως μὴ κατατῷδε ἄκρῳ πῶ χεῖρα ἑξεῖ τὸ ἀγκῶνος, ἀλλὰ σμικρῶ καὶ ἄνωτῷδε, ὡς μὴ ἀ ἅμα ἐς ἄκρον ἐπιρρέῃ, ἀλλὰ ἀπολαμβάνηται. ἔπειτα ἐπιδεῖν τὸ ὀθόνιον πῶ αὐχένι βαλλόμενος κατὰ τὸ κατάγμα. δρεέσθων μὲν οὖν, μὴ πιέζοντα δὲ κάρτα. ἐπὴν δὲ ὧδε ἔλλη, κατὰ τῶν δύο ἢ τρεῖς ὠδὶ ἀ ἄνω νεμέσθω ἐπιδέων, ἵνα αἱ ἐπιρρόαι τὸ αἵματος ἀπολαμβάνωνται, καὶ τελευτησάτω κεῖθι. χρὴ δὲ μὴ κατὰ ἑῖναι τὰ πρῶτα ὀθόνια. τὴν δὲ τελευτῆσαν ὀθονίων. πῶ μὲν αὐρχὴν βάλλεσθαι ὠδὶ ἀ κατάγμα. ὧδε βαλὼν δὲ ἄπαξ ἐς ἀ αὐτό. ἔπειτα νεμέσθω ἐς ἀ κάτω ἢ ὠδὶ ἧσσον πιέζων, ἢ ὠδὶ μεῖζον διαβιβάσων, ὡς αὖ αὐτέῳ ἐκείνου γένῃ ἀ ὀθόνιον αὖ ἀπαλινδρομῆσαι κεῖθι, ἵνα πρὸ ἀ ἑτέρου τελεύτησον. οὕτω ὧδε μὲν οὖν τὰ ὀθόνια ἐπ᾽ ἀριστερὰ ἢ ὠδὶ δεξιὰ ἐπιδεδέσθω. ἢ ὠδὶ ὁκότερα αὖ ξυμφορὴν πρὸς ἀ σχῆμα τ᾽ κατάγματος, καὶ ἐφ᾽ ὁκότερα αὖ ὧδε ῥέπειν ξυμφορή. μεξὲ δὲ ταῦτα ὀλίγον κατατείνειν χρὴ κεχρισμένους κηρωτῇ ὀλίγῃ. καὶ χορ προσηνέστερον καὶ ὀθνειότερον. ἔπειτα οὕτως ἐπιδεῖν τοῖσιν ὀθονίοισιν ὡς σαλαγξ. ὅτε μὲν, ὠδὶ δεξιά. ὅτε δὲ, ἐπ᾽ ἀριστερά. ἢ τὰ μὲν ὀλίγα κατὰ ἀρχόμενος ἐς ἀ ἄνω ἄγειν. ἐπὶ δ᾽ ὅτε καὶ ἄνωθεν ἐς ἀ κάτω. τὰ δὲ ὑπόξηρα ἀκέεσθαι τοῖσι σαλλώνεσι κυκλοῦντας. τῷ δὲ σαλήθει τὴν ὠδιδελεῶν μὴ παῦ ἀθρόον ξωσιδεῖσθαι, ἀλλὰ κατὰ μόρος. προσωδὲ βάλλειν δὲ χρὴ χαλαρὰ καὶ ὠδὲ ἀ κάρτον τῆς χειρός, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. σαλήθος δὲ τὴν ὀθονίων ἡμισυ ἀ πρῶτον αἱ δύο μοῖραι. σημεῖα δὲ τῷ καλῶς ἰηπρδυμένου ταῦτα, καὶ ὄρος ἐπιδεομένου, εἰ δύνατόν αὖ ἀ ἐν πεπέκτου. καὶ ἰῶ φαίη μὲν πεπέχθαι, ἡσύχως δὲ καὶ μάλιστα ἐ κατὰ ἀ κάτω φαίη. τοιαῦτα τοίνυν φᾶναι χρὴ πεποιημένα ὀξὺ τέλεος ἀ ὀρθῶς ἐπιδόμενον. σημεῖα δὲ ταῦτα τῆς μεριότητος πῶ μὲν ἡμέρῃ ἰῶ αὖ ἐπιδεθῆ καὶ πῶ νύκτα δοκέτω αὖ ὡς ἑαυτῷ μὴ ὠδὶ ἧσσον πεπέχθαι, ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον. τῇ δ᾽ ὑστεραίῃ οἰδήματίων ἐλθέϊν ἐς χεῖρα ἀκρῳ μαλθακῶν. μεριότητος γὰρ σημεῖον τῆς πιέξιός σου. τελευτώσης δὲ τῆς ἡμέρης ὠδὶ ἧσσον δοκέτω πεπέχθαι. τῇ δὲ ἕτῃ χαλαρὰ σοι δοκέτω εἶναι τὰ ἐπιδέσματα. κἰῶ μέντι τούτων τὴν εἰρημένων ἐλπίπη, γνώσκειν χρὴ ὅτι χαλαρωτέρη ὀξὺ ἐπίδεσις τῷ μεριου. ἰῶ δέ τι τὴν εἰρημένων τολεσιάζῃ, χρὴ γνώσκειν ὅτι μᾶλλον ἐπέχθη τῷ μεξίου. καὶ τουτέοισι σημαινόμενος ἀ ὕστερον ἐπιδέειν, ἢ χαλαὼ μᾶλλον, ἢ πιέζειν. ἀπολύσαντα δὲ χρὴ ἕτερον ἐόντα, κατατεινάμενον καὶ διορθωσάμενον, κἰῶ μεριώς ἀ πρῶτον ἐτετυχήκει ἐπιδήσας. ταύτην πῶ ἐπίδεσιν χρὴ ὁλίτω μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ πιέζειν. βάλλεσθαι δὲ χρὴ τὰς αὐρχὰς κατὰ ἀ κάτηγμα, ὡσπὸ καὶ ἀ πρότερον, ἰῶ μὲν ὅτερον πρότερον ἐπιδέης ἀζωρειαται ἐκ τούτου ἰχώρες ἐς τὰς ἑκατὰς σῦθα καὶ σῦθα. ἰῶ δέ τι ἄλλο πρότερον πιέξης, ἐς ὅτερ ἀζωρειαται ἐκ τὸ πιεχθέντος. ἐς πολλὰ δ᾽ ὀψήσειν ἀ ξωσιόν. οὕτως οὖν αὐρχέσθαι μὲν ἀεὶ χρὴ πῶ ἐπιδέσιν καὶ πῶ πιέξιν ἐκ τουτέου τῷ χωρίου. τὰ δ᾽ ἄλλα κατὰ λόγον, ὡς αὖ προσωτῷδε ἀχῇ τῷ κατάγματος ἀχάγης ὠδὶ ἧσσον πῶ πιέξιν ποιέεσθαι. χαλαρὰ δὲ παντάπασιν μηδέποτε ὠδὶ βάλλειν, ἀλλὰ προσωπῶκότα. ἔπειτα δὲ τελείοσιν ὀθονίοισιν χρὴ ἐπιλέϊν ἐνοίσιν τὴν ἐπιδέσιον. ἐρωτώμενος δὲ φάτω ὁλίτω μᾶλλον οἱ πεπέχθαι, ἢ ἀ πρότερον, καὶ μάλιστα φάτω κατὰ ἀ κάτηγμα. καὶ τὰ ἄλλα δὲ κατὰ λόγον, καὶ ἅμωι τῷ οἰδήματι, καὶ ἅμωι τῷ πονέειν, καὶ ἅμωι τῷ ῥιγέειν, κατὰ λόγον τῆς προτέρης ἐπιδέσιος γινέσθω. ἐπὴν δὲ σιτίσιος ἢ, χαλαρωτέρα οἱ δοκέτω εἶναι τὰ ἐπιδέσματα. ἔπειτα ἀπολύσαντα χρὴ αὖθις ἐπιδῆσαι ὁλίτω μᾶλλον πιέζοντα καὶ σὺ πᾶσι τοῖσιν ὀθονίοισιν οἷσιπὸ ἤμελλον ἐπιλέϊσθαι. καὶ ἔπειτα αὖ ἐν πάντα ταῦτα κατὰ λαβέτω, ἅπὸ καὶ σὺ τῆσι πρώτῃσι ὠδιόδυσιν τ᾽ ἐπιδέσιον.

ἐπιμὲν δὲ Ἰλλυριοὺς γενητικὰ, ἐξ ἀβδόμου τῆς σφυγμῶν ἐπιδόσεως ὑπὸ ὀφθαλμοὺς τιθεὶς ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τὸ ἧπαρ ἐστὶν ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ, ἐν τοῖς ἀνωτάτω μέρεσι τῶν ὑποχονδρίων ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναπνοῆς ἐν τοῖς ἀνωτάτω μέρεσι τοῦ θώρακος

ταῦτα μὲν τοι τοιαῦτα ὑπομνήματα ἡμῖν ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀκαδημείας ἀνδρῶν· ἐγὼ δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐπειρώμην ἐνδεικνύμενος ὅτι οὐκ ἔστιν ἀκριβὲς κριτήριον ἄλλο πλὴν τὸ τῆς ἐπιστήμης, ἐν τούτοις ἐπιδεῖξαι ὅτι καὶ τὸ τῆς αἰσθήσεως ἀκριβὲς κριτήριόν ἐστιν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἐπιστήμη ἐκ δύο μερῶν συνέστηκεν, ἐκ τε τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς διανοίας, καὶ ἑκάτερον τούτων ἐστὶ κριτήριον τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων, ἀναγκαῖον ἦν καὶ τὴν αἴσθησιν ἀκριβὲς κριτήριον εἶναι τῶν αἰσθητῶν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ αἴσθησις ἐν τῷ κρίνειν τὰ ὑποκείμενα ἀπατᾶται, ἀναγκαῖον ἦν καὶ τὸ κριτήριον αὐτῆς ἐν τῷ κρίνειν ἀπατᾶσθαι. ἐπειδὴ δὲ ἡ αἴσθησις οὐκ ἀπατᾶται περὶ τὰ ἴδια αἰσθητά, ἀλλὰ περὶ τὰ κοινὰ καὶ περὶ τὰ συμβεβηκότα τοῖς ἰδίοις, ἀναγκαῖον ἦν καὶ τὸ κριτήριον αὐτῆς ἐν τούτοις ἀπατᾶσθαι. ἔστι δὲ τὰ μὲν ἴδια αἰσθητὰ τὰ ἑκάστης αἰσθήσεως ὑποκείμενα, οἷον χρῶμα τῇ ὄψει καὶ χυμὸς τῇ γεύσει καὶ φωνὴ τῇ ἀκοῇ καὶ ὀσμὴ τῇ ὀσφρήσει καὶ θερμότης καὶ ψυχρότης καὶ τὰ τοιαῦτα τῇ ἁφῇ· κοινὰ δὲ αἰσθητὰ κίνησις καὶ στάσις καὶ μέγεθος καὶ σχῆμα καὶ ἀριθμὸς καὶ τὸ ἑνί· συμβεβηκότα δὲ τοῖς ἰδίοις αἰσθητοῖς τὰ τοιάδε· ἐὰν γὰρ ἡ λευκὸν ἢ χυμὸς ἢ φωνὴ ἢ ὀσμὴ ἢ θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ χρῶμα, ἡ αἴσθησις ἡ ἐκάστου τούτων ἐστὶν ἡ κρίνουσα ὅτι ἕτερόν ἐστιν ἕκαστον τούτων τῶν ὑποκειμένων· ἐὰν δὲ

ble ymgebhiwsy tras ceiloroad, ygin dwlâtteigy mater te ŵ rwtwra ŵ ŵe
xuhmin ŵ tadds. ô sxex ỳ xuhmis mgrtwes ỳ ca tesaa gexkoa te hibdhtar lu ebgas. Lu ỳ ŵ
ŵ ô sxex ŵ ti jiesbwa thos dlegbdgaios, hi twwe ehmuw ygdwa, ygin jmemyu ygdwa. hi
ỳ ehdhn jgeqxu tegeu ŵn mibgu ermadjeka. xeig llw ŵ. xeig ỳ ŵ ehdhn jgeqxu tegeu
ŵn mibgu ermadjeka. xeig llw ŵ. xeig ỳ ŵ ehdhn jgeqxu tegeu ŵn mibgu ermadjeka.
ŵ ŵ ŵ

ἐρημιῶν. ἀλλὰ τινὶ καὶ πλείω. ὧν δ' ἐπιδεθῇ, δοκείτω τῷ ἐπιδεδεμένῳ. ἡρμόσθαι μὲν, πεπιέχθαι δὲ μή. φάτνῃ δὲ ἡ κατὰ τὸ ἕλκος μάλιστα ἡρμόσθαι. τὸν δὲ χρόνους τὸν αὐτὸν μὲν χρὴ εἶναι ὧδε· ἡ μᾶλλον δοκέειν ἡρμόσθαι. τὸν αὐτὸν δὲ ὧδε· ἡ μᾶλλον δοκέειν χαλᾶν. ὡς πρὸ καὶ ἐν τοῖσιν πρόσθεν ἐρρήθη. μετεπιλέιν δ' ὀλίγῳ τῆς πάντα μετα ποιέοντα ἐς τοὺς τόπους τοὺς παραπλησίως, ὡς πρὸ καὶ πρόσθεν εἰρηται, πλὴν ἐς τὸ σύμπαν ὅσων τινὶ πιέζειν ταῦτα ἢ ἐκεῖνα. μὴ λῦε κατὰ λόγον τὰ ἐκ τοῦ γένεος, ἰσχνότερον μὲν ἀεὶ διρεθήσεται ἡ κατὰ τὸ ἕλκος. ἰσχνὸν δὲ, καὶ ἡ ἄλλο πᾶν ἡ ἔξω τῆς ἐπιδέσιος κατὰ χρόνου κείμενον· καὶ αἱ τε ἐκπυήσεις ἔσονται θάσσους ἢ τῇ ἄλλῃ ἰνῆδρωμένων ἑλκέων. ὅταν τε ξηρὰ ἐν τῷ χρώματι ἐμελανήθη, καὶ ἐθανατώθη θάσσον ἀποῤῥήγνυται, καὶ ἐκπίπτει ὧδε· ταύτῃ τῇ ἰνῆδρει, ἢ ὧ τῆσιν ἄλλῃσιν ἐς ὠτειλάς τε θάσσον ὁρμᾶται ὁ ἕλκος οὕτως ἢ ἄλλως ἰνῆδρωμένον. πάντων δὲ τούτων αἴτιον ὅτι ἰσχνὸν μὲν ἡ κατὰ τὸ ἕλκος χωρίον γίνεται. ἰσχνὰ δὲ τὰ ἀποκείμενα τὰ μὲν δὴ ἄλλα πάντα, παραπλησίως χρὴ ἰνῆδρωμένα. τὸν δὲ νοῦσον ἤκιστα κατηνυσμένα. ὧν δ' ἕνεκα καὶ τὰ ὀθόνια χρὴ τοιοῦτα εἶναι, ἢ τοῖσιν ἐτρόποισιν ὅτε ἥκιστα πιέζεται, ὅτι τε οἱ νοῦσηκες, ἐρᾳδίως προσθέονται. ἢν μὲν τοῖσι νοῦσηκες προσθῶσι, μὴ κατὰ πλὴν ἰξὶν τῷ ἕλκεος προσθέναι. ἀλλ' ὡς τε καὶ χαλαρὰς προσιθέναι προθυμίσιος, ὅκως μηδεμία σφιγξις μεγάλη ἔσται ἀφ' ἑαυτῶν. εἰρηται δὲ ὅσσα καὶ ἐν τοῖσι πρότερον γεγραμμένοισιν. πλὴν μοῦνον τοῖσι δι' ἀστέων ἀκρεβεδρίῃ καὶ πλείω χρόνον χρὴ ποιέεσθαι, οἷσιν ἀφ' ἀρχῆς ἔλκεα γίνεται καὶ οἷσιν ὀστέα ἀφίσχει. καὶ ἐν ξύμπασι δὲ εἰρῆσθαι, ὡς τοῖσιν ἰσχνοτάτοισιν ζώμασιν ἀκρεβεδρίῃ, καὶ πουλυχρονιωτάτῃ εἶναι χρὴ πλὴν δι' αὐτῶν. ἡ αὐτὴ δὲ ἰνῆδρείη τῶν ἑλκέων, καὶ οἷσιν ὀστέα μὲν κατήνεγκεν. ἕλκος δὲ ἀφ' ἀρχῆς μηδὲν ἦ. ἢν δὲ σὺν τῇ ἰνῆδρείῃ ἕλκος γένηται ἢ τοῖσιν ὀθονίοισιν μᾶλλον πιεχθέντος. ἢ ὑπὸ ναρθήκιος συνέσιος. ἢ ὑπὸ ἄλλης τινὸς προφάσιος. γνώσκεται μὲν οὕτω τὰ τοιαῦτα ἰῶ· ἕλκος ὑπὸ τῇ τε ὀδυνῇ καὶ τοῖσι σφυγμοῖσιν. καὶ ἐν οἰδήματι ἐν τοῖσιν ἀκρωτηρίοισι σκληρὸν γίνεται τῇ τοιούτων. μὴ εἰ ἐν σάκτυλον ἐπαλαίοις ἀφαίρεται. ἀτὰρ καὶ αὐτὸς ὑπὸ βρέχει τε χέων. ἰῶ δ' ὧν τι τοιοῦτον ὑποπτεύῃς, λύσαντα χρή. ἢ μὲν ἢ κνησμὸς ἦ κατὰ τὰς ὑποδεσμίδας. ἢ ὧδε ἐν ἄλλῳ ἐπιδεδεμένον πιστικῇ κηρωτῇ αὐτὴ τῆς ἑτέρης χρῆσθαι. ἰῶ δὲ τούτων μὲν μηδὲν ἢ. αὐτὸ δὲ ἐν ἕλκος ἠρεθισμένον εὐερίσκεται μέλαν ὧδε πουλὺ ἢ ἀκάθαρτον. καὶ τὴν μὲν σαρκῶν ἐκπυησμόν. τὴν δὲ νεύρων προσκατεσθιομένων. τουτέων οὐδὲν δεῖ ἀναψήχειν παντάπασιν, οὐδέ τι φοβεῖσθαι τὰς ἐκπυήσιος ταύτας. ἀλλ' ἰνῆδρειν. τὰ μὲν ἄλλα παραπλήσιον τρόπον, ὡς πρὸ καὶ ὅσων ὑφ' ἀρχῆς ἕλκος ἐγένετο. τοῖσι δὲ ὀθονίοισιν ἀρχέσθαι χρὴ ἐπιδέοντα ἀφ' τῶν οἰδήματος, τῶν δ' ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις πάνυ, χαλαροῖσιν. ἢν δ' ἐπινεμέσθαι τῇ ἐπιδέσει, αἰεὶ ἐς τὸ ἄνω, καὶ πεπιέχθαι μὲν μηδαμῇ. ἡρμόσθαι δὲ μάλιστα κατὰ τὸ ἕλκος. τὰ δὲ ἄλλα ὧδε ἦσον. τὰ δὲ ὀθονιακὰ πρῶτα τοῦτα μὲν κεφαλὴ ἐστω καὶ μὴ στενά. τὸ δὲ πλῆθος τῶν ὀθονίων ἔστω, ὅσου πρὸ ἢ ναρθηξεῖν εἰ ἐπιδέοιτο, ἢ ὀλίγῳ ἔλασσον. ὧδε δὲ αὖ τὸ ἕλκος ἰσχνὸν πλεῖον τῇ λοιπῇ κηρωτῇ κεχρισμένον. ἰῶ τε γὰρ σάρξ. ἰῶ τε ὕδωρ μελανθῇ προσκεπισείται. τὰ γὰρ τοιαῦτα οὐ χρὴ ὁρίμησιν ἰνῆδρειν, ἀλλὰ μᾶλλα κοῖσιν, ὡς πρὸ τὰ πυείκαυτα. μετεπιλέιν δὲ ὀλίγῳ τείτης. ναρθηκίας δὲ μὴ προσιθέναι. ἄζεμέειν δὲ ὧδε μᾶλλον, ἢ τὸ πρόσθεν, καὶ ὀλιγοστεύειν. εἰδέναι δὲ χρὴ, εἴτε σαρξ, εἴτε ὕδωρ τὸ ἐκπεσὸν ἐστὶν, ὅτι οὕτω πολλῷ μὲν ἧσσον νέμεται ἐπὶ πλέον. πολλῷ δὲ θάσσον ἐκπεσεῖται. πολλῷ γὰ ἰσχνότερα τὰ ἀποκείμενα ἔσται, ἢ εἴ τις ἀπολύσας τὰ ὀθόνια ἐπιθείη τῷ ἡσθωρακικῶν φαρμάκων ὧδε· ὁ ἕλκος. καὶ τοι μὴ λῦε ἐκπῖσον. ἢ ἐκπυησόμενον θάσσον τε ξηρκοῦται ἐκείνως ἢ ἑτέρως ἰνῆδρυόμενον. καὶ θάσσον ὠτειλοῦται. πάντα μὲν δὴ ταῦτα τῷ ὁρῶς ἐπὶ πλέον καὶ μετεῖσαι ἐπίσταται. προσυμβάλλεται δὲ καὶ τὰ χήματα λῦε ἰσχρὰ εἶναι, καὶ ἡ ἄλλη δίαιτα, καὶ τῇ ὀθονίων ἢ ἐπιπλειότης. λῦε δ' ἀραιὰ ἁπάντηθεν. ἐν τοῖς νεωστὶ ἀπὸ τῆς νυρθήκων. εἴρηται δὲ ὅσσα καὶ ἐν τοῖσι πρότερον γεγραμμένοισιν. πλὴν μοῦνον τοῖσι δι' αὐτῶν ἀκρεβεδρίῃ καὶ πλείω χρόνον χρὴ ποιέεσθαι, οἷσιν ἀφ' ἀρχῆς ἔλκεα γίνεται καὶ οἷσιν ὀστέα ἀφίσχει. καὶ ἐν ξύμπασι δὲ εἰρῆσθαι, ὡς τοῖσιν ἰσχνοτάτοισιν ζώμασιν ἀκρεβεδρίῃ, καὶ πουλυχρονιωτάτῃ εἶναι χρὴ πλὴν δι' αὐτῶν. ἡ αὐτὴ δὲ ἰνῆδρει

ἐκεῖ γοῦν πᾶν κακὸν οὐ πρὸς ἀόνοις τὸ τέλος τοῦ ἑτέρου. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἀπὸ τοῦ ἑτέρου

πολλάκις ἐμπίπτει τὰ τοιαῦτα, καὶ αὖθις ἰχῶρες κατατάσιος. χρὴ δὲ τὴν ἔσω ὀλισθαινόντων. ἐὰν μὲν αὐτόματον ἄπω φέρειν ἐς πλὴν φύσιν. ἢν δὲ πρὸς τὸ κάτω ἐς τὰ κατωτέρω μᾶλλον ξύμπτωσιν ἐνδιδόναι. τὰ μὲν πολλὰ ἄγμασιν τοιαῦτα ὀλισθήματα. ἰῶ δὲ ὑποβρύχιον ἐὰν αὐτόματον ἢ οὕθεν ἢ οὕθεν ὑποβρύχιον ὀστέον τὸ πῆχος ἐὰν ὑγιὲς ᾖ καὶ ἰσχνὸν τὸ βραχίονος. γίνεται μὲν οὖν ὀλισθήματα ἐκ τοιούτων ἰῶ δὲ γίνεται ἐκ τοιούτων ὀλισθημάτων. κωλύει γὰρ σὺν τῇ τοιαύτῃ κατατάσει ἐὰν τὸ πῆχος ὑποβρύχιον ὀστέον πῶς ὑπὸ βασιν τὸ βραχίονος. χρὴ τοίνυν τοῖσιν οὕτως ἐκβεβληκόσι πῶς κατάσιν ποιήσασθαι τοιαύτην, οἵη περ προσθεν γέγραπται, ἐπὴν τὸ ὀστέον βραχίονος κατενεχθὲν ἐπιβῇ. ἀγὼ μὲν τῆς μαχάλης, ἐς ἐὰν πείνεσθαι. ἀγὼ δὲ τῶν ἀγμῶνος αὐτῆς ἐς ἐὰν κατὰ τὰ ἀνάγκαζειν. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα ὁ βραχίων ὑποβρεφθείη ὑπὸ τῆς ἑωυτοῦ βαθμίδος. ἰῶ δὲ ὑποβρεφθῆναι, ἐνίοτε μὲν καὶ κατάτασις τοῖσι θεήσασιν τὴν χειρῶνα μὲν ὀξέως τὸ βραχίονος ἐμβάλλοντα ὠθέειν. ἐὰν δὲ ἐς ἐὰν πῆχος ὀστέον ἐὰν παρὲξ ἐὰν αὖθις ἐμβάλλοντα αὖθις ὠθέειν. ἢν οὖν ὅπου ἄμφω κωστὸν μὲν τοι ἡ τοιαύτη κατάτασις τοῦ τοιούτου ὀλισθήματος δίκαιος τάτη. ἐμξυνθείη δὲ μὴ ἀγὼ τῆς ἐς ἰθὺ κατατάσιος. κωστὸν δὲ ἡ οὕτω. ἰῶ δὲ ἐς τοῦμπροσθεν ὀλισθῇ ὁ βραχίων. ἐλαχίστας μὲν ὄδυνας γίνεται. ἀλλά τι καὶ ὀξυτάσιος ἐκπάλησις οὐκ ἐμβάλλοι. πολλὰ γὰρ καὶ παρὰ πῶν οἰκείαν φύσιν ἐμπίπτει. κἰῶ μέγα τι ἰῶ ἐὰν κωλύσειν. τοιοῦτη δὲ τῇ ἐκπαλήσει μέγα τι ἐὰν ὑπὸ βαυόμενον ὑπὸ παχύτερον τῶν ὀστέων καὶ τῶν νεύρων συχνὴ κατάτασις. ὁμοίως δὲ καὶ τισιν ὀξεπάλησεν. σημεῖον δὲ τοῖς οὕτως ἐκπαλήσασιν. οὐδὲν γὰρ χρῆμα τῶν ἀγμῶνος κάμψαι δύνανται. βύθιλον δὲ καὶ ἐὰν ἀρθρον ἰσχυόμενον. ἰῶ μὲν οὖν μὴ αὐτίκα ἐμβληθῇ ἰσχυραὶ καὶ βίαιοι φλεγμοναὶ καὶ πυρετώδεες γίνονται. ἰῶ δὲ ἡ αὐτίκα τις παραπύχη δύσβολον. χρὴ δὲ ὁ,τιοῦν σκληρὸν ἐλλιμένιον ἀρκέσει μὴ μέγα οὐθὲν τὸ ἀγκῶνος ὀξυπίνης ξυνάμμαι ἐὰν ἀγκῶνα, καὶ προσαναγεῖν ὡς μάλιστα πῶ χεῖρα πρὸς ἐὰν ὦμον. ἵνα κωμὴ μὲν οὖν αὐτὴ ἡ ἐμβολὴ τοῖσιν οὕτω ἐκπαλήσασιν. ἀπὸ τοῦ καὶ ἐς ἰθὺ κατάτασις, δύναται βύθετίζειν ὀξέως ἐὰν ὅπου τῆς ἐμβολῆς, τοῖσι μὲν τοι θεήσασιν τῆς χειρὸς χρῶ. ἐὰν μὲν ἐμβάλλοντα ἐς ἐὰν τὸ βραχίονος ὀξέως τὸ παρὰ πῶ κωμπὴν ὀπίσω ἄπω φέρειν. τὸ δὲ τινα κατὰ πῶν ἐς τὸ τὸ ἀγκῶνος ὀξὺ ἐμβάλλοντα αὖθις εἶναι ἐς πλὴν ἰθυωρίαν τὸ πήχεος ἐπὶ πολλὰ. δύναται δὲ καὶ τοῦτο τῷ πρόπω τὸ ὀλισθήσιος κἀκείνη ἡ κατάτασις ἡ προσθεν γεγραμμένη ὡς χρὴ κατατείνειν τὰ ὀστέα τὸ βραχίονος κατατείνοντα, ἐπὴν μέλλωσιν ἐπιβήσεσθαι. ἐπὴν δὲ κατατασθῇ οὕτω χρὴ τοῖσι θεήσασιν τοὺς προσβολὰς ποιέεσθαι, ὡς περ καὶ προσθεν γέγραπται. ἰῶ δὲ ἐὰς τοὐπίσω βραχίων ἐκπέσῃ, ὀλισθήκις δὲ ὀξέως γίνεται, ἐπὶ πολὺ δὲ ὑγιὲς ὀστέον πάντων καὶ πυρετωδέστατον ἐξωεχίων πυρετῶν. ἢ ἀκρη χόλων θανατωδέων καὶ ὀλιγημερέων. ὅ τοιοῦτοι ἐκτανύειν οὐ δύνανται. ἰῶ μὲν οὖν αὐτίκα παραπύχοις ἐὰσασθαι χρὴ ἐκτανύοντα τὸν ἀγκῶνα, καὶ αὐτόματον ἐμπίπτει. ἰῶ δὲ γε φθάσῃ πυρετήνασ', οὐκέτι χρὴ ἐμβάλλειν. κατατείνειν γὰρ αἰὴ ὁδυνᾶ ἀναγκαζομένου. ὡς δὲ σὺν κεφαλαίῳ εἰρῆσθαι, οὐδὲν ἄλλο χρὴ ἀρθρον πυρετούντι ἐμβάλλειν ἢ νέα δὲ ἀγκῶνα. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα σύνεα κατ' ἀγκῶνα καὶ ὁ χλῶδες. ὀξὺ μὲν γὰρ τὸ παχύτερον ὀστέον ὀξὺ ὅτε ἐκινήθη ἀπὸ τῆς ἑτέρου καὶ οὔτε ξυνάμπτειν, οὔτε κατατανύειν ὁμοίως δύναται. δῆλον δὲ γίνεται ψαυόμενον κατὰ πῶ σύγκαμψιν τῶν ἀγκῶνος παρὰ πῶ διαχάσματος τῆς φλεβὸς πῶ ἄνωθεν τῶν μυὸς τένοντα. οἷσι δὲ τοιοῦτον οὐκέτι ῥηϊδίου ἐς πλὴν αὐχαίλω φύσιν ἀγαγεῖν. οὐδὲ γὰρ ἄλλως οὐδὲ μάλα ῥηϊδίου ξυμφυάσεις κοινὰ δύο ὀστέων κινηθέντων ἐς πλὴν αὐχαίλω φύσιν ἰσορωθῆναι, ἀλλ' ἀνάγκη ὄγκον ἴσχειν πῶ διάστασιν. ὡς δ' ἐπίσκεψιν χρὴ τὸ ἀρθρου τὸ κατὰ σφυρὸν ἐπίσκεσι εἰρῆσθαι. ἔστι δ' οἷσι κατήγνυται τῶν πήχεος τὸ ὀστέον τὸ κάτω τὰ γμόνιον τῷ βραχίονι. ὅτε μὲν τὸ χονδρώδες αὐτῶν ἀφ' οὗ πέφυκεν ὁ τένων ὅπισθεν τῶν βραχίονος, καὶ ἐπὴν ὀξὺ κινηθῇ πυρετώδες, καὶ κακόηθες γίνεται, τὸ μὲν τοι αὐθρον μένει σὺν τῇ ἑωυτῶν χώρῃ. ἴσως γὰρ ἡ βάσις αὐτέου τοιούτη ὑπάρχει. ὅταν δὲ ἀπαγὴ τοιούτη ἡ ὑπάρχει ἡ κεφαλὴ τῶν βραχίονος κάλαναδέσδρον τὸ αὐθρον γίνεται, ἰῶ παντὰ παντοῖσιν ἀποκωλιωθῆ. ἀσινέσδρα δὲ ὡς σὺν κεφαλαίῳ εἰρῆσθαι πάντα τὰ κατηγνύμενα τῶν ὀστέων ὀξέων, ἢ οἷσι τὰ μὲν ὀστέα οὐ κατάγνυται, φλέβες δὲ καὶ νεῦρα ἐπίκαιρα ἀμφιφλάται, σὺ τούτοισι τοῖσι χωρίοισιν. ἐπὶ πολὺ γὰρ θανάτου πελάζει παῦτα. ἰῶ ἐκπυρωθῇ ξυνεχέα πυρετῷ ὀλίγα γε μὲν τὰ τοιαῦτα κατήγματα γίνεται. ἔστι δ' ὅτε αὐτὴ ἡ κεφαλὴ τῶν βραχίονος κατὰ πῶ ἐπὶ φυσιν κατάγνυται. ἔστω δὲ δοκέω κακοσινώτατον εἶναι πολλῷ, πολλῷ τινι δύσβολέσδρου τῶν κατ' ἀγκῶνα σινέων ὀξέων. ὡς μὲν οὖν ἕκαστα τῶν ὀλισθημάτων αἰρμόσει ἐμβάλλειν μάλιστα ἰνδρύειν γέγραπται. καὶ ὅτι παραχρὴ μὲν ἐμβάλλειν μάλιστα αὖθρον ξυμφέρει ὀξὺ τὸ τάχος τῆς φλεγμονῆς τῶν νεύρων. καὶ γὰρ ἰῶ ἐκπεσόντα αὐτίκα ἐμπέσῃ, ὁμοίως φιλέει τανύεσθαι ξύν τασιν ποιεέσθαι, ἢ κωλύειν ἐπὶ πόσον χρόνου τὴν τε ἔκτασιν ὁκοίη περ φιλέει ποιεέσθαι, τήν τε ξύγκαμψιν. ἰῶ δύνῃ ἢ πάντα παραλλήσιος τοῦτα ξυμφέρει, καὶ ὁκόσα ἄγνυται, καὶ ὁκόσα διίστατον, ἢ ὁκόσα ὀλισθαίνει. πάντα γὰρ χρὴ ὀξυτάσιοισι πολλοῖσι καὶ κωλυτῆσιν καὶ κηρωτῆ ἰνδρύειν, ὡς περ καὶ τἆλλα κατήγματα τὰ ὀξέα.

τα. ἐὰν δὲ σχῆμα τῶν ἀγκῶνος. οὐ τούτοισι δὲ καὶ παντὸς ποιεέσθαι, οἷσι περ οἷσιν ἐρυσίπελάς τε καὶ φλεγμοναὶ καὶ πῆχυς. κοινὰ τὰ τοῦ μὲν γὰρ πάσι τοῖσιν ὀλισθήμασιν. καὶ τοῖσι κυνήμασιν. καὶ τοῖσι καταγμασιν ὅσα ἐὰν σχῆμα ὄδυν. κοινότατον δὲ πρὸς πῶ ἐπειτα διάτασιν, καὶ ἐὰν ἐκτανύειν ἐνίοτε, καὶ ξυγκάπτειν. οὐτοῦθεν γὰρ ὁλοὶ ἐς ἀμφότερα παραπλήσιοι. βούλομαι τοῦτον δὲ καὶ δυνάλιπον αὐτῷ τῷ κάμνοντι ὅσα ἐὰν σχῆμα. ἐτὶ δὲ πρὸς τούτοις εἰ αὖρα κρατηθείη πρὸς τῷ πωρώματος. εἰ μὲν ἐκτεταμένη ἢ χεὶρ κρατηθείη, κρέασιν αὐξείη μὴ προσιοῦσα. πολλῷ μὲν γὰρ κώλυμα εἴη. ὠφελείη δὲ ὀλίγον. εἰ δ' αὖ ξυγκειμένη, μᾶλλον δύσχυτος αὐξείη. πολλῷ δὲ δύσχυτον εἴη, ἢ ὀξὺ μέσου σχῆμα ἔχουσα πωρωθείη κρέασιν. τὰ μὲν πρὸς τὸ σχήματος τοιοῦτα. ἐπιπλέιν δὲ χρὴ τὴν τε ἀρχὴν τὸ πρώτου ὑποίου καλλόμενον κατὰ τὸ ἐλαφθὲν ἰῶ τε κατὰ γῆ, ἰῶ τε ἐκσή, ἰῶ τε διαση. καὶ τὰς προβολὰς τὰς πρώτας κατὰ τοῦτου ποιεέσθαι, καὶ δρηιέσθαι μάλιστα τουτῳ. ὑπὸ δὲ ἡ ὑπὸ ἐὰν ἰῶδ' ἦσαν. πῶ δὲ ἐπίσκεσιν κοινὴν ποιεέσθαι χρὴ τὸ τε πήχεος καὶ τὸ βραχίονος, καὶ ἰῶδ' πουλὺ πλέον ἐκάτερα ἢ ὡς οἱ πολλοὶ ποιεῦσιν, ὅκως ὀξυτάτας ὡς μάλιστα ἀπὸ τὸ σινεος τὸ ὀδύνας ἐὰν ὦσιν. προσβριβαλλέσθω δὲ καὶ τὸ ὀξὺ τὸ πήχεος ἰῶ τὸ σινος κατὰ ὀξὺ ἢ, ἰῶ τε μή, ἵνα τὸ ὀδύνας σὺν τούτοισι τοῖδε αὐτοῖ ξυλλέγωνται. τοῖσι φύγειν δὲ χρὴ σὺν τῇ ἐπίσκεσει, ὅκως μὴ κατὰ πῶ κωμπὴν πολλῷ τὸ ὀθενοῦν ἠθεσμένον ἔσται ἐκ τ' ὀμωτὸν. πεπίεχθαι δὲ κατὰ τὸ σινος ὡς μάλιστα καὶ τὰ ἄλλα κατάλαβέτω αὐτὸ τοῖδε τῇ πέξις καὶ τῆς χαλάσιος ταῦτα. καὶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ χρόνους ἑκάστα ὡσπερ τὴν ὀστέων τὴν κατηγότων σὺν τῇ ἐπιφέρειν πρόσθεν γέγραπται. καὶ αἱ μετεπιθέσεις ὀξὺ τείτης ἐσωθεν. χαλᾶν δὲ δοκέετω τῇ τείτῃ ὡσπερ καὶ τότε καὶ ναρθηκας προσβριβάλλειν σὺ τῷ ἰκνυομένῳ χρόνῳ. οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τόπου καὶ τοῖσι τὰ ὀστέα κατεηγόσι, καὶ τοῖσι μή, ἰῶ μὴ πυρετεύειν. ὡς χαλαρωτάτους δὲ τοὺς μὲν, ἀπὸ τὸ βραχίονος κατατετραμένους. τοὺς δὲ, ἀπὸ τὸ πήχεος κειμένους. ἐσωθεν δὲ μὴ παχέες οἱ ναρθηκες. ἀναγκαίειν δὲ καὶ ἀπίσους αὐτοὺς εἶναι ἀλλήλοισιν. παραλλάσσειν δὲ παρ' ἀλλήλους. ἢ αὖ ξυμφέρει τετραμένον πρὸς πῶ ξύγκαμψιν. ἀτὰρ καὶ τὴν ἀσθενῶν πῶ πρόσθεσιν τοιαύτην χρὴ ποιεέσθαι. ὡσπερ καὶ τὴν ναρθήκων ἕρμα τοῦ. ὀλιγοτόνους δὲ ὀλίγῳ κατὰ σινος προστιθέναι. τοὺς δὲ χρόνους τοὺς ἀπὸ τῆς φλεγμονῆς τετμαίρεσθαι, καὶ ἀπὸ τὴν προσθεν γεγραμμένων.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

μου δὲ αὐθρον οἷα πρόπου εἶδε ὀλισθαίνον ἐὰν ἐς πλὴν μαχάλλω. ἀὖω δὲ, οὐ δὲ ποτε εἶδον, οὐδὲ ἐς ἐὰν ἔξω. οὐ μέντοι διίχυρειέω γε, εἰ ἰλισθαίνοι ἀὖ, ἢ οὐ, καὶ πῶ ἔχων ὧδε ἰλισθαίνοι αὐτὸ, ὅ, τι λέγω, ἀτὰρ, οὐδὲ ἐς ἐὰν ἐμπροσθεν οὐδέ πω πω οὐδὲ ὄδυν ὅτε ἐδοξέ μοι ὀλισθηκοῖαι, τοῖσι μὲν τοι ἰαφθίσι δύκεε κατὰ γῆ ἐς τοῦμπροσθεν ὀλισθαίνειν, καὶ μάλιστα ὀξὺ πατὴν τῶν τοιούτοισιν, ὧν αὖ φθίσις κατὰ λαβὴ τοὺς σύρηκας τοὺς ἔπ' ἐὰν αὖθρον τε ἰῇ ἐὰν βραχίονα. φαίνεται γὰρ σὺ τοῖσι τοιούτοισι παντὸς πάσιν ἡ κεφαλὴ τὸ βραχίονος, ὀξέχουσα ἐς τοὔμπροσθεν. ἐγὼ δὲ ποτὲ ἐὰν τοιούτου οὐ σφὰς ἐκπεπωκόαι ἢ ἐχουσα φλαυρως ὑπό τε τὴν ἰαφῶν, ὑπό τε τὴν δημοτέων ὀξὺ ὄδυν ἐὰν πρᾶγμα, ἐδόκεον γὰρ αὐτοῖσι ἢ γνωσηκόαι, μοῦνος, οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἐγνωκόαι, καὶ οὐκ ἂν δυνάμιλω αὐτὸ ἀναγνώσκειν, εἰ μὴ μόλις ὅτι ἐὰν ἀ ὀξὺ τοιόνδε. εἴ τις τὸ βραχίονος ἀλώσειε μὲν τὴν ὠλεκράνων πῶ ἐπωμίδα, ἀλώσειε δὲ ἡ ὁ μῦς ἀπατείνει. ἀλώσειε δὲ, ἐὰν τένοντα, ἐὰν κατὰ πῶ μαχάλλω ἢ πῶ κλισίδι πρὸς ἐὰν σῆθος ἐχόντα, φαίνοιτο αὖ ἡ κεφαλὴ τὸ βραχίονος ἐς τοὔμπροσθεν ὀξέχουσα ἰσχυρῶς, καὶ περ ἂν ἐκπεπωκυῖα. πέφυκε δ' ἐς τοὔμπροσθεν, προπετὴς ἡ κεφαλὴ τὸ βραχίονος. τὸ δ' ἄλλο ὀστέον τὸ βραχίονος, ἐὰν ἐξω καμπύλον. ὁμιλέει δὲ ὁ βραχίων τῷ κοίλῳ τῆς ὠμοπλάτης πλατυσμῷ, ὅταν μὲν τοι ἐς τοὔμπροσθεν ἐκτανυσθῇ ἡ ξύμπασα χεὶρ, τότε ἡ κεφαλὴ τὸ βραχίονος, κατ' ἰξὶν τῆς ὠμοπλάτης τῷ κοίλῳ γίνεται, ἰῷ οὐκέτι ὀξέχειν ἐς τοὔμπροσθεν φαίνεται. ἐπὶ οὖν νῦν ὁ λόγος, οὐδέ ποτε εἶδον, οὐδὲ ἐς τοὔμπροσθεν ἐκπεσὸν οὐ μέντοι ἰσχυρειέω γε οὐδὲ πρὸ τούτου, εἰ μὴ ἐκπεσὸν αὖ τοῦτου, ἢ οὐ, ὅταν οὕω ἐκπέσῃ ὁ βραχίων ἐς πλὴν μαχάλλω, ἀτὰρ πολλοῖσιν ἐκπίπτοντος, πολλοὶ ἐπίστανται ἐμβάλλειν. οὐπαύλουτον δὲ ὀξὺ ἐὰν ἐδέναι πάντας τοὺς τρόπους ὅσιν οἷσι ἐμβάλλουσι. ἰῷ ὡς αὖ τις αὐτοῖσι τοῖσι τρόποισι τουτοισι μάλιστα χρῶτο. χρεὼν δὲ χρὴ τῷ κρατίσῳ τῶν τρόπων ἰῷ πλὴν ἰσχυρωτάτην αὐχένην ὁρᾶς. κράτιστος δὲ ὁ ὕστατος γεγραμμένος. ὀξοῖσι μὲν ἂν πυκνὰ ἐκπίπτῃ ὁ ὦμος, ἰσχνοὶ ὡς. ὧδὶ ἐὰν βαλέσθαι αὐτοὶ σφίσιν αὐτοῖσιν ἐμβάλλειν εἰσὶν. σὺθὼ τε χρὴ τῆς ἑτέρης χειρὸς τὸν ὠλεκράνου ἐς πλὴν μαχάλλω, ἀναγκάζουσιν ἄνω ἐὰν αὖθρον, τόνδε ἀγκῶνα παρέχουσιν ὧδὶ ἐὰν σῆθος. ἐὰν αὖ ἐὰν δὲ τόπον ὀξὺ καὶ ὁ ἰασὸς αὖ ἐμβάλλοι, εἰ αὖ ἐς μὲν ἐὰν πλὴν μαχάλλω, ἐσωτέρω τῶν αὖθρου ἐκπεπωκότος, ὑποτείνασ' ὀξὺ ὠλεκράνου ἀπαναγκάζοι ἐὰν τὴν ὠλενῶν ἐμβάλλειν πῶ ἐὼν τὸ κεφαλῶ ἐς ἐὰν ἀκρώμιον, αὐτερείσις σύνεγκε, τοῖσι δὲ γοῦν ἀσι πα-

ρὰ ἣν ἀγκῶνα ἐς ἣν βραχίονα ἐμβαλὼν αὖτως δέη πρὸς τὰς πλευράς. ξυμφέρει δὲ ἡμᾶς τὰς χεῖρας ἔχειν ἣν ἐμβάλλοντα, ἢ αὖ ἧς μὲν τῆσι χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ, οὕτω ποιεῖν. ἄλλως δέ τις ἣν ἀγκῶνα παραχωροι παρὰ ἃ ϛῆθος. ἔστι δὲ ἐμβολὴ ὦμου, καὶ ἐς τοὐπίσω ὑποβάλλοντα ἣν πῆχυν ἐνδὺ πὼ ῥάχιν, ἔπειτα τῇ μὲν ἑτέρῃ χειρὶ ἀγκυλὼν ἐς ἃ αὖ ὦ τῶ ἀγκῶνος ἐχόμενον, τῇ δὲ ἑτέρῃ παρὰ ἃ ἄρθρον ὄπισθεν σύρειν. αὕτη ἡ ἐμβολή, ἣν ἡ πρόσθεν εἰρημένη, οὐ κατὰ φύσιν ἐοῦσαι, ὅμως ἀμυδρὰ μᾶλλον σει ἃ ἄρθρον, ἀναγκάζουσιν ἐμπίπτειν. οἱ δὲ τῇ πλάγιον πειρώμενοι ἐμβάλλειν ἐπὶ τῶ κατὰ φύσιν ἀναγκάζουσι. χρὴ δὲ ἣν μὲν ἄνθρωπον, χαμαὶ κατακλίναι ὕπτιον, ἣν δὲ ἐμβάλλοντα χαμαὶ ἵζεσθαι ἐφ' ὁπότερα αὖ ἃ ἄρθρου ἐκπεπτώκει. ἔπειτα λαβόμενον τῆσι χερσὶ τῆσιν ἑαυτῦ, τῆς χειρὸς τῆς σιναρῆς, κατατείνειν αὐτὼ, πὼ δὲ πλάγιον ἐς πὼ μαχάλλω ἐμβαλλοντα αὐτωθεῖν, τὴ μὲν δεξιῇ, ἐς πὼ δεξιὼ, τὴ δὲ ἀριστερῇ, ἐς πὼ ἀριστερὸν, ἰλεῖ δὲ ἐς ἃ κοῖλον τῆς μαχάλης, σὺθεῖναι ϛρογγύλον τι σαυρωτήριον. ἐπειτα λειότατα δὲ αἱ πάνυ σμικραὶ σφαῖραι καὶ σκληραὶ, ὅσαι πολλαὶ ἐν τῦ σωτέων ῥάπτονται, ὡ γὰρ μὴ τε τοιοῦτον ἐγκέηται, οὐ δύναται ἡ πλάγιον ὑβρικνέεσθαι πρὸς πὼ κεφαλὼ τῦ βραχίονος. κατατεινομένης γὰρ τῆς χειρὸς κοιλαίνεται ἡ μαχάλη, αἱ γὰρ τένοντες οἱ ὄπισθεν καὶ ἔνθεν τῆς μαχάλης αὖτισφίγγοντες ἐναντίοι εἰσί. χρὴ δὲ τινα ἐνδὺ θάτερα τῦ κατατεινομένου κοιλῆναι κατὰ ἣν ὑγιέα ὦμον ὡς μὴ ταδιελέγκεται ἃ σῶμα τῆς χειρὸς τῆς σιναρῆς ἐνδὺ θάτερα τεινομένης. ἔπειτα ἱμάντος μαλθακοῦ πλάτος ἔλαττον ἢ σπιθαμῆς ὅταν ἡ σφαῖρα σὺτεθῇ εἰς πὼ μαχάλλω ταδὺ πὼ σφαίρω ταδιβεβλημένου τῦ ἱμάντος, ἢ κατέχοντος λαβόμενον ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν τῦ ἱμάντος, αὖτις κατατεινειν τινὰ ὑπὸ κεφαλῆς τῦ κατατεινομένου κοιλῆναι τῶ ποδὶ προσβάντα πρὸς τὰ ἀκρωμια ἃ ὀσέων, ἡ δὲ σφαῖρα ὡς ἐσωτάτω ἢ ὡς μάλιστα πρὸς τὴν πλευρέων κειάθω, καὶ μὴ ἐνδὺ τὴ κεφαλὴ τὰ βραχίονος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἐμβολὴ, ὡς κατὰ μάζουσιν ἐς ἄνθρωπον. μείζω μού τοι εἶναι χρὴ ἣν κατὰ μάζοντα, διαλαβόντα δὲ πὼ χεῖρα, ὑποθεῖναι ἣν ὦμον ἣν ἑαυτῦ ἐνδὺ πὼ μαχάλλω ὀξύ. κἢπειτα ὑποστρέψαι, ὡς αὖ σὺ ἵηται ἐσόρη, οὕτω σχεσαμένου ὁκως ἀμῳὶ ἣν ὦμον ἣν ἑαυτῦ κρεμάσαι ἣν ἄνθρωπον κατὰ πὼ μαχάλλω. αὖτὸς δὲ ἑαυτὸν ὑψηλότερον ἐνδὺ δίφρου ἣν ὦμον ποιείτω, ἢ ἐνδὺ ἐντρον. τῦ δὲ κρεμαμένου ἣν βραχίονα πῆς ἣ ἑαυτῦ ϛῆθος προσαναγκαζέτω ὡς τάχιστα. σὺ τούτω δὲ τῶ σχήματι προβιωσείσετο, ὁκότ' αν μετεωρίσῃ ἣν ἄνθρωπον ὡς αὐτὸ ῥέπει ἃ ἄλλο σῶμα αὖτῶ, κάτιον τῦ βραχίονος τῦ κατεχομένου. ἢ δ' ἄλλη κοῦφος ἐὼν ὁ ἄνθρωπος, προσεπικρεμασθήτω τοῦ τοῦ ὄπισθεν τις κοῦφος παῖς. αὖται δὲ αἱ ἐμβολαι πῶβι κατὰ παλαίστρω ὀνηστοί εἰσιν, ὅτι οὐδὲν ἀλλοίων ἀρμονίων δέονται ἐπεισενεχθῆναι. χρήσιμοι δ' αὖ τισι καὶ ἄλλοθι. ἅπαντα καὶ οἱ ταδὺ ἃ ὑπὸρ ἀναγκάζοντες, ἐλῦς τι τῦ κατὰ φύσιν ἐμβάλλουσι. χρὴ δὲ ἣ μὲν ὑπὸρ, κατειλῆχθαι ταινίῃ τινὶ μαλθακῇ, ἧσσον γὰρ αὖ ὑπολισθαίνοι, ὑπαναγκάσθαι δὲ μεσηγὺ τῆ ταλυρέων καὶ τῆς κεφαλῆς τῦ βραχίονος, πὼ δὲ ὅλλω χεῖρα πρὸς ἃ ξύλον κατατείνοντα προσκατακλίνειν κατά τε ἣν βραχίονα, κατά τε ἣν πῆχυν, κατά τε ἣν κωρτὸν τῆς χειρὸς, ὡς αὖ ἀρέμεῖ ὅτι μάλιστα. ταδὲ παντὸς δὲ χρὴ ποιέεσθαι, ὅκως ἃ ἄκρον τῦ ξύλου, ὡς ἐσωτάτω τῆς μαχάλης ἔσται, ὑπὸρξεβαίνοις πὼ κεφαλὼ τῦ βραχίονος. ἔπειτα χρὴ μεσηγὺ δύο ξύλων ϛρογγύλων ταλάντου δύ προσθῆσαι, ἔπειτα ὑπὸρενεγκεῖν πὼ χεῖρα ἔξω τῶ ξύλω ὑπὸρ τῦ ϛρωτῆρος, ὁκως ἡ μὲν χειρ, ἐνδὺ θάτερα ἔῃ, ἐνδὺ θάτερα δὲ, ἃ σῶμα. κατὰ

σῶμα. κατὰ δὲ πὼ μαχάλλω, ὁ ϛρωτήρ. κἢπειτα ἐνδὺ μὲν θάτερα πὼ χεῖρα κατατανύειν ἔξω τῶ ξύλω ταδὲ ἣν ϛρωτῆρα. ἐνδὺ θάτερα δὲ, ἃ ἄλλο σῶμα ὑγιὲς δὲ ἔχων. ὁ ϛρωτὴρ προσδεδόω, ὡς τε μετέωρον ἃ ἄλλο σῶμα εἶναι, ἐπ' ἄκρων τὴν ποδῶν. οὗτος ὁ τρόπος παραπολὺ κράτιστος ἐμβολῆς ὦμου, δικαιότατα μὲν γὰρ μοχλεύει, ὡ καὶ μόνη ἐσωτέρω ἔτι ἃ ξύλου τῆς κεφαλῆς τῦ βραχίονος, δικαιότατα δὲ αἱ αὐτὸματοποιαὶ, ἀσφαλέες δὲ τῶ ὅσῳ τῦ βραχίονος. τὰ μὲν οὖν νεοσσὰ ἐμπίπτει θᾶσσον, ἢ ὡς αὖ τις οἴοιτο πρὶν ἢ κατατετάσθαι δοκέειν. ἀτὰρ καὶ τὰ παλαιὰ μούνη αὕτη τὴν ἐμβολέων οἴη τε ἐμβιβᾶσαι. ὡ μὴ ἥδη ϛὸ χρόνου σαρξὶ μὲν ἐπελήλυθε ἐνδὺ πὼ κοτύλω, ἡ δὲ κεφαλὴ τῦ βραχίονος ἥδη τελέσιν ἐωυτὴν πεποιημένη ἐν αὐτῦ τῶ χωρέω ἵνα ὀβεκλίσθη, οὐ μὼ ἀλλ' ἐμβάλλειν χαλεπὸν μοι δοκέει, καὶ οὔτω πεπαλαιωμένον ἐκπέσωμα τῦ βραχίονος. τὸ γὰρ αὖ δικαίη μάλωσις οὐχὶ μνήσεται, μενέει μέν τοι οὐκ αὖ μοι δοκέει κατὰ χώραν, ἀλλ' ὀλιθαίνειν ὡς αὖ ἃ ἕβος. ἃ αὖ δὲ ποιεῖ ἡ ταδὲ κλιμακτὴρ, κατατανύειν ϛᾶσιν ἣν ῥόπον σκυβάζοντα. πανυ μὲν ἴσως ἔχει, καὶ ταδὲ μέγα ἕβος θεσσαλικὴν αὐαγκάζειν ἢν νεανιον ἐν ἃ ὀλίθημα, ἐσκυβάσθαι μού τοι χρὴ ἃ ξύλον, ὡς πρὸ εἰρηται. ἀτὰρ ἣν ἄνθρωπον καθίσαι ταλάγιον ἐνδὺ τῦ δίφρω. κἢπειτα ἣν βραχίονα ἔξω τῦ ξύλω ὑπὸρ βαλλέειν ὑπὸρ τῦ ἀναλισμοῦ. καὶ ἐνδὺ μὲν θάτερα ἃ σῶμα κατατανύειν. ἐνδὺ δὲ θάτερα, ἣν βραχίονα ἔξω τῦ ξύλω. ἃ αὖ δὲ ποιέειν αὐαγκάζειν, καὶ ὑπὸρ δίκλειδος θύρης. χρέεσθαι δὲ τούτοισιν, ἄ αὖ τύχῃ παρεόντα. ἐδέναι μὲν ὅσῳ χρὴ, ὅτι φύσιες φυσίων μέγα διαφέρουσιν, ἐς ἃ ῥηϊδίως ἐμπίπτειν τὰ ἐκπίπτοντα. διενέγκει μὲν γὰρ αὖ τι, καὶ κοτύλη κοτύλω. ἡ μὲν, δύνατός ἐοῦσα. ἡ δὲ, ἧσσον. ταλείσιν δὲ διαφέρει καὶ τὴν νόμον ὁ σύνδεσμος, τοῖσι μὲν, ἐπιθύσασ' ἔχων, τοῖσι δὲ, ξωυτὸν μόνος ἐών. καὶ γὰρ ἡ ὑγρότης τοῖσιν αὐθρώποισι γίνεται ἡ ἐκ τῶν ἀρθρέων δι' ἃ τῶν νόμων πῶ ἀπάρτισιν. ἣν χαλαρά τε ἐν φύσει, καὶ τὰς ἐπιτάσιος δύφορέως φέρει. συχνοὺς γὰρ αὖ τις ἴδοι οἵ οὕτως ὑγροί εἰσιν, ὡς τε ὁπόταν ἐδέλωσιν, τό τε αὐτοῖσι τὰ ἀρθρα ὀβίσαντ' αι αὐωδὶ ὡς, καὶ καθίσαντ' αι αὐωδὶ ὡς. διαφέρει μὲν τοι καὶ ἐξείσ τὶς σώματος. τοῖσι μὲν γὰρ οὐ ἔχουσι ἃ γύον ἢ σαρκωμένουσιν ἐκπίπτει τε ἧσσον, ἐμπίπτέ τε χαλεπώτερον. ὁπόταν δὲ αὐτοὶ σφᾶσ αὐτῆι λεπτότεροι καὶ ἀζαρκέστεροι ἔωσι, τό τε ἐκπίπτει τὸ μᾶλλον, ἐμπίπτει τε ῥᾶον. σημῆον δὲ ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει, τόδε. τοῖσι γὰρ βουσὶ, τότε ἐκπίπτουσι μᾶλλον οἱ μηροὶ ἐκ τῆς κοτύλης, ἢ ἡνίκα αὐ αὐτοὶ σφῶν αὐτῆν λεπτότατοι ἔωσι. γίνονται δὲ καὶ βόες λεπτότατοι, τῶ χειμῶνος τελευτῆν τος. τότε γὰρ οἷσι μὴ ὀβαρκέσθαι μάλιστα. εἰ δή τι μὴ τοιοῦτο δεῖ αὖ ἐνδικὴν γράφαι, δεῖ δέ. καλῶς γὰρ ὅμηρος κατεμεμαθήκει ὅτι πάντων τῶν προσθάτων βόες ὅτι μάλιστα πονέουσι ταύτην πὼ ὥρην, καὶ βοῶν οἱ αρότται, ὅτι κατὰ ἣν χειμῶνα ὀβγάζονται. τούτοισι τοίνυν ἐκπίπτει μάλιστα. οὗτοι γὰρ μάλιστα λεπαίνονται. τὰ μὲν ἀ ἄλλα ϛοσκήματα διωάτται ἔρχεῖαν πὼ πόνῳ ϛόσκεαζ. ϛᾶσι δὲ ἃ μάλα πρὶν ϛαθεῖα γένηϑ. τοῖσι μὲν γὰρ ἄλλοισιν ὅϛι λεπτὴ ἡ προσολὴ τῶ χείλεος. λεπτὴ δὲ ἡ ἄνω γνάθος. ϛοῖ δὲ παχεῖα μὲν ἡ προσολὴ τῶ χείλεος. παχεῖα δὲ ἡ ἀμβλεῖα ἡ ἄνω γνάθος. διὰ ταῦτα ὑποβάλλειν ἐς τοὺς ἔρχεῖαν πόαν οὐ διωάνται. τά τε αὖ μούνυχα τὴν ζώων, ἅτε ἀμφόδοντα ἐόντα. διώάται μὲν σαρηξειν. διώάται δὲ καὶ πὼ ἔρχεῖαν πόλω ὑποβάλλειν οὐ ὀδόντας. καὶ ἥδεται τῇ οὕτως ἐχούσῃ πόη μᾶλλον, ἢ τῇ ϛαθεῖη. καὶ γὰρ ἃ ἐπίπαν ἀμείνων, καὶ ϛρέωτόν ἡ ἔρχεῖα πόη τῆς ϛαθείης, ὅτι καὶ πρὶν ἐκαρπεῖν πὼ ϛαθείαν. διὰ ϛῦϛο οὖν ἐποίησαν ὧδε τάδε τα ἔπη. ὡς σ' ὀπότ' ἀσαίσιον ἔαρ ἦλυθε βουσὶν ἐλίξιν. ὅτι ἀσμενωτάτη τοῖσι αὐτοῖσιν ἡ ϛαθεῖα ποίη φαίνεται. ἀτὰρ καὶ ἄλλως ὁ βοῦς χαλαρὸν φύσει ἃ αὐθρον ϛῦϛο ἔχει μᾶλλον τὴν ἄλλων. διὰ ϛῦϛο καὶ ἐλίπουσι δῆτ μᾶλλον τὴν ἄλλων ζώων. καὶ μάλιστα ὅταν λεπτὸν καὶ γεραλέον ἦ. διὰ ταῦτα πάντα καὶ ἐκπίπτει δοῖ μάλιστα. ϛελέως δὲ γέγραπται ταδὲ αὖτῶ. ὅτι πάντων τὴν προειρημένων ταῦτα μαρτύριά ὅϛι, ταδὲ οὐ νῦ ὁ λόγος. τοῖσιν ἀσάρκοισι μᾶλλον ἐκπίπτει, ὡς θᾶσσον ἐμπίπτειν, ἢ τοῖς οὐ σαρκωμένοισι. καὶ ἧσσον ἐπιφλεγμαίνουσι, τοῖσιν ὑγροῖσιν καὶ τοῖσιν ἀσάρκοισιν. ἢ τοῖσι σκελιφροῖσι, καὶ σαρκωμένοις. καὶ ἧσσον γε δέδεται ἐς ἣν ἔπειτα χρόνον. ἀτὰρ καὶ ἢ μὲν ἐξ ἀκτίνων ὑπείη τὸ μερίου μὴ ξωὺ φλεγμονὴ. καὶ οὕτως αὖ ὀλιθηρὸν εἴη. μυξωδέσδρα τοὐπίπαν τὰ αὖθρα τοῖσιν ἀσαίρκοισιν, ἢ τοῖσι σαρκωμένοισιν ὅϛιν. καὶ γὰρ αὖτα αἱ σάρκες, τὴν μὲν ἀπὸ τέχνης ὀρθῶς λελιμαγχιμένων. αἱ τὴν λεπτῶν, μυξωδέσδραί εἰσιν, ἢ αἱ τ' παχέων. ὁσοισι μέν τοι ξωὺ φλεγμονὴ μύξα ὑπογίνεται, ἢ φλεγμονὴ διάσασα ἔχει ἃ αὖθρον. διὰ ϛῦϛο δ' μάλα ἐκπίπτει τὰ ὑπόμυξα. ἐκπίπτοντα αὖτὰ μὴ πὴ ϛελέσῃ ἢ ἔλασσον φλεγμονὴς ὑπεγένετο. ὁσοι δ' ὅταν ἐμπέσῃ ἃ αὖθρον, μὴ μὴ ἐπιφλεγμήνῃ τὰ ταδὲ ἐόντα, χρῆαζ τὰ αὐωδὶ ὡς αὐτῆμα τῶ ὤμω διώάται, οὗτοι μὲν ὀδὲν νομίζουσι δεῖν ἔωυτὴν ἐπιμελέεσθαι. ἐπίσδω μὲν ὅϛι κατὰ μαντὸν ἐσάσθαι τ' τοιούτων. τοῖσι τοιούτοισιν ἐκπίπτει, καὶ αὐδὶς μᾶλλον μὴ ὅϛιν αὖ ἐπιφλεγμαίνῃ τὰ νδρα. ὅϛ' κατὰ πάντα τῶ αὐθρώπω οὕτως ἔχει. μὴ μάλιστα κατ' ὦμον μὴ κατὰ γόνυ. μάλιστα δ' οὖν μὴ ὀλιθαίνῃ ταῦτα. ὁσι δ' αὖ ἐπιφλεγμήνῃ τὰ νδρα, οὐ διώάται χρέεσθαι τῶ ὤμω. κωλύει γὰρ ἡ ὀδυνη καὶ ἡ ξωύτασις τῆς φλεγμονῆς. δεῖ οὖν τοιούτους ἰήσθαι χρὴ κηρωτῆ καὶ ἀπλώσι

Ключевые слова: Ключевые слова: Ключевые слова:

ותשלום הדמים לא יהיה אלא בעת שיתן הלוקח את הדמים ויקבל המוכר את המעות, ואז יהיה הקנין גמור. ואם לא נתן הלוקח את הדמים ולא נתן המוכר את המעות, אף על פי שקנו זה מזה, אם רצה המוכר לחזור בו יכול לחזור בו, ואם רצה הלוקח לחזור בו יכול לחזור בו. ואם נתן הלוקח את הדמים ולא נתן המוכר את המעות, אף על פי שאין הלוקח יכול לחזור בו, המוכר יכול לחזור בו. ואם נתן המוכר את המעות ולא נתן הלוקח את הדמים, אף על פי שהמוכר יכול לחזור בו, הלוקח יכול לחזור בו. ואם נתן הלוקח את הדמים ונתן המוכר את המעות, אף על פי שאין הלוקח יכול לחזור בו, המוכר יכול לחזור בו. ואם נתן המוכר את המעות ונתן הלוקח את הדמים, אף על פי שהמוכר יכול לחזור בו, הלוקח יכול לחזור בו. ואם נתן הלוקח את הדמים ונתן המוכר את המעות, אף על פי שאין הלוקח יכול לחזור בו, המוכר יכול לחזור בו. ואם נתן המוכר את המעות ולא נ

πήχεϊ· ἢ ναρθηκασάμενος χρὴ δακτύλων τιθέναι. ἢ ναρθηξὶ δὲ δεδέσθαι ταῦτα πυκνότερον λύειν ἢ τὰ κατάγματα. καὶ κατὰ χρόσει βέλτιον χρέεσθαι. ἐκ γλυφῆς δὲ, βραχυτέρῃ ἢ χειρὶ γίνεται· ἢ μηνύθησις ἧσσον μάλιστα τἀναντία ἢ ἢ ἐκπίεσμα. ἢ ὑξημένῳ δὲ τὰ ὀστέα μένει, δακτύλου δὲ ἄρθρον ὀλισθάνει, μὴ οὕτω μονον. ἐμβολὴ δὲ κατατείνουσα ἐς ἰθύ. ἢ δὲ ὀξέχρον ἄπωθέειν. ἢ δὲ ἀναντίον, αὐτωθέειν. ἴησις δὲ τοιαύτῃσιν ὀθονίοισι. μὴ ἐκπεσὸν δὲ, ἐπὶ πωροῦται ἔξωθεν ἐκ γλυφῆς δὲ, ἢ οὐ αὐξήσει ὑξ ἄρθρῃ ζωντα τὰ ὀστέα σωνήρθρωται. οὕτω τῶ ὀλισθήματος καὶ σάρκες μηνύθουσι τἀναντία μάλιστα ἢ πρὸς ἢ ἐκπίωμα. ἢ ὑξημένῳ δὲ τὰ ὀστέα μένει· γνάθος δὲ ὀλίγοισιν ἤδη τελέως ὑξήρθρησεν. ὀστέων τε γὰρ ἢ ἀρὴ τῆς ἄνω γνάθου πεφυκὴς ὑποζύπτουσι πρὸς τῶ κάτω ἢ οὐς ὀστέω προσαφυκώτι. ὁπόρ ἀποκλείει τὰς κεφαλὰς τῆς κάτω γνάθου. τῆς μὲν ἄνω τρόπον τόν· τῆς δὲ κατω τρόπῳ τῶ κεφαλαίων. τά τε ἄκρεα τῆς κάτω γνάθου. ἢ μὲν δὴ ἢ μῆκος, οὐκ ἐὸν παρείς λυτον. ἢ δ' ἄνω ἢ κάρωνόν τε καὶ ὑπόδεχον κάτω τῶ ζυγώματος. ἄμα τε ἀμφοτέρων τῶν ἀκρεέων τουτων ὑδρώδεες τένοντες πεφύκασιν, ὑξ ὧν ὑξήρτηνται οἱ μύες, ὁ κροταφίτης μὴ μασητῆρες καλεόμενοι. ὅθεν δὲ καλέονται, καὶ ὅθεν κινέονται, ὅτι σύτοθεν ὑξήρτηνται. σὺ γὰρ τῆ ἐδωδῆ. καὶ σὺ τῆ διαλέκτῳ. καὶ σὺ τῆ ἄλλῃ χρήσει τῶ σώματος. ἢ μὲν ἄνω γνάθος, ἀρέμει. σωνήρτηται γὰρ τῆ κεφαλῆ. καὶ οὐ διαρθροῦται. ἢ δὲ κάτω γνάθος κινέεται. ἀπήρθρωται γὰρ ἀπὸ τῆς ἄνω γνάθου, καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς. διότι μὲν οὖν σὺ ἀσαρκοσίοισι καὶ τετανοισι, ὅδε πρῶτον ἢ ἀρθρον ἐπισημαίνει σωτετακμένον. μὴ διότι βέλτιστα καίριοι καὶ καιρῷ χρῆσθαι αἱ κροταφίτιδες γίνονται, μὴ σὺ ἄλλῳ λόγῳ ἐρήσεται. τοῦδε δὲ τῶ μὴ κάρτα ὑξαρθρέειν, τὰ δὲ τἀναντία. ἄτιον δὲ καὶ τόδε ὅτι οὐ μάλα κάρτα λαμβάνουσι τοιαῦται αἰχμαὶ βρωμάτων. ὥστε πλέον ἀνθρωπον χανέειν μεῖζον ἢ ὅσον δύναται. ἐκπεσοῦσι δ' ἀπὸ τοῦδενὸς ἄλλου χήματος, ἢ ἀπὸ τῆς μεγάλας χανέεσθαι, παρεχαγεῖν πλὴν γένυν ὧδε θάτερα. προσυμβάλλεται μοί τοι καὶ τόδε πρὸς ἐκπίπτειν. ὁκόταν γὰρ ὑδρωπικὴ ἢ ὁκόσοισι μῦες παρὰ τὰ ἄρθρα εἰσίν, ἢ ἀπὸ ἀρθρων. ἀφ' ὧν ξυνδέονται τούτων ὅσα σὺ τῆ χρήσει βέλτιστα διακινέεσθαι, ταῦτα μὴ ἐς τὰς κατασάρκους δύνατὰ τα ἐπισύδυναι. ὡς πρὸ καὶ τὰ δέρματα τὰ ὑδρωπικὰ τα βέλτιστα ἐπίδυσιν ἔχει τοῦδε οὕτω ὁ λόγος. ἐκπίπτει μὲν γνάθος, ὀλιγάκις. ἀκήκοατε μέν τοι, πολλάκις σὺ χάσμασιν. ὡς πρὸ καὶ ἄλλαι μυῶν παραλλαγαὶ καὶ ὑδρωπες ὅδε ποιέουσι. δῆλον δὲ, τοῖσι δὲ μάλιστα ὅδιν ὅταν ἐκπεπτώκει. προὔχεται γὰρ ἢ κάτω γνάθος, ἐς τοὔμπροσθεν. καὶ παρῆκται τἀναντία τῶ ὀλισθήματος. καὶ τὰ ὀστέα ἢ κάρωνον ὄγκηρότερον φαίνεται παρὰ πὸ ἄνω γνάθον. καὶ χαλεπὸς ξυμβάλλουσι τὰς κάτω γνάθους. τούτοισι δὲ ἐμβολὴ πρόδηλος, ἢ τις γένοιτ' ἂν ἀρμόζουσα. χρὴ γὰρ ἢν μέν τινα κάτειν πὸ κεφαλὴν τῶ τετρωμένου. ἢν δὲ τὸ ἐναντίον βάλλοντα πὸ κάτω γνάθον, καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τοῖσι δακτύλοισι κατὰ τὸ γένειον. χαίσκοντος τῶ ἀνθρώπου, ὅδε μετέωσα δύναται. πρῶτον μὲν διακινέειν πὸ γνάθον χρόνον τινὰ, τῆ καὶ τῆ παρέχοντα τὴ χειρί. ἢ αὖθις ἢν ἄνθρωπον κελεύειν χαλαρὸν πὸ γνάθον ἔχειν, καὶ συμπαράγειν καὶ σωνδιδόναι ὡς μάλιστα. ἔπειτα ὑβάπτοισι χαίρει δισὶ χήμασιν ἐμοῦ προσέχοντα τὸν νόον. λεῖ μὲν γὰρ παράγωσθαι ἐκ τῆς διαστροφῆς εἰς πὸ φύσιν. λεῖ δὲ ἐς τοὔπισω ἀπωσθῆναι πὸ γνάθον πὸ κάτω. λεῖ δὲ ἔ πρόσω τοῦτοισι συμβάλλειν τὰς γνάθους καὶ μὴ χάσκειν. ἐμβολὴ μὲν οὖν αὕτη. καὶ οὐκ ἂν γένοιτο ἄπ' ἄλλων σχημάτων. ἰητρικὴ δὲ, βραχέα ἀρκέει. σπλῶκα προσθέντα κεκερασμένον χαλκῷ ἐπιδέσμῳ ἐπιλέναστρόφαλέστερον δὲ, χειρίζειν ὅδιν ὑπίσω κάτω κλίνοντα ἢν ἄνθρωπον, ὁρέοντα πὸ κεφαλὴν αὐτῦ, ὧδε σκυτίνου ὑποκεφάλαιον ὡς πληρέστατον, ἵνα ὡς ἥκιστα ὑπείκῃ, προσκατέχειν δέ τινα χρὴ πὸ κεφαλὴν τῶ τετρωμένου. λῶ δ' ἀμφοτέρων γνάθοι ὑξαρθρήσωσιν ἢ μὲν ἴησις, ἢ αὐτή. συμβάλλειν δέ τι ἧσσον οὗτοι ἢ σῶμα δυνάσονται. καὶ γὰρ προπετέσθαι αἱ γένυες τουτοισιν. ἀσχαλέες δέ. ἢ δὲ ἀσχαλέες, μάλιστ' ἂν γοιῆς, τοῖσιν ὀρέοισι τὴν ὀδόντων τὴν τε ἄνω καὶ τὴν κάτω κατ' ἔξιν. τούτοισι ξυμφορέει ἐμβαλέειν ὡς τάχιστα. ἐμβολὴς δὲ τρόπος πρόσθεν εἴρηται. λῶ δὲ μὴ ἐμπέσῃ, κίνδυνος ἔνδοθεν τῆς ψυχῆς κατὰ πυρετὸν ἔμπυον καὶ νωθρὴς ἢ κρώπος. ἢ κρώδεες γὰρ οἱ μῦες οὗτοι, καὶ ἀλλοιούμενοι, καὶ ὠτεινόμενοι παρὰ φύσιν. φυλέει δὲ καὶ ἡ γαστὴρ ὑποχωρέειν τούτοισι χολώδεα ἄκρητα ὀλίγα. καὶ λῶ ἐμέωσιν, ἄκρητα ἐμέουσιν. οὕτοι οὖν καὶ θνήσκουσι δεινῶς τοῖσι μάλιστα. λῶ δὲ ἢ κατάγνη ἢ κάτω γνάθος. ἢν μὲν μὴ ἀποκαυλιοθῆ παντάπασιν, ἀλλὰ ξυνέχεται ἢ ὀστέον, ἐγκεκλασμένον δὲ ἢ ἢ κατορθῶσαι μὲν χρὴ ἢ ὀστέον παρέχοντα πὸ γλῶσσαν βέλτιστα ὑπείραντα τῶν δακτύλους. ἢ δὲ ἔξωθεν αὐτὴ ἐρείδειν, ὡς ἂν ξυμφορήσῃσιν ἀπεσχαμμένοι ἔωσιν οἱ ὀδόντες οἱ κάτω. ἢ δὲ ζῶμα κειμένῃ ὁκόταν ἢ ὀστέον κατορθωθῇ, ζώσαι τῶν ὀδόντων χρὴ πρὸς ἀλλήλας, μὴ μόνον τῶν λίνῳ. ἀλλὰ καὶ τῆ βέλεσι, μάλιστα δὲ σὺ χρησίμῳ, ἐς ἂν κατασβῇ ἢ ὀστέον. εἰ δὲ μὴ σὺ λίνῳ. ἔπειτα ἐπιλέειν καρωτῆ καὶ στλῆναι ὀλίγοισιν. καὶ ὀθονίοισιν ὀλίγοισιν, μὴ ἄγαν ὀρῃδύοντα, ἀλλὰ χαλαροῖσιν. δῶ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτε ἐπίδεσις ὀθονίων γνάθῳ καταγείσῃ, μικρὰ μὲν ὠφελέοι, εἰ χρήσω. ἐπιδοίτο. μεγάλα δὲ βλάπτοι, εἰ κακῶς ἐπιδοίτο. πυκνὰ δὲ πὸ πλῶσαι ἐσμὲν ἔφη χρὴ, καὶ πουλὺ χρόνον αὐτὸ ἔχειν τοῖσι δακτύλοισι κατορθοῦντα τὸ ὀστέον ἢ ἐγκλιθέν. ἀρίστου δὲ εἰ ἀεὶ δῶσι κυτο, ἀλλ' ὀχ οἷόν τε. ἢν δὲ ἀποκαυλιοθῆ

παντάπασι τὸ ὀστέον, ἐλιγάκις δὲ τοῦτο γίνεται. κατορθοῦσθαι μὲν χρὴ τὸ ὀστέον οὕτως, καθάπερ εἴρηται. ὅταν δὲ κατορθώσῃς, τοὺς ὀδόντας χρὴ ζωννύναι, ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται. μετὰ γὰρ αὖ συλλαμβάνοισι τὸ ὀστέον εἰδέναι. ὁκότων δὲ κατορθώσῃ. ζεῦξαι μὲν χρὴ τοὺς ὀδόντας τοὺς ἄνθεν πρὸς ἀλλήλους, ὡς πρὸ καὶ πρόσθεν εἴρηται. ἴησθαι δὲ χρὴ κηρωτῆ καὶ σπλώσιν ὀλίγοισι καὶ ὀθονίοισιν. ἐπίδεσιν δὲ βραχείλῳ ἢ ποικίλῳ μάλιστα ἔοικε τὸ χωρεῖον ἐπιδέχεται, ἐπεὶ γὰρ τῆ ἰσορρόπου ἔοικ, ὡς δὴ μὴ ἰσόρροσον ἐόν. τῶ δὲ ὀθονίου πὸ τοιοῦτον βολιὸν ποιέεσθαι χρή. λῶ μὲν ἢ δεξιὴ γνάθος ὑξεστήκη, ὧδε δεξιά. ὧδε δεξιὰ δὲ νομίζεται εἶναι, λῶ ἢ δεξιὰ χειρὶ ἢ γέεται τῆς ἐπιδέσιος. λῶ δὲ ἢ ἐτέρη γνάθος ὑξεστήκη, ὡς ἐτέρως χρὴ πὸ ἐπίδεσιν ἄγειν, καὶ μὲν ὀρθῶς τὶς κατορθώσηται ἢ ἐπίδεσιν ὡς χρή. τὰ χεῖρα μὲν ἢ ἀθελξις. οἱ δὲ ὀδόντες, ἀσινέες γίνονται. λῶ δὲ μή. χρονιωτέρη μὲν, ἢ ἀθελξις. διαστροφὴ δὲ, ἰσχυρά. οἱ δὲ ὀδόντες δὲ, καὶ σπαροί. καὶ ἀχρεῖοι γίνονται. λῶ ἢ ἡ ἡσις καταγῆ, τρόπος μὲν οὐχ εἷς ὅδι κατάξιος. Ἀ τὰρ πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα λαβέοντες οἱ χειρίζοντες τῆσι καλῆσιν ἐπιδέσεσιν, αὖθις νέου, σὺ δὲ τοῖσι πὸδὶ πὸ ῥῖνα, καὶ μάλιστα. ἐπιδεσίων γὰρ ὅδιν αὐτὴ ἢ ποικιλωτάτη. καὶ τελείους μὲν σπειρηνους ἔχουσα. διαῤῥεώσιος δὲ καὶ διαλήμασ', ποικιλωτάτους τῶ χρῶς ῥομβοειδέασ'. ὡς οὖν εἴρηται οἱ πὸ αὐτὸν ἐγχειρέω ἐπιτηδέιους τῆσι ἄσμενοι ἔνδοθεν καταγείσῃ ἐπιτυγχάνουσιν ὡς ἐπιδήσωσι. μίαν μὲν οὖν ἡμῶρ ἡμῶρ, ἢ δύο, ἀχαλλέτω μὲν ὁ ἡμῶς. χαίρει δὲ ὁ ἐπιδεδεμένος. ἐπειτα ταχέως μὲν, ὁ ἐπιδεδεμένος κοείσθω. ἀσηρὸν γὰρ τὸ φρόνημα. ἀρκέει δὲ, τῷ ἡμῶρ ὁ πεδὴ ἐπέδεξεν, ὅτι ἐπίστασθαι ποικίλως ῥῖνα ἐπιδέειν. ποιέει δὲ ἢ ἐπίδεσις ἢ τοιαύτη πάντα τἀναντία τῶ δέοντος. ὥστε μὲν γὰρ ὁκόσοισι σιμοῖσι τοῦ δὴ πὸ κάτω ἔχειν δηλονότι εἰ ἀνωδέν τις μᾶλλον πιέζοι, σιμώτεροι ἂν εἶεν. ὥστε δὲ ὁκόσοισι παραγεφέρεται οὖθαι ἢ οὖθαι ἢ ῥὶς, ἢ κατὰ τὸν χόνδρον, ἢ ἀνωτέρω, δῆλον ὅτι οὐδὲν αὐτοῦ ἢ ἀνωθεν ἐπίδεσις ὠφελήσει, ἀλλὰ μὴ βλάψει μᾶλλον. οὐχ οὕτω γ' ὠτειλαὶ μόσει σπλώσιοι τὸ ἐπιτάτερον τῆς ῥινὸς, καὶ τοι οὐδὲ ὥστε πολὺ ἐπιδέοντος. ἀχλασταὶ δὲ ἢ ἐπίδεσίς μοι δοκέει αὐτὴ ποιέειν, εἰ κατὰ μέσην πὸ ῥῖνα κατὰ τὸ ὀξὺ ἀμφιφλαθείη ἢ σαρξὶ κατὰ τὸ ὀστέον, εἰ κατὰ τὸ ὀστέον μικρὸν τι σιν εἴη καὶ μὴ μέγα. τοῖσι γοῦν τοιούτοισιν ἐπιπώρωμα ἴσχει ἢ ῥὶς, καὶ ὁκοιοσιδηρίτιν τινὶ γίνεται. ἀλλ' ὅμως οὐδὲ τούτοισι δή που πολλοῦ ὄχλος δέει. ἢ ἐπίδεσις, εἰ δή τι καὶ λεῖ ἐπιδέειν. ἀρκέει δὲ ὧδε μὲν τὸ φλάσμα σπλωσίον ἐπιτεταμένον κεκερασμένον.

ἔπεται τε δὲς ὀζὸς ἀνὸ ὀμφελεῖν ἐπιδέξει τινες, ὁτῦπος ὄδοντες ἐκ τπαξ βοῦκας λεῖν. ὀχλῆσι μὲν γὰρ τοῦ ἐπ βλέπι, τῦς κἀπὶτο τῦς ὀπτανεῖ, ῥ ἀπὶ τῦς ἀπὶ τοῦ ἀπὶ τοῦ ἀπὶ τοῦ

ἵππος, ὁ, ἡ, Ion. ἵκκος, Ep. also ἵππακος, ὁ, Aeol. ἴκκος, Cypr. ἰϝόκα, Dor. ἴκκα, Arc. ἴκκος, Lat. equus, Goth. aihvas, Ohg. ehu, Eng. horse, Ir. each, Welsh ebol, Boh. kuň, Lith. aszvà, Sanscr. açvas, Zend aspô, Pers. asp, Arm. ekh, Alb. gjalë, Gr. ἀκόνη, ἀκόντιον, ἀκοντίζω, ἀκοντιστής, ἀκοντιστύς, ἀκοντιστικός, ἀκοντιστικῶς, ἀκοντιστικόν, ἀκοντιστικοῦ, ἀκοντιστικῷ, ἀκοντιστικόν, ἀκοντιστικοί, ἀκοντιστικῶν, ἀκοντιστικοῖς, ἀκοντιστικούς, ἀκοντιστικάς, ἀκοντιστικά, ἀκοντιστικῶν, ἀκοντιστικοῖς, ἀκοντιστικοῖ

ἀνεψιὸν ἐπιτήδειον ἡμῖν τοῦτον ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐποιησάμεθα, ἐπειδὴ ἐν τῇ πόλει ἐκτήσατο ἑαυτῷ τὰ ἐπιτήδεια καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἀγαθὸς ἐφάνη καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνὴρ ἐδόκει εἶναι· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησεν, ἐπειδὴ καὶ ἡμῖν ἐγένετο ἀνάγκη ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐκείνου, ἐπιμελούμεθα καὶ ἐπιχειροῦμεν ὅτι βελτίστους ποιεῖν τοὺς παῖδας καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκείνου. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι πολέμῳ ἐπιδείκνυται ἀγαθὸς ὢν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνὴρ δοκεῖ εἶναι, καὶ

ἐγκατελειφθῇ ὁ μυελώδης. οὔτε γὰρ ἔτι ἡ σὰρξ ὁμοίως ἅπτεται τοῦ ὀστέου. τότε τὸ ὀστέον νοσηλότερον γίνεται. σφακελισμοί τε χρόνιοι ὀστέου πολλοῖσιν ἤδη ἀπὸ τοιούτων προφασίων ἐγένοντο. ἀτὰρ καὶ ἢν μὴ παρὰ ὁ ὀστέον, ἀλλ' αὐτὴ ἡ σὰρξ μυελώδης ἐὴ, ὅμως γοῦν ἀποσφακελίζεται καὶ ὁδυνᾶται, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, ἢν τις τῷ σώματι τύχῃ πονήσας. ὀλίγῃ δεῖ δὲ τῇ ἐπιδέσει δεήσεται χρὴ ἅμα μὲν, ἁλαθῆ· ἅμα δὲ, πολὺ προσκοῦσαι, ἕως αὖ ξηρανθῇ μὲν καὶ ἀναπνοὴ τουτὶ ὁ ἐκχύμωμα, ὁ δὲ τῇ φλάσει γλυόμενον. αὐξηθῇ δὲ σαρκὶ ὑγιεῖ ὁ χοῖρον. αὖξεται δὲ τῷ ὀστέῳ ἡ σάρξ. οἱσι δ' ἂν ἀμελη-
θεῖσι χρονιωθῇ, καὶ ὁ σῶς ὦδε ὁ χοῖρος γένηται, καὶ ἡ σὰρξ ὑπόμυξος ἐὴ, τούτοισι καῦσις ἰήσιος ἀρίστη. καεῖ δὲ μὲν αὐτὴ ἡ σὰρξ μυελώδης ἐὴ, ἄχρι τοῦ ὀστέου καιέσθω χρὴ, μὴ μὲν διαφθαμενθῆναι ὁ ὀστέον. καῖε δὲ μεσηγὺ τῆς τομῆς ἐὴ, ἐπὶ πολὺς μὲν οὐδ' οὕτως χρὴ καιέειν. φυλάσσεσθαι μέντοι μὴ διακαούσῃς πρόθυμος ἀὴρ ὁ καύσας ἔσται ὁ φλασμα, καὶ ἐπὶ νεαρὸν ἐὴ, καὶ μήπω σφακελίσῃ ὁ ὀστέον. ὦδε μὲν κάρτα ὀλίγον ἐὴ, οὕτω καιέειν χρὴ ὡς πρὸ ἐρηται). ὦδε μέντοι παραχμάκης ἐὴ ὁ μετωρισμὸς ὁ κατὰ τὸ ὀστέον, ἐλείναι σ' ἐφάρμασι ἐμβάλλειν χρή. ἐπὶ δὲ σφακελισμοῦ ἐπὶ θυρῆς, ἅμα τῇ τῶν ἐμμόνων ἰσχύϊ, ἐξαίρειν προσήκει. Ἢν δὲ μηροῦ ἄρθρον ὑγιὲς ἐκπίπτῃ δὲ κατὰ τὰ σταθμὰ ὁ πόδες. ἐς μὲν ὁ ἔσω, ἐπὶ ἐλαχίστας. εἰς δὲ ὁ ἔξω, τὴν ἄλλων ἐπὶ πλείστας. ἐς δὲ ὁ ὄπισθεν καὶ ὁ ἐμπροσθον, ἐκπίπτει μὲν, ὀλιγάκις δέ· οἱσι μὲν οὖν αὖ ἐκπίπτῃ ἐς ὁ ἔσω, μακρότερον ὁ σκέλος φαίνεται, παραβαλλόμενον πρὸς ὁ ἕτερον, ὀλίγα λυσιτελέουσα προφάσιος ἐκτὸς. ὦδε μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ ἰσχίου πέφυκε ὀστέον, ὁ ἄνω φερόμενος, πρὸς ὃν κτένα ὦδε τοὔτου ἡ ἐπίβασις τῆς κεφαλῆς τοῦ μηροῦ γίνεται. καὶ ὁ αὐχὴν τοῦ ἄρθρου, ὦδε τῆς κοτύλης ὀχέεται. ἐξαθοῦται αὖ, ὁ γλουτὸς, κοῖλος φαίνεται, ἅτε ἔσω ῥυσάσης τῆς κεφαλῆς τοῦ μηροῦ. τό, τε ἄνω κατὰ τὸ γόνυ τοῦ μηροῦ ἄκρον ἀναμάζεται ἔξω ῥέπειν, καὶ ἡ κνήμη καὶ ὁ πούς ὡσαύτως. ἅτε οὖν ἔξω ῥέποντος τοῦ ποδὸς, οἱ ἰγνῦοὶ δι' ἀτειλίω, ἢν ὑγιέα πόδα πρὸς ἴδῃσιν προσίχουσιν, ἀλλ' οὐ δεῖσον πρὸς ἢν ὑγιέα. ὀλίγῃ δεῖ πολὺ μακρότερον φαίνεται ὁ σωσαρὸν τοῦ ὑγιέος. πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλη τὰ τοιαῦτα παρασύνεσιν ἔχει. οὐ δὲ μέντοι οὐ δεῖ ξυμκάπτειν δυνάτει κατὰ ἢν ξυμβαίνῃ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ κατὰ ἢν περίνεον ὑπροκείουσα οὐδηλός ἐστι. τὰ μὲν οὖν σημήϊα ταῦτά ἐστιν οἱσιν ἐὼν ἔσω ἐκπεπτώκει ὁ μηρός. οἱσι μὲν οὖν ἐκπεσὼν μὴ ἐμπέσῃ, ἀλλὰ κατὰ πορθῇ καὶ ἀμεληθῇ, ἤν τε ὀδυποερίῃ ὧδε φοράδην τοῦ σκέλεος ὡς πρὸ τοῖς βουσὶ γίνεται, καὶ ὀλισθήσῃ τοιοῖσιν ὦδε τοῦ ὑγιὲς σκέλεος ἐστὶ. καὶ ἀναγκάζονται κατὰ ἢν κοιλώνα ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον ἐκπεπωκὼς, κυλλοὶ ἢ σκολιοὶ εἶναι. κατὰ δὲ ὁ ὑγιὲς ἐς ὁ ἔξω ὁ γλουτὸς ἀναγκάζεται ὧδε φορὴς εἶναι. εἰ γάρ τις ἔξω τῷ ποδὶ τοῦ ὑγιὲς σκέλεος βαίνει ἀπωθέει ἂν ὁ σῶμα ὁ ἄλλο ἐς ὁ σιναρὸν σκέλος πλὴν ὄχεσιν ποιέεσθαι. ὁ δὲ σιναρὸν οὐκ ἂν δυνᾶιτο ὀχέειν. πῶς γάρ; ἀναγκάζεται οὖν οὕτω κατὰ τοῦ ὑγιὲος σκέλεος τῷ ποδὶ ἔσω βαίνειν, ἀλλὰ μὴ ἔξω. οὕτω γὰρ ὀχέει μάλιστα ὁ σκέλος ὁ ὑγιὲς, καὶ ὁ ἑῶν τοῦ μέρος τοῦ σώματος, καὶ ὁ τοῦ σιναρὸ σκέλεος μέρος. κοιλαινόμενοι δὲ κατὰ ἢν κοιλώνα καὶ κατὰ τὰ ἄρθρα, μικροὶ φαίνονται, καὶ τῷ ξύλῳ ἀπαγκάζονται αὐτερείδεσθαι τολάγιοι κατὰ ὁ ὑγιὲς σκέλος. δέονται γὰρ αὐτοῦ τοιοῦτο πόσος ταύτη. ὦδε δεῖσον γὰρ οἱ γλοῦτοι ῥέπουσι, καὶ ὁ ἄχθος τοῦ σώματος ὀχέεται ὦδε δεῖσον. ἀναγκάζονται δὲ καὶ ἐπικύπτειν. πλὴν χεῖρα πλὴν κατὰ ὁ σκέλος ὁ σιναρὸν ἀναγκάζονται κατὰ τολάγιον ἢν μηρὸν βρέφιλειν. οὐ δ' ἀνάγκαται ὁ σιναρὸν σκέλος ὀχέειν ὁ σῶμα οὐ τῇ μεταλλαγῇ τῆν σκελέων, ὦδε μὴ κατοχῇσι πρὸς πλὴν γὴν πιεζόμενον. οὐ τούτοισι γοῦν τοῖσι σχήμασι ἀναγκάζονται ἐσχηματίσθαι, οἷσιν αὖ ἔσω ἐκβαῖ ὁ ἀὴρ, μὴ ἐμπέσῃ, οὐ προβουλεύσαντος τοῦ ἀνθρώπου ὅπως ἂν ῥᾳΐστα ἐσχηματισμένον ἔῃ. ἀλλ' αὐτὴ ἡ ξυμφορὴ διδάσκει ἐκ τῆν παρεόντων τὰ ῥᾳΐστα αἱρέεσθαι. ἐπεὶ καὶ ὁκόσοι ἕλκος ἔχοντες οὐ ποδὶ ἢ κνήμῃ, οὐ κάρτα δυνᾶνται ἐπιβαίνειν τῷ σκέλει πάντες. καὶ οἱ νηπίοισιν οὕτως ὁδοιπορέουσιν, ἔξω γὰρ βαίνουσι τῷ σιναρῷ σκέλει. καὶ διὰ τὰ κόρθαλύουσι. διὰ τῶν γὰρ δέονται, τό, τε γὰρ σῶμα οὐκ ὄχεται ὁμοίως, ὦδε τῷ ἔξω ἀποβαινομένου, ὡς πρὸ ὦδε ὁ ἔσω. οὐ δὲ γὰρ κατ' ἰθυωρείῃ αὐτῷ γίνεται ὁ ἄχθος, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ὦδε τῷ ὑπροβαινομένου. κατ' ἰθυωρείῃ γὰρ αὐτῷ γίνεται ὁ ἄχθος, ὅταν τὴ αὐτὴ ὁδοιπορέῃ, καὶ τὴ μεταλλαγὴ τῆν σκελέων. οἱ τούτῳ τῷ σχήματι τάχιστα ἂν δυνᾶιτο κατατιθέναι ὁ ὑγιὲς σκέλος. ἰῷ τῷ μὲν σωσαρῷ, ὀβωτόρῳ βαίνοι. τῷ δὲ ὑγιὲι, εὐωτόρῳ. τοῦδε οὕνεκα ὁ λάγος ἀλαθὸν ὑρείσκεσθαι αὐτὸ ἑαυτῷ ὁ σῶμα ἐς τὰ ῥᾳΐστα τῆν σχημάτων. ὅσοισι μὲν οὖν μήπω τελειουμένοισιν ἐς αὔξησιν, ἐκπεσὼν μὴ ἐμπέσῃ, γοῦν ταῖ ὁ μηρὸς, καὶ ἡ κνήμη, καὶ ὁ πούς. οὔτε γὰρ τὰ ὀστᾶ ἐς ὁ μῆκος ὁμοίως αὔξεται, ἀλλὰ βραχύτερα γίνεται. μάλιστα δὲ τὸ τοῦ μηροῦ. ἀσαρκώτατον δὲ τὸ σκέλος καὶ ἄμυον, καὶ ἐκτεθηλυσμένον, καὶ λεπτότερον γίνεται. ἅμα μὲν, ὀλίγῃ δεῖ πλὴ σβήσιν τῆς χώρης τοῦ ἀρθρου. ἅμα δὲ, ὅτι ἀδύνατον χρεοῦται ὄντι, ὅτι οὐ κατὰ φύσιν κέεται. χρήσις γὰρ μετεξετέρη ἐστὶ τῆς ἀκαν ἐκθηλώσιος. ῥέουσι δέ τι καὶ τῆς ὦδε μῆκος αὐαιξήσιος. κακοῦνται μὲν οὖν μάλιστα, οἷσιν αὖ ἰαγξὶ ἐοῦσιν ὑβαρθρήσῃ δεῖσον ὁ ἄρθρον. ἀδύτερον δέ ἐστιν ἀν' ὡς νηπιωτάτοισιν ἐοῦσιν. ἥκιστα δὲ, τοῖσι τετελειωμένοισιν. τοῖσι μὲν οὖν τετελειωμένοισιν εἴρηται οἵη τις ὁδοιπορίη

ὁδοιπορίη γίνεται. οἷσι δ' ἂν νηπίοισιν ἐοῦσιν, ἡ ξυμφορὴ αὕτη φαίνεται. οἱ μὲν τολλοῖσι κατακλακώσουσι πλὴ διόρθωσιν τοῦ σώματος, ἀλλὰ κακῶς ἐλέουται ὦδε ὁ ὑγιὲς σκέλος τῇ χειρὶ πρὸς πλὴν γὴν ἀπερεισάμενοι τῇ κατὰ ὁ ὑγιὲς σκέλος. κατακλακώσουσι δὲ οἷσι πλὴ ὁ ὀρθὸν ὁδοιπορέῃ. νηΐσιν αὖ τετελειωμένοισιν αὕτη ἡ ξυμφορὴ γίνεται. ὁκόσοι δ' ἂν νήπιοι ὄντες ταύτῃ τῇ ξυμφορῇ χρησάμενοι ὀρθῶς παιδαγωγηθῶσι. τῶ μὲν ὑγιεῖ σκέλεϊ χρέοντες ἐς ὀρθόν. τῷ δὲ πλὴ μαλλον πλὴ κατὰ ὁ ὑγιὲς σκέλος σκιπωνα ποιεῦσι. μετεξέτεροι δὲ, καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας. ὁ δὲ σιναρὸν σκέλος μετέωρον ἔχουσι. καὶ τοσοῦτο ῥηΐτερος ἐόντες, ὅσῳ αὖ αὐτοῖσιν ἔλασσον ὁ σκέλος ὁ σιναρὸν ἔῃ. ὁ δὲ ὑγιὲς, ἰσχυὴ αὐτοῖσιν ὧδεν ἧσσον, ἢ εἰ καὶ ἀμφοτέρας ὑγιέας ἐώη. θηλώσυνται δὲ παῖσι τοῖσι τοιούτοισιν αἱ σάρκες τῶ σκέλεος, μᾶλλον δ' ἔτι θηλώσυνται αἱ ἐκ τῶ ἔξω μόριος, ἢ αἱ ἐκ τῶ ἔσω ὡς ὦδὶ πολὺ παῖσι. μυθολογοῦσι δέ τινες, ὅτι αἱ Ἀμαζονίδες ὁ αὖρσεν γένος ὁ ἑωυτῆν, αὐτὸ μανήπιον ἐὸν, ὑβαρθρέουσιν. αἱ μὲν, κατὰ γοῦν κατα. αἱ δὲ, κατὰ ἰχία, ὡς δῆθεν χωλὰ γένοιτο, καὶ μὴ ἐπιβουλόσι ὁ ἄῤῥεν γένος τῷ θήλεϊ. χειρώσασθαι αὖρα τούτοισι χρέον τοι, ὁκόταν σκυτίνης ὄρχια, ἢ χαλκέης, ἢ ἄλλό τι ἐόρακεν ὄρχεν. εἰ μὲν οὖν ἄλλο τι τοιοῦτον ὄρχεν, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα. ὅτι δὲ γλυόκατο αὐτοιαῦτα οἶδα. εἰ τις ὑβαρθρέοι αὐτῆκα νήπια ἐόντα. κατὰ μὲν οὖν τὰ ἰχία, μέζον ὁ διάφορον ἔσται, εἰς ὁ ἔσω, ἢ ἐς ὁ ἔξω ὑβαρθρήσοι. κατὰ γοῦν κατα δὲ, διάφορα μέντοι ἐλάσσονα δέ τι διάφορα. δόκος δὲ ἐκ τοῦ μηροῦ τῶ χωλώματος, ἵστιος ἔσται. γοῦν τοι γὰρ μᾶλλον, οἷσιν αὖ ἐς ὁ ἔξω ὑβαρθρήσῃ. ὀρθοὶ δὲ ἧσαν ἵσαν τοι, οἷσιν αὖ ἐς ὁ ἔσω ὑβαρθρήσῃ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ παρὰ ὁ σφυρὸν ὑβαρθρήσῃ, ὦδε μὲν εἰς ὁ ἔξω μόρος, κυλλοὶ μὲν γίνονται. ἐσάναι δὲ δύνανται. ὦδε δὲ ἐς ὁ ἔσω μόρος. βλέσσοι μὲν, γίνονται. ἧσαν δὲ ἐσάναι δύνανται. ἢ γε μὴν ξυναύξησις τῆν ὀστέων, τοιήδε γίνεται. οἷσιν μὲν οὖν κατὰ ὁ σφυρὸν ὁ ἔσεν ὁ τῆς κνήμης ἐκτὴ, τούτοισι μὲν τὰ τῶ ποδὸς ὀστέα ἥκιστα ξυναύξεται. ταῦτα γὰρ ἐπὶ τοῦ τόπου τῶ χρώματος ἐίσι. τὰ δὲ τῆς κνήμης ὀστέα, αὔξεται μὲν, οὐ πολὺ δὲ σὺνδεσμῶς. αἱ μέντοι σάρκες μανύθουσιν. οἷσι δ' ἂν κατὰ μὲ ὁ σφυρὸν μόνη ὁ ἀῤῥεν κατὰ φύσιν, κατὰ δὲ ὁ γόνυ ὑβεστήκῃ, τούτοισι ὁ τῆς κνήμης ὀστέον οὐκ ἐθέλοι ξυναύξεσθαι ὁμοίως, ἀλλὰ βραχύτατον γίνεται. ὦδε δ' ἐπὶ τοῦτο τῶ χρώματος ὄντι. τὸ μέντοι ποδὸς τὰ ὀστέα, μανύθει μὲν, ἀτὰρ οὐκ ὁμοίως, ὥσπερ ὀλίγον τι πρόσθεν εἴρηται, ὅτι ὁ ἀῤῥεν ὁ παρὰ ὁ ἂν πόδα σῶν ὄντι. εἰ δὲ οἷ χρεοῦσθαι ἠδύνατο, ὡς πρὸ καὶ τῶ κυλλῶ ἐπὶ τὰ ἀνάσαν ἐμανύθη. ἢ τὰ τῶ ποδὸς ὀστέα τοιοῦτοισιν. οἷσι δ' ἂν κατὰ ὁ ἰχίον ὑβαρθρήσῃ γίνεται, τούτοισι τῶ μηροῦ ὁ ὀστέον ἂν ἐθέλοι ξυναύξεσθαι ὁμοίως. ὦδε γὰρ ἐπὶ τοῦτο τῶ χρώματος ὄντι, ἀλλὰ βραχύτερον τῶ ὑγιέος γίνεται. τὰ μέντοι τῆς κνήμης ὀστέα, οὐχ ὁμοίως τούτοισιν αὐαιξέα γίνεται, οὐ δὲ τὰ τῶ ποδός. ὀλίγῃ δεῖσον δὲ, ὅτι ὁ τῶ μηροῦ ἀῤῥεν ὁ παρὰ πλὴ κνήμῃ, αὖ τῇ ἑωυτῶ φύσει μένει, καὶ ὁ τῆς κνήμης, ὁ παρὰ ἢν πόδα. σάρκες μέντοι μανύθουσι παντὸς τῶ σκέλεος, τούτοισιν. εἰ μέντοι χρεοῦσθαι τῷ σκέλει ἐδυνᾶντο, ἔτι ἂν μᾶλλον τὰ ὀστέα ξυναυξάνετο, ὡς καὶ πρόσθεν εἴρηται, πλὴ τῶ μηροῦ, καὶ ἧσαν ἂν ἀσαρκέα ἔῃ. ἀσαρκότατα δὲ πολλῷ ἡ ὑγιέα ἐοῦ. σημήϊον δὲ ὅτι τοιαῦτα ὄντι. ἐκτόσιοι γὰρ τῶ βραχίονος ἐκπεσόντος, γαλιάγκωνες ἐγένοντο ἐκ γλυεῆς ἢ καὶ οὐ αὐξήσει πρὶν τελειωθῆναι, οὗτοι ὁ μὲν ὀστέον τῶ βραχίονος βραχὺ ἔχουσι. ὁ δὲ πῆχυς καὶ ἄκρη πλὴ χεῖρα ὀλίγῳ πλὴ ὑγιέος. ὀλίγῃ δεῖσον ταύτας τὰς προφάσιας ὁ ἐρημώσας, ὅτι ὁ μὲν βραχίων ἐπὶ τοῦτο τῶ ὑγιέος τῶ ἀῤῥεν τῶ χρώματος ὄντι, ὡς τε ὀλίγῃ δεῖσον βραχύτερος γέγονεν. ὁ δ' αὖ πῆχυς ὀλίγῃ δεῖσον οὐκ ὁμοίως συνέχουσι τῆς ξυμφορῆς, ὅτι τε ὁ τῶ βραχίονος αὖῤῥεν ὁ πρὸ τῶ πήχεος οὐ τῇ αὐτῇ φύσει μένει. ἤτε αὖ χεὶρ ἐπὶ τηλωτέρω ἅπεσιν, ἢ ὁ πῆχυς ἀπὸ τῆς ξυμφορῆς. ὀλίγῃ ταύτας οὕνεκα τὰς ἐρημίας ὁ πρόσθεν τῆν ὀστέων τά τε μὴ σωσαυξόμενα οὐ συναύξεται. ὁ δὲ ξωσαυξόμενον, ξωσαύξεται. ἐς δὲ ὁ ὕστατος τῇ χειρὶ καὶ τῶ βραχίονι ἡ ταλαιπωρίη τῆς χειρὸς μέγα προσωφελήσει. ὅσα γὰρ χειρῶν ὄργια ὄντι, τὰ τολλοῖσι προθυμέονται οἱ γαλιάγκωνες ὄργάζεσθαι τῇ χειρὶ ταύτῃ, οὕνεκα καὶ τῇ ἑτέρῃ δύνανται, οὐδὲν σὺνδεσμῶς τῆς ἀσινέος. οὐ γὰρ δεῖ ὀχέεσθαι ὁ σῶμα ὦδὶ τῆν χειρῶν, ὡς ὦδὶ τῆν σκελέων, ἀλλὰ κοῦφα αὐτοῖσι τὰ ὄργια ὄντι. ὀλίγῃ δὲ πλὴ χρῆσιν οὐ μανύθουσιν αἱ σάρκες αἱ κατὰ πλὴ χεῖρα καὶ κατὰ ἢν πῆχυν τοῖσι γαλιάγκωσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ βραχίων τι προσωφελέεται ἐς αὐξαρκίλω ὀλίγῃ δεῖ ταύτα. ὁτὲ δὲ ἰσχίον ἐκπελὲς γένηται ἐς ὁ ἔσω μόρος ἐκ γλυεῆς, ἢ καὶ ἔτι νηπίῳ ἐόντι μανύθουσιν αἱ σάρκες, ὀλίγῃ δεῖσον μᾶλλον ἢ τῆς χειρὸς, ὅτι οὐ δύνανται χρέεσθαι τῷ σκέλει. μαρτύριον δέ τι οἱ ἔσται οἱ τοῖσιν ὀλίγον ὕσῤῥον ἐρησομένοισιν, ὅτι ταῦτα τοιαῦτα ὄντι. ὁκόσοισι δ' ἂν ἐς ὁ ἔξω ἡ τῶ μηροῦ κεφαλὴ ἐκβῇ, τούτοισι βραχύτερον μὲν ὁ σκέλος φαίνεται παρατεινόμενον παρὰ ὁ ἕτερον ἐκτὸς. οὐ γὰρ ἔσω ὁ ὀστέον ἡ ἐπίβασις τῆς κεφαλῆς τῶ μηροῦ ὄντι, ὡς ὅτε ἔσω ὑβέπιπτον, ἀλλὰ παρὰ ὀστέον παρεγμεκλιμένην πλὴ φύσιν ἔχον. οἱ χρηὶ δὲ σημήϊα ταῦτα ὑγρῆ καὶ ὑπεικούσῃ, ὀλίγῃ δεῖσον μὲν βραχύτερον φαίνεται. ἔσωθεν δὲ ὁ μηρὸς παρὰ πλὴ τολυχάδα καὶ λεπτότερός τε καὶ ἀσαρκέστερος γίνεται. ἔξωθεν δὲ ὁ γλουτὸς ὀκνηρότερος. ἅτε ἐς ὁ ἔξω τῆς κεφαλῆς τῶ μηροῦ ὁλισθηκυίας. ἀτὰρ καὶ ἄνωτέρω

ἀναίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴν ἀπόκρισιν ἐπὶ τὸν ἀπόστολον ἀναπέμπει. ὁ δὲ τὸν ἀπόστολον ἐρωτᾷ τίνες λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἀποκρίνεται ὅτι οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, οἱ δὲ Ἠλίαν, ἄλλοι δὲ Ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. ἐρωτᾷ δὲ πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς τίνα αὐτὸν λέγουσιν εἶναι. καὶ ἀποκρίνεται ὁ Πέτρος λέγων ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἵνα μηδενὶ εἴπωσι περὶ αὐτοῦ, ἄρχεται διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων ἵλεώς σοι κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. ὁ δὲ στραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ λέγων ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν ὡς χιὼν οἷα γναφεὺς ἐπὶ γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι. καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλίας σὺν Μωσεῖ καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ ῥαββί καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ Ἠλίᾳ μίαν· οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ· ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο. καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν. καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἃ εἶδον διηγήσωνται εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστιν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστάνει πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ; ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθεν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτούς. καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε διδάσκαλε ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ ῥήσσει αὐτόν καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν καὶ οὐκ ἴσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει ὦ γενεὰ ἄπιστος ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με. καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθὺς τὸ πνεῦμα συνεσπάραξεν αὐτόν καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκύλιετο ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε παιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. καὶ εὐθὺς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε πιστεύω κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. καὶ κράξας καὶ πολλὰ σπαράξας αὐτὸν ἐξῆλθε καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἤγειρεν αὐτόν καὶ ἀνέστη. καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναούμ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε; οἱ δὲ ἐσιώπων πρὸς ἀλλήλους ἐν γὰρ τῇ ὁδῷ πρὸς ἀλλήλους διελέχθησαν τίς μείζων. καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος. καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέχηται οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης λέγων διδάσκαλε εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου ὅτι Χριστοῦ ἐστε ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. καὶ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἔχοντα τὰς δύο χεῖρας ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε ἔκκοψον αὐτόν· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται. καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις. καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι ἐπηρώτησαν αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι πειράζοντες αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; οἱ δὲ εἶπαν Μωσῆς ἐπέτρεψεν βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς ὁ θεός. ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σάρξ. ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τούτου ἐπηρώτησαν αὐτόν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμηθῇ μοιχᾶται. καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν τοῖς προσφέρουσιν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλογεῖ τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά. καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν διδάσκαλε ἀγαθέ τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς μὴ φονεύσῃς μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσῃς μὴ ἀποστερήσῃς τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ διδάσκαλε ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἓν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς πτωχοῖς καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπούμενος ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς τέκνα πῶς δύσκολόν ἐστιν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήκαμέν σοι. ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐθαμβοῦντο καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς εἰπεῖν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συναντήσειν ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενοῦσιν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσῃς ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος ἔσται πάντων δοῦλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος τυφλὸς προσαίτης ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνός ἐστιν ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν υἱὲ Δαυὶδ Ἰησοῦ ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν φωνηθῆναι αὐτόν. καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ θάρσει ἔγειρε φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τί θέλεις ποιήσω σοι; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ ῥαββουνί ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ὕπαγε ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

προσθεν ἡ κεφαλὴ μηροῦ ἐκπέσῃ. ὀλίγοισι δὲ ὕστερ γίνεται. οὗτοι ἐκτανύειν μὲν ἧκιστα δύνανται τελείως. ξυγκάμπτειν δὲ ἥκιστα οὗτοι δύνανται τὰ κατὰ τὴν βουβῶνα. πονέουσι δὲ καὶ ἰῶ κατὰ πὼ ἰγνύην ἀναγκάζωντες ξυγκάμπτειν. μῆκος δὲ τὸ σκέλεος παρεσπλησίοισι φαίνεται κατὰ μὲν πὼ πῤῥάνω καὶ πάνυ. ἄκρες δὲ ὁ πούς κατόν τι προκύπτειν ἐθέλοις ἐς τοὔμπροσθεν. ὅλον δὲ ἡ σκέλος ἔχει πὼ ἰθυωρέω κατὰ πὼ φύσιν, καὶ οὔτε τῇ οὔτε τῇ ῥέπει. ὀδυώντα δὲ αὐτὰ οὗτοι μάλιστα, καὶ οὖρον ἴσχεται ἡ πρῶτον μᾶλλον τι ἢ τοῖσιν ἄλλοισιν ὑγιαρθρήμασι. ἐγκέεται γοὴ ἡ κεφαλὴ τῆς μηροῦ ἐν ὑπὸ τούτῳ τούτοισι τῇ πόνῳ τῇ ἐπικαίρων. καὶ κατὰ μὲν ἡν βουβῶνα ὑγιαίνεσται καὶ κατὰ τεταμένον ἡ χοεῖον φαίνεται. κατὰ δὲ ἡ πυγαῖον, σολισθάδεσθον, καὶ ἀστερικὸ τα τον. ταῦτα μὲν δὴ σημήια ὅδι τὰ εἰρημένα, ὧν ἀν οὗτος ἐκπεπτώκη ὁ μηρός. ὁκόσοισι μὲν δὴ ἀν ἤδη λυσορωμένοισι ἔδοξε ἡ ἀῤθρον ἐκπεσὸν μὴ ἐμπέσῃ, οὗτοι ὁκόταν αὐτοῖσιν ἡ ὀδυνὴ παύσηται, καὶ ἡ ἀῤθρον ἐθιάσῃ, σὺν τῷ χοείῳ τούτῳ τροφᾶσθαι ἵνα ὑγιέσιεν, οὗτοι δύνανται χεσὸν ὀῤθὺς ὀρθοὶ ὁδοὶ πορέειν ἀνὸν ξύλον, καὶ πάνυ μοί τοι ὀῤθέες. ὠδὶ δὲ ἡ σιναρὸν ἄτε οὔτε κατὰ ἡν βουβῶνα ἀγωμποι ἑόντες, οὔτε κατὰ πὼ ἰγνύλω. ὀδὶ γοὼ τῷ βουβῶνος πὼ ἀκωμπίλω βυθυτρὸν ὅλῳ τῷ σκέλεϊ σὺν τῇ ὁδοὶ πορέη χρέεσται ἡ ὅτε ὑγιαίνον. καὶ σύρουσι δὲ σὺν οἱ τοῖσι πρὸς πὼ ἡῶ πόδα. ἄτε οὐ ῥηϊδίως ὑξεγκάμπτοντες τὰ ἄνω ἀῤθρα. καὶ ἄτε παντὶ βαίνοντες τῷ ποδὶ. ὅθον γοὴ ἧσσον τῇ πῤῥάνῃ οὔτοι βαίνουσι, ἢ τῷ ἔμπροσθεν. εἰ δέ γε ἠδυνάσαντο μετὰ προβαίνειν ἡῶν πάνυ πῤῥάνοβάσται ἦσαν. καὶ γοὴ οἱ ὑγιαίνοντες ὅσῳ καὶ μέζω προβαίνοντες ὁδοὶ πορέωσι, τοῦτο μᾶλλον πῤῥάνοβάται εἰσίν. πιθέντες δὲ πόδα. ἀῤῥαντες δὲ, ἧν ἀναντίον. ὁκόσοισι δὲ δὴ οὕτως ἐκπεπτώκει καὶ ἐπὶ μᾶλλον, τῇ πῤῥάνῃ προσεγχρίπτουσιν, ἢ ἐμπροσθεν. ἡ γοὴ ἐμπροσθεν τῷ ποδὸς, ὅταν ἐκτεταμένον ἔῃ, ἡ ἄλλο σκέλος οὐκ ἐμοίως δύναται ἐς ἡ πρόσω κατατυλίσσεσθαι. ὥσπῤ ὅταν ξυγκεκαμμένον ἔῃ ἡ σκέλος. οὕτ' οὖ σημῆνα δύναται ὁ πούς ξυγκεκλιμένου τῷ σκέλεος, ἕως ὅταν ἐκτεταμένον ἔῃ ἡ σκέλος. ὑγιαίνουσά τε οὕτω ἡ φύσις οὕτω πέφυκεν, ὡς πῤῥὰ εἴρηται. ὅταν δὲ ἐκπεσὸν μὴ ἐμπέσῃ ἡ ἀῤθρον, οὕτως ὀδοὶ πορέουσιν ὡς εἴρηται, ὀδὶ τὰς προσφάσιας ταύτας τὰς εἰρημένας. ἀσαρκὴ τέρον μοί τοι ἡ σκέλος τῷ ἑτέρου γίνεται, κατά τε πὼ πυγαῖον, κατά τε πὼ γαστροκνημίλω, καὶ κατὰ πὼ ὀπίσθιον ἴσχι. ὅσοισι δ' αὖ νηπίοισιν ἔτι ἐοῦσι ἡ ἀῤθρον οὕτως ὀλισθαίνον μὴ ἐμπέσῃ, ἢ καὶ ἐκ γενεῆς οὕτω γένηται, καὶ τούτοισι ἡ τῷ μηροῦ ὀστέ. ν μᾶλλόν τι μινύθει, ἢ τὰ τῆς κνήμης, καὶ τὰ τῷ ποδός. ἧκιστα μὲν δὴ τούτῳ τῷ τρόπῳ τῷ ὀλισθήματος ὁ μηρὸς μινύθει. μινύθουσι μοί τοι αἱ σάρκες πάντη. μάλιστα δὲ κατὰ πὼ ὀπίσθιον ἴσχι, ὡς πῤῥὰ ἤδη καὶ πρόσθεν εἴρηται. ὁκόσοι μὲν δὴ ἀν πηνιθῶσιν ὀῤθῶς, οὗτοι μὲν δύνανται προσχρέεσθαι τῷ σκέλεϊ αὐξανόμενοι. ῥαχυτρόχω μοί τινι τῷ ἑτέρου ἑόντι. ὁμοίως δὲ ὁρεισόμενοι ξύλω ὠδὶ ταῦτα ἡ ἡ σιναρὸν σκέλος. οὐ γοὴ κώρτα δύνανται ἀνὸν τῆς πῤῥάνης, τῷ στέει τῷ ποδὸς χρέεσθαι. ἐπιμεθιέντες ὡς πῤῥὰ ἑτέροις χωλεύμασιν ὁκοι δύνανται. ἀλτιον δὲ τὸ μὴ δύνασθαι ἡ ὀλίγῳ πρόσθεν εἰρημένον. ὀδὶ οὖν ὕστερ προσδέχεται ξύλου. ὁΐοι δ' ἀν κατμελιθῶσι καὶ μηδὲν χρέεσται ὠδὶ πὼ γῆν τῷ σκέλει, ἀλλὰ μετέωρον ἔχουσι, τούτοισι μινύθουσι μὲν τὰ ὀστέ· ἐς αὔξησιν μᾶλλον, ἢ τοῖσι χρεομένοισι. μινύθουσι δὲ αἱ σάρκες πολὺ ἢ τοῖσι χρεομένοισι. κατὰ δὲ τὰ ἀῤθρα ἐς ἡ ἀὖθι πηροῦται τούτοισι ἡ σκέλος μᾶλλόν τι, ἢ ὅσοι ἀν ἄλλως ἐκπεπτώκη. ὡς μὲν οὖν οἱ κεφαλαίῳ εἰρέεσθαι, τὰ ἀῤθρα τὰ ἐκπίπτοντα καὶ τὰ ὀλιθαίνοντα ἀνίσως αὐτὰ ἑαυτοῖσιν ἐκπίπτει καὶ ὀλισθαίνει. ἄλλοτε μὲν πολὺ ἔλασσονα. ἄλλοτε δὲ πολὺ ἐλάσσονα. καὶ ὅσοι ἀν μὲν πολὺ ἔλασσον ὀλισθῇ ἡ ἐκπέσῃ, χελεπώτερα ἐμβάλλειν ἡ ἐπίπαν ὄῤθι. καὶ ὧν μὴ ἐμβιβαθῇ μείζους καὶ ἐπιπλοτέρας τοὺς πηρώσιος καὶ κατώσιος ἴσχει τὰ τοιαῦτα, καὶ ὀστέων, καὶ σαρκῶν, καὶ κημάτων. ὅταν δὲ μεῖον ἐκπέσῃ καὶ ὀλισθῇ, ῥηϊδίην μὲν ἐμβάλλειν τὰ τοιαῦτα τῇ ἑτέρων γίνηται. ὧν δὲ κατατορηθῇ ἡ ἀμελυθῇ ἐμπεσεῖν, μέζους καὶ ἀσινεστέρας αἱ πωρώσιες γίνονται τούτοισιν, ἢ ὅσιν ὀλίγῳ πρόσθεν εἰρηται. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἀῤθρα καὶ πάνυ πολὺ διαφόρεε ἐς ἡ ὅτε μὲν μεῖον, ὅτε δὲ μέζον ἡ ὀλίθημα ποιέεσθαι. μηροῦ δὲ καὶ βραχίονος κεφαλαὶ παραπλησιότατα ὀλισθαίνουσιν αὐτὴ ἑαυτῇ ἐνκατρὴ. ἄτε γοὴ στροπύλαι μὲν αἱ κεφαλαὶ ἐοῦσαι ἀσφαλῶς πὼ στροπύλωσιν καὶ φαλακρῷω ἔχουσι. κυκλοτρεέες δὲ αἱ κοιλίαι ἐοῦσαι, αἱ δεχόμεναι τὰς κεφαλὰς. αὐμόζουσαι δὲ, τῆσι κεφαλῆσι. ὀδὶ οὖν οὐκ ἔστιν αὐτῆσι ἡ ἡ μεσον ἐκπῆναι τὸ ἀῤθρον. ὀλισθαίνοι γοὴ ἂν ὀδὶ πὼ ἀσφαλέως ἐς ἡ ἔξω, ἢ ἐς ἡ ἔσω, ἀσφαλέως οὕτω ὁ λόγος ἔστιν. ἐκπίπτουσι τελέως ἤδη, ἐπεὶ ἄλλως γε οὐκ ἐκπίπτουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ὁτὲ μὲν, τελείως ἀποπηδᾷ ἀπὸ τῆς φύσεως. ὁτὲ δὲ, ἐλάσσον. μᾶλλον δέ τι μέρος τῷ βραχίονος πέπονθεν. ἐπεὶ οὖν καὶ τὴν ἐκχλεύης γνωμόνων ὀλισθήματα ὠδὶ μικρὸν ὀλισθῇ, οἷά τε ἐς πὼ φύσιν ἄγεσθαι μὴ μάλιστα τὰ παρὰ τῷ ποδὸς ἀῤθρα. ὁκόσοι ἐκ γλευὸς κυλλοὶ γίνονται), τὰ τελείστα τούτων ἰήσιμα ἔστιν, ὠδὶ μὴ πάνυ μεγάλη ἡ ἔκλισις εἴη. ἡ καὶ προσεξέων γεγενότων ἤδη παθέων ξυμβῇ. αὖθιστον μὲν δὴ οὕτω ὡς τάχιστα

ἰήσθαι

ἰήσθαι τὰ τοιαῦτα. πρὶν πάνυ μεγάλω πὼ εἶδος γῆν ὀστέων, τῆν δὲ τῷ ποδὶ, γλευάδαι. πρὶν τε πάνυ μεγάλω πὼ εἶδος σαρκῶν, τῆν κατὰ πὼ κνήμιλω εἶναι. τρόπος μὲν οὖν κυλλώσιος οὐχ εἷς, ἀλλὰ πολλοί. τὰ πλεῖστα μὲν οὖν ὀῤθρηκότα παντάπασιν, ἀλλὰ δι' ἔθος χήματος ἐν τινι ἀπολήγει τῷ ποδὸς κεκυλλωμένα. προσέχειν δὲ τὴ ἰήσειν τοῖσι δὲ χρή. ἀπωθέειν μὲν καὶ κατορθοῦν τῆς κνήμης ἡ κατὰ τὸ σφυρὸν ὀστέον, ἡ ἐξωθεν ἐς ἡ ἔσω μόριος. ἀντωθέειν δὲ ἐς ἡ ἔξω μόριος ἡ τῆς περόνης ἡ κατ' αὐτὸ πὼ ἴξιν, ὅπως ἀλλήλοισι ἀπαντήσῃ τὰ ὀστέα τὰ ὑγίεχοντα. κατὰ μέσον δὲ καὶ σολάγιον ἡν πόδα. δύναται γὰρ ἀῦ δεκτύλους ἀθρόους ἔω τῷ μεγάλω δακτύλω ἐς ἡ ἔσω μόριος ἐκλίνειν, καὶ σφαλερὸν ἀναγκάζειν οὕτως. ἐπισκέπτεσθαι δὲ κηρωτῇ ἐῤῥιπτιωμένῃ ὅτι, μὴ σωλλύεσι, καὶ ὀθονίοισι μαλθακοῖσι μὴ ὀλίγοισι μὴ δὲ ἀγαπιέζοντα. οὕτω δὲ τὰς σφαλερώσιας ποιέεσθαι τῆς ἐπιδέσιος, ὡς πῤῥὰ μὴ τῆσι χερσὶν ἡ κατορθώσιος ἦν τῷ ποδός. ὁκως ὁ πούς ὀλίγον μᾶλλον ἐς ἡ ἐλεύσσον ῥέπον φαίνηται. ἴσχνος δὴ ποιέεσθαι, ἡ ῥέρματος μὴ ἄγαν σκληροῦ ἡ μολυβδίνου. προσπλέαν δὲ, μὴ πῶς ἡν χρῶτα τίθηται, ἀλλ' ὅταν ἤδη τοῖσι ὑσκτοισι ὀθονίοισι μέλλῃς ἐπιδέειν. ὅταν δὲ ἤδη ἐπιδεδεμένος ἔῃ, ὁκός τινος τῆν ὀθονίων χρὴ, ὅσιν ἐπιδέεται πὼ ἀρχὴν προσράψαι πρὸς τὰ κάτω τῷ ποδὸς ἐπιδέσματα καὶ πὼ ἴξιν τῷ μικροῦ δακτύλου. ἔπειτα ἐς ἡ ἄνω τείνοντα, ὁκως ἰῶ δοκέῃ μετρίως ἔχειν, σφαλερώσαι ἀνωθεν τῆς γαστροκνημίης, ὡς μόνιμον ἡ κατατεταγμένον οὕτως. ἀπολῶ δὲ λόγω, ὡς πῤῥὰ κηροπλασέοντα χρὴ ἐς πὼ φύσιν πὼ δικαίλω ἄγειν, καὶ τὰ ἐκκεκλιμένα καὶ τὰ σὺν τετραμένα πορὰ πὼ φύσιν, καὶ τῆσι χερσὶν οὕτω διορθοῦντα, μὴ τῇ ἐπιδέσει ὠθέοντας. προσάγειν δὲ οὐ βιαίως, ἀλλὰ παρηγορικῶς. προσφέρειν δὲ τὰ ὀθόνια ὁκως ἀν ἐυμφορὴν τὰς ἀναλήψιας ποιέεσθαι. ἄλλα γὰρ ἄλλης τῆν χωλωμάτων δέεται ἀναλήψιος. ὑποδήματίον δὲ ποιέεσθαι μολυβδίνον, ἐξωθεν τῆς ἐπιδέσιος ἐπιδεδεμένον, ὃ ἀέχαι, ἐῤῥωμὸν τῆσι χερσὶν ἔχον. ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸ δεῖ, ἰῶ τις ὀῤθῶς μὲν τῆσι χερσὶ διορθώσῃ. ὀῤθῶς δὲ, τοῖσιν ὀθονίοισιν ἐπιδήῃ. ὀῤθῶς δὲ καὶ τὰς ἀναλήψιας ποιοῖτο. ἡ μὲν οὖν ἴησις αὕτη, καὶ οὔτε τομῆς, οὔτε καύσιος, οὐθὲν δεῖ, οὔτ' ἄλλης ποικιλίης. θάσσον γὰρ ἀνακύπτει τὰ τοιαῦτα τῆς ἰήσεως, ἡ ὡς ἀν τις οἴοιτο. προσνικᾷν μέν τοι χρὴ τῷ χρόνῳ, ἕως ἀν αὐξηθῇ ἡ σῶμα σὺν τοῖσι δικαίοισι χήμασιν. ὅταν δὲ ἐς σχῆμα τος λόγου ἔῃ, ἀῤῥυθμίας ἐπιτηδειότατον αἱ πηλοπάτιδες κατεδέουσαι. ὕστερ γὰρ ὑποδημάτων ἥκιστα κρατέουσι τῷ ποδὸς, ἀλλὰ κρατέει μᾶλλον. ἐπιτηδειότερος δὲ καὶ ὁ κρηπὶς τρόπος τῆν ὑποδημάτων.

Ὁκόσοισι δ' αὖ κνήμης ὀστέα ὑγιαρθρήσωντα, καὶ ἕλκος ποιήσωντα τελέως ὑγίεχε τὰ παρὰ ἡν πόδα ἀῤθρα, εἴτε ἔσω ῥέψωντα, εἴτε μοί τοι καὶ ἔξω, τὰ τοιαῦτα μὴ ἐμβάλλειν, ἀλλ' ἐᾶν ἡν βούλόμενον τῆν ἰητῶν ἐμβαλεῖν. σαφέως γὰρ εἰδέναι χρὴ ὅτι ἀποθανεῖται, ἐὰν ἐμβληθότα ἐμείνῃ. καὶ ἡ ζωὴ δὲ ὀλιγημόρους τούτοις γλυήσεται. ὀλίγοι γὰρ αὐτῆν τὴν ἐπταήμορον ὑπερβάλλουσιν. ἀσασμος γὰρ ὁ κτείνων ὅσιν. ἀτὰρ καὶ γαγγραινοῦσθαι ἰκνέεται κνήμιλω καὶ ἡν πόδα. πάντα δὲ ταῦτα εἰδέναι χρὴ οὕτως ἐσόμενα. καὶ οὐκ ἀν μοι δοκέῃ οὐθὲ ἐλέσθερος ὠφελησειν αὐτῇ μόρον τε δοθεὶς, καὶ αὖθις πινόμενος. ἄγχιστα δὲ εἶ πάρ τι τοιοῦτον, οὐ μοί τοι οὐ δεῖ ὕστερ δοκέω. ἰῶ δὲ μὴ ἐμβληθῇ μὴ δὲ ἀῶ αὐλῆς μηδὲ ἐσαειρηθῇ ἐμβάλλειν, πολλὰ γίνονται οἱ πλεῖστοι αὐτῆν. χρὴ δὲ ἡρμόσθαι μὲν πὼ κνήμιλω καὶ ἡν πόδα οὕτως, ὡς αὐτὸς ἐθέλει. μοῦν. ν δὲ, μὴ ἀπαιωρθμοῖς, μὴ δὲ κενεὸν μοῖς ἔσω καὶ ἰητρεύειν δὲ, πασιρῇ καὶ σωλλύεσιν οἰνηρῇσιν, ὀλίγοισι, μὴ ἄγαν ῥυπρῇσιν, ῥύπος γὰρ αὐ τοῖσι τοιούτοισι σαπρὸν ἐπιφλέγματα. ἐπιτήδειον δὲ καὶ φύλλα τῦπλων, ἡ ῥοιᾶς, ἡ ἄλλου τινὸς τῆν τοιούτων αἰ οἴνῳ μέλανι αὐστηρῷ ἡ μίσφθαι ἐπιτιθέντα, ἐνῥῦσιν ἐπί τε ἡ ἕλκος, ἐπί τε τὰ πολλεχόντα. κηρωτῆ δὲ χλιερῇ ἐπιχρίειν αὐτὸ ἡ ἕλκος. ἰῶ δὲ ἡ ὥρη χειμερινὴ ἔῃ, καὶ ὀλίγα ῥιπαρὰ σὺν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ κατεραίνοντα χλιερῆσιν ἀνωθεν ἐπιτιθέναι. κατὰ λεῖα δὲ, μηδὲν μηδενί, μὴ δὲ πολλὰ σσειν. δῦ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι πέξις καὶ ἀχθοφορίη πάνυ κακὸν τοῖσι τοιούτοισι ὄῤθι. ἐπιτήδεια δὲ πρὸς τὰ τοιαῦτα καὶ τῆν σαιμων μετεξέτερα, ὁσσισιν αὐτῆν ξυμφόρει. ὀῤῥιας δὲ ἐπιτιθέσθαι οἴνῳ ἐπιτήδειον πολλῷ χρόνον ἐὰν. τὰ δὲ ὀλιγημόρωτα τὰ τῆν σαιμων, καὶ ὅσα ῥητίνη προσκατα λαμβάνεται, οὐχ ὁμοίως ἐπιτήδεια ἐκείνοισιν ὄῤθι. χροιὴ γὰρ ἡ κακόχροος τῆν ἑλκέων γίνεται τούτων. πολλῷ γὰρ χρόνον σπλασθερὴ γίνεται. πινὰς δὲ τούτων ἀγαθὸν ἐπιδέειν. εἰδέναι μὲν δὴ που σάφα χρὴ, ὅτι αἰνάγκη ἡν αὐθρωπον χωλὸν αἰχρεῶς ζυνέσθαι. καὶ γὰρ ὁ πούς ὠδὶ ἡ ἀῶ ἀπέσασται τῆν τοιούτων. καὶ τὰ ὀστέα τα διολιθηκότα, ἔξω ὑγέχοντα φαίνεται. οὔτε γὰρ ἐλοῦται τῆν τοιούτων ὀστεώνὐδὲν, ὡς ὠδὶ ἡ πολὺ, εἰ μὴ κατα βραχύ τι, οὔτε ἀῤῥάσται, ἀλλὰ πολλαπλοῦται λεπῖσιν ὠτειλῆσι καὶ ἀθρανέσι. καὶ ταῦτα ἰῶ ἀῤῥεμέζωσι πολλῷ χρόνον. ἰῶ δὲ μὴ ἐλκύσροισιν ἐγκαταλειφθῶσι κίνδυνος, ἀναλθές. ὅμως δὲ πολλὰ οὐ ὁ λόγος, οὔτοι μὲν δὴ ἰητρεύμενοι σώζονται. ἐμβληθέντος δὲ τῆ ἀῤθρου καὶ ἐμμείναντος, ἀποθνήσκουσιν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος οὗτος ἰῶ καὶ τὰ τῆς ὀστέα τὰ παρὰ ἡν κορτὸν τῆς χειρὸς ἕλκος ποιήσαντα ὑγίσχη, ἰῶ τε ἐς ἡ ἔσω μόρος τῆς χειρὸς, ἰῶ τε ἐς ἡ ἔξω. σάφα γὰρ

ולא יהיה לאיש מהם שום חלק בנחלה בישראל, כי רק לבני שבט אבותיהם יינתן נחלתם. 1:36:1
ואם יתחתנו בנות צלפחד עם בני שבטים אחרים, אז יילקח חלקן מנחלת אבותיהן 2
ויתווסף לנחלת השבט שאליו יתחתנו, ולא יישאר לבנות צלפחד. 3
ובשנת היובל לבני ישראל יתווסף חלקן לנחלת השבט שאליו יתחתנו, 4
ונחלתן תילקח מנחלת שבט אבותיהן.
וכך ציווה ה' את משה בערבות מואב, ליד הירדן, מול יריחו. 5
ויהושע בן נון ואלעזר הכהן ונשיאי ישראל באו אל משה ואמרו: 6
"אדוני, ה' ציווה לתת את ארץ כנען לבני ישראל בגורל, 7
ואתה ציווית לתת את נחלת צלפחד לבנותיו.
אך אם בנות צלפחד יתחתנו עם בני שבטים אחרים, 8
אז נחלתן תילקח מנחלת שבט אבותיהן ותתווסף לנחלת השבט שאליו יתחתנו,
ונמצא שחלק מנחלת שבטנו יילקח ממנו."
ומשה ציווה את בני ישראל על פי ה' ואמר: "השבט של בני יוסף צודק. 9
וזה מה שה' מצווה לגבי בנות צלפחד:
הן יכולות להתחתן עם מי שירצו, 10
אבל רק עם אנשים משבט אבותיהן, כדי שנחלתן תישאר בשבט אבותיהן.
כך נחלת בני ישראל לא תעבור משבט לשבט, 11
כי כל בני ישראל ישמרו על נחלת אבותיהם."
ובנות צלפחד עשו כפי שה' ציווה את משה. 12
מחלה, תרצה, חגלה, מלכה ונועה התחתנו עם בני דודיהן, 13
בני שבט מנשה בן יוסף, ונחלתן נשארה בשבט אבותיהן.
אלה הן המצוות והחוקים שה' נתן לבני ישראל על ידי משה בערבות מואב, ליד הירדן, מול יריחו.

דברים

משה נאם אל כל בני ישראל בעבר הירדן, במדבר, בערבה שמול סוף, בין פארן לבין תופל ולבן וחצרות ודי זהב.
ומשה אמר להם שאחרי נסיעה של אחד עשר ימים מחורב, בדרך הר שעיר עד קדש ברנע, 2
הוא יגיע לארץ כנען, הארץ שה' הבטיח לתת לאבותיהם, לאברהם, ליצחק וליעקב ולזרעם.
ומשה אמר להם שבאותה שנה, בחודש האחרון, ביום הראשון לחודש, 3
הוא דיבר אל בני ישראל בדיוק כפי שה' ציווה אותו לדבר אליהם.
משה דיבר אליהם אחרי שהוא הביס את סיחון מלך האמורי, שמלך בחשבון, 4
ואחרי שהוא הביס את עוג מלך הבשן, שמלך בעשתרות ובאדרעי.
משה דיבר אל בני ישראל בעבר הירדן, בארץ מואב, והוא אמר להם את תורת ה'.
משה אמר: "ה' אלוהינו דיבר אלינו בחורב ואמר לנו: 6
'זמן רב נשארתם בהר הזה.
עכשיו תתחילו את המסע שלכם ותלכו לכיוון הר האמורי ולכל השכנים שלו,
לערבה, להר, לשפלה, לנגב ולחוף הים, לארץ כנען ולהר הלבנון,
עד הנהר הגדול, נהר פרת.
ראו, נתתי לכם את הארץ הזאת, לכו ותירשו את הארץ שה' נשבע לתת לאבותיכם,
לאברהם, ליצחק וליעקב ולזרעם אחריהם.'"
משה אמר להם: "באותו זמן אמרתי לכם: 9
'אני לא יכול לשאת את כל האחריות לבד.
ה' אלוהיכם הגדיל אתכם, ועכשיו אתם כמו כוכבי השמים במספרם.
ה' אלוהי אבותיכם יגדיל אתכם עוד יותר, אלף פעמים יותר ממה שאתם עכשיו,
ויברך אתכם כפי שהבטיח לכם.
אבל איך אני יכול לשאת לבד את הבעיות שלכם, את הנטל שלכם ואת הריבים שלכם?
בחרו לכם אנשים חכמים, מבינים ומנוסים, משבטים שונים,
ואני אמנה אותם להיות מנהיגים עליכם.'
ואתם עניתם לי: 'מה שאתה מציע לעשות הוא טוב.'
אז לקחתי את ראשי השבטים שלכם, אנשים חכמים ומנוסים,
ומיניתי אותם להיות מנהיגים עליכם, שרים של אלפים, שרים של מאות,
שרים של חמישים, שרים של עשרות ושוטרים לכל שבט.
ואז ציוויתי את השופטים שלכם: 'תשפטו בצדק בין אדם לאחיו ובין אדם לגר שאתו.
אל תהיו משוחדים בדין, תשמעו לכל אחד, לקטן כמו לגדול,
אל תפחדו מאף אדם, כי הדין שייך לאלוהים.
אם יהיה לכם קשה לשפוט מקרה, תביאו אותו אליי ואני אשפוט אותו.'
ואז ציוויתי אתכם על כל הדברים שאתם צריכים לעשות.
אחרי זה יצאנו מחורב והלכנו בכל המדבר הגדול והנורא ההוא,
בדרך להר האמורי, כפי שה' אלוהינו ציווה עלינו,
ובאנו עד קדש ברנע.
ואז אמרתי לכם: 'הגעתם להר האמורי, 20
שה' אלוהינו נתן לנו.
ראו, ה' אלוהיכם נתן לכם את הארץ הזאת, עלו וירשו אותה,
כפי שה' אלוהי אבותיכם אמר לכם.
אל תפחדו ואל תיבהלו.'
ואז כולכם באתם אליי ואמרתם: 'בואו נשלח אנשים לפנינו,
שיחפשו את הארץ ויחזרו אלינו עם מידע על הדרך שבה נעלה
ועל הערים שאליהן נגיע.'
הרעיון שלכם נראה לי טוב, אז שלחתי מכם שנים עשר אנשים, אחד מכל שבט.
הם יצאו לדרך, עברו בהר ובאו עד נחל אשכול וחקרו את הארץ.
הם לקחו איתם פרי מהארץ ואמרו לנו: 25
'הארץ שה' אלוהינו נתן לנו היא ארץ טובה.'
אבל אתם לא רציתם לעלות, ומרדתם בפקודת ה' אלוהיכם.
אתם התלוננתם באוהליכם ואמרתם: 'ה' שונא אותנו,
הוא הוציא אותנו ממצרים כדי להביא אותנו לארץ האמורי ולהשמיד אותנו.
לאן אנחנו יכולים לעלות? האחים שלנו הפחידו אותנו,
הם אמרו שהעם בארץ ההיא גדול וחזק יותר מאיתנו,
הערים שלהם גדולות ומבוצרות עד השמים,
ואפילו ראינו שם את בני הענקים.'
ואז אמרתי לכם: 'אל תפחדו ואל תיראו מהם.
ה' אלוהיכם הולך לפניכם ויילחם בשבילכם,
כפי שראיתם במצרים ובמדבר.
ראיתם איך ה' אלוהיכם נשא אתכם כמו שאב נושא את בנו הקטן,
לאורך כל הדרך שעברתם עד שהגעתם למקום הזה.'
אבל למרות כל זה לא האמנתם בה' אלוהיכם,
שהלך לפניכם בדרך כדי למצוא לכם מקום לחנות בו,
בלילה באש ובעמוד ענן ביום.
ה' שמע את מה שאמרתם ונעשה כועס מאוד,
ונשבע שאף אחד מהדור הרע הזה לא יראה את הארץ הטובה
שנשבע לתת לאבותיכם,
חוץ מכלב בן יפונה, הוא יראה את הארץ,
ואני אתן לו ולבניו את הארץ שבה דרכו,
כי הוא עקב אחרי ה' באמונה.
וה' כעס גם עליי בגללכם ואמר: 'גם אתה לא תיכנס לארץ.
יהושע בן נון, שעומד לצידך, הוא יוביל את העם לארץ.
תעודד אותו, כי הוא יגרום לעם לרשת את הארץ שאני הבטחתי לתת לו.
הילדים שלכם, שאמרתם שיילקחו בשבי, ושהיום אינם יודעים הבחנה בין טוב לרע,
הם יכנסו לארץ ואני אתן להם אותה,
והם יירשו אותה.
אבל אתם, פנו לאחור וצאו למדבר בדרך ים סוף.'
ואתם עניתם לי: 'חטאנו לה',
אנחנו נעלה ונילחם בדיוק כפי שה' אלוהינו ציווה עלינו.'
ואז כל אחד מכם חגר את נשקו והתחיל לעלות להר בחוסר זהירות.
ה' אמר לי: 'אמור להם: אל תעלו ואל תילחמו,
כי אני לא אהיה איתכם, ואתם תובסו על ידי אויביכם.'
אמרתי להם את זה, אבל הם לא הקשיבו לי,
הם מרדו בפקודת ה' ועלו להר בחוסר זהירות.
האמורים שחיו בהר יצאו נגדכם, רדפו אחריכם והכו אתכם,
כמו דבורים שעפות החוצה מכוורת ורודפות אחרי מי שמפריע להן.
חזרתם ובכיתם לפני ה',
אבל הוא לא הקשיב לכם ולא נתן לכם שקט.
לכן נשארתם בקדש ברנע הרבה זמן.

ואז פנינו לאחור והלכנו במדבר בדרך ים סוף, כפי שה' ציווה עליי,
והקפנו את הר שעיר במשך זמן רב.
ואז ה' אמר לי: 'אתם הקפתם את ההר הזה מספיק זמן,
עכשיו פנו לכיוון צפון.
תגידו לעם: אתם עומדים לעבור בגבול של בני עשו, קרוביכם,
שגרים בשעיר.
הם יפחדו מכם, אז תהיו זהירים מאוד.
אל תילחמו איתם, כי אני לא אתן לכם אפילו מטר אחד מהארץ שלהם,
כי נתתי את הר שעיר לעשו.
תקנו מהם אוכל ומים בכסף, ואכלתם ושתיתם.'
כי ה' אלוהיכם ברך אתכם בכל מעשי ידיכם,
הוא ידע שתעברו במדבר הגדול הזה,
ובמשך ארבעים השנים האלה ה' אלוהיכם היה איתכם,
ולא חסר לכם כלום.
אז עברנו על פני אחינו בני עשו, שגרים בשעיר,
ועזבנו את הדרך הערבה שמובילה מאילת ומעציון גבר,
ופנינו לכיוון מדבר מואב.
ה' אמר לי: 'אל תתקיפו את מואב ואל תילחמו איתם,
כי אני לא אתן לכם אפילו מטר אחד מהארץ שלהם,
כי נתתי את ער לבני לוט.'
(פעם האימים גרו שם, עם גדול וחזק של ענקים.
הם נקראו רפאים, כמו הענקים שנקראים אנקים.
מואב קרא להם אמים.
גם הם היו ענקים, כמו האנקים,
אבל ה' השמיד את האמים לפני שבני מואב הגיעו,
ובני מואב גרו במקומם.
ה' עשה את אותו הדבר לבני עשו בשעיר,
הוא השמיד את החורים לפני שבני עשו הגיעו,
ובני עשו גרו במקומם.
ה' עשה את אותו הדבר לישראל בארץ שנתן לה,
הוא השמיד את הכנענים לפני שבני ישראל הגיעו,
ובני ישראל גרו במקומם.
ה' אמר: 'קומו ועברו את נחל זרד.'
ואז עברנו את נחל זרד.
עברו שלושים ושמונה שנים מאז שיצאנו מקדש ברנע,
עד שעברנו את נחל זרד.
כל הדור של האנשים הצבאיים מת במדבר,
כפי שה' נשבע שיקרה.
ה' עזר להם להביס את כל הצבא.
כשכל האנשים הצבאיים מתו,
ה' אמר לי: 'היום אתם עוברים את הגבול של מואב, שהוא ער.
כשתגיעו לגבול של בני עמון, אל תילחמו איתם,
כי אני לא אתן לכם אפילו מטר אחד מהארץ שלהם,
כי נתתי את הארץ לבני לוט.'
(גם את הארץ הזאת חשבו כארץ של רפאים.
רפאים גרו שם בעבר, אבל בני עמון קראו להם זמזומים.
הם היו עם גדול וחזק של ענקים.
ה' השמיד את הרפאים לפני שבני עמון הגיעו,
ובני עמון גרו במקומם.
ה' עשה את אותו הדבר לבני עשו, שגרים בשעיר,
הוא השמיד את החורים לפני שבני עשו הגיעו,
ובני עשו גרו במקומם.
ה' עשה את אותו הדבר לישראל בארץ שנתן לה,
הוא השמיד את הכנענים לפני שבני ישראל הגיעו,
ובני ישראל גרו במקומם.
ה' אמר: 'קומו ועברו את נחל ארנון.
ראו, נתתי בידכם את סיחון האמורי, מלך חשבון, ואת ארצו.
התחילו לכבוש אותה ותילחמו איתו.
היום אתחיל לגרום לעמים שמתחת לכל השמים לפחד מכם ולרעוד מפניכם,
כשהם ישמעו עליכם.'
ואז שלחתי מלאכים מהמדבר של קדמות אל סיחון מלך חשבון,
עם הודעת שלום שאמרה:
'תן לנו לעבור בארצך.
נלך רק בדרך הראשית, לא נסור ימינה או שמאלה.
תמכור לנו אוכל בכסף כדי שנוכל לאכול,
ותן לנו מים בכסף כדי שנוכל לשתות.
רק תן לנו לעבור ברגל,
כפי שבני עשו, שגרים בשעיר, ובני מואב, שגרים בער, עשו לנו.
אנחנו רוצים לעבור את הירדן ולהיכנס לארץ שה' אלוהינו נתן לנו.'
אבל סיחון מלך חשבון לא הסכים לתת לנו לעבור בארצו,
כי ה' אלוהיכם גרם לו להיות עקשן ולהתנהג בחוסר הגינות,
כדי שיתן אותו בידכם, כפי שהוא עשה היום.
ה' אמר לי: 'ראה, התחלתי לתת לך את סיחון ואת ארצו.
התחל לכבוש אותה ולקחת את הארץ שלו.'
סיחון יצא נגדנו עם כל הצבא שלו כדי להילחם בנו ביהצה.
אבל ה' אלוהינו נתן לנו את הניצחון עליו,
ואנחנו הבסנו אותו ואת בניו ואת כל הצבא שלו.
לקחנו את כל הערים שלו באותו זמן,
והשמדנו לגמרי את כל העיר,
את הנשים, את הילדים ואת כל בעלי החיים.
לא השארנו אף אחד בחיים.
אבל לקחנו לעצמנו את הבהמות ואת השלל מהערים שכבשנו.
מערוער, שעל שפת נחל ארנון, ועד העיר גלעד,
אף עיר לא הייתה חזקה מדי בשבילנו.
ה' אלוהינו נתן לנו את כל הארץ.
אבל לא נתת לנו לכבוש את הארץ של בני עמון,
את כל השטח שסביב נחל יבוק,
את הערים שבהר,
או כל מקום אחר שאסור היה לנו לכבוש.

ואז פנינו לאחור והלכנו בדרך הבשן,
ועוג מלך הבשן יצא נגדנו עם כל הצבא שלו כדי להילחם בנו באדרעי.
ה' אמר לי: 'אל תפחד ממנו,
כי אני אתן אותו בידך עם כל הצבא שלו ואת הארץ שלו.
תעשה לו כפי שעשית לסיחון מלך האמורי, שגר בחשבון.'
אז ה' אלוהינו נתן בידינו גם את עוג מלך הבשן עם כל הצבא שלו,
והכינו אותו עד שלא נשאר אף אחד בחיים.
באותו זמן לקחנו את כל הערים שלו,
לא הייתה אף עיר שלא לקחנו מהם.
היו שישים ערים, כל האזור של ארגוב, הממלכה של עוג בבשן.
כל הערים האלה היו מבוצרות עד השמים,
עם חומות גבוהות ושערים ובריחים חזקים,
וגם הרבה כפרים לא מוקפים.
השמדנו לגמרי את כל העיר,
את הנשים, את הילדים ואת כל בעלי החיים.
לא השארנו אף אחד בחיים.
אבל לקחנו לעצמנו את הבהמות ואת השלל מהערים שכבשנו.
באותו זמן לקחנו את הארץ מידי שני מלכי האמורי,
מנחל ארנון עד הר חרמון.
(צידונים קוראים להר חרמון שריון,
והאמורים קוראים לו שניר.)
כל הערים על הרמה,
כל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי,
הערים של הממלכה של עוג בבשן.
(עוג היה האחרון שנשאר מהרפאים.
מיטתו הייתה עשויה ברזל והיא הייתה ארוכה מאוד,
תשעה מטרים ארוכה וארבעה מטרים רחבה.)
ואז ירשנו את הארץ הזאת מידי שני מלכי האמורי.
נתתי את הארץ הזאת לשבטי ראובן וגד,
מערוער, שעל שפת נחל ארנון,
ועד חצי הר הגלעד וערי הבשן.
נתתי לשבטים האלה גם את שאר הגלעד ואת כל הבשן,
הממלכה של עוג.
(כל האזור של ארגוב נקרא הבשן.
יאיר מבני מנשה לקח את כל האזור של ארגוב,
עד הגבול של בני גשור ומעכה.
הוא קרא לבשן על שמו, חבות יאיר, והשם הזה נשאר עד היום.)
נתתי את הגלעד למכיר.
ונתתי את הארץ מגלעד ועד נחל ארנון לראובן ולגד.
הגבול היה באמצע הנחל,
והארץ כללה גם את הערבה עד הירדן.
הגבול המערבי של הארץ הזאת היה הירדן,
מכנרת עד ים הערבה, ים המלח,
ליד מורדות הפסגה.
באותו זמן אמרתי לכם: 'ה' אלוהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשת.
כל הגברים החזקים שלכם חייבים לעבור את הירדן ולעזור לאחיכם,
לבני ישראל, עד שה' ייתן גם להם מנוחה,
כפי שנתן לכם,
ועד שגם הם יירשו את הארץ שה' אלוהיכם נתן להם.
אחרי זה תוכלו לחזור לנחלות שלכם,
לארץ שנתתי לכם.'
ואז ציוויתי את יהושע: 'ראית בעיניים שלך את כל מה שה' אלוהיכם עשה
לשני המלכים האלה.
ה' יעשה את אותו הדבר לכל הממלכות שאליהן אתה הולך.
אל תפחד מהם,
כי ה' אלוהיכם נלחם בשבילכם.'
ואז ביקשתי מה': 'אדוני, אני מבקש ממך,
תן לי לעבור ולראות את הארץ הטובה שמעבר לירדן,
את ההר הטוב הזה ואת הלבנון.'
אבל ה' כעס עליי בגללכם ולא הקשיב לי.
הוא אמר לי: 'מספיק כבר,
אל תדבר אליי יותר על הדבר הזה.
עלה לראש הפסגה ותסתכל ימה, צפונה, דרומה ומזרחה,
כי אתה לא תעבור את הירדן הזה.
אבל תן הוראות ליהושע, תעודד אותו ותחזק אותו,
כי הוא יוביל את העם לארץ,
והוא יגרום לעם לרשת את הארץ שאתה תראה.'
אז נשארנו בעמק מול בית פעור.

ועכשיו, ישראל, הקשב לחוקים ולמשפטים שאני מלמד אותך היום.
עשה אותם כדי שתחיה,
כדי שתוכל להיכנס ולרשת את הארץ שה' אלוהי אבותיכם נתן לכם.
אל תוסיפו דבר לדברים שאני אומר לכם,
ואל תגרעו מהם,
כדי שתוכלו לשמור את מצוות ה' אלוהיכם שאני נותן לכם.
ראיתם בעיניים שלכם את מה שה' עשה בבעל פעור.
כל מי שהלך אחרי בעל פעור,
ה' אלוהיכם השמיד אותו מקרבכם.
אבל כולכם שנשארתם נאמנים לה' אלוהיכם עד היום הזה,
כולכם עדיין חיים.
ראו, לימדתי אתכם חוקים ומשפטים,
כפי שה' אלוהיי ציווה עליי,
כדי שתעשו כך בארץ שאליה אתם נכנסים כדי לרשת אותה.
שמרו על החוקים האלה ועשו אותם,
כי זה יראה לעמים אחרים שאתם חכמים ומבינים.
כשהם ישמעו על כל החוקים האלה,
הם יגידו: 'העם הגדול הזה הוא באמת חכם ומבין.'
כי איזה עם גדול אחר יש לו אלוהים שקרובים אליו כמו ה' אלוהינו?
אנחנו יכולים לקרוא לו בכל עת שנרצה.
ואיזה עם גדול אחר יש לו חוקים ומשפטים צודקים כמו התורה הזאת?
אבל היזהרו ושמרו על עצמכם היטב,
כדי שלא תשכחו את הדברים שראיתם בעיניים שלכם,
כדי שהם לא יעלמו מלבכם כל ימי חייכם.
ספרו לילדים שלכם ולנכדים שלכם על היום שבו עמדתם לפני ה' אלוהיכם בחורב,
כשה' אמר לי: 'אסוף את העם אליי,
ואני אגרום להם לשמוע את דברי,
כדי שילמדו לכבד אותי כל ימי חייהם בארץ,
וכדי שילמדו את הילדים שלהם.'
אתם התקרבתם ועמדתם למרגלות ההר,
וההר בער באש עד לשמי השמים,
והיה חושך, עננים וערפל.
ואז ה' דיבר אליכם מתוך האש,
ואתם שמעתם את קולו מדבר,
אבל לא ראיתם שום צורה,
רק שמעתם קול.
הוא הכריז על בריתו איתכם,
ציווה עליכם לשמור את עשרת הדברות,
וכתב אותם על שני לוחות אבן.
באותו זמן ה' ציווה עליי ללמד אתכם חוקים ומשפטים,
כדי שתעשו כך בארץ שאליה אתם עוברים כדי לרשת אותה.
כשה' דיבר אליכם בחורב,
לא ראיתם שום צורה.
אז היזהרו ושמרו על עצמכם היטב,
כדי שלא תעשו לעצמכם פסל בצורת גבר או אישה,
בצורת בהמה על הארץ,
בצורת ציפור בשמים,
בצורת זוחל באדמה,
או בצורת דג במים מתחת לאדמה.
כשתסתכלו לשמים ותראו את השמש, הירח והכוכבים,
כל צבא השמים,
אל תיפלו על הברכיים ואל תעבדו אותם.
ה' אלוהיכם נתן אותם לכל העמים שמתחת לכל השמים.
אבל ה' לקח אתכם,
הוציא אתכם מכור הברזל של מצרים,
כדי שתהיו העם שלו,
כמו שאתם היום.
ה' כעס עליי בגללכם,
ונשבע שלא אעבור את הירדן ולא אכנס לארץ הטובה שה' אלוהיכם נתן לכם.
אני אמות בארץ הזאת,
אני לא אעבור את הירדן,
אבל אתם תעברו ותירשו את הארץ הטובה הזאת.
היזהרו שלא תשכחו את הברית שה' אלוהיכם כרת איתכם,
ושלא תעשו לעצמכם פסל בצורת כל דבר שה' אלוהיכם אסר עליכם.
כי ה' אלוהיכם הוא אש אוכלת,
הוא אל קנאי.
אם תעשו ילדים ונכדים,
ואם תחיו בארץ הזאת זמן רב,
אל תהפכו לרעים ואל תעשו לעצמכם פסל בצורת כל דבר.
אל תעשו את הדברים הרעים שה' אלוהיכם אסר עליכם,
כי אז הוא יכעס עליכם.
אני קורא לשמים ולארץ להיות עדים לדברים שאני אומר לכם היום.
אתם תגורשו מהארץ הזאת שאתם עוברים את הירדן כדי לרשת אותה.
לא תחיו זמן רב בארץ הזאת,
כי אתם תושמדו לגמרי.
ה' יפזר אתכם בין העמים,
ורק מעטים מכם ישרדו בין העמים שאליהם ה' יוביל אתכם.
שם תעבדו אלים שעשויים מעץ ואבן,
אלים שלא יכולים לראות, לשמוע, לאכול או להריח.
אבל משם תחפשו את ה' אלוהיכם,
ואם תחפשו אותו בכל הלב ובכל הנפש,
תמצאו אותו.
כשתהיו בצרות ודברים רעים יקרו לכם,
אז בסוף תחזרו לה' אלוהיכם ותקשיבו לו.
כי ה' אלוהיכם הוא אל רחום,
הוא לא יעזוב אתכם ולא ישמיד אתכם,
הוא לא ישכח את הברית שכרת עם אבותיכם.
שאלו את הדורות הקודמים,
שחיו לפניכם מאז שאלוהים ברא את האדם על הארץ.
שאלו אם אי פעם קרה משהו כזה גדול כמו זה,
או אם שמעתם על משהו כזה.
האם אי פעם עם שמע את קול אלוהים מדבר מתוך האש,
כמו שאתם שמעתם,
ועדיין חי?
האם אי פעם אלוהים ניסה לקחת עם אחד מעם אחר,
בעזרת ניסיונות, אותות, נפלאות, מלחמה, כוח רב,
מעשים מפחידים ונסים,
כמו שה' אלוהיכם עשה עבורכם במצרים,
לעיני כולכם?
ה' הראה לכם את כל זה כדי שתדעו שהוא אלוהים,
ושאין אלוהים אחרים מלבדו.
הוא נתן לכם לשמוע את קולו מדבר מהשמים,
כדי שילמד אתכם,
הוא נתן לכם לראות את האש הגדולה שלו על האדמה,
כדי שתשמעו את דבריו מתוך האש.
הוא אהב את אבותיכם,
ולכן בחר בזרעם אחריהם.
הוא הוציא אתכם ממצרים בכוחו הרב,
כדי להוציא מהארץ עמים גדולים וחזקים יותר מכם,
כדי להביא אתכם ולתת לכם את הארץ שלהם,
כפי שהוא עושה היום.
אז היום תדעו ותזכרו שה' הוא אלוהים בשמים ובארץ למטה,
ושאין אלוהים אחרים.
שמרו על החוקים שלו ועל המצוות שלו שאני נותן לכם היום,
כדי שיהיה טוב לכם ולילדים שלכם,
וכדי שתחיו זמן רב בארץ שה' אלוהיכם נתן לכם לנצח.
משה הקדיש שלוש ערים בעבר הירדן,
כדי שאנשים שהרגו מישהו בטעות יוכלו לברוח לשם.
הם יכלו לברוח לאחת הערים האלה כדי להישאר בחיים,
אם הם לא שנאו את האדם שהרגו בעבר,
ואם הם לא תכננו מראש להרוג אותו.
הערים היו בצפון, במדבר, בשטח של שבט ראובן;
ברמות בגלעד, בשטח של שבט גד;
ובבשן, בשטח של שבט מנשה.
זאת התורה שמשה נתן לבני ישראל.
אלה הם העדות, החוקים והמשפטים שמשה נתן להם
כשהם יצאו ממצרים,
בעבר הירדן, בעמק שמול בית פעור,
בארץ סיחון מלך האמורי, שגר בחשבון.
משה ניצח אותו ואת בני ישראל הביסו אותו
כשיצאו ממצרים.
הם כבשו את הארץ שלו ואת הארץ של עוג מלך הבשן,
שני מלכי האמורי שגרו בעבר הירדן.
הארץ שלהם השתרעה מערוער, שעל שפת נחל ארנון,
עד הר שיאון, שנקרא גם חרמון,
וכללה את כל הערבה בעבר הירדן מזרחה,
עד ים הערבה, ים המלח,
ליד מורדות הפסגה.

משה קרא לכל בני ישראל ואמר להם:
"שמעו, ישראל, את החוקים והמשפטים שאני מלמד אתכם היום.
למדו אותם ושמרו עליהם.
ה' אלוהינו כרת איתנו ברית בחורב.
הוא לא כרת את הברית הזאת עם אבותינו,
אלא עם כולנו, שחיים כאן היום.
ה' דיבר אליכם פנים אל פנים מתוך האש בהר,
בזמן שעמדתי ביניכם וביניו.
הוא אמר לי להגיד לכם את דבריו,
כי אתם פחדתם מהאש ולא עליתם להר.
הוא אמר:
'אני ה' אלוהיכם,
שהוציא אתכם ממצרים,
מבית העבדות.
אל תהיו לכם אלים אחרים חוץ ממני.
אל תעשו לעצמכם פסל בצורת כל דבר שבשמים למעלה,
או שבארץ למטה,
או שבמים מתחת לאדמה.
אל תשתחוו לפסלים האלה ואל תעבדו אותם,
כי אני ה' אלוהיכם,
אל קנאי.
אני מעניש את הילדים על החטאים של אבותיהם,
עד הדור השלישי והרביעי של אלה ששונאים אותי.
אבל אני מראה חסד לאלפי דורות של אלה שאוהבים אותי
ושומרים את המצוות שלי.
אל תגידו את השם של ה' אלוהיכם בצורה לא נכונה,
כי ה' יעניש כל מי שיגיד את השם שלו בצורה לא נכונה.
שמרו את יום השבת וקדשו אותו,
כפי שה' אלוהיכם ציווה עליכם.
עבדו ועשו את כל העבודה שלכם בששת הימים הראשונים,
אבל ביום השביעי הוא יום מנוחה לה' אלוהיכם.
ביום הזה אל תעבדו,
לא אתם, לא הילדים שלכם, לא העבדים שלכם,
לא הבהמות שלכם ולא הגר שגר בעיר שלכם.
כי ה' ברא את השמים, את הארץ, את הים ואת כל מה שיש בהם בשישה ימים,
ואז הוא נח ביום השביעי.
לכן ה' ברך את יום השבת וקידש אותו.
כבדו את אבא ואמא,
כפי שה' אלוהיכם ציווה עליכם,
כדי שתחיו זמן רב ויהיה לכם טוב בארץ שה' אלוהיכם נתן לכם.
אל תהרגו אנשים.
אל תבגדו בבן זוג.
אל תגנבו.
אל תעידו עדות שקר נגד מישהו.
אל תרצו את הבית של מישהו אחר,
את האישה של מישהו אחר,
את העבד או השפחה של מישהו אחר,
את השור או החמור של מישהו אחר,
או כל דבר אחר שמישהו אחר יש לו.'
אלה הדברים שה' אמר לכל הקהל שלנו בהר,
מתוך האש, הענן והערפל,
בקול חזק,
ולא הוסיף עוד.
הוא כתב אותם על שני לוחות אבן,
ונתן אותם לי.
כשהאדם שמע את הקול מתוך החושך,
בזמן שההר בער באש,
כל שבטי ישראל ומנהיגיהם ושופטיהם באו אליי
ואמרו: 'ה' אלוהינו הראה לנו את כבודו ואת גדולתו,
ואנחנו שמענו את קולו מתוך האש.
היום ראינו שאלוהים יכול לדבר עם אדם,
והאדם עדיין יכול לחיות.
אבל עכשיו למה אנחנו צריכים למות?
האש הגדולה הזאת תשרוף אותנו.
אם אנחנו נשמע עוד את קולו של ה' אלוהינו,
אנחנו נמות.
כי מי מבשר האדם שמע את קול אלוהים חי מדבר מתוך האש,
כמו שאנחנו שמענו,
ועדיין חי?
לך אתה ותקשיב לכל מה שה' אלוהינו יגיד,
ואז תגיד לנו את כל מה שה' אלוהינו יגיד לך,
ואנחנו נקשיב ונעשה את זה.'
ה' שמע את מה שאמרתם לי,
והוא אמר לי: 'שמעתי את מה שהעם הזה אמר לך.
כל מה שהם אמרו היה טוב.
הלוואי שהם תמיד יהיו כך,
שיכבדו אותי ויקיימו את כל המצוות שלי,
כדי שיהיה טוב להם ולילדים שלהם לנצח.
לך תגיד להם שיחזרו לאוהלים שלהם.
אבל אתה תישאר איתי כאן,
ואני אגיד לך את כל המצוות,
החוקים והמשפטים שאתה תלמד אותם לעם,
כדי שיעשו אותם בארץ שאני נותן להם לרשת.'
אז תשמרו ותעשו את מה שה' אלוהיכם ציווה עליכם.
אל תסטו ימינה או שמאלה.
תלכו בדרך שה' אלוהיכם ציווה עליכם,
כדי שתחיו,
כדי שיהיה טוב לכם,
וכדי שתחיו זמן רב בארץ שתירשו.

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ג ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ה ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען׃ ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ ז וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנרא אליו׃ ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ י ורעב היה בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ יב והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ יג אמרי נא את אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ יד ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ טו וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנת ואגמלים׃ יז ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ יח ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ יט למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

יג א ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ב ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ ג וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ ד אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ ה וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ו ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ז ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ׃ ח ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ ט הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ י וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ יא ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ יב אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ יג ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ יד ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ טו כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ טז ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ יז קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ יח ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

יד א ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ ב עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ ג כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ ד שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ה ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ו ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ ז ויפנו וישבו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר׃ ח ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ ט את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ י ועמק השדים באת בארת בארת וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ יא ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ יב ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃ יג ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ יד וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ טו ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ טז וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ יז ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ יח ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ יט ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ כ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ כא ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ כב ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ כג אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ כד בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

טו א אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ב ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ג ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ ד והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ה ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ ו והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ ז ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ח ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ ט ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ י ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃ יא וירד העיט על הפגרים ויבר אתם אברם׃ יב ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ יג ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ יד וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ טו ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ טז ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ יז ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ יח ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ יט את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ כ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ כא ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

טז א ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ב ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי׃ ג ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ ד ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ה ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יצפט יהוה בינותי וביניך׃ ו ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ ז וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ח ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ט ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ י ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ יא ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ יב והוא יהיה פרא אדם ידו בכל וידי כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ יג ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ יד על כן קרא לבאר הבאר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ טו ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ טז ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

יז א ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ב ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה אתך במאד מאד׃ ג ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ ד אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ה ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ ו והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ ז והקמתי את בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ח ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ט ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ י זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ יא ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ יב בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ יג המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ יד וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ טו ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ טז וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ יז ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ יח ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ יט ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ כ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד והתתיו לגוי גדול׃ כא ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ כב ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ כג ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ כד ואברהם בן תשעים ותשע שנה במלתו בשר ערלתו׃ כה וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה במלתו את בשר ערלתו׃ כו ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ כז וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

יח א וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ ב וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ ג ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ ד יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ ה ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ ו וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ ז ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ ח ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ ט ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ י ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ יא ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל היות לשרה ארח כנשים׃ יב ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ יג ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ יד היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ טו ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ טז ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ יז ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ יח ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ יט כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃ כ ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה חטאתם כי כבדה מאד׃ כא ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ כב ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ כג ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ כד אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃ כה חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃ כו ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ כז ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ כח אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק תשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ כט ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ ל ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ לא ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ לב ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ לג וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

יט א ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ ב ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ ג ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ ד טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ ה ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ ו ויצא אליהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו׃ ז ויאמר אל נא אחי תרעו הרע׃ ח הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתם אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ ט ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש באלוט ויגשו לשבר הדלת׃ י וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃ יא ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח׃ יב ויאמרו האנשים אל לוט עד מי פה לך חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ יג כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃ יד ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ טו וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃ טז ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויוציאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ יז ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃ יח ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃ יט הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ כ הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ כא ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃ כב מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃ כג השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃ כד ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים׃ כה ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת צמח האדמה׃ כו ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ כז וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה׃ כח וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ כט ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃ ל ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו׃ לא ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃ לב לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃ לג ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃ לד ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃ לה ותשקין גם בלילה הוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃ לו ותהרין שתי בנות לוט מאביהן׃ לז ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום׃ לח והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום׃

כ א ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃ ב ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה׃ ג ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעולת בעל׃ ד ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג׃ ה הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ ו ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטא לי על כן לא נתתיך לנגע אליה׃ ז ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך׃ ח וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד׃ ט ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלות מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי׃ י ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה׃ יא ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃ יב ואמנה גם אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ יג והיה כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא׃ יד ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃ טו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃ טז ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ואת נכחת׃ יז ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו׃ יח כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃

כא א ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ ב ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃ ג ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ ד וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ ה ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ ו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי׃ ז ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו׃ ח ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃ ט ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃ י ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃ יא ויר הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃ יב ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ יג וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ יד וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃ טו ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם׃ טז ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך׃ יז וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם׃ יח קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃ יט ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת ותשק את הנער׃ כ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ כא וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃ כב ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃ כג ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה׃ כד ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ כה והוכח אברהם את אבימלך על אודת באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ כו ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃ כז ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ כח ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן׃ כט ויאמר אבימלך אל אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה לבדנה אשר הצבת לבדהן׃ ל ויאמר כי את שבע הכבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃ לא על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ לב ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃ לג ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ לד ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

כב א ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ ב ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ ג וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ ד ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ ה ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ ו ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ ז ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ ח ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ ט ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים׃ י וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ יא ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ יב ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ יג וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ יד ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ טו ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ טז ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ יז כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ יח והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי׃ יט וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃ כא את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ כב ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל׃ כג ובתואל ילד את רבקה שמנה בנות מלכה ילדה לנחור אחי אברהם׃ כד ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃

כג א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ ב ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ ג ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ ד גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ ה ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ ו שמעני אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקברו מתך׃ ז ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ ח וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ ט ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ י ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ יא לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ יב וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ יג וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ יד ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ טו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ טז וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר׃ יז ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו והכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב׃ יח לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ יט ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ כ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃

כד א ואברהם זקן בא בימים וה׳ ברך את אברהם בכל׃ ב ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃ ג ואשבעך בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ ד כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ ה ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ ו ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ ז ה׳ אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ ח ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה׃ ט וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ י ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור׃ יא ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות׃ יב ויאמר ה׳ אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם׃ יג הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ יד והיא הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ טו והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃ טז והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש ל

πόδας παρεμβεβλῆσθαι ξύλον τετράκωνον, τραχήλιον, σῖνον ἀπὸ τοῦ ποδὸς πρὸς τὸν πόδα. καὶ ἰῶ μὲν λεπτὸν ἐὴ τὸ ξύλον, προσδεδέσθω πρὸς τοῦ πόδας τῆς κλίνης, ἦν δὲ παχὺ ἐὴ, μηδὲν. ἔπειτα τοὺς ἀρχεῖς χρὴ τὴν δεσμῶν καὶ τὴν πρὸς τῆς κεφαλῆς καὶ τὴν πρὸς τὴν ποδῶν, προσδῆσαι ἑκατέρωσ, πρὸς ὑπερον, ἢ πρὸς ἄλλό τι τοιοῦτον ξύλον. ὁ δὲ δεσμὸς ἐχέτω ἰθυωρίλω καὶ τὸ τὸ σῶμα, ἢ καὶ ὀλίγον ἀνωτερῶ. ξυμμέτρως δὲ ἐκτετάσθω πρὸς τὰ ὑπερα ὡς ὀρθὰ ἐστῶτα. ἐν μὲν, παρὰ τὸν ὀδὸν ὀρέσθαι του. ἐν δὲ, παρὰ τὸ ξύλον τὸ παρεβεβλημένον. καὶ πεῖται οὕτω τοὺ ὑπερα ἀνακλῶντα χρὴ πλῶ καὶ τασιν ποιεῖν. ἀρκεῖ δὲ κλίμαξ ἰσχυρὸς ἐχουσα δύο κλιμακτῆρασ ὑποτεταμένη τῶ πλίνθω, ἀντὶ τῶ ὀὐδοῦ τε καὶ τῆς ξύλης τὸ πέρατα τα μεν, ὡς τὰ ὑπερα πρὸς τὰ κλιμακτῆρασ τοὺ ἀρμόζοντας ὥθεν καὶ ὥθεν προσυρεισμένα, ἵνα πλῶ καὶ τασιν ποιεῖσθαι τὰ δεσμῶν. ἐμβάλλει δὲ μηρῦ ἀρθρου καὶ τόνδε τὸν τρόπον, ὡς ἐς ἐὼ ὀλιοθῆ καὶ ἐς ἐμπροσθεν. κλίμακα χρὴ καὶ τρύξαντα, ἐπιμηθῆσαι τὸν ἀνθρωπον. ἔπειτα τὸ μὴ ὑγιὲς σκέλος ἡσύχως καὶ τατείναντα προσδῆσαι ὅκου ἀνασῴσει. ἐχέτω δὲ σιναρὸν, ὡς κρᾶμον ὑδωρ ἐγχέαντας ἐκκρεμάζει, ἢ ἐς στρυφνὰ λίθους ἐμβάλλοντας. ἕτερος τρόπος ἐμβολῆς. ἢν ἐς τὸ ἐὼ ὀλιοθῆ, σφυδήρα χρὴ διαδῆσαι, μεταξὺ δύο σύλων. ὕλος ἔχοντα συμμέτρως. προσεχέτω δὲ τῶ σφυδήρος καὶ τὰ τὸ οὐμβρος ὁ νοσέων, ὁκῆσον τὸ πυγαλον. ἐσδήσας δὲ τῶ τὸ σῆθος τῶ ἀνθρώπου ἱματιον, ἐπικαθῆσαι τὸ ἀνὸν ὠδὶ τὸ προσεχὲς τῶ σφυδήρος. ἔπειτα προσλαβεῖν τὸ σῆθος πρὸς τὸν ξύλον τραλατεῖ τινί. ἔπειτα τὸ μὴ ὑγιὲς σκέλος καὶ τεχέτω πῖς, ὡς μὴ ἀσφυσπάλληται. ἐκ δὲ τῶ σιναρῶ ἐκκρεμάζει βαρος ὅσον ἀρμόζει, ὡς καὶ πρόσθεν εἰρηῦ. πρῶτον μὲν οὖν δεῖ εἰδέναι, ὅτι πάντων τῶν ὀστέων αἱ ξυμβολαί εἰσιν ὡς ἐπιπολυ ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ κοτύλη. ἐφ' ὧν δὲ καὶ ἡ χώρα κοτυλοειδὴς καὶ ἐπίμακρος. οἷαι δὲ τῶν χωρέων γλωσειδέες εἰσίν, ἀεὶ δὲ ἐμβάλλειν δεῖ, πάντα τὰ ἐκπίπτοντα ἀρθρα· μάλιστα μὲν ὀὐθὺς παραχρῆμα ἔτι θερμῶν ἐόντων. εἰ δὲ μὴ, ὡς τάχιστα. καὶ γὰρ τῷ ἐμβάλλοντι ῥηϊτέρως καὶ θασσον ὀδὸν ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ ἀσθενέοντι πολυ ἀπονωτερῶ ἡ ἐμβολή, ἢ πρὶν διοιδεῖν ὀδύ. δεῖ δὲ ἀεὶ πάντα τὰ ἀρθρα ὁκῆταν μέλλης ἐμβάλλειν, προσαναμαλάξαι καὶ διακινῆσαι. φάσκων γὰρ ἐθέλειν ἐμβάλλεσθαι. παρα δὲ πάσας τὰς τῆν ἀρθρων ἐμβολὰς, ὁ σχαίνειν δεῖ τὸν ἄνθρωπον, μάλιστα μὲν ὠδὶ τὰ μέγιστα ἀρθρα καὶ χαλεπώτατα ἐμβάλλεσθαι. ἧκιστα δὲ, ὠδὶ τὰ ἐλάχιστα, καὶ ῥηϊδιακτύλων δὲ ὧν ἐκπέση ἀρθρον, ὧν τε τὸ πρῶτον τῆς χειρὸς, ὧν τε τὸ δεύτερον, ὧν τε τὸ τρίτον, ὁ αὐτὸς καὶ ἴσος τρόπος τῆς ἐμβολῆς. χαλεπώτατα μὲν ἀεὶ τὰ μέγιστα τῶν ἀρθρων ἐμβάλλειν. ἐκπίπτει δὲ καὶ τὰ τοσαῦτα τρόπους, ἢ ἄνω, ἢ κάτω, ἢ ἐς τὸ τραχήλου ἐκτὸς ἐόν. μάλιστα μὲν ἐς τὸ ἄνω. ἧκιστα δὲ, ἐς τὸ τραχήλου, τὸ τῷ στρόφρα κινέεσθαι. ἐκτὸς τρέπεται δὲ τῆς χώρης οὐ ἐκβέβηκεν, ὡς πρὸ ἄμβη ὀδύ. ἰῶ μὲν οὖν ἐς τὸ ἄνω ἐκπέσῃ ἢ ἐς τὸ κάτω, ὀλίγῳ τὸ λειοτέρω εἶναι ταύτην τὴν χώρην, ἢ ἐκ τῆν τραλαγῶν. καὶ ἅμα μικρῆς ἐούσης τῆς ὑπερβάσιος, ἰῶ μετασῇ τὸ ἀρθρον, ῥηϊδιον ὀδύ ἐμβάλλειν. τρόπος δὲ τῆς ἐμβολῆς ὧδε. τῶ ῥιζέλῃς ἐν δακτύλου ἄκρου, ἢ ἐπιδέσματί τινι, ἢ ἄλλῳ τρόπῳ τοιούτῳ τινὶ, ὅκως ὁκόταν κατατείνῃς ἄκρου λαβόμενος, μὴ ἀπολιοθανῃ. ὅταν δὲ τῶ ῥιζέλῃς, ἐν μὲν τινα διαλαβέσθαι αὖθις τῶ κάρπου τῆς χειρός. ἐν δὲ, τῶ κατειληθμένῳ. ἔπειτα κατατείνειν πρὸς ἑωυτὸν ἀμφοτέρως ὦ μάλα, καὶ ἅμα πῶσαι τὸ ὀβεσθὲν ἄρθρον ἐς πὶ χώρῃ. ἰῶ δὲ ἐς τα τραλάγια ἐκπέσῃ, τῆς μὲν κατα τάσιος ὁ αὐτὸς τρόπος. ὅταν δὲ δὴ δοκέῃσιν ὑπερβεβηκέναι πὶ γραμμῆ, ἅμα χρὴ κατατείναντας ἀπῶσαι ἐς πὶ χώρῃ ὀὐθύς. ἑτέρου δὲ τινα ἐκ τῆς ἑτέρου μέρους τῆς δακτύλου, φυλάσσειν καὶ ἄνω ἄγειν, ὅκως μὴ πάλιν ἐκθεν ἀπολιοθῇ. ἐμβάλλουσι δὲ ἐπιεικέως καὶ αἱ ζῶσαι αἱ ἐκ τῶν φοινίκων τραλεκόμεναι, ἰῶ κατατείνῃς σθεν καὶ σθεν ἐν δακτύλου λαβόμενος, τῇ μὲν ἑτέρῃ τῆς σκύφης. τῇ δὲ ἑτέρῃ τῆς καρπου τῆς χειρός. ὁκῆταν δὲ ἐμβάλλῃς, ἐπιλέγει δεῖ ὁθονίοισιν ὡς τάχιστα λεπτοτάτοισι, κεκηρωμενοισι κηρωτῇ, μήτε λίῃ μαλακῇ, μήτε λίῃ σκληρῇ, ἀλλὰ μεξίως ἐχούσῃ. ἡ μὲν γὰρ σκληρὴ, ἀφέσηκεν ἀπὸ τοῦ δακτύλου. ἡ δὲ ἀπαλὴ καὶ ὑγρὴ, διατήκεται καὶ ἀπόλλυται, θῦμαινομένου τοῦ δακτύλου. λύειν δὲ ἀρθρον διερτύλου, ζ τριταῖον ἢ τεταρταῖον. ἐν δὲ ὅλον. ἢν μὲν φλεγμήνῃ, πυκνότερον λύειν. ἢν δὲ μὴ παραυτίκα τερον. καὶ τὰ πάντων ὧν τὸ ἀρθρων, ταῦτα λέγω. καθίστασθαι δὲ τῶ δακτύλου τὸ ἀρθρον, τὼ αρεσκομένῳ καὶ τοῖσι. ὁ αὐτὸς δὲ ὄδε θεραπείης τρόπος, δακτύλων χειρός τε καὶ ποδός. παρὰ πάσας δὲ τὰς τῆν ἀρθρων ἐμβολὰς, δεῖ ἰσχναίνειν, καὶ λιμαγχονέειν ἄχρι ἑβδόμης. καὶ εἰ μὲν φλεγμαίνει, πυκνότερον λύειν. ἰῶ δὲ μὴ, αραιότερον. ἦν συχίλῃ δὲ δεῖ ἔχειν ἀεὶ τὸ πονέον ἀρθρον, καὶ ὡς κάλλιστα ἐχηματισμένον κέεσθαι. γόνυ δὲ ὀὐαν θέσθαι ὀρθον ἀγκῶνι, ὁμῷ πῖ ὀὐσαλίῳ καὶ πῖ ὀὐφυίνῃ, διὸ καὶ ἐκπίπτειν ἐώασι. ἐκπίπτει δὲ τὰ λεισάκις εἰσω. ἀτὰρ καὶ ἔξω καὶ ὀπισθεν. ἐμβολαι δὲ ἐκ τῶ συμπεφυκότος, ἢ ἐκ λακτίσματος ὀξέος, ἢ σωελίξαντος ἰσχνίης ὄγκον ὧν τῇ γνύῃ, καὶ θεὶς ἀμοι ὄξυον ὑβαφῆς. ἐς ὄγκασιν ἀφιεῖσαν τὸ σῶμα. ὑπὸ τὰς δὲ καὶ τασιν ποιεῖσθαι τὸ μεριζόμενον μερίσας, ὡς πρὸ ἄγκων ἐμπίπτειν τὰ ὀπισθεν. τὰ δὲ σθεν καὶ σθεν, ἐκ τῶ συμπεφυκότος ἐκ λακτίσματος. ἀτὰρ ἐκ τάσιος μεξίνης, ἢ διόρθωσις ἅπασι κοινῇ. ἦν ὃ μὴ ἐκπέσῃ, τοῖσι μὲν ὀπισθεν ξυγκάπτειν οὐ δύναται, ἀτὰρ οὐδὲ τοῖσι ἄλλοισι. πάνυ μανύθει δὲ μηρῦ καὶ κνήμης

τοὺ μπροσθεν. ἰῶ δὲ ἐς τὸ ἐὼ ὀλιοθῇ, ἐλεασότερον. μανύθει δὲ τὰ ἐξω. ἰῶ δὲ ἐς τὸ ἔξω, γαυσότερον. χωλοὶ δὲ ἧσσον. κατὰ δὲ τὸ παχὺ τέρον ὀστέον ὀχέει, μανύθει δὲ τὰ ἐὼ ἧσσον. ἐκ γλυφῆς δὲ καὶ σὺ αὐξήσει κατὰ λόγον τὸν πρόσθεν. τὰ δὲ κατὰ τὰ σφυρα, κατα τάσιος ἰσχυρῆς δέεται, ἢ τῆσι χερσὶν, ἢ ἄλλοισι τοιούτοισι. κατερθώσιος δὲ ἅμα ἀμφοτέρα ποιεύσης. κοινὸν δὲ σφῶν ἅπασι. τὰ δὲ σὺ ποσὶ, ὡς μὴ τὰ σὺ τῇ χειρὶ ὑγιέες. τὰ δὲ τῆς κνήμης ξυγκοινωνέοντα μὴ ἐκπεσόντα ἐκ γλυφῆς, ἢ μὴ σὺ αὐξήσει ἢ ἀρθρώσαντα, τωῦτα ἀ μὴ σὺ χειρὶ. ὁκόσοι δὲ πηδήσαντες ἀΐωθεν ἔσηκε ἐξαντο τῇ πτέρνῃ, ὡς τὰ διαστῆναι τὰ ὀστέα καὶ φλέβας ἐκχυμωθῆναι, μὴ ὕδωρ ἀμφιφλαδῆναι, ὁκόταν γένηται σια τὰ λεπτά, κίνδυνος μὲν σφακελίζειν τε ἐν αἰῶνα πρήγματα παρασχεῖν. φοιώδη μὲν γὰρ τὰ ὀστέα. τὰ δὲ ὕδωρ ἀλλήλοισι κοινωνέοντα. ἔπειτα καὶ οἷσιν αὖ μάλιστα κατέηγάσιν, ἢ ὁ Φάμακτος, ἢ σὺ κνήμη, ἢ σὺ μηρῷ, ἢ ὕδωρ ἀπολιοθέντων, ἃ κοινωνέει τούτων, ἢ ἐκ κατα κλίσιος ἀμελέος ἐμελάνθη πτέρνη μὴ τούτοισι. τὰ παλιγκοτέοντα δὲ ἐκ τοιούτων ἐστὶν, ὅτε μὴ πρὸς τῷ σφακελισμῷ γίνεσθ πυρετοὶ ὀξέες. λυμώδεες. γώμης ἀπόμοιοι. τα χυθάνται. μὴ σὺ φλεγέων αἱ μορρόϊέων πελιώσεσιν. σημήϊα δὲ τῶ παλιγκοτησάντων, ἰῶ τα ἐκχυμώματα, μὴ τὰ μελάσματα, καὶ τὰ ὠδὲ τωῦτα ὑπόσκληρα, καὶ ὑπέρυθρα, ἰῶ τε ἔω σκληρίσασι πελιδνωθῆ, κίνδυνος μελανθῆναι. ἰῶ δὲ ὑποστέλλειν μὴ πελιὰ μάλα καὶ ἐκχυμώματα. ἢ ὑπόχλωρα καὶ μαλακὰ, τωῦτα ὠδὶ ποῖσι τοῖσι τοιούτοισιν ἀγαθά. ἢ ἴησις, ἰῶ μὲν ἀπύρετος ἴῃ, ἐλεύθερον. ἰῶ δὲ μὴ, μή· ἀλλὰ ποτὲ ὀξύ λυκυ εἰ δέοι. ἐπίδεσις δὲ ἀρθρων. ὠδὶ δὲ πάντα μάλιστα, τοῖσι φλάσμασιν ὀθονίοισι τραλείσι μὴ μαλθακωτέροισι πέξις ἧσσον. προσαναμαλάξαι δὲ τὰ τραλείστα τῇ πτέρνῃ τὸ χῆμα, ὁπῇ ἡ ἐπίδεσις, ὡς μὴ ἐς πλῶ πτέρνην ἀποπιέξῃ. ναρκᾶσθαι δὲ μὴ χρεὼ ἔστω. ἦσι δὲ αἱ ὀπυραὶ ἢ αὐταὶ, ἢ ἐω τῇ ἐπιφύσει, ἐκπίπτει μὲν μᾶλλον ἐς τὸ ἔσω. ἢν δὲ μὴ ἐμπέσῃ, λεπτύνεται ἀπὸ χρόνου, τό, τε ἰσχίον καὶ ὁ μηρὸς, καὶ κνήμης τὸ αὐτίον τὸ ὀλιοθήματος. ἐμβολὴ δὲ ἄλλη ὡς πτέρνης. καὶ τάσιος δὲ ἰσχυρῆ. ἴησις δὲ νόμος ἀρθρων πολιγκοτέων. ἧσον δὲ καρποῦ, ἰῶ ὑσυχάσωσι. δέαται μείων ἐλινύουσι. τὰ δὲ ἐκ γλυφῆς ἢ σὺ αὐξήσει, καὶ τὰ λόγον τὸν πρόσθεν.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΤΑΙΗΤΡΕΙΟΝ.

ὅμοια, ἢ ἀνόμοια ὑῷ ἀρχῆς ἀπὸ τῶν μειζόνων. ἀπὸ τῶν ἐλασσόνων. ἀπὸ τῶν πάντη πάντως γινωσκομένων. ἃ καὶ ἰδεῖν, καὶ ἰδέσθαι, καὶ ἀκούσαι ὀδύ. ἃ καὶ τῇ ὄψει. καὶ τῇ ἁφῇ. καὶ τῇ ἀκοῇ. καὶ τῇ ῥινὶ. καὶ τῇ γλώσσῃ. καὶ τῇ γνώμῃ ἔστι αἰσθέσθαι. ἃ καὶ οἷς γινωσκόμενα, πᾶσιν ὀδὶ γνῶναι. τὰ δὲ ἐς χειρουργίην κατ' ἰητρεῖον. ὁ ἀσθενέων. ὁ ὁρῶν. οἱ ὑπηρέται. τὰ ὄργανα. τὸ φῶς. ὁκου. ὅπως. ὁσα. ὅκως. ὁκωτε. τὸ σῶμα. τὸ αἰρόμενα. ὁ χρόνος. ὁ τρόπος. ὁ τόπος. ὁ ὁρῶν. ἡ καθήμενος. ἡ ἑστεώς. ξυμμέτρως πρὸς ἑωυτὸν, πρὸς τὸ χειρίζόμενον, πρὸς πῶ αὐγὴν. αὐγῆς μὲν οὖν διττὸν ἰδέα. τὸ μὲν κοινὸν. τὸ δὲ τεχνητόν. τὸ μὲν οὖν κοινὸν, οὐκ ἐφ' ἡμῖν. τὸ δὲ τεχνητὸν, καὶ ἐφ' ἡμῖν. ὧν ἑκατέρου διαφαὶ χρήσιες, ἢ πρὸς αὐγὴν, ἢ ὑπὸ αὐγὴν. ὑπὸ αὐγὴν μὲν οὖν ὀλίγα τε ἡ χρῆσις, καὶ τα φανῆς τε ἡ μεριότης. τὰ δὲ πρὸς αὐγὴν ἐκ τῆν παρεουσίων, ἐκ τῆ ξυμφράσεων αὐγέων, πρὸς πῶ λαμπρότητα τε ἔπειν τὸ χειριζόμενον. τωῦτο δὲ ὁκόσα ἢ λαθεῖν δεῖ ἢ ὁρῶ αἰρόμενον. οὕτω δὲ τὸ μὲν χειριζόμενον, ἐναντίον τῇ αὐγῇ, τὸ δὲ χειρίζοντα, ἐναντίον τῷ χειριζομένῳ. τωῦτο ὡς τὸ μὴ ἐπισκοτάζειν. οὕτω γὰρ αὖ ὁ μὲν ὁρῶν, ὁράσθαι. τὸ δὲ χειριζόμενον, οὐκ ὁρᾶτο. πρὸς ἑωυτὸν δὲ καθημένῳ μὲν πόδες ἐς πῶ ἄνω ἴξιν κατ' ἰθὺ γουάσι. διάστασιν δὲ, ὀλίγον συμβεβῶτες. γουάτα δὲ, ἀνωτέρω βουβώνων σμικρὸν διάστασιν ἀγκῶσιν θέσει καὶ παραθέσει. ἐμπαλιν δὲ ὀὐσαλέως. ὀὐκενέως. ἴσως. ὁμοίως. ἀγκῶσιν. ὠμοισι. πρὸς δὲ τὸ χειριζόμενον, τὸ πρόσω. καὶ ἐπὶ ὀὐς. καὶ ἄνω. καὶ κάτω. καὶ σὺ θα, ἢ μέσον. ἢ σὺ θα, τὸ μὲν πρόσω καὶ ἐπὶ ὀὐς ὄψιον ἀγκῶνες. ἐς μὲν τὸ πρόσθεν, γουάτα μὴ ἀμείβειν. ἐς δὲ τὸ ὄπισθεν, πλευρὰς. τὸ δὲ ἄνω, μὴ ἀνωτέρω μαζῶν ἄκρας χέρας ἔχειν. τὸ δὲ κάτω μὴ κατωτέρω, ἢ ὡς τὸ σῆθος ὠδὶ γουάσιν ἔχειν ἄκρας χέρας ἐπὶ ὠνίους πρὸς βραχίονας. τὰ μὲν κατὰ μέσον οὕτως. τὸ δὲ σὺ θα, ἢ σὺ θα μὴ ἔξω τῆς ὄρσιος. κατὰ λόγον δὲ τῆς ἐπιτροφῆς προβαλλόμενον τὸ σῶμα καὶ τὸ σώματος τὸ ὁρᾶζόμενον. ἐστεῶτα δὲ δεῖ. καὶ ἐὰν ἀμφοτέρων ἑεβῶτα ὀξὺ ἴσου τῆν ποδῶν ἀλὶς. σθὴν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἐπιβεβαῶτα μὴ τὸ κατὰ πῶ σθένος χέρα ὑπὸς γουάτι πρὸς βουβῶνα, ὡς σὺ ἑόρη. μὴ τὰ ἄλλα ὅεια τὰ αὐτά. ὁ ὃ χειριζόμενος τῷ χειρίζοντι τῷ ἄλλῳ τὸ σώματος μόριον ὑπηρετείτω. ἢ ἑστεώς. ἢ καθήμενος. ἢ κάμνοντος ὁκῶς αὖ ῥᾴιστα. ὧδε ὡς χῆμα ἔχων διατελέει. φυλάσσων ὑπόρρυσιν. ὑποστασιν. ἐκδιάμνατον, ὡς ὀδὶ σώζῃ μὴ χῆμα μὴ εἶδος τὸ χειριζομένου. σὺ παρέξει. σὺ χειρισμῷ σὺ τῇ ἔπειτα ἕξει. ὄνυχας μήτε ὑπερέχειν, μήτε ἐλλείπειν. δακτύλων κορυφὰς ἐς χρῆσιν ἀσκέειν. δακτύλοισι μὴ ἄκροις, τὰ τραλεῖσα λιχαίνω πρὸς μέσον. ὀλίγῳ δὲ καταπρινεῖ. ἀμφοτέροισι δὲ σὺ αὐτοῖσι δακτύλου ἐκφύναι μέχα τὸ σὺ μέσου τὸ δακτύλων, μὴ ἀπεναντίον τὸ μέσον τῷ λιχαίνω. νάρκης δὲ ἧσσον μὴ ἐλάσσονος εἶναι σὺ γλυπτῆσι σὺ ζοφοῦς εἰθίσαι ὁ μέχας ὑπὸ τὸ ἄλλων δακτύλων κατὰ χαλῷ ὀλίγον.

τὰ ὄρια πάντα ἀσκιέειν ἐκ τοῦ τόπου ὁρῶντα, καὶ ἀμφοτερόκοσιν ἄμα. ὁμοίως γὰρ ἐκ ἀμφοτερόκοσι, σοχλεόμενον ἀλαθῶς. κωλῶς. ταχέως. ἀπόνως. εὐρύθμως. εὐπόρως. εὔεργα μὲν καὶ ὅτι καὶ οἷως ἐρήσεται. ὁκου δεῖ μὴ ἐμποδὼν ᾖ ὄργον. μὴ δὲ ἐμποδὼν τὴν αἵρεσιν. παρὰ δὲ ὀργαζόμενον δὲ τὸ σώματος ὅτι. ἄλλως δὲ ὧδέ πως ὁτοί μοι ὀλίτῳ πρότερον ἔσω ποιέεται δὲ ὁ τὸν κελεύω. οἱ δὲ τὸν ἀναθενέοντα. ᾖ μὲν χειρεόμενον παρεχόντων ὡς αὐτοκῶ. ᾖ δὲ ἄλλο σῶμα κατεχόντων, ὡς ὅλον αὐτὸ ἀρέμειν, σιτίοντες. ἀκούοντες τ' ἐφεστῶτος. ἐπιδέσιος δύο εἴδεα εἰργασμένον, τὴ ὀργαζόμενον. ὀργαζόμενον μὲν ταχέως. ἀπόνως. εὐπόρως. εὐρύθμως. ταχέως μὲν, αὐτὸ τὰ ὄργα. ἀπόνως δὲ, ῥηϊδίως ὀρῆν. εὐπορίη δὲ, ἐς πάντοτε μὲν. εὐρυθμίη δὲ, ὁρᾶσθαι ῥηϊδίως. ἀφ' ὧν δὲ τοῦτα τὰ σκιάματα, εἴρηται. εἰργασμένον δὲ ἀλαθῶς. κωλῶς. κωλῶς μὲν, ἀσφαλῶς. εὐκινήτως. ἢ ὁμοίως. ἢ ἴσ. ἴσως τὴ ὁμοίως. ἢ αὐτοσε καὶ αὐτόμοιως. αὐτοσε καὶ αὐτομοίως. τὰ δὲ εἴδεα. ἀσφαλῶς. εὐκυκλον. σκιέ παρεον. σιμόν. ὀφθαλμός. ῥόμβος. κοῖλ ἢ μέτομον. εὐρύμορον ἢ εἶδος τῷ εἶναι καὶ τῷ πάθει τὸ ἐπιδεσμόνου. ἀναθῶς δὲ λύο ἴδεα τὸ ἐπιδεσμόνδ. ἰσχύος μὲν ἢ πέζει ἢ σφίγει ὀθονίων. ᾗ μὲν αὐτὴ ἡ ἐπίδεσις ἴη ταυτ. ᾗ δὲ τοῖς ἰωμοῖσιν ὑπηρετέει. ἐς μὲν δὴ ταῦτα νόμος. οἱ δὲ τουτοῖσι μέγιστα ἐπιδέσιος. πέζει μὲν ὡς τε τὰ ἐπικείμενα μὴ ἀφεστάναι, μὴ δὲ ὀδηρεῖσθαι. ἀλλὰ ἡρμόσθαι μὲν. προσηναγκάσθαι δὲ, μὴ ἧσσον μὲν, τὰ ἔχοντα. ἥκιστα δὲ, τὰ μέγα. ἄμμα καὶ ῥάμμα, νεμόμενον μὴ κάτω, ἀλλ' ἄνω, οὐ παρέξει, καὶ χρέσει, καὶ ἐπιδέσει. ἀρχὰς βάλλεσθαι μὴ ὧδε ᾗ ἕλκος, ἀλλ' ὅθεν ἢ σῶν ἢ ἄμμα. ᾗ δὲ ἄμμα. μὴ τὸ τείνω. μήτε σὺ ὄργω. μήτε ἐκεῖσε. ὁκου, σὺ ἐόν. ὡς μὴ ἔσω σὺ ἐὸν κέσται. ἄμμα δὲ καὶ ῥάμμα μαλθακὸν, καὶ μέγα. βύγε μὲν γνῶναι, ὅτι ἐς τὰ κατάντη, καὶ ἀπόξη φθόγει πᾶς ἐπίδεσμος. δὶ κεφαλῆς μὲν, ᾗ ἄνω. κυήμης δὲ, ᾗ κάτω. ἐπιλείν δεξιὰ, ἐὰν ἀριστερὰ, καὶ ἀριστερὰ, ὧδε δεξιὰ, σπλὼ κεφαλῆς. ταύτην δὲ, κατ' ἴξιν. τὰ δ' ὑπεναντία, ἀπὸ λύο αὐχαίων. λὼ δὲ ἀπὸ μέσης, ἐφ' ὁπόθ' ὁμοίσει ἐς ᾗ μόνιμον. δὶ ᾗ μέσου τῆς κεφαλῆς. καὶ ἐπὶ ἄλλο τοιοῦτον. τὰ δὲ κινδύμενα, δὶ αὐθρα ὅπη μὲν συγκάπτεται, ὡς ἥκιστα, καὶ ὑσταλέσατα τὸ δὲ βάλλειν δὲ. δὶ ἰγνύλω. εἰ δὲ ἀσθενέστερα ἀσταλά τε καὶ σπλατέα, δὶ ᾗ μύλη. προσπερβάλλειν δὲ, κατὰ λήμας μὲν, τὴν ὧδε τοῦτα ἐνεκα. ἀναλήμπτος δὲ, τὸ σύμπαντος ἐπιδέσμου, οἱ τοῖ σιν ἀφιέμενοι, καὶ λαπαρωτόδοισι τὸ σώματος. δὶ ᾗ ἀνω. κὴ ᾗ κάτω τὸ γοιώκτος. ὁμολογέει δὲ, ὧμου μὲν ᾗ ὧδε τὸ ἑτέρου μαχάλην ὧδε ὠλένη. ἐουβώνος δὲ, ᾗ ὧδε ᾗ ἐν ἑτέρου κνεώνα. καὶ κνήμης ᾗ ὑπὸ γαστροκνημίης. ἐκ δὲ τοσιμὲν ἄνω ᾗ φυγὴ, κάτω δὲ ᾗ ἀπὸ λήμης. δισὶ δὲ κάτω, τοιῶδε ἀντίον. δισὶ δὲ μὴ ἔστ δὶ ᾗ κεφαλὴ, τουτέων οἱ τῷ ὁμαλωτάτῳ τοῖς κατὰ λήμας ποιέεσθαι, καὶ ἥκιστα λοξῶ τῷ ἐπιδέσμω χρέεσθαι, ὡς ἐν μονιμώτατον ὕστατον ὧδε βληθὸν τὸ λανωδέστατα κατατέχει. ὁκόσοισι δὲ μὴ δύνηται λήπτως τοῖς ἐθονίοισι, μὴ ὑ δύναται λήπτως ἔχει, ῥάμμασι τοῖς ἀναλήμπτως ποιέεσθαι ἐκ κατὰ βολῆς ᾗ ξυρράφης. ἐπιδέσματα κατὰ χρόν. κύφα. μαλθακά. λεπτά. ἐλίσσειν ἄμφοτερόσοισιν ἄμα, ᾗ ἑκατερόσοισιν χωρὶς ἀσκέειν. τῇ προπούσῃ δὲ ἐς τὸ πλάτη καὶ τὸ πάχη τὴν ὀθονίων τεκμαιρόμενον χρέεσθαι. ἑλίξιος κεφαλαὶ σκληραί. ὁμαλαί. δύκεινέες. τὰ δὲ δὴ μέλλοντα ἀποπίπτειν κατὰ ταχέως ἀποπεσόντων. τὰ δὲ, ὡς μήτε πιέζειν. μήτε ἀποπίπτειν τὰ εἰρημένα. ὧν δὲ ἔχεται ἐπίδεσις. ᾗ ὑπόδεσις. ᾗ ἀμφότερα. ὑπόδεσις μὲν αὐτὴ. ὡς τε ᾗ ἄφεσῶται, προσεῖλαι. ᾗ ἐκπεπταμένα, συσεῖλαι. ᾗ ξυεστὰ λαμένα, διασεῖλαι. ᾗ διεσγραμμένα, διορθῶσαι. ᾗ τἀναντία. παρασκυάζει δὲ ὀθόνια κοῦφα. λεπτά. μαλθακά. κατατρά. πλατέα. μὴ ἔχοντα συῤῥαφάς, μὴ ἀζεστὰ. καὶ ὑγιᾶ ὡς τε ταινέειν φθόγειν καὶ ὀλίτῳ κρέασω. μὴ ξηρὰ, ἀλλ' ἔγχυμα χυμῷ ὧ ἐκάστῳ σύνεσφορα. ἄφεσῶται μὲν ὡς τε τὰ μετέωρα τῆς ἕδρης φαίνει μὲν, πιέζειν δὲ, μή. ἤρχθαι δὲ ἐκ τοῦ ὑγιέος τελευτῶν πρὸς τὸ ἕλκος. ὡς τὸ μὲν ὑπέον, ὑγιαθέλγηται. ἑτέρου δὲ μὴ, ἐπισυλλέγηται. ἐπιλείν τὰ μὲν ὀρθὰ, ἐς ὀρθόν. τὰ δὲ λοξὰ, λεξῶς. οὐ σχήματι ἀπόνως, οὐ ὧ μήτε ἀποστρίγξις. μήτε ἀποσάσις ἔσται. ὑῤῥοῦ ὁτῶν μεταλλάσσῃ ἐς ἀναλήμψιν ᾗ ἄδεσιν, οὐ μεταλλάξουσιν, ἀλλ' ὁμοίως ταῦτα ἕξουσι μὴ αὐ. φλέβιαν. ὑδρον. ὀσέα. ἀναλελαίμφθαι δὲ ᾗ κέεσθαι οὐ σχήματι ἀπόνως τῶ κατὰ φύσιν. ὧν δὲ αὖ ἀποσῇ τἀναντία. ὧν δ' ἂν ἐκπεπταμένα συσεῖλαι. τὰ μὲν ἄλλα τὰ αὐτά. ἐκ πολλῶ δέ τινος δεῖ πλὼ σωσατωγὴν μὴ ἐκ προσατωγῆς πλὼ πιέξειν. ᾗ πρῶτον ἥκιστα. ἐπειτα ὧδε μᾶλλον ὄρθιον τῶ μάλιστα. ᾗ συμφύειν. ὧν δὲ σωεσταλμένα διασεῖλαι. ζεὺ μὲν φλεγμονῆ τἀναντία. αὖθυ ὑ ταύτης, παρασκευὴ μὴ, τοιαύτη. ἐπιδέσει δὲ, ἐναντίη. διεσγραμμένα δὲ, διορθῶσαι. τὰ μὴ ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά. δεῖ δὲ τὰ μὴ ἀπελαλυθότα, ἐπαναγεῖν. τὰ δ' ἐξελαλυθότα, ἀπαναγεῖν, ὑπόδέσει. παρεκολλήσει. ἀναλήμψει. τὰ δὲ ἐναντία, ἐναντίως. σπλὼ ὧν μήκεα. σπλάτεα. πάχεα. σπλήθεα. μῆκος ὅσον ᾗ ἐπίδεσις. σπλάτος ζιὸν, ᾗ τεσσαράων δακτύλων. πάχος ζιπτύχους ᾗ τεζαπτύχους. σπλῆθος κυκλοῦντας μὴ ὑπόκαλλεν, μὴ δὲ ἐλλείπειν. δισὶ δὲ ἐς διορθώσιν μῆκος κυκλοῦντος σπλάτος καὶ πάχος τῇ σπλείη τεκμαίρεσθ, μὴ ἀθρόα σπληρδοῦντας. τὴν δὲ ὀθονίων ὑποδεσμίδες εἰσὶ δύο. τῇ πρώτῃ ἐκ τοῦ σίνεος εἰς τὸ ἄνω τελευτῶσι. τῇ δὲ δευτέρῃ, ἐκ τοῦ σίνεος εἰς τὰ κάτω. ἐκ τοῦ κάτω ἐς ᾗ ἄνω τελευτῶσι. κατὰ ᾗ σίνες πιέζειν μάλιστα, ᾗκιστα τὰ ἄκρα. τὰ δὲ ἄλλα κατὰ λόγον. ᾗ δὲ ἐπίδεσις πουλὺ τοῦ ὑγιέος προσλαμβανέτω. ἐπιδέσμων δὲ σπλῆθος μῆκος. σπλάτος. σπλῆθος μὲν μὴ

ἡσσᾶσθαι τοῦ σίνεος. μηδὲ νωθρὴν ἐν ὀδοῦσιν εἶναι. μηδὲ ἄχθος. μηδὲ πρὸς ἐρέθισιν. μηδὲ ἐκ ἡλυσιν ἐπιδέσμου. μῆκος δὲ καὶ σπλάτος τεσσάρων. ᾗ τεττάρων. ᾗ πέντε. ᾗ ἓξ. πήχεων μὲν, μῆκος. δακτύλων δὲ, σπλάτος. καὶ παρὰ δρόματος πρὸς βολὰ τοξεῦσαι, ὡς τε μὴ πέζειν. μαλθακὰ δὲ μὴ παχέα. τοῦτα πάντα ὡς ὧδὶ μήκει καὶ σπλάτει καὶ πάχει τοῦ παχόντος. ναυάθηκες δὲ λεῖοι. ὁμαλοί. σιμοί. ἄκρα σμικρῶ σιμοὺς σῶθεν ᾗ σῶθεν τῆς ἐπιδέσεως. παχύτατοι δὲ ᾗ ὑζερέρῃπε ᾗ κάτηγμα. ὁκόσα δὲ κυρτὰ καὶ ἀσαρκα. φύσει φυλασσομένων τὴν ὑπερεχόντων. δὶ κατὰ δακτύλας ᾗ σφυρὰ τῇ ἥσσει ᾗ τῇ βραχύτητι. παρεῖρέρμασι δὲ ὁρμάζειν μὴ πιέζειν ᾗ πρῶτον. κυρωτῇ μαλθακῇ καὶ λείῃ καὶ κατὰ θαλῇ. ὕδατι θερμοτης. σπλῆθος. θερμότης μὲν, κατὰ τῆς ἔωυτοῦ χειρὸς κατασχεῖν. σπλῆθος δὲ, χαλάσαι μὲν καὶ ἰσχνῦναι ᾗ σπλεῖον, αὖριον. σαρκῶσαι δὲ καὶ ἀπαλῶσαι, ᾗ μέτεσον. μέζιον δὲ σὺ τῇ κατὰ ταχύσει ἔτι μετεωρεξεμένου, δεῖ πρὶν συμπίπτειν παύεσθαι. ᾗ μὲν γὰ πρῶτον, αὖρεται. ἔπειτα δὲ, ἰσχναίνεται. ἥσις δὲ μαλθακή. ὁμαλή. ἀνάῤῥοπος τοῖσιν ὑζέχουσι τοῦ σώματος. δὶ πῶρη καὶ ἰσχίω. ὧς μήτε ἀνακλᾶται μήτε ἐκῥέπεται. σωλλῶαι παντὶ τῷ σκέλει ᾗ μέσει. ἐς ᾗ πάθος δὲ βλέπειν καὶ τ' ἄλλα ὅσα βλάπτει δῆλα. πάρεξις δέ. καὶ διάτασις. καὶ κατάτασις. καὶ τὰ ἄλλα κατὰ φύσιν. φύσις δὲ οἱ μὲν ὄργοις τοῦ ὄργου τῇ πρήξει ὃ βούλεται τεκμαιρτέον. ἐς δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ ἐλιννύοντος. ἐκ τοῦ κοινοῦ. ἐκ τοῦ ἕθεος. ἐκ μὲν τοῦ ἐλιννύοντος καὶ ἀφειμένου, τὰς ἰθυωρίας σκέπτεσθαι, δὶ ᾗ τῆς χειρός. ἐκ δὲ τοῦ κοινοῦ, ἐκτασιν, σύγκαμψιν, δὶ ᾗ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ γονίης πήχεος πρὸς βραχίονα. ἐκ δὲ τοῦ ἕθεος, ὅτι οὐκ ἄλλα χήματα φορέειν δυνατώτερον, δὶ σκέλεα ἐκτασιν. ἀφ' τουτέου γὰρ ῥᾴιστα πλεῖστον χρόνον ἔχοι ἂν μὴ μεταλλάσσοντα. εἰ δὲ τῇ μεταλλαγῇ ἐκ διατάσιος ὁμοια ταῦτα ἔχουσιν. ἐς ἔξιν. ᾗ ἥσιν μοῦς. φλέβες. νδῦρα. ὀστέα. ᾗ μάλιστα δύθετα. καὶ δύχετα. διάτασις μάλιστα. τὰ μέσα. καὶ πάλαι. καὶ ὁμαλά. καὶ ὁκου ἀμφότερα δὶ ὀτέρα, ὧν ᾗ ὕποτεταγμένον. ᾗ κατὰ. ὧ. μᾶλλον δὲ τὸ μεζίου βλάβη, πλὼ παθόντων ἔχειν ἀνάντιον σμικρῶν. διορθώσιος παρεκθειγμα ὁ μοῦνος μον. ὁ μόζυγον. ᾗ ὅμοιον. ᾗ ὑγιές. ἀνάῤῥιπτος δυσὶ δὶ λύσει. δήσει. σαρκώσει. μενυ. δήσει. ᾗ σκληρὴ. δήσει. ᾗ μαλακὴ. λύσει. ᾗ πολλὴ. μενυ. δήσει. ᾗ μεζίη. παχαίνει. ἐπιδεῖν δὲ ᾗ πρῶτον ὁ μὲν ἐπιδεδεμένος μάλιστα φάτο πεπέχθαι κατὰ ᾗ σίνες. ᾗκιστα τὰ ἄκρα. ἤρμόσθαι δὲ μὴ πεπέχθαι τῷ σπλῆθει μὴ ἰσχύει. πλὼ δὲ ᾗ μόριον τοῦτην καὶ νύκτα ὁλίτῳ μᾶλλον. πλὼ δ' ὑσόρλιον, ᾗ ἧσσον. ῥίτη, χαλαρά. ὑῤῥηϊτον δὲ, τῇ μὲν ὑσοραίη. σὺ ἄκροις οἷσθμα μαλθακῶν, τῇ ῥίτῃ δὲ, ᾗ ἐπιδεδεῖν λυδεῖν ἰσχνότερον παρὰ πάσας τὰς ἐπιδέσιας ἔσω. τῇ δ' ὑσοραίη, ἐπιδέσει, ἰῶ δικαίως ἐπιδεδεμένον φαίνῃ, μαθεῖν δεῖ. ὁπότερον δὲ μᾶλλον καὶ ὧδὶ σπλέσσιν πιεχθήτω. τῇ δὲ τείτῃ ὧδὶ μᾶλλον ᾗ ὧδὶ σπλείσσιν. τῇ δὲ ἑβδόμῃ, ἀφ' τῆς πρώτης ἐπιδέσιος λυθέντα, ὑῤῥηϊτον ἰσχνὰ, χαλαρὰ τὸ ὀστέα. ἐς δὲ ναυάῤῥηκτος δεθέντα ἰῶ ἰσχνὰ καὶ ἄκνημα ᾗ ἀνέλκεται, ἐὰν μέχρις εἴκοσιν ᾗ μῆρέων ἀφ' τῆς σίνεος. ἰῶ δὲ τι ὑποπίπτουσι, λύζει σὺ μέσω ναυάῤῥηκτος δῆ. δίτης ὀρείλειν ᾗ ἀνάλημψις, ᾗ ἐπίδεσις, ὡς σὺ τῷ αὐτῷ ᾗ διαφυλάσσειν. κεφάλαια σχημάτων ἔθη. φύσεις ἐκάστου τὴν μελέων. τὸ εἶλεα ἐκ τοῦ ζέχειν. ὁδοιπορέειν. ἑστάναι. κατακεῖσθαι. ἐκ τοῦ ὄργου. ἐκ τοῦ ἀφεῖσθαι. ὅτι χρῆσις, κρατύνει. αὐξάνει δὲ, τήκει. ᾗ πιέξει. ᾗ σπλῆθει. ὁκόσα δὲ ἐκχυμώτατα. ᾗ φλάσματα. ᾗ ἀπόσματα. ᾗ οἰδήματα ἀφλέγματα ὑζρᾶται ἐκ τοῦ φλύματος ἐς μὲν τὸ ἄνω τοῦ σώματος τὸ σπλείσσον, βραχὺ δέ τι καὶ ἐς τὸ κάτω. μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ πλὼ χεῖρα ἔχοντα. ᾗ τὸ σκέλος, τι. ἥμενον πλὼ ἀρχὴν κατὰ τὸ ζεῦμα, καὶ μάλιστα βρέιδυνται. ᾗκιστα τὰ ἄκρα. μέσως τὰ δὲ μέσου τὸ ἔσχατον πρὸς τὰ ἄνω τοῦ σώματος νομόμενον ἐπιδέσει, πιέξει. ἀτὰρ ᾗ ταῦτα σπλεῖσθαι μᾶλλον, ᾗ ἰσχύϊ. μάλιστα δὲ τουτέοισιν ὀδύναι λεπτά. κοῦφα. μαλθακὰ. κατατρά. πλατέα. ὑγιέα. ὡς ἂν αὖδυ ναυῤῥήκων, καὶ κατὰ χύσει χρῆσθαι σπλεῖσι. τὰ δὲ ἐκπώματα, ᾗ τρέμματα. ᾗ διαστήματα. ᾗ ἀποστάσματα. ᾗ ἀποκλάσματα. ᾗ διαῤῥέμματα. οἷα τὰ κυλλὰ, τὰ ἐτερόῤῥοπα ὄθεν μὲν ὑζέση σωῤῥόδυνα. ὅπως δὲ σωτείνοντα, ὡς ἐς τἀναντία ῥέπῃ ἐπιδέντα, ᾗ πρὶν ἐπιδεδῆναι. σμικρῶ μᾶλλον, ᾗ ὡς τε ὑζ ἴσου εἶναι. καὶ τοῖσιν ἐπιδέσμοισι. καὶ τοῖσι σωλλύσι. καὶ τοῖσιν ἀναλήμμασι. καὶ τοῖσιν σχήμασι κατὰ ταύσει. ἀναῤῥέψει. διορθώσει. ταῦτα καὶ κατὰ χύσει σπλείσσι. τὰ δὲ μενυδήματα, πολὺ προσλαμβανόντων τὸ ὑγιέος ἐπιδεῖν ὡς αὖ ἐπισρομῆς τὰ σωτακτὰ σπλέσσιν ᾗ αὐτόματα ἐμενύθη. ᾗ ἄλλη ᾗ τῇ ὑζ ἐπιδέσει παρκλάξαντα ἐκκλίνει ἐς πλὼ αὖξησιν καὶ ἀνάσπασιν τὴν σαρκῶν ποιήσεται. βέλτιον δὲ καὶ ᾗ αὖωθεν δὶ κνήμης καὶ τὴν μηρῶν. καὶ ᾗ ἐτέρου σκέλος τῷ ὑγιεῖ σωεπιδεῖν. ὡς ὁμοίτερον ᾗ καὶ ὁμοίως ἐλιννύη. καὶ ὁμοίως τῆς ῥοφῆς ἀποκλείσσι καὶ δέχηται. ὀδύνιον σπλῆθει μὴ πιέξει. ἀνιέντα πρῶτον ᾗ μάλιστα δρόμενον. καὶ ἀναῤῥίψει χρόμενον σαρκούσῃ. καὶ κατὰ χύσει αὖδυ ναυῤῥήκων. τὰ δὲ ὁρμάσματα καὶ ἀποσπείγματα δὶ σήθει. σπλυρῆσι. κεφαλὴ. καὶ τοῖσιν ἄλλοισιν ὁμοιοῦται. τὰ μὲν σφυγμῶν ἕνεκεν, ὡς μὴ ὑσείῃ σι. τὰ δὲ, καὶ τὴν διατάσιων τὴν κατὰ τὰς αὖμενίας. σὺ τοῖσι κατὰ πλὼ κεφαλὴν ὀστέοισιν ὁρείσματα χρέειν. ἐπί τε βήχεων. ᾗ πταρμέων. ᾗ ἄλλης κινήσεως. διὰ τὰ κατὰ. ῥάκη κεφαλὴν ἀποσπείγματα γίγνεται, τουτέων ἁπάντων αὖ αὐτοὶ ξυμμετρίαι τῆς ἐπιδέσιος. ᾗ χορὴ τὰ σίνη μάλιστα πεπέχθαι. ὑσοτι. δέναι οἷω εἰρίον, μαλθα-

κὴν τι αὖ μόζον ᾖ πάθει. ἐπιλεῖν δὲ μὴ μᾶλλον πιέζοντα ὡς τε δᾶον στρυγμὸς μὴ ὑστέειν. μηδὲ μᾶλλον ἢ ὡς τε διεσκηώτων τοι ἔχατα τὴν αὐρμονίων φαύειν ἀλλήλων, μὴ δὲ τοὺς βύχας καὶ δὴν πταρμοὺς, ἀλλ' ὡς τε κωλύειν ἀποσκεύγματα εἶναι, ὡς μήτε ἀναγκάζηται, μήτε ὑστείηται.

Ἱπποκράτους Μοχλικόν.

Στέων φύσις, δακτύλων μὲν, ἁπλᾶ καὶ ὀστέα καὶ αὐθρα. χειρὸς δὲ μὴ ποδὸς, σύμπλακτα ἄλλα, ἀλλοίως συνηρθρωμένα. μέγιστα δὲ τῷ ἀνωτάτω πήχεϊ ἐστὶ ὀλίγα φαίνεται. πρὸς δὲ αὐτῷ, οἱ ἐπίωθοι τένοντες τείνουσι. κνήμης δὲ, ἅλυσ ἀνωθεν καὶ κάτωθεν ξυνεχόμενα, κάτω τὰ μέσον δὲ διέχοντα. σμικρὸν μὲν ἔξωθεν, κάτω δὲ ἦν σμικρὸν διάκτυλον λεπτότερον βραχεῖ. πολὺ δὲ τούτῳ διέχουσι καὶ σμικροτέρῃ ῥοπῇ, κάτω τὰ γόνυ. καὶ ὁ τένων ὑπὸ αὐτῷ πέφυκεν, ὁ παρὰ τὸν ἰγνύλιν ἔξω. ἔχουσι δὲ κάτωθεν κοιλώδεα ἐπίφυσιν πρὸς ᾧ ὀπίσω κινέεται. ἄλλως δὲ ἀνωθεν ἔχουσιν ἐπίφυσιν οὐκ ἐς τὸ μηροῦ αὐθρον κινέεται, ἀπολοὸν καὶ ὑσταλέως ἐπιμήκει. εἶδος κονδυλώδες, ἔχον ἐπιμηλίδα. αὐτὸς δ' ἔγκυρτος ἔξω καὶ ἔμπροσθεν. ἡ δὲ κεφαλὴ ἐπίφυσις ὑπὸ τροχιλίᾳ, ὑφ' ἧς ἐν ὑδρεν ἐν τῇ κοτύλῃ τῇ ἰσχίου πέφυκεν. ὑπὸ πολλάγιον δὲ καὶ τοῦτο προσήρτηται. κοῖλον δὲ βραχύτερος. ἐν δ' ἰσχίου προσίσχεται, πρὸς τῷ μεγάλῳ σφονδύλῳ ἐν παρὰ τὸν ἰσχίου ὀστέον, χονδρῶδες ὑργώδες δεσμῷ. ἔχεις δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἰσχίου ὀστέου μέχρι τοῦ μεγάλου σφονδύλου, κυφή. κύστις τε καὶ γονὴ καὶ αὐχὴν ἐγκεκλιμένοι οἱ τούτῳ. ἀπὸ δὲ τούτου ἄχει φρενῶν, ἦλθον ἡ ἰθύλορδος, καὶ αἱ λόαι καὶ τὰ τοῦτο. ὀπτεῦθεν δὲ ἄχει τὸ μεγάλα σφονδύλου τοῦ ἔσω τὴν ἐπωμίδιον, ἰθυκυφής. ἔτι δὲ μᾶλλον δοκέει, ἢ ὀξὺν. αἱ γὰρ ὄπιθεν τὴν σφονδύλων ἀποφύσιες τούτῳ ὑψηλότατοι εἰσι. ἐν δὲ τῷ ἐξωθεν χόνδρων ὑθρων σωεχόμενοι. ἡ δὲ ἔξωαύθρωσις αὐτῇ, οἷ τῷ ὄπιθεν τοῦ νωτιαίου. ὄπιθεν δὲ ἔχουσιν ἐκφυσιν ὀξείλω, ἔχουσαν ἐπίφυσιν χονδρώλεα, ὑθρων ἀπόφυσις κάτω φθρής. ὡς πρὸ καὶ οἱ μύες παραπεφύκασιν ἀπὸ αὐχένος ἐς ὀσφῦν. πολυρρύτους δὲ πολυρρέων. καὶ ἀκμήθης ἐν μέσῳ. πολυραὶ δὲ κάτω τὰς διαφύσιας τῷ σφονδύλῳ ὑθρείω προσαφύκασιν, ἀπ' αὐχένος ἐς ὀσφῦν ἑσωθεν. ἐπίπροσθεν δὲ κάτω τὸ σῶμα. χεῖνον καὶ μαλθακὸν ἐν ἄκρον ἔχουσι εἶδος ὁμοιοειδέστατον τῇ ζώων. σινότατος γὰρ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος ἐπ' ὄγκων. ἡ δὲ μὴ πολυραί εἰσιν, ἔκφυσις πολαγείη, βραχείη, καὶ πολατείη, ἐφ' ἑκάτερα σφονδύλων ὑθρείω προσαφύκασι. σῆθος δὲ ἔξωεχὲς αὖ ἐν ἑαυτῷ, διαφύσιας ἔχον πολαγέας, ἢ πολυραὶ προσήρτηνται. χωῖον δὲ καὶ χονδρῶδες. κλητῆρες δὲ πρὸς φρένας ἐς τοὔμπροσθεν, ἔχουσι πρὸς μὲν τὸ σῆθος, βραχείας κυήσιας. πρὸς δὲ τὸ ἀκρώμιον, συχνοτέρας. ἀκρώμιον δὲ ὑπὸ ὠμοπλατέων πέφυκεν, ἀπομοίως τοῖσι πολεῖσιν. ὠμοπλάτη δὲ χονδρώδης ἐν πρὸς φάλαγγα. τῷ δ' ἄλλῳ χαύνη, ἐν ἀνώμαλον ἔξω ἔχουσα. αὐχένα δὲ καὶ κοτύλιν ἔχουσι χονδρώδεα, ὑπὸ ἧς αἱ πολυραὶ κίνησιν ἔχουσιν. βύαπόλυτος ἐοῦσα ὀστέων, πολλῳ βραχίονος. τούτου δὲ ἐν τῆς κοτύλης ὑθρείῳ κεφαλὴ ὑπὸ ἧς ἐρτῆται, χόνδρου χαύνου πορίφορὴ ἐπίφυσιν ἔχουσα. αὐτὸς δ' ἔγκυρτος ἔξω καὶ ἔμπροσθεν πολάγιος, οὐκ ὀρθὸς πρὸς κοτύλιν. ἐν δὲ πρὸς ἀγκῶνα αὐτῷ, πολατύ. καὶ κονδυλῶδες. καὶ βαλβιτώδες. καὶ σφαιρεόν. ἔγκυλον ὄπιθεν. σὺν ᾧ ἡ κορώνη ἐκ τῷ πήχεος. ὅταν ἐκτα, ἐν ἡ χεὶρ σύνεσιν ἐς τοῦτο, καὶ ἐν νωτιαῖῳ ὑθρου ὁ ἐκ τῆς διαφύσιος τὴν τῷ πήχεος ὀστέων, ἐκ μέσων ἐκπέφυκε καὶ πδραίνεται. Ῥῖς δὲ ἡ ταγεῖσα. ἀνασπλάσθαι οὐκ τε αὐθαρόν. κ' ἰῷ μὲν οὖν ὁ χόνδρος σὺν τίθεται, ἀγκῶνι δὲ θενίου σὺν πεδέοντα λοπῷ ἡ ρηχμὸς ἢ σὺν ἄλλῳ ὧ μὴ ὀρθείῃ. τῷ λοπῷ δὲ τὰς παρακλάξιας παρακολᾶι, καὶ ἀναλαμβάνειν. ταῦτα δὲ, ἐπίδεσις ἡ τα ποιέει. ἰήσις ἄλλη. ἅμα δὲ τῷ ἐμβαλεῖν ἢ θείῳ ἔνι κηρωτῆι αὐτήν. ἀναπλάσεις. ἔπειτα ἀνακοχίζεις τοῖσι δακτύλοισιν ἐσμαντὸ μόμενον καὶ παρασρέφοντα. καὶ ἡ ῥηχμὸς ἦν πωρῶδες ἀν. καὶ ἰῷ ἕλκος σῇ, καὶ ἰῷ ὅσα ἀπῖναι μέλλει, οὐ χρὴ πολυμοχθέειν τὰ οὕτω ποιητέα. Οὓς ἢ ταχὺ, μὴ ἐπιλεῖν, μὴ δὲ ἡ τα πλάσειν. ἰῷ δὲ τι δεῖν, ὡς κυφότατον ἢ κηρωτὴ, ἢ θείῳ ἡ τα κολλᾶν. ὧν δὲ ἔμπυα τὰ ὦτα. ὀξὺ πάχεος δυείσεται, πάντα δὲ τὰ ὑπόμυξα καὶ τῇ ὑγρίῃ ἐκρεῖ πληρέα ἰῷ ἀπὸ τούτου μὴ βλάβη γένηται σομοθὲν ἐ τοιοῦτον. ἔστι γὰρ ἄσαρκα καὶ ὑδατώδεα. μύξης πλέα. ὅπου δὲ καὶ ὀστᾶ ἐόντα θανατώδεά ἐστι παρεθέντα. ὧτων ἡ τοῦσι πδρίω, ταχέως ὑγιάζει. κυλλὸν δὲ καὶ μέσον γίνεται ἐ οὖς, ἰῷ πδρίω ἡ τα. ἰῷ δὲ σομοθῆ, κούφως ἐναίμω δεήσει χρῆσθαι. Ἀνάθοι δὲ ἡ τα τῶν μὲν πολλάκις καὶ ἡ δίσεται. ἐκπίπτουσι δὲ ὀλιγάκις, μάλιστα μὲν χασμωμένοισιν, οὐ γὰρ ἐκπίπτει, ἰῷ μήτις χανὼν μέγα. παρανάγοι. ἐκπίπτει δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ νεῦρα σὺν πολαγίῳ, καὶ λελυγισμένα σωμᾶλλοι. σημεῖα παρέχει ἡ ἡ τοῦ γνάθος. καὶ παρέσρατται τἀναντία τῷ ἐκπίπτοντος ξυμβάλλειν οὐ δύνανται. ἰῷ δ' ἀμφότερα προῖσχωσι, μᾶλλον συμβάλλουσιν ἢ σον ἀσρεβέες. δηλοῖ δὲ τὸ εἶναι τὴν ὁδόντων τὰ ἄνω τοῖσι ἡ τοῦ κατ' ἴξιν. ἰῷ οὖν ἀμφότερα ἐκπεσοῦσα μὴ αὐτίκα ἐμπέσωσι, θνήσκουσι δεινῶς. οἱ δὲ οὕτοι μάλιστα,

μάλιστα πυρετῷ συνεχεῖ, νωθρῇ τε ἡ ῥηχμώδει. οἱ γὰρ μύες οὗτοι, τοιοῦτοι. κατὰ ῥηγνύμενοι ὀλίγα ἄκρητα. καὶ ἰῷ ἐμέωσι, τὰ τοιαῦτα ἐμέουσιν. ἡ δ' ἔτρωσις ἀσινεστέρη. ἐμβολὴ δὲ αὐτῇ ἀμφοτέρων. ἡ τα κειμένου ἢ ἡ θημένου τῷ ἀνθρώπου τῆς κεφαλῆς ἐχόμενον πδρίλαβόντα τὰς γνάθους ἀμφοτέρας ἀμφοτέρῃσι χερσὶν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, διάμμα ποιῆσαι, ὥστε ἐς ὀρθὸν καὶ ἐς τοὔπισω. καὶ συνεχεῖν τὸ σῶμα. ἴησις, μαλάγμασι καὶ ἐπιθήμασι. καὶ ἀναλήψει χλυεῖου ποιοῦσι ταῦτα τῇ ἐμβολῇ.

Ὧμος δὲ ἐκπίπτει ἡ κάτω. ἄλλη δὲ οὐ πω ἤκουσε. δοκέει μέντοι ἐς τοὔμπροσθεν ἐκπίπτειν, ὧν αἱ σάρκες αἱ πολλαὶ τὸ αὐθρον μᾶλλον θήσουσι διὰ τὴν φύσιν. δῆλοι δὲ καὶ τοῖσι βουσὶ χειμῶνος φαίνεται διὰ λεπτότητα, ἢ ἐκπίπτει μᾶλλον. τοῖσι δὲ λεπτοῖσιν, ἢ ἰσχνοῖσι, ἢ ξηροῖσι, ἢ τοῖσιν ὑγράσματα πολλὰ τὰ αὐθρα ἔχουσιν αὖθις φλεγμονῆς, αὐτὴ γὰρ σωδιόιδε. καὶ ζουσὶν ἐμβάλλοντες ἢ ἀσπάρουσιν, ὑγιάμενα τάνουσι. καὶ ὅτι διὰ τὴν χρῆσιν ὡς χρῆται βοῦς σκέλει, λήθει. καὶ ὅτι κοινὸν καὶ ἀνθρώπου οὕτως ἔχοντι, ἐ σχῆμα τοῦτο. τὸ, τε ὀμέλειον. καὶ ὁ τοῦτο λεπτότατοι βόες τὴν ἰκεῦται. ὅσα τε ἦν πάχυ πολάγιον ἀπὸ πολυρέων αὐθρώντες σρώσιν, οὐ πάνυ δυνάνται σῶαι, ὁσιν αὖ μὴ ἐμπέσῃ. ὁσι μὲν οἷον ἐκπίπτει, μάλιστα καὶ ὡς ἔχουσιν εἰρήται. οἱσι δὲ ἐκ γλυφῆς, τὰ ἐπὶ πάντα μᾶλλον βραχυώτεται ὀστέα, διὰ τοῦτο οἱ χαλιάμωνες. πάχυς δὲ ἤστω, χεὶρ δὲ ἔτι ἤστω. τὸ δ' ἀνωθεν, οὐ δέη. μὴ ἀσαρκώτατον ἐνῆς. μυνύθει δὲ μάλιστα τὰ ἀνάντια τὴν ὀλιθημάτων, ἢ τὰ αὖ αὐξήσει. ἤστω δὲ πινὶ τὴν ἐκ γλυφῆς. καὶ τὰ παραπεπήματα, τὰ ἡ τα αὐθρα, βαθέα νεοχλυέσι μάλιστα παρὰ ὦμον γίνεται. ἢ τοῦτοισιν ὡς πρὸ τὰ ὑπ' αὐθρήσαντα ποιεῖ. ἰῷ δὲ ἡ ἐμπλοκοισι. τὰ μὲν ὀστέ' οὐ μειοῦται, οὐδὲ γὰρ ἔχει οἱ ἄλλα οὐ ξυναύξεται ὁμοίως. αἱ δὲ μυνύθησις τὴν σαρκῶν, ὥστε γὰρ ἡ ὑπὸ ἰῷ καὶ αὖξεται ἢ μειοῦται, καὶ ἡ ὑπὸ ἡλικίᾳ σ' καὶ αἱ δυνάται σχήματα. καὶ οὐ σημεῖον ἐ πάρα ἐ ἀκρώμιον ἡ τα πεπτωκὸς ἀπὸ κοῖλον. δῆλοι δ' ὅταν ἐ ἀκρώμιον ἀποστατῇ, καὶ κοῖλον ἦ, ὁῖον ταῦτα ἦν βραχίονα ἐκπεπτωκότα. κεφαλὴ δὲ τὸ βραχίονος οὐ τῇ μαχάλῃ φαίνεται. αὔρειν γὰρ οὐ δυνάνται, οὐδὲ παράγειν σῶα ἢ εὐθέα. ὁμοίως ὁ ἐ τόρος ὧμος μιμεῖται. ἐμβολαὶ δὲ, αὐτῆς μὲν πλὴν πυγμὴ ἐστὸ μαχάλην ὑποθεὶς, πλὴ κεφαλὴν αὐωθεῖναι. πλὴ δὲ χεῖρα ἐπιπαράγειν ἐωᾶ ἐ σῆθος. ἀλλ' ἐς τοὔπισω πδριανακυκλέειν ὡς ἀμφοτσβαλῆ. ἀλλ' ἡ κεφαλὴ μὲν, πρὸς ἀκρώμιον, χερσὶ δὲ ἐστὸ μαχάλην, κεφαλὴν ὑπάγειν βραχίονος. γοιώσασι δὲ ἀγκῶνα ἀπωθεῖναι. ἢ αὖτι ἐ γοιώσαντα ἐν ἀγκῶνα ἐν ἐ τόρον παράγειν ὡς ἐ πρότορον. ἢ ἡ τ' ὦμον ἰ ζεαλᾷ ὑποθεὶς τῇ μαχάλῃ ἐν ὦμον, ἢ τῇ πῆχυν. σῶθεν τὰ ἐκπληρώματα τῇ μαχάλῃ δεξίῃ, δεξιόν. ἢ ποδὶ ὑπόρον. ἢ ποδὶ κλιμακτῆρα. ἢ περὶ σὸς ἔξω τῷ ἕλκει τῷ ἐστὸ χεῖρα τεινομένῳ. ἴησις, ἐ σχῆμα πρὸς πολυρέησι, βραχίων. χειρ ἄκρη. ἀνω ὦμος. ἀνω οὕτως ἐπίδεσις. ἀνάκλησις. λῷ δὲ μὴ ἐμπέσῃ, ἀκρώμιον προσλεπῶσεται, ἀκρώμιον ἀποστατῇ, ἐ μὲν εἶδος φαίνεται, ὁῖ πὸρ ὦμου ἐκπεσόντος. σὺν ἴσκεται δ' οὐδενός. ἐς δὲ ἐ αὐτὸ οὐ ἡ. θῆται σχῆμα, ἐ αὐτὸ. ὦ μὴ ἐκ τοσούτῳ σὲ ἐπιδέσει καὶ ἀναλήψει ἐπιδέσιος καὶ ὡς νόμος. Ἀγκῶνος αὐθρον παραλάξαι μὲν ἢ πρὸς πολυρὴν. ἢ ἐξω μένοντος τὸ ὀξέος, τὸ σὺν κοίλῳ τ' βραχίονος, ἐς ἰθὺ ἡ τα τείνοντα τὰ ὀπίσω. ἰῷ ἐς ἐ πολάγιον. τὰ δὲ τελευταίως ἐκβαίνοντα ἢ σὺν θα ἢ σὺν θα, ἡ τάσις μὲν σὺν ἢ ὁ βραχίων ἐπιδέεται. οὕτω τ' ἐ ἡ μπύλον τὸ ἀγκῶνος οὐ κωλύσει. ἐκπίπτει δὲ μάλιστα ἐκ τὸ πρὸς πολυρέα μόρους. τοὺς δὲ ἡ τορθώσιος ἀπάγοντα ὅτι πολεῖσον, ὡς μὴ φαύσῃ τῆς κορώνης ἢ κεφαλή. μετέωρον δὲ πδράγειν. ἰῷ πδρίημαι, καὶ μὴ ἐς ἰθὺ βιάζεαθ. ἅμα δὲ ὦθεῖναι τἀναντία ἐφ' ἑκάτορα ἰῷ παρωθεῖναι, ἐς χῶρον. σωωφελοίη δ' ἂν ἰῷ ἐπιτρέψαι ἀγκῶνος σὶ τούτοισιν, σὶ τῷ μὲν, ἐς ἐ ὕπιον. σὶ τῷ δὲ, ἐς ἐ πρόσω. ἐμβολὴ δὲ χήματος μὲν ὀλίγον ἀπωτάτω ἀκρώμιον χεῖρα ἀγκῶνος ἔχειν. βραχίονα δὲ ἡ τα τὰς πολυρὰς. οὕτω δὲ καὶ ἀνάληψις, ὑφερον. ἰῷ φύσις καὶ χρῆσις σὶ τῷ κοινῷ. ἰῷ ὥρᾳ μὴ ἡ κὼς πωρῶ. ἢ. πωροῦται δὲ ταχέως. ἴησις, ὁθονίοισι ἡ τα ἐν νόμον ἐν ἀρθρωτῇ ἰῷ ἐ ὀξὺ προσεπιδεῖν. παλιγκοτώτατον δὲ ἀγκῶν πυρετοῖσιν ὀδύνη ἀσῶδει ἀκρητοχόλῳ. ἀγκῶνος δὲ μάλιστα ὀπίσω ὀδὲ ἐ ναρκώδες. ἀβύτορον ἐ ἐμπροσθεν. ἴησις ἡ αὐτή. ἐμβολαὶ δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐκτείνοντα ἡ τα τείνει. σημεῖον δὲ, οὐ γὰρ δύνανται ἐκτείνειν. τὰ δὲ ἐμπροσθεν, οὐ δύνανται ξυγκάμπτειν. τοῦτο δὲ σὺν θέντα τι σκληρὸν σωειλεγμένον πὶ τὸ ξυγκάμπτειν ὑπὸ ἐκτάσιος ὑπαίφνης. διαστάσιος δὲ ὀστέων σημεῖον, ἡ τὰ πὸ φλέβα, πλὴ ἡ τα ἐν βραχίονα χιζομένῳ, διαφύσεντα. τοῦτα δὲ ταχέως διαπωροῦται. ἐκ γλυφῆς δὲ βραχύτορα τὰ ἡ τα ὀστέα τὸ σινεος πουλύ. τὰ δ' ἐγγύτατα πήχεος. ἀβύτορον χειρός. ῥῖς τον δακτύλων. βραχίων δὲ ἰῷ ὦμος ἐ μεράτεσβρα ὑπὸ πλὴ ζοφῷ. ἡ δ' ἐ τόρη χεὶρ ὑπὸ τὰ ὄρια, πολεῖα ἐ πὶ ἐ μεράτεσβρη. μυνύθησις δὲ σὶ ἀρκῶν. εἰ μὲν ἔξω ὑπέπεσον, εἴσω. εἰ δὲ μὴ, ἐς τοὐναντίον ἡ ὑπέπεσον. Ἀγκὼν δὲ ἰῷ μὲν ἔξω ἢ ἔσω ἐκβῇ, ἡ τα τάσις μὲν σὺν χήμα τι ἐλῴνιον, τῷ πήχει κοινῷ, πρὸς βραχίονα ἰῷ μαχάλην, ἀναλαβὼν τοὐνίον ἀνακρέμασαι. ἀγκῶνι δὲ ἄκρῳ ὑποθεὶς. παρὰ δὲ ἐ αὖθρον ἔαρσις ἐκκρέμασαι ἢ χρῆσι ἡ τοὐναγκάζει. ὑπὸ μὲν ὦμον. ἦν τος δὲ τὸ αὖθρον οὐ παρατωγαὶ τοῖσι ἦνεσιν, ὡς τὰ σὺν χερσὶν ἐπίδεσις σὺν τούτῳ τῷ χήματι ἰῷ ἀνάληψις ἰῷ ἧσις. τὰ δ' ὄπιθεν ὑβαίφνης ἐκτείνοντα διορθοῦ τοῖσι ἦνεσιν. ἅμα δὲ δεῖ σὶ τῇ διορθώσει, ἰῷ τοῖσιν ἐ τόροισιν. ἰῷ δὲ πρόσθεν ἀμφὶ ὀδόντιον σωειλεγμένον οὖσαν ξυγκάπτοντα ἅμα διορθοῦ ὑβ.

ὧν ἡ ἀπόκρισις ἦν ὅτι Ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ποιεῖ ὁ υἱὸς, ἀλλ' ἃ βλέπει τὸν πατέρα ποιοῦντα, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. Ἐπειδὴ οὖν ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ ἐστιν, καὶ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ, ἀδύνατον ἐν τῷ ἑνὶ εἶναι τὸν ἕτερον, καὶ μὴ ἐν τῷ ἑτέρῳ εἶναι τὸν ἕνα· ἀλλ' ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν τριῶν ὑποστάσεων ἡ θεότης ἐστὶν ὅλη, καὶ ἡ ἑνότης ἐν τῇ τριάδι ἐστὶν ὅλη. Ἐν ἑνὶ γὰρ

γραπτοῦ. ἔστι γὰρ ἀνάγκη τὸν ἀκριβῆ ἰατρὸν καὶ τὰ ὑγιεινὰ καὶ τὰ νοσώδη καὶ τὰ οὐδέτερα γιγνώσκειν, ἐκ τίνων τε καὶ πῶς ἕκαστα συνέστηκε· καὶ τὰ ἑξῆς ἐπισκοπεῖν, ὕδατα καὶ τόπους καὶ πνεύματα, καὶ τὰς τούτων μεταβολάς· καὶ τὰ τῶν σιτίων καὶ τῶν ποτῶν καὶ τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τὰ τῶν πράξεων, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων τὰ μὲν ἀργὰ τὰ δὲ πονητικά, καὶ τὰ μὲν ἀκρατῆ τὰ δὲ σώφρονα, καὶ τὰ μὲν ἀπερίσκεπτα τὰ δὲ ἐμβριθῆ, καὶ τὰ μὲν ἀνδρεῖα τὰ δὲ δειλά, καὶ τὰ μὲν ὑπνώδη τὰ δὲ ἀγρυπνητικά, καὶ τὰ μὲν ὀργίλα τὰ δὲ πρᾶα, καὶ τὰ μὲν φιλόπονα τὰ δὲ φιλήδονα, καὶ τὰ μὲν φιλόμουσα τὰ δὲ ἀπαίδευτα, καὶ τὰ μὲν φιλαλήθη τὰ δὲ ψευδήμονα, καὶ τὰ μὲν ἀγροικότερα τὰ δὲ ἀστειότερα, καὶ τὰ μὲν ἀνελεύθερα τὰ δὲ ἐλευθέρια, καὶ τὰ μὲν ἀπερισκέπτως ἐπιθυμητικὰ τὰ δὲ ἀπαθῆ καὶ ἀνεπιθύμητα, καὶ τὰ μὲν ἀπερισκέπτως ἐπιτήδεια τὰ δὲ ἀπαθῆ καὶ ἀνεπιτήδεια, καὶ τὰ μὲν ἀπερισκέπτως ἐπιτηδευτικὰ τὰ δὲ ἀπαθῆ καὶ ἀνεπιτήδευτα

τὰς σφαίρας· ὑπνηξόμενα διανατμάζ᾽ ἡ ἴησις δὲ πυκνὴ θρομβώδης· χήματα καὶ ποδῶδες. θέσις καὶ ἰσχίου διάστασις, ἀρρενικῆς. ἐμβάλλειν τὰ ὀστᾶ τὰ ὑπάρχοντα αὐθημοβραῖα, ἢ διὰ τετραπλαίας· τετραπλαῖα δὲ ἡ τεσσαρεσκαιδεκαταία, μὴ, ἀλλ᾽ ἐπὴν ἰσχνὰ ἦ. ἡ δ᾽ ἐμβολὴ τοῖσι μοχλικοῖσιν, ἢ ἐμβαλλόμενον τὸ ὀστέον ἰῶ μὴ ἐχη ἀποσηκέειν, ἀποπρίσαι τὴν κωλυόντων. ἀτὰρ καὶ ὡς τὰ ἀμλωδέντα ἀποπέση τε καὶ βρεχύτερα τὰ μέλεα· τὰ δὲ αὖρθρα, τὰ μὲν ὀλέον τὰ δὲ μεῖον ὀλισθάνει· καὶ τὰ μὲν μεῖον, ἐμβαλεῖν βράδιον· τὰ δὲ μέζους ποιεῖ τοὺς κωλισμούς· καὶ ὀστέων, καὶ νεύρων, καὶ αὐρθρων, καὶ σαρκῶν, καὶ χημάτων. μηρὸς δὲ καὶ βραχίων, ὁμοιότητα ἐκπίπτουσιν.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΝ.

Λκεα ξύμπαντα, οὐ χρὴ τρέπειν, ἀλλ᾽ οἴνῳ. ἰῶ μὴ εἰ αὖρθρωσείη ἡ ἕλκος, ἡ χορὴ ξηρὸν τῷ ὑγιέος. ἐγκαταβρέχω ὅτι καὶ ἡ ὑγρὸν, τῷ μὴ ὑγιέος. ἡ χορὴ ἕλκος, ὑγρὸν ὄτι. ἡ δὲ ὑγιὲς, ξηρόν. αἰεὶ πίδεσθαι δὲ ἐὰν ἀμεινόν ὄτιν, ὅτι γε μὴ καὶ τὰ ἀλάσσεται. οὐδὲ καὶ τὰ ἀλάσσειν οὐδὲ χρόμενον ὄτιν οἷσι τὴν ἕλκεων. μᾶλλον δὲ τὰ νεόρρωτα τῆι παλαιοτρόων καὶ τὰ οἱ τοῖσιν αὐρθρωσιν ὀλιγοσιτέειν τε ὡς μάλιστα καὶ ὕδωρ ξυμφέρει πᾶσι τοῖσι ἕλκεσι. μᾶλλον δὲ τοῖσι νεωτρόοισι τῆι παλαιοτρόων. καὶ ὅ, τι ἄλλο φλεγμαίνει ἕλκος, ἢ μέλλει. καὶ ὅτι σφακελίσειν κίνδυνος. καὶ τοῖσιν ἕλκεσι καὶ φλέγμασι, τοῖσιν οἱ τοῖσιν αὐρθρωσι. καὶ ὁκοῖσι ἀσασμὸς γένεσθαι κίνδυνος. καὶ τοῖσιν οἱ κοιλίη ῥώμασι. πάντων δὲ μάλιστα, τοῖσιν οἱ κεφαλῆ καὶ μηρῶ καταγείσι, καὶ ἄλλῳ ὦ ἁπλοκείσι γίνεται. ἑστάναι δὲ οἱ τῷ ἕλκει ἥκιστα ξυμφέρει. καὶ μᾶλλον ἰῶ οἱ τῷ σκέλεϊ ἔχει ἡ ἕλκος. ἀλλ᾽ οὐδὲ καθῆσθαι οὐδὲ περιέναι. ἡσυχίη δὲ καὶ ἀφελμία, ξυμφέρει μάλιστα. τὰ δὲ νεόρρωτα ἕλκεα πάντα, ἥκιστα αὖ φλεγμαίνειν αὐτὰ τὰ καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔστις διαπυήσει ὡς τάχιστα. καὶ ἢ πόνον μὴ ἀπολαμβανόμενον ἀπὸ τῶ ἕλκεος τῷ σώματος ἴσχοιτο. ἢ ἔστις ἀφορέει ὁκοῖος μὴ δὲ μελήσει διαπυῆσαι, ἀλλὰ τῷ αὐαγκαίου πόνου ὀλιγίστου. ἀλλὰ ξηρὸν εἶναι ὡς μάλιστα φυλακτέον μὴ τοιοῦτο γένεται, ἐπὴν φλέγμη ἐπέηται. καὶ σφυγμός. φλεγμαίνει γορ τὰ ἕλκεα τότε, ὁκότων διαπυῆσαι μέλλη. διαπυεῖ δὲ, ἀλλοιουμένου τῷ αἵματος καὶ θρόμβων γένητος, ἕως σαπὲν πύον γένηται τῆι τοιούτων ἑλκέων. ὁτὰν δοκέῃς λείεσθαι καὶ τὰ ἀλάσσειν, οὐ χρὴ αὐ᾽ ἡ ἕλκος καὶ τὰ ἀλάσσειν. ἀλλὰ τὰ τοιοῦτα. ὁκως ἡ πύον ἀποχορέῃ, καὶ τὰ σκληρωσόμενα μαλαχθῆ. τῆι δὲ ἑλκέων, ὁ πρ μὲν αὖ ὀξέϊ βέλεϊ διατμηθῆ ἡ διακοπῆ, ἐπὶ ἔχοιτο ἐναιμον φαρμακον. καὶ ἡ κωλύον διαπυεῖν αὐχξηραίνοντι. ἢ τις ἀπὸ τῶ βέλεος ἐθλάδθη καὶ ἐνῆ τι σάρξ· τοιοῦτον δεῖ ἰητρεύειν, ὁκως διάπυος ὡς τάχιστα γένηται. ἤσσον τε γορ φλεγμαίνει, καὶ αὐάγκη τὰς σάρκας τὰς φλαθείσας καὶ κοπείσας σαπείσας καὶ πύον γενομένας, ἐκτακῆναι. ἔπειτα ἐλασάνειν νέας σάρκας. ἕλκεϊ νεορρώτω παντὶ, πλὴν οἱ κοιλίη ξυμφέρει, αἷμα ποιέειν, ἀπορρέειν πυκνὰ, ὁκως αὖ δοκέῃ καιρὸς εἶναι. καὶ ἀπ᾽ αὐτῆι τῆι ἑλκέων τῶ σωματος ἡ ἕλκος. ἄλλως τε καὶ ἰῶ οἱ κνήμη ἔη ἡ ἕλκος. ἢ οἱ δεκτύλω ποδὸς ἢ χειρός. μᾶλλον ἢ ὄρυ ἄλλοθι τῶ σώματος. γίνεται γορ ἀπορρέοντος τῶ αἵματος, ξηρότερα καὶ μείονα ἐχανιόμενα. κωλύει μὲν γορ μάλιστα τὰ τοιαῦτα ἕλκεα ὑγραίνεσθαι. ἔπειτα δὲ καὶ τὰ σύμπαντα αἵματος σηπεδῶν, καὶ ἰῷ αἵματος μετασάσις γίνεται. ξυμφορὴ δὲ μετὰ πὼ τῶ αἵματος ἀπορρόῳ, ὡδὶ τῆι τοιούτων ἑλκέων. καὶ ὡσόπον ἐπιλείη, πυκνὸν καὶ μαλθακὴν πεπιεσμένον. ξηρότερον ἢ ὑγρότερον. ἢ ὡδὶ τῷ ὡσόπω ἀπωθεῖν φύλλα ἰσχνὰ πίθεσθαι. ἔλαιον δὲ καὶ ὅσα μαλθακώδεα, ἢ ἐλαιώδεα· ὅδι φαρμακῳ. οὐ ξυμφορέει τοῖσι τοιούτοισιν ἕλκεσι, ἰῶ μὴ πόνον ἦδη πρὸς ὑγιείη τείνη. οὐδὲ τοῖσι νεοῤῥώτοισιν ἕλκεσι ξυμφορέει ἔλαιον, οὐδὲ μαλθακώδεα, οὐδὲ σταπόδεα φαρμακα. ἄλλως τε καὶ ὅτι μὴ δέη τοὺς ἕλκος τελείους καθαρὸς. ἡ δὲ ξύμπαν ἐπὴν, ἐλαίῳ πὼ χρίσιν ποιέεσθαι, καὶ οἱ ἤθρει καὶ οἱ χειμῶνι, πρὸς ἃ τῆι τοιούτων φαρμάκων δεόμεθα. Ὑποκάθαρσις τῆς ὡσόπω κοιλίης ξυμφορέει τοῖσι τελείοισι τῆι ἑλκεων καὶ οἱ ῥώμασιν οἱ κεφαλῆ ἐοῦσι, καὶ οἱ κοιλίη, καὶ οἱ αὖρθρωσι, καὶ ὁκοῖ σφακελίσειν κίνδυνος. καὶ ὁσα ἐρυπᾶ, καὶ τοῖσιν ἐθισμένοισι καὶ ὀρπικοῖσι. καὶ τοῖσιν ἄλλως πεπλαδαμένοισιν ἕλκεσι. καὶ ὁπη αὖ μέλη ἐπιλείη, οὐ χρή. οὐ δ᾽ ἐμπλάσειν τὰ φαρμακα, πρὶν αὖ πάνυ ξηρὸν ποιήσῃ ἡ ἕλκος. τότε δὲ λεῖ προσιθέναι, αὐαπαυτίζειν δὲ ἡ ἕλκος πλάκις ὡσόπω. καὶ αὖθις ὀθόνιον ξηρὸν καὶ καθαρὸν προσέχων πλάκις. οὕτω δὲ ἐπιθεὶς ἡ φαρμακον ἡ δοκέον ξυμφορέειν, ἐπιλείη, ἢ μὴ ἐπιλείη, ἕλκεσι τοῖσι τελείοισιν. ὥρη ἢ θρομτοδὴη, ξυμφορωτόρη τῆ χειμώνος, πλὴν τοῖσι οἱ κεφαλῆ καὶ κοιλίη. μᾶλλον δὲ ἡ ἰσημερινὴ. τὰ ἕλκεα ὁκόταν αὖ καθαρθῆνται, καλῶς τε καὶ ἐς ἡ δέον αἰεὶ, ὡδὶ ἡ ξηρότερον φαίνηται πὼ βλάσησιν. ταῦτα δὲ οὐχ ὑπερσαρκέει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἰῶ ὁκόθον ὦν ὀλίγον ἀφλεγμήσῃται, ἢ κεν θεν, ἢ

πρισθεν, ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ, τῆι ἑλκέων τούτων αἱ οὐλαὶ, κοιλότεραι γίνονται. ἕλκεα οὐ κενεαζομένων, οὐκ ἐθέλει ξωισθαι, ξωνυχόμενα, οὐδ᾽ αὐτόματα ξωθρύπτεται. ὧν τὰ τοιαῦτα ἐχόντα φλεγμαίνει τῶ ἕλκεος, ἐς αὖ μὴ παύσηται τῆς φλεγμασίης, οὐκ ἐθέλει ξωισθαι. οὐδὲ ὧν τὰ τοιαῦτα ἐχόντα τῶ ἑλκεος μελαν θῆ, καὶ αἵματος σηπεδόνι ἡ καὶ κιρσοῦ παρεχόντος πὼ ἐπιῤῥοὴ τῶ αἵματος. οὐδὲ τούτων ἐθέλει ξωισθαι, ἰῶ μὴ τὰ τοιαῦτα ἐχόντα τῶ ἑλκεος, ὑγιέα ποιήσῃς. Τῶν ἑλκέων τὰ κυκλοτρόεα, ἰῶ ὑποκοιλα ἦ, οἱ κύκλω πάντη ἐπιτάμνειν χρὴ, τὰ ἀφεσεῶτα. ἡ πάντα ἡ τὰ ἡμίσεα τῶ κύκλου. καὶ τὰ μῆκος τῆς φύσιος τῶ ἀνθρώπου, ὡδὶ παντὶ ἕλκεϊ ὀρυσιπέλατος ἐπιγενομένου, καθαρσιν δεῖ ποιέεσθαι τῶ σώματος. ἐφ᾽ ὁπότερα αὖ ξυμφέρει τῷ ἕλκει, εἴτε αὖω εἴτε κάτω, ὁκοτ᾽ ὦ αὖ οἶδημα γένηται παρὰ ἡ ἕλκος. ἀφλεγμαντου ἐόντος τῶ ἕλκεος, χρόνῳ ὕσδρον, πρὸ ὑπόστασιν ἴσχει ἡ οἴδημα. καὶ ὅτι αὖ τῆ φλεγμασίη, οἰδήσαν μὴ καθίστηται, τῆι ἄλλων καθιστεμένων, ὅσα ἄμα ἤρξατο φλεγμαίνειν καὶ διϊδύσκεσθαι, καὶ τῶ τοιῶδε, μὴ δ᾽ ἅμα ξωισθαι. ὅσα δὲ πιπτόντων, ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ διακοπῆται. καὶ θλᾶται καὶ αὐαδιϊδύσκεται. τὰ δοκέοντα ἡ ἕλκεος, καὶ διαπυΐζεται πύον ἀπὸ τῆι οἰδημάτων, ἀποχορέει καὶ τὰ ἡ ἕλκος τῆι τοιούτων ὅτι αὖ δοκέῃ λείεσθαι καὶ τὰ ἀλάσσειν. οὐ χρὴ αὐ᾽ ἡ ἕλκος καὶ τὰ ἀλάσσειν· ἀλλὰ τὰ δοκέοντα. ὁκως ἡ πύον ἀποχορέῃ, καὶ τὰ σκληρωσόμενα λαπαχθῆ. ἔπειδὴν δὲ λαπαχθῆ ἡ ἡ φλεγμασίη παύσηται. ἔπειτα ἐς χύδην χαλκὸν ἐγχέας, καὶ μέλι ὡς καλλιστον, καὶ οἶνον γλυκὺν, ἀνακαθήμενος πρότερον ῥητίνην τερμινθίνην, ἐξέειν δὲ πὼ ῥητίνην οἱ τῷ οἴνῳ, ἕως αὖ σκληρὴ γένηται ὡς πρότερον μελιέφθην. ἔπειτα πὼ μὲν ῥητίνην ἰᾷ ἐλεῖν. ἢν δὲ οἶνον ξυγχέαι. ἔστω δὲ τελειστος μὲν ὁ χυλὸς τῆς ὄμφακος. ἡδύτερος δὲ ὁ οἶνος. τρίτον δὲ ἡ μέλι. καὶ σμύρναν, πὼ σακτὴν. καὶ ἄλλως, ὡς βελτίστην τεῖψαι λείω καὶ δρέαθαι τῷ οἴνου τῷ αὐτῷ, παρεγχέοντα κατ᾽ ὀλίγον. ἔπειτα ἔψειν αὐτὼ ἐφ᾽ ἑαυτῆς πὼ σμύρναν ξωὶ τῷ οἴνῳ ἀναπνέοντα. ὁταν δὲ δοκέῃ ἤδη καλῶς ἔχειν ἡ πάχος, ξυγχέαι ἐς ἡ χυλὸν τῆς ὄμφακος. καὶ νίτρου ὡς ἀρίστου φρύξαι, ἢ σύχνος μιγνυῶαι ἐς ἡ φαρμακον. καὶ ἄνθος χαλκοῦ, ἐλάσσον τῶ νίτρου. ταῦτα δὲ ἐπειδὰν μέξῃς, ἕψει, μὴ ἐλάσσον τεσσάρων ἡμέρεων.

Ε᾽τερον. Ξύλοισι συνάνοισιν ὡς ὀλίγον καίοντα, ἢ ἀνθρακεῖν ὡς μὴ φρύγηται. καὶ ἐμβάλλόμενα πάντα, ἀπυσρα ἔστω. καὶ τὰ ἕλκεα μὴ τιτῖδθω, ὅπη αὖ ἐπαλείφηται τῶτο τὸ φαρμακον. χρὴ αὖαι δὲ τούτω τῷ φαρμάκῳ, πρὸς τὰ παλαιωμένα ἕλκεα. καὶ πρὸς τὰ νεόῤῥωτα. καὶ ἐς πόδαθεον, καὶ ἐς κεφαλῆς ἕλκεα καὶ ὠτός. Φαρμακον πρὸς παλαιὰ καὶ νεόῤῥωτα ἕλκεα.

Τῶν αὐτέων ἑλκέων, χολὴ βοὸς ξηρὴ μέλι ὡς ἰκμαλίστατον. οἶνος λευκὸς ἀνάφερε ἕως οὗ αὐτῷ, λωτὸν τερμινθίνατε. λιβανωτὸς σμύρνη ἴσα. κρόκος ἴσος. ἄνθος τε χαλκοῦ. ὁμοίως δὲ ὑγρῶν, οἶνος τρέφος. μέλι λευκὸν σὺν πηγανίῳ ὀλίγῳ ἢ χολή. Ἑτέρον. Οἶνος μέλι κέδρινον, ὀλίγον. τὰ δὲ ξηρά, ἄνθος χαλκοῦ. σμύρνα. σίδιον ἀῶον. Ἑτέρον. Ἄνθος χαλκοῦ. ὀπὸς ἢ μεμοίρεον. σμύρνης, δύο μοῖρα. κρόκος τρεῖς μοῖραι. μέλι ὀλίγον ξὺν οἴνῳ ὁπλώμενα. Ἑτέρον. Λιβανωτὸς μοῖρα. κισσὸς μοῖρα. κρόκου τρεῖς. τούτων ἑκάστου ξηροῦ τρίβε. ἔπειτα μίξας, τρίβειν ἐφ' ἡλίῳ ὡς θᾶττα τοῦτο, παραχέων χυλὸν ὀμφακος, ἕως αὖ ἱκῶδες γένηται, ὠδὶ φρῖς ἡμέρας. ἔπειτα σὺν οἴνῳ αὐστηρῷ μέλανι βώδει παραχέειν κατ' ὀλίγον δίεσθαι. Ἑτέρον. Ἐν οἴνῳ γλυκεῖ ἕψειν, λευκῷ, πρίνου ῥίζας. ἐπειδὰν δοκέῃ καλῶς ἔχειν, ἀποχέας τοῦ οἴνου δύο μοίρας, ποιῆσαι τρῖδε. καὶ ἀμύργαιος ἐλαίου ὡς αὐστροτάτου μοῖραν μίαν. ἔπειτα ἕψειν, ἀναμενέων ὡς μὴ φρυγῇ μαλθακῶ πυρὶ ἕως αὖ δοκέῃ τοῦ πάχεος καλῶς ἔχειν. Ἑτέρον. Τὰ μὲν ἄλλα, τὰ αὐτά. αὐτὰ δὲ τοῦ οἴνου, ὅσος ὀξύτατον ἔστω λευκόν. ἐμβάλλε δὲ ἐς αὐτὸ, εἰρία ὡς ἰσοπαχέα. κἄπειτα δύσας τῇ ἀμάργῃ, ἕψειν. καὶ ὀπὸς δρίνεου, ξυγχέας. καὶ συπήειλω μυλείλω, καὶ νίτρου. ἢ ἄνθος χαλκοῦ, μέξαι ὀπὸς ἀμφοτέρα. τοῦτο μᾶλλον τοῦ προτέρου καὶ θαίρει τὰ ἕλκεα. ξηραίνει δὲ τὸ πρότερον οὐχ ἧσσον. Ἑτέρον. Τὰ εἰρία βάλλε ὡς ἰσοπαχέστατα ὕδατι. ἔπειτα οἶνον ξυγχέας μέρος τρίτον, ἕψειν ἕως αὖ καλῶς ἔχῃ τὸ πάχος, ἀφ' οὗ δὲ διαπυίσκεσθαι ἄρξεται τὰ νεόζωα τὰ γλίσχρα. Ἄλλο. Ἄρον ξηρὸν ἐπιπάσσειν. καὶ σέλινον κράδης σὺν ὀπῷ φλοιὸν χλωρὸν τερέων σὺν οἴνῳ. σέλινον, καὶ ἄνθος οἴνου αὐστηροῦ καὶ ξυῶ μέλιτι. Ἑτέρον. Ὀξὺς ἀφεψέων, λωτὸν τερμινθίνατε. ἔστω δὲ λευκὸν τὸ ὀξὺς. καὶ πεττὰ μάξαι ἀμάργην ἐλαίου, καὶ ὀρρὸν πίσσης ὠμοῦ. καὶ ἀποκλείειν καὶ καταξαίνειν. καὶ ἐπιδεσμεῖν. ξηρὰ ἀφιέναι τὸ νεόζωα διαπυίσκεσθαι. ἢν ὀξεῖ ἀπονίψαι, οἶνῳ ἀποσωπίσας. Ἄλλο. Τὸν μόλιβον ἓν λεῖον ξαυτῷ τῇ ὠσοῦ τῇ κυπρίᾳ λεαίνεται ἐπιπάσσειν. καὶ τῷ λωτῷ τὰ ἰχθυήματα ἐπιπάσσειν. καὶ πὶ λεπίδα τοῦ χαλκοῦ. καὶ πὶ συπήειλω καὶ πὶ χαλκίτιν μιξὰ τοῦ χαλκοῦ. καὶ μόνῳ. καὶ μιξὰ τὴν τοῦ λωτοῦ ἰχθυημάτων. καὶ ἄλλως, ὅταν δέηται ξηροῦσι τοῖσι τοιούτοισι χρέεσθαι. καὶ τῇ ὠσοῦ τῇ ἰλλυριώτιδι λείη μετὰ τὴν ἰχθυημάτων. καὶ αὐτοῖσι μόνοισιν ἰχθυήμασι. καὶ ἄνθῃ ἀργύρου μόνῃ, ὡς λειοτάτῃ. καὶ πὶ ἀριστολοχίᾳ, ξύων τε καὶ τερέων λίῃ ἐπιπάσσειν. Ἑτέρον ἔλαιον. Σμύρνα. λιβανωτὸς. κισσὶς. ἴσος. ἄνθος χαλκοῦ ὁ ποῖον. συπήειλ ἀίγυπτίῳ ὁ πῖ. οἰνάνθη. οἰσυπίδες. μολύβδαινα. τούτων ἴσον ἑκάστου ὑδρέσεις ξὺν οἴνῳ ὡς πρῶτον. καὶ ἄλλη ὁδὸς ἀνάπαλιν. καὶ τὰ αὐτά. ὀξὺς ὡς ὀξύτατον τὸν λευκόν. μέλι. συπήειλω ἀίγυπτίῳ. νίτρον ὡς ἀρίστου. ἡσύχως φέξαι, χολῆς ὀλίτῳ σὺν ἕψει. τῷ τὸ τὰ ὑπερσαρκέοντα καὶ θαίρει καὶ κοιλαίνει, καὶ οὐ δάκνει. Ἄλλο. Γοίη ἢ μικρόφυλλος ἢ ὄνομα παρθένιον. ἢ μικρόφυλλον, ἢ τὰ ἁμμα τὰ ἀφ' τοῦ ποδίου ἀφαιρεῖ. καὶ συπήειλ ἢ χαλκίτις, καὶ μιλιάσδος ὠμῆς, ἐλατήριον λεπτὸν ξηρὸν προσείλαι καὶ ἢ σίδιον λεπτὸν ξηρὸν ὡσαύτως. τὰ λιπηρὰ δὲ μάλιστα τὰ κοῖλα τὰ καθαρά, ποίη, ἢ λατὰ πυρὸς οὔνομα. ἔστι δὲ πτύρωσιν ἐμοίη. ὅταν αὐαίνηται. μικρὸν ἢ φύλλον, ὡς πρῶ καὶ ἢ τῆς ἐλαίης, καὶ μακρότερον. καὶ πράσιον ἢ φύλλον, ξὺν ἐλαίῳ. Ἑτέρον. Ἰσχάδος, ἢ ἴσῳ, ἢ πίσῃ, ἢ μελιτοειδὲς, ὡς ξηροτάτης, ὕδατος δύο μοίρας. καὶ λίνου καρπὸν φρύξαι μὴ σφόδρα ὡς λεπτοτάτου μοίραν μίαν. Ἄλλο. Τῆς ἰσχάδος. καὶ ἄνθος χαλκοῦ ὀλίγον λεπτόν. καὶ συκῆς ὀπὸν. ἢ ἐκ τῆς ἰσχάδος, χαμαιλέων μέλαν. χολὴ βοὸς ξηρή. τὰ μὲν ἄλλα τὰ αὐτά. τὰ δὲ, ξηρά. καθάρδαμον λεπτόν. ὠμὸν. δρύσμον. ἑκατὸν ἰσχάδος δύο μόρια, λίνου καρποῦ, δύο μοίρας. ὀπὸν συκῆς. ὅταν τούτων τινὶ χρέῃ τὴν φαρμάκων, ἀπολύσας ἀπὸ τοῦ ἐρίου ἐπιθείς, ὅπου ἀπὸ τὴν ἀπολῶν ἐπίθες, καὶ ἐπίβλει. καὶ προσπίεσον ὀλίτῳ μᾶλλον. τὰ δὲ τοιαῦτα ἔχοντα ἰῶ φλεγμαίνῃ, ὅ, τι ἂν δοκέῃ ἐμφέρειν, τοῦτο ἀπολάσειν. ἰῶ βούλῃ ὑγρῷ χρέεσθαι, καὶ ἢ καινὸν φάρμακον ἐπαλείφειν. ἐπιβλῆν δὲ ὡς πρῶ τὰ πρότερα γέγραπται, καὶ τὰ ἐν εὐῆρες λόγον. ἔστι δὲ ἐκ τῆς δὲ ἢ φάρμακον ποιέεσθαι. ἐλλεβόρου μέλανος. σανδαράχης λεπίδος. μολίβου κεκλιμένου, ξὺν πολλῷ θείου ἀρρενικοῦ καινοῦ θαρίδος. τούτου ὁποίῳ δοκέει σωτὲ θέντι χρῆσθαι. ἢ δὲ δίεσις, κεδρίνῳ ἐλαίῳ. ἐπειδὰν δὲ ἄλλης ἕλκη ἐπαλήφοντι ἐκβάλλειν ἢ φάρμακον. ἐπιπλάσσων. αὖρον ἐφθὸν, λεῖον. ἢ τερέβων ξηρὸν, τῷ μέλιτι δεύων, καὶ ἰῷ ξηρῷ χρὴ τῷ καινῷ, τούτων χρὴ ἀφιστάνειν ἢ φάρμακον ἐπιπλάστων. ποιεῖ δὲ ἢ ξηρὸν ἀφὸ τοῦ ἐλλεβόρου μόνον ἢ τῆς ἀκρίδος χαλκοῦ. Ἑτέρον ὑγρόν. Γοίη, ἧς ἢ φύλλον ὅμοιον αὖρῳ πῖ φύσιν. λευκὴν δὲ. χοάδες καὶ τὰ μεσοῦ φύλλου ἢ μέγεθος. αὕτη ἢ ποίη, ξὺν οἴνῳ ἐπιπλάσσεται. ἢ τοῦ πρίνου ἢ τοῦδε ἢ σέλινος τρέφαι ξὺν οἴνῳ, ἐπιπλάσσαι. Ἑτέρον. Ὁ μφακοῦ χυλός. ὀξὺς ὡς ὀξύτατον. ἄνθος. χαλκοῦ. νίτρου. ὀπὸς δρίνεου. ἐς ὄμφακος χυλόν. συπήειλ τε ἐμβάλλειν, ὡς λειοτάτῳ καὶ θεῖναι οἷ χαλκῷ δρυθρῷ ἐς ἥλιον καὶ ἀναμένειν. καὶ ἀνελεῖν ὅταν δοκέῃ καλῶς ἔχειν ἢ πάχος. Ἐναίματα ξηρὰ τάδε. Ἐλλέβορος μέλας. ὡς λειότατος ἐπιπλάσσεται, ἕως αὖτὶ τοῦ ὑγροῦ σήπῃ, καὶ νεμομένου. ἐπίδεσις δὲ ἢ αὐτὴ. ἢ πρῶ ὠδὶ τοῖσιν ἐμπλάστροισιν. Ἑτέρον ὁμοίως.

Ἄλλος χρόσφορος ὡς ξηροτάτους, ἐς χυτρίδιον χάλκεον ἢ κεράμεον κενεὸν ἐμβάλλειν, ἴσους ὡς μάλιστα ἢ μέγεθος, μὴ ἀσφόρους. ὧ μέλι ὡς ἰκμαλίστου διπλάσιον. τῷ ἄλῶν ἐπιχίζας ἐπιχίαι ὠδὶ δύο ἄλας. ἔπειτα ἐπιθεῖναι ὠδὶ δύο ἀνθράκων ἢ χυτρίδιον, ὧ ἐὰν ἕως αὖ ἢ κεφαλὴ ἁψαμένη πᾶν. ἔπειτα ἀνακαυσγήσας ἢ ἕλκος καὶ ἐκκαθήρασα, ἐπιθήσαι ὡς πρῶ ἢ πρότερον. καὶ πιέζειν ὀλίτῳ μᾶλλον. τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν αὖ μὴ λάβηται ἢ φαρμάκου ἐπιπάσας, προσαιρέειν καὶ ἐπιλεῖν. ὅταν δὲ βούλεται ἀφιστάναι ἢ φαρμάκου, ὄξος θᾶττον ἐπιχέειν, ἕως αὖ ἀποσῇ. ὧ αὖθις τὰ αὐτὰ ποιεῖν, ἕως δέηται ἀνακαθαρίσας. Ἄλλο ξηρὸν δάκνον. Μύσις ὡς λειοτάτου ἐπιπάσσειν, ὠδὶ τὰ ὑγρὰ καὶ ξηρά, καὶ αὖθος λεπτὸν, μὴ παντελῶς λεῖον. Ἄλλο ξηρὸν ὁμοίως δάκνον. Ἀνακαθαρίσας ὡς οἷσι πρόσταται εἶεναι, ἐπ' ὀστράκινα καταξαίνειν καὶ καύσει θαυδίῳ, προσίχων ἕως αὖ πάντα καταξανθῇ. τοῦτο λεῖον τρίβων καὶ ἐπιπάσσων, πὶ αὐτὸ ἐπιλεῖν ἐπίδεσιν. Ἑτέρον ξηρὸν ὠδὶ τὴν αὐτὴν ἐλκέων. χαμαιλεῶν μέλας. συπήειλ ἢ τῷ ὀπῷ τῆς συκῆς δεδευμένη. λεῖον δὲ ὀπίλῳ, καὶ ἀγχόρῳ σμύργιον. ἀσκαλαλὶς καὶ συπήειλ αἰγυπτίῳ ὀπῷ. ἐπίπασσον ὀρχομένιον ἐπιπάσσειν. πρὸς δὲ τοὺς νομὰς συπήειλ. ἢ τε αἰγυπτίῳ ὀπῷ καὶ ἢ μιλείῳ. πρότερον δὲ ἀποκρώσω ὀπῷ καὶ ἀνακαθίσας. καὶ ἢ χαλκίτις συπήειλ ὀπῷ. ὀπῷ δὲ ἕως αὖ φλογεοδὴς γένηται. Τῶν παλαιῶν ἑλκέων τὴν αὐτοῖσι αὐτοῖσιν μίσιοι γινομένων. αἱματώδεα δέ τοι γίνεται καὶ μέλανα. Μελιλώτου ἄνθος ῥίψας, μέλιτι φυρῶν, ἐπιπλάσσων χρῆσθαι. ὠδὶ ὕδατι δὲ διατμηθέντα, ἐπιλεῖν, μυρρίνης ἀγρίης ῥίζας κόψας καὶ διαπήσας, καὶ φυρήσας ἐλαίῳ. καὶ πὶ ποίῃ πὶ πενταφύλλου. λευκὴ δὲ ἔστι καὶ χλοώδης, ἢ ὑψηλοτάτη ἀπὸ τῆς γῆς. ἢ ἡ μέλαν πενταφύλλου. τούτην τρίψας αὐτὴν ἐλαίῳ ἐπιλεῖν. ἀπολύειν δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. τοῖσι δὲ χρὴ τοῖσι φαρμάκοισι χρῆσθαι σὺν χειμῶνι μᾶλλον, ἢ σὺν θέρει. Φάρμακον μαλθακώδεα, ἃ καὶ οὐλὰς καλὰς ποιεῖ. Σκίλλης ἢ ἔσω ἢ μυξώδης τρίψας, ἢ πεύκλῳ ξὺν σὺν ἑκτὶ νέῳ, ὀλίγον ἔλαιον ἢ ἐντὸς ὀλίγον, καὶ ἁλμυρίδιον. ἢ τέαρ χήνος, ἢ συὸς νέον, καὶ σκίλλαν, ἢ ἔλαιον λευκὸν. ὀλίγον. κηρὸς ὡς λευκότατος, τέαρ πρόσφατον καθαρόν. ἢ σκίλλαν. ἔλαιον λευκόν. ἐντὸς ὀλίγον. κηρόν. τέαρ συὸς παλαιὸν καὶ νέον. καὶ ἔλαιον. καὶ ἰὸς. καὶ σκίλλα. καὶ ἐντὸς. ἔστω δὲ δύο μοῖραι τοῦ παλαιοῦ τέατος πρὸς ἢ νέον. τὴν δὲ ἄλλων ὁπόσον δοκέῃ καιρὸς εἶναι. τέαρ σὺν τῇ ὠσοῦ πρόσφατον ἀποχέας εἰς ἕτερον χυτρίδιον. καὶ τῆς μολυβδαίνης τρίψας ὡς λειότατον διαπήσας, συμμέξας, ἕψειν, καὶ κυκῶν ἢ πρῶτον. ἕψειν δὲ ἕως αὖ ἐπιστάμενον ὠδὶ γῆς πίγνηται. ἔπειτα καθελὼν ἀφέλκειν ἢ ἄλλο, πολλῷ τῆς λίθου τῆς ὑποστάσης. καὶ ἐμβάλλειν ἐντίνην καὶ ἀνακινέειν. καὶ κέδρινον ἔλαιον ὀλίγον ξυμμέξας ἢ ἀφιρημένον, πᾶσι χρὴ τοῖσι μαλθακοῖσιν ὅκου αὖ ἐντίνῳ ξυμμιγνύῃς, ἔπειδὰν ἀφέλῃς ἀφὸ τοῦ πυρὸς ἢ φάρμακον ἐᾶσθ' μὴ ἔτι ἑὸν, καθεὶς πὶ ἐντίνῳ κινῆσαι. Ἑτέρον. Στέαρ συὸς παλαιὸν, ἢ κηρὸς, ἢ ἔλαιον. τὰ δὲ ξηρὰ ἰχθυήματα τοῦ λωτοῦ. λιβανωτὸς. μολύβδαινα. ἢ γουν τοῦ μὲν μοῖραι, ἢ τῆς δὲ μοῖραι, ἢ τοῦ ἰχθυήματος μοῖραι. ἔστω δὲ τοῦ παλαιοῦ τέατος, δύο μοῖραι. κηροῦ δὲ μία. καὶ νέου τέατος μία. Ἑτέρον. Ἢ στέαρ μόνον παλαιὸν ὕειον. ξὺν τῷδε, στέαρ ἀλὸς πρόσφατον. ὡσὴ ἰσα ξὺν τῷ ὑμὴ καὶ θέρμα μερίδ, ξίψας ἢ καὶ κόψας λεῖα, ἔλαιον παραχέειν, ἢ παραπάσειν ἐν μόλιβον, ξὺν τῇ ὠσοῦ. καὶ λωτοῦ ἰχθυημάτων ἢ ἥμισυ. Ἑτέρον. Στέαρ ἀλὸς. ὠσοῦς χαλκίτις. κυανέη. ἔλαιον. ῥοὶ πυρὶ καύσου. Ἑψεῖν χρὴ πρίνου ῥίζας ἀπαλὰς, ὧν ἐὰ ὁ φλοιὸς δεῖ παχύτατος ἢ χλοερώτατος, καὶ τὰ μὲν μικρὰ, οἶνον λευκὸν ἐπιχέας, μαλθακῷ πυρὶ ἀναψεῖν, ἕως αὖ δοκέῃ καλῶς ἔχειν ἢ πάχος, ὡς ὑπάλειπτρον, ἢ οὐδατι ἐν αὐτὸν ῥόφον. Ἑτέρον μὴ δάκνον. Ὑὸς στέαρ μόνον παλαιὸν ὑπαλείφειν, τήξας αὐτὸ ἀνάθεν ὀξῷ τῆς σκίλλης, πὶ ῥίζαν διαιρῶν ἢ προσθεὶς καταλείν. τῇ δὲ ὕστερον ἐπαυσαμένῃ τήξαι, στέαρ τε ὑὸς παλαιὸν, καὶ κηρὸν καὶ ἔλαιον συμμέξας, ἢ λιβανωτὸν, καὶ λωτοῦ ἰχθυήματα, καὶ μάλτον τούτῳ ὑπαλείφειν. αὖρου φύλλα ἀνάθεν καὶ ἐλαίῳ ἐφθήσας, προστιθεὶς καταλείν. Ἑτέρον. Ἐπειδὰν τῷ συέῳ στέατι ὑπαλείφῃς τῷ παλαιῷ, καταλείφειν ἀσφοδέλου ῥίζαν ἀνάθεν ῥίψας καὶ λειώσας. Ἑτέρον. Τηξαι στέαρ συὸς παλαιὸν, συμμίξας ἐντίνην καὶ ἀσφάλτῳ, καὶ αὖθ' ἐπαλείφειν ἐς ὀθόνιον θᾶττον μιλώσαι πρὸς τὸ ἐπιβεῖς, ἐπιλεῖν. Ὅταν δὲ τῷ νάστου ἕλκος γένηται, τῇ σκίλλῃ διέφθω, ῥίψας καὶ ἐπ' ὀθόνιον ἀλείφαι ἐπιπλεῖν. ὑσσῶπον δὲ στέαρ ἀίγειον καὶ ἔλαιον, καὶ λιβανῶν ἐπαλείφειν. Οἰδήματα δὲ τοῖσι ποσὶ γινόμενα, αὐτόματα μὴ μὲν αὐτόματα, οὐδὲν ἕως τῆς καταπλασμάτων καθιστάμενα, τάτε οἰδήματα, καὶ ἢ φλεγμασίη. καὶ ἰῶ ὠσίους ἐπιδῆν τὴν ἕιειαν, ἢ τι ἄλλο ὠδὶ ὑγιές, ἔπειτα ἀναισθησιήσαι αὐτόματον μὴ ἀφλεγμάνῃ καὶ τὰ φλέβια ἐπῳδούσας, ἀτιόν δεῖν αἵματος. ὧ τινι μὴ φλάσμα αὐτοῦ δεῖ. καὶ ἰῶ σου ἄλλοθι τῷ σώματος τοιοῦτον γένῃ), ἐ αὖ ἐς λόγος. ἀλλὰ τῷ αἵματος χρὴ ἀφιέναι. μάλιστα μὲν καὶ φλέβα τὰς ἐπῳδούσας, ἰῶ καὶ φανέες ἐῶσιν. ἰῶ δὲ μὴ, καὶ κρούειν τὰ οἰδήματα. ἁβὺθρα μὴ πυκνότερα. μὴ ἄλλο πᾶν ὅ, τι αὖ καὶ κρήνῃς, ὅπως χρὴ ποιεῖν. μὴ ὡς ὀξυτάτοισι σιδηρείοισι, μὴ λεπτοτάτοισι. μὴ ὅταν ἀφαιρῇς ἢ αἷμα τῇ μήλῃ, μὴ κάρτα πιέζειν, ὡς μὴ φλάσις προσγένηται. ὄξει δὲ καὶ ναίζειν μὴ

θρόμβον αἵματος, οὐ τοῖσι χάσμοισι μὴ ἐᾶν ἐγκαταλείπεσθαι, καὶ ταχείσας τῷ ἐναίμῳ φαρμάκῳ, εἶτα ὀίσυπον ὠτειλήσας, καὶ τὸ ξασμένον, μαλθακὸν ἐπιθεῖναι, ῥᾴδιον δ' οἶνῳ καὶ ἐλαίῳ. καὶ ἐὰν ἐκ τοῦ ἀγκῶνος ἀνάῤῥους ἐκ τῶν αἱμάτος, καὶ μὴ ἀναῤῥοῦς. καὶ μὴ τρέπεσθαι ὅλως. καὶ ὀλιγοσιτεῖν. καὶ πίνειν ὕδωρ. ἰᾶται δὲ ἀφ' ἁλυσῶν, ὑβρίσκοντα τὰ χάσματα φλεγμαίνοντα, καὶ τὰ ἐπιλάσσειν τῷ ἐκ τῶν ἀγνοῦ μὴ λίνου καρποῦ καὶ τὰ ἐπιλάσματα. ἰᾶται δὲ ἕλκωσι τὰ χάσματα μὴ συῤῥαγῇ, πρόσφορα ὀρέων. ἔπειτα προσφῤῥῶν ὁ ἀνθρώπος, τὰ λοιπὰ ἐν ἡσυχίῃ ἔστω. ὁκόσοι δὲ κυρτοὶ εἰσὶν ἐπ' ἀντικνήμιος, ἢ πρὸς φαγῆς, ἢ καὶ τὰ τῆς ὀφρύος, καὶ ἔστι μέλανα καὶ δοκέει ἀπὸ αἵματος ἀπὸ αὐτοῦ ἀποῤῥυέντος, οὐ χρὴ τὰ τοιαῦτα καταπρούειν οὐδὲ μοῦς. ὧς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ ἕλκεα μεγάλα γίνεται ἐκ τῶν χασμάτων διὰ τὸ κυρτοῦ πλὴν ἐπιῤῥολή. ἀλλὰ χρὴ αὐτὸν ἐᾶν κυρσὸν ἀποκτείνειν ἄλλο τε καὶ ἄλλο τε, ὅπη ἂν δοκέῃ καιρὸς εἶναι. ὅταν δὲ φλέβα τάμῃς, ἐπεισάγειν τὸ αἵματος ἀφῆς καὶ λύσης πλὴν ταινίῃ, καὶ μὴ ἴσην τὰ αὐτία ὅκως ἂν ὁ ῥοῦς γίνηται. καὶ αἵματος ἐκπιεῖν, ἵνα τε χεὶρ ἵνα τε σκέλος ἢ. ὡσαύτως χρέοντος τοῦ αἵματος ὀπίσω. καὶ οὕτως ὑπομένασ' χρόνον ἐπειτα ἐλάσσω ἢ ἐλάσσω ἢ καταπαύσαι. καὶ ἐπιδοῦναι αὖθις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐπιδέσμου προσθεῖσ', τέγξασ' ἄνω καὶ κάτω ἐλαίου ἐλαιώδεος ἢ θερμοῦ. κἄπειτα χαλάσαι τὸ αἵματος ἐν βιαίῳ, χάρις γίνεται ἐπιῤῥέοντος. κἄπειτα θρόμβου ἐνδὺς τῇ τομῇ γινομένου οὕτω φλεγμαίνει, διαπυίσκεται. θεισηνῶται δὲ χρὴ ἐᾶν ἢ ἐλάσσω, καὶ πεπαίνεσθαι μὴ ὑποτιθέμενον. καὶ ἡμέρῃσι θέρμοτέρῃσι ἢ ψυχροτέρῃσι. σικύαι δὲ προβάλλοντα χρὴ, ἐὰν ἐπιῤῥέῃ τὸ αἷμα ἀφειμένης τῆς σικύης καὶ ἐὰν πολὺ ῥέῃ, ἢ ἀπὸ χρὸς ῥέῃ αὐτοῖσι τοῖς χάσμασι πρὶν ἢ σβεσθῇ, αὖθις προσβάλλων, ἐπεξέλκειν τὸ λειπόμενον. ἐὰν δὲ μὴ θρόμβοι ἐν τοῖς χάσμασι σὺν τοῖσι χάσμασιν, ἔπειτα ἀναφλεγμαίνωσι ἕλκεα γίνεται ἐξ αὐτῶν. ὄξει δὲ χρὴ πάντα τὰ τοιαῦτα καταντιάζειν, ἢν ὕδατος μὴ τέχνῃ, μὴ δὲ καταπλάσσεσθαι ὧδε τὰ χάσματα. τῷ δὲ ναίμων τινὶ φαρμάκων καταχεῖσθαι τὰ χάσματα. καὶ ὅταν κάτωθεν τὸ γόνατος δέῃ προσβάλλων ἢ πρὸς τὸ γόνυ, ἔσκηπτε ὀρθῶς, ἐᾶν δυνήται ἑστάναι.

Ἱπποκράτους περὶ συρίγγων.

Συρίγγες γίνονται μὲν κατὰ φλασμάτων ἢ φυμάτων. γίνονται δὲ καὶ κατὰ ὀρέσιος. καὶ ἱππασίης, ὅταν ἀθρόως ἢ κατὰ τὸν ἦλουτὸν αἷμα πλησίον τῆς ἕδρης. σηπόμενον γὰρ νέμεται εἰς τὰ μαλθακά, ἅτε ὑγροῦ ἐόντος τοῦ τε ἀρχοῦ, καὶ τῆς σαρκὸς μαλθακῆς οὐ νέμεται, ἐς ἂν φύμα ῥήξῃ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐς ἣν ἀρχὴν διασήψῃ. ἐπὶ μὲν δὲ τοῦ γίνηται, συρίσδουται καὶ χωρέει. καὶ κατὰ ῥέει δι' ἑωυτῆς. καὶ φύσα. καὶ βδέλυγμίη πολλή, κατὰ μὲν δὴ τὴν φλασμάτων γίνεται, ὁκοτάν τι τοῦ σαρκὸς ἐν ἀρχὴν χωρέων, φλαθῇ κατὰ πληγῆς. ἢ κατὰ πῶμα τος. ἢ ὑπὸ ῥώματος. ἢ ἱππασίης. ἢ ὀρέσιος, ἢ ὅσα τοιουτότροπα ἄλλα. ἐωυτὸν γὰρ αἷμα σηπόμενον δεχόμενον ἐκπυίσκεται. κατὰ δὲ τὸ ἐκπυίσκομένου πάσχει ἅπερ ἐπὶ τοῦ φυμάτων εἰρηται. πρῶτον μὲν ὃν ὁτάν τι τοιοῦτον ἀνθῇ φυόμενον φύμα, τάμνειν ὡς τάχιστα ὠμὸν πρὶν ἢ διαπυῆσαι ἐς ἣν ἀρχὴν. ἐπὶ δὲ νοσέοντα ἤδη πλὴν συρίγγα παραλάβῃς, λαβὼν σκοροδοῦν φύσιγα νεαρὴν, ἀνακλίνασ' ἐν ἀνῳ ὑπτίον, τὸ σκέλεα διαχανών, ἐν μὲν ἕνθα, ἐν δὲ ἕνθα πλὴν φύσιγα καθιέναι ἐς αὖ προσκόπτῃ, μεῖσσον τὸ βάθος τῆς συρίγγος τῇ φύσιγγι. καὶ σωλῆνος δὲ ῥίζαν κόψασ' ὡς λεπτοτάτης, ὕσσωπος ἐπιχίας, βρέχειν τέσσαρας ἡμέρας. καὶ προνηστεύσασ πίνετω, μέλιτι παρακιρνάντων ἐν ὕδατι, καταῤῥῆξαι κυάθους. αὖ τούτῳ κάθαιρε μὴ τὰς ἀσκαρίδας. ὁκόσοι δ' ἂν καταλειφθῶσιν ἀθρόαι πεπτοί, θνήσκουσιν. ἔπειτα ὀδόντιον βύσσινον τιθυμάλλου ὁποῦ τὸ μεγάλου διδύσας, καταπλάσσων αἵματος χαλκοῦ, ὁπόσον τρίμμυον. τρῖλον ποιήσας ἴσην τῇ συρίγγι ἐπὶ μῆκος. ῥάμμα δίεις δι' ἄκρης τῆς σορβίλης. καὶ αὖθις δι' ἄκρης τῆς φύσιγγος ὑπτίην κατακλίνασ' ἐν ἀνθρώπου, καὶ τοῦτο καπίσσειν ἐπὶ τὸ διαβεβρεγμένον τοῦ ἀρχοῦ, ταύτῃ πλὴν φύσιγγα διέναι. καὶ ὁκόταν παρακύψῃ ἐς ἣν ἀρχὴν, ἐπιλαμβανόμενος ἕλκειν, ἄχρις οὗ ἡ σορβίλη διωδῇ, καὶ ἰσωθῇ τῷ τε ἀνω, καὶ τῷ κάτω. ἐπὶ δὲ ἐσωθῇ, βάλανον αὖθις κράτινλιν ἐς ἣν ἀρχὴν, γῆ διαχείσας σμηκτείδι ἐν ἀρχὴν ἐᾶν. ἐπὶ δὲ ἀποπατῶν, ὑγιαίρειν, καὶ αὖθις προσθέναι, ἕως ἂν πεμπταίη γένηται. ἕκτῃ δὲ ἡμέρῃ ὑγιαίρειν, ἕλκων πλὴν σορβίλην ἔξω τῆς σαρκός. καὶ τείνασ συπτεῖλαι μετὰ ταῦτα. καὶ πλήσας πλὴν βάλανον καὶ ἐς ἣν ἀρχὴν ἐμβαλών, ἐᾶν ἄχρις οὗ ἂν ὑγρὴ γένηται. ἐν δὲ ἀρχὴν, σμύρνῃ ἀλείφειν, ἄχρις οὗ ἂν δοκέῃ ξυμπεφωνηκέναι. Ἑτέρη θεραπείη. ὠμόλινον λαβὼν ὡς λεπτότατον, συμβάλλειν ὅσον πεντεμαίου πεντάπλουν. καὶ ξυμπαθέλαβεῖν, ἱππείλω τείχα. ἔπειτα ποιησάμενος μήλινα κατατρίψας ἐπ' ἄκρου τοῦ μήλου σπεῖραν ἐς πλὴν μήλου πλὴν ἀρχὴν τοῦ ὠμολίνου συμβεβλημένου, καθιέναι πλὴν μήλου ἐς πλὴν συρίγγα. καὶ ἅμα τῆς ἀρισθερῆς χειρὸς, ἐν δακτύλου ἐν λιχανοῦ καθιέναι ἐς πλὴν ἕδρην. ἐπὶ δὲ φαύσῃ ἡ μήλη τοῦ δακτύλου ἄγειν τῷ δακτύλῳ, ἀποκάμψασ τῆς μήλης τὸ

ἄκρον. καὶ τὸν αὐχένα τοῦ σὺν τῇ μήλῃ. καὶ πλὴν μὲν μήλου πάλιν ἀῤῥαιρέειν, τοῦ δὲ ὠμολίνου τὰς αὐχένας ἀφάλλειν δὶς ἢ τρὶς. καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ ὠμολίνου ἐπισῤῥέψασ', ἐπιδῆσαι πρὸς τὸ αἷμα. ἔπειτα κελεύειν ἀναπηδῆσαι, διαπρήσσεσθαι τὰ ἑωυτοῦ. Ἄλλη θεραπεία. Ὁκόταν δὴ σηπομένης τῆς συρίγγος χαλᾶται τὸ ὠμολίνου, τότ' ἐπιτείνειν καὶ ἐπισῤέφειν ἀεὶ καθ' ἑκάστην ἡμέρην. λῦ δὲ σοι τὸ ὠμόλινον διαῤῥῆξαι πρόσθεν, ἢ πλὴν συρίγγα διαῤῥωγῆναι, πρὸς πλὴν τί χα προσάψας ἑτέρου ὠμόλινου διέναι μὴ ἀφάψαι. ἢ γὰρ θελξ δῇ τὸ παραβάλλεται τῷ ὠμολίνῳ, ὅτι ἀσηπὸς ὄζει. ἐπὶ λῦ δὲ διασαπῇ ἡ συρίγξ, τάμνεσθαι χρὴ κατὰ τοῦ μαλακὴν ὡς λεπτότατον προσιέντα. ἔπειτα ἐς μὲν πλὴν συρίγγα, ἄνθος χαλκοῦ ὀπίσω συχνὸν, τῇ μήλῃ σθεῖναι. τὸ δὲ κατὰ τοῦ ἐλεῖν μέλιτι. καὶ ὑποβαλὼν μέσῳ τῷ λειχανῶ διαπύλῳ, τῆς ἀρισθερῆς χειρὸς, ὥσσον πρόσω. καὶ προσθεὶς ἐπὶ τὸν κατὰ γόνατος ἀναδῆσαι, ἐν ὧ ἐν τρόπῳ, ὃν πρὸ μὴ ἐᾶν τῆσιν αἱμορροΐσιν. τῇ δὲ αὔριον ἀπολύσας, πρὸ ἰθέναι ὕδατι θερμῷ. καὶ κατὰ τῷ διαπύλῳ τῆς ἀρισθερῆς χειρὸς, πειρᾶν διαπηδᾶν πλὴν συρίγγα. καὶ αὖθις πάλιν τὸ ἄνθος ἐπιδῆσαι. ταῦτα ποιέειν ἐπὶ ἡμέρας, ἐν ταύτῃσι γὰρ μάλιστα ὁ χιτὼν τῆς συρίγγος σήπεται. τὸ δὲ λοιπὸν ἐς αὖ ὑγιαίνῃ τοῦτο ἐπιλεῖν. καὶ τὰ χθὲς τὸν τρόπον, ὁκοῖ τὸ κατὰ γόνατος διαναγκαζομένη καὶ ἀναπυομένη ἡ συρίγξ, οὔτε πάλιν ξυμπίσει αὖ, οὔτε τὸ μὴ αὖτ' ὑγιαθείη αὖ, τὸ δὲ πάλιν ξυμπελεφωθείη. ἀλλ' ἐν ἑωυτῇ πάσσε ὑγιής ἔσται. ἐν τῇ θεραπείῃ δὲ προσχρὴ ναι, ὕδατι πολλῷ θερμῷ, καὶ λιμοκτονέειν. λῦ δὲ μὴ διαβεβρεῶσι ἡ συρίγξ προμηλώσας μήλῃ, τάμνε ἕως ἂν διέλθῃ, μὴ ἐπὶ παση ἄνθος χαλκοῦ. μὴ ἐᾶν, ὡδὶ πέντε ἡμέρας. καταχέε δὲ ὕδατι θερμῷ. μὴ ἐπάνω ὕδατι φυρῶν, ἄλφυτον καταπάσασε. μὴ φύλλα τύπλων ἐπίλει. ἐπὶ λῦ δ' ἐκπίσῃ ἄνθος τῆς χαλκοῦ, μὴ καθεωρῶν ἢ ἕλκος τῆς συρίγγος, ἰῶ ὡς πρὸ πλὴν ἐμπροσθεν. λῦ δὲ σὺ χωρέῳ ἢ μὴ οἷόν τε, βαθείη δὲ μὴ ἡ συρίγξ, ἄνθει χαλκοῦ, μὴ σμύρνῃ, μὴ λίβῳ οὔρῳ δεῖς, κλύζειν. μὴ ἐς τὸ στόμα τῆς συρίγγος, μολύβδινον ἀπτέναι, ὅπως μὴ ξυμφύῃται. κλύζειν δὲ πρὸ τοῦ συρίγγα, προσθέσεως πρὸς κύστιν. μὴ καθεὶς ἐς πλὴν συρίγγα, πρὸς τὸ διάγειν κλύζων. ὑγιὴς δὲ οὐ γίνεται, λῦ μὴ τμηθῇ.

Ἢν ὁ ωρχὸς φλεγμαίνῃ, μὴ ὀδυνᾶσθαι ἔχειν μὴ πυρετὸς. μὴ ἐς ἀφοδον θαμινὰ καθίζειν. μὴ μηδὲν ὑποχωρεῖν. μὴ κατὰ τὸ φλέγματος δοκέειν βδιοῦσθαι ἢ ἔσθιον. μὴ σπλοτε σφαγουεῖν ἐπιλαμβάνῃ, τὸ δὲ νόσημα γίνεται, ὅταν φλέγμα ἐς ἣν ωρχὸν καταστηρίξῃ ἐκ τοῦ σώματος. ξυμφορέει δὲ τὰ θερμὰ, δύναται γὰρ τάδε προσφέρομενα, λεπταίνειν καὶ ἐκτήκειν τὸ φλέγμα, καὶ ἅμα τῷ σβιμεῖ, τὸ ἀλμυρὸν βυσσατεῦν. ὡς τε μὴ ῥῆξαι τὸ καῦμα, μὴ δὲ σῆξαι τινὰ σὺ τῷ αὐτῷ. θερμὰ πεύειν ὅσῳ χρὴ, ὧδε. καθίζειν ἐς ὕδατος θερμοῦ. μὴ ῥίπτοντα τὸ κόκκου τοῦ κυνηδίου ἐβίκοντα κόκκους, διέναι σὺ οἴνου κοτύλη, καὶ ἐλαίου ἡμικοτυλίῳ χαλκίῳ ἑνὶ, κλύσον. ἄγει δὲ ταῦτα, φλέγμα μὴ πρόσω. ὅταν δὲ μὴ σὺ τῷ ὕδατι καθίζειν, ὧδε ἐλαίσας σὺ οἴνῳ μέλανι, βώλῃσι, προσιέναι πρὸς πλὴν ἕδρην. ὑποπιτάσσειν τὸ κάτωθεν θερμὸν. ἢ κύστιν ὕδατος θερμοῦ πλήσας. ἢ λίνου σπόρμα τεφωσμένον ἀλέσας, ζέσας μὴ μέξασ ἴσον ἄλητον σὺ οἴνῳ μέλανι μὴ βώλῃσι, μὴ ἐλαίῳ, καταπλάσσειν ὡς θερμοτάτῳ. ἢ κεβὰς μέξασ, ἢ συπτεῖλαι αἰγὸς πτίλῳ τετριμμένῳ. ἔπειτα πλάσσειν βάλανον μακρὴν. μὴ χλιαίνων πρὸς πυρός, καταπλάσσειν τε μὴ πυκνῶ. μὴ τοῖσι σκληρύνοισι προσπλάσσειν. ἔπειτα ἀκροχλίνρου φοίνικος, σὺ τιθέναι ἐς πλὴ ἕδρην. ταῦτ' ἐξαίφνης δὲ κηρωτῇ πᾶσι χρὴ λεῖν. μὴ καταπλάσσειν σικυόδοισιν ἐφθοῖσιν, σὺ οἴνῳ μέλανι κεκραμένῳ. ἔπειτα δὲ ὑγιαίνῃς ἐς ὕδατος θερμοῦ ἐφίζειν. μὴ συμμέξασ χυλὸν σχίνου καὶ χλωὸς, μὴ ὑός στέαρ, μὴ χυτρόκολλαν, μὴ ῥητίνῃ, καὶ κηροῦ λευκοῦ. ἔπειτα διαπήξασ σὺ τῷ αὐτῷ, καὶ ξυμμέξασ, τούτοισιν ἐγχρίειν. μὴ ἕως ἂν φλεγμαίνῃ, καταπλάσσειν τοῖσι σικυόδοισι θερμοῖσι. καὶ λῦ μὲν πρὸς ταῦτα ἀπαλλάσσεται τῆς ὀδυνῆς, ἀρκέσει. λῦ δὲ μὴ, πίσσῃ ἢ μηκώνιον ἢ λευκὸν. ἢν δὲ μὴ, ἄλλο ὅ, τι φλέγμα καθαίρει. διαιτᾶν δὲ ἕως ἂν φλεγμαίνῃ, ζυφήμασι κουφοισιν.

Ἡ δὲ σταφυλουεία ἐπιπίπτει ἐκ τῆς δεθῤῥαυομένης ἡ νύσις ἐκ τοῦ ἀρχοῦ, προσάγεται τῇ θερμότητι φλέγμα. κατὰ δὲ τὸ φλέγματος, σταφυλουεία γίνεται. λῦ μὲν δὴ ἄνω ἅμα τῇ νούσῳ πεύσῃται, φυλέει γὰρ ὡς τὰ πολλὰ οὕτως γίνεται. λῦ δὲ μὴ, σὺ δὴ τὴν φαρμάκων τὴν σταφυλουεικῶν. λῦ δὲ ὁ ἀρχὸς ἐκπίπτῃ, ἀνάσας κατὰ μαλθακῶ. καὶ καταχρίσας κυκλίνῳ, τὴν χειρῶν δήσας, ἐκκρέμασον ὀλίγον χρόνον, καὶ εἰσεισον. λῦ δὲ μέζον ἐκπέσῃ, καὶ μοῦνα σὰν δυ, διαῤῥώσας σὺ τῆσι λαγόσι. καὶ ὑφεὶς ὑπέδεν ταινίῃ, ὡς ἂν ἔσω ἐν ἀρχὸν, προσθεῖναι κατὰ κατὰ μαλθακὸν βρέξασ ὕδατι θερμῷ, σὺ ἐλαίῳ σας λαγὸς πρίσματα. καταχέαι δὲ μὴ κατὰ τὸ ἀρχοῦ ἀπ' αὐτῆς τὸ ὕδατος, ἐν δὲ κατὰ γοῦ ἐκπιέζειν. ἔπειτα ὑφαπτείασ πλὴν ταινίῳ διὰ μέσων τὴν σκελέων ἀναδῆσαι κατὰ ἐν ὀμφαλόν. ὅταν δὲ θέλῃ ἀμφολδύειν, ὡδὶ ξανίσιν ὡς σωστάτοισιν, ἀμφολδύε πω. λῦ δὲ ταδὶ ἡ ὡδὶ γυναικὸς τὴν κατὰ γοῦν πρὸς τὰ γοιούατα προσκλιθείς. ὅταν δὲ ἀφολδύῃ, τὰ σκέλεα ἐκτείνασθαι, οὕτω γὰρ ἂν ἥκιστα ἐκπίπτοι ἡ ἕδρη. λῦ δὲ ὑγραίνηται ὁ ἀρχὸς, καὶ ἰχὼρ ἀποῤῥέῃ, κατὰ νίζειν ῥυπῇ κεκαυμένῃ καὶ ὕδατι, ἀπὸ μυρσίνης. καὶ ἀδιάντου ξηράσασ καὶ κόψασ, διασήσας, καταπάσασε. λῦ δ' αἱμορροῦσῃ, πρὸ νίζειν τοῖσι αὐτοῖσι χαλκῖτιν καὶ πρίσμα κυπαρίσσου, ἢ κέδρου, ἢ πίτυος, ἢ τῆς μύθου ζέσασ, συμμέξασ τῇ χαλκίτιδι ἴσον, καταπλάσσειν. τὰ δὲ ἐξωθεν δὲ κηρωτῇ παχεῖν πρὸ ἀλείφειν.

ὁκόταν αὐτὸς ἐκπίπτῃ, μὴ θέλῃ κατὰ χώρην μένειν, σίλφιον ὅτι ἄριστον μὴ πυκνότατον, ξύσας λεπτὸν κατάπλασσε. μὴ τῷ παρμικοῦ φαρμάκου πρὸς πύον ῥίνα προσιέναι, μὴ παρεξωύειν τὸν αὐλῶνα. ἢ ὕδατι θερμῷ πρότερον λούσασα σίδια. μὴ συπνείλιον ῥίψασα οὕτω λευκὸν, κατὰ χώραν τῷ αὐτοῦ. ἔπειτα ῥάκεα ἐκβαλεῖν, μὴ τὸν μηροὺς ξωσθῆναι μύδρασα ῥεῖς. μὴ νησύδετο. οἶνον δὲ πινέτω λευκόν. ἰῷ δὲ μηδὲ οὕτω διαχωρέῃ, μᾶλλον μέξασα ὁμοῦ μέλιτι διαχριέτω. Ἀρχὸς ἰῷ ἐκπίπτῃ καὶ αἱμορρόῃ. Ἄρου ῥίζης τρυφελῶν τὸν φλοιὸν, ἐλφὶν σὺν ὕδατι. ἔπειτα ῥίβειν ἄλινον ξυμμίσγων, καὶ κατάπλασσε θερμόν. Ἄλλο. Τῆς ἀμπέλου τῆς ἀγρίης, ἰῷ οἱ οἰνοπλυσίαι πλάθειον, τουτέης τὰς ῥίζας τὰς ἁπαλωτάτας τρυφερὰς ἑλόντα, ἐλθοῦσα σὺν οἴνῳ μέλανι ἀκρήτῳ αὐστηρῷ. ἔπειτα ξίφαντα, κατάπλασσε χλιηρόν. ξυμμίσγειν δὲ μὴ ἄλθυρα. καὶ φυρὴν σὺν οἴνῳ λευκῷ, μὴ ἐλαίῳ χλιηρῷ. Ἄλλο. Κανέου κάρηνον ξίβοντα, παρασκάζειν οἴνου λευκοῦ βώδακα. ἔπειτα κατάπλασσειν χλιηρόν. Ἢν δὲ φλεγμαίνῃ, μισοῦ ῥίζαν ἐλθοῦσα σὺν ὕδατι ῥίψασα λεῖον, ἄλθυρον ξυμμίσγων ὡς ἡδίλιτον σὺν οἴνῳ λευκῷ φυρήσας, κατάπλασσε, ἰῷ ἀλεῖφε πρὸς τούτοις ξυμμέξας. Ἄλλο. Μανδραγόρου ῥίζαν μάλιστα μὲν χλωρὸν. εἰ δὲ μὴ ξηρὸν. πὶ μὲν οὖν χλωρὸν ἀποπλύναντα μὴ τάμνατε, ἐλθοῦσα σὺν οἴνῳ κεκραμένῳ, μὴ κατάπλασσε. πὶ δέ γε ξηρὸν ξίφαντα, κατάπλασσε ὁμοίως. Ἄλλο. Σικύου πέπονος ῥ. σάδον ξίψασα λεῖον κατάπλασσε. ἰῷ δὲ χύνηται ὀδυώη καὶ μὴ φλεγμαίνῃ, λίφαν ἐλθοῦσα ὄρυθρον, ἰῷ ῥίψασα λεῖον, συμμέξασα ἴσον ἑκάστου. εἶτα πίσῃ συμμέξας ὡς βελτίστῃ ἐς ῥάκος σπαλέψασα, σὶτι θέναι μὴ κατάπλασσε. Ἄλλο. Καπρείους φύλλα χλωρὰ ξίψας ἐς μελοσίπιον ἐμβαλὼν προσκατάπλασσε. μὴ ἐπ' ἰῷ καίειν δοκέῃς, ἀφαιρέειν καὶ αὖθις προσιέναι. ἰῷ δὲ μὴ ἡ φύλλα κατάπεσῃς, ἐν φλοιὸν τῆς ῥίζης κόψασα, φυρήσας οἴνῳ μέλανι ἐν αὐτὸν τρόπον κατατίθει. τοῦτο μὴ πρὸς σπλῆνα ὀδυώη, ἀπαθὲς τούτων τὴν κατάπλασμάτων. τὰ μὲν λύχνοντα, κωλύει ῥεῖν. τὰ δὲ μαλθάσσοντα μὴ θρομαίνοντα, διαχεῖν. τὰ δὲ εἰς ἑαυτὰ ἕλκοντα, ἐμφραίνειν καὶ ἰσχναίνειν. Τοῦτο δὲ ἢν νούσημα γίνεται, ὁταν χολὴ καὶ φλέγμα ἐς δὴ τόπους κατασηρίξῃ. ἀρχοῦ δὲ φλεγμαίνοντος διαχρίειν τῷ φαρμάκῳ, ὅτῃ ἡ ὀδύνη μὴ ἢ ἕλκεσιν, καὶ ὁ κηρὸς, καὶ ἡ μολύβδαινα, καὶ ἢ σεσηρὼς θερμότατον, διεῤῥῆθησαν κατὰ σπλάγχνα.

Ἱπποκράτους περὶ αἱμορροΐδων.

Αἱμορροΐδων ἢ μὲν νόσημα, ὥσθ' γίνεται, ἐπ' ἰῷ χολὴ ἢ φλέγμα ἐς τοὺς φλέβας, τοὺς ὧν τῷ ἀρχῷ κατατηρίξῃ, θερμαίνει ἢ αἷμα, ἢ σὺν τοῖσι φλεβίοισι. θερμανθέντα δὲ τὰ φλέβια ἐπαναστῆναι ἐκ τὴν ἕδρην φλεβίων ἢ αἷμα. ἰῷ πληρούμενα, ἐξοιδέει ἢ σὰρξ τὸ αὐχοῦ, ἰῷ ὑπερέχουσιν αἱ κεφαλαὶ τῶν φλεβίων. ἰῷ ἅμα μὲν ἕλκῃ τὸ κόπρου ὀχλούσης φλώσιναι, ἅμα δὲ ἕλκῃ τὸ αἵματος ἀθεριζομένου διαζόμεναι, ὀζαι κονιζόσιν αἷμα. μάλιστα μὲν ἔνδον τῷ ἀποπάτῳ. σὺν ὅτε δὲ, χωρὶς τοῦ ἀποπάτου. θερμαπεύειν δὲ δεῖ, ὧδε. πρῶτον μὲν ὑπαρκέτω εἰδέναι σὺ οἷα χωρία γίνονται, αὐτὰ γὰ ἰῷ τάμνων. ἰῷ αὐχρέκπτων. ἰῷ δεόντων. καὶ ἀποσήπων, ταῦτα μ' ὀδυνέει δεινότατα ἦ. οὐδὲν αὖ σύνοιο. παρασκευάζεσθαι δὲ κελεύω ἐπτὰ, ἢ ὀκτὼ σιδήρια, ὅσα θαμειὰ ἢ μέγεθος. πόκος δὲ ὥστε μήλης πυκνός. ὀζὰ ἄκρου δὲ κατακαῆναι. ἰῷ ὧδε τῷ ἄκρῳ, σκληρύνεσθαι, ὡς ὧδε ὀβολοῦ μικροῦ. προσφέρεσθαι δὲ φαρμάκῳ τῇ πρότερον. αὐτῇ δὲ ἢ αὖ ἐπιχειρέῃ καῦσαι, ἀπακλίνασθαι ἐν ἀνθρώπου ὕπτιον. καὶ προσκεφάλαιον κατὰ πὶ ὀσφῦν κατὰ θεῖναι, ὀζαναγκάζειν ὡς μάλιστα τοῖσι σκληρύνοισι πὶ ἕδρην ἔξω. ποιέειν δὲ καὶ διαφανέα τὰ σιδήρια. καὶ καίειν ἕως ἂν ἀποξηράνῃς, ἰῷ ὅκως μὴ ὑπαλείψῃς. καίειν δὲ ἰῷ μηδεμίλῳ ἐάσαι ἄκαυσον τὴν αἱμορροΐδων, ἀλλὰ πάσας ἀποκαύσεις. γνώσει δὲ οὐ χαλεπῶς τὰς αἱμορροΐδας. ὑπερέχουσιν ἐς ἢ σὰρξ τὸ αὐχοῦ, ὅτ' ἐάγῃς πελιδναὶ, ἰῷ ἅμα ὀζαναγκαζομένου τὸ αὐχοῦ, ὀζακοντίζουσιν αἷμα. καὶ τε χόντων δ' αὖ τὴν ὅταν κέντται, τῆς κεφαλῆς, ἰῷ τὰς χεῖρας ὡς μὴ κινέηται, βοᾷ τε καὶ μαίμακες. ὁ γὰρ αὐχὴς μᾶλλον ὀζίκει. ἐπ' ἰῷ δὲ καῦσις, φακοὺς καὶ ὀρόβους ἐφῆσαι, σὺ ὕδατι τείψασ' λείους, καὶ τὰ πάσας πέντε ἢ ἓξ ἡμέρας, τῇ δὲ ἑβδόμῃ σῖτον μαλθακὸν τάμνειν ὡς λεπτότατον. σλάτος δὲ εἶναι τὸ σίτου, ὅσον ἓξ δακτύλων πάντη. ἔπειτα ἐπιθεῖναι ὧδε ἐν σῖτον, ὀθόνιον ἴσον τῷ σίτῳ λεπτὸν, καὶ λεῖον, ἄλειψας μέλιτι. ἔπειτα κατὰ βαλὼν τὸ δακτύλῳ τῷ λιχανῷ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς, μέσον ἐν σῖτον ὥζε κάτω τῆς ὁδοῦ ὡς προσωτάτω. ἔπειτα ὧδε ἐν σῖτον προσθέναι εἰρίον, ὡς ἂν σὺ τῇ ὁδοῦ ἀφεμίζῃ. διαζώσας δὲ σὺ τῇσι λαγόσι καὶ ὑφὲς ταινίλιον, ἐκ τὸ ὄπαδεν ἀναλαβὼν ἐκ τὴν σκελεῶν ἐν ἐπίδεσμον, ἀναδήσασθε ἐς ἢ διάζωσμα παρὰ ἐν ὀμφαλόν. ἢ δὲ φαρμακον ὃ εἶπον ἐπιλείτο πυκνῶ πὶ σάρκα ποιέειν, καὶ ἰσχυρὸν φλῦαι. ταῦτα δὲ δεῖ ἐπιλεῖν, μὴ ἔλασσον ἡμερῶν εἴκοσι. ῥοφεῖν δὲ ἄπαξ τῆς ἡμέρης ἄλθυρον, ἢ κέγχρου, ἢ ἢ ἀχὰ τὴν πτύρων. καὶ πίνειν ὕδωρ. ἰῷ δὲ ἐς ἀφοδον ἰέναι, ὕδατι θερμῷ διανίζειν. λούεσθαι δὲ ὀζὰ τεττῆς ἡμέρης. Ἐκτὰ μέθοδος.

Ἐκβαλὼν πὶ ἕδρον ὡς μάλιστα αἰσανῶ ὕδατι θερμῷ. ἔπειτα ἀποτάμνειν τὴν αἱμορροΐδων, τὰ ἄκρα. φαρμακον δὲ προσκατασκευάσθαι πρὸς πὶ τομὶῳ, τόδε. οὐρήσας ἐς χαλκέον ἐπίπασον ὠὸν ῥοῦον, χαλκοῦ ἄνθος ὀπτοῦ, καὶ τερμιμύθου λείου. ἔπειτα δεῖς καὶ κινήσας ἐν χαλκέιον, ξήρανον σὺ τῷ ἡλίῳ. ὅταν δὲ ξηρὸν γένηται σὼν ξύλῳ τεῖφον λεῖον. καὶ προσίθει τῷ δακτύλῳ. ἰῷ κατὰ ἰὼ αἱματίτιδι τῇ κονδυλώλει, ὅτ' συνημμένου ἡ ῥοπός. καὶ εἰ μὲν ἔξω στόμαται ἡ κονδύλωσις, τεμὶ πίφυκε αὐτῇ καλυπτὴ ὁ τὴς σαρκὸς. ἀποτάσας οὖν ἐν ἀνθρωπον ὀκλαξὶ ὧδε ὄλμων δύο, σπόπει. ὑρήσεις γὰρ τεφυσημένα τὰ μεσηγὺ τῶν γλουτῶν παρὰ πὶ ἕδρον. ἢ δὲ ἅμαι ἐκχωρέειν σὺ δοθεν. ἰῷ χοῦ σὺ δὲ ὁδὶ ὧδε τῇ καλυπτῆι, ἢ ἢ κονδύλωμα τῷ δακτύλῳ ἀφελεῖν, οὐδὲν γὰρ χαλεπώτερον, ἢπερ προβάτου διερομένου ἐν δάκτυλον μετὰ ξύ τὸ ὄρματος καὶ τὴς ῥηνὸς τεῤῥαίνειν. καὶ ταῦτα διαλεγόμενος, ἅμα λανθανε ποιέων. ἐπ' ἰῷ δὲ ἀφελῃς ἢ κονδύλωμα, ἀπάγκυνέσθαι σρόμος αἵματος ἀπὸ πόσις τὴς ἀφαιρέσιος. τάχα χὴ ἀποπλῦναι, οἴνῳ αὐστηρῷ κυκήσας ἐπιβρέξασ. καὶ ἢν τε αἱματίτις οἰχήσεται ζωὴ τῷ κονδυλώματι, καὶ ἢ καλυμμα κατασήσεται. ἰῷ σὸν αὖ παλαιότερον ἢ, ἐνιδιῶς ἔσται ἢ ἴησις. Ἢν δὲ αὖ ὑπερος ἢ κονδύλωσις, τῷ κατοπῆναι σκέπτεσθαι. καὶ μὴ ὀζαπατᾶσθαι ζωὴ τὸ κατοπῆρος. διηρημένος γὰρ ὁμαλοῖ πὶ κονδύλωσιν. ξυναγόμενος δὲ πάλιν, δείκνυσιν ἐρεθὸς. ἀφαιρέειν δὲ χρὴ, ἐλλεβόρῳ μέλανι ὑπαλείφοντα ἐν δάκτυλον. ἔπειτα τεταίῳ οἴνῳ κλύζειν αὐστηρῷ. ἢ δὲ αἷμα ὅταν ἀφέλῃς, πὶ κονδύλωσιν ὅτι οὐρέει μὴ θαυμάζειν. οὐδὲ γὰρ ἰῷ σὺ τοῖσιν αὐθρωποι διατάμνῃς τοὺς χεῖρας ἢ τὰ σκέλεα, οὐ ῥᾴδιόν ταί αἷμα. ἰῷ δ' ἀνάπαθον ἢ κατάπαθεν τάμνῃς τὴν αὐθρῶν, δύρησεις κοίλαν φλέβα. καὶ αἱμόῤῥοα. καὶ χαλεπὸς ἀν' ἰσχιος δύρωσ. οὕτω καὶ πὶ σὺ τῇ ἑόρῃ αἱμορροΐδας, ἰῷ μὲν ἄνάπαθεν ἢ κατάπαθεν τάμνῃς, τῆς ἀφαιρέσιος τὴς κονδυλώματος, αἷμα ῥᾴδιόν ταί. ἰῷ δὲ αὐτὸν ἀφέλῃς πὶ κονδύλωσιν σὺ τῇ προσφύσει, οὐ ῥᾴδιόν ταί. ἰῷ μὲν οὖν οὕτω κατοπῆσαι, κλῶς ἂν ἔχοι. ἰῷ δὲ μὴ, καῦσαι, φυλασσόμενος ὡς μὴ ἄλθι τῷ σιδήρῳ, ἀλλ' ἐνὸς προσφόρων τὰ σιδήρια ἀποξηραίνειν, καὶ προσιέναι τὸ χαλκοῦ ἄνθος σὺ τῷ οὔρῳ. Ἕκτος τρόπος ἰήσιος αἱμορροΐδων. Καυτῆρα χρὴ ποιήσασθαι, οἷ κατὰ μέσκον φαρμακίτην. σιδήρεον δὲ σκαρμόξαι κλῶς ἀρμόζον. ἔπειτα ἐν αὐλίσκον σιδεὶς ἐς πὶ ἕδρον, διαφαύνειν τὸ σιδήρειον κατεσκευάσθαι. καὶ πυκνὰ ὀζαιρέειν, ἵνα μᾶλλον ἀνέχηται θερμαινόμενος. καὶ οὔτε ἕλκος ἔξει ζωὸ τῆς θερμασίης, ὑγιέα τε ξηρανθέντα τὰ φλέβια. ἰῷ δὲ βούλῃ μήτε καίειν, μήτε ἀποτάμνειν, προσκατασυνῆξαι ὕδατι πολλῷ θερμῷ, καὶ ἐκρέψασ' πὶ ἕδρον, σμύρναν τεῖψασ' λείου, καὶ κηκίδα, καὶ συπνείλιον αἰγυπτίλιον, κατακαύσας σὺ καὶ ἢ μισυ πρὸς τ' ἄλλα, καὶ μελανθηρίοισιν ἄλλο τοιοῦτον, τουτέοισι ξηροῖς χρῆσθαι. ἢ δὲ αἱμορροΐς τουτέοισι φαρμάκοισιν ἀφεστήσεται, ὡς ἀπ' σπόντος κατακεκαυμένον. ταῦτα ποιέειν μέχρις αὖ πάσας ἀφανισθῆς. καὶ χαλκίτιδος ἢμισυ κεκαυμένον πὸν ἀπὸ ῥαίζετον. ἰῷ δὲ βούλῃ βαλανίοισιν ἰῆσθαι. σπόνδυλον ὄξρακον. μολιβδαίνης τεῖτον μόρος. ἄσφαλτον. συπνείλιον. ἄνθος ὀλίγον. κηκίδα. χαλκοῦ ἰὸν ὀλίγον. τουτέων μέλι ἐφθὸν κατακήρας, βάλανον ποιήσας μακροτόρλιν, προσίθει, μέχρις αὖ ἀφανισθῆς.

Γυναικείαν αἱμορροΐδα, ὧδε θεραπεύειν. πολλῷ ὕδατι θερμῷ αἰσθήσας, σπογγίσας δὲ σὺ τῷ θερμῷ τὴν ὠοειδέων τεῖψασ' μυείνῳ, λιθαργυρον ὀπτὸν, καὶ κηκίδα, οἶνον λευκὸν παράχεε. καὶ ἔλαιον. καὶ χλωὸς σέαρ τεῖψασ' ὁμοῦ πάντα, διδόναι ὁκόταν αἰσθήσθαι, διαχρήσασθαι. αἰσανᾶ δὲ καὶ πὶ ἕδρον ὑγιώδεα ὡς μάλιστα.

Ἱπποκράτους περὶ ὠὸς.

Ἐμβρύες αἱ διεφθαρμέναι, αὐτόμαται μὲν κυανίτιδες γινόμεναι, ὑγαπίνης γίνονται. καὶ ἐπειδὴν γένωνται, οὐκ ἔστιν ἴησις τοιαύτη. αἱ δὲ θαλασσοειδέες γινόμεναι κατὰ μικρὸν, σὺ πολλῷ χρόνῳ διαφθείρονται. καὶ πολλάκις ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς, σὺ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον διεφθάρη. τουτέου δὲ χρὴ κατάπλασιν πὶ κεφαλὴν, καὶ καίειν τὰς φλέβας. ἰῷ ἀρχόμενος θεραπεύεσθαι τῶνδε, ἴσασθαι χρὴ τὸν, ὅτι ἐν ὠὸν, καὶ οὐ χωρέει ὧδε ὁ φλεγμονὸς ὑπερον. αἱ δὲ μεταξὺ τῆς τε κυανίτιδος καὶ τῆς θαλασσοειδοῦς, ἰῷ μὲν νέῳ ἐόντι γίνωνται, προσβυτέρῳ γλυκυμόρῳ κατάσιν ποιέουσιν. ἰῷ δὲ προσβυτέρῳ ἐόντι γίνωνται ἐτέων ἑπτὰ, βέλτιον ὁρᾶν. τὰ μεγάλα δὲ πόνου καὶ λαμπρὰ, καὶ ἀχρὸ πρόσθεν ὁρᾶν μὲν, σκιερῶς δὲ οὐ. καὶ ὅ, τι ἂν πόνου πρὸς ἑωυτὸν ἐν ὀφθαλμὸν προσθῇ, καὶ τοῦτο, ἄλλο δὲ οὐδέν. ξυμφέρει δὲ τουτέῳ καθαρσίς τε καὶ καῦσις τὴς κεφαλῆς. ἅμα δὲ τουτέοισιν, οὐ ξυμφέρει ἀφίσιας, οὔτε τῇ κυανίτιδι, οὔτε τῇ θαλασσοειδέι. καὶ ἐν ὄμμα σὺ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσι, τὴς ὄψιος ὑγιὲς τὸν νεωτέρων ἀνθρώπων, ἰῷ τε θείλειαν ἰῷ τ' ὀρθὸν, οὐκ ἂν ὠφελείης ποιέων οὐδέν, ἕως ἂν αὔξηται ἐν σῶμα ἐπ. ὅταν δὲ μηκέτι αὐξάνηται, αὐτέῳ τῷ ὀφθαλμῷ σκεπάμενος τὰ ἕλεφαρα λεπτοῖσι

ξύων, ὣ δοκέῃ προσδέεσθαι καὶ ἐπικαίων ὁκόθεν μὴ διαφανέσιν. ἔπειτα ἀναδήσας τὸ στέλεχος ἐκτείνας, ὅ φερον ἐπιθεὶς ἀφ' οὗ σκελίζεται τῇσι χερσί. μέσον δέ τις ἐχέτω. ἔπειτα διασημειώσασθαι τοῖς ναυπαίσιν φλέβας, σκοπεῖν δὲ ὅπισθεν. ἔπειτα καίειν παχέσι σιδηρίοισι καὶ ὑσυχίη διαθερμαίνειν, ὅκως ἂν μὴ ῥαγῇ αἷμα καίοντι. προσφυσᾶσθαι δὲ τῷ αἵματος ὣ δοκέῃ καιρὸς ἦ. καίειν δὲ πρὸς τὸ ὀστέον ὄπισθεν. ἔπειτα ἐπιθεὶς ὑπόρριν ἠλαιωμένον ἐγκαταλείειν, πολλῷ τῷ πόνῳ πρὸς αὐτῷ τῷ ὀστέῳ. ὣ δὲ προσδέχηται τῷ καυστηρίῳ τὸ ὑπόρριν, ἔστω λιπαρόν. ἔστω δὲ ὑπόρριν ἐπιθεὶς, ἐγκαταλείειν. ἔπειτα τῷ αὐχένι σιμέλιτι ἢ διώνι, ἐπὶ τὴν ἐχαρίνην. ὅταν δὲ φλέβα παρακαύσῃς, ἢ διακαύσῃς, ἐπειδὰν ἐκπέσῃ ἐχαρίνη, ὁμοίως τέτακται ἡ φλέψ, καὶ τὴν φύσιν ταύτην καὶ τὴν χρόαν φαίνεται. ἢν σφύζει ὅτε ἡσσάτω τὸν ἐπιῤῥέοντα. ὣ δὲ διακεκαυμένος ἢ ὁ ἡσσάτω, ταῦτα πάντα ἴσον πάσχει. διακαίειν δὲ χρὴ αὖθις, ὣ μὴ ἐν πρώτῳ διακαύσῃς. τότε ὑπόρριν χρὴ ἐχυρῶς ἐγκαταλείειν, πρὸς τὴν ῥεούσης φλεβὸς μᾶλλον. αἱ ἐχαρίναι αἱ μᾶλλον ὀπισθέσθαι, τάχει ἐκπίπτουσιν. αἱ καιόμεναι οὐλαι πρὸς τὸ ὀστέον ἡμιλλίονες γίνονται. ἐπισθὲν δὲ τὰ ἕλκεα ὑγιέα γίνωνται, αὖθις ἀναφυσῶντας καὶ ἐπαίροντας. καὶ ὀδυναί εἰσι παρὰ τὸ ἄλλο. καὶ ὡς πρὸ ἀναρησόμεναι φαίνονται, ἕως ἂν χρόνος ἐπιγένηται. καὶ κεφαλῆς ἡσσηθείσης καὶ ἡδέος. ὁμοίως δὲ καὶ παντὶ τῷ σώματι ὅκου ἂν ἡσσηθῇ. ὅταν δὲ ξύῃς βλέφαρα ὀφθαλμοῦ, ξύειν εἰς ἰὼ μηλήσῃ, οὕλως, ἡσσαρῶν, ὡδὶ ἄζακτον πρὸς ἐλάσσω αὐτῷ τῷ ὀφθαλμῷ φυλασσόμενος, μὴ διακαύσῃς πρὸς τὸν χόνδρον. σημεῖον δὲ ὅταν ἀπόχρῃ τῆς ξύσιος, οὐκ ἔτι λαμπρὸν αἷμα ὀῤῥήξεται, ἀλλὰ ἰχὼρ αἱματώδης, ἢ ὑδατώδης. τότε δὲ χρὴ τινὶ τῶν ὑγρῶν φαρμάκων, ὅκου αὖθος δεῖ χαλκοῦ, τουτέῳ αὐαστείλαι. ὑσσωπον, δὲ ὁ τῆς ξύσιος, καὶ ὁ τῆς καύσιος, ὅταν αἱ ἰαχάραι ἐκπέσωσι, καὶ κεκαθαρμέναι τὰ ἕλκεα ᾖ βλαστάνη, παύμενον τομῷ ὀξῷ. τῷ βρέγματος. ὅταν δὲ ὁ αἷμα ἀποῤῥυῇ, χρὴ διαχρίειν τῷ σὰλμῳ φυσμάκῳ. ὑσσωπον δὲ τουτέου ὄργον καὶ πάντων πλὴν κεφαλῆς ἡσσᾶσθαι. τὰ βλέφαρα τὰ παχύτατα τῆς φύσιος ὁ ἡσσώτατα ἀποτμῶν, πλὴν σαρκὸς ὁκόσην βούλεσθαι σὺν ὑσσωπον δὲ ὁ βλέφαρον ἐπικαύσῃ, μὴ διαφανέσι, φυλασσόμενος πλὴν φύσιν τὴν ζιγνὸν. ἢ τῷ αὐθεῖ ὁπῇ λεπτῷ προσεῖναι. ὅταν δὲ ἀποπέσῃ ἡ ἐσχάρη, ἰητρεύειν τὸ λοιπόν. ὁκόταν δὲ βλέφαρα ῥωμαλέα, καὶ κνησμὸς ἔχῃ, αὖθος χαλκοῦ βαλίον πρὸς ἀκόνῃ λίσσειν, ἔπειτα ὁ βλέφαρον ἀποῤῥίψαι αὐτόν, καὶ τότε πλὴν φολίσθου τοῦ χαλκοῦ ζίβειν ὡς λεπτότατον. ἐπειτα χυλὸν ὄμφακος διηθημένον παραχέαι ἢ ζίψαι λεῖον. ὁ δὲ λοιπὸν σὺν χαλκῷ ὀρυθρῷ παραχέων, ἡσσᾶτ' ὀλίγον ἀναῤῥίβειν, ἕως ἂν πάχος γένῃ ὡς μυττωτός. ἔπειτα ἐπισθὲν ξηρὸν ἢ ζίψας λεῖον, χρῆσθαι. νυκτὸς λῶστος φαρμάκων πίνεται ἐλατήριον. ἢ πλὴν κεφαλῆς ἡσσαιρέσθω. ἢ ἡσσᾶσθαι. ὃν αὐχένα ὡς μάλιστα, πιέζεις πολλὸν χρόνον. ἐπανιεὶς δὲ διδόναι σὺν μέλιτι βάπτων ἢ παρ' βοὸς ὠμὸν ἡσσᾶσθαι μέγιστον ὥστε δυνῆ, σὺν ὕδατι. ὣ τινι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑγιέες ὄντες διαφθείρονται πλὴν ὄψιν, τουτέῳ χρὴ τὰ μόνα ἡσσᾶσθαι τὰ βρέγματα ἐπαναλείφαντα, ἐκπρίσαντα ὀστέον, ἀφελόντα ἐν ὑδρωπᾶ, ἰᾶσθαι. καὶ οὕτως ὑγιέες γίνονται. ὀφθαλμὸς τῆς ἐπιπόνου καὶ ἐπιθημόνου, ξυμφορέει ἡσσηθῆναι κεφαλῆς, καὶ τῆς ἡσσᾶσθαι κοιλίης. καὶ εἰ ἔχοι ὁ σῶμα, αἵματος ἀφαίρεσις ξυμφορέει πρὸς σῖτα τῆν τοιούτων ἀλγημάτων. καὶ σικύαι ἡσσᾶσθαι κατὰ τὰς φλέβας. σῖτος ὀλίγος αὖτος, καὶ ὑδατος πόσις. ἡσσᾶσθαι δὲ ὦ σκότῳ, ἀπό τε ἡσσᾶσθαι, καὶ πυρὸς, καὶ τῆν ἄλλων λαμπρῶν, πλαγίων. ἄλλο τε ὠδὶ τὰ δεξιὰ, ἄλλοτε ἐπ' ἀριστερά. μὴ τείνειν πλὴν κεφαλὴν, ἐπειδὴ οὐ ξυμφορέει. ἡσσᾶσθαι σῖτα ὀδυνῶς μὴ σιτιούσης, ἀλλ' ὡς ῥόματος ἐπέχοντος οὐ συμφορέει. οἰδημάτων ἀναωδυνίων, καὶ μετὰ τὰ ὁρμέα φαρμακα τῆς ὀλύνης ἐπαλειφόμενα, ἐπειδὰν ἤτε ὀδυνῇ παύσηται, καὶ διαχωρεῖσθαι μετὰ πλὴν ἐπάλειμμα τῶν φαρμάκων, τότε συμφορέει ἡσσᾶσθαι ἀσειν τῆν ἡσσᾶσθαι σμάτων ὅ, τι ἂν σοι δοκέῃ ξυμφορέειν. οὐδὲ διαβλέπειν ξυμφορέει πουλλὼ χρόνου. διάκρυσιν γὰρ προσκλέεται οὗ δυνάμενος ὁ ὀφθαλμὸς πονέειν πρὸς τὸ λαμπρὰ, ἀλλ' οὐδὲ ξυμμύειν πουλλὼ χρόνον, ὣ ἔχῃ ῥόμα θερμὸν μᾶλιστα. θερμαίνει γὰρ διάκρυσιν ἰσχόμενον. ῥόματος δὲ μὴ ἔχοντος

Περὶ ὄμου. ἢ τῷ ξηρῷ, πλὴν ὑπαλείψαι ξυμφορέει θερέεσθαι.

Ἱπποκράτους ἐπιστολαί.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης Γαίτῃ χαίρειν.

οὔτως προσετέλασεν, ἡ ἡλαλουμένη λοιμικὴ τοῖς στρατεύμασιν ἡμῶν. ἡ πολλὰ ποιη
σάντων ἡμῶν, οὐδενὸν οὐκ ἐδύνατο. ὅθεν ἀξιῶ παντοίως, καὶ πάσαις ταῖς παρ' ἐμοῦ
δοθησομέναις δωρεαῖς, ἤτι τῆν ἐκ φύσεως σου ἐπιτηδευμάτων, ἤτι τῆν ἐκ τέχνης πρά
ξεων, ἤτινα ἔστιν αὐτοῖς ὁρμηνεῖλαι δυνατὸν ἐμὲ ἐξευρεῖν ἢ ἐπακοῦσαι, πέμπε τάχος μάστιξον
ἀξιῶ πάθος. ἄλλως τε χαρησόμενος ἐπὶ σοὶ ὄχλον, καὶ πολὺς ἄλυς, πνεῦμα μέγα καὶ πυ
κνὸν ἔχων. οὐ πολεμοῦντες, πολεμούμεθα, ἐχθρὸν ἔχοντες ἐν ἡμῖν, λυμαινόμενον τὰ πάντα. τρέ
φωκε πολλούς. λυσιτελοῦντος ἐποίησε. πικρὰ βέλη Κελτῶν ἡσταπέπτει. οὐ φροντίζω γνώμην. οὐκ ἔστιν ἔχω
μετ' ἀνδρῶν γενομένων βουλεύσασθαι. λύεται τοῦτο πάντα. μὴ διαλείψας ἀγαθὴ σωτηρίσει.
ἐῤῥῶσο.

Γαίτης βασιλεῖ μεγάλῳ Ἀρταξέρξῃ χαίρειν.

Τὰ φυσικὰ βοηθήματα, οὐ λύει πλὴ ἐπιθημέαν λοιμικοῦ πάθους. ἃ δὲ ἐκ φύσεως γίνεται
νοσήματα, αὐτὴ ἡ φύσις ἰᾶται κείνουσα. ὅσα δὲ ὑπὸ ἐπιθημέας, τέχνη, τεχνικῶς κείνου
σα πλὴ φοπὴν τῆν σωμάτων. Ἱπποκράτης δὲ ἰητρός, ἰᾶται ὅσα ἐν πάθος. τῷ γένει μὲν
οὖν ὅτι δωρεάδης. πόλεως δὲ, Κῶ. πατρὸς δὲ, Ἡρακλείδα τῦ Ἱπποκράτους, τοῦ Γνωσιδίκου. τῦ Νέ
βρου. τῦ Σωκράτου. τῦ Θεοδώρου. τῦ Κλεομυτάδα. τῦ Κεισαμίδος. οὗτος θεία φύσει κέχρηται.
καὶ ἐκ μικρῶν καὶ ἰδιωτικῶν, εἰς μεγάλας καὶ τεχνικὰς προκαταγωγὰς πλὴ ἰητρικὴν. γέγονε μὲν οὖν
ὁ θεῖος Ἱπποκράτης. σῶμα μὲν, ὀκρὸ Κεισαμίδος τῦ βασιλέως. ὀκτωκαιδέκατος δὲ, ἀπὸ Ἀσκλη
πιοῦ. ἑκκαιδέκατος δὲ, ἀπὸ Διός. μητρὸς δὲ Γραικίδος, τῆς φαιναρέτης, ἐκ τῆς οἰκίας τῆν Ἡρακλεωδῶν.
ὥστε κατ' ἀμφότερα τὰ σπέρματα, θεῶν ἀπόγονός ἐστιν ὁ θεῖος Ἱπποκράτης. πρὸς μὲν πατρός,
Ἀσκληπιάδης ὤν. πρὸς δὲ μητρὸς, Ἡρακλείδης. ἐμαθε δὲ πλὴ τέχνιν, παρά τε ᾧ πατὴρ Ἡρακλεί
δης, καὶ παρὰ τῷ πάππων Ἱπποκράτει. ἀλλὰ παρὰ μὲν τούτοις, ὡς εἰκὸς, τὰ πρῶτα ἐμυήθη τῆς
ἰητρικῆς, ὅσα πίθανον ἦν καὶ τούτους εἰδέναι. πλὴ δὲ σύμπασαν τέχνιν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐδίδαξεν.
θεία φύσει κεχημένος. καὶ τοῦτον τρόπον βεβηκὼς τῆ τῆς ψυχῆς δυφυΐα τῶν προγόνους, ὅσον διε
νήνοχεν αὐτῆν, καὶ τῆ τῆς τέχνης ἀρετῆ. παίδευσε δὲ οὐ θηλείων μὲν γένος. θηλειῶν δὲ νοσημά
των καὶ ἀγρίων πολλὴν γῆν καὶ θάλατταν, διαστειρῶν παντα χθόνα, ὥσπερ ὁ τείπολεμος τα τῆς
δήμητρος σωθρήματα, τὰ τῶν Ἀσκληπιοῦ βιοθηήματα. τοιαυτῶν οὐδὲν κάτα τα καὶ αὐτὸς αὐτὸν
πολλαχοῦ τῆς γῆς. ἡδέως τε τῶν αὐτῆν Ἡρακλεῖ τε καὶ Ἀσκληπιῷ Ἀθηναίων δωρεῶν.
αὐτὸν μεταπέμψαι κελεύων, αὐχύσιον καὶ χρυσίον ὅσον αὐ βούληται δύσειν αὐτῷ. οὗτος γὰρ ἐτά
ξατο οὐχ ὅπως τῆς ἱκέσιος τῶν πάθους. οὗτος πατὴρ ὑγείας. οὗτος σωτήρ. οὗτος ἀκεσώδυνος.
οὗτος ἀπλῶς ἡγεμών, τῆς θεοτρεποῦς ἐπιστήμης. ἐῤῥῶσο.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης Ὑστάνῳ Ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ.

Ἱπποκράτους ἰητροῦ κώου, ὀκρὸ Ἀσκληπιοῦ γεγένηται, καὶ ἐς ἐμὲ κλέος ἀφῖκται τῆς τέ
χνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσὸν ὁπόσον αὖ βούληται. καὶ τὰ ἄλλα χύδην ὧν ἀπαιτίζει. μὴ πέμ
πε ἐς ἡμέας. ἔστω γὰρ ἰσότιμος Γραικῶν τοῖς ἀριστεῦσι. καὶ ἔστιν ὅτιν ἄλλος ἀνὴρ κατ' οὐ
ρώπιν ἀγαθὸς. φίλον οὖκω βασιλέως τὸν θεὸν, μὴ φειδόμενος ὅλβου. αἰσχρὸν γὰρ οὖρεῖν δυνάμενος
τὰ κατὰ συμβουλίαν, οὐ ῥηϊδίου. ἐῤῥῶσο.

Ὑστάνης ὑπάρχος Ἑλλησπόντου Ἱπποκράτει Ἀσκληπιάδῃ ὄντι ἀπογόνῳ χαίρειν.

Ασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης σοὶ χαίζειν, ἐπεμψε πρὸς ἡμέας ὑπάρχους. κελεύων σοι
αὐχύσιον καὶ χρυσὸν, καὶ τὰ ἄλλα χύδην, ὧν ἀπαιτίζεις, καὶ ὅσα βάλει δίδοναι. καὶ πέμ
πειν πρὸς ἑαυτὸν ὃν τάχει. ἐπεσθαι γὰρ πρόσωπον τοῖς ἀριστεῦσι ἰσότιμον. συνοῦν παραγίνε
ξωτόμως. ἐῤῥῶσο.

Ἱπποκράτης ἰητρὸς Ὑστάνει Ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν.

Ρὸς πλὴ ἐπιστολὴν ἣν ἐπεμψας φάμενος παρὰ βασιλέως ἀφῖχθαι, πέμπε βασιλεῖ ἃ λέ
γω, γράφων ὅτι ταῦτα. ὅτι καὶ προσφορὴ, καὶ ἐσθῆτι, καὶ οἰκήσει, καὶ παίδων τῇ ἐς βίον
ἀρκεούσῃ οὐσίη χρεόμεθα. Γραικῶν δὲ ὅλβου, οὔμοι. ἡμεῖς ἐπωφελᾶσθαι. οὐδὲ βαρβάρους
ὠφελεῖν, νούσων παύειν, ἐχθροὺς ὑπάρχοντας Ἑλλήνων. ἐῤῥῶσο.

Ἰ. ϖατοκράτους δημητρέῳ ὑγαίνειν.

Β ασιλῆς Γ ορσίων ἡμέας μετα πέμψατο, οὐκ εἰδὼς ὅτι λόγος ἐμοὶ Θρῄκης χρυσῷ πολέον δύναται. ἐῤῥῶσθαι.

Βασιλεῖ βασιλέων πατρὶ μεγάλῳ δεσπότῃ Α ρταξέρξῃ Ἰ. σάνης Ε λληνοντου ὑπαρχος χαίρειν.

Ν ε πεμψάς ἐπιστολὴν, λέγων πέμψαι Ἰ. ϖατοκράτει κώας, ἀφ' ἁπάντων γεγονότι, ἠ ἐπεμψα. καὶ παρ' αὐτῷ δὲ ἑκατομπάμῳ ἀπόκεισαι, ἵν' γράψασ' ἔδωκε, καὶ ἐκέλευσεν εἰς ὃν οἶκον πέμπειν. φόβονται οὖν ἀπειλάς σου φάναι γυμνάσῃ ὅπλων, δι' ἐστὶ χαλεπὸν ἐῤῥῶσθαι.

Βασιλῆς βασιλέων μέγας Αρταξέρξης Κώοις τάδε λέγει.

Ο ὅτε ἐμοῖς ἀπήλοις Ἰ. ϖατοκράτην ἐνίζον κακοὺς δόπους ἔχοντα, καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς Γ ορσας ἁπλοϊζόμενον, εἰ δὲ μή, γνῶσθαι καὶ τῆς πρώτης ἁμαρτίας τιμωρίαν τίσοντες, ἠ ὡς χαρὰ πάντ' ὑμετέραν πόλιν, καὶ νῆσον κατασώσας, εἰς πλάγος ποιήσω, μὴ δὲ εἰς ἔτι πλοῦτον χρόνον γνῶναι, εἰ ἐστὶ τοῦτο τῷ τόπῳ νῆσος, ἢ ἡ πόλις Κῶ.

Α πόκεισις Κώων.

Δοξε τῷ δήμῳ, ἀποκεῖναι τοῖς παρὰ Αρταξέρξου ἀπέλοις, ὅτι Κῶοι οὐδὲν ἀνάξιον ἔ πράξουσιν, οὔτε Μόσχος, οὔτε Η ρακλεώτης, οὔτε Α σκληπιοῦ, ὧν ἕνεκεν πάντες οἱ πολῖται, οὔτε σῶσουσι Ἰ. ϖατοκράτεα, οὐδὲ εἰ μέλλοισι ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ ἀπολεῖσθαι. ἢ γὰρ Δαρείου καὶ Ξέρξου ἀφ' ἁπάντων ἐπιστολὰς γραφάντων πάλαι καὶ ὑσθρα αἰτούντων, οὐκ ἔδωκεν ὁ δῆμος. ὁρέων αὐτοὺς ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις θνητοὺς ἐόντας, ἐῶ αὐτοὺς ἰόντας. καὶ νῦν τ' ἀῢ αὖτ' ἀῢ ἀφ' Κώων ἀπορῳῆται. ὅτι Ἰ. ϖατοκράτη οὐ δίδοντας ἐκδοτον. ἀπαιτέλλετε οὖν αὐτῷ οἱ ἀπέλοι, ὅτι οὐδὶ οἱ θεοὶ ἀμελήσουσιν ἁμέων, δύντες Ἰ. ϖατοκράτεα ἁμέων.

Α βδηριτῶν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Ἰ. ϖατοκράτει χαίρειν.

Ι νδων δύεται τὰ μέγιστα τῇ πόλει νῶν Ἰ. ϖατόκρατες ἀνὴρ ἡμέτερος. ὃς ἢ τῷ παρόντι χρόνῳ καὶ τῷ μέλλοντι αἰεὶ κλέες ἠλπίζετο τῇ πόλει. μηδὲν νῶν ὧδε πάντες. θεοὶ Φ θονήσειαν. οὗτος γὰρ πολλῆς τῆς ἡμετερούσης αὐτὸν Θρῄκης γενόσηκεν, ὥστε φόβος οὐκ ὀ τυχὼν αὖ φθορὴ ἦν λογισμὸν δημόκειτος. ὄντως δὴ πᾶν πόλιν ἡμῶν Α βδηριτῶν καταλειφθήσεσθαι. ἐκλαθόμενος γὰρ ἁπάντων, καὶ ἑαυτοῦ καὶ πρότερον ἐγρηγόρως, καὶ νύκτα καὶ ἡμέρᾳ λέπτων ἔπασα μικρὰ καὶ μεγάλα, καὶ μηδὲν οἰόμενος εἶναι ἦν βίον ὅλον διατελεῖ, γαμεῖ τις, ὁ δὲ, ἐμφορεῖται. ὁ δὲ, δημηγορεῖ. ἄλλος αὖ ἄρχει. πρεσβύει. χειροτονεῖται. νοσεῖ. πῖ δώσκεται. τέθνηκεν. ὁ δὲ γελᾷ πάντα. τοὺς μὲν, καταφεῖς τε καὶ σκυθρωποὺς. τὸν δὲ, χαίροντας ὁρῶν. ζητεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ, καὶ ποθὲν τὴν σοφίαν. καὶ γράφει ταῦτα. καὶ εἰ σῶλον φησὶ πλήρη ἦν ἡδρᾶς εἶναι. μὴ ἐ νέων φρονᾶς ὦτα κουσεῖν. καὶ πολλάκις νύκτωρ ὀβαπτὰς, μόνος ἠσυχῇ ὠδὰς ἀδοντι ἔοικε. μὴ ἀποδημεῖν οἷ στε λέγει, εἰς πλὼ ἀπειρείλιον, καὶ δημοκείτους εἶναι ὁμοίους ἑαυτῷ ἀναριθμήτους, καὶ συνδιεφθορέναι τῇ γνώμῃ, ἢ χρῶμαζῇ. ταῦτα φοβούμεθα Ἰ. ϖατοκρατες. ταῦτα ταραττόμεθα. ἀλλὰ σῶζε. καὶ τάχυς ἐλθὼν νάθετήσων ἡμῶν πλὼ παρείσας οὐκ ἀνάμορτοις. οὔτε δόξης τῆς ἐαυτῷ ὧδε ἀδικος ἀθυπῖ, οὔτε χρημάτων, οὔτε πλείονος. καί τοι τὰ πλείονος, πολλῷ βελτίω τὴν τῆς τύχης. ἀλλ' οὕτω καὶ ταῦτα συχνὰ παρ' ἡμῶν, καὶ ἄφθονα γλυκάνεται. τῆς γὰρ δημοκείτεω ψυχῆς. ἀλλ' οὐδ' εἰ χρυσὸς ἦν ἡ πόλις, αὐτοῖσι βουλήσιος. οὐδ' ὅτιοῦν ἀφυδρήσασθαι τοὺς νόμους ἡμῶν δυκοῦμεν νοσεῖν Ἰ. ϖατοκρατες, τοὺς νόμους παρακαπτεῖν. ἵ. θι θεραπεύσων ἀνδρῶν φέρεσε, ἀνδρα χείσῃ μόν. ὃκ ἰᾶτρὸς, ἀλλὰ κτίσης ἐὼν ὅλης τῆς Ἰωνίης. ὧδε ἐάλλων ἡμῶν, ἰ ὁρώτερον τεῖχος. πόλιν, ἢ κ ἀνδρα θεραπεύεις. βουλῶ δὲ νοῦσῶν καὶ κινδυνῶν ἀνοῖσθαι ἀπόκλειθῆναι, μέλλοις ἀνοιγνύναι αὐτὸς νομοθέτης. αὐτὸς δικαστής. αὐτὸς ἀρχων. αὐτὸς σωτὴρ. καὶ τούτων τεχνίτης ἀρίξει τούτα σε προσδοκῶμεν Ἰ. ϖατόκρατες ταῦτα καὶ γένοιο ἐλπίδων. μετα πόλεων οὐκ ἀσημος μᾶλλον δὲ ἐλλας ὅλη, δείται συν φυλᾶξαι σῶμα σοφίης. αὐτῷ δὲ, δόκει παιδείαν πρεσβύειν πρὸς σὲ τῆς παρόντος τούτης ἀπαλλαγῆναι δεομένῳ. ἐυπετὲς μὲν οὖν ὡς ἔοικε πᾶσιν σοφιστ'. τοῖς δ' ἐῢ πράττουσι κεχωρηκὸς αὐτῆς ὡς πῦρ ἦ μὲν, καὶ μάλα τολέον δῦ' ἢ, χαίρει. καὶ ᾧ μέλλοντι αἰῶνι μὴ προεκλιπεῖν δημόκειτον ἡς ἐλπίζει προτρέψησιν ἀληθείης. συ γὰρ Α σκληπιῷ πρόσπολλεῖα γένος καὶ τέχνῳ. ὁ δὲ Η ρακλέους ἔστιν ἀδελφιδοῦς. ἀφ' οὗ Α βδηρος ὡς που πυνθάνη πάντως ὧ ἐ πώνυμος ἡ πόλις. ὡς τε καὶ κεῖνω χαρεῖς, ἢ

εις, εἰ δημοκείτου γένοιτ' ἂῢ ἴνσις. ὁρῶν οὖν ὦ Ἰ. ϖατόκρατες εἰς ἀναιθησίαν ἀποῤῥέοντα καὶ δῆμον καὶ ἄνδρα ἀρίσμον, ϖῦδε πρὸς ἡμέας διόρμεθα, φθῦ, ὡς καὶ τὰ ἀνωθα ϖῦδεν τῇ δύσαντα, νόσοι τυγχάνουσιν. ὁ δημόκειτος γὰρ οὕσσον ἐῤῥῴωθη πρὸς ἄκρα σοφίης, ἴσασι κινδυνεύω, ἀποβολῇσι διανοίας, καὶ ἠλιθιώτητι κεκακῶσθαι, οἱ δ' ἄλλοι ὅσοι πολλοὶ Α βδηρίτῃ μένοντες ἂῢ ἀπαυδήσῃ, τόν τε κοινὸν κατέχουσι νοῦν. ἀλλὰ μὲν καὶ φρενιμώτεροι νόσου Θρῄκου κεῖνον, οἱ πρὶν ἄφρονες. ἴθι οὖν μετὰ Α σκληπιοῦ παῖδός. ἴθι μετὰ Η ρακλέους, θυγατρὸς Η πόνης. ἴθι μετὰ παίδων Τ ἐ πὶ Ἴλιον στρατευσαμένων. ἴθι νεῶν τῶν ὀνιαρνούσου Φρύγων ἄκρη. δύκαιρ' ἦν δὲ γῆ ῥίζαις καὶ βοτάναις ἀλεξιφαρμάκοις μανίης ἀνθη. χεδὸν οὐδέποτε γένιμόν τ' ὂν ἐ ῦφορήσουσιν. οὔτε γῆ, οὔτε ὁρῶν ἀκεσορείαν. ἢ νεῶν Δημοκείτου τὰ πρὸς πλὼ ὑγείαν. ἐῤῥῶσθαι.

Ἰ. ϖατοκράτης Α βδηριτῆσι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.

Ρολίτης ὑμέων Α μελησαγόρης ἦλθεν εἰς Κῶ, ἢ ἐ τυχετό τ' ἐούσῃ τῆς ἐάβδου ἢ ἀπάλη. μις ὁ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ, καὶ ἐ τάσιος ἑορτή. ὡς ἴσε παν ἠγυρεις. καὶ ϖαπολυτελὴς, ἐς κυπάρεισσον ἰὼν ἔθος ἀπάγειν τοῖς τῷ θεῷ προσηκουσιν. ἐ πεὶ δὲ ϖαυσάζειν ἐάκει, καὶ ἐκ τῆῢ λόγων καὶ ἐκ τῆς προσῳψιος ὁ Α μελησαγόρας, παιδεὶς ὅπῤ ἰὼν ἐ πέγειν ὁ πρῆγμα, ἀνέγνων τε ὑμέων πλὼ ἐπιστολὼ, καὶ ἐθαύμασα ὅτι ϖῦδε σφὼς ἀνθρώπου ὡς εἰς ἄνθρωπος ἡ πόλις θορυβεῖδε. καὶ μανίοι γε δῆμοι. καὶ ὁ κότσι Ἰ. σασι σῶν ἀγαθοὺς ἄνδρας, ὀρύματα ἑαυτῆῢ, καὶ οὐ τῶν πύργους, οὐδὲ τὰ τείχεα, ἀλλὰ σοφῶν ἀνδρῶν γνώμας. ἐγὼ δὲ πειθόμενος τ' χαδ' μὲν εἶναι θεῶν χάριτας. ἀνθρώπους δὲ, ὀβρα φύσιος, καὶ μὴ νεμεσήσητε ἄνδρες ἀῢδικεῖται. οὐκ ὑμᾶς δοκέω, ἀλλα φύσιν αὐτέλιον ἀλέειν με, ἀνασώσασθαι ποίημα ἑαυτῆς. νῦν δὲ ὧν δοκῶ νόσου διαπαυσεῖν. ὡς τε πρὸ ὑμέων ἐγὼ νῶν φύσει καὶ θεοῖς ὑπακούων ϖῦδε νοσέοντα δυμόκειτον ἰήσασθαι. εἰ ὅπῤ δὴ καὶ τῦτο νοῦσος ἔδιν, ἀλλα μὴ ἀπάτη συσκιάζεδε, ὅπῤ βύλομαι. καὶ γένοιτο πλέον τῆς σὺ ὑμᾶν ὐνοίας τεκμήειον, καὶ πρὸς ὑπόνοιαν τα ραχθῶσαι. ἀγῡέιον δέ μοι δρῦ χρμένῳ, οὔτ' ἂῢ φύσις οὔτ' ἂῢ θεὸς ὑπόχοιτο. ὡς τε μὴ Ἰ. ὑμεῖς ἄνδρες Α υθηρέται βιάζεδε, ἀλλ' ἐάτε ἐλευθερίης τέχνης, ἐ λεύθερα καὶ τὰ δρῆα. οἱ δὲ μαθαρνοῦντες, δουλεύειν ἀναγκάζουσι τὰς ἐ πισήμας. ὡς ὅπῤ ὀβαπορασσόζοντες αὐτὰς, ἐκ τῆς προτερίης παῤῥησίης. εἰθ' ὡς ἐκὼς κακὸν ψόφεντο ἂῢ, ὡς ϖῦδε μεγάλης νούσου, καὶ ἀρνηθεῖεν ἂῢ ὡς ϖῦδε μικρῆς. καὶ οὐκ ἂῢ ἐλθοισι ὑποχόμενοι. καὶ πάλιν ἐλθοισι μὴ κλησέντες. ὀικρόος γε ὁ τῆῢ ἀνθρώπων βιὸς, ὅτι δ' ὅλου αὐτῦ, ὡς πυδύμα χειμέριον, ἢ ἀφόρητος φλαυρωρείη, διαδέδοικεν. ἐφ' ὧ εἶδε μάλιστα ἅπαντες ἰκροὶ ξωελυθέντες, ἀραθθρα πεύσει χαλεπωτόρῳ μανίης νοῦσον. ὅτι καὶ μανιορείζετε νοῦσος ἐοῦσα, καὶ κακοῦσα. δίμαι δὲ ἔτ' γε καὶ τὰ ψυχῆς νουσήματα πάντα, μανίασ' εἶναι σφοδρὰς, ἐμποιούσας δόξεσ' τινὰς, καὶ φαντασίασ' τῷ λογισμῷ. ὧν ὁ δ' αἰρετῆς ἀφυσηθαρθεὶς, ὑγιάζεται. ἐγὼ δὲ εἰ πλουτιέειν ὑβ' ἁπάντος ἐβελόμην ὦ ἄνδρες Α βδηρίται, οὐκ ἂῢ εἰνεκεν δήκα ταλάντων. διέβαινον πρὸς ὑμέας, ἀλλ' ὧδ' ἂῢ μέγαν ἠρχόμην τῶν σέων βασιλέα, σὺν πόλιες ὅλαι προσίεσαν τῆς ὑβ' ἀνθρώπων δύσαι μονίης γεγεμισμέναι. ἰώμην δ' ἂῢ ἂῢ ἐκεῖσε λοιμὸν αὐτῆῢ. ἀλλ' ἀπηρνησάμην ἐχρέω ἑλλάδι χώρῃ, ἐλευθερώσασι κακῆς νόσου. κἀτὼ γε ἐπ' ἐμοὶ, κατεναυμάχεον τῶν βαρβάρους. ἐχον δ' ἂῢ αὐτὰς, ὡς ἐλεύθερος τῶν ἑλλάδος ὑπάρχων. οὐκ ἔστ' πλοῦτος, ἢ παντοχόθεν χρηματίζεσθαι. μεγάλα γὰρ ἰδρὰ τῆς ἀρετῆς ἔδιν κἀτὼ δικαιοσύνης οὐ κρυπτόμενα, ἀλλ' ἐμφανέα ὄντα. ἢ οὐκ οἶσεδε ἴσον ἀμαρτήμα εἶναι σώζειν πολεμίους, καὶ φίλους ἰᾶσθαι μαθοῦ. ἀλλ' οὐχ ὧδε ἔχει τὰ ἡμετέρα ὦ δῆμε. οὐ κερτόμιαι δὲ νούσους. οὐδὲ δ' ὀργῆς ἤκουσα πῶ δημοκείτεω παρακόρουσιν. ὅς εἴτε ὑγιαίνει φίλος ἔσαι, εἴτε νουσέι θεραπευθείς, πλέον ὑπάρξει. πυνθάνομαι δὲ αὖ'ν, ἐμβρι. θέα καὶ σπέρον τὰ ἤθεα. καὶ τῆς ὑμετέρης πόλιος ἐόντα κόσμον. ἐῤῥῶσθε.

Ἰ. ϖατοκράτης Φιλοποίμνι χαίρειν.

Ο Ἰ. πῶ τῆς πόλιος ἐπιστολὼ ἀνασδόντες μοι πρέσβεις, καὶ τιμὼ ἀπέδοσαν. ἤθην τε κάρτα, καὶ ξεινίῳ ὑπιχνεομένου σέο, καὶ πῶ ἐ τόπλω σπαίτην, ἐλθοιμεν δ' ἂῢ αἰσία τύχη. καὶ ἀρξέμεθα ὡς ὑπολαμβάνομεν. χρησοτόκησιν ἐλπίσιν ὡς σὺ τῇ γραφῇ παραδεδήλωται. οὐ μανίῳ, ἀλλὰ ψυχῆς τινὰ ἐῶσιν ὑπῤῥέαλλουσαν διαφανέοντος τῦ αὐσρὸς, μήτε παίδων, μήτε γυναικὸς, μήτε ξυγενέων, μήτε οὐσίης, μήτε τινος ὅλως σὺ φροντίδι ἐόντος. ἠμύρῳ δὲ καὶ ὐφρόνῳ, πρὸς ἑωυτῷ κατεστῶτος, καὶ ἰσάζοντος. τὰ μὲν πολλὰ σὺ αὐτοῖσι καὶ ἠρεμέοισιν ἢ ὑποσιάσεσι δενδρέων. ἢ σὺ μαλθακίῃσι πάσης, ἢ παρὰ σύγχυσιν ὕδατος ῥεέθροις. συμβαίνει μὲν οὖν τα πολλὰ τοῖς μελαγχολικοῖς τὰ τοιαῦτα. σιγηροί τε γάρ εἰσ' τε εἰσὶ, καὶ μονήρεες, καὶ φιλόβρη μοι τυγχάνουσιν.

ἀπανθρωπέουταί τε ξύμφυλον ὄ͂ν, ἀλλοτρίῳ νομίζοντες. οὐκ ἀστοικὸς δὲ καὶ τοῖσι ϖόλει παιδείῳ ἐ ϖυνδιαιτήσει, τὰς ἄλλας φρενήρεις ὑϖὸ μιᾶς τῆς σοφίης διαθέσεως σεβόμενος. ὡς ϖρὸς γὰρ ἡμῶνες τὸ μὴ ἁμωΐδες σὺν τῇσιν οἰκήσει θορυβέοντες μὴ ϖασιάζοντες, ὁκόταν ὑβριπινέως αὐτοῖς ἡ δεῶσιν ἐπισπῶνται ϖονηθέντες ἐφησυχάζουσι. ϖαραϐλησίως καὶ αἱ λοιϖαὶ ϖόλιες ϖρὸς ἀνθρώϖους, κακῶν ὑϖηρέτιδες. ἐϖὶ ϖῶ δὲ σοφίης ὄ͂λως ἐωυτέῳ ἐϖίσκοϖον, ὡς δούλας τὰς λοιϖὰς ϖάθεα ἐκκεχώρηκεν. ϖοθέουσιν οὖ͂ν ἀεὶ μὴ ἥσυχίῳ οὐ ϖάντες οἱ μανιώτες, ἀλλὰ μὴ οἱ τῆ͂ ἀνθρωϖίνων ϖρηγμάτων ὑϖὸ φρονήσαντες, ἀταραξίης ἐϖιθυμέοντες. ὁκόταν δ' ὁ νοῦς ϖρὸς τῆ͂ ἔξω φρενοϖλῆγας κοϖτόμενος, αὐχμαλέου σωματος θελήσῃ ϖῶμα, τότε ταχέως εἰς ἡσυχίῳ μετέλθῃ. εἶτα αὐτὰς ὀρθιος, σὺν ἐωυτῷ ϖᾶρ ἰεσκόϖει κύκλῳ, χωρίον ἀληθείης. σὺ γὰ͂ οὖ ϖατήρ. ϖ μήτηρ. ϖ γυνή. οὐ τέκνα. οὐ κασιγνητος. οὐ συγγενέες. οὐ ἡμῶνες. οὐ τύχη. οὐκ ὄλως οὐδὲν τῶ͂ ϑήρειον ἐμποιησάντων. ϖάντα δ' ἀϖοκεκλεισμένα τὰ ταρήσοντα, ἔσηκεν ὑϖὸ φόϐου. οὐδὲ ϖαραϐλησάμενος τολμέοντα, ὑϖ' οὐλαϐείης τ' αὐτοῦ οἰκεόντων. οἰκέουσι δὲ ϖ χωρίον ἐκεῖνο, καὶ τέχναι, καὶ ἀρεταὶ ϖαντοῖαι, καὶ ϑεοί, καὶ δαίμονες, μὴ ϐουλαὶ. καὶ γωμαι. καὶ ὁ μέγας ϖόλος σὺν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ οὐ ϖολυκινήτους ἀσφαλῶς κατίσει ϖαντας. εἰς ὃ τα χὰ καὶ δημόκειτος ὑϖὸ σοφίης μετοίκισαι. εἰϑ' οὕτως ἔτι ὀρέων οὐδὲν τῇ ϖόλει ἄτε τηλοῦ ἐκϐοδὴ μηκῶς, ὀϐδάξεται μανίης νοῦσον, ὃς ϑ' ϖλεῖστον. ϖαϐύσουσι δὲ Ἀϑηναῖοι, ἀργυρείου ἐλεγχθῆναι, ὅτι οὐ ξωιάσαι δημόκειτον. ἀλλὰ σύγε ἡμῶν κατάρτυε ϖῶς ξενίῳ ὧ ἑταῖρε φιλοσοφίμῳ. οὐ γὰ͂ ἐϑέλω τε τα ϱαγμένη τῇ ϖόλι ϖαρεχέειν ὁλκοισιν ἐκ ϖαλαιοῦ ἰδίοισιν ἔχων ξόον σε ὡς σαθα. ἐῤῥῶσο.

Περίμενόν με σὺ Ἀ λικαρνασσῶ. ἢ φθᾶσον αὐτὸς ἐλθεῖν ὧ ἑταῖρε. κατὰ ϖόδα γὰρ αὐάγκην ἀϖίτεον εἰς Ἀ ϑήνας μοι δημοκείτεω χάριν. ἐφ' ὃν νοσέοντα, μετεπέμψατό με ἡ ϖόλις. ἀλλ' ἐκτοϖός τις ἡ συμϖαθείη τῶ͂ ἀνθρώϖων διοῦσα, ὡς μιᾶ ϕυχῇ ξωνοσέει τῇ ϖολίτῃ. ὥστε μοι δοκέουσι καὶ αὐτοὶ ϑεραϖείης δέεσθαι. ἐγὼ δὲ οἶμαι οὐδὲ ἰδίου αὐτῷ εἶναι, ἀλλ' ἀμετρείῳ ϖαντὸς, οὐκ οὖσαν γε τῷ ὄντι ἀμετρείης, ἀλλὰ νομιζομένῳ τοῖσιν ἰδιώτῃσιν. ἐϖεὶ οὐδέϖοτε ϐλαϐερὸν, ἀ ἀρετὴς ἄμεσον. δόξα δὲ νούσου γίνεται ἀ ὑϖὸ ϐάλλον δι' ὃ ϖῶ τῆ͂ κεινόντων ἀϖαυδασίῳ. δοκιμάζει δὲ ἕκαστος, ὃ͂ ὧν αὐτὸς οὐκ ἔχει, ἀ σὺ ἄλλῳ ϖολεσνάζον ϖοδιαδύεν. ὡς ϖου καὶ ὁ δεσπότης, ἀμετρείῳ ϖῶ αὐτοῤῥείῳ ὑϖεπίληφε. καὶ ὁ φιλάργυρος ϖῶ μεγαλοψυχίῳ. καὶ ϖᾶσα ἐλλειμις ὑϖὸ ϐάλλειν δοκέει, ἀ ἀρετὴς ξύμμετρον. ἐκείνων μὲν οἷ͂ον αὐτὸν εἰδότες μετὰ τῆς αὐδενὸς προγνώσιος, καὶ ἀκούσαντες τῆ͂ λόγων αὐτοῦ, ἄμεινον ἐσόμεθα. σὺ δὲ ἐπείξεν ὧ Δισυνσίη αὐτὸς ϖαραγενέσθαι. βούλομαι γὰρ σὲ διατρέψασθαι σε τῇ ϖατρίδι μου, μέχρις ἂν ἐ ϖανέλθω. ὅκως τῆ͂ τε ἡμετέρων φρενητῆς, καὶ ϖρὸ τῆ͂ ἡμέων τῆς ϖόλιος. ἐϖειδὴ οὐκ οἶσθ' ὅϖως ἐκ σωτυχίης ὑγιεινὸν ἀ ἔτος ἔϐη, καὶ ϖῶ αὐχαίῳ ϕύσεως ἔχον. ὡς τε οὐδὲ ϖολλαὶ ϖαρενοχλήσουσινοῦσαι, ϖλὴν ὀ μως, ϖαιδιθι. οἰκήσεις δὲ ϖῶ ἐμῷ οἰκίῳ ὑϖὸ ϐυκαιρέουσαν, ἅτε καὶ τῶ͂ γυναίου μένοντος ϖρὸς τῶ͂ γονέασ, σὺ δὲ ϖῶ ἐμῷ ἐνδημίῳ. ἐϖισκόϖει δὲ ὀ μως καὶ τὰ ἐκείνης, ὅκως διάγη σωφρόνως. μὴ μὴ ϖῶ αὐσρὸς ἀϖουσίῳ, ἄλλους αὐσρασ νομόση. κάσμιον μὲν γὰρ σῷ αρχὴς λῶ. καὶ γονέους ἀσείασ' εἶχε. ἦν δὲ ϖατρὰ ἐκ τόϖος αὐσρηϊόν τε καὶ μάλα μισοϖόνηρον. ὑϖὸ φυῶς γερόντιον. ἀλλ' ὀ μως ἀεὶ χρήζει γυνὴ σωφρονίζοντος. ἔχει γὰρ ϕύσει ϖ ἀκόλαστον σὺ ἑωυτόν. ὅϖῃ δὲ μὴ κατ' ἡμέραν ἐϖιϖόϖοιτο, ὡς τὰ δένδρα κατυλομανέει. ἐγὼ δὲ ϕίλον οἶομαι ἀκειϐέστερον γονέων, εἰς ϕυλακὴν γυναικῶς, οὐ γὰρ ὡς ἐκείνοις καὶ τουτέῳ ξωικεῖα ϖόϑος ἔοικε, σὶ οὐ ϖολλάκις ἐϖισκιάζονται ϖῶ νουθεσίῳ. ϕρονιμώτερον δὲ σὺ ϖαντὶ ϖ ἀϖαλλέστερον, ἅτε μὴ ἐϖικλώμενον ὑϖ' οὐνοίης. ἐῤῥῶσο.

Ἴδια ϖαρὰ σοὶ χλωμενος σὺ Ῥόδῳ δαμαγήτε ϖῶ ναῶν ἐκείνῳ, ἄλιος ἐϖιγραφὴν ὧ αὐτῇ, ϖάγκαλόν τινα καὶ ὑϖομνον, ἵνα ὡς τεροϖισμείῳ. καὶ διάϐασιν εἶχ ϖολλῷ ἐϖήνεις δὲ καὶ ϖ ναυϖηγὸν αὐτῆς, ὡς ὀξύ, καὶ ἀσφαλὲς, καὶ οὐ τεχον ὑϖουργήσοι. καὶ τὸ ϖολοῦ ϖῶ οὐσρομείῳ. ταύτην ἐκϖεμϕον ἡμῶν. ἀλλ' εἰσίον τε, μὴ κώϖως, ἀλλὰ ϖῇρόϊς ὁρέτ μώσας αὐτῷ, ἔϖειτα γὰρ ϖ ϖρῆγμα σιλότης. καὶ μάλα εἰς Ἀ ϑήνερα διαϖαλύσει ϖάνυ ταχέως. βούλομαι γὰρ νοσοῦσαν ἰήσασθαι ϖόλιν, σὺ νοσέοντα δημόκειτον. ἀκούεις ϖότ' αὐσρὸς ϖ κλέος, τὸν ἢ ϖαρίσῃ τῇσι μανίῃ κεκωμῶδαι. ἐγὼ δὲ βούλομαι μᾶλλον δὲ ὀ ϱμαι, μὴ ὄντως αὐτὸν ϖαρακῶ ϖειν, ἀλλ' ἐκείνοισι δόξαν εἶναι. γελᾶν ϕασὶν ἀεὶ, καὶ ὁ ϖάνε ται γελῶν ὠδὶ ϖοιντι ϖρήγμασι. καὶ σημεῖον αὐτοῖσι μανίης τὸ τὸ δοκέει. ὅϑεν λέγε τοίσιν σὶ Ῥόδῳ φίλοισι μετεαίρειν ἀεί. μὴ ϖολλὰ γελᾶν. μὴ δὲ ϖολλὰ σκυϑωϖαίζειν. ἀλλὰ τουτέων ἀμϕοῖν ϖ μέτριον κτήσασθαι. ἵνα τοῖς μὲν

χαριέσατος εἶναι δόξειας. οἷς δὲ φρονιστὴς, ϖοδὶ αρετὴς μϐρμηρίζων σὺν μύτοι τι δαμάσσῃ τε κακὸν, ϖαρ' ἐωυτῷ αὐτῷ γελῶντος, εἰ γὰρ ἡ ἀμετρείη φλαῦρον, ϖ δ' ϖαν ϖὸς φλαύρου τοδον. καὶ εἴποι μ' ἂν αὖ ϖ δημόκειτε. καὶ νοσέοντος. καὶ κτεινομένου, καὶ τεθνεῶτος. καὶ ϖολιορκουμένου. καὶ ϖαν ϖὸς ἐμϖίϖτοντος κακοῦ, ἑκάστου τῆ͂ ϖρηγμάτων, ὑλήσει γέλωτος ὑϖοκεῖται. οὐ ϑεομαχείς δέ, εἰ λύο ἐόντων σὺν κόσμῳ, χαρᾶς καὶ λύϖης, σὺ ϑάτερον αὐτῆ͂ ἐκϐελϐλωκως. μακαρίος τ' αὖ ἦς, ἀλλ' ἀδιώατον, εἰ μήτε μητρὶ σοὶ νενόσηκεν, μήτε ϖατρὶ, μήτε τα ὑσδον τέκνα. ἢ γυνὴ ἢ φίλος, ἀλλὰ δὲ ϖ σὸν γέλωτα ἵνα διασώζηται. οὐ τυχεῖς ϖάντα τὰ ἄλλα. νοσεόντων γελᾶς. ἀϖοθνησκόντων χαίρεις. εἴτ' οὖ ϖυθοιο κόσμον, οὐφραίνη. ὡς ϖονηρότατος εἶ ὧ δημόκειτε. καὶ ϖόῤῥω γε σοφίης. ἵν νο μίσεις αὐτὰ μὴ δὲ κακὰ εἶναι. μελαγχολᾶς οἷ͂ον δημόκειτε. κινδυνεύων καὶ αὐὸς Ἀ ϑηναίτης εἶναι. φρονιμώτερον δ' ἡ ϖόλις. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν δὴ τουτέων, ἀκειϐέστερον ἐκεῖ λέξομεν, διαμάχητε. ἢ δὲ ναῦς καὶ ὁ χρόνος ὧν ἐϖισέλλουσι χρονίζει. ἐῤῥῶσο.

Γινώσκω καὶ ϖεφροντικὼς, ὑϖὸ δημοκείτεω, αὐτὴν ἐκείνη τῇ νυκτὶ κατασκεϑῶν, ϖᾶς ἀχρωμένῳ ϖῷ ἕως, ὅναρ ἐϕανταζόμην. ἀ δ' οὖ νομίζω κάρτα μηδὲν ἐϖισφαλὲς γενήσεσϑαι. ἐκϖάγλως γὰρ δηγχέρῳ. ἐδόκεον γὰρ αὐὸν ὁ Ἀ σκληϖιὸν ὁρῷ φαίνεσθαι αὐτέου ϖολησίοις. ἤδη δὲ ϖᾶς τοῖς τῆ͂ Ἀ βδηρείτῃ ϖύλαις ἐτυγχάνομεν. ὁ δὲ Ἀ σκληϖιὸς, οὐκ ὡς εἰώθεσαν αὐτέου αἱ εἰκόνες, μειλιχόν τε καὶ ϖρᾶον ἰδέσθαι κατεφαίνετο. ἀλλὰ δεγηχερμένος τῇ χεῖρε, καὶ εἰδέσθαι φοϐερώτερος. εἰϖόντο δὲ αὐτῷ δράκοντες, χήματι ὁρπετῆ͂ ὑϖερφερέες. ἐϖαγόμενοι δὲ καὶ αὐτῷ μακρῷ τῷ ἐϖισύρματι, καί τι φερικῶδες ὡς σὶ ὁρμάσῃσι κὴ ἀνάϖαισι κοίλησιν ὑϖοσυρίζοντες. οἱ δὲ κατόϖιν ἑταῖροι κίστας ϕαρμάκων δυμάλα ϖεϖλεστοφορκομένους, ἔχοντες, ἦσαν. ἔϖειτα ὥρεξέ μοι τὴν χεῖρα ὁ ϑεός. κἀτὸ λαϐόμενος ἀσμένως, ἐλιϖάρεεν ξυοδρχεσθαι. καὶ μὴ κάϐυσεῖν μοι, τῆς ϑραϖείης. ὁ δὲ οὐδὲν ϖέρη σὺ τῷ ϖαειόντι μοῦ χρήζεις, ἀλλὰ σε αὐτὴ τὰ νῦν ξυνάγησει ϑεός, κοινὴ ἀϑανάτων τε καὶ ϑνητῆ͂ν. ἐγὼ δὲ ἐ ϖιξαφεὶς, ὀρέω γυναῖκα, κἀλλὰ τε καὶ μεγάλλω, ἀσφαλὲς ϖεϖλησμοῖλω, λαμπρὴ μονα. διελαμϖεν δ' αὐτέης οἱ τῆ͂ ὀμμάτων κύκλοι, καθαρόν τι ϕῶς, οἷ ἀσέρων μαρμαρυγὰς δοκέειν. καὶ ὁ μὲν, ϑαύμων ἐχωρείϑη. κείνη δὲ ἡ γυνὴ ϖιέσασά με τῷ κάρ ϖοῦ μαλθακῇ τινι βύτονίῃ, δι' τῆ ἄτεος ἦγε ϕιλοϕρονεομένη. ὡς δὲ ϖλησίον τῆς οἰκίης ἦμεν, ἵνα ϖὸ ξενίῳ ἐδόκεον βύρεπεῖσθαι. ἀϖῆκεν ὡς ϕάσμα. εἰϖοῦσα. αὖθις σε ϖαρὰ δημοκείτεω καταλήψομαι, ἠδὴ δὲ αὐτῆς μεταστρεφομένης, δόμου ϕημὶ αἴρεσϑαι τις εἰ. καὶ τίνα σε καλέσμεν. ἡ δ' ἀληθείαν ἔϕη. αὐτὸ δὲ ἰῷ προσοίσουσιν ὀρῆς, καὶ ἰδ' αἴϕνης ἐτόϑη τις κατεϕάνετό μοι, οὐ κακὴ μὲν οὐ δ' αὐτὴ, ϑρασυτόϑη δὲ ἰδέσθαι καὶ σοσϐιμὴν, δόξα ἔϕη καλέεται. κατοικέει δὲ ϖαρὰ τοῖσιν Ἀ βδηρείτασιν. ἐγὼ μὲν οἷ͂ον ἀνασχὼ, ὑϖεκεινάμην ἐμαυτῷ ϖ ὄναρ, ὅτι οὐ δέοιτο ἰητροῦ δημόκειτος. ὅπου γε αὐὸς ὁ ϑεραπεύων ϑεὸς ἀϖῆκεν, ὡς οὐκ ἔχων ὅλλῳ ϑραϖείης. ἀλλὰ ἡ μὲν ἀλήϑεια, τῆ͂ ὑγιαίνειν ϖαρὰ δημοκείτεω μένει. ἡ δὲ τῆ͂ νοσέειν αὖ ϖ δόξα, ϖαρὰ Ἀ βδηρείτασιν ὄντως κατώκηκε. ταῦτα ϖισόμενα ἀληθέα εἶναι φιλοσοφίμου, καὶ ἔστιν. οὐκ ἀϖογνώσκω τὰ ἐνέρατα. μάλιστα δὲ ὁκόταν καὶ ταξιν διαφυλάσσει. ἰητεικὴ δὲ καὶ μαντικὴ καὶ ϖάνυ ξυγγενέε εἰσιν. ἐϖεὶ καὶ τὴν διὰ τοχέων ϖατρὸς εἰς Ἀ ϖόλλων, ὁ καὶ ϖρόγονος ἡμέων, ἑούσας καὶ ἐσομένας νούσους ϖροαγορεύων, καὶ νοσέοντας, καὶ νοσηλεύοντας ἰώμενος. ἐῤῥῶσο.

Γίσαμαί σε ῥιζοτόμον ἀῤῥιστον ὧ ἑταῖρε. καὶ διὰ ϖῶ ἄσκησιν, καὶ διὰ ϖρογόνων κλέος. ὡς μηδὲν ἀϖολεῖν σε τῶ ϖροϖάτορος κρατεύκ. νῶ οἷ͂ον εἴ καί ϖοτε ἄλλοτε, ϐοτανολόγησον, ὁκόσα τε καὶ ὁκοῖα διώκεμεν. ἀναγκαίη γὰρ ἐ ϖείγει. καὶ διάϖεμϕαί μοι τῶ͂ τα, ἐϖ' αὐσρα, ὅλη ϖόλει ἰσοτάσιον Ἀ ϑηναίτην μὲν, ἀλλὰ δημόκειτον. νοσέειν γὰρ ϕασιν αὐτὸν. καὶ καθαρσιος μάλα χρήζειν, ὡς ϖανίης ἐόντα. μὴ χρησαίμεθα μὲν οἷ͂ον τοῖς ϕαρμάκοις ὡς ϖρῶ ἡ ϖεϖεισμαι, ἀλλ' ὅμως δὴ ϖεϖεῖσθαι χρὴ ϖαντα χόθεν. ϖ δὲ χρῆμα τῆ͂ ϐοτανῶν, ϖαρὰ σοὶ ϖολλάκις ἐϑαύμαζα. καὶ ϖῶ τῆ͂ ὅλων ϕύσιν τε καὶ διάταξιν. καὶ ϖ ἱρώτατον γῆς ἵδρυμα. ὑϖ' ἧς ζώεκ. καὶ ϕυτά. καὶ ϕοϕαί. καὶ ϕαρμακα. κὴ τύχη. κὴ ὁ ϖλοῦτος αὐτὸς ἀναϕύεται. οὐδὲ γὰρ ἂν ἐχεν οἱ ἐϖιϐήναι, ἡ φλαργυρείη. οὐδ' ἂν Ἀ βδηρείτασι με νῶ δέκα ταλάντοις ἐδελέαζον. αὐτὶ ἰητροῦ, μισθῶ ϖρενέλεγχοντες. εἰ δ' ἠϑρώατο κράτευα τῆς φιλαργυρείης ϖῶ ϖικρὰ ῥίζαν ἐκϖάλαι, ὡς μηδὲν λείψανον αὐτῆς ἀφέναι, ὑϊ' ὅτι ἐνώθηκα μὲν αὖ τῆ͂ ἀνθρώϖων, μᾶλ τῆ͂ σωμάτων καὶ τοὺς ϕυχὰς νοσεούσας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, εὔχαιο. σὺ δ' ἡμῶν ὁ ϖαρεών, μάλιστα τοὺς ὀρεινὰς καὶ ὑλήλοφους βοτάνασ, ῥιζοτό-

μει, σὺ δὲ τοῦτο μὲν τῶν ὑοβηλοτόρων εἶσιν. καὶ σὺ μὲν τοῦτο μᾶλλον, ὅτῳ πλὼ τῆς ὕης πυκνότητα καὶ πλὼ λεπτότητα τῶν ἠόρις. ὅτι γὰρ ἔλκουσιν ἐμψυχότοῦτον δῆ. πειρήθητι σὺ ἐμοὶ καὶ τοῦς πεζὰ λίμναις ἑλίους πεφυκέασ' αὐθολογῆσαι. καὶ τοὺς ποταμούς ἢ κρηνίτιδας ἢ πιδακίτιδας παρ' ὑμῖν κεκλεομένας, ὡς σὺ ἀδενέασ καὶ ἀτόνους, καὶ γλυκυχύλους εἶναι πεπεισμαι. πάντες δὲ ὀνῆται τε καὶ ὀρεῖς ἐόντες σὺ ὑαλίοισιν ἀπείοισιν φορέσθωσαν. ἐκῆσας δ' αὖ φύλλα ἢ ἄνθεα. ἢ ῥίζαι σὺ κώθωσι κενοῖς πορίεσφι κωμήοις. ὅκως μὴ διαυχλόμενα τῆσι πυσὶ σὺ ἐκλείπῃ, ἢν τόνον τῆς φαρμακείης, ὡς πορ λειποψυχήσαντα, ἀλλ' αὖθις ἡμῖν ταῦτα πέμψον. καὶ γὰρ ἡ ὥρη τὸ ἔτεος αὖ μάθιος. καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς λεγομένης μανίης, ἐπείγει. τέχνης μὲν γὰρ πάσης ἀλλότριον, ἀνάβολή. ἐντεκῆς δὲ καὶ πάνυ σὺ ἢ ψυχῆς κινδυνος ἢ ὑπόθεσις. ψυχῆς δὲ τῆν θραπειῶν οἱ καιροί. ὧν ἡ παραφυλακὴ τέλος. ἐλθοιμι μὲν οὖν, ὑγιέα γ' ἢν δημόκειτον καὶ σὺ χα ἰήσιος. εἰ δ' αὖρα τι σφάλμα φύσεως, ἢ καιροῦ, ἢ ἄλλης τινὸς αὐτῆς, γένοιτο. πολλὰ γὰρ ἡμέασ θνητοῦ ἐόντας λάθοι, ἄτε μὴ τάχα διαρρεκίης ὑντονέοντας, ὠδὶ ἀσθλιον πᾶζειν χρέος δωσάμενον ἠθρῆσθαι. οὐ γὰρ ἀρκέεται ὁ κινδυνος οὗος, οἷς δωσάμεθα. ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ ἃ μὴ δωσάμεθα. καὶ χρεοῦν πρὸς λύσ σχατυνόμεθα τέλεα. ἀ μὲν αὐθερώπινον. ἀ δὲ τέχνης, ὧν ἀ μὲν ἄδηλον, ἀ δὲ τῇ ἐπιστήμῃ ὥρισται. ἀεὶ δὲ σὺ ἀμφοτέροισιν τουτέοισι καιὰ τύχης. ἀ γὰρ ἀτέκμαρτον σὺ τοῖς καθαρσίοισι δ' ὑλαβείης τοῖσιν εἰ. ἢ πάσης. καὶ γὰρ καὶ τομάχου κάκωσιν ὕφορώμεθα. καὶ ξυμμετείλω φαρμακείης, πρὸς ἀγνοσυμβίλω φύσιος χαζόμεθα. οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ μὲν φύσις ἁπάντων. ἑ τοῦτον δ' αἰεὶ καὶ πρὸς ἑωυτῷ ὠείζουσα οἰκιέ. σίοτε δὲ καὶ τοῖς βοτάναις πολλὰ τῶν ὀρπετῶν σὺ ἰοβόλοισιν, καὶ πορικανόντα τῇ σὺ ἀ ἄβρη, κάκωσιν αὐτ' ἄλεξήσιος αὐτοῖς προσίπυσιν. καὶ τούτου ἀγνοια ἔσται, ἐ μὴ τις αὖρα κοιλὶς ἢ πάλος. ἢ ὀλμὴ θηειώδης καὶ ἀπινής, τὸ χλυομιλοῦ ξύμβολον φανείη. εἰδ' ἡ τέχνη σὺ ἀ ἐμπέσῃμα τῆς τύχης τῆς κατορθώσεις, ἀφήμαρτε. βεβαιότοῦτον δ' αὖ αἰεὶ αἱ δ' ἐλλεβόρων κάθαρσιες εἰσί. καὶ Μελάμπους ὠδὶ τῶν Γρυῖ τοῦ θυατοῦρων. καὶ Ἀντικυρεὺς ἐφ' Ἡρακλέους ἱστορέονται κεχῆσθαι. μὴ χρησαίμεθα δ' ἡμεῖς ὠδὶ Δημοκείτου μηδενὶ τούτων. ἀλλὰ γένοιτο ἐκείνω τῶν ὁρασικωτάτων καὶ ἰητεκωτάτων φαρμάκων σοφίης τέλος. ἐῤῥῶσθ.

Ι. ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ ΔΑΜΑΓΗΤΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Τοῦτ' ἐκεῖνο δαμάγητε ὁ πορ ἐκπροσδοκῶμεν, οὐ παρέκοπε Δημόκειτος, ἀλλὰ πάντα ὑπορφρόνεε. καὶ ἡμᾶς ἐσωφρόνιζε, καὶ δι' ἡμέων πάντες ἀνθρώπους. ὀβελὸς δὲ Ὁι φιλότης ὡς ἀληθέως, πλὼ Ἀσκληπιάδα νᾶα, ὧ πρόσθεν μετὰ τῶ ἁλίου ἐπίσημον ὑγιῆ. ἐπεὶ μετὰ τὸ δείμονα τῷ ὄντι ἰσοσρόμηκε. καὶ ἐκείνη τῇ ἡμέρῃ κατέπλωσεν εἰς Ἀβδηρα, ἵνα πορ αὐτοῖσι ἐπεστάλκειν ἀφίζεσθαι. πάντας οὖν ἀολέασ πρὸ τῆν πυλῶν ὕρομον ὡς ἐκῆς, ἡμέασ πορικόντας. οὐκ ἀνθρωπους μόνους, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας, ἔτι δὲ καὶ πρεσβύτας καὶ παῖδια, νὴ θεοὺς κατηφέα καὶ τὰ νήπια. οὗτοι μὲν τοι ὧδε εἶχον, ὡς ἐπαινομόνῳ τῷ Δημοκείτῳ. ὁ δὲ μετ' ἀκείθεν τότε ὑπερφιλοσόφεον. ἐπεὶ σὲ μὲ εἶδον ἐὐδξαν που σμικρὸν ἐφ' ἑωυτῆ γεγονέναι. καὶ χρησὸς ἐλπίσας ἐποιοῦντο. ὁ δὲ φιλοπείμιλω, ἄγειν ὠδὶ πὼ ξωίλω με ὥρωπτο. κἀκείνοις ξωνεδήκεε τὸ τοῦτο. ἐγὼ δὲ ὧ ἀνθρες ἔφιλω Ἀβδηρέται, οὐδὲν ἔσι μοι προύργου, ἢ Δημόκειτον θεήσασθαι. οἱ δ' ἐπήνουν ἀκούσαντες, ἢ ἠθήλαν, ἢ γοντό με τε ξωτόμως δῆθ' τ' ἀχρῆς, οἱ μὲ, ἐπέμποι. οἱ δὲ, προσέχοντες, ἐτέρωθεν ἑτεροισῶζε λέγοντες, Εὐθει, θράπευσον. κἀτὼ παρῶιεν θορρῆν. ὡς τάχα μὲν, οὐδενὸς ἐόντος κακοῦ, πίσωσος ἐτησίαις ὥραις. εἰ δ' ἄρα καί τινος βραχυος δυσεραῶτου. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων, ἦειν, οὐδὲ γὰρ πόρρω ὧ ἔοικεν, μᾶλλον δ' οὐδὲ πόρρω ἐόντα λάθοι, ἄτε μὴ τάχα διαρρεκίης οὕτω ἐόντα. ἀλλὰ ἐπὶ πόλεως ἐκῆσε. ἐπεὶ δὲ ἐγὼ ἀπικόμην, ἀγχοῦ μὲν ἦν ἄδηλον πᾶζων χρέος δωσάμενον ἠθρῆσθαι. οὐ γὰρ ἀρκέεται ὁ κινδυνος οὗος, οἷς δωσάμεθα. ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ ἃ μὴ δωσάμεθα. καὶ χρεοῦν πρὸς λύσ σχατυνόμεθα τέλεα. ἀ μὲν αὐθερώπινον. ἀ δὲ τέχνης, ὧν ἀ μὲν ἄδηλον, ἀ δὲ τῇ ἐπιστήμῃ ὥρισται. ἀεὶ δὲ σὺ ἀμφοτέροισιν τουτέοισι καιὰ τύχης. ἀ γὰρ ἀτέκμαρτον σὺ τοῖς καθαρσίοισι δ' ὑλαβείης τοῖσιν εἰ. ἢ πάσης. καὶ γὰρ καὶ τομάχου κάκωσιν ὕφορώμεθα. καὶ ξυμμετείλω φαρμακείης, πρὸς ἀγνοσυμβίλω φύσιος χαζόμεθα. οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ μὲν φύσις ἁπάντων. ἑ τοῦτον δ' αἰεὶ καὶ πρὸς ἑωυτῷ ὠείζουσα οἰκιέ. σίοτε δὲ καὶ τοῖς βοτάναις πολλὰ τῶν ὀρπετῶν σὺ ἰοβόλοισιν, καὶ πορικανόντα τῇ σὺ ἀ ἄβρη, κάκωσιν αὐτ' ἄλεξήσιος αὐτοῖς προσίπυσιν. καὶ τούτου ἀγνοια ἔσται, ἐ μὴ τις αὖρα κοιλὶς ἢ πάλος. ἢ ὀλμὴ θηειώδης καὶ ἀπινής, τὸ χλυομιλοῦ ξύμβολον φανείη. εἰδ' ἡ τέχνη σὺ ἀ ἐμπέσῃμα τῆς τύχης τῆς κατορθώσεις, ἀφήμαρτε. βεβαιότοῦτον δ' αὖ αἰεὶ αἱ δ' ἐλλεβόρων κάθαρσιες εἰσί. καὶ Μελάμπους ὠδὶ τῶν Γρυῖ τοῦ θυατοῦρων. καὶ Ἀντικυρεὺς ἐφ' Ἡρακλέους ἱστορέονται κεχῆσθαι. μὴ χρησαίμεθα δ' ἡμεῖς ὠδὶ Δημοκείτου μηδενὶ τούτων. ἀλλὰ γένοιτο ἐκείνω τῶν ὁρασικωτάτων καὶ ἰητεκωτάτων φαρμάκων σοφίης τέλος. ἐῤῥῶσθ.

ἐξὺ ἀνεκώκυσεν, εἰκελον γυναικὶ ὦδὶ θανάτῳ τέκνα ὀλυρομένῃ. ἔτ' ἀνώμωξεν πάλιν ὑποκειμένος παρεσὶ τὴν ἄλλον ὀλέσαντά τι ὧν σκενῶμεζεν. ὢ ὁ Δημόκειτος ὑπακούων, τὰ μὲν, ἐμειδία τὰ δὲ, ἤζεγέλα. ὢ οὐκ ἔτι ἀδὲν ἔγραφεν. πὼ δὲ κεφαλὴ θαμνὰ ἐπέσειον. ἐγὼ δὲ, ὑμεῖς μὲν ἔφιλω ὦ Ἀβδηρέται, αὐτόθι μίωατε, ἐπὶ τρόω δ' αὖ ἐς καὶ λότων καὶ σωμάτων τ' αὖρος χλυηθείς, ἰσῶν τε καὶ ἀκούζας, εἴσομαι τῶ πάθεος πὼ ἀληθειαν. καὶ ταῦτ' εἰπὼν, κατέβαινον ἡσυχῆ. ἰὼ δὲ ὀξὺ καὶ ἐπίφορον ἐκεῖνο ἐ χωρέον μόλις δ' ὧν διασηζόμενος δῆλθον. ἐπεὶ δὲ σὺ ηοιάζων ἐτυχεν ἐτελθὼν αὖτέω, ὅτι δή ποτε γράφειν σὰ θουσιασῶς ἡ μεθ' ὁρμῆς. ἐστήκειν δ' αὐτόθι πορμιλῶν αὖτέου ἐν καιρόν τ' ἀναπαύσεος. ὁ δὲ μεσὰ μικρὸν τῆς φορῆς λήξας τῶ γραφίου, ἀνέβλεψέ τε εἰς ἐμὲ προσίοντα, ἠ φησί. χάιρε ξένε. κἄτω. πολλά γε καὶ σὺ Δημόκειτε αὖορῶν ὀφῶ τα τε. ὁ δὲ αἰδεσθεὶς ὅμαι, ὅτι σὺκ ὀνομαὶ προσείτε με, σὲ δὲ ἔφη τι κἀλέομεν. ἄγνοια γὰρ τῶ σὺ ὀνόματος, ὧ πρόφασις τῆς τῶ ξένου προσηγορίεο. Ι. ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ ἔφιλω ἐμοί γε τοῦτο μὰ ἰήσός. ὁ δὲ εἶπεν. ἡ τῆν Α' σκληπιαδῶν σὺ γένεια, πολὺ γ' ὀφῶ ἐ κλέος τῆς σὰ ἰητεκῆς σοφίης πεφοίτηκεν. καὶ ἐς ἡμέασ ἀφίκται. τί δὲ χρέος ἐπεῖρε δεῦρο σε ἤναγκ. μᾶλλον δὲ πὼ πάντων, κἄθησο. ἐρῆς δὲ ὡς ἔ στιν οὗτος οὐκ ἀνδρὸς φύλλων ἀθάνατος, ἔτι χλωρὸς καὶ μαλθακὸς ἐγκαθίζει προσηνέστορος τῆν τῆς τυχῆς ἐπιφθόνων ἀθώκων. κἀθίσαντος δέ μου, πάλιν φησίν. Ἴδιον οὖν ἢ ἐπιδήμιον πράγμα διζόμενος δεῦρο ἀφίξαι. φράζεο σαφῶς. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτι δωσάμεθα, σωφρονίζει ἀν. κἄτω, ἐ μὲν κατ' ἀλήθειαν ἔφιλω εἶπον, δεῦρο σέο χάριν ἦκω, ξωτυχεῖν ὀφῶ αὖορί. ἔχει δὲ πρόφασιν ἡ παλεῖς, ἧς πρεσβεύην τελῶ. ὁ δὲ, ξενίη τοίνυν φησὶ τα πρῶτα κέχρηθ ἡμετέρη. πειρώμενος δὲ κἄτω κατὰ πάντα τ' αὖορός. καὶ πορ ἤδη μοι κατασήλαμὴ παραπὸ πεῖν ἐόντος, φιλοσόφεα οἰαθα ἔφην πολίτην ἐόντα ὑμέτερον. ὁ δὲ μὰλα εἶπεν, ἦν δ' ἄμονος λέγεις ἰήν. ἐν οἰκοῦντα παρὰ πὼ Ἑρμεάδα κρωΐλω. τῶτον εἶπον. οὐ καὶ τυγχάνων ἐκ πατέρων ἴδιος ξένος. ἀλλ' οὐ Δημόκειτε, τῇ κρείσσονί με ξενίῃ δέχου. καὶ πρῶτον γε τί τῶ τυγχάνεις γράφων φρίζε; ὁ δ' ἐπιχὼν ὀλίγον ὠδὶ μανίης ἔφη. κἄτω, ὦ ξοῦ βασιλοῦ φησὶ μὲ. οὐκαίρως γε αὖτῳ γράφεις πρὸς πὼ πόλιν. ὁ δὲ ποίλω φησὶ πόλιν Ι. ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΣ. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἔφιλω ὦ Δημόκειτε. ἀλλ' οὐκ οἶσί' ὅπως προσέπεσον. ἀλλὰ τί δ' μανίης γράφεις. τίν' ἔτεον ἄλλο, πλὼ ἐ τις τεθῆ, ὅκως ἀνθρώποις ἐπίνετε. μὴ τίνα φρόπον ἀπόλοιτο. τάτε δ' ζῶα ταῦτα ὁκόσα ἔφη ὁρῆς, τοῦ τοῦ μέντοι γ' αὖακτέμνω εἶναι, οὐ μισέων θεοῦ ὀργα. χολῆς δὲ δι' ἡμένος φύσιν καὶ θέσιν. οἶσθα χ' ἀνθρώπων παρακοπῆς, ὡς αὖτίη ἐπὶ τοσοῦτον πλὼ οὕτω πολεσνάζουσα. ὠδὶ πᾶσι μὲν φύσει σὺ πάρχει. ἀλλὰ παρ' οἷς μὲν ἔλαττον, παρ' οἷς δὲ τι πλέον. ἢ δι' ἀμετρείην αὐτῆς, νοῦσοι τυγχάνουσιν, ὡς ὕλης, ὁ τε μὲν ἀγαθῆς, ὁ τε δὲ φαύλης ὑποκειμένης. κἄτω νὴ Δία ἔφιλω ὦ Δημόκειτε, ἀλλ' θέως γε καὶ φρονίμως λέγεις. ὄθεν δύσαιμονά σε κεῖνα, τοσαύτης ἀπολαύοντα συχίης. ἢ μὲν δὲ μετέχειν ταύτης οὐκ ἐπιτέρπαμαι. δρεομένου δὲ διατὶ ὦ Ι. ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΣ οὐκ ἐπιτέρπαμαι, ὅτι ἔφιλω, ἢ ἀγροικίη. ἢ τέκνα. ἢ σέλενα. ἢ νοῦσοι, ἢ θανατοι, ἢ λ μωΐες. ἢ γάμοι. ἢ τοιαῦτά τινα πὼ δυκαιείλω ἢ μῶν ὑποτέμνεται. σὰ ταῦθα δὴ ὁ ἀνὴρ εἰς ἐ ἐωυθὸς πάθος κατηνέχθη. κἠ μάλα ἀθρόοντι ἀνεκάγχασε. κἠ ἐπιπώθασε. κἠ ἐ λοιπὸν ἠσυχίλω ἠ γε. κἄτω τί μοί τοι Δημόκειτε ἔφιλω γελᾶς; πότερον τὰ ἀγαθὰ ὧν εἴδυ, ἢ τὰ κακά. ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐγέλα. καὶ ἅπαθεν ὀρδύντες οἱ Ἀβδηρέται, οἱ μὲν, τὰς κεφαλὰς αὖτ' ἔπαιεν, οἱ δὲ, τὰ μέτωπα. οἱ δὲ, τὰς τείχας ἔτιλον. καὶ γὰρ ὡς ὕδρον ἔφησαν, πολεσνάζοντι παρὰ ἐ ἐωυθὸς τῷ γέλωτι ἐχρήσατο. ὑποτυχὼν δ' ἔτε, ἀλλὰ μὲν ἔφιλω σοφῶν αἴρισε Δημόκειτε, ᾧ θέω γὰρ αὐτίλω τῶδὶ σὺ πάθεος κατα λαβέσθαι, τίνος ἄξιος ἐφαίλω ἐτω γέλωτος, ἢ τὰ λεχθέντα, ὅκως μαθὼν παύσωμαι τῆς αὐτῆς. ἢ συ ἐλεγχθεὶς, διακρύσῃ τῶν ἀκαίρους γέλωτας. ὁ δὲ ἠράκλεις ἔφην. εἰ γὰρ δωώσῃ με ἐλέγξαι, θράπειλω θράπευσεις, οἵλω οὐδένα οὐδὲ πώποτε ὦ Ι. ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΣ. καὶ πῶς οὐκ ἐλεγχεῖς ἔφιλω ὦ αἴρισε. ἢ οὐκ οἶσθ' ἄτοπος γε εἶναι γελῶν ἀνθρώπου θανάτου. ἢ νοῦσον, ἢ παρακοπήν. ἢ μανίλω. ἢ μελαγχολίλω. ἢ σφαγήν, ἢ ἄλλό τι χεῖρον. ἢ τοὔμπαλιν γάμους ἢ παιηγύρεις ἢ τεκνογονίλω. ἢ μυσήρια. ἢ ἀρχὰς ἢ καὶ τιμὰς, ἢ ἄλλό τι ὅλως ἀγαθόν. καὶ γὰ ἀ δέον οἰκτείρειν, γελᾶς. καὶ ἐφ' οἷς ἠδέσθαι χρὴ, κατα γελᾶς τουτέων. ὡς τε μήτε ἀγαθὸν, μήτε ἡκκὸν παρὰ σοὶ διακεκεῖσθαι. ὁ δὲ ταῦτα μὲν ἔφη οὐ λέγεις ὦ Ι. ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΣ. ἀλλ' οὐκ οἶσθά πω τῶ ἡμετέρου γέλωτος αἰτίλω. μαθὼν δ' οὐδὲν ὅτι κρέασσονα τῆς πρεσβείης αὐτιφορτισάμενος ἀφοίσεις θράπειλω. φὴν ἐ μὲν γέλωτα τῇ πατρείδι, καὶ ἑωυτῷ, καὶ τοὐἄλλους δωώσῃ σωφρονίζειν. ἀνθ' ὧν ἴσως κἀμὲ διδάξεις ἀτεκλῶ ἀμοιβηδόν. γνοὺς ὅση ἀσυνδή ποδὶ τὰ ἀσυύσασα φιλοτιμούμενοι πρήσειν τὰ μηδενὸς ἄξια πάντες ἀνθρωποι ἐν βίῳ ἀναλίσκουσι, γελώτων ἄξια διοικοῦντες. ἐγὼ δέ φημι. λέγε πρὸς θεῶν, μήποτε γὰρ διαλανθάνει ἅπας ὁ κόσμος νοσέων. καὶ οὐκ ἔχει ὅκου διαπέμψηται πρεσβείλω πρὸς θράπειλω. τί γὰρ ἂν εἴη ἔξω αὐτέου. ὁ δ' ὑπολαβών, πολλαί γε φησὶν ἀπειρίαι κόσμων ἐσὶν Ι. ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΣ, καὶ μηδαμῶς ἔστ' ἐξω τοῦρε ἡκατομόλεγει πολυσίλω πὼ φύσιν ἐοῦσαν. ἀλλὰ τοῦτα μὲν ἔφιλω Δημόκειτε, διοὐδὲ ξεις σὲ ἰδῶ χαιρῶ. βούλαβοῦμαι γὰρ μήπως καὶ πὼ ἀπειείλω διεξιών, γελᾶν ἀρξῇ. ἰδὴ δὲ καὶ τῶδὶ τὸ σημείου γέλωτος τῷ βίῳ λόγου δώσων. ὁ δὲ μάλα φρανὸν ἀπισώ

με, λύο φησὶ τὼ ἐμοῦ γέλωτος αὐτάρκεε δοκέεις, ἀγαθὰ καὶ φαῦλα. ἐγὼ δὲ οὔα γελῶ τὰ ἀνθρώπου-
ἀνοίης μὲν γάμον τα. κενεὸν δὲ πρῆγμα τὴν ὀρθὴν πάλμος ἐπιβαλαῖς νυπαίζοντα. μὴ μηδὲ μῆς οἶε-
κεν ὠφελείαο ἀλγύοντα. δὺ ἀνίωτους μόχθους. πειρατὰ γῆς καὶ ἀρείτους μυχοὺς ἀμετρέουσιν
ἐπιθυμέησιν ὀλίγοντα. αὐχμηρον τείνοντα καὶ χρυσόν. καὶ μὴ πανυόμενον τῆς κτήσιος ταύτης. ἀεὶ δὲ
θορυβώμενον ἀεὶ ἐπὶ πλέον ὅκως αὐτὸς ἐλάσσων μὴ γένηται, μὴ οὐδὲ αὐχμέῃ μὴ λεγόμενος ὀδυσέ-
μενον. ὅτι χρέσμα τῆς γῆς ὁρύσσει δίζόμενος χρεῖν, ὧν οἱ μὲν ὠδὶ σοφῆς ἐπιπλῆσης τῆς γῆς ἐφθά-
ρησαν, οἱ δὲ πολυχρονίως ταύτην ἔχοντες πὺ ἀνάγκῃ, ὡς οὐ παιτείδι τῇ κολάσει παραμένουσιν. αὐχμύειον καὶ χρυσίον, ἵχνη κόνεως, καὶ λήγματα ὀδυνῶντες. λάμμον ἄλλῳ ἀλλαχόθεν ἐγεί-
ραντες, καὶ τῆς γῆς φλέβας ἐκτέμνοντες. ἐς ὠδίνουσίλω αἰεὶ βωλοπριέοντες ἐκ τῆς μηδὸς πόδε
μίλω γῆν καὶ πὺ αὐτὺ ἐοῦσαν, καὶ θαυμάζοντες παῖδες. ὅσος γέλως ὠδὶ μόχθῳ, καὶ κρυδίης
γῆς ὀρῶσι, πὺ φανδρὶῳ ὑβρίζοντες. κωῶσο ὠνδύνται, οἱ δὲ ἴππους. οἱ δὲ χώρῳ πολλῳ πδρισεί-
ζοντες, ἰδίῳ ἐπιγράφουσιν. μὴ πολλῆς ἐθέλοντες δεκώδειν, οὐδὲ αὐτέων δυώσαντα. ναμεῖν ωὐδ-
δυσιν, ἀς μετ ὀλίγον ἐκβάλουσιν. ὀρῶσιν, εἶτα μισθοῦσι. μετ ἐπιθυμέης γλυκώσιν. εἶτ ἐκβάλλουσι
τελείους. τὶς ἡ κακὴ ωουδὴ μὴ ἀλόγισος, μηδὲν μανίης διαφδρᾶσθαι. πολεμοῦσιν ἐμφυλον, ὑρεμίλω οὐχ
αἱρετίζοντες. ἀντενεσβούσουσι βασιλέαο. ἀσφοροφοροῦσι. γῆν ὀρύσσοντες, αὐχμύειον ζητοῦσιν. αὐχμύ-
ειον εὑρόντες, γῆν ἐθέλουσι πρίασθαι. ὠνησάμενοι γῆν, ἡρπους πιπρόσκουσι. ἡρπους ἀποδεχόμε-
νοι, πάλιν αὐχμύειον λαμβάνουσιν, ἐν οἷσπερ μεταβολαῖς εἰσιν. ἐν οἷσπερ κακὴν οὐσίλω μὴ ἔχοντες, οὐ-
σίλω ποθέοντες, ἔχοντες, κρυπτοῦσιν. ἀφανίζουσιν. κατεγελῶ, ἐφ' οἷς κακὸ πρασσόουσιν. ἐπιτένω ἢν
γέλωτα, ἐφ' οἷς ἀνυσχέουσι. θεσμοὺς ἢ ἀληθέας παραβεβήκασι. φλονεικέοντες ἐχθρῶν πρὸς ἀλ-
λήλους δῆλον ἔχουσι, μὴ δὲ ἀδελφῶν καὶ τοκήων, καὶ πολιτῶν, καὶ ταῦτα ἐοῦσι τοιούτων κτη-
μάτων, ὧν οὐλεῖς θανὼν δεκοῦτης ὄδιν, ἀλλήλοκτον ὄυουσιν. ἀθεσμόβια, φρενοῦντες. φίλων καὶ πο-
τείδων ἀπρείλω ὑπδροῶσι. ωλουτίζουσι τὰ ἀνάξια καὶ τὰ ἄψυχα ὅλης τῆς οὐσίης. αὐσρισάντα
ὠνέοντας, ὅτι δοκέει λαλεῖν ἢ ἄγαλμα. δὺ δὲ ἀληθέως λαλέοντας, μισοῦσι. τὴν γὰρ μὴ ἐπὶ δίων
ἐφίδυται καὶ γὰρ ἢ πειρον οἰκοδῦντες, θάλασσαν ωοέουσι. καὶ πάλιν σὺ νήσεις ἐόντες, ἢ πειρον γλή-
χοντα. καὶ πάντα διασρέφουσι ἐς ἰδίλω ἐπιθυμέλω. καὶ δοκέουσι μὲν σὺ πολέμου αὐσρέλω ἐ-
παινεῖαζ. νικῶντας δὲ κωθὲ ἡμόρλω, ὑσὸ τῆς ἀσελγήης. ὑσὸ φιλαργυρείης. ὑσὸ τὴν παιδέων
πάντων νοσέουσι. θρῆσῖται δ', εἰσὶ δὲ βίου πάντες. τὶ δὲ ἦν ἐ μὲν Ἱ ωποκρατες ἐμέμλω γέλωτα;
οὐ γὰρ αὐτὸς τῆς ἰδίης αὐσοίης, ἀλλὰ ἄλλος ἄλλου κατα γελᾶτε. οἱ μὲν τὴν μεθυόντων, ὁταν αὐτοὶ δὺ
κέουσι νήφειν. οἱ δὲ τὸ ὀρῶντων, χαλεπωτόρλω νόσον νοσεῦντες αὐτοί. οἱ δὲ τὸ ἐθελόντων. ἄλλοι δὲ τὸ
πὶ γεωργίλω ἀσχολιηθέντων. οὐ συμφωνέσει τ', οὔτε ταῖς τέχναις, οὔτε τοῖς ὀργοῖς. ἐγὼ δὲ ταῦτα μὴ
ἔφλω κρίνια δημόκειτε. οὖ δ' ἄλλος τὶς αὖ εἴη λόγος ἁρμοδιόπερος ὀβελῶν ταλαιπωρείλω θυν-
τὴν. ἀλλὰ πρῆξιες νομοθετῦσι πὺ ἀσαγκαίλω. οἰκονομίης τὲ εἵνεκα καὶ ναυπηγίης. καὶ τῆς ἐτδρης
ωολιτείης, οἵη χρεὼν εἶναι ἢν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ εἰς ἀρχίλω αὖ ἢν ἡ φύσις ἐγίνατ. ἐκ τουτέων δὲ πό
λιν φιλοδοξίη χυθεῖσα, ἐσφιλεωλλῶν ὀρθογωμονα ψυχήν. ωουδαζόντων μὲν ἅπαντα, ὡς ἐπὶ
ἀδιάπτωσιν. ἢ μὴ κατ' δὺτονούντων δὲ πὺ ἀδηλόπατα προορηθαι. εἴπου γὰρ τις ὠ δημόκειτε γα-
μέων, ἢ χωεισμόν. ἢ θανάτου προσδόκησον. τὶς δ' ὁμοίως παιδοτροφέων ἀπώλειαν. ἀλλ' οὐδὲν γεωρ-
γίη, καὶ ωλοῖσι. καὶ βασιλείη. καὶ ἢ γομοίη. καὶ πάνθ' ὅσ' ὑπάρχει κατὰ ἢν αἰῶνα. οὐδεὶς χρὴ προὐ-
λαβὼν πᾶσ(σε. ἀλλ' ἀγαθοῖσιν ἕπασος τουτέων ἐλπίσι φορβεται. τὴν δὲ χειρονων οὐδὲ μεμνηται.
μὴ φρ' οἷσ ὁ σὸς γέλως τουτοίσι αὐαρμοστος. ὁ δὲ δημόκειτος, μάλα ἐφιλοσοφηκὼς ἢν νόον ὑπάρχεις,
καὶ μακρὰῳ γε τῆς ἐμῆς γνώμης ἀποδήμους Ἱ ωποκρατες, ἀτραφαχίης καὶ ταρφαχίης μέδρα μὴ ἐπισκο
πέων, δι' ἀγνοιαν. ταῦτα γὰρ αὐτὰ, διανοίη φρενηρεῖ διοικέοντες, αὐτοί τε ἐρὶ δίως ἀπίλασσον, κὴ
ἢν ἐμοὶ ἐλάφρεν γέλωτα. νωῶ δ' ὡς ἐπ' ἀρηρόσι τοῖς σὺ τῷ βίῳ φρενοβλαβέες τετύφλωνται. ἀλλ'
ἀσυλλογίσω διανοίη τῆς ἀτάκτου φορῆς δυσδίδακτοι. νουθεσίη γὰρ αὐτάρκης ὑπῆρχε καὶ τὴν ἐυμπάν
των μεταβολὴ. ὀξείησι τοπήσιν ἐμπίπτουσα. ἀεφνίδιον φροντιλασίλω παντοίλω συνεοῦσα. οἷσ' ὡς ἐ-
παρηρεία καὶ βεβαίη ἐκλελησμένοι πασιν. ἀεὶ κατὰ ἐξω χέες ἐμπίπτόντων, ἄλλοτε ἄλλως ποθοῦν
τες τὰ λυπέοντα. δίζήμενοι τὰ μὴ ἐυμφδροντα, σὺ κωλινδοῦνται πολλῆσι ἐυμφορῆσιν. εἰ δ' ἐμβρμη-
ειζεν κατὰ δωάμαν ἰδίλω, τὰ ἐύμπαντα δῆλον, ἀδιάπτωτον ἐφρούρεε ζωὴν, ἑαυ ἢν ὑβεπισά-
μενος. καὶ ἐύγκεισιν ἰδίλω σαφῶς κατανοήσας, καὶ μὴ τῆς ἐπιθυμέης πὺ ωουδὴν, ἀάεισον ἐκ-
τείνων. πὺ δὲ ωλουσίλω φύσιν, μὴ πάντων πιθανὸν, δι' αὐτάρκειης ὀρέων. κωθάπερ δὲ τὴν παιδέων
δύεξίη κίνδωος πρόσηλος, οὕτω ἢ μέγεθος τὴν δύτυχημάτων σφαλερὸν ὄδιν. ἀρίσημοι δ' σὺ τῆσι
κακοδαιμονίησι ξωυθεωρδύνται. ἄλλοι δὲ τὰ τὴν πέλας ὡς μὴ ἐσορέοντες, ὑσὸ τῆς ἰδίης κακο-
πραγίης ἀπώλοντο. τὰ δ' ἤλα κωθάπερ ἀδήλα μὴ προσεωρδύντες. ὑπόλειγμα ἢν μακρὸν βίον ἔχον
τες, γλυκυμόνων καὶ μὴ γλυκυμόνων. ὧν ἐξ ὧν καὶ ἢ ἐσόμενον ἐχρῶ κατανοῆαι. ταῦθ' ὁ ἐμὸς γέλως ἀ-
φρονες ἀνθρωτοι. πονηρίης δίκας ἐκτείνοντες. φιλαργυρείης. ἀσωτίης. ἐχθρης. σπεσσίης. ἐπιβου-
λίης.

λίης. βασκανίης. αὐχμαλέον ὄβριπτεῖν πολυμηχανίλω κακῶν. ἀπειρείη γὰρ τις ὄδι κακὸν τουτοίοις δολο-
φρολομίσιν. ἀνθρωμιλδύντες σκολιόφρονες. αὐρετὴ δὲ παρ' αὐτέοις ζόπος ὄδι, ἢ χέρεσιν. φιλοφυδέην
γὰ ἀσκέουσι. φιλησδονίλω κοσμέουσι. νόμοις ἀπειθδύντες. ὁ δὲ αὐτέων κατα κείνει πὺ ἀπροαιρεσίην.
μήτε ὑρήσεως, μήτε ἀκοὴς μετέχοντας, μοιρίη δ' ἀλιθησις ἀνθρώπου ἀρεκείη διανοίη τηλωγής. τότε
δ' ἢν καὶ ἢ ἐσόμενον προορεωμένη, λυσιρεσ δύνται παῖσι, καὶ πάλιν τοῖς αὐτέοις ἐμπελάζοντα. αὖ
νησάμενοι ωλοῦον, ωλεύσι. γεωργίλω ἀπωσάμενοι, αὖθις γεωργοῦσιν. ἐκβάλοντες γαμετὼ, ἐτέ-
ρλω εἰσάγοντα. γλυνήσαντες, ἐβαψαν. βάψαντες, ἐγέννησαν. πάλιν φρέφουσι, γῆρεσ' ὑπεξαντο. ἐς
αὖ δ' ἀζηκόμενοι σεκάζουσιν. σὺ οὐδὲ μέη κατασοῖσι βέβαιον ἔχοντες πὺ γνώμλω. ἢ γεμώνες καὶ
βασιλέες μαιηλίζουσι ἢν ἰδιώτην. ὁ δὲ ἰδιώτης, ὀρέγεται βασιλείης. ὁ πολιτευόμενος, ἢν χει-
ροτεχνοῦντα, ὡς ἀκίνδυνον. ὁ δὲ χειροτέχνης ἐκεῖνον, ὡς δύτονδυνατα κατὰ πάντων. πὺ γὰρ ὀρθὴν
κέλευθον τῆς αὐρετῆς οὐ θεωροῦσι κωθαρλῶ καὶ λείλω, καὶ ἀπροσατοισον, εἰς ἰῶ οὐλεὶς τετόλμη-
κεν ἐμβαίνειν. φδρόντατ δὲ ὠδὶ πὺ ἀπειθῆ κωὶ σκολίλω φηχυβατέοντες κατα φδρόμενοι. καὶ προ
σκόπτοντες. οἱ δὲ ωλέῖσοι ἐκπίπτοντες. καθμαίνοντες ὡς διωκόμενοι. δρίζοντες. ὑσὸ δέοντες. προοιχεύ-
μενοι. καὶ οὓς μὲν αὐτέων, ὀρῶντες ἀτάσθαλοι ὑποστρεφήμασιν ἀλλοτρίης δύνης, φθορῆ ἀναιδείης πι
σύνους. οὓς δὲ τήκει φιλαργυρείης νοῦσος, ἀόρεσος. οἱ δ' ἀλλήλοις αὐτεπιτίθενται. οἱ δ' ὑπὸ φιλοδο-
ξίης εἰς ἢ ὁρᾶν ἀνεχόντες, βελθει κακίης, εἰς βυθὸν ἀπωλείας κατα φδρόντατ. κατασκάπτοσιν. εἶ-
τα ἐποικοδομέουσι. χαρίζοντατ. εἶτα μεταγνοῦσιν ἢ ἀφαιρδύνται τὰ φιλίης δίκαια. κακοπραγεῶν-
τες εἰς ἐχθρλω τὰ ἐυγγενίης φρλεμοποιδύντες. καὶ τουτέων πάντων αὐτὴ φιλαργυρείη. τὶ γὰ πίων ἀ-
θυρόντων διαφδρέουσι; παρ' οἷς ἄκειτος μὲν ἢ γνώμη, ἢ δὲ προσατοσὸν τδρπνόν. σὺ δὲ τοῖς θυμοῖς, τὶ
πδρίασθ' ζώοις ἀλόγοις παραλελοίπασιν; ωλλῶ ὅτι σὺ αὐτάρκειη μὲν ἐουσιν οἱ ἥρες. τὶς γὰρ λέων
ἐς γῆν κατέκρυψε χρυσόν; τὶς ταῦρος ωλεονεξίην ἐνορύξατο; τὶς πάρδαλις ἀσωλησίλω κεχώρη-
κε; δηλῆ μὲν ἄγριος σῦς, ὅσον ὕσκατος ὠρεχεῖη. λύκος δὲ σαρδάψαο ἢ προσατοσὸν τῆς ἀναγκαίαο
ζοφῆς, ἀναπέπαυται. ἠμδρήσι δὲ καὶ νυξὶ ξωαπτομένοισιν, οὐκ ἔχει βοίνης κόρον ὠνθρωπος. ἢ χό-
νων μὲν σιαυσίων τάξις ὀχείης, ἀλόγων τὸ μαδδύν. ὁ δὲ ἢ δίλωεκὲς, οἰσγομανίην ἔχει τ' ἀσελγείης.
Ἱ ωποκρατες. μὴ γελάσω ἢν κλαίοντα δ' δῦσται ὅτι ξυμφδρόντως ἀποκλειεται, μάλιστα δ' ὠ
ξιλονίη δωσι ἢ, καὶ φδρήται κατὰ κρημνῶν, ἢ βυθὸν ωελάγους ἐπιτενῶ ἢν γέλωτα; μὴ γελά-
σω ἢν πὺ νῆα πολλοῖσι φορτίοισι βαπτίσαντα, εἶτα μεμφόμενον τῇ θαλάτῃ ὅτι κατα βύθισεν αὐ-
τὸ ωλήρη; ἐγὼ μὲν οὐδαμῶς δοκέω γελῶ, ὀβδυρεῖν δὲ κατ' αὐτέων ἤθελον τὶ λυπηρόν. ἀλλ' ἄδε ἰη
τεκλῶ ὑσὸ τουτέων ἐχρῶ εἶναι, μήτε ἰωμλόην πέπονα φαρμακον, ὁ σὸς πρόγονος Ἀσκληπιὸς
νηθεσίη σι χλυέσθω σώων ἀνθρώπους, κεραυνοῖς ἢν χαρίσηται, οὐχ ὁρῆς ὅτι κωθὼ τῆς κακίης μοίρα εἰ-
μὲ, μανίης δίζήμενος αὐτῶλω, ζῶα κατακτείνω μὴ ἀκτέμνω, ἐχρῶ δὲ ὀβ ἀνθρώπων πὺ αὐτῶλω ἐ-
ρωνῆσαι. οὐχ ὁρῆς ὅτι καὶ ὁ νόμος μεζωζωπίνης τετωλήρωται; ἄπειρα κατ' αὐτέου πολέα ξωνή-
θροικεν. ὅλος ἀνθρωπος ἐκ χλυερτῆς νοῦσος ὄδιν. ἰεφόμενος ἀχρηστος ἐκέτης βουβείης. ωὐξανόμενος, ἀ-
τοάθαλος. ἄφρων σὺδεὶς παιδοτροφίης. θρασυς, ἀκμάζων. παρακμάζων, οἰκρός. δὺ δ' ἰδίους πόνους
ἀλογισίη χωρήσασ. ἐκ μηδέων γὰρ λύθρων, ὀβδέθρε τοιοῦτος, δίξ. τῦτο οἱ μὲν θυμοκοι καὶ ὀργῆς
ἀμέτρου γέμοντες, οἱ ἐυμφορῆσι καὶ μαχήσι δ' σὺ φδρήσι καὶ μοιχείησι δίξ. παντος. οἱ δ' σὺ μέθησιν.
οἱ δ' σὺ ἐπιθυμέησι τὴν ἀλλοτρείων. οἱ δ' σὺ ἀπωλείησι τὴν σφετδρων, ὄφελον δωάμεις ὑπῆρχ. τὰς
ἐπάντων οἰκήσεις ἀναπλήφαντα μηδὲν ἀφεῖναι τὴν σὺ ἐς παρακόλυμμα. εἰθ' οὕτως ὁρῶ τὰ
προκατόμενα σὺδὲν. εἰδὼν μὲν αὖ οὓς μὲν ἐλάσσοντας. οὓς δὲ ἐμέοντας. ἑτδρους δ' αὐκίνησι τρεβλέον-
τας. δὺ δὲ φαρμακῳ κυκῶντας. δὺ δὲ ξωνεόντας ἐπιβουλίλω. δὺ δὲ ἢ φιζόντας. ἄλλους
χαίροντας. δὺ δὲ κλαίοντας. δὺ δὲ ὠδὶ κατατρείλω φίλων ἐυπράφοντας. δὺ δὲ δίξ. φιλοδο-
ξίλω ἐκφρονα. καί γε τινὲς βαθύτδραι πρῆξιες, τὴν κατὰ ψυχὴν κυθομένων. καὶ τουτέων
ὁκόσοι μὲν νέοι, ὁκόσοι δὲ πρεσβύται, αἰτιῶντες. ἀρνεόμενοι. ξενόμενοι. ὠδυσιασίζοντες. λιμῶ
θλιβόμενοι. οἱ δὲ ἀσωτίη βεβαρυμένοι. ἐυπῶντες. δεσμιοι. οἱ δὲ φυφῆσι γαυειῶντες. φέφοντες, ἄλ-
λοι σφάζοντες. ἄλλοι θάπτοντες. ὑπδροφέοντες ἃ ἔχουσι πρὸς τὰς ἐλπ(ομένα σ' κτήσα σ' ὡρεκ-
μένοι. οἱ μὲν ἀναίκωτοι. οἱ δὲ φεισῶλοι, οἱ δὲ ἄσελγεῖς. οἱ μὲν φονδντες, οἱ δὲ τυπόμενοι. οἱ δὲ ὑπδρη-
φανδντες. οἱ δὲ ἐπαιρόμενοι κενοδοξίη. καὶ οἱ μὲν Ἱ ωποσι παρεστὸτες, οἱ δὲ ανδράσιν, οἱ δὲ κυσὶν, οἱ
δὲ λίθοις ἢ ξύλοις, οἱ δὲ χαλκῶ. οἱ δὲ γραφῆσι. καὶ οἱ μὲν πρεσβείαις, οἱ σρατηγίαις, οἱ δὲ ἰδρσύησιν.
οἱ δὲ σεφανηφορείαις. οἱ δὲ σῶσωλοι. οἱ δὲ ἀποκτεινόμενοι, φδρόντατ δὲ τουτέων ἕκασοι, οἱ μὲν ὠδὶ ναυ
μαχίλω, οἱ δὲ ἐπ' ἀγροικίλω. ἑτδροι δὲ ὠδὶ φορτίδες ναῦς. οἱ δὲ εἰς ἀγορὰν. ἑτδροι δ' ἐπ' ἐκκλη-
σίλω. οἱ δ' ὠδὶ δημόσιον. οἱ δὲ ἐς φυγὴν. ἄλλοι δὲ ἄλλα χόσε. καὶ οἱ μὲν ἐς φιλησδονίλω καὶ ἢ δυπαθείλω
καὶ ἀκρασίλω. οἱ δὲ εἰς ἀργύλιον καὶ ἔρθυμίλω. τὰς ἀναξίους οὖν καὶ δυσηνους ψυχὰς ὀρδυντις καὶ
τοιούτας, πῶς μὴ χλευάσωμεν ἢν τοιλώδε ἀκρασίην ἔχοντα βίον αὐτέων; ἡμέρτα γὰρ ἐλπομαι μὴ

Ι΄ ταῦτα κρίτους

δε τὴν ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ εἰρημένην πρὸς ὑπ᾽ ἀριστερὰ τὸν πλοῦν. ἡ μακαρία ἐκείνη ψυχὴ ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ μαρτυρίου ἐκείνου ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρ

τοὺς ὑποξύρους δὲ καὶ λεπτοὺς, καὶ γραυλούς. ὀκνοῦσι δὲ τὰ φλεγμαίνοντα οἱ αὐχὴν τῆς νούσου, ὡς ἔφλω, οὐ τῷ τοιῷδε πιστεύσῃ δυνήσεται ἐπιχειροῦσιν λύειν φαρμακείᾳ, τὸ μὴ ξωστεταμένου μὴ φλεγμαίνοντος οὐδὲν ὠφελέουσιν· οὐδὲ χρὴ διαδιδόασιν ὠμὸν ἐὸν τὸ πάθος. τὰ δὲ αὐτέχοντα τῷ νοσήματι μὴ ὑγιεινὰ ξωστικοῦσι. σιδηρέος δὲ τὸ σώματος γινομένου, τὸ νόσημα ἐπικρατεῖ καὶ ἀνίητος ἔχουσι· ἐλλεβορίζειν δὲ χρὴ οἷς ἀπὸ κεφαλῆς φόβεται ῥεῦμα. μὴ διδόναι δὲ, ὡυὶ ἔμπυον, μὴ φαρμακεύειν τοὺς ἄχρους. τοὺς βραγχώδεας. τοὺς ἀπλώμους. τοὺς πνευματώδεας. καὶ ξηρὰ βήσσοντας. διψώδεας. φυσώδεας. ἀτέτανα μόνους ⸌καὶ χόνδρια καὶ πολυρὰς καὶ μετάφρενα. τοὺς ἀπονευαρκωμένους καὶ ἀμαυρὰ βλέποντας. καὶ οἱ ἤχοι τῆς ὤπων καὶ τῆς ὀφρύος καὶ τῆς ὀφθαλμοῦ ἀκρατεῖς. μὴ δὲ τοὺς ἱκτεριῶντας. ἢ κοιλίης ἀδενέας. ἢ αἱ μορρώδας. ἢ οἱ φύμασιν. ἰῶ δὲ φαρμακεύσαι δυκὴ ἐλλεβόρῳ ἀσφαλὴς ἀπὸ κεφαλῆς φαίρεται. κάτω δὲ, μὴ κράτιστον δὲ τούτοις διαπτῆι· ὡς δὲ ἔφλω οὐ τῷ προῤῥηκῶ. μὴ φαρμακεύειν μὴ δὲ τοὺς ἐπανεμοῦντας μέλανα ἀποσίτους καὶ παραφόρους κεφαλῆς μικρὰ ὀδυώδεα. ὄμμα θρασὺ κεκλιμένον ἔχοντας. ἐφιδρῶντας σκοτώδεα. ἄχρους, μὴ δὲ τοὺς οὐ πυρετῷ κωματώδεα καὶ κεκλασμένους. ὡς δὲ ἔφλω τοῦδε πιστεύσῃ σηζόμενοι ἀπὸ κεφαλῆς φαίρεται. ἢ πόσις ἢ μισυ σπαχμῆς οὐ ὀξυμέλιτι τετειμμένῳ. ξυμμίσγεται δὲ καὶ τοῖς ἐλλεβόροις ἡ τέτον μέρος τῆς πόσιος καὶ ἧσσον πυίγει. κάθαίρειν δὲ καὶ τοῖς οὐ χρονίοις τεταρταίοις καὶ τοῖς οὐ λιπυριόλει πυρετῷ χρονίους. καὶ ὧν οὐκ ἔστι δίψος μὴ δὲ ἀπόκρισις. τούτους δὲ μὴ πρότερον τῆς τειῶν ἑβδομάδων. ὁπτὲ δὲ ἢ πολυρικοὺς καὶ ἐιλεώδεις. ὡς δὲ ἔφλω οὐ τῷ τοῖδε γυναικείων καθαίρειν. καὶ ἰῶ αἱ μὴ ῥαιμὸν καθαίρουσιν δέονται.

Ἱπποκράτους πρὸς Ἀνιῆν Θετταλόν.

Στορίης δὲ μελέτω σοι ὦ παῖ. γεωμετρικῆς. καὶ ἀριθμήσιος. οὐ γὰρ μόνον σόν καὶ ἐν βίον ὀλίγον καὶ ἐπὶ πολλὰ χρήσιμον ἐς ἀνθρωπίνῳ μοίρῳ ἐπιτελέσει. ἀλλὰ καὶ πὼ ψυχὴν ὀξυτάτῳ τε καὶ πηλωγοσάφῳ κατὰ τὸ οὐ ἰητρικὴ ἀνήκοα πᾶν ὅτι χρίζει. καὶ τοι· ἡ μὲν τῆς γεωμετρίης ἱστορίη ἐούσα. πολύχημός τε καὶ πολυειδής. καὶ πᾶν μετ' ἀποδείξεως τεραυνομένη ἔστω χρησίμη πρός τε τὰς τῆι ὀστέων θέσεις καὶ ὀξαρθρήσεις. καὶ πὼ λοιπὴν τῆι μελέων τάξιν. εἰς πὼ γὰρ τούτων πολυτροπίῳ ὑπεπιγωσότατον. ἐμβολή τε ἀρθρέων καὶ τῇ τῆι ὀστέων ἕ σωτεταμένων ἀνατρήσει τε καὶ ἐκτυπήσει, καὶ σωθήσει καὶ ὀξαιρήσει. καὶ τῇ λοιπῇ θραπείη χρῆσθαι, εἰδότι ἑκάστου τε χωρίου ἔστι ἢ ἐκ τούτου ὀξορθούμενον ὀστέον. ἡ δὲ τῆς ἀριθμήσιος τάξις, πρός τε τὰς περιόδους καὶ ἀλόγους τῆι πυρετῆι μετασάσιας, καὶ τὰς κρίσιας τῆι νοσεόντων. καὶ τῆς ὀνούσιος ἀσφαλείης αὐρκέουσα ἔστω. μάλα γὰρ σμικὸν ὑπηρεσίαν ἔχειν οἱ ἰητρικὴ τοιῶδε. ἤτις σοι τὰ μόρεα τῆς ἐπισάσιος καὶ τῆς ἀνίσιος ὄντα ἄπιστα ὄντα πὼ μοῖραν ὀῤῥωστα παρέχεται. χωρὶς ἀμβλακίης. διὸ δὴ κάρτα ἐς δυώμεν ἀρκινέο τῆς τοιῆσδε ἐμπειρίης. ἐῤῥῶσθαι.

Δημόκριτος Ἱπποκράτει πολλὰ φύσιος ἀνθρώπου.

Ρὴ πάντας ἀνθρώπους ἰητρικὴν τέχνην ἐπίστασθαι ὦ Ἱπποκρατες καλὸν γὰρ ἅμα καὶ ξυμφόρον ἐς τὸν βίον. τουτέων δὲ μάλιστα, τὸν παιδευσάμενον καὶ λόγων ἴδριος γεγενημένος. ἰσορέην ὁμίης γὰρ δοκέω ἰητρικῆς, ἀδελφὴν καὶ ξυώνικον σοφίην μὲν γὰρ ψυχὴν ἀναρύεται παιδῶν. ἰητρικὴ δὲ, νόσους σωμάτων ἀφαιρέεται. αὔξεται δὲ νοῦς, παρεούσης ὑγείης. λῴονα λόγον προνοέειν τοὺς ἐαθλαφρονέοντας. ἔξεως δὲ σωματικῆς ἀλγεούσης, οὐδὲ προθυμίλη ἄγει νόος, ἐς μελέτην ἀρετῆς. νοῦσος γὰρ παρεοῦσα, λεπτὴν ψυχὴν ἀμαυροῖ. φρόνησιν ἐς συμπαθείλη ἀγουσα. φύσεως δὲ ἀνθρωπίνης ⸌ἁδρὴ γραφὴ, ἱκανὸν ἔχει τοιῶδε. ὁ δὲ ἐγκέφαλος, φρουρέει πὼ ἄκριον τοῦ σώματος. ἀσφάλειαν ἐμπεπυσμένος. ὑμένσιν ὑῤῥώδεσι σωκατοικέων. ὑπὸ ῥόον, ὀστέων διαλῶν φύσιες ἀναγκαῖαι αἱρηῤῥαι, δεσμὸν τὴν φύλακα διανοίης, καλύπτουσιν ἐγκέφαλον. τειχῶν εὐκοσμία, χῶται, κοσμέουσι. ἡ δὲ τῶν ὀμμάτων ὀρυκτίνων, οὐ πολυχίτωνι φολεῦσιν ὑγρῷ, ὀστοῖσις ⸌ἁδρὸν μετώπων, κολασίη σωνήορυται. Ἡσυχίης δὲ ἄκριον· ἀκεσιβὴς δὲ κῆρι, φύλακα ταρσὸν εὐκαιρίης ⸌ἁδρὸν μέλει. διαλοὶ δὲ ῥόωθωνες ὀσφρήσιος ἐπιγώμονες, διοχέουσιν ὀφθαλμῶν γειτνίλω. μαλακὴν δὲ χειλέων ἀφὴ σώματι πολυπίνυστ μέλη, ῥημάτων αἰσθησιν, ἀκεσιβή τε διουῤῥωσιν παρέχηκε κυβερνωμένη. χύνειν δὲ, ἀκροτελεῖς κοπὲ χελωνείων γόμφοις σωνηρμοσμένον. ἀσθχεῖα δὲ μύδεων ὦτα, δημουρ)ὸς ἀνέωγεν. οἷς ἐπέων ὁ θυμὸς, ἐκ ἀσφαλὴς διήκουος ἀλογίστης γίνεται. λαλιῆς μήτηρ γλῶσσα, ψυχῆς ἄπελος. πυλωρεῦσι πὼ γεῦσιν, ἐχυροῖς ὀδόντων ξυλοῖσι πεφρούρηται. βρόγχος δὲ καὶ φάρυγξ, ἡρμοσμένοι ἀλλήλοις, γειτνιῶσιν. ὁ μὲν γὰρ, ἐκέλυθον πνεύματος. ὁ δὲ, εἰσδοχὴν κοιλίης, σροφλὼ προπέμπει. λαίφεον ὠθεύμενος. κωνοειδὴς δὲ, καρδίη βασιλὶς ὀργῆς πιθανὸς, πρὸς παῖσιν ἐπιβουλὴ ὑπέδυκε. Θώρηκα. θαμνὰ δὲ πνευμάτων σπαρτίες ἠδὲ διοδύμοναι, φωνῆς αἴτιον πνεύματίκτουσι. ἡ δὲ χορηγὸν αἵματος, ἡ μεταβάλλον ἐς φοφλὼ, ξλὼ λοβοῖς πολλάκις κοίλη πδρὶ πλεος ἔσαι. ἢ παρεπιπνεύμονίης αἴτιον. χλωρὴ δὲ χολὴ πρὸς ἣ παντὶ μιλούσῃ καὶ διαφορὴ σώματος ἀνθρωπηΐου ⸌ἁδρὸν βλύσασα γίνεται. βλαβερὸς δὲ σώματος ἀνθρωπίνου καὶ ἀνωφελὴς σ᾽οικος, πολλὼ ἀπεναντίη βίλεις πρᾶγμα μηδὲν αἰτούμενος. μέσον δὲ τουτέων, χορηγεῖ παν᾽δεκτέρα κοιλίη. κατευναξέσθαι δοικέσασα πὼ πέμεν. σὺχε δὲ κοιλίης σωθησέως δὴ μιχθείη σωνδρόμενα, ἐιλεῖται ἁδρὸν κοιλίλω ὑπτέρα. λήθεως καὶ ἀποκρίσιος αἰτία. δίδυμοι δὲ νεφροὶ, ἰχνίοισιν σὺνδρομοσμένοι. καὶ ἡμφλεσμένοι δὴ μοι, οὖρον ἐκκρίσιος, οὐκ ἀλλότεσι πεφύκασι. κύστις δὲ ἀπόκρισις κοιλίης, ὁ καλέμενος ἐπὶ πολλοὺς, χάσδρα πάσχει ἐμπαθείλιφε. μόνου πολλοῦς ὑπὸ ὀξῆς νδρεώσης κύστις ἰχνίου σώματος σηθρασμένη συμπαθλεγμοίσιν ἀγείοις, οὖρον ἐκκρίσιος αὐτὴν γίνεται. ἢ ὀγειτνιῶσα ταύτη μήτης βρεφέων, ἢ λειτὸν ἄλγος τῆι οὐ γυναικὶ μόχθων μυείων παραυτίη, μήτης πεφώλυκεν, ἢ πυλωρὸς μυχοῖς ἰχνίων βρόσασα σὰρξ, σφίγγεται νδρώσιον. ἐκ δὲ πολήθους ἐκχέουσα χαρὸς φύσιος, ἐκ τόκου πρενοίης. ἐκ δὲ σώματος κρεμασθὶ ἐκ᾽ης, οἰκίλω νέμονται ἐκ᾽νοι κτίσαι ὄρχεις. πουλιχίτωνες ἐόντες. δύνοιν ὠθεῖ ἀπὸ φλεβέων τε καὶ νδρώων πολέγμα. οὖρων ἐκχυσιν ποιδύμενον, σωθουσιος ⸌ἁδρὸν φύσιος ⸌ἁδρὸν δὲ μυοῦργηται. ὄρεξιν ἣ βης πυκαζόμενον. σκέλη δὲ καὶ βραχίονες, καὶ τὰ προσηρτημένα τουτέοις ἄκρα, δικονίης πάσχει αὐχὴν σωνθρομισμένα ἐ᾽χοντα, νδρων τε ἀπὸ ἀλὴ λειτουργίην τελέουσιν. ἡ δὲ ἀσώματος σὶ μυχοῖς φύσις, ὀξέτευξε παντοίμορφα πολλάκις γένη. ἃ δὴ θαύματος ἐπισαθεὶς, ὡκέως ἔθαυσε λειτουργίης.

Ἱπποκράτους ὑγιεινὸν πρὸς Δημήτειον Βασιλῆα.

Ἱπποκράτης κῶος βασιλεῖ δημητείῳ χαίρειν. ἡμεῖς καὶ πρότερον σπουδάζοντες ὦ βασιλεῦ τῇ τῆς ἀνθρωπίνης φύσιος σὶ κεφαλαίῳ θεωρήσαι τὰ μόρια, τοῦτα συγγράψαντες καθάπερ ἠξιώσας, ἀπεστείλαμεν. νεῦ δὲ τοῖδε ὧν δεῖ μάλιστα σπουδάζειν τὸν ἐμφρενασθ, ἡμεῖς τὰ μὲν, καὶ παρὰ τῶν πρότερον παρειληφότες, τὰ δὲ, ἢ νῦν αὐτοὶ προσεξευρίσκοντες, γεγράφαμεν σοὶ. οἷς σὺ τῆι προτέρων ἀῤῥωσημάτων σημείοις γνωμεύοις ἐπικολοιβὼν, καὶ χρώμενος ἐλειτάκτως, ἀσύνου ἂν εἴης ἣν ἅπαντα χρόνον. ἔστι δὲ, διύο γένη ἀῤῥωστιῶν ἁπάντων ζώων. ἢ μὲν, κατὰ γένος. ἢ ὃ, κατὰ πάθος, ἀνόμοιαι τὰς δ᾽ ἐπιθυμίας τὰς κατὰ πὼ φοφλὼ, ἐκ τῆι ὑπεναντίων ὄφει. ξηραινομένων τ᾽ κενουμένων. τὰ δὲ πλήρη πληρούντων δὲ κενά. τὰς ὀνούσας ἁπάσας, ὑξ ὑπεναντίων ὄφει κατεστηκέασι καὶ νούσους ⸌ἁδρὸν νούσων γινομένας. ⸌ἁδρὸν ἀσασμῶν πυρέσσεσιν ὁμένους, ἴσησι. ἡ νόσημα κεφαλῆς. πολλῆς δὲ πδρεωσιν ἰάσ᾽. ὅταν κατὰ τὰ ὦτα ῥαγίνται. ἢ κατὰ τὰς ῥίνας, ἀσασμοί. πᾶσι ὃ μελαγχολικοῖς ἐπιγινόμενοι, παύουσι τὰς μελαγχολίας. καὶ κατὰ πόλου μιν ὄβει καὶ ῥίζα τῆι ἀνθρωπίνων νοσημάτων, ἡ κεφαλὴ, καὶ τὰ ἄῤῥωσήματα τὰ μέγιστα, ἐκ τούτης παραγίνεται. ἐπικειμένη γὰρ αὐτὴ τῷ σώματι, ὡς πᾶρ σικύαν τῆι εἰσῤῥομέων ἁπάντων, συμβαίνει αὐτὴ ἑλκειν πδρὶ τὰ σώματα. καὶ δὴ λεπτομερέας χυμούς. δεῖ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἰδίως ζῶι αὐτὸν παρασκευάζοντα εἰς τοῦτα τὰ μόρια. ὅπως μηδεμίαν αὐξησιν λαμβάνοντα, τὰ προσπίπτοντα τῆι ἀῤῥωσημάτων, διά τε τῆς ἐπιμελείας μὴ τῆς δύναξείης τῆς παρὰ δίκην γινομένης. καὶ μήτε τοῖς τῆι ἀφροδισίων ἀκρασίαις, μήτε τοῖς τῶν διαφόρων ἐδεσμάτων, μήτε τοῖς ἱππους τοῖς ὑπερκολασικοῖς καὶ ἀγυμνάστοις ὄντος τοῦ σώματος χρώμενος, ἀλλ᾽ ἐπακολουθοῦντα τοῖς σημείοις τοῖς γινομένοις σὺ τῷ σώματι, διατηρεῖν ἣν καιρὸν ἑκάστου σώματος. ὅκως ἂν φυλαξάμενος ἡ ἀῤῥώστημα ἡ μέλλον ἐπιφοβήσεσθαι, τοῖς θεραπηΐαις οἷς ἂν ἐγὼ γράφω χρώμενος, διατελεῖς αὐτοῦ ⸌ἐών.

Δόγμα Ἀθηναίων.

Δοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῆι ἀθηναίων. ἐπειδὴ Ἱπποκράτης κῶος ἱκανὸς ὑπάρχων καὶ γινώσκων ἀφ᾽ Ἀσκληπιοῦ, μεγάλων βυνοιαν. μεθ᾽ σωτηρίας σὺν ἐλευθερίκτου τοῖς ἕλλησι. ὅτε καὶ λοιμοῦ ἰσχυτος ἀφ᾽ τῆς βαρβάρων ἐλθὶ πὼ ἑλλάδα κατὰ τόπους ἀποσείλατο. τὸν ἑαυτῆς μαθητὰς πορηγέλετισι χρὴ θεραπείαις χρομένους ἀσφαλῶς διαφθύξασθ᾽ ἣν ἑπάντα λοιμόν. ὅπως τε ἰητρικὴ δοθείσα τοῖς ἕλλησι ἀσφαλῶς σῴζει τοὺς κάμνοντας αὐτῆι. ὑξέσθαι δὲ μὴ συγράψασ᾽ ἀκεσιβῶς τὰ πδρὶ τῆς ἰητρικῆς τέχνης, πολλοὺς βουλόμενος δὴ σῴζεσθαι ὑπάρχειν ἰητροὺς. τῆι τε πδρσῶν βασιλέως μεταπεμπομένου αὐτὸν ἐπὶ τιμαῖς τοῖς κατ᾽ αὐτὸν ἴσως μὴ δώροις ἐφ᾽ οἷς ἂν αὐτὸς Ἱπποκράτης αἱρῆται. ⸌ἁδρὸν εἶδε τοὺς ⸌ἁδρὸν ἐσχέσεις τῆι βαρβάρου, ὅτι πολέμιος καὶ κοινὸς ἐχθρὸς ὑπῆρχε τοῖς ἕλλησι. ὅπως δὴ οὖ δῆμος ἀθηναίων φαίνηται προαιρούμενος τὰ

ɹɐʍ ɹɐʇɔɐɟ ɹnoʎ ɯnɯ

γεγραπται δε η Ματθαιου, ποσοι σταδιοι απεχουσιν απο της Ιερουσαλημ
και της Ιεριχω, και ποσοις σταδιοις ο Ιησους ηκολουθησεν αυτοις
και εθεραπευσεν τους δυο τυφλους, και ποσαις ημεραις μετα την
βαπτισιν του Ιωαννου ηλθεν ο Ιησους εις την Γαλιλαιαν, και ποσαις
ημεραις μετα την αναστασιν του Κυριου ηλθεν η Μαρια η Μαγδαληνη
και η αλλη Μαρια επι το μνημα, και ποσαις ημεραις μετα την ανα-
στασιν του Κυριου ηλθεν η Μαρια η Μαγδαληνη και η αλλη Μαρια
επι το μνημα, και ποσαις ημεραις μετα την αναστασιν του Κυριου
ηλθεν η Μαρια η Μαγδαληνη και η αλλη Μαρια επι το μνημα, και
ποσαις ημεραις μετα την αναστασιν του Κυριου ηλθεν η Μαρια η
Μαγδαληνη και η αλλη Μαρια επι το μνημα, και ποσαις ημεραις
μετα την αναστασιν του Κυριου ηλθεν η Μαρια η Μαγδαληνη και η
αλλη Μαρια επι το μνημα, και ποσαις ημεραις μετα την αναστασιν
του Κυριου ηλθεν η Μαρια η Μαγδαληνη και η αλλη Μαρια επι το
μνημα, και ποσαις ημεραις μετα την αναστασιν του Κυριου ηλθεν
η Μαρια η Μαγδαληνη και η αλλη Μαρια επι το μνημα, και ποσαις
ημεραις μετα την αναστασιν του Κυριου ηλθεν η Μαρια η Μαγδα-
ληνη και η αλλη Μαρια επι το μνημα, και ποσαις ημεραις μετα την
αναστασιν του Κυριου ηλθεν η Μαρια η Μαγδαληνη και η αλλη
Μαρια επι το μνημα, και ποσαις ημεραις μετα την αναστασιν του
Κυριου ηλθεν η Μαρια η Μαγδαληνη και η αλλη Μαρια επι το μνη-
μα, και ποσαις ημεραις μετα την αναστασιν του Κυριου ηλθεν η

✳ A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z. AA BB CC DD EE FF.

Omnes sunt quaterniones præter ✳ ternionem, & FF quinternionem.

Venetiis in ædibus Aldi, & Andreæ Asulani Soceri.
Mense Maii. M. D. XXVI.

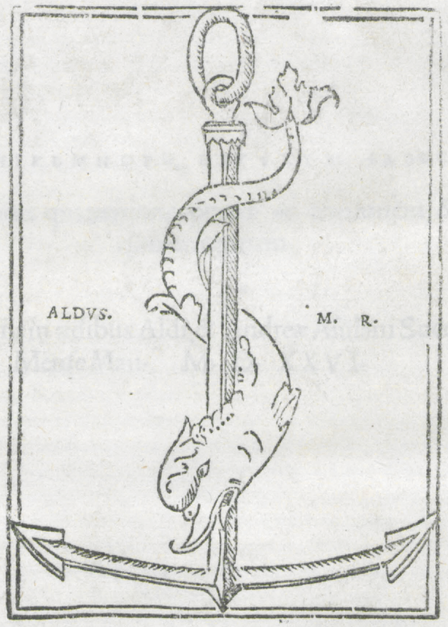
ALDVS.
M. R.